LEXICON BIBLIOGRAPHICUM

SIVE

INDEX EDITIONUM ET INTERPRETATIONUM

SCRIPTORUM GRAECORUM

TUM SACRORUM TUM PROFANORUM.

CURA ET STUDIO

S. F. G. HOFFMANN

D. PH. ET AA. LL. M.

TOMUS SECUNDUS

D — I.

LIPSIAE

SUMPTIBUS I. A. G. WEIGEL

MDCCCXXXIII.

DAMAGETUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 714; *ed. n.* T. IV. p. 470.

I. *Collectiones epigrammatum.*

1773, 8. Damageti epigrammata XIII, graece edidit Rich. Fr. Ph. Brunck. — *V.* in eiusdem Analectis T. II. p. 38 sqq., et T. III. p. 331. Notas *v.* in Lectionibus p. 309.

1794, 8. — graece edidit F. Jacobs. — *V.* in eiusdem editione Anthologiae graecae T. II. p. 39 sqq.

II. *Illustrantia Damagetum scripta.*

F. *Jacobs:* De Damageto, epigrammatario. — *V.* eiusdem Commentarium ad Anthologiam Vol. III. P. III. sive totius operis Vol. XIII. p. 879 sq.

I. Iac. *Reiske:* De Damageti aetate. — *V.* eiusdem notitiam poetarum, subiectam eiusdem editioni Anthologiae (1754) p. 203 sq.

DAMASCIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 294; *ed. n.* T. III. p. 483 sqq.

Aa) *Opus integrum.*

1) De Principiis.

1826, 8. *Δαμασκιου Διαδοχου Ἀποριαι και Λυσεις περι των πρωτων ἀρχων.* Damascii Philosophi Platonici Quaestiones de Primis Principiis. Ad fidem codd. mss. nunc primum edidit Ios. Kopp. Frcf. ad M., Brönner (*nunc* Schmerber). — XVI, 408 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.* Plurimum ex codice msto Hamburg. editum est; praeterea autem alius qui Monachii adservatur, adhibitus est. Notae additae, et criticae et exegeticae, sunt breves.

2) In Parmenidem.

1827, 8. Commentarius in Platonis Parmenidem, quasi supplementum Procli commentarii. Edidit Victor Cousin. — *V.* eiusdem editionem Procli operum. (Paris.) T. VI. p. 255—322. Aliud autem, et ab hoc diversum, est Damascii opus, quod certo germanum est, inscriptum: *Ἀποριαι και λυσεις εἰς τον Πλατωνος Παρμενιδην.*

Bb) *Fragmenta.*

1) De Principiis.

1724, 8. Excerpta ex Damascii libro Ms. *περι ἀρχων.* *Graece* edidit I. Cph. Wolf. — *V.* eiusdem Anecdota T. III. p. 195—262.

2) De Generato.

1769, f. Ex Damascii libro *περι του γεννητου*, graece edidit I. Iriarte. — *V.* eiusdem Catalogum codicum mss. graec. bibl. Matrit. (Mtr.) Vol. I. p. 328—335 Fuse et docte initio de Damascii vita, aetate et scriptis agit Iriarte.

3) In Hippocratem.

1826, 8. *Ἐκ της Δαμασκιου ἑρμηνειας εἰς τους Ἀφορισμους Ἱπποκρατους.* Ex Damascii commentario in Hippocratem. Graece. — *V.* in *Koppii* praefatione ad Damascii de principiis p. XV sq.; *v.* antea Aa) 1).

DAMASTES.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 354.

( ) On Damastes Sigeensis. — *V.* in Museo crit. Cantabr. T. I. p. 108 sq.

Günther C. F. *Seidel:* De Damaste. — *V.* in eiusdem Prolegomenis ad Eratosthenis Geographicorum fragmm. p. XX sqq.

F. A. *Ukert:* Ueber die Geographie des Damastes. — *V.* infra s. v. Hecataeus.

DAMOCRATES.

C. Glo. *Kühn:* De Damocratis, medici, vita et scriptis. — *V.* eiusdem Additamenta ad elenchum Medicorum veterum, a I. A. Fabricio in bibl. graec. Vol. XIII. p. 17—456 exhibitum, P. VI. (Lps., 1826, 4) p. 3 sqq.

DAMOXENUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 755; *ed. n.* T. II. p. 435 sq.

I. *Fragmenta.*

1626, 4. Ex Damoxeni comoedia inscr. *Coalumni* fragmentum, graece et latine, edidit Hugo Grotius. — *V.* eiusdem Excerpta ex tragoediis et comoediis graecis. (Paris., Nic. Buon) p. 698 sqq. Sen-

tentiae exhibentur quoque a *Iac. Hertelio* inter Veterum Comicorum Sententias (Paris., 1553, 8) p. 54.

II. *Illustrantia Damoxenum scripta.*

F. *Jacobs*: Damoxeni loci apud Athenaeum emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8) p. 9 sq., 68 sq.

DEMADES.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 418; *ed. n.* T. II. p. 868 sqq.

I. *Editiones textus.*

1513, f. Demadis Orationis de Duodecennali fragmentum, quod extat, graece. —— *V.* inter *Aldi Manutii* Rhetorum graecorum orationes T. I.

1575, f. — graece. —— Inter *H. Stephani* Oratorum veterum orationes. Paris.

1619, 8. — graece et latine, interprete Gu. Cantero. —— Inter *Iani Gruteri* Orationes politicas Dinarchi *etc.* (Hanov., Wechel.) p. 234 — 243.

1747, 4. *Δημαδου τα σωζομενα.* Graece et latine edidit I. Taylor. —— *V.* in eiusdem editione Oratorum: *Δημοσθενους, Αἰσχινου, Δειναρχου και Δημαδου τα σωζομενα.* Cbr.

1770, 8. — graece et latine cum notis Hauptmanni. —— *V.* inter *Reiskii* Oratores graecos, T. IV. p. 243 — 274. Ex *Stephani* recensione, sed secundum ab *Tayloro* et *Reiskio* collatos II codices mstos et coniecturas emendatus est textus.

1813, 8. *Δημαδου τα σωζομενα.* Graece. —— In *Neophytae Douca* editione Oratorum graec. (Viennae.) T. X. Emendatis nonnullis ex recensione *Reiskii* exhibetur contextus.

1823, 8. — ex rec. Imm. Bekkeri. —— *V.* eiusdem Oratores Atticos. (Ox.) T. III. et *ib.* in edit. Berolin. (Reimer. (1823, 8). *Bekker* in praefatione „Demadis fragmentum, *inquit*, in sex codd. inveni, *C.* Laurentiano (plut. 57. cod. 4), *E.* Laurent. (pl. 57. c. 52), *I.* Marciano 522, *M.* Vaticano 66, *N.* Vatic. 1366, *T.* Paris. Reg. 2944."

II. *Editiones versionum.*

A. gallicarum.

1783, 8. Fragment du Discours sous le nom de Démade, trad. du grec en françois, par Athan. Auger. —— Cum eiusdem versione gallica inscr. Discours de Lycurgue, d'Andocide, etc. *V.* 1792.

1792, 8. — trad. en franç. par Athan. Auger. —— *V.* in eiusdem versione gallica inscr. Les Orateurs athéniens ou Harangues *etc.* Tantummodo titulus est mutatus.

B. italicarum.

1584, 4. La concione di Demade agli Ateniesi contro d'Eschine. —— *V.* in Rettorica di Jason de Nores cull' argumento ed artificio Oraturio. Vz.

III. *Illustrantia Demadem scripta.*

I. Gf. *Hauptmann*: Disputatio quae Demadem et illi tributum Fragmentum orationis breviter considerat. Gerae, 1768, 4. —— 22 pp. Rep. est in editione *Reiskii* Oratorum T. IV. Num genuinum sit an adulterinum servatum fragmentum, hic non diiudicatur.

F. Gh. *Freytag*: De Demade, cui statua honoris causa posita est. —— *V.* eiusdem Decadem oratorum et rhetorum graec. quibus statuae honoris caussa positae fuerunt. (Lps., Lauckisch. 1752, 8) p. 55 sqq.

Dav. *Ruhnken*: De Demade, oratore eiusque scriptis. —— *V.* eiusdem Historiam crit. oratorum (adiectam eiusdem editioni Rutilii Lupi) p. LXXI sq.

DEMETRIUS Byzantinus.

1824, 8 mai. *Δημητριου περι ποιηματων.* —— *V.* inter *Nic. Whittockii* Herculanensia Volumina. (Ox.) T. I. p. 106 — 133. Ab Athenaeo hic Demetrius saepe commemoratur.

DEMETRIUS Cydone.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 385 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) De contemnenda morte.

1553, 8. Cydonii de contemnendâ morte oratio. Hermiae Philosophi Irrisio Gentilium Philosophorum. Ex bibl. I. Iac. Fuggeri desumpta et nunc primum cum graece tum latine Raphaelis Seileri, Gergonis opera ac vers. in lucem prolata. Basileae per Ioannem Oporinum. M. D. LIII. mense Martio.

1559, f. — cum Raph. Seileri versione. —— *V.* In *Θεολογων διαφορων συγγραμματα παλαια και ὀρθοδοξα.* Curante Con. Gesnero. *Tiguri.*

1577, — 1586, 8. — cum Hier. Wolfii versione et notis. —— *V.* in Doctrina recte vivendi ac moriendi. *Bas.*

1786, 8. Demetrii Cydonii Opusculum de contemnenda morte, graece et latine. Recensuit emendavit explicavit Ch. Theoph. Kühnöl. Lps., sumtibus Sommeri. MDCCXXCVI. —— 13 *ff.* praefixa, quibus, praeter dedicationem et praefationem, ex Fabricii Bibl. Gr. T. X. dissertatio quoque de vita et scriptis Demetrii Cydonii comprehenduntur; 147 pp. Contextui graeco versio latina notaeque, tam criticae quam grammaticae, sunt subiectae.

2) Orationes.

1648, f. Demetrii Oratio ad Graecos deliberativa, pro subsidio Latinorum, et alia oratio deliberativa de non reddenda Callipoli, Graece, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. —— *V.* in eiusdem Auctario novo Bibliothecae PP., (Paris.) T. II. col. 1221 — 1320.

3) Monodia.

1685, f. Demetrii Monodia s. comploratio de civibus, qui tumultu intestino Thessalonicae a. 1343 perierunt, gr. et lat. —— *V.* in Corpore Historiae Byzant. inter Scriptores post Theophanem, edente Fr. Combefisio. (Paris.) p. 385 — 392. Rep. 1729.

1729, f. *Δημητριου Κυδονιου μονῳδια ἐπι τοις ἐν Θεσσαλονικῃ πεσουσι.* —— *V.* ib. (Vt., e typ. Iavarina.) p. 290 — 295.

4) Liber contra Palamam.

1630, — 1671, 4. Demetrii liber contra Gregorium Palamam, et liber de processione Spiritus S. adversus Max. Planudem, graece et latine edid. Pet. Arcadius. —— Inter Opuscula aurea theologorum graec. Romae.

5) Epistolae.

1776, 8 mai. *Δημητριου του Κυδωνη ἐπιστολαι προς τον αὐτοκρατορα κυρον Μανουηλ τον παλαιολογον.* Demetrii Cydone epistolas octo, graece, adiectis notis criticis, ex cod. Mosquens. primum edidit Ch. F. Matthaei. —— Cum Isocratis epistolis, ab eo editis. (Mosq., Ch. Rüdiger.) p. 33 — 46, p. 161 — 168.

1789, 4. Binae epistolae nunc primum editae, altera Nili Cabasitae, altera Demetrii Cydonii. Progr. Dresd.

1811, 8. *Ἐπιστολη του Κυδωνη.* Cum *versione latina. Altera epistola:* Demetrii Cydonii epistola, ex Cod. Guelferbytano num. 77. *Cum versione latina.* —— *V.* Brevem historiam animalium scriptoris Anonymi, qui seculo XI. ab Constantino Monomacho Imperatore Constantinopoli floruit. Graece. Nunc primum impensis nobilissimorum fratrum Zosimadorum Anastasii, Nicolai et Zoes ex Cod. Ms., qui unus ad nostra tempora videtur pervenisse, additis animadversionibus et interpretatione Latina, edid. Ch. F. de Matthaei. Mosq., Typis N. S. Vsevlojsky. (XII, 287 pp.) —— Ad primam epistolam *Matthaei* adnotat haec: „Legitur haec epistola in Cod. bibl. Sanctissimae Synodi Mosquensis num. CCCXIII. fol. 207. et CCCXIV. fol. 911. In hoc Codice, cuius argumenta notantur, in principio diserte traditur, hanc epistolam esse Demetrii Cydone, quanquam ante hanc epistolam legatur solum, *του Κυδωνῃ.* Forte haec epistola scripta est a Demetrio ad Nilum Cabasilam, cuius in iisdem Codd. legitur epistola ad Nicolaum Cabasilam. Octo huius Demetrii epistolas ad Manuelem Palaeologum Imperatorem, iamdudum edidi cum epistolis Isocratis et aliorum. Mosquae, 1776, 8." Ad alteram epistolam autem adscripsit: „Ad quem scripta sit, haec epistola, in Codice non notatum est." *Ebert* in Catalogo codicum mstorum Guelferbyt. p. 65 adnotavit, Demetrii Cydonii hanc epistolam incip. *τον μεν Ἡσιοδου λογος.* in *Matthaei* editione non haberi; sed hac in posteriore p. 254 habetur. Conf. quoque *Hessium* in *Seebodii* Kritische Bibl. 1829. no. 111. 112.

II. *Editiones versionum.*

1) Orationes.

1677, f. Demetrii Cydonii oratio ad Graecos deliberativa, pro subsidio Latinorum, et alia oratio deliberativa Callipoli, Latine ex Fr. Combefisii interpretatione. —— *V.* in Bibl. Max. Patrum. (Lgd.) T. XXVI. p. 515 — 528. Ex notitia *Schoellii* in Geschichte der griech. Litter. Vol. III. p. 153 nemo intelligit, hae orationes in hac Bibl. PP. l. c. num latine an graece legantur, cum latine tantum ib. habeantur.

2) Epistola.

1677, f. Demetrii Epistola ad Barlaamum de processione Spiritus S., Latine. —— *V.* in Bibl. Max. Patrum. (Lgd.) T. XXVI. p. 10—17.

1725, f. —— *V.* in *H. Canisii* Lection. antiq. ex edit. Iac. Basnagii. (Amst.) T. IV. p. 378—388. Bibl. acad. Lips.

DEMETRIUS Moschus.

Editiones.

α) Sine a. notitia.

(1500,) 4. *In fine:* Demetrii Moschi Laconis hoc ad Helenū et Alexandrū. Pontico virunio interprete. Rhegii Lingobardiae, p̄sb. Dionysius impressit. —— 22 *ff.*, quorum duo priora implet dedicatio inscr.: Maiestati regis Gallicar. Pōticus vironios foelicitatem. 10 *ff.* quae sequuntur habent contextum graecum, incipientem: *Δημητριου Μοσχου του Λακωνος.* Reliqua 12 *ff.* versionem latinam complectuntur, in cuius fine data inscriptio habetur. Idem *Dionysius* impressit Guarini Erotemata a. 1501, et *Ponticus Virunius* curavit Aesopi editionem graecam a. 1497, qua de causa et hic Demetrii liber circiter a. 1500 prodiit; sed nihil certi edici potest. Rarissime occurrit, et ut *Renouard* in Catalogue de la bibl. d'un amateur Vol. II. p. 193 putat, duo tantum exemplaria integra extant, alterum in bibl. Brera. Mediol., alterumque quod *Renouard* ipse possidebat. Unum, sed contextum graecum tantum continens, in bibl. regia Paris. adservatur.

1823, 8. Demetrii Moschi, Laconis, carmen epicum graecum de nuptiis Helenae et Paridis. Nunc primum (?) edidit Imm. Bekkerus (e cod. bibl. Angelicae, Romae). —— *V.* in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis criticis Vol. II. P. III. p. 476 sqq. Codex mstus, quo *Bekker* usus est, alia quoque opuscula Demetrii, quae in nota indicarit, continet. Circiter XX epigrammata inedita in bibl. Perus. adservantur.

DEMETRIUS Pepagomenus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 398, T. XII. p. 647 sq.

I. *Editiones textus.*

1) de podagra.

1558, 8. *Δημητριου του Πεπαγομενου Συνταγμα περι ποδαγρας, αιτηθεν αὐτῳ προς του βασιλεως μιχαηλ του παλαιολογου.* Demetrii Pepagomeni liber de podagra, quem ab eo petiuit Imperator Michael Palaeologus. Parisiis, M. D. LVIII. Apud Guil. Morelium, in Graecis typographum Regium. *Pag.* 30: Excvdebat Gvil. Morelivs, in Graecis Typographvs regivs, Lvtetiae Parisiorvm, M. D. LVIII. X. Cal. Octob. —— 2 *ff.* praefixa, 30 pp. et 1 *f.* Versio latina est *H. D. Turnebi.* Bibl. sen. Lips.

1654, — (*tit. n.*) 1679, f. — gr. et lat. —— Cum Hippocratis et Galeni Opp. ed. Renat. Charterius, T. X.

1743, 8. Demetrii Pepagomeni liber de podagra graece et latine, quem ope MS. Bibliothecae Lugduno-Batavae recensuit et notis illustravit I. St. Bernard. LB., Apud Ph. Bonk. MDCCXLIII. —— 3 *ff.* praefixa, 97 pp., et 3 *ff.* indicem continentia. Contextui graecu est ille prioris editionis substratus, sed emendatus ad codicem mstum Leid. *V.* 1753.

1753, 8. — Arnhemii. —— Titulus prioris mutatus.

2) de cura canum.

1545, 8. Phaemonis cynosophion s. de cura canum liber graece et latine, interprete Andr. Aurifabro et cum eiusdem annotationibus. Vitebergae apud Io. Lufft. —— De hac editione principe v. Kurzgefaste Historie der gedruckten Bibelversion und anderer Schriften D. Martini Lutheri p. 98 sqq.

1612, 4. *Δημητριου περι της των κυνων επιμελειας. Graece.* —— *V.* in *Ἱερακοσοφιον.* Rei Accipitrariae scriptores. (Lt., ex offic. Nivelliana sumt. Sebast. Cramoisy.) p. 257 — 278. In aliis exx. est: „*typis regiis excudebat C. Morellus;*“ in aliis: „*sumtib. Hi. Drouart.*“

1654, 4. *Φαιμωνος φιλοσοφου ἠ Δημητριου Κωνσταντινοπολιτου Κυνοσοφιον αριστον. Ἡ βιβλιον περι της των κυνων ἐπιμελειας.* H. e. Phaemonis Philosophi, Seu potiùs Demetrii Constantinopolitani Cognomento Pepagomeni Liber de cura Canum singularis; è IV. Mss. Rhodio, Augustano, & duobus Mediceae Bibliothecae collatus, rectius versus, & Notis quibusdam ac variis Lectionibus, ut & isagoge quâdam de Auctoris vero nomine & aevo mactus à IV. Viris: D. Rudberto à Moshaim, D. Andrea Aurifabro, Dn. Nic. Rigaltio, atq; D. Andrea Rivino. A quo postremo etiam Illustri nominis Generosi honori V. N.

Dan. Conradi ab Einsiedel, Aulae Archiep.` Parthenopyrgicae Magistri, & Praefecturae Gibichensteinensis Capitanei streunissimi, Herois verè liberatissimi, & literarum literatorũq; Maecenatis Opt. Mx. Datus L. M. Q. Consecratus fuit. Lipsiae Aerâ Christi MDCLIV. Typis Wittigianis. —— 4 *ff.* praefixa, 35 pp. contextum graecum et versionem latinam continentes, et 1 pag. Index. Bibl. acu. Lips.

II. *Editiones versionum*

latinarum.

1517, 8. De podagra libellus incerti auctoris e graeco in latinum conversus etc. a Marco Musuro. Romae. —— Rep. 1567.

1562, 8. — interprete Pet. Gillio. —— *V.* antea Claud. Aelianus, II. A. 1).

1567, f. — latine per Marc. Musurum. —— *V.* inter *H. Stephani* Medicae artis principes T. II. *V.* 1517.

1600, f. — per Andr. Turnebum. —— *V.* inter eiusdem Opera nunc primum in unum corpus collecta. (Arg., Zetzner.) T. II. p. 138 sqq.

1619, 8. Demetrius Pepagomenus redivivus s. tractatus de arthritide, graece conscriptus, ex gallico F. Jamosi latine redditus a J. Borgesio. Audomari, ap. C. Boscardum.

1721, 8. — interprete Marc. Musuro. Patavii.

DEMETRIUS Phalereus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 294, IV. p. 423 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 486, VI. p. 63 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1) de Interpretatione.

1508, f. Demetrii Phalerei de interpretatione liber. *Graece.* —— *V.* inter *Aldi Manutii* Rhetores graecos a *f.* 545 sqq. Discrepant iudicia doctorum virorum de huius libro auctore. Alii enim, ut *Vossius*, *Muretus*, *Gale* et *Schneider* appellant illum *Demetrium Alexandrinum*, tempore *Marci Antonini* imperatore degentem: alii vero *Dionysium Halicarnasseum:* alii *Demetrium Ixion* quendam. Sed nihil constat. Attamen hoc dici potest, nec illorum commemoratorum unum, nec *Demetrium Phalereum* esse auctorem; *Demetrium* autem quendam, qui illorum tempore vixit. Conf. de hac re *Jacq. Matter* in Essai historique sur l'école d'Alexandrie. (Paris. 1820, 8) Vol. I. p. 284 sq., *Groddeckium* in Initiis historiae Graecorum litterariae. (Vilnae, 1821 sq. 8. II *Voll.*) Vol. II. p. 171 §. 184.

1542, 8. DEMETRIUS Phalereus de Elocutione; Graece. Florentiae anno M. D. XLII. —— Sic *Maittaire* in Indice Annalium typ. T. V. p. 330. Sed puto errorem esse in anno M. D. XLII. *loco* MDLXII., ut in indicata forma *oct.* pro *fol.*

1552, 8. *ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΑΛΗ-‖ΡΕΩΣ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.* DEMETRII PHALEREI DE ELOCVTIONE (*Graece, studio Pet. Victorii.*) *Infra insigne Iuntarum typ.* FLORENTIAE APVD IVNTAS. MDLII. —— 6 *ff.* praefixa, 96 pp., et 2 *ff.*, quorum primum in pag. recta habet: Lapsus operarum; infraque haec: Registrum. ✱ A B C D E F G *Omnes quaterniones praeter ✱ qui est Ternio &. G. simplex. Florentiae apud Iuntas. M. DLII.*; in pag. versa insigne typ., et *f.* ult. vacat. In praefatione inscr.: „Alexandro Farnesio S. R. E. Cardinali vicecancellario Petrvs Victorivs S. P. D.“ dicitur circa finem: „Usus autem sum in mendis tollendis ratione illâ, quam semper probaui: scripta enim ipsius, antiquaque exemplaria sedulo conquisivi: pluribusque gratia ac studio amicorum collectis, me totum ad auctoritatem eorum contuli, ut paucis admodum in locis, cum id tuto fieri uisum est, opinione conjecturaque usus fuerim. ..... Ut autem, quid de obscurioribus ipsius locis sentiam, cotidie ex me accipis, ita plenos in illum commentarios, quos habeo institutos, propediem expecta *etc.* Florentia (!) Idib. April. M. D. LII. Praefationem, quam repetiit *Gale*, sequitur: Quaestio, an verus auctor huius operis sit Demetrius ille Phalereus: ubi illi quoque tribuitur. Rep. 1562 *ib.*

1555, 8 mai. Demetrii Phalerei liber de Elocutione, Graece. Paris., ap. Guil. Morelium. —— Ex Iuntina editione expressa est; sed in calce habentur: „Quae in vetusto codice aliter quàm impressum est scripta sunt“, qua de causa haec editio multum valet. Nonnulli perperam antecedentem cum hac editione confundunt.

1556, 8. *Ἑρμογενους περι μεθοδυ δεινοτητος. Δημητριυ Φαληρεως περι Ἑρμηνειας, Ἀριϛειδυ πολιτικυ λογυ.* Argentorati. Excud. Richelii Fr. —— Ex *Morelii* editione est expressa.

1557, 8. Demetrii Phalerei de Elocutione liber, Graece et Latine, Stanislao

DEMETRIUS PHALEREUS.

Ilovio Polono interprete, cum eiusdem notis marginalibus; item Dionysii Halicarnassei de praecipuis Linguae Graecae auctoribus elogia, historicorum comparatio, responsio ad Cn. Pompeji epistolam de Platonis stylo, Latinè tantum, eodem interprete; accesserunt eiusdem Ilovii et Francisci Robortelli de historica facultate dissertationes, et de historia ex libro III. C. Mylaei de rerum universitate. Bas., ex officina I. Oporini. —— Ex priore repetita est, sed accessit praefatio editionis a. 1555.

1558, 8. Ἑρμογ. τέχνη ῥητορική. cui adiectus est Demetrii Phalerei Liber de Elocutione, idem Aristides de generibus dicendi. Argentorati. —— Praefixa est *Dasypodii* praefatio.

1562, f. Petri Victorii Commentarii in librum Demetrii Phal. de elocutione Positis ante singulas declarationes Graecis vocibus Auctoris; ijsdemque ad verbum Latine expressis. Additvs est rervm et verborvm memorabilivm index copiosvs. Flr., in off. Juntarum, Bernardi F. MDLXII. —— In nonnullis discedit a prima *Victorii* editione a. 1552. Versio latina, quae hic primum prodiit, non prorsus est laudanda. Bibl. acad. Lips.

1583 (*nec* 1582, 1584, 1585), 8. Δημητρίου φαληρέως περὶ ἑρμηνείας. Demetrii Phalerei de elocutione liber, editus nunc primum in Germania opera I. Caselii. Rostochii, Typis Steph. Myliandri. anno CIↃIↃXXCIII. —— 8 *ff.* praefixa, 112 pp. quibus contextus graecus continetur. Paucis mutatis ex editione a. 1562 rep. Satis nitida editio. Bibl. acad. Lips.

1594, f. — Flr., ap. Juntas. —— *V.* 1562.

1676, 8. Demetrium Phalereum de Elocutione (graece), emendavit, Latine vertit et notis illustravit Th. Gale. —— *V.* inter eiusdem Rhetores selectos. (Ox., Sheldon.) p. 1 — 177. Bibl. acad. Lips. *Gale* hac in editione denuo textum bene constituisse alii iudicant: alii autem aliter et rectius iudicant, quorum unus *Schneider* gravissimus, cuius verba ex praefat. eius p. XVI sq. transscribimus. Sunt vero: „Denique ad edendum Demetrium accessit Th. Gale, qui quamquam collatione Codicis, uti Cantabrig., varietate Codicis Moreliani, quam tamen in perpaucis locis indicavit, et annotationibus *H. Stephani* adjutus, multa Demetrii loca emendare poterat, Victorianam tamen editionem, alteram scilicet, quam judicium suum sequi maluit. Praeterea magna vitiorum typographicorum accessio facta est ad Galeanam editionem, quarum partem sustulit, alias servavit editio Glasguensis, receptis tamen interdum virorum doctorum emendationibus; laudando sane consilio, quod utinam satis feliciter ubique evenisset." Rep. 1743 et 1773.

1743, 8 et 4. Δημητρίου φαληρέως περὶ Ἑρμηνείας. Demetrii Phalerei de Elocutione; sive, Dictione Rhetorica. In hac editione, contextus Graecus ex optimis Exemplaribus emendatur, Versio Latina passim ab erroribus repurgatur, et loca a Demetrio laudata, quae hactenus graece tantum extabant, nunc primum Latinitate donantur. Glasguae: ex offic. Rob. Foulis. MDCCXLIII. —— Exemplaria aliquot in ch. m. extant. Ex priore editione sed emendatius repetita. Bibl. acad. Lips. adservat exemplar in -4, quod tamen sine a. et l. notitia, talem inscriptionem habet: Δημητρίου φαληρέως περὶ ἑρμηνείας. Cvm Petri Victorii Florentini Latina interpretatione. —— Pag. 2 legitur: „Cvm Petrvs Victorius, & Franciscus Panicarola non eandem textus partitionem sint secuti, nos numerorum caracteribus Romanis atq; Grecis primam: alteram verò Barbaris indicabimus." *V.* infra *II. B.*

1773, 8 mai. Demetrium Phal. emendavit, notis illustravit Th. Galeus. Iterum edidit, varietatemque lectionis Aldinae adiecit I. F. Fischer. —— *V.* in eiusdem editione *Th. Galei* Rhetorum selectorum. (Lps., Schwickert. 16 *Gr.*) Ad Demetrium collegit editor varias lectiones priorum editionum. *V.* de Demetrio ipso, nec de hac editione disputationem criticam in Philologische Bibliothek. Gött., 1773) Vol. II. P. III. p. 250 sqq., P. V. p. 390 sqq.

1779, 8. Δημητρίου περὶ ἑρμηνείας βιβλίον. Demetrii de elocutione liber. *Graece.* Curavit I. Gl. Schneider. Altb., Richter. —— XX, 188 pp. 14 *Gr. Schneider* recensionem novam condidit; sed negligenter typis excussa est. Itaque editor ipse emendationes proposuit simulque animadversiones ad p. 115. §. 296. lin. 8, et ad p. 86. §. 216. in *Vollborthii* Bibl. philol. Vol. II. (Lps., Weygand. 1780, 8) p. 197 sqq. Alia ac in prioribus editionibus capitum distinctio; apud *Fischerum* habentur 331 capita, hic tantummodo 304. Exx. in ch. scr. extant. Novam editionem cum notis paravit *Fr. Goeller*, quae fortasse propediem in lucem prodibit.

2) Sapientum Apophthegmata.

1562, 12. PRAECEPTA vitae honestae et laudatae, breviter et commode pronunciata à septem praestantiss. Viris, qui cum uno tempore in Graecia uiuerent, & habiti & uocati fuère SAPIENTES, Opera Leonharti Lycij Latine uersa & breuiter explicata. HIS Adiunctus est libellus Dionis Prusaënsis valdè utilis & bonus, de non temere credendo, A IOACHIMO CAMERARIO uersus & explicatus. *Σοφια μονη των κτηματων ἀθανατον.* LIPSIAE. M.D.LXII *In fine f.* 64 *a:* LIPSIAE IN OFFICINA M. ERNESTI VOEGELINI. M.D.LXII. —— 64 *ff.* Praecedit ($4\frac{1}{2}$ *ff.*) *Lycii* praefatio, quam *f.* 5 *b* excipit versio Apophthegmatum inscr.: „Septem graeciae sapientum *ΑΡΟΦΘΕΓΜΑΤΑ* (!), hoc est, commodae ac breues sententiae concinnaq; dicta & rotunda, Collecta à DEMETRIO PHALEREO. Atque magno iam cumulo aucta & accurate conuersa à Leonharto Lycio.“ Contextus graecus incipit *f.* 23 *b* inscr.: „*ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Φαληρεως των επτα σοφων αποφθεγματα. Οις προσεθηκε και αλλα τινα Λεοναρτος ὁ Λυκιος εκ των ελληνικων συγγραμματων συγκομισθεντα.*“ *F.* 38 *b* exordinatur aonotata Leonharti Lycii ad VII Sapientum apophthegmata. *F.* 47 a incipit: *ΔΙΩΝΟΣ Προυσαεως Σοφιστου περι απιστιας.* DIONIS Prysaensis Sophistae, Non temere eredendum. *F.* 53 *a* incipit *Ioachimi Camerarii* praefatio ad *I. Mylium*, explicitque *f.* 54 *b.* *F.* 55 *a* exorditur versio latina Dionis libelli, explicitque *f.* 59 *b.* *F.* 60 *a* incipiunt Camerariii notae, usque ad libelli finem excurrentes. *V.* infra: MORALIA, et 1819.

1819, 8. *Δημητριου Φαλερεως των επτα σοφων αποφθεγματα.* Demetrii Phalerei Septem Sapientum apophthegmata. (*Ex Stobaeo Serm. III. de Prudentia*) Leonharto Lycio interprete. Auctiora et emendatiora edidit I. Con. Orellius. —— *V.* eiusdem Opuscula Graecorum veterum sententiosa et moralia, Vol. I. (Lps., Weidmann.) p. 137 sqq. Sapientum apophthegmata extant quoque in editione Aldina Theocriti a. 1495, fol., et in libello inscr.: Collectanea sacrosancta graece discere cupientibus non aspernanda, Argentorati ap. Io. Schottum 1515, 4; et cum *Desiderii Erasmi* versione latina inter: Praecepta Moralia. Mimi Publicani, Catonis Disticha *etc.* Basileae, 1521, 4. Prae ceteris collectionibus locupletissima atque emendatissima est illa *Orellii.*

Bb) *Delectus.*

1591, 8. *Iusti Lipsii* epistolica institutio, excerpta è dictantis ore an. 1587. Adiunctum est Demetrii Phalerei eiusdem argumenti scriptum; graecè & latinè. LB., ap. Fr. Raphelengium.

1597, 8. *Ἐπιστολικοι χαρακτηρες.* Epistolarum conscribendarum methodus, Libanio a nonnullis adscripta, (Procli esse asserunt plures codices bibliothecae regiae) graece et latine: interpretibus Casp. Stiblino et Chph. Casseano; Accessere è Demetrii Phalerei de elocutione libro, ejusdem argumenti quaedam desumpta; Graece Latine. Apud Hi. Commelinum.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opus integrum.*

1557, 8. Demetrii de Elocutione libellus, Latine, Natale de Comitibus Veneto interprete. Venetiis, apud Sanctum Guerrinum. M.D.LVII.

1557, 4. Demetrius Phalereus de Elocutione ex versione et cum scholiis Fr. Massovii. Patav. —— Sic in Bibl. Heinsiana. (LB., de Vivie. 1682, 8) P. II. p. 10 no. 69.

Bb) *Excerpta.*

1585, 4. Demetrii magnam patrem vertit et explicavit I. Caselius. —— *V.* in eiusdem libro: Phalereus. Rostochii, 1585, 4. rep. 1633, 8.

B. italicorum.

1603, 4. Demetrio Falereo della locuzione volgarizzato da Pier Segni Academico della Crusca detto l'Agghiacciato. Con postille, ed esempli Toscani, conformati a' Greci. Al Sereniss. Signore, il Sign. Duca Don Cosimo Medici, Principe di Toscana, suo Signore. In Firenze. Nella Stamperia di Cosimo Giunti. 1603. Con Licenza, e Privilegio. —— Haec editio ab Academia *della Crusca* citatur.

1609, 4. Il Predicatore di F. Francesco Panig.la Minore Osservante Vescovo d'Asti, Overo Parafrase, Commento, e Discorsi intorno al libro dell' Elocutione di Demetrio Falereo. Ove vengono i precetti, e gli essempi del dire,

che già furono dati a' Greci, ridotti chiaramente alla practica del ben parlare in prose Italiane, e la vana Elocutione de gli Autori profani accomodata alla Sacra Eloquenza de' nostri Dicitori, e Scrittori Ecclesiastici. Con due Tavole, una delle questioni; e l'altra delle cose più notabili. Con privilegi. In Venetia, MDCIX. Appresso Bernardo Giunti, Gio. Battista Ciotti, & Compagni. —— In singulas partes (CLXX) liber Demetrii divisus est, quibus *Victorii* versio latina praemissa est, quasque paraphrasis, commentarius, et Discursus *Panigarolae* ecclesiastici excipiunt. Rep. 1642.

1642, 4. Il Predicatore overo Demetrio Falereo dell' Elocuzione. Con le Parafrasi, e Comenti, e Discorsi Ecclesiastici, di Monsignor F. Panigarola, Vescovo d'Asti. Ove vengono i precetti, e gli essempi del dire, che già furono dati a' Greci, ridotti chiaramente alla pratica del ben parlare in Prose Italiane. E la vana Elocuzione de gli Autori Profani accomodata alla Sacra Eloquenza de' nostri Dicitori, e Scrittori Ecclesiastici. Con due Tavole, una delle Questioni, e l'altra delle cose più Notabili. Con privilegio. In Venetia M.DC.XLII. Con Licenza de' Superiori. *Voll. III.* —— Hoc opus pertinet ad: Raccolta degli Autori del ben parlare, ubi in parte III est T. II. III. et IV.

1738 (nec 1733), 8. Demetrio Falereo della Locuzione tradotto dal Greco in Toscano da Marcello Adriani il Giovane Gentiluomo Fiorentino Professore di Lettere Greche nello Studio di Firenze. Dato la prima volta alla luce. In Firenze. MDCCXXVIII. Nella Stamperia di Gaetano Albizzini Con licenza de' Superiori. —— XXXII, 91 pp. Huius laudatae versionis auctor fuit *Ant. Fr. Gori.* Conf. *Chardon de la Rochette* in Mélanges de Critique et de Philologie. (Paris, chez d'Hautel. 1812, 8) T. II. p. 40.

III. *Illustrantia Demetrium scripta.*

Fr. *Arnaud:* Examen de quelques passages des anciens rheteurs. Demetrius de Phalere. —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXVII. p. 99 sqq.

Pier. Nic. *Bonamy:* Vie de Demetrius, de Phalere. —— *V.* ib. T. VIII. p. 157 sqq., ed. in-8 T. XI. p. 246 sqq.

Iac. *Brucker:* De Demetrio Phalereo. —— *V.* eiusdem Historiam crit. philosophiae Vol. I. p. 857 sqq.

I. Ph. Fr. *Dettmers:* Progr. de meritis Demetrii, sic dicti Phalerei, in artem rhetor. recte aestimandis. Sect. I. II. Frcf. ad Viad., 1777 et 1778, 4.

H. *Dohrn:* Commentatio histor. de vita et rebus Demetrii Phal., philosophi peripatetici. Kil., 1825, 4. —— 39 pp.

Ant. *Gaza:* Sopra Demetrio Falereo il Panigarola. Epitomato di Antonio Gaza. Dove si tratta degli ornamenti e figure oratorie, all' Eloquenza Greca, Latina, et Italiana apparienenti. In Verona, per Fr. de' Rossi. 1649, 8. Con Licenza de' Superiori. —— Titulus mutatus est a. 1653, ubi deinde omissae sunt dedicatio et vita.

I. Mtth. *Gesner:* Grammatica theologumena de laude Dei per septem vocales et septem spiritibus apocalypticis ad locum Demetrii Phalerei περὶ ἑρμηνείας. —— *V.* in Commentatt. Soc. Gotting. Vol. I. p. 245 sqq.

Jacq. *Hardion:* Examen d'un passage du traité de l'elocution attribué à Demetrius Phalereus (Edit. Oxon. sect. 84). —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. III. p. 162 sqq, ed. in-8. T. II. p. 252 sqq., et germanice *v.* in *Gottschedii* versione T. II. p. 199 sqq.

Humfred. *Hody:* Non esse verisimile (quod scribit Aristeas) Demetrium Phalereum fuisse Ptolemaei Regis Bibliothecarium, probatur. —— *V.* eiusdem Diss. contra historiam Aristeae de LXX Interpretibus. (Ox., 1684, 8) cap. IX.

Fr. *Panigarola:* Comento sopra il libro della Locuzione di Demetrio Falereo compendiato da Nic. Lombardo. Np., 1730, 8.

Humphrey *Prideaux:* An account of Demetrius the Phalerean. —— *V.* eiusdem Old and New Testament, P. II. (4th edit. Ld., 1719, f.) p. 14—16.

Fr. I. *Simon:* Demetrii Phalerei liber περὶ Ἑρμηνείας liber utilis et vere aureus, quaestionibus explicatus studio et opera I. Simonii. Rost., 1601, 12.

Edw. *Stillingfleet:* Of Demetrius Phalereus. —— *V.* eiusdem Origines sacras. (Ld., 1709, f.) Book I. chap. 30 sq.

Vulcanii Emendationes et notata in Demet. Phal. —— Quae in censura *Fabricii* Bibl. Gr. ad T. VI. p. 67 in ephem. litter Jenens. 1806. no. 229. p. 603 citantur, ac si in *Th. Burgessi* Museo liter.

Ox. 1792 haberentur, ib. non extant, sed tantum in prospectu nominantur, quae prodituræ erant.

D E M O.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. VI. p. 362.

I. *Fragmenta.*

1812, 8 mai. Demonis *Ἀτθίδος*, et reliquorum librorum fragmenta. Graece collegerunt C. Gfld. Lenzius et C. Gf. Siebelis, qui ea edidit. —— Cum Phanodemi aliorumque fragmentis. (Lipsiae, Schwickert.) p. 16—26.

II. *Illustrantia Demonem scripta.*

C. Gf. *Siebelis:* De Demonis, rerum atticarum scriptoris, aetate et scriptis. —— *V.* eiusdem praefationem libro citatu praemissam p. VII—XII.

DEMOCLES.

( ) On the greek historian Democles of Phigalea. —— *V.* in Museo crit. Cantabr. T. I. p. 87.

DEMOCRATES, v. DEMOPHILUS.

DEMOCRITUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 802 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 628 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Epistolae et Fragmenta.

aa) ***Omnia coniunctim edita.***

1573, f. *Ἐκ τῶν Δημοκρίτου.* Democriti quaedam. *Δημοκρίτου ἐπιστολαί.* Democriti epistolae. *Graece*, collegit et edidit H. Stephanus. —— *V.* eiusdem *Ποίησις φιλόσοφος.* Poesis philosophica. (Paris.) p. 156 sqq.

bb) ***Singula separatim edita.***

1a) Epistolae.

1499, 4. Democriti epistolae. *Graece.* —— *V.* in *Aldi Manutii* Epistolarum graecarum collectione T. II.

1601, 8. Epistolae Democriti, graece et latine. —— *V.* in *Eilh. Lubini* collectione Epistolarum. (Hdlb.)

2b) Fragmenta.

1702, — 1712, 4. Democriti fragmentum de Sympathiis et Antipathiis, interpretatione et commentario illustratum a I. Rendtorfio. —— *V.* in *Fabricii* B. Gr. (ed. I a et II a) T. IV. p. 333—367.

1830, 4. Democriti Abderytae philosophiae de Sensibus iisque, quae sensibus percipiuntur, fragmenta. Collegit atque edidit Burchard. Mindae. —— Est progr. schol.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1573, 8. Democritus, Abderyta Graecus, de arte magna s. de rebus naturalibus. Nec non Synesii et Stephani Alexandrini et Mich. Pselli in eundem commentaria. Dom. Pizimentio Vibonensi interprete. Patavii. —— Rarissime haec versio eaque barbara et obscura operis nondum graece editi occurrit. Multum de ea legas in Notices et Extraits T. VI. p. 302 sqq.

1574, 12. —— In *Antonii Mizaldi* Mirabilibus. (Cl., Birkmann.) p. 213 sqq.

1717, 8 min. Democritus Abderyta graecus de rebus sacris naturalibus et mysticis. Cum Notis Synesii et Pelagii. — Tumba Semiramidis Hermeticae sigillatae, quàm si sapiens aperuerit, Non Cyrus, Ambitiosus; avarus, Regum ille thesauros, divitiarum inexhaustos, quod sufficiat inveniet H. V. D. Norimbergae, Apud Haeredes Joh. Dan. Tauberi, M.DCC.XVII. —— 63 pp. Praemissa est *Picimentii* praefatio, subsignata: „Datum Romae. Calend. Septemb., M.D.LXX.

B. anglicarum.

1804, 8. Translations from the Greek, viz. Aristotle's Synopsis of the Virtues and Vices, the Similitudes of Demophilus, the golden Sentences of Democrates, and the Pythagoric Symbols, with the Explanations of Iamblichus, by W. Bridgman. To which are added, the Pythagoric Sentences of Demophilus, by Th. Taylor. Ld. —— 5 *sh.* A. 1807 Bridgman Andronicum Rhodium traustulit in linguam anglicam.

III. *Illustrantia Democritum scripta.*

( ) Democritus *πένταθλος*. Progr. Lps., 1720, 4.

( ) De theologia Democriti. —— *V.* in Museo Casimiriano P. I. (Coburg, Abl. 1771, 8) p. 227 — 258. Cum bono successu certis rationibus Democritus contra priores criminationes, inprimis illum Atheismi doctrinae adhaesisse, defenditur.

( ) De Democriti et Anaxagorae sententiis nonnullis. —— *V.* Indicem lectionum in acad. Albert. *etc.* per hiemem a. 1822. Regiom., typis Hartungianis.

Ameilhon: Notice sur *Δημοκρίτου φυσικὰ καὶ μυστικά;* et Variantes grecques, extraites de quatre mss. sur la traduction de Pizimenti. —— *V.* in Notices et Extraits des Mss. T. VI. p. 302 — 319. Codices quatuor in Bibl. regia Paris. (nn. 2275, 2325, 2326, 2327) adservantur, quorum variae lectiones exhibentur.

Iac. *Brucker:* De Democrito. —— *V.* eiusdem Historiam crit. philosophiae Vol. I. p. 1177 sqq., Vol. VI. p. 320 sqq.

I. F. Guil. *Burchard:* Commentatio critica de Democriti Abderitae de sensibus philosophia. Mindae, Essmann in commiss. 1830, 4. —— 7 *Gr.*

H. Fynes *Clinton:* On the Democrit. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. Ox., 1824, 4 mai., auctius *ib.*, 1827, 4 mai., ex qua editione latine conversi sunt per *Krügerum* Lps., Vogel. 1830, 4.

A. H. C. *Geffers:* Quaestiones Democriteae *etc.* ad summos in philosophia honores rite obtinendos scripsit. Spec. I. Gtt., typis Dieterich. 1829, 4. —— 28 In tribus sectionibus divisa est scriptio, in quarum *prima:* de Democriti anno natali p. 3 sqq.; *secunda:* de Democriti patria et familia p. 11 sqq.; *tertia:* de itineribus quae Democritus fecisse fertur p. 15 sqq. agitur.

Andr. *Goedingii* Diss. de Democrito eiusque philosophia. Upsalae, 1703, 8.

F. *Jacobs:* Democriti loci in Ioannis Stob. Florilegio emendantur. —— *V.* eiusdem Lectiones Stobenses. (Jn., Frommann. 1827, 8 mai) p. 4 sqq., 18 sq., 62 sq., 85 sq., 124, 131, 136 sq.

Gli. F. *Jenichen:* Progr. de Democrito, philosopho. Lps., 1720, 4.

Gabr. Timoth. *Lütkemann:* Disp. Democritum, Eleaticae sectae antistitem, oculorum sua sponte luminibus se non priuasse. Gryphsw., 1739, 4.

I. Chrysost. *Magnenus:* Democritus reviviscens, sive vita et philosophia Democriti. LB., 1648, 12; Hag. Com., 1658, 12. —— Et in ch. membr.

C. *Meiners:* Democritus. —— *V.* eiusdem Geschichte der Wissenschaft. in Griechenl. u. Rom, T. I. p 725 sqq.

G. *Ploucquet:* De placitis Democriti Abderitae. —— *V.* eiusdem Commentationes philos. selectas. Tubing., 1767, 4.

Ghf. Gu. *Schwartze:* De Democriti Philosophia Nonnulla. —— *V.* eiusdem Diss. inaug.: Scholae Ionicae inprimis Pythagoricae e recentiorum de natura philosophantium Placitis comparatio. (Lps., impr. Fischer 1811, 4) §. 5.

I. Cu. *Schwarz:* Disp. de Democriti Theologia. Coburgi, 1719, 4.

C. F. *Stäudlin:* Ueber Democrit, als Moralist. —— *V.* eiusdem Geschichte der Moralphilosophie. (Hnv., Helwing. 1822, 8 mai.) p. 60 — 67.

DEMONAX.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 362; *ed. n.* T. III. p. 516.

Iac. *Brucker:* De Demonacte, philosopho cynico. —— *V.* eiusdem Historiam crit. philosophiae T. II. p. 511 sqq.

Arn. Herm. L. *Heeren:* De Demonacte. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis Stobaei, subiunctam eiusdem editioni Ioannis Stob. Eclogarum physic. et ethic. P. II. T. II. p. 183 sq

DEMOPHILUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p 867 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 865 sqq.

I. *Editiones textus.*

1638 (*nec* 1630), 8. Demophili, Democratis, et Secundi veterum Philosophorum sententiae morales, nunc primum (graece et latine) editae a Luca Holstenio. Romae, excud. Mascardus. —— Rarissima editio, ut iam *Schier* in praefatione adnotavit.

1639, 12. Demophili, Democratis, et Secundi, Veterum Philosophorum Sententiae Morales Nunc primum editae a Luca Holstenio. Iuxta exemplar Romae impressum. LB., Ex Officina Ioannis Maire. clↄ.Iↄcxxxix. —— 120 pp. Bibl. sen. et acad. Lips.

1670, 8. Demophili, Democratis, et Secundi, Veterum Philosophorum Sententiae Morales a Luca Holstenio Editae. Juxta exemplar Romae impressum. Editio secunda accuratior. *Graece et latine cum notis, edid. Th. Gale.* Cbr., Ex Offic. J. Hayes Impensis. J. Creed. — 3 *ff.* praefixa, 35 pp. *V.* inter eiusdem Opuscula mythologica *etc.* coniunctim edita Cbr, sub a. 1671, 8. Rep. 1688.

1677, 12. Demophili Similitudines et Sententiae. — Adiectae sunt Maximi Tyrii Dissertationibus. Ox., Sheldon.

1682, 8. *Δημοφιλου ἐκ των Πυθαγορειων ὁμοια ἡ βιου θεραπεια. Και του αὐτου γνωμαι πυθαγορικαι.* Demophili Similitudines s. vitae Curatio ex Pythagoreis. Eiusdemque Sententiae pythagoricae. Cum versione et scholiis L. Holstenii. Quas servavit moralibus illustravit Iesperus Swedberg. Stockh.

1688, 8 mai. — *V.* inter *Th. Gale* Opuscula mythologica *etc.* (Amst., Apud H. Wetstenium.) p. 619 sqq *V.* 1671.

1750, 12. Demophili Similitudines et Sententiae, et Democratis Sententiae. — Cum Epicteti Enchiridio. *Amst., Iac. Wetstenius.*

1754, 8. *Δημοφιλου και Δημοκρατους γνωμαι σωζομεναι.* Demophili et Democratis veterum philosophorum sententiae (*graece*) quae extant; cum versione latina et scholiis *του πανυ* Holstenii. Accedunt *Σεκουνδου του Σοφου γνωμαι* Secundi philosophi sententiae curante I. Ad. Schier A. M. qui et recensuit hos libellos denuo, et Lucae Holstenii editionem Romanam cum codice msto Guelpherbyt. contulit: inde et vitam Secundi *ἀνεκδοτον* et Variantes lectiones excerpsit. Lipsiae, excudit I. Ch. Langenhemius. MDCCLIIII. — 8 *ff.* praefixa, 103 pp. 4 *Gr.* Demophilus et Democrates ex *Lucae Holstenii* editione est exhibitus; Secundum autem denuo cum apographo Gudiano codicis Medicei contulit *Schier.*

1776, — 1780, — 1792, — 1801, 8. Demophili et Democratis Sententiae. — *V.* in *F. Andr. Strothii Ἐκλογαι* sive Chrestomathia graeca. *Qdlb., Biesterfeld.*

1819, 8 mai. Demophili Similitudines et Sententiae Pythagoricae. Democratis Sententiae aureae, recensitae ad fidem Codicis Palatini. Graece et latine, cum notis Lucae Holstenii aliorumque edid. I. Con. Orellius. — *V.* eiusdem Opuscula Graecorum Veterum Sententiosa et Moralia, Tom. I. (Lps., Weidmann.) p. 1 sqq., 36 sqq. 77 sqq. *Orellius* repetiit ex *Fabricii* Bibl. Gr. notitia litter. de Secundo, Demophilo, Democrate et Sexto Pythagorico in praefat. p. XXII sqq.

1827, 8 min. *Δημοφιλου ἐκ των Πυθαγορειων ὁμοια etc.* Nach der Rec. des Luc. Holstein für Schüler herausgegeb. von J. Mich. Fleischner. — Des Demophilus Pythagorische Vergleichungen der Lebensarzeneien, nebst dessen Pythagorischen Sittensprüchen; wie auch des Philosophen Democrates goldene Sprüche. In deutsch. Ubsz. von J. Mich. Fleischner. Nrnb., Schrag. — 81 pp. 9 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1770, 8. Demophilus Sittensprüche übers. — *V.* in Hannöversch. Magazin p. 1649—1664.

1781, 8. Des Demophilus und Demokrates Gleichnisse und Sittensprüche, — übers. von Alb. H. Baumgärtner. — *V.* eiusdem Versionem Cebetis tabulae.

1827, 8. — *V.* antea I.

B. anglicarum.

1793, 8. The Pythagoric Sentences of Demophilus, translated from the Greek (*by Th. Taylor*). — *V.* eiusd. versionem: Sallust on the Gods and the World. Ld.

DEMOSTHENES orator.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 864 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 816 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia opera.*

1504, f. Demosthenis orationes duae & sexaginta. || Libanii sophistae in eas ipsas orationes argumenta. || Vita Demosthenis per Libanium. || Eiusdem uita per Plutarchum. *In fine tomi II. f.* 3 *var. lect.*: Venetiis in aedib. Aldi. mense Nouemb. M. D. IIII. — Numero paginarum et signatura in duo tomos divisus est. Praefixa sunt tomo I. 14 *ff.*, quibus titulus, *Aldi* praefatio ad *Dan. Clario*, et vita Demosthenis, deinde alius titulus, editoris *Scipionis Carteromachi* praefatio graece conscripta, tabula, argumentaque Libanii continentur; 320, 286 pp., et 3 *ff.* quae variae lectiones trium in hac editione adhibitarum editionum implent, et 1 vac. *f.* Tomus II. complectitur re-

vera 288 pp. quamquam 286 tantum pp. numerantur, cum 255 (!) et 256 (!) dupliciter habeantur. Insigne typ. Aldi, quod in fronte conspicitur simpliciter delineatum tantummodo est, et iuxta * ALDVS * || * MA. RO. * Sic *Renouard* in Annales des Aldes (1825) T. I. p. 110 sq. Ut *Dibdin*, consentiens iudicio *Renouardi*, in bibl. Spenc. T. II. p. 14 iudicat, *Spenceri* quoque exemplar in inscriptione in calce habet: „Nouemb. M. D. IIII.“, quod eiusmodi unum esse, ac *Renouard* descripsit, contendo, cum cetera exemplaria habeant: „Nouem“. Praeterea *Renouard* ne uno verbo quidem commemorat in numeris paginarum errata in priore tomo, cum tamen quaedam in omnibus ceteris exemplaribus occurrant, quae causa me certiorem reddidit, tres nec solum duas exemplarium huius editionis familias extare. *Ebert* iam hanc opinionem proposuit in Bibliograph. Lexicon p. 461. no. 5936. sed nihil certi comperire potuit. *Reiske* autem omnium primus diversitatem exemplariorum detexit, *v.* eiusdem Demosthenem T. I. praef. p. IX. *Renouard* in prima editione sui operis Annales *etc.* T. I. p. 76 indicat exemplar, quod habet, „*Nouem.*“, in secunda autem editione, quam sequutus sum, habet „*Nouemb.*“ Ut ex litteris mecum communicatis intellexi, etiam in bibliothecis Monacensibus nullum exemplar trium ibi adservatorum extat, quod haberet „*Nouemb.*“ In bibliotheca ibidem florente, quam nos dicimus *Staatsbibliothek*, adservantur unum exemplar secundae, aliudque tertiae classis; bibliotheca autem academica ibidem florens tantummodo unum habet exemplar tertiae classis, et id quidem, quod *Erasmus Roterodamus*, deinde *Glareanus* possidebat, quorum posterior multa in ora adscripsit.

1504, f. *Δημοσθενους λογοι, δυο και ἑξηκοντα.* || *Λιβανιου σοφιστου, ὑποθεσεις εἰς τους αὐτους λογους.* || *Βιος δημοσθενους, κατ' αὐτον λιβανιον.* || *Βιος δημοσθενους κατα πλουταρχον.* || Demosthenis etc. *Infra insigne Aldi idem. In fine:* Venetiis in aedib. Aldi. mense || Nouem. M. D. IIII. —— 14 *ff.* praefixa 320 et 288, loco 286 pp., et 3 *ff.* et 1 vac. *f.* Folia memorata praefixa continent eadem, quae ante indicatum exemplar, scil. *f.* 1 *b* epistola inscr.: ALDVS PIVS MANVTIVS ROMANVS D ANIELI || CLARIO PARMENSI S. P. D. *incipiens:* (s) Vmmum locum in oratoria tenere apud graecos Demosthe- || nem, & in poetica Homerū, *etc.*; quam *f.* 4 *a* (sign. 4) excipit: *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΒΙΟΣ, ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ. F.* 11 *a titulus alius: ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ, ΔΥΟ* || *ΚΑΙ ΕΞΗΚΟΝΤΑ. — ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ, ΕΙΣ ΤΟΥΣ* || *ΑΥΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ.* — DEMOSTHENIS ORATIONES DVAE || ET SEXAGINTA. — LIBANII ARGVMENTA IN DEMOSTHE || NIS ORATIONES. *Infra insigne Aldi simpliciter delineatum, ut ante:* * AL- DVS * || * MA. RO. * *F.* 12 *a* (sign. *aa ii*) *Carteromachi epistola inscr.: Σκιπιων καρτερομαχος, τοις φιλολογοις εὐ πραττειν. F.* 12 *b* incipit: *ΠΙΝΑΞ, ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΒΙΒΛΟΥ. F.* 13 *a*: *Λιβανιου σοφιστου, προς ἀνθυπατον μοντιον, ἀξιωσαντα αὐτα γραψαι οι,* || *τον τε δημοσθενους βιον, και τασ ἁπαντων των λογων αὐτου ὑποθεσεισ. explicit* 14 *a. F.* 14 *b*: *Λιβανιου ὑποθεσις, του ὀλυνθιακου πρωτου λογου. Tom. I. f. num.* 1 *incipit: ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ,* || *ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ. Tom. II. in fine f.* 3, *huitis* variis lectionibus: 1 *aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll* || *mm nn oo pp qq rr ſſ tt uu xx.* || A B C D E F G H I K L M N || O P Q R S T. || — Quaterniones omnes: exceptis pri- || mo: & secundo quorum alter Quin || ternio: duernio alter. || *Sequitur supradata inscriptio loci et anni.* — Exemplaria huius familiae item inter se differre satis constat, cum in exemplari bibliothecae amplissimi Senatus Lips. Tom. II. pag. 57 lin. 35 legitur *ἑτεροπλίᾳ*, quoque *Reiskius* in paranda sua Oratorum editione usus est (*v.* eiusdem Demosth. T. I. p. IX.) *Ebert* autem in Bibliograph. Lex. p. 461. no. 5936 testatur in exemplari regiae bibl. Dresd. ibidem legi *ἑτεροπλοιῳ*; in aliis vero tribus *ἑτεροπλοιᾳ*, sed haec sunt, ut puto, exemplaria tertiae familiae"). Iterum ex hac triplici diversitate patet, quod iam dixi, tres editionum familias extare, cum certo hoc non unum sit, sed alia accurata collatione adparitura esse, quibus differunt. Quod ad errata in pag. numeris attinet, occurrunt haec tomo I. 197, 198, 199 loco 97, 98, 99; 131 loco 231; 342 loco 243; 252 loco 253; 266 loco 267; 288 loco 278; 211 loco 311: tomo II. 131 loco 132; 254 et 255 dupliciter numerantur.

1504, f. (*Idem titulus, infra quem insigne typ. Aldi. In fine:*) Venetiis in aedibus Aldi. mense Nouem. M. D. IIII. —— *Aldi* praefatio incipit *f.* 1 *b* inscr.: ALDVS PIVS MANVTIVS ROMANVS DANIELI || CLARIO PARMENSI. S. P. D., exordiens: (s) Vmmum locum in oratoria tenere apud graecos Demosthenem, & || in poetica Homerū, nemo est qui ambigat. *etc.* Complexus idem est prioris exemplaris; sed insigne typ. non nodis solum lineis descriptum in titulo habetur,

sed ombra distinctum, iuxta quod legitur sic: AL||DVS. Errata in paginarum numeris sunt tomo I.: 168 loco 182; 187 loco 189; 342 loco 234; 252 loco 233; 266 loco 267: T. II. vero: 73 loco 93; 130 loco 131; 131 loco 132. 254 et 255 dupliter numerantur. In fine *f.* 3 variarum lectionum, ante in titulo datam loci et anni inscriptionem, extat signaturarum series sic scripta: „1 aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk || ll mm nn oo pp qq rr ff tt uu || xx. A B C D E F G H I K L|| M N O P Q R S T. || Quaterniones omnes, exceptis primo,: || & secundo quorum alter Quinternio, || duernio alter.“ Iuxta *sign.* ad sinist. legitur norma „Demosth.“ Exemplar unum huius familiae, quae tamen priori cedit nitore, bibliotheca acad. Lips. adservat. Eiusmodi exemplaria non eodem modo raro, ut prioris familiae occurrunt, sed correctius sunt impressa. Ceterum duas certe posteriores familias exemplarium litterarum formis adhibitis, et insigni typ. in fronte positu, versuum paginarumque diversa descriptione et in fine data inscriptione valde inter se differre non nemo facile animadvertit. Quae tamen causa Aldum moverit, ut diversis formis bis eadem temporis notatione, Demosthenem describendum curaret, nemo unquam fortasse coniectura assequi poterit, neque quidquam certi ex Aldi ipsius verbis in epistola ad Clarium, ubi leguntur haec: „Nam abhinc ferè triennium desyderanti tibi orationes Demosthenis brevi me informatas mea cura publicaturū recepi. Sed tot id tentanti mihi acciderunt īpedimenta, ut persaepe excudi coeptas ītermiserim, Carteromacho etiam nostro demirante, illudq; Iuuenalis saepe repetente, Diis ille aduersis genitos, fatoq; sinistro, cum ēt admodum quā pauca earum orationum exempla imprimenda curauerim, idq; coactus, quod in nullo ante accidit uolumīe excuso in thermis nostris.“ colligi potest. Sed cuilibet historiam Aldi typographiae perlustranti, praesertim si accuratius, quam adhuc factum, post *Reiskium*, videtur, diversitatem insignis typ. adhibiti expendit, non re vera omnia Demosthenis exemplaria a. 1504, sed multo serius haec posterioris familiae typis descripta et in lucem emissa esse, facile patebit. Iam *Reiskius* hanc a me ultimo loco indicatam Aldinam appellat iuniorem, ob insignis typogr. in fronte positi formam, dicitque: „uterque delphinus inprimis est dissimillimus.“ Eadem insignis typ. forma, quae in posterioris sive iunioris familiae exemplaribus conspicitur, primum in editione Alexandri Aphrod. Commentarii in Aristotelis priora analytica a. 1520 in lucem emissa adhibita est, qua de causa posteriorem quoque vel iuniorem Demosthenis editionem eodem tempore prodiisse puto. Praeter Theocritum Aldinum, quod iam *Reiskius* Tom. I. praef. p. IX sq. adnotavit, eadem fortuna Virgilio contigit, qui primus a. 1514 prodiit, deinde iteratus est cum eiusdem anni notatione: quae repetitio tamen, ut ex diverso insigni typ. liquet, circiter a. 1519, vel paulo post, facta est; cf. quoque *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes T. III. (1825) p. 98 sq. Idem fere contigit Iuvenali, cuius item exemplaria diversa extant, sed eiusdem anni notatione. Fortasse, et id mihi probabilius videtur, belli a. 1506 Italiam perturbantis iniquitatibus, quae quoque Aldum Venetiis fugere cogebant, exemplaria Demosthenis plurima nisi fortasse omnia perdita fuerunt, aliaque sedato bello i.e. post annum 1512 describi curavit. *Reiskius* utriusque insignis typ diversi formam repeti quam accuratissime curavit Tom. I. praefat. p. LXXXVI sq., utut diversae typorum formae specimen ibidem p. XXXVIII. exhibuit. *Renouard* tantummodo insigne typogr., quod in priore editione est adhibitum, imitatum repetiit, neque alterum, quod tamen aegre desideratur. Iuniorem editionem diligentius, et e melioribus codicibus ab Aldo curatam esse, dicit *Reiskius* in T. I. praefat. p. VII sq. Secundum alium locum Aldi epistolae ad Clarium *(f. 3 a)*, ubi leguntur: „Itas uero Demosthenis orationes Clari doctiss. nomini tuo nuncupatas, ex Neacademia nostra emittimus, ob multas causas,“ *etc.* ex illa Neacademia prodiit Demosthenes, quae tamen alia est ac illa Accademia Veneta, condita a. 1556, et de qua singularem libellum scripsit *Lunze* a. 1801. Neacademiae illius leges graece conscriptae primus *Morelli* Mil. a. 1806 publicavit inter *Aldi Scripta* tria, sed deinde graece latine *Morellio* interprete et gallice accuratius *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes T. III. (1825, 8) p. 211 sqq. Ulpiani commentaria ib. a. 1503 eademque forma prodierunt.

1532, 8. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ ΔΥΟ ΚΑΙ ΕΞΗΚΟΝΤΑ.* HABES LECTOR — DEMOSTHENIS Graecorum oratorum omnium facile principis orationes duas & sexaginta, & in easdem VLPIANI commentarios, quantum extat: LIBANII Argumenta: Tum collectas à studioso quodam (*Iac. Rubero*) ex Des. Erasmi Rot. Guilhelmi Budaei atq; aliorum lucubrationibus Annotationes. Ad haec ipsius, Plutarcho Libanioq; authoribus, uitam.

Et lectionem denique variam. *Infra insigne typogr. Infra:* BASILEAE, PER IOHANNEM HERVAGIVM MENSE SEPTEMBRI M. D. XXXII. *In fine f. penultimo:* BASILEAE, PER IOANNEM HERVAGIVM, MENSE SEPTEMBRI ANNO M. D. XXXII. —— 12 *ff.* praefixa, 532 et 507 pp., et 20 *ff.* Ut apparet, duobus tomis constat. Ex Aldina editione a me tertio loco commemorata est repetita, quod et nuper *Maur. Herm. Ed. Meier* in praef. ad orat. in Midiam p. V. confirmare studuit: raroque occurrit. In fine Aldinae editionis variae lectiones leguntur. *Budaei* animadversiones sunt ex eiusdem commentariis Graecae Linguae depromptae. *Reiske* accuratius editionem describit T. I. praef. p. XI — XVI, et de ea p. XII dicit: „Leguntur quidem in hac editione, quae ad Aldinam expressa est, nonnulla melius, quam in Aldina. Sed possunt illa a Sim. Grynaeo, aut si quo alio Hervagius tum uteretur mendarum typographicarum correctore, praefecta esse. Ab Erasmo tantummodo praefatio postulabatur, commendationis ergo, quo liber esset vendibilior. Praestat haec editio multis rebus Aldinae; chartarum magnitudine, typorumque; tum quod appositos statim ad textI oram Ulpiani commentarios habet, qui ab Aldo seorsim editi fuerant; accessit denique huic editioni primae Herwaginae primum quasi fundamentum commentariorum in Demosthenem e scriptis Erasmi et Budaei aliorumque a Iacobo Bubero collecta farrago, in Wolfiana quoque editione servata.“ Rep. 1547; sed conf. seq. Bibl. acad. Lips.

1543, 8. Demosthenis orationum nunc diligenti recognitione emendatarum (*a I. Bern. Feliciano*) Pars Prima. In qva et vita ipsius Oratoris, et deliberativae sexdecim eius Orationes una cum exordiis deliberativis, et duae demonstrativae continentur. Pars Secunda. In qva Iudiciales novem eius publicae Orationes continentur. Pars Tertia. Qvae Iudiciales tres et triginta privatas eius continet orationes. Venetiis apud Franc. Bruciolum et fratres eius. M.D.XLIII. *Voll. III.* —— Rarissima fere omnium veterum Demosthenis, nitida omniumque facile accuratissime impressa editio. Omnes eam magni habent. Emendationes ex non indicatis Mstis haustae unicuique tomo sunt adnexae. Haec editio omnium quae postea prodierunt, fundus fuit, ita ut et orationum divisionem retinerent. Vol. I. complectitur 40 *ff.* praefixa (*sign.* A — E), quorum duo vacant, et 183 num. *ff.*; Vol. II. 8 *ff.* praefixa, quorum item duo vacant, 364 num. et 3 non num. *ff.*; Vol. III. 4 *ff.* praefixa, quorum 1 vacat, et 360 num. *ff.*, quorum ult. falso numerum 358 habet. *Reiskius* ea aegre carebat. *Brunet* in Manuel du Libraire affert satis accuratam huius editionis notitiam.

1547, 8. Demosthenis Orationum, nunc longe diligentiore qvam unqvam hactenus recognitione emendatarum Pars Prima. — Pars Secunda. — Pars tertia. Basileae per Io. Hervagium. *Voll. III.* —— *Taylor* apud *Reiskium* Appar. T. IV. p. 1193 iudicat: „Felicianam etiam, ne litterula quidem immutata, typis suis exprimi voluit Hervagius;“ sed *Hi. Wolfius*, qui editioni praefuit, multa correxit secundum emendationes *Pet. Danesii* et *Vinc. Obsopoei.* Nitida editio.

1549, f. — gr. et lat. Edidit Hi. Wolf. Bas., Oporin. —— Quamquam a *Fabricio* et *Harlesio*, qui *Thottium* sunt secuti, aliisque, ut *Reiske* T. I. praefat. p. XXII, *F. A. Wolf.* Lept. p. 208, *Beck.* de Pace praef. p. 21, *C. A. Rüdiger*, et *Schweiger*, qui et aliam editionem enumerat *s. a.*, quae tamen itidem non extat, haec editio citatur, fortasse non extat. Ceterum iam *Götz* in Die Merkwürdigkeiten der Dresd. Bibl. T. I. p. 260 de hac editione dubitationem commovit: deinde *Taylor* quoque in Pralegg. p. 709 his verbis: „vehementer ambigo de fide istius editionis graeco-latinae Wolfii et aliorum vers. Dem. circa hoc tempus ex eadem officina et in eadem forma, et ad eam ipsam video alludier.“ Etiam *Beckius* l. c. hanc primam *Vuolfii* graecolatinam editionem citat; at si extat, omnium rarissima est.

1554, 8. *Δημοσθένους λόγων τμῆμα πρῶτον.* Demosthenis Orationvm pars prima: In qva Deliberativae sexdecim eius orationes, una cum exordiis deliberatiuis, & duae demonstratiuae continentur. *In fine:* Venetiis, in Aedibvs Pavli Manvtii, Aldi filii, M. D. LIIII. *Voll. III.* —— Vol. II. est Pars secunda: „In qva Ivdiciales novem eivs publicae Orationes continentvr.“; *Vol. III.* autem Pars tertia: „Qvae Ivdiciales tres, et triginta privatas eivs continet Orationes.“ in cuius fine: „Venetiis, apvd Pavlvm Manvtivm, Aldi filivm. M. D. LIIII. —— Tomus vel Pars I. 121 *ff.*, quorum 8 sunt praefixa contextui, et 2 in fine varias lectiones et in titulo datam inscriptionem; tomus vel Pars II. 248 *ff.*, quorum 3 habent varias lectiones et inscriptionem, et 1 vacat; tomus vel Pars III. 243 *ff.* complectitur. In titulo infra insigne typogr. le-

gitur: „*Corrigente Paelo Manutio, Aldi filio.*" Venetiis. M. D. LIIII. Ex *Feliciani* editione negligentissime expressa est, et ab illa nisi fere in operarum erroribus discrepat: itaque non multum valet, quamquam raro occurrit. *Reiske* huius editiones discrepantes lectiones satis accurate exhibuit. Bibl. acad. Lips. Secundum *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes T. I. p. 385 duo exx. in ch. m. extant.

1579, f. *Δημοσθενους λογοι και προοιμια δημηγορικα και επιστολαι. συν ταις ἐξηγησεσιν ωφελιμωταταις του Ουλπιανου ῥητορος, τῃ των παλαιων ἀντιγραφων βασιλικων ἐπικουριᾳ αὐξηθεισαις και διορθωθεισαις. δια φιλοπονιας και ἐπιμελειας του Γουλιελμου Μορελιου Τυπογραφου βασιλικου. Ἐκ βιβλιοθηκης βασιλικης. Προσετεθη βιος Δημοσθενους, και ἀλλα πολλα προς τον του αὐτου ῥητορος βιον ἀνηκοντα* etc. Lutetiae Parisiorum apud Ioan. Benenatum. —— 26 *ff.* praefixa, 798 pp., et 1 *f.*, quod inscriptionem continet. Bibl. sen. Lips. Fundus huius nitidae raraeque editionis est illa Hervagiana a. 1532. *Morelius* qui editionem iam a. 1558 condidit, octo codices mstos bibl. regiae Paris. contulit, et discrepantes lectiones in ora exemplaris sui notavit, et scholia multo auxit; sed non satisfecit iis, penes quos iudicium est. *Reiskius* in sua paranda editione hanc substravit, sed multo salutarius fuerit Demostheni, quod ipse profitetur, aliique postea testantur, si Feliciana usus fuerit. *Lambinus* morte abreptus absolvere opus non potuit, quod postea *I. Benenatus* fecit, qui *Dionysium Lambinum* praeposuit operi. Raro exx. in ch. m. occurrunt. Alia exemplaria, inscripta sunt in titulo: „Lutetiae MDLXX. apud Michaelem Sonnium sub scuto Basiliensi, via Iacobaea", et in fine: „Ioannes Benenatus absolvebat". Hanc editionem descripsit *Goetz* in Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. T. I. p. 257 sq. Alia exx. (quorum unum in bibl. Gotting.) itidem habent: „Lutetiae, M. D. LXX. Apud Iacobum Dupuys. Cum Privilegio Regis," et in fine: „Lutetiae Parisiorum, Kalendis Fehr. M. D. LXX. Ioannes Benenstos absolvebat." Quod *Hamberger* in Zuverlässigen Nachrichten T. I. p. 291, et censor *Reiskii* in Philologische Bibliothek. (Götting., 1770) Vol. I. P. II. p. 41 notavit. Posterioris editionis exemplari *Beckius* usus est in paranda sua editione *de Pace*. Ceterum dubitationem de veritate anni inscriptionis posteriorum exemplorum movit *G. Veesenmeyer* in Bibliograph. und biograph. Analekten. (Ulm, 1826, 8) p. 14 sq. Haec posteriora exemplaria sunt illis *Sonnii* accuratius correcta.

1572, f. Demosthenis et Aeschinis Principum Graeciae Oratorum opera. Cum utriusq; autoris Vita et Vlpiani Commentariis, novisq; Scholiis ex Quarta eaque postrema recognitione, graecolatina: Sex codicum impressorum et inter hos Parisienses nuper editi: duorum mstorum, alterius Pannonij, alterius ex Augustana Bibl. fidelissima collatione, a mendis repurgata, varijs Lectionibus adaucta, Annotationibus illustrata: per Hieronymum Wolfium Oettingensem, utriusque linguae in Augustana schola professorem. Indices duos adjecimus, Catalogum operum Praefationi subiecimus, Gnomologiam Demosthenicam seorsim ad scholarum usum excudimus. Basileae, Ex officina Herwagiana per Eusebium Episcopium. MDLXXII. *Partt. VI.* —— 18 *ff.* praefixa, 744 pp., et 16 *ff.* Accedit Ulpianus complectens 218 pp. et 12 *ff.* index, in olt. annus est notatus. Maximi habenda editio ob insignia editoris merita de oratore. Apparatum criticum duorum nondum adhibitorum codicum collationibus auxit. *F. A. Wolfius* hoc iudicium tulit: „contextus ipse, qui habetur in illa Basileensi posteriore, multo est quam antea correctior, ut saepe orator ibi etiam inoffensius legatur, quam in postrema Lipsiensi." Hanc habent secundam *Wolfii* graecolatinam editionem *Reiskius* et *Beckius*. Bibl. acad. et sen. Lips. *V.* 1604.

1604, f. Demosthenis et Aeschinis Opera, cum utriusque auctoris vita et Vlpiani Commentariis, novisque scholiis. Annotationibus ill. et var. lect. adi. Hier. Wolfius. (*Graece et Latine.*) Frcf., apud Cl. Marnium et haeredes Io. Aubrii. —— 34 *ff.*, LXXIV pp., 3 *ff.*, 1464 pp., et 21 *ff.* Praeter mutatum ordinem aliaque, ante sub a. 1572 enumerata est editio. Accessit huic editioni *Andreae Schotti* vita Demosthenis, iam a. 1603, 4. *AV.* edita, et in calce adiectae: Lectiones in Demosthene diversae tum e cod. quodam vetusto Italico, tum ex Aldina, cui illas vir doct. adscripserat. Ulpiani commentaria cuilibet orationi sunt adnexa. *V.* 1572 et 1607.

1607, f. Demosthenis et Aeschinis Principum Graeciae Oratorum Opera, cum utriusque Autoris vita, et Vlpiani Commentariis, ex postrema recognitione Graecolatina sex codicum tam impressorum, quàm manuscriptorum, à mendis

repurgata, doctissimísqve notis illustrata, Per Hier. Wulfium etc. Aureliae Allobrugum, Excudebat Petrus de la Rouiere. CIↃIↃCVII. —— Omissae sunt *Hi. Wolfii* notae, praefatio, gnomologia et Libanii argumenta: qua de caosa haec editio unu magni habetur. Bibl. acad. Lips. *V.* 1607.

1607, f. — Genevae. —— Haec ot posterior a. 1642 tantommodo secundum mutatum titulum et priora *ff.* extat. *V.* 1607.

1642, f. — Francofurti, sumptibus Wilh. Serlini. —— *V.* 1607.

1748 — 1757, 4. *Δημοσθενους, Αισχινου, Δειναρχου και Δημαδου τα σωζομενα.* Graece et Latine, Tomvs secvndvs (*et*) Tomvs tertivs. Edidit I. Taylor LL. D. *etc.* Collegii D. Ioannis Cant. Socius et Cancellarius Lincolniensis. Cantabrigiae typis academicis. —— Tantommodo Vol. II. (1757), et Vol. III. (1748) prodierunt, quibus deinde a. 1774 titulos novus praefixus est, qood praeter alios inprimis *W. Th. Lowndes* in The Bibliographer's Munual. (Ld., W. Pickering. 1828, 8 mai.) P. V. p. 569 annotavit. Et in ch. m. exx. extant. Vol. II. decem iudiciales Demusthenis orationes, quae apud *Hi. Wolfium* P. III. leguntur; et Vol. III. Demusthenis et Aeschinis orutiones contrariae continentur. Fundus huius editionis est illa a. 1604. *Taylor* suis notis illas *Hi. Wolfii*, *Marklandi* et *Iurini* inseruit. Quae *Taylor* ipse adnotarit, praecipue ius et antiquitates Atticas explicant, minus autem qood ad criticam artem pertinet. Omnia *Reiske* in suum editionem transtulit. Ceterum bella editio rarissimaque. Bibl. acad. Lips.

1770 sqq., 8. Oratorum Graecorum, quorum princeps est Demosthenes, quae supersunt monumenta ingenii, e bonis libris a se emendata, materia critica, commentariis integris Hi. Wolfii, I. Taylori, Ier. Marklandi et suis, indicibus denique instructa edidit I. Iac. Reiske. Vol. I. partem priorem dimidiam Demosthenis teneus, graece. Vol. II. partem posteriorem dimidiam Demosthenis tenens, una cum scholiis graecis e cod. Bavarico nunc primum editis, aliis ex Augustano fidelius redditis. Lipsiae. —— CVIII, 1492 et 260 pp. Hae duo volumina sunt I. et II. corporis Oraturum. Substrata est editio a. 1570. Ad contextum graecum emendandom editiones veteres et codices mstos atque coniecturas suas aliorumque adhibuit. Ubi ex ingenio suo mutavit, asteriscum loco adpinxit, et in praefatione priorem lectionem indicavit; ubi autem ad fidem codicum mutavit, ibi extinctam lectionem non indicavit, quod tamen dolendum. Adpendix Voluminis II. complectitur, praeter indices accuratissimos, et tabulam editionom comparativam, scholia inedita codicis mstl Monac., endicis August. auctius quam apud *Hi. Wolfium*, et quae in ora exemplaris cuiusdam Aldinae editionis adscripta erant, quae posteriora una cum hoc exemplari editionis *Lessingius Reiskio* suppeditavit, quaeque postea Scholia Lessingiana sunt appellata. Conf. Allgem. Deut. Bibl. Vol. XXX. p. 569 — 585, et Philologische Bibl. (Gött., 1770 — 1771, 8) Vol. I. P. I. p. 38 sqq. P. III. p. 217 sqq. Adparatom *v.* infra III. initio indicatum.

1790, 4. Demosthenis et Aeschinis, quae supersunt omnia, iuxta accuratissimorum omnium, quotquot habent bibliotheca regia et Sangermanensis codices, manuscriptorum et impressorum inspectionem, iuxta auctoritatem librorum quos adierunt Taylorus et Reiskius, graece et latine edidit Athan. Auger, cum versione nova, triplici indice, variantibus lectionibus et brevioribus notis. Tom. I. continens universas, quae ad Philippum pertinent conciones et huius epistolam. Paris, typis graecis novis Pet. Didot. —— LIII, 479. 12 *fr.*, ch. membr. 36 *fr.* In praef. p. I sqq. de adhibitis codicibus et editionibus agitur; p. XX sqq. habentur: De scriptis veterum ab editore emendandis observationes criticae, qoae in eiusdem Lysia leguntur; p. XLI sqq.: Vita Demosthenis ex Libanio. Triginta et novem codices adhibiti uno satis accurate sunt collati, ita ut editio non magni habenda sit, quamquam splendida. Continentur hoc primo volumine undecim orationes philippicae et Philippi epistola.

1812 — 1813, 8. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. Εν Βιεννῃ της Αουστριας. Εκ της τυπογραφιας Ιωαν. Βαρθ. Σβεκιου πρωην Βενδωτου.* Voll. *IV. ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ.* Vol. *V. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΕΞΙΚΟΝ. Εκ της τυπογραφιας Αντωνιου χαι" κουλ.* 1813. *Vol. VI.* —— *λβ'*, 378, 399, 394, 368 et 1 *f.*: *παροραματα.*; Ulpianus 495 pp.; Lex. Demosth. 398 pp. Continentur Vol. I. in praemissis L i b a n i i introductio; D e m o s t h e n i s orationes ex usitato ordine a prima Olynthiaca usqoe ad orationem de corona; Vol. II. usque ad orationem contra Aristocratem; Vol. III. usque ad illam adversus Leocharem; Vol. IV. reliquas orationes, prooemia, epistolae, Z o s i m i vita Demosthenis, et alia

vila. Coilibet oraliooi praemissa est Libanll argomentom. Orationes singulas capltibus et paragraphis distinxlt, textuiqoe suhiecil notas exegeticas. Vol. VI. complectilur lexicon sive indicem Demosthenicum, cuius fundus est ille ab *Reiskio* confectos, cuique iterum explicationes inseruit. Quod ad textum altinet, substravit quidem *Reiskii* recensionem, sed saepe ab eo recedit, iureque lectiones volgatas, i. e. editionls a. 1604 restituit. Itaque non spernendam editionem confecit *Neophytus Ducas*, praecipue cum Ulpiani commentaria repeticuraverit. Ceterum pertinet ad corpus Atticorom Oratorom ab eodem *Duca* editom. *V.* O r a t o r e s. Coof. quoqoe *Seebodii* Bibl. 1823. Vol. II. p. 948 sqq. Non satisfacit *Bekker* in libro Demosthenes als Staatsbürger *etc.* 1e Abthl. Literatur des Demosthenes. (Qdlb., 1830, 8) p. 105, oe formam editionls quidem indicarit.

1812—1813, 12. Demosthenis Opera. Ad optimorum libror. fidem accurate edita. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lps., Tauchnitz. *Voll. V.* —— 2 *Th.* 12 *Gr.* Accoratissime ex *Reiskii* recensione repetita editio, sed Reiskianae editiooïs numeri pagg. non suut adsrriptl.

1818, 12. Demosthenis Opera. *etc. Ed. ster.* Lps., Tauchnitz. *Voll. V.* —— 1 *Th.* 6 *Gr.*; ch. mel. 3 *Th.* 18 *Gr.* Volumioa singulatim quoque venalia prostant. Tomo oltimo habentur: *Amatorius*, *Prooemia*, et *Epistolae.*

1819—1821, 8. Oeuvres complètes de Démosthène et d'Eschine, en grec et en français, traduction de l'abbé Auger. NE., revue et corrigée par J. Planche. Paris, Verdière. *Voll.* X. —— 90 *fr.* Omissa suut *Augeri* introductio et rerum index. Secundum notitiam, qoam *Quérard* in La France Litéraire. (Paris, chez Firm. Didot. 1828, 8 mai.) T. II. p. 473 dedil, coutextom graecum accorate recognovit *Boissonade*, atque outas magoi aestimaudas adiecit. 25 exx. in ch. membr. extaut, 220 *fr.*

1821—1822, 12 mai. Demosthenis Opera *etc.* (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lps., Weigel. *Voll. V.* —— 1 *Th.* 6 *Gr.* Hac in editioue Reiskianae numeri pagg. suot adpieti.

1822—1826, 8 mai. Demosthenis qvae supersunt e bonis libris a se emendata edidit I. Iac. Reiske. Editio correctior, curante Gf. H. Schaefero. Ld., Black. *Partt. IV.* —— 9 *Th.* 18 *Gr.* Tom. I. et II. (1824, 1825; 888, 622 pp.) continentur textus graecus, Scholia graeca, tabolae editiunom comparativa. Lectiones *Bekkeri* sunt in nolis adnotatae, praetereaque *Reiskii* aoimadversiones in multo meliorem ordinem redactae. T. III. (1826 670 pp.) habet *Wolfii* versionem latinam; et P. IV. 1823 774 pp.) Indices. Conf. censuram in ephem. litt. univ. 1828. m. Ian., et in *Iahnii* Jahrbücher 1826. I. 2. p. 253—263. Adparatum *v.* infra sub III. initio indicatum.

1822, 8. Demosthenis Opera omnia, Graece cum Scholiis, ex edit. Reiskii et Schaeferi. Ld. *Voll. II.* —— 24 *sh.*, ch. m. 32 *sh.*

1823, 8 mai. Demosthenes, ex rec. Imm. Bekkeri. *Partt. IV.* —— VIII, 1614 pp. Pertinet ad eiusdem Corpus oratorum Atticorum, (*Ox.*, et rep. *Brl.*, Reimer) estque Vol. IV. et V. In constituendo Demosthenis textu *Bekker* quindecim codices mstus, quorum undecim Paris., adhiboit, sed nihil de iis, deque eo quid valeant singull, disputavit editor. Conf. Götting. gel. Anz. 1828 fasc. 196. p. 1945 sqq.

1824, 8. Demosthenis et Aeschinis Opera. Textui, qui Variorum est, apposita est Lectio Reiskiana. *Graece et Latine.* Ld., Priestly. *Voll. IV.* —— 3 *L.* 3 *sh.* Contextus graecus et versio latina separatim qooque venduntur. Sic *W. Th. Lowndes* lo The Bibliographer's Manuol. (Ld., W. Pickering. 1828, 8 mai.) P. V. p. 569.

1825, 12 mai. *Δημοσθενους λογοι.* Demosthenis Orationes. *Graece.* Edidit Gu. Dindorf. Lps., Teubner. *Voll. III.* —— 2 *Th.* 20 *Gr.*, ch. angl. 4 *Th.* 6 *Gr.* Ex *Bekkeri* recensione, sed emendatius et accoratissime typis est expressa. Reiskianae editioois numeri pagg. adpositi sout. Ad duas priores orationes Olynthiacas codicis Hafn. collatio est adhibita. In praefatione p. I—XIV. notas criticas *Dindorfius* protolit.

1828, 8. Demosthenis et Aeschinis quae exstant omuia, Indicibus locupletissimis, continua Interpretatione Latina, Varietate Lectionis, Scholiis tum Ulpianis tum anonymis, Annotationibus Variorum et suis illustravit Gul. Steph. Dobson. Accedunt Animadversiones Reiskii, *etc., etc.* Lond. *Voll. X.* —— 8 *L.*, et in ch. m. exx. extant.

Bb) *D e l e c t u s.*

AA. O r a t i o n e s.

Aaa) D e l i b e r a t i v a e.

aaa) P l u r e s c o n i u n c t i m.

1593, 4. Demosthenis Orationes XV, cum interpretatione Nicholai (?) Carri;

III Olynthiacarum, IV Philippicarum. Ox., ex offic. typographica Ios. Barnesii. —— Frustra, quod miror, apud *Beckerum* in libro Demosthenes als Staatsbürger *etc.* 1e Abtheil. Literatur des Demosthenes. (Qdlb., 1830, 8) quaesivi; omnium unicus *Bruggemann*, sequutus *Herbertum*, in A View of the english editions p. 160 hanc notitiam mihi soppeditavit.

1597, 4. Demosthenis Orationes XV. Graece. Ox., ex off. typ. Ios. Barnesii.

1672, 12. *Δημοσθενους λογοι εκλεκτοι.* Selectae Demosthenis Orationes. (De Republica ordinanda, de Classibus, de Rhodiorum libertate, pro Megalopolitis, de foedere Alexandreo; Olynthiacae tres, Philippicae quatuor.) In usum studiosorum hoc modo separatim excusae. *Graece.* Ld., typis I. Redmayne, MDCLXXII. —— Deest apud *Beckerum.* Rep. 1686.

1686, 12. — Ld., H. Mortlock.

1712, 4. *Δημοσθενους δημηγορικοι λογοι Λατινιστι μεταφρασθεντες.* Demosthenis Orationes De Republica ad Populum habitae. *Alius titulus est: Δημοσθενους δημηγορικοι λογοι Λατινιστι μεταφρασθεντες.* Demosthenis Orationes De Republica ad Populum habitae; Latio donatae ab Jo. Vincentio Lucchesinio Patritio Lucensi, Cum notis Criticis, & Historicis. Ad SS. Dñm Nostrum Clementem, undecimum Pontificem Maximum. Romae, MDCCXII. ex Typographia Antonii de Rubeis in Platea Cerensi. *Superiorum facultate.* —— 24 *ff.* praefixa, 449 pp. et 10 *ff.* index. Hoc delectu continentur orationes hae: 1) de Classibus; 2) de Megalopolitis; 3) contra Philippum oratio I.; 4) de Rhodiorum libertate; 5—7) Olynthiacae III.; 8) de Pace; 9) contra Philippum oratio II; 10) de Chersonesi rebus; 11) Philippi epistola et oratio ad epistolam Philippi; 12) de ordinanda republica. Reliquae orationes deliberativae, quae hic desiderantur, consilio *Lucchesini* omisit. Pag. 145 — 171 habentur annotationes in *Wolfii* interpretationem Demosthenis, quae non sunt spernendae. Pag. 171 — 449 annotationes historicae sequuntur. Agmen claudit index rerum. Falso *Becker* l. c. p. 108 citat Ebertum p. 460 loco 464; ceterum tamen accurate editionem describit. *V.* Catalogum bibl. Bunav. Tom. I. Vol. I. p. 116, et Catalogue de la bibl. du Roi. Belles Lettres T. 1. p. 105 no. 1697. *Weigelii* Apparatum litterar. (1821, 4.) nn. 6882. Bibl. acad. Lips.

1726, 12. Demosthenis selectae orationes, graece et latine, de republica ordinanda, de classibus, de Rhodiorum libertate, de Megalopolitis; Olynthiacarum III; Philippicarum IV. Londini. —— Apud *Beckerum* l. c. deest, qua de causa ab eo *Brüggemanni* diligentissime elaboratum librum non adhibitum fuisse suspicor.

1746, 8. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ, δηλαδη, περι Συνταξεως, περι Συμμοριων, περι της των Ροδιων Ελευθεριας, ὑπερ των Μεγαλοπολιτων, Ὀλυνθιακοι τρεις, Φιλιππικοι τεσσαρες.* In Usum studiosorum hoc modo separatim excuduntur. Londini: typis I. Hughs. Impensis A. Ward, C. Hitch et W. Redmayne; prostant etiam apud I. et R. Bonwicke, T. Longman et W. Sewell, et I. Newton. MDCCXLVI. —— Sic *Brüggemann* in A Supplement to the View of the english editions *etc.* (Stettin, 1801, 8 mai.) p. 38. Eaedem orationes ib. eod. a. latine versae prodierunt, *v.* infra II. Bb).

1755, 8. *Δημοσθενους λογοι δημηγορικοι δωδεκα.* Demosthenis Orationes de Republica Duodecim, cum Wolfiana Interpretatione denuo castigata, et Notis historicis I. Vinc. Lucchesini. Accessit Philippi Epistola. Edidit Gu. Allen, A. M. Londini, Bathurst. *Voll. II.* —— Magni in Anglia habita editio. Vol. I. continentur contextus graecus et versio latina; vol. II. notae et tabula geograph. Ceterum diligentissime correcta editio. Rep. 1807 sq.

1807 — 1810, 8. Demosthenis orationes de Republica duodecim; Graece. Ox. —— Ex editione a. 1755 repetita est. 3 *sh.*, ch. m. 6 *sh.* *V.* 1810.

1810, 8. — Editio nova. Ox. *Voll. II.* —— 7 *sh.*, ch. m. 12 *sh.* *V.* 1755.

1823, 8 mai. Demosthenis Orationes Philippicae et Suasoriae. Ex rec. Imm. Bekkeri, et cum notis variorum. Ld., Priestly. —— 9 *sh.*

1832, 8 mai. Demosthenis Philippica prima, Olynthiacae tres et de Pace. Graeca recognovit et in usum scholarum edidit Gu. A. Klinkmueller. Soraviae et Bunslaviae, Julien. —— XXII, 46 pp. 8 *Gr.*

bbb) Singulae classes separatim.

1) Philippicae.

aa) *Omnes coniunctim.*

α) Sine a. notitia.

—, 8. Demosthenis Orationes Olynthiacae tres, & quatuor Philippicae,

cum quibusdam alijs, eiusdem argumenti nunc primum adiectis, in vsum adolescentium recte Graecè discere cupientium separatim editae. *Graece.* ARGENTORATI, Excudebat Theodosius Rihelius. —— 109 num. et 3 vac. *ff.* In Catal. bibl. Bunav. T. I. Vol. I. p. 117 indicatur, occuratius autem apud *Beckerum* l. c. p. 107. Continet Philippicarum orationum Olynthiacas tres, Philippicas quatuor, de pace, de Chersnneso, Philippi epistolam, nrationem in Philippi epistolam, de Haloneso, illamque *περι συνταξεως*. Praemissa sunt: dignissimorum hominum de Demosthene testimonia. In ora autem libri nonnullae variae lectiones sunt notatae. Nitide et accurate correcta prodiit intra a. 1550—1560. Bibl. acad. Lips.

β) Cum a. notitia.

1541, 4. Demosthenis Orationes Philippicae. Paris.

1554, 4. — graece. Lutetiae apud Gu. Morel.

1750, 8. Demosthenis orationes philippicae, *graece.* Adiecta est in fine versio latina Hi. Wolfii. Glasguae, excud. Rob. et And. Foulis. —— Pluribus mendis inquinata editio.

1754, 12. *Δημοσθενους οι λογοι Φιλιππικοι άπαντες.* Accedunt interpretatio et notae. Dublini, aed. Acad. *Voll. II.* —— Omnes ex Dionysii ordine Philippicas orationes continet, omissa tamen illa *de Haloneso*, cum illam non germanam habeat. Versioni *Wolfii* praemissa sunt Libanii et Tourrelii prolegumena, et versione finita, notae latinae sequuntur, quarum maxima pars ex illis *Wolfii*, *Tourrelii* et *Oliceti* delecta est. Nitidissima editio, quam accurate describit *Becker* l. c. p. 109 sq.

1762, 12. Demosthenis Orationes Philippicae duodecim. Graece. Glasg., impr. Foulis. —— 3 *sh.*, ch. m. 16 *sh.*

1773 — 1774, 8. Demosthenis Orationes omnes, quae ad Philippum spectant, Graece et Latine ex recensione Ios. Stock. Dublini. *Voll. II.*

bb) *Plures coniunctim.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, 8. Plutarchi Oratio consolatoria ad Apollonium. Demosthenis Atheniensis Rhetoris Orationes: Olynthiacae III. praevia Libanii hypothesi. Eiusdem de pace Oratio, praevia, ut supra, hypothesi. Lysiae super Eratosthenis *φονου* Apologia. Isocratis Sermo de pace. In fine: *Τελος του περι της ειρηνης λογου Ισοκρατους.* —— 95 *ff.* In fronte est insigne typ. Iuntarum, sicuti in editione Plauti a 1514, et Ciceronis epistolarum ad Atticos a. 1514, ceterisque libris eiusdem temporis. *Renouard* in Annal. (1825) T. III. p. 407 autem hanc editionem dubiis Iuntinis adnumerat, sed eum ex ea officina prodiisse prorsus non dubitat.

β) Cum l. et a. notitia.

1531, 4. Demosthenis Orationes *λογοι κατα Φιλιππου* viz. contra Philippum prima. De Pace, contra Philippum secunda, de Haloneso, de Chersoneso, contra Philippum tertia et quarta; adversus epistolam Philippi; epistola Philippi; *Graece.* Excudendum curabat Gerardus Morrius Campensis Lutetiae apud collegium Sorbonae. M. D. XXXI. mense Septembri.

1537, 4 min. Demosthenis Orationes V, commentariis Beronldi, Trapezuntii, Hegendorphini, Sturmii et scholiis Ascensii illustratae. Paris., ex officina Vascosani.

1538, 8. Demosthenis orationes Olynthiacae tres et Philippicae duae priores, graece, in usum puerorum — separatim editae. Bas., ap. Nic. Brylingerum.

1539, 8. Demosthenis Orationes Olynthiacae III, cum IV Philippicis. Arg.

1541, 8. Demosthenis Olynthiaca I. (*et reliquae, item Philippicae, de Pace, de Corona*). *Graece.* Romae. —— Bibl. Vimariens.

1547, 8. Demosthenis Olynthiacae tres, Philippicae quatuor, contra Aristogitonem duae, graece et latine. Frcf., ap. Pet. Brubach.

1548. 8. Demosthenis Orationes aliquot in usum scholarum. Bas.

1549, 8. Demosthenis Orationes Olynthiacae III, cum IV Philippicis. Graece et Latine. Bas.

1564, 8. — Olynthiacae III, cum IV Philippicis. Graece. Arg. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235.

1582, 8. Demosthenis de Pace, Oratio; eiusdem Philippica prima et secunda. Graece. Antverpiae.

1599, 8. Demosthenis Olynthiacae et Philippicae, graece et latine. Ingolst. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235.

1610, 8. Demosthenis Orationes Olyn-

thyiacae III, et Philippicae IV, et contra Aristogitonem. II. Arg.

1620, 12. Demosthenis Orationes Olynthiacae et Philippicae quatuor, graece et latine cum argumentis Libanii. Ad usum studiosae iuventutis. Aug. Munat.

1699, 8. Demosthenis Orationes Olynthiacae et Philippicae, graece et latine simul editae cum argumentis Libanii. Ingolst.

1731, 8. Δημοσθένους λόγοι ἐκλεκτοι. Demosthenis selectae Orationes. (Philippica I. et III. Olynthiacae orationes.) Ad codices MSS recensuit, Textum, Scholiasten, & versionem pluribus in locis castigavit, Notis insuper illustravit Ricardus Mounteney, *etc.* Praefiguntur (*I. Chapmanni*) Observationes in Commentarios vulgò Ulpianeos. et Tabula Antiquae Graeciae Demostheni accommodata. Chr., typis academicis. —— Haec editio in Anglia magni habetur, et repetita est. Complectitur orationem Philippicam primam et olynthiacas tres. Collati sunt codex mstus Leid. et duae codd. msti Bodleiani. Scholia hic et illic emendata prodeunt; textui et scholiis praeterea adiecta est *Wolfii* versio. Notae sunt criticae et exegeticae. Et in ch. m. exx. extant. Rep. 1748 et saepius.

1748, 8. — Editio Secunda emendatior. Ld., Apud R. Montagu, *etc.*, Etonae, Apud Jos. Pote. MDCCXLVIII. —— xlvii pp., 1 tab. geograph., 364 pp. Bibl. acad. Lips. *V.* 1731 et 1752.

1750, 12. Demosthenis Orationes Philippicae et Olynthiacae. Graece et Latine. Glsg. —— Deest apud *Beckerum* l. c.

1752, — 1755, — 1764, — 1768, — 1771, — 1778, — 1785, — 1791, — 1799, 8. — Londini et Etonae. —— *V.* 1811 et 1748.

1811, 8. Δημοσθένους λόγοι ἐκλεκτοι. Demosthenis selectae orationes. Ad codd. Mss. recensuit textum scholia et versionem pluribus in locis castigavit, notis insuper illustravit Ric. Mounteney. Edit. XII. emendatior et auctior. Cum Tabula. Lond. —— *V.* 1820.

1816, 8. Demosthenis Philippicae. Ad codices cum a Reiskio et Augerio tum a se collatos recognovit Imm. Bekkerus. Apposita est lectio Reiskiana. Brl., impensis Ge. Reimeri. —— IV, 122 pp. 12 *Gr.* Pluribus locis differt haec editio a posterioribus a. 1825. Conf. ephem. litt. univ. 1818. no. 135. p. 242 sq. Continentur hic: Philippica prima; Olynthiaca prima (vulgo secunda); Olynthiaca secunda (vulgo tertia); Olynthiaca tertia (vulgo prima); de Pace; Philippica secunda; de Chersoneso; Philippica tertia. *V.* 1825.

1818, 8 mai. Demosthenis Oratio Philippica I., Olynthiacae III, et de Pace, selectis aliorum suisque notis instruxit C. A. Rüdiger. Lps., Weidmann. —— XV, 207 pp. 1 *Th.* Introductio ad Demosthenem legendum consilio editioris esse debebat editio, et satisfecit: conf. ephem. litt. univ. 1820. no. 148. p. 314 sqq. Multo emendatius prodiit 1829.

1820, 8 mai. Δημοσθένους λόγοι ἐκλεκτοι. Demosthenis selectae orationes. Ad codd. mss. recensuit, textum, scholiasten et versionem, plurimis in locis castigavit, notis insuper illustravit Rich. Mounteney. Praefiguntur Observationes (*I. Chapmanni*) in Commentarios vulgo Ulpianeos, et Tabulae antiquae Graeciae Demostheni accommodata. Adiicitur etiam Index locupletissimus. Edit. XIII. emendatior et auctior. Ld., ap. F. C. et I. Rivington. —— XL, 343 pp. *V.* 1811, et conf. Annal. Heidelberg. 1826. p. 179.

1824, 8. Harangues politiques de Démosthène, Recueil contenant les trois Olynthiennes, les quatre Philippiques, les discours sur la paix et sur le Chersonèse, publié avec une Introduction des Commentaires et une carte de la Grèce, par R. Toepfer. Genève, Cherbuliez. —— VII, XL, 316 pp.

1825, 8 mai. Demosthenis Philippicae. In usum scholarum iterum edidit Imm. Bekker. Apposita est lectio Reiskiana. Brl., Reimer. —— 80 pp. 8 *Gr.* De *Bekkeri* tribus inter se discrepantibus editionibus v. *Rauchensteinium* in *Iahnii* Annal. XII. fasc. IV. p. 383 sqq.

1829, 8 mai. Demosthenis Philippica prima: Olynthiacae tres, et de Pace. Textum ad Imm. Bekkeri editiones recognovit, selectas aliorum suasque notas subiecit, commentarium historicum scripsit, varietatem lectionis ex aliquot codicibus enotatum et indices adiecit C. A. Rüdiger. Editio altera emendatior. Lps., Weidmann. —— XVI, 239 pp. 1 *Th.* Prodiit et s. tit.: Demosthenis Philippicae. Edidit C. A. Ruediger. P. I. Censuram bonae frugis plenam v. in *Iahnii* Annal. 1829. XII. 4. p. 386 sqq.

1829, 8. Demosthenis Philippicae Orationes V et Libanii Vita Demosthenis eiusdemque argumenta ex rec. Imm. Bekkeri cum tribus Codd. Mss. collata. Edidit, prolegomenis et annotatione perpe-

tua illustravit Ioann. Theodorus Vömel. Frcf. ad M., Broenner. *Partt. II.* —— XX, 312, 324 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 4 *Th.* Pars II. commentarios, indices et adpendicem complectitur. Conf. magni momenti censuram in *Iahnii* Annal. 1829. XI, 2. p. 147 sqq., et in ephem. litt. schol. univ. 1830. no. 82: Annal. Heidelberg. 1830. fasc. III. p. 302—309. Inprimis res animadversiones *Voemelii* spectant et explicant: qua de causa haec editio multum valet. Textus est, paucis mutatis, e *Bekkeri* recensione repetitus.

1829, 8. Demosthenis orationes selectae commentariis, in usum scholarum instructae ab Io. Henr. Bremi. Sectio I. Gothae et Erfordiae sumtib. Gu. Hennings. —— XXXII, 298 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.*; ch. ser. 1 *Th.* 12 *Gr.*; ch. membr. 1 *Th.* 18 *Gr.* Est Vol. XV. Scriptorum orat. pedestris. Conf. de hac valde commendanda laudandaque editione censuram in ephem. litt. schol. univ. 1830. no. 81. Continentur hac editione: p. 13 sqq. Oratio I. adversus Aphobum; p. 51 sqq.: Oratio II. adversus Aphobum; p. 61 sqq.: adversus Aphobum de falsis testimoniis; p 88 sqq.: Oratio I. adversus Onetorem; p. 106 sqq.: Oratio II. adversus Onetorem; p 112 sqq.: Oratio I. Philippica; p. 146 sqq.: Orationes Olynthiacae tres, secundum Dionysii ordinem; p. 199 sqq.: Oratio II. Philippica; p. 214 sqq.: de Chersoneso; p. 244 sqq.: Oratio Philippica III. De hac et *Voemelii* editione conf. quoque Bibl. erit. novam, Vol. V. P. I. p. 174—224. Fundus est *Bekkeri* recensio, receptis *Dindorfii* suisque emendationibus ad fidem praecipue codicis Paris. no. 2934.

1831, 8. Demosthenis oratio Philippica I., Olynthiaca I. II. et III., de Pace; Aeschinis contra Demosthenem, Demosthenis de Corona orationes. Edidit E. H. Barker. Lond., Valpy.

cc) *Orationes similis argumenti separatim.*

1a) Olynthiacae.

a) Omnes coniunctim.

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. Demosthenis Olynthiacae tres. Graecae. Arg., apud Thdr. Richel. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235. Ibidem alia ab mox enumeranda editione diversa citatur. Deest apud *Beckerum*.

—, 8. — cum scholiis Melanchthonis et Camerarii. Bas. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235. Deest apud *Beckerum*.

β) *Cum a. notitia.*

1521, 4. Demosthenis Olynthiacae Orationes, Graece. Adduntur insuper Homeri Libri primus et secundus. Graece. Lovanij apud Theodoricum Martinum Alostensem Anno MDXXI. Mense Februario.

1524, 4. Luciani Icaromenippus, et Dialogus Neptuni et Mercurii. Xenophontis Hieron. Demosthenis Olynthiacae. Libanius de Menelao Helenam repetente. Gregorius Theologus quomodo theologiae vacandum. Epigrammata quaedam in humanam vitam. Graece omnia cum Francisci Vergarae praefatione. Compluti in aedibus Michaelis Deguia. MDXXIIII. mense Iunio.

1528, 4. Demosthenis Orationes tres Olynthiacae a Ioanne Chaeradamo editae. Graece. Parisiis apud Pet. Vidouaeum. —— Rarissime occurrit.

1547, 8. — gr. et lat. Frcf. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235. Deest apud *Beckerum*.

1549, 8. Demosthenis Orationes Olynthiacae. Bas.

1552, 4. Demosthenis Olynthiacae orationes tres, Graece. Paris., apud Ch. Wechelum.

1556, 4. — graece. Paris. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235. Deest apud *Beckerum*.

1560, 8. *Δημοσθένους* — Demosthenis Olynthiacae tres, gr. et lat. ut conferri ab utriusque linguae studiosis possint. Cum methodo dialectica, rhetorica, grammatica et indice certissimo, ad scholarum usum per Nic. Gallottum Catalaunensem. Basileae. *In fine:* Basileae per J. Oporinum. —— Versio latina est *Galloti*, eiusque notae omnino non sunt contemnendae.

1569, 8. Demosthenis recogniti graeco-latini una cum Aeschine brevi edendi specimen. Olynthiacae orationes tres, et vita Demosthenis atque Aeschinis, cum annotationibus et gnomologiis. Auctore Hier. Wolfio. Bas., ex officina Hervagiana.

1576, 4. — Graece. Lt. —— Sic in Catal. bibl. Musei Oxon. Vol. I. (Ld., 1757, f. mai.) s. v. Demosthenes.

1579, 8. Demosthenis Orationes Olynthiacae III. Graece. Atw. —— Deest apud *Beckerum* l. c.

1585, 8. *Δημοσθένους* — Demosthe-

nis oratoris Atheniensis Olynthiacae orationes tres, analysi dialectica, historica, ethica et politica a Martino Bemlero Tigurino ita illustratae, ut vel mediocriter in lingua graeca eruditi, eas sine difficultate legere possint. Accessit in fine earundem orationum latina interpretatio a Rudolpho Collino, qui multos annos magna cum laude graecas litteras publice docuit, ita elaborata, ut vice longi commentarii esse possit. Francofurdi (?) apud Ioan. Wechelum, impensis Roberti Cambieri. —— Deest apud *Beckerum* l. c.

1581, 4. — Olynthiacae tres. Graece. Apud Io. Lertout.

1599, 8. — cum argumentis Libanii. Ingolst. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235, quae notitia apud *Beckerum* l. c. deest.

1622, 8. — graece. Coloniae.

1629, 4. Demosthenis Olynthiacae III. Graece. Frcf.

1643, 4. — Helmst.

1699, 4. — Graece. Magdeb.

1814, 8. Essais sur Démosthène, et sur son Eloquence, contenant une traduction des Harangues pour Olynthe avec le texte en regard, des Considérations sur les beautés des pensées et du style de l'Orateur Athénien, (*par Dupin*). Paris. —— Conf. de hac editione, cui nihil fere bonae indolis inest, Museum Crit. Cantab. T. I. p. 563 sqq., ubi multa vituperantur.

1824, 12. Harangues Olynthiennes de Démosthène, en grec, avec notes et analyses des discours, par V. H. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.*

1827, 12. — en grec, avec des sommaires français, revues et corrigées par G. Duplessis. Paris, Nyon.

1829, 12. Demosthène. Olynthiennes, expliqués en français, suivant la méthode des colléges, par deux traductions, l'une litterale et interlinéaire, avec la construction du grec dans l'ordre naturel des idées, l'autre conforme au génie de la langue française; précedée du texte pur et accompagnée de notes explicatives *etc.* Traduction de l'abbé Auger, revue par Fréderic Prier. Paris, A. Delalain.

b) Singulae singulatim.

α) Sine a. notitia.

—, 8. *F.* 1 *a*: Demosthenis Olynthiaca Prima (*Graece*). Vuittembergae. —— Secundum *Panzerum* in Annal. T. IX. p. 100 no. 324 „Typis Melch. Lottheri iun." impressa est. *Strobel* in Beiträge p. 228, Melanchthonem esse editorem suspicatus est.

β) Cum a. notitia.

1521, 8. Demosthenis Olynthiaca prima. Vittebergae. 1521.

1524, 8. DEMOSTHEnis olynthiaca prima in latinam lingvam versa a PHIL. MEL. (*Accedit versio latina Ioachimi Camerarii, cum textu graeco.*) *In fine:* Haganoae, per Iohannem Secerium. Anno MDXXIIII. —— 8 *ff. Melanchthoni* versionem, 8 *ff. Camerarii* versionem, et 8 *ff.* contextum graecum continentia. Notitiam huius editionis exhibet *Panzer* in Annal. T. VII. p. 94 no. 214. Bibl. acad. Lips.

1525, 4. —— *V.* infra Bbb) 1) 4 d).

1554, 8. Martini Crusii Commentariolum in primam Demosthenis Olynthiacam Sturmianam. Eiusdem Scholia in eandem, et Epitome ex Diodoro Siculo de statu illorum temporum in Graecia. His addita est conversio Ioan. Sturmii. Argentorati excudebat Blasius Fabricius Chemnicensis 1554. —— 338 pp. Continentur: Libanii Argumentum in primam orationem Olynthiacam, gr. et lat. ex *Crusii* versione; Demosthenis Oratio prima Olynthiaca, gr. et lat. interprete Io. Sturmio; I. Sturmii Commentarius: Demosthenis Vita ex Graecis Scriptoribus a M. Crusio collecta: In eandem Olynthiacam primam Demosthenis Scholia Martini Crusii; Epitome ex Diodoro Siculo de statu Graeciae temporibus Demosthenis confecta a Martino Crusio. Bibl. sen. Lips.

2b) Philippicae.

a) Omnes sic dictae coniunctim.

1566, 8. Demosthenis orationes philippicae III. Graece. Cl., ap. M. Colinum.

1580, — 1599, — 1609, 8. — graece. Col. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235.

1666, 12. — graece et latine. Dillingae.

1821, 12. Harangues Philippiques de Démosthène. En grec. Paris, Nyon.

1823, 12. — en grec. Edition collationée sur les textes les plus purs. Edit. stéréot. de Paroy et Durouchail. Paris, Le Sage. —— 54 pp.

1824, 12. — en grec, avec notes et analyse de chacun des discours, par V. H. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 25 *cent.* Graece et Latine venditur 2 *fr.* 50 *cent.* Sic *Quérard* in La France Littéraire, T. II. (1828, 8 mai.) p. 472.

b) Singulae separatim.

1539, 4. Demosthenis Oratio IV. contra Philippum. Paris., apud Wechel. —— Sic in Catal. Bibl. Musei Oxon. (Ld., 1787, f. mai.) Vol. I. s. v. Demosthenes.

1546, 4 Demosthenis Philippica IV., cum Libanii argumento. Graece. Paris., ap. Iac. Bogard.

1795, 4. *Δημοσθενους κατα Φιλιππου πρωτος λογος.* Demosthenis in Philippum Oratio prima e graeco in latinam, et vernaculam linguam translata. Accedunt notae (*studio C. Santucci*) in calce positae. Excudebat Antonius Fulgoni Romae cIↄ. Iↄcc. xcIII. Superiorum permissu. — *Δημοσθενους κατα Φιλιππου δευτερος λογος.* Demosthenis in Philippum oratio secunda. E Graeco in Latinam, et vernaculam linguam translata. Accedunt notae (*studio C. Santucci*) in calce positae. Excudebat Antonius Fulgoni Romae cIↄ. Iↄcc. xcv. Superiorum permissu. —— XIV, 80; 55 pp. Quaelibet oratio singulatim prodiit. Et in ch. m. exx. extant, cuiusmodi unum ex. bibl. acad. Lips. adservat.

1830, 8. —— *V.* infra dd) 2 b).

1832, 8 min. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β.* *Alius tit.*: *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β.* DEMOSTHENIS Philippica II. Secundum codd. Mcsr. (?) Recognita. Prolegomenis et annotatione perpetua illustrata ab I. Thd. Voemelio. Frcf. a. M. sumptibus Sigism. Schmerberi. MDCCXXXII. —— XII, 86, 66 pp. 1 *Th.*

dd) *Orationes singulae separatim.*

1a) de Pace.

1582, 8. Demosthenis Oratio de Pace; Graece. Col. —— Sic in Catal. bibl Upsal. T. I. p. 235.

1582, 8. —— *V.* antea bb) *β*).

1649, 4. Demosthenis Oratio de Pace. *Graece.* Paris., ap. viduam I. Libert.

1762, 8. Collectio graeca ex Apollodoro, Luciano et Demosthenis Oratio de Pace. Graece et Latine. Hal. Sax.

1799, 8 mai. Demosthenis Oratio Philippica de Pace. Recensuit, adnotationibus instruxit, indices adiecit Ch. Du. Beck. Accedunt Aud. Dunaei praelectiones. —— X, 358 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Notae sunt criticae. Scholia vetera ex Harpocratione et Timaeo multo auctius hic prodierunt. Conf. Neue allg. d. Bibl. Vol. LXIV. II. p. 489 sqq.

1810 (*nec* 1809), 8. Demosthenes erste Rede gegen Philippos von Makedonien. Mit einigen erläuternden Anmerkungen. Magdeb., in Commiss. in der Creutz. Buchh. —— 23 pp. 3 *Gr.* Tantummodo contextus graecus, neque versio germanica ut nonnulli indicant, subiectis notis criticis, et in calce notis exegeticis, inest. Valde errat *Beckerus* l. c. p. 133, cum huic editioni tantummodo versionem germanicam inesse et sub a. 1809 prodiisse indicet.

1819, 8. Demosthenes Rede vom Frieden, griechisch und mit Anmerkk. von F. Jacobs. —— *V.* eiusdem librum scholast inscr. *Attica.* (Jn., Frommann.) p. 293—308.

1826, 12. —— *V.* infra 2 b).

1826, 12. —— *V.* infra 2 b).

1831, 8. Demosthenis oratio de pace. Graece recognovit et in usum scholarum edidit C. H. Frotscher. Apposita est lectio Reiskiana. Lps., Berger. —— 4 *Gr.*

2 b) de Chersoneso.

1550, 4. *Δημοσθενους περι των ἐν Χεῤῥονησῳ.* Parisiis apud Mich. Vascosanum. M. D. L.

1826, 12. Discours sur la Chersonèse et sur la paix, en grec, avec notes et analyses (*en français*), par V. H. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 25 *cent.*

1830, 8. Demosthenis Oratio de Chersoneso et Philippica III. Graeca recognovit et in usum scholarum edidit C. H. Frotscher. Apposita est lectio Reiskiana. Lipsiae, Lehnhold. —— 6 *Gr.* Paucis mutatis, ex recensione *Bekkeri* accuratissime expressa est.

3 c) contra Philippi epistolam.

1543, 4. Demosthenis oratio contra Philippi epistolam, eiusdemque Philippi epistola, versa a Rob. Britanno, adiectis aliquot locis, quus Cicero expressit ex Demosthene aut certe adumbravit. Paris., L. Grandinus. —— 24 *ß.*

1558, 4. Philippi epistola ad Athenienses, & ad eandem Demosthenis oratio; graecè, cum latina versione Hier. Wolfii. Paris., Gu. Morelius. —— In bibl. regia Paris. exemplar, cuius in ora *Adrianus Turnebus* nonnulla notavit, adservator. Sic in Catalogue des livres de la bibl. du Roi. Belles Lettres. T. I. p. 105 no. 1691 indicatur. Apud *Beckerum* deest.

2) Ceterae deliberativae orationes.

aa) *Omnes coniunctim.*

1532, 4. Demosthenis orationes V, de distributione in classes, de classibus, de Rhodiorum libertate, de Megalopolitis, de percussis cum Alexandro foederibus. *Graece.* Paris., Wechel.

1712, 4. —— *V.* supra Bb) AA) Aaa) aaa).

bb) *Delectus.*

1542, 4. Demosthenis orationes de ordinanda republica, de Rhodiorum libertate, pro Megalopolitis. Graece. Paris, Tiletanus.

1546, 4. Demosthenis orationes duae de ordinatione civitatis et de classibus cum Libanii argumentis in easdem. Lovanii apud Servat. Zassenum.

1546, 4. Demostheuis orationes de Megalopolitanis et de foedere cum Alexandro, cum Libanii argumentis in easdem. Lovanii, ap. Servat. Zassenum.

1558, 4. Demosthenis orationes de comparando exercitu, de republica ordinanda, & de classibus, graecè & latinè: Hier. Wollio interprete. Paris., Gu. Morelius. —— In Catalogue des livres de la bibl. du Roi. Belles Lettres. T. I. p. 105 no. 1091, exemplar *Adriani Turnebi* in bibl. regia Paris. adservari indicatur. Apud *Beckerum* decst.

1584, 8. Demosthenis orationes de Republica ordinanda et Rhodiorum libertate. Graece. Col. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235. Deest apud *Beckerum.*

1746, 8. —— *V.* supra Bb) AA) Aaa) aaa).

cc) *Singulae separatim.*

1a) de Republica ordinanda.

1558, 4. *Δημοσθενους περι συνταξεως λογος.* Graece. Paris., apud Gu. Morel. —— *Maittaire* in Indice Annalium T. V. p. 332. Apud *Beckerum* non vidi notatam hanc editionem.

1628, 4. Demosthenis oratio suasoria, quae de Republica ordinanda inscribitur, Graece. Paris., ap. I. Libert.

2b) de Classibus.

1531, 4. DEMOSTHENIS *ὁ περι των συμμοριων λογος, μετα της Οὐλπιανου του ῥητορος ἐξηγησεως.* Basileae in officina Frobeniana Anno MD. XXXI. mense Septembri.

1821, 8. Dissertatio de Symmoriarum apud Athenienses instituto scripsit H. Amersfoordt. Pars prior, exhibens Demosthenis orationem de Symmoriis, variis lectionibus duorum codd. Leyd. et annotatione perpetua instructam. LB., Herdingh. —— XVI, 122 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Sublatis erroribus typographicis aliisque nogatoriis, est *Reiskii* contextus. Textui subiecta est annotatio brevis critica; reliquae eaeque annotationes exegeticae habentur a p. 21—106, ubi in introductione praemissa de orationis tempore, causa atque de eius fine agitur. Pag. 107—122: Supplementum variarum lectionum e codd. mstis desumptarum adnexum est.

3c) de Rhodiorum libertate.

1546, 4. Demosthenis de Rhodiorum libertate oratio, cum Libanii argumento, *Graece.* Lovanii, ex officina Servatii Sasseni.

1589, 4. Demosthenis de Rhodiorum libertate oratio, Graece. Paris., e typographia Stephani Prevosteau.

1818, 12. — de Rhodiorum libertate, cum notis I. B. Gail. Paris, A. Delalain. —— 75 *cent.*

1832, 12. Harangue de Démosthène sur la liberté des Rhodiens. Texte grec, avec sommaires et notes en français. Par B. Genouille. Paris, chez A. Delalain. —— 40 *cent.*

4d) de Megalopolitis.

1829, 12. Discours pour les Mégalopolitains. Texte Grec avec sommaire et notes en Français. Paris, Delalain. —— 14 pp. 75 *cent.*

Bbb) Iudiciales orationes.

1) *Κατηγοριαι.*

1a) de Corona.

1522, — 1531, 4. —— *V.* supra Aeschines rhet. Bb) 1) Bbb).

1531, 4. Aeschinis et Demosthenis orationes de corona. Graece. Lutetiae, Sorbon.

1543, 4. Aeschinis et Demosthenis orationes contrariae. Paris., Wechel.

1545, — 1549, — 1550, 8. —— *V.* supra Aeschines rhet. Bb) 1) Bbb).

1550, 4. Demosthenis oratio pro Corona; Graece. Paris., apud Ch. Wechelum. —— Sic *Maittaire* in Indice Annal. T. V. p. 332. Deest apud *Beckerum.*

1555, 4. — graece. Paris., C. Perier.

1579, 8. Demosthenis oratio de Corona, graece. Vitemb., Io. Crato.

1581, 8. —— *V.* supra Aeschines rhet. Bb) 1) Bbb). Non satis adcurate hanc editionem *Beckerus* l. c. p. 115 indicat.

1587, 4. Demosthenis oratio de corona, seu pro Ctesiphonte; graecè et latine edita, interprete Dionysio Lambino. Parisiis e typographia Stephani Prevosteau. —— Sic in Catalogue des livres de la bibl. du Roi, Belles Lettres, T. I. p. 105 no. 1691. et *Maittaire* in Indice Annalium T. V. p. 332. Huius editionis notitia deest apud *Beckerum* l. c. p. 115.

1589, 8 *Δημοσθένους ὁ περι του Στεφανου λογος.* Demosthenis Oratio de Corona. Graece. Romae impensis Iac. Tornerii. —— Deest apud *Beckerum.*

1595, 8. —— *V.* supra Aeschines rhet. Bb) 1) Bbb).

1618, 4. — collata cum veteri MS. à Federico Morello professore regio. Paris., apud Claud. Morel. —— Sic *Maittaire* in Indice Annal. T. V. p. 332. Deest apud *Beckerum.*

1624, 8. —— *V.* supra Aeschines rhet. Bb) 1) Bbb).

1629, 4. Demosthenis oratio de corona; graece, cum versione latina interlineari, et notis marginalibus P. B. Merigoni. Paris., I. Libert. —— Sic in Catalogue des livres de la bibl. du Roi, Belles Lettres, T. I. p. 105 no. 1692. Deest apud *Beckerum.*

1630, 4. Demosthenis Oratio de Corona seu pro Ctesiphonte. Graece. Paris., ap. Io. Libert. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. III. p. 895. Deest apud *Beckerum.*

1648, 8. — Paris., apud Sebast. et Gabr. Cramoisy. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. III. p. 332. Deest apud *Beckerum.*

1696, — 1715 (*bis*), — 1726, — 1732, 8. —— *V.* supra Aeschines rhet. Bb) 1) Bbb).

1733, 8. Demosthenis de Corona oratio. Graece et Latine. In usum auditorum suorum edidit et praefatus est Ioh. Friedl. Stübelius. Lps., Weidmann. —— 5 *Gr.* Textus est ex editione Oxon. exhibitus, adiectaque versio *Wolfii* latina. *Stübelii* praefatio est dissertatio: De vitiis Demostheni temere impactis; in qua contra nonnullas criminationes, iam ab antiquis aliquot prolatas defenditur. Sic *Beckerus* l. c. p. 115.

1769, 8. —— *V.* antea Aeschines rhet. Bb) 1) Bbb). *V.* 1818.

1769, 8. Demosthenis Oratio de Corona, quam e recensione I. Taylori, Angli, cum eiusdem et Wolfii, Marklandi, Palmerii, I. Iac. Reiskii suisque animadversionibus edidit Theoph. Cph. Harles. Altenb., Richter. —— 8 *ff.* praefixa, 621 pp. et 5 *ff.* index. 20 *Gr.* *Harles.* addidit varias lectiones editionis Basil. a. 1547. Conf. censuram insertam Allgem. deut. Bibl. Vol. XIV. p. 610 sqq.

1778, 8. Demosthenis oratio pro Corona. Graece. —— *V.* inter Orationes selectas graecas, e rec. Reiskii, in usum scholarum. *Gothae.*

1780, 8. — graece. —— *V.* in *Theod. G. Zemischii* Sylloge praestantissimorum Graeciae scriptorum. (Hl. Sax.) P. I.

1782, 8. Demosthenis Oratio de Corona, graece et latine. Glsg. —— Deest apud *Beckerum.*

1801, — 1807, 8. —— *V.* supra Aeschines rhet. Bb) 1) Bbb).

1809, 8. Aeschinis in Ctesiphontem et Demosthenis pro corona orationes. Graece. —— Cum Thucydidis *etc.* orationibus funeb. *(Hafn.)* p. 41 sqq., 167 sqq.

1810, 8. Demosthenis oratio pro corona. Aeschinis in Ctesiphontem. In vsvm praelectionvm recensvit E. C. F. Wunderlich. Gott., Dieterich. *Et sub titulo:* Demosthenis oratio pro corona. In vsvm praelectionvm recensvit E. C. F. Wunderlich. — Aeschinis Oratio in Ctesiphontem. In vsvm praelectionvm recensvit E. C. F. Wunderlich. *etc.* —— L, 208; VIII, 234 pp. 16 *Gr.* Et exx. in ch. membr. extant. *V.* 1820.

1813, 12. Discours sur la couronne, texte grec avec notes, index et variantes, par J. B. Gail. Paris, A. Delalain. —— 2 *fr.* Et graece cum versione gallica *ib.* 4 *fr.* *V.* 1821.

1814, 8 mai. Demosthenis oratio de Corona, quam denuo recognovit, cum I. Taylori, Hi. Wolfii, Ier. Marklandi, I. Palmerii, I. Iac. Reiskii suisque animadversionibus auctius edidit Gli. Ch. Harles. Lps., Weidmann. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 6 *Gr.*, ch. membr. 3 *Th.* 8 *Gr.*

1814, — 1815, — 1820, 8. —— *V.* sopra Bb) 1) Bbb)

1815, 8 mai. Aeschinis et Demosthenis Orationes de Corona. Ex recognitione Imm. Bekkeri. Accedunt scholia partim inedita. Hl. Sax., Hemmerde. —— XLVIII pp., quibus acta codicum Paris. variae lectiones continentur; 330 pp. *V.* ante Aeschines rhet. I. Bb) Bbb). Hic

est titulus ex libro ipso accurate descriptus, cum ille prius mihi ad manus non fuerit.

1818, 8. — Dublini. *Voll. II.* —— Repetitio editionis a. 1769, 8. *Cantab.*

1820, 8. Demosthenis oratio pro Corona. In usum praelectionum recensuit E. C. F. Wunderlich. Editio II a emendatior (*cura C. Dissen*). Gtt., Dieterich. —— 16 *Gr. V.* 1810 et 1826.

1821, 8. — par J. B. Gail. Paris, A. Delalain. —— *V.* 1813.

1824, 8 mai. —— *V.* supra Aeschines rhetor Bb) 1) Bbb).

1825, 8 mai. Demosthenis de corona Oratio. In usum scholarum edidit Imm. Bekker. Apposita est lectio Reiskiana. Brl., Reimer. —— 77 pp.

1826 (*nec* 1825), 8. Demosthenis oratio pro Corona. In usum praelectionum, recensuit E. C. F. Wunderlich. Editio III a emendatior (*cura C. Dissen*). Gtt., Dieterich. —— LXII, 152 pp. 16 *Gr.* Haec editio maximi aestimanda, cum multas de lingua observationes contineat, et prae prioribus duabus editionibus nitide accurateque impressa sit.

1826, 12. Demosthenis Oratio de Corona, graecè; cum optimis editionibus, numeris distinxit, *etc.*, I. Ph. Jaunet. Parisiis, apud viduam Nyon. —— 2 *fr.* Ut alias et hanc editionem apud *Beckerum* non notatam vidi.

1827, 12. Discours sur la couronne, texte grec, avec des analyses, sommaires et notes françaises, par V. H. Paris, A. Delalain. —— 2 *fr.*

1827, 12. — en grec, édition collation collationnée sur les textes les plus purs, avec des sommaires et notes nouvelles, historiques et philosophiques, par Jos. Planche. Paris, Belin-Mandar et Devaux.

1829, 12. Démosthène. Harangue sur la couronne, ou pour Ctésiphon. Texte en regard avec deux traductions, l'une interlinéaire et l'autre correcte. Par E. Boutmy et Vendel-Heyl. Paris, Ponce. 8 *fr.* 50 *cent.*

2b) de falsa legatione.

1522, — 1531, — 1543, — 1545, — 1549, 8. —— *V.* supra Aeschines rhet. Bb) 1) Bbb).

1532, 4. Demosthenis oratio de falsa legatione; graecè. *Jodocus Badius.* — Sic in Catalogue des livres de la bibl. du Roi. Belles Lettres. T. I. p. 105 no. 1688 indicatur. Deest apud *Beckerum*.

1550, 8. Demosthenis de falsa legatione contra Aeschynem (?) Oratio, Graece. Argentorat., ap. Wendelinum Richelium.

1557, 4. *Δημοσθενους περι παραπρεσβειας λογος.* Graece. Paris, apud I. Benenatum.

1607, 8. — de male gesta Legatione. Graece. Mogunt. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 236. Deest apud *Beckerum*.

1721, 8. *Δημοσθενους και Αισχινου οι περι της παραπρεσβειας λογοι αντιδικοι.* Cum latina Hier. Wolfii versione, plurimis locis emendata, nec non Budaei aliorumque notis. His accedunt in Demosthenis orationem Vlpiani scholia, aliaque anonymi cuiusdam in Aeschinis orationem nunc primum edita, et Indices praeter ea necessarii (*curante H. Brooke*). Oxonii e theatro Sheldon., impr. Ant. Peisley. —— 7 *sh.* 6 *d.* Et in ch. m. et crassa extant exx.

1824, 8 mai. — graece, cum notis variorum. Ld., Priestly. —— 9 *sh.* Deest apud *Beckerum*.

3c) adversus Leptinem.

1526, 4. Demosthenis adversus Leptinem oratio. *Graece.* Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem M. D. XXVI. Mense Iunio.

1532, 4. Demosthenis Oratio ad Leptinem. Graece. Paris., apud Ch. Wechelium.

1548, 4. Oratio Demosthenis contra Leptinem Graece. Parisiis excudebat Christianus Wechelus sub Pegaso in vico Bellovacensi, anno M. D. XLVIII.

1567, 8. Demosthenis contra Leptinem et Midiam Orationes, graecè, pro Schola Argentinensi. Argentinae.

1606, 4. *Δημοσθενους ο προς τον λεπτινην λογος.* Demosthenis adversus Leptinem oratio. *Infra insigne typ. cum circumscriptione:* LAVDABILE NOMEN DOMINI. *Infra:* Lvgdvni apud Ioannem Pillehotte Sub signo nominis JESV. M. DCVI. —— 43 pp. Tantummodo contextum graecum continet editio.

(1741,) 4. Demosthenis Oratio adversus Leptinem, Graece Latine. Edidit I. Taylor. (Ld.,) C. Bathurst. —— 2 *sh.* 6 *d.*

1756, 12. *Ο προς Λεπτινην λογος.* Harangue de Démosthène sur les immunités, ou contre la loi de Leptine, traduite par Gedoin le Cointe. Göttingue et Leide, chez Elie Luzac fils. —— 10 *Gr.* Introductio ad orationem praemissa XXV

pp. complectitur; contextus graecus versioque gallica p. 26—144 implet; deinde a p. 146—160: notes critiques et historiques habentur. Versio gallica emendatior quam illa *Augeri* est.

1789, 8. *Δημοσθένους ὁ πρὸς Λεπτίνην λόγος σὺν τοῖς σχολίοις.* Ad veterum exemplarium fidem recensuit F. A. Wolf. Halis Sax. —— Anno 1790 *F. A. Wolf.* Aristidis quoque declamationem paulo ante repertam edidit, ubi tum dua opuscula coniungebantur sub titulo: „Demosthenis oratio adversus Leptinem, cum scholiis veteribus et commentario perpetuo. Accedit Aelii Aristidis declamatio eiusdem causae, in Germania nunc primum edito. Cura F. A. Wolfii. Hl., Sax., e libr. Hemmerdana.“ CLII, 388, 152 pp. Alia editio a. 1810 *ib.*, quae nonnunquam citatur, non extat, ut *Wolfius* ipse declarat, sed illius edendae consilium ab *Wolfio* coeptum fuisse, ipse testatur in Analekten T. I. p. 235 his verbis: „prodibit autem liber mox a. 1817 in textu ad aliquot Codd. Parisiis a Bekkero collatos paullo castigatior, in Commentario et inprimis in Prolegomenis, ea maxime in parte, quae ad publicos Atheniensium reditus spectat, locupletior atque ab erroribus olim commissis purgatior.“ Conf. Allgem. deut. Bibl. Vol. CIV. P. II. p. 567; Gött. gel. Anz. 1790. I. p. 684; Goth. Lit. Zeit. 1790. I. p. 210 et 606; Journal des Savans 1790. no. X. p. 652; CR. 1790. X. p. 431; et notitiam v. in Bibl. für alte Lit. u. K. (Gött.) fasc. IX. (*nec* X. ut apud *Beckerum* legitur) p. 62—71.

1803, 8. *Δημοσθένους ὁ πρὸς Λεπτίνην.* Demosthenis oratio adversus Leptinem. In usum auditorum imprimi curavit Birg. Thorlacius. Hafniae et Lipsiae. —— 67 pp. 7 *Gr.*, ch. scr. 9 *Gr.* Ex *Reiskii* recensione.

1823, 8 mai. — Graece ex rec. F. A. Wolfii et cum notis variorum. Ld., Priestly. —— 6 *sh.*

1831, 8. Demosthenis oratio adversus Leptinem cum scholiis veteribus et commentario perpetuo. Accedunt Aelii Aristidis declamationes duae eiusdem caussae. Editionem Wolfianam repeti curavit et auxit I. H. Bremius. Turici impensis Ziegleri et Filiorum MDCCCXXXI. —— XVI, 536 pp. Quid novi accessit, nihil fere neque momenti est; editor enim editiones recentiores adhibere neglexit. Conf. recensionem in ephem. scholast. univ. 1832. II. no. 105.

4 d) in Midiam.

1525, 4. Demosthenis Oratio in Midiam et Olynthiaca secunda. Graece. Lovanij.

1567, 8. —— *V.* antea 3 c).

1586, 4. Demosthenis oratio in Midiam; Graece. Ld., Dawson.

1601, 8. — graece. Col. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 236. Deest apud *Beckerum.*

1743, 8. Orationes duae: vna Demosthenis contra Midiam, altera Lycurgi contra Leocratem. Graece et Latine. Recensuit, emendavit Notasque addidit I. Taylor *etc.* Cbr., typis academicis *In fine:* Excudebat Cantabrigiae Ios. Bentham, Academiae Typographus Mense Februario. *Pag.* 343 *b:* Excvdebat Cantabrigiae Iosephvs Bentham academiae typographvs mense febrvario M. DCC. XL. III. —— 14 *ff.* praefixa, 343 pp. In Anglia magni habetur haec editio bella, raroque occurrit. 7 *sh.*; ch. m. 1 *L.* 13 *sh.* — 2 *L.* emitur. Sic W. *Th. Lowndes* in The Bibliographer's Manual. (Ld., W. Pickering.) P. V. p. 570. Bibl. acad. Lips.

1794, 8 mai. Demosthenis Oratio in Midiam. In usum praelectionum edidit, notis criticis et exegeticis instruxit G. L. Spalding. Brl., sumptibus A. Mylii. —— —— XX, 131 pp. 8 *Gr.* Laudanda editio, conf. Gött. gel. Anz. 1794. III. p. 1764 sqq. Editio nova est illa *Buttmanni.*

1823, 8 mai. Demosthenis Oratio in Midiam cum annotatione critica et exegetica (*G. L. Spaldingii*). Curavit Ph. Buttmann. —— 16 *Gr.* Huic editioni magni habendae, quae primum a. 1794 prodiit, indices et excursus accesserunt.

1828, 8 mai. Demosthenis Orntio in Midiam. In usum scholarum curavit Gu. A. Blume. Sundiae, Löffler. —— IV, 67 pp. 10 *Gr.* Conf. ephem. litt. univ. Addit. 1830. no. 32. p. 252 sqq.

1831, 8. Demosthenis Oratio in Midiam, Graeca recensuit, Scholia vetera, Annotationem criticam et Commentarios adiecit Maur. Herm. Ed. Meier. Particula Prior. Halis sumptibus C. A. et C. F. Schwetschkiorum. MDCCCXXXI. —— XXXII, 270 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Commentarius restat.

5 e) in Androtionem.

1570, 4. Demostheois oratio contra Androtionem Oratio; Graece. Paris., ap.

J. Benenatum. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. III. p. 751. Deest apud *Beckerum*.

1832, 12 mai. Demosthenis Oratio in Androtionem. Edidit C. H. Funkhaenel. Lps., libr. Weidmann. —— Cb. membr. 16 *Gr.*

6f) in Aristocratem.

1523, 8. Demosthenis Oratio contra Aristocratem. Graece.

1571, 4. Demosthenis oratio in Aristocratem. Graece. Paris.

1602, 8. Demosthenis oratio adversus Aristocratem. Graece. Col. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 236. Deest apud *Beckerum*.

7g) contra Aristogitonem.

1526, 8. Demosthenis κατα Ἀριστογειτονος referta egregiis ornamentis ac luminibus verborum et sententiarum, quam e Juris consult. citavit ff. de Legibus. *In fine:* Impressum Wittembergae per Ios. Clug. a. Domini MDXXVI. —— Cum praefatione Melanchthonis.

1527, 8. Demosthenis Contra Aristogitonem Orationes duae, graece et latine, à Philippo Melanchthone iam primum Latinitate donatae, item Plinianae Praefationis Paraphrasis; Encomium Suevorum a quodam causa exercitationis scriptum et pronuntiatum. Oratio in laudem artis medicae Vitebergae habita. Hagenoae per Iohan. Secerium Anno MDXXVII. mense Augusto. —— Sic *Panzer* in Annal. T. VII. p. 98. no. 248. Deest, ut reliquae, apud *Beckerum* l. c.

1538, 4. Demosthenis oratio contra Aristogitonem, Graece. Paris., Tiletanus.

1547, 8. — gr. et lat. —— *V.* supra Bb) AA. bbb) β).

1590, — 1603, 8. — graece. Col. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235.

1610, 8. Demosthenis orationes contra Aristogitonem II. Graece. Arg.

2) Δικαι.

1a) contra Aphobum.

1548, 4. Demosthenis Orationes contra Aphobum duae. Paris., Ch. Wechel.

1552, 4. — prima et secunda oratio contra Aphobum. Graece. Paris., ap. Martinum Iuvenem.

1829, 8. —— *V.* antea Bbb) 1a) bb).

2b) contra Dionysodorum.

1539, 4. Demosthenis oratio contra Dionysodorum. *Graece.* Paris., Tiletanus.

3c) adversus Aphobum.

1829, 8. Demosthenis oratio adversus Aphobum de falsis testimoniis. Graece, cum notis. —— *V.* supra Bb) AA. bb) β).

4d) adversus Onetorem.

1829, 8. Demosthenis orationes duae adversus Onetorem. Graece, cum notis. —— *V. ib.*

5e) contra Cononem.

1539, 4. Demosthenis Oratio contra Cononem. Graece. Paris., Tiletanus.

Ccc) Epideicticae orationes.

1777, 12. Plutarchi libellus de superstitione et Demosthenis oratio funebris in laudem Atheniensium, qui fortiter pro patria pugnando caesi sunt ad Chaeroneam. Graece et latine cum integris notis Reiskii, Sallieri, Taylori, Wolfii et Xylandri. Denuo recensvit, varias lectiones trium codicum Mss. et suas animadversiones adiecit Ch. F. Matthaei. Mosquae.

BB. Epistolae.

α) Sine l. et a. notitia.

—, 8. Demosthenis Epistolae duae elegantissimae. *Graece.* —— Ex *Strobelii* opinione in N. Beitr. IV. P. II. p. 84 prolata, hunc librum *Melchior Lotter iunior Vitebergae* impressit. Dedicatio *Melanchthonis* ad *I. Drakonitum* praefixa est.

β) Cum l. et a. notitia.

1499, 4. Demosthenis epistulae (VI). *Graece.* —— *V.* in *Aldi Manutii* collectione Epistolarum Graecarum. (VI.) T. I.

1536, 8 min. Ἐπιστολαι Δημοσθενου. Epistolae Demosthenis. *Graece.* Lovanij, ex officina Rutgeri Rescij.

1545, 8. — graece. Paris., Tiletanus.

1546, — 1550, — 1552, 4. Demosthenis et Aeschinis Epistolae, Graece. Parisiis, apud Ch. Wechelum. M.D.XLVI. — M. D. L. —— Editionem a. 1546 et 1550 adnotavit *Maittaire* in Annal. T. V. p. 332; illius autem a. 1552 notitiam suppeditavit mihi Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235. Duae posteriores desunt apud *Beckerum*.

1606, 4. Δημοσθένους ἐπιστολαί. Demosthenis Epistolae. Graece. Lugduni. —— Sic in *Weigelii* Apparat. litterar. no. 12150. Decst apud *Beckerum*.

1606, f. Demosthenis epistolae II. Graece et latine. —— *V.* in *Iac. Cuiacii* Collectione epistolarum graec. (Aurel. Allobr.) p. 261.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

α) *Sine l. notitia.*

—, f. Demosthenis Oratorum Graeciae Principis Opera, qvae ad nostram aetatem pervenerunt, omnia, unà cum Ulpiani Rhetoris commentariis, e Graeco in Latinum sermonem conversa, per Hieron. Wolfium, et in qvinqve divisa partes *etc.* Basileae, per I. Oporinum. *Tomi V. in I Vol.* —— *Götz*, (quem a *Beckero* non inspertom esse video, eum tantommodo *Bibl. Thott.* p. 14 citet, qui tamen nuo certos testis est, ut *Beckerus* ipse edicit l. c. p. 90 nul.) fuse accuratequoe de hac editione in Merkwürdigk. der Bibl. zu Dresden T. I. p. 260 sq. disserit, et a. 1549 illam impressam esse auspicatus est. Tumo V. continentor orationes, ab aliis qooqoe conversae, hae: Olynthiacae tres, per Phil. Melanchthonem; Eaedem, per Anonymum; Prima Olynthiaca per Ioach. Camerarium: Secunda per Christoph. Hegendorphinum: Tertia, per Anonyamum. Philippica prima, per Anonymom: Oratio de Pace, per Iostinum Goblerum: Oratio de coratione Reipubl. per Camerarium: Oratio de Classibus, per Io. Lonicerom: Oratio de Rhodiorum libertate, per Hegendorphinom: Oratio funebris, per Lonicerum: Oratio de corona, per Anonymum: Eadem, per Leoo. Aretinum: Oratio de ementita Legatione, per Anonymom: Oratio contra Leptinem, per Petrom Nannium: Oratio contra Androtionem, per Bassianom Landuai: Oratio contra Aristogitonem prior, per Melanchthonem: Oratio contra Aristogitonem posterior, per Vitum Winsheimium: Contra Aphobum Orationes duae, per Io. Lalamantiom.

—, 8 mai. Demosthenis & Aeschinis Orationes atqve Epistolae, qvae ad nostram aetatem pervenerunt, omnes: partim recens conversae; partim diligenter recognitae: summo adhibito studio, ut sententiae veritas cum Latini sermonis puritate, qvantum qvidem fieri potuit conjungeretur: & Demosthenicae atqve Aeschineae dictionis genius aliqvo modo appareret: per Hier. Wolfium. Basileae, per Io. Oporinum. *Tomi IV.* —— Ut ex praefatione hic praefixa secunda et a. 1553 signata colligi potest, prodiit haec iterata editio, vel a. 1553 vel 1554. Ex *Goetzii* Merkwürdigk. der Bibl. zu Dresden T. I. p. 261 hanc notitiam desumpsi. *Beckerus* l. c. de hac editione refert ac si illa anni notatione et II Tumis prodierit, qood tamen non est; itaque certo *Goetzii* magni habendum librum non inspexit, cum et iterum tantummodo *Bibl. Thott.* p. 200 citet.

β) *Cum a. notitia.*

1824, 8 mai. Demosthenis et Aeschinis Opera, latine ex interpretatione partim Stockii, partim Hi. Wolfii. Ld., Priestly. *Voll. II.* —— 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.* *V.* antea I. Aa).

Bb) *Delectus.*

AA. Orationes.

Aaa) Deliberativae.

aaa) Plures coniunctim.

1746, 8. Selectae DEMOSTHENIS Orationes Latine redditae; viz. de Republica ordinanda, de Classibus, de Rhodiorum libertate, pro Megalopolitis, Olynthiacae tres, Philippicae quatuor. Londini; typis I. Hughs. Impeusis A. Ward, C. Hith et W. Redmayne; prostant etiam apud I. et R. Bonwicke, T. Longman et W. Sewell, et I. Newton. MDCCXLVI. —— *V.* antea I. Bb) AA. Aaa) aaa).

bbb) Singulae classes separatim.

1) Philippicae.

aa) *Plures coniunctim.*

1526, 4. —— Rep. 1527 sqq.

(1527,) 8. Demosthenis Orationes Olynthiacae tres, et Philippica una, per Phil. Melanchthonem & Ioachimum Camerarium latinitate donatae, & Scholijs, quae prolixi commentarij uice esse possint, illustratae. Partim nunc primum, partim quàm antea & emendatiores, & scholijs instructiores, in lucem editae. Basileae. —— 64 pp. *V.* 1546 sqq. Bibl. acad. Lips.

1535, 8. Demosthenis Orationes Philippicae quatuor latine factae. Inter-

prete Christophoro Hegendorphino. Accessit et secunda Olynthiaca — MDXXXV. Hagenoae, excudebat Petrus Brubachius Anno MDXXXV. Mense Martio. —— Sic in *Panzeri* Annal. T. VII. p. 113 no. 878, et in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235 haec editio indicatur, cuius notitia apud *Beckerum* deest. *V.* 1526.

1546, 8. —— *V.* inter *Phil. Melanchthonis* Orationes et praefationes. *Arg. V.* 1527 et 1558.

1547, 8. Demosthenis Orationes Olynthiacae III, et Philippicae IV. Frcf.

1550, 4. Demosthenis Orationes tres olynthiacae; et prima, et secunda contra Philippum, interposita ea, quae (? *quam*) idem scripsit de Pace, in latinum ab Iacobo Grifolo Lucinianensi conversae. Xenophontis Rhethoris (?) Hieron, vel Tyrannicus ab eodem conversus. Florentiae cudebat Laurentius Torrentinus Ducalis Typographus 1550. Cum privilegio. *In calce:* Florentiae in Aedibus Laur. Torr. Sexto Calend. Novemb. 1550. —— 114 pp. Char. rotundis. Dedicata est versio: „Amplissimo, ac Illustrissimo Cardinali Vrbini, Perusiae, Vmbriaeque Legato Iulio Feretrio." Sic *(Domenico Moreni)* in Annali della tipografia fiorentina di Lorenzo Torrentino. (Fr., presso Niccolò Carli 1811, 8 mai.) p. 67. Notitia a *Beckero* l. c. p. 124 ex *Thott. Bibl.* IV. p. 84 prolata, non accurata est.

1558, 8. Demosthenis Olynthiacae III, Philippica I, latine Phil. Melanchthone interprete. —— *V.* inter eiusdem Orationes et Praefationes. (Arg.) T. II. p. 660 sqq. *V.* 1587 sq. et 1527.

1562, 8. Orationes aliquot ex historia Thucydidis et insigniores aliquot Demosthenis et aliorum oratorum graecorum, conversae in latinum sermonem a Ph. Melanchthone, editae a Casp. Peucero. Vtb. —— Sic *Becker* l. c. p. 124.

1571, 4. Demosthenis Graecorum oratorum principis, Olynthiacae orationes tres, et Philippicae quatuor, e Graeco in Latinum conversae, a Nicolao Carro, Anglo Nouocastrensi, doctore medico, et Graecarum literarum in Cantabrigiensi academia professore regio. Addita est etiam epistola de vita, et obitu eiusdem Nicolai Carri, et carmina, cum Graeca, tum Latina, in eundem conscripta. Londini, excudebat Henr. Denhamus. 1571. —— Sic *Brüggemann* in A View of the english editions. (Stettin, printed Leich. 1797, 8 mai.) p. 169.

1587, 8. Demosthenis Olynthiacae III, Philippica I, latine Phil. Melanchthone interprete. —— *V.* inter eiusdem Orationes et Praefationes. (Servest.) T. II. p. 660 sqq.; edit. alt. p. 708 sqq. Bibl. acad. Lips.

bb) *Orationes similis argumenti.*

1a) Olynthiacae.

a) Omnes coniunctim.

α) Sine a. notitia.

—, 8. Demosthenis Orationes Olynthiacae III, latine per Ph. Melanchthonem. Haganoae. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235. Rep. 1524.

β) Cum a. notitia.

1524, 8. — latine per Phil. Melanchthonem. Haganoae. —— *V.* antea *α).*

1538, 8. Demosthenis Orationes Olynthiacae III, latine, interprete Cleobardo, Antverpiae.

1573, 4. Oratorium artificium a Stephano Carolo, tribus Demosthenis Olynthiacis orationibus convertendis et conscripto argumento, demonstratum. Bononiae, Ioan. Rossius.

b) Singulae separatim.

1470, 4. Olynthiaca I. ex Bessarionis interpretatione, adiectis animadversionibus. Paris.

1523, 8. Demosthenis Olynthiaca I. in latinam linguam versa a Ph. Meulanchthone. Hagenoae per I. Secerium.

1524, 8. — Olynthiaca I. latine interprete Chph. Hegendorphino. Hagenoae.

2b) Philippicae.

1549, 4. Demosthenis Orationes qvatuor contra Philippum à Paulo Manutio latinitate donatae. — Venetiis, apvd Aldi filios. M. D. XLIX. —— 52 non num. *ff.* Sic *Renouard* in Annal. T. I. (1803, 8 mai.) p. 254, et in edit. II. (1825, 8 mai.) T. I. p. 344. Rara magnique habita editio. Dedicata est *Ioanni Morrillerio*. Perperam *Beckerus* l. c. p. 124 editionem Aldinam a. 1548 enumerat, quae tamen nunquam prodiit: qua de causa a *Beckero* librum *Renouardi* prorsus neglectum esse constat; ille enim ne commemorat quidem eiusmodi editionem. Haec expresse ad-

notanda duxi, ne quis in postero illa notitia fallatur aut fortasse vexetur.

1551, 4. Demosthenis Orationes qvatvor contra Philippvm, à Paulo Manutio latinitate donatae. — Venetiis, M. D. LI. apvd Aldi filios. —— 52 non num. ff. Repetitio prioris editionis cum eadem dedicatione sed signata a. 1551.

1552, 4. Demosthenis Orationes qvatuor contra Philippum, Latine, Paulo Manutio Aldi filio interprete. Paris., ap. Gu. Morelium. —— Iterum est praefixa: „Manutii epistolo od Ioannem Morrillerium Gallorum Regis consiliarium et apvd Venetos oratorem data Venetiis M. D. XLIX.“, ut in prima editione. Deest notitia huius editionis apud *Beckerum*.

cc) *Orationes singulae separatim.*

1a) de Pace.

1546, 8. Demosthenis oratio de pace, Simonio Maricio, Bilsnensi, interprete *etc.* Cracouiae.

2b) ad Alexandrum.

1553, 8. Demosthenis Orationes I. et II. ad Alexandrum, C. S. Curione interprete. —— *V.* inter eiusdem Epistolas et Orationes. (Bas.) p. 221 sqq. Deest apud *Beckerum*.

2) Ceterae deliberativae orationes.

1523, 8. Demosthenis Oratio de Rhodiensium libertate (*editore et interprete Christoph. Hegendorffino*). Lipsiae in aedibus Valentini Schuman 1523. —— Sic *Panzer* in Annat. T. VII. p. 221 no. 830. Deest apud *Beckerum*.

1526, 8. Declamatio in Laudem Ebrietatis; Encomium Muscae è Luciano, interprete Christophoro Hegendorphino; Oratio Demosthenis de Rhodiorum Libertate, Latinè, eodem interprete. Haganoae, per Ioannem Secerium. —— *Maittaire* in Annal. T. II. p. 675 sq.

1547, 8. Demosthenis oratio pro libertate Rhodiorum, Simonio Marcio interprete. Cracoviae.

Bbb) Iudiciales orationes.

1) *Κατηγορίαι.*

1a) de Corona.

1485, — 1488, — 1495, — 1494, — 1501, f. —— *V.* antea Aeschines rhet. II. A. Bb) 1).

1511, f. Demosthenis Oratio adversus Aeschinem pro Ctesiphonte, Latine, Leonh. Aretino interprete. —— In calce Operum rhetor. Ciceronis. Paris., op. Ascensium.

1528, — 1540, 8. Demosthenis et Aeschinis Orationes contrariae. Bas., ap. Cratander.

1545, 8. Demosthenis et Aeschinis orationes cum argumentis, oratorum vitis et Aeschinis epistolis. Latine. Vt., apud Hier. Scotum.

1545, 8. Demosthenis et Aeschinis mutuae accusationes de ementita lege et de corona, ac contra Timarchum, nuper a bene docto viro traductae. Vent.

1554, 4. — 1562, 8. — 1563, 8. — 1564, 8. —— *V.* supra Aeschines rhet. II. A. Bb) 1).

2b) contra Aristogitonem.

1527, 8. Demosthenis Orationes II contra Aristogitonem, Latine per Phil. Melanchthonem et Vinshemium. Haganoae. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 235. Deest apud *Beckerum*.

1546, — 1558, — 1587, 8. Demosthenis Orationes contra Aristogitonem duae, Latine interprete Phil. Melanchthone. —— *V.* inter eiusdem Orationes et Praefationes. (Arg., — Servest.) T. II. p. 660 sqq.

1547, 8. — contra Aristogitonem Orationes II. Frcf.

2) *Δίκαι.*

1549, f. Demosthenis Orationes III in Aphobum, latine interprete Ladlemantio. Bas., Oporin.

BB. Epistolae.

1537, 8. —— *V.* supra Aeschines rhet. II. A. Bb) 2).

B. germanicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1764 — 1769, — (*tit. n.*) 1772, 8. Demosthenis und Aeschinis Reden, verdeutschet und mit den nöthigen Anmerkungen erläutert von J. J. Reiske. Lemgo, Meyer. *Voll. V.* —— 5 *Th.* 20 *Gr.* Omnes orationes, exceptis Erotico et quarta Philippica, cuius pars tantum versa est, et oratione contra Philippi epistulam, deinde quoque epistolas atque Aeschinis

orationes non sine fide vertit. Quae *S. F. Nath. Morus*, enumerans opprobria quoque prolata, de hac versione in Vita *Reiskii* p. XXXIII sqq. iudicavit, et quae *Beckerus* suo libro p. 129 inseruit adnotabo. „Eo quin, *inquit*, expresserit sensum exemplaris graeci nemo dubitat; sed an omnes bonae versionis laudes mereatur, de eo multum disputatum est, [a *Klotzio* sine dubio in Allgem. deut. Bibl. Vol. I. p. 20 sqq.; contra disputavit *Reiske* in praefat. T. III. denique in Autobiographia p. 87 sqq.] improbantibus aliis nimis multo impolitae et obsoletae dictionis germanicae vestigia et *πίνον* potios, quam *εὐπρέπειαν*; aliis tenuitatem carpentibus, quae non aequaret divitias ornatum atque vim Demosthenis; aliis denique offensis humilitate. Neque nos dubitamus, emolliri quaedam potuisse, et ad comptiorem habitum conformari; sed decreverat, nihil nisi sensum reddere, sibique persuaserat, eam linguae nostrae rationem, quae apud maiores obtinuisset, cum efficacia verborum, tum simplicitate omnis conformationis, multum praestare ei, quae nunc vigeret. Itaque eiusdem fuit tenacior aliquot annis ante in vertendis concionibus Thucydideis, in cuius libri praefatione obiurgatoribus paullo quidem acrius, sed ita respondit, ut quam haberet normam demonstraret."

Bb) *Delectus orationum.*

Aaa) Deliberativae.

aaa) Omnes coniunctim.

1805, 8 min. Demosthenes Staatsreden, übers. und mit erläuternden Anmerkk. versehen von F. Jacobs. Lpz., Dyk. —— XXXII, 551 pp. 2 *Th.* 8 *Gr.* In vertendo et Philippicam orationem IV. et illam de ordinanda republica, ut non genuinas praetermisit interpres. Item num genuina sit oratio adversus Philippi epistolam p. 513 sq. dubitavit, attamen illam vertit. Ceterum ordinem orationum a Dionysio institutum sequutus est *Iacobs*.

Bbb) Singulae classes separatim.

1) Philippicae.

aa) *Omnes coniunctim.*

1797, 8. Auserlesene Reden des Demosthenes u. Aeschines. Aus dem Griechischen übers. und mit den nöthigen Einleitungen und Erläuterungen versehen, von Alb. Gerh. Becker. 1e Hälfte. Hl., Hendel. —— VII, 220 pp. 14 *Gr.* Continentur hic orationes versae hae: Philippica I., Olynthiacae III, de Chersoneso, et adversus Philippi epistolam. Auctoritatem *Augeri* sequutus, Dionysii Halic. adornationem Olynthiacarum orationum pro vera interpres habuit eo tempore; sed sententiam nunc mutavit. De auctoritate suspecta orationis adversus Philippi epistolam p. 205 sqq. disputavit, illamque supposititiam esse probavit. Versio omnino facilis fidaque laudabatur in Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XXXVII. 1. p. 25 sqq. Adiectae notae sunt historicae. *V.* 1824.

1824 — 1826, 8. Des Demosthenes Philippische Reden, übersetzt, erläutert und mit einigen Abhandlungen begleitet, von Alb. Gerh. Becker. Neuer Bearbeitung 1r u. 2r Theil. Hl., Hendel. 1824. 1826. *Et sub tit.*: Des Demosthenes XI Philippische Reden, übers. u. erläutert von Alb. Gerh. Becker. Nebst Plutarchos Leben des Demosthenes, einige literarisch-kritische Abhandlungen, u. die Literatur obiger Reden. Hl., Hendel. 1826. —— LXII, 249; IV, 584 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.* De hac fida facilique versione conf. Annal. Heidelberg. 1826. no. 11. p. 169 sqq.; in *Seebodii* Bibl. crit. 1828. no. 40. p. 313 sqq.; ephem. litt. Lips. 1829. no. 104. p. 826 sqq; et in *Iahnii* Annal. 1830. XII. fasc. 4. p. 371 sqq.

bb) *Orationes similis argumenti.*

1a) Olynthiacae.

a) Omnes.

1789, 8. Die Olynthischen Reden, von I. Mich. Heinze. Götting. —— Rep. inter eiusdem Kleine deutsche Schriften. Götting., 1789, 8.

1802, 8. Des Demosthenes drei olynthische Reden mit Anmerkungen und Einleitungen von F. Jacobs. —— *V.* in *Wielandii* Attisches Museum Vol. IV. P. II. p. 1 — 52.

b) Singulae.

1776, 8. Demosthenes erste Olynthische Rede, von Mich. Röderer. —— *V.* in Deutsches Museum 1776, fasc. XII. Et in Sammlung der besten zerstreuten Uebersezz. p. 98 — 104.

1784, 4. Uebersetzung der 2n Olynthischen Rede des Demosthenes, von J. Mich. Heinze. Weimar.

1785, 4. Dritte Olynthische Rede des Demosthenes übers., von J. Mich. Heinze. Weimar. —— Progr. schol.

2b) **Philippicae.**

a) **Omnes.**

1543, f. Vier Schöne vnd ziechliche Orationes oder Reden, des allerfürnemsten redners demosthenis, wider den Künig Philipsen, auss Macedonien, der eyn vater des grossen Alexanders gewesen ist, An seine mitburger zu Athen, gethon. Erstlich auss Griechischer sprach ins Latein, Nachmaln durch den Achtbarn vnd Weysen Herrn, Hieronymum Boner, Oberstmayster zu Colmar, Römischer Kü. May. zu Eeren auss dem Latein ins Teutsch transferiret vnd beschriben. *Infra fig. xyl., infraque:* M. D. XLIII. *In fine:* Getruckt in der Keyserlichen Statt Augspurg, durch Heynrich Steyner. am xiiij. tag Februarij, des M. D. XLIII. Jars. —— XXIV num. *ff.* Cuilibet orationi *Boner* interpres argumentum praemisit. Dedicatio ad *Ferdinandum* Imperatorem subsignata est: „Datum inn ewer Künigklichen Mayestet hauptstatt Prag, den xij Julii, Anno M. D. XXXvij.“ Versio ipsa *f.* 3 incipit. Nitide impressus est liber. Primus omnium de hac versione rara vera protulit *Degen* in Nachtrag zu der Liter. der deut. Uebersezz. der Griechen (1801, 8) p. 111 sqq.

b) **Delectus.**

1743, 8. Des Demosthenes erste und zweite Rede wider den Philippus, von Gottsched. —— *V.* eiusdem Ausführliche Redekunst. (Leipz.) p. 417—440. Nihil fere valet.

1759, 8. Die erste und zweite Rede wider den König Philipp, sorgfältig in Eingang, Hauptsatz, Erzehlung, Beweis, Widerlegung, Gemüthsbewegungen u. s. w. zerlegt, und in reines fliessendes Deutsch übersetzt von J. Ch. Gottsched. —— *V.* eiusdem Ausführliche Redekunst. Edit. V a. (Lpz.) p. 427—452.

1801, 8. Die 1e und 3e Philippische Rede, übers. von Jenisch. —— *V.* in eiusdem Aesthetisch krit. Parallele der beiden grössten Redner des Alterthums Demosthenes und Cicero. (*V.* infra III. *Jenisch.*) p. 269—291, p. 292—320.

c) **Singulae.**

1777, 8. Die erste philippische Rede des Demosthenes nebst Erläuterung von Augustin Scheffel. Grätz. —— Fida quidem sed non facili fluxu currens versio.

1799, 8. Die erste Philippische Rede. —— *V.* in *Wielandii* Attisches Museum. (Lucern.) T. III. p. 417—472.

1806 (*nec* 1805), 8 mai. Demosthenes erste Rede gegen den Philippus im Auszug übersetzt (*von B. G. Niebuhr*). Hamb., Perthes. —— 4 *Gr.* Rep. 1831. Illo tempore adversus *Napoleonem* imperatorem quasi voluit interpres hac oratione omoes, qui Germaniam patriam amabant, excitare.

1815, 8. Demosthenes 3e Rede wider Philippos, *übers.* —— *V.* in *Ludenii* Nemesis, Zeitschrift für Politik u. Geschichte, Vol. IV. P. IV. p. 542—561. Omnium facile hic est princeps interpres.

1831, 8 mai. Demosthenis erste philippische Rede. Im Auszug übersetzt. *Prospicio notas e cladibus iras.* von B. G. Niebuhr. Neuer Abdruck, mit einem Vorwort. Hamb., Perthes. —— 19 pp. 4 *Gr.* Iterata est contra perturbationes in Francogallia eodem tempore exorsas.

2) **Ceterae deliberativae orationes.**

1816, 8. Demosthenes Rede über die Freiheit der Rhodier, übers. von Kortüm. Düsseldorf. —— Progr. scholast., quod mihi parare non potui.

Bbb) **Iudiciales Orationes.**

1a) **de Corona.**

1768, 8. **Demosthenes** für die Krone. **Lysias** Trauer-Lobrede. Aus dem Griechischen von G. F. Seiler. Coburg, Biedermann. —— 248 pp. 10 *Gr.* Diligenter facta versio, sed hodie non satisfacit.

1811, 8. —— *V.* antea **Aeschines** rhet. II. B. Bbb).

2b) **adversus Leptinem.**

1822, 8. Demosthenes Rede gegen das Gesetz des Leptines. Uebersetzt, mit Einleitung und erklärenden Anmerkungen. Ansbach, Gassert. —— 6 *Gr.*

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1777, 8. Oeuvres complettes de Démosthène et d'Eschine, traduites en François, avec de remarques sur les Harangues et Plaidoyers de ce deux Orateurs, et des Notes critiques et grammaticales en latin, sur le texte Grec. Ac-

compagnés d'un discours préliminaire sur l'eloquence et autres objets interessants d'un traité de la jurisdiction et des loix d'Athenes, *etc.* Par Mr. l'Abbé Auger. Paris. *Voll. IV.* —— Notae exegeticae, quibus praecipue historicae res explicantur, sunt criticis latina lingua expressis praeferendae. Attamen prolegomena voluminibus duobus prioribus praemissa facile maximum valent. In calce adiectum est: Table des matières, ubi omnes ab Oratoribus tractatae res indicantur, quodque prae ceteris utile est. *Augeri* versio, cum nemo adhuc illam superaverit, iure magni habetur. Rep. 1788 sqq.

1788, 8. — Paris, Crappart. *Voll. VI.* —— Minus bella quam prior editio, sed multo correctior.

1794, 8. — Paris. An II. 1794. *Voll. VI.* —— Haec deest apud *Beckerum.* Ut *Quérard* in La France Littéraire T. II. p. 473 animadvertit, hae duae posteriores editiones sunt minus nitidae priore illa, sed emendatiores multis in locis. Alias et 1790, 4. editionem vidi notatam. Rep. 1804.

1804, 8. — Angers et Paris. *Voll. VI.* —— Omnibus editionibus, quod ad exteriora attinet, praeferenda. 24 *fr.*

1819—1821, 8. —— *V.* supra I. Aa).

Bb) *Delectus.*

Aaa) Deliberativae Orationes.

1) Philippicae.

aa) *Omnes coniunctim editae.*

1791, 8. Les harangues politiques de Demosthène, avec les deux harangues de la Couronne. TN. par M. PP. L. C. Gin. Suivies des notes relatives aux circonstances présentes et des extraits des plusieurs Comédies d'Aristophane. A Paris, Didot (*Bossange.*) *Voll. II.* —— 396, 363 pp. 12 *fr.* Ex veterum editionum ordine omnes orationes philippicae hic continentur. Iudicium quod censor in Bibl. der alt. Lit. u. K. fasc. IX. p. 92 sqq. de hac versione edicit, adscribo. Dicitur enim ibi: „die Uebersetzung vereinigt eine Menge von Vorzügen, die man selten in dem Maasse beisammen findet. Der Periodenbau ist so vortrefflich, dass sich Demosthenes desselben nicht zu schämen braucht. Der Uebersetzer kennt den Reichthum seiner Sprache und überrascht oft durch die treffendste Uebersetzung von Ausdrücken und Wendungen, die kaum derselben fähig zu seyn schienen. Mehr als dieses aber fesselt der eindringende und ernste Ton, der durch und durch herrscht." Conf. quoque Allgem. Lit. Zeit. 1793. no. 19. p. 145 sqq.

bb) *Plures coniunctim editae.*

1551, 4. Le Timée de Platon, avec notes; Trois Oraisons de Demosthene, dittes Olynthiaques (*, et quatre Philippiques*); Trois livres d'Isocrate, le premier à Demonique, le second à Nicocles, le troisieme intitulé Nicocles ou le Symmachique; Deux livres de Xenophon, le premier de la Cyropedie, et les louenges d'Agesilaus; le tout translaté de Grec en François par le Roy, dit Regius. Paris, de l'imprimerie de Mich. de Vascosan. —— Haec singulatim prodierunt. In fine Platonis Timaei legitur: imprimé à Paris par Michel de Vascosan le XXII. jour de Janvier. M. D. LII. Praeter illa in titulo indicata hic insuper continentur: „Phaidon de Platon, le livre d'Hippocrates de l'aer, des eaus et differences des lieux, et parties du monde; Theophraste des vens; et un abregé de la cosmographie tant ancienne que moderne." Ad calcem Xenophontis des Louenges d'Agesilaus legitur: „imprimée par Michel de Vascosan, le dernier jour d'Octobre M. D. LI. —— Sic *Maittaire* hunc librum indicat describitque in Annal. T. III. p. 603. Apud *Beckerum* prorsus illum desideravi. Rep. 1575.

1575, 4. Sept oraisons de Demosthène, à scavoir, trois olynthiaques & quatre philippiques: traduites de grec en françois par Louis le Roy dit Regius. Paris, Fed. Morel. —— Sic in Catalogue des livres de la bibl. du Roi Belles Lettres. T. I. p. 106 no. 1699 indicatur. Apud *Beckerum* desideravi.

1685, 12. Les IV Philippiques et les III Olynthiennes Oraisons de Demosthène par Fr. de Maucroix. Paris. —— Rep. in eiusdem Oeuvres postumes 1710. *V.* infra e) 1 a).

1691, 12. Harangues de Demosthene, sçavoir, La premiere Philippique; Les trois Olynthiennes, et la Harangue sur la paix, traduites du Grec, avec des Remarques (*par Jacq. de Tourreil*). A Paris, chez Antoine Dezallier. —— Sic haec editio prima in Catal. bibl. Bunav. T. I. Vol. I. p. 117 et in Catalogue des livres de la Bibl. du Roi. Belles Lettres. T. I. p. 106 no. 1700. indicatur, nihilominus

apud *Beckerum* l. c. desiderari. Locupletiores prodierunt reliquae editiones rep. 1701 sqq.

1701, 4. Les Philippiques de Demosthène, traduites du grec en françois; avec des remarques & une préface historique: par le sieur de Tourreil. Paris, veuve Claude Barbin. —— Sic in Catalogue des livres de la bibl. du Roi. Belles Lettres. T. I p. 106 no. 1701 indicatur. Et hac editione omnia, quae priore continentur, i. e. Aeschinis oratio conversa et Demosthenis pro corona. Alias indicatam quoque *Haye, Moetjens* vidi; sed prodiit fortasse: *Paris et Haye.* Rep. 1706 sqq.

1706, 12. — Amst. —— *V.* 1691 et 1707.

1707, 12. Harangues de Démosthène, la Premiere Philippique; les trois Olynthiennes, et la Harangue sur la paix, avec la deuxième et la troisième Philippique, la Lettre de Philippe aux Atheniens et la reponse à cette Lettre. Traduites du Grec, avec des remarques. A Anvers, chez la Veuve de Barthelemy Foppens. —— Rep. 1721.

1721, 4 et 12. Oeuvres de Jacq. de Tourreil, contenant la traduction de plusieurs ouvrages de Démosthène (les Philippiques et autres harangues de Démosthène et d'Eschine trad. avec des remarques, et ses autres oeuvres diverses. NE., précédées d'une Préface composée par l'Abbé Gu. Massieu). Paris. *Voll. II. in 4, Voll. IV. in 12.* —— Hodie fere in Francogallia ipsa oblita est haec versio, quamquam non omnibus praestantiis caret. Praecipue magni habetur historica oratoris interpretatio, quam *Tourreil* primus adhibuit.

1813, 12. Oraisons choisies de Démosthènes (*trad. de MM. d'Olivet et Auger*), avec la Harangue d'Eschine, sur la couronne (*trad. par l'abbé Ath. Auger*), et précédées de la Vie de Démosthènes. Paris, A. Delalain. —— 3 *fr.* 75 *cent.*

1825, 12. Harangues et Oraisons choisies de Démosthènes, avec la Harangue d'Eschine, sur la couronne, trad. par l'abbé Auger, accompagnées de sommaires et de notes, précédées de la Vie de Démosthènes. Paris, A. Delalain. —— 3 *fr.* Easdem orationes haec ac prior editio complectitur. Hae duae editiones apud *Beckerum* desunt.

cc) ***Orationes similis argumenti separatim.***

1a) Philippicae.

a) Omnes et plures coniunctim.

1549, 8. Les quatre Philippiques de Demosthènes, traduites par Jean Lalemant. Paris, Michel Fezaudat. —— Sic in Catalogue des livres de la bibl. du Roi. Belles Lettres. T. I. p. 105 no. 1698.

1554, 12. Rapport des deux princes d'éloquence grecque & latine, Demosthènes & Cicéro, à la traduction d'aucunes leurs philippicques: par *M.* Jean Papon; avec le jugement fait par Plutarque de Demosthènes & Cicéro. Lyon, Maurice Roy. —— Sic in Catalogue des livres de la bibl. du Roi, Belles Lettres. T. I. p. 105 sq. no. 1699: indicatur; sed apud *Beckerum* prorsus desideratur. Conversae huc in libro leguntur prima et secunda oratio philippica.

1710, 12. Oeuvres Posthumes de M. de Maucroix (contenant entre autres articles, la traduction des quatre Philippiques de Démosthènes, et Catilinaires de Ciceron traduites par l'Abbé d'Olivet). Paris, Jacques Estienne. —— Versio fida facilisque, et illi, quam condidit *Tourreil*, multo praeferenda. *De Maucroix* relicta sua opera, inter quae et Demosthenis versio fuit indicata, *Oliveto* tradiderat; ille autem cum illius versio sibi non satisfaceret, prorsus novam condidit, quamquam non suum sed illius nomen praefixerit. Sic *Barbier* in Dictionnaire des Ouvrages anonymes et pseudonymes T. II. (1806, 8 mai.) p. 162 sq. no. 5190 dicit. Itaque *Quérard* in La France littéraire T. II. (Paris. 1828, 8 mai.) p. 206 dicere potuit: „La première édition ne porte pas le nom du traducteur.“ Hic autem perperam, inesse duas priores orationes Philippicas, adnotavit. Rep. 1727 sqq.

1727, 12. Philippiques de Démosthène et de Cicéron, trad. par l'abbé d'Olivet. Paris, Jacq. Estienne.

1736, 12. — trad. par l'Abbé d'Olivet; avec des Remarques de Mr. le Président Bouhier sur le texte de Ciceron. Paris, Pierre Gandouin.

1744, 12. — 3e edition. Paris. —— Pag. 197 sqq. leguntur: Remarques du R. P. de Jouvancy sur la traduction de la I. Philippique par Mr. de Tourreil.

1765, 12. — 5e edition, revue et corrigée. Paris. —— Haec editio aucta est latina Philippicae primae orationis versione, quam *Ios. Iuvencus* condidit.

1771, — 1788, 12. — Paris. —— 3 *fr.* Pertinet editio ad *Gailii* Collection classique grecque, esique Vol. I., et olynthiacas III, philippicos IV orationes, illasque de Corona Demosthenis et Aeschinis continet.

b) Singolne separatim.

1691, 12. La 1e Philippique par Jacq. de Tourreil. Paris.

1826, 12. La première philippique de Démosthène. Avignon, Seguin. —— 50 *cent.*

1826, 12. La troisième philippique de Demosthène. Avignon, Seguin. —— 50 *cent.*

2b) de Chersoneso.

1817, 8. — en extrait et avec des remarques par F. F. de la Harpe. —— *V.* in Lyrée ou cours de Littérature ancienne et moderne. (Paris.) T. I. p. 341 sqq. Multo versioni *Augeri* praestat.

Bbb) Iodiciales orationes.

1a) de Corona.

1768, 8. Les Oraisons sur la couronne de Démosthène et d'Eschine, traduites par Ath. Auger. Paris.

2b) adversus Leptinem.

1750, 8. Harangue sur les immunités, trad. en françois par Ged. Lecointe. Leyde. —— Sie *Quérard* in La France Littéraire T. II. (Paris. 1828, 8) p. 472.

1756, 8. —— *V.* supra I. 2) aa) 3c).

Ccc) Epideicticae orationes.

1781, 8. Oraison funebre des Guerriers morts à Chéronée, qui se trouve dans les oeuvres de Demosthène, trad. par Ath. Auger. —— *V.* eiusdem versionem: Oeuvres complettes d'Isocrate, T. II. (Paris.) p. 334—351.

D. italicarum.

Aa) *Plures Orationes.*

1753, 8. Orazioni di Demostene volgarizzate, e con annotazioni illustrate da Giovambattista Noghera della Compagnia di Gesù. In Milano, nella Stamperia di Giuseppe Morelli 1753. —— Iam *Paitoni* hanc editionem videre non potuit, itaque conteota non indicat.

1774, 8. Le Opere di Demostene, tradotte da Melch. Cesarotti. Padova. *Voll. VI.* —— Et inter eiusdem Opera.

1781, 8. Le Opere di Demostene, trasportate nella favella italiana, con annotazioni ed osservazioni dall' Abbate Melch. Cesarotti. Bergamo. *Voll. VI.*

1807—1808, 8. Le Opere di Demosthene tradotte ed illustrate dall' Abbate Melch. Cesarotti, Padovano. Fir. *Voll. VI.* —— Voluminі I. praemissa est p. 1 — 149: prefazione storica, et ad p. 222: vita di Demostene. Deinde sequuntur Orationes Philippicae integrae, reliquae porticulatim tantummodo sunt conversae. Notae adiectae tum historicas res expedientes, tum criticae sunt. Praecipue autem ceteros interpretes corrigit.

1805, 8. — Pisa. *Voll. VI.* —— Pertinet ad collectionem eiusdem operum, ut me Catalogo dei libri che si trovano vendibili presso Paolo Ant. Tusi. (Gennajo, 1823, 8) p. 48 educuit.

Bb) *Singulae classes separatim.*

Aaa) Deliberativae orationes.

1) Philippicae.

aa) *Omnes coniunctim.*

1551 (*nec* 1550), 8. Le Undici Filippiche di Demosthene con una lettera di Filippo a gli Atheniesi. Dichiarate in lingua Toscana per M. Felice Figliucci Senese. In Roma Appresso Vincenzo Valgrisi M. D. LI. Con privilegio di Papa Giolio III. —— In calce adiecto est: Epistula di Filippo a li Atheniesi, praemisso argumento; deinde Errata corrigenda multa indicantur.

1715, 8. Le Filippiche di Demostene con sue Osservazioni, e Prefazione Istorica scritte dal Francese nel volgar Italiano dall' Abbate Felleti, consacrate a Sua Altezza Rereverendiss. Monsignor Filippo Principe e Vescovo d'Erbipoli Duca di Franconia *etc.* In Venezia, M. DCC. XV. per Steffano Monti. Con Licenza de' Superiori e Privilegio. —— Secundum illam trancugallicam versionem, quae *Tourreil* confecit, facta est. Cuilibet orationi argumentum est praemissum. Praefationem historicam eruditione plenam excipit index orationum notarumque. Praeter ea animadversiones ad omnes orationes sunt adiectae, quae a *Paitoni* in biblioteca degli Autori antichi T. I. p. 284 valde laudantur. Divisio instituta diversa hic est ab illa, quam *Figliucci* fecit. In calce index rerum habetur. Deest apud *Beckerum.* Rep. 1744.

1744, 12. Le Filippiche *etc.* In Venezia, per Pietro Bassaglia, MDCCXLIV. — Ex antecedente expressa, sed index orationum et notarum omissus est.

1828, 12. Aringhe di Demostene contra Filippo, Re di Macedonia, Volgarizzate ed illustrate, con Prefazioni ed Annotazioni storiche dal P. Fr. Barcovich. Seconda Edizione. Col ritratto. Milano, per Giov. Silvestri 1828. (*Lps., F. Fleischer.* 20 *Gr.*) — VIII, 272 pp. et 1 *f.* Pertinet ad *ib.* editam collectionem inscr.: Collana Greca. Omnes Orationes, quae recentiores inter Philippicas numerant, i. e. Olynthiacae tres, Philippicae quatuor, illae de Pace, de Haloneso, et Chersoneso, et epistulam Philippi et orationem ad Philippi epistolam, hic conversae extant ex hodierna ordine. De editione prima nihil comperi. Praefatio tamen subsignata est a. 1766. Apud *Beckerum* deest.

bb) *Similis argumenti orationes.*

1573, 4. La Seconda Olintiaca di Demosthene tradotta da Filippo Pigafetta. — *V.* in Lettere et Orationi del Reverendiss. Cardinale Bessarione, tradotte in lingua Italiana. In Venetia, appresso Comio da Trino di Monferrato. MDLXXIII. Rep. deinde sub tit.: Lettere et Orationi di Monsignor Bessarione Cardinale *etc.* Vulgarizate da Filippo Pigafetta. In Fireoze, per Filippo Gionti. MDXCIII. *In fine:* MDXCIIII. 4. Iterum rep.: In Venetia, M. DC. LXVIII. appresso Valvasense. 4. Deest apud *Beckerum*.

Bbb) Iudiciales orationes.

1) *Κατηγοϱιαι.*

aa) *Plures coniunctim.*

1557, 8. Cinque Orationi di Demosthene, et vna di Eschine tradotte di lingua Greca in Italiana, secondo la uerità de' sentimenti. — In Venetia, M. D. LVII. Con privilegio della Illustriss. Signoria di Vinegia. — 255 *ff.*, quorum ultimum insigne Aldi habet. Sic *Renouard* in Annal. de l'impr. des Aldes (1825, 8 mai.) T. I. p. 412, et *Paitoni* in Bibl. degli Autori antichi T. I. p. 284. *Argellati* testatur se editionem vidisse, cuius in calce indicatum *Aldi* impressoris nomen fuerit. *Zeno* vero ad *Fontanini* T. I. p. 150 indicat eam sic: „presso i figliuoli d'Aldo." *Paitoni* exemplar habuit insigne typ. Aldi in fronte et in fine. Orationes quae hic continentur, sunt: 1) della falsa Ambasceria; 2) contro Midia, del Pugno; 3) contro Androtione; 4) contro Tesifonte; adiecta illa Aeschinis contra Demosthenem; 5) della Corona; 6) contra la legge di Lettine, in matteria dell' esentioni. Cuique orationi Libanii argumentum est praemissum. Repetitionem a. 1559, quam *Zeno* l. c. enumerat, prorsus *Renouard* l. c. negat. Deest apud *Beckerum*.

1597, 8. Orationi di Demostene, et Eschine, tradotte, fedelmente di Lingua Greca in Italiana. Vtilissime à tutti coloro, che desiderano apprendere la perfetta maniera del dire nel Foro, e nel Senato. Nuovamente ristampate. In Venetia. Appresso Giorgio Angelieri. M. D. XCVII. — Eadem editio versioque ac illa a. 1557, sed *Angelieri* in fronte libri quatuor folia, et alia quatuor in fine reimpressit, eo consilio ut *Aldi* insigne typ. evanescat. Deest et huius editionis notitia apud *Beckerum*, quamquam illam praeter *Paitoni* et *Renouard* in Annales *etc.* (1825, 8) T. I. p. 413 accurate protulerit.

2) *Δικαι.*

aa) *Plures coniunctim.*

1743, 8. Quattro Arringe tralle private giudiziarie di Demostene. In Venezia, 1743. presso Antonio Bortoli. Con licenza de' Superiori. — Secundum *Paitonium* l. c. T. I. p. 286 hic conversae orationes continentur hae: „1) contro Stefano di falso testimonio; 2) contro Stefano di falso testimonio in Repliche; 3) contro Callielio; 4) contro Conone. Deest apud *Beckerum*.

bb) *Singulae separatim.*

1a) pro Corona.

1554, 8. — *V.* supra Aeschines Rhet. *H. D.* Iteratae sunt hae duae orationes in editionibus antea Bbb) 1) aa) indicatis. Deest apud *Beckerum*.

2b) contra Leptinem.

1555, 8. Oratione di Demosthene contra la legge di Lettine, la quale toglieua uia tutte l'esentioni. In Vinegia M. D. LV. — 30 num. *ff.*, quorum quinque posteriora falso sunt numerata 18, 27, 19, 29, 23; et 2 non. num., quorum primum *Aldi* insigne typ. habet, alterumque vacat. Et in fronte extat insigne *Aldi* typ. Iterata est versio in editione antea Bbb) 1) aa) indicata. Deest apud *Beckerum*.

E. anglicarum.

Aaa) Deliberativae orationes.

aaa) Omnes.

1757—1758, 4. Orations of Demosthenes, translated by Philip Francis, with critical and historical Notes. Ld., printed for A. Millar. *Voll. II.* —— 362, 504 pp. 12 *sh.*, ch. m. 18 *sh.* Accurata versio, cui p. IX—LVIII. introductio historica praemissa est. Omnes orationes philippicas, excepta illa de Haloneso, deinde suasorias: de Megalopolitis, de libertate Rhodiorum, de statu reipublicae volumen I. complectitur. Volumini II. autem quatuor orationes Demosthenis et Aeschinis contrariae insunt. Secundum *Brüggemann* in A View of the english editions. (Stettin. 1797, 8) p. 168 et *W. Th. Lowndes* in The Bibliographer's Manual (Ld., Pickering. 1828, 8) P. V. p. 570 iterata est *ib.* a. 1775, 4. 2 *Voll.*

1770, 8. — 1771, 4. The Orations of Demosthenes delivered on occasions of public Deliberation. Together with the Orations of Aeschines and Demosthenes on the Crown. Translated into English by Th. Leland. Ld., printed for W. Johnston. *III Partt. in I vol.* —— Haec versio in Anglia ipsa omnibus longe praestantissima habetur. Singulae partes iam ante prodierunt, scl. orationes philippicae a. 1756 (*v.* bbb) 1) β), suasoriae a. 1760 (*v.* bbb) 2 b), et de Corona a. 1771 (*v.* infra 2). Editio in-8 complectitur 3 *Voll.* Sic *W. Th. Lowndes* l. c. p. 570. Rep. 1777 sqq. Huius editionis titulus apud *Beckerum* l. c. p. 150 falso indicatur; contra autem recte apud *Brüggemannum* et *Lowndes*, quos ego secutus sum.

1777—1778, 8. — transl. by Th. Leland. Lond. 3 *Voll.* —— Rep. 1802 sqq., v. 1770.

1802, — 1806, — 1814, 8. — transl. by Th. Leland. Lond. 2 *Voll.* —— *V.* 1777 sq. Editionis a. 1802 et exx. in ch. m. extant. Apud *Beckerum* repetitae editiones non commemorantur.

bbb) Delectus.

1) Philippicae.

aa) Omnes.

α) Sine a. notitia.

—, 8. The first and third Olynthiacs, and the four Philippics of Demosthenes (*translated by several Hands*) revised and corrected: with a new Translation of the second Olynthiac; the Oration de Pace, and that de Chersoneso: to which are added, all the Arguments of Libanius, and select Notes from Ulpian, by Th. Brougthon. London. —— Sic *Brüggemann* l. c. p. 166, et *W. Th. Lowndes* in The Bibliographer's Manual. (Ld., Pickering.) P. V. p. 570.

β) Cum a. notitia.

1570, 4. The three Orations of Demosthenes chiefe Orator among the Grecians, in Fauour of the Olynthians, a people in Thracia, now called Romania: with those his fower Orations titled expressely and by name against King Philip of Macedonie: most nedefull to be redde, in these daungerous dayes, of all them that loue their better auayle, by example of others. Englished out of the Greeke By Thomas Wylson Doctor of the Ciuill Lawes. After these Orations ended, Demosthenes Lyfe is set foorth, and gathered out of Plutarch, Lucian, Suidas, etc., with a large Table, declaring all the principall matters conteyned in euerye part of this booke. Seene and allowed, etc. Impriuted at London by Henry Denham. Cum priuilegio — solum. 1570. —— Venditur, si occurrit, circiter pretio 2 *L.* 3 *sh.* ut *W. Th. Lowndes* l. c. adnotat.

1702, 8. Several Orations of Demosthenes, translated into English by different hands, with the historical preface of Tourreil prefixed. Ld., printed for Jac. Tonson.

1744, 12. Select Orations of Demosthenes, translated from the Greek, by eminent Hands, with Notes. London. —— 3 *sh.*

1756, 4. All the Orations of Demosthenes, pronounced to excite the Athenians against Philip King of Macedon, translated into English: digested and connected, so as to form a regular History of the Progress of the Macedonian Power: with Notes historical and critical. By Th. Leland. Ld., Johnston. —— 6 *sh.* Rep. 1770 sq.

1770, 8. — The second edition corrected. Ld., printed for W. Johnston. —— *V.* 1756 et 1777.

bb) Singulae separatim.

1623, 4. The Oration of Demosthenes against Philip of Macedon, transla-

ted into English. Ld. —— Quaenam sit oratio, nescio. Sic editionem indicat *Brüggemann*, qui solus quoque commemorat.

1732, 4. The second Olynthian of Demosthenes; translated in the year 1702, by the Right Honourable George Granville. —— *V.* eiusdem: Works in Verse and Prose. Ld. —— Hic indico versionem, cuius notitiam *Brüggemann* l. c. p. 165 sic dedit: „A Speech of Demosthenes; an Oration of Demosthenes; Demosthenes's Exhortation to Publick Spirit. Translated into English." *V.* in Gentleman's Magazine, Vol. II. p. 648. 695. Vol. VI. p. 387 — 389. Cuius argumenti sint hae orationes, nescio, cum *Gentleman's Magazine* mihi ad manum nunc non sit.

2) Ceterae deliberativae orationes.

1760, 4. — 1763, 8. The Orations of Demosthenes, on Occasions of public Deliberation. Translated into English; with Notes. To which is added, the Oration of Dinarchus against Demosthenes. Vol. the 2 d. By Th. Leland. Ld., printed for W. Johnston. —— Pertinet ad ante 1) β) 1770 sq. indicatam versionem *Lelandii*. Conf. censuram in *MR.* 1761. m. Mai. p. 299 — 307. *V.* infra Bbb).

Bbb) Iudiciales orationes.

1732, 8. Oration on the Crown, transl. by Dawson. Ld. —— *V.* supra Aeschines rhet. *II. E.*

1755, 8. — by Andrew Portal. —— *V.* supra Aeschines rhet. *II. E.*

1770, 8. The Orations of Aeschines and Demosthenes on the Crown. Translated into English, with Notes, by T. Leland, DD. Volume the third. Ld., printed for W. Johnston. —— 5 *sh.* Ut ceteris voluminibus, et huic laudem tribuerunt docti, conf. censuram in *MR.* 1770. m. Aug. p. 111 — 116. *V.* antea 1) aa).

1814, — 1827, 12. —— *V.* supra Aeschines rhet. *II. E.*

III. *Illustrantia Demosthenem scripta.*

1551, — 1570, 12. Hi. Wolfii Gnomologia Demosthenica, graece et latine. Basileae. *H. Partt.* —— Repetita editio pretio constat 1 *Th.*

1570, 8. *Balth. Iambricii* Gnomologia Demosthenis, graece et latine. Basileae. —— Deest apud *Beckerum.*

1559, 12. Demosthenis ac Ciceronis Sententiae selectae. Item Apophthegmata quaedam pia ex ducentis vett. Oratoribus, Philosophis et Poetis. Graece et Latine, ad bene beateque vivendum diligenter collecta. Paris. —— Deest apud *Beckerum.*

1603, 12. Sententiae et Similia ex Demosthenis Orationibus et Epistolis in certa virtutum ac vitiorum capita collectae, auctore Io. Laino. Col. Allobrog. ap. Io. Tornaesium.

1503, f. *Οὐλπιανου ῥητορος, προλεγομενα εἰς τους ὀλυνθιακους, και φιλιππικους δημοσθενους λογους. — Ἐξηγησις ἀναγκαιοτατη, εἰς δεκα τρεις του δημοσθενους λογους.* — Vlpiani commentarioli in olynthiacas, philippicasq; Demosthenis orationes. Enarrationes saneq̃ necessariae in tredecim orationes Demosthenis. *Infra Aldi insigne typ., nudis lineamentis descriptum, iuxta quod* ✲ AL-DVS ✲ ‖ ✲ MA. RO. ✲. *In fine f.* 171 *b:* AA BB CC DD EE FF GG HH II kk LL MM NN OO PP QQ RR SS TT VV XX. — *Ἀπαντα εἰσι τετραδια, πλην του xx. ὀντος πενταδιον.* — AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM NN OO PP QQ RR SS TT VV XX. — Omnes quaterniones excepto xx. Quinternione. (*et QQ. sign. est quinternio*) — Venetiis apud Aldum mense Octob. M.D.III. —— 172 (*nec* 179) non num. *ff.* cum *sign.*, quorum ult. vacat. *F.* 1 *a* titulum habet, reliqua 129 Ulpiani textum complectuntur; reliquisque autem 41 continetur: *ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ, ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΡΗΤΟΡΩΝ*, incipitque *sign.* RR, et explicit *sign.* XX 5. Nonnumquam praefixa est Aldi epistola inscr.: „Aldus Pius Manutius Romanus Danieli Clario parmensi S. P. D.", vita Demosthenis secundum Plutarchum, inscr.: „*ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.*" quae 10 *ff.* implent. Bibl. acad. et sen. Lips. Rep. 1527.

1527, f. Vlpiani Commentarioli in olynthiacas, philippicasq; Demosthenis orationes. Enarrationes sane q̃ necessariae in tredecim orationes Demosthenis; Arpocrationis dictionarium decem Rhe-

torum. *Graece*. M. D. XXVII. — Venetiis in aedibus Aldi, et Andreae Soceri M. D. XXVII. Mense Ivnio. —— 120 *ff.*, quorum ult. insigne Aldi typ. habet. Praefatio *Asulani* brevis praebxa est. Haec repetitio minus rara occurrit et minus nitida est.

1812, 8. *ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΕΞΙΚΟΝ*. —— Ulpiani Commentaria et Harpocrationis lexicon pertinent ad *Neophyti Dukae* editionem Oratorum Atticorum. *V.* supra *I. Aa*).

1824 — 1827, 8. Apparatus criticus et exegeticus ad Demosthenem, Vinc. Obsopoei, et Hier. Wolfii, Io. Taylori et I. Iac. Reiskii annotationes tenens, commodiorem in ordinem digestum, aliorumque et suis annotationibus auctum edidit Gf. H. Schaefer. Ld., Black. *Voll. V.* —— 14 *Th.* 12 *Gr.* Vol. I. continentur priorum editorum praefationes; *Rudigeri* Dissertatio illaque *Rauchensteinii* insertis *Bremii* notis, quas *Reiskii*, adiectis editoris notis, commentarios usque ad orationem *περι των προς Αλεξανδρον συνθηκων* excipit. Deinde quoque *Amersfoordtii* introductio atque commentarius in orationem *περι συμμοριων* hic iterati habentur. Vol. II. complectitur commentarium in orationes *περι στεφανου* et *περι παραπρεσβειας*; vol. III. autem illum in orationes adversus Leptinem, adiecto *F. A. Wolfii* integro commentario, in Midiam et Androtionem. Praeterea *Gu. Dindorfii* lectiones adiectae sunt. Vol. IV. et V. in reliquas orationes reliquaque Demosthenis opuscula commentarium continet. Vol. VI. habentur Addenda et Corrigenda, et *Kruegeri* Specimen, quod v. infra. Prioris editionis Volumina sic se excipiunt; volumen primum Apparatus critici est volumen IX. totius collectionis, et prodiit a. 1774, 8; volumen II., totius collectionis vol. X., prodiit 1774, 8; volumen III., totius collectionis vol. XI., prodiit, post mortem auctoris, a. 1775, 8; Indices Operum Demosthenis sunt totius collectionis vol. XII. 4 *ff.*, 1198 pp.; 1 *f.* 1782 pp, 944 pp. Conf. ephem. litt. univ. 1828. Additam. no. 9. 10. 11 et 12.

( ) Observationes in Demosthenem. —— *V.* in Miscellan. Observationes, Vol. II. T. III. p. 354 — 357. Tractatur locus orationis *περι στεφανου* p. 487 ed. Wolf. (Frcf. 1604), c. 27 ed. Ox. (1696, 8) duarum orationum per Foulkes et Freind, ubi Decretum Byzantiurum commemoratur. *V.* infra *Krebs*.

( ) Animadversiones in locos quosdam ex Midiana Demosthenis oratione, Tacito, aliisque. Jn., 1796, 8. —— 36 pp.

(*E. H. B.*) Critical Remarks on detached Passages of Demosthenes (On the first Phil. c. γ, ιδ; first Olyn. c. γ. ζ; second Olyn. c. δ, ε, η; third Olyn. c. ε, η, θ) —— *V.* in *Class. Journ.* no. III. p. 590 — 603.

(— —:) On the first Olyn. c. α, γ, δ, ε, ς, ζ. —— *V.* ib. no. V. p. 150 — 159.

(— —:) Is the first Philippic of Demosthenes one oration, or composed of two? —— *V.* ib. no. LXIII, p. 1 — 12. In hac dissertatione, quae in Germania de hac re sunt disputata, adhibuit auctor.

( ) Use of *οἴμαι* and *δοκέω* by Demosthenes and Xenophon. —— *V.* ib. no. XLV. p. 32.

(*H. L.*:) A Passage in Demosthenes, which many learned men have thought very obscure, explained (pag. 229. lin. 5. p. 230, 8. Reisk.) —— *V.* ib. no. LXIX. p. 24 — 32.

Ath. *Auger*: Prospectus d'une edition grecque de Demosthene et d'Eschine, avec une version latine et des notes pour l'intelligence du texte. Paris, 1789, 4.

Ant. *Baumstark*: Prolegomenorum in orationem Demosthenis adversus Phormionem caput prius sive de litigantium personis ac statu civili commentatio. Hdlb., Gross. 1826, 8 mai. —— 56 pp. 6 *Gr.* Conf *Iahnii* Annal. 1826. II. 2. p. 309 sqq.

Alb. Gerh. *Becker*: Demosthenes als Staatsmann und Redner, historisch-kritische Einleitung zu dessen Werken. Hl., Reinicke. *Voll. II.* 1815 — 1816, 8. —— 3 *Th.*

— ² —: Demosthenes als Staatsbürger, Redner und Schriftsteller. 1e Abtheil. Literatur des Demosthenes. Qdlb., Becker'sche Buchh. 1830, 8 mai. —— XII, 184 pp. Ut ipse comperi uso, multa in editionibus versionibusque desunt; ceterum autem non contemnenda scriptio.

— —: Ueber den Verfasser der angeblichen Demosthenischen Rede de Haloneso. —— *V.* in *Seebodii* Archiv für Philologie u. Paedagogik Vol. II. 1. (1825) p. 84 — 97.

C. D. *Beels*: Diatribe in Demosthenis orationes I. et II. in Stephanum. LB., 1826, 8.

Hugh *Blair*: On the Eloquence of Demosthenes, on the Eloquence of Cicero; Comparison of Cicero and Demosthenes.

—— *V.* eiusdem Lectures on Rhetoric and Belles Lettres. (Ld., Strahan. 1783, 4) Vol. II. Lecture 25 et 26. p. 19—34.

C. L. *Blume:* Prolegomenum ad Demosthenis orationem Timocrateam tria capita priora. Diss. inauguralis. Brl., typis Haynii. 1823, 8 mai. —— 48 pp.

A. *Boeckh:* Von den Zeitverhältnissen der Demosthenischen Rede gegen Midias. —— *V.* in Abhandlungen der historisch-philolog. Klasse der Akad. der Wiss. zu Berlin. (Brl., Reimer. 1820, 4 mai.) p. 60—100.

Fr. *Boissonade:* —— *V.* supra s. v. Aeschines rhetor. III.

C. A. *Böttiger:* Erklärung einer Stelle von Demosthenes Rede pro Corona p. 314, 24. —— *V.* in eiusdem libro inscr. Amalthea, Vol. I. p. 48.

J. H. *Bremi:* Des Demosthenes erste Philipp. Rede ist nur Ein Ganzes. —— *V.* in Philolog. Beiträge aus d. Schweiz. (1819) Vol. I. p. 21 sqq.

Ph. *Buttmann:* Ueber Demosthenes und dessen Geburtszeit. —— *V.* in Abhandlungen der historisch-philologischen Klasse der Akad. d. Wiss. zu Berlin (1830) p. 60 sqq.

E. L. *Camman:* Notae criticae in Demosthenem. —— *V.* in *Seebodii* Bibl. crit. 1821. IX. p. 810—812.

L. Vinc. *Contarenus:* De locis quibusdam Demosthenis ex orationibus pro Corona, et de ementita legatione disputatur. —— *V.* in eiusdem Variarum Lectionum libro. (Trj. ad Rh. 1754, 8) p. 87—96. Antea prodiit hic liber: Venetiis, apud I. Bapt. Ciottum. 1606, 4.

Dulenius: Animadversiones ad Decretum Byzantiorum. —— *V.* eiusdem Dissertationes ad Inscriptiones et Marmora p. 777 sqq.

Pet. Pauli *Dobree* Notae ad Demosthenem. —— *V.* eiusdem Adversaria; edente Iac. Scholefield. (Cbr., 1832, 8 mai.) P. II. p. 347—552.

Andr. *Dounaei* Praelectiones in Philippicam de Pace Demosthenis. *Τα τοιαυτα γραφειν ή λεγεσθαι.* Londini apud Iohannem Billium Typogr. Regium. 1621, 8 min. —— Rep. sunt in *Beckii* editione orationis de Pace a p. 103—318 appositis paginarum numeris editionis modo laudatae. Magnam laudem, nec iniuria, his praelectionibus *Beckius* tribuit. Praecipue multa de artificio oratoris vel de verborum sensu et vi, vel de historia illius aetatis, vel de vocabulorum quorundam usu et sententiarum natura praeclare sunt disputata.

Pet. *Eckermann:* Spec. academicum, Parallelismum Demosthenis et Ciceronis, oratorum exhibens. Ups., 1746, 4.

F. *Engelhardt:* Adnotationes criticae in Demosthenis orationes Olynthiacas, Philippicas, de Pace, de rebus Chersonesi, de Symmoriis, de Rhodiorum libertate, pro Megalopolitis. *Progr.* Brl., impr. Schade (in comm. *Plahn*) 1828, 4 mai. —— 64 pp. 9 *Gr.* Conf. censuram in *Seebodii* Archiv, 1829. no. 44.

Sam. *Faber:* In the Olynthiacs of Demosthenes (Olyn. 2.) —— *V.* in *Class. Jour.* (1829) no. LXXVIII. p. 346.

Gu. *Fittbogen:* Orationis contra Neaeram Demosthenes non est auctor. —— *V.* in ephem. scholast. univ. 1830. II. no. 35. 36. p. 273—286.

C. *Foertsch:* —— *V.* Lysias. III.

Thph. Sam. *Forbiger:* Prolusio, animadversiones ad loca quaedam Demosthenis continens. Lps., Staritz. 1822, 4. —— 18 pp. Tractantur Phil. I. p. 40. v. 24. F. II.; Olyn. II. p. 23. v. 11 sqq. Phil. p. 49. v. 2. 5. Conf. *Iahnii* Annal. I. fasc. II. p. 403 sqq.

C. Herm. *Funkhaenel:* Quaestiones Demosthenicae. Lips., ap. Weidmannos. 1831, 8 mai. —— XVI, 96 pp. 12 *Gr.* De hac laudanda scriptione sententiam suam, nonnulla aliter constituens, disseruit *Gf. Hermannus* in ephem. Scholast. univ. 1831. II. no. 120.

Gez: Dissertation sur cette question: Demosthene a-t-il reçu en present d'Harpalus vingt taleus et une coupe d'or? —— *V.* in Mém. de Toulouse, T. IV. Mem. p. 80 sqq.

Fr. *Goeller:* In Demosthenis orationes de republica habitas prolegomena. Progrr. II. Cl., Thiriart. 1822, 4. —— 45 pp. Ab eodem auctore iam ab inde longo tempore in librarii cuiusdam scrinio latet: Chronologia orationum Demosthenis et Aeschinis de republica habitarum sive Conspectus rerum aetate Demosthenis gestarum.

C. I. *Grysar:* De Graecorum tragoedia qualis fuit circum tempora Demosthenis commentatio. Cl., Bachem. 1830, 4 mai.

Gli. Cph. *Harles:* Observationes criticae in Terentium, Phaedrum, Velleium Pat. et Demosthenem de Corona. Progr. I. et II. Coburg. 1769, 4.

I. Gf. *Hauptmann:* Arma Demosthe-

nis ad Petronium c. V. v. 14. *Progr.* Gerae, 1768, 4.

Wesselii Alberti *van Hegel*: Oratio de religionis Christianae disciplina verae ac nativae eloquentiae uberrima nutrice, publice habita d. VIII. Ian. 1818. Amst., ex typ. civit. publ. 1818, 4. —— 46 pp. Primum ex Demosthenis orationis indole veram eloquentiae naturam explicare studuit; deinde ad oratores ecclesiasticos et ad hodiernum tempus progreditur auctor.

Iul. *Held*: Prolegomena ad Demosthenis orationem quae vulgo prima Philippicarum dicitur. Vratislaviae, Korn. 1831, 4mai. —— 29 pp. 8 *Gr.* Laudanda scriptio.

Edonis *Hilderici* Oratio de Vita Demosthenis. Wittebergae exc. Laur. Schwenck. 1562, 8.

L. Ph. *Hupeden*: Annotationum ad Demosthenis de Corona orationem specimen. *Progr.* Cellae, 1827, 4. —— 23 pp. 8 *Gr.*

D. *Jenisch*: Aesthetisch-kritische Parallele der beiden grössten Redner des Alterthums, Demosthenes und Cicero, nebst 4 Musterreden. Brl., Quien. 1801, 8. —— 1 *Th.* Egregie de Demosthenis oratoria arte *Jenisch* agit.

I. Toh. *Krebs*: Prolusio, qua decretum Byzantinorum factum in honorem Atheniensium emendatur et illustratur. —— *V.* inter eiusdem Opuscula academica et scholastica. (Lps., 1778, 8.) Prolus. XVIII. p. 455—478.

C. Gu. *Krüger*: Annotationum ad Demosthenis Philippicam I. Specimen. *Progr.* Bernburgi ex offic. Groening. 1826, 8. (*Hl., Hemmerde.*) —— 27 pp. 4 *Gr.* Rep. in *Schaeferi* editione apparatus Reiskiani Vol. V. Conf. *Iahnii* Annal. I. fasc. II. p. 403 sqq.

Larcher: Mémoire où l'on cherche à prouver que la harangue en réponse à la lettre de Philippe n'est pas de Démosthène. —— *V.* Mém. de l'Acad. royale des inscr. et B.-L. (1815, 4) T. II.

Lomler: Wie wichtig die nähere Bekanntschaft mit Demosthenes für den Prediger sey? —— *V.* in Vierteljährige Mittheilungen aus den Arbeiten mehrerer evangelischen Predigervereine, herausgegeben von Schwabe. (Neust. a. d. Orle. 1826, 8) Vol. III. 1.

Paolo *Manuzio*: Ragionamento, innanzi l'Orazione di Demostene περι του ςεφανου. —— *V.* Miscellanea di Varie Operette. (Vz., 1740, 12) T. V. p. 169.

Monboddo: On the Oratory of Demosthenes containing observations on his matter and style. —— *V.* eiusdem Origin and Progress of Language, Vol. V. liv. 5.

Morgenstern: Animadversiones ad Demosthenis orationem pro Corona p. 242 Reiske p. 37 Wunderl. —— *V.* in *Seebodii* Archiv für Philol. u. Paedag. 1825. IV. p. 778 sq.; *v.* quoque eiusdem Dörptische Beiträge 1814. p. 276 sq.

Iul. *Nigronius*: De Demosthenis et Ciceronis eloquentia orationes duae. —— *V.* inter eiusdem Orationes, orat. XVIII. et XIX. (Moguntiae, 1618, 8) p. 584 sqq.

Matth. *Norberg*: De ingenio Demosthenis. —— *V.* in eiusdem Opusculis selectis (Ld. Gothorum. 1817—1818, 8. *Partt. II.*) P. II.

Vinc. *Obsopoei* Castigationes ac diversae lectiones in Demosthenem. Nrb., Petrejus. 1534, 4. —— Et in *Hier. Wolfii* editione Demosthenis T. VI. p. 143—158, et in *Reiskii* collectione T. I. p. 1—19.

Iac. *Palmerii* Exercitationes ad Demosthenem eiusque Scholiasten. —— *V.* eiusdem Exercitationes. (Frcf., 1608, 4) p. 622—648.

Pistor: De Demosthenis ingenio et eloquentia P. I. *Progr.* Darmst., Leske. 1826, 4.

Fr. *Porti* Oratiuncula, in qua Demosthenis oratio pro Ctesiphonte, sive pro corona commendatur, et artificium, quo Demosthenes Ctesiphontis, suamque causam egit, explicatur. —— *V.* eiusdem in omnes Sophoclis tragoedias προλεγομενα, ut vulgo vocantur. (Morgiis. Excudebat Ioannes le Preux. M.D.LXXXIIII. 4) p. 88—105.

I. *Posselii* Oratio de Demosthene. —— *V.* eiusdem Orationes. Frcf. ad M., 1599, 8.

René *Rapin*: Comparaison de Démosthène et de Ciceron. —— *V.* inter eiusdem Oeuvres. (Haye, 1725, 12) T. I. p. 1 sqq. Anglice conversa haec scriptio extat sub titulo: Comparison between the Eloquence of Demosthenes and Cicero, written french by Rapin, and translated into English. Ox., 1672, 8.

J. B. *Rappel*: Ueber die erste olynthische Rede des Demosthenes. *Progr.* Landsh., Thomann. 1825, 4.

Rud. *Rauchenstein*: De orationum Olynthiarum Ordine commentationem scripsit. Praefatus est Fr. Passow [additque varias lectiones cod. Rhedigerani Philipp. I.]. Accedit fasciculum ob-

servationum philologicarum et criticarum in Demosthenis Philippicas. Auctore J. H. Bremio. Lps., Vog-l. 1821, 8 mai. —— XIV, 98 pp. Egregie de sua re disputarit *Rauchenstein*, ot omnes, apud quos est iudicium, iudicarunt, qua de causa quoque hanc scriptionem *Schaeferus* in Reiskiani adparatus nova editione recudi curavit. Sed contra rem ipsam ab *Rauchensteinio* defensam, qui Dionysii Halic. auctoritotem sequitur, disputarunt inprimis *Alb. Gerh. Becker* in sua quaestione inscr.: Ueber die Stellung der drei Olynthischen Reden nach Libanios, proemissa suae versioni p. 105—131, ubi ex fide Libanii argumentique singulorum orationum ordinem illarum constituendum esse censet. Suom autem sententiam defeudere in mox indicanda scriptione *Rauchensteinii* denoo suscepit. Novissime autem sententiam *Rauchensteinii* egregie acuteqoe impugnarunt imprimis *Ant. Westermann* deindeque *Stuere*. Pag. 59—98 *Bremii* criticae, grammaticae atque exegeticae notae ad orationes philippicas habentur. Conf. censuram in *Seebodii* Bibl. crit. 1822. IX. p. 843; Annal. Heidelberg. 1822, nn. 75. p. 1185 sqq.: ephem. litt. univ. 1822. nn. 166. p. 449 sqq.

— —: De orationum Olynthiacarum ordine e Dionysii Halicarnassensis auctoritate constituendo. —— Praemissa est Demosthenis Orotiunibus a *I. H. Bremio* selectis. (Guthae, 1829, 8) p. I—XXXII. Et hone disputationem *Westermann*, ot iam monoi, respexit

— —: Observationes in Demosthenem de corona. Turici, typis Orellii *etc.* 1829, 8. —— II, 41 pp.

Fr. Volkm. *Reinhard*: Urtheil über Demosthenes als Redner. —— *V.* einsdem Geständnisse seine Predigten u. seine Bildung zum Prediger betreffend. (Sulzbach, 1811, 8) p. 51 sqq.

Gu. *de Rochefort*: Considerations sur les qualités de Démosthène, considéré comme Orateur et comme Politique. Memoire I. —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLIII. p. 21 sqq.

— —: Sur la politique et l'eloquence de Démosthène. Mémoire II. et III. —— *V.* ib. T. XLIII. p. 46 sqq., et T. XLVI. p. 66 sqq.

— —: Quatrième Mémoire sur les harangues de Démosthène. Observations sur la harangue pour le maintieu de la paix avec Philippe. —— *V.* ib. T. XLVI. p. 88 sqq. *Querard* in La France Littéraire T. II. (Paris, 1828, 8) p. 716 has disputationes male tribuit *L. Dupuy*, quod hic adnotandom videtur.

I. A. Γ. Ῥος: Σχολια εἰς Θουκιδιδου και δυο Δημοσθενους λογους τον μεν κατ' Ἀνδροτιωνος και την αυτου γνωμην περι του πανηγυρικου Ἰσοκρατους. Ἐν Βουδωρῳδι (Heidelbergae) *Φιλοτιμῳ δαπανῃ Ὀσβαλδ. αωιθ'.* (1819), 8 mai. —— 16 pp. 4 *Gr.*

Rückert: Oratio pro Demosthene proditae pecunia patriae reo. —— *V.* in *Seebodii* Archiv. 1829. no. 16 et 17.

C. A. *Rüdiger*: Disputatio de nonnullis locis Demosthenis. Fribergae, typis Gerlachii. 1817, 4. —— X pp.

— —: De canone Philippicarum Demostheuis Diss. Fribergae, typis Gerlachii. 1820, 8. —— 26 pp. Secundum Dionysii iudicium novam egregiamque quaestionem de orationum Philippicarum numero instituit *Rüdiger*; denique quae fuit causa singularum orationum, indicat.

F. C. *Rumpf*: Progr. de Charidemo Orita. Giessae, 1815, 4. —— 28 pp.

— —: De oratione adversus Timotheum imperatorem, quae a Demosthene scripta esse fertur, disputatio. Giessae, Schröder. 1821, 4. —— 22 pp. Genuinam esse hanc orationem contra aliorum dubia defendit *Rumpf*; *Boeckh* aotem in libro suo Staatshaushaltung der Athener T. I. p. 246, auctoritate Harpocrationis s. v. *κακοτεχνιων*, supposititiam esse contendit. Conf. *Seebodii* Bibl. crit. nov. 1825. III. p. 528—536.

I. Alb. C. *Schaefer*: Progr. Insunt observationes ad aliquot Demosthenis locos. Erl., typis Iungeranis. 1829, 4. —— 16 pp.

F. *Schaub*: Demosthenis oratio pro corona p. 229 sq. Reisk. explicatur. —— *V.* in *Seebodii* Bibl. crit. 1822. II. p. 190—193.

D. E. *Schaumann*: Prolegomena ad Demosthenem, sive de Vita et Orationibus Demosthenis Libellus. In usum iuventutis graecarum literarum studiosae. Primislaviae, Ragoczi. —— IV, 60 pp. 8 *Gr.*

Ios. Nic. *Schmeisser*: Observationes quaedam ex Demosthenis orationibus adversus Aphobum et Onetorem haustae [cum notis Ant. Baumstark.] *Progr.* Frib. Brisgoae, impr. Wagner. 1829, 8. —— 52 pp.

C. E. A. *Schmidt*: Excursus de duabus orationibus in Aristogitonem Demostheni vulgo adscriptis. —— Adiectus est

eiusdem editioni Dinarchi (1826) p. 106 sqq. Tantummodo priorem harum orationum genuinam habet, posteriorem autem imitationem sophisticam esse contendit.

Andr. *Schottus*: Vitae comparatae Aristotelis ac Demosthenis, Olympiadibus ac Praeturis Atheniensium digestae. AV., apud Cph. Manguin. 1603, 4. —— Rep. est in Demosthenis operum omnium editione, quam *Wolfius* curavit.

I. *Seager*: In Demosthenem Commentarii. —— *V.* in Class. Journ. no. LII. p. 233—239; LIII. p. 47—53; LIV. p. 221—227; LV. p. 54—59; LVI. p. 254—260; LVIII. p. 362—370; LIX. p. 103—113; LX. p. 265—273; LXI. p. 62—69.

Leonh. *Spengel*: Ueber die sogenannten Pseudeponymi in Demosthenes Rede für den Ktesiphon. —— *V.* in Rheinisch. Museum. 1828 III. p. 367—404.

C. G. A. *Stueve*: Quaestiones de ordine trium Olynthiacarum orationum. P. I. Osnabrugi (, Rackhorst). 1830, 4. —— Ch. scr. 4 *Gr.*

Jacq. *de Tourreil*: Préface historique des Philippiques de Demosthène. Paris, 1721, 4. —— Genuinam esse orationem de Haloneso auctor statuit.

H. *Valesius*: Animadversiones ad decretum Byzantiorum. —— *V.* eiusdem Emendationum librum IV. cap. 9.

I. Sev. *Vater*: Animadversiones in locos quosdam ex Midiana Demosthenis oratione, Tacito aliisque. Jn., Voigt. 1796, 8mai. —— 36 pp. 3 *Gr.*

J. Theod. *Vömel*: Lineamenta belli Amphipolitani a Philippo cum Atheniensibus gesti. Frcf. ad M. 1826, 4. —— 34 pp. Conf. *Seebodii* Neues Archiv I. 3. p. 106 sqq.

— —: De Olynthi situ, civitate, potentia et eversione. Frcf. ad M. 1827, 8. —— 19 pp.

— —: Disputatur de pace inter Athenienses et Philippum Olynthae F. per legatos celeberrimos composita. *Progr.* Frcf. ad M., Broenner. 1827, 4. —— 24 pp. Auctor huius disputationis inprimis Aeschinem de falsu legat. p. 92—94, 96, 100, 101, 116, 128, 134 ed. Tauchn., et Demosthenem de Haloneso p. 87, 91, 67, 119, 50, 134 *etc.* respicit.

— —: Integram esse Demosthenis Phil. II. apparet ex dispositione. *Progr.* Frct. ad M. 1828, 4. —— 15 pp.

— —: Ostenditur Hegesippi esse orationem de Haloneso. Frcf. ad M., Broenner. 1830, 4. —— 40 pp.

— —: Quaeritur num duo loci Demosthenici de Decatarchia et Tetrarchiis a Philippo in Thessalia constitutis sibi repugnent. Frcf. ad M., 1830, 4. —— 17 pp.

de Villoison: De Demosthene. —— *V.* eiusdem Anecdota Graeca Vol. II. p. 10 sq.

I. Gl. *Weichert*: Explicationes locorum aliquot Demosthenis aliorumque scriptorum. *Progr.* Luccaviae, 1826, 4. —— 28 pp. Conf. *Iahnii* Annal. I. fasc. II. p. 403 sqq.

Benj. S. *Weiske*: Oratio de Haloneso Demostheni, cui vulgo abiudicatur, vindicatur. Adiectis sub finem observationibus maximam partem criticis. Lubbenae, typis Drimelii. *Sine a. notitia* (1808,) 4. —— 26 pp. 9 *Gr.* Ad fidem Dionysii Halic., Quintiliani, Aristidis et Harpocrationis genuinam esse orationem ostendit *Weiske* a p. 1—12; deinde maximi aestimandae notae criticae sequuntur. Conf. ephem. litt. Jen. 1808. no. 143. p. 535 sqq.

— —: De Hyperbole errorum in historia Philippi Amyntae Filii commissorum genitrice. Misnae, 1819, 4. *III. Partt.* —— 58, 50, 39 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.* Plures Philippicarum orationum loci illustrantur.

A. *Westermann*: Quaestionum Demosthenicarum P. I. *Et sub tit.*: De Orationum Olynthiacarum Demosthenis ordine. *P. II. et sub titulo*: De Epitaphio atque Erotico Demosthenis. Lps., Barth. 1830, 1831, 8mai. —— X, 84 pp.: XII, 90 pp. 1 *Th.* Egregie de hac re disputatur, neque multa implicita relicta sunt.

Fr. *Winiewsky*: Commentarii historici et chronologici in Demosthenis orationem de corona. Insunt multa ad Philippicae aetatis cognitionem omniumque Demosthenis orationum, quae sunt ex genere publico, intelligentiam adiuvandam. Monasterii, Coppenrath. 1829, 8. —— XVI, 384 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Conf. *Seebodii* Bibl. crit. 1830. no. 95, et Annal. Heidelb. 1830, fasc. 3.

A. F. *Wolper*: De forma hodierna orationis Demosthenis pro Corona Commentatio. —— *V.* supra s. v. Anacreon. III. Prodiit cum *ib.* indicata scriptione coniuncta.

E. C. F. *Wunderlich*: De Via atque Ratione, quae novo Demosthenis Aeschinisque Editori ineunda sit, disputavit nonnulla. Gtt., typis Dieterichianis. 1810, 8min. —— XLII pp.

William *Young*: A comparison between the eloquence of Demosthenes and

Cicero. —— *V.* einsdem History of Athens politirally and philosophically considered. (Ld., 1768, 4) rhap. 3.

Ph. Alb. *Zimmermann*: De Demosthene, reipublicae Atheniensium administratore. Dissertatio inaug. historica, quam — publice defendet. Brl., formis Reimerianis. 1828, 8 mai. —— 113 pp.

DEMOSTHENES Philalethes.

C. Glo. *Kühn*: De Demosthenis, medici ocularis, vita et scriptis disseritur. —— *V.* eiusdem Additamenta ad elenchum medicorum veterum, a I. A. Fabricio in bibl gr. Vol. XIII. p. 17—456 exhibitum, Pars VI—XII. (Lips., 1826—1827, 4.)

DEXIPPUS Cous.

C. Glo. *Kühn*: De Dexippi Coi Vita et Scriptis disserit. —— *V.* eiusdem Additamenta ad Fabr. B. Gr. T. XIII., P. XII. p. 6 sqq.

DEXIPPUS Herennius.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 231 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 535 sqq.

I. *Editiones textus.*

1603, 4. Eclogae legationum. Dexippi Atheniensis. Eunapii Sardiani. Petri Patricii et Magistri. Prisci Sophistae. Malchi Philadelphensis. Menandri Protectoris. Cum corollario Excerptorum è libris Diodori Sicvli amissis, XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. Omnia è M. SS. Cod. à Davide Hoeschelio Augustano edita. Avgvstae Vindelicorum. Typis Ioannis Praetorii, M. DC. III. *Cum Privilegiis S. Caes. Maiest. et Christianissimi Regis Galliarum.* —— 6 *ff.* praefixa, 172 pp. De duobus ab *Hoeschelio* adhibitis cudd. Mss. *Niebuhrius* in Prolegomenis ad suam editionem disserit. Bibl. sen. Lips.

1648, f. *Εκλογαι περι πρεσβειων.* Excerpta de legationibus, ex Dexippo Atheniense. Evnapio Sardiano. Petro Patr. et Magist. Prisco Sophista. Malcho Philadelph. Menandro Protect. Theophylacto Simocatta. Omnia e cod. Mss. a Davide Hoeschelio Avgvstano edita. Interprete Carolo Cantoclaro Libellorum Magistro: cum eiusdem Notis. Accedunt Notae et Animadversiones H. Valesii. Parisiis, e typograph. regia. M.DC.XLVIII. —— 7 *ff.* praefixa, 220 pp., 8 *ff.* indicem continentia. Singulari paginarum numero sequuntur: Eclogae Historicorum [Olympiodorvs Thebaeus. Excerpta historiae libr. XXII. Ex Bibl. Photii Constantinopolitani Patriarchae, interprete And. Schotto. Excerpta Candidi Isauri historiae librorum III. Ex Bibliotheca Photii Constantinopolitani Patriarchae, interprete And. Schotto. Excerpta Theophanis Byzantii historiae librorum X. ex Bibl. Photii librorum X. interprete And. Schotto; Excerpta ex Suida. Interprete Aemilio Porto. *Deinde exhibentur:* I. Meursii Notae ad Hesychii Byzantinas Origines. Et Philippi Labbei Notae et animadversiones ad Olympiodorum, Candidum, Theophanem, ac Suidae Excerpta] de rebvs byzantinis, qvorvm integra scripta, aut iniuria temporum interciderunt, aut plura continent ad Constantinopolit. Historiam minus spectantia. Selegit, interpretationem recensvit, Notisq; brevibus illustravit P. Philippus Labbe Bituricus, Societatis Iesv Sacerdos. —— 119 pp. Duobus opusculis praemissum est: De Byzantinae historiae Scriptoribus, svb felicissimis Lvdovici XIV. Francorum ac Navarraeorvm Regis Christianissimi Avspiciis Publicam in lucem e Luparaea Typographia emittendis: Ad omnes per orbem eruditos *Προτρεπτικον.* Proponente Philippo Labbe Biturico, Soc. Iesv Sacerdote. Parisiis, e typographia regia M. DC. XLVIII. —— 60 pp. singulari paginarum numero. Pertinet ad Historicorum byzantinorum collectionem Paris., et repetita est a. 1729 in collectione Venet. *Niebuhr* in praef. p. XII. dicit de hac editione: „Parisiensis editio circa Operarum errores eadem flagitiosa negligentia curata est qua reliquae post Cantacuzenum, antequam Cangius operis curam in se susciperet; inutili et fallaci typorum splendore ornatae."

1729, f. — Venetiis, ex typographia Bartholomaei Iavarina. MDCCXXIX. *etc.* —— Est huius collectionis T. I. P. III., et rep. ex priore editione. *Meursii* animadversiones falso sub *Valesii* nomine a p. 194—198 leguntur.

1827, 4. Dexippi historiarum Fragmenta. —— *V.* in *Ang. Maii* Collectione Scriptorum veterum. (Romae.) T. II. p. 319—347. Sunt fragmenta ab Constantino Porphyr. in *De Sententiis* servata, et cum illis ab *Hoeschelio* in modo indicatis collectionibus coniuncta, aliundeve collecta.

1829, 8 mai. Dexippi, Eunapii, Petri Patricii, Prisci, Malchi, Menandri Historiarum quae supersunt e recensione Imm. Bekkeri et B. G. Niebuhrii C. F. cum versione latina per Io. Classenum

emendata. Accedunt Eclogae Photii ex Olympiodoro, Candido, Nonnoso et Theophane, et Procopii Sophistae Panegyricus, graece et latine, Prisciani Panegyricus. Annotationes Henr. Valesii, Lab-bei et Villoisonis, et Indices Classeni. Bonnae, Weber. —— XLVIII, XVI, 657 pp., et 2 pp.: Corrigenda. Pag. XIV—XXXVI. habetur dissertatio: de historicis, quorum reliquiae hoc volumine continentur. Inter Excerpta de Legationibus, leguntur Dexippi Scythicorum fragmenta, quae ob perspicuitatem Photius laudat, exindeque Dexippum Thucydidem secundum, sed ad intelligendum faciliorem, appellat. Secundum *Tzetzem* Chil. IV. hist. 274 Dexippus Herennius historicos idem est ac Dexippus philosophus peripateticus, quem mox enumerabo.

II. *Editiones versionum.*

1609, 8. Excerpta de Legationibus, ex Dexippo Atheniense. Eunapio Sardiano. Petro Patricio et Magistro. Prisco Suphista. Malcho Philadelphensi. Menandro Protectore. Haec Carolvs Cautoclarvs in S. Regis Christianissimi Consist. Cons. et libellorum supplicum Magister è Graecis Latina fecit et Notas addidit. Parisiis, Apud Abrahamvm Savgrain, via Iacobaea, Et Petrvm Chevalerivm in monte Diui Hilarij. M. DC. IX. Cum Priuilegio Regis. —— 12 *ff.* praefixa, contin. epistolam *Cantoclarii* ad filios Renatum et Petrum; deinde historicorum vitas breves et testimonia veterum. Denique secundum editionem a. 1703: „E codice ms. Augustano, quomodo oportet legatos admittere aut legatos mittere, Cautoclaro interprete.“ A pag. 1—373 exhibetur versio, et a p. 374—394: Cautoclari notae et emendationes. Bibl. sen. Lips.

DEXIPPUS Philosophus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 155 sq.; *ed. n.* T. III. p. 486.

I. *Editiones textus.*

1769, f. Index capitum libri I. et II. Quaestionum et Solutionum in Aristotelis Categorias. Graece e cod. Matrit. edidit I. Iriarte. —— *V.* in Codicum bibl. Reg. Matrit. Catalogo, Vol. I. p. 274 sq. Haec solum adhuc graece prodiit. Tertius autem liber Indice caret. Libri ipsi tres latine tantum conversi editi extant.

II. *Editiones versionum.*

1546, f. Dexippi Quaestionum in Categorias libri tres, interprete I. Bernardo Feliciano. —— Adiectae extant libro Porphyrii in Praedicamenta. Vt., Scottus. Rep. 1566.

1549, 8. Dexippi Philosophi Platonici Iamblichi discipuli, in defensionem praedicamentorum Aristotelis adversus Plotinum Porphyrii praeceptorem Platonicae disciplinae Propugnatorem Quaestionum Libri III, nunc primum in latinam linguam conversi atque in lucem editi a I. Bernardo Feliciano. Paris., ap. Vascosanum.

1566, f. —— *V.* 1546. Praeter has extatas Quaestiones scripsit quoque Dexippus Dialogos, qui tamen inediti adhuc latent.

DIADOCHUS.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 446.

I. *Editiones textus.*

1578, 8. S. Diadochi, Episcopi Photices, centum Capita de perfectione spirituali, et Definitiones decem, graece, cum duabus centuriis Sententiarum spiritualium S. Nili, collatis cum tribus Mss. exemplaribus, et scholiis appositis. Flr., apud Barthol. Sermaterellum. —— Et a *Franc. Turriano* Diaduchum editum esse *Venetiis*, 1578 dicitur.

II. *Editiones versionum.*

1570, 8. S. Diadochi, Episcopi Photices, Capita centum de perfectione spirituali, et S. Nili capita CL de oratione, Latine, Franc. Turriano interprete. Florent., ap. Carol. Pectinarium. —— Rep. 1575 sqq.

1575, 12. — Antverpiae. —— Et rep. quoque extat in Bibl. PP. max. *Paris.* (1677), et *Lugd.* (1677) T. V.

DICAEARCHUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 295 sqq.; *ed. n.* T. III p. 486 sqq.

I. *Editiones textus.*

1589, 8. Dicaearchi Geographica quaedam sive de Vita Graeciae. Eiusdem Descriptio Graeciae, versibus iambicis ad Theophrastum, cum Latina in-

terpretatione, atque annotationibus H. Stephani, et eius Dialogo, qui inscriptus est Dicaearchi Sympractorum. Additis Is. Casauboni Annotationibus. (*Paris.*,) Excudebat Henr. Stephanus. —— Nonnulla exx. sunt quoque inscripta: „*apud Petrum Chouet*“. Omnia Dicaearchi scriptorum fragmenta hic collecta extant praeter illud fragmentum de monte Pelio, quod primus *Hudsonius* publicavit.

1600, 8. *ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ αναγραφη της ἑλλαδος, προς Θεοφραστον.* Graece. —— *V.* inter Geographos minores a Dav. Hoeschelio editos. Aug. Vind. p. 163—182. Auctiores hic quam postea Dicaearchi reliquiae habentur. Pag. 204—207 *H. Stephani* Schediasmata de Dicaearcho leguntur.

1699, f. — graece. —— *V.* In *Gronovii* Thesauro Antiquit. Graecar. T. XI. p. 1 sqq.

1703, 8. Dicaearchi Status Graeciae, cum versione et notis I. Hudsoni, eiusdem Dicaearchi Descriptio Pelii Montis cum I. Alb. Fabricii versione. Praemissa est Henr. Dodwelli Dissertatio de Dicaearcho eiusque fragmentis. —— *V.* inter *I. Hudsoni* Geographos Graecos minores, Vol. II. (Oxon.) ubi 2 *ff.* praefixa, et 31 pp. complectitur Dicaearchus. Fragmentum de monte Pelio hic primum prodiit.

1806, 8. *Δικαιαρχου βιος Ελλαδος. Του αὐτου ἀναγραφη του Πηλιου ὄρους* —— *V.* in *Συλλογη των ἐν ἐπιτομῃ τοις παλαι γεωγραφηθεντων. (Ἐν Βιεννῃ. Voll. II.)* T. I. p. 479—500; p. 501—504. *V.* Scriptores geographici.

1819, 8. Dicaearchi Peripatetici *Βιος Ἑλλαδος* aliaque Fragmenta Geographica emendata atque illustrata edidit M. Marx. —— *V.* in *F. Creuzeri* Meletemata P. III. p. 171—210.

1819, 4. *Δικαιαρχου του Μεσσην. ἀναγραφη και βιος ἑλλαδος. Ἄννωνος περιπλους Λιβυης. Νικηφορου του Βλεμμιδου γεωγραφια συνοπτικη. του αὐτου ἱστορια περι της γης ἐν συνοψει.* Cum Lucae Holstenii lucubrationibus ad priora duo opuscula. Accedunt ad ceteros Geographiae auctores Holstenii, item notulae non antea editae, cura ac studio Gu. Manzi. Romae.

1822, 8. I frammenti di Dicearco da Messina, raccolti ed illustrati dall' avvocato D. Celidonio Errante, de' Baroni di Vanella e Calasia. Palermo. *Voll. II.*

1828, 8 mai. Dicaearchi geographica quae supersunt. —— *V.* inter Geographos graecos minores, edente I. F. Gail. (Paris., typis regiis.) Vol. II. Dicaearchum minus bene quam ceteros scriptores critice tractarit. Conf. gravem censuram sign. *F. Ossann)*, in ephem. litt. univ. Hallens. 1831. Addit. no. 24 — 28, ubi multa quae ad Dicaearchum emendandum pertinent, proferuntur.

II. *Illustrantia Dicaearchum scripta.*

Iac. *Brucker*: De Dicaearcho. —— *V.* eiusdem Historiam crit. philosophiae. T. I. p. 854 sq.

I. G. *Hager*: Ueber Dicaearch, und vorzüglich über dessen Schriften. —— *V.* in eiusdem Geographischen Büchersaal, T. II. p. 422—434.

F. *Jakobs*: Kritische Bemerkungen zu *Ὀλυμπιον, ἡμιτελες μεν, καταπληξιν δ' ἐχον etc.* —— *V.* in *C. A. Böttigeri* Amalthea Vol. II. p. 249. Spectant ad *Creuzeri* Meletemata P. III. p. 180 sq.

F. C. Herm. *Kruse*: Ueber Dikaearchos. —— *V.* in eiusdem libro germanice conscripto: Hellas, T. I. (Lpz., Voss. 1825, 8.) p. 29 sq.

Cph. *Meiners*: Ueber die Glaubwürdigkeit Dicaearch's, und die verschiedenen Urtheile über ihn. —— *V.* eiusdem Geschichte des Ursprungs und der Fortschritte der Wissenschaften bei den Griechen u. Römern T. I. p. 222 sq. et in versione gallica per *I. Ch. Laceaux* confecta a. VII. (Paris.) T. I. 177 sqq. Conf. Bibl. crit. Amstelod. T. II. P. 3. p. 113.

Ant. *Mongitor*: De Dicaearcho. —— *V.* eiusdem Bibl. Siculam T. I. p. 152 sq.

A. F. *Näke*: Dikäarchus, *περι μουσικων ἀγωνων*, und *βιος Ἑλλαδος.* —— *V.* in *Welckeri* et *Näkii* Rheinisches Museum für Philologie (Bonn, Weber. 1832, 8) I. fasc. 1. p. 40—59.

Fr. *Passow*: Index lectionum in univ. litt. Vratislav. Praemissa est de Dicearchi Tripolitico coniectura. 1829, 4. —— 6 pp.

F. A. *Ukert*: Ueber Dikäarchos und dessen geographische Schriften. —— *V.* eiusdem Geographie der Griechen u. Römer. T. I. P. I. (Weimar, 1816, 8) p. 114 sqq., P. II. p. 31, 192, 217.

Ger. I. *Voss*: De Dicaearcho historico, patria Messenio, eiusque scriptis. —— *V.* eiusdem librum De historicis graecis lib. I. p. 46 sqq.

DIDYMUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 351 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 269 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) de Trinitate.

1769, f. Didymi Alexandrini de trinitate libri III, nunc primum ex Passionei codice graece editi, latine conversi ac notis illustrati a D. I. Alois. Mingarellio. Bononiae. —— Prius quam *Mingarelli* hunc librum edidit, perditus putabatur.

2) contra Manichaeos.

1672, f. *Διδύμου κατα Μανιχαίων.* Didymi liber contra Manichaeos, graece et latine, cum versione Fr. Combefisii. —— *V.* eiusdem Bibl. Graec. PP. Auctarium noviss. P. II. p. 21—32. Liber hic primum *Canisii* cura prodiit.

1725, f. — graece et latine interprete Fr. Turriano. —— *V.* in *H. Canisii* Thesauru Monumentorum Ecclesiasticorum et historicorum edente I. Basnage. (Atv.) T. I. p. 197 — 216. Ex editione priore repetita. Haec fragmenta primus *Possevinus* latino Apparatui suo inseruerat.

1788, f. — graece et latine. Recensuit And. Gallandius. —— *V.* in eiusdem Bibl. PP. T. VI. p. 309—318.

3) Mensurae.

1817, 8. Didymi Alexandrini marmorum et lignorum quorumvis mensurae, graece ex Ambrosiano codice cum latina Ang. Maii interpretatione et notis. Mediolani, regiis typis.

4) Enarratio in epistolas canonicas.

1829—1830, 4. Didymi Alexandrini in epistolas S. Ioannis, et in epistolam Petri primam enarratio latina nunc primum cum fragmentis graeci exemplaris suis locis interpositis edita (*a Gf. Ch. F. Lücke.*) —— *V.* in Quaestionum ac Vindiciarum Didymianarum Part. II. et III. *Progr. acad.* Götting., typis Dieterichinis. 44 et 32 pp. Et *v.* infra III.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Ab) *Plura opera iunctim.*

1531, 8. Didymi Alexandrini Hieronymi, in omnes Epistolas canonicas brevis Enarratio. Eiusdem de Spiritu sancto libri III. Col., Ioannes Prael excud. Anno MDXXXI.

1617, f. Didymi enarratio in epistolas canonicas, et liber contra Manichaeos, latine, Fr. Turriano interprete. —— *V.* in Bibl. PP. max. (Lgd.) T. IV. p. 319—341. Et in Bibl. PP. (Paris.) T. VI., et *ib.* 1589, 1644, 1654 T. IX., et *(Colon.)* T. IV. p. 248 sqq.

1788, f. — latine ex recognitione And. Gallandii. —— *V.* in eiusdem Bibl. PP. T. VI. p. 264—308.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) de Spiritu S.

1500, f. Diui didymi a diuo hieronymo translata, de spiritusancto eiusq; processu atq; equalitate disceptatio. —— Cum Athanasio Alex. de Homousio. *V.* antea Athanasius II. Bb) 3).

1516, f. — latino interprete Hieronymo. —— *V.* Hieronymi Opera. *(Bas.)* T. IX. *V.* 1693.

1614, 8. Didymi de Spiritu S. libri III, latine, a S. Hieronymo in latinum sermonem translati, nunc primum seorsim editi, et quatuor exemplarium collatione a multis mendis expurgati, studio Io. a Fuchte. Helmaestadii, typis I. Lucii. —— Hoc opus latine tantum exstat.

1693, f. — interprete Hieronymo. —— *V.* Hieronymi Opera. *(Paris.)* T. IV. P. I. p. 530 sqq.

2) contra Manichaeos.

1608, f. Didymi, Alex., liber contra Manichaeos, ex interpretatione Fr. Turriani. —— *V.* in *Ant. Possevini* Apparatu Sacro. *(Col.)* T. I. p. 488—494.

1618, f. — interprete Fr. Turriano. —— *V.* in Bibl. PP. *(Col.)* T. IV.

B. germanicarum.

1781, 8. Auszüge aus Didymus Werk über den heiligen Geist ins Deutsche übers. von Rössler. —— *V.* eiusdem Bibl. der Kirchenväter. T. VI. p. 384 sq.

III. *Illustrantia Didymum Alex. scripta.*

Iac. *Brucker*: De Didymo. —— *V.* eiusdem Historiam crit. philosophiae T. III. p. 471 sq. T. VI. p. 549 sq.

Gf. Ch. F. *Lücke*: Ueber die alten Griechischen und Lateinischen Ausleger der Iohanneischen Briefe, besonders über Didymus und Oekumenius. —— *V.* einsdem Commentor über die Schriften des Evangelisten Johannes T. III. (Bonn, Weber. 1825, 8) Append. p. 296 sqq.

— —: Quaestiones ac Vindiciae Didymianae sive Didymi Alexandrini enarratio in epistolas catholicas latina graeco exemplari magnam partem e graecis scholiis restituta. Commentatio critica. Particula I. Gotting., typis Dieterichianis. 1829, 4. —— 20 pp. Auctor huius academici programmatis in hac prima partic.: de auctoritate, authentia ac oratione Enarrationis Didymianae agit.

Ferd. *Mingarellus*: Veterum testimonia de Didymo, Alexandrino coeco: ex quibus tres libri de Trinitate, nuper detecti, eidem adseruntur. Ferd. Mingarellus *etc.* collegit atque animadversiones adiecit. Romae, 1764, 4. —— Conf. censoram in Novis Actis Eruditorum. (Lps., 1718, 4) p. 248 sqq., *Schröckii* Neue theolog. Bibl. (Lps., 1766, 8) T. VII. P. IV. p. 303 sqq., et in *Calogierae* Nuova raccolta d'Opuscoli scient. T. XI.

DIDYMUS Scholiastes s. Chalcenteros.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 285 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 386 sqq., T. VI. p. 363.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia opera.*

1539, 8. Ὁμηρου Ἐξηγητης. Homeri Interpres. *Graece.* Argentorati in aed. Vendel. Rihelii. Mense Sept. MDXXXIX. — Porphyrii Philosophi Homericarum quaestionum liber. Eiusdem de nympharum antro in Odyssea opusculum. *Graece.* Arg., Vendel. Rihel. *Voll. II.* —— Continentur hac editione scholia in Iliadem et Odysseam.

1656, 4. —— Cum Homero, curante Corn. Schrevelio. LB., Fr. Hackius.

1711, 4. —— Cum Homero, curante Iosua Bornesio. Cantabr.

1780, 8. —— Cum Homero. Oxon. *Voll. V.*

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) Interpretatio in Iliadem.

1517, f. Didymi σχολια παλαια των πανυδοκιμων εις την Ὁμηρου Ιλιαδα. Romae, Ang. Callotius. —— *I. Lascaris* hanc editionem, quae rarissime occurrit, curavit.

1521, 8. Interpretationes et antiquae, et perquam utiles in Homeri Iliada, nec non in Odyssea. — Porphyrii philosophi homericarum quaestionum liber. Eiusdem de Nympharum antro in Odyssea, opusculum. *In fine Porphyrii.* — Venetiis in Aedibus Aldi, Andreae Soceri mense Maio. M.D.XXI. —— 319 num. *ff.*, vac. 1 *f.*, et 44 non num. *ff.* Ut ex indice *sign.* in Porphyrii calce apparet, duo opuscula non separari possunt. Tantummodo Scholia in Iliadem hic habentur.

2) Interpretatio in Odysseam.

1528, 8. *ΔΙΔΥΜΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.* — Didymi antiquissimi avctoris interpretatio in Odysseam. *Infra Aldi anchora, infra quam:* Neque alius, qua Venetorum ditio patet, impune librum hunc imprimat. S. V. decreto cautum est. *In fine f. penult.*: Venetiis in Aedibus Aldi, et Andreae Asulani Soceri Mense Ivnio. M.D.XXVIII. *F. ult. in pag. versa habet insigne Aldi.* —— 127 *ff.* et 1 cum insigni typ. Prooemium praemissum, quod hic exhibeo, inscriptum est: „Franciscus Asvlanus, lecturi S. D. — cVm Didymi interpretationem in Iliada ederem: memini me summo studio laborasse, ut cum ea eiusdem in Odysseam enarrationem coniungerem. videbam. n. ad cognoscendum principem illum, & poetarum omnium quasi fontem Homerum, magno adiumento propter brevitatem, & hominis auctoritatem studiosis hoc futurum. Sed quod eo tempore non potui, tandem sum consecutus: nam in ea re sumptui ulli non peperci: & ad omnium utilitatem nunc publicavi. qua in re ut multa a nobis requirantur, industria certe, & incredibilis, cupiditas vos, vos inquam iuvandi, qui bonis litteris dediti estis, nunquam desyderabitur. Vale." Bibl. acad. Lips.

1530, 8. Διδυμου του παλαιοτατου εἰς την ὀδυσσειαν ἐξηγησις. Didymi antiquissimi Authoris interpretatio in Odysseam. *Graece.* Inprimi curavit Gerardus Morrhius Germanus Parisiis Anno

MDXXX. Septimo Cal. Maii apud Collegium Sorbonae.

II. *Illustrantia Didymum Schol. scripta.*

A. Gu. **Ferber:** Diss. Scholia graeca in Homerum, quae Didymo vulgo tribuuntur, generatim lustrans. Helmst., 1770, 4.

Iac. de **Rhoer:** Scholia Didymi ad Homerum pessime habita, eaque variis locis emendantur. —— *V.* eiusdem Ferias Daventrienses. (Trj. ad. Rh., 1758, 8) p. 66 sqq.

DIEUCHES.

Fabr. B. Gr. T. XIII. p. 141.

1808, 4. *Ἐκ των Διευχους, ἀρτων σκευασιαι, περι αλφιτων, περι τροφων σκευασιας etc.* Ex Dieuche de conficiendis panibus, de polenta, de parandis alimentis, *etc.* Graece et latine, ex I. Bapt. Rasarii versione latina edidit Ch. F. de Matthaei. —— *V.* inter eiusdem: VETERUM et CLARORUM MEDICORUM GRAECORUM varia opuscula. (Mosq., litteris Caesar. Univ.) p. 37—50, 216, 217. Nihil scripturum Dieuchi habet collectio Oribasii, quam Romae a. 1831 *Angelus Maius* in Tomo IV.: Classicorum auctorum e vaticanis codd. editorum publicavit.

DINARCHUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 976 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 862 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnes orationes.*

1513, f. Dinarchi orationes III adversus Demosthenem, Aristogitonem et Philoclem. *Graece.* —— *V.* inter Rhetores graecos ab Aldo editos. (Vt., ap. Aldum.) T. II. p. 98 sqq.

1575, f. *Δειναρχου λογοι. Graece.* —— *V.* inter Oratores veteres ab H. Stephano editos. p. 90 sqq.

1619, 8. Dinarchi orationes tres, graece et latine, prima Gu. Cantero, posteriores duae M. Balduino Ischamo interprete. Praemissa est Dinarchi vita auctore Suida. —— *V.* inter Orationes politicas (*a Iano Grutero editas*) (Hanoviae, typis Wechelianis.) p. 1—90. In calce libelli aliquot variae lectiones leguntur.

1778, 8. — graece edidit I. Iac. Reiske. —— *V.* eiusdem editionem Oratorum graecorum. Vol. IV. et VIII. p. 407 sqq., 455, 612 sqq., 691, 723 sq.

1813, 8. *ΔΙΝΑΡΧΟΣ.* Graece, cum notis edidit Neophytus Ducas. —— Inter eiusdem Rhetores Atticus. (*Ἐν Βιεννῃ της Αὐστριας.*) Vol. X.

1822, 8. Dinarchi Orationes. E recensione Imm. Bekkeri. —— *V.* inter eiusdem Oratores Atticos. (*Ox.*, et rep. *Berol.*, Reimer.) Vol. III. In texto constituendo usus est *Bekkerus* quatuor codicibus mstis, Crippsiano, Laurentiano, Marciano et Vratislaviensi, inter quos bonitate et integritate Crippsianus praestat.

1826, 8 mai. Dinarchi Orationes tres. Cum priorum editorum annotationibus et indicibus edidit suasque notas adiecit C. E. A. Schmidt. Lps., Hartmann. (*nunc* Lehnhold.) —— XII, 146 pp. 18 *Gr.* Quamquam *Schmidtius* non in omni re satisfecerit peritis, et nonnulli etiam iudicarunt, nihil editioni inesse quod laude aliqua dignum esset, cum ne indices quidem editionis Reiskianae adaucti essent, tamen, ut alii iudicarunt, non omnino contemnenda est editio, quamquam editoris notae breves sunt. Conf. Bibl. crit. nova T. III. p. 394 sqq., *Iahnii* Annal. 1827. I. fasc. 2. p. 76 sqq., ephem. litt. Halens. 1827. no. 148. p. 394 sqq., et *Harmium* in praefatione ad Commentarium infra (III.) citatum p. X sqq. ubi quoque adfert verba a littera *α* incipientia omnia, quae *Reiskius* praetermisit.

Bb) *Singulae orationes.*

1604, f. Dinarchi oratio adversus Demosthenem. Graece cum lat. versione et notis Hi. Wolfii. —— *V.* in eiusdem editione Demosthenis et Aeschinis, p. 174 et 1299.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1767, 8. Dinarch's Rede wider den Demosthenes, von Goldhagen. —— *V.* in eiusdem Anthologie T. II. p. 141—200.

B. gallicarum.

1783, 8. Discours de Dinarque, traduits par Ath. Auger. —— Cum eiusdem versione Lycurgi gallica.

C. anglicarum.

1763, 8. The Oration of Dinarchus against Demosthenes, translated into

English by Th. Leland. —— V. eiusdem versionem: Orationes of Demosthenes. Vol. II. p. 205—267.

III. *Illustrantia Dinarchum scripta.*

Petri Pauli **Dobree**: Notae ad Dinarchum. —— V. eiusdem Adversaria; edente Iac. Scholefield. (Cbr., 1831, 8 mai.) P. I. p. 312 sqq.

I. F. **Ebert**: De Dinarchi oratione nunc τυῤῥηνικὸς nunc τυρρηνικὸς inscripta. —— V. eiusdem Dissertationes Siculas. (Regiom., 1825, 8) T. I. p. 153 sq.

Iac. **Palmerii** Exercitationes ad Dinarchum. —— V. eiusdem Exercitationes. (LB., 1668, 4) p. 673 sqq.

Ch. **Wurm**: Commentarius in Dinarchi orationes tres. Nrb., apud Bauer et Raspe. MDCCCXXVIII, 8. —— XIV, 208 pp. 1 Th. Magni aestimandum opus.

D I O Cassius.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 319 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 138 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera quae extant.*

1548, f. ΤΩΝ ΔΙΩΝΟΣ ΡΩΜΑΙΚΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΙΚΟΣΙΤΡΙΑ ΒΙΒΛΙΑ. DIONIS Romanarum historiarum libri XXIII, à XXXVI, ad LVIII vsque. EX BIBLIOTHECA REGIA. Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' αἰχμητῇ. LVTETIAE, Ex officina Rob. Stephani, Typographi Regii, typis Regiis. M.D.XLVIII. Ex Priuilegio Regis. *F. ult.*: EXCVDEBAT ROBERTVS STEPHANVS TYPOGRAPHVS REGIVS, LVTETIAE PARISIORVM, ANNO M. D. XLVIII. PRID. CAL. FEBR. —— 4 *ff.* praefixa, 498 pp. et 1 *f.* Maxima cum fide codicem illum Paris., qui valde mendosus et mutilatus fuit, in hac rarissima editione typis excudit *Stephanus*, ita ut non solum locos lacunosos intactos reliquerit, sed locos etiam adeo depravatos, ut nulla iam rectae integraeque lectionis vestigia superessent, non modo non correxerit, sed ne corrigere quidem, ut ipse *Stephanus* profitetur, ausus fuerit. Ut autem eiusmodi lucis, de quibus plane desperatum non esset, medelam aliquam adferret, *Castigationes* aliquot ad calcem libri reiecit *Stephanus*, ubi a pag. 474 exhibentur. Usus est in iis conscribendis *Nicolai Leoniceni* versione italica, quia illum integriore castigatioreque codice usum fuisse intellexit. Istas vero castigatiunes maxima ex parte a filio *Henrico Stephano* profectas fuisse, ex praefationis posterioris editionis luce adparet. Castigationibus finitis occurrit τῶν ἄλλων γραφικῶν σφαλμάτων ἐπανόρθωσις, quae tamen non typothetarum incuria, sed e codice ipso in librum transierunt. Ceterum hac in editione tantummodo LIIX libri exhibentur, cum recentiores LX complectantur. Sed hic liber LVII. ex duobus i. e. LVII. et LIIX., et liber LIIX. ex libris LIX. et LX., quos recentiores editiones singulatim enumerant, constat. Alia editio *Dione* 1548 non prodiit. Adcurate hanc editionem descripsit *Freytag* in Adparatu litterario T. II. p. 1310 sqq. et *Goetze* in Merkwürdigkeiten der Dresdn. Bibl. T. II. p. 299 sq. Bibl. acad. Lips.

1591, f. Τῶν ΔΙΩΝΟΣ του ΚΑΣΣΙΟΥ Ρωμαικων Ιστοριων βιβλια πεντε και εἰκοσι. DIONIS CASSII Romanarum Historiarum Libri XXV. Ex Guilielmi Xylandri interpretatione. — Henr. Steph. de Dionis Hist. — Scripserunt alii florentis tempora Romae, || Et graue sit quonam tempore passa iugum. || Historias alias isti conferto Dionis, || Riui, illae, sed fons ista Dionis erit. — Excudebat Henr. Stephanus Anno M. D. XCI. —— 6 *ff.* praefixa, 712 pp., et 11 *ff.* indices complectentia, et 1 vac. *f.* Priori, quod niturem adtinet, inferior est: attamen castigatior quam illa prodiit. E regione textus graeci adposita est *Guil. Xylandri* versio latina, quae prius seorsum lucem viderat. Et exx. eum a. 1594 notitia extant. Et hanc editionem accurate indicavit *Freytag* in Adparatu litter. T. II. p. 1314 sq.

1606, f. Των Διωνος του Κασσιου του Κοκκηϊανου Ρωμαϊκων Ιστοριων τα σωζομενα. Dionis Cassii Coccejani Historiae Romanae libri XLVI, partim integri, partim mutili, partim excerpti: Ioannis Leunclavii studio tam aucti, quam expoliti. Fragmenta priorum XXXIV amissorum, et posteriorum XX librorum. Notae Leunclavii, qvibus Dionia plurima restituuntur. Accedunt et R. Stephani, G. Xylandri, Fr. Sylburgii, H. Stephani, F. Ursini Notae, qvibvs Dionis infinitis locis, qva lux, qva medela, simul accedit. Adiectus index copiosissimus. Hanoviae; typis Wechelianis, apud Cl. Marnium, et heredes I. Aubrii. —— 4 *ff.*

praefixa, 1054 pp., et 20 *ff.* *Leunclarii* nomen ex eiusdem versione a. 1593 edita huc transiit; attamen quae ille ad exemplaris sui oram adnotavit, adhibita sunt. Bibl. acad. Lips.

1747, f. *ΚΥΙΝ. ΚΑΣΣΙΟΥ ΔΙΩΝΟΣ ΚΟΚΚΗΙΑΝΟΥ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας ἐκ τῶν αὐτοῦ ὀγδοήκοντα βιβλίων τόμος πρῶτος.* Q. CASSII DIONIS COCCEIANI romanae historiae Tomus primus, continens priores libros XXI ab V. C. usque ad V. C. annum DCX. post euersam Carthaginem & Corinthum. Nunc primum detectos, restitutos, concinnatosque, & noua fere versione, & perpetuis suis variorumque notis auctos studio & labore Nicol. Carminii Falconii, Metropolitae Ecclesiae S. Seuerinae in Brutiis vlterioribus in regno neapolitano, qui ipsum S^mo. D^no. N^ro. Benedicto XIV. Pontifici O. M. D. D. D. Neapoli, apud Iosephum de Bonis publicum typographum, superiorum permissu. —— Laudabilia bonaeque frugis plena sunt prolegomena, in quibus insigni studio de Dionis vita, scriptis et excerptis agitur, quibusque *Reimarus* multipliciter usus est. Fragmenta autem, quae *Falconius* quasi nondum nota hic publicavit, ex Plutarcho, Dionysio Halic. et Zonara, ex ipsis illorum verbis consarcinavit (*V.* infra Bh) a. 1724.

1750 — 1752, f. *Τῶν ΔΙΩΝΟΣ τοῦ ΚΑΣΣΙΟΥ τοῦ ΚΟΚΚΗΙΑΝΟΥ Ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν τὰ σωζόμενα.* CASSII DIONIS COCCEIANI Historiae Romanae quae supersunt Volumen I. quod complectitur Fragmenta librorum I—XXXV. Cum Annotationibus maxime Henrici Valesii. Libros XXXVI — LIV. integros. Cum Annotationibus Ioannis Alberti Fabricii ac paucis aliorum. Graeca ex Codicibus MSS. et Fragmentis suppleuit emendauit Latinam versionem Xylandro-Leunclauianam limauit Varias Lectiones Notas Doctorum & suas cum Apparatu & indicibus adiecit Hermannus Samuel Reimarus. Opus eminentissimo ac reuerendissimo Angelo Mariae Cardinali Quirino Brixiae Episcopo et Bibliothecario Vaticano ob summa in illud merita inscriptum. Hamburgi Sumtibus Christiani Heroldi cıɔ ıɔ ccl. — *Τῶν ΔΙΩΝΟΣ τοῦ ΚΑΣΣΙΟΥ τοῦ ΚΟΚΚΗΙΑΝΟΥ Ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν τὰ σωζόμενα.* CASSII DIONIS COCCEIANI Historiae Romanae, quae supersunt Volumen II. Quod complectitur Libros DIONIS LV — LX. passim mutilos & breuiatos Cum Annotationibus Ioannis Alberti Fabricii & nonnullis aliorum. Libros item DIONIS LXI — LXXX. ex Compendio Io. Xiphilini Cum Annotationibus Hermanni Samuelis Reimari, qui & ubiuis Fragmenta reperta suis locis inseruit varias lectiones & Annotationes subiecit versionem castigauit Apparatum Annotationum & emendationum cum indice graeco & latino adiunxit. Opus eminentissimo ac reuerendissimo Angelo Mariae Cardinali Quirino Brixiae Episcopo & Bibliothecario Vaticano ob summa in illud merita inscriptum. Hamburgi Sumtibus Christiani Heroldi cıɔ ɪɔcclıı. —— XXX, 1708 pp. Ad duos codices mstos Vatic., unumque Florent., et unum Vratislav., quo Xiphilinus continetur, aliaque subsidia, quae ex doctorum virorum scriptis sibi paraverat diligenter, contextum graecum recensuit *Reimarus.* Complectitur tomus I.: 1) Fragmenta Dionis, ex variis auctoribus collecta ab Henrico Valesio, post Excerpta Peiresciana p. 770 — 775; 2) Fragmenta Dionis ex Collectaneis Constantini Porphyrogennetae a *Valesio* editis p. 568 sqq.; 3) Dionis librorum, qui supersunt XXXV. Fragmentum; 4) Dionis historiae romanae lib. XXXVI. ad LIIII. *Tomus* vero II. complectitur: 1) Praefatiunculam ad Lectorem; 2) Dionis Historiae rom. lib. LV — LX; 3) lib. LXI — LXXX. ex Epitome Ioannis Xiphilini, insertis ubique Fragmentis integris Dionis, quae reperiri potuerunt; 4) Apparatum ad Cassium Dionem, quo continentur: a) *Rob. Stephani* Praefatio et Castigationes ad Dionem; b) *Eiusdem* ad Xiphilinum variae lectiones; c) *Gu. Xylandri* praefatio et Annotationes in Dionem; d) *Eiusdem* in Xiphilinum Annotationes; e) *F. Sylburgii* in Xiphilinum Notationes; f) *H. Stephani* in Dionem praefatio; g) *Eiusdem* Emendationes in Xiphilinum; h) *Eiusdem* Emendationum in Xiphilinum spicilegium; i) *I. Leunclavii* Notae in Dionem et Xiphilinum; k) *Fulvii Ursini* Notae in Dionis fragmenta; l) *Iac. Palmerii* Exercitationes ad Dionem; m) *Lamb. Bos* Animadversiones ad quaedam loca Dionis; n) *Pet. Wesselingii* epistola ad nonnulla loca Dionis; o) *I. Iac. Reiskii* Animadversiones in Dionem. (*V.* infra III.); p) Spicilegium fragmentorum Dionis aut dicta eius laudantur; q) Dio de se et sua historia; r) De vita et scriptis Dionis Commentarius; s) *Quirini* epistola de Codicis Vatic. ratione, et *Ursini* ac *Falconis* ex eo editis fragmentis; t) *Scip.*

Maffei epistola de Dionis editione Falconiana; u) Index graecus Vocabulorum et Locutionum Dionis; v) Index latinus rerum omnium; z) Addenda et emendanda. Contextui graeco e regione posita est versio latina, variis lectionibus subiectis. 25 *Th.*

1818, 12. Cassi Dionis Coccei. Historiae Romanae quae supersunt, ad optimorum librorum fidem accurate edita. *Edit. ster.* Lips., ex officina C. Tauchnitii. Voll. IV. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*; ch. mel. 4 *Th.* 8 *Gr.*

1824 — 1825, 8. *Των Δίωνος του Κασσιου του Κοκκηιανου Ρωμαικων ιστοριων τα σωζομενα.* Dionis Cassii Cocceiani historiarum romanarum quae supersunt. Graeca ex codicibus mss. aliisque subsidiis supplevit et emendavit Xiphilini epitomen librorum Dionis Cassii atque emendatam addidit Latina versio ut Graecis verbis magis responderet operam dedit Fragmenta et indicem graecum valde auxit annotationes ex editione Reimariana omnes repetiit multasque tam I. Iac. Reiskii et aliorum quam suas notas adiecit F. Gu. Sturzius. Lps., libr. Kühniana. *Voll. VIII.* —— Contextus graecus maxima ex parte ad codd. mstos est emendatus. Praeterea fragmenta auctiora ex *Bekkeri* Anecdotis, ut ex scripto „*περι συνταξεως*" prodierunt. Discrepantes lectiones omnes sunt indicatae. Continentur Vol. I — IV *Reimari* et huius novae editionis editoris praefationes, et contextus graecus; Vol. V. et VI. notae, et Vol. VII.: Apparatus in Dionem; Vol. denique VIII indices rerum et verborum. Dolendum autem est, *Angeli Maii* collectionem, quia serius prodiit, non adhibitam esse. 30 *Th.*, ch. scr. 45 *Th.*, ch. membr. 60 *Th.*

Bb) *Fragmenta separatim edita.*

1582, 4. *Διωνος ἐκλογαι περι πρεσβειων.* Dionis Fragmenta de Legationibus. *Graece cum notis.* —— *V.* inter Excerpta de Legationibus. (Antv., Plantin.) p. 373 — 416. A pag. 1 — 182 *Ursini* notae habentur. Haec fragmenta sub nomine „*fragmenta Ursiniana*" feruntur. *V.* antea s. v. Dexippus.

1634, 4. Excerpta ex Dione, cum versione lat. et notis H. Valesii. —— *V.* eiusdem Excerpta ex Collectaneis Constantini Augusti Porphyrogennetae. (Paris., du Pois.) p. 568 — 769, p. 770 — 777. Habentur hic *fragmenta Valesiana* et *Peiresciana.*

1675, 8. Jacobi J. F. F. Gronovii Supplementa lacunarum in Dione Cassio. —— *V.* inter eiusdem: Supplementa lacunarum in Aenea Tactico, Dione Cassio, et Arriano De expeditione Alexandri. (LB., Apud Danielem a Gaesbeek. cIↄIↄcLXXV.) p. 41 — 159. Praecipue e codice msto Mediceo multas lacunas feliciter supplevit *Gronovius.*

1724, 4. *ΚΑΣΣΙΟΥ ΔΙΩΝΟΣ ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ τα τελευταια βιβλια τρια ευρισκομενα και αποκαθισταμενα.* CASSII DIONIS ROMANAE HISTORIAE ultimi libri tres reperti restitutique studio ac labore Nic. Carminii Falconis *etc.* Romae, M. D. CC. XXIV. ex Typographia Chracas, prope S. Marcum in via Cursus. Ex authoritate Superiorum. —— xxvlij, 186 pp. Ex libris LXXVIII. LXXIX. et LXXX. quae supersunt auctiora et, cum codicem mstum *Ursini* (nunc Vaticanum) denuo cum editione *Ursini* conferret, emendatiora curavit *Falco.* Conf. Acta Lips. Eruditorum a. 1746 p. 322 sq., Journ. des Savans (a. 1748; Amst., 1749, 8) p. 697 sqq., et *Reimari* epistolam, quam infra litt. *v.* indicatam. *Morelli* in sua praefatione ad fragmenta a se edita (*v.* paullo post a. 1800) de Falconis opere dicit haec: „Libros tres ultimos LXXVIII. LXXIX. LXXX, veluti a se in codice Vaticano repertos restitutosque, Nicolaus Carminius Falco Romae an. 1724 dedit: magna id tamen cum impudentia fecit, qui codicis illius lectionem accurate quidem exhibuit ac novo testimonio confirmavit, nihil tamen quod non antea vulgatum esset protulit. Novum postea hac in re sibi dedecus idem peperit, centone ex Dionysii Halic., Plutarchi, Ioannis Zonarae, et Ioannis Tzetzae fragmentis turpiter consuto, eoque Librorum XXI priorum Dionis titulo audacter inscripto, tanquam eos ipse libros primum detexisset ac restituisset, Romae an. 1747 typis edito: ex quo tum ab aliis, tum praesertim a Scipione Maffeio V. C. in epistola ad Hieronymum Lagomarsinium, pro meritis reprehensus ac exagitatus est." Bibl. acad. Lips.

1798, 8. DIONIS CASSII historiarvm Romanarvm fragmenta, (*graece, latine et cum notis*) cvm novis earvndem lectionibus a Iacobo Morellio Bibliothecae Praefecto nvnc primvm edita. Bassani, ex typographia Remondiniana A. *MDCCLXXXXVIII.* —— LXVI pp. *Morelli* hac in sua nitide impressa editione tria adhuc inedita fragmenta libri IV. cap. 10, libri LV. cap. 3, libri LVI. cap. 2.

e codice msto Veneto, qui deinde Parisiis adservatus est, in lucem publicam emisit. Praeterea ex eodem codice varias lectiones ad libros XLIV — LX. publicavit. Ceterum codex commemoratus lexicon complectitur, quo haec fragmenta continentur, cuiusque initium iam *Montefalconius* in sua Bibl. Cuisliniana p. 57 dedit. Exemplar in ch. perg. bibl. *Spencer.* in Anglia possidet. Conf. censuram in Mélanges de Critique et de Philologie par Chardon de la Rochette T. II. p. 222 — 240. Bibl. acad. Lips. Rep. a. 1800.

1800, f. et 8. DIONIS CASSII Historiarum Romanarum Fragmenta, cum novis earundem lectionibus, a Jacobo Morellio Bibliothecae Venetae Praefecto, primum Bassani, apud Remondinos anno M.DCC.XCVIII, forma minori vulgata; nunc castigatius, formaque majori, ad Reimarianam editionem accommodata, denuo excusa. Parisiis, typis J. J. Delance. *A. M.DCCC.* —— VI, 18 pp. 3 *fr.* Splendide impressa editio, quam curavit S. Chardon *de la Rochette.* De codice msto suo ipse *Morelli* in praefatione necessaria egregie exposuit. Bibl. acad. Lips.

1827, 4. *Διωνος ῥωμαικης ιστοριας εκλογαι.* Dionis Historiae romanae Excerpta ab urbe condita usque pugnam Cannensem. *Graece et latine.* —— *V.* in *Angeli Maii* Scripturum veterum nova collectione. (Romae.) T. II. p. 135 — 196. Ibi quoque p. 234 — 246 anonymi cuiusdam, qui Dionem continuavit, fragmenta leguntur, quaeque Constantini tempora attingunt. Pag. 527 — 567 alia Dionis operis excerpta, inprimis ad perditos XXXV libros pertinent, e duobus codd. mstis Vatic., in lucem publicam emisit. —— Xiphilini epitomen *v.* infra s. v. XIPHILINUS.

II *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera quae extant.*

1558, f. Dionis Cassii Nicaei Romanae historiae libri (tot enim hodie extant) XXV, nimirum a XXXVI. ad LXI. quibus exponuntur res gestae a bello Cretico usque ad mortem Claudii Caesaris, quae est historia annorum circiter CXX. nunc primum summa fide diligentiaque de Graecis Latini facti, Guilielmo Xylandro augustano interprete. His accesserunt corrupta, aut explicantur obscura loca. Additum est Ioannis Xiphilini e Dione compendium, Guil. Blanco Albiensi interprete, quae versio ab eodem Xylandro diligenter est ubi oportuit castigata. Iidem libri Dionis ac Xiphilini seorsim graece quoque eduntur accurate ab eodem emendati: adhaec rerum & verborum copiosissimus index. Cum Caes. Mai. gratia & priuilegio ad decennium. Basileae apud Ioannem Oporinum. —— Anni notitiam non in fronte, sed sub praefatione indicatam sic: „Basileae Calendis Nov. 1557." invenies. *Götz* contra in Merkwürdigkeiten d. Dresd. Bibl. T. II. p. 293 sic indicat: „Basileae, ex Officina I. Oporini anno Salutis humanae 1558 mense Martio." Praeter praefationem et indices adiectos editio 676 pp. complectitur. Praefationem et notas *Reimarus* in sua editione repetiit. Rep. 1559.

1559, 8. — Lugduni apud Gulielmum Rouillium sub Scuto veneto. —— Idem titulus usque ad verba: *„ab eodem Xylandro diligenter castigatam".* Dionis versio ipsa 884 pp., et notae 125 pp. implent. Adiectus index ad Dionem modo pertinet.

1592, 8. Dionis Cassii Cocceiani Historiae Romanae libri XLVI, partim integri, partim mutili, partim excerpti: I. Leunclavii studio tam aucti, quam expoliti. Fragmenta priorum XXXIV amissorum, et posteriorum XX librorum. Notae Leunclavii, quibus Dionia plurima restituuntur. Adiectus index copiosissimus. MDXCII. Francofurti, apud Andreae Wecheli heredes, Claudium Marnium et Ioan. Aubrium. cum S. Caesareae Majest. privilegio.

Bb) *Delectus.*

1510, 8. Consolatorium Philisci ad Ciceronem, interprete I. Aurispa. Paris.

1553, 8. Agrippae contra Monarchiam et Maecenatis pro Monarchia adversariae orationes ex Dionis lib. LII. Coelio Secundo Curione. —— *V. Curionis* Selectarum Epistolarum libros II, et Orationum librum I. (Basileae per I. Oporinum.) Agrippae orationem separatim prodiisse dicitur *Bas.*, 1580. 8. *Curionis* commentarius ad hanc orationem una cum Ciceronis orationibus Philippicis *Bas.*, 1551, f. editus extat.

1591, 4. Ex Dione Augusti Imp. Orationes duae, ad maritos unum, ad caelibes alteram, interprete Alb. F. Melmanno. —— *V.* inter eiusdem Poemata.

Berol. — Epitome Xiphilini r. infra s. v. XIPHILINUS.

B. germanicarum.

Aa) *Opera quae extant.*

1783—1796, 8. Dio Cassius Römische Geschichte, aus dem Griechischen übers. von J. Augustin Wagner. Frankf. a. M., Hermann. *Voll. V.* — 5 *Th.* Ob accurationem et facilitatem posteriori praeferenda versio.

1786—1818, 8 mai. Des Dio Kassius Kokkejanus, ehemaligen Bürgermeisters zu Rom, Jahrbücher römischer Geschichte, aus d. Griechisch. übersetzt u. mit Anmerkk. versehen von Abr. Jac. Penzel. Lpz., Schwickert. *Voll. II.* — 8 *Th.* 12 *Gr.*

1826, 8 mai. Cassius Dio's Geschichte der Römer, aus dem Griechischen übersetzt und mit kurzen historischen Anmerkk. begl. von F. Lorentz. Mit einem Vorwort von Schlosser. 1r Theil. Jena, Schmidt. — LII, 382 pp. 1 *Th.* Reliqua III volumina non prodierunt, quamquam verain, ut absoluta in *Schölli* Litteratur der griechisch. Litterat. Vol. II. p. 438 indicatur. Versio est laudabilis, ut quoque additae notae, et criticae et historicae, omnino non contemnendae sunt. Conf. *Seebodii* Neues Archiv, 1830. p. 417—421.

1831—1832, 16. Cassius Dio's Römische Geschichte, übersetzt von L. Tafel. Stuttg., Metzler. — Adhuc tria volumina prodierunt. 12 *Gr.* Pertinet haec versio ad collectionem versionum.

Bb) *Delectus.*

17.., 8. Das 18—24. Kapitel des 56. Buchs, übers. von J. Elias Schlegel.

1796, 8. Demokratie und Monarchie. Eine freie Uebersetzung aus dem Griechisch. des Dio Cassius. Nebst einem Fragment über die Regierungsform im Uranos. Gedruckt in der Hauptstadt des Uranos. (*Carlsruhe, Braun.*) — 12 *Gr.*

C. gallicarum.

Aa) *Opera quae extant.*

1542, f. Dion des faits et gestes des Romains, trad. du Grec en italien par Nic. Leonicene, et d'Italien en françois par Claude d'Eroziers. Paris, les Angeliers. — Nihil valet.

Bb) *Delectus.*

1572, — 1588, f. Onze Oraisons (*liv. XXXVI. XXXVIII. XLI. XLIII. XLIV. XLV. L.*) trad. par Fr. Bellorest. Paris. — Aliorum quoque et Graecorum et Romanorum scriptorum orationes sunt adiectae.

D. italicarum.

1526, 8. Di Dione Historico Greco delle Guerre Romane libri XXII, tradotti in Toscano per M. Nicolo Leoniceno. Vinegia. — *Paitoni* nec ceteri hanc editionem commemorant. Eodem modo aliam editionem a. 1532 ille non enumerat, quamquam de ea non dubitat, quia illam *Fontanini* et *Argellati* (quorum posterior ipse eam vidit) citant. Iam ante a. 1533 editionem aliquam prodiisse apparet ex mox commemorando Papae privilegio, v. 1533.

1533, 4. Dione Historico delle Guerre et Fatti di Romani: Tradotto di Greco in lingua volgare, per M. Nicolo Leoniceno. Con le sue figure, à ogni libro, opera nuovamente venuta in luce, nè più in lingua alcuna stampata. Nessuno ardisca di stampare il presente libro nel termine di dieci anni, sotto le pene che ne privilegii si contengono. MDXXXIII. *In fine:* Impresso in Vinegia per Nicolo di Aristotile di Ferrara, detto Zoppino. Nell' Anno di nostra salute MDXXXIII, del mese di Marzo. — Primo loco praemissa sunt privilegia Papae, et Senatos, alterum, signatum: „*die V. Iunii MDXXI.*", alterum vero: „die XVIII. Martii MDXXXII., quae excipit epistola *Bernardini Barboio* ad *Herculem Esten;* deinde autem sequuntur Dionis vita, et: „Tavula della presente Opera, per libri e capitoli." Versio incipit a libro XXXVII, cum priores XXXVII non supersint. Folia numeris rom. signata, et cuilibet libro figg. xyl. sunt praemissa. Ceterum nitida et magni habita editio.

1542, — 1548, 8. Di Dione historico Greco delle guerre Romane Libri XXII, tradotti in toscano per Nicolò Leoniceno, et nuovamente stampati In Vinegia per Giovanni de Farri et fratelli. — *Paitoni* in Bibliotheca degli Autori antichi T. I. p. 301 impressoria nomen non novit; sed in Catal. bibl. Bunav. T. I. Vol. I. p. 163 accuratius editio indicatur.

1548, 8. Dione delle guerre de Romani. Tradotto da M. Nicolo Leoniceno et nuovamente stampato. In Venetia. *In*

fine: In Vinegia per Pietro di Nicolini da Sabio. Nell' anno di nostra salute. MDXLVIII.

1562, — 1564, — 1565, — 1566, — 1567, — 1568, — 1584, — 1585, — 1586, 4. Dione Cassio Niceo Historico Greco de' Fatti de' Romani dalla guerra di Candia, fino alla morte di Claudio Imperatore; tradotto di greco in latino per Guilelmo Xilandro di Augusta, e nuovamente nella nostra lingua ridotto per M. Francesco Baldelli. Vita dell' Autore, descritta per Thomaso Porcacchi: con le postille, et con due Tavole copiosissime: l'una de' nomi delle Città, et de' luoghi antichi, ridotti a' moderni; et l'altra delle cose notabili. E' questo, secondo l'ordine da noi posto, il Duodecimo, et ultimo Anello della nostra collana Historica de' Greci. Con Privilegi. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari. —— Pertinet ad collectionem inscr. *Collana*. Versio ipsa incipit fragmento libri XXXV, reliquorumque, qui in versione *Leoniceni* desiderantur. Cuilibet libro argumentum praecedit. Principio autem operis exhibentur, praeter cetera praemissa, vita Dionis Cassii, una tabula nominum aliaque rerum.

1790 — 1792, 4. Dione Cassio Coccejano (*trad. dal Abb. I. Viviani*). Roma, Desiderj. *Partt. IV in II. Voll.* —— 24 *fr.* Rep. 1823.

1823, 8 mai. Dione Cassio, Istoria romana tradotta da Giov. Viviani. Milano. *Voll. III.* —— Cum figg. et mappis geogr. 18 *fl.*

III *Illustrantia Dionem scripta.*

Lamb. *Bos*: Animadversiones ad Dionem Cassium. *V.* eiusdem Animadversiones Scriptor. Graecor. (Franekerae, 1715, 8) p. 22 — 30.

I. Seobaldi *Fabricii* C. Iulius Caesar Numismaticus, sive Dissertatio historica, Dionis Cassii, scriptoris Graeci, selectiora commota, C. I. Caesaris ortum, dignitates, connubia, interitum, rogum et apotheosin complexa, numismatum demonstratione illustrans. Lund., typis Benneti Griffin, impensis Iouathanis Edwin, etc. 1678, 8.

Scip. *Maffei* Tre lettere, la prima, sopra il primo Tomo di Dione nuvamente venuto in luce: la seconda, sopra le nuove scoperte d'Ercolano; la terza, sopra il principio della grand' Iscrizione poca fa scavata nel Piacentino. In Verona 1748 nella Stamperia del Seminario. 4. —— 44 pp.

Philib. Bern. *Moreau de Mautour*: Correction de deux Passages de Dion Liv. LIX., et d'un passage de Suetone à l'occasion d'une Medaille de Caligule. —— *V.* Mémoires de Trevoux. (1728) Nov. p. 2121, 1729. Mars. p. 557.

Gu. *de Moulines*: Sur Dion Cassius. Mém. I. II. et III. —— *V.* in Mém. de Berlin. A. 1790 et 1795. Mém. p. 489. 493. 505.

B. G. *Niebuhr*: Ergänzung des Inhalts eines wichtigen Fragments vom Dio Cassius. —— *V.* in Rheinisches Museum. An. II. (1828) fasc. IV. p. 558 sqq.

Iac. *Palmerii* Exercitationes ad Dionem Cassium. —— *V.* eiusdem Exercitationes in optimos fere auctores graecos. (LB., 1668, 4) p. 242 — 267.

Ang. Mariae Cardinalis *Quirini* ad Herm. S. Reimarum *etc.* Epistola. Brixiae die XXIII. Augusti. 1746, 4. —— 35 pp.

H. S. *Reimari* epistola ad Ang. Mariam tituli S. Marci Cardinalem *etc.* Quirini qua occasione edendi Dionis Cassii ad Nic. Carminii Falconis *etc.* editionem trium ultimorum Dionis librorum, ex antiquissimo codice restitutorum, Animadversiones nonnullas summi Viri indicio submittit. Hamburgi apud I. C. Bohnium. 1746, 4. —— 51 pp. Conf. Acta Lips. Eruditorum. 1746. m. Iun. 321 sqq.

I. Iac. *Reiske*: Ad Cassium Dionem Animadversiones. —— *V.* eiusdem Animadversionum ad Graecos Auctores Vol. I. (Lps., litteris Loeperianis. 1757. 8). 137 pp. In praemissa his notis epistola ad *Reimarum*, quocum iam ante animadversiones suas *Reiskius* communicaverat, de his retractatis suis adnotatis sic loquitur: „Biennium fere exiit, ex quo Tibi, V. Cel., significavi, me secundas ad Cassium Dionem curas in mundo habere, absque mora praelo submittendas. Verum intercesserunt nonnulla, quae rem ad hunc usque diem extraxerunt. Nunc tandem aliquando licet dudum destinata effectui dare. Ante vero, quam schedas typographo traderem, veritus, ne forsitan vel in secundas curas non pauca prioribus haud meliora irrepserint, denuo illas ad limam revocandas duxi." Ex hoc loco apparebit, cur citatae *Reiskii* notae tertiis curis percocsitae dicantur, cum ante semel tan-

tom nec plos in lurem prodierint. Ceterum hic aliae denuo et oliter constituit, aliae prarsus omisit, ita ut hae fere nuvae sint habendae.

Iul. *Sillig*: Dio Cassius LXVI. 24. emendatur. —— *V.* in *C. A. Böttigeri* Amaltheo. Val. III. p. 302.

F. W. *Sturzii* Progrr. III. de nonnullis Dionis Cassii locis. Grimmae, 1812 — 1814, 4.

Birger *Thorlacius*: Suetonius, Dio Cassius, Iosephus et Philo, in Imperio Caii Caligulae invicem et cum aliis comparati. Diss. inaug. Hafn., 1796, 4. —— Rep. est inter eiusdem Prulusiones et Opuscula Acodemica argumenti moxime philulugici Vol. II. (Hfn., 1812, 8) p. 240 sqq

DIO Prusensis sive Chrysostomus.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 305 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 122 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Orationes omnes.*

(1551,) 8. *ΔΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΛΟΓΟΙ Π.* DIONIS CHRYSOSTOMI ORATIONES LXXX. Apposita est in extremo libro uarietas lectionum, cum orationum indice. *Infra Aldi insigne typ.* AL || DVS. *Infra:* Cum summi Pontificis, Illustrissimiq; Senatus Veneti priuilegio. — Venetiis, apud Federicum Turrisanum. —— 451 *ff.*, et in calce alia 5 *ff.* lectionum varietatem continentia, in cuius fine registrum habetur. Bibl. seo. Lips. Sicuti et *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes (1825, 8) T. I. p. 362 dicit, anni notitio in hac editione principe deest, qoamquam Fabricius aliique post eum indicant illum; sed ante annum 1553 certo prodiit. Et in Annalibus *Maittairii* T. III. p. 603, et in Catalogue de lo Bibl. du Rol. Belles Lettres T. I. p. 106, et in Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 240 recte sine a. notitia indicatur, quod ideo expresse adnotavi, quia in Catalogo bibl. Bunav. T. I. Vol. I. p. 162 sub a. 1551 editio indicatur. Ut idem *Renouard* l. c. adnotavit in Bibl. Marc. Venet. codex mstus olim Bessorionis adservatur, cui scholia suot adscripta, quorum minimam tantum partem Turrisanus publici iuris fecit in sua editione; nihil autem valent, quod *Morelli* in Bibl. Manuscripta Tom. I. p. 293 adnotavit. *Reiskii* iudicium de hac editione est: „non deest huic primae editioi mendarum seges, at non paucas rursus bonas lectiones ex ea sublegi."

1604, — 1623, f. *Διωνος του Χρυσοστομου λογοι π'.* Dionis Chrysostomi orationes LXXX. Cvm vetustis codd. Mss. Reg. bibliothecae, sedulo collatae, eorumque ope ab innumeris mendis liberatae, restitutae, auctae. Photii excerptis, et Synesii in. censura illustratae. Ex interpretatione Thomae Nageorgi (?) accuratè recognita, et recentata, & emendata Fed. Morelli Prof. Reg. opera. Cum Is. Casavboni Diatriba, & eiusdem Morelli Scholiis, Animadversionibus & Coniectaneis. Accessit Rervm & Verborvm Index locupletissimus. Lvtetiae, M.DCIV. Ex officina Typographica Clavdii Morelli, via Iacobaea, ad insigne Fontis, typis regiis. Non sine regis privilegio. —— 4 *ff.*, 670, 106 et 112 pp., et 1 *f.* Bibl. acad. Lips. Et in ch. m. Anno 1623 titulus est mutatus.

1784, — 1798 (*nec* 1791), 8. Dionis Chrysostomi Orationes, ex recensione Io. Iacobi Reiske, cvm eivsdem aliorumqve animadversionibus. [*Accessere Isaaci Casauboni in Dionem diatribe, et Fed. Morelli schediasmata, scholia collectanea et coniectan. in Dionis Chrysostomi scripta.*] Lps., impensis viduae Reiskii. (*Sommer.*) *Voll. II.* —— XXIV, 704; II, 720, et 19 *ff.* indices complectentia. 5 *Th.*, rh. scr. 8 *Th.* Critice plurimum valet, sed quod ad explicandum auctorem attinet, nihil profecit *Reiske*. A. 1798 est titulus mutatus.

1810, 8. *Διων ὁ Χρυσοστομος, ἐκδοθεις ὑπο Νεοφυτου Δουκα. Ἐν Βιεννῃ της Αὐστριας.* *Voll. III.* —— In *Schöllii* Geschichte der griech. Litterat. Vol. II. p. 461 huius editionis notitia deest.

Bb) *Plures orationes.*

1553, 4. Dionis Chrysostomi Prusaënsis Sophistae, Orationes quinque, scil. de lege, de consuetudine, et tres de fortuna. *Graece.* Paris., excudebat Christianus Wechelus. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. III. p. 626. Rep. 1556.

1554, 4. Dionis Chrysostomi Orationes LXXX. *Graece.* Paris., apud Andream Wechelum, sub Pegaso, in vico Bellovaco. —— Hac editione septem tantum orationes continentur, scl. de regno quatuor; Agamemnon; Diogenes; et de consultatione; quamquam titulus octoginta promittit. Editioni praemissa est hoec epistola: „Dionis Chrysostomi orationes aliquot*) superiore anno edidimus: quae cum tantu studio a nobis excerptae

essent; operae pretium nos facturos arbitrati sumus, praesertim ad id viris doctis nos adhortantibus, si caeteras omnes authoris hujus orationes vobis [*typis*] describendas curaremus. Ac ne ulla ex parte studium aut officium nostrum requireretis, primum quidem operam dedimus, quoad ejus à nobis fieri potuit, ut scriptor & verborum concinnitate & sententiarum acumine praestans industriâ nostrâ commendatior in manus vestras veniret; deinde ne quenquam sumptibus oneraremus, singulas quoque orationes separatim describi voluimus: ut sive quis authorem hunc universum, sive partem aliquam ejus cognoscere studeat, nihil prorsus, quod à nobis praestari possit, desideret."

„*) Nescio, an velit orationes quinque ab ipsius patre Christiano Wechelo a. 1553 editas. Anno 1553 librum nullum novi sub Andreae Wecheli nomine; quem ante a. 1554 excudisse vix credo; nam I. Quintini Haedui speculum ex illius officina prodiit in 4. a. 1559 (uti in Bibl. Teller p. 166) non (uti apud la Caille p. 126 errore Typographico) 1550." Haec ex *Maittairii* Annal. T. III. p. 644.

1555, 4. *Διωνος του Χρυσοστομου λογοι τεσσαρες.* Dionis Chrysostomi Orationes quatuor. De servitute & libertate duae; de libertate una; de servis una. *Graece.* Paris., apud Andream Wechelum. —— Sic *Maittaire* in Annal. T. III. p. 664.

1555, 4. — Orationes IV, de Servitute, Libertate et Servis. *Graece.* Rostoch. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 241.

1556, 4. Dionis Chrysostomi Orationes quinque: de lege una, de consuetudine una, de fortuna tres. *Graece.* Paris., apud Andream Wechelum.

1565, 8. *Διωνος του Χρυσοστομου λογοι πεντε.* Dionis Chrysostomi Prusaënsis Sophistae Orationes V, de lege una, de consuetudine una, et de fortuna tres. *Graece.* Paris., Wechel. —— *V.* 1556.

1577, 8. Dionis Chrysostomi oratiunculae quaedam, graece et latine, Th. Naogeorgo interprete. —— *V.* Inter *H. Stephani* Epistolas, dialogos breves, oratiunculas, poemata. Paris.

1584, 8. *Διωνος του Χρυσοστομου περι βασιλειας λογοι δ'.* *Graece, cum notis Caselii.* Rostochii, apud St. Myliandrum.

1601, 4. Dionis Orationes V de Philosophia. De Philosopho. de Exercitio dicendi. Graece et latine per I. Potinium. Helmst. —— Sic in Catalogo bibl. Upsal. T. I p. 241.

Cc) *Orationes singulae.*

1) Non temere credendum.

1531, 8 min. *ΔΙΩΝΟΣ προυσαεως σοφιστου περι ἀπιστιας.* DIONIS PRVSAENsis Sophistae, Non temere credendum. Per Ioachimũ Cam. latine uersum. *Haec f.* 1 *a. F.* 32 *a:* EXCVDEBATVR NORIMBERGAE APVD IO. PETREIVM, ANNO M.D.XXXI. —— 32 numum. *ff* Contextus graecus versioni latinae praecedit. In fine, praeter *Camerarii* notas, adiectum est graece: *Πλουταρχου οτι διδακτον η αρετη.* Bibl. acad. Lips. Rep. 1562.

1549, 4. — graece. Paris.

1551, 8. — graece et latine. Norimb.

1562, 8 min. *Διωνος προυσαεως σοφιστου περι ἀπιστιας.* Dionis Prusaensis sophistae, Non temere credendum. Graece et latine interprete Ioachimo Camerario cum eiusdem notis. —— In calce Praeceptorum vitae honestae et laudatae, breuiter et commode pronunciata à septem praestantiss. Viris, qui cum uno tempore in Graecia uiuerent, et habiti et uocati fuêre Sapientes Opera Leonharti Lycij Latine uersa & breuiter explicata. Lipsiae M.D.LXII. *In fine:* Lipsiae in officina M. Ernesti Voegelini. M.D.LXII.

2) Oratio trojana.

1555, 4. Dionis Chrysostomi oratio Troiana, qua Ilium a Graecis uentiquam captum fuisse confirmat. Graece. Paris., apud Andr. Wechelum.

1585, 8. HOMERVS CONFVTATVS A DIONE CHRYSOSTOMO, PHILOSOPHO, VT ANTIQVO & Sapiente, ita paucis hactenus noto & lecto, in oratione de ILIO NON CAPTO: qua & historia belli Troiani verisimilior exponitur, & rationibus luculentis ac probabilibus ostenditur, pleraq. in Homeri Poësi commentitia esse & falsa, ad laudem Graecorum, qui tamen eo bello victi, & vituperationem Troianorum, qui victores exstiterunt, conficta: *Argumentum sane magnificum & apprime vtile omnibus, qui non modo in Homeri aliorumq; Poëtarum, sed etiam historicorum, qui res Troianas tractant vel attingunt, lectione, cum fructu versari cupiunt:* In latinum sermonem conuersum,

& notis logicis atq; historicis expositum, & à mendis compluribus repurgatum, a M. LAVRENTIO RHODOMANNO, Scholae in illustri collegio VValcerod. ad Hercyniam, Rectore. ROSTOCHII *Typis Stephani Myliandri. Anno* 1585. —— 204 pp. Versio latina contextum graecum sequitur. Bibl. sen. Lips. hanc editionem raram adservat.

1604, 8. — oratio de Ilio non capto. Graece et latine, Laur. Rhodomanno interprete, et cum eiusdem scholiis. —— *V.* inter Quinti Calabri Derelicta ab Homero. (Hanoviae, Wechel.) p. 134. Rep. 1706, 8. *LB.*

3) de regno et tyrannide.

1589, 8. Dionis Chrysostomi de regno et tyrannide Oratio. Graece; a Fed. Morello prof. publ. castigata, ope vetusti codicis ex bibliotheca collegii soc. Iesu, et eiusdem notis illustrata. Paris., e typographia Steph. Prevosteau, in via aurigarum iuxta trium Crescentium.

4) de lege.

1599, 8. *Διωνος του χρυσοστομου ὁ περι νομου λογος.* Dionis Chrysostomi Prus. elegans de lege Oratio, graece cum Fed. Morelli notis et coniecturis. Lutetiae apud Fed. Morellum Architypographum Regium, M. DIC.

5) de virtute.

1710, 8. Dionis Chrysostomi Diogenes sive de virtute. *Graece.* —— *V.* in *I. Patusae* Encyclopaedia philol. (Venet., Sarum.) Vol. III. p. 372 sqq.

1823, 8 mai. Specimen literarium inaug., exhibens Dionis Chrysostomi Orationem VIII. [*quae inscribitur Diogenes sive de virtute*] animadversionibus illustratam — examini submittit Fr. Nic. Gisl. Baguet. Lovanii, apud C. I. de Mat in aedibus academicis. —— XII, 156 pp., quarum p. 1 — 10 Dionis orationem, p. 11 — 139 annotationem, et p. 140 — 156 indices continent, quos X Theses excipiunt.

6) laudatio Homeri.

1711, 4. Dionis Chrysost. laudatio Homeri. Graece cum notis I. Davies. —— Adiecta est Opp. Homeri a Ios. Barnesio editis. T. I. p. 124. Antea prodiit quoque cum Homeru, Florentiae edito a. 1488, f.

7) de dicendi exercitatione.

1776, 8. *Διωνος του Χρυσοστομου λογος περι λογου ἀσκησεως.* Graece, edidit Ch. F. Matthaei. —— Cum Isocratis, Demetrii Cydone et Michaelis Glycae aliquot epistolis ab eo editis. (Mosquae) p. 155 sqq. Ut *Matthaei* p. 169 ipse adnotat, hanc orationem sine ulla mutatione edidit ex editione Morelliana. In libri calce p. 169 — 171 varias tantum lectiones codicis typographiae synodalis no. IX. in fol. adiecit.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnes orationes.*

1555, f. Dio Chrysostomus ex interpretatione Th. Naogeorgi. Bas., Oporin.

1585, f. Dionis Chrysostomi orationes octoginta, in latinum conversae. Venetiis, Hieron. Zenar.

Bb) *Plures orationes.*

1497, 4. Dionis Oratio ad Nicomedios de concordia cum Niceuis componenda; Eiusdem de concordia oratio niceae habita seditione sedata. Interprete Carolo Valgulio Brixiano Cardinalis ualentini Secretario. —— Cum Cleomede de Mundo. Brixiae. *F.* ib. II. A.

1554, 4. Dionis Chrysostomi Orationes quinque, scl. de lege, de consuetudine, de fortuna tres; latine, Renato Guillonio Vindocinensi interprete. Paris., apud And. Wechelum.

Cc) *Singulae orationes.*

1) de Ilii captivitate.

1492, 4. *F.* 1 *vacat. F.* 2 *a* (*sign.* a 2) *statim incipit epistola superscripta:* Franciscus Philelphus uiro clarissimo Leonardo Aretino. Salu || tem plurimam dicit. *Explicit f.* 3 *a* (*sign.* a 3). *F.* 3 *b:* Dionis Chrisostomi (?) Prusensis philosophi ad Ilienses Ilii captivitu- || tem non fuisse. *In fine f.* 20 *a:* Ingeniosissimi & Diligentis chalcographi Bernardini de misintis || Papiensis opera: una cum Cesare Parmense Dion Chrisostomus (?) Pru||sensis in lucem elegans: splendens: & integer: rediit Cremonę. Impres- || sus: Anno ab incarnatione sacratissimę uirginis. 1492. undecimo Kalendas Au-

gustas. — 20 (*nec* 19) *ff.* 37 et 38 lin. Nitide impressus liber. Bibl. acad. Lips.

1499, 4. *F.* 1 *a*: Dion Chrysostomus Prusensis philosophus ad Ilienses: || Ilii captiuitatem non fuisse aperte (?) demonstrat || Franciscus Filelfus e graeco traduxit. || Petronius Arbiter Satyricus. *F.* 1 *b*: Frãciscus Filelfus uiro clarissimo Leonardo Aretino. S. *F.* 3 *b*: Dionis Chrysostomi Prusensis philosophi ad Ilienses || Ilii captiuitatem non fuisse. *F.* 25 *b*: Laus Deo Finis. || Impressum Venetiis per Bernardinum || Venetū De Vitalibus Anno dñi || . M. cccexcix. Die decimo- || octauo Mensis Iulii. *F.* 26 *vacat.* *F.* 27 *a* (*sign.* a): PETRONII ARBITRI SATYRICI FRAGMEN- || TA QVAE EXTANT. *F.* 45 *b*: Τέλος || Impressum Venetiis per Bernardinum Venetum || De Vitalibus Anno domini. M. cccc. xcix. || Die. xxiii. Mensis Iulii. — 45 *ff.* 29 et 30 lin. Bibl. acad. Lips.

1652, 12. Homerus confutatus: id est, Dionis Chrysostomi oratio de Ilio non capto; in latinum versa cum scholiis, a Laurentio Rhodomanno. Northusae, Io. Erasmus Hyguitzschius. — Sic in Catalogue des livres de la bibl. du Roi. B. L. T. I. p. 106 no. 1708.

2) de regno.

α) Sine l. et a. notitia.

—, 8 mai. *F.* 1: Ad illustrissimū et serenissimum || dominum dominū Maximilianum || diui Caesaris Friderici Tercii filium || Franciscus de Picolhomineiis Seneñ || . S. Eustachii Cardinalis. *Subsignata est haec dedicatio*: Ex urbe kal. Iañ. M. CCCC. Sexagesimonono. *F.* 2 *sequitur eiusdem epistola ad Nicolaum V., quae explicit f.* 3 *a lin.* 10., *quam continuo opus ipsum excipit.* *F.* 58 *vacat.* *F.* 70 *b*: FINIS. — Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* *Maittaire* in Annat. T. I. p. 283 anno 1469 impressum esse hunc librum suspicatur, sed, ut videtur, sine causa; Verisimilius est a. 1471, *Venetiis* fortasse impressus. Ceterum haec editio est posterioris fundus.

β) Cum l. et a. notitia.

1493, 4. *F.* 1 *a* (*sign.* a. i.): Dion de Regno. || Ad illustrissimum et Serenissimū dominū dominum || Maximilianum diui Caesaris Friderici Tertii filium || Franciscus de Picolhomineiis (?) Senensis. S. Eustachii || Cardinalis. *Subsignata est epistola dedicatoria*: Ex || urbe. kal. Ianu. M. cccc. Sexagesimonono. *F.* 2 *a* (*sign.* a ii): (i)NTER OMNES. REruм scriptores || Nicolae quite pontifex maxime qui iussu || *etc.* *F.* 44 *b*: FINIS: || Diouis opusculum aureum ac penitus diuinum expli || cit accuratissime per PLAtonem De BEnedictis im- || pressioni traditum BOnonie Anno domini Mcccel- || xxxxiii. — 44 *ff.* 26 et 27 lin. Sic *Hain* in Repert. bibliogr. Vol. II. p. 256 no. 6187, qui librum ipse vidit.

1578, 4. Dionis Chrysostomi de Regno libri IV, latine interprete Andrea Mylio. Rostoch.

3) de lege.

1598, 8. Dionis Chrysostomi de lege Oratio, latine; ex interpretatione, emendatione, et coniecturis Fed. Morelli. Lutetiae apud Federicum Morellum Architypographum Regium. M. D. IIC.

B. germanicarum.

1778, 8. Einige Reden des Dio Chrysostomus, übersetzt von Ernestine Christine Reiske. — *V.* in eiusdem: Hellas. (Mitau) Vol. I. p. 3 — 160. Conversae hic extant tredecim orationes, quae sunt inscriptae sic: 1) Freyheit u. Dienstbarkeit; 2) Der Weise ist glücklich; 3) Glückseligkeit; 4) Der Dämon; 5 et 6) Das Glück; 7) Die Meinungen; 8) Die Tugend; 9) Die Philosophie; 10) Das Gesetz; 11) Die Gewohnheit; 12) Die Traurigkeit; 13) Der Jäger. Postremo loco indicatae orationis a *Reiskii* vidua pars conversa iam in Hannöversches Magazin publicata est.

C. gallicarum.

1598, 8. Louange de la loy, traduite sur l'original Grec de Diou Bonchedor par Fed. Morel. interprete du Roy. A Paris chez Fed. Morel. imprimeur. *Et ad calcem*: Discours d'un paoureux apres avoir apperceu le tableau d'une guerre pourtraicte en son logis, tiré sur le crayon de Libanius. Aultre discours d'un avaricieux timide, lequel avoit trouvé en son chemin un espée d'or. — Sic *Maittaire* in indice ad Annal. T. V. p. 342.

1608, 8. La louange de la Loy, par Dion, trad. par F. Morel. Paris. — *Reiske* in praefat. p. XX adnotat, gallice

conversas quoque extare orationes I. VII. XI. in libro: Vies des orateurs grecs, Vol. II. 1751.

D. anglicarum.

1800, 8. Select essays of Dio Chrysostomus translated into English from the Greek with notes critical and illustrative by Gilb. Wakefield. Ld., Phillips. — 6 sh.

III. *Illustrantia Dionem scripta*

( ) Notae et Emendationes in Orationes Dionis Chrysostomi. — *V.* in *I. Ch. Wolfii* Anecdotis Graecis T. I. p. 217 sqq.

Ad. H. *Arnberg*: Hypothesis Dionis Chrysostomi de Ilio non capto sub examen revocata. Partt. II. Upsal., 1801, 8. — 12, 24 pp. Primam harum disputationum defendebat *C. I. Dahl*, secundam autem *G. Odelberg*.

Lamb. *Bos*: Animadversiones in Dionem Chrysostomum. — *V.* in eiusdem Animadversionibus in Scriptores graecos. (Franekerae, 1715, 8) p. 19—21.

Ad. *Emperii* Observationes in Dionem Chrysostomum. Lps., Vogel. 1830, 8 mai. — VI, 69 pp. Ö *Gr.* Conf. Bibl. crit. nor. (LB.) Vol. V. P. II. p. 576—582.

— —: De Oratione Corinthiaca falso Dioni Chrysostomo adscripta commentatus est, et emendationes aliquot corruptorum Dionis locorum adjecit et collegii Carolini Ducalis civibus proposuit. Brunsvigae, MDCCCXXXII. typis orphanotrophei Ducalis. 4. — 31 pp.

F. *Jacobs*: Dio Chrysostomus emendatur. — *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., Frommann. 1809, 8) perpluribus locis.

I. Bernh. *Köhleri* Emendationes in Dionis Orat. partim ad Observationes philologicas in loca selecta sacri Codicis. LB., 1765, 8. partim ad orationes Tarsicas in prolusione quadam academica. Gött., 1770, 4.

(I. Iac. *Reiske*:) In Dionis Chrysostomi Orationes XXXIII. Observationes et Emendationes. — *V.* in Miscellaneis Observationibus criticis Vol. IX. T. III. (Amst., 1738, 8) p. 375—379. De his notis *Reiskius* ipse iudicavit in praefatione ad Animadversiones mox citatas sic: „Utinam dedecus illud mei nominis aeternis tenebris damnasset [*Dorvillius enim, qui Miscellaneis edendis praeerat*]! Iaceat deformis foetus, a patre repudiatos, et, si nullum alium, eum saltem praestet usum, ut doceat, me immatura adhuc aetate Dionem amasse et lectitasse."

— —: Animadversiones ad Dionem Chrysostomum. — *V.* eiusdem Animadversionum ad Graecos Auctores Vol. I. (Lps., litt. Loeperianis. 1757, 8), secundo loco, ubi notae 238 pp. complectuntur.

Corn. *Sieben*: Sermo Academicus pro Troja capta opposita Dionis Chrysostomi orationi. LB., 1727, 4.

G. H. *Ursini* De Ilio capto oratio, contra Dionis Chrysostomi illam De Ilio non capto, Quae inscribitur *Τρωικὸς*. — In calce adiecta est *Georgi Henr. Ursini* Observationum philologicarum libro uni. (Ratisbonae, Sumptibus I. Conr. Emmrichs. 1679, 8) p. 241—273. Bibl. acad. Lips.

H. *Valesius*: Vita Dionis Chrysostomi. — *V.* eiusdem Emendationum libros duo, ubi quoque aliquot loca emendantur atque explicantur. Conf. Acta Eruditorum Lips. (Lps., 1741. m. Febr.) p. 69 sq.

de Villoison: De Dione Chrysostomo. — *V.* eiusdem Anecdota, T. II. p. 9.

Pet. *Wesseling*: Observationes criticae in Dionem Chrysostomum. — *V.* eiusdem Observationum variarum libros duo. (Amst., ap. R. & I. Wetstenios, & W. Smith. 1727, 8) p. 46 sq. 225—227.

DIOCLES Atheniensis.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 756; *ed. n.* T. II. p. 437.

A. *Meineke*: De Diocle Atheniense sive Phliasio, comico poeta. — *V.* eiusdem Quaestionum scenicarum fasc. II. (Brl., 1827, 4) p. 57 sq.

DIOCLES Carystius medicus.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 585, T. XIII. p. 141.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Integrum fragmentum.*

1591, 8. Dioclis epistola prophylactica, graece latine, interprete Mich. Neandro. — *V.* eiusdem Physice sive potius Sylloge physicarum rerum eruditarum. (Lps.) Vol. II. p. 450—463. Hanc epistolam Paulus Aegineta lib. I. nobis servavit: unicumque est integrum fragmentum, nisi supposititium habendum.

1724, 4. *Διοκλου ἐπιστολη προφυλακτικη*, epistola de secunda valetudine tuenda. Graece et latine edidit I. Alb. Fabricius. —— *V.* eiusdem Bibl. Graec. T. XII. p. 585.

1736, 8. — gr. et lat. edidit Roberg. Upsal. —— Sic haec editio in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 241 indicatur.

1806, 8. — graece ex codd. emendata et notis instructa edidit Ch. F. Matthaei. —— *V.* Rufi Opuscola et Fragmenta. (Mosq.) p. 308 sq.

Bb) *Fragmenta maiora.*

1808, 4 mai. Ex Diocle, de alimentorum praeparatione; de aqua purganda; de iis quae ad vomitum valent; quae ventrem solvant; Graece et latine ex interpretatione I. Bapt. Rasarii edid. Ch. F. de Matthaei. —— *V.* XXI Veterum et Clarurum Medicorom Graecorum varia opuscula, ab eo edita. (Mosq., litter. Caes. Univ.) p. 33—36, 54, 67, 186 sq., 214 sq. Alia scripta in mox citata Oribasii collectione habentor, *v.* 1831.

1831, 8. *Ἐκ των Διοκλεως περι φλυκταινιδων· Ἐκ των του αὐτου σκαφειον ἡ θολος.* Graece e cod. msto Vatic. edidit Ang. Maius. —— *V.* eiusdem Classicorum auctorom e vaticanis codd. editorum T. IV. (Romae, typis Vatic.) p. 12 sq., p. 96—118.

Cc) *Fragmenta minora.*

1820, 4. Dioclis fragmenta collegit C. Glo Kühn. —— *V.* in eiusdem Progrr. V. de Medicis nonnullis graecis in Caelii Aureliani de morbis acutis libro I. c. 12—17 occurrentibus. Lips. —— 12, 8, 12, 15, 12 pp. Repetita habentor inter eiusdem Opuscula. (Lips, 1828, 8) Vol. II. Multi aliorum litteraturum errores studiis *Kühnii* in his egregie contextis scriptionibus emendantur. In continuatione prima explicantor illa loca, quae ex Dioclis opere: *πάθος (παθῶν?) αἰτία καὶ θεραπεία*, aliaque a Caelio Aureliano servata sunt. In seconda autem de Dioclis opere inscripto: *Archidamus* sive *Archidemus*, deinde de aliis eiusdem operibus, ut: de curationibus liberi, *περι λαχάνων*, *ῥιζοτομικά* al. a Caelio Aureliano citatis agitur. In tertia continuatione alia quinque Dioclis scripta (quorum nonnulla alii fortasse auctori sunt adtribuenda, *v. Beckii* Repert. 1820. Vol. II. p. 414) enomerantur; deinde autem fragmenta ipsa colliguntur, et primo loco illa primi libri de sanitate tuenda. Continuatio quarta reliquas operum: *πάθος αἰτία καὶ θεραπεία· Ἀρχίδαμος*, quae Galenus servavit, nonnullaque adnutata ad alia sed satis certo Diocli adtribuenda fragmenta complectitur.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1541, f. Dioclis epistola ad Antigonum regem de secunda Valetudine tuenda, latine par Alb. Torinum. —— *V.* *Torini* Paraphrases in libros omnes Alexandri Trallioni. Bas. *V.* supra s. v. Alexander Trall. *III.*

1552, 4. —— *V.* *Meletii* librum: De natura hominis. Venet.

1565, 8. —— *V.* in *Ant. Mizaldi* Alexicepu. Paris.

1572, 8. Dioclis Carystii epistola ad Antigonum regem de morborum praesagiis et eorundem extemporaneis remediis. Paris. —— Continentur quoque latine conversa in ploribus editiunibus libri inscr.: *Regiminis Salernitani.*

1606, 12. —— *V.* *Balthas. Schultii* Consilium medicom pro curanda valetodine.

B. germanicarum.

1782, 8. Des Diokles Fragmente, übers. von Ch. Gf. Gruuer. —— *V.* eiusdem Bibl der alten Aerzte. (Lpz.) T. II. p. 609—626.

Aa) *Integrum fragmentum.*

1551, 8. Diocles Brief an Antigonus, übers. von Hier. Bock. —— *V.* in *J. Dryandri* Practicirbüchlein. (Frankf. a. M.) *f.* 125 *b.*

III. *Illustrantia Dioclem scripta.*

Andr. Rivini Progr. de Diocle Carystio. Lps., 1655, 4.

Iulius DIOCLES Carystius.

Fabr. B. Gr. ad Harles. T. IV. p. 472.

I. *Fragmenta.*

1773, 8. Iulii Dioclis Carystii Epigrammata IV, cum notis edidit Rich. Fr. Phil. Brunck. —— *V.* eiusdem Analecta, T. II. p. 182 sq., et Lection. p. 173.

1794, 8. — edidit F. Jacobs. —— *V.* eiusdem Anthologiam. T. II. p. 167.

II. *Illustrantia Dioclem scripta.*

F. *Jacobs*: Epigramma apud Reiskium p. 88. no. 604, Brunck. Anal. p. 183 no. 4. emendatur. —— *V.* eiusdem Emendationes in Epigrammata Anthologiae graecae. (Lps., Dyck. 1793, 8 mai.) p. 35 sq.

— —: De Iulio Diocle Carystio, epigrammatario. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam Vol. III. P. III. sive totius operis Vol. XIII. p. 882 sq.

DIOCLES Mathematicus.

Nic. Theod. *Reimer*: De Dioclis, eiusque perficiendi studio in cubi duplicatione. —— *V.* eiusdem Historiam problematis de Cubi duplicatione. (Gotl., Dieterich. 1798, 8) p. 174—186.

DIODORUS Siculus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 769 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 361 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1539, 4. *ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΤΙΝΑ τα εὑρισκομενα.* DIODORI SICVLI HISTORIARVM LIBRI ALIQVOT QVI extant, opera & studio VINCENTII OBSOPOEI in lucem editi. Cum gratia & priuilegio ad triennium, BASILEAE. *In fine p. 482: ΕΤΥΠΩΘΗ ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΗΣ ΥΕΡΜΑΝΙΑΣ, ἐπιμελειᾳ μεν Ιωαννȣ ὀπωρινȣ, ἀναλωμασι και Ροβερτȣ (!) χειμερινȣ, ἐτει ἀπο της ἐν σαρκου θεογονιας α φ λ θ. βοηδρομιωνος μηνος.* —— 6 *ff.* praefixa, 481 pp. Ex uno codice msto descriptam hanc editionem principem *Obsopaei* studio debemus, nulla addita vel interpretatione vel annotatione. De reliquis, quae ad editionis historiam pertinent, iuvat ex *Obsopaei* epistula dedicatoria ad Christophorum, Episcopum Augustanum data, hue transscribere locum. „Diodori, Siculi, *inquit*, mendicas has, quas tua Celsitudo videt, reliquias, ab Iano Pannonio quondam Quinqueecclesiensi episcopo ab interitu vindicatas, ac deinceps ab eruditissimo viro, Ioanne Alexandro Brassicano (ne quem merita laude defraudemus) nobis per Ioan. Petreium communicatas et nunc tandem a me transcriptas edimus. Quo in autore ut iactorae magnitudo intelligatur, omnium ille ferme gentium et populorum historiam quadraginta voluminibus condidit: de quibus hos quinque tantum habemus superstites, cum iliis quinque Latinis prioribus, quorum versio meo quidem iudicio Puggio non recte adscribitor. Neque enim verisimile est, adeo spurcilinquum et virulentum sycophantam et vitiligatorem quidquam graecitatis calluisse, qui ne Latinam quidem linguam, cuius sibi videbatur esse peritissimos, recte calluit.“ Hac antiquiorem editionem negandam esse, nunc omnes sciunt, quamquam iile *Harwood* a. 1478 editam indicavit. Bibl. sen. et acad. Lips.

1559, f. *ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ βιβλοι πεντεκαιδεκα ἐκ των τεσσαρακοντα.* DIODORI SICVLI Bibliothecae Historicae Libri quindecim de quadraginta. Decem ex his quiudecim nunquam prius fuerunt editi. ANNO M. DLIX. EXCVDEBAT HENRICVS STEPHANVS illustris viri HVLDERICI FVGGERI typographus. —— 6 *ff.* praefixa, 847 pp. Libris I—V., et lib. XI—XV, qui hac in editione primum e codice quodam msto Claromontano prodierunt, praemisit brevem tractatum de Diodoro, in quo de eius vita, libri argumento, historici virtutibus, egregie disseruit, hunc que contra iniquas nonnullorum reprehensiones defendit. Melius autem *Stephanus* consuluisset doctis, si variarum lectionum in libri ora adpositarum auctoritates codicum adnotasset. A p. 792—810, finito libro vicesimo, adiecit *Stephanus* Excerptas e posterioribus Diodori libris historias, quas Romae degens in quodam volumine cum aliis collectaneis invenerat. A p. 810 — 827 Supplementa Diodori e Flaco, Arriano, Curtio, praefixis e Diodoro summariis succedunt. Animadversiones autem, quae a p. 827—847 exhibentur, *Stephanus* ipse non magni habebat, de iis lectores admonens ut eas: „tamquam extemporales, non tanquam per otium scriptas legant.“ Ceterum nitide diligenterque impressa editio. Bibl. sen. et acad. Lips.

1604, f. *ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ βιβλια πεντε - και — δεκα, ἐκ των τεσσαρακοντα.* DIOD. SICVLI BIBLIOTHECAE HISTORICAE LIBRI XV, DE XL. Quorum V. priores Aegypti, Asiae, Africae, Graeciae, Insularum & Europae, antiquitates continent: *RELIQVI X. RES A. PERSIS, GRAECIS, MAcedonibus, & caeteris orbis terrarum populis, ab expeditione inde Xerxis in Graeciam vsque ad successorum Alexandri Magni in Phrygia praelium, &*

Antigoni caedem, gestus exponunt. His accesserunt ECLOGAE seu fragmenta, ex libris quibusdam Auctoris, qui desiderantur. *Omnia cum interpretatione Latina; summis rerum capitibus in margine, ac temporum annotatione illustrata.* Cui adiecta CHRONOLOGIA duplex; Archontum Atticorum, & Magistratuum Rom. ad Mundi, Olympiadum & vrbis C. annos, succincta rerum quolibet anno gestarum indicatione, supputatorum. Index praeterea tergeminus; & Phraseologia ex V. libris Mythologicis; ac Notae tandem in contextum Graecum. *Studio & labore* LAVRENTII RHODOMANNI Cherusci. HANOVIAE Typis Wechelianis apud Claudium Marnium & haeredes Ioannis Aubrii M.DC.IIII. *Voll. II.* —— 16 *ff.* praefixa, 361 pp., et 30 *ff.* indicem contin., et 1 *f.*: Errata; 6 *ff.*, 1013 pp., quarum a p. 999—1013: Corollaria et Correctiones implent, quae tamen saepe desunt exemplaribus. Ex priore editione non ea diligentia, qua par erat, expressa est. Fragmenta autem sunt aucta, et versio latina *Laur. Rhodomanni* insuper est adiecta. Notae additae multum valent.

1746, f. *ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ Βιβλιοθήκης ἱστορικῆς τὰ σωζόμενα.* DIODORI SICULI Bibliothecae historicae libri qui supersunt, Interprete Laurentio Rhodomano ad fidem Mss. recensuit Petrus Wesselingius, atque Henr. Stephani, Laur. Rhodomanni, Fulvii Ursini, Henr. Valesii, Jacobi Palmerii, & suas Annotationes, cum indicibus locupletissimis, adjecit. Amstelodami Sumptibus Jacobi Wetstenii M.D.CCXLVI. *Voll. II.* —— 20 *ff.* praefixa, 731, et 3 *ff.*: Addenda et Emendanda; 2 *ff.* praefixa, 666, et 56 *ff.* pp. Exemplaria in ch. m. a. 1745 habent. Nova recensio, instituta ad codices mstos aliaque subsidia critica, ad quae *Ios. Scaligeri*, *Is. Vossii*, *Salmasii* et *Ursini* ineditae notae pertinent. Ceterum negligentissime mendis, ut adeo verba desint, inquinata est editio; *Rhodomanni* autem versio hic et illic est emendata, et libri sunt primum, duce Rhodomanni interpretatione a. 1611 edita, in capita divisa. *Wesselingius* ipse de subsidiis adhibitis, in praefatione accurate disputavit, quem deinde *Eyringius* in notitia sua litteraria p. CLXV sqq. secutus est. Operi est primo loco *H. Stephani* Disputatio de Diodoro Siculo eiusque scriptis praemissa, quam priorum editorum praefationes et dedicationes, deinde virorum doctorum veterum recentiumque indicia et elogia, imprimis autem Vossii, Whearii, et Fabricii notitia de Diodori Sic. vita et scriptis harumque editionibus excipiunt. Textui autem graecolatino sunt subiectae primo loco variae lectiones, altero eoque inferiore annotationes reliquae tum variorum tum Wesselingii ipsius. Interiori libri orae paginarum numeri editionis Rhodomanianae, exteriori vero editionis Stephanianae, simul cum Olympiadum notatione sunt adpicti. Eodem modo eclogis sunt adpositi paginarum numeri ex iis collectionibus, unde illae sunt desumptae. Praeterea autem, ut iam indicari, priori volumini, finito libro XIV., subiuncta sunt Addenda et Emendanda, tum Excerpta ex Io. Chph. de Iordan Apparato chronologico in opus de Originibus Slavicis, sect. V. de Chronologia Diodori Siculi. Posteriori volumini subnexa leguntur p. 489—514 Eclogae sive Excerpta e Chronicorum Diodori Siculi libris VI, qui vigesimum insequuntur: p. 515—544 Eclogae sive Excerpta ex Diodori Sic. Bibliothecae libris, qui desiderantur, ut in Photii Bibl. extant; p. 545—617 Ex historia Diodori Sic. Excerpta de virtutibus et vitiis; p. 618—632 Ex Diodoro Siculo Excerptae legationes; p. 633—646 Diodori Siculi Fragmenta; p. 647—666 Epistolae Diodori Siculi ex Italica Octavii Acchangeli versione latine redditae, interprete Abr. Preigero; sed omissae sunt ad has Petri Carrera notae. Agmen claudunt instructissimi sex Indices, Addendaque et Corrigenda ad libros, qui altero volumine continentur. Bibl. acad. et sen. Lips.

1793 — 1807, 8 mai. *ΔΙΟΔΩΡΟΣ.* Diodori Siculi Bibliothecae historicae libri qui supersunt, e recensione Petri Wesselingii cum interpretatione latina Laur. Rhodomani atque annotationibus variorum integris indicibusque locupletissimis. Nova editio, cum commentationibus III Chr. Gli. Heynii et cum argumentis disputationibusque Jer. Nic. Eyringii. Biponti, ex typographia Societatis. *Voll. XI.* —— 22 *Th.* Mera Wesselingianae editionis repetitio, adhibitis tamen denuo duobus codicis mstis Viennens. et 1 codice msto cod. Monac. In praemissis CLXXXII paginis continentur: 1) H. Stephani De Diodoro et eius scriptis brevis tractatio; 2) C. G. Heynii de fontibus et auctoribus Historiarum Diodori, et de eius auctoritate ex Autorum, quos sequitur, fide aestimanda; 3) Nic. Eyringii Quaestio de Operis Historici a Diodoro Siculo compositi Genere ac Virtuti-

bus; 4) Eiusdem Bibliothecae historicae Diudori Siculi Descriptio accuratior, qua eius Operis Oeconomia declaratur, cum Vita Diodori e Fabricii Bibl. Gr.; 5) Notitia literaria Editionum Diodori Siculi et superiorum et novissimae; 6) Pet. Wesselingii praefatio.

1795, 8 mai. Diodori Siculi Bibliothecae historicae libri qui supersunt et fragmenta, graece. Ex recens. Pet. Wesselingii curavit L. Wachler. Lemgoviae, Meyer. *Vol. I. P. I. II.* cont. lib. I—XI. —— 2 *Th.* 16 *Gr.* Ut apparet, editio haec, non satis diligenter typis descripta, non absoluta est.

1800 — 1802, 8. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae libri, qui supersunt ac deperditorum fragmenta. Graeca emendavit, notationem argumentorum subiecit, latinam Laur. Rhodomanui interpretationem castigavit et notas virorum doctorum ex editione Pet. Wesselingii integras cum suis animadversionibus indicibusque locupletissimis adiunxit H. K. Abr. Eichstädt. Hl., Hemmerde et Schwetschke. *Voll. II.* —— 5 *Th.* 12 *Gr.*; ch. scr. 7 *Th.* 8 *Gr.* Haec editio a F. A. Wolfio condita non est absoluta continetque tantum XIV priores libros.

1822, 12. Diodori Siculi Bibliotheca historica. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. *Voll. VI.* —— 2 *Th.*, ch. scr. 5 *Th.* 12 *Gr.*

1826, 12 mai. Diodori bibliotheca historica. Edidit Ludov. Dindorfius. Lps., Weidmann. *Voll. IV.* —— IV, 494; II, 547; II, 580; II, 549 pp. In cuiuslibet voluminis fine sunt summaria latine conscripta adiecta. Vol. IV. p. 195 — 301 Adnotationes criticae habentur, deinde usque ad p. 544 Indices sequuntur, quos p. 545 sqq.: Corrigenda et Addenda excipiunt. Prioribus editionibus multo praestat, cum substrato *Wesselingii* contextu, ex indole orationis Diudori multa menda sublata sint. Conf. ephem. scholast. univ. 1827. no. 53. p. 459 sqq., ephem. litt. Jenens. 1829. no. 127. p. 49 sqq. 2 *Th.* 12 *Gr.*, ch. mel. 3 *Th.*, ch. membr. 3 *Th.* 16 *Gr.*

1828 — 1831, 8 mai. Diodori Bibliotheca historica ex recensione Lud. Dindorfii. Vol. I. P. I. et II. contin. lib. I. — V.; XI. — XIV., Vol. II. P. I. contin. lib. XV. — XX., P. II. contin. Excerpta Vaticana. Indices; Vol. IV. et V. contin. Annotationes interpretum ad Lib. I. — V. et XI. — XX. et Fragmenta. lib. VI. — X. et XXI. — XL. et Appendicem ad Vol. V. Lps., Hartmann. —— 25 *Th.*, ch. mel. 40 *Th.* Indices rerum et verborum textu contentarum prodibunt volumine singulari. Omnium editionum locupletissima.

Bb) *Fragmenta.*

1582, 4. Excerpta ex Diodoro Siculo de Legationibus, Graece, cum notis Fulvii Ursini. —— *V.* (s. v. CONSTANTINUS Porphyrog.) Excerpta ex Polybio de Legationibus. (*Antv.*, ex offic. Cph. Plantini.) p. 313 — 333.

1603, 4. Excerpta e Diodoro, edidit Dav. Hoeschel. —— *V.* (s. v. Dexippus) eiusdem Eclogas Legationum. (AV.) p. 150 — 172.

1634, 4. Fragmenta ex Diodori Sic. Lib. Histor. VI. XXI. II. III. IV. V. VI. XXXIV. XXXVI. VII. Graece et Latine, cum H. Valesii notis. —— *V.* (s. v. CONSTANTINUS Porphyrog.) eiusdem Excerpta. (Paris.) p. 220 — 413.

1827, 4. Fragmenta Diodori [lib. VII. — X., XX. — XL.] edidit Aug. Maius. —— *V.* eiusdem Scriptorum veterum nova collectio. (Romae.) T. II. p. 1 — 131, p. 568 — 570. Rep. 1828.

1828, 8 mai. Diodori Bibliothecae historicae libri VII — X. et XXI, XL. Excerpta Vaticana ex rec. Lud. Dindorfii. Accedunt Aug. Maii Annotationes. Lps., Hartmann. (*nunc* Lehnhold.) —— IX, 150 pp. 20 *Gr.*

1717, 4. Dissertation sur un fragment de Diodore de Sicile, par L. Boivin. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. II. p. 84 sqq. ed. 8. T. III. p. 104 sqq. Hic editum extat fragmentum (graece et latine interprete Bovino cum eiusdem versione gallica), continens orationem Cleonis et Aristomenis, quod primus a. 1567 *H. Stephanus* cum Polemone sine auctoris nomine et s. tit.: *Ανωνυμου περι δυο ἀνδρων ἀριστευσαντων ἐν πολεμῳ και ἀγωνιζομενων περι πρωτειων* edidit. Secundum codicem mstum Medic. et Vatic. est fragm. Diudori Siculi; et *Is. Vossius* sub huius nomine in codice msto Florent. invenit. *Boivin* l. c. illud fragmentum, adiectu commentario, recudi curavit; deinde etiam *Wesselingius* et editores bipontini receperunt. Denique sine auctoris nomine iterum cum Polemone edidit *I. Conr. Orelli*, qui tamen postea in adiecta praefatione Diodorum Sic. auctorem agnovit.

Cc) *Delectus.*

1554, 8. Epitome ex Diodoro Siculo de statu Graeciae temporibus Demosthe-

nis, confecta a Martino Crusio. — Cum Demosthenis oratione Olynthiaca prima. *V.* ib. p. 22.

1823, 8. Diodori Siculi historiae lib. IV. et maior pars lib. V., ac Pausaniae lib. IV. cum selectis Wesselingii et Facii animadversionibus in usum scholarum. Brl., Flittner. — 2 *Th.* 12 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

AA. Historia.

Aa) *Opus integrum.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 4. DIODORUS SICULUS. *Haec char. goth. Infra insigne typ. Infra*: Venundatur Parisius (?) in vico Sancti Ioannis lateranensis sub signo Diui christophori. — CXXIII *ff.* textum, et VI *ff.* indicem complectentia. Haec editio, quam *Panzer* non indicat, tantum priores sex Diodori libros de fabulosis Aegyptiorum Gestis per *Poggium* latine conversos continet. Sed adnotandum est, non revera esse hic conversos sex, sed modo quinque libros; *Poggius* enim hos quinque libros in sex distinxit. Fortasse initio saeculi sexti eam *Clarde Chevallon*, quod nomen in insigni typ. legitur, impressit. Bibl. acad. Lips. Praeterea haec editio Fabricii Bibl. Gr. ed. Harlesii additur in recens. inserta ephem. litt. Jenens. 1806. nn. 228. p. 597; deinde etiam in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 241 editio sine a. notitia commemoratur, sed nescio utrom haec sit, an una posteriorum.

—, 4. Diodorus Siculus a Poggio Florentino in latinum versus. Parisiis, Jehan Petit. — Sic haec editio, cui a. notitia deest, in Catalogue des livres rares et précieux de la bibl. de feu M. Ant. Bern. Caillard. (Paris, 1810, 8 mai.) p. 227 no. 2009 eodemque modo in Catalogo bibl. Bonav. T. I. Vol. I. p. 149 indicatur.

—, 4. Diodorus Siculus. Denis Rose *etc.* venundantur in vico Sancti Jacobi sub signo diui Martiani. — Sic *Freytag* hanc editionem ex litteris amici cuiusdam indicat in Adparatu T. II. p. 1297. *Dionysius Rose* socius fuit *Badio Ascensio* et *Henrico Stephano.*

β) *Cum a. notitia.*

1472, f. *F.* 1 *a*: DIODORI SICVLI HISTORIARVM PRISCARVM A POGGIO IN LATINVM TRADVCTI LIBER PRIMVS INCIPIT. IN QVO HEC CONTINENTVR TOTIVS OPERIS PROHEMIVM. *Tabulam sequitur fol. vac., deinde Poggii dedicatio ad Nicolaum V. Ad hoc pertinet*: Cornelii Taciti de situ, moribus et populis Germaniae Libellus aureus. *In fine*: BONONIAE IMPRESSVM. MCCCC72 || FINIS. — 99 *ff.* 42 *lin.* Sine sign., cust. et num. *ff.* Fortasse hunc librum *Ugo Rugerius et Dom. Bertochus* impresserunt. *V.* autem de *Poggii* versione antea α). Ceterum Obsopoeus versionem hanc *Poggio* adtribuendam esse negat, v. supra l. Aa) 1539.

1476, f. *F.* 1 *a vacat*; *F.* 1 *b*: DIODORI SICVLI HISTORIARVM PRISCARVM || A POGGIO IN LATINVM TRADVCTI LIBER PRI || MVS INCIPIT: IN QVO HAEC CONTINENTVR || TOTIVS OPERIS PROHEMIVM. *Continuo argumentorum tabula incipit, quae f.* 2 *b explicit. F.* 3 *vacat. F.* 4 *a* (*sign.* .a. ii.): ( ) VLLVS. Antea quãtũ uis preclarus rerum scriptor || *etc. F.* 120 *a explicit lib. VI.*: FINIS. *Accedit f.* 121 *a* (*sign.* .q.): CORNELII TACITI ILLVSTRISSIMI HISTORICI || DE SITV MORIBVS ET POPVLIS GERMANIAE || LIBELLVS AVREVS. *F.* 128 *a*: Diodori Siculi Bibliothece (?) historiae libri: In quibus Prisce res: fabulae: || & multa ac uaria de situ locorũ ac moribus gentium cõtinentur: Impressi || Venetiis per Andreã Iacobi Katharẽsem Andrea Vendramino Duce || fortunatissimo. .Mcccclxxvi. Pridie kal. febr. || FINIS. — 128 *ff.* 36 lin. Sic *Hain* in Repertor. bibliogr. Vol. I. P. II. p. 257. nu. 6189, qui ipse librum vidit. Bibl. acad. Lips.

1481, f. Diodori siculi historiarũ priscarũ a Poggio ĩ latinũ traducti liber pri- || mus incipit in quo haec continentur totius operis prohemium. *Sic f.* 1 *b, quod excipit argumentorum tabula, quae f.* 2 *a explicit*: FINIS. *F.* 3 *a* (*sign.* a) *incipit*: Prohemium Poggii florentini Oratoris clarissimi in Diodorum sicu- || lum e greco in latinum a se conuersum ad nicolaum. Q. pont. Max. || ( ) VLLVS Antea quãtũ uis praeclaruſ rerum scriptor fu || it *etc. F.* 114 *a incipit*: CORNELII TACITI ILLVSTRISSIMI HISTORICI DESI || TV MORIBVS ET POPVLIS GERMANIAE. || LIBELLVS AVREVS. *et explicit f.* 121 *a*: FI-

NIS. *Continuo sequitur epistola inscr.:* Ieronymus Squarzaficus (?) Alexādrinus Clarissimo uiro Frā || cisco Leono patricio Veneto quondam Simonis filio. S. D. *et explicit f.* 121 *b subscriptum:* Ex aedibus solitae habitationis Nono. ka. Decembris. M. CCCCLxxxi. *In fine f.* 122 *a:* Hoc Diodori Siculi Hystorici nobilissimi opus una cum Cornelio Ta || cito de Germanor moribus ac uita: ab eruditis uiris castigatū. Impressū || fuit per Thomam Alexandrinum (*de Blavis*) huius artis peritissimum Venetiis, Re || gnante Ioanne Mocenico duce felicissimo Anno salutis millesimo qua || dringentesimo octogesimo primo: die uigesima quinta Nouembris. *Sequitur:* Registrum. —— *Hieronymi Squarziafici* ad *Fr. Leonem Patritium* epistola data priori editioni deest. Bibl. acad. Lips. hunc rarissimum et in ch. crassa impressum librum adservat. *Hain* illum non vidit. 122 *ff.* 38 lin. cum *sign.*

1493, f. Lucianus *de veris narrationibus et* Diodorus Siculus. *In fine:* Explicit feliciter opus Diodori Siculi diligenter ac accuratissime emendatum acque Venetiis impressum per Philippum Pincium Mantuanum die uigesima nouembris anno domini a natiuitate MCCCCLXXXXIII. Laus deo finis.

1496, f. DIODORVS SICVLVS. *Sic non num. f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*num.* I. *sign.* a): LIBER PRIMVS. *Hic tit. est columnae.* POGIVS FLORENTINVS AD NICOLAVM Q VINTVM Pon. Max. *In fine f.* LXXVI *b:* FINIS. || Explicit foeliciter opus Diodori siculi diligenter ac accuratissime emendatum || per Bartholomaeum Merulam: Acq; (?) Venetiis impraessum p Magistrū || Ioānem de Cereto de Tridino alias Tacuinū. Anno salutis domi- || nice. M. cccc. Lxxxxvi. xii. Kalen. Octobris. Imperāte Sere- || nissimo principe Augustino Barbadico. || Laudes Deo iugiter. *Sequitur* 1 *f.:* REGISTRVM HVIVS OPERIS, *infra insigne typ.* —— 1 non num. *f.*, et 76 num. *ff.* c. lin. 45 et 46, et 1 non num. *f.* continens indicem et insigne typ. inscriptum *Z. T. Hain* in Repert. bibliogr. Vol. I. P. II. p. 257 no. 6191, qui ipse librum vidit, non satis accurate titulum descripsit, ut ex mea notitia liquet; nisi aliud exemplar ante oculos habuerit. Bibl. acad. Lips.

1531, f. EN DAMVS DIODORI SICVLI HISTORICI GRAECI, QVAE NVNC QVIDEM EXTARE NOSCVNTVR OPERA. NEMPE, De Illustrium Regum Philippi, & Alexandri, necnon & aliquot aliorum nobilium ducum Macedoniae praeclarè factis, Bartholomaeo Cospo Bononiensi interprete, Lib. II. — De fabulosis Aegyptiorum gestis, omni sanè poëtarum, historiarumq; studioso, utileis ac iuxta necessarios, à Pogio (?) Florentino latinitate donatos, Lib. VI. Ioannis Monachi, ex libris historiarum suarum de uita Alexādri ab eodem Bartholomaeo uersum, Lib. I. Bocatij aliquot insignium foeminarum quarum apud uarios autotores (?) crebrò fit memoria, historias, ex eiusdem Lib. X. Nunc denuo diligenter recognita, & à mendis quibus hactenus laborabant, studiosè uindicata. BASILEAE EXCVDEBAT HENRICVS PETRVS, MENSE AVGVSTO, ANNO, M D. XXXI. *In fine:* BASILEAE EXCVDEBAT HENRICVS PETRVS, MENSE AVGVSTO, ANNO M. D. XXXI. —— 12 *ff.* praefixa, 374 pp. Bibl. acad. Lips.

1548, f. Diodori Siculi bibliothecae historicae, hoc est, rerum antiquarum a Graecis, Romanis, Barbaris, praecipueque Philippo et Alexandro Maced. regibus gestarum Libri XVII, summo studio partim longe emendatius, quam antea, partim nunc primum in lucem editi. His adiecimus Dictys Cretensis et Daretis Phrygii de Troiano bello historiam. Basileae.

1552, 12. Diodori Siculi bibliothecae historicae libri XVIII. LB., apud Sebast. Gryphium. —— Huius editionis notitia additur Fabricii Bibl. Gr. in recensione inserta ephem. litter. Jen. 1806. no. 228. p. 597.

1559, f. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri XV. Hoc est, qvotqvot Graece extant de qvadraginta, quorum qvinqve nunc primum Latinè eduntur, de quibus in praefatione edoceberis. Adiecta his sunt ex iis libris qvi non extant, fragmenta quaedam. Sebastiano Castalione totius operis correctore, partim interprete. Praeterea interiecta est Dictys Cretensis et Daretis Phrygii de bello Trojano historia, ad supplendam lacunam qvinqve librorum, qvi inter qvintum et undecimum desiderantur. Basileae per Henricum Petri. Mense Augusto 1559. —— Sic *Götz* in Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. T. II. p. 403 sq. no. 549. Quinque libri priores sunt ex *Poggii*, lib. XI — XIV ex anonymi cuiusdam versione. Librum

XV. *Marcus Hopperus*, et duo reliquos *Angelus Cospus* verterat. Rep. emendatius a. 1578 prodiit.

1578, f. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri XV. hoc est qvotqvot Graece extant de qvadraginta. Qvorum qvinqve nunc iterum Latine diligenter recogniti, et chronologia illustrati eduntur. Sebastiano Castalione totius Operis correctore, partim interprete. Interjecta vero est, Dictys Cretensis & Daretis Phrygii De Bello Trojano historia, & Tryphiodori Aegyptii, Ilii excidium, Guilielmo Xylandro interprete, ad supplendam lacunam qvinqve librorum, qvi inter qvintum et undecimum desiderantur. In calce operis accessere Fragmenta Historica eiusdem Diodori Latinè versa. Basileae, ex Officina Henricpetrina 1578. —— Sic *Götz* t. c. p. 404.

1611, 8. Diodori Siculi Bibliothecae Historicae Libri XV reliqui. Qvibvs accesserunt Eclogae, seu fragmenta ex libris Auctoris, qvi desiderantur. Omnia ex interpretatione Laurentii Rhodomanni, Cherusci, suis capitibus seu Paragraphis distincta: qvibvs respondet Index locupletissimus. Hanoviae, typis Wechelianis, apud Haeredes Io. Aubrii MDCXI. —— Cum contextu graeco prodiit haec Rhodomanni versio ceteris praeferenda iam a. 1604.

BB. Epistolae.

1725, f. Diodori Siculi epistolae, ex italica Archangeli versione latine redditae ab Abr. Preigero, et cum eiusdem notis. —— *V.* in *Burmanni* Thesauro Siciliae, T. X. Vol. X. (I.B.) Repetitae extant ex eadem versione in Fabricii Bibl. gr. T. XIV. p. 229 sq.

Bb) *Delectus.*

1516, f. DIODORI SICVLI SCRIPTORIS GRAECI LIBRI DVO, PRIMVS DE PHILIPPI REGIS MACEDONIAE, ALIORVM VE QVORVNDAM ILLVSTRIVM DVCVM, ALTER DE ALEXANDRI FILII REBVS GESTIS. VTRVMQVE LATINITATE DONAVIT ANGELVS COSPVS BONONIENSIS. — ALEXANDRI REGIS VITA, QVAM GRAECE SCRIPTAM A IOANNE MONACHO ANG. COSPVS VERTIT IN NOSTRAM LINGVAM. NON SINE PRIVILEGIO HAEC EDITA. *In fine:* Impressum Viennae Pannoniae per Hieronymum Victorem Mense Aug. Anni 1516. —— 4 non num., 93 num. *ff.* et 1 non num. *f.*, quod inscriptionem continet. Rarissimam hanc atque splendidissime typis descriptam editionem indicat describitque *Denis* in Die Merkwürdigkeiten der k. k. garellischen öffentl. Bibl. p. 263 sqq. Bibl. sen. t ips.

1517, f. Diodori Siculi libri duo, primus de Philippi regis Macedoniae aliorumq' quorundam illustrium ducum, alter de Alexandri filii rebus gestis, utrunq' latinitate donavit Angelus Cospus Bononiensis, Alexandri regis vita; quam Graece scriptam a Ioanne Monacho Angelus Cospus vertit in nostram linguam. Impressum Venetiis per Joannem de Tridino alias Tacuinum anno Domini M.D.XVII. die XIIII. Maii.

B. germanicarum.

1554, f. Heyden Weldt vnd irer Götter anfängchlicher vrsprung *etc.* auss vilen glerten thewren männer Schrifften zvsammen getragen. — Diodori des Siciliers vnder den Griechen berhümptesten Geschichtschreibers sechs Bücher, dero innhalt anzeigt, verneinten anfang der Weldt, auch erste jr bewohnung vn beherschung aller landen, mit viln vngläublich geachten gschichten, sitten, rechten vnnd gepränchen, so bis zu Troianischer veld fürgangen. — Dictys des Candioten wharhaffte beschreibung von Troianischen Krieg *etc.* Hori eins vor dreytausend jaren, in Aegypten Künigs vnd Priesters, gebildete waarzeichen *etc.* Planetentafeln. Als mit entworffnen Bildungen gar lustlich durchziert. Durch Johann Herold beschriben vnd jnns teutsch zusamen gepracht. *In fine:* Getruckt zu Basel durch Henrichum Petri, im Mertzen, Nach der geburt Christi. M. D. Liiij. —— Cum multis figg. Tantum Diodori libri sex hic continentur, qui, ut *Grillo* putat, secundum codicem mstum sunt conversi. Rep. 1604.

1604, f. — Frankf. a. M.

1782 — 1787, 8. Diodors von Sicilien Bibliothek der Geschichte. Aus dem Griechischen übers. von F. And. Stroth. Fortgesetzt von J. F. Sal. Kaltwasser. Frkf. a. M. *Voll. VI.* —— 5 *Th.* 10 *Gr.* *Kaltwasser* convertit Vol. V. et VI.

1827—1832, 12. Diodor's von Sicilien historische Bibliothek, übers. von Jul. F. Wurm. Stuttg., Metzler. —— Huc usque VII voll. prodierunt. 1 Th. 4 Gr.

C. gallicarum.

1530, f. L'Histoire des successeurs de Alexandre le Grand, extraicte de Diodore Sicilien; et quelques peu de vies escriptes par Plotarque, Translatee par messire Claode de Seyssel, conseiller & maistre de Reqvestes du roy Loys, roi de France, dooziesme de ce nom. *In fine:* Laquelle histoire a este imprimee par M. Josse Badius, imprimeur & libraire jure en luniversite de Paris: & acheve le deuxiesme joor du moys de May, lan de grace 1530. —— 150 *ff.* Interpres *de Seyssel* graecae linguae non gnarus fuit; itaque ab *Ioanne Lascari* impetravit, ut Diodori libros XVIII. XIX. et XX. ipsi in latinam linguam transferret, ex qua deinde illos *de Seyssel* in gallicam convertit. *V.* 1545, 16.

1535, 4. Les trois premiers Livres de l'histoire de Diodore Sicilien, Historiographe Grec, translatez de latin en françois par Maître Antoine Macault. Paris, à l'enseigne du Pot cassé MDXXXV.

1545, 16. L'Histoire des successeurs de Alexandre le Grand *etc.* Paris. —— *V.* 1530 et 1705.

1545, f. Sept Livres des Histoires de Diodore Sicilien noovellement tradoyts de Grec en Francois, par Jacques Amyot. Paris, de l'inoprimerie de Michel de Vascosan.

1654, f. Sept Livres des Histoires de Diodore Sicilien, nouvellement traduits de Grec en François [, *par Jacques Amyot*]. A Paris, chez Michel de Vascosan. —— Conversi continentur hic libri XI—XVII.

1705, 12. Histoire des Successeurs d'Alexandre le Grand, tirée de Diodore de Sicile; mise autrefois en français par Claode de Seyssel [*Paris*, 1545, 16]; traduction nouvelle. Luxembourg, chez Andre Chevalier. —— Ut *Barbier* in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes T. I. (1806, 8) p. 356 nn. 2898 ex libro: Recueil de pieces fugitives (1704, 12) p. 566, quem composuit *Flachat Saint-Sauver*, adnotat, alii hanc versionem *Pet. Hugoni* alii autem *Petro de la Croix* adtribuunt.

1737—1744, 12. Histoire universelle de Diodore de Sicile. Trad. en franç. par l'Abbé Terrasson. Paris, *Voll. VII.* —— Rep. 1777.

1738—1743, 12. Histoire universelle de Diodore de Sicile, tradoite en François par M. l'Abbé Terrasson. (*Avec de remarques.*) A Amsterdaio chez Wetstein et Smith. *Voll. IV.* —— Sic hace versio in Catalogo bibl. Bunav. T. I. Vol. I. p. 149 indicatur.

1777, 12. — par I. Terrasson. Paris. *Voll. VII.* —— *V.* 1737.

D. italicarum.

AA. Historia.

1526, 8. Diodoro Siculo delle antique historie fabulose nuovamente fatto vulgare et con diligentia stampato. *In fine:* Impresso in Firenze per li heredi di Philippo di Giunta nel anno del Signore. M. D. XXVI. di Ottobre. —— 120 *ff.* Haec rara versio italica ad *Poggii* latinam facta, ut illa priores sex libros complectitur. Rep. in seqq.

1542, 8. Diodoro *etc.* Nuovamente fatto volgare, et coo somma diligentia stampato. In Venetia per Gabriel Jolito di Ferrarii M. D. XLII. —— Ex priore editione expressa est.

1547, 8. Diodoro *etc.* stampato. Con la Tavola. Con Privilegio. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari. MDXLVII.

1566, 8. — Vinegia per lo Giolito.

1575, 4. Historia o vero Libraria historica di Diodoro Siciliano delle memorie antiche, non pur de' Barbari innanzi, et dopò la Guerra Trojana, ma ancora de' Greci et de' Romani: nella quale, divisa da noi per le qoattro Monarchie in due Volumi, si contengono le cose avvenute nello spazio di MCXXXVIII. anni, secondo che dal Proemio d'essa si comprende: tradotta di Greco in Latino da diversi Auttori, et nella nostra liugua da M. Francesco Baldelli. Con due Tavole ona de' nomi de' Luoghi antichi e moderni; et l'altra delle cose notabili: Con Privilegii. In Vinegia appresso Gabriel Golito de' Ferrari. MDLXXV. — La Seconda Parte della Libraria historica di Diodoro Siciliano: tradotta dal Greco in Latino da diversi Auttori, et nella nostra lingua da M. Francesco Baldelli. Nella quale raccontandosi i fatti d'Alessandro Magno, le discordie, et l'imprese de' suoi Capi-

lani; si viene ad Agatocle Tiranno di Sicilia, alle cose de' Siciliani, et alla ribellione de' Servi contra i Romani et altri Popoli. Con la Tavola *etc.* — 1000, 358 pp. Voluminis primo, ut nonnullis versionibus latinis, etiam Dictys Cretensis et Dares Phrygius conversi additi sunt, ut lacuna, quae in Diodori opere nunc extat, expleretur. Agmen claudunt in volumine II.: 1) Breve discorso d'intorno alla vita et gli scritti di Diodoro Siciliano; 2) Indice di tutte le cose notabili, contenute nella prima parte *etc.*; 3) Indice de' nomi d'Isole, Città *etc.*

1813, 8. Diodoro Siculo. Dares. Dictys, trad. in lingua ital. Roma, Poggioli. — Pertinet ad collectionem inscriptam: *Collana.*

1819, 8. — trad. da Compagnoni. Milano. — Et hac versione continentur Diodorus Siculus, Dares et Dictys.

BB. Epistolae.

1725, f. Epistole di Diodoro Siciliano, tradotte dal Greco in Latino, dal Cardinal Niceno Bessarione, e dal Latino in Italiano da Ottavio d'Archangelo. — *V.* in *Burmanni* Thesauro Siciliae T. X. Vol. X. p. 395 sq.

E. anglicarum.

α) Sine a. notitia.

(1568—1569,) 4. A righte noble and pleasant History of the Successors of Alexander surnamed the great, teaken out of Diodorus Siculus: and some of their liues written by the wise Plutarch: translated out of French into English by Th. Stocker. London, printed by H. Bynnemann for Humfrey Toy.

β) Cum a. notitia.

1653, f. The History of the World by Diodorus Siculus, done into English by Cogan. Lond.

1700, f. The Historical Library of Diodorus the Sicilian; in fifteen Books: The first five contain the Antiquities of Egypt, Asia, Africa, Greece, the Islands and Europe. The last Ten, an Historical Account of the Affairs of the Persians, Grecians, Macedonians, and other Parts of the World. To which are added the Fragments of Diodorus, that are found in the Bibliotheca of Photius; together with those publish'd by F. Ursinus. Made English by G. Booth. Lond., printed by Edw. Iones, for Awnsham. — Rep. 1721.

1721, f. The historical Library of Diodorus the Sicilian, in fifteen Books, made English by G. Booth. The 2d Edition. Lond. — *V.* 1700.

1726, 8. Two Fragments of the 24th Book of Diodorus Siculus translated into English by Mr. John Toland. — *V.* eiusdem Collection of several Pieces. (Lond.) Vol. II. p. 42—46.

III. *Illustrantia Diodorum scripta.*

(*R. P.*) The identity of Albion with the Hyperborean Island of Diodorus. — *V.* in Class. Jour. no. V. p. 176—182; no. VI. p. 247—253.

(*C.*) Critical Remarks on some Passages in Diod. Sic. — *V.* in Class. Jour. no. XXX. p. 372—374.

L. *Boivin*: Dissertation sur un fragment de Diodore de Sicile. — *V.* in Mem. de l'Acad. des Inscr. T. III. p. 104 sqq. ed. Amst.

de *Caylus*: Reflexions sur les historiens anciens en general et sur Diodore de Sicile en particulier. — *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XVIII. hist. p. 55 sqq.

— —: Description du boucher d'Ephestinn d'après Diodore de Sicile. Liv. XVII. et les medailles. — *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXI. p. 76 sqq.

Rich. *Clayton*: The Character of Diodorus Siculus. — *V.* in Critical Inquiry into the Life of Alexander the Great, by the Ancient Historians *etc.* Bath, printed by S. Hazard. 1793, 4.

Sainct *Croix*: Sur Diodore Sicilien. — *V.* eiusdem Examen critique des Anciens Historiens d'Alexandre le Grand. (Paris, 1775, 4; 1804, 4; 1810, 4) ed. II. p. 65 sqq.

Pet. Pauli *Dobree* Notae ad Diodorum Siculum. — *V.* eiusdem Adversaria; edente Iac. Scholefield. (Cbr., 1831, 8 mai.) P. I. p. 139—141.

J. B. *Gail*: Tableaux de Variantes, ou inédites, ou mal à-propos délaissées, ou mal commentées, ou à tort corrigées. On citera parfois des Leçons non contestées, mais inexactement expliquées. — *V. Seebodii* Bibl. crit. 1821, fasc. II. p. 251—259. Proponuntur notae ad Herodotum, Thucydidem, Xenophontem,

Sophoclis Philoctetam, Diodorum Siculum, et Theocritum.

— —: Examen du texte de Diodore de Sicile, relatif au monument d'Osymandias. —— V. Mémoires de l'Acad. des Inscr. et B. L. T. VIII. (Paris, 1827, 4) Mém. no. IV. Gail iidem Diodori historiam omni modo defendit; aliter autem statuit Larcher in lecta dissertatione de hac re, quae est inserta Tomo IX.

D. C. Grimm: Observationes e Diodoro Siculo in N. T. Periculum I—IV. Annabergae. 1776, 4.

A. H. L. Heeren: Vergleichung der Aegyptischen Königreiche von Herodot (II. p. 99—182), Diodor (I. p. 54—82) und Manethon. —— V. eiusdem Ideen über den Verkehr der Alten etc. edit. IV. (Götting., 1826, 8) T. II. P. II. p. 421 sqq.

Ch. Glo. Heyne: De fontibus et auctoribus historiarum Diodori et de eius auctoritate, ex auctorum, quos sequitur, fide aestimanda, commentationes. —— V. Commentationes Soc. Gotting. Vol. V. P. III. p. 89 sqq., Vol. VII. P. III. p. 75 sqq., p. 107 sqq. Et rep. in editione Bipontina Vol. I. p. XIX—CIV.

John Jackson: The Errors in the Numbers of Diodorus Siculus relating to the Assyrian Kings shewn; his account of the Egyptian Chronology amended. —— V. eiusdem Chronological Antiquities. (Ld., 1752, 4) Vol. I. p. 243—247; Vol. II. p. 116 sq.

I. Iensii epistola ad I. G. Graevium super aliquot Diodori Siculi locis. —— Accessit eiusdem Lectionibus Lucianeis. (Hagae Com., 1699, 8 mai.)

Paul Jodrell: On the Aegis of Minerva and the imitation of Euripides by Virgil: History of the Aegis from Herodotus and Diodorus Siculus. —— V. eiusdem Illustrations of Euripides, on the Ion and the Bacchae. (Ld., 1781, 8) p. 136—138.

— —: On the history of the different Nations of the Amazons, conquered by Hercules, as related by Diodorus Siculus. —— V. ib. p. 144—146.

F. R. C. Krebsius: Lectiones Diodoreae partim historicae partim criticae. Emendantur passim aliorum scriptorum loci plurimi. Hadamariae et Weilburgi. Typis et sumptibus Librariae L. E. Lanz. 1832, 8. —— XIV, 282 pp. 1 Th. De fragmentis Diodori agitur.

Csp. F. Munthii Observationes philol. in sacros Novi Testamenti libros ex Diodoro Siculo collectae. [Accedit index vocum Diodorearum, quibus lexica locupletari et suppleri possunt.] Hfn., 1755, 8. —— 18 Gr.

F. Osann: Diodorus Sicul. IV. 6. p. 252 emendatur. —— V. C. A. Böttigeri Amalthea, Vol. I. p. 344 sq.

Iac. Palmerii Exercitationes ad Diodorum Siculum. —— V. eiusdem Exercitationes ad optimos auctores graecos. (LB., apud Gaasbeckios. 1668, 4) p. 96—150.

Quatremère — de Quincy: Mémoire sur la restitution du temple de Jupiter Olympien à Agrigente, d'après la description de Diodore de Sicile et les fragments qui y subsistent encore, etc. —— V. in Mémoires de l'Academie royale des inscr. et B. L. Tom. II. 1815, 4.

I. Iac. Reiske: Ad Diodorum Siculum Animadversiones. —— V. eiusdem Animadversionum ad Graecos auctores Vol. I. (Lps., litt. Loeperianis. 1757, 8) p. 1—94.

C. Sintenis: Observationes criticae in Diodorum Siculum. Servestae, in comm. apud Kummer. 1829, 4. —— 18 pp. 8 Gr.

J. Toup: Emendationes in Diodorum Siculum. —— V. eiusdem Emendationes in Suidam et Hesychium. (Ld.) P. I. p. 76, 174; P. II. p. 205, 310, 625; (Lps., 1780, 8) inter Toupii Opuscula critica p. 50, 114 sq., 447. 521.

Antonius DIOGENES.

I. Editiones textus.

1601, f. Photii Excerpta (cod. CLXI.) ex Antonio Diogene. Graece. —— V. in Photii Bibl., ab Hoeschelio edita. (AV.) p. 335 sqq.

1606, f. —— V. in Photii Bibl. a Pet. Stephano editn. (Gv.)

1653, f. —— V. ib. (Rothomagi.)

1824, 4. —— V. in Photii Bibl. ab Imm. Bekkero edita. (Brl.)

1824, 12 mai. —— V. Corpus Scriptorum Eroticorum, a Fr. Passow editum. (Lps., Teubner.) Vol. I.

II. Editiones versionum.

1812, 8. Extraits du Roman Grec d'Antoine Diogène, donnés par Photius dans sa Bibliothèque et traduit du Grec et avec des notes par Chardon de la Rochette. —— V. eiusdem Mélanges de Critique et de Philologie. (Paris, chez d'Hautel.) T. I. p. 6 sqq., p. 53 sqq.

III. *Illustrantia Diogenem scripta.*

Meiners: Ueber Antonius Diogenes. —— *V.* eiusdem Geschichte der Wiss. bei den Griechen u. Römern. T. I. p. 253 sqq.

F. A. *Ukert:* Ueber Antonius Diogenes als Geographen. —— *V.* eiusdem Geographie der Griechen u. Römer. T. I. P. I. (Weimar, 1816, 8) p. 111.

DIOGENES Apolloniates.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 817 sq.; *ed. n.* T. II. p. 656.

I. *Collectiones fragmentorum.*

1829, 8. Anaxagorae Clazomenii et Diogenis Apolloniatae fragmenta, quae supersunt omnia disposita et illustrata. Diss. . . . quam scripsit Wilh. Schorn. Bonnae, typis Thormannianis. —— 64 pp. 8 *Gr.*

1830, 8. Diogenes Apolloniates. Cuius de aetate et scriptis disseruit, fragmenta illustravit, doctrinam exposuit F. Panzerbieter. Lps., Hartmann. —— XII, 139 pp. 15 *Gr.*

II. *Illustrantia Diogenem scripta.*

F. *Panzerbieter:* De Diogenis Apolloniatae vita et scriptis dissertatio. Meiningae, Hartmann. 1823, 4. —— 18 pp.

F. *Schleiermacher:* Ueber Diogenes von Apollonia. —— *V.* in Abhandlungen der Akademie der Wiss. zu Berlin aus d. J. 1804 — 1811. Philos. Klasse. (Brl., 1815, 4.)

DIOGENES Laertius.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 600 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 564 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1533, 4. *ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΠΕΡΙ ΒΙΩΝ. ΔΟΓΜΑτων και ἀποφθεγματων των ἐν φιλοσοφιᾳ εὐδοκιμησαντων βιβλια δεκα, νυν πρωτον ἐντυπωθεντα.* Diogenis Laertij De uitis, decretis & responsis celebrium philosophorum Libri decem, nunc primum excusi. *Infra insigne typ., iuxta quod:* FRO || BEN. *Infraque:* BASILEAE ANNO MDXXXIII. *In fine: ΕΝΕΤΥΠΩΘΗ ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ παρ' ἱερωνυμῳ τῳ Φρωβενιῳ και νικολαῳ τῳ ἐπισκοπιῳ ἐτει θεογονιας α φ λ γ.* — Index duernionum. — 1 a b c d e f g h i k l m n n p q r s t u x y z A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq rr ss tt uu xx yy zz AA BB CC. —— 4 *ff.* praefixa, 573 pp. et 1 *f.* cum insigni typ. Praemissa est: „Hieronymi Frobenii et Nicolai Episcopii Praefatio.“ signata: „Basileae ex Officina nostra pridie Idas Martias M. D. XXXIII.“ Ex codice msto *Matth. Aurigalli* est haec editio parata. Bibl. acad. Lips.

1570, 8. *Διογενους Λαερτιου περι βιων, δογματων και ἀποφθεγματων των ἐν φιλοσοφιᾳ εὐδοκιμησαντων, βιβλια ι.* Diogenis Laertii de vitis, dogmatis & apophthegmatis eorum qui in philosophia claruerunt, libri X. In quibus plurimi loci integritati suae ex multis vetustis codicibus restituuntur, et ij quibus aliqua deerant, explentur. Cum annotationibus Henr. Stephani. PYTHAG. PHILOSOphorum fragmenta. Cum Latina interpretatione. Anno M. D. LXX, Excudebat Henricus Stephanus. —— 494 pp., et 1 var. *f.*, 40 pp., 432 pp. Nova recensio ad codices mstos constituta, ex quibus verba singula adeoque maiores lacunae sunt expletae. Adiectae autem notae tantummodo ad octo priores libros pertinent. Ad Pythagoreorum scripta sunt *Canteri* animadversiones additae. Bibl. sen. Lips.

1593, 8. Diogenis Laertii de vitis, dogmatis et apophthegmatis clarorum philosophorum libri X. Hesychii Ill. de iisdem Philosophis et de aliis Scriptoribus liber. Pythagoreorum philosophorum fragmenta. Omnia Graece et Latine ex editione postrema. Is. Casauboni Notae ad lib. Diogenis, multo auctiores et emendatiores. Excud. Henr. Stephanus. —— 16, 884, 120 pp. et 4 *ff.* indicem contin., 47 pp., 12 *ff.* et 88 pp. Ex priore a. 1570 edita emendatius et auctius repetita est. *Ambrosii* versio latina studio *Bn. Brognoli* emendata hac in editione e regione contextus graeci posita est. Et exx. cum a. 1594 notitia extant. *V.* 1615.

1594, f. *Λαερτιου Διογενους περι βιων, δογματων και ἀποφθεγματων των ἐν φιλοσοφιᾳ εὐδοκιμησαντων βιβλια ι.* Laërtii Diogenis de vitis, dogmatis et apophthegmatis eorum qui in philosophia

claruerunt libri X. Thoma Aldobrandino interprete. Cum annotationibus eiusdem. Romae, apud Aloys. Zanettum. —— *Aldobrandini* adnotationes tantummodo ad priores novem libros pertinent, quia ille morte praereptus decimum non potuit illustrare. Ceterum praeter novam versionem latinam, et contextus graeci novam recensionem condidit.

1615, 8. *Διογενους Λαερτιου περι βιων, δογματων και ἀποφθεγματων των ἐν φιλοσοφια εὐδοκιμησαντων, βιβλια ι.* Diogenes Laertivs, De Vitis, dogmatis et apophthegmatis clarorum philosophorum, Libri X. HESYCHII ILL. DE IISDEM philos. et de aliis scriptoribus Liber. Pythagor. philosophorum fragmenta. Omnia Graece et Latine ex editione postrema. Is. Casavboni notae ad lib. Diogenis, multo auctiores et emendatiores. Apud Iacobvm Stoer. Anno M.DC.XV. —— 16, 884 pp. Diogenem Laertium, et 88 pp. Hesychium complectentes. Sed priores octo paginae hac in editione plerumque ut in posteriore desunt. Sic se res habet in ex. quod bibl. sen. Lips. adservat, in quo et Eunapius, ut in posteriore editione, desideratur. 120 pp. *Casauboni* notae, et 2 *ff.* index implent. Deinde 47 pp. *Stephani* notas, et 12 *ff.* indicem complectuntur. Singulari titulo accedit plerumque: Eunapii de vitis philos. et sophistar. liber. Col. Allobrog., Pet. et Iac. Chouet, 1616. Et hic occurrit etiam inscr.: „*Col. Allobrog., Chouet.* 1615," et „*Genevae, Vignon.*"

1616, 8. Diogenis Laertii de vitis, dogmatis et apophthegmatis clarorum Philosophorum, Libri X. HESYCHII ILL. DE IISDEM Philos. et de aliis Scriptoribus, Liber. Pythagoreorum Philosoph. fragmenta. Is. Casavboni Notae ad Lib. Diogenis multò auctiores et emendatiores. Coloniae Allobrogum, Apud Samvelem Crispinvm. M. DC. XVI. —— 16, 884, 88, 120 pp., 2 *ff.* index. 47 pp. et 12 *ff.* index. Pertinet ad hanc editionem Eunapius sub singulari titulo: „Col. Allobr., Sam. Crispinus", qui tamen saepe quoque desideratur. Bibl. sen. Lips.

1664, f. *ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΒΙΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΝΤΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Ι.* LAERTII DIOGENIS de Vitis Dogmatis et Apophthegmatis Eorum qui in philosophia Claruerunt; Libri X. Thoma Aldobrandino Interprete, Cum Annotationibus ejusdem. Quibus accesserunt Annotationes H. Stephani, & Utriusque Casauboni, Cum uberrimis Aegidii Menagii Observationibus. (*Cura F. Pearsoni.*) Londini, Impensis Octaviani Pulleyn, ad insigne Rosae in Coemiterio Paulino, Typis Th. Ratcliffe, MDCLXIV. —— Fundamentum huius editionis est ed. *Aldobrandini*, cuius interpretatio quoque latina addita est. Ceterum adhibitis tribus codicibus mstis emendata editio. Exceptis praemissis et contexto atque versione, hic continentur: 1) Olympiodori, Aegyptii, alexandrini, qui sub Theodosio II. vixisse putatur, vita Platonis, ex eius praelectionum, in Alcibiadem, hactenus ineditarum, praxi sive lectione prima excerpta, et e graeco conversa, atque adnotatiunculis aliquot obiter illustrata a Iacobo Winter; 2) Hier. Frobenii et Nicolai Episcopii epistola ad studiosos, quae editioni basileensi graecae 1533, in 4. praemissa est; 3) H. Stephani Adnotationes in Diogenem Laertium, praemissis, ex editione 1570, 8, epistolis, ad Ioan. Cratonem, et lectorem, subiectisque ex editione 1594 epistolis, ad Wolfg. Zondelinum, et lectionis Diogenis Laertii studiosos; 4) Isaaci Casauboni Notae, ad Diogenem Laertium ex H. Stephani, editione auctiore et emendatiore, cum Casauboni epistola dedicatoria, ad Arnaldum patrem et succincta Diogenis Laertii vita; 5) Th. Aldobrandini in Diogenem Laertium Annotationes. Praemittitur illis Pet. Aldobrandini *etc.* epistola dedicatoria, scripta Romae X. Cal. Maii 1594. Praefatiuncula ad Lectorem, et Ant. Quaerengi ad Clement. IIX. Pont. Max. carmen versibus hexametris. Adnotationes ad librum usque decimum, in quem nullae exstant, pertingunt; 6) Aeg. Menagii in Diogenem Laertium observationes et emendationes; 7) In Diogenem Laertium de vitis philosophorum *etc.* *ἔκδοσιν* aldobrandinianam, Merici Casauboni Is. F. notae et emendationes; 8) Index qui nomina philosophorum ob oculos ponit; 9) Index auctorum, nec non operum illorum, quorum mentio fit apud Diogenem Laertium, graecos; 10) Index auctorum, qui in doct. observationibus Aeg. Menagii laudantur, notantur, illustrantur, emendantur, quem Gu. Kings confecit. Bibl. acad. Lips.

1692, 4 mai. Diogenis Laertii de Vitis, Dogmatibus et Apophthegmatibus Clarorum Philosophorum Libri X, Graece et Latine. Cum subjunctis integris Annotationibus Is. Casauboni, Th. Aldobrandini & Mer. Casauboni. Latinam Ambrosii Versionem complevit & emen-

davit Marcus Meibomius. Seorsum excusas Aeg. Menagii in Diogenem Observationes auctiores habet Volumen II. Ut & Ejusdem Syntagma de Mulieribus Philosophis; et Joachimi Kühnii ad Diogenem Notas. Additae denique sunt priorum editionum Praefationes, & Indices locupletissimi. Amstelaedami Apud Henricum Wetstenium cIↃIↃCCXCII. *II Voll.* —— Cum XXIV tabulis figg., philosophorum effigies contin. In ch. m. rarissime occurrunt exx. Substrata *Aldobrandini* editione, ad editionum Basileensis et Stephanianae duorumque codicum mstorum fidem *Meibomius* contextum emendavit, et in capita distinxit; inprimis autem in librum X. animadversiones addidit. Bibl. acad. Lips.

1739, 8. Diogenis Laertii de vitis, dogmatibus et apophthegmatibus clarorum philosophorum libri X. Graece et Latine, ad fidem optimorum librorum, quam correctissime recensiti, et nunc primum in capita, eaque in numeros, distributi, insertis XXVI Philosophorum figuris, aeri incisis, et additis indicibus, ante vulgatis longe locupletioribus a Paullo Dan. Longolio. Curiae Regnitianae, apud G. Io. Puttuerum. *II Voll.* —— Cum philosophorum effigiebus. Ex priore est contextus cum versione latina excusus; sed capita sunt melius distincta indicesque aucti. Rep. 1759.

1759, 8. — libri X, gr. et lat. Additis indicibus Pauli Dan. Longulii. Viennae et Lips., Krauss. *II. Voll.* —— Effigies sunt omissae. 2 *Th.* *V.* 1791.

1791, 8. — Curiae et Viennae, Sommer. *II Voll.* —— Tantummodo prioris edit. titulus est mutatus.

1828 — 1831, 8 mai. Diogenis Laertii de vitis, dogmatis et apophthegmatis clarorum philosophorum libri X. Graeca emendatiora edidit, notatione emendationum, latina Ambrosii interpretatione castigata, appendice critica atque indicibus instruxit H. G. Huebnerus. Lps., Köhler. *II Voll.* —— XXII, 380; VI, 814 pp. 6 *Th.* 16 *Gr.* Conf. Annal. Heidelberg. 1828, fasc. XI. p. 1106 sqq.; ephem. litt. lips. 1829. no. 1; ephem. litt. Hallens. 1830. no. 13 et 14. Volumini secundo praemissa est praefatio *Gf. Hermanni.*

Bb) *Delectus.*

1) Epicurus.

1649, f. Petri Gassendi animadversiones in decimum librum Diogenis Laertii, qui est de Vita, Moribus, Placitisque Epicuri. Continent autem Placita, quas ille treis statuit Philosophiae parteis; I. Canonicam nempe, habitam Dialecticae loco: II. Physicam, ac imprimis nobilem illius partem Meteorologiam: III. Ethicam, cuius gratia ille excoluit caeteras. Lvgdvni Apvd Guillelmum Barbier, Typogr. Reg. M.DC.XLIX. Cum Privilegio Regis. —— Addita philosophiae Epicureae explicatio maxime laudanda minimeque praetermittenda, et adiecta versio latina nova est. Bibl. acad. Lips. Rep. inter *Pet. Gassendi* Opera T. V. p. 1 sqq.

1791, — (*tit. n.*) 1808, 8 mai. Diogenis Laertii de vitis, dogmatibus et apophthegmatibus liber decimus, graece et latine, separatim editus atque adnotationibus illustratus a C. Nürnbergero. Norimb., Sumtu I. Adami Steinii. cIↃIↃCCLXXXXI. —— 4 *ff.* praefixa, 162 pp. 16 *Gr.* Primum totum librum ex editione *Meibomii* immutatum typis describi iussit *Nürnberger*; in calce autem p. 92 — 150 sub titulo: Epicuri epistola ad Herodotum, recensuit notasque adiecit C. Nürnbergerus, ad duos codices mstos bibliothecae D. Marci novam huius epistolae recensionem condidit, ita ut p. 157 — 162 varietatem lectionis integram exhiberet. Epistolae ipsi disquisitionem de nexu epistolae ad Herodotum praemisit, et epistola finita de finibus philosophiae Epicuri disputavit. Cum res sic se habeat, haec epistola bis hac in editione extat.

2) Aristoteles et Theophrastus.

1497, f. Aristotelis uita ex laertio. Theophrasti uita ex laertio. *Graece.* —— *V.* praemissa Aristotelis Operibus T. II. *V.* ib. I. Au).

3) Pyrrho.

1621, f. Diogenis Laertii vita Pyrrhonis, Graece, cum vulgata interpretatione castigata. —— *V.* Sexti Empirici Opera. (Paris.) p. 481.

4) Plato et Xenophon.

1781, 8. Diogenes Laertius de vita et moribus Platonis et Xenophontis, cum animadversionibus, edidit Gli. Cph. Harles. —— *V.* eiusdem Anthologiam graecam prosaicam. *Norimb.* *V.* Empedocles t. Bb).

5) Carmen.

1806, 8. Carmen Diogenis Laertii de Eudoxo lib. VIII. fin. metro suo restitutum a G. F. Grotefend. —— *V.* Nova Acta Soc. Lat. Jen. Vol. I. p. 163—168.

Cc) *Excerpta.*

1568, 12. Apophthegmata ex Plutarcho et Diogene Laertio. Excud. H. Stephanus.

1710, 8 mai. Apophthegmata. —— *V.* In *Patusae* Encyclopaedia philologica. T. II.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

α) *Sine l. et a. notitia.*

—, f. Prestātissimo in christo patri: & domino Oliuerio carrafe Cardinali Neapolitano Elius Franciscus Marchisius perpetuam S. D. Sic *f.* 1 *a.* *F.* 2 *a hanc epist. tabula alphab. excipit.* *F.* 3 *a opus incipit, in cuius fine:* Finis philosophorum uita : : —— Secundum *Fossi* 138 *ff.*, secundum autem *Dibdin* 140 *ff.* complectitur opus. Sine *sign.*, *cust.* et *num. ff.* Priora 104 *ff.*, ut norma et signum chartae probat in fol. est; reliqua autem in 4 moi. sunt. Verisimiliter Romae ante a. 1475 impressus est liber.

—, 4. Diogenis laertii historiogra ‖ phi de philosophorum vita decem per q̄ ‖ secundi libri ad bene beateq; ‖ viuendū cōmotiui. *Infra insigne typ., inscr.:* I. P. *et:* :: IEHAN ¦ PETIT ¦ *Infraque:* Venundantur parisius (?) in vico diui Iacobi ‖ apud Leonem Argenteum. *In fine f.* cxxxvii: FINIS. Laertii Diogenis vitarū & sententiarū eorum qui in philoso- ‖ phia probati fuerunt non antea Parisiis Impressarū Pro Ioanne Paruo In vico diui Iacobi Sub Leone argenteo commorante. — τελοσ τω θεω χαρισ. —— 8 non num. *ff.* praefixo registrum continentia, cxxxvii num. *ff.*, et 1 *f.* cum insigni typ. in aversa pagina. *F.* 1 continetur epistola, inscr.: Benedictus Brognolus generosis patriciis Venetis. Laurentio georgio: Iacoboq; Baduario. Sa. Plurimam. D., quae est signata: Venetijs Pridie idus Augusti. M. CCCC. LXXV. *F.* II. continetur: Fratris Ambrosii in Diogenis Laertij opus ad Cosmam Medicem epistola. Hanc editionem rarissimam *Hain* non vidit. Bibl. acad. Lips.

—, 4. Diogenis Laertii historiographi de philosophorum vita decem perquam foecundi libri ad bene beateque vivendorum (?) commouitivi. — Venundantur Parisius (?) in vico divi Iacobi sub Pellicaui intersignio. —— 146 *ff.* Sic haec notitia apud *Götzium* in Merkwürdigkeiten der Dresdn. Bibl. T. II. no. 497 extat, quam tamen *Hain* non nosse videtur, cum nullam tituli descriptionem habeat.

β) *Cum l. et a. notitia.*

1475, f. F. 1 *a vacat; f.* 1 *b:* Benedictus brognolus generosis patriciis uenetis (?) Laurē ‖ tio georgio: Iacoboq; baduario salutem plurimā dicit. *Signata est haec epistola:* Venetiis pridie idus augusti. Mccccixxv. *F.* 3 *a:* Fratris ambrosii in Diogenis laertii opus ad cosmā medi- ‖ cem epistola, *Epistolam excipit tabula f.* 4 *a:* LAERTII DIOGENIS VITAE ET SENTEN ‖ TIAE EORVM QVI IN PHILOSOPHIA ‖ PROBATI FVERVNT. *F.* 187 *b:* Impressum Venetiis per Nicolaum Ienson gallicum. Au- ‖ no domini M. CCCC. LXXV. die xiiii. augusti. ‖ Finis philosophorum uita. *Paulo aliter distinctam inscriptionem profert:* La Serna Santander *profert:* Impressum Venetiis per Nicolaum Ienson ‖ Gallicum anno domini M. CCCC. LXXV. die ‖ xiiij Augusti Finis philosophorum uita. —— 187 *ff.* cum 34 lin. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Sic *Hain* in Repertor. bibliograph. Vol. II. p. 258 no. 6199, qui ipse editionem vidit. Char. rom.

1483, f. — Venetiis impressum per Peregrinum de Pasqualibus M. CCCC. LXXXIII. die XIX. Iulii.

1485, f. LIBER PRIMVS LAERTII DIOGENIS VITAE ET SENTENTIAE EORVM QVI IN PHILOSOPHIA PROBATI FVERVNT. *Haec f.* 1 *a.* *In fine:* Impressum Brixiae per Iacobum Britannicum Brixianum Anno domini M. CCCCLXXXV. die xxiii. Nouembris. *Sequitur registrum et insigne typ.* —— 122 *ff.* cum 40 lin. Char. rom. Est *Ambrosii Camaldulensis* interpretatio.

1490, 4. Diogenes laertius ‖ De uita & moribus philosophorum. *Haec f.* 1 *a*, *f.* 1 *b:* Benedictus brognolus generosis patriciis uenetis Laurētio georgio: Iacoboq; ‖ baduario salutem plurimam dicit. *Hanc epistolam, sign.:* Venetiis pridie idus augusti. Mcccclxxv, *excipit praefatio et tabula.* *F.* 3 *a (sign.* a iii): Laer-

tii Diogenis uitae & sententiae eorum qui in philosophia probati fuerunt. *F.* 112 *a:* Impressum fuit Venetiis inpensis nubilis uiri Octauiani Scoti ciuis Modoe‖tiesis. M. CCCC. LXXXX. Decimoquinto kalendas Ianuarias. *Sequitur regist.* — 112 *ff.* cum 42 lin. Char. rom. Sic *Hain* in Repertor. bibliogr. Vol. II. p. 258 no. 6202, qui ipse editionem vidit.

1493, f. *F.* 1 *a vacat. F.* 1 *b et f.* 2 *a tabula continetur. F.* 2 *b et* 3 *a vacant. F.* 3 *b* (num. I): Benedictus Brugnolus generosis patriciis Venetis Laurētio georgio: Iacobo ‖ que Baduario. Sa. Plurimam D. *Epistola signata est:* Venetiis pridie idus Augusti. MCCCCLXXV. *Eam excipit f.* 4 *a:* Fratris Ambrosii in Diogenis Laertii opus ad Cosmam medicem epistola. *F.* 5 *a* (*sign.* a iii *et num.* III.): Laertii Diogenis uitae & sententiae eorum qui in philosophia ꝓbati fuerunt. *In fine:* Impraessum Venetiis per Pelegrinum de Pasqualibus ‖ anno domini. M. CCCCLXXXXIII. die. xix. Iulii. *Sequitur regist. et insigne typ. litteris inscriptis* PP. — 2 non num. *ff.*, 112 num. *ff.* 42 lin. Char. rom.

1495, f. DIOGENE LAERTIO. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b:* Benedictus Brognolus generosis patriciis Venetis Laurentio georgio: Iacobo ‖ que Baduario. Sa. Plurimam D. *Haec epistola subscr. est:* Venetiis pridie idus Augusti. MCCCCLXXV. *Eam excipit f.* 2 *a:* Fratris Ambrosii in Diogenis Laertii opus ad Cosmam medicem epistola. *F.* 3 *a* (num III. *et sign.* a iii): Laertii Diogenis uitae & sententiae eorum qui in philosophia ꝓbati fuerunt. *F.* 112 *a, tabula finita:* Impraessum Bononiae per Iacobū de Ragazonibus ‖ Anno domini. . M. CCCCLXXXXV. die. XXX. Marci. (?) *Sequitur regist.* — 112 *ff.*, quorum 3 posteriora falso numerata sunt. Char. rom.

1497, f. DIOGENES ‖ LAERCIVS. *Sic f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* a ii): Benedictus Brognolus generosis patricijs Venetis Laurentio georgio: Iacoboque ‖ Baduario. Sa. Plurimam. D. *F.* 3 *a* (num. iii *et sign.* a iii): Laertij Diogenis vitae & sententiae eorum qui in philosophia probati fuerunt. *F.* 95 *a:* Impressum Venetiis per Philippum Pinzi. Sumptibus domini Benedicti Fontana: ‖ Anno dñi. M. cccc. xcvij. die. xxij. Iunij. *Sequitur regist. et tabula, quae expliciunt f.* 95 *b. F.* 96 *a insigne typ. cum litt.* BF *habetur.* — 96 *ff.* 46 lin. Char. rom. Bibl. acad. Lips.

1524, 4. DIOGENIS Laertii clarissimi historici de uita, & moribus philosophorum libri decem, nuper ad uetusti Graeci codicis fidem accuratissime castigati, idemq; summa diligentia excusi, restitutis pene innumeris locis, & uersibus, epigrammatisq;, quae desiderabantur, Graece repositis, ijsdemq; Latine factis, cum indice in omnes libros utilissimo. BASILEAE IN AEDIBVS VALENTINI CVRIONIS AN. M. D. XXIIII. *In fine:* DIOGENIS LAERTII DE VITA PHILOSOPHORVM LIBRI DECIMI ET VLTIMI, FINIS. — BASILEAE APVD VALENTINVM CVRIONEM CALENDIS SEPTEMBRIS. — 10 *ff.* praefixa, 391 pp. Bibl. acad. Lips. *V.* 1542.

1535, 8. DIOGENIS LAERTII clarissimi historici de vita et moribus philosophorum libri decem, novissime iam post omnes omnium castigationes nova diligentia emendati, ad exemplaria Graeca diligenter collati, multisque versibus, quos superiores editiones non habent, donati. Cum indice. Eucharius Agrippinas excudebat Anno MDXXXV, mense Martio. — Primus omnium *Götz* in Merkwürdigk. d. Dresdn. Bibl. T. II. no. 498. hanc editionem notavit atque descripsit accuratius. Versus in Diogenis opere hic graece exhibentur. *V.* 1542.

1542, 8. DIOGENIS Laertii clariss. historici de uitis ac moribus priscorum philosophorum libri decem: Nouissime iam post omnes omnium castigationes noua diligentia emendati, ad exemplaria graeca sedulo collati, multisq; uersibus quos anteriores editiones (*graece*) non habent, donati, id quod cordatus lector primo statim aspectu facile deprehendet. COLONIAE. *Ex officina Eucharij Cerni-corni, Anno M. D. XLII. Mense Ianuario.* — 16 *ff.* praefixa, 671 pp. Et in hac editione versus commemorati graece extant. Bibl. acad. Lips. *V.* 1524.

1546, 8. — Lgd., ap. Seb. Gryphium.

1551, 12. — Lgd., apud Gryphium. — *V.* 1559.

1556, 12. Diogenis Laertii de vita et moribvs philosophorum libri X, receus opera Ioannis Boulieri ad fidem Graeci codicis diligenter recogniti. Cum Indice locupletissimo. Lvgdvni, Apud Antonium Vincentium, M. D. LVI. — 735 pp., 12 *ff.* indicem continentia, et 1 *f.* inscr.:

Excudebat Lugduni, Iohannes d'Ougerolles. M. D. LVI. In Fabricii Bibl. gr. ed. Harlesii desideratur. Bibl. sen. Lips. *V.* 1560.

1559, 12. — Lgd., apud Gryphium. — *V.* 1551 et 1585.

1560, 12. Diogenis Laertii de Vita et Moribus Philosophorum libri X, recens opera Ioannis Boulieri ad fidem Graeci Codicis diligenter recogniti. Cum Indice. Lugduni apud Ant. Vincentium MDLX. *In fine:* Excudebat Io. d'Ogerolles MDLXI. — 670 pp. *V.* 1556.

1560, 12. DIOGENIS Laertii de vita et moribvs philosophorvm libri X. Recèns ad exemplar Graecum collati, ex eiúsque fide cura doctissimorum virorum restituti & emendati. *Cum Indice nominum ac rerum locupletissimo.* PARISIIS. *Apud Hieronymum de Marnef, sub Pelicano, Monte D. Hilarij.* Cvm Privilegio. 1560. — 596 pp. et 12 *ff.* indicem cont., et 1 *f.* typographi Parisiensis Hieronymi Marnefii ad lecturem admonitio, subscripta: Lutetiae Parisiorum tdibus Iuliis 1560. Typographus ipse hanc editionem, cuius notitiam nusquam reperi, emendavit. 1 *f.* insigne typ.

1566 (*non* 1556), 8. Laertius Diogenes plusquam mille locis restitutus, ex fide dignis vetustis exemplaribus et latine quidem editus (*ex recognitione I. Sambuci*), sed ita, ut inde etiam graecum exemplar possit restitui. Antwerpiae quoque apud Plantinum, anno MDLXVI.

1585, 12. — Lgd., ap. Gryphium. — *V.* 1559.

1585, 12. — Paris.

1592, 12. Diogenis Laertii de vita et moribus philosophorum libri X, recens ad fidem graeci codicis diligenter recogniti. Lugduni apud H. Gryphium.

1595, 12. Diogenis Laertii de vitis, dogmatibus et apophthegmatibus eorum, qui in philosophia claruerunt, libri X. Hesychii Illustri de iisdem philosophis et aliis scriptoribus liber. Pythagoraeorum fragmenta. Omnia ad fidem graeci codicis diligenter recognita, cum gnomologia Laertiana et indice. Lugduni, apud Iac. Chonet. — Nonnulli perperam contextum graecum hac editione contineri putant. Ut in *Stollii* Nachrichten von den Büchern in der Stoll'schen Bibl. T. I. p. 202 adnotatur, hac in editione, lib. IX. segm. LXV. legitur locus, qui apud *Meibomium* desideratur.

1596, 12. Vitae philosophorum scriptoribus Diogene Laertio, Eunapio, Hesychio illustrio: multis in locis emendatiores. LB., ex officina Plantin. apud Franc. Raphelengum.

B. germanicarum.

Aa) *Opus integrum.*

1490, 4. *F.* 1*a:* Das buch von dem le ‖ ben vnd sitten der heydni ‖ schen maister. *F.* 1*b:* Von leben vnnd gutten sitten ‖ d' alten liebhaber d' weissheit der ‖ heyduischen meister zv schreiben ‖ hab ich gar vil in andern büche ‖ ren an manigen endē geschribē ‖ erfunden. vñ in ein buch mit an ‖ körung müglichisten fleiss ver ‖ samelt. Auch vil irer sprüch vñ ‖ sagen so notturftig seind de mē ‖ schen zemercke darein geschloss ‖ sen. Die den lesenden zv sunderli ‖ cher trostung vnnd kurczweyl ‖ Auch zu gutter sitten vnderrich ‖ tung notturftig vnd gross nū- ‖ czlich seind. *F.* 2 *a* (*sign.* a ij, *num.* ij): (T) Ales eyn liebha ‖ ber der weissheyt ‖ auss Asia als vns ‖ Laercius In dem ‖ buch vō dem lebe ‖ *etc.* *F.* 160*a:* Hie endet sich daz buch der le ‖ ben, der natürlichen maister, mit jren zuch- ‖ ten: leren, vnd sprüchen der sitten auss jren ‖ büchern aussgezogen. Vnnd hyejnn durch ‖ Anthoni sorgeu zu Augspurg mit gancze ‖ fleiss vnd wachender arbeit von newē auss ‖ dem latein in teütsch geschriben vnd gema ‖ chet, getrucket vnd vollendet am afftermō ‖ tag nach sant Felicen tag. Vnder dem jar ‖ vnsers herren Jhesu Cristi tausend vierhū ‖ dert vnd neüuczig Jar. *F.* 161 *a* (*sign.* j): (H) Jenach volget das re ‖ gister in das buch der leben d' ‖ *etc.* *F.* 164 *a:* Hie endet sich das Register. — Char. goth. 160 num. et 4 nun num. *ff.*, 24 lin. Sic *Hain* in Repert. bibliogr. Vol. I. no. 4125, qui librum ipse vidit. Prioribus temporibus haec esse versio Diogenis putabatur, sed, ut nunc apparet, *Burlei* liber: de vita et moribus philosophorum et poetarum ex latino in germanicum sermonem conversus hic extat. *V.* infra III. s. v. *Schneider.*

1806, 8. Diogenes Laertius philosophische Geschichte, oder von dem Leben, den Meinungen, und merkwürdigen Reden der berühmtesten Philosophen Griechenlands. Aus d. Griechischen das

erstemal ins Deutsche übersetzt. Lpz., Schwickert. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

1807, 8 mai. Diogenes Laertius, von dem Leben und Meinungen berühmter Philosophen. Aus d. Griechisch. übers. von Borheck. Wien u. Prag, Haas (Lpz., Liebeskind.) *II Voll.* —— Cum figg. 2 *Th* 8 *Gr.*

Bb) *Excerpta.*

1777, 8. Auszug aus des Diogenes Nachrichten über Thales. —— *V.* in Neue Miscellaneen historischen Inhalts, herausgegeb. von K. Gf. Küttner. P. IX. p. 94—118.

1806, 8. Leben und Meinungen der ersten griechisch. Philosophen (im *Auszug*) übersetzt, und mit historisch. und philosoph. Anmerkungen begleitet von J. F. und Ph. L. Snell. Giessen, Tasché u. Müller. —— 20 *Gr.*

C. gallicarum.

Aa) *Opus integrum.*

1602, 8. Le Diogene François tiré du Grec, ou Diogene Laertien touchant les Vies, doctrines, & notables propos des plus illustres Philosophes compris en dix Livres. Traduit & paraphrasé sur le Grec par M. François de Fougerolles Docteur Medecin. Avec des Annotations & recueils fort amples aux lieux plus necessaires. A Lyon, pour Jean Ant. Huguetan. —— 832 pp. Sic *Goetz* in Merkwürdigk. der Dresdn. Bibl. T. II. p. 364 no. 502.

1668, 12. Diogène Laërce, de la Vie des Philosophes, traduit par M. B. (*Gilles Boileau*) Paris, Cochart. *II Voll.* —— Sic *Barbier* in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes T. II. (Paris. 1806, 8) p. 562 no. 8269.

1758, 8. Les vies des plus illustres Philosophes de l'Antiquité avec leurs dogmes, leurs systèmes, leur morale, et leurs sentences les plus remarquables; trad. du grec de Diogene Laërce. Avec la vie de l'auteur, celles d'Epictete, de Confucius, leur morale, et un abrégé historique de la vie des femmes philosophiques de l'antiquité. Paris. *III Voll.* —— Cum figg. Iterata est sub eodem tit. eodemque a. *Amsterdam*, 8. *III Voll.*

1796, 8. Les vies des plus illustres Philosophes de l'antiquité avec leurs dogmes *etc.* traduit du Grec de Diogene Laërce. NE. Paris. *II. Voll.* —— Omissae sunt figg.

Bb) *Delectus.*

1668, 12. La vie d'Aristippe, écrite en Grec par Diogene Laërce, et mise en françois par Tanequi le Fevre, avec des remarques. Paris. —— Rep. in Mémoires de litérature de Sallengre. T. II. p. 20 sqq., et in Vies des hommes illustres de Plutarque par Dacier T. IX. p. 633 sqq.

1752, 16. Les Vies d'Epicure, de Platon et de Pythagore, recueillies de différens auteurs, et surtout de Diogène Laerce, par M.*** (*de Combes*). Amsterdam, Compagnie.

Cc) *Excerpta.*

1664, 4. Les apophthegmes des anciens, tirez de Plutarque, de Diogène Laerce, d'Elien, d'Athenée, de Stobée, de Macrobe & de quelques autres, & les stratagesmes de Frontin; de la traduction de Nic. Perrot d'Ablancourt. Paris, Louis Billaine.

D. italicarum.

Aa) *Delectus.*

1733 (*non* 1735), 4. Delle Vite de' Filosofi di Diogene Laerzio libro VI., tradotto da Anton Maria Salvini. —— *V.* Discorsi Accademici di Anton Maria Salvini detti da lui nell' Academia degli Apatisti. Con alcune sue Traduzioni dat Greco. P. III. (In Firenze appresso Giuseppe Manni *etc.*) p. 147 sqq.

Bb) *Excerpta.*

α) Sine l. et a. notitia.

—, 8. Vite de Philosophi moralissime, et delle loro elegantissime sententie. Estratte da Laertio et altri antichissimi Auttori. Historiate et di nuovo correcte in lingua Toscha. *In fine:* In Venetia per Alessandro de Viano.

—, 8. Vite *etc.* Auttori (?) Historiate, et di nuovo correcte — in lingua Toscana. *In fine:* In Venetia, per Mattheo Pagan, in Frezzaria al segno della fede. —— Cum figg.

β) Cum l. et a. notitia.

1480, 4. INCOMINCIA ELLIBRO DELA VITA ‖ DE. PHILOSOPHI. ET DELLE. LORO E ‖ LEGANTIS-

SIME. SENTENTIE. EX-||TRACTO DA. D. LAHERTIO. ET. DA-||AL-TRI: ANTIQVISSIMI. AVCTORI. *Haec f.* 1 *a* (*sign.* a 2). *Explicit f.* 68 *b lin.* 27: felicita rara sua. *F.* 69 *a tabula alphab. nominum philosophorum incipit. In fine:* IMPRESSVM HOC OPVSCULUM MIRA ARTE ET DILIGENTIA VENETIIS PER BERNARDINVM CELERIVM DE LUERE B. ANNO S. D. M. CCCC. LXXX. DIE IX. DECEMBRIS INCLYTO DUCE IOANNE MOCENICO. —— 70 *ff.* 26 lin. Char. rom. Continentur CXXVIII vitae, quarum ultima est Prisciani, quam continuo sequitur Senecae liber de remediis malorum fortunae. Hanc non puram Diogenis versionem, sed ad aliorum quoque scriptorum veterum fidem vitas has esse concinnatas, satis constat. Rep. 1488 et 1508.

1488, 4. Incomincia el libro della vita de philosophi. *In fine:* Florentiae impressum p ser Franciscum de bonaccursiis et Antoniū uenetum Anno salutis M. CCCC. LXXXVIII. Tertio nonas Iulii. *Adhaeret:* Senecae de remediis malorum fortunae. —— Mera prioris versionis repetitio.

1488, 4. El libro della vita de philosophi. — Venezia per Giovanni Rossi MCCCCLXXXVIII.

1488, 8. Vita de Philosophi. *In fine:* Impressum Florentiae per nos Magistros Magistrorum Iacobum Caroli Clericum Florentinum, et Petrum Honofrii de Bonacursis Anno Salutis MCCCCLXXXVIII. nono Calendas Decembris. —— *Paitoni* in Biblioteca degli Autori antichi T. I. p. 293 secundum *Argellati*, et *Denis* in Supplementis ad *Maittairii* Annales p. 254 hanc editionem ut non dubitandam enumerant; *Hainius* vero Repertor. bibliogr. Vol. II. p. 259 de ea dubitat.

1489, 4. La uita de Philosophi. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* a 2): INCOMINCIA ELLIBRO DELLA nita d' || Phylosophi & delle loro elegantissime sententie extra || cto da. D. Lahertio & da altri antiquissimi doctori. *F.* 51 *a:* Impressum Florentie per nos magistros magistrorum || Iacobum Caroli clericum florentinum & Petrum || Honofrii de bonaccursis Anno Salutis || M. CCCC. LXXXVIIII || Nono Calendas Nouēbris. *F.* 51 *b* — 52 *a tabula habetur.* —— 52 *ff.* 32 lin. Char. rom. Sic *Hainius* in Repertor. bibliogr. Vol. II. p. 259 no. 6209 editionem accuratius indicat, quam *Paitoni* l. c.

1494, 4. Vita de' Philosophi vulgare, Libro extracto da D. Laerthio e da altri antiquissimi Doctori. *In fine:* Impressa nel' alma et inclita cittade de Bologna nello edificio de charta della illustrissima madonna Sforza de Bentivogli per Maestro Hercules Nani sotto al divo et illustro Signore et Principe Missir Zovanni Bentivoglio Sforza di Visconti da Ragona nel anno del nostro Signore Misser Jesu Christo. M.CCCC.LXXXXIIII. adi XIIII. de Zenaro. — Laus Deo piissimo.

1495, 4. Vite de Philosophi vulgare; libro extracto da Diogene Laerthio e da altri antiquissimi doctori. *In fine:* Impressum Bononiae per Iacobum de Ragozonibus. Anno Domini MCCCCLXXXXV. die xxx. Marcii.

1495, 4. Incomincia el libro de la Vita de Filosofi et de elegantissime Sentenzie extracto da D. Lahertio et da altri antiquissimi Doctori. *In fine tabulae alphab. nominum philosophorum:* Impresso nell' Alma Cita di Milano, per Magistro Filippo de Mantegatiis, dicto el Cassano, nell' anno del Signore MCDXCV., a di XXI. del mese di Novembre.

1497, 4. Libro de la Vita de Philosophi et de loro elegantissime sententie extracto da Diogene Laertio: et da altri antiquissimi Doctori. In Milano per Magistro Cassano (de *Mantegazzi*) stampato ad instantia di Zovanno da Legnano 1497. —— Apud *Paitonium* deest.

1505, 4. Incomincia el libro della Vita di Philosophi et delle loro elegantissime sententie extracto da Diogene Lahertio & da altri antiquissimi auctori. *In fine:* Impresso in Firenze adi xxii. di Febraio. M. CCCCC. V. et ad petitione di ser Pietro Pacini da Pescia.

1508, 4. Vita de Philosophi Moralissime et de Loro elegantissime Sententie. *Infra insigne typ., inscr. litteris:* M. O. S. *In fine:* Impressum Venetiis per Melchiorem Sessa. Anno Dñi. M. CCCCC. VIII. die XVII. Aprilis. —— Accessit Senecae de remediis malorum fortunae. Ex editione a. 1480 repetita est.

1517, 8. Vite de Philosofi moralissime et de loro elegantissime sententie. *In fine:* Stampato in Venetia per Marchiò Sessa e Pierro de Ravani bersano (?) compagni. Nel MDXVII. a di XIX. de Marzo.

1521, 8. Vite de Filosofi extracte da Lahertio et altri auctori, scritte in La-

tino da Antonio Cartolario Padoano, e tradotte in lingua Italiana da anonimo. Venetia per Nicolo Zopino et Vincentio Compagno MDXXI. —— Cum figg.

1526, 8. Vite de Philosophi .... estratte da Laertio .... historiate e di nuovo in lingua Tosca corrette. *In fine:* In Vinegia appresso Santo Moisè nelle case nuove Iustiniane per Francesco di Alessandro Bindoni, e Maffeo Pasini Compagni negli anni del Signore 1526 del Mese di Zennaro regnante il Sereniss. Principe Messer Andrea Gritti.

1545, 8. Le Vite de gli illustri Filosofi di Diogene Laertio da 'l Greco Idiomate ridutte ne la lingua commune d'Italia (*dai fratelli Rossettini da' Prat' Alboino*). Con privilegio de lo Illustrissimo Senato, per anni dieci. In Vinegia. Appresso Vicenzo Vaugris a'l segno d'Erasmo. M. D. XLV. —— Rep. 1561 sq.

1561, — 1566, — 1567, 8. Diogene Laertio delle Vite e Sententie de' Filosofi illustri. Di nuovo dal Greco ridutto nella lingua Italiana per i Rossettini da Prat' Alboino. In Vinegia, appresso Domenico Farri. MDLXVI. —— Editio a. 1566 complectitur 251 *ff.*

1585, 8. — in lingua Toscana corrette. Venetia. —— *V.* 1526 et 1605.

1598, 4. Compendio delle Vite de Filosofi antichi Greci e Latini, et delle Sentenze, et Detti loro notabili. Tratte da Laertio et da altri gravi Auttori. Nuovamente ridotte a più purgata lettione, et di bellissime figure di Gioseffo Salviati adornate. Opera utilissima ad ogni stato di persone. Con licentia de i Superiori. In Venetia, presso Gioachino Brugnuolo, all' insegna della Porta. M. D. XCVIII. Con Privilegio. —— Tantummodo CIV vitae hic continentur, et tabula nominum philosophorum dedicationem sequitur. Praeterea Senecae libro de remediis malorum fortunae ipsius vita praemissa est.

1602, 4. Le Vite de' Filosofi cavate da Laertio et altri. Nelle quali vi sono sentenze et detti notabili adornate di bellissime, et vaghe figure di Gioseppe Salviati, accommodate a' luoghi loro. Opera non men curiosa, che giovevole ad ogni persona di virtù. Nuovamente ristampate, et con somma diligenza ricorrette et ampliate. Con Privilegio. In Vinegia, presso Giouachino Brugnolo Libraro alla Porta. MDCII. —— Epistolam dedicatoriam: tavola delle Vite *etc.*, ex qua patet hic CXX philosophorum vitas contineri, sequitur. Inest etiam Senecae libellus de remediis malorum fortunae.

1605, 8. Vite degli antichi Filosofi moralissime cavate da Diogene Laertio, e da altri antichi Autori. In Firenza, appresso Marco Sermartelli, e fratelli. —— *V.* 1585.

1606, 4. Delle Vite de' Filosofi di Diogene Laertio, Libri X. Ripieni d'istorie giovevoli; soggetti piacevoli, essempi morali, et di Sentenze gravi. Ridotto novamente à l'intiero numero, et à l'ordine di quelle di Laertio stesso: accresciute, et migliorate di molto, da quelle, ch'erano le date fuori nelle passate editioni. Del r. p. f. Gio. Felice Astolfi. Con l'Aggiunta d'un Compendio delle Vite de' più illustri Oratori, et Poeti, che sieno fioriti per tutto 'l mondo ne' secoli adietro. Abbellite pur' hora di figure bellissime di Giosefo Salviati; et accommodate a luoghi loro. Con due Tavole, una delle Vite de' Filosofi, e l'altra delle Vite de egli (?) Oratori et Poeti. In Venetia, appresso Gio. Battista Bertoni Libraro. Al segno del Pellegrino. MDCVI. Con Licentia de' Superiori. Et Privilegio. —— *V.* 1611.

1611, 4. Delle Vite *etc.* Sentenze gravi. Accresciute et migliorate di molto *etc.* Da R. P. D. Felice Astolfi *etc.* Con Licentia e Privilegio. In Venetia, MDCXI. appresso Gratioso Perchacino. —— Accurata prioris a. 1606 editionis repetitio.

1669, 12. Le Vite de' Filosofi moralissime; estratte da Laertio et da altri Auttori. Nelle qvali sono sentenze, et detti notabili, utili, et essemplari a' Fanciulli che ne gli Studij si essercitano. Nuovamente ristampate, et ricorrette. In Venetia, presso Michial' Angelo Barboni.

E. anglicarum.

1688, — 1696, 8. The Lives, Opinions, and remarkable Sayings of the most famous ancient Philosophers, written in Greek by Diogenes Laertius: made English by several Hands. Lond., printed for E. Brewter at the Crane in St. Paul's Church-yard. *II Voll.*

1702, 8. The Lives of the ancient Philosophers, from the best Authors, (and for the most part from Eunapius, and Lives of Women Philosophers, from

Aegidius Menagius. London, I. Nicholson et Th. Newborough.

F. hispanicarum.

1792, 4. Los diez Libros de Diogenes Laercio sobre las vidas, Opiniones y sentencias de los filosófos mas illustres: trad. de la lengua griega, y ilustrados con notas por Jos. Ortiz y Sanz. Madrid, impr. roy. *II Voll.* —— 28 rs., ch. membr. 38 rs.

III. *Illustrantia Diogenem scripta.*

Thor. *Baden*: Dissertatio arae Deo ignoto causas ex antiqua religionis natura probabiliter esse repetendas contra Diogenem Laertium. Hafniae, 1787, 4.

E. H. *Barker*: Diogenes Laertius, a Patre an a Patria sic vocatus sit? —— *V.* in Class Jour. no. L. p. 348.

(*Bastii*) Collatio vitarum Platonis, Socratis, Cratetis, al. in Diogene Laertio. —— A *Bährio* publicata est in *Seebodii* Neues Archiv 1829. no. 2.

Sam. *Battier*: Spec. philol. continens Observationes et Emendationes in Diogenem Laertium, Euripidem, Hippocratem, Philostratum *etc.* Basileae, Battier. 1696, 4. Continuatio. *ib.*, 1705, 4.

H. *Dodwell*: De Diogenis Laertii aetate. —— *V.* eiusdem Exercitationum II. de aetate Pythagorae. (Ld., 1704, 8) p. 185—191.

Gualt. *Donaldsoni* Synopsis locorum communium ex Diogene Laertio. Frcf., in offic. Paltheniana.

A. *Goeringii* Notitia codicis Msti e L. A. Senecae scriptis, Diogenis Laertii X. libris de Vitis Philosophorum et Justiniani Institutionibus Excerpta continentis. Lubecae, 1823, 4.

Ch. Gf. *Grabneri* de Epimenide, Athenarum Lustratore, Animadversiones antiquariae, ad Diog. Laert. Lib. I. cap. X. §. 3. segm. 110. Misenae, 1742, 4.

(I. F. *Herelii*) Specimen animadversionum criticarum in quaedam veterum scriptorum (inprimis Diogenis Laertii) loca. —— *V.* *Klotzii* Acta litteraria. Vol. II. P. I. p. 103—110. Vol. II. P. III. p. 356 sq.

Cph. A. *Heumanni* Observatio critica ad Diogenis Laertii lib. VIII. §. 63. —— *V.* in Novis Actis Eruditorum a. 1737. p. 41 sq.

Is. *Hortibonii* (i. e. *Casauboni*) Notae ad Diogenis Laertii libros de vitis, dictis et decretis principum Philosophorum. Morgiis, in offic. Ioannis le Preux. 1583, 8. —— Ex *Lessingii* sententia, r. eiusdem vitam III. p. 384, in reliquis editionibus multa desiderantur. Has *Casauboni* illasque *Menagii* obss. novissimo tempore repetendas curavit *H. Gust. Hübner* Lipsiae, Köhler. 1830, 8. Vol. I. X, 670 pp. 3 *Th.*

G. H. *Klippel*: De Diogenis Laertii vita, scriptis atque in historia philosophiae Graecae scribenda auctoritate dissertatio. Nordhusae (Gotting., Vandenhoeck & Ruprecht.) 1831, 4. —— 8 *Gr.* Progr. scholasticum.

Gth. Ephr. *Lessing*: Berichtigungen und Aufklärungen zum Diogenes Laertius. —— *V.* eiusdem Philologischen Nachlass, Vol. III. Vitae eiusdem.

Aeg. *Menagii* in Diogenem Laertium Observationes et Emendationes auctiores; cum Eiusdem Historia Mulierum Philosopharum. Accedunt Ioach. Kühnii in Laertium Observationes *etc.* Amst., 1692, 4. —— Prodierunt primum *Paris.*, 1662, 8 mai.

Fr. Volc. *Reinhard*: Commentatio de Veterum Inductione ad locum Diogenis Laërt. III. 53 sqq. Witth., 1780, 4. —— Rep. *v.* inter eiusdem Opuscula acad. collecta editaque a Pölitzio. T. I. Lips., 1809, 8.

Ign. *Rossii* Commentationes Laertianae. Romae, 1788, 4. —— Bibl. acad. Lips. hunc rarissimum librum adservat.

I. G. *Schneider*: Diogenes Laertius und der Engländer Burley. —— *V.* in *F. A. Wolfii* Litterarische Analekten T. II. p. 227—255. In hac commentatione, instituta collatione Diogenis Laertii operis, ut nunc non satis inter se cohaerens extat, cum *Burleii* libro de vita et moribus philosophorum, ubi enim certo ex Diogene hausit, Burleium integro Diogeniani operis codice usum esse, et nunc quoque in Anglia fortasse haberi, probare vult *Schneiderus*. Ceterum duo Diogeniani operis codices msti superstites sunt, quorum unus Viennae (no. CVI.), alter Raudnitii in Bohemia adservantur. Illum *Bastius* contulit, cuius collationis partem, Socratem, Platonem et Crateteos complectentem *Bährius* publici iuris nuper fecit; huius autem partem, quae ad Socratem et Platonem (usque ad segm. 22) pertinet, *G. E. Ch. Schneider* contulit, collationemque cum *Nic. Bachio* communicavit, qui illa in censura Hubnerianae editionis usus est.

DIOGENES Sinopensis sive Cynicus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 362 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 316 sqq., T. I. p. 685 sqq.

I. *Editiones textus.*

1499, 4. *Διογένους ἐπιστολαι.* Diogenis Epistolae. —— *V.* in *Aldi Manutii* collectiune Epistolarum graecarum. Vol. II. Epistolas omnes, quae sub Diogenis nomine hudie superstites sunt, spurias esse habendas satis constat. Apud Aldum tantummodo XXVII epistolae leguntur.

1601, 8. — epistulae XXIX, graece et latine, Eilhardo Lubino interprete. —— *V.* inter Epistulas Graecas ab Eilh. Lubino editas. (Hdlb., apud Commelinum.) Rep. 1609.

1606, f. — graece et latine. —— *V.* in *Iac. Cuiacii* collectione epistolarum. (Aureliae Allobr.) p. 338 sqq.

1609, 8. —— *V.* in *Eilh. Lubini* rep. collectione epistolarum. (Hdlb.) p. 66—95.

1818, 4. *Ἐπιστολαι XXII Διογένους ἱκέτης.* e Mss. [1353 et 398 Vatican.] nunc primum erutis, cum notis criticis ex Mstis nundum collatis et indice. Edidit Fr. Boissonade. —— *V.* in Notices et Extraits des Mss. T. X. p. 223 — 298. *Boissonade* non esse genuinas has epistolas p. 128 satis probavit.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

a) Sine a. notitia.

—, f. Ad beatissimū & clementissimū patre & dominū ‖ Pium Secundū Pontifice Maximū in Diogenis ‖ philozophi epistolas francisci Aretini prefacio. *Haec f. 1 a. Accedunt epistolae duae Fr. Aretini et Lautiani oratio de calumnia ab eodem Aretino e graeco in lat. conversa, in cuius fine f. 20 b:* Hoc opus exiguū diligens sculpsit Fride- ‖ ricus Nurmberge Crenssuer arte fabrili sua. —— 20 *ff.* 32 lin. Siue *cust.*, *sign.* et num. *ff.* Char. goth.

β) Cum a. notitia.

1487, 4. Diogenis Epistolae interprete Francisco Aretino. Bruti et Hippocratis Epistolae per Rainucium traductae. *In fine*: Florentiae facta fuit harum Epistolarum impressio per Antonium Francisci Venetum Anno Domini MCCCCLXXXVII. decimo Kalendas Iulias. —— 54 *ff.* Cum sign. AA — GG 3. Char. rom.

1487, 4 min. FRANCISCI ARRETINI (?) ELEGIA AD PIVM II. PONTIFICEM MAXIMVM. *Eam excipit:* FRANCISCI ARRETINI (?) AD PIVM PONT. MAXIMVM IN DIOGENIS EPISTOLAS PROEMIVM. *Explicit f. 3 a. F. 3 b incipiunt Diogenis epistolae, in quarum fine:* FINIS. *Deinde:* RENVCII VIRI CLARISSIMI IN EPISTOLAS BRVTI AD NICOLAVM QVINTVM POHTIFICEM (?) MAXIMVM PROEMIVM. *In fine epist. Damae ad Brutum:* FINIS. *Post f. vac.:* REVERENDISSIMO DOMINO SVO DOMINO. A. TT. SANCTI CHRISOGONI PRESBITERO CARDINALI VERDEN. (?) RENVTIVS SE COMMENDAT. *Hanc epistolam excipit:* PRAEFATIO IN EPISTOLAS HIPPOCRATIS MEDICI PRAESTANTISSIMI E GRAECO IN LATINVM PER RENVTIVM TRADVCTAS AD NICOLAVM .V. PON. MAX. *In fine epistolae:* FINIS ‖ FLORENTIAE ‖ facta est harum epistola ‖ rum impressio Per Antonium ‖ Francisci Venetum. Anno Domini ‖ M. CCCCLXXXVII. X. kalen. Iulias. —— 54 *ff.* 26 lin. Cum *sign.* a - h. Char. rom. Accedunt etiam Bruti et Hippocratis epistulae ex versione *Rinucii.*

1492, 4. Epistolae Diogenis, Bruti, Yppocratis. *In fine:* Florentiae facta est harum epistolarum impressio per Antonium Francisci Venetum anno Domini MCCCCLXXXXII. X. Kalen. Iulias.

1505, 4. Luciani Palinurus, Heroïca, Scipio Romanus, Asinus aureus; accedunt Bruti Romani, & Diogenis Cynici epistolae: omnia latinè. Parisiis; Gasp. Philippe.

B. gallicarum.

1549, 8. Epitres XLVI, trad. par L. du Puys. —— Huius rarissimae versionis notitiam mihi *Boissonade*, qui eam ex bibliotheca Mazarina accepit, in Notices et Extraits des Mss. T. X. p. 124 sq. suppeditavit. Praefatio, in qua interpres se ad versionem conficiendam codice msto usum fuisse profitetur, signata est: „de Poictiers ce pénultime de novembre, l'an de la rédemption humaine M. D. XLIIII. "

III. *Illustrantia Diogenem scripta.*

Fr. *Boissonade:* Notice des Lettres inédites de Diogène le Cynique, contenues dans les Manuscrits 1353 et 398 du Vatican. —— *V.* in Notices et Extraits des Mss. T. X. p. 122—222.

Iac. *Brucker:* De Diogene Sinopensi, eius vita, fatis, scriptis, placitis et fabulis, de eo sparsis. —— *V.* eiusdem Historiam crit. philosophiae. Vol. I. p. 870 sqq.

(*Grimaldi:*) La vita di Diogene Cinico. Neap., 1777, 8. —— Non multum valere libellum, iudicarunt, apud quos iudicium est.

(C. F. *Heinrich:*) De Diogenis dolio, secundum Lucianum de histor. conscrib. 3 commentatio. —— Praemissa est Indici lectionum acad. Kiliensis a. 1806. *Heinrich* narrationem de Diogenis dolio fictam atque ex falsa interpretatione verbi πίθος natam esse contendit. Etiam *Eberhard* in Geist des Urchristenthums T. II. p. 322 sq. illam fabulam de dolio reiicit.

Heumann: De Diogene, eiusque vita, vivendi ratione, et epistolis. —— *V.* Acta philosophorum T. II. p. 58 sqq. Nonnulla contra *Heumannum* protulit *Köhler.*

Köhler: Ueber Diogenes. —— *V.* in Historische Münz-Belustigung. T. IV. p. 150 sqq.

F. *Menz:* Fastum philosophicum virtutis colore infucatum in imagine Diogenis, Cynici. Lipsiae, 1712, 4. —— *V.* etiam eiusdem Programmata II: de Cynismo, nec philosopho, nec homine digno. Lps., 1744, 4.

(*Pelvert:*) Sur Diogene Cynique. —— *V.* librum inscr. Exposition succincte et comparaison de la doctrine des anciens et des nouveaux philosophes. Paris, Méquignon. 1787, 12. *II Voll.* Auctorem huius libri ad fidem *Barbieri* in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes. T. I. (Paris, 1806, 8) p. 284. p. 2289 indicavi.

Aelius DIONYSIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 794; *ed. n.* T. IV. p. 405.

1496, f. Αἰλίου Διονυσίου περὶ ἀκλίτων ῥημάτων. Aelii Dionysii de indeclinabilibus uerbis. —— *V.* Thesavrvm Cornucopiae. & Hortos Adonidis. — Venetiis in domo Aldi Romani *etc.*

DIONYSIUS Aeneus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 794; *ed. n.* T. IV. p. 405.

I. *Editiones textus.*

1672, 8. Διονυσίου ὕμνοι. Διονυσίου εἰς Μοῦσαν ἴαμβος Βακχεῖος, Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα, Ὕμνος εἰς Νέμεσιν, cum singularis veterum, quas in arte musica usurpabant, et cum notis in odas. —— Cum Arato. *V.* ib. I. Aa). Male apud *Schoellium* Geschichte der Griechisch. Literatur Vol. II. p. 47 a. 1692 indicator, qui reliquas quoque editiones indicare neglexit.

1786, 8 mai. Hymni tres quorum priores duo sunt Dionysii, alter in Musas alter in Apollinem; tertius est Mesomedis in Nemesin denuo impressi atque illustrati [*Cura F. Snedorf*]. —— *V.* eiusdem dissertatiunem: De hymnis Veterum Graecorum. (Cph., Proft.) p. 65 sqq. De vero horum hymnorum auctore dubitant docti. Nonnulli eum cognomine *Thebanus* indicant. Conf. quae *Pierre J. Burette* disputavit in dissertatiun sur le rhythme de l'ancienne musique, in Mém. de l'Acad. des inscr. T. V. p. 152 sqq. edita. in-8. T. VII. p. 245 sqq.

1823, 8. Dionysii Hymni, cum notis edidit G. B. —— *V.* in Class. Journ. nu. XLVIII, p. 374 sq. Metrice versus aliter ac *Snedorf* hic distinxit *Burgess.*

II. *Editiones versionum.*

Aa) *Duo coniunctim.*

1787, 8. Dionysius Hymne an die Muse: Hymne auf Apoll, übers. von J. F. Degen. —— *V.* eiusdem versionem Anacreontis. (Altb.) p. 201 sqq.

Bb) *Singuli.*

1782, 8. Dionysios Hymne auf den Apoll, übers. von Ch. v. Stollberg. —— *V.* eiusdem Gedichte aus dem Griechischen p. 315.

1796, 8. An die Sonne, ein Morgengesang, übers. von J. G. Herder. —— *V.* eiusdem Zerstreute Blätter. Collect. II. p. 202.

DIONYSIUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 263 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 278 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1788, f. Dionysii Alexandrini Opera, quae supersunt, graece et latine. ——

V. in *Gallandii* Bibl. PP. T. III. et XIV. Continentur hic T. III.: 1) Epistula de Resurrectione Dominica et Paschalis ieiunii termino, p. 501 sq.; 2) Fragmenta ex libris περὶ φύσεως, p. 485—494; 3) Fragmentum, ex libris II ad Nepotem, de Apocalypsi, p. 481—484. Commentario hoc fragmentum illustravit *Hartwig* in Apologie der Apokalypse wider falschen Tadel und falsches Lob, T. II. p. 57 sq.; 4) T. XIV. Append. Fragmentum ex Commentariis in primam partem Ecclesiastae [*ex cod. Veneto.*] graece et latine p. 110—115; 5) T. XIV. Append. Fragmentum Commentarii in Luc. XXII. 42—48 [*ex cod. Veneto*] gr. et lat. primum editum, p. 115—118; 6) T. III. Fragmentum ad fratres per Aegyptum constitutos epistolae de poenitentia, p. 553 sq.; 7) Epistolae fragmentum ad Dionysium, Rom. presbyterum, p. 523; 8) Epistolae fragmentum ad Domitium ac Didymum p. 511 sq.; 9) Fragmenta epistolae ad Fabium episc., p. 513—519; 10) Fragmenta Epistolae ad Germanum episc., p. 525—529; 11) Fragmentum Epistolae ad Hieracem episcop., p. 532 sq.; 12) Fragmenta epistulae ad Philemonem, p. 522 sq.; 13) Duarum priorum epistolarum ad Sixtum fragmenta, p. 521—524. *V.* etiam infra Bb) 1).

1796, f. *Διονυσιου Ἀλεξανδρειας του ἁγιου ἐπικλην μεγαλου τα σωζομενα.* S. Dionysii Alexandrini Episcopi, cognomento Magni, qvae supersunt (graece et latine nunc primum partim, partim iterum cura Simonis Dom. de Magistris edita). Romae, typis Prop. Fid. — 160, 334 pp. Etiam in ch. m. extant exx. Praeter notas etiam dissertatiunem de vita et scriptis Dionysii Alex. adiecit editor. Praefatio quoque ad Dionysii tempus, quo vixerit, cognoscendum multum valet.

Bb) *Opera singula.*

1) libri adversus Sabellicum.

1788, f. Fragmenta Dionysii librorum adversus Sabellicum. — *V.* in *Gallandii* Bibl. PP. T. III. p. 494 sq., p. 538 sq. Primus haec fragmenta diligentissime congessit *Pet. Constant* in *Epistolis Pontificum* p. 279 sq., unde etiam illa *Gallandi* desumpsit.

2) Epistolae.

aa) *duae coniunctim.*

1608, 8. B. Dionysii, Archiep. Alexandrini, epistola adversus Paulum Samosatensem, Episcopum Antiochiae, et epistola ad Basilidem Episcopum; Graece et Latine, ex interpretatione et cum notis Franc. Turriani. Romae ex typogr. Vaticana. — Editor *Turrianus* in praefatione opera Dionysii perdita enumerat. *V.* infra II. aa).

1644, f. — gr. et lat. ex interpretatione Franc. Turriani. — *V.* in Bibl. PP. (Paris.) T. XI.

bb) *singulae.*

1) adversus Paulum.

1624, f. Dionysii epistola ad Paulum Samosatenum, gr. et lat. — *V.* in *Frontonis Ducaei* Auctario Bibl. PP. (Paris.) T. I.

1671, f. — *V.* in Labbei et Cossartii Actis Conciliorum T. I. p. 849.

1759, f. — *V.* inter *I. Dom. Mansi* Acta Conciliorum T. I. p. 1039 sq.

2) ad Basilidem.

1671, f. Dionysii epistola ad Basilidem, graece et latine. — *V.* inter *Labbei* et *Cossartii* Acta Conciliorum. T. I. p. 831.

1672, f. Dionysii Archiepiscopi Alexandrini Epistola ad Basilidem, Episcopum interrogantem de diversis capitibus, ad quae per Epistolam Dionysius responsa dedit, quae tanquam Canones sunt admissa, graece et latine, cum scholiis Theod. Balsamonis et Ioannis Zonarae. — *V.* in *Gu. Beveregii* Pandectis Canonicis. (Ox.) T. II. P. I. p. 1—7.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Epistolae.

aa) *duae coniunctim.*

1677, f. Dionysii Libellus contra Paulum Samosatenum, latine, Franc. Turriano interprete, cum eiusdem notis et indiculo deperditorum Dionysii Operum. Subiungitur a.ia epistola episcoporum synodi Antiochenae, item epistola ad Basilidem de Dominica resurrectione et Paschalis ieiunii termino, cum Commentariis Balsamonis. — *V.* in Bibl. PP.

(Lgd.) T. III. p. 339 — 356. Omisso contextu graeco omnia ex editione a. 1608 in lucem emissa sunt expressa.

bb) *singulae.*

1) de resurrectione.

1580, 8. Victoris, Antiocheni, commentarii in Marcum; & S. Titi, Bostrorum Episcopi, commentarii in evangelium Lucae; Latinè primum editi, ex interpretatione Theodori Peltani. Accessit Dionysii Alexandrini epistola de Dominicae resurrectionis tempore, deque Paschalis jejunii termino, Latinè, studio & opera ejusdem Theodori Peltani. Ingolstadii, Dav. Sartorius. —— Sic in Catalogue de la bibl. du roi. Théologie. p. 349 no. 298.

2) ad Felicianum.

1610, f. Dionysii epistola ad Felicianum in litteras contra Paulum Samosatenum, ex edit. a. 1608 latine. —— *V.* in *Hittorpii* Auctario Bibl. PP. T. II. p. 444 sqq., et in Bibl. PP. (Col., 1618) T. III., et in Bibl. PP. (Paris., 1654, f.) T. XI.

B. germanicarum.

1778, 8. Dionysius Brief an Basilides, übersetzt von C. F. Rösler. —— *V.* in eiusdem Bibl. der Kirchenväter. T. IV. p. 258 sq.

III. *Illustrantia Dionysium scripta.*

J. *Jortin*: The character of Dionysius of Alexandria. —— *V.* eiusdem Remarks on Ecclesiastical History. (Lond., 1752, 8) Vol. II. p. 292 — 295.

Nath. *Lardner*: On the Dionysius. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History. P. II. Vol. IV. chap. XLIII. p. 558 — 736, et in versione germanica T. II. P. II. p. 520 sq.

Ioach. H. *Ostermeyer*: Dissertatio hist. de Dionysio Alex. Episcopo. Rostoch., 1736, 4. —— Conf. quoque *Ch. Fr. Gu. Walchii* Progr de epistulis Patriarcharum Alexand. paschalibus. Gottingae., 1776, 4.

Thd. *Ruinarti* Dissertatio de S. Dionysio Alex. —— *V.* eiusdem Acta primorum Martyrum. p. 151 sq.

DIONYSIUS Areopagita.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 3 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 7 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1516, 8. *ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΗΔΕ ΤΗ ΒΙ||ΒΛΩ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. Π ερι της οὐρανιας ἱεραρχιας. Κεφαλαια ιε'. || Π ερι θειων ὀνοματων. Κεφαλαια ιγ'. || Π ερι της ἐκκλησιαστικης ἱεραρχ. Κεφαλαια ζ. || Π ερι μυστικης θεολογιας. Κεφαλαια ε'. || Ε πιστολαι ι'. || Μ αρτυριον του ἁγιου διονυσιου.* HAEC INSVNT IN HOC LIBRO || SANCTI DIONYSII D e coelesti hierarchia. Cap. xv. || D e divinis nominibus. Cap. xiii. D e pontificali dignitate. Cap. vii. || D e mystica theologia. Cap. v. || E pistolae x. || M artyrium sancti Dionysii. *In fine f.* 191 *a*: I mpressum est hoc aureum Dionysii opus, in || Aedibus Philippi iuntae bibliopolae, anno || salutifere incarnationis. M. D. XVI. Die || xxix. Iulii. Pontificatus Leonis decimi, an-||no Quarto. || a b c d e f g h i k l m n o p q r s || t u x y z &. Quaterniones omnes. *F.* 192 *a insigne Iuntarum typ.* —— 192 *ff.* De vero huius operis auctore sententiam suam *La Croze* in Histoire du Christianisme d'Ethiopie Lib. I. p. 10 sqq. exposuit. Bibl. acad. Lips.

1525, f. Dionysii Areopagitae Opera graece cum interpretatione Io. Sarraceni, Ambrosii Camaldulensis, Marsilii et Ficini et Vercellensis extractione. Ioannes Eckius commentarios adiecit pro Theologia negativa. AV. per Ioannem Miller. M. D. XXV.

1562, 8. *Γεωργιου του Παχυμερη παραφρασις εις τα του ἁγιου διονυσιου του ἀρεοπαγιτου, του ἀθηναιων ἐπισκοπου, εὑρισκομενα.* Georgii Pachymerae paraphrasis in omnia Dionysij Areopagitae, Athenarum episcopi, opera quae extant. *Graece. Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* Parisiis, M. D. LXI. Excudebat Guil. Morelius, in Graecis typographus Regius. *Accessit*: *Του ἁγιου Μαξιμου σχολια εἰς τα του μακαριου διονυσιου του ἀρεοπαγιτου εὑρισκομενα. Μιχαηλ του συγγελου ἐγκωμιον εἰς τον αὐτον ἀρεοπαγιτην.* S. Maximi scholia in eos b. Dionysii libros qui extant. Michaelis Syngeli laudatio eiusdem. *Graece. Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* Parisiis, M. D. LXII. Apud Guil. More-

lium, in Graecis typographum Regium. *Voll. II.* —— Omnibus his operibus praefixus est hic titulus: *Του Μακαριου ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ἀρεοπαγιτου τα εὑρισκομενα. Μαξιμου σχολια, εἰς τα αὐτα. Γεωργιου του παχυμερη παραφρασις. Μιχαηλ του συγγελου ἐγκωμιον.* Dionysii Areopagitae opera quae extant. In eadem Maximi Scholia. Georgij Pachymerae Paraphrasis. Michaëlis Syngeli Encomium. *Latine omnia mox edenda. Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* PARISIIS, M. D. LXII. Apud Guil. Morelium, in Graecis typographum Regium. —— *Tom. I continet:* 14 *ff.* praefixa, 484 pp. contextum Dion., et 29 *ff.* varias lectiones, et 1 *f.* inscr.: Excvdebat Guil. Morelivs in Graecis Typographvs regivs, Lvtetiae Parisiorvm, pridie Idvs Mart. M. D. LXII. *Tom. II.:* 14 *ff.* praefixa, 344 pp. Maximum complectentes; a p. 345 — 400 habetur: Michaël Syng.; Georgius Pach. 6 *ff.* praefixa, 444 pp. complectitur. Bibl. sen. Lips.

1615, f. Sancti Dionysii Areopagitae opera omnia qvae extant. Vna cvm eivsdem vitae scriptoribvs nunc primum Graecè & Latine coniunctim edita. Accesserunt S. Maximi Scholia, nunc primum Latinitate donata & Georgij Pachymerae paraphrasis in Epistolas. Omnia studio & opera Petri Lansselii Granelingani Societ. Iesv Presbyteri. Lvtetiae Parisiorvm, ex officina Nivelliana. Sumptibus Sebastiani Cramoisy, via Iacobaea, sub Cicoonijs. M. DC. XV. *Ex regis Privilegio.* —— 43 *ff.* praefixa, 390 pp. et 1 *f.* vac., 6 *ff.* praefixa, 300 pp., 4 *ff.* praefixa, 186 pp. et 1 *f.*, 87 pp., et a p. 88 — 97: variae lectiones, et 4 *ff.* indices. Bibl. sen. Lips.

1634, f. Sancti Dionysii Areopagitae Opera. *Alius titulus:* Opera S. Dionysii Areopagitae cum scholiis S. Maximi et paraphrasi Pachymerae, a Balthasare Corderio soc. Iesv doct. theol. latine interpretata et notis theologicis illustrata. Antwerpiae ex officina Plantiniana Balthasaris Moreti. M.DC.XXXIIII. Cvm privilegiis Caesario et Regio. *Voll. II.* —— Titulus secundus in tab. aeri incisa est inscriptus. Satis nitida editio. Bibl. acad. Lips.

1644, f. Sancti Dionysii Areopagitae opera, et Sancti Maximi Scholia, et Georgii Pachymerae paraphrasis, et vita S. Dionysii; Graece et Latine; tomis duobus; studio Balthas. Corderii, et Pet. Lansselii Societ. Iesu presbyterorum; cum Corderii Isagoge, annotationibus, variis lectionibus, et onomastico Dionysiano; item Pet. Halloix Soc. Iesu de Dionysii vita ac operibus; Martini Delrio vindiciae; Lansselii apologetica disputatio; et Ioannis de Chaumont adversus haereticum Calvinistam Charentoni ministrum pro Areopagita defensio; et Lansselii notae ad paraphrasin Pachymerae in Epistolas, et ad martyrium Dionysii. Lutetiae, apud Antonium Stephanum. *Voll. II.* —— Extant quoque exx. cum subscriptione: „Lutetiae, apud Ludovicum Boulanger, via Iacobaea, ad insigne S. Ludovici, e regione D. Yvonis." aliaque: „Lutetiae apud Dionysium Bechet, via Iacobaea, sub scuto solari."

1755 — 1756, f. *Διονυσιου του Ἀρεοπαγιτου τα σωζομενα παντα.* S. Dionysii Areopagitae Opera omnia quae extant, et commentaria, quibus illustrantur. Graece et Latine; tomis duobus, in quibus universus textus; Georgii Pachymerae Paraphrasis gr. et lat. cum annotationibus Balth. Corderii in singula capita continentur. Studio Balth. Corderii. S. Maximi scholia, Pachymerae paraphrasis *etc.* Studio Pet. Lansselii et Balth. Corderii. Editio post Antverpianam et Parisianam prima Veneta a mendis, quae in praecedentibus irrepserunt, repurgata ac dissertatione praevia (*studio G. Constantini*), variis lectionibus ex Bibl. S. Marci codice deprompto aliisque accessionibus aucta et locupletata. Venetiis, Zatta. *Voll. II.* —— 75 *lire.* Unicum exemplar in ch. max. redemptor pretio 300 *lire* venditavit.

Bb) *Opera singula.*

1) de mystica theologia.

1519, f. D. Dionysii Areopagitae De mystica Theologia lib. I. Graece Ioan. Sarraceno Ambrosio Camaldul. Marsilio Ficino Interprete. Cum vercelleū extractione. Ioan. Eckius Commentarios adiecit pro Theologia negativa Ingolstadii. Ad Reverendiss. dominum D. Chrystophorum Episcopum Augusten. Soli deo gloria. *Haec f. 1 a. F. 2 a:* Reverendo in Christo Patri et D. D. Christophoro de Stadion Praesuli Augustano dignissimo, Ioan. Eckius in Domino bene agere. — *Ex charisio nostro Ingolstadii V. idus Septemb. Anno restitutae salutis. M. D. XVII. In fine: Finis.* Leone Papa

orbi christiano praesidente, Interregno Rom. Imp. *excusum est hoc opus Augustae Vindelicorum, in officina Ioannis Miller, Die XXV. Mens. Maii. Anno gratiae M. D. XIX.* —— Sie *Panzer* in Annal. T. VI. p. 153 no. 142, qui librom possidebat. Iam a. 1517 *Ingolstadij* hic liber prodiisse dicitur.

1538, 8. Dionysii Areopagitae, Episcopi Atheniensis, libri duo, alter de mystica theologia, alter de divinis nominibus, Graece et Latine, ex interpretatione et cum explanationibus Marsilii Ficini; omnia diligenti recognitione castigata. Venetiis, Barthol. de Zanettis.

2) de divinis nominibus.

1538, 8. —— *V.* antea 1).

3) de eclesiastica Hierarchia.

1539, 8. D. Dionysii Areopagitae ad Timotheum de Ecclesiastica Hierarchia Oratio, Graece et Latine, cum graecis Scholiis; et Latina Dionysii ad Polycarpum Epistola. Basileae, in officina Hervagiana.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

α) Sine a. notitia.

—, f. Sanctus DIONISIUS (?) AREOPAGITA de Celesti Hyerarchia. De divinis nominibus. De mystica theologia; et eiusdem epistolae, quas emendavit, et cum graeco contulit Ambrosius Camaldulensis in monasterio Fontis Boni anno 1436. *In fine:* Impressum Brugis per Colardum Mansionis. *Infra insigne typ.* —— 97 *ff.* Sine *sign., cust.* et *num. ff.*

β) Cum a. notitia.

1498, f. *F.* 1 *a* (*sign.* A. i) *fig. ligno incisa, in qua duo circuli habentur, cuius superior complectitur haec:* Dionysii ‖ Celestis hierarchia. ‖ Ecclesinstica hierarchia. ‖ Diuina nomina. ‖ Mystica theologia. ‖ Undecim epistole. ‖ Ignatii ‖ Undecim epistole. ‖ Polycarpi ‖ Epistola vna. *In margine legitur:* Theologia viuificans. Cibus solidus. *Inferior circulus complectitur haec:* Dionysii ‖ Diuini hymni. ‖ De itellectualib⁹ : sēsibilib⁹ ‖ Theologice informationes. ‖ De anima. ‖ Significatiua theologia. ‖ Legalis hierarchia. ‖ Angelice ,pprietates et or- ‖ dines. ‖ De iusto, diuinoq; ‖ iudicio. *In margine:* Iufinitus thesaurus aut perditus, aut absconditus. *Sub fig.:* Insuper adduntur De heresibus. De fide catholica. De conteptu mūdi. non habita. ‖ Cum puritate Religione Pietate Deuotione ‖ Humilitate Reuerentia attentione et queq; ‖ alia sacra scripta Tractentur Legantur Seruentur: ‖ Ad Ihesu paterne lucis talium munerum et auctoris et largitoris honorem. *F.* 1 *b*: Ambrosii oratoris et monachi, Camaldulensis ordinis prefatio in ‖ translationem librorum sancti Dionysii Areopagite. *Hanc praefationem excipit f.* 2 *a index libri. F.* 3 *a* (*sign.* A. iij): Iacobus Faber Stapulensis pijs lectoribus. *F.* 5 *a* (*num.* 1. *et sign.* a. i.): Diuini Dionysij Areopagite Atheniēsiū episcopi, : Galliarū apostoli: celestis hierar- ‖ chie liber ad Timotheum Ephesine ciuitatis episcopum. *F.* 121 *a* (*num.* 117): Operum ‖ Beatissimi Dionysii et ‖ Undecim Epistolarū diuini Ignatii ‖ Antiochēsis ecclesie Episcopi, et vnius beati Po- ‖ lycarpi Smyrneorū antistitis: discipulo sanctorū Apostolo- ‖ rum, et martyrū Ihesu saluatoris mūdi felicissimorū; ad ipsius ihesu salua- ‖ toris, sapiētie sapientū, et regis martyrū omniū honorē finis. In alma Parhisio- ‖ rum schola per Ioannem Higmanū et Uolfgangū Hopylium artis formulariae socios. ‖ Anno ab incarnatione eiusdem domini nostri Ihesu Christi 1498. die sexta Februarii. *Sequitur regist.* —— 4 non num. *ff.* et 117 num. *ff.*, cum 50 lin. Char. goth. Ceterum tantummodo in priori circulo nominata opera hic continentur.

1502, f. Divini Dionysij ‖ Areopagite. ‖ Caelestis hierarchia. ‖ Ecclesiastica hierarchia. ‖ Diuina nomina. ‖ Mystica theologia. ‖ Undecim epistolae. ‖ Ignatii Undecim epistolae. ‖ Polycarpi. Epistola vna. ‖ Theologia viuificans. Cibus solidus. ‖ *Infra effigies Io. Baptistae ligno incisa. Haec in fronte. Sequitur f.* 2 *a incipiens:* PROOEMIUM ‖ Ambrosii oratoris & monachi Camaldulensis ordinis praefa ‖ tio in translationem librorum sancti Dionysii Areopagitae. *F.* 3 *a* (*sign.* a iii) *incipit:* INDEX LIBRI. *et explicit f.* 4 *a. F.* 4 *b*: EPISTOLA IACOBI ‖ Iacobus Faber Stapulensis piis lecturibus. *et explicit f.* 6 *b*: *Versio ipsa incipit*

f. 7 *a*, num. I. (*sign.* b). *In fine f.* CXXXXIII *a*: Operū Beatissimi Dionysii: & Vndecim Epistolarū diuini Ignatii Antiochesis || ecclesiae Episcopi, & unius beati Polycarpi Smyrneorū antistitis: discipulo || rum sanctorum Apostolorum, & martyrum Iesu saluatoris mun||di foelicissimorum ad ipsius Iesu saluatoris sapientiae sapien || tum: & Regis martyrum omnium honorem. Finis. || *In inclyta ciuitate Venetiarū ,p Ioānē tacuinū || de Tridino formulariae artis magistrū: Anno || ab īcarnatiōe eiusdē Dñi nrī Iesu Christi || Mcccccii. die. xxi. mēsis Nouembris.* || *Principe Leonardo Lauretano.* LAVS DEO. Pagina versa sequitur: SPECVLVM HVIVS OPERIS. *Infra insigne typ. inscr.* Z. T. —— Bibl. acad. Lips. hunc nitidissimum librum adservat.

1502, f. *F.* 1 *a habetur tab. ligno incisa, in qua duo circuli conspiciuntur, cuius superior haec continet*: Theologia viuificans. Cibus solid⁹ || Dyonisij || Celestis hierarchia || Eccl'iastica ierarchia || Diuina nomina || Mystica theologia || Undecim epistole || Ignacij || Undecim epistole || Policarpi || Epistola vna || *Alter circulus continet haec*: Infinitus thesaur⁹ aut perdit⁹ aut abscōdit⁹ || Dyonisij || Diuini hymni || De itellectualibꝫ sēsibi. || Theologice īformatōes || De anima. || Significatiua theologia || Legalis hierarchia || Angelice ,pprietates et || De iusto diuo (ordīes || iudicio. || Insuper adduntur. De heresib⁹. De fide catholica. De cōtemptu mūd'i, nō habita || Cum puritate Religione Pietate Deuotione || Humilitate Reuerētia attentione et queq; || alia sacra scp̄ta Tractentur Legantur Seruentur || Ad Jesu paterne lucis talium munerum ꝛ auctoris et largitoris honorem. *In fine* fo. cxvii: Operum beatissimi Dyonisij: ꝛ vnde || cim epl'arū diuini ignacij antiocheū. eccl'e || ēpi, et vnius beati Polycarpi smyrneorū || antistit]; discipulo⁹ sancto⁹ apl'o⁹, ꝛ mar || tyrū Jesu saluatoris mūdi felicissimorum || ad ip̄ius Jesu saluatoris, sapīe sapientum || ꝛ regis marty⁹ oīm honorē finis. Impres || sorum Argētine Anno dñi. M. v^c. ij. fi̇oi- || to⁹ in die Uitalis martyris. —— 4 *ff.* praefixa, CXVII *ff.* Char. goth. et duabus columnis impressus est liber, quem nusquam notatum reperi. Bibl. acad. Lips.

1502, f. Opera Dionysii (Areopagitae) translationis nouae de celesti Hierarchia cum scholiis. De eadem ecclesiastica Hierarchia cum commentar. Marsilii. De mystica Theologia cum eiusd. comment. Vndecim epistole Ignatii. *In fine: Argentine Anno dñi M. v. c. II. finit' in die vitalis Martyris.* —— Sic *Panzer* in Annal. T. VI. p. 29 nu. 22.; sed hanc eandem esse editionem ac illam a me ante accurate descriptam persuasum habeo: ideoque *Panzeri* notitia non satis accurata est.

1503, f. OPERA DIONYSII (Areopagitae). || Veteris et noue translationis, etiam nouissime ip̄ius Marsilij ficini cum com || mentarijs Hugonis. Alberti. Thome. Ambrosij oratoris. Lincouiensis. ꝛ Ver || cellensis. || — VETERIS TRANSLATIONIS. || De celesti hierarchia cum commento Hugonis et Alberti. || De ecclesiastica hierarchia. || De diuinis nominibus cum commento beati Thome. || De mystica theologia. || Iterum de mystica theologia cum commento Linconiensis. || Vndecim epistole Dionysij. || Extractio Vercellesis super predictos quattuor libros. ꝛ super epistolā ad titū. || — NOVE TRANSLATIONIS. — || De celesti hierarchia cum scholijs sine commento Ambrosij oratoris. || De ecclesiastica hierarchia cum commento Ambrosij. || De diuinis noībus cum commento Ambrosij oratoris. || De mystica theologia cum comnento Ambrosij. || Vndecim epistole Dionysij cum commento Ambrosij || Vndecim epistole Ignacij. || NOVISSIME TRANSLATIONIS MARSILIJ. || De mystica theologia cum commento Marsilij ficini. || De diuinis nominibus cum commento Marsilij ficini. || *In fine f.* cccxxix *a*: Finiunt feliciter opera magni Diony || sii in triplicem translationem cū cōmetarijs ꝛ glosis illustrium sacre pagine ,p || fessorum. Impressa Argentinae. viij. kal'. || februa. Anno salutis nostre Millesimo || quingentesimo tertio. —— 8 non num. *ff.* praemissa, CCCXXIX num. *ff.* Char. goth. Bibl. acad. Lips. Conf. *Strauss* in libro: Opera rariora p. 77 sqq.

1507, f. Dionysii Areopagitae Coelestis Hierarchia. Eccles. Hierarchia. diuina nomina. Mystica Theologia. XI Epistolae S. Ignatii. XI Epistolae Polycarpi. Epistola una Dionysii. diuini hymni. de intellectu et sensibus. theologiae informationes de anima. significatiua Theologia. Legalis Hierarchia. Angelicae proprietates. de justo div. iudicio. Argentorati MDVII. in die Vitalis Martiris.

1511, f. Dionysii Areopagitae Opera ex latina versione Marsilii Ficini. Argentine MDXI.

1515, f. Theologia vivificans, cibus solidus; D. Dionysii Areopagitae Coelestis Hierarchia, Ecclesiastica Hierarchia, Divina nomina, mystica Theologia, undecim Epistolae, interprete Ambrosio Monacho Camaldulensi, cum scholiis Fabri, & Clichtovei ad litteram commentario; Ignatii undecim Epistolae; Polycarpi Epistola una; Latine; haec secundaria & castigatissima ex Officinâ aemissio: per Henricum Stephanum artis formulariae peritum & sedulum Opificem è regione Scholae Decretorum habitantem. M.D.XV. Die mensis Aprilis decimâ quartâ. —— In prima libri pagina leguntur haec: „Infinitus thesaurus aut perditus aut absconditus: Dionysii Divini Hymni, de intellertualibus & sensibilibus, Theologicae informationes, de anima, significativa Theologia, tegatis hierarchia, Angelicae proprietates & ordines, de Justa Divinoque judicio: insuper adduntur, de haeresibus, de fide Catholicâ, de contemptu mundi, non habita. Cum puritate, religione, pietate, devotione, humilitate, reverentia, attentione, & quaeque alia sacra scripta tractentur, legantur, serventur, ad Jhesu paternae lucis, talium munerum & authoris & largitoris honorem.“ In epistola, qua *Guillelmo Brionneto* episcopo Lodovensi librum dedicat *Clichtoveus*, dicitur: „.... Cum variae sint Operum beati Dionysii traductiones; eam praesertim, quae Ambrosii est Monachi Camaldulensis, delegi nostro efflagitato Commentario declarandam: quod caeteris emunctior sit & tersior; quam & Faber Stapulensis olim praeceptor noster diligenti recognitione & scholiis suis reddidit illustriorem. *etc. Iacobus Faber* in praefatione ad Lectores: „Non adjeci, *inquit*, Scholia Maximi, quod huic translationi minus michi visa sunt accommodata: & illa, quae sunt *Ambrosii* marginalia, meo instituto non satis sufficiebant: quae siquis affectantius volet, a Camaldulensibus facile requirat. Et id insuper minime lectores latere cupimus, oportuisse pleromque Ambrosii sententiam erigere, ubi Codex inemendatus, aut forte interpres humano more lapsus divinissimi patris intelligentiam non fuerat assecutus. Ad quod commodius faciendum, honestissimi religiosi sacrarum aedium secundo a Dionysiana Parisio miliario vetusta Originalia michi multa humanitate communicarunt.“ *etc.* Sic *Maittaire* in Annat. T. II. p. 263.

1536, f. Dionysii Areopagitae Opera. Coloniae, apud Petrum Quentel.

1556, 8. D. DIONYSII AREOPAGITAE. Coelestis Hierarchia. Ecclesiastica Hierarchia. Diuina nomina. Mystica theologia. Duodecim epistolae. *Cum Scolijs* (?) *Iacobi Fabri Stapulensis.* Theologia uiuificans Cibus solidus. VENETIIS, IN VICO SANCTAE MARIAE FORMOSAE, AD SIGNVM SPEI. MDLVI. —— 12 non num. *ff.* et 309 num. *ff.* et 1 vac. *f.* Bibl. sen. Lips.

1556, f. Dionysii Areopagitae opera omnia, quae extant; ejusdem vita incerto authore; scholia incerti authoris (*Methodii* sive *Metrodori*) in librum de Ecclesiastica Hierarchia; quae omnia Latine nunc primum a Ioachimo Perionio, Henrici Gallorum regis interprete, conversa sunt. Lutetiae, ex officina Typographica Michaelis Vascosani. —— Rep. 1566.

1561, f. — interprete Ficino. —— *V.* inter *Ficini* Opera. (Bas.) T. II. n. 1.

1566, — 1605, f. Dionysii Areopagitae opera omnia, cum ejusdem vitâ; et scholiis in Eccles. Hierarchia. Latinè, Ioach. Perionio interprete. Huic editioni accesserunt Indices duo, capitum et rerum insiguiorum; et scholia quaedam ad marginem, et multorum locorum emendationes. Lutetiae, ex officina Typographica Michaelis Vascosani. —— Exceptis indicibus mera editionis a. 1556 repetitio. Fortasse etiam editionis a. 1605 solus titulus novus est.

1618, f. Dionysii Areop. opera de coelesti et ecclesiastica hierarchia; de divinis nominibus; mystica theologia et epistolae. —— *V.* in Bibl. PP. (Col. Agripp.) Vol. I. p. 97 sqq.

1680, f. Sancti Dionysii Areopagitae opera omnia, quae extant, videlicet: De Caelesti Hierarchia, De Ecclesiastica Hierarchia, De Diuinis Nominibus, De Mystica Theologia, & Epistolae. —— *V.* In Bibl. PP. primitivae ecclesiae. (Lgd., apud I. Ant. Huguetan.) p. 97 — 165.

Bb) *Plura opera.*

α) Sine a. notitia.

—, 4. F. 1 *a* (*sign.* a i): Marsilius Ficinus Florentinus Re ‖ uerendo in Christo patri domino ‖ Ioanni Medici Cardinali ‖ suppliciter se cōmēdat ‖ . i492. *Hanc epistolam excipiunt prooemium et argumentum.* F. 2 *a* (*sign.* a ii): Prosecu-

tio expositionis de Trinitate: || ꝛ q; bonum est super essentiam ꝛ pro || pter exuberantiam lucis || ignotum. *F.* 148 *b*: Impressum floretie per laurentiū frācisci venetū. —— 148 *ff.* et 33 lin. Char. goth. Continentur hoc opere libri De mystica theologia et de nominibus divinis.

β) Cum a. notitia.

1502, f. *F.* 1 *a*: Preclarum opusculū Dynosij Areo || pagite de mystica theologia, et de di || nis noībus Marsilio Ficino interprete || impressioneq; noua luculentum. *In fine* Fo. LXVII.: Impressum Argentine: anno dñi || M. vᵉ. ij. Finitū in die sancto‹ mar || tyrum Uiti et Modesti. —— Char. goth. duabus columnis impressus liber. Bibl. acad. Lips.

Cc) *Opera singula.*

1) de divinis nominibus.

1501, 4. *F.* 1 *a*: Praeclarum opusculū Dyonisii (?) Areo || pagite. De diuinis nominibus || Marsilio Ficino interprete || impressioneq; noua || luculentum. *In fine f.* 94 *b*: Registrum. || A B C D E F G H I K L M N O P. Omnes sunt terni. || Exceptis. O & P. Qui sunt quaterni. || Impressum Venetiis anno a natiuitate xpi 1501. quarto nonas || aprilis. Impensis Petri Liechtensteyn (?) coloniensis. || arte autē & ingenio. Iacobi de Leucho. || FINIS. —— 94 num. *ff.* cum *sign.* Char. rom. titulo excepto, qui char. goth. impressus est. Bibl. acad. Lips. Alias editiones *Argentorati*, 1507, *f.*, et *Aug. Vind.* 1529, *f.* enumerat censor *Harlesii* editionis Fabricii Bibl. Gr. T. VII. in ephem. litt. Jenens. 1806. no. 229.

2) Epistolae.

1478, 4. Dionysii Epistola ad Timotheum de Vita Petri et Pauli latine. Coloniae.

1526, 4. Epistolae Antiquissimae, ac sacris Institutionibus plenae, Clementis, Analecti & Euaristii, Ro. Pontt. Dionysij. item Areopagitae & Ignatij Antiocheni Episcopi: Martyrum Christi. — Clementis V. Analecti III. Euaristi Epistolae II. Dionysij I. [Areopagitae epistola ad Demophilum monachum, de benignitate.] Ignatij I. *etc.* Anno MDXXVI. Mense Iulio. *In fine*: Coloniae Anno MDXXVI. Mense Iulio. —— Bibl. acad. Lips.

1550, f. Divi Dionysii Areopagitae epistola ad beatissimum Ioannem apostolum & euangelistam; ad Sapientem Polycarpum, *latine.* —— *V. Μικροπρεσβυτικόν.* (Basileae.) p. 29 sqq.

B. germanicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1823, 8. Die angeblichen Schriften des Areopagiten Dionysius; übers. und mit Abhandlungen begleitet von J. G. V. Engelhardt. Sulzbach, Seidel. *Voll. II.* —— XXIV, 344; IV, 387 pp. 3 *Th.*

Bb) *Opera singula.*

1491, 4. Dionysius vom Himlischen Fürstenthumb. Nürnberg durch Anthon Koberger.

C. russicarum.

1787. —— Ut ex *Strahlii* libro Gelehrtes Russland (Lips., 1828, 8) p. 108 et 213 sq. didici, Dionysii opus „de hierarchia ecclesiastica" ab *Isaia*, monacho serbicu, a. 1471 in linguam slavonicam translatum est: sed prodiit a. 1787 Mosquae, valde interpolatum a librariis. Omnium Dionysii operum simul et Maximi *Euthimius* scholiorum interpretationem, monachus Mosquensis seculo septimo degens, confecit; quae attamen adhuc latet.

III. *Illustrantia Dionysium scripta.*

—, 4. *F.* 1 *a*: Dyonisij ariopagite (?) doctoris Ierarchici vita. *Infra icon xyl.*, *infraque*: Oratio ad eundem archipontificem ac martirē || gloriosissimū deuotissima. *F.* 2 *a* (*sign.* A ij): (q) Uia glo. in ,phe. || institu. ait. libro‹ parti || *etc.* *F.* 4 *vacat.* *F.* 5 *a.* (*sign.* B): Epistola Serenissimi || Romano‹ im,pator] ludwici ad || hildwinum Uenerabile Abbatē || monasterij Ierarchici doctor] ma || gni Dionisij ariopagite. archipō || tificis ac martir] gloriosissimi. gal || lorūq; apti. de colligendis in cor- || pus vnius textus his que in gre- || corum et latino‹ historijs et eius- || dem preciosissimi martir] noticia || passim scripta repperierat. *F.* 29 *b*: Hierarchici (?) dionisij legēda vna cū || oratione pulcra finit breuiter || Nurmberge ,p Caspar || Hochfeder fide-

li || ter impressa. —— 29 *ff.* Char. goth. duabus columnis impressus liber est.

Areopagitica, Seu Opuscula quaedam nusquam hactenus excusa, Divi Chludowici Pii Rom. Imper. semper Augusti, ac vere Christianiss. Gallurum Regis, *etc.* Et D. Hildiwini vetusti, ac doctiss. annis ab hinc plus minus octingentis Coenobij Sanctiss. Dionysij, & sociorum Martyr. Abbatis, de rebus gestis, ac scriptis B. Macarij Ionici Dionysij Areopagitae, prius quidem Athenien. Ecclesiae Archiepiscopi: deinde autem primi Gallorum Apostuli: quorum Indicem sexta exhibebit pagina. Cvm Matthaei Galeni Vestcappelij Theologi Louanien. et Professoris sacrarum literarum Academiae Dilinganae praefatione: in qua et Voluminis huius multiplex ostenditur fructus, et Auctor Hilduinius simul atq; Areopagita Dionysius a quorundam temerarijs censuris, ac obliquis, cauillosisq; invectionibus diligentissime uindicatur: & ad postremum duodecim M. Flaccij Illyrici obiectionibus respondetur. Coloniae, Apud Maternum Cholinum, M. D. LXIII. Cum gratia & Priuilegio Caesar. Maiestatis. 4. —— 147 pp. et 1 *f.*, quo icon ligno incisa continetur. Bibl. sen. Lips.

H. Con. *Arend*: Unpartheische Lebensbeschreibung des ehrwürdigen Dionysius Areopagita, anfänglich Raths-Herrn des hohen Gerichts Areopagus, und nachmaligen Bischof zu Athen, nebst ausführlicher Nachricht von dessen Schriften, und derselben mancherley Auflagen. Gosslar, 1725, 4.

I. *Baptista*: De translatione corporis S. Dionysii Areopag. seu Parisiensium apostoli, e Gallia in Bavariam ad civitatem Ratisbonam Diss. Ratisbonae, 1750, 4.

I. Ph. *Baratierii* Diss. de Dionysii Pseudareopagitae Scriptis. —— Adiecta est eiusdem Disquisitioni chronolog. de Success. Episc. Roman. 285.

L. F. O. *Baumgarten - Crusius*: De Dionysio Areopagita. Jn., 1823, 4. —— 23 pp. Hac in scriptione: 1) de scriptorum, quae sub Dionysii nomine circumferuntur, aetate; 2) de disciplina illis contenta; 3) de illarum inscriptione et fine agitur.

I. *Dallaei* De Scriptis, quae sub Dionysii Areopagitae et Ignatii Antiocheni nominibus circumferuntur, libri duo. *etc.* Genevae, 1666, 4.

(Claude *David*:) Dissertation sur Saint Denis L'Areopagite. Ou l'on fait voir que ce Saint est l'Auteur des Ouvrages qui portent son nom. A Paris, Chez Pierre Dehats. M. DCCII. 8. —— Bibl. sen. Lips.

I. G. Vitus *Engelhardt*: De Dionysio plotinizante. Progr. Erl., 1821, 4.

— —: De Origine scriptorum Areopagiticorum disseruit. Erl., typis Hilpertinis. 1822, 8. —— 14 pp.

H. *Hakewill*: A Dissertation upon the Writings of Dionysius Areopagita, shewing them not to be genuine. —— *V.* eiusdem Apology or Declaration of the Power and Providence of God in the Government of the World. (Ld., 1635, f.) p. 208 sqq.

Launoius: De Areopagiticis Hilduini judicium. Editio II. Paris, 1660, 8.

— —: Animadversiones in Ioannis Samblauscati, Tholosatis, Palladium Galliae, Dionysium Areopagitam. Paris., 1641, 8.

— —: Vita B. Dionysii Areopagitae, primi Atheniensium episcopi et martyris, ex optimae fidei scriptoribus collecta. B. Dionysii Parisiorum Apostoli et martyris Vita et miracula. Paris., 1641, 8.

— —: Responsiones ad dissertationem de duobus Dionysiis, discussio, in qua probatum jam vtriusque discrimen ex inueniendi asserendique Veri legibus defenditur. Paris., 1642, 8.

I. F. *Mayeri* Disp. de Dionysii Areopagitae scriptis *etc.* contra Arnoldum. Gryphisw., 1708, 4.

Nic. *le Nourry*: De Dionysio Areopagita. —— *V.* eiusdem Adparatum ad bibliothecam maximam veterum Patrum. (Paris., 1703, f.) p. 170—210.

Du Pin: Sur Denis Areopagite. —— *V.* eiusdem Bibliotheque des auteurs ecclésiastiques P. I. p. 34—38.

Iac. *Usserii* Dissertationes duae de Pseudo-Dionysii Scriptis et de epistola ad Laodicenos, antehac ineditae. Descripsit, digessit, et notis atque auctario locupletavit *H. Wharton.* —— *V.* In *Iac. Usserii* Historia dogmatica controversiae inter orthodoxos et pontificios de scripturis et sacris vernaculis, nunc primum edita. Lond., R. Chiswell. 1690, 4.

Venema: De Dionysio Areopagita. —— *V.* eiusdem Historiam ecclesiast. T. III. p. 302—305.

DIONYSIUS Halicarnasseus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 779 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 382 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1546 — 1547, f. *ΔΙΩΝΥΣΙΟΥ του Ἀλικαρνασσεως Ῥωμαικης Ἀρχαιολογιας Βιβλια δεκα.* DIONYSII Halicarnassei antiquitatum Romanorum Libri X. Ex Bibliotheca Regia. *Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* Lutetiae. Ex Officina Rob. Stephani, Typographi regii, typis regiis M. D. XLVI. Ex priuilegio. *In fine:* Excvdebat Robertvs Stephanvs Typographvs Regivs, Lvtetiae Parisiorvm, an. M. D. XLVII. cal. Febr. *Accedit: ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ του Ἀλικαρνασσεως περι συνθεσεως Ὀνοματων, προς Ῥουφον. Του αὐτου της ῥητορικης τεχνης κεφαλαια τινὰ προς Ἐχεκρατην. Του αὐτου περι των Θουκυδιδου ἰδιωματων, προς Ἀμμαιον.* DIONYSII Halicarnassei de compositione, seu orationis partium apta inter se collocatione, ad Rufum. Eiusdem, artis Rhetoricae capita quaedam, ad Echecratem. Idem quo genere dicendi sit vsus Thucydides, ad Ammaeum. *Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* Lutetiae, Ex officina Rob. Stephani, Typographi Regii, typis Regiis M. D. XLVII. Ex priuilegio regis. —— 438 pp., et 1 *f.*: Sphalmata; 128 pp., et 2 *ff.*: Variae lectiones.

1586, f. *ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ἀλικαρνασεως τα εὑρισκομενα, ἱστορικα τε και ῥητορικα, συγγραμματα.* DIONYSII HALICARnassei Scripta qvae exstant, omnia, et historica et rhetorica. E veterum librorum auctoritate doctorumq; hominum animadversionibus, quamplurimis in locis emendata & interpolata; cum Latina versione ad Graeci exemplaris fidem denuo sic collata & conformata vt plerisque in locis sit plane noua. — Addita fragmenta quaedam, cum Glareani Chronologia, & duplici appendice. Additae etiam Notae, quibus de vtriusq; textus vel emendatione vel explanatione agitur. — Adiecti praeterea duo locupletissimi rerum & verborum INDICES; alter, Graecus; alter Latinus. *Opera & studio Friderici Sylburgii, Veterensis.* FRANCOFVRDI, Apud heredes Andreae Wecheli, MDLXXXVI. *Cum S. Caes. Maiestatis priuilegio ad sexennium.* —— 8 *ff.* praefixa, 792, 169 pp. et 1 *f.* c. insigni typ. Tomi II. titulus idem est ac primi usque ad verba: „alter Latinus", quae sequuntur: „Catalogus singulorum tractatuum, tam eorum qui exstant, quam eorum qui adhuc desiderantur, decima huius primi ternionis pagina exponitur; AVCTORES vero qui tum in textu, tum in Annotationibus citantur, auersa pagina recensentur: „*Opera & studio Friderici Sylburgii Veterensis.*" 6 *ff.* praefixa, 280, 94 pp. et 1 *f.* cum insigni typ. Ad fidem codicum emendata auctaque editio. Bibl. acad. Lips. Rep. 1691.

1691, f. *Διονυσιου Ἀλικαρνασσεως τα εὑρισκομενα ἱστορικα τε και ῥητορικα συγγραμματα.* Dionysii Halicarn. scripta quae exstant omnia et historica et rhetorica. Gr. et Lat. E veterum librorum auctoritate, et doctorum hominum animadversionibus, quamplurimis in locis emendata et interpolata *etc.* Opera et studio F. Sylburgii. Lipsiae. *Voll. II.*

1704, f. *ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ του Ἀλικαρνασσεως τα σωζομενα,* DIONYSII Halicarnassei Opera omnia, Graece et Latine scl. cum versione latina Aemilii Porti emendata, Notis observationibusque variorum et variis lectionibus, graece, cum versione, H. Stephani, et Variorum Notis; Peiresciana, cum Henr. Valesii interpretatione, et Observationibus Henr. Dodwelli, Dissertatio de aetate Dionysii, ac tabulae chronologicae Dionysianae. Opera et studio Io. Hudsoni. Ox., e Theatro Sheldoniano. *Voll. II.* —— Quamquam *Hudsonus* codice msto Vatic. et *Biragi* versione latina usus est, contextum tamen graecum intactum reliquit; ne indices Sylburgianus quidem suae editioni adaptavit, sed potius illorum numeros paginarum, quos omisit in sua editione indicare, male retinuit. Praeterea quoque priorum interpretum notas castravit.

1774 — 1777, 8 maj. Dionysii Halicarnassensis Opera omnia graece et latine. Cum annotationibus Henr. Stephani, Frid. Sylburgii, Franc. Porti, Isaac. Casauboni, Fulvii Ursini, Henr. Valesii, Io. Hudsoni et I. Iac. Reiskii. Lips., Georgi. *Voll. VI.* —— 16 *Th.* Usque ad pag. 464 voluminis primi accurata prioris repetitio; reliqua autem *Reiskius* ex suo ingenio emendavit, adiecitque notas criticas. Duo priora volumina sunt sub iudicium vocata in Neue Philologische Bibl. Vol. III. fasc. 2. p 231 sqq. Volumen IV., mortuo *Reiskio*, curavit *Morus.*

1823, 12. Dionysii Halic. opera omnia,

quibus etiam accedunt Fragmenta ab Aug. Maio reperta. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. *Voll. VI.* —— 1 *Th.* 18 *Gr.*; ch. mel. 5 *Th.* 4 *Gr.*

Bb) *Opera singula.*

aa) *Synopsis.*

1786, 8. Dionysii Archaeologiae, quae ritus romanos explicat, Synopsis. Adornavit, animadversiones interpretum, suasque et indicem in usum tironum locupletiorem adiecit D. Ch. Grimm. Accedunt auctaria quaedam. Lips., Weidmann. —— 1 *Th.* 20 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 8 *Gr.* Auctaria sunt excerpta ex aliis scriptoribus, quae ad antiquitates spectant.

bb) *Delectus.*

1790, 8. Dionysii Halicarnassensis Archaeologiae romanae lib. X. cap. I—VIII. Explicavit I. Sam. Horstig. Lps., Sommer. —— 48 pp. Ex *Reiskii* editione desumptus est contextus, adiectis nova versione latina, et criticis et exegeticis notis.

cc) *Fragmenta.*

1816, f. *Διονυσιου Ἁλικαρνασσεως Ῥωμαϊκης Ἀρχαιολογιας τα μεχρι τουδε ἐλλειποντα.* Dionysii Halicarn. Romanarum Antiquitatum Pars hactenus desiderata, nunc denique ope codicum Ambros. ab Aug. Maio, quantum licuit, restituta. Mediolani, typogr. reg. —— XXXII, 187 pp. Conf. ephem. litt. Lips. 1817. nu. 104. Rep. 1816 et 1827.

1817, 8 mai. — Frcf. ad Moen., Hermann. —— XVI, 120 pp. 12 *Gr.* Negligenter ex ante indicata editione expressa est.

1827, 4. — edit. ab Ang. Maio. —— *V.* eiusdem Scriptorum veterum novam collectionem. (Romae.) T. II. p. 461—523. Ad codicum mstorum Vatic. emendatior et aucta notis historicis repetitio ex illa editione a. 1816.

2) de Compositione verborum.

1547, f. Dionysii Halic. de compositione orationis et eiusdem ars rhetorica, *graece.* Paris. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 242.

1550, 8. Dionysii Halic. liber de structura orationis, graece et latine editus a Sam. Bircovio, Polono. Samosc. —— Inepta et auctore prorsus indigna *Bircovii* versio esse iudicatur. Editio *Venetiis* per *Aldum* impressa non exist.

1550, 8. I. Sturmii de periodis lib. I. Dionysius Halic. de Collocatione verborum. *Graece.* Argent., Richel.

1702, 8 mai. *Διονυσιου Ἁλικαρνασσεως Περι συνθεσεως Ονοματων.* Dionysii Halicarnassei de Structura Orationis Liber: Ex Recensione Jacobi Uptoni Etonensis, A. M.: Qui & veterem Interpretationem emendauit, suasque adjecit Animadversiones, cum notis integris Friderici Sylburgii Veterensis, selectisque aliorum. His accesserunt Simonis Bircovii Exempla Latina: Cum duobus Indicibus locupletissimis, & Graeco & Latino. Londini, Impensis Sam. Smith, Benj. Walford, & Tho. Newburough in Caemeterio D. Pauli. MDCCII. —— 9 *ff.* praefixa, 257 pp.; 2 *ff.* 40 pp., et 13 *ff.* indices. Bibl. acad. Lips. Rep. 1782 sq.

1728, 8 mai. *Διονυσιου Ἁλικαρνασσεως περι συνθεσεως ονοματων.* Dionysii Halicarnassei De Structura Orationis Liber: Ex Recensione Jacobi Uptoni, A. M. Collegii Regalis apud Cantab. nuper Socii: Qui & veterem Interpretationem emendauit, & Notis integris Friderici Sylburgii, selectisque aliorum, suas passim Animadversiones adjecit. His accesserunt Simonis Bircovii Exempla Latina, cum duobus indicibus. Londini, Impensis R. Knaplock in Coemeterio Paulino: MDCCXXVIII. —— 6 *ff.* praefixa, 263 pp.; 2 *ff.*, 43 pp. et 12 *ff.* indices. Bibl. acad. Lips. *V.* 1702 et 1747. Nusquam in titulo „editio secunda emendatior", ut *Brüggemann* exhibet, legitur. Omnino notitiam prioris editionis Uptonianae nimium inaccuratam ille protulit.

1747, 8 mai. — Editio tertia, prioribus emaculatior. Londini, priuato auctoris sumtu excudebatur Typis J. Bettenham, et prostat venalis apud G. Hawkins *etc.* —— 6 *ff.* praefixa, 263 pp.; 2 *ff.*, 43 pp., 12 *ff.* indices. Bibl. acad. Lips. *V.* 1728.

1808 (*non* 1809), 8 mai. Dionysii Halicarn. de Compositione verborum Liber. Graece et Latine. Cum priorum editorum suisque adnotationibus edidit Gf. H. Schaefer. Accedunt eiusdem Meletemata critica in Dionysii Halic. artem rhetoricam. Lps., Weidmann. —— XXXII, 515, 168 pp. 3 *Th.*, ch. scr. 4 *Th.*, ch. membr. 6 *Th.* 16 *Gr.* Varias lectiones e duobus codd. mstis Paris. ad cap. 14. *Schaefer* in repetita Hemsterhusiana Ari-

stophanis Pluti editione publicavit. *V.* infra III.

1815, 8 mai. Dionysii Halicarnassensis, de Compositione Verborum Liber. E Copiis Bibliothecae Regiae Monacensis emendatius edidit Fr. Goeller. Accesserunt variae lectiones in Themistii Orationibus quibusdam ex codice Monacensi excerptae a F. Jacobs. Jenae, Frommann. —— XII, 306 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.*, nunc 1 *Th.*

3) Ars rhetorica.

1508, f. Dionysii Alicarnasei ars rhetorica. —— *V.* inter *Aldi* Rhetores graecos. T. I.

1547, f. —— *V.* antea 2).

1804, 8 mai. *Τεχνη ρητορικη* quae vulgo integra Dionysio Halicarnassensi tribuitur, emendata, nova versione latina et commentario illustrata, auctore H. A. Schotto. Lps., sumtibus Schwickert. MDCCCIV. —— L, 374 pp. Laudanda editio; sed non nitide impressa est. In prolegomenis repetita sunt, praeter quae editor ipse de consilio editionis suae et ratione praemisit cap. I., illa in Fabricii Bibl. Gr. Vol. IV. ed. Harles. p. 328 sqq. prolata. 1 *Th.* 12 *Gr.*

4) Historico-Critica.

Aaa) Omnia scripta.

1826—1827, 8. Examen critique des plus célèbres écrivains de la Grèce. *Alius tit.*: Examen critique des plus célèbres écrivains de la Grèce, par Denys d'Halicarnasse; traduit en français pour la première fois, avec des notes, et le texte en regard, collationné sur les manuscrits de la bibliothèque du Roi et sur les meilleurs éditions; par E. Gros. Paris., Brunot-Labbe, éditeur, libraire de l'université royale etc. *Voll. III.* —— 30 *fr.* *Tom. I.* (1826) complectitur 2 *ff.*, a p. I—XII: preface; p. XIII—XVIII: éditions de l'examen critique; p. XIX—XXVI: Notice des manuscrits de la bibliothèque du roi; p. XXVII—LVI: Tableau synoptique des variantes; a p. 1—389, a p. 390—392: tableau des matières contenues dans le premier volume. Continet autem: Lysiam, Isocratem, Isaeum, Dinarchum et 2 *ff.*: Errata; *Tom. II.* (1826) vero 2 *ff.* praefixa, a p. I—XXXVIII: tableau synoptique des variantes, et 1 *f.* errata, 417 pp. et 1 *f.*: table des matières contenues dans le second volume. Continentur hoc tomo epistola prima ad Ammaeum; epistola ad Pompeium, qua complectuntur iudicium literarium de Platone, de Herudoto et Thucydide, de Xenophonte, de Philisto et Theopompo; iudicium literarium de Platone et initio de historicis qui ante Thucydidem vixerunt, et qui eum imitati sunt. Deinde sequitur epistola altera ad Ammaeum. *Tom. III.* autem habentur 2 *ff.* praefixa, a p. I—XXXIII: tableau synoptique des variantes, a p. 1—337 sequitur contextus graecus *etc.*, a p. 339—341: table des matières contenues dans le troisième volume, a p. 342—356: table analytique des matières, quae tribus voluminibus continentur: a p. 357—375: table alphabétique des auteurs cites dans les notes, etiam haec tabula ad totum opus pertinet; a p. 376—378: Errata habentur. E regione contextus graeci versio gallica, utraque notae leguntur. Ipse librum in manibus habui.

Bbb) Plura scripta.

1554, 8. *ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡνασσεως προς Γναιον Πομπηϊον επιστολη. — Του αὐτου επιστολη προς Αμμαιον* — DIONYSII HALICARNASsei responsio ad Gn. Pompeij epistolam, in qua ille de repreheuso ab eo Platonis stylo conquerebatur. — Eiusdem ad Ammaeum epistola. — Alia praeterea, quae tertia pagina recensentur. LVTETIAE, Apud Carolum Stephanum, Typographum Regium. M.D.LIIII. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a*: *ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡνασσεως προς Γναιον Πομπηϊον επιστολη. — Του αὐτου, συγκρισις Ηροδοτου τε και Φιλιστου και Θεοπομπου. — Του αὐτου προς Αμμαιον ἐπιστολη, κατα των λεγοντων τον Δημοσθενην παρα του Αριστοτελους τας ῥητορικας τεχνας ἐκμαθειν. — Του αὐτου τινα, ἐκ του περι της των λογων ἐξετασεως κεφαλαιου. — ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΥΤΩΝ ἀντιθεσεων.* — DIONYSII HALICARNASsei responsio ad Gn. Pompeij epistolam, in qua ille de repreheuso ab eo Platonis stylo conquerebatur. — Eiusdem, Comparatio Herodoti cum Thucydide, & Xenophontis, Philisti, Theopompi, inter se. — Eiusdem ad Ammaeum epistola, aduersus eos qui Demosthenem ab Aristotele praecepta eloquentiae didicisse contendebant. — Eiusdem, De praecipuis linguae Graecae autoribus elogia. — MAXIMI ILLIVS QVI IVliani Imperatoris praeceptor extitit, Libellus de opposi-

tionibus insolubilibus. —— 8 *ff.* praefixa, 78 pp. Hic aduotandum videtur, quod *Holwell* in mox enumeranda editione initio versionis latinae p. 1 not. dicit de inscriptione libelli: *De priscis scriptoribus censura* his verbis: „Al. *De praecipuis linguae Graecae auctoribus Elogia*, quo titulo hunc libellum (quem *ἐν τινι παλαιῷ ἀντιγράφῳ τῆς τοῦ Διονυσίου Ἀλικαρνασέως τέχνης, ἐν τῷ περὶ τῆς τῶν λόγων ἐξετάσεως κεφαλαίῳ*, se reperisse testatur *Sylb.*) insignari placuit *Stanislao Ilorio*, cui versionem acceptam debemus. *Huds.* Bibl. acad. Lips.

1766, 8. Selecti Dionysii Halicarnassensis de priscis Scriptoribus tractatus, graece et latine. Graeca recensuit notasque adiecit Gu. Holwell *etc.* Subiicitur dissertatio de vero mediae vocis usu. Lond., Wilson. —— VII, a p. 1—189 contextus graecus versioque latina, a p. 191—241: Lexicon Verborum et Formularum, a p. 243—318: Notae, a p. 319—328 in titulo indicata dissertatio habetur. Continentur autem hac editione 1) *των ἀρχαιων κρισις*, p. 25—38; 2) *περι των ἀρχαιων ῥητορων ὑπομνηματισμοι*, p. 39—168; 3) *προς Γναιον Πομπηιον ἐπιστολη*, p. 169—189. Illa sub 1) indicata pars complectitur haec segmenta singula: *περι των ποιητων; περι των ἱστορικων; περι των φιλοσοφων; περι ῥητορων*, et in mox indicanda *Frotscheri* editione sunt repetita. Quae vero sub 2) indicata sunt, haec in illa infra 2) enumerata editione habentur. *V.* 1778.

1778, 8. — Editio altera. Lond., Rivington. —— *V.* 1766.

Ccc) Singula scripta.

1a) de veteribus scriptoribus censura.

aa) *integra.*

1826, 8 mai. *Διονυσιου του Ἀλικαρνασεως των ἀρχαιων κρισις.* Dionysii Halic. quae fertur de veteribus scriptoribus censura cum adnotationibus interpretum. —— *V.* in calce *C. F. Frotscheri* Quinctiliani Instit. Orator. Lib. X. (Lps., Lehnhold.) p. 271 sqq.

bb) *Delectus.*

1688, 8. Homeri Poetae vita, quam Dionysio Halicarnasseo tribuit Th. Gale. Graece et latine. —— *V.* eiusdem Opuscula mythologica. (Amst.) p. 281—404. Praeterea melioribus et antiquioribus Homeri editionibus, eam alia vita Homeri, quam Plutarchus concinnavit, plerumque addita est.

2b) de antiquis oratoribus.

aa) *integer liber.*

1781, 8. *Διονυσιου Ἀλικαρνασσεως περι των ἀρχαιων ῥητορων ὑπομνηματισμοι.* Dionysii Halicarnassensis de Antiquis Oratoribus Commentarii. Recensuit Edvardvs Rowe Mores, Armiger, A. M. Nuper e Coll. Reg. Oxon. Oxonii, e typographeo Clarendoniano, impensis I. et J. Fletcher, bibliopolae Oxon. —— 6 *sh.*, ch. m. *Mac-Charty* 39 *fr.* Iam ante a. 1747 *ib.* hoc opus prodiisse dicitur, sed nihil certi scio de ea editione, neque *W. Th. Lowndes* in The Bibliographer's Manual P. V. (Lond., Pickering. 1828, 8) p. 588 illam commemorat, et de eo, quae a me indicata est, annotat: „About half a dozen copies of this edition were struck off with initials and head and tailpieces in red ink."

bb) *Delectus.*

1581, 4. Dionysii Halicarn. Vitae Isaei et Dinarchi, a Pet. Victorio. *Graece.* Lugd., Tornaesius.

1739, 8. Dionysii Halicarn. iudicium de Lysia ex cod. et ingenio refictum cum Taylori et Marklandi notis. —— *V.* in Tayloriana editione Lysiae, et inter *Reiskii* Oratores Vol. II. p. 159 sqq.

3b) Epistolae.

aa) *Omnes.*

1823, 8 mai. Dionysii Halic. Historiographica h. e. Epistolae ad Cn. Pompeium, ad Q. Aelium Tuberonem et ad Ammaeum altera cum priorum editorum suisque annotationibus edidit C. Gu. Krüger. Subiectae sunt Commentationes criticae de Thucydidis Historiarum parte postrema. Halae, Gebauer. —— LXIV, 555 pp. 3 *Th.* Conf. Annal. Heidelberg. 1824. no. 6. p. 594 sqq. et *Seebodii* Bibl. crit. fasc. XII. p. 1239 sqq.

bb) *singulae.*

1502, f. Dionysii Epistola ad Ammaeum, graece. —— V. *Aldi* editionem Thucydidis.

1506, f. —— *V.* editionem Iuntinam Thucydidis.

5) Excerpta.

1582, 4. Excerpta ex Dionysio Halic. de Legationibus, graece cum Fulvii Ursini notis. —— *V.* eiusdem Excerpta ex Polybio, antea s. v. Constantinus Porphyr. 1. 7) indicata.

1634, 4. Fragmenta ex libro XII. Dionysii Antiquitatum Romanarum. Graece et Latine cum notis H. Valesii. —— *V.* eiusdem Excerpta p. 528 sq., supra s. v. Constantinus Porphyr. 1. 7) indicata.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1615, 8. Dionysii Halycarnass. Scripta quae extant, omnia historica et rhetorica; nunc primum universa latine edita: illa quidem olim per Gelenium; sed ita modo interpolata per Frider. Sylburgium, ut pene noua versio dici queat: Haec vero a variis translata *etc.* Hanoviae, typis Wechelianis, apud hered. Io. Aubrii. A. 1615. *Voll. II.*

Bb) *Plura scripta.*

1556, 8. Dionysii Halicarn. nonnulla opuscula, latine, Stanislao Ilovio interprete. Lutetiae, ex officina Rob. Stephani.

Cc) *Singula scripta.*

1) Archaeologia.

α) Sine a. notitia.

—, f. DIONYSII HALICARN. Antiquitatum Rom. Libri XI. ab Aemilio Porto recens & post aliorum interpretationes Latinè redditi & notis illustrati. Cum indice locupletissimo, & Henrici Glareani Chronologia. EIVSD. DIONYSII QVAEDAM de legationibvs, gr. et lat., ex interpretatione Henr. Stephani & aliorum. HENR. STEPH. Operae variae in Dionysii Antiquitatum libros, & IS. CASAVBONI Animaduersiones in eosdem. — EXCVDEBAT Eustathius Vignon sibi & Henrico Stephano. —— Post dedicationem legitur a. 1588. 383 pp. Aemilii Porti in Dionysium Halicarn. Annotationes complectuntur 107 pp., quas excipit chronologia, implens 28 pp. A p. 29—49 habetur dissertatio de Origine gentis romanae ex variis autoribus composita. Indices implent 21 *ff.* *Περι πρεσβειων ἐκλογαι* comprehenduntur 47 pp. *Henrici Stephani* operae variae habentur 56 et 24 pp.; deinde sequuntur Is. Casauboni animadversiones 30 pp. complectentes. Bibl. acad. Lips. hanc rarissimam editionem adservat.

β) Cum a. notitia.

1480, f. CLEMENTISSIMO: AC SANCTISSIMO PAVLO || SECVNDO DOMINO NOSTRO PAPAE. *Haec f. 1 a. F. 3 a:* DIONYSIIHALICARNASEIORIGINVMSIVEAN||TIQVITATVMROMANARVM. LIBERPRIMVS. *F.* 299 *a:* LAPPVS BIRAGVS FLOR. || IMPRESSVM TARVISII PER BERNARDINVM || CELERIVM DE LVERE. ANNO CHR. NATI. || . M. CCCC. LXXX. BISSEXTO KL. MARTIAS || IOANNE MOCENIGO VENETO||RVM DVCE INCLYTO. —— 299 *ff.* 37 lin. Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* In epistola, quae initio et in calce libri data est, interpres *Lampus Biragus*, se in paranda hac versione duos codices mutos bibliothecae papae adhibuisse, et in libro XI., ubi librarii admodum temere mutarunt, nonnulla suo iudicio constituisse professus est. Alia quoque in libro XI legere non potuit, quae tamen verbis his: „hic nulla traductio latina reperitur, quia graecus vetustate corrosus defecit." consignavit. Ceterum versio ad verbum facta est, qua de causa, quamquam saepe parum latina, critico tamen minime negligenda est. Bibl. sen. et acad. Lips.

1498, f. *F.* 1 *vacat. F.* ii *a* (*sign.* a ii): PROEMIVM. — || CLEMENTISSIMO: AC SANTISSIMO (?) PAVLO SECVNDO || D. DOMINO NOSTRO PAPAE. *F.* 3 *a* (*sign.* a iii): DIONYSII HALICARNASAEI ORIGINVM SIVE ANTIQ VI||TATVM ROMANARVM. LIBER PRIMVS. *In fine epistolae ad Papam:* Lappus Biragus Flor. — Dionysii Alicarnassei Romanaru; an || tiquitatum Explicit: Impressum Regii || per me Franciscu; de Mazalis: Anno || Domini Mcccclxxxxviii. die xii. No- || uembris. *Sequitur regist.* Registrum. || — a b c d e f g h i k l m n o p q r f t || u x y z & A B C D. omnes sunt || quaterni excepto D. qd est qnternus. *et insigne typ. inscr. litteris:* F. M. —— 226 *ff.* Bibl. acad. Lips.

1529, f. Dionysii Halicarnassei de Origine vrbis Romae, & romanarum re-

rum antiquitate. Insignes Historiae in XI Libros digestae. Operis Praefatio Fol. II. Liber primus V. Liber secundus XXVIII. Liber tertius XLVII. Liber quartus LXX. Liber quintus XCVI. Liber sextus CXIIII. Liber septimus CXXXVIII. Liber octauus CLIX. Liber nonus CLXXXIIII. Liber decimus CCV. Liber vndecimus CCXXII. Parisiis M. D. XXIX. Venundantur ab Gallioto Pratensi, & Petro Vidouaeo, Vniuersitatis Parisiensis Bibliopolis, Cum Priuilegio supremae curiae Parlamenti. Galliot du Pr. *In fine:* Dionysii Halicarnassei de Origine urbis Romae, & Romanarum rerum antiquitate, insignium Hystoriarum finis. Parisiis impendio ac aere honestorum virorum Gallioti Pratensis, & Petri Vidouaei Vniuersitatis Parisiensis Bibliopolarum. Anno ab orbe redempto M. D. XXIX. —— 3 *ff.* praefixa, 238 *ff.*

1532, f. DIONYSII HALICAR-|| NASEI ANTIQVITATUM SIVE ORI-||GINUM ROMANARUM LIBRI XI. A LAPO BIRA-||GO Florentino latine uersi, ac per Henricum Glareanum P. L. recogniti, ab innumerisq; mendis repurgati, & illustrati Annotationibus. ADIVNCTA EST PER EVNDEM CHRONOLOGIA temporum in Dionysij historia comprehensorum. *Infra insigne typ.* FRO||BEN. BASILEAE IN OFFICINA FROBENIA-||NA, ANNO M. D. XXXII. MENSE MARTIO. Cum priuilegio Caesareo ad sexennium. *In fine:* BASILEAE IN OFFICINA FROBENIANA || PER HIERONYMVM FROBENIVM || AC NICOLAVM EPISCOPIVM|| ANNO M. D. XXXII. || NENSE (!) MARTIO. —— Bibl. acad. Lips.

1549, f. Dionysii Alexandri F. Halicarnassensis Antiqvitatum sive Originum Romanarum Libri X. Sigismundo Gelenio interprete. Addidimus Vndecimum ex versione Lapi, Chronologiam Henrici Glareani P. L. simulqve Indicem commonstrantem qvicqvid est Antiqvitatum, ad intelligendos et alios scriptores pertinentium. Basileae, per Hier. Frobenium et Nic. Episcopium 1549. —— Rep. 1555 et 1561.

1555, 12. — Apud Seb. Gryphium Lugduni. *Voll. II.*

1561, 12. — Lugd., apud Ant. Vincentium. *Voll. II.* —— Hae duae postremae editiones *chronologia Glareani* carent.

1590, 12. Dionysii Halicarnassei Antiquitatum Romanarum Libri XI. Ab Aemilio Porto recens et post aliorum interpretationes Latine redditi. Huic editioni accesserunt, Argumenta seu breuiaria, singulis libris praefixa: Gnomologia noua, id est Sententiarum Selectarum, quae in toto Halicarnassei opere occurrunt, alphabetica tabula: Rerum item & verborum copiosus Index. Ex officina Antonij de Harsy, Anno 1590. —— 16 *ff.* praefixa, 1082 pp. et 15 *ff.* indicem continentia.

1592, f. Dionysii Halicarn. Antiquitatum Rom. libri XI. Ab Aemilio Porto recens et post aliorum interpretationes Latine redditi; doctissimorum virorum annotationibus illustrati. Eiusdem Dionysii quaedam de legationibus graece. Cum interpretatione Henr. Stephani operae var. in Dionysii Antiquitatum libros et Is. Casauboni animadv. in eosdem cum triplici interpretatione latina. Huic autem editioni (praeter Henr. Glareani Chronologiam) accedunt argumenta seu brevis in singulos libros Gnomologia item nova. Apud F. Fabrum. —— Secundum *Fabricii* notitiam prodiit: *Lugd., apud Vignonium.*

1603, 12. — latine, e Porti versione separatim recusi, cum argumentis librorum et Gnomologia Dionysiana. Genevae, apud Iac. Stoer.

2) Epistola altera ad Ammaeum.

1560, 4. Dionysii Halicarnassei de Thvcydidis historia Ivdicivm, Andrea Dubitio Pannonio interprete, ad Ill.mvm et Rever.mvm archiepiscopvm Strigoniensem. — Venetiis, Aldvs. M. D. LX. —— 94 non num. *ff.*, quorum ultimom tantummodo Aldi insigne typ. habet. Praefatio ipsa 15 pp. implet. Rep. 1571.

1571, 4. Qva ratione, via, ac methodo, historias cvm Latinas, tum praesertim Graecas, intelligenda iudicanda ac legenda sint. Opus eruditissimum ac omnibus historiographis multo Pernecessarium. Dionisio Licarna Authore. — Venetiis MDLXXI. —— 94 non num. *ff.* Praeter quatuor priora *ff.*, quae denuo impressa sunt, et mutatum titolum, cui adiectom est symbolum Academiae Venetae, qoae tamen ex pluribus annis non existebat, tota prior editio.

3) de compositione orationis.

—, 4. *F.* 1 *a* (*sign.* a): Thedorus(?) gazes thesalonicensis(?) luchino de medicis.

s. d. p. *Eod. pag. lin.* 27: Praecepta de oratione nuptiali. *Accedunt quoque* praecepta de oratione natalitia et de Oratione epithalamio, *a Theodoro Gaza latine reddita.* *F.* 5 *a lin.* 10 et 11: CLAUDIANI POETE ELOQUENTISSIMI DE || PHOENICE CARMEN FELICITER INCIPIT. *F.* 6 *b*: CLAUDIANI ELOQVENTISSIMI AC IMPRI||MIS CLARISSIMI POETE CARMEN FELI-||CITER EXPLICIT. || Impressum chremone ɀc. —— 6 *ff.* et 34 lin. cum *sign.* Char. goth. cum litt. initial. floreot. Priorus omnium hanc editionem perraram *Morelli* in Bibl. Pinelliana T. III. p. 9 sq. notavit et descripsit, eamque iam ante annum 1492 impressam esse suspicatus est.

—, 4. *F.* 1 *a*: Hoc in uolumine aurea haec opuscula continentur. || Chirii consulti Fortunatiani Rhetoricorum libri tres || Dialectica Chirii consulti Fortunatiani || Computus Fortunatiani || Francisci Puteolani Epistola ad Iacobum Antiquarium || Dionysii Halycarnasei praecepta de oratione nuptiali per || Theodorum gazeu e graeco in latinum traducta || Dionysii Halycarnasei praecepta de oratione natalitia per || Theodorum gazeu e graeco in latinum traducta || Dionysii Halycarnasei praecepta de componeudis epitha||lamiis per Theodorum gazeu e graeco traducta || Oratio nuptialis. || Chirium Consultum Fortunatianũ: qui tribus uolumi-|| uibus de arte rhetorica subtiliter minuteq; tractauit: in || pugillari codice apte forsitan congrueterq; redegimus: || ut & fastidium lectori tollat: & quae sunt necessaria cõ-|| petenter insinuet: Hunclegat qui breuitatis amator est. || Nam cum opus suum in multos non tetenderit: pluria || tamen acutissima ratiocinatione disseruit: cum praefa-|| tione sua in uno corpore repertis esse collectos. *F.* 1 *b*: Franciscus puteolanus Iacobo Antiquario salutem. || *etc.* *F.* 3 *a*: Computus Fortunatiani. *F.* 4 *b*: Computi Fortunatiani. (?) || FINIS. *F.* 5 *a* (*sign.* a): Consulti Chirii Fortunatiani artis Rhetoricae scholicae. || Liber primus. *F.* 60 *a*: FINIS. *F.* 61 *a* (*sign.* A): CHIRII Consulti Fortunatiani Dialectica. *F.* 72 *a*: Dialecticae Fortunatiani finis. —— 72 *ff.* cum *sign.* Fortasse *Mediolani* liber est impressus. Bibl. acad. Lips.

B. germanicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1827, 12. Dionysius von Halicarnass Werke. 1s — 3s Bdchen: Urgeschichte der Römer, übers. von Gf. Jak. Schaller. Stuttg., Metzler. —— Nihil praeterea adhuc prodiit. Priores 12 pagg. introductio implet, inde a p. 13 — 419 versio ipsa habetur.

Bb) *Opera singula.*

1) Archaeologia.

1771 — 1772, 8. Des Dionysius von Halicarnass Römische Alterthümer aus dem Griech. übers. von J. Lor. Benzler. Lemgo, Meyer. *Voll. II.* —— 2 *Th.* 16 *Gr.*

2) Historico - critica.

1) de Isocrate.

1796, 8. Kunsturtheile des Dionysius über den Isokrates (*übers. von F. Schlegel.*) —— *V.* in *Wielandi* Attisch. Mus. Vol. I. P. 3. p. 128 — 160. Versio est facilis, nonnumquam autem admodom artificiosa. Rep. 1822.

1822, 8. — übers. und mit Anmerkk. von *F. Schlegel.* —— *V.* eiusdem Sämmtliche Werke. (Wien, Mayer.) Voll. IV. sive Vol. II. sectionis inser.: Studien des class. Alterthums. Introductio praemissa usque ad p. 217 sq. se extendit, et a p. 230 sqq. versio legitur.

2) de Demosthene.

1829, 8 mai. Dionysios von Halicarnassos über die Rednergewalt des Demosthenes vermittelst seiner Schreibart. Uebers. und erläutert von Alb. Gerh. Becker. Nebst e. Abhandlung über Dionysios als aesthetisch-kritischen Schriftsteller, und den Lesarten der von E. Gros verglichenen Pariser Handschrr. Wolfenbüttel, Verlagscomptoir. —— XLIV, 174 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.*

3) de Thucydide.

1767, 8. Dionysius von Halikarnass Abhandl. über den Charakter und die Schreibart des Thucydides, aus dem Griech. übers. von J. G. Meusel. —— *V.* in *Gatterer* Allgem. histor. Bibl. (III.) Vol. VI.

C. gallicarum.

1) Archaeologia.

1722, 4. Les Antiquitez romaines de Denys d'Halicarnasse. Trad. du Grec par Gabr. Fr. le Jay. Avec des notes historiques, critiques et geographiques. Paris. *Voll. II.* —— Facilis versio, sed non satis ad contextum graecum apta, quia ad latinam modo versionem facta est.

1723, 4. Les Antiquités Romaines de Denys d'Halicarnasse, traduites en François, avec des notes historiques géographiques chronologiques & critiques par Mr. *** (*Bellanger*). A Paris chez Philippe Nicolas Lottin. *Voll. II.* —— Huic priore accuratiori versioni interpres praemisit: Préface historique et critique sur Denys d'Halicarnasse, le temps où il vivoit, son Caractère, son style, et les éditions de ses écrits. Ch. m. exx. raro occurrunt. Rep. 1800.

(1800,) 8. — NE. augmentée d'une table des matières. Chaumont an. VIII. *Voll. VI.* —— 24 *fr.* Prioris editionis repetitio, sed mappae notaeque eiusdem sunt omissae. Titulus a. 1806 non 1807 *Paris.* mutatus est.

2) de structura orationis.

1788, 12. Traité de l'arrangement des mots, traduit du grec de Denys d'Halicarnasse; avec des Réflexions sur la Langue françoise, comparée avec la Langue Grecque; et la tragédie de Polyeucte de P. Corneille, avec des remarques, par l'abbé Batteux. Paris. —— Xt.II, 424 pp. 2 *fr.* 50 *cent.* Conf. ephem. litt. Jenens. 1789 p. 588 sqq.

D. italicarum.

1) Archaeologia.

1545, 4. Dionigi Halicarnaseo delle cose antiche della Città di Roma. Tradotto in Toscano per messer Francesco Venturi Fiorentino. Col privilegio del summo pontefice Paulo III. et dello Illustrissimo Senato Veneto per anni X. *In fine:* Stampato in Venetia per Nicolo Bascarini à instanza de Missier Michel Tramezzino. Adi 10. Zenaro. 1545.

1738, 4. Dionisio Alicarnasseo *etc.* tradotto in lingua Toscana *etc.* Aggiuntovi in questa nuova impressione la Vita dell' Autore di Tommaso Porcacchi, due Tavole copiosissime una delle cose notabili, e l'altra de' nomi antichi ridotti a' moderni, con alcune Annotationi necessarie per l'intelligenza di tutta l'Opera; come pure la sua Cronologia, e due Tavole Geografiche di Cristofaro Cellario. E questo è il settimo Annello della Collana historica Greca. In Verona, per Dionisio Ramanzini.

1811 — 1813, 8. — delle antichità Romane, volgarizz. dall' Abb. Marco Mastrofini. Roma, Poggioli. *Voll. IV.*

1823, 8 mai. Dionigi d'Alicarnasso delle Antichità romane, volgarizzate dall' Abb. M. Mastrofini. Milano, Lonzogno. *Voll. II.*

2) epistola altera ad Ammaeum.

1819, 8. Dionigi d'Alicarnasso dello stile e di altri modi proprj a Tucidide, del greco per la prima volta in italiano recato da Pet. Mansi. Con un discorso del medesimo sull' arte istorica. Roma.

3) Excerpta.

1583, 4. La Militia Romana di Polibio, di Tito Livio, e di Dionigi Alicarnaseo. Da Francesco Patricii dichiarata, e con varie figure illustrata. La quale a pieno intesa, non solo darà altrui stupore de' suoi buoni ordini, e disciplina. Ma ancora, in paragone, farà chiaro quanto la moderna sia difettosa et imperfettta. In Ferrara per Domenico Mamarelli. A Santa Agnese. MDLXXXIII. Con licenza de' Superiori.

E. anglicarum.

1758, 4. The Roman Antiquities of Dionysius Halicarnasseusis, translated into English; with Notes and Dissertations. By Edw. Spelmann, Esq. Lond., printed and sold by the Booksellers of London and Westminster. *Voll. IV.* —— Circiter 2 *L.* 7 *sh.* Conf. *MR.* 1758. p. 256—264 de hac magni aestimata versione.

III. *Illustrantia Dionysium scripta.*

( ) On certain early Greek historians, mentioned by Dionysius of Halicarnassus. —— *V.* Museum crit. Cantabr. T. I. p. 79—101, p. 216—225; T. II. p. 90—112. Tractantur historici scriptores T. I.

p. 81—84: Cadmus Milesius, p. 85: Eugeon Samius, p. 85 sq.: Deiochus Proconnesus, p. 86 sq.: Eudemus Parius, p. 87: Democles Phigaleensis, p. 88—101: Hecateus Milesius, p. 216—220: Acusilaus Argivus, p. 221—223: Charon Lampsacenus, p. 224 sq.: Amelesagoras Chalcedonius; T. II. p. 90—107: Hellanicus Lesbios, p. 108 sq.: Damastes Sigeensis, p. 109: Xenomedes Chius, p. 109—112: Xanthus Lydius.

(T.) An inquiry into the Credit due to Dionysius of Halicarnassus as a Critic and Historian; — by the Author of „Remarks on the supposed Dionysius Longinus. —— V. in Classical Journal no. LXVIII. p. 277—284, no. LXIX. p. 112—120, no. LXX. p. 268—276, no. LXXI. p. 3—10, no. LXXII. p. 202—208, no. LXXIV. p. 179—185, no. LXXV. p. 1—10.

( ) Variae lectiones ex epitome Dionysii Halic. de Compositione verborum ex cod. Rehdiger. —— V. Museum crit. Vratislav. P. I. (Vratislav., Holaeufer. 1820, 8) p. 24—62.

Fr. *Arnaud*: Examen de quelques passages des anciens Rheteurs: Denys d'Halicarnasse: (Lysias et Thucydide formèrent à eux deux l'harmonie entiere et parfaite, celle que les Musiciens appellent διαπασων etc.) —— V. Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXVII. Mém. p. 99 sqq.

L. *Boivin*: Explication d'un endroit difficile de Denys d'Halicarnasse: (Livre des temps conservé par Clement d'Alexandrie en ses stromates Liv. I. „Vetustiora autem sunt Hellenicis Argolica ab Inacho inquam, ut Dionysius Halicarnassensis in temporibus docet." —— V. in Mem. de l'Acad. des Inscr. T. II. p. 341; ed. 8. T. III. p. 423.

J. *Capperonnier*: Observations sur l'ouvrage de Denys d'Halicarnasse intitulée περι της λεκτικης Δημοσθενους δεινοτητος ou de l'excellence de l'élocution de Démosthène. —— V. ib. T. XXIV. p. 1 sqq.

Seb. *Ciampi*: Estratto delle osservaz. sopra la epit. di Dionigi d'Alicarn.. Pisa, 1816, f. —— 12 pp. Huius scriptionis auctor illa ab *Angelo Maio* in lucem publicam emissa fragmenta non ipsius Dionysii Halicarn. esse contendit, quod tamen in mox indicando libello *Giordani* negavit recte esse factum.

J. Bapt. *Couture*: Dissertation sur un endroit du II. livre de Denys d'Halicarnasse ou il parle de la distribution des ministres de la religion faite par Numa Pompilius. —— V. Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. IV. p. 573 sqq.; ed. 8. T. VI. p. 318 sqq.

Pet. Pauli *Dobree* Notae ad Dionysium Halicarn. —— V. eiusdem Adversaria; edente Iac. Scholefield (Cbr., 1831, 8) p. 561 sq.

Foster: Three Passages of Dionysius Halicarnassensis considered, and an Emendation of the third Passage offered. —— V. eiusdem Essay on the different Nature of Accent and Quantity. (Ld., 1763, 8) p. 12—35.

Pet. *Giordani*: Lettera sopra il Dionisio trovato dall' abb. Mai. Milano, Silvestri. 1817, 8. —— 144 pp. Contra *Ciampi* sententiam disputatur.

Nic. *Gedoyn*: Sur une lettre de Denys d'Halicarnasse à Pompée. —— V. Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. V. hist. p. 186 sqq., ed. 8. T. III. hist. p. 186 sqq., et in *Gottschedii* versione T. III. p. 239 sqq.

J. C. *Gottleber*: Observationum in quaedam loca Dionysii Halicarnass. Specc. IV. Annaberg, 1769—1770, 4.

Dav. Ch. *Grimm*: Lectionum Dionysiarum fasc. IV. Annaberg, 1783—1785, 4.

Gf. *Hermann*: De Dionysii Halic. locis lectiones criticae, spectantes ad Gf. H. Schaeferi Meletemata. —— V. eiusdem Incredibilium librum (Lps., 1830, 4) p. 12—28.

Hooke: Observations on: 1) The answer of M. l'Abbé de Vertot to the late Earl Stanhope's enquiry concerning the senate of ancient Rome, dated: December, 1719; 2) A dissertation upon the constitution of the Roman senate, by a Gentleman: published in 1743; 3) A treatise on the Roman senate, by Dr. Conyers Middleton: published in 1747; 4) An essay on the Roman senate, by Dr. Th. Chapman: published in 1750. By Mr. Hooke. Lond., Hawkins, 1758, 4. —— 7 sh.

Ch. F. *Matthaei*: De Dionysio Halicarnassensi disseruit et ad audiendam orationem in adeundo munere professoris graecae linguae die IX. Iul. H. L. Q. C. recitandam humanissime invitat. Vitembergae, literis C. Ch. Dürrii. CIↃIↃCCLXXIX. 4. —— XX pp.

M. L. *Petit-Radel*: Examen de la véracité de Denys d'Halicarnasse; de l'authenticité des sources de son récit concernant l'établissement des colonies pé-

lasgiques en Italie, et les causes physiques qui leur firent déserter cette contrée. —— *V.* in Mémoires de l'Acad. royale des inser. T. V. (1822, 4) hist. Contra disputavit *Raoul-Rochette*, quem deinde impugnavit *Petit-Radel.*

——: Défense de l'autorité de Denys d'Halicarnasse sur l'époque de la colonie d'Enotrus, qu'il fixe à la dix-septième génération avant la prise de Troie, avec un tableau. —— V. *ib.*

Raoul-Rochette: Quelques éclaircissements sur l'époque de l'émigration d'Enotrus. —— V. *ib.* Contra primam disquisitionem supra indicatam disputatur.

Gf. H. ***Schaefer:*** Meletematum criticorum Spec. I. Dionysii Halic. artem Rhetoricam tractans. P. I. Lps., ex offic. Dürriana, 1806, 8 mai. —— VI, 138 pp. Rep. est in eiusdem editione Dionysii de Compositione verborum. *V.* antea *Hermann.*

J. G. ***Schlosser:*** Apologie des Thucydides gegen einen Tadel des Dionysius von Halicarnass, *etc.* —— *V.* Neues Deutsch. Mus. (Lpz., 1790, 8) P. II. p. 153—190.

H. A. ***Schott*** de nonnullis quibusdam libri Dionysii Halicarn. de Compositione verborum Observata. Spec. I. —— *V.* Commentar. Soc. philol. Lips. Vol. I. P. I. p. 35—52.

——: Spec. II. Observationum ad Dionysii Halicarn. Artem rhetoricam. —— *V.* ib. Vol. II. P. II. p. 193 sqq., Vol. III. P. I. p. 79 sqq.

Schröter: De Dionysio Halic. historiae iuris romanae fonte. —— *V.* in Hermes Vol. XXV. p. 275 sqq.

Ph. Fr. ***Schulin:*** De Dionysio Halicarn. Historico praecipuo historiae iuris romanae fonte Diss. inaug. Heidelb., typis Gutmanni. 1821, 4. —— 97 pp. 20 *Gr.* Recentiorum scriptis non satis diligenter usus est auctor, nec aequum iudicium de iis habuisse videtur.

(Edw. ***Spelman:***) A short Review of Mr. Hooke's Observations, *etc.* concerning the Roman Senate, and Character of Dionysius of Halicarnassus. Lond., Griffiths, 1758, 8. —— 6 *sh.*

K. L. ***Struve:*** Ueber die von Ang. Maius aufgefundenen und bekannt gemachten Bruchstücke der römischen Geschichte des Dionysius von Halikarnassus. Königsb., Unzer, 1820, 8. —— IV, 60 pp. Pag. 18—56 emendationes et explicationes habentur.

Fr. Xav. ***Werfer:*** Variae lectiones ex cod. Darmstadino in Dionysii Halicarn. librum De Compositione nominum. —— *V.* Acta Philologorum Monacens. T. III. P. III. p. 430—447.

DIONYSIUS Milesius.

F. ***Creuzer:*** Ueber Dionysius den Milesier. —— *V.* eiusdem librum Die Historische Kunst d. Griechen. (Lpz., Göschen. 1803, 8) p. 124 sqq.

Ch. Glo. ***Heyne:*** De Dionysio Milesio. —— *V.* Commentatt. soc. scient. Gotting. Vol. XIV. p. 129 sqq. Conf. eiusdem dissertationem de fontibus Diodori, insert. in editione Diodori bipont. Vol. I. p. LXX sq.

DIONYSIUS Periegetes.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 21 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 586 sqq.

I. *Editiones textus.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ περιήγησις. Etonae, in Collegio Regali, in usum Scholae Etonensis. —— 36 pp. Initio saeculi XVII. prodiit.

β) *Cum a. notitia.*

1512, 4. Dionysii Afri de situ orbis opus studiosis necessarium; quo gentes, populi, urbes, maria, flumina explicantur, Graecè scriptum. Idem in Latinitatem à Rhemnio grammatico translatum, falsò hactenus Prisciano adscriptum; in quo propè ducenta loca castigavimus, quae et Plynio et reliquis geographis plurimum accommodabunt. In idem annotamenta graecorum more latine scripta, in quibus aliquot authorum castigationes continentur. Coelii Calcagnini Annotatio super Auchiale et Rhemniani carminis pensitatio. Joannes Maciochus Boudenus imprimebat Ferrariae Die XVIII. Decembris, Anno M.D.XII. summa cum diligentia, ut caetera. —— Sic hanc rarissimam editionem indicat *Maittaire* in Indice in Annal. typogr. T. V. p. 344 sq., quem posteriores sequuti sunt. Sine ratione latina versio Prisciano in titulo abiudicatur, quem tamen recentiores illius auctorem habuerunt. *Havercampius* enim in suae editionis praefatione p. 3 sq. iudicat sie: „Priscianus quidem non tantum quae copiose tractat

Dionysius brevissime saepe perstringit: et vicissim, quae ille breviter, ipse copiosius interdum enarrat; sed etiam plurima quae in auctore sunt, omittit, suasque invicem alibi substituit narrationes earum rerum quas e Solino didicerat, ut non tam interpres Dionysii putandus sit, quam operis eius imitator." Ceterum versio ipsa inter critica subsidia nuo negligenda censetur.

1513, 8. Dionysius de Situ orbis, Graece. —— Cum Pindaro, Callimacho et Lycophrnoe. Venet., ap. Aldom. Io Catalogue des livres de la Valliere T. II. (Paris 1788, 8) no. 2160 Dionysios de situ orbis (Venetiis, in aedibus Aldi) cum Chrysolorae Erutematis *etc.* a. 1512 editis iodicatur, qui tameo error est, quem ego hic adootandum et corrigendum duxi, cnm ipse exemplar Chrysolorae, quod bibl. acad. Lips. habet, diligenter inspexerim. Fortasse Dionysius ex editione a. 1513 cum Chrysolora in illo exemplari, quod *Valliere* possidebat, consarcinatus fuit.

1522, 8. Dionysii Afri de situ orbis opus studiosis necessarium, graece scriptum. Idem in Latinitatem a Rhemnio Grammatico translatum falso hactenus Prisciano adscriptum. In idem Coel. Calcagnini annotatiunculae. *In fine:* Basileae apud Valent. Curionem Anno M.D.XXII. Mense Septembri. —— Ex editione principe excusa est.

1523, 8. *Διονυσιου οικουμενης περιηγησις. — Αρατου φαινομενα. — Προκλου Σφαιρα.* — Dionysij orbis descriptio. — Arati Astronomicon. — Procli sphaera. Cum scholijs Ceporini. Basileae An. M.D.XXIII. *In fine:* Basileae apud Ioannem Bebelivm. —— Accessit versio latina. Bibl. sen. Lips. *V.* 1534.

1533, 8. Dionysii Orbis Descriptio, graece. Cantabr.

1534, 4. DIONISII Aphri Orbis descriptio: ARATI Astronomicon. PROCLI Sphaera, graece et latine, cum scholiis Ceporini. Basileae ex officina Ioannis Bebelii Anno M. D. XXXIIII. —— *V.* 1523.

1534, 8. *ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ. — ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ. — ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.* — Dionysii Orbis Descriptio. — Arati Astronomicon. — Procli sphaera. Cum scholijs Ceporini. BASILEAE ANNO M.D.XXXIIII. *In fine:* Basileae in aedibus Thomae Volfii Anno M.D.XXXIIII. —— Bibl. acad. Lips.

1543, 8. *ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ. — ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ. — ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.* — Dionysii Orbis Descriptio. — Arati Astronomicon. — Procli sphaera. — Cum scholijs Ceporini. Coloniae Ioannes Gymnicus excudebat Anno M. DXLIII. —— 70 *ff.* contin. praemissa et contextum, reliqua 9 *ff.* notas, 1 *f.* vac. Bibl. acad. Lips.

1547, 8. Dionysii Afri descriptio orbis habitabilis, gr. et lat. cum annotatione. —— Cum Proclo, Bas., per H. Petri. *V.* 1561.

1547, 4. *Διονυσιου Αλεξανδρεως της οἰκουμενης περιηγησις, Υπομνηματισθεισα ὑπο του Εὐσταθιου του της Θεσσαλονικης ἀρχιεπισκοπου.* Dionysii Alexandrini de situ libellus, Eustathii Thessalonicensis archiepiscopi commentariis illustratus. Ex bibliotheca regia. *Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* Lvtetiae, Ex officina Rob. Stephani Regii, Regiis typis. M.D.XLVII. Ex privilegio regis. —— 158 pp. et 15 *ff.* continentia indicem et varias lectiones, quarum tamen fons non est indicatus. Eustathius primum hic prodiit. Bibl. acad. et sen. Lips.

1554, 8. Dionysii Aphri descriptio orbis habitabilis. Graece latinè cum anuotatione. —— Cum Proclo. Antv. 1553.

1556, 8. Dionysii Alexandrini de Situ orbis Liber. Graece & Latine ad uerbum, ut conferri a studiosis possit: Vna cum Evstathii Thessalonicensis archiepiscopi Commentarijs longe doctiss. nunc primum in Latinum sermonem conversis, ac plurimis in locis castigatis, per Bernardvm Bertrandum Rheginum Gallopronincialem. Adiectus est locuples rerum & uerborum memorabilium index. Cum Caes. Maiest. gratia & priuilegio ad decennium. Basileae, per Ioanuem Oporinum. *In fine:* Basileae, ex officina Ioannis Oporini, Anno Salutis M. D. LVI. Mense Augusto. —— Eustathius latine tantum hic extat, ueque ex laudabili versione. Bibl. sen. Lips.

1557, — 1559, 4. Dionysii Periegesis, Graece, cum variarum lectionum adnotatione; et Latine. Rhemnio Fannio grammatico interprete. Paris., apud Gu. Morelium M. D. LVII. Kalendis Octobr. —— 60 et 38 pp. Contextus graecus nonnullis in locis ex Prisciani versione emendatus est.

1561, 8. Dionysii Afri descriptio orbis habitabilis. Graece latine cum notis

doctorum virorum. —— Cum Proclo. *V.* 1547.

1566, f. Dionysii orbis descriptio, graece, cum variis lectionibus. —— *V.* inter *H. Stephani* Poetas principes heroici carminis. (Paris.) T. II. p. 360 sqq. *V.* 1606.

1575, 8. *Διονυσιου Ἀλεξανδρεως Περιηγησις.* Dionysii Alexandrini De Situ orbis liber, Interprete Andrea Papio Gandensi. *Μουσαιου τα καθ' Ἡρω και Λεανδρον.* Mvsaei Hero et Leander, Eodem interprete. Antverpiae, Ex officina Christophori Plantini, Architypographi Regij. M. D. LXXV. —— A pag. 1 — 109 praemissa et contextus Dionysii graecus; p. 110 sqq.: Prisciani Periegesis e Dionysio: Ex emendatione Andreae Papii Gandensis, et usque ad p. 154 *Papiae* notae, quae maximam partem criticae sunt; pag. 155 — 183: Musaeus, adiectis notis, et p. 184 sqq. indices habentur. Ad codices mstos aliaque subsidia critica emendata editio. Prisciani versio trium codicum auctoritate emendata est. Bibl. acad. Lips. exemplar cum variis lectionibus manu *P. Bondami* a. 1747 adscriptis ad Prisciani versionem e duabus veteribus editionibus, quarum una sine a. notitia: „in folio, et quidem, ut ex typorum forma patet, in Italia, et forte Venetiis" impressa fuit; altera autem a. 1476 prodiit.

1577, 4. Dionysii Alex. et Pomponii Melae Situs orbis descriptio. AEthici Cosmographia. C. I. Solini Polyistor. In Dionysii poematium Commentarij Evstathii: Interpretatio eiusdem poematij ad verbum, ab Henr. Stephano scripta: necnon Annotationes eius in idem, et quorundam aliorum. — In Melam Annotationes Ioannis Oliuarii: in Aethicvm Scholia Iosiae Simleri: in Solinvm Emendationes Martini Antonii Delrio. Excvdebat Henricus Stephanus Anno M. D. LXXVII. —— 4 *ff.* praefixa, 158 pp., 12 non num. *ff.*; 47 et 152 pp. Bibl. acad. et sen. Lips. Ad contextum emendandum editionibus Aldina a. 1523, et *Morelii* et *Papiae*, practereaque *Rob. Stephani* variis lectionibus editor usus est; ex *Ceporini*, *Morelii* et *Papiae* notis delectum fecit.

1585, 8. Dionysii Afri descriptio orbis, graece et latine cum notis doctorum virorum et tabulis ligno incisis. —— Cum Proclo. Bas.

1603, 8. Dionysii orbis ambitus, graece. Paris., ap. Prevosteau. —— Bella raraque editio.

1606, f. — graece cum versione latina H. Stephani et variis lectionibus. —— *V.* in *Iac. Lectii* Corpore poetarum graec. Genev. Huius novae recensionis fundamentum est *H. Stephani* editio.

1607 (*non* 1606), 4. — Paris., Gu. Morel. —— Contextus graecus tantum inest.

1620, 8. Dionysius, cum notis Ant. Bassolii, e soc. Iesv, gr. et lat. Mussiponti.

1631, 4. Dionysii Periegesis, graece. Paris., ap. Ioan. Libert.

1633, 4. — Lugd. —— Editio tantum contextum graecum continet.

1633, 8. *ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ἡ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.* DIONYSII POEMATION De situ Orbis. *Excusum*, in usum *Scholae Regiae* ETONENSIS, CANTABRIGIAE, Apud Thomam Buck, & Rogerum Daniel. MDCXXXIII. —— 20 non num. *ff.*, quibus editio constat, contextus graecus tantum continetur. Editor fuit *Wintertonus*. Bibl. acad. Lips.

1658, — 1659, 8. *Διονυσιου οικουμενης περιηγησις.* Dionysii orbis descriptio; commentario critico et geographico, in quo controuersiae pleraeque, quae in geographia antiqua occurrunt, explicantur, et obscura plurima elucidantur, ac tabulis illustrata, a Gu. Hill *etc.* Textui etiam subiungitur figurarum (grammaticarum), quae apud Dionysium occurrunt, cum dialecticis et aliis grammaticis minutiis, systema, in vsum tyronum; vt non modo philologicis et geographiae studiosis verum et scholis inserviatur, in quibus geographia vetus, historiae lux, vna cum poesi graeca ex hoc fonte imbibi poterit. Lond. —— *V.* 1663.

1661, 8. — ex rec. Tanaq. Fabri. Salmurii. —— *V.* 1676.

1663, 8. — Lond. —— *V.* 1658 et 1679.

1668, 8. — graece. Lond.

1676, 8. Dionysius Alexandrinus, De situ orbis. Ex Recensione Tanaquilli Fabri. Salmurii, Apud Ioannem Ribotthaeum, Typographum & Bibliopolam. M.DC.LXXVI. (?) —— 2 *ff.* praefixa, 145 pp. Continetur hic contextus graecus cum duplici latina versione, una metrica, altera soluto sermone facta, quae *Stephani* est. Praeterea notae *Stephani*, *Ceporini* et *Papiae* sunt adiectae. Bibl. acad. Lips.

1679, 8. — graece et latine edit. a Gu. Hill. Lond., Clark. —— *V.* 1663.

1688, 8. *Διονυσιου οικουμενης περιηγησις, μετα των Ευσταθιου ὑπομνηματων.* Dionysii Orbis Descriptio, Annotationibus Eustathii et H. Stephani, necnon Gu. Hill Commentario critico et geographico ac tabulis illustrata. Textui etiam subiungitur Figurarum quae apud Dionysium occurrunt (cum Dialecticis et aliis Grammaticis minutiis) Systema, in usum tyronum; ut non modo Philologis et Geographiae studiosis, verum et Scholis inserviatur, in quibus Geographia vetus, Historiae lux, vna cum Poesi Graeca ex hoc fonte imbibi poterit. Lond., typis M. Clark, impensis R. Littlebury, *etc.* MDCLXXXVIII. —— *V.* 1708. Laudanda editio.

1697, 8. *Διονυσιου, οἰκουμενης περιηγησις, εἰς αὐτην παλαια σχολια και Εὐσταθιου παρεκβολαι.* Dionysii orbis descriptio. Graece latine cum veterum scholiis et Eustathii commentariis. Accedit Periegesis Prisciani cum notis Andreae Papii. *(Edidit Ed. Thwaites.)* Ox., Sheldon. —— Cum mappis geographicis. Versio latina est *H. Stephani* ex eiusdem editione a. 1577 expressa. Periphrasis anonymi cuiusdam et glossa interlinearia ex codice msto Bodleiano primum prodierunt hac in editione, quae ob collationes codicum et editionum multum valet. Duo indices adiecti: 1) Vocabulorum omnium, quae in Dionysio reperiuntur; 2) Auctorum in commentario Eustathii allegatorum notationes continent.

1704, 8. *Της παλαι και της νυν οἰκουμενης περιηγησις*, sive Dionysii geographia emendata et locupletata, additione scil. Geographiae hodiernae graeco carmine pariter donatae, cum XVI tabulis geographicis. Ab Ed. Wells, *etc.* Ox., e theatro Sheldon. —— *V.* 1709.

1705, 8. *Διονυσιου οικουμενης περιηγησις.* Dionysii orbis Terrae Descriptio, Systemate figurarum & troporum, quae in ea eminent, Indice item vocum rerumq; rariorum & notabiliorum, ac nominum propriorum omnium, & Notis denique, quibus lectionisve mutatae aut mutandae ratio redditur, dubia quaedam explicantur, obscura illustrantur, aucta inq; usum Gymnasii Ratispon. Poët. exemptorum edita à G. H. Ursino Gymnasii ejusdem Rectore & Prof. publ. (*Ratisbon.*) Typis Ioh. Georgii Hofmanni, Anno 1705. —— *H. Stephani* editio fundamentum est. Bibl. sen. Lips.

1708 8. — Londini. —— *V.* 1688.

1709, 8. — Oxonii, Sheldon. —— *V.* 1704 et 1718.

1710, — 1712, 8. *Διονυσιου οἰκουμενης περιηγησις. Εἰς αὐτην Εὐσταθιου παρεκβολαι και Ανωνυμου παραφρασις.* Dionysii Orbis Descriptio, cum Commentariis Evstathii, *etc.* et Anonymi paraphrasi graeca. Accedunt antiquae versiones Prisciani et R. Festi Avieni. Cum mappis geogr. (*Cura J. Hudson.*) Ox., Sheldon. —— Cum quatuor mappis geogr. Etiam in ch. m. exx. extant. Loco huius editionis, quae vol. IV. *Hudsoni* Geographorum minorum est, collectioni eius editae a. 1697 additur. Titulus tantum a. 1712 mutatus est. *V.* 1717.

1717, 8. — Editio novissima et locupletissima. Ox., apud I. Bowjer.

1718, — 1726, 8. — Londini. —— *V.* 1709 et 1738. Hac editione non merus Dionysii textus continetur, sed temere interpolatus et vario modo mutatus est, ut geographiae antiquae enchiridion inde fieret. Editio quarta, quae a. 1726 prodiit, loco 1186 hexametrorum Dionysii, 1362 versus complectitur, qui in posterioribus usque ad 1429 aucti sunt. Ceterum editor mutationes suas Dionysii sensui adaptavit.

1736, 8. *Διονυσιου Ἀλεξανδρεως Περιηγησις.* Dionysii Alexandrini de Situ Orbis Liber. Interprete Andrea Papio Gandensi: ut et Aristophanis Plutus. Cura Sig. Havercampi. LB., Apud Gerardum Potuliet, MDCCXXXVI. —— 4 *ff.* praefixa, 111 et 128 pp.

1738, — 1761, 8. — Lond. —— *V.* 1718.

1808, 8 mai. *Διονυσιου Οικουμενης Περιηγησις, etc.* —— Inter Geographos minores, (Viennae.) Vol. II.

1817, 8. Dionysii Orbis terrarum descriptio. Edidit F. Ch. Matthiae. —— Cum Arato. I. Aa).

1825, 12 mai. Dionysii Orbis terrarum Descriptio. Recensuit et adnotatione critica instruxit Fr. Passow. Accessit Tabula geographica lapidi inscripta. Lps., Teubner. —— XV, 104 pp. 10 *Gr.*, ch. angl. 18 *Gr.* In constituendo textu editor primus codicibus usus est his: Rhedingeriano, Gudiano, Dresdensi, Monacensi et Mosquensi, aliisque subsidiis criticis. Tabula geographica ex *I. H. Vossii* editione Eclogarum Virgilii desumpta est.

1828, 8 mai. Dionysius Periegetes. Graece et Latine, cum vetustis Commentariis et interpretationibus ex recensione

et cum annotat. Gf. Bernhardi. Pars I. et II. Lps., Weidmann. —— XXXVIII, 1074 pp. 5 *Th.* 6 *Gr.*, ch. mel. 5 *Th.* 20 *Gr.*, ch. ser. 6 *Th.* 12 *Gr.*, rh. membr. 8 *Th.* Alius titulus est: Geographi Graeci minores. ex rec. et cum annotat. Gf. Bernhardi. Vol. I.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Dionysius de situ orbis per || Pomponium correctus. *Haec f.* 1 *a. F.* 1 *b:* DIONYSIVS LATINE INTER|| PRETATVS PER FANNIVM. || (I)Ncipiens terrae tractus pontiq; meatus || *etc. F.* 23*b:* FINIS. —— 23 *ff.* 28 lin. cum *sign.*

—, 4. Dionysius Alexandrinus de situ orbis, interprete Rhemnio Fannio Palaemone, ex recensione Pomponii Laeti. —— *Denis* in Supplem. ad *Maittairii* Annal. p. 551, et in Catal. bibl. Pinell. T. I. p. 356, no. 2138, quem deinde *Panzer* in Annal. T. III. p. 122. no. 440 sequutus est.

—, 4. Dionysij Alexandrini philozophi de situ orbis Translatio per Pristianũ (?) grãmatico• prĩcipẽ. *In fine:* Impressum Vienne a Joanne Winterburg Emendatũ autẽ a L. Joanne Cuspiniano artiũ ꝛ humanitatis professoris (?) qui publice hũc libellum in studio Viennensi interpretatus est. —— Char. goth. Secundum *Denisium* in libro Wien's Burhdruckergeschichte p. 297 no. 305 circa a. 1493 editio prodiit.

—, 4. Gerardi Listrii Rhen. Art. ac Medic. Doctoris Graecarum Latin. et Hebraicar. literarum Professoris Oratio in Enarratione Dionysii Halic. cum ipsa DIONYSII Orbis Expositione e Graeco, Prisciano interprete. (*Swollis.*) —— Circa a. 1519 prodiit.

β) Cum a. et l. notitia.

1470, f. DIONYSIVS de situ orbis a Prisciano latine redditus. —— Cum libro Prisciani de arte grammatica *etc.* Anno Domini M. CCCC. LXX. (*Venetiis per Vindelinum de Spira.*) Haec est editio princeps, ut *Panzer* in Annal. T. III. p. 67 no. 14 indicat.

(1472,) f. DIONYSIUS de Situ Orbis a Prisciano latine redditus. —— Cum Prisciano, quem, ut ex typis adhibitis apparet, *Vindelinus de Spira* impressit. Haec est editio secunda.

1476, f. Prisciani interpretatio ex Dionysio metris conscripta. *In fine:* FINIS. Impressum Venetiis inpensis Iohannis de Colonia sociique eius Iohannis manthen de Gheretzen Anno domini M. CCCC. LXXVI. —— Cum Prisciano. Variae lectiones huius editionis v. antea I. a. 1575.

1477, 4. *F.* 1 *a* (*sign.* a): Eloquentissimi uiri domini Antonij || Becharię ueronensis prooemium in || Dyonisij traductionem de situ orbis || habitabilis ad clarissimum physicum || magistrũ Hieronymũ de leonardis. *F.* 39 *b:* Impressum est hoc opusculum Venetijs || per Bernardũ pictorẽ & Erhardũ ratdolt || de Augusta una cũ Petro loslein de Lan- || gencen eo• correctore ac socio. Laus deo || . M. CCCC. LXXVII. *F.* 40. *et* 41. *tabulam continet*, *in cuius fine:* Simul omnes orbis magnę || prouincię octogintaquinq; || cum quibus connumeratę || etiam paruę fiunt. —— Char. rot. 41 *ff.* 24 et 25 lin. et cum *sign.* In titulo est ornamentum ligno incisum; et in contextus margine vel rubro vel nigro pigmento excusae figurae habentur.

1478, 4. Eloquentissimi uiri domini Antonij Becha- || rię ueronensis Prooemiũ in Dionysij tradu- || ctionem de situ orbis habitabilis ad clarissimũ || physicũ magistrũ Hieronymũ de leonardis. *Haec rubro f.* 1 *a* (*sign.* a). *F.* 35 *a:* Impressum est hoc opusculũ Venetijs || per Franciscum renner de Heilbrun. || . M. CCCC. LXXVIII. *F.* 35 *b et* 36 *a tabula habetur*, *in cuius fine:* Simul omnes orbis magnę || prouincię octogintaquinq; || cum quibus connumeratę || etiam paruę fiunt. —— Char. rot. satis nitide impressus liber 36 *ff.* 26 lin. et cum *sign.* Bibl. arad. Lips.

1480, 4. Dionysius de situ orbis. Parmae, Portilia.

1482, 8. Prisciani ex dionysio Thessalonicensi de situ orbis interpretatio. —— Cum Pomponii Mellae (!) Cosmographia. — Erhardus rattold Augustensis impressit Venetiis 15. Calen. Augusti Anno salutis nostre 1482. Laus deo. 48 *ff.*

1485, f. Prisciani Interpretatio ex Dionysio De orbis situ. —— *V.* Prisciani Opera. — Hannibal Foxius *etc.* Venetiis Anno. MCCCCLXXXV. X. Calendas Octobris *etc.*

1498, 4. Dionisius de situ orbis. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a* (*sign.* a ii): Eloquẽtissimi uiri domini Antonii Becchariae ue- || ro-

nensis prooemium in Dionysii traductionem de || situ urbis habitabilis ad clarissimum physicum ma || gistrum Hieronymum de Leonardis. *F.* 29 *b*: Impressum est hoc opusculum Venetiis p Chri || stoferum de pensis dictū Mandello. M. CCCC. || LXXXXVIII. || FINIS. Laus Deo. *Sequitur tab. et regist. f.* 316. — Ch. rot. 31 *ff.* 29 lin. et cum *sign.*

1499, 4. Cosmographia. dionysij || Thessalonicensis. Imaginem terre habitabilis. loca || quuq; a secularium ac diuinarū rerum scriptoribus fre || quentata in se continens Habet insup' regiones. aliqū (?) || gentium mores. flumios. montes. nemora. sinus. maria || Similiter diuersa mūdi mirabilia et nature oculta cō || memorat Et ita ad ambiguas hystoriarum obscuri- || tates faciliorem cognitionem singulis bonorum studi || orū amatoribus ars profecto summe necessaria. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a*: Cosmographie seu de si || tu orbis Dionisij per Priscianum e greco || in latinum metrica traductio. *F.* 26 *a*: Cosmographia Dionisij Thessa- || lonicensis de situ terre habitabilis || per Priscianum e greco in latinū tra || ducta Impressa Colōie ,ppe conuē || tum predicatorum Anno dñi mil- || lesimo quadringentesimo noagesiō (?) || nono die vltima mensis Augusti. — Char. goth. 26 *ff.* 23 lin. et cum *sign.* Sic *Hain* in Repert. bibliogr. Vol. II. p. 262. no. 6225.

1499, 4. *F.* 1 *a*: Dionysius de situ orbis. *Infra insigne typ. inscr. litteris*: I. P. *et*: IEHAN PETIT. *infraque*: Venales inueniuntur Parisios: In vico || diui Iacobi apud signū leonis argētei. *F.* 2 *a* (*sign.* a ii): Eloquētissimi viri domini Antonii Bacchariae (?) veronesis ,poemium || in Dionysii traductionē de situ orbis habitabilis ad clarissimum physi || cum magistrum. Hieronymum de Leonardis. *F.* 15 *b*: Impressum est hoc opusculum Parisiis per Magistrum Georgiū || Wolff & Thielmānum keruer. Anno dñi. M. CCCC. xcix. Vicesima || secunda Mensis Iunii. || Finis. — Laus Deo. *F.* 16 *regist. continet.* — Char. rot. 16 *ff.* 40 lin. Bibl. acad. Lips. hunc nitide impressum librum adservat.

1504, 4. Dionisii Thessalonicensis de situ orbis: vel cosmographia: liber: quo trium partium mundi varie regiones populi maria sinus insule flumina et montes hexametris versibus luculenter et nominatim describuntur: a prisciano in latinum e greco traductus. *In fine*: Cracouie impressum Christiane salutis Anno supra Millesimo quingentesimo quarto. — 28 *ff.*

1508, 4. Dionysij Periegesis. l. Situs Orbis Ruffo Avieno Interprete. *In fine*: Cuspinianus neuos ɀ verrucas sustulit Winterburger impressit anno Mdviij. — Sic *Denis* in libro Wien's Buchdruckergeschichte p. 19 no. 20.

1512, 4. DIONYSII AFRI DE SITV Orbis: siue Geographia, Prisciano, aut Fannio Rhēnio interprete lib. unicus. Joannis Camertis, in eundem Commentariolum. *In fine*: Viennae Pannoniae, in aedibus Hieronymi Vietoris: & Ioannis Singrenii, socion. Expensis uero Leonardi, & Lucae Alantse, fratrum. Vndecimo Kalendas Nouembris. ANNO M. D. XII. — 42 num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1513, 4. Situs urbis Dionysii Ruffo avieno interprete. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 1 *b*: lo. Antonius Modestus Amplissimo Praesidi A. Epo. Polensi: Bononiaeque gubernatori S. P. D. *In fine*: Bononiae per Benedictum Hectoris Bibliopolam bononiensem Anno dni. MDXIII. mensis Nouembris.

1514, f. Dionysii Periegesis de situ orbis; latine. Impressum Rostochii MDXIV.

1515, 4. Dionisij Afri ambitus orbis: Rufo Festo Anieno paraphraste: castigatissime impressus. Pellegente ɀ conferente proba exeplaria, Joachimo Vadiano Helvetio: qui partim alius iudicio, partim suo studio ɀ diligentia pleraq; loca, que antehac viciosissime impressa erant: in cōmunem studiosorū vtilitatem restituit *etc.* *In fine*: Vadianus tandem neuos ɀ verrucas pro virili sustulit: Ioannes Singrenius diligenter impressit. Vienne Mense Februario Anno ꝛc. Decimo quinto. *Sequuntur*: Castiganda. — Char. goth. *Denis* in libro *Wien's* Buchdruckergeschichte p. 118 no. 125 indicavit, hanc editionem non raro ab *Hudsoni* ed. valde discedere.

1516, 4. Dionisii Thessalonicensis de situ orbis vel Cosmographia — Liber — a Prisciano in latinum e graeco traductus. Coloniae in albo Cuniculo Anno MCCCCCXVI.

1518, 8. — cum scholiis Pet. Mosellani. Lps. — *Fabricius* de hac editione dubitat.

1518, 8. Dionysius Afer de Situ orbis Prisciano Interprete. —— Cum P o m p o n i o Mela *etc.* Venetiis in aedibus Aldi, mense Octobri. Bibl. acad. Lips.

1519, 8. Dionysius Afer de situ Orbis Prisciano interprete. —— Cum P o m p o n i o Mela *etc.* Impressum Florentiae per heredes Philippi Juntae. Anno. D. XIX. a Christiana salute supra mille, mense Aprili. Leone X. Pontifice. *V.* 1526.

1519, 4. Dionysii sive Libyos, sive Halcarnasii (?), de geographia elegantissimus libellus a Prisciano, vel, (ut aliis placet) a Fannio Rhemnio e greco versus. *In fine:* Impressum Ingolstadii per V. V. M. Andr. Lutzen.

1521, 12. Dionysius Afer de Situ orbis Prisciano Interprete. —— Cum P o m p o n i o Mela *etc. In fine: (Venetiis)* Alexander Paganinus mensis Augusti MDXXI.

1526, 8. Dionysius Afer de situ Orbis Prisciano interprete, iterum castigatus, et cum graeco exemplari conlatus. —— Cum P o m p o n i o Mela *etc. In fine:* Impressum Florentiae per heredes Philippi Iuntae *etc.* V. 1519.

1529, 8. — a Rhemnio Fannio Latinitate donata, a Christierno Torchillo Morsiano, ad exemplar Graecum diligenter castigata. Antv. ap. Mart. Caesarem. —— Sic in Catal. bibl. Bunav. T. I. Vol. I. p. 155.

1533, 4. Dionysius Alexandr. latine, interprete A. Becharia. Item Ioannis Honteri de Cosmographiae rudimentis Libri II. Basileae apud Heuric. Petrum M. DXXXIII.

1534, 4. Dionisii Thessalonicensis De Situ Orbis: vel Cosmographia, Liber a Prisciano in latinum e graeco traductus. Excudebat Henricus Petrus Basileae Mense Augusto Anno M. D. XXXIIII.

1538, 8. Dionysius de situ orbis a Rhemnio Fannio latinitate donatus: a Christiano Torchillo Morsiano ad exemplar graecum diligenter castigatus, et cum memorabilium rerum et celebrium locorum nominibus in marginibus illustratus. Coloniae apud Euchar. Ceruicornum.

1543, 8. Dionysii Libyci de situ orbis habitabilis poema, a Simone Lemnio Latinè factum. Venetiis per Bartholomeum cognomento Imperatorem et Franciscum ejus generum, anno M. D. XLIII.

(1550,) 8. Dionysius Afer de situ orbis, Prisciano interprete. —— Cum A n t o n i n i Itinerario; Vibio Sequestri *etc.* Lugd., apud heredes Sim. Vincentii.

1556, 4. Dionysii Alexandrini opvs de Sitv Orbis cvm Commentariis Evstathii Thessalonices Archiepiscopi. Abele Matthaeo Ivrisconsulto interprete. Ad Principem Clarissimvm et Lectissimvm Cardinalem Carolvm Lotaringvm. Cum Priuilegio Regis. Parisiis, Apud Poncetum le preux, via Iacobea, sub insigni Lupi. 1556. —— Bibl. acad. Lips.

1578, 4. Dionysius Afer de orbis situ, Prisciano interprete („cum *praefatione H. Brucaei*). Rostochii, excusa per Iac. Lucium.

1590, 8. — interprete Prisciano. —— *V.* inter *Pithoei* Epigrammata et poemata vetera. (Paris.) p. 363 sqq.; rep. 1596 (Lugd.) p. 496 sqq.

1608, 8. —— Cum D a r e t e Phrygio. Antv.

1634, 4. — latine, Rufo Festo Avieno interprete. —— *V.* inter R. Festi A v i e n i Opera. Madriti.

1713, f. —— In *Mich. Maitairii* Collectione Opp. et fragmentorum vett. poetarum. (Lond., Nicholson. *Voll. II.*) Vol. II. p. 1325 sqq.

1766, 4 mai. —— *V.* in Collectione Omnium poematum latinorum. (Pisauri. *Voll. VI.*) Vol. IV. p. 243 sqq.

1791, 8. —— *V.* inter Poetas minores ab *Wernsdorfio* editos, T. V. P. I. p. 262 sqq.

B. g e r m a n i c a r u m.

Aa) *i n t e g r u m o p u s.*

1816, — 1823, 8. Dionysios Schilderung des Erdkreises. Aus dem Griechischen (in *deutsche Hexameter*) übers. von G. G. Bredow. —— *V.* eiusdem Nachgelassene Schriften, herausgegeben von J. G. Kunisch. (Breslau) edit. I. no. VIII.; edit. II. p. 405 sqq. *Schirlitz* in versione, quam statim commemorabimus, p. 152 de hac versione iudicavit sic: „nicht selten ist auf Kosten des Wohlklanges der Verse der Sinn mit Mühe ausgedrückt worden, obgleich auch mehrere Stellen für gelungen angesehen werden können."

Bb) *D e l e c t u s.*

1799, 8. Auszug aus des Dionysius Periegetes Beschreibung der Erde, übers. von Con. Mannert. —— *V.* eiusdem librum Geographie der Griechen und Römer, edit. II. (Nürnb.) T. I. *V.* infra III. s. v. *Mannert.*

1826, 8. Dionysios Beschreibung der Erde (*in Hexametern übers.*) von v. 1—269 mit (*krit. und erklär.*) Anmerkungen begleitet von *Schirlitz*. — V. *Seebodii* Neues Archiv f. Philologie u. Paedag. fasc. IV. p. 146—160.

C. gallicarum.

1597, 12. Denys Alexandrin, de la situation du monde, traduict de grec en (*vers*) franç. et illustré de commentaires par Bénigne Saumaize. Paris, Perrier.

D. anglicarum.

1572, 8. The Surueye of the World, or Situation of the Earth, so much as is inhabited. Comprysing briefely the generall partes thereof, with the names both new and olde, of the principal Countries, *etc.* First written in Greeke by Dionise Alexandrine, and now englished by Th. Twine Gentl. Imprinted at London, by Henry Bynneman.

III. *Illustrantia Dionysium scripta.*

G. G. *Bredovii* Epistola ad Vossium, de itinere et receptu Parisiensi, maxime de codicibus manuscriptis Dionysii Periegetae, eiusque commentatorum, Eustathii, Nicephori Blemmidae adhuc inediti, et de commentario Anonymi antiquo ac nondum edito; denique de consilio duplicis Dionysii editionis, ut in scholas redeat. — *V.* eiusdem Epistolas Parisienses. (Lps., 1812, 8) p. 39 sqq.

Con. *Mannert:* Ueber Dionysios Periegetes, dessen Erdbeschreibung, die griech. und lat. Scholien und Commentare, und Aviens Uebersetz. — *V.* eiusdem Geographie der Griechen u. Römer. (Nürnb., 1799, 8) edit. II. T. I. p. 125 sqq.

Ch. F. *Matthaei:* Progr. De Dionysio Periegete. Misniae, 1788, 8. — Insunt variae lectiones codicis Musquensis, quas postea in editione adornanda adhibuit.

— —: Progr. in quo Dionysii Periegetae locus tractatur. Misniae, 1788, 4.

Schirlitz: Ueber des Dionysios Periegetes Zeitalter und Vaterland. — V. *Seebodii* Neues Archiv f. Philol. u. Paedag. 1828, fasc. II. p. 42 sq.

F. A. *Ukert:* Ueber Dionysius Periegetes. — *V.* eiusdem Geographie d. Griechen u. Römer. T. I. P. I. p. 208 sq.

DIONYSIUS Samius.

1828, 8. Dionysii Samii fragmenta ex Stephano Byzant. collecta a Schirlitz. — V. *Seebodii* Neues Archiv für Philol. u. Pädagogik, 1828. fasc. II. p. 42 sqq.

DIONYSIUS Sinopensis.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 756; *ed. n.* T. II. p. 437 sq.

A. *Meineke:* De Dionysio, patria Sinopensi, poeta mediae comoedia. — *V.* eiusdem Quaestionum Scenicar. Spec. III. (Berol., typis Nietackii 1830, 4) p. 54—56.

DIONYSIUS Sophista.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 423.

I. *Editiones textus.*

1499, 4. Dionysii, Sophistae, epistolae XLVI, graece. — *V.* in *Aldi* collectione Epistolarum Graecarum. Venet., Aldus.

1577, 8. — graece et latine. — *V.* in *H. Stephani* collectione inscr.: Epistolia, dialogi breves, oratiunculae, poemata *etc.* (*Paris.*)

1606, f. — *V.* in *Iac. Cuiacii* collectione Epistolarum. (Aureliae Allobr.)

II. *Editiones versionum.*

1554, 12. Dionysii Sophistae epistolae, latine. — *V.* in Farragine Epistolarum Laconicar. Gilb. Cognati. *Bas.*

1606, 12. — V. *I. Buchneri* Thesaurum Epistolar. Laconicar. *Colon.*

DIONYSIUS Thrax.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 20 sq.; *ed. n.* T. VI. p. 307 sqq.

1798, 4. Dionysii Thracis Ars Grammatica. [Cum V. L. cod. Veneti a Villoisonio excerptis.] — *V.* in *Fabricii* B. Gr. ed. Harles. T. VI. p. 311—319, et in editione priore Vol. IV. p. 20 sqq. *Villoisonus* textum eum codicibus mstis Venet. contulit, eorumque varias lectiones cum Diomedis, Porphyrii, aliorum scholiis ad Dionysii opus inseruit suis Anecdotis, quae v. ante citata.

1816, 8. Dionysii Thracis grammatica. Variorum grammaticorum (Choerobosci, Diomedis, Melampodis, Porphyrii, Stephani, cuncta e duobus codd., altero Vaticano, altero Hamburgensi, de-

scripta) ad eam Scholia graeca. —— V. *Imm. Bekkeri* Anecdota graeca. Vol. II. p. 627 — 643; p. 547 — 972. Miror, quod *Matter* hanc editionem non norat, ut ex loco apparet, quem legimus in eiusdem libro: Essai historique sur l'école d'Alexandrie (Paris, 1820, 8. *Voll. II.*) Vol. I. p. 177, ubi haec dicit: Dionysius, ou l'un des Dionysius, nous a laissé une *Théorie de grammaire* (τεχνη γραμματικη). qui n'a pas encore été imprimée, quoiqu'elle se rencontre parmi les manuscrits de nos bibliothèques, enrichie des scolies de Porphyre, de Diomède, de Mélampe, de Theodose d'Alexandrie, *etc.*

DIOPHANTUS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 12 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 641 sqq.

I. *Editiones textus.*

1621, f. DIOPHANTI Alexandrini Arithmeticorvm libri sex, et de nvmeris mvltangvlis liber vnvs. nunc primum Graecè & Latinè editi, atque absolutissimis Commentariis illustrati. Avctore Clavdio Gaspare Bacheto Meziriaco Sebvsiano, V. C. Lutetiae Parisiorvm, Sumptibus Sebastiani Cramoisy, via Iacobaea, sub Ciconiis. M. DC. XXI. Cvm privilegio regis. —— 6 *ff.* praefixa, 32, 451 et 58 pp. et 1 *f.* Errata continens. Extant etiam exx., quae: *sumptibus Hieronymi Drouart* inscripta sunt, ut alia in ch. m. occurrunt. *Bachetus* in praefatione dicit: „Ioannes tamen Regiomontanus, tredecim Diophanti libros se alicubi vidisse asseruerat, et Illustrissimus Cardinalis Perronius, ... mihi saepe testatus est, se codicem manuscriptum habuisse, qui tredecim Diophanti libros integros contineret, quem cum Guilielmo Gosselino conciui suo, qui in Diophantum commentaria meditabatur, perhumaniter more suo exhibuisset, paulo post accidit, ut Gosselinus peste correptus interiret, & Diophanti codex eodem fato nobis eriperetur. Cum enim precibus meis motus Cardinalis amplissimus, nullisque sumptibus parcens, apud haeredes Gosselini codicem illum exquiri mandasset, & quovis pretio redimi, nusquam repertus est. .... neque codex Regius, cuius ope hanc editionem adornavimus; neque is, quem prae manibus habuit Xylander; neque Palatinus, ut doctissimo viro Claudio Salmasio referente accepimus; neque Vaticanus, quem vir summus Iac. Sirmondus mihi ex parte transscribendum curavit, quicquam amplius continent, quam sex hosce Arithmeticorum libros, & tractatum de numeris multangulis imperfectum. Sed & tam infeliciter hi omnes codices inter se consentiunt, ut ex uno fonte manasse, & ab eodem exemplari descriptos fuisse non dubitem. Quid autem à variis scriptoribus qui ante nos Diophantum attigerunt, adiumenti nobis accesserit, non dissimulabo. Primus Guilielmus Xilander Augustanus, vir omnibus disciplinis excultus, Diophantum Latinum edidit, cum Graeci Scholiastae (quem Maximum Planudem esse coniicit) in duos priores libros adnotationibus, suisque in totum authorem Commentariis .... Videtur sane in multis suorum Commentariorum locis, de Graeco Diophanto tanquam à se edito, vel mox edendo, verba facere. ... Non longo post Xilandrum interuallo Raphaël Bombellius Bononiensis, Graecum è Vaticana Bibliotheca Diophanti codicem nactus, omnes priorum quatuor librorum quaestiones & e libro quinto nonnullas, problematibus suis inseruit, in Algebra sua quam Italico sermone conscripsit.“ Bibl. sen. Lips.

1670, f. Diophanti Alexandrini Arithmeticorum libri sex, et de nvmeris mvltangvlis liber vnvs. Cvm commentariis C. G. Bacheti V. C. & obseruationibus D. P. de Fermat Senatoris Tolosani. Accessit Doctrinae Analyticae inuentum nouum, collectum ex varijs eiusdem D. de Fermat Epistolis. Tolosae, Excudebat Bernardvs Bosc, è Regione Collegij Societatis Iesu. M. DC. LXX. —— 6 *ff.* praefixa, 64, 341 et 48 pp. Dedicatio et praefatio prioris editionis sunt omissae. Etiam in ch. m. extant exx. Bibl. sen. Lips.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1575, f. DIOPHANTI ALEXANDRINI Rerum Arithmeticarum Libri sex, quorũ duo adiecta habent SCHOLIA, MAXIMI (ut coniectura est) PLANVDIS. — Item LIBER DE NVMERIS POLYGONIS seu Multiangulis. *Opus incomparabile, uerae Arithmeticae Logisticae perfectionem continens, paucis adhuc uisum.* A GVIL. XYLANDRO Augustano incredibili labore Latinè redditum, & COMMENTARIIS explanatum. inq; lucem editum, ad *Illustriss. Principe* LVDOVICVM *Vuirtembergensem.* BASILEAE PER EVSEBIVM EPISCOPIVM, & NICOLAI Fr. haeredes.

MDLXXV. —— 1 *f.* et 152 pp. Bibl. sen. Lips.

B. germanicarum.

Aa) *Opus integrum.*

1821, 8. Des Diophantus arithmetische Aufgaben, nebst dessen Schrift über die Polygonzahlen. Aus dem Griechisch. übers. und mit Anmerkk. von O. Schulz. Berlin, Schlesinger. —— 4 *Th.* 16 *Gr.*

Bb) *Libri singulatim editi.*

1810, 8. Diophant von Alexandrien Abhandlung über die Polygonzahlen, übers. mit Zusätzen von F. Thdr. Poselger. Leipz., Saalfeld (*, nunc* Berolini, Rücker). —— 12 *Gr.*

C. gallicarum.

1634, f. Les six premiers livres d'algèbre de Diophante d'Alexandrie, dont les quatre premiers sont traduicts en langue françoise, et expliquez par Simon Stevin de Bruges, et les deux derniers par Alb. Girard, Samielois. —— *V.* Oeuvres mathématiques de Sim. Stevin, augmentees par Alb. Girard. (à Leyde.) p. 102—120.

D. italicarum.

1744, 4. I Problemi di Diofanto Alessandrino, tradotti in Italiano e Analiticamente dimostrati. —— *V.* in Elementi di Fisica del P. Giovanni Crivelli Somasco. (Venezia nella Stamperia Buglioni, e presso Simon Occhi.) T. II.

E. hollandicarum.

1754, 8. Diophantes van Alexandrien Stelkonst. Nu eerst in de Neerduytsche Tael vertaelt, konstig onthouden op verscheyde manieren door Stelkonstige getallen, en nieuw door vertoogen in telkonstige Getallen van nieuws uytgegeven door Fr. van Huips. Heusden.

III. *Illustrantia Diophantum scripta.*

Cl. Gasp. *Bachet*: Problemes plaisans et delectables qui se font par les nombres. Lyon, 1612, 8.

Iac. *de Billy*: Diophantvs geometra sive opvs contextvm ex arithmetica et geometria simul; in quo Quaestiones omnes Diophanti, quae geometrice solui possunt, enodantur tum Algebricis, tum Geometricis rationibus. Adjectvs est Diophantvs geometra promotvs, in quo subtiles Propositiones non absimili methodo pertractantur, & via nona ad ejusmodi praxes inueniendas aperitur. Authore P. Iacobo De Billy, Societatis Iesv Sacerdote. Paris., Apud Michaelem Soly, viâ Iacobaeâ sub Signo Phoenicis. M. DC. LX. 4. —— 10 *ff.* praefixa, 201 pp. Cum figuris mathem., quae textui sunt insertae. Bibl. sen. Lips.

——: Diophanti redivivi pars prior, in qua, non casu, ut putatum est, sed certissimâ methodo et analysi subtiliore, innumera enodantur Problemata, quae Triangulum Rectangulum spectant. Authore Iac. de Billy Compendiensi Societatis Iesv. Lugdvni, apud Ioannem Thioly, vico Mercatorio, sub signo Palmae. 1670, 8. —— 302 pp.

——: pars posterior, in qua non casu, ut putatum est, sed certissima methodo, et analysi subtiliore, innumera enodantur Problemata, quae aliud quam triangulum Rectangulum spectant, *etc.* Lugduni apud Ioh. Thioly, vico Mercatorio sub signo Palmae. 1670, 8. —— 140 pp.

Leonh. *Euler*: De solutione problematum Diophantaeorum per numeros integros. —— *V.* in Commentatt. acad. imper. Petropol. T. VI. (1732 et 1733.)

——: Solutio generalis problematum quorundam Diophantaeorum, quae vulgo non nisi solutiones speciales admittere videntur. —— *V.* in Novis commentatt. acad. imper. Petrop. T. VI. (1756 et 1757.)

——: Problematis diophantei evolutio. —— *V. ib.* T. XVII. (1772) p. 24 sqq.

——: De casibus quibusdam maxime memorabilibus in analysi indeterminata; ubi inprimis insignis usus calculi angulorum in analysi Diophantae ostenditur. —— *V.* Acta acad. imper. Petropol. (1778) P. II. p. 85 sqq.

de la Grange: Sur quelques problèmes de l'analyse de Diophante. —— *V.* Hist. de l'acad. roy. des sciences et des belles lettres de Berlin. 1777.

Kästner: Litteratur der Diophanteischen Schriften. —— *V.* einsdem Geschichte der Mathematik. (1795, 8) T. I. p. 185 sqq.

Gu. *Oughtredus:* Diophanti libri tres priores Arithmeticorum algebraico more solvuntur. —— *V.* eiusdem Opuscula mathematica. Oxon., 1677, 8.

C. *Renaldini* Algebra Diophantea, siue numerosa. Anconae, 1644, 4.

DIOSCORIDES Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 716; *ed. n.* T. III. p. 473.

I. *Editiones textus.*

1772, 8. Dioscoridis epigrammata XXXVIII. graece edita. —— *V.* in *Brunckii* Analectis T. I. p. 593 sqq.

1794, 8. — epigrammata XXXIX. graece. —— V. *Jacobsii* Anthologiam T. I p. 244 sqq.

II. *Illustrantia Dioscoridem scripta.*

Rich. Fr. Ph. *Brunck:* De Dioscoridis epigrammatis. —— *V.* eiusdem Lectiones p. 115 sqq.

F. *Jacobs:* De Dioscoride. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam Vol. III. P. III. p. 886 sqq.

I. Glo. *Schneider:* Dioscoridis epigramma emendatur. —— *V.* eiusdem Periculum criticum p. 95 sq. Est epigramma, quod *Wartonus* ad Theocritum p. 181 edidit.

DIOSCORIDES Pedanius.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 88 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 673 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1499, f. *Πεδακιυ Διοσκοριδου ἀναζαρβεως περι ὕλης || ιατρικησ λογοι ἕξ. || — Ετι περι ἰοβολων ἐν ᾧ και περι λυσσωντοσ κυνος. || σημειωσισ τε των ὑπ' αὐτων δε δηγμενων και θεραπεια. || — Νικανδρου τυ κολοφωνιου ποιητου Θηριακα. || — μετα σχολιων. || — Του αὐτου ἀλεξιφαρμακα. || — Ἐπιγραμμα εἰς Νικανδρον. || — Και κολοφων ἀριδηλος ἐνι πολιεσσι τετυκται || δοιους θρεψαμενη παιδας ἀριζονοους || Πρωτουρχον μεν Ὁμηρον, αὐταρ Νικανδρον ἐπειτα || Αμφοτερους μουσαις οὐρανιῃσι φιλους.* —— Haec *f.* 1*a*. *F.* 1*b* habetur epistola inscripta sic: „Aldus Manutius Romanus, Hieronymo Donato || patritio Veneto. S. D.", et signata: „Venetiis octano Idus Iulias. M. ID." *F.* 2*a* (*sign.* ✻ *a*) incipit: „*Πιναξ*", quae usque ad *f.* 6*a* excurrit. *F.* 7*a* (*sign. α*) opus ipsum incipit: *ΠΕΔΑΚΙΟΥ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ἈΝΑΖΑΡΒΕΩΣ || ΠΕΡΙ ὙΛΗΣ ἸΑΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΝ || ΠΡΩΤΟΝ.* et complectitur 129 *ff.* In fine Dioscuridis legitur signaturae registrum: „*α. β. γ. δ. ε. ζ η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π.* — *Ἅπαντα ἐξι τετραδια πλην του τελευταιου. τουτο γαρ πενταδιον.* — Omnes sunt quaterni. praeter nouissimum. is. n. quinternus." Sequens *f.* vacat, quod in exemplari bibl. academicae Lips. deest, Nicander incipit *f.* 137 *a* (*sign. Α*): *ΓΕΝΟΣ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ.*, quo finito Nicandri opus exorditur: „*ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΘΗΡΙΑΚΑ.*", et deinde *f.* 166*a*: „*ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ἈΛΕΞΙΦΑΡ- || ΜΑΚΑ.* Nicandri scripta complectuntur 38 *ff.*, quorum ultimum *f.* habet signaturae regist.: *Α. Β. Γ. Δ. Τετραδια. Γ. δε τριαδιον.* — Venetiis apud Aldum. Mense Iulio M. ID." Alia 10 *ff.* quae sequuntur, duabus columnis et minoribus typis impressa, *sign. α* (secundum *Renouard* in Annal. des Aldes T. I. p. 50 no. 4. *Α.*) habent Scholia ad Nicandrum, quae tamen nonnunquam in exemplaribus desiderantur. Omnia 184 *ff.* lio. 40 implent. —— Editio princeps rareque maximi aestimata, quae nouem tantum Dioscoridis complectitur libros, quorum sextus est: „*περὶ δηλητηρίων φαρμάκων*" et tres ultimi „*περι ἰοβολων*". Libellus qui inscribitur *εὐποριστα* prorsus deest; is autem, cuius titulus est *νόθα*, textui insertus est. *Curt. Sprengelii* de hac editione iudicium, quod *Schweiger* inspicere prorsus neglexit, legitur in eius praefatione p. XX., his verbis: „Editionum princeps, quam Aldus Manutius 1499 Venetiis curavit, a paucis visa, a nemine consulta, quod, ut fere incredibile, profecto tamen verissimum est. Concinnum est, quod ipse possideo, exemplar et nitidum, paucas habet mendas, accentus multo scientius collocatos, quam in posterioribus: lectiones plurimas optimas continet, quas Saracenus tandem divinavit." Bibl. acad. Lips. adservat exemplar, in quo manu notatum est: „Ioachimu CAMERARIO Joachimi." praeterea pauca etiam in contextu ipso. Bibl. sen. Lips.

1518, 4 min. *ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ.* DIOSCORIDES. *Infra Aldi insigne typ., iuxta quod:* AL||DVS. *Haec f.* 1*a*. *F.* 1*b*: *Πεδακιου Διοσκοριδου περι ὕλης ἰατρικης λογοι ἕξ. || — Του αὐτου περι ἰοβολων, ἐν οἷς καὶ περι λυσσωντος κυνος || σημειω-*

σις τε των ἀπ' αὐτων δεδηγμενων και θεραπεια || λογοι δυο. — Ἐ λεγχος των ἁπαντων των φυτων, και ζωων, και μεταλλευομε||νων ὥνπερ το χρησιμον ὁ συγγραφευς Διοσκοριδης ἐν τῳ πα||ροντι βιβλιῳ διδασκει. — Σ τιχοι περι δυναμεως τινων φυτων εν τοις παλαιοις εὑρι-||σκομενοι ἀντιγραφοις. — Pedacij Dioscoridis de materia medica libri Sex. — E iusdem de uenenalis animalibus libri duo, quibus canis rabidi signa, || et curatio eorum continentur, quibus uenenata animalia morsum de || fixerint. — I ndex omnium plantarum, animalium, metallorum quorum utilita- || tem author Dioscorides praesenti in libro docet. — C armina de uirtute, siue facultate quarundam plantarum in antiquis || reperta exemplaribus. *In fine:* * aα bβ cγ dδ eε fϛ gη hϑ iι kκ lλ mμ || nν oξ po qπ rϱ ſσ tτ uυ xφ yχ zψ & ω || AΑ BB CΓ DΔ EE FZ GH || Omnes quaterniones praeter * sexternio- || nem & ultimum GH duernionem. VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET || ANDREAE *(ASVLANI)* SOCERI MENSE || IVNIO M. D. XVIII. —— 12 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat, 243 nom. *ff.*, et 1 non num. *f.*, quod inscriptionem finalem habet. A *f.* 223 ordo numerorom turbatus est, ideoque *f.* ult. 235 falso numeratum est. Ceterum hic eadem librorum divisio atque in prima editione occurrit, sicuti *εὐπορισια* desiderantur; *νοϑα* autem *f.* 214—230 textu finito habentur. Nicander quoque, qui omissus est, pleromque ex editione a. 1523, huic additur. Anonymi cuiusdam poema, quod *f.* 231—235 190 hexametris constans legitur, et in quo 12 diversae plautae describuntur, scholiis nonnollis graecis illostratom est. *I. Rentorf* ex hac editione, nonnullis emendatis, repeti curavit in *Fabricii* Bibl. gr. T. II. p. 630. Hanc secundam editionem esse correctiorem, sed molto rariorem minusque quaesitam vulgo iudicant, sicot etiam *Schweiger*, aliorum verba repetens, *Curtii Sprengelii* iudicium iniuria neglexit, quod ille, scientissimus rei, in praefatione p. XX. sq. prutulit, dicens: „Proxima est, quam Aldinam etiam secundam nominare consueuunt, quamque Saracenus, cum ipsi plane ignota esset princeps, Aldinae (quasi onicae) nomine insiguivit. Curavit eam Fr. Asulanus, Aldi levir, opem ferente Ili. Roscio, medico Patavino, qui castigasse textum et e codicum collatione recognovisse dicitor. Prodiit Venetiis 1518 forma subquadrata. Discessit plane a textu Aldino, quem nosquam citat, neque fontes commemoravit, multa novavit, sporia visa in appendicem amandavit, ubi tamen et plura occurrunt, quae incuria aut negligentia in textu imprimendo omissa erant.“ Bibl. acad. Lips.

1529, f. *ΠΕΔΑΚΙΟΥ ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΣ ΠΕΡΙ ὑλης ἰατρικης Βιβλια Ε. Τȣ αὐτȣ, περι δηλητηριων φαρμακων και της αὐτων προφυλακης Βιβλιον Α. Τȣ αὐτȣ, περι ἰοβολων, ἐν ᾧ και περι λυσσωντος κυνος Βιβλιον Α. Τȣ αὐτȣ, περι σημειωσεως των ὑπ ἰοβολων δεδηγμενων Βιβλιον Α. Τȣ αὐτȣ, περι θεραπειας των ὑπ ἰοβολων δεδηγμενων Βιβλιον Α.* — PEDACII DIOSCORIDAE ANAZARBEI, DE MEDICA MATERIA LIBRI V. DE LETALIBVS VENENIS, EORVMQVE pręcautione & curatione. De cane rabido: Deq; notis quae morsus ictusue animalium uenenum relinquentium, sequuntur: Deq; eorum curatione LIB. VNVS. Interprete Marcello Vergilio Secretario Florentino. EIUSDEM Marcelli Virgilii, in hosce Discoridis libros commētarij doctissimi, in quibus praeter omnigenam variāque eruditionē, collatis aliorum interpretum uersionibus, suae tralationis ex utriusq; linguae autoribus certissima adferuntur documenta. Morborum praeterea atq; humani corporis uitiorum genus omne, quon subinde meminit Dioscorides diligentissime explicatur. COLONIAE OPERA ET IMPENSA IOANNIS SOTERIS ANNO MDXXIX. Mense Augusto. Cum gratia & priuilegio Imperiali, ad Sexennium. *In fine:* COLONIAE OPERA ET IMPENSA IOANNIS SOTERIS ANNO MDXXIX. Mense Augusto. —— 12 *ff.* praefixa, 753 pp. Ex priure editione textus est expressus, cui: „eximiam opposuit [*Vergilius*] interpretationem et castigationes lectu dignissimus“, ut *Curt. Sprengel* l. cit. p. XXI. dicit, addens p. XXIII. haec: „Dici paucis nequit, quam laudabilis sit opera ab ipso [*Vergilio*] in exponendo et castigando Dioscoridis textu collocata. Coniecturas sagacissimas adiunxit, nonnunquam et doctus excursus, quibus alii passim auctores illustrantur.“

1529, 4. *ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ* DIOSCORIDES. — *Ιανου του κορναριου εἰς διοσκοριδην. || Φυτων και ζωων τα μερη, τα τε εἰδεα παντα || Ὁσσ' ἐς ἀκεσορινην συμφορα την δυναμιν. || Γης ἐπι τ' ἐντερα παντα ὁμȣ βυθου τε θαλασσης || σμικρα βιβλος δεχεται, Φημι Διοσκοριδου.* — BASILEAE, EX AEDIBUS IOAN. BEBELII, ANNO M. D. XXIX. MENSE AVG.

Haec f. 1 *a. F.* 1 *b: Πεδακιῳ Διοσκοριδῃ περι ὑλης ἰατρικης λογοι ἕξ.* || *του αὐτῳ περι ἰοβολων, εν οἷς και περι λυσσωντος κυνος σημειω-||σις τε των ἀπ᾽ αὐτων δεδηγμενων, και θεραπειᾳ λογοι δυο.* || *Ἔλεγχος των ἁπαντων φυτων, και ζωων, και μεταλλευομενων* || *ὧν περ το χρησιμον ὁ συγγραφευς Διοσκοριδης ἔν τῳ παροντι* || *βιβλιῳ διδασκει.* — Pedacij Dioscoridis de materia medica libri Sex. || Eiusdem de uenenatis animalibus libri duo, quibus canis rabidi signa, || & curatio eorū contiuentur, quibus uenenata animalia morsum de fixerint. — || Index omnium plantarum, animalium, metallorū, quorum utilitatem || autor Dioscorides praesenti in libro docet. —— 12 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat, 446 pp. quarum ult. Inscriptionem habet: *Βασιλειηθι, παρα Ιωαννῃ τῳ Βεβελιῳ,* || *ἐτως Ιησου Χριςου, α, φ κ θ.* et 1 *f.* quo insigne typ. continetur. Paucis emendatis ex editione a. 1518 repetita est. Non recte *Curt. Sprengel* editionem in -8 indicat, cum sit, ut nos dicimus: *schmal* 4; ceterum ille ibidem indicat de editionis vl sic: „nullum vestigium est, codicibus eum [*Ianum Cornarium*] usom fuisse.“ Bibl. acad. Lips.

1549, 8. DIOSCORIDIS LIBRI OCTO GRAECE ET LATINE. Castigationes in eosdem libros. — Parisiis, Impensis viduae Arnoldi Birkmanni, 1549. Cum priuilegio Regis, ad sexennium. *In fine:* EXCVDEBAT BENEDICTVS PREVOST IN VICO FREMENTELLO, SVB SIGNO STELLAE AVREAE, MENSE AVGVSTO, 1549. —— 20 *ff.* praefixa, 392 num. *ff.* Bibl. acad. et sen. Lips. Alia exemplaria, quibus 21 *ff.* sunt praefixa, eademque in calce subscriptio addita, in titulo ceterum eodem insuper habent symbolum: „*Κρατος θανατου και ζωης.*“, infraque insigne typ., infra: „*Imperium mortis et vitae*“. PARISIIS, Apud Petrum Haultinum, via Iacobaea, sub signo caudae Vulpinae. 1549. Cum prioilegio Regis, ad sexennium.“ Cuiusmodi exemplar bibl. acad. Lips. adservat. Hanc editionem *Iac. Goupylus* curavit, qui codicum mstorum Paris. usu, quorum etiam varias lectiones in calce adiunxit, priorem editionem longe superavit. Versio latina est *Ruellii.* Liber VI. de venenis, liber VII. et VIII. de animalibus venenatis, et *νοθα* in calce adfixa habentur; *εὐποριστα* autem desiderantur. Diligenter typis excusa editio et magni habita. Num exemplaria inscriptione hac: „Parisiis, apud Petrum Haultinum, impensis viduae Arnoldi Birchmanni 1549“ extent, nescio.

1598, f. *Πεδακιου Διοσκοριδου του Αναζαρβεως τα σωζομενα ἁπαντα.* Pedacii Dioscoridis Anazarbaei Opera qvae exstant omnia. Ex nova interpretatione Jani-Antonii Saraceni Lugdunaei, Medici. Addita sunt ad calcem eiusdem Interpretis Scholia, in quibus variae codicum variorum lectiones examinantur, diuersae de Medica materia, seu priscorum, seu etiam recentiorum sententiae proponuntur, ac interdum conciliantur: ipsius deniq; Autoris corruptiora, obscuriora, difficilioraq; loca restituuntur, illustrantur, et explicantur. Sumtibus haeredum Andreae Wecheli, Claudii Marnii, & Ioan. Aubrii MDXCVIII. *Cum S. Caesareae Maiestatis Priuilegio. Voll. II.* —— 17 *ff.* praefixa, 479, 135 pp. et 1 *f.*, 144 pp. Verissimum de hac editione iudicium tulit *Curt. Sprengel* in praefatione p. XXI., dicens: „Egregia omnino est, cum, quantum in potestate erat, ad castigandum textum contulerit, cum ipse satis acute nonnunquam veras augoratus sit lectiones, studiumque laudabile collucaverit in comparandis et veterum monumentis Dioscoridem excipientibus et interpretibus priscis.“ Cum *εὐποριστα*, 6 *ff.* praefixa, 135 pp. complectentia, singularem titulum habeant, reliqua opera in novem libros sunt divisa, quorum quinque priores: Materiam medicam continent, ut Dioscorides ipse in praefatione indicaverat. Photius librum sextum: *Alexipharmaca,* et septimum: *Theriaca* habuit. *Euporista* sunt reliqui libri. *Νοθα* cum versione in calce leguntur.

1829 — 1830, 8 mai. Pedanii Dioscoridis Anazarbei de Materia Medica libri quinque. Ad fidem codicum manuscriptorum, editionis Aldinae principis usquequaque neglectae, et interpretum priscorum textum recensuit, varias addidit lectiones, interpretationem emendavit, commentario illustravit Curtius Sprengel. Lps., Cnobloch. — Pedanii Dioscoridis Anazarbei Tomus II. Libri *περι δηλητηριων, ιοβολων και ευποριστων* spurii. Edidit, interpretatus est, commentariis in omnes Dioscoridi adscriptos libros indicibusque necessariis auxit Curtius Sprengel *etc.* Lps., Cnobloch. *Voll. II.* —— XXVIII, 850; IV, 716 pp. 10 *Th.*

Bb) *Singula opera.*

Euporista.

1565, 8. *Εὐποριςα* PED. DIOSCORIDIS ANAZARBEI AD ANDROMA-

CHVM, Hoc est DE CVRATIONIBVS MORBORVM PER MEDICAMENTA paratu facilia, libri II. Nunc primùm & Graecè editi, & partim à IOANNE MOIBANO Medico Augustano, partim uerò post huius murtem à CONRADO GESNERO in linguam Latinam conuersi: adiectis ab utróque interprete Symphonijs Galeni aliorumque Graecorum Medicorum. CVM *Gratia & priuilegio Caesareo ad annos octo.* CVM INDICE. ARGENTORATI *excudebat Iosias Rihelius*, ANNO M. D. LXV. —— 32 *ff.* praefixa, 903 pp. et 11 *ff.* Bibl. acad. et sen. Lips.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1478, f. Notādum q; libri diascorides dicti duplex ꝑperiē or‖dinatio cum eodem tamen ꝓhemio omnino. Una qdē ‖ in quinque libros ꝓtita: ut testaī etiā tiō pa• hūc diascoridem recōmendat: In ‖ qua plura ɔtineñ capta & breniora ita ut uolumen sit. *Haec f.* 1 *a* (*sign.* a). *F.* 101 *a*: Explic̄ dyascorides que petrus ‖ paduauesis legendo corexit (?) ɀ expo ‖ nendo q̄ vtiliora sūt ī luce; deduxit. ‖ Impressus colle ꝓ magistrū; ioh'em ‖ allemanum de medemblick. anno ‖ xp̄i millesimo. cccc°. lxxviij°. mense ‖ iulij. *F.* 101 *b* — 103 *a tabula et registrum habentur.* —— Char. goth. 103 *ff.* 47 lin. cum *sign.* Duabus columnis impressus est liber.

1516, f. In Hoc Volumine Haec Continentur. Ioannis Baptistae Egnatii Veneti In Dioscoridem Ab Hermolao Barbaro Tralatum Annotamenta. Quibus Morborum Et Remediorum Vocabula Obscuriora In Vsum Etiam Mediocriter Eruditorum Explicantur. Pedacii Dioscoridis Anazarbei de Medicinali materia ab eodem Barbaro latinitate primum Donati Libri quinque. Eiusdem de Noxiis Venenis. — Liber I. Eiusdem de Venenatis animalibus et Rabioso Cane. Liber I. Eiusdem de eorum quos animalia Venenata momorderint curatione. Liber I. *etc.* *In fine*: Excudendos Venetiis Hosce Dioscoridis libros octo Aloisius et Franciscus Barbari & Ioannes Bartholomaeus Astensis Curarunt in Gregoriorum Fratrum Officina Hermolao Barbaro Patricio Veneto et Aquileiensi Patriarcha interprete Lauredano Principe optimo Kal'. Februariis. MCCCCC. XVI. RESTITUTAE SALUTIS. *Sequuntur*: HERMOLAI BARBARI Patritii Veneti Et Aquileiensis Patriarchae Corollarii Libri Quinque Non Ante Impressi. *In fine*: Hermolai Barbari — Corollarium Finit.

1516, f. CVM PRIVILEGIO AD QVADRIENNIVM. Pedacij Dioscoridis Anazarbei de medicinali materia libri quinq;, De virulētis animalibus, et venenis cane rabioso, et eorum notis, ac remedijs libri quattuor — Ioanne Ruellio Suessionensi interprete. — Habetur venale in officina Henrici Stephani E regione Scholae Decretorum. *In fine*: Impressum est in praeclarissimo Parrhisiorum Gymnasio hoc celeberrimum Dioscoridis opus in officina Henrici Stephani e regione scholae decretorum Absolutumq; octauo Calendas Maias. Anno domini M. D. XVI. *Infra errata.* —— 12 *ff.*, 157 num. *ff.* et 2½ *ff.* *Errata* continentia. Ceterum titulus ornamento xylogr. circumdatus est.

1518, f. PEDACII DIOSCORIDAE Anazarbei de Medica materia libri sex, interprete Marcello Virgilio (?) Secretario Florentino cum eiusdem annotationibus, nuperque diligentissime excusi. Addito indice eorum, quae digna notatu visa sunt. *Post praefationem sequitur Epistola Marcelli Virgilii* ad Leon. X. P. M. directa. *In fine:* Florentiae per heredes Philippi Juntae Florentini Anno ab Incarnatione Domini MDXVIII. Idibus Octobris Leone decimo christianam Rempublicam gerente. —— 364 *ff.* Editio Marcelli Vergilii (non *Virgilii*) versionis princeps. In iis versionum editionibus, quae libros septem modo continent, scripta: „*de venenis*" et: „*de venentis animalibus*" in unum librum coniuncta sunt. *V.* 1523.

1523, f. PEDACII DIOSCORIDAE Anazarbei de Medica materia libri sex a Marcello Virgilio Secretario Florentino latinitate donati, cum eiusdem commentationibus, nuper quam diligentissime ex secunda Interpretis recognitione excusi. Accedit insuper in Dioscoridem index latine graeceque excusus, alius praeterea in Commentationes quam copiosissimus eorum, quae tum graece, tum latine notatu digna visa sunt. *In fine:* Florentiae per heredes Philippi Juntae Florentini. Anno ab Incarnatione Domini M.D.XXIII. Idibus Februarii. —— 10 *ff.* praefixa, 352 *ff.* *V.* 1518 et 1528.

1526, 8. Pedacii Dioscoridis Anazarbei de medicinali materia libri nouem

Ioanne Ruellio Suessionensi interprete. M. D. XXVI. Apud Cynthium Achillinum. *Haec in fronte. In fine*: REGISTRUM: BONON. IN AEDI CYNTHII ACHILLINI, MENSE IUNII M. D. XXVI.

1527, 8. Pedacii Discoridis opera, ex versione Ioannis Ruellii Suessionensis. Venetiis 1527.

1528, f. PEDACII DIOSCORIDAE Anazarbei de medica materia Libri VI a Marcello Virgilio Secretario Florentino latinitate donati, cum ejusdem commentationibus. Florentiae per haeredes Philippi Juntae Anno MDXXVIII. —— Sic *Panzer* in Annal. typ. T. VII. p. 45 no. 249 secundum Catalogue des livres de Bolong. Crev. II. p. 455, et *Bandini* in libro: de Florentina Iuntarum typographia T. II. p. 270. *Renouard* autem in secunda editione libri: Annales des Aldes T. III. p. 387 no. 68 in indicanda editione a. 1523 adnotavit haec: „A l'année 1528 Bandini met encore un Dioscoride latin, in-fol. sur la foi du second catalogue de Crevenna. Mais le premier, de 1776, en mentionne un de 1523, édition dont l'existence n'est pas douteuse; et on peut regarder comme certain que la date de 1528 est dans le second Catalogue une faute typographique au lieu de 1523." Simile quid infra p. 394 no. 97 de editione a. 1528 prorsus non extante dicit. Apud *Schweigerum* Iuntinas editiones notatas non inveni.

1529, f. P. DIOSCORIDAE PHARMACORVM Simplicium, reiq; Medicae LIBRI VIII. IO. RVELLIO interprete. Vna cum HERM. Barbari Corollarijs, & MARC. Vergilij, in singula Capita censuris siue Annotationibus. Adiecto INDICE duplici singulorū Simplicium, & difficilium terminorum. Praeter alia multa, quae in Praefatione iudicantur, quaeq; in prioribus aeditionibus desyderabantur. In inclyta Argentorato apud Io. Schottum 1529. Cum gratia & priuilegio Cęs. Maiest. ad sexennium. ARGENT. APVD IOANNEM SCHOTtum librariū, 28 Augusti, Anno Christ. M. D. XXIX. Chartarum numerus, praeter Indicem. 183. —— 4 *ff.* praefixa, 362 num. *ff.*; 12 *ff.*: index vocvm. Bibl. sen. Lips.

1532, 8. Pedacii Dioscoridae Anazarbei simplicium medicamentorum, reique medicae libri interprete Marcello Virgilio, secretario Florentino, quibus accessit praeter pharmacorum simplicium catalogum, nouus omnium fere medelarum s. curationum index. Basileae per Andream Cratandrum & Ioannem Bebelium, Mense Augusto Anno M. D. XXXII.

1537, 8. Pedacii Dioscoridis Anazarbei de Medica materia Libri V, Ioa. Ruellio interprete. Parisiis. —— Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 242.

1539 (an 1538?), — 1542, 8. PEDANII DIOSCORIDIS ANAZ. DE MEDICA MATERIA LIBRI SEX, IOANne Ruellio Suessionensi interprete, postremum ab ipso Ruellio recogniti & suo nitori restituti. HIS ACCESSIT, PRAETER PHARmacorum simplicium catalogum, copiosus omnium fere medelarum siue curationum Index. Basileae, apud Mich. Ising. M. D. XLII. —— Nitide impressus liber. Bibl. acad. Lips.

1540, f. — latine per Hermolaum Barbarum, cum eiusdem annotationibus et I. Bapt. Egnatii. Venetiis. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 242 indicatur.

1543, f. — cum annotationibus Gualth. Rivii ac Loniceri scholiis. Frcf. & Marburgi.

1545, f. — cum notis Gualth. Rivii, Valerii Cordi, nomenclaturisque herbarum vario idiomate, per Cn. Gesnerum. Frcf.

1546, 12. — Lugduni.

1547, 12. — Lugduni, apud Frellonium.

1547, 12. — Lugduni, apud Theobaldum Paganum.

1549, f. PEDANII DIOSCORIDIS ANAZARBEI, DE MEDICINALI MATERIA LIBRI SEX, IOANNE RVELLIO SVESSIONENSI interprete. Singulis cum stirpium, tum animantium, historijs, ad naturae aemulationem expressis imaginibus, seu uiuis picturis, ultra millenarium numerum adiectis: non sine multiplici peregrinatione, sumptu maximo, studio atque diligentia singulari, ex diuersis regionibus conquisitis. Additis etiam Annotationibus siue Scholijs breuissimis quidem, quae tamen de Medicinali materia omnem controuersiam facilè tollant. Per Gualtherum Riuium, Argentinum, Medicum. Accesservnt priori editioni, Valerii Cordi Simesvsii Annotationes doctissimae in Dioscoridis de Medica materia libros. Evricii Cordi Simesvsii Ivdicium de Herbis & Simplicibus Medicinae: Ac eorum quae apud Medicos controuertuntur, explicatio. Herbarvm nomenclatvrae, variarvm gentivm,

Dioscoridi adscriptae, secundum literarum ordinem expositae, Ant. Conrado Gesnero, Medico. Cum Indice quintuplici copiosissimo: quorum primus omnium ferè simplicium, quibus passim utuntur Medici, nomenclaturas Graecas: alter Latinas, Officinis, Herbarijs, & Arabum Familiae uulgares: tertius Gallicas: quartus Germaniae superioris & inferioris, Saxonicae item linguae nomina: quintus Curationes & Remedia morborum, miro ordine complectitur. Cum Gratia & Priuilegio Imperiali. FRANC. Apud Chr. Egenolphum. *In fine:* FRANCOFORTI, Apud Chr. Egenolphum Hadamarium. Anno 1549. Mense Aprili. —— 20 *ff.* praefixa, 554 pp. Bibl. acad. Lips.

1550, 8. Pedanii Dioscoridis Anazarbei, de Medicinali materia, Libri sex, Ioanne Ruellio Suessionensi interprete. Cuilibet capiti additae Annotationes eruditae & compendiariae, e selectiori Medicorum promptuario. Lvgdvni, Apud Balthazarem Arnolletum. M. D. XXXXX. Cum Priuilegio Regis ad quinquennium. —— 16 *ff.* praefixa, 790 pp. et 1 vac. *f.* Bibl. sen. Lips.

1550, 16. Pedacii Dioscoridis de materia medica libri V, interprete I. Ruellio. Venet., excudeb. Dominicus Lilius.

1552, 8. — cum annotationibus H. B. P. (*Dalechampii.*) Lugd. —— Cum figg.

1554, 12. — Lugduni. —— *V.* 1593.

1554, f. — interprete Pet. Andr. Matthiolo, cum eiusdem commentariis. Venet., apud Vinc. Valgrisium. —— Cum figg min. *Matthioli* versio non multum ab *Ruellii* versione discedit. Rep. in seqq. editionibus.

1557, f. PEDACII DIOSCORIDAE Anazarbensis de materia medica libri V, Iano Cornario Medico Physico interprete. Eivsdem Iani Cornarii Emblemata, singulis capitibus adiecta. DIOSCORIDAE de Bestiis venenvm eiacvlantibvs, & letalibvs medicamentis Libri II. Eodem Cornario interprete. Eivsdem Iani Cornarii, in eosdem libros, Expositionum Libri II. Adivnctis in fine tribvs tabvlis, locvpletissimis, quibus omnia quae toto tractantur opere, indicantur. — FRO || BEN. — BASILEAE M. D. LVII. Cum priuilegio Imper. in annos V. *In fine:* BASILEAE PER HIERONYMVM FROBENIVM ET NICOLAVM EPISCOPIVM AN. M. D. LVII. —— 34 *ff.* praefixa, 560 pp. et 23 *ff.* Bibl. acad. Lips.

1558, — 1559, — 1560, f. — Venetiis. —— Cum. figg.

1562, 4. — cum iconibus et apologia adversus Amatum, indice curativo et notis. Venetiis.

1565, f. — Venetiis. —— Maiores icones hic habentur, quam in prioribus editionibus: quibus nitore quoque praestat.

1569, 12. — Venetiis.

1570, f. — cum commentario Pet. Andr. Matthioli. Venetiis. —— Sic in Catal. bibl. Upsal. T. I. p. 242 indicatur.

1571, 4. — addita Fr. Calceolarii descriptione itineris sui a Verona in Baldum montem, plantis refertissimum. Venetiis.

1593, f. — Venetiis. *Voll. II.* —— *V.* 1598.

1583, 8. — interprete I. Ruellio. Basil. —— *V.* 1554.

1598, f. — ex versione Pet. Andr. Matthioli, curâ Casp. Bauhini edita. —— Inter *Matthioli* Opera omnia. Bas. *V.* 1604 et 1674.

1604, f. — Venetiis.

1674, f. —— *V.* inter *Matthioli* Opera omnia. Bas. *V.* 1598.

Bb) *Opera singula.*

1) Euporista.

1512, 4 mai. F. 1 *a:* Index librorum in presenti volumine contentorum. || Dyoscoridis exactissimi indagatoris fidelissimiq; scri-||ptoris virtutū simpliciū medicinarū Liber. cccccccxvij || continens capitula: cum nōnullis additionibus Pe-|| tri paduanesis in margine libri notatis. Eiusdem Dyoscori-|| dis de naturis : virtutibus aquarum tractatus vnus. *Infra fig. xyl. In fine f.* cxx *b:* Explicit liber dyoscoridis de || natura simpliciū quē Petrs pa-|| duanensis padue legēdo correxit || et exponēdo que vtiliora sunt in || lucē deduxit: impssus Lugduni || per Gilbertū de villiers expēsis || Honestissimi viri Bartholomei || trot. Anno dñi M.ccccc.xij. die || vo. xxix. mensis Martij. || — a b c d e f g h i k l m n o p || Omnes sunt quaterni: dempto || p qui est sexternus. *Seq.* 3 *ff. tabulam contin., et* 1 *vac. f.* —— 16 *ff.* praefixa, CXX num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1514, f. Dioscoridis Pedacii Libellus virtutum simplicium medicinarum cum Petri Paduanensis additionibus. Eiusdem Dioscoridis de naturis et virtutibus

aquarum liber. Venetiis per Georgium Arrivabenum MDXIV. die XXIV. Martii.

2) Alphabetum empiricum.

1581, 8. Alphabetvm empiricvm, sive, DIOSCORIDIS et Stephani Atheniensis philosophorum & Medicorum, De remedijs expertis Liber, iuxta Alphabeti ordinem digestus. *Nunc primum à Casparo Vuolphio Tigurino Medico in Latinam linguam conuersus, & in lucem editus.* (*Tiguri.*) ANNO M. D. LXXXI. —— 76 num. *ff.* Secundum codicem mstum in *Con. Gesneri* bibliotheca adservatum et inscriptum: περὶ φαρμάκων ἐμπειρικῶν liber traductus esse dicitur. Bibl. acad. Lips.

B. germanicarum.

Aa) *Opus integrum.*

1546, f. Des hochperümpten Pedanii Dioscoridis Annzarbei — beschreibung aller materien und gezeugs der Artzney — in sechs bücher verfast und zum ersten mal aus der Griechischen und Lateinischen Sprachen gründlich verteutscht durch Johan Dantzen von Ast. — Frankfurt am Mayn, bey Ciriaco Jacobizzum Bart 1546. —— Cum figg. xyl. *V.* 1610.

1563, f. — new Kräuterbuch verdeutscht durch G. Handsch. Prag, Melantrich. —— Haec versio secundum *Matthioli* versionem latinam facta est. Cum figg. xyl.

1586, — 1590, — 1598, — 1600, f. — Frankf. —— Hae editiones auctae per *Joach. Camerarium* prodierunt. *V.* 1563 et 1678.

1610, f. — Gedruckt zu Frankfurt am Mayn, durch Johann Bringern, in Verlegung Conrad Carthoys (?) Anno M.DC.X. —— Haec editio eandem inscriptionem in fronte et in fine habet, atque ed. a. 1614, cui tamen nihil novi nisi titulus accessit, ut ipse ex collatione comperi. Bibl. acad. Lips. illud exemplar adservat, quod *Anna Margaretha* (1611), et deinde *Christina Sophia*, Landgraviae Hassiae possederunt, suaque manu nomina inscripserunt.

1614, f. Kräuterbuch Dess vralten Vnnd in aller Welt berühmtesten Griechischen Scribenten Pedacii Dioscoridis Anazarbei, Von allerley wolriechenden Kräutern, Gewürtzen, köstlichen Oelen vnd Salben, Bäumen, Hartzen, Gummi, Getrayt, Kochkräutern, scharpffschmäckenden Kräutern, vnd andern, so allein zur Artzney gehörig, Kräuterwein, Metalle, Steinen, allerley Erden, allem vnd jedem Gifft, viel vnd mancherley Thieren, vnd derselbigen heylsamen vnd nutzbaren Stück. In siben sonderbare Bücher vnterschieden. Erstlich durch Joannem Danzivm von Ast, der Artzney Doctorem, verteutscht, Nun mehr aber von Petro Vffenbach, bestelten Medico zu Franckfurt Auffs newe vbersehen, verbessert, in ein richtige Form gebracht, vnd nicht allein mit Lebhafften Figuren geziert, sondern auch mit dess wolerfahrnen Wundtarztes Hieronymi Bravnsschweig zweyen Büchern, als der Kunst zu destillieren, vnd dann dem heylsamen vnd vielfaltigen Gebrauch aller vnd jeden destillierten Wasser, vermehrt. Mit Kays. May. Freyheit nit nach zu trucken. Gedruckt zu Franckfurt am Mayn, durch Erasmum Kempffern, in Verlegung Conrad Corthoys (?) Anno M. DC. XIV. —— 6 *ff.* praefixa, 616 pp., et 16 *ff.* indices et registrum continentia, et 1 *f.*: „Gedruckt zu Frankfurt am Mayn, durch Johann Bringern, in Verlegung Conrad Carthoys (!), Anno 1610." In frontis inscriptione legitur 1614, et in fine 1610, quod meam paullo ante propositam sententiam probat. Cum figg. xyl. Bibl. sen. Lips. Rep. in sq.

1626, — 1654, f. — Frkf. am Mayn. —— Cum figuris a *Gesnero* delineatis. *V.* 1614.

1678, f. — Bas. —— *V.* 1586.

Bb) *Excerpta.*

1623, 8. Experiment-Buch aus Dioscoride und Stephano Atheniens. Frankf.

C. gallicarum.

1559, 4. Les six livres de Pedacion Dioscoride d'Anazarbe de la matière médicale, translatés de latin en françois (par Martin Mathée), avec des annotations. Lyon, Thibault Payan. —— Cum figg. Rep. a. 1580, 4. Num etiam a. 1553?

1561, — 1566, — 1572, f. — trad. par Antoine du Pinet, avec des commentaires de Matthioli. Lyon. —— Postrema editio a. 1680, *f. Lyon* cum figg. prodiit.

1572, — 1574, — 1579, — 1580, — 1619, — 1642, — 1656, f. — avec des commentaires de Matthioli sur les VI livres de Dioscorides, mis en franç. par Jean des Moulins. Lyon. —— Cum figg.

D. italicarum.

1539, 8. Herbolario volgare, nel quale si dimostra a conoscer le herbe: et le sue virtù: et il modo di operarle: et con molti altri Simplici: di nuovo venute in luce, et di Latino tradotte: con li soi Repertorj da ritrovar le herbe: et li rimedj alle infermità in esso contenute: con alchune altre notabile aditioni agionte che ne li altri non li sono. Per cere (?) novamente stampate. *In fine:* Stampato in Venetia con somma diligentia per Giovan Maria Palamides Nevodo di Givane Tacuino. 1539. a dì oltimo Lugio.

1542, 8. Dioscoride fatto di Greco Italiano. Al coi fine sono apposte le sue tavole ordinate, con certe avertenze, e trattati necessarij, per la materia medesima. Per Curtio Trojano di Navò. MDXLII. *In fine:* In Venetia per Giovanni de Farri et fratelli. Nel MDXLII. —— Titulus versionis est: „Di Dioscoride Anazarbeo de la medicinal materia, libro primo. Interprete il Fausto da Longiano." Finito libro sexto, exhibentur: „Le certe avertenze e trattati necessarj." quae sunt: „1) Paulo Egineta di li Pesi e de le misore. 2) De le misure de le cose liquide. 3) De la misura de le cose aride, tratte da diversi autori. 4) De li nomi de le infermità de gli antichi e secondo l'espositione soa. 5) de la interpretatione d'alcune parole che sono parute di più importanza. 6) Diversità de testi d'alcuni luochi d'importanza."

1544, f. Di Pedacio Dioscoride Anazarbeo Libri cinque della historia, et materia medicinale tradotti in lingua volgare Italiana da M. Pietro Andrea Matthiolo Sanese Medico Con amplissimi Discorsi, et commenti, et Dottissime annotationi, et censure del medesimo interprete. Da cui potra ciascuno facilmente acquistare la vera cognitione de' semplici non solamente scritti da Dioscoride, ma da altri antichi, et moderni scrittori, et massimamente da Galeno. La cui dottrina intorno à tale facoltà tutta fedelmente interpretata si ritrova posta ne' proprii luoghi. Con due Tavole alphabetiche da poter con prestezza ritrovare ciò, che vi si cerca. Et con la dichiaratione di molti vocaboli medicinali, che da tutti forse non sono intesi. Opera veramente non manco utile, che necessaria. Con privilegio di N. S. Papa Paolo III. Et dello Illustriss. Senato Veneto per anni. X. M.D.XLIIII. *In fine:* Stampato in Venetia per Nicolo de Bascarini da Pavone di Brescia. Corretto, et rivisto per il proprio Auttore il mese d'Ottobre dell' anno MDXLIIII. —— Haec est prima editio versionis et commentarii *Matthioli.* V. 1548.

1547, 8, Dioscoride Anazarbeo della materia medicinale. Tradotto per M. Marcantonio Montigiano da S. Gimignano. In lingua Fiorentina. In Firenze MDXLVII. *In fine primae tabulae:* Stampato in Fiorenza, appresso Bernardo de' Gionti: di Genaio MDXLVI. —— 302 *ff.*, et 7 *ff.* indices. Alterum volumen in praefatione promissum, quod *emendationes* habere debebat, non prodiit.

1548, 4. Il Dioscoride dell' Eccellente Dottor Medico M. P. Andrea Matthioli da Siena: co i suoi discorsi, da esso la seconda volta illustrati, et diligentemente ampliati: Con l'aggiunta del Sesto libro de i rimedi di tutti i veleni da lui nuovamente tradotto, et con dottissimi discorsi per totto commentato. Con Privilegio di N. S. Papa Paolo III. et dell' Illustrissimo Senato Vinitiano per anni X. In Vinegia appresso Vincenzo Valgrisi, alla bottega d'Erasmo. M. D. XLVIII. —— *V.* 1544 et 1549.

1549, 4. Il Dioscoride *(caet. ut in praeced.)* commentato. Con la giunta di tutte le figure delle Piante, delle Herbe, delle Pietre, et de gli Animali tratte dal vero, et istesso naturale, et non più stampate. In Mantova appresso Jacomo Roffinello. —— Haec est tertia seu secunda *Matthioli* versionis editio.

1550, — 1552, 4. Il Dioscoride *etc.* Con li suoi discorsi da esso per la terza volta illustrati, et copiosamente ampliati: Co'l Sesto libro de gli Antidoti contra à tutti i veleni da lui tradotto, et con dottissimi discorsi per tutto commentato. Aggiuntevi due amplissime Tavole, nell' una delle quali con somma facilità si può ritrovare ciò, che in tutto il volume si contiene; nell' altra poi tutti i Semplici medicamenti, per qual si voglia morbo adunati insieme. Sonovi anchora aggiunte tre Tavole poste in figura, le quali dichiarano tutti i pesi et le misure delle cose, di cui fa memoria Dioscoride; accommodate à i pesi et a le misure che oggidì s'usano nelle speciarie. Vi è ancho aggiunta un' altra Tavola in figura, laqual brevemente dichiara ove si

prendano i Semplici Medicamenti. Vi sono poi molto altre aggiunte sparse per totto 'l volume due bellissimi discorsi aggiunti sopra i prologhi del Prino et del Quinto libro; ove si tratta in uno, cio che si può desiderar intorno all' historia delle piante, et nell' altro, quel totto, che alla generatione, materia, et caosa delle cose minerali s'appartiene. Con privilegio del Sommo Pont. et dell' Illustrissimo Senato Vinitiano per anni dieci, come appare nella sesta carta. In Vinegia, appresso Vincenzo Valgrisi, alla bottega d'Erasmo. MDLII.

1555, f. — In Vinegia, appre. Vinc. Valgrisi.

E. hispanicarum.

Aa) *Opus integrum.*

1555, f. Pedacio Dioscorides Anazarbeo acerca de la materia medicinal y de los venenos mortiferos, traducido de la lengua Griega en la vulgar Castellana et illustrado con claras y sobstantiales annotaciones, y con las figoras de innumeras plantas exquisitas y raras por el Doctor Andreas de Laguna, Medico de Jolio III. Pont. Max. En Anvers, en casa de Juan Latio. —— Rep. in seqq. editionibus.

1560, f. — Madr. —— Cum figg.

1563, — 1566, — 1570, f. — Salamanca, Corn. Bonard.

1636, — 1677, f. — Valencia, Mich. Sorolla.

1695, f. — Madr.

1733, — 1752, f. — Madr. *Voll. II.* —— Hoic editiuni commentarius inest ab *Suarez de Ribera* confectus, qui etiam emendavit nonnulla.

Bb) *Excerpta.*

1557, 8. Historia de las yervas y plantas sacada de Dioscorides Anazarbeo y otros insignes aotores por Juan Jarava. Anvers. —— Nulla versio inest, sed plantarum effigies ligno incisae, adiectis brevibus explicationibus.

F. bohemicarum.

1562, f. — per Thaddeum Hagek. Prag. —— Cum *Matthioli* commentario bohemice converso maloribusque figuris ligno incisis.

1666, f. — per Ad. Huber et Dan. Adam. Prag. —— Item com *Matthioli* commentario bohemice converso, et figuris ligno incisis.

III. *Illustrantia Dioscoridem scripta.*

I. Agricolae *Ammonii* medicinae herbariae libri II, quorum primus habet herbas huios saeculi communes cum veteribus, secundus fere a recentibus medicis inventas herbas, quae post Galenum accesserunt. Basileae, 1539, 8.

Baldinger, *Haller*, *Weigel*: Ueber die griech. Handschriften des Dioscorides in d. Kaiserl. Bibl. zu Wien. —— *V. Baldingeri* Medicinisches o. physisches Journal. P. XXXII. Duo codices msti sunt, quorum unum *Busbeq* Maximiliano II, imperatori, Constantinopoli apportavit; alterum autem *Montfaucon* Neapoli vidit descripsitque in Palaeographia graeca. Duo codices picturis quoque ornati sunt, qoae aeri incisae, olim ad edendum paratae sunt.

Hermolai *Barbari* Patr. Veneti et Aquileiensis Patriarchae in Dioscoridem Corollariorum libri quinque. Adiectus est Index eorum qoae hisce libris explicantur, quem post Dioscoridis indices consulto locavimus. Coloniae apud Ioan. Soterem Anno MDXXX. mense Feb. —— A. 1516, fol. Venetiis; 1518, fol. Hagenoae; 1534, 4. Basileae prodiit liber.

Casp. *Bauhinus*: Pinax theatri botanici, seu index in Theophrasti, Dioscoridis, Plinii et botanicorum, qui a secolo scripserant, opera, plantarum fere sex millium nominibus, cum synonymis et differentiis. Basileae, 1631, 4. —— Saepius prodiit.

H. Fynes *Clinton*: On Dioscorides. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos, Vol. II. (Ox., 1830, 4) p. 548.

Jac. et Pet. *Contant* (père et fils): Divers exercises sur Dioscoride. —— *V.* eiusdem Oeuvres Sect I. (Poictiers, 1628, fol.) Verbosus et figuris ornatus commentarius.

Valerii *Cordi* Annotationes in Dioscoridis de materia medica libros quinque secondo ab aoctore auctae et recognitae, [*adiecto commentatorum in Dioscoridem indice*], edidit Con. Gesner. Tigori, 1561, fol. —— Primum prodierunt cum versione latina Francof. 1549, fol. edita.

I. *Franci* Veronica theeizans accessit mantissae loco coniectura de alysso Dioscoridis. Lips. et Coburgi, 1700, 12.

Leonh. *Fuchsii* In Dioscoridis historiam herbarum certissima adaptatio cum earundem iconum nomenclaturis graecis, latinis et germanicis. Arg., 1543, fol.

— —: Apologia, qua repellit malitiosas Gualtheri Ryff reprehensiones, quas Dioscoridi attulit. Bas., 1544, 8.

— —: Adversus mendaces et christiano homine indignas Christiani Egenolphi suique architecti calumnias responsio. Bas., 1545, 8.

Melch. *Guilandinus* in Theonte adversus Mattheolum. Patavii, 1558, 4. —— Conf. eiusdem libellum: de stirpibus aliquot epistolas, Patavii, 1558, 4.

I. Cosmae *Holzach*ii Adnotationes in Dioscoridem. Lugd., 1556, 12.

And. *Lacunae*, Segobiensis, Annotationes in Dioscoridem Anazarbeum, iuxta vetustissimorum codd. fidem, quibus Ioannis Ruellii versio latina beneficio contextus graeci plurimis locis corrigitur et illustratur. Lugd., 1554, 12. —— Hispanica adnotationum versio prodiit 1552, f.

Amati *Lusitani* In Dioscoridis Anazarb. de medica materia libros V Enarrationes. Venet., 1553, 4. —— Rep. *Arg.*, 1554, 4; *Venet.*, 1557, 4. Deinde sub tit.: In Dioscoridis Anaz. de medica materia libros V Amati Lusitani enarrationes eruditae. Accedunt praeter correctiones lemmatum, etiam adnotationes R. Constantini, nec non simplicium picturae ex Leonh. Fuchsio, Iacobo Dalechampio atque aliis. Lugd., 1558, 8. In priores duos libros sub nomine vero: *Juan Rodriguez de Casello albo* antea a. 1535 *Antv.* edidit annotationes.

Bath. *Marantha:* Methodi cognoscendorum simplicium medicamentorum libri III. Venet., 1559, 4. —— Commentarius philosophicus in Dioscoridem.

Nic. *Maroneae* Commentar. in Dioscoridis et Plinii de amomo. Bas., 1608, 4.

Pet. And. *Matthioli* Apologia aduersus Amatum Lusitanum cum censura in eius enarrationes. Venet., 1558, 8.

— —: I Discorsi di M. Pietro Andrea Matthioli Sanese Medico del Serenissimo Principe Ferdinando Archiduca d'Austria *etc.* nei sei Libri di Pedacio Dioscoride Anazarbeo della materia medicinale. I quai discorsi in diversi luoghi dall' Autore medesimo sono stati accresciutti di varie cose con molte figure di Piante et di Animali nuovamente aggiunte. In Venetia, presso Vincenzo Valgrisi. 1559, — 1563, fol. —— Nitida editio. Rep. 1568 sqq.

— —: I Discorsi di M. Pietro Andrea Matthioli Sanese, Medico Cesareo, et del Serenissimo Principe Ferdinando Archiduca d'Austria *etc.* Nelli sei libri di Pedacio dioscoride della materia Medicinale. Hora di nuovo dal suo istesso Autore ricorretti, et in più di mille luoghi aumentati. Con le figure grandi tutte di nuovo rifatte, et tirate dalle naturali et vive piante, et animali, et in numero molto maggior che le altre per l'avanti stampate. Con due Tavole copiosissime spettanti l'una à ciò, che in tutta l'opera si contiene, et l'altra alla cura di tutte le infermità del corpo humano. Con Privilegio del Sommo Pontefice, della Illustrissima Signoria di Venetia, et di altri Principi. In Venetia, appresso Vincenzo Valgrisi. MDLXVIII. *In fine libri sexti et ultimi:* Stampato in Venetia nella Bottega di Vincenzo Valgrisi. M. M. LXVIII. —— Omnium editionum praestantissima cum *Matthioli* effigie. Rep. prodierunt hi commentarii: „Venet. per gli heredi del Valgrisi 1573 et 1581 fol.“; deinde *ib.* „per Felice Valgrisi 1585, fol.“; „Bergamo 1593, 4.“ Alia editio est seq.

— —: Dei Discorsi di M. Pietro Andrea Matthioli *etc.* (*ut a.* 1568) della materia Medicinale Parte Prima. La quale contiene il Primo et Secondo libro. Dal proprio Autore, innanzi la sua morte ricorretta, ampliata, et all' ultima perfettione ridotta. Con le figure *etc.* nel corpo humano. In Venetia, MDCIIII. appresso Bartolomeo de gl' Alberti. — Dei Discorsi *etc.* Parte Seconda. La quale contiene il IIII. V. VI. et ultimo Libro. *In fine:* Venetia appresso Domenico Nicolino. MDCIIII. *fol.* —— Iidem postea prodierunt commentarii *Venet.* 1622, *fol.*; *Venetia presso Marco Ginnami* 1645, *fol.*

Ant. *Pasini* Observationes in Dioscoridem. 1592, 4.

Corn. *Petri* Adnotatiunculae aliquot in quatuor libros Dioscoridis. Antw., 1533, 8.

Ant. *Pinaei* Historia plantarum, earum imagines, nomenclaturae, qualitates et natale solum. Acced. simplicium medicamentorum facultates secundum locos et genera ex Dioscoride. Lugd., 1561, 12.

Casp. *a Sternberg:* Catalogus plantarum ad septem varias editiones Com-

mentariorum Matthioli in Dioscoridem. Ad Linne. systematis regulas elaboratus. Pragae, sumpt. Tempsky. 1821, fol. —— IV, 30 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.*

Ant. *Stupani* Simplicium medicamentorum facultates ex Dioscoride. Lugd., 1561, 12. —— Secundum *Matthioli* descriptiones.

Bd. *Textor*: Stirpium differentiae ex Dioscoride secundum locos communes. Paris., 1534, 12; 1537, 12. —— Index methodicus ad Dioscoridem, qui cum Trago Kyberi repetitus est Arg., 1552, 4.

de Villoison: Variae lectiones ab ignota manu orae editionis Basil. 1529 adscriptae. —— *V.* eiusdem Epistolas Vinarienses. (Turici, 1785, 4) p. 109 sqq.

DIOTOGENES.

Arn. Herm. L. *Heeren*: De Diotogene, philosopho pythagorico. —— *V.* eiusdem Commentat. de fontibus Eclogarum Ioannis Stobaei, adiectam eiusdem editioni Ioannis Stob. Eclogarum P. II. p. 195 sq.

F. *Jacobs*: Diotogenis fragmenta ap. Stob. tentantur et emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) pluribus locis. V. etiam praefat. ad eiusdem: Exercitationes criticas in Scriptores veteres T. I. (Lps., 1796, 8) p. XIV.

DIPHILUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 757 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 438 sqq.

I. *Fragmentorum textus.*

1553, 8. Diphili Sinopensis fragmenta comoediarum. —— *V.* inter Sententias vett. Comoed. ab *Morellio* editas. (Paris.) p. 64.

1560, 8. —— *V.* in Hertelii Collectione fragmentorum comicorum. (Bas.) p. 212 sq.

1569, 12. — gr. et lat. —— *V.* inter Vetera Georgica, Bucolica et Gnomica poemata. Genevae.

1600, 12. — gr. et lat. —— *Ib.* Apud haered. E Vignon.

1616, 8. —— *V.* in *Hertelii* Bibl. Comicor. p. 214 sq.

1626, 4. — fragmenta auctius collecta, gr. et lat. —— *V.* Inter *Hug. Grotii* Excerpta ex Tragoediis et Comoediis graecis. (Paris.) p. 782—798.

1635, — 1652, — 1661, — 1671, — 1677, — 1684, — 1700, 8. —— *V.* inter *Rudolphi Wintertoni* Poetas Minores Graecos. Cbr.; et Lond., 1712, 8.

1784, 8. Gnomae III. ex Diphilo. —— *V.* inter Poetas gnomicos graecos, cura *Brunckii.* (Arg.) p. 188 sq. Rep. 1815 sqq.

1805, 8. Diphili fragmenta, gr. —— *V.* inter Comicor. Graec. fragmenta, ed. R. Walpole. p. 50 sq.

1815, 12. —— V. *ib.* (Lps., Tauchnitz.) p. 145 sq.

1817, 8. —— *Ib.* ed. *Schaefer.* (Lps., Fleischer. *V.* 1782.)

1817, 12. —— *Ib.* Lps., Weigel.

1823, 32. —— *Ib.* curante *I. Fr. Boissonade.* (Paris., ap. Lefevre) p. 181 sqq.

II. *Versiones.*

1805, 8. Diphili fragm. anglice, ex Observer Vol. VI. p. 97 rep. —— *V.* inter Comicorum Graecorum fragmenta quaedam. Curavit Walpole. (Cbr.) p. 79 sq.

III. *Illustrantia Diphilum scripta.*

C. G. A. *Erfurdt*: Diphili fragmenta apud Athenaeum tentantur et emendantur. —— *V.* in Königsberger Archiv für Philos. *etc.* Vol. I. (Königsb., 1812, 8) no. XXII. pluribus locis.

F. *Jacobs*: Diphili fragmenta emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) p. 9, 31, 44 saepius.

A. *Meineke*: Notae criticae in Diphili fragmenta ap. Athen. —— *V.* eiusdem Curas criticas *etc.* (Brl., Maurer. 1814, 8) locis pluribus.

Ric. *Porsoni* Emendationes in Diphilum. —— *V.* eiusdem Adversaria. (Lps., Weigel. 1814, 8) p. 32, 52 *etc.*

Rhode: De Diphilo nonnulla. —— *V.* eiusdem librum inscr.: Poetarum sapientia gnomica. (Hfn., 1800, 8) p. 324 sq.

DOSIADAS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 447 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 810 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Duae arae.*

1772, 8. Dosiadae arae duae, graece. —— V. *Brunckii* Analecta T. I. p. 412 sq.

1794, 8. —— V. *Jacobsii* editionem Anthologiae T. I. p. 202 sq.

Bb) *Arae singulatim editae.*

1)

1516, 8. Dosiadae ara „*εἱμαρσενος με ςητας*" incipiens, graece. —— Cum Theocrito, edito ab *Zach. Calliergo.*

1739, — 1543, 8. — gr. et lat. —— Cum Theocrito.

1579, 8. — gr. et lat. cum explicationibus Gu. Canteri. —— Cum Theocrito, edit. ab *H. Stephano.*

2)

1619, 4. Dosiadae ara altera, Graece et Latine, Cl. Salmasio interprete et cum eiusdem notis. —— Cum eiusdem Explicatione duarum Inscriptionum veterum. Paris. *Salmasii* commentarius in *Th. Crenii* Museo philol. et hist. recusus est.

III. *Illustrantia Dosiadam scripta.*

Holoboli Scholia in aram Dosiadae, primus e codice Vossiano bibl. Leid. edidit et notis illustravit Valckenaarius. —— In Diatribe ad Euripidis Hippolytum cap. XII.

F. *Jacobs*: De Dosiada. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam graecam Vol. III. P. III. p. 888 sq.

Fortunii *Liceti* Encyclopaedia ad Aram Lemniam Dosiadae. Paris., ap. Clodor. Cottard. 1635, 8. —— Cf. *Valckenarii* Diatriben ad Euripidis Hippolyt. cap. XI. p. 126 sqq.

Ios. *Scaligeri* interpretatio Arae Dosiadae. —— *V.* eiusdem Epistolam CCXLVIII., eiusdemque Opuscula posthuma. *Paris.*, 1610, et rec. *Frcf.*, 1664, 8.

DOSITHEUS Magister.

1601, 8. Dosithei Liber III., continens Adriani Imperatoris sententias, et epistolas, gr. lat. cum notis Goldasti. Genevae. —— Antea iam prodierat haec particula grammaticae *Dosithei* in *H. Stephani* et *Bonaventurae Vulcanii* Glossariis.

1717, 4. Dosithei, Magistri liber III., continens D. Adriani Imperat. Sententias et Responsa, Graece et Latine, cum notis Melch. Haimenelti Goldasti. —— In *At. Schultingii* Iurisprudentia Ante-Iustinianea. (LB.) p. 855 sqq. Recusus est cum iisdem notis in Fabricii Bibl. Gr. T. XII. p. 514 sqq. Integrum Dosithei opus adhuc latet in bibliothecarum tenebris.

DRACO.

Aa) *Integer liber.*

1812, 8. Draconis Stratonicensis Liber de metris poëticis. Ioannis Tzetzae Exegesis in Homeri Iliadem. Primum edidit et indices addidit Gf. Hermannus. Lipsiae, Weigel. —— XXIX, 168, 196 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 6 *Gr.*, ch. membr. 5 *Th.*

Bb) *Excerpta.*

1807, 4. Notice d'un Manuscrit de la Bibliothèque impériale, contenant l'ouvrage de Dracon de Stratonicée sur les differents sortes de vers [*περι μετρων*] par Hase. —— *V.* in Notices et Extraits des Manuscrits. (Paris.) T. VIII. P. II. p. 33 sqq.

DUCAS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 543 sq.; *ed. n.* T. VIII. p. 33 sq.

1649, f. Ducae, Michaelis Ducae Nepotis, Historia Byzantina res in Imperio Graecorum gestas complectens: a Ioanne Palaeologo I. ad Mehemetem II. Accessit Chronicon Breve, quo Graecorum, Venetorum, et Turcorum aliquot gesta continentur. E bibliotheca regia nunc primum in lucem edita, versione Latina, et Notis illustrata. Studio et opera Ismaelis Bullialdi. Paris., e typographia regia. —— Rep. seq. editione.

1729, f. — Venetiis, e typ. Javarina. —— Utraque editio ad corpus Byzantinorum historicorum pertinet.

DURIS.

H. Fynes *Clinton*: De Duri Samio, historico. —— *V.* eiusdem Fastus Hellenicus. Vol. II. (Ox., 1830, 4) p. 496 sqq.

ECPHANTIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 758; *ed. n.* T. II. p. 440.

A. *Meineke*: De Ecphantide, veteris comoediae poeta. —— *V.* eiusdem Quaestionum scenicarum spec. I. (Brl., 1826, 4) p. 12—14.

ECPHANTUS.

I. F. *Ebert*: De Ecphanto Syracusio. —— *V.* eiusdem Dissertationes Siculas. (Regiom. 1825, 8) T. I. p. 119 sq.

EMPEDOCLES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 465, II. p. 716; *ed. n.* T. I. p. 805, III. p. 473.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

Sphaera.

1684, 4. *Ἐμπεδοκλέους σφαῖρα, ἢ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου.* Empedoclis Sphaera, vel Demetrii Triclinii, senariis versibus ab eruditissimis viris castigatis descripta. Vetus est, et nunc primum in lucem edita ex bibliotheca ornatissimi et prudentissimi viri Iohannis a S. Andrea. Lutetiae, apud Fed. Morel. —— Rarissima editio. Quod de ea *Sturzius* in praefatione p. 89 not. 70 protulit, huc transcribo. „Prodiit, *inquit*, haec prima Graeca editio, Fabricio quidem auctore, Lutetiae 1584, 4. Alii ad annum 1586 eam referunt, ut Vossius de poetis Graecis cap. 6. quod nnice verum esse dicit vir doctus in: Bibliothek der alten Litteratur u. Kunst, St. VIII. (Gott., 1791, 8) p. 100. Altera editio Graeca dicitur prodiise *Lugduni* 1629, 8." Editionem primam hic commemoratam *Maittaire* quoque in Annal. typ. T. III. p. 797 sub a. 1586 enomerat.

1787, 4. *Ἐμπεδοκλέους σφαῖρα. ἢ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου.* Empedoclis Sphaera, vel Demetrii Triclinii, senariis versibus ab eruditissimis viris castigatis descripta. Vetus est, et nunc primum in lucem edita ex bibliotheca ornatissimi et prudentissimi viri Iohannis a S. Andrea. — Sphaera vetus, Graeca, quam Latinis senariis recentauit et recensuit Q. Sept. Florens Christianus. Paris., apud Fed. Morel. —— *Sturz.* in praefatione p. 89 sq. not. 73 de hac editione disputavit sic: „Haec *Florentis* versio — habet Graeca adiuncta, et edita fuit ab eodem Morello, Paris. 1587, 4. non 1687, ut per operarum errorem legitur in Fabricii bibliotheca Graeca. Huius editionis Graeco-Latinae exemplum est Mediolani in Bibliothera Ambrosiana, eiusque notitiam debeo Doctissimo Mediolanensis Ecclesiae Canonico, Aloysio Bossiu." *Maittaire* autem in Annal. typ. T. III. p. 798 hanc editionem ut versionem latinam enumerat.

1711, 4. Empedoclis Sphaera, Graece cum versione latina Q. Septimii Florentis eiusdemque et Benj. Hederi Notis. Dresdae. —— Rarissimum progr. scholasticum.

1716, 4. — gr. cum vers. Florentis Christiani ac notulis. —— *V.* in *Fabricii* Bibl. Gr. T. I. p. 469—480.

1789, 4. *Ἐμπεδοκλέους σφαῖρα.* Sphaera vetus graeca, Q. Sept. Florente Christiano interprete [c. notis]. —— *V.* in *Fabricii* Bibl. Gr. ed. Harles. T. I. p. 816—825.

Bb) *Fragmenta.*

1) Carmina.

1573, 8. *Ἐμπεδοκλέους ἔπη.* Empedoclis carmina. *Ἐμπεδοκλέους βίος. Ἐκ τῶν Διογένους Λαέρτιου, ἐν τοῖς φιλοσόφων βίοις.* Graece. —— V.: *H. Stephani Ποίησις φιλόσοφος.* Poesis philosophica. p. 17—31; p. 203—208.

1805, 8. Empedocles Agrigentinus. De vita et philosophia eius exposuit Carminum reliquias ex antiquis scriptoribus collegit, recensuit, illustravit praefationem et indices adiecit F. Gu. Sturz. Lps., Goeschen. *II Voll.* —— LII, 703 pp. 3 *Th.* 12 *Gr.*, ch. scr. 4 *Th.* 12 *Gr.* Lingua potonica expressam recensionem, quam *Groddeckius* scripsit, *v.* in Vilnensibus ephem. litter. (Vilnae) 1806. T. II. p. 386—404.

1810, 8. Empedoclis et Parmenidis fragmenta ex codice Taurinensis bibliothecae restituta et illustrata ab Amadeo Peyron. Simul agitur de genuino graeco textu commentarii Simplicii in Aristotelem de Coelo et Mundo. Lps., Weigel. —— 2 *ff.* et 70 pp. 16 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.*, ch. membr. 1 *Th.* 16 *Gr.* Conf.: Observations on that part of a work entitled, Empedoclis et Parmenidis fragmm. *etc.*, in which the autor treats of the genuine Greek text of the Commentary of Simplicius in Aristotelem De Coelo et Mundo, in Class. Journ. no. LII. p. 239—259.

1820, — 1823, 8. Reliquiae Empedoclis et Parmenidis. —— *V.* in *Gaisfordii* editione Poetarum minor. graec. *(Lps., Kühn.)* Vol. III. p. 284—288. Conf. ephem. litt. Jenens. 1828. n. 290. p. 647 sq.

2) Epigrammata.

1772, 8. Empedoclis epigrammata duo. —— V. *Brunckii* Analecta T. I. p. 163.

1794, 8. Empedoclis epigrammata duo, et fragmentum e codice Vat. —— *V.* in *F. Jacobsii* Anthologia T. I. p. 95, et Vol. XIII. Paralipp. no. 75, p. 665.

II. *Illustrantia Empedoclem scripta.*

Pierre Nic. *Bonamy*: Recherches sur la vie d'Empedocles. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. X. Mém. p. 54 sqq.; *ed.* 8. T. XIV. Mém. p. 83 sqq.

Ph. *Buttmann*: Observationes in Sturzii Empedoclea. —— *V.* Commentarius soc. philol. Lips. Vol. IV. P. I.

Gli. Cplt. *Harles*: De Empedocle, num ille merito possit magiae accusari. Progrr. III. Erl., 1788, 1789, 1790. *fol.* —— Num quartum progr. prodierit, nescio.

Heeren: De Empedocle. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis Stobaei, in eiusdem editione Eclogarum Ioannis Stobaei Vol. II. p. 150.

F. *Jacobs*: De Empedocle. —— *V.* eiusdem Commentariolo in Anthologiam Graec. Vol. III. P. III. sive totius operis Vol. XIII. p. 889.

C. Glo. *Kühn*: De Empedocle. —— *V.* eiusdem Prgr.: De Philosophis ante Hippocratem medicinae cultoribus ad Celsi de medicina praefatio. Spec. I. Lps. 1781, 8. Recusum est inter eiusdem Opuscula acad. (Lips., Voss. 1827, 8) Vol. I.

J. Casp. F. *Manso*: Traum des Empedocles, oder über die Erkennbarkeit der Natur. —— *V.* librum: Erscheinungen u. Träume von Mercier und einigen deutschen Gelehrten, übers. u. herausgegeben von G. Schatz. (Lpz., 1791, 8. *II Voll.*) Rep. in *Mansonis* Vermischte Schriften. (Lps., Dyk. *II Voll.*) Vol. II. p. 160—179.

L. *Philippson*: De Empedocle. —— *V.* Vol. I. p. 393 s. v.

H. *Ritter*: Ueber die philosophische Lehre des Empedocles. —— V. *F. A. Wolfii* Litterar. Anual. T. II. p. 411—460. Novae disquisitioni subiecta est Empedoclis doctrina.

(Dominico *Scina*:) Memorie sulla vita e la filosofia de Empedocle di Aggrigente. Palermo, 1813, 8. *II Voll.*

Curt. *Sprengel*: Empedoclis commenta de Protogaea illustravit. *Progr.* Halae, 1823, 4. —— 8 pp.

C. L. *Struve*: De elementis Empedoclis. Progr. Dorpat., 1807, 8.

F. Gu. *Sturz*: Animadversionum in Empedoclis carmina Specc. II. —— *V.* Commentarios soc. philolog. Lips. Vol. I. P. I. p. 24 sqq., Vol. I. P. II. p. 262—274.

Dietr. *Tiedemann*: System des Empedokles. —— V. *Lichtenbergii* et *Forsteri* Göttingsch. Magazin der Wiss. und Litt. (Gött., 1781, 8) P. IV. p. 38—71.

EPHIPPUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 758; *ed. n.* T. II. p. 440.

I. *Fragmenta.*

1553, 8. Ephippi fragmenta. —— *V.* inter Sententias vett. Comoed. ab *Morellio* editas. (Paris.) p. 118. *V.* 1569.

1560, 8. —— *V.* in *Hertelii* Collectione fragmentorum comicorum. (Bas.) *V.* 1600.

1569, 12. — gr. et lat. —— *V.* inter *H. Stephani* Comicorum Graecorum sententias p. 426 sq.

1600, 12. —— Apud haered. E. Vigoun. *V.* 1560 et 1616.

1616, 8. —— *V.* in *Hertelii* Bibl. Comicor. (Veronae.)

1626, 4. — gr. et lat. auctius collecta. —— *V.* inter *Hug. Grotii* Excerpta ex Tragoediis et Comoediis graecis. (Paris.) p. 674—679.

1805, 8 mai. Ephippi fragmenta, gr. et anglice. —— Inter Comicor. Graec. fragmenta; edente Rob. Watts. p. 18, 63.

II. *Illustrantia Ephippum scripta.*

F. *Jacobs*: Ephippi fragmenta ab Athenaeo servata emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) p. 26, 42 al.

A. *Meineke*: Ephippi fragmenta ab Athenaeo servata emendantur. —— *V.* eiusdem Curas criticas in Comicor. fragmenta *etc.* (Brl., Maurer. 1814, 8) p. 14 sq. 70 sq.

— —: De Ephippo Atheniensi mediae comoediae poeta. —— *V.* eiusdem Quaestionum scenicarum Spec. III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 13—16.

EPHORUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 355 et 800.

I. *Fragmenta.*

1815, 8. Ephori Cumaei Fragmenta, collegit atque illustravit Meier Marx. Praefatus est F. Creuzer. Caroliruhae, ap. Marx. —— XXXII, 290 pp. *Sectione I.* continetur: Commentatio de Ephori vita, scriptis, dicendi genere, auctoritate; *Sect. II.:* Fragmenta Ephori, ex vett., qui post eam fuerunt, Scriptoribus collecta. V. (*Wyttenbachii*) *Φιλομαθίας* lib. III. p. 299—309.

II. *Illustrantia Ephorum scripta.*

Bougainville: Sur Ephorus. —— *V.* Mem. de l'Acad. des Inser. Vol. XXIX. p. 76 sqq.

Ch. Glo. *Heyne:* De Ephoro, historico, commentatio. —— *V.* Commentatt. Soc. Gotting. Vol. VII. class. phil. p. 107 sqq. et Vol. VIII. p. 107 sqq.

Meier *Marx:* Additamenta ad Ephori fragmm. edit. —— V. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellan. crit. Vol. II. P. IV. p. 754—756.

EPHRAEM.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 319 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 217 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1732, f. *Του εν αγιοις πατρος ημων Εφραιμ του Συρου τα ευρισκομενα παντα.* Sancti Patris nostri Ephraem Syri Opera omnia, quae exstant Graece, Syriace, Latine, in sex Tomos distributa Ad MSS. Codices Vaticanos aliosque castigata, multis aucta, Nova interpretatione, Praefationibus, Notis, variantibus Lectionibus illustrata: nunc primum Sub Auspiciis Sanctissimi Patris Clementis XII. Pontificis Maximi E Bibliotheca Vaticana prodeunt. Romae Ex typographia vaticana Apud Joannem Mariam Henricum Salvioni cIↃ IↃ cc xxxii. Svperiorvm facvltate. *VI Voll.* —— Tria priora volumina complectuntur opera graeca et latine, et prodierunt a. 1732, 1743 et 1746 opera et studio Iosephi Sim. Assemani. Tria reliqua, quae a. 1737, 1740 et 1743 in lucem prodierunt, quorum duo priora *Pet. Benedictus* curavit illoque mortuo tertium *Steph. Euodius Assemani*, opera syriaca cum versione latina continent. Bibl. acad. Lips.

Bb) *Opera plura.*

1709, f. *ΤΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ.* S. EPHRAIM SYRUS GRAECE E Codicibus Manuscriptis Bodleianis. [*Cum notis. Cura Ed. Thwaites.*] *Εξετυπώθη ἐν Ὀξονίᾳ, ἐν τῷ ἔτει α ψ θ'.* —— In hac editione, ad quam adornandam 18 codd. msti sunt adhibiti, extant CLVI orationes graece, praeter alios quae latine tantum editae sunt. Bibl. acad. Lips.

Cc) *Opera singulatim edita.*

1) de Cruce.

1600, 4. S. Ephraem Syri de Cruce Sermo primum graece et latine edidit Iac. Gretserus. —— *V.* in libro: De Cruce. (Ingolst.) T. II. p. 472.

2) de Iudicio.

1617, 4. S. Ephraem de Iudicio, in illud „Audivisti, quod duo erunt in agro." —— *V.* Quaestiones et Responsiones Anastasii Sinaitae. Quaest. LXXII. (Ingolst.) p. 467.

3) Encomium.

1686, 4. Ephraemi Encomium in S. Basilium Magnum; gr. et lat. —— *V.* inter *I. Bapt. Cotelerii* Monumenta Eccless. Graec. (Paris.) T. III. p. 54.

4) Scholia.

1637, f. Ephraemi scholia graeco-latina in Job. —— V. *Iunii* Cateno Patrum. (Lond.) p. 65.

1647, f. — in Matthaeum. —— V. *Corderii* Catena Patrum. (Tulus.) p. 85.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1490, f. S. Ephraem Opera. Brixiae per Iacobum Britannicum 1490. —— *Assemani* hanc editionem tertio loco omnium Ephraemi scriptorum editam esse putat, quamquam eam ipse non vidit, ut et ceteri litteratures. *V.* infra Bb) 1490.

1589 — 1598, f. S. Ephraem Syri opera omnia, quotquot in insignioribus Italiae bibliothecis, praecipue Romanis Graece inveniri potuerunt, in tres Tomos digesta. Nunc recens latinitate donata, scholiisque illustrata, interprete et scholiaste Gerardo Vossio. Romae, ex typographia Iacobi Tornerii. —— Vol. I. prodiit a. 1589, vol. II. a. 1593, vol. III. 1598 non 1597. Diligenter in adornanda hac editione varias lectiones ex codicibus, quos adhibuit, rarissimis vetustissimisque notavit Vossius. V. 1603.

1603, f. Sancti Ephraem Syri, Patris et Scriptoris Ecclesiae, antiqvissimi et dignissimi, opera omnia, Quotquot in insignioribus Italiae Bibliothecis praecipuè Romanis Graecè inveniri potuerunt, in tres Tomos digesta, Nunc recèns Latinitate donata, Scholiisquè illustrata, Interprete et Scholiaste Reuerendo D. Doct. Gerardo Vossio Borchlonio, Germ. Praeposito Tungrensi. *Ex permissu Superiorum.* Editio secunda, priore auctior et accuratior. Coloniae, Apud Arnoldum Quentelium, MDCIII. Cum gratia & Priuilegio Sac. Caesareae Maiestat. *In fine*: Colouiae Excvdebat Arnoldus Qventelivs Anno M. DCIII. —— 8 *ff.* xxi pp., 1 *f.*, 814 pp., 22 *ff.* Bibl. sen. Lips.

1609, f. — Antverpiae. —— Furtim fortasse ex priore excusa editio.

1616, f. S. Ephrem Syri, patris & scriptoris Ecclesiae antiquissimi & dignissimi opera omnia *etc.* Editio tertia, priore auctior & emendatior. Colon., ap. Arn. Quentelium.

1619, f. — ex interpretat. et cum scholiis Ger. Vossii. Atv., I. Keerbergius. *Tomi III in I vol.*

Bb) *Opera plura.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. Sermo Sancti Ephren de penitentia ab Ambrosio è Graeco in Latinum traductus. *Sequitur*: De timore Dei incipit Sermo Sancti Ephren. — De compunctione, eiusdem de augustia; qua premitur anima, cum ex pugna contra se infirmior fit. — Sermo sancti Ephren de caritate, iudicio, & compunctione, & penitentia, per Ambrosium e Graeco in Latinum translatus. —— *Assemani*, qui hanc omnium editionum Ephraemi primam esse putat, T. I. praef. p. LXXXIV, ubi de iis, quae continet haec editio, disserit. „Sequitur, *inquit*, Liber de infantia Salvatoris, iisdem typis. Pagina autem 99, sed diversis typis, haec adnotatio habetur: Impressus per Magistrum Bartholomaeum Guldinbeek de Sultz, Anno Iubilaei 1475. die vero Mercurii penultima Augusti, regnante Sixto IV. Pont. Max. Anno eius quinto.“ *I. Bapt. Audiffredi* in Catalogo Roman. edit. saec. XV. p. 362 eam impressam esse dicit *Romae per Euch. Silber.* —— 26 *ff.* sine *sign. cust.* et num. *ff.*

—, f. *F. 1 a:* Libri Sancti Effrem De || Compunctione cordis || Iudicio dei ? Resurre. ꝛc. || Beatitudine Anime || Penitentia || Luctamine spirituali || Die Iudicij. || *F. 2 a* (*sign.* A): Ingeniosi, acutissimi Sanctiq; viri Effrē || Edissene ecclesie diaconi: De compunctiōe || cordis: Liber primus incipit. *F. 17 b col.* 2: Sancti ac deuoti viri Effrem diaconi || Liber de die Iudicij feliciter explicit. *F. 18 a:* Sancti viri et sub- || limis ingenij acumine vigentis, Effrem dia- || coni, Librorū ꝑ capitula distinctio ordinata, || cū eorū que in ipsis continent' summaria ex- || positione. *F. 19 a col.* 2: Sancti ac deuoti viri Effrem diaconi || Liber de die Iudicij feliciter explicit. (*Basileae, Ioh. de Amerbach?*) —— Char. goth. 29 *ff.* Sic *Hain* in Repert. bibliogr. Vol. II. nu. 6597, qui editionem ipse vidit. *Pfeiffer* quoque in Beiträgen zur Kenntniss alter Bücher *etc.* T. I. p. 96 sqq. illam describit.

—, 8. S. Effrem opuscula quaedam. *In fine*: Sancti ac devoti viri Effrem diaconi liber de die iudicii feliciter explicit. —— *Harlesius* hanc et priorem editionem eandem esse putat, qua in re non consentio.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1481, f. Tabula super sermones Ephrem diaconi: secundum tradu || ctionem Venerabilis patris Ambrosii Camaldulensis. *Haec f. 1 a. F. 2 a* (*sign.* a i): Epistola fratris Ambrosii in traductione Ephrem. || Ambrosius monachus Cosmo suo uiro clarissimo plurimā salutē. *F. 3 b:* Sermo sancti Efrem de penitentia. *F. 89 a:* .M. CCCC. LXXXI. Augusti. xxiii. || Impressum Florētiae per Antoniū bartholomei mischomini. —— 89 *ff.* 33 lin. Hac editione continentur undeviginti orationes, quae sunt: 1) Sancti Efrem de penitentia Sermo I.: *Dilectissimi, nihil sanctae caritati praeferamus, multa enim*

negligendo peccamus diebus singulis, horis, et momentis. 2) de Iudicio, & Resurrectione, & Caritate, & Compunctione. Sermo II. 3) de Iudicio & Resurrectione. Sermo III. 4) de vita & exercitatione monastica. Sermo IV. 5) Quod non oporteat ridere, sed flere ac lugere. Sermo V. 6) Ad animam negligentem. Sermo VI. 7) Ad Monachos, de Sanctis quibusdam Patribus, qui tempore illo requieverant. Sermo VII. 8) de armatura Monachi, quod oporteat Monachum veluti militem in acie semper assistere. Sermo VIII. 9) de penitentia. Sermo IX.: *Dominus, qui de alto Patris sinu descendit ad terram, factusque est nobis salutis via.* 10) de secundo Domini adventu. Sermo X. 11) de timore Dei. Sermo XI. 12) de angustia, qua premitur anima, cum ex pugna contra se hostis infirmior fit. Sermo XII. 13) de compunctione. Sermo XIII. 14) de passione Domini Salvatoris. Sermo XIV. 15) Ad eos, qui Filii naturam scrutari volunt. Sermo XV. 16) de Antichristo. Sermo XVI. 17) de Virginitate. Sermo XVII. 18) de laudibus Martyrum. Sermō XVIII. 19) Laudatio Sancti Ioseph Patriarchae. Sermo XIX.

1490, 4. S. Ephrem Sermones XIX latine ex interpretatione Ambrosii Monachi Camaldulens. *In fine:* Impressum Brixie per presbyte⁴ Baptistā Farfengo Anno dūi M.CCCC.lxxxx. Die XV. Mensis Nouember. (?) —— *Audiffredi* in Spec editionum Italicar. saec. XV. p. 161 suspicatur, hanc esse editionem eandem atque illam, quam supra Aa) sub nomine *Iac. Britannici* enumeravi.

1492, f. S. Ephrem Sex sermones selecti. Norimbergae per Antonium Koburger MCCCCXCII.

1501, 4. Sermones beati Ephrem per fratrem Ambrosium de greco in latinum conversi. *In fine:* Impressum Venetiis per Christoforum de Pensiis. Anno dūi. M. CCCCC. I. die XXI. Martius. —— Repetita est saepe.

1505, 4. Sermones ingeniosissimi et sanctissimi patris Ephrem, Edissene eccles. dyaconi per fratrem Ambrosium Camaldulensem de greco in Latinum conversi. IEHAN PETIT. Venales reperiuntur in vico Sti Iacobi sub leone argenteo. *In fine:* Impressit Guido Mercator pro Ioanne Parvo. Anno Domini millesimo quingentesimo quinto. Februarii die decima quarta.

1509, 4. Effrem Syri Sermones, per Ambrosium Camaldulensem Latinitate donati. Argentinae per Ioh. Knoblauch. MDIX.

1509, 4. Ioannis Effrem Siri: Edessene ecclesie diaconi Sermones — latinitate donati. *Praemissa est:* Matthiae Schurerii ad Martinum Cryershemium epistola. *In fine:* Matthias Schurerius Argentorati emisit mense Martio 1509. Sequuntur Mende notatu digne. —— *V.* 1585.

1513, 4. Sermones S. Ephraem Edessenae Ecclesiae Diaconi, latine per Ambrosium Camaldul. Parisiis apud Ioh. Parvum MDXIII.

1515, 4. Sermones Ingeniosissimi ac scitissimi patris Ephrem Edissene ecclesie dyaconi Per fratrem Ambrosium Camaldulensem de greco in latinum Conversi. IEHAN PETIT in *ornamento xyl.*, *quod est insigne typ. Infra:* Venales reperiuntur in vico Sancti Iacobi Sub leone Argenteo. *In fine:* Impressit Guido Mercator Pro Ioanne Parvo Anno domini Millesimo Quingentesimo (*decimo*?) quinto. Februarii die decima quarta. LAUS DEO.

1547, 8. S. Ephremi Opuscula, lat. ex Ambrosii et anonymi veteris interpretatione. Coloniae Agripp. —— Secundum Magdeburg. Centuriatores hae editione XXV opuscula, quorum XVI ex Ambrosii versione, reliqua ex anonymi continentur.

1560, f. Sermones S. Ephraem Syri, Aloys. Lipomanus latine edidit. —— *V.* Vitas Sanctorum. (Romae, ex offic. Salviana.) T. VIII. p. 10 sqq. Habentur hic orationes: 1) Oratio de Sanctissimae Dei Matris laudibus. 2) oratio ad Sanctissimam Dei genitricem. 3) oratio de Passione Domini Salvatoris, Ambrosio Camaldulensi interprete. 4) Lamentatio sanctissimae Dei Genitricis prope Crucem stantis. 5) Sermo de sancta et vivifica Cruce, Ambrosio Camaldulensi interprete. 6) Sermo ad Monachos de Sanctis quibusdam Patribus, qui tempore illo requieverant. 7) Sermo de laudibus Sancti Ioseph Patriarchae, Ambrosio Camaldulensi interprete.

1561, 12. Divina quaedam Sancti Ephraem Opera mille ducentis jam annis e Syra in Graecam Linguam, nunc autem e Graeca in Latinam versa, Petro Francisco Zino Veronensi Interprete. Venetiis apud Franciscum Rampazetum M.D.LXI. —— Rep. est in seqq.

1562, 8. Ephraemi Opuscula aliquot, Petro Francisco Zino interprete. Dillingae, apud Sebaldum Mayer.

1563, 8. Ephraemi Opuscula, latine, cura Iacobi Menchhusii, Belstani. Dillingae. —— Ex duobus codicibus mstis latinis correctum esse hanc versionem, nobis affirmatur. Conf. *Assemani* praefationem T. I. p. xiv sq.

1574 (*non* 1575), 8, Praeclara ac divina quaedam quatuor doctrina & sanctitate illustrium abbatum, Ephraem, Nili, Marci & Esaiae Opera: e Graeco in latinum conversa, Petro Francisco Zino, Canonico Veronensi, Interprete. Venetiis apud Bologninum Zattenum. —— Titulum sic transscripsit *Kohl* in infra laudanda Introductione p. 274. Continentur hic orationes XVIII, praeter alia opuscula ascetica. Si vero alii dicunt, huic editioni inesse XL Ephremi opuscula; il orationis: „*de Virtutibus et Vitiis*“ XXIII sectiones enumerant.

1575, f. S. Ephraem Syri Sermones edidit Laurentius Surius Carthusianus. —— *V.* inter Vitas Sanctorum. (Col. Agripp., op. Guerinum Calenium et haeredes Quentelios.) T. VI. p. 1 sqq. Orationes sunt hae: 1) de Sanctissimae Dei Matris laudibus. 2) Ad sanctissimam Dei Genitricem. 3) de laudibus Sanctorum Martyrum, Ambrosio Camaldulensi interprete. 4) de laudibus Sancti Ioseph Patriarchae, Ambrosio Camaldulensi Interprete.

1581, f. Sermo divi Ephraem sanctissimi et illuminatissimi. Ecclesiae Edissenae Diaconi, de Passione Domini Salvatoris, Ambrosio Camaldulensi interprete, et Lamentatio Sanctissimae Dei Genitricis prope Crucem stantis, per eundem divum Ephraem. —— *V.* ib. T. VIII. p. 203 sqq.

1585, 8. Sermones B. Ephraem Edessenae Ecclesiae Diaconi, Fr. Ambrosio Eremita Camaldulensi Interprete [*Cura et studio Fr. Simeonis ex Capua Camaldulensis*]. In Sacro Eremo S. Mariae de Ruah in Agro Patauino 1585. —— Hic extant orationes XIX ex editione a. 1481 recusae, „ut scilicet illos ab erroribus expurgaret, quibus in aliis editionibus scatebant: et quia dicti sermonum libri iam pene defecerant, et qui reperiebantur pauci, parum erant emendati, et quod peius est, plurimo vendebantur.“ In calce adiecto habetur effigies sancti *Romualdi.*

1585, 8. — Argent. —— *V.* 1509.

1592, 4. S. Ephraem Syri Sermones aliquot antehac non editi, nunc primum Latine conversi scholiisque illustrati Doct. Gerardo Vossio interprete et scholiaste. Romae, ex Typographia Vaticana MDXCII. —— Hac editione habentur: 1) Ger. Vossii ad Clementem VIII. epistola. Romae 1592. 2) S. Patris nostri Ephraem Syri in Abraham et Isaac. 3) In Noë, ac de continentia, et de non nemulandis peccatoribus, qui se temporis excusatione defendunt. 4) In Loth, et de tranquillitate ac securitate. 5) In Danielem prophetam, et in sanctos tres pueros, et in eos, qui dicunt: quia tempora mala sunt, ideo salvari nequimus. 6) Sermo paraeneticus de secundo adventu Domini, et de poenitentia ad fratres in eremo degentes.

1643—1770, f. Sermones S. Ephraem Syri a Bollandianis sociis editi. —— *V.* Acta Sanctorum. (Antv., Bruxellis et Tongerloae.) Februar. pag. 55. 58. 60; 16 Martii pag. 433; 9 Iunii; 14 Iunii. Habentur hic: 1) S. Ephraem narratio ad monachos de sua conversione. 2) Confessio et sui ipsius reprehensio. 3) Testamentum S. Ephraem. 4) Vita Beati Abramii eremitae. 5) de Sancto Iuliano monacho et anachoreta. 6) Encomium sancti Basilii magni.

1661, f. S. Ephraem Syri Sermones Claudio Chantelou Benedicto Congregationis S. Mauri Collectore. —— *V.* in Bibl. Patrum ascetica. (Paris.) T. II. p. 1 sqq., T. III. p. 1 sqq. De argumentis v. *Assemani* T. I. praefat. p. C sq.

1662, f. S. Ephraem Syri Sermones sexdecim, latine edidit Fr. Combefisius. —— *V.* Bibl. Patrum Concionatoria. (Paris.) T. I. p. 6; II. p. 24, 265; III. p. 820 sqq.; V. p. 69, 200, 677; VI. p. 113 sq., 555; VII. p. 41, 356, 650; VIII. p. 342, 626. Singuli sermones ex diversorum interpretum versionibus sunt editi.

1698, f. min. Ephraem Syri orationes II asceticae: 1) de resurrectione, et iudicio, et de regno coelorum, et munditia animae. 2) de Agone seu de luctaminibus huius seculi. Uterque Sermo ex antiqua anonymi versione Latina, quae exstat in mss. codicibus Bibliothecae Vaticanae et Casanatensis. —— V. *Laur. Alex. Zacagnii* Collectanea Monumentorum veterum Ecclesiae Graecae ac Latinae. (Romae, typis S. Congreg. de Propaganda Fide.) T. I. p. 106—121.

Cc) *Opera singulatim edita.*

1558, f. S. Patris nostri Ephraim Syri oratio de Transfiguratione Domini, et Dei, et Salvatoris nostri Iesu Christi,

latine edidit Aloys. Lipomanus. —— *V.* Vitas Sanctorum. (Romae, ex offic. Salviana.) T. VI. p. 164.

1568, f. Divi Ephraem Edissenae Ecclesiae Diaconi Sermo „Legentes non agnoscimus, et audientes, nec quicquam auribus nostris percipimus." lat. edidit Aloys. Lipomanus. —— *V.* Vitas Sanctorum. (Lovanii apud Pet. Zangrium Tiletanum.) pag. 1.

1572, f. D. Ephraem Sermo de sancta et vivifica Cruce, lat. evulgavit Laur. Surius, Carthusianus. —— *V.* Vitas Sanctorum. (Col. Agripp.) T. III. p. 56.

1573, f. S. Patris nostri Ephraem Syri oratio de Transfiguratione Domini et Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi. —— V. *ib.* T. IV. p. 692. Alia opuscula v. *ib.* T. I. 1570; T. VI. 1575; T. VII. 1581.

B. germanicarum.

1) Sermones.

1565, 8. Des Heiligen Ephrem's 19 Reden ins Deutsche übers. von J. Schweiger. Mainz. —— Ex latina versione, a. 1509 *Arg.*, *Schurer*, edita, est facta.

1702, 8. Des H. Ephrem aus Syrien Sermones; von der Gottseligkeit, von der Enthaltung, von der Keuschheit, von Uebung der Gottseligkeit, verdeutscht durch Gf. Arnold. —— *V.* eiusdem versionem germanicam Macarii. (Gosslar.) p. 320—393.

1740, 8. Ephrem des Syrer's auserlesene Schriften. —— *V.* in *Gf. Arnoldi* Denkmal des alten Christenthums. *Lpz. II Voll.*

1824, 8. Ephrem's Predigt gegen die Juden, gehalt. am Hosianna-Tage. Uebers. mit Anmerkk. von A. Hahn. —— V. *Illgenii* histor.-theolog. Abhandll. 3e Denkschr. (Lpz.) p. 1—30.

2) Epistolae.

1700, 8. S. Ephraem, Syri, Sendschreiben an Johannem, und Ermahnungs-Schreiben an einen Bruder, verteutscht durch Gf. Arnold. —— *V.* eiusdem: Sendschreiben der Alten. (Franckf. u. Lpz.) p. 366—421.

C. gallicarum.

α) *Sine a. notitia.*

—, f. min. La fleur de prédication selon Sainct Ephrem. translatée du Grec en Latin, & translatée du Latin en Françoys: (*par Pierre Cueuret*) à la requête de très-Révérend Pere en Dieu Monseigneur Philippes Cardinal de Luxembourc. *In fine*: Cy fine le Sermon de Joseph & semblablement tout le Livre contenant vingt Sermons du bon Pere Saint Effrem: lequel Livre a esté translaté du Latin en Françoys: par le commandement de très-révérend Pere en Dieu Monsieur Philippes Cardinal de Luxembourc: Evesque du Mans & de Therouenne. *In fine*: Imprimé à Paris pour Antoine Verard: Libraire demeurant à Paris: à l'ymaige Saint Jehan l'Evangeliste: aupres le carfourt Saint Severin ou du palais au premier pillier devant la chapelle ou len chante la messe de Messeigneurs les Presidens. —— Char. goth. haec rarissima versio est impressa, praetereaque pictis initialibus ornata. Cuiusmodi exemplar describitur in: Catalogue fait sur un plan nouveau, systématique et raisonné d'une bibl. de littérature. (Utrecht, 1776, 8) T. I. p. 61 sq. Anni notitia, ut eam *Fabricius* indicat, prorsus deest. Ut ex dedicatione apparet, versio facta est ex latina Ambrosii Camaldulensis a. 1509 *Arg.* edita.

β) *Cum a. notitia.*

1583, — 1590, — 1602, 8. Opuscules divins & exercices spirituels du tres sainct père Ephrem, Archidiacre d'Edesse en Mesopotamie, escrit par le dit autheur l'an trois cens cinquante en langue Syriaque & en mesme tems tournéz en Grec: puis en latin par plusieurs autheurs, maintenant mis en notre langue Françoise; avec un sermon de S. Cyrille Alexandrin, de l'issuë & sortie de l'ame hors le corps humain; plus une reponse à un Calviniste touchant la virginité & l'excellence de la Vierge Marie. par François Feu-Ardent; troisieme édition augmentée de la vie de S. Ephrem. Paris, chez Mich. Sonnoi. 1602.

1697, 12. Quatre discours de la componction, par S. Ephrem le Syrien, Solitaire & Diacre d'Edesse, traduits en François, avec un abregé de la vie de ce Pere, servant de preface; par Bosquillon. Paris, veuve Charles Coignard.

1744, 12. Oeuvres de piété de S. Ephrem, Diacre d'Edesse et Docteur de l'Eglise, traduites en français sur la nouvelle édition de Rome (*par l'abbé Ignace*

Lemerre). Paris, Didot. *II Voll.* —— Sie *Barbier* in Dictinnnaire des nnrrages aunnymes el pseudunymes. T. II. (Paris, 1806, 8) no. 8915.

D. italicarum.

Aa) *Sermones plures.*

1545, 8. Sermoni devotissimi del Beato Efrem Moaaco della Chiesa di Edessa Citta di Siria. Nnovamenie dal greco nella volgar lingua a coasolatione de pii & religiosi christiani tradntti. In Venetia Al segno del pozzo. MDXLV. *In fine:* Finisse li sermoni di santo Efrem siro, monaco, & diacono della chiesa, & citla d'Edessa, della provincia di Siria, alli quali ae sono aggionti duoi bellissimi, ultimamente ritrovati, & tntti novamente in volgar lingua tradotti. Aggiontoli anchora nelli margini le annotntioni delle concordantie della sacra scrittura. Stampati in Vinegia. Nell' anno del signore. MDXLIIII. —— Diverso anni indicio decepti nonnuiii duas diversas editiones esse putaverunt.

Bb) *Scripta singula.*

1) Vita Abram.

1731, f. La Vita di Abram Romilo scritta da S. Efrem. —— *V.* in: Vile de' SS. Padri. (Finrenze) T. II.

2) de virginitate.

1566, 8. Della perfetla Verginità de' Santi Basilio et Agostino. Con una breve desputa della Castita et un succinto discorso in lode della medesima, di S. Efrem: Et alcuni spiritualissimi essercitij di Santa Gertrude vergine. In Brescia, appresso Francesco, et P. Maria Marchelti fratelli. M. D. LXVI.

E. anglicarum.

1713, 8. A Disconrse of St. Ephrem Syrus conceruing Antichrist and the End of the World: Done into English from the Greek, with Noles. —— *V.* In God's Judgements opon the gentile apostatized Church *etc.* (Ld., Knaplock.) p. XXIX—LX.

1731, 8. A serious Exhortation to Repentance and Sorrow for Sin, *etc.* Lond. —— 4 *sh.*

F. slavonicarum.

1643, — 1653, — 1661, — 1667, f. — Moskwa. —— Opera Ephraemi umnia hac editione ut reliquis continentur.

1667, 4. — Moskwa.

1701, 4. Bo slavvu svvialia jedinosuschtschnia, schiwotvvoraschtschia i nerasdielimia Troizi, Otza, i sina i svviatago Ducha. Povvelieniem blagotschestivvieschago vvelikago gosudara naschego Tzara i vvelikago Knasa, Petra, Alexievvitzn, vvsea vvelikia, i mnlia, i bielia Rossii Samoderschza. Pri blagorodnieischem gosudarie naschem Tzarwtschie, i vvelikom knasie, Alexii Petrovvitzschie: blagoslovvenieinsche vvsego oswescbtscheanago sobora, meschdu Patriarschestvvom: Isdadesa kniga sia, blagongodnich trudovv, Prepodobnago Otza naschego Jephrema Syrina: Kneische i w novvo prevvedoschasa sgretscheskich charateinich knig outschitelnaia jego i vvrasumitelnaja slovvesa, Monascheskomu i Mirskomu sostoinnijn vvo isradnuju polsu i spasenie; ieschtschesche i blagotschemago Avvwi Dorothea Duchespasitelnaja Kaiga: w Tzarstwojuschtschem vvelikom gradie Moskvvie. vvlieto ot sotvvorenia Mira 6210. ot roschestvvasche po ploti boga slovva 1701 Indicta 10 Mesetza Dekembria. —— Hanc nitidam raramque editionem, et char. maiusculis impressam descripsit *I. Kohl* in Introductione infra indicanda. (Altonae, impensis Ionae Korten. 1729, 8) p. 301—349. De versionis ipsius indole p. 341 sic indicat: „Slavonicam versionem ipsam duae potissimum res commendant. Primum satis accorata interpretum, Slavonicae non minus quam Graecae linguae bene peritorum in transferendo diligentia. Deinde codicum quos ad manus illi habuerunt, inque vertendo secuti sunt, antiquitas.“

1764, 4. — Wilna. —— Haec versio temere castrata est.

1766, — 1785 (1786?), — 1803, 4. — Moskwa. —— *V.* 1701. De versionibus slavonicis nonnulla *Strahl* in libro suo: Gelehrtes Russland. (Lps., F. Fleischer. 1828, 8) p. 328 sq. profert. Iliam priorem versionem a. 1701 editam composuisse fertur *Polykarpow Feodor*, qui ex abbate Dorotheo additamenta adiecit.

III. *Illustrantia Ephraemum scripta.*

Pet. *Benedict*: Antirrhelicoa: seu confutatio aduotationum I. Kohlii ad geminos S. Ephraemi de sacra coena sermones. Romae, ap. I. Mariam Saluiam.

1740, 8 mai. —— Auctius recusum est in *Assemani* editione T. I. Ceterum huius scriptionis auctor disputat contra *Kohlium*, qui in Introductione in historiam et rem litterar. Slauorum in primis sacram p. 218 sqq. doctrinam de Transsubstantiatione Ephraemo eiusque aetati ignotam fuisse contendit.

I. Cph. *Coleri* Disquisitio critica in selecta historiae litteratae de Ephraemo et I. Damasceno, Syris, capita. Vttb., 1714, 4. —— Nihil fere valet.

Dom. Brichieri *Colombi* Notizia de Sermoni inediti di Sant Efraimo, descritti da Codici dell' Imperiale Biblioteca di Corte. —— *V.* in Raccolta d'Opuscoli Scientif. e filolog. T. XXXVII. p. 133—146.

Iusti F. *Froriep*: Progr. Ephraemiana in librum Iobi. Lps., 1769, 4.

I. F. *Gaab*: Beitrag zur Geschichte der Schrifterklärung aus Ephrem, dem Syrer. —— *V.* in *H. Eberh. Glo. Paulus* Memorabilieo. (Lpz., 1791, 8) fasc. 1. p. 65 sqq.

— —: Züge zu einer pragmatischen Biographie von Ephraem, dem Syrer. —— V. *ib.* (Lpz., 1792) fasc. 2. p. 136 sqq.

Mich. *Hoyeri* Liber de Vita S. Ephraemi. Duaci, 1640, 12.

Nth. *Lardner*: The History of Ephraim the Syrian. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History. (Lond., 1753, 8) P. II. Vol. IX. p. 177 sqq.

Caesar *a Lengerke*: Commentatio critica de Ephraemo Syro, S. S. interprete; quo simul versionis Syriacae, quam Peschito vocant, lectiones variae ex Ephraemi Commentariis collectae exhibentur. Halae, Gebauer. 1828, 4. —— VIII, 62 pp.

— —: De Ephraemi Syri arte hermeneutica liber. Regismontii Prussorum, impensis I. H. Born. 1831, 8. —— XVI, 282 pp.

Casim. *Oudini* de Operibus Ephraemi Syri dissertatio. —— *V.* eiusdem Commentariom de Scriptoribus Ecclesiast. (Lps., 1722, fol.) T. I. p. 494 sqq.

Wilh. E. *Tenzelii* Dissertatio de Ephremo Syro. Arnst., 1685, 4. —— Recusa est inter eiusdem Exercitationes selectas. P. I. p. 273 sqq.

H. G. *Tzschirner*: De Ephraemo. —— *V.* eiusdem Progr. de claris oratoribus progr. VIII. sqq. 4. Recusa est haec disquisitio inter eiusdem Opuscula academica; edente I. F. Winzer. Lps., Hinrichs. 1829, 8. Auctor scriptionis de Ephraemo, oratore et poeta, agit.

F. Glo. *Uhlemann*: Ephräms des Syrers Ansichten von dem Paradiese und dem Falle der ersten Menschen dargestellt. —— V. *Illgenii* Zeitschr. f. d. histor. Theologie *etc.* Vol. I. fasc. 1. (Lpz., Barth. 1830, 8) no. IV.

Gf. *Vockerodt*: Commentatio de evangelicae veritatis et pietatis doctore antiquo Ephraemo, Syro. Gothae, 1710, 4.

EPICHARMUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 676 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 298 sqq., p. 440.

I. *Fragmenta.*

1553, 8. Epicharmi fragmenta, graece. —— *V.* inter *Morelli* Sententias vett. Comic. Paris.

1560, 8. —— V. *Hertelii* Collectionem fragmm. comic. *Bas.*

1573, 8. Ἐπιχάρμου ἔπη. Epicharmi carmina, graece. —— V. *H. Stephani* Ποίησις φιλόσοφος; Poesis philosophica p. 54 sqq.

1616, 8. — graece et latine. —— *V.* in *Iac. Hertelii* Bibl. Comicor. veter. (Verooae.) p. 276 sq.

1626, 4. Excerpta ex comoediis Epicharmi, graece et latine. —— *V.* inter *Hug. Grotii* Excerpta ex Tragoediis et Comoediis. (Paris., Nic. Buon.) p. 470—481.

II. *Illustrantia Epicharmum scripta.*

C. A. *Böttiger*: Verbesserung des Trochaicus aus Epicharmus Lustspiel „*Hebe's Hochzeit.*“ —— *V.* eiusdem Amalthea, Vol. II. p. 310.

Ph. *Buttmann*: Creuzer, Hermann u. Buttmann über die mythologische Vorstellung der Musen. Eine Vorles. des Letztern. —— V. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellanea critica. Vol. II. P. I. (1823, 8) p. 588—405. Versio, quae graviora tantum exhibet, ex *Hermanni* scriptione adiectis notis, legitor p. 488—496; quam disquisitio *Buttmanni* ipsa p. 496—505 excipit.

C. G. A. *Erfurdt*: Epicharmi loca nonnulla tentantur et emendantur. —— *V.* eiusdem Observationes criticas maxime in Athenaei deipnosophistas insertas in Königsberger Archiv. (Königsb., 1811, 8) p. 440, 444 al.

Raph. *Fiorillo*: De Epicharmi locis aliquot disputatur, nonnullaque tentan-

tur et emendantur. —— *V.* eiusdem Observatinoes criticas in Athenaeum. (Gott., Dieterich. 1803, 8) p. 11 sqq.

C. *Gail:* Sur Epicharme. —— *V.* Magasin eucyclop. T. IV. oo. 14 p. 216—219.

C. Ios. *Grysar:* De Epicharmi Vita et Doctrina. — De Comoedia Epicharmea. —— *V.* eiusdem librum: De Dnriensium Comoedia Quaestiones. Vol. I. (Col., Schmitz. 1828, 8) p. 84 sqq., 169 sqq. Conf. *C. Otf. Müllerum* in Gött. gel. Anzeig. 1829. no. 205, qoi p. 2052 Epicharmi aetatem aliter atque *Grysar* eonstituit.

Herm. *Harless:* De Epicharmo scripsit. Essendiae, sumpt. Bädecker. 1822, 8. —— VI, 66 pp. 8 *Gr.* Contra priores viros doctos, qol duos Epicharmos, alium poetam alium philosophum, fuisse statuerant, editur buius scriptionis unum tantummodo, patria Siciliensem fuisse, eumqoe circiter olymp. 73 et 74 (nec 77 vel potius 84) vixisse et iam Gelonis tempore fabulas Syracusis egisse ennteudit. De comoedia Epieharmea ipsa, et de cooiunctione Doricae comoediae cum Attica p. 35—53 agitur: quam disquisitionem alia de Epicharmeae comoediae coniunctlooe eum Megarensi excipit.

Heringa: Fragmentum Epicharmi apud Athen. VI. p. 235 sq. emendatur. —— *V.* eiusdem Observatiunum crit. liber p. 298 sqq.

Gf. *Hermann:* De Musis fluvialibus Epicharmi et Eumeli diss. Lps., 1819, 4. —— Recusa est inter eiosdem Opuscula T. II. p. 288—305.

F. *Jacobs:* Epicharmi fragmenta ab Athenaeo servata emendantur et tentantur. —— *V.* eiusdem Additameota animadversionom in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) p. 36, 50 al.

C. *Linge:* De Plauto properante nd exemplar Epicharmi. Commentatio ad Horat. II. ep. 38. Progr. Ratish., 1827, 8. —— Rep. in eiusdem Schulschriften. (Breslao, Gross. 1828, 8) p. 164—174.

A. *Meineke:* De Epicharmi locis aliquot disputatur. —— *V.* eiusdem Curas eriticas *etc.* (Berol., 1814, 8) p. 9 sq. 35 sq.

Vinc. *Mirabello:* Vita dal Epicharmo. —— *V.* eiusdem Diehiarazioni della pianta dell' antiche Siracuse. (Palermo, 17t7) P. II. p. 150. Latine versa a *Sigeb. Havercampo* cum italicu contextu extat io Thesauro Ital. et Sicil. T. X. P. XI.

Mongitor: De Epicharmo. —— *V.* eiosdem Bibl. Siculam T. I. p. 180 sqq.

Ric. *Porsoni* Emendationes in Epicharmum. —— *V.* eiusdem Adversaria p. 57, 60 al. Emendationem fragmenti ap. Athen. III. p. 86 *r.* in *ER.* Febr. 1811. p. 390, et conf. *ib.* Mai. p. 169. Ex ephem. *ER.* emendatinnes recusae soot in Küoigsberger Archiv P. II. p. 234 sqq.

I. *Toup:* Emendationes in Epicharmi fragmenta. —— *V.* eiusdem Emendationes in Suidam, in eiusdem Opusculis crit. (Lps., 1780, 8) T. I. p. 102 sq. al.

Welcker: Ueber Epicharmus. —— *V.* ephem. schulast. univ. 1830. sect. II. no. 73 sqq. et Additamenta *ib.* uo. 86 p. 690.

EPICRATES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 758 sq.; *ed. n.* T. II. p. 440 sq.

I. *Fragmenta.*

1553, 8. Epicratis comoediarum fragmenta. —— *V.* inter Senteotias vett. Comoed. ab *Morellio* editas (Paris.) p. 56.

1560, 8. —— *V.* in *Hertelii* Collectione fragmentorum comic. (Bas.) Rep. est haec collectio saepius, ut a. 1600, 12; et 1616, 8.

1626, 4. — gr. et lat. auctius collecta. —— *V.* ioter *Hug. Grotii* Excerpta ex Tragoediis et Comoediis graecis. (Paris.) p. 666—673.

1805, 8 mai. Epicratis fragmenta. —— *V.* Inter Comicorum Graecnrum fragmenta: edeute Rob. Walpole. (Cbr.) p. 18—20.

II. *Versiones.*

1805, 8 mai. Epicratis fragmenta, anglice versa. —— *V.* Inter Comicorum Graec. fragmenta, edente Rob. Walpole. (Cbr.) p. 64 sq.

III. *Illustrantia Epicratem scripta.*

C. G. A. *Erfurdt:* Epicratis ecloga apud Athen. p. 59 d. emendatur. —— *V.* eiusdem Observationes criticas io Athenaei Deipnosophistas, iosertas in Königsberger Archiv Vol. I. (Königsb., 1812, 8) p. 438 sqq. Conf. *A. Meinekii* Curas criticas in Comicor. fragmenta ab Atheoaeo servata (Berol., 1814, 8) p. 31.

Raph. *Fiorillo:* Epicrates apud Athenaeum lib. XI. emendatur. —— *V.* eiusdem Observationes criticas in Atheoaeum. P. I. (Gott., Dieterich. 1803, 8 mai.) p. 56 sq.

F. *Jacobs:* Epicratis fragmenta ab Athenaeo servata emendantur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversiouum in

Athenaei deipnosophistas. (Ju., 1809, 8) p. 157, 248 al.

A. *Meineke:* De Epicrate, mediae comoediae poeta. —— *V.* eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 48.

I. *Toup:* Epicrates in Choro emendatur. —— *V.* eiusdem Emendationes in Suidam in eiusdem Opusculis crit. (Lps., 1780, 8) T. I. p. 126 sq.

EPICTETUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 257 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 64 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1554, 4. Arriani Nicomediensis de Epicteti Philosophi, praeceptoris sui, Dissertationibus libri IV, saluberrimis ac philosophica gravitate conditis praeceptis atque sententiis referti, nuncque primum [*latine*] in lucem editi, Iacobo Scheggio, Medico Physico Tubingensi, interprete. Accessit Epicteti Enchiridion, Angelo Politiano interprete. Graeca etiam Latinis adiunximus, ut commodius ab utriusque linguae studiosis conferri possint. Basileae, per Oporinum. *In fine:* Basileae ex officina Ioannis Oporini, Anno salutis humanae MDLIIII. Mense Martio. —— Epistula praemissa: „ad Ioann. Iacobum Fuggerum," signata est: „Viennae Austriae mense Febr. MDLIV. data a Sebast. Sigmaro a Schlüsselberg." *Schlüsselberg,* qui editor fuit, contextum Epicteti ex editione a. 1535, paucis tantum correctis, multis autem depravatis, repeti curavit. Variarum lectionum in ora notatarum aliae sunt ex editione a. 1531, aliae ex illa a. 1528 et Politiani versione, aliae autem merae coniecturae. Recusa prodiit 1555.

1555, 8. Epicteti Enchiridion et Arriani Dissertationes Epicteteae, graece et latine ex versione Iac. Schegkii. Salmanticae. —— *V.* 1554.

1594, — (*tit. nov.*) 1595, 8. EPICTETI Stoici Philosophi Enchiridion. Cum Angeli Politiani interpretatione Latina. Item ARRIANI Commentarivs disputationum eiusdem Epicteti, Graecè & Latinè, Interprete Iacobo Schegkio medico Physico Tubingensi. Graecus contextus longè quam antehac prodit emendatior; Accessit Index accuratus rerum notatu digniorum. Genevae. Apud haeredes Eustathij Vignon. CIϽIϽXCIIII. —— 4 *ff.* praefixa; p. 1—38 Epicteti enchiridion, graece et latine, duabus columnis impressum habetur: 1 *f.*; p. 1—522 Arrianus, graece et latine eodem modo impressus legitur; quem: in Arrianum Annotationes excipiunt usque ad pag. 532. et 10 *ff.* indicem continentia. Non diligenter typis descriptus liber. Bibl. acad. et sen. Lips. *V.* 1600.

1595—1596, 8. Epicteti Stoici Philosophi Encheiridion Item, Cebetis Thebani Tabula de vita humana prudenter instituenda. Accessere, Simplicij in eundem Epicteti libellum doctissima Scholia. Arriani commentariorum de Epicteti disputationibus libri quatuor. Item, nonnulla eiusdem argumenti, in studiosorum gratiam. Omnia Hieronymo Wolfio interprete, cum eiusdem Annotationibus. Cum locuplete rerum ac verborum in singulis memorabilium indice. Coloniae, In officina Birckmannica, Sumtibus Arnoldi Mylij. Anno M. D. XCVI. *Cum gratia & priuilegio Sac. Caes. Maiest.* — Tomvs II. Epicteti stoici philosophi enchiridion, hoc est Pvgio, siue Ars humanae vitae correctrix: *Cum eruditissimis* Simplicii Scholiis, Hieronymo Wolfio Interprete. Accesserunt & alia eiusdem argumenti, non incommoda studiosis futura: *Vna cum Rerum & verborum Indice copioso.* Cum gratia & priuilegio Caes. Maiest. Coloniae, In Officina Birckmannica, Sumtibus Arnoldi Mylij. *Anno. M. D. XCV.* — Tomvs III. Arriani Commentariorvm de Epicteti disputationibus libri IIII. Hieronymo Wolfio Oetingensi interprete. Cum Rerum ac verborum copioso Indice. Coloniae, In Officina Birckmannica, Sumtibus Arnoldi Mylij. *Anno, M. D. XCV.* —— *T. I.* 4 *ff.* praefixa, 117 pp. et 1 *f.; T. II.* 320 pp.; *T. III.* 538 pp., quarum p. 456 sqq. adnotationes habentur; et 19 *ff.* indicem complectentia. Tomo I., praeter illa in titulo nominata, continentur: „Platonica fabula de Sortitione animarum, cum Tabula Cebetis belle conueniens: Libro de Republica decimo, p. 68 sqq.; Prodici Hercules, Xenophon Memor. II. p. 76 sqq. Quae omnia excipiunt Wolfii notae *etc.* Simplicius latine tantum hic legitur; p. 234 sqq.; habentur: Philosophorum problemata; p. 238 sqq.: Plutarchi libellus, quo deridet stoicos, interprete Hi. Wolfio; p. 240 sqq.: Alius Plutarchi libellus, eodem interprete, qui Gryllus a Grunnita porcorum inscribitur; p. 256 sqq. antae, quae ad contextum graecum spectant, leguntur.

Ex editionibus *Wolfii* a. 1560 sqq. editis recusa est nunc descripta; sed Arriani contextus graecus ex editinne a. 1554 insoper adiectus est, et Wulfii praefatlooes suut omissae. Bibl. seo. Lips.

1600, 8. Epicteti Stoici Philosophi Enchiridion, graece latine. Cum Augeli Politiani interpretatione latina. Item Arriani Commeutarius eiusdem Epicteti, graece latine, interprete Iac. Schegkio. Graecus contextus longe quam antehac prodiit emendatior. Lgd., Vignon. —— *V.* 1594. Editinnis, quae prodiit *Genevae*, 1600, 8. titulus novus tantummodo est.

1655, 8. EPICTETI Stoici Philosophi Enchiridion, una cum CEBETIS Thebani Tabula. Accessère ARRIANI Commentariorum de Epicteti disputationibus Lib. IV. Omnia Hieron. Wolfio interprete, cum ejusdem annotationibus. Cum locuplete rerum et verborum in singulis memorabilium indice. Editio nova, prioribus correctior. Cantabrigiae: ex celeberrimae Academiae typographeo. Impensis G. Morden, bibliopolae. Ann. Dom. MDCLV. —— 3 *sh.* 6 *d.* Ex editione a. 1595 recusa, aucta scriptis Porphyrii: de abstinentia ab eso animalium; Vita Pythagorae, Senteotiae *al.* In altero titulo, qoi primom locum habet, scripta, qoae hac in editione insuper addita extant, indicantur. Bibl. acad. et seo. Lips. *V.* 1670.

1670, 8. Epicteti Stoici philosophi Enchiridion: una cum Cebetis Thebani Tabula. Quibus adjiciuntur hac editione Simplicii Commentarius in Enchiridion Epicteti. Item Arriani Commentariorum de Epicteti Disputationibus Libri IV. Omnia Hieronymo Wolfio interprete. Cum locuplete Rerum et Verborum in singulis memorabilium Indice. Lond., typis Flesher, prostant ap. Gu. Morden, Bibliopolam Cantabrigiensem. —— 3 *sh.* Ut Angli ipsi confitentur, haec editio negligenter ex ed. a. 1655 repetita est.

1739 — 1741, 4. Epicteti quae supersunt Dissertationes ab Arriano collectae nec non Enchiridion et Fragmenta, Graece et Latine, in duos Tomos distributa. Cum integris Iac. Schegkii et Hi. Wolfii, selectisque aliorum doctorum annotationibus. Recensuit notis et indice illustravit I. Upton. Lond., impensis Th. Woodward *etc.* M. DCCXXXIX. MDCCXL. *Voll. II.* —— Magni aestimata editio, quae, sobstrata ed. a. 1670, novam recensiooem ad trium codicum et editionum varias lectiones conditam continet. Epicteti Enchiridion LII capitibus distinctum est. 1 *L.* 15 *sh.* Exx. in ch. m. circiter 4 *L.* 4 *sh.* emuntur.

1799 — 1800, 8. Epictetae Philosophiae Monumenta ad Codd. Mss. fidem recensuit, Latina versione, adnotationibus, indicibusque illustravit Io. Schweighaeuser. Lps., Weidmann. *V Voll.* —— 18 *Th.*, ch. holland. 30 *Th.* T. I. — III. prodierunt sub tit.: Epicteti Dissertationum ab Arriano digestarum libri IV. Eiusdem Enchiridion et ex deperditis Sermonibus Fragmenta. T. IV. — V.: Simplicii Commentarius in Epicteti Enchiridion. Accedit Enchiridii Paraphrasis christiana, et Nili Enchiridion. Novam recensionem *Schweighaeuser* hac editione condidit, ductumque commentarium praeter emendatam versiooem latinam adiecit. Quod adtinet autem ad fragmentorum collectionem, neglexisse videtur Eclogas Ioannis Stobaei, Vol. I. (1792) p. 232 quas *Heeren* edidit.

Bb) *Opera singula.*

1) Enchiridion.

1528, 4. *ΣΥΜΠΛΙΚΙΟΥ ἘΞΗΓΗΣΙΣ ἘΙΣ ΤΟ ΤΟΥ ἘΠΙΚΤΗΤΟΥ ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.* SYMPLICII Commentarius in Enchiridion EPICTETI, cum Textu. *Graece. In fine:* Venetiis per Ioan. Antonium et Fratres de Sabio Anno Domini MDXXVIII. Mensis Iulii. Cautum est decreto Illustris Dominii ne quis audeat hoc opus imprimere circa decem annos sub pena in eo contenta, et sub pena excommunicationis prout in breue continetur. —— 102 num. *ff.* et 1 non num. *f.*, quod indicatam subscriptiooem habet. Ioitio voluminis cootextus Epicteti graecus in partes singolas divisus legitur ioter Simplicii commeotarium usque ad cap. XXV; inde vero neqoe capita sunt distincta, neque Epicteti contextus integer adiectus est.

1529, 8. *ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ.* Idem latine per Ang. Politianum. *Εἰς Επικτητον Λεωνιδου. Δουλος Ἐπικτητος γενομην, και σωμ' ἀναπηρος, και πενιην ιρος και φιλος ἀθανατοις.* Norenbergae apud Ioan. Petreium Anno M. D. XXIX. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a:* D. Iulio Pflugk viro clariss. doctiss. que patrono bene merito, Gregorius Haloander. S. *In fine:* Epicteti Enchiridii finis. Lectori. —— 38 *ff. Haloander*, qui priorem editionem non norat, in hac rarissima editione primus integrum textum e codice

msto edidit, LXII capitibus distinctum. Deinde: epistola Angeli Politiani ad Laurentium Medicem in Epicteti Stoici Enchiridion, e graeco a se interpretatum exhibetur, quam eiusdem versio Epicteti latina excipit. Agmen claudit Haloandri admonitio ad lectorem, qua duo loca Epicteti corrigit. *V.* 1531.

1531, 8. *ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.* Idem Latine, Angelo Politiano interprete. Basileae apud And. Cratandrum Anno M. D. XXXI. *In fine:* Basileae, apud Andream Cratandrum An. M. D. XXXI. —— Ex priore, paucis aliter constitutis, excusam esse *Schweighaeuser* utriusque editionis collatione satis probavit.

1535, 8. —— *V.* Arrianus Cc) 1).

1540, 4. Epicteti Enchiridium, Graecè, mille in locis castigatum. Paris., per Conrad. Neobarium, Regi à Graecà typographià.

1550, 8. Epicteti Enchiridion, graecè; cui accessit magna pars ex Graecanicis Ioannis Stobaei collectaneis, per Hieronymum Verlenium: in *sole aureo*, Lovanii ex officinâ Bartholomaei Gravii. —— Sic *Maittaire* in Indice Annal. typ. T. V. p. 365.

1552, 4. — graece, multis in locis a Iac. Tusano castigatum. Paris., Mt. Iuvenis. —— *V.* 1567.

1554, 8. Moralis Philosophiae medulla, seu Epicteti Enchiridion, Graece et Latine, cum explanatione Thomae Naogeorgii. Argentorati, apud Wendelinum Rihelium. —— 16 *ff.* praefixa, 479 pp. Ex *Heynii* sententia (*v.* eiusdem praefat. p. XXXI.) *Naogeorgius* codice msto bonae notae usus est; sed nuper *Schweighaeuser* contendit, eum ex editione a. 1529 sive 1531, vel Politiani versione vel coniecturis adhibitis, textum repetendum curasse. Bibl. acad. Lips.

(1560—1563,), 8. Epicteti Enchiridion, hoc est Pugio, sive Ars humanae vitae correctrix: una cum Cebetis Tabula, qua humanae vitae prudenter instituendae ratio continetur: Graece et Latine. Quibus nunc demum accesserunt, e Graeco translata Simplicii in eundem Epicteti libellum doctissima Scholia; Arriani Commentariorum de Epicteti Disputationibus Libri IV. Item alia eiusdem argumenti, in studiosorum gratiam, et Scholarum usum, Hieronymo Wolfio interprete: una cum Annotationibus eiusdem. Basileae, per Ioannem Oporinum. *Voll. III. in 1 Vol.* —— *Tomo I.*, cuius praefatio signata est: „Augustae Vindelicor. VII. Calend. Iulii, anno MDLX.“ continentur p. 1—85: „Epicteti Enchiridion, graece cum Wolfii Versione Latina et Annotationes; p. 86—121: Wolfii in Tabulam Cebetis Annotationes.“ In fine sequuntur haec: 1) Platonica fabula de Sortitione Animarum, e lib. X. de Republ. gr. et lat. Ioach. Camerario interprete; 2) Quaedam Hesiodi aliaque cum Cebete comparanda; 3) Prodici de Hercule in bivio narratio ex Xenophontis Memor. Socratis gr. cum vers. Budaei, ac Bessarionis latina, et poetica Ioach. Camerarii imitatione, *al. Tomus II.* habet titulum: „Epicteti Enchiridion, — — cum eruditissimis Simplicii Scholiis, Hieronymo Wolfio interprete. Accesserunt et alia, non incommoda studiosis futura: unà cum Rerum et Verborum Indice copioso.“ In calce annus impressionis indicatur: „Basileae, ex officina Ioannis Oporini, anno Salutis humanae M. D. LXIII. Mense Martio.“ Sub praefatione legitur: „Nonis Martii, anno MDLXI.“ Hoc tomo continentur 1) p. 17—366; „Simplicii Commentarius in Epicteti Enchiridion, latine, ex Wolfii interpretatione, cum eiusdem adnotationibus.“ quibus praecipue contextus editionis a. 1528 emendatur; 2) p. 367—385: „Epicteti Sententiae e Stobaei collectaneis, latine, Wolfio interprete, cum Annotatione locorum aliquot Oporinianae editionis 1554, quae emendationem postulare videntur; 3) p. 386—421: Altercatio Hadriani Aug. et Epicteti; Problemata quorundam philosophorum; Plutarchi libellus, quo deridet Stoicos *etc.*, et eiusdem liber Gryllus *etc.*; Hier. Wolfii elegia paraenetica. *Tomus III.* habet titulum: „Arriani Commentariorum de Epicteti Disputationibus Libri IV Hieronymo Wolfio Oetingensi interprete, adiectis etiam Annotationibus eiusdem. Accessit Rerum ac Verborum copiosus Index.“ Praefatio signata est: „Idibus Augusti, anno M. D. LX.“ In texto constituendo Wolfius illas quinque ante a. 1560 in lucem publicum emissas editiones, quas appellat *codices*, adhibuit, et contextum enchiridii LXXIX capitibus distinxit. *V.* ante Aa) 1595.

1561, 8. Epicteti Enchiridion, cum tabula Cebetis, graece et latine Hi. Wolfio interprete. Accedunt Simplicii Scholia et Arriani quaedam, latine. Basil., per Io. Oporin. —— 206 pp. et 1 *f.* cum subscriptione. *Wolfius* transmiserat versionem suam latinam *Oporino*, qui cum illa contextum graecum *ib.* a. 1554 editum coniunxit. Notae adiectae maxima ex parte sunt criticae. *V.* 1565.

1565, 8. Epicteti Enchiridion — sive ars humanae vitae correctrix, una cum Cebetis Thebani tabula, qua vitae humanae prudenter instituendae ratio continetur, Graece et Latine, Hi. Wolfio interprete. Basil., per I. Oporinum. M. DLXV.

1567, 4. Epicteti Enchiridion, graece, mille in locis castigatum [*a Tusano, cum latina versione Politiani*]. Paris. —— *V.* 1552. Utraque editio post *Iac. Tusani* mortem (a. 1547) in lucem prodiit.

1578, — 1585, 16. Epicteti enchiridion; item Cebetis tabula, graece et latine. Antverpiae, ex offic. Cph. Plantini anno MDLXXXV. —— Capitum distinctio versioque latina est *Wolfii*. Ceterum contextus cum additis variis lectionibus ex editione a. 1554 exhibitae sunt. *V.* 1607.

1585, 24. — LB., ex off. Cph. Plantini anno MDLXXXV.

1589, 12. Thesaurus Philosophiae Moralis; quo continentur, graece et latine, Epicteti Enchiridion, Cebetis Thebani Tabula, Theophrasti Characteres, Pythagoreorum Fragmenta. Anno M. D. XXCIX. apud Ioan. Tornaesium, Typogr. Reg. Lugd. —— Alii ex Plantiniana editione, alii ex ed. a. 1554 expressam esse putant.

1595, 8. Epicteti Enchiridion, in quo ingeniosissime docetur, quemadmodum ad animi tranquillitatem .... perveniri possit. Claudiopoli. —— Rarissima editio.

1599, 8. Epicteti Enchiridion, et Cebetis Tabula, Theophrasti Characteres etc. Lgd.

1607, 12. Epicteti Enchiridion et Cebetis Tabula, graece et latine. Ex officina Plantiniana Raphelengii (*LB.*) anno MDCVIII. —— Ex editione Plantiniana, omissis variis lectionibus, excosa est. *V.* 1616 et 1634.

1613, 12. Thesaurus philosophiae moralis, Epicteti Enchiridion, Cebetis Tabula, Theophrasti Characteres ethici, Pythagoreorum Fragmenta, Graece et Latine. Col. Allobrogum.

1616, 32. —— *V.* 1607.

1620, 8. Epicteti Enchiridion, graece. —— *V.* librum: *Του ἑλληνισμου Γυμνασματα προς την διδαχην. V.* Agapetus. t.

1623, 8. — LB.

1627, 32. Epicteti Enchiridion et Cebetis Tabula, graece et latine. LB., ex offic. I. Maire. —— *V.* 1634 ib.

1627, 32. Epicteti Enchiridion et Cebetis Tabula, gr. et lat. Amstel.

1628, 4. Enchiridion Epicteti cum commentario Simplicii, graece. Venet.

1631, 12. Epicteti Enchiridion, gr. et lat. Rostochii.

1634, 12. Epicteti Enchiridion, gr. et lat. Hamburgi.

1634, 32. Epicteti Enchiridion et Cebetis Tabula. Gr. et Lat. cum notulis I. Dan. Snecani. LB., ex offic. I. Maire. —— Notae nil valent, ut *Is. Vossius* in. epist. ad Salmas. XXIII. Ian. 1634 recte iudicavit. *V.* 1646 sqq. et 1627.

1640, 4. Simplicii Commentarius in Enchiridion Epicteti, Ex Libris veteribus emendatus: cum Versione Hieronymi Wolfii, Et Cl. Salmasii Animadversionibus et Notis, Quibus Philosophia Stoica passim explicatur & illustratur [*Curante Dan. Heinsio*]. LB., Typis Iohannis Maire. CIↃIↃCXL. —— 10 *ff.* et praefixa, 332 pp., et 6 *ff.*: indicem rerum verborumque continentia. *Salmasii* prolixus sed non absolutus commentarius in Simplicium (8 pp. tantummodo Simplicii et cap. I. Epicteti complectitur) sub singulari tit. hic extat: „Cl. Salmasii Notae et Animadversiones in Epictetum et Simplicium. LB., Ex Officina Ioannis Maire. CIↃIↃCXL." 1 *f.*, 329 pp. et 11 *ff.* indices complectentia. De fato et indole huius editionis *v. Schweighaeuserum* in praefat. p. XLVI sqq. Quamquam *Dan. Heinsius* in impressoris prologo non commemoratur, ille tamen substrata editione a. 1528 contextum e codice Nanniano suppletum curavit, sed temere coniecturas adhibuit. In capitibus distinguendis consecticus cum *Wolfio* LXXIX constituit, nullius codicis fide adiutus. Bibl. scn. Lips.

1646, — 1651, — 1652, 32. Epicteti Enchiridion, Et Cebetis Tabula, Graece et Latine prioribus emendatiora et auctiora. LB., ex offic. Ioan. Maire. —— *V.* 1634.

1653, 12. Epicteti Enchiridion, Graece et Latine una cum notis Grammaticis; quae in gratiam studiosae Iuventutis nunc primum prodeunt. Paris., apud Sebastianum et Gabrielem Cramoisy. M. DC. LIII. —— *Wolfii* versio addita depravata est. *Maittaire* in privilegio commemoratum Cebetem non reperit.

1654, 12. Epicteti Enchiridion Et Cebetis, Tabula, graece et latine cum notis I. Dan. Snecani. Roterodami, ex offic. Arnoldi Leers.

1655, 12. Epicteti Enchiridion et Cebetis Tabula. Helmstad. —— Ex illarum editionum numero est, quae nihil propriae dotis habent. V. 1646 et 1662.

1659, 8. EPICTETI Enchiridion, vna cum CEBETIS Tabula. Graece et latine cum notis Merici Casauboni, Is. F. Eiusdem Enchiridii paraphrasis graeca, ex qua non pauci in Enchiridio loci restituti; nunquam ante hac editn. Item paraphraseos versio, cum notis eiusdem. Lond., typis Th. Roycrost, impensis I. Shirley. —— 3 *sh.* Contextus ex editione a. 1651 desumptus est. Paraphrasis autem magni habenda hic primum prodiit. Bibl. sen. Lips.

1660, 12. Epicteti Enchiridion et Cebetis tabula, gr. et lat. Cellis. —— *V.* 1666.

1662, 12. Epicteti Enchiridiou, gr. et lat. cum notis. Hannoverae. —— *V.* 1655.

1663, 8. — gr. et lat. Delphis.

1666, 18. — gr. et lat. Cellis. —— *V.* 1660.

1666, 18. Epicteti Enchiridion, et Cebetis Tabula, Graecè et Latinè, Prioribus editionibus emendatiora et auctiora. Sumptibus Thomae Henrici Hauensteinii. Bibliopolae Hanoverani et Hildensis. Rintelii, Typis Gf. Caspari Wächter. An. 1666. —— 2 *ff.* praefixa, 379 pp.

1670, 8. Enchiridion Epicteti, graece et latine, recognitum et Notis illustratum, cum Theophrasti Characteribus ethicis. Oxonii.

1670, 32. Epicteti Enchiridion et Cebetis Tabula, Graece et Latine cum notis Snecani. Amstelod., apud I. Ravenstein.

1670, 32. Epicteti Enchiridion et Cebetis Tabula, graece et latine. LB. et Amst., apud Gaasbeek.

1670, 8. Epicteti Enchiridium, una cum Cebetis Thebani Tabula, graece et latine; ex rec. Abrahami Berkelii, cum eiusdem animadversionibus et notis: quibus accedunt notae Wolfii, Casauboni, Caselii et aliorum, cum graeca Paraphrasi. LB. et Amstelod. ex offic. Danielis, Abrahami et Adriani a Gaasbeek. MDCLXX. —— Editio a. 1651 huic est substrata. Variae lectiones autem sunt multo auctae. Tabula aeri incisa a *Rom. de Hooghe* addita est. Rep. 1683.

1670, 24. Epicteti Enchiridion et Cebetis Tabula, Graece et Latine. Amstel., ap. H. Theod. Boom.

1673, f. Ἐπικτήτου Ἐγχειρίδιον. —— Cum Nili Opusculis. (Romae.) p. 327—354. In usum Christianorum adornatum est, qua de causa hic illic paulo interpolatum est. Ceterum ratione artis criticae habita multum valet.

1678, 12. Epicteti Enchiridion, graece. —— *V.* Trifolium Muralistarum trilingue *etc.* Studio Gott. Weber. Berol., sumt. editoris.

1680, 12. Epicteti Enchiridion, Cebetis Tabula, Theophrasti Characteres ethici, Prodici Hercules, cum versione latina; et M. Ciceronis de Exilio Dialogus. Oxonii, Sheldon. —— 3 *sh.* Rep. 1702.

1683, 8. —— *V.* antea Arrianus. Bb) Et Exx. occurrunt: Amstel., apud Relandum. 1686.

1683, 8. Epicteti Enchiridion cum Cebetis Thebani Tabula, graece et latine. Abrahamus Berkelius textum recensuit et suas Observationes addidit; Accedunt notae Wolfii, Casauboni, Caselii et aliorum; Graeca Euchiridii Paraphrasis, lacunis omnibus, codicis Medicei ope, a Iac. Gronovio repletis, Epicteti Vita et Elogia, Iudicia de Epicteto, Disceptationes Adriani Aug. cum Epicteto et Pippini cum Albino Scholastico, Nicarii et Carfilidis Interrogationes et Responsiones, Responsa sapientum *etc.* Delphis Batavorum anno MDCLXXXIII. —— Exceptis *Iac. Gronovii* notis ad Graecam Enchiridii Paraphrasin, ex editione Berkeliana a. 1670 excusa est. Bibl. sen. Lips.

1686, 12. Epicteti enchiridion et Cebetis tabula, gr. et lat. Guelferbyti, sumtibus Theophili H. Grentzii.

1706, 16. Epicteti enchiridion et Cebetis tabula, gr. et lat. prioribus editionibus emendatior et auctior. Hannov. et Guelferb., ap. Freytag.

1702, 12. ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ, ΚΗΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ, ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ ΗΘΙΚΟΙ, ΠΡΟΔΙΚΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ και Μ. Τ. ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΥΓΗΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ. EPICTETI Enchiridion, CEBETIS Tabula, THEOPHRASTI Characteres ethici, PRODICI Hercules, et M. T. CICERONIS de Exilio Dialogus, gr. et lat. Oxoniae, e theatro Sheldoniano. —— *V.* 1680.

1707, 18. Epicteti Enchiridion. Hanov., Freytag.

1707, 8. Epicteti Enchiridion, et Theophrasti Characteres ethici, graece et latine. Edidit Henric Aldrich. Ox., e theatro Sheldoniano. —— 3 *sh.* Exx. in ch. m. raru uccurruut, et 1 *L.* 6 *sh.* circiter emuatur.

1707, 18. Epicteti Enchiridion, et Cebetis Tabula, Graecè et Latinè, prioribus editionibus emendatiora et auctiora. Hamoviae et Guelferbyt. Sumptibus Ludolphi Henrici Haunsteinii. Rudolstadii, Typis Heurici Urbani, A. C. 1707. —— 2 *ff.* et 378 pp. Ceterum eadem editio ac a. 1666 in lucem edita.

1711, 4. et f. Epicteti Manuale et Sententiae: Quibus accedunt Tabula Cebetis, & alia affinis argumenti, in linguam Latinam conversa a Marco Meibomio. Subjiciuntur eiusdem notae, Emendationes Claudii Salmasii in Epictetum, notae illorum & alius viri docti [*Salmasii*] in Dissertationes Epicteti ab Arriano digestas, & varians scriptura codicum mann exaratorum, cura Hadriani Relandi. Trajecti Batavorum ex officina Gul. Broedelet, bibliopolae CIↃIↃCCXI. —— Exceptis praemissis 10 *ff.*, qoibus contineatur: praefatio, Index editionum Manualis Epicteti, cui insertae sunt editioaes Commeatarii Simplicii in Epictetum, Dissertationum Epictetearum Arriani, et Tabulae Cebetis, hac in editione habentur a p. 1—88; Epicteti Maauale, gr. et lat.; p. 89 — 152: *Έπικτητου γνωμαι, ἐκ των Ἰωαννου Στοβαιου.* Epicteti Sententiae, ex Joanao Stobaeo, Graecè & Latinè. Deinde singulari paginarum numero sequuntur a p. 1 — 32: Marci Meibomii Notae ad Manuale Epicteti et Tabulam Cebetis; a p. 33 — 48: Notae breves atque Emendationes Claudii Salmasii in Maauale Epicteti; a p. 49 — 98: Marci Meibomii Notae et Emendationes in Arriani Epictetum, quibus insertae sunt alius viri docti Notae in eumdem scriptorem; p. 99 — 136: Varians Scriptura Codicum *(trium)* Mano scriptorum in Epicteti Manuli et Cebetis Tabula; p. 137 — 152: Accessio ad Emendationes Meibomianas in Dissertationes Epicteteas Arriani. Haec omnia: Index omnium vocum, quae leguntur in Manoali et sententiis Epicteti, excipit 30 *ff.* complectens. Singulari paginarum numero deinde habentur a p. 1 — 124: *Κεβητος Θηβαιου πιναξ.* Cebetis Thebani tabula. Graecè et Latinè, p. 1 — 64: *Προδικος περι του ἡρακλεους ἐκ του των ξενοφωντος ἀπομνημονευματων β.* Prodicus de Hercule ex Xenophontis Memorabilium libro II. Ioa. Leonclavio interprete. [et Hippocratis Epistola ad Damagetum, graece et latine]. *Meibomius* aliter atque in prioribus editionibus extant, capita distinxit, 1. enim et in nonnullis sectiones minores constituit. Ceterum adnotandum est, Meibomium hanc editionem in Dania degentem adornasse, sumptibusque regiis imprimi curavisse; postea autem cum discederet, omnia exemplaria secum Amstelodamum portasse, neque ea se vivo in lucem publicam prodire passum esse, fortasse quia sibi ipsi non satisfecerat. Post eius mortem emit editionem librarius quidam, et *Hadr. Relandio* tradidit, ut auctiorem eam e collectaneis *Meibomii* ederet. Conf. Journ. des Sçavans, m. Aug. (Amst., 1711, 12) p. 123 — 127; Bibl. choisie T. XXII. p. 302 sqq.; Acta Eruditorum 1711. p. 373 sqq. Bibl. acad. Lips.

1715, — 1723, 8 mai. Epicteti Enchiridion, Graece, Latinisque versibus adumbratum per Ed. Ivie. Ox., e th. Sheldoniano. —— 3 *sh.*, ch. m. 7 *sh.* 6 *d.* *V.* 1754.

1721, 4. — Amst., ap. Ianssonios Waesberg.

1721, 12. *Επικτητου Εγχειριδιον.* Epicteti Enchiridion, cum nova versione latina ac germanica, variantibus lectionibus, nec non perpetuis notis rerumque in capitibus indice, opera I. H. R(*ühlen*). Idsteinii Nassoviorum, ap. I. Iac. Haugium. MDCCXXI. —— Editor se primum Epicteti libellum e latino sermone in germanicum convertisse putabat.

1723, 12. Epicteti Enchiridion, et Cebetis tabula, gr. et lat. Guelferb.

1723, 8. Epicteti Enchiridium una cum Cebetis tabula, Graece Latine cum notis Hi. Wolfii, Is. Casauboni, I. Caselii et aliorum. Quibus Accedit graeca Enchiridii paraphrasis, lacunis omnium codd. Medic. ope a Iac. Gronovio repletis. Recensuit, a pluribus mendis repurgavit, ac notis quibusdam et animadversionibus illustravit I. Casp. Schroederus. Delphis, apud Adr. Bemann. —— Paocis taatum, quae non sunt ullius momenti, mutatis ex editione a. 1683 *ib.* recusa est. Bibl. sen. Lips.

1739, — 1740, 8. Epicteti Manuale, Cebetis Thebani Tabula, Prodici Hercules, et Theophrasti Characteres Ethici. Graeca recognovit, versionem Latinam reformavit, Notas Wolfii, Casauboni, Caselii, Dvporti, aliorumque, recensuit et castigavit, suisque Observationibus auxit et illustravit Ios.

Simpson. Ox., e theatro Sheldoniano, impensis Iacobi Fletscher, Bibliopol. Ox., Prostant apud Rivington et Nourse, Ld., et Thurlbourn, Cbr. —— Nitide et accurate diligenterque typis descripta editio. Exx. in ch. m. magno pretio emuntur; circiter 1 *L.* 11 *sh.* Rep. 1744.

1740, 12. Epicteti Enchiridion, et Cebetis Tabula, Graece et Latine, prioribus editionibus emendatior et auctior. Guelferbyti, Meisner. —— IV, 378 pp. *V.* 1701 et 1756.

1744, 12. *Ἐπικτητου ἐγχειριδιον, Κεβητος πιναξ, Προδικου ἡρακκλης, και Κλεανθους ὑμνος.* Epicteti Enchiridion, Cebetis Tabula, Prodici Hercules, et Cleanthis Hymnus. Omnia graece et latine. Glasguae: in aedibus academicis, excudebat Rob. Foulis, Academiae Typographus. MDCCXLIV. —— Nitida et satis diligenter correcta editio. Exx. etiam in ch. m. occurrunt.

1744, 8. — ed. III. Lond. —— *V.* 1739 et 1758.

1747, 12. Cebetis Tabula et Epicteti Enchiridion, graece et latine. Glasguae.

1748, 12. Epicteti Enchiridion, Cebetis Tabula, et Theophrasti Characteres. Graece et Latine. Glsg., Foulis. —— *V.* 1758.

1749, 8. — Lucae.

1750, 8. Epicteti Enchiridion, Demophili Similitudines et Sententiae, Democratis Sententiae. Graece et Latine. Amst., ap. Wetstein.

1751, 24. Epicteti Enchiridion, Graece. Glasguae, Foulis. —— Nitidissima diligenterque typis descripta editio.

1754, 12. — Glsg. —— *V.* 1715.

1756, 8. Epicteti Enchiridion, graece et latine; cum Scholiis graecis, nunc primum e Bibliotheca regia Dresdensi vulgatis, et novis Animadversionibus. (*Edidit Ch. Glo. Heyne.*) Dresd. et Lps., impensis Mich. Gröll. —— *Uptoni* editio fundamentum est huius editionis, in qua ad textum emendandum *Heyne* primus, praeter alia subsidia critica, Nili editionem adhibuit, ita ut haec multum emendata editio novum editionum ordinem exordiatur. *V.* 1776.

1756, 12. Epicteti enchiridion et Cebetis tabula, graece et latine, prioribus editionibus emendatior et auctior. Guelpherbyti, Meisner. —— 4 *Gr.* Haec editio ad illas prorsus fere spernendas editiones pertinet. *V.* 1799.

1758, 12. —— Rep. *v.* 1748.

1758, 8. Epicteti Manuale, Cebetis Thebani Tabula, Prodici Hercules, et Theophrasti Characteres Ethici, Graece et Latine, in vsum Tyronum accommodati. Graeca cum Mss. collata castigavit, Versionem fidam, nec barbaram adiunxit, Annotationibus omnium Doctissimorum selectis, nec non suis, in quibus verba, sententiae, dogmata, moresque antiqui explicantur, illustravit Ios. Simpson. Editio IV. auctior et emendatior. Lond., impensis G. Hawkins, in Vico vulgo dicto Fleetstrett. MDCCLVIII. —— *V.* 1744.

1771, 8. *Ἐπικτητου Ἐγχειριδιον.* Epicteti Enchiridion, in usum studiosae iuventutis, ex rec. et cum notis Nic. Schwebelii. Nrbg., Monath. —— 160 pp. 12 *Gr.* In notis verba inprimis illustrantur. Diligentissime index est compositus.

1775, 12. Epicteti Enchiridion, graece et latine, ex editione I. Uptoni. Glsg., Foulis. —— Bella editio. Exx. in ch. m. 11 *sh.* emuntur.

1776, 8. Epicteti Enchiridion, graece et latine, cum scholiis adhuc ineditis graecis et novis animadversionibus curavit Ch. Glo. Heyne. Editio altera, emendatior et auctior. Varsaviae et Dresdae, apud Mich. Groellium. —— 12 *Gr.* Laudanda editio. Conf. Neue Philol. Bibl. Vol. III. P. II. p. 292 — 299. Praecipue praemissa dissertatio: de Enchiridio eiusque lectione et recensu magni habetur, cum in ea historia editionum pragmatica, ut dicitur, exponatur. *Wyttenbach* etiam in Bibl. crit. Vol. I. P. II. p. 113 sqq. hanc editionem laudat. *V.* 1756 et 1783.

1782, 18. *Ἐπικτητου Ἐγχειριδιον,* Graece. Curante I. B. Lefeb. de Villebrune. Paris., typis Ph. Dion. Pierres. —— 4 *fr.* Sine notis et variis lectionibus 3 *fr.* Exx. etiam in ch. perg. extant. Non satis diligenter accurateque in texto adornando sex nondum adhibitis codicibus in Epicteto, et tribus in Nilo editor usus est. *V.* 1795.

1783, 12. Manuel d'Epictète et le Tableau de Cébès, en grec, avec une traduction française, par Le Febure de Villebrune. Paris, Ph. D. Pierres. —— In ch. membr. tantummodo duodecim exx. extant, et emuntur 80 — 100 *fr.* Versio *Villebrunii* non satis fida est.

1783, 8. — Lips., ap. Fritsch. —— Titulus tantum novus editionis a. 1776.

1784, — — 1786, 8. —— *V.* Cebes. I. Aa) γ).

1791, 8 mai. Epicteti Manuale, graece cum selectis Heynianis ac suis Notis, nec non indice locupletiore, edidit Laur. Sahl. Cph. Höpfner.

1793, 4. *ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.* Parmae, in aedibus Palatinis, typis Bodonianis. —— Splendidissime typis excusa editio.

1795, 12. Manuel d'Epictète et Tableau de Cébès, en grec, avec une traduction françoise, précédée d'un discours contre la morale de Zénon et contre le suicide, avec des idées d'une morale plus pure, par Lefebure de Villebrune, Bibliothécaire de la Bibliothéque nationale. à Paris, de l'imprimerie de Didot jeune. l'An Troisième. *Voll. II.* —— Non multum differt haec editio ab ea a. 1783 in lucem edita. Exx. quoque in ch. pergam. extant. Recusa est in Collectione Gailii, complectente voll. XIV. et edita Paris., 1795, 18.

1798, 8 mai. Epicteti Manuale et Cebetis Tabula Graece et Latine. Graeca ad fidem veterum librorum denuo recensuit, et, collata omni lectionis varietate, vindicavit illustravitque, latinam versionem, Enchiridii praesertim, ad graeci exempli praescriptum diligenter recognovit et emendavit I. Schweighaeuser. Lips., in libraria Weidmannia MDCCXCVIII. —— CLX, 412 pp. 2 *Th.* 8 *Gr.*, ch. scr. 3 *Th.*, ch. membr. 5 *Th.* Nova recensio est, ad codicum mstorum et editionum fidem constituta.

1798, 8. Epicteti manuale et Cebetis tabula, gr. et lat. Recensuit curavitque I. Schweighäuser. Lps., Weidmann. —— 12 *Gr.*, ch. scr. 16 *Gr.*, ch. membr. 1 *Th.* Haec editio contextum graecum, versionem latinam et delectum variarum lectionum complectitur.

1798, 12. Epicteti manuale, et Cebetis tabula, graece ad fidem veterum librorum recensuit I. Schweighäuser. Lipsiae, Weidmann. —— 6 *Gr.*, ch. scr. 10 *Gr.* Haec est minima editionum, quas *Schweighaeuser* curavit, et contextum graecum tantum cum delectu variarum lectionum continet.

1798, 8. — mit Inhaltsanzeigen, erläut. Anmerkk. u. vollständ. Wortregister für Schulen von J. Dav. Büchling. Lpz., Schwickert. —— 16 *Gr.*

1799, 16. Epicteti Enchiridion cum Cebetis Tabula, graece et latine. Editio prioribus emendatior et auctior. Brunsv., Schroeder. —— 378 pp. Titulus novus editionis a. 1756.

1804, 8. Epicteti enchiridion, Cebetis tabula, Prodici Hercules et Theophrasti characteres ethici, graece et latine per Ios. Simpson. Editio V. cui accedit Epicteti versio metrica per Ed. Ivie. Ox., typis Clarendon. —— 6 *sh.*, ch. m. 9 *sh.* Haec nova editio fragmento a *Schweighaeusero* publicato aucta et diligenter typis excusa est. *V.* 1758.

1812, f. Il Manuale d'Epitteto, testo e tradotto da Lazzaro, e Cesare Lucchesini. Lucca. —— Splendida editio. Sic in Catalogo dei libri ital. che si trovano presso Gu. Piatti, p. 36.

1826, 8. *Ἐπικτητου Ἐγχειριδιον, Κεβητος Πιναξ, Κλεανθους Ὑμνος, ἐκδοντος και διορθωσαντος, και Γαλλιστι μεθερμηνευσαντος του* F. Th. Paris., Eberhard. —— Editor fuit *Ad. Coray*, qui paucis mutatis Schweighaeuseri recensionem recepit. Quae autem mutavit, in notis exposuit.

2) Arriani dissertationes Epicteteae.

1535 sqq. —— *V.* antea Arrianus. I. Cc) 1).

Cc) *Excerpta.*

1719, 4. Flores ex Epicteto collecti a C. W. Lundio. Hfn. —— In codice quodam Bavarico, quem *de Aretin* in Beyträge zur Geschichte u. Litteratur Vol. I. P. I. p. 38 sq. describit; „Sententiae selectae ex Democrito, Epicteto et aliis philosophis, poetis et rhetoribus" continentur.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera integra.*

1) Enchiridion.

1497, f. —— *V.* antea Cebes. II. A, β).

1498, f. Epicteti stoici enchiridion, e greco versum (*per Aug. Politianum*), Laurentio Medici dicatum. Et Aug. Politiani pro Epicteto stoico, ad Bartholomaeum Scalam epistola. Fesulis Kalend. sextil. 1479. —— Inter *Aug. Politiani* Omnia opera. — (Venetiis in aedibus Aldi Romani mense Iulio M. IID. Impetrauimus ab Illustrissimo Senatu Veneto in hoc libro idem quod in aliis nostris.) no. 4

et 5. — Commemorata epistola Politiani Epictetum contra *Scalae* opprobrationes (esse illum obscurum, et saepe errasse) defendit. Hanc splendidam editionem adservat bibl. acad. Lips. Aliae Politiani operum editiones prodierunt: *Florentiae*, 1499, *f.*; *Sebastianus Gryphius excudebat Lugduni Anno MDXXVIII.* (*Voll. II.*); *ib.*, 1533 et 1537, 8. (T. II. p. 195 sqq.); *Bas.*, *apud Episcopium* 1513, *f.*; *Paris.*, *Ascensius.* 1519, *f.*

1508, 4. Enchiridion Epicteti Angelo Politiano interprete. —— *V.* Athanasius. II. Bb) 2) β) Accurata versio, quae arti criticae multum valet.

1516, 4. Epicteti Stoici Enchiridion. —— *V.* Catonis praecepta moralia *etc.* Arg., ex aedibus Schurerianis Mense Martio M. D. XVI.

1516, 4. Enchiridion Epicteti Angelo Politiano interprete. —— *V. ib.* Arg., ap. Matthiam Schurerium, Mense Octobri. Anno M. D. XVI. *Panzer* utramque editionem ipse possidebat. *V.* eiusdem Annal. typ. T. VI. p. 80 et 81.

1517, 4. Epicteti Stoici Enchiridion. —— V. *ib.* Lipsiae in aedibus Valentini Schumann Anno domini Millesimo quingentesimo decimo septimo.

1518, 4. —— V. *ib.*

1518, 4. —— V. *ib.* Arg., apud Matthiam Schurerium Mense Septembri. Anno M. D. XVIII.

1519, 4. Epicteti Enchiridion, Latine, ex interpretatione Angeli Politiani. Arg.

1520, 4. — ex interpretatione Ang. Politiani. Arg., ap. I. Knobloch. —— Cum Catonis Praeceptis moralibus, aliisque.

1520, 4. —— Cum Catone aliisque. Selestad., ap. Laz. Schurer.

1540, 4. Epicteti Enchiridion, Politiano Interprete. Paris., per Conradum Neobarium.

1546, f. Simplicii Commentarius in Enchiridion Epicteti, Latine, Angelo Caninio interprete. Venetiis, ap. Hi. Scotum. —— 2 *ff.* praefixa, 100 pp. Epicteti versio hic ex *Caninii* interpretatione extat. Rep. 1569.

1553, f. Enchiridion Epicteti, latine per Angel. Politianum. —— In eiusdem Operibus. (Bas.) p. 394.

1562, 12. Epicteti Enchiridion, et Altercatio cum Adriano Aug., et Cebetis tabula, latine. Brixiae.

1569, f. —— *V.* 1546.

1642, 32. Epicteti Philosophi Enchiridion et Cebetis Thebani tabula, latine. Quibus accedunt Senecae liber unus de tranquillitate animi, ac sententiae aliquot selectiss. philosophorum. Col., ap. Wilh. Friessen. —— Rec. a. 1660.

1642, 16. Epicteti Enchiridion ex versione Ang. Politiani. Arg.

1651, 24. Epicteti Enchiridion, ex versione Ang. Politiani. Roterodami.

1653, 24. Epicteti Enchiridion, et Cebetis tabula, *etc.* Latine. Gennae, typis Benedicti Guaschi.

1660, 18. —— *V.* 1642. Hac in repetita editione sententiae et librarii index omissae sunt.

1666, 18. Epicteti Enchiridion, ex versione Angeli Politiani. Rintelii.

2) Arriani dissertationes Epicteteae.

1560 — 1563, 8. —— *V.* Bb) 1) in qua editione sola Epicteteae dissertationes latine tantum extant.

B. germanicarum.

1620, 8. EPICTETI Handbüchlein. —— *V.* Agapetus. II. B. et *ib.* p. 88 — 148.

1649, 12. Epicteti Handbuch, übers. von J. Joach. Gesdes. Stockholm.

1661, 12. Epiktet's Handbuch, verdeutscht von Brigitta Tott. Copenhagen.

1693, 8. — übers. von Wolfg. Cph. Räthel. Baireuth. —— Rep. 1718.

1694, 8. Des Epiktetus Politische Sittenlehre in vier Sprachen.

1710, 12. Epiktets Handbuch, übers. von Weisse. —— *V.* eiusdem Drei klügsten Leuten in der Welt. Leipz., Kühtz.

1716, 8. Das Handbüchlein des weissen Mannes Epicteti ins Deutsche übersetzt. Dessau, bei Johann Wilh. Däringen. —— Ex *Politiani* latina versione haec germanica facta, sed admodum libera est.

1718, 8. Epicteti Hand-Büchlein, in welchem allerhand kräftige Mittel wider die Krankheiten des Gemüths zu finden seynd; Allen Menschen, die sich klug zu seyn dünken, oder die noch klug werden wollen, zu höchst-nöthiger Bedürfnis, und ungemeinen Nutzen a. dem Griech. ins Teutsche übers. von Rathian. Nürnb. —— Interpretis nomen verum est *Räthel*, cuius versio, quae nihil fere valet, iam a. 1693 prodiit.

1718, 8. Des klugen Epicteti Enchiridion oder Lehr-reiches Handbüchlein

nebst einer Zugabe zum gemeinen Nutz in Teutsche Verse übersetzet von Melchior Dietrich Procopio. Berlin. —— Adlecta sunt loca bibliorum Saerurum similia et ex Nili supra commemorato libro.

1719, 8. Der weise und tugendhafte Epictetus in der Sauerbrunnencur zu Schwalbach, nebst dem kleinen Görgel in Lebensgrösse, vorgestellet durch Ludw. Ernst von Faramond. Lpz. —— Notae sunt forma dialogi adornatae et spectant ad moralitatem.

1721, 8. —— *V.* I. Bb) 1).

1747, 8. Die Gemüthbildungen des Epictets, nebst der Erklärung des Gemäldes des Cebes, aus dem Französischen des Herrn Abts v. Bellegarde ins Deutsche übersetzt von A. B. C. Leipz. u. Görlitz, in der Marchischen Buchh.

1781, 8. Des stoischen Weltweisen Epiktet moralisches Handbuch. Aus dem Griechischen. Nebst dem Leben desselben aus dem Französ. des Herrn Dacier (*übers. von Dan. Is. Langsdorf*). Frankf. a. M., bei den Eichenbergischen Erben. —— 6 *Gr.* Admodum libera versio, sed facilis.

1782, 8. Epiktetus Handbuch und Lebensregeln a. d. Griech. übers. von Ernestine Ch. Reiske. —— *V.* eiusdem librum: Zur Moral; aus dem Griech. übersetzt. (Lpz. gelehrte Buchh.) p. 201—233, p. 233—255.

1783, 8. Epiktets Handbuch. Aus dem Griechischen mit erläuternden Anmerkungen. Von Gli. Ch. C. Link. Nürnb., bei J. Eberh. Zeh.

1786, 8. — übers. von J. H. Jacobi. —— *V.* Cebes. II. B.

1790, 8. Epiktet's Handbuch, neu übersetzt und bearbeitet. Nebst zwei Abhandlungen über Uebersetzungen aus dem Griechischen und über das stoische Lehrgebäude. Von J. G. Ph. Thiele. Frankf., Schäfer. —— 8 *Gr.*

1790, 8. Epiktet's moralisches Handbuch aus dem Griech. übers. und mit erklärenden Anmerkk. begleitet (*von F. W. Motz*). Halle, Curt. (Berl., Laue.) —— 3 *Gr.*

1798, 8. Epiktets Enchiridion übers. von L. P. Snell; nebst einer Abhandlung, worin die vornehmsten Punkte der stoischen Moralphilosophie verglichen werden. Herrmann im Thal Ehrenbreitstein u. Frankf. am Main. —— 6 *Gr.*

1805, 8, Schule der Weisheit, nach Epictet von I. A. Briegleb. Coburg, Sinner. —— 12 *Gr.* Valde laudanda versio.

1826, 8. Epictets Handbuch der stoischen Moral. Aus dem Griech. übers. u. mit erläut. Anmerkk. begleitet. Nebst Nachrichten über Epictets Leben und Schriften von Fr. Junker. Mannh., Löffler. —— XXV, 54 pp. 12 *Gr.* Non multa reprehendebantur in hac versione. V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1827, P. 2. p. 185 sqq., *Iahnii* Jahrbb. 1827, Vol. III. p. 300—305.

C. gallicarum.

1) Enchiridion.

1544, 12. Le Manuel d'Epictete traduit en Françoys par Ant. du Moulin. à Leiden. —— *V.* 1550 sq.

1550, — 1558, 12. Le Manuel d'Epictete, traduit du Grec en François par Claude Gruget, et les sentences des Philosophes de Grece, trad. par Ant. du Moulin. —— In calce versionis gallicae: Lettres de Phalaris et d'Isocrate. Paris, 1550; Anvers, 1558.

1567, 8. — trad. par Andr. Rinandeau. Poitiers.

(1600,) — 1612, — 1636, 8. Traités philosophiques [savoir la Constance et Consolation ès calamités publiques; la Philosophie morale des Stoïques, le Manuel d'Epictète, les Résponses d'Epictète aux Demandes de l'Empereur Adrien], (*trad. par Gu. du Vair.*) —— *V.* eiusdem: Oeuvres. (Rouen, 1612) p. 777 sqq. Prima editio prodiit *Parisiis*, sine a. notitia et interpretis nomine secundum *Barbier* in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes T. II. (Paris, 1806, 2) p. 415 no. 7157.

1653, 8. Les Morales d'Epictète, de Socrate, de Plutarque et de Sénèque, extraites et traduites en françois (*par Jean Desmarets de Saint-Sorlin*). Imprimé au château de Richelieu, par Migon. —— Sie *Barbier* l. c. T. II. p. 85. no. 4636.

1655, 8. — traduit. Paris.

1667, 12. Manuel d'Epictète et Tableau de Cebes, trad. par Aeg. Boileau. Edition revue et corrigée. à Rouen.

1688, 12. Le Manuel d'Epictete avec des Reflexions tirées de la Morale de l'Evangile. Par Mr. Coquelin Chancelier de l'Eglise & Université de Paris. à Paris, chez Claude Barbin. —— In ampla praefatione praemissa de vita Epicuri agitur.

1700, 12. Le Manuel d'Epictete et Paraphrase grecque, trad. en françois par Mich. Mourges, Soc. Jesu. à Paris. —— In eiosdem: Parallele de la Morale Chrétienne avec celle des Anciens Philosophes. Paris.

1701, 12. Les Caracteres d'Epictete avec l'explication du Tableau de Cebes, par M. l'Abbé de Bellegarde. à Trevoux, chez Estienne Ganeau. —— *V.* 1709.

1709, 12. — NE., revuë, corrigée et augmentée. à Amst., chez H. Schelte. —— *V.* 1701 et 1734.

1715, — 1731, 12. Le Manuel d'Epictete, et les Commentaires de Simplicius; ensemble un nouveau Manuel d'Epictete, tiré des Livres d'Arriam, et cinq Traités de Simplicius sur des sujets importans pour les Moeurs et pour la Religion; le tout traduit du Grec en François avec des Remarques; et la Vie d'Epictete, par André Dacier. à Paris. *Voll. II.* —— 6 *fr.* *V.* 1776 et 1775.

1734, 12. — à la Haye. —— *V.* 1709 et 1741.

1741, 12. — Edition IV. à la Haye. —— 256 pp. *V.* 1734.

1772, 12. — à Paris.

1772, 12. — à Bouillion. —— Hae duae posteriores editiones versionem *Bellegardi* continent. *V.* 1741.

1775, 12. — Traduction corrigée, avec une préface de L. Dutens. à Paris, de l'imprimerie de Didot l'aîné. —— Est *Dacierii* versio. Praefatio onnullis mudo exemplaribus nomine editoris *Dutens* signata est. *V.* 1780.

1776, 12. — par André Dacier. Paris. *Voll. II.* —— 7 *fr.* *V.* 1715 et 1790. Haec editio adiungitur collectioni inscr.: Bibl. des anciens philosophes.

1780, 8. — Dresde. —— *V.* 1789 et 1799.

1782, 18. — traduit en François par M. N(*aigeon*), avec le commentaire de Simplicius. Paris. —— *V.* 1790. In collectione inscr.: Collection des Moralistes anciens est Vol. I.

1783, 8. Le Manuel d'Epictète, précédé de Reflexions sur ce Philosophe et sur la Morale des Stoiciens, par M. de P. (*Fr. René Jean de Pommereul.*) C. a C. R. d. l'A. (*Capitaine au Corps Royal de l'Artillerie.*) Geneve, B. Chirol. —— 70 pp. *V.* 1822.

1784, 18. — trad. (*par de Bure St. Fauxbin.* Paris, de l'imprimerie de Monsieur. *Voll. II.*

1787, 8. Le Manuel d'Epictète avec le Tableau de Cebes, trad. en Franç. par Mr. l'Abbé Bellegarde. NE. Strasb. —— *V.* 1701.

1789, 12. Le Manuel d'Epictète trad. du Grec, avec les commentaires de Simplicius. Le nouveau Manuel et le tableau de Cebes. NE. Paris, J. Fr. Bastien. —— *V.* 1780 et 1790.

1790, 8. Le Manuel d'Epictète, traduit du grec (*par A. Dacier*), plus soiguée, plus concertée et plus correcte que les précédentes, avec les Commentaires de Simplicius, le Nouveau Manuel (*tiré d'Arrien, traduit par le même Dacier*) et le Tableau de Cébès (*traduit par M. Belin de Ballu*). Paris, I. Fr. Bastien. —— 6 *fr.* *V.* 1789.

1793, 8. Manuel d'Epictète, nouvellement traduit du grec, précedé d'un Discours sur la vie et la morale d'Epictète. Par Gabr. Brotier, et publié par Andr. Ch. Brotier. Paris, Mérigot. an. II.

1795, 12. —— *V.* antea I. Bb) 1.

1796, 12. Manuel d'Epictète et Tableau de Cébès, traduction du Citoyen (*Armand Gaston*) Camus. Paris, a. IV. *Voll. II.* —— *V.* 1803.

1797, 4. Le Manuel d'Epictète avec le tableau de Cebès, traduits du Grec en vers françois (*par P. J. B. Chondard Desforges*). Paris, an. V.

1799, 8. Manuel d'Epictète, avec un extrait des ses autres ouvrages, trad. par Mr. Dacier. NE. Dresde. —— *V.* 1790.

1799, 18. Le Manuel d'Epictète et Tableau de Cébès, traduits du grec; present d'un père captif à ses enfans (*par A. G. Camus*). Paris, Renouard an. XI. *Voll. II.* —— 2 *fr.* 50 *cent.*, ch. membr. 3 *fr.* *Barbier* in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes (1806, 8) T. II. p. 6 indicat a. XI. i. e. 1801, nisi ibi errore typ. XI. pro IX ortum est.

1803, 18. — par Arm. Gaston Camus. Paris, A. A. Renouard. an. XI. *Voll. II.* —— *V.* 1796.

1803, 12. Manuel d'Epictète, suivi du Tableau de Cebès. Paris, Perlet. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

1814, 8. Les Maximes de Phocylides, et de Théognis, et des Vers dorés de Pythagore, suivi du Manuel d'Epictète, trad. en français par Pillot. Douai.

1822, 18. — par Fr. René J. de Pommereul. Paris, Igonette. —— 2 *fr.* 50 *cent.*

1826, 8. —— *V.* infra K).

2) Arriani dissertationes Epicteteae.

1630, 8. Les Propos d'Epictète, recueillis par Arrien, Auteur Grec, son disciple, translatez du Grec en François, par Jean de St. François, dit le P. Goulu, religieux Fueillentin. à Paris.

D. italicarum.

1564 (*et* 1565), 8. La Morale Filosofia Brevemente descritta per due Filosofi; Epitteto Stoico, Aristotele Peripatetico: dove si insegna tutta quella perfettione, alla quale si perviene col lume della Natura. Et il Trattato di Plutarco dell' amor de' Genitori verso i Figliuoli. Opere nuovamente di Greco ridotte in Volgare da M. Giulio Ballino. In Venetia, per Gio. Andrea Valvassori. MDLXV. —— *V.* 1689.

1582, 8. Commentari di Simplicio sopra l'Enchiridio d'Epitteto, Filosofo Stoico. Arte di correggere la vita humana, fatta Italiana per M. Matteo Franceschi Cittadino Vinitiano. In Vinegia, appresso Angelo Bonfadio, 1582. Con Privilegio per anni XV.

1583, — 1587, 8. Arte di correggər la vita humana, scritta da Epitteto Filosofo Stoico, & commentata da Simplicio, Tradotta da M. Matteo Franceschi Cittadino Vinitiano. Nella quale si comprendono maravigliosi precetti & costumi alla religione Christiana, per lo viver retto e civile delle persone. Con privilegio. In Venetia, appresso Francesco Ziletti.

1647, — 1653, 8. Sancti Conti Sapientia degli Stoici col Manuale d'Epitteto. Roma.

1655, 12. Manuale d'Epitteto Filosofo o vero Arte di correggere l'umana Vita con alcune considerazioni fatte da Stefano Malfati: alla Real Maestà della Regina Alessandra di Svezia, Gotia, e Wandalia. In Roma, per Angelo Bernabò.

1689, 8. — Roma. —— Rec. ex editione principe.

1694, 12. La Politica Morale d'Epitteto posta in quattro delle più celebri Lingue dell' Europa, Distincta in 77. Regole, e dicata all' Illmo & Eccmo Sig. D. Francesco Pio di Savoja Principe di S. Gregorio ec. Stampata in Einsidla nell' Helvezia per Henrico Ebersbach. L'anno 1694. Con licenza de' Superiori. —— Titulus et praefatio germanico, hispanico, gallico et italico sermone sunt expressi.

1704, 16. In Venetia, MDCCIV. per Domenico Lovisa à Rialto. Con Licenza de' Superiori.

1709, 8. La Morale d'Epitetto. —— Adiectum est libro: Paralello della Morale Christiana con quella degl' antichi Filosofi del P. Michele Mourgues della Compagnia di Gesù. In Venezia, presso Andrea Poletti.

1714, 12. I Caratteri d'Epitteto *ec.* portati dal Greco in Francese *ec.* e dal Francese nel Volgare Italiano dall' Abb. Nicola Felleti *ec.* In Venezia appresso Girolamo Albrizzi *ec.*

1735, 4. Manuale d'Epitteto, trad. da At. Maria Salvini. —— *V.* in eiusdem Discorsi accademici (Vn.) T. I. p. 299 sqq.

1786, 8. Il Manuale d'Epitteto, tradotto e commentato da Orazio Maria Paguini. Vicenza.

1793, 4 *et* 8. — volgarizz. da Eritisco Pilenejo. Parma, Bodoni.

1795, 18. Il Manuale d'Epitteto e la Tavola di Cebete Tebano, versione dal greco del P. G. M. Pagnini. Pavia.

E. anglicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1758, 4. All the Works of Epictetus, which are now extant; consisting of his Discourses, preserved by Arrian, in four Books, the Enchiridion, and Fragments. Translated from the original Greek, by Elizabeth Carter. With an Introduction, and Notes, by the Translator. London, printed by S. Richardson, and sold by A. Millar, etc. —— Versio laudanda et magni aestimata est. Exx. in ch. m. raro occurrunt. *V.* 1759 sqq. Bibl. sen. Lips.

1759, 12. — The second Edition. Lond. *Voll. II.*

1759, 8. — Translated from the original Greek, by Elizabeth Carter. Dublin. —— Haec editio furtim recusa est.

1768, 12. — by Eliz. Carter, *etc.* London. The third edition. *Voll. II.* —— *V.* 1758.

1807, 8. — by Eliz. Carter *etc.* Lond. *Voll. II.* —— 12 *sh.* Haec quarta editio interpretis postremas curas continet.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1567, 8. The Manuell of Epictetus, Translated out of Greeke into French, and now into English, conferred with two Latine Translations. Herevnto are annexed Annotations, and also the Apothegs(?) of the same Author. By Ja. Sandford. Imprinted at London by H. Bynneman for Leonard Maylard. —— V. *Herberti* Typogr. Antiq. Vol. II. p. 966; Vol. III. p. 1316; et: The bibliographer's Manual by W. Th. Lowndes. (Lond., 1829, 8) P. VI. p. 671.

1656, 4. Epictetus translated into English. London.

1670, 8. The Life and Philosophy of Epictetus, with the Emblem of Human Life by Cebes, rendered into English by John Davies. Lond., by F. R. 3 *sh.* 6 *d.*

1692, — 1697, — 1791, — 1709, — 1716, — 1732, 12. Epicteti Enchiridion; or, the most excellent Morals of Epictetus, made English in a Poetical Paraphrase, by Ellis Walker. London.

1694, — 1700, — 1704, — 1721, — 1741, — 1750, 8. Epictetus' Morals, with Simplicivs' Comment, made English from the Greek, by George Stanhope, D. D. Dean of Canterbury, and Chaplain in Ordinary to his Majesty. With the Life of Epictetus from Monsieur Boileau. London.

1707, 8. Epictetus's Manual in English Verse with Notes by I. W. To which is added Cebes's Table never before translated into English verse by a Lady. London.

1736, 12. The Manual of Epictetus, the Philosopher, translated from the original Greek, by William Bond. London.

F. hispanicarum.

1612, 12. Doctrina del Estoico Filosofo Epicteto, que se llama communmente Enchiridion, traducido de Griego, por el Maestro Francisco Sanchez, Cathedratico de Rhetorica, i Griego en la Universidad de Salamanca. Impresso en Pamplona per Carlus la Bayen. —— Rep. a. 1632.

1630, 8. Ortografia Kastellana, nueva, i perfeta dirixida al Principe Don Baltasar N. S. i un el Manual de Epikteto, i la Tabla de Kebes, Filosofos Estoikos. Al ilustrissimo señor Konde Duke Traduzidos de Griego en Kastellano, por el Maestro Gonzalo Korreas, Katedratiko de propiedad de lenguas xubilado, i de maiores de Griega en la Uuiversidad de Salamanka, Konforme al orixinal Greko Latinu, Korreto, i traduzido por el mesmo. Kon privilexio Real, en Salamanka en kasa de Xatinto Tabernier, impresor de la Universidad, año 1630. —— Versio admodum dura est.

1632, 12. Las coplas de Don Jorge Manrique, *etc.* — La ductrina del Estoico Filosofo Epicteto, traducido de Griego por el Maestro Francisco Sanchez el Brocense. Con licencia. En Madrid, Por la viuda de Alonso Martin, año 1632. —— De his editionibus *v. Clementis* Spec. bibliothecae Hispano-Maiansianae p. 99 sq., p. 138.

1635, — 1661, 8. — traducido en versos por Don Fr. de Quevedo Villegas. —— *V.* eiusdem Obras. (Brussellas, 1661, 8; Barcell., 1635, 8) T. II. p. 518 sqq. Recusa est haec versio in Parnaso Español T. III. p. 118 sqq.

G. portugallicarum.

1594, 12. Manual de Epicteto filosofo, traduzido do grego em lingoagem portugueza (*por Al. de Sousa*). Coimbra, Ant. Mariz. —— Rep. prodiit *Lisboae*, 1595, 12.

1785, 8. — novamente correcta e illustrada com escolios e annotações criticas, por L. Ant. de Azevedo. Lisboa. —— 480 *rees.*

H. hollandicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1658, 8. Epictetus redenen, door Arrianus, zijn toehor der vergadert, met dessels Handboek, en Cebes tafereel, door J. H. Glazemaker vertaalt. t'Amsterdam.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1617, 24. Hantboeksken van Epictetus, mitsgaders het tafereel van Cebes. Te Leyden, in de Druckkerey van Ravelingen.

I. polonicarum.

1651, 4. — Krakow.

K. neograecarum.

1828, 8. Manuel d'Épictète, Tableau de Cébès, et Hymne de Cléanthe, en grec moderne, avec une traduction française en regard et des notes (*par Ad. Coray*). Paris, F. Didot. —— 6 *fr.*

L. slavonico-serviarum.

1799, 8. Kewita ikona ili izobraženie czelowéczeskago xitija, i Epicktita rucznica ili nrawonczitelna Knižica prewedene s' Greczeskago na Slaweno-Serbskii jez'ik Dimitriem' Nikolaewiczem' Darwar', a izdane gospodarom' bratom' ego Joannem' Nicolaewiczem' Darwar. w Bndimé.

M. rabbinicarum.

1709, 4. *Ch. H. Ritmeieri* Spec. philosophiae Epicteti s. Enchiridion ejus priora capita rabbinice versa et illustrata. Helmst.

III. *Illustrantia Epictetum scripta.*

( ) Ueber Epictet's Geist. —— *V.* adpendicem Epictet's Geist in libro inser.: Der Mentor für Jünglinge (auf Universitäten. Quedlinb., 1796, 8. Excerpta ex Epicteti libro hic extant.

( ) Les trois Manuels, ouvrage moral, écrit dans le genre d'Épictète. Paris, 1796, 8.

Paullus *Antonius:* Diss. praeside I. Dav. Schweitnero defensa; Idea philosophiae Epicteteae, Epicteti Enchiridio delineata. Lips., 1681, 4.

J. Fr. *Beyer:* Ueber Epiktet und sein Handbuch der stoischen Moral, in biographischer und litterarischer Rücksicht. Marb., in d. neuen akad. Buchh. (Krieger.) 1795, 8. —— VI, 102 pp. 6 *Gr.*

Giles *Boileau:* Vie d'Épictète et sa Philosophie. IIe édition, revue et augmentée. Paris, 1657, 12. —— Prodiit etiam cum Caractères d'Épictète, par Bellegard. 1709, 12. Editio IIa a 1667, 12. *Parisiis* in lucem emissa est.

Iac. *Brucker:* De Epicteto eiusque philosophia. —— *V.* eiusdem historiam crit. philosophiae Vol. II. p. 568—574.

C. Ph. *Conz:* Ueber Epiktet. —— *V.* eiusdem Abhandl. f. d. Geschichte u. das Eigenthümliche der späteren Stoischen Philosophie *etc.* Tüb., 1794, 8.

L. Ch. *Crellii* Dissertationes II, in quibus τα του Ἐπικτητου ὑπερσοφα και ἀσοφα dilucide commonstrantur. Lps., 1711 et 1716, 4.

H. *Dodwelli* Diss. de aetate Epicteti et Arriani. —— V. *I. Hudsoni* Geographos minores, Vol. I. p. 106 sqq.

J. Jacq. *Garnier:* Mémoires sur les ouvrages d'Épictète. —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLVIII. p. 408—454.

Zach. *Hemmingeri* Paraphrasis iambica in Epicteti Enchiridion. Basileae, 1711, 8.

Cph. A. *Heumann:* Disp. de philosophia Epicteti, respondente Ioanne Adamo Schlaeckio. (1703) Jenae. 4. —— Diligenter elaborata scriptio.

I. F. *Mieg:* Ueber Epictets Charakter und Denkungs-Art. —— *V.* In Pfälzisches Museum T. I. P. 4.

Dan. *Müller:* Progr. de Epicteti Christianismo. Chemnicii, 1724, 4.

F. Ch. Gli. *Perlett:* Progr. Dictaminum Stoicorum et Christianorum quorundam, ab una parte ex Epicteto, ab altera vero e novo Testamento desumtorum, comparatio. Specc. II. Erford., 1798. 1799, 4.

Rich. *Porson:* Notae in Epictetum. —— *V.* eiusdem Tracts and Miscellaneous criticisms. (Lond., 1815, 8) p. 174—178.

J. *Rook:* A Dissertation concerning the moral System of the Stoicks compared with that of the other ancient philosophers; and particularly upon the writings of Epictetus, shewing he surpassed all of this Sect both in his life and doctrines; and that his Enchiridion translated by Dr. Stanhope (under the title of Epictetus's Morals) is only a small extract out of his Discourses: which original discourses of his have never yet been attempted in English. To which therefore are here added Proposals for printing by Subscription, A new translation from the Greek of all Epictetus's Works. Containing 1. His Discourses in four books. 2. His Enchiridion. 3. His Maxims. To which will be prefix'd, A short Account of his Life, and such of his writings, as have not reached our times. Sent in a Letter to the Author of the Present State of the Republick of Letters. By John Rook. —— *V.* ephem. inser.: The present State of Republick of Letters for August 1730. p. 121—133.

Mich. *Rossal:* (Praeside Hemsterhusio) Disp. de Epicteto, philosopho stoico, qua

probatur, eum non fuisse Christianum. Accessit Eiusdem oratio de praestantia graecae linguae. Groeningae, 1708, 8.

Entretien de M. *de Saci* et de Rob. *Pascal* sur les Philosophes Epictete et Montagne. —— In calce vol. IV. libri inser.: Histoire générale de Port-Royal depuis la reforme de l'abbaye jusqu'à son entiere destruction. 'A Amsterdam. (Paris. 1755—1757. 12. Voll. X.)

Levini I. *Schlichtii* Observationes selectae in Epicteti Enchiridion et Cebetis Tabulam, summo Polyhistori I. Alberto Fabricio officiosissime sacratae. Halae Magdeb., 1712, 12.

J. Jac. *Sucro*: Ueber Epiktet u. seine Lampe. Brandenb., 1759, 8. —— 3 *Gr.*

(P. *Tholomas*:) Discours sur le philosophe Epictète, dédié à quelques philosophes de ce temps. Paris, Hérissant. 1760, 8.

I. Erdm. *Valther*: Diss. super vita regenda secundum Epictetum, praecipua quaedam. Lps., 1747, 4.

EPICURUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 803 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 582 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) περι φυσεως.

1809, f. Fragmenta Epicuri libri de natura, eruit atque edidit C. Rosinius. —— *V.* in Voluminum Herculanensium Vol. II. (Neapoli.) Continentur hic libri II. et XI., operis quod est inscriptum: περι φυσεως, magna cum diligentia ex Herculanensibus voluminibus eruti. Rec. a. 1818.

1818, 8. Epicuri Fragmenta librorum II. et XI. de Natura, in Volum. Papyraceis ex Herculano erutis reperta, probabiliter restituta, latine versa, scholiis et commentario illustrata a Car. Rosinio. Ex Tomo II. Volum. Herculan. emendatius edidit, suasque adnotationes adscripsit. Lps., Vogel. —— 16 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.*, ch. membr. 1 *Th.* 8 *Gr.*

1824, 8. Epicuri liber περι φυσεως. —— *V.* Hercolanensium Voluminum partem primam. Oxonii, sumptibus Typographei Clarendoniani lithographice excudebat N. Whittok.

2) Epistolae.

1791, — (*tit. n.*) 1808, 8. Epicuri epistola ad Herodotum, graece. —— *V.* notea Diogenes Laertius I. Bb).

1813, 8. Epicuri Physica et Meteorologica duabus epistolis eiusdem comprehensa. Graeca ad fidem librorum scriptor. et editor. emendavit atque interpretatus est I. Glo. Schneider. Lps., Vogel. —— 20 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.*, ch. membr. 1 *Th.* 12 *Gr.* In edendo harum duarum epistolarum contextu, quae sunt ad Herodotum et Pythoclem datae, quasque Diogenes Laertius servavit, *Schneider* Eudociae Violario p. 173—192 usus est, cuius auctoritate multa aliter atque hucusque legebantur, constituit.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1792, 8 mai. Epicur's Moral, von Batteux aus seinen Schriften gezogen, übers. aus d. Französ. ins Deutsche. Halberst., Gross. —— 16 *Gr.* Primum haec versio prodiit *Mitaviae*, 1774, 8.

B. gallicarum.

Aa) *Opus integrum.*

17.., 12. Lettre d'Epicure à Menecée, trad. de l'Anglois de Buckingham, par I. B. Castillon. —— *V.* Recueil II. de la Soc. Typograph. de Bouillun, p. 179 sqq.

Bb) *Excerpta.*

1686, 12. La morale d'Epicure, extraite et traduite par des Coutures. —— *V.* La Vie d'Epicure par Jacq. Boudelte. à la Haye.

1755, 12. Les songes d'Epicure, traduits du Grec, par le Docteur Ugtvogt, Professeur en langues orientales au college de Richelieo, et publiés par le Chevalier D. (*Louis de Beausobre*) Berlin et Paris.

1758, 8. La Morale d'Epicure, tirée de ses propres Ecrits par l'Abbé Batteux. Paris.

C. anglicarum.

1656, 4. — 1670, 8. Morals written by Epicurus; collected partly out of his owne Greek Text in Diogenes Laertius, and partly out of the Rhapsodies of Marcus Antoninus, Plutarch, Cicero and Seneca: and faithfully englished by Walter Charleton, with an Apologie of Epicurus. London.

1712, 8. Epicurus's Morals, translated from the Greek by John Digby, Esq. With Comments and Reflections taken out of several Authors. Also Isocrates his Advice to Demonicus, done out of Greek by the same hand. To which is added an Essay on Epicurus's Morals written by Mr. Johnson. London. —— 2 *sh.* 6 *d.* *V.* 1822.

1822, 8. The Life and Morals of Epicurus, translated from the Greek. By J. Digby. With Comments and Reflections from several authors. Lond. —— 176 pp. *V.* in Class. Journ. no. LIX. p. 47 sq. Rec. ex editione a. 1712. In libro bibliogr. inscr.: The bibliographer's Manual by *W. Th. Lowndes* (Lond., Pickering. 1829, 8) P. VI. s. v. Epicurus, ubi ceterae editiones indicantur, huius edit. notitia deest, quod miror.

III. *Illustrantia Epicurum scripta.*

( ) Sur les idoles d'Epicure. —— *V.* in Mem. de Berlin. (1715) p. 78 sqq.

( ) Epicuro difeso; osservazioni critiche sopra la di lui Filosofia. Ven., 1756, 4.

( ) Schreiben betreffend die Indolenz des Epicurs, darinnen er die höchste Glückseeligkeit setzt. —— *V.* Gundlingiana T. II. p. 181 sqq.

Walter *Anderson*: An accouut of Epicurus. —— *V.* eiusdem Philosophy of Ancient Greece investigated. (Lond., 1791, 4) P. VIII.

Trogilli *Arnkiel*: De philosophia et schola Epicuri. Kil., 1671, 4.

Gu. H. *Beckher*: Diss. de praeiudiciis, quae Epicurum foedae voluptatis reum incrustarunt. Regiom., 1718, 4.

I. F. *Behrendt*: Progr.: Adversaria ad dubia auctorum (*graec. et lat.*) loca. Servestae, 1755, 4. —— Pag. 1 sqq. Inprimis duo loca epistolarum Epicuri ad Menoeceum et ad Pythoclem tractantur.

Fr. *Bernerii* Anatomia ridiculi muris h. e. dissertatiunculae I. B. Morini adversus expositam a P. Gassendo Epicuri philosophiam. Paris., 1651, 4.

I. Achat. Felix *Bielkius*: Diss. qua sistitur Epicurus Atheus, contra Gassendum, Rondellum, Baelium (Dictionaire T. II. p. 364 sqq.) Jn., 1741, 4.

Ch. F. *Boerner*: De disputatione Pauli cum Epicureis et Stoicis ad Act. XVII. 18. Jn., 1751, 4.

Iac. *Brucker*: De Epicuro. —— *V.* eiusdem Histor. crit. philosophiae T. I. p. 1229 sqq.; T. II. p 64 sqq.; T. IV. P. I. p. 503 sqq.

G. *Cheyne*: Remarks on the system of Epicurus. —— *V.* eiusdem Philosophical Principles of natural Religion. (Lond., 1705) Vol. I. (1715) Vol. II.

Dav. *Ebersbach*: Disp. de Epicuro, foedae voluptatis reo. Lps., 1701, 4.

I. F. *Ebert*: De Epicuro. —— *V.* eiusdem Dissertationes Siculas T. I. (Regiom., 1825, 8) p. 111 sq.

H. Ascan. *Engelcke*: Exercitatio Anti-Gassendiana, ostendens minus sufficientem esse illam, quam Gassendus in se suscepit, Epicuri defensionem. Rostochii, 1697, 4.

M. *de Evremont*: Sur la Morale d'Epicure. —— *V.* eiusdem Oeuvres. (Amst., 1726, 8) T. IV. p. 387.

I. *Fausti* Diss. de Deo Epicuri. Arg., 1685, 4.

I. *Foster*: Enarratio et comparatio doctrinarum moralium Epicuri et Stoicorum: Diss. quae primum retulit I. Foster. In scholis publicis recitata Kal. Iul. 1754. Lond., 1758, 4.

Pet. *Gassendi* de Vita et moribus Epicuri commentarius, libris VIII constans. Lugd., 1547, 4. —— Praemissa effigies non est Epicuri, sed Xenocratis. Rep. *Hagae Comitum*, 1656, 4.

— —: Animadversiones in Diogenem Laertium de vita et philosophia Epicuri. Lugd., 1649, f.

— —: Syntagma philosophiae Epicuri. Hagae Comitum, 1659, 4. —— Rep. *Lond.*, 1668, 12; *Amst.*, 1684, 12.

Gauges *de Gozze*: La Discolpa di Epicuro. Roma, appr. Vitale Mascardi, 1640, 4.

Arn. Herm. L. *Heeren*: De Epicuro. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis Stobaei, in calce Voluminis II. p. 196

Heumann: Scriptorum de philosophia epicurea catalogus. —— *V.* eiusdem Acta philosophica T. II. P. X. p. 637—650.

Nic. *Hilli* philosophia et schola Epicuri. Kil., 1671, 4.

I. Mich. *Kernii* Diss., Epicuri prolepseis sive anticipationes sensibus demum administris haustae, non vero menti innatae, in locum M. T. Ciceronis de N. D. cap. 16 sqq. respond. I. G. Bienero. Gotting., 1756, 4.

Gu. Traug. *Krug*: Progr. seu diss., qua Zenonis et Epicuri de summo bono sententiae cum Kantiana hac de re doctrina breviter comparantur. Wib., 1800, 4.

Cph. *Meiners*: Ueber Epikur u. dessen Charakter. —— *V.* Philologische Bibl. (Gött., 1771 et 1772) Vol. I. P. 5 et 7. Rec. inter eiusdem Philos. Vermischte Schriften. *ib.*

Magni *Omeisii* Diss. Epicurus ab infami dogmate, quod summum bonum consistat in obscoena corporis voluptate, defensus. Altd., 1679, 4.

Sam. *Parker*: De Epicuro eiusque doctrina. —— *V.* eiusdem Disp. de Deo et Providentia divina. (Ox., 1703, 4) Disp. I. p. 30 sqq., Disp. III. p. 221 sqq.

Gust. *Peringer*: Disp. de Epicuro. Ups., 1685, 8.

Gf. *Ploucquet*: De Cosmogonia Epicuri Disp. Tüb., 1755, 4.

Fr. *de Quevedo*: Defensa de Epicuro. Barcinone, 1631, 8. —— Rec. inter eiusdem Obras. (Brusellas, 1671, 4) T. III.

Iac. *Rondelli* De vita et moribus Epicuri Disputatio. Amst., Deshordes. 1693, 12. —— Etiam exx. in ch. membr. extant. Conf. Acta Eruditorum (1693) p. 121 — 126. Ceterum e sermone gallico (liber est inscr.: La vie d'Epicure. Paris, 1679, 2, qui auctior prodiit: à la Haye, 1686, 12.) in latinum traducta est.

Ign. *Rossius*: De Diogenis Laert. lib. X. —— *V.* Diogenes Laertios. III. *ib.* p. 252 — 328.

I. Con. *Schwarz*: Iudicium de recondita theologia Epicuri, vulgo Atheis annumerati. Commentationes II. Coburgi, 1718, 4. —— Rep. in Museo Casimiriano P. I. (Cob., Ahl. 1771, 8) p. 144 — 226. Harum commentationum *Schneiderus* in editione sua, quam supra indicavi, excerpta dedit.

Sam. *de Sorbiere*: Lettres de la vie, des Moeurs et de la Reputation d'Epicure, avec des Reponses à ses Erreurs. —— *V.* eiusdem Lettres et Discours. (Paris, 1660, 4) p. 223 sqq.

C. F. *Stäudlin*: Epikurus. Die Verschiedenheiten der Aristippischen und der Epikurischen Ethik. —— *V.* eiusdem Geschichte der Moralphilosophie. (Hannover, Helwing. 1822, 8) p. 230 — 246.

I. *Stockhausen*: Epikur als ein Kenner und Freund der schönen Wissenschaften, wider seine Ankläger vertheidiget. Helmst., 1751, 4.

William *Temple*: Upon the Gardens of Epicurus. —— *V.* eiusdem Miscellanies. (Lond., 1696, 8) P. II. Essay II. p. 73 sqq., et v. eiusdem Works. (Lond., 1720, f.) Vol. I. p. 170 sqq.

Olai *Verelii* Exercitatiuncula declamatoria pro Epicuro habita. 1642. —— Rec. inter eiusdem Opuscula varia. (Lincopiae, 1730, 8) p. 399 — 422.

Pet. *de Villemandy*: Manuductio ad philosophiae Aristoteleae, Epicureae et Cartesianae parallelismum. Amst., 1685, 4.

H. E. *Warnekros*: Apologie und Leben Epicurs. Greifsw., 1795, 8.

C. F. *Zunder*: Dissertatio historica de Epicuro. Witth., 1670, 4.

Fr. Ant. *Zimmermann*: Vita et doctrina Epicuri examinata. Diss. Heidelb., 1785, 4. —— Inprimis hac in Dissertatione contra *Parkerum* et *Meinersium* disputatum est.

EPIMENIDES.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. I. p. 30 sqq.

I. Casp. *Gottschalck*: Disputatio de Epimenide propheta, ad cap. I. 12 epist. ad Titum. Altd., 1714, 4.

Grabneri De Epimenide, Athenarum lustratore, animadversiones antiquariae, ad Diogenem Laert. I. 10, 3. Misniae, 1742, 4.

C. F. *Heinrich*: Ueber Zeit, Absicht und Folgen der Berufung des Epimenides nach Athen (Olym. XLVI. 1). —— *V.* in Bibl. d. schönen Wiss. u freyen K. Vol. XLVI. T. I. (Lpz., 1797, 8) p. I sqq.

— —: Epimenides aus Kreta; eine kritisch - historische Zusammenstellung aus Bruchstücken des Alterthums. Nebst zwei kleinen antiquarischen Versuchen. Leipz., Dyk. 1801, 8. —— 4 *ff.* praefixa, 200 pp. 16 *Gr.* Acuto iudicio scriptio composita est, ideoque priores disquisitiones longe superat. *V.* etiam nonnulla in *C. A. Boettigeri* Amalthea Vol. I. p. 15 sq. Conf. Götting. gel. Anz. 1801. no. 205. p. 2043 sqq.; Jahrbb. d. neuest. Lit. (Lpz., 1801) no. 113. p. 165 sqq.; ephem. litt. Jenens. 1801. no. 117.

EPIPHANIUS.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 415 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 255 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1622, f. *Του εν αγιοις πατρος ημων Επιφανιου Επισκοπου Κωνσταντειας της*

Κυπρου απαντα τα σωζομενα. Sancti Patris Nostri Epiphanii Constantiae, sive Salaminis in Cypro Episcopi, Opera omnia in duos Tomos distributa. Dionysius Petavius Aurelianensis, Societatis Jesv Theologus ex veteribus libris recensuit, Latinè vertit, & Animadversionibus illustravit. Cvm indicibus necessariis. Parisiis, sumptibus Michaelis Sonnii, Clavdii Marcelli, et Sebastiani Cramoisy, via Iacobaea. M.DC.XXII. Cvm regis privilegio. *Voll. II.* —— Magoi aestimata editio, quamquam Salmasios de Petavli versione inlque iodieavit. *Vol. I.* habetur: liber de Haeresibus; *Vol. II.:* Ancoratus, Anacephaleosis, liber de Meosuris et Ponderibus Petavio interprete, Physiologus, de XII Gemmis, Homiliae cum vetustis Epiphanii Operum versioolbus, Vita Epiphanii Operum Metaphraste, conscripta, Animadversiones Petavii, Dissertationes Criticae et Chronologicae. De controversiis, quae de bae editione ortae sunt, coof. *Niceroni* Mémoires a *Baumgartenio* germanice versas T. I. p. 151 sqq. 157 sqq., 178. Bibl. acad. Lips. Rep. 1682.

1682, f. *Του εν αγιοις πατρος ημων Επιφανιου επισκοπου κωνσταντειας της κυπρου απαντα τα σωζομενα.* Sancti Epiphanii Constantiae, siue Salaminis in Cypro, Episcopi, Opera omnia in duos Tomos distributa (*Graece et Latine*) Dionysius Petavius Aurelianensis Societatis Jesu Theologus, ex veteribus libris recensuit, Latine vertit, & Animadversionibus illustravit. Editio Nova juxta Parisinam Anni MDCXXII. adornata; Cui accessit Vita Dionysii Petavii ab Henr. Valesio Oratione descripta et appendices geminae pro viudicandis Animadversionibus; altera adnersus Maturinum Simonium; altera adversus Claudium Salmasium, ab ipso Dionysio Petavio antehac emissae in publicum. Coloniae (*Brandenburgicae*; vel potius: *Lipsiae*) sumptibus Ieremiae Schrey & Henr. Ioh. Meieri. M.DC.LXXXII. *Voll. II.* —— Hanc ex priore repetitam editionem curavit *Iac. Thomasius*, qui nonnolla addidit, ut *H. Valesii* urationem in *Petavii* mortem, et Petavii Appendicem ad Epiphanianas animadversiones, qoae primom Paris., 1624, 8. prodiit, deinde recusa est in calce Ioliani operum *ib.*, 1641. 4. Qoae *Thomasius* ipse de editionibus addenda in meute habuit, omissa sunt insertaque *I. Gli. Krausii* Umständlicher Bücherhistorie (Lpz., 1716, 8) T. II. p. 258 sqq. Ceterum vilissime neque satis accurate impressa est editio. Bibl. seo. Lips.

Bb) *Opera plura.*

1544, f. *Του αγιου ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ επισκοπου Κωνσταντειας της Κυπρου, κατα αιρεσεων ογδοηκοντα το ἐπικληθεν Παναριον, ἠγουν κιβωτιον, εις βιβλους μεν γ, τομους δε ἑπτα διῃρημενον. — Του αυτου αγιου ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ λογος αγκυρωτος. πασαν την περι της θειας πιστεως διδασκαλιαν ἐν ἑαυτῳ διαλαμβανων. — Του αυτου των του παναριου ἀνακεφαλαιωσις. — Του αυτου περι μετρων και σταθμων.* — D. EPIPHANII Episcopi Constantiae Cypri, contra uctoginta haereses Opus eximium, Panarium sine capsula Medica appellatum, & iu Libros quidem tres, Tomos nero septem diuisum. — Eivsdem D. Epiphanii liber ancoratvs, omnem de fide Christiana doctrinam complectens. — Eivsdem contra octoginta haereses operis à se conscripti Summa. — Eivsdem libellvs de Ponderibvs & mensuris. Omnia graecè conscripta, nnncq; primum in lucem edita. — *Cum Caes. Maiest. gratia & priuilegio ad quinquennium.* ***BASILEAE.*** ***In fine:*** Series chartarvm. — * *α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ ς τ υ φ χ ψ ω* || *Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω* || *Αα Ββ Γγ Δδ Εε Ζζ Ηη Θθ Ιι Κκ Λλ Μμ Νν Ξξ Οο Ππ Ρρ Σς Ττ Υυ.* || Duerniones omnes. — *Ε. ΤΥΠΩΘΗ ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΑΝΑΛΩΜΑΣΙ ΚΑΙ ΕΠΙμελειᾳ Ιωαννου του Εϐουαγιου, ἐτει ἀπο της ἐνσαρκου οἰκονομιας χριστου, χιλιοστῳ πεντακοσιοστῳ τεσσαρακοστῳ τεταρτῳ, μουνυχιωνος ἐπτακαιδεκατῃ.* —— 4 *ff.* praefixa, 543 pp. Editio princeps. Bibl. acad. et sen. Lips.

1612, f. — Physiologus gr. et lat.; Sermo in festum palmarum cum versione et notis D. Consali Punce de Leon, et Homilia de sepultura Christi cum versione Stanislai Phoenicii. —— In editione versionis lat. *V.* infra II. A.

Cc) *Opera singulatim edita.*

1) Ancoratus.

1548, 8. S. Epiphanii Ancoratus. Graece et Latine, cum versione et notis Viti Amerbachii. AV.

1712, 8. Epiphanii Ancoratus, brevis expositio fidei catholicae et apostolicae Ecclesiae, Anacephalaeosis, graece

et latine cum variis emendationibus, quibus Petavii editio castigatur. Edidit Ios. Mar. Thomasius. —— *V.* eiusdem Institutiones theologicas antiquorum patrum. (Romae, ex typogr. Congreg. de propaganda fide. *Voll. III.* 1709. 1710. 1712.) Vol. III. p. 4—595.

2) De Prophetarum vita et interitu.

1529, 4. Epiphanii Episcopi Cypri de Prophetarum Vita & interitu cōmentarius graecus, unà cum interpretatione è regione Latina, Albano Torino interprete. — Sophronii graece & Hieronymi latine libellus de uita Euangelistarum, cum scholijs ERAS. ROT. — Parabolae & miracula, quae à singulis Euangelistis narrātur, grçcis uersibus à Gregorio Nazianzeno conscripta, addita interpretatione latina. — D. Hieronymi Scriptorum ecclesiasticorum uitae, per Sophronium è Latina lingua in graecam translatae, & scholijs per ERAS. ROT. illustratae. — Gennadii illustrium uirorum catalogus, ob historiae cognitionem lectu non indignus. BASILEAE, APVD AND. CRATANDRVM. AN. M.D.XXIX. —— 4 num. *ff.*, 210 pp. et 1 *f.* cum insigni typ. Bibl. acad. et sen. Lips.

1612, 4. D. Epiphanii (ut vulgo nominatur) liber de vitis Prophetarum, Graecè, cum versione Latina, & notis illustratus, labore & studio Ioach. Zehneri. Schleusingae, Seb. Schmuckius.

3) De XII gemmis.

1565, 8. S. Epiphanii, episcopi Cypri, de XII gemmis, quae erant in veste Aaronis, liber graecus et e regione latinus, Iola Hierotarantino interprete, cum Corollario Con. Gesneri. Tig., M.D.LXVI. —— *V.* in *Con. Gesneri* libro inscr.: De omni rerum fossilium genere, gemmis, lapidibus, *etc.* (Tig.), ubi Epiphanii opus sub singulari titulo habetur.

1698, 4. — cum Cl. Salmasii et Math. Hilleri observationibus. —— Inest *Hilleri* libro de duodecim gemmis in perturali summi pontificis. (Th.) Rep. in seq. editione.

1711, 4. —— In *Hilleri* libro: Syntagmata hermeneutica. (Th.)

4) Physiologus.

1587, 4. *Του ἁγιου πατρος ἡμων Επιφανιου ἐπισκοπου Κονσταντειας Κυπρου περι τον Φυσιολογον. Του αὐτου εἰς τα Βαϊα λογος.* S. Patris nostri Epiphanii episcopi Constant. Cypri ad Physiologum. Eiusdem in die festo Palmarum sermo. D. Consali Ponce de Leon Hispalens. interprete et scholiasta. Romae, apud Zannettum et Ruffinellum. —— 8 *ff.* praefixa, 124 pp. Sed pag. 97—102 dupliciter extant. 6 *ff.* Cum figg. xyl. Bibl. sen. Lips. Rep. in seq. editione.

1588, 8. *ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ημων Επιφανιου. Επισκοπου Κονσταντειας Κυπρου, εις τον φυσιολογον. Του αὐτου εἰς τα βαϊα λογος.* Sancti Patris Nostri Epiphanii, Episcopi Constantiae Cypri, ad Physiologum. Eiusdem in die festo Palmarum sermo. (*Graece Latine,*) D. Consali Ponce de Leon Hispalensis, S. D. N. Sixti V. Cubicularij secreti, interpretis & scholiastae bimestre otium. Antverpiae, Ex Officina' Christophori Plantini, Architypographi Regij. M. D. LXXXVIII. —— Cum figg. xyl. *V.* 1587.

1601, 12. — Romae. —— Ex priore recusa esse dicitur.

1612, f. —— *V.* antea Bb).

5) De mensuris et ponderibus.

1685, — (*tit. n.*) 1694, 4. *Επιφανιου Επισκοπου περι μετρων και σταθμων.* Epiphanii Episcopi de mensuris et ponderibus, a cap. 21. Graece et Latine et subiuncta antiqua latina versione. —— *V.* inter *Steph. le Moyne* Varia sacra. (LB., ap. Gaesbeeck. *Voll. II.*) T. I. p. 470—495.

1765, f. — gr. et lat. —— V. *Blas. Ugolini* Thesaurum antiquitatum sacrarum. (Venet., *Voll. XXXIV.*) T. XXVIII. p. 828 sqq.

6) Orationes.

1565, 8. S. Epiphanii, Episcopi, Hesychii & Chrysippi, Presbyterorum Hierosolym. sermones aliquot de laudibus Virginis Mariae, Graece, cum versione Latina, et ex editione I. Pici. Paris., vidua Guil. Morelii.

1604, 4. S. Epiphanii, Episcopi Cypri, oratio in Sepulturam corporis Domini [Graece et Latine, ex versione Stanislai Phoenicii], nunc primum in lu-

cem edita, ex bibl. Simonis Simonidae. Samoscii, Mart. Lenscius, typogr. acad. excud.

7) Fragmentum.

1672, f. Fragmentum breve εἰς το κατα Ιωαννου, graece. —— V. in *Combefisii* Auetario noviss. T. I. p. 300.

8) Apophthegmata.

1677, 4. Apophthegmata XVII, graece et latine. —— V. *Cotelerii* Monumenta. T. I. p. 426.

9) De LXX interpretibus.

1713, f. S. Epiphanii Opusculum de LXX interpretibus, et de iis, qui praue interpretati sunt, Graece et Latine. —— Praemissum est Origenis Hexaplis, ex editione *Bern. de Montfaucon*. (Paris.) T. I. p. 86—90.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1543, f. D. Epiphanii Episcopi Constantiae Cypri, Contra Octoginta Haereses opus Panarium, sive Arcula, aut Capsula Medica appellatum, continens libros tres, & tomos siue sectiones ex toto septem: Iano Cornario Medico Physico interprete. Item eivsdem D. Epiphanii epistola sine liber Ancoratus appellatus, docens de uera fide Christiana. — Eivsdem D. Epiphanii Anacephaleosis, siue summa totius operis Panarij appellati, & contra octogiuta haereses conscripti. — Eivsdem D. Epiphanii Libellvs de mensuris ac ponderibus, & de asterisco ac obelo, deq; notis ac characteribus in diuinae scripturae interpretibus, per Origenem usurpatis. Omnia per Ianvm Cornarivm Medicvm Physicum nunc primum Latine conscripta. Cum Caes. Maiest. Galliarumq; regis gratia & priuilegio ad septennium. Basileae. *In fine:* Basileae Per Robertum Vuinterum, mense Septembri, Anno M.D.XLIII. —— Auctior recusa est editio a. 1545. Bibl. sen. Lips.

1544, f. D. Epiphanii opera, Latinè, per Ianum Cornarium Medicum versa, atque Basileae excusa; quibus accessit ejusdem Epiphanii Historia de prophetarum vita et interitu, Latinè, Albano Torino interprete; & ejusdem Epistola ad Ioannem Constantinopolitanum Episcopum, Latinè, D. Hieronymo interprete. Paris., (*Carola Guillar*) sub signo hominis sylvestris, viâ ad D. Iacobum, — Absolutum est hoc insigne opus Mense Martio. —— Editiones a. 1533 et sine iure etiam a. 1545 extare certissime negat *Sagittarius* in Introductione in histor. eccles. T. I. p. 794.

1545, f. D. Epiphanii Episcopi Constantiae Cypri, contra octogiuta haereses opus, Panarium, siue Arcula, aut Capsula Medica appellatum, continens libros tres, et tomos siue sectiones ex toto septem: Iano Cornario Medico Physico interprete. Vna cum alijs einsdem D. Epiphanij operibus, partim nunc demum ultra superiorem editionem adiectis, partim etiam multo quam antea emendatioribus: quorum Catalogum uersa pagina ostendet. Accessit quoq; locuples Rerum et verborum memorabilium Index. Ex Caes. Maiest. Galliarumq; regis gratia & priuilegio, ad septennium. Basileae. *In fine:* Basileae Per Robertum Vuinterum, mense Septembri, Anno M.D.XLV. —— Bibl. acad. Lips.

1560, f. D. Epiphanii, Episcopi Const. Cypri, contra octoginta haereses opus *etc.* Iano Cornario interprete. Vna cum aliis eiusdem D. Epiphanij operibus, partim nunc demum vltra superiorem editionem adiectis, partim etiam multo quam antea emendatioribus, quorum catalogum versa pagina ostendet. — Basileae, per Ioannes Oporinum et Hervagium. —— V. 1578.

1564, 8. — 1566, f. D. Epiphanii, Episcopi Constautiae Cypri, opus contra haereses, panarium, sive arcula aut capsula medica appellatum, Latine, ex interpretatione Iani Cornarii, cum aliis eiusdem D. Epiphanii operibus. Paris., ap. Audoenum Parvum.

1578, f. D. Epiphanii Episcopi Constantiae Cypri, contra octogiuta haereses opus, Panarium, siue Arcula, aut Capsula Medica appellatum, continens libros tres, & tomos siue sectiones ex toto septem. Iano Cornario Medico Physico interprete. Vnà cum alijs einsdem D. Epiphanij operibus, partim nunc demum ultra primam editionem adiectis, partim etiam multo quam antea emendatioribus: quorum Catalogum uersa

pagina ostendet. *Accessit quoq; locuples Rerum & uerborum memorabilium Index.* Ex Caes. Maiest. Galliarumq; regis gratia & priuilegio, ad septennium. Basileae ex officina Hervagiana, per Eusebium Episcopium, anno M. D. LXXVIII. —— Bibl. sen. Lips. *V.* 1560.

1612, f. S. Epiphanii opera, Latinè, auctiora et emendatiora, ex sacris observationibus Iac. Billii. Lutetiae Parisiorum, ex officina Nivelliana.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) De XII gemmis.

1743, 4. S. Epiphanii Salaminis in Cypro Episcopi de XII. gemmis Rationalis summi Sacerdotis Hebraeorum liber ad Diodorum. Prodiit nunc primum ex antiqua versione Latina. Opera & studio P. Franc. Foggini, Qui & Notas adjecit. Romae, Typis Zempellianis An. MDCCXLIII. Praesidvm Adprobatione. —— xxxvii, 84 pp. In praefatione praemissa enarratur huius operis historia. Bibl. sen. Lips.

2) In Canticum Canticorum.

1537, 8. [Epiphanii *sive*] Philonis, Episcopi Carpathii, interpretatio in Canticum Canticorum, Latine, ex interpretatione Stephani Salutati. Paris., Ch. Wechel. —— Duplex commentarius in Canticum Canticorum extat. Sed qui hac editione habetur paraphrasis esse videtur eius, qui in editione sequente continetur, quemque codices Epiphanio tribuunt.

1750, 4. S. Epiphanii commentarius in canticum canticorum prodiit nunc primum ex antiqua versione latina opera et studio Petri Fr. Foggini. Romae, typ. Palearini. —— Praefatio historiam operis contiuet.

3) Oratio de fide.

(1548,) 8. Epiphanii Oratio de fide catholica et apostolica ecclesia, per Vitum Amerpachum in latinum conversa et quibusdam adnotationibus enarrata. Augustae Rheticae, Philipp. Vlhardus excudebat. —— Variae lectiones codicum msturum, quibus usus est interpres, additae sunt. Praefatio praemissa signata est *Ingolstadii* 1548. Rep. 1552.

1552, 8. —— *V.* Ioannes Chrysostomus I. Bb) *Orationes.*

4) Miraculum.

1665, f. Miraculum S. Eucharistiae, latine cum animadversionibus Tph. Raynaudi. —— *V.* eiusdem Opera omnia. (Lgd., Boissat.) T. VI. p. 382.

B. germanicarum.

1778, 8. Auszüge aus Epiphanius Werken, übers. und erläutert von C. F. Rösler. —— *V.* eiusdem Bibliothek der Kirchenväter T. VI. p. 4 sqq. Argumenta singulorum operum Epiphanii exhibentur in *Schröckhii* Christlicher Kirchengeschichte T. X. p. 14—96.

C. anglicarum.

Excerpta.

1713, 8. Epiphanius's Account of the origin of the Meletians, (*Haeres.* LXIX. §. 2. 3.) translated into English and published by Will. Whiston. —— *V.* eiusdem Collection of ancient Monuments relating to the Trinity and Incarnation, *etc.* (Lond.) p. 77 sqq., 205 et 206.

III. *Illustrantia Epiphanium scripta.*

( ) L'histoire et la vie de St. Epiphane, archevesque des Salamine et Docteur de l'Eglise. Où l'on voit ce qui s'est passé de plus curieux et de plus intéressant dans l'Eglise, depuis l'An 310. jusqu'en 403. Avec l'Analyse des Ouvrages de ce Saint, son Apologie contre les Protestans, et des Notes Critiques et Historiques. A Paris, chez Lamesle et Giffart. 1738, 4. —— Rarissime apud nos occurrit. Bibl. sen. Lips.

Iac. *de Ardenna*: Coniectura circa *Επιτομην* Clementis Romani. Cui subiiciuntur castigationes in Epiphanium et Petavium de Eucharistia, de coelibatu Clericorum et de Orationibus pro vita defunctis. Lond., imp. B. Tooke. 1683, 4.

I. *Croji* Spec. coniecturarum in quaedam loca Epiphanii. —— In eiusdem editione Irenaei operum. Ox., 1702, f.

Dan. *Heinsius*: S. Epiphanii Elogium cum Animadversionum Maunscriptarum Specimine. —— V. *H. Leon. Schurtzfleischii* Acta Litteraria. (Vtb., 1714, 8) p. 34 sqq.

J. *Jortin*: Fabulous miracles related by Epiphanius; the character of this Father.

— *V.* eiusdem Remark on Ecclesiastical History. (Lond., 1752, 8) Vol. II. p. 96—99.

Nath. *Lardner*: The History of Epiphanius, Bishop in Cyprus. — *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History, P. II. Vol. III. (Lond., 1750, 8) p. 298—318.

Casim. *Oudini* Dissertatio de Operibus S. Epiphanii, Constantiae in Cypro Episcopi. — V. *Oudini* Commentarium de Scriptorum Ecclesiast. (Lps., 1722, fol.) T. I. p. 527—543.

Dan. *Papebrochii* de S. Epiphanio Commentarius. — *V.* in Actis SS. Antverp. Maii T. III. p. 36—49.

E. F. C. *Rosenmüller*: Ueber Epiphanius u. dessen Schriften, besonders die Briefe. — *V.* eiusdem Handbuch für Litter. der bibl. Kritik u. Exegese. (Gött., 1798, 8) T. II. p. 370 sqq., 412 sq.

Alb. Menon. *Verpoortenni* Dissertatio de veneratione b. Virginis Mariae, ad Epiphanium, haer. LXXIX. u. VII. — *V.* in Eiusdem Fascic. Dissertationum. (Coburg, 1739, 8) p. 201—213.

EPIPHANIUS Monachus.

Fabr. B. G. T. VI. p. 417; *ed. n.* T. VIII. p. 258 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Vita Deiparae.

1781, 8. Sermo de Vita S. Deiparae, auctore Epiphanio, monacho et presbytero, e cod. Naniano, graece cum vers. lat. et scholiis edidit I. Aloys. Mingarellius. — V. *Amadutti* Anecdota liter. (Romae. *Voll. IV.*) Vol. III. p. 39 sqq.

2) Enarratio Syriae.

1620, 4. Expositio Thematum Dominicorum et Memorabilium, quae Hierosolymis sunt; authoribus et testibus oculatis poeta Graeco anonymo, et Epiphanio monacho S. urbis cive logographo minimè spernendo. Fed. Morellus Professorum et Interpr. Reg. Decanus Graeca è biblioth. Vaticanà eruta et descripta recognovit, et politicos seu dithyramb. versus Graios trimetris Lat. expressit. Index non inanis accessit. Lutetiae apud Fed. Morel. Typograph. Reg. M.DC.XX. — Sic in *Maittairii* Annal. Typ. T. V. p. 367 adiectis his: „Earum editio in 8. eadem, nisi quod in hac textus Epiphanii Graecus desideretur, et Nicephori Callisti Xanthopuli carmen a Fed. Morello versum inseratur. Hujus editionis insigne, Arbuscula rore rigata; cum hoc lemmate, *Me non terra fovet, coelesti rore viresco.*"

1653, 8. Epiphanii monachi Hagiopolitae Syria et Vrbs sancta, seu Enarratio Syriae, urbis Sctae, et sacrorum ibi locorum, editi a Leone Allatio, graece cum interpretatione Fed. Morelli. — *V.* Leonis Allatii Symmicta. p. 48 sqq.

3) De dissidio IV evangelistarum.

1743, 8. Epiphanii monachi et presbyteri scriptum de dissidio quatuor euangelistarum circa resurrectionem Christi, primus (e cod. Barocc.) graece et latine publicavit Magnus Crusius. — *V.* in Hamburg. verm. Bibl. T. IV. p. 898 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1554, f. Epiphanii Monachi de laudibus Mariae Deiparae Sermo, Io. Pico interprete. — V. *Hinii* Bibl. PP. T. II.

EPISTOLAE.

1499, 4. Tom. I. *F. a duabus columnis*: *ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ* || *Βασιλειου του μεγαλου.* || *Λιβανιου του σόφιςου.* || *Χιωνος του πλατωνικου.* || *Αἰσχινου και* || *Ἰσοκρατουσ των ῥητορων.* || *Φαλαριδος του τυραννου* || *Βρουτου ῥωμαιου.* || *Ἀπολλωνιου του τυανεως.* || *Ιουλιανου του παραβατου.* || EPISTOLAE || Basilii Magni || Libanii Rhetoris. || Chionis Platonici, || Aeschinis & || Isocratis oratorum, || Phalaridis Tyranni, || Bruti Romani. || Apollonii Tyanensis. || Iuliani Apostatae. *F. 1b*: Aldus Manutius Romanus Antonio || Codro Vrceo. S.P.D. *Signata est praefatio*: Venetiis quinto- || decimo calendas maias MID. *F. 2a (sign. a ii)*: *ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ* || *ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΛΙΒΑΝΙΟΥ* || *ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.* *In fine f. 137 b*: Omnes sunt quaterni praeter. *ς η. σ.* ternos. *Infra*: Venetiis apud Aldum. eadem quam caetera conditione. — Tom. II. *F. 1a*: *Επιςολαι διαφορων φιλοσοφων· ῥητο* || *ρων. σοφιςων ἑξ προσ τοις εἰκοσι.* || *ὧν τα ὀνοματα ἐν τῃ* || *ἑξῆσ ου̕ρησεισ* || *σελιδι.* || Epistolae diuersorum philosophorum. ora- || torum. Rhetorum sex & uiginti. || Quorum nomina in se || quenti inuenies || Pagina.

*F. 1 b seq. nomina graece, F. 2 a (sign. * ii) latine ea leguntur sic:* Epistolares stili & nomina eorū qui cōposuerūt quas || hoc uolumen continet || epistolas. || *Deinde tribus columnis:* Synesius. || Demosthenes. || Plato. || Aristoteles. || Philippus. || Alexander. || Hippocrates. || Democritus. || Heraclitus. || Diogenes. || Crates. || Anacharsis. || Euripides. || Theano. || Melissa. || Mya. || Alciphron. || Philostratus. || Theophylactus. || Aelianus. || Aeneas. || Procopius. || Dionysius. || Lysis. || Amasis. || Musonius. || Epistularum congregatio uirorum doctorum || Quos priscum produxit ceu rosas tempus. || Quarum &si defluit flos, at unguenti elegātia || Permanet satis ad flatum boni odoris. || Sic & doctorum &si uiridis aetas uitae || Velociter transacta est, at lucubrationū elegantia, || Permanet abunde ad sempiternam gloriam. *F. 2 b: ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ. F. 7 a (sign. α j): ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ || ΝΙΚΑΝΔΡΩι. F. 265 a: ΤΕΛΟΣ. Sequitur registrum:* Omnes quaterni praeter α. β. γ. δ. ε. ς. sexternos. & ϑ quinternum. & φ. τ l. ternus & λ duernum. *Registrum f. 266 a excipit subscriptio:* Venetiis apud Aldum mense Martio. M. ID. cum pri- || uilegio ut in caeteris. —— 137 *ff.* et 1 vac. *f.*; 266 *ff.*, quorum 86. vacat, quod *Hain* in Repertorio bibliogr. Vol. II. p. 320 adnotare neglexit. *Renouard* etiam aliter sed rectius partium ordinem, quem sequutus sum, in Annales des Aldes T. I. p. 42 sqq. instituit, ratione praefationis habita, incipientis sic: „Collegimus nuper Cudre doctissime quotquot habere potuimus graecas epistolas, easque typis nostris excusas, duobus libris publicamus, praeter multas illas Basilii, Gregorii, & Libanii, quas cū primum fuerit facultas, imprimendas domi seruamus. Auctores uero, quorum epistulas damus, sunt numero circiter quīque & triginta, ut in ipsis libris licet videre." *etc.* Bibl. sen. Lips.

1520, 4. Epistolae Graece ex diversis Authoribus selectae; Luciani Saturnalia, Cronosolun, et Epistolae Saturnales. Lovanii apud Theodoricum Martinum, Alostensem MDXX.

1540, 8. *Ἐκλογη και ὁιον ἀπανθισμα διαφορων ἐπιςολων ἑλληνικων ὑποτε του Ἀλδȣ, και ἀλλων ποιειινων ἐκδοθεισων, και νυν δη ὑπο παντοιων εἰς την των ῥωμαιων γλωσσαν μεθερμηνευθεισων, ὡν ἑκαςȣ τȣνομα ἐπ᾽ αὐτου του ἐκπονηματος προςεθεν ὀφθησεται.* Delectae quaedam graecae epistolae, ceu flosculi, de diversis editis quondam et ab Aldo et alijs, cum interpretatione Latina plurium (*edid. Ioach. Camerarius*), quorum nomina suae quodq; operae ascriptum cernetur. In Academia Tvbingensi elaboratae, Anno Christi nat. M. D. XL. Cum Privilegio ad quinquennium. —— 4 *ff.* praefixa, 74 num., et 2 non num. (*Errata et insigne typ.* contin.) *ff.* Hic 86 epistulae habentur. Bibl. sen. Lips.

1549, 4. Epistolae Sapientum, scil. Solonis, Thaletis, Chilonis, Pittaci, Cleobuli, Periandri, Anacharsidis, Epimenidis, Pherecydis; Graecè & Latinè. Paris., apud Guil. Morelium. Idib. Iun.

1551, 8. — Paris., ap. Gu. Morelium. M. D. LI. —— Rep. 1553.

1553, 8. *Των Ἑλληνικων Ἀνθολογια.* Graece. Paris., apud Guil. Morelium. M. D. LII. *In fine:* Excudebat Guil. Morelius. M. D. LIII. —— Ut apparet alius annus initio atque in fine indicatur. *V.* 1551 et 1562.

1557, 8. *Των ἑλληνικων ἐπιστολων ἀνθολογια.* Graecorum veterum selectae brevesque Epistolae, Graece et Latine. Paris., ap. Guil. Morelium. —— *V.* 1562.

1562, 8. — graece. Paris., Gu. Morel. —— *V.* 1553 et 1567.

1562, 8. — graece et latine. Paris., apud Gu. Morel. —— *V.* 1557.

1567, 4. — Paris., ap. I. Bene-natum. —— *V.* 1562 et 1577.

1577, 4. — Paris., ex officinâ Fed. Morelli. —— *V.* 1567.

1583, 4. *Των Ἑλληνικων Επιςολων Ἀνθολογια.* Epistolae selectae LXII. Paris., e typographia Stephani Prevosteau.

1601, 8. Epistolae Hippocratis, Democriti, Heracliti, Diogenis, Cratetis, Apollonii Tyanei, Anacharsidis, Euripidis, Theanus, aliorumque ad eosdem. Nunc primum editae graece simul ac latine per Eilhardum Lubinum. Ex offic. Commeliniana. MDCI. *Voll. II.* —— Ut volumen III. plerumque adduntur: Phalaridis et Bruti epistolae, graece et latine. Apud Hi. Commelinum MDXCVII. Reliquis epistolarum editoribus haec editio aut non innotuit, aut eam neglexerunt, quamquam nova versio ad Aldinae editionis textum confecta inest. Sunt enim omnes XXIX epistolae Diogenis Synopensis, quas Aldina editio continet, hic conversae; cum tamen singulatim edita versio tantummodo XXVII complectatur. *V.* 1609.

1606, f. *Ἐπιστολαὶ ἑλληνικαὶ ἀμοιβαῖαι*, Hoc est, Epistolae graecanicae mutuae antiquorum Rhetorum, Oratorum, Philosophorum, Medicorum, Theologorum, Regum ac imperatorum aliorumque praestantissimorum virorum a Iac. Cujacio magnam partem latinitate donatae (*graece latine*). Aureliae Allobr., Sumptibus Caldorianae Societatis M. DCVI. —— 2 *ff.* praefixa 458 pp. Textus ex editione Aldina expressus est, sed non omnes in ea exhibitae epistolae hic habentur. Diogenis enim epistolae hac in editione sunt tantummodo XXVII. De editore versionisque auctore nihil constat. *Casaubonus* in epistola CCLXIII. dicit, opus esse „obscuri cuiusdam et mediocriter docti Germani.“ Uno fere tenore omnes versionem improbant. *Boissonade* in Notices et Extraits des Manuscrits T. X. p. 122 dicit haec : „.... les editeurs de Geneve .... ont placé une traduction Latine, qui n'est pas l'ouvrage de Cujas, comme on l'a cru quelquefois, ni même de François Accolti, plus connu sous le nom de François Aretin, à qui elle est attribuée par Fabricius et par Harless dans la Bibliothèque Grecque (*T. I. p.* 685); par la Monnoye sur la Croix du Maine (*La Monn. T. II. p* 58); par Saxius, dans son Onomasticon (T. VII. p. 288); par M. Ginguené dans la Bibliographie universelle (T. 1. p. 126, 2). Hoc etiam transscribendum duxi, quod *Boissonade* l. c. p. 122 de Diogenis interprete fatur: Le traducteur de Diogene, *inquit*, avoit le prénom de Francesco, et il etoit d'Arezzo. En latin, on le nommoit donc Franciscus Aretinus; et l'on a cru que ce Franciscus Aretinus étoit Franciscus Aretinus de Accoltis ou Accoltus, auteur d'une assez mauvaise traduction de quelques homelies de S. Jean Chrysostome, dans laquelle Erasme a relevé des fautes tres-grossieres. Le traducteur des Lettres de Diogene, contemporain et compatriote de François Accolti, avoit nom Francesco Grifolini. J'ai, pour m'écarter du sentiment des savans litterateurs que je viens de nommer, l'autorite d'Attilio Alessi, dans son Histoire des Antiquites d'Arezzo .... encore inedite. ... Je le placerai ici ... dans les termes mêmes d'Alessi. „Francesco Grifolini, in greco e in latino dottissimo (infelicissimo giovane, il quale nella citta di Napoli cascando da cavallo morì di subito, essendo già stato esaminato e in dispute pubbliche provato, allora quando tradosse l'Epistole di Diogene in latino, a Papa Pio II, Pontifice massimo.“

1609, f. — Ex off. Commeliniana. —— Titulus novus editionis a. 1606.

1612, 8 min. *Τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν Ἀνθολογία.* Graecorum veterum selectae brevesque Epistolae. Graece Latine. Col. Allobr.

1637, 4. Socratis, Antisthenis et aliorum Socraticorum Epistolae. Leo Allatius hactenus non editas primus graece vulgauit, latine vertit, notas adiecit, dialogum de scriptis Socratis praefixit. Parisiis, sumptibus Christiani Cramoisy. —— Haec editio, ex qua *Sammet* epistolam Aeschinis Socratici desumpsit, ita raro occurrit, ut propemodum codicis msti loco habenda sit. Nova autem epistolarum in ea editarum versio latina eaque melior quam Allatiana legitur in Th. Stanleii infra citata Historia philosophiae.

1699, 8. Epistolae graecorum veterum selectae ac breves, graece et latine. Romae, Zanetti.

1710, 12. *Τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιστολῶν ἀνθολογία καὶ τῶν σοφῶν Ἀποφθέγματα.* Patav.

1815, 8. Collectio Epistolarum Graecarum. Graece et Latine. Recensuit notis priorum interpretum suisque illustravit I. Con. Orellius. Tom. I. Epistolas Socraticorum et Pythagoreorum continens. *Alius tit.:* Socratis et Socraticorum Pythagorae et Pythagoreorum quae feruntur Epistolae. Graece ad fidem codicis quondam Helmstadiensis nvnc Goettingensis recensuit, notis Allatii, Stanleii, Olearii, Hemsterhusii, Valckenarii, Koenii, Wyttenbachii, Ch. Wolfii, H. Bremii aliorvmque et suis illustrauit Versionem latinam emendatiorem Allatii, Pearsoni, Olearii, Routleii, Meisneri Dissertationes et ivdicia de Epistolis Socraticis et indicem adiecit I. Con. Orell. Lps., Weidmann. MDCCCXV. —— XX, 460 pp. 2 *Th.* 6 *Gr.*, ch. scr. 3 *Th.*, ch. membr. 3 *Th.* 12 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1554, 4. Ex graecanicis Epistolis selectiores, latine vertebat Guil. Morelius. Paris.

1711, 4. Socratis et Socraticorum Epistolae, latine. —— *V.* in *Th. Stanleii* Historia philosophiae, ex anglico sermone in latinum translata. (Lps., Fritsch.) p. 191 sqq.

B. anglicarum.

1703, 8. A select Collection of Letters of the Ancients originally by Phalaris, Solon, Socrates, Pythagoras, Euripides *etc.* whereby is discover'd the Morality, Gallantry, Wit, Humour, and Manner of Arguing, and the Genius of both of the Greeks and Romans. By Mr. Savage. Lond., printed for I. Hartley *etc.*

ERANIUS Philo.

1739, 4. — 1822, 8 mai. Eranius Philo de differentia significationis, graece et cum notis edidit L. Casp. Valckenaer. —— Adiectus est Ammunio Alex., ubi v.

ERATOSTHENES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 471 sqq., 716; *ed. n.* T. IV. p. 117 sqq., 474.

I. *Editiones textus.*

AA. Opera integra.

Aa) *Plura coniunctim.*

1672, 8. —— *V.* Aratus I. Aa). Eratosthenes hic primum ex unico illo tempore noto codice Oxoniensi prodiit. Ceterum de operis Catasterismorum authentia nonnulli dubitant, et veri ab Eratosthene confecti speris epitomen habent. Inprimis *Bernhardy* eos anu genuinos esse in Eratosthenicis p. 114 sqq. exposuit.

Bb) *Singulatim edita.*

1) Catasterismi.

1688, 8. Eratosthenis Catasterismi sive Descriptio Astrorum singulorum, Graece et Latine, interprete Th. Gale. —— *V.* eiusdem Opuscula Mythologica. (Amst.) p. 97 sqq.

1795, 8 mai. Eratosthenis catasterismi cum interpretatione latina et commentario. Curavit I. Con. Schaubach. Epistola Ch. Gli. Heyne cum animadversionibus in Eratosthenem et cum tabulis aeri iacisis. Göttingae, Vandenhök & Ruprecht. —— XLVI, 138 pp. 18 *Gr.* Animadversiones adiectae sunt criticae, mythologicae et astronomicae. Conf. ephem. litter. oniv. 1796. III. p. 265 sqq., ephem. litter. Lips. 1796. I. p. 239 sqq., Goth. 1797. II. p. 526 sqq.

1817, 8. — edid. F. Ch. Matthiae. —— *V.* Aratus. I. Aa). Textus emendatior quam ante exhibetor.

1822, 4. *Ἐρατοσθένους Καταστερισμοί.* Les Catastérismes de Eratosthène, grec et traduits pour la première fois en françois sur les manuscrits de la Bibl. du Roi, par M. l'abbé Halma. —— *V.* Aratus. I. Aa). In Arati codice msto Viennensi no. CXLII. textos Eratosthenis correctior, quam in codice Oxon. legitur. Conf. *Groddeckii* epistolam ad *Buhlium* in huios editione Arati T. II. Perperam *Schweiger* in Handbuch der class. Bibliographie inter *Wintertoni* Poetas minores extare Eratosthenis catasterismos et in *Petavii* Uranologio indicat. Miror quod omnes *Schweigeri* censores tales errores aut non viderunt, aut adnotare neglexerunt.

2) Epistola ad Ptolomaeum.

1772, 8. Eratosthenis epigramma III de cubi duplicatione, editore Rich. Fr. Ph. Brunck. —— *V.* eiusdem Analecta T. I. p. 476—478.

1794, 8. — edid. F. Jacobs. —— *V.* eiusdem Anthologiam T. I. p. 227 sqq.

1798, 8. Eratosthenis epigramma h. e. epistola ad Ptolomaeum de cubi duplicatione, cum versione latina et annotationibus. edidit Nic. Theodr. Reinaer. —— *V.* in eiusdem Historia problematis de cubi duplicatione. (Gött.) p. 131—159. Nusquam hanc editionem notatam vidi.

3) Introductio in Aratum.

1567, f. *Ἐρατοσθένους ἐν ἄλλῳ Ἱππάρχου εἰς τὰ Ἀράτου Φαινόμενα*, editore Pet. Victorio. —— Cum Hipparcho (Flr.) p. 117 sqq. Iure plerumque hoc opus neque Eratostheni, neque Hipparcho, sed auctori multo iuniori tributum est. Sed nihil certi constat.

1630, — 1703, f. Anonymi (vulgo Eratosthenis vel Hipparchi) ad Arati Phaenomena, graece et latine edidit Dionys. Petavius. —— *V.* eiusdem Uranologion. (Lut. Paris., 1630; Antv. s. Amst., 1703) p. 256 sqq.

BB. Fragmenta.

Aa) *Omnia.*

1822, 8. Eratosthenica, composuit Gf. Bernhardy. Brl., Reimer. —— XVI, 272 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.* Omnia Eratosthenicorum operum fragmenta hic collecta exhibeatur. Catasterismus ut sporia praetermisit editor.

Bb) *Singulorum operum.*

Geographica.

1770, 4. Diatribe in fragmenta Geographicorum Eratosthenis. P. I. Auctore Laur. Ancher. Gottingae. —— Initio diatribes de vita Eratosthenis agitur; postea XX cum notis exhibentur fragmenta, quae ex primo libro geographiae apud Strabonem nobis servata sunt.

1789, 8. Eratosthenis Geographicorum fragmenta, edidit Günther. C. F. Seidel. Gotting., Vandenhök & Ruprecht. —— XX, 200 pp. 14 *Gr.* Adiectae notae sunt criticae et exegeticae.

Cc) *Delectus.*

1532, 4. Eratosthenis Sententiae. —— Cum Callimacho. V. *ib.* I. Aa) *β*).

1561, 8. Eratosthenis Sententiae, graece et latine. —— *V. Τα των παλαιοτατων ποιητων γνωμικα ποιηματα σωζομενα. Basil.* Etiam in repetitionibus huius collectionis, ut *Lips.*, 1600, 8; *Veronae*, 1666, 8; *Helmst.*, 1668, 8.

1635, — 1652, — 1661, — 1671, — 1677, — 1684, — 1700, — 1712, 8. Eratosthenis sententiae, graece et latine. —— Inter *Radulphi Wintertoni* Poetas minores.

1784, 8 et 4. Eratosthenis sententiae. —— *V.* in *Rich. Fr. Ph. Brunckii Ἠθικη ποιησις.* (Arg.) p. 134. seqq. editiones.

1815, 12. —— V. *ib.* Lps., Tauchnitz, p. 107.

1817, 8. —— *Ib.* ed. *Schaefer.* (Lps., Fleischer.) *V.* 1782.

1817, 12. —— *Ib.* Lps., Weigel.

1823, 32. —— *Ib.* curante *I. Fr. Boissonade.* (Paris, ap. Lefevre.) p. 167 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1828, 4. Eratosthenes von der Verdoppelung des Würfels. Ein Brief an Ptolemäus Euergetes, übersetzt, kritisch berichtigt und erläutert, mit Vergleichung einer mechanischen Auflösung des Problems, nebst 1 Kupf. *Progr.* von Just. H. Dressler. Wiesbaden. —— 22 pp.

B. gallicarum.

1822, 4. —— *V.* antea I. Bb. 1).

III. *Illustrantia Eratosthenem scripta.*

D'Anville: Discussion de la Mesure de la Terre par Eratosthène, servant à confirmer la mesure du schène Egyptien *etc.* —— *V.* in Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXVI. p. 92—100.

Arthur *Bedford:* A Chronological Table of Sanchoniatho's Genealogies, compar'd with Moses, and continu'd by Eratosthenes; Eratosthenes's Table, with the Years of the World, determining a nearer Approach to each king of Egypt's Reign; and also a Table from Josephus and Manetho of the Phenician kings or Pastors and Canaanites. —— *V.* eiusdem Chronology demonstrated by Astronomical Calculations. (Lond., 1730, f.) p. 59 sqq.

I. G. Ludolph *Blumhof:* Einige Nachrichten über das Stadium der Alten, zur Erläuterung einer Messung des Eratosthenes. Göttingen, 1796, 4. —— 12 pp. Ab Eratosthene scriptum esse librum de terrae mensura eiusque a sole lunaque distantia, qui *Μετρησεις* inscriptos erat, negat *Bernhardy* in Eratosthenicis p. 53 sq.

H. Fynes *Clinton:* De Eratosthene. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos Vol. II. (Ox., 1830, 4) p. 513 sqq.

Paschal. Fr. Jos. *Gosselin:* Geographie des Grecs analysée, ou les systemes d'Eratosthenes, de Strabon et de Ptolemée, comparés entre eux et avec nos connoissances modernes. Ouvrage couronné par l'Acad. des Inscr. et des Belles Lettres. Paris, 1790, 4.

Martin Gf. *Hermann:* Ueber Eratosthenes und dessen Werk über die Sternbilder. —— *V.* eiusdem Handbuch der Mythologie der Griechen *etc.* (Brl., 1787—1795, 8. *Voll. III.*) Vol. III.

Sam. *Horsley:* ΚΟΣΚΙΝΟΝ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ, or the Sieve of Eratosthenes, being an account of his method of finding all the Prime Numbres. —— *V.* Philosophical Transactions Vol. LXII. (1772) pag. 327—347.

J. *Jackson:* An Account of Eratosthenes and his Egyptian Dynasties; Dynasty of thirty-eight kings of Thebes, composed by Eratosthenes, explained at large. —— *V.* eiusdem Chronological Antiquities. (Lond., 1752, 4) Vol. II. p. 113—118, p. 258—263.

F. *Jacobs:* De Eratosthene Cyrenaeo,

epigrammatario. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam Vol. III. P. III. p. 889 sq.

Pet. H. *Koppiers:* Observationes criticae in Catasterismos Eratosthenis. —— *V.* eiusdem Observata philologica. (L.B., 1771, 8) p. 92—130.

F. C. Herm. *Kruse:* Einiges über Eratosthenes als Geographen. —— *V.* eiusdem Hellas *etc.* (Lpz., Voss. 1825, 8) Vol. I. p. 30 sq.

Con. *Mannert:* Ueber Eratosthenes. —— *V.* eiusdem Geographie der Griechen u. Römer. Strsb.) T. I. p. 91—162.

Louis *de la Nauze:* Remarques sur Eratosthene, à l'occasion de la latitude de Syene. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXVI. p. 101—111.

J. Con. *Schaubach:* Ueber die Katasterismen des Eratosthenes. *Progrr. II.* Meiningen, 1791, 4. —— Specimina editionis Eratosthenis, quae tamen lucem publicam non vidit.

—— —: Ueber Eratosthenes. —— *V.* eiusdem dissertationem inscr.: Woher erhielten die Griechen ihre ersten astronomischen Begriffe, insertam in Neuer deutscher Merkur. (Weimar et Leipz., 1797) Vol. III. P. 11.

—— —: Ueber Eratosthenes. —— *V.* eiusdem Progr.: Die Meinungen der Alten von unserem Sonnensystem. Meiningen, 1796, 4. 12 pp.

Edw. *Stillingfleet:* The different censures of Strabo and Eratosthenes concerning the poetical age of Greece, and the reasons of them. —— *V.* eiusdem Origines sacras. (Lond., 1709, f.) p. 38 sq.

F. A. *Ukert:* Ueber Eratosthenes als Geographen, nebst einer Erdtafel desselben. —— *V.* eiusdem Geographie der Griechen und Römer. (Weimar, 1816, 8) Vol. I. P. I. p. 136 sqq.; P. II. p. 133 sqq., 219 sqq., p. 312. Magni aestimanda disquisitio.

ERINNA.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 580 sq.; *ed. n.* T. II. p. 120 sq.

I. *Fragmenta.*

Aa) *Omnia, quae supersunt.*

1568, 8. Erinnae Reliquiae, Collegit Fulv. Ursinus. —— *V.* eiusdem collectionem inscr.: Carmina IX illustrium Feminarum. (Atv.) p. 39 et 295. Deest autem hic oda in laudem Romae.

1735, 4. Erinnae Reliquiae, et Epigrammata aliorum in illam, eaque, quae veteres de ea commemorarunt. —— V. *I. Ch. Wolfii* Poetriarum graec. VIII. fragmenta et elogia. (Hamb.) p. 2—25. Multo auctior collectio antecedente.

1754, 32. —— In editione Anacreontis. I. AA. Aa).

1772, 8. —— In *Rich. Fr. Ph. Brunckii* Analectis T. I. p. 58 sq. Notae tomo III. p. 59 leguntur.

1794, 8. —— *V.* in *F. Jacobsii* Anthologia Vol. I. p. 50 sq.

1802, 8. —— V. *A. Schneideri Μουσων ἀνθη.* Giessae.

1805, 12. Erinnae Oda et Epigrammata, graece. —— *V.* Anacreon. I. AA. Aa).

1826, 8 mai. Erinnae fragmenta. —— *V.* editionem Anacreontis ab *E. Ant. Moebio* curatam. V. *ib.* I. AA. Aa).

1826, 8. Erynnae, Graec. vatis, quae exstant residua; Veterum poetarum in Erynnam encomiastica carmina; Erynnae in Romam hymnus; Erynnae aetas, patria, scripta. Dissertationes IV. Upsalae. —— $5\frac{1}{2}$ plagulae.

Bb) *Delectus.*

1560, — 1566, — 1586, 12. Erinnae Lesbiae ode in laudem Romae, graece et latine. —— *V.* inter Carminum Poetarum nouem, lyricae poeseos principum, fragmenta, ab *H. Stephano* edita. Haec oda ab Ioanne Stobaeo servata, in editionibus volgatis corrupta legitur. Eam spuriam esse nonnulli putant. In huius collectionis secunda editione legitur p. 264 sqq.; in tertia autem p. 402 sqq.

1614, f. Erinnae ode in Romam, graece et latine. —— *V.* inter *Iac Lectii* Poetas graecos veteres. (Col. Allobr. *Voll. II.*) T. II. p. 135.

1630, 4. —— *V.* in *Iusti Lipsii* libro de Magnitudine Romana. (Antv., Plantin.) Lib. I. cap. 2.

1650, 4. — graece et latine. —— Cum Claudiani operibus; edente Casp. Barthio. (Frcf., Naumann.) p. 27.

1759, 8. Erinnae oda, graece. —— *V.* postea s. v. Poetae. (Ox.)

1786, 8. —— *V.* Anacreon. I. AA. Aa).

1789, 8. —— V. *ib.* ed. *I. Glo. Born.* p. 228.

1811, 12. —— V. *ib.* ed. *Gf. H. Schaeferi.* p. 60.

1816, 8 mai. Melinnus, vulgo Erinnae Lesbiae, carmen in Romam. —— V. *F. Creuzeri* Meletemata P. II. p. 1 sqq.

1818, — 1826, 12. —— *V.* Anacreon. I. AA. Aa).

II. *Versiones.*

A. germanicarum.

1) Epigrammata.

1793, 8. Drei Epigramme auf den Tod der Baucis, übersetzt von K. Ph. Conz. —— *V.* eiusdem Analekten p. 51 sq.

1800, 8. Auf das Bildniss eines Mädcheus, von Fr. K. L. von Seckendorf. —— *V.* eiusdem Blüthen griech. Dichter p. 176.

1803, 8. Einige Epigramme der Erinna; auf das Bildniss eines Mädchens, und auf den Tod der Baukis, übers. von F. Jacobs. —— *V.* eiusdem Tempe. (Lpz. *Voll. II.*) Vol. I. p. 192; Vol. II. p. 267. Rep. 1824.

1824, 8. — neu übersetzt von F. Jacobs. —— *V.* eiusdem Leben ond Kunst der Alten. Vol. I. P. I. sive Griechische Blumeulese Boch VI. no. 2 et 12.

2) Oda.

1767, — 1775, 12. Erinna's Ode, übers. (*von Grillo.*) —— *V.* eiusdem Versionem Bionis et Moschi. *V.* Bion II. B. Aa).

1792, 8. Erinna Ode an die Stärke, übers. von Fr. Leop. v. Stollberg. —— V. *Vossii* Museu-Almanach p. 70.

1793, 8. Die Dichterinn Erinna an die Stärke von K. Ph. Conz. —— *V.* eiusdem Analekten oder Blumen aus Griechenland. (Lpz.) p. 76.

1797, 8. Ode an die Stärke. —— V. *J. D. Hartmanni* Allgem. Geschichte der Poesie. (Lpz.) Vol. I. p. 592. Est *Stollbergii* versio.

1800, 8. An Roma, übers. von Fr. K. L. von Seckendorf. —— *V.* eiusdem Blüthen griech. Dichter p. 177.

B. italicarum.

1794, 8. Erinna oda, tradotta. —— *V.* Anacreon. II. D.

III. *Illustrantia Erinnam scripta.*

Th. *Crenius:* De Erynna. —— *V.* eiusdem Animadversiones historico-philolog. P. X. p. 267—270.

F. *Jacobs:* De Erynna. —— *V.* eiusdem Commentarium in Anthologiam Vol. III. P. III p. 890 sq.

Gf. *Olearius:* De Erynna, eiusque aetate. —— *V.* eiusdem Dissertatiunem de poetriis graecis §. 31, adiectam *Wolfii* collectioni supra (I. Aa) 1735, 4) laudatae.

EROTIANUS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 571 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 233 sqq.

I. *Editiones textus.*

1564, 8. Dictionarium medicum, Vel, Expositiones vocum medicinalium, ad verbum excerptae Ex Hippocrate, Aretaeo, Galeno, Oribasio, Rufo Ephesio, Aetio, Alexandro Tralliano, Paulo Aegineta, Actuario, Cornelio Celso. Cum Latina interpretatione. Lexica duo in Hippocratem huic Dictionario praefixa sunt, unum Erotiani, nunquam antea editum, alterum Galeni, multo emendatius, quam antea excusum. (*Parisiis,*) Excudebat Henr. Stephanus, Huldrici typographus. —— 608 pp. et 14 *ff.* Erotiani (a pag. 5—53) editio princeps. Notae *Stephani* leguntur p. 113—154, atque *Con. Gesneri* emendationes p. 179 sq. *Stephanus* est lexici auctor.

1588, f. Erotiani Onomasticum, graece et latine edidit Hi. Mercurialis. —— *V.* eiusdem Hippocrates. I.

1657, f. Erotiani Glossarium in Hippocratem, graece latine. —— *V.* Hippocrates. I.

1679, f. Erotiani glossarium, graece et latine edid. Rn. Charterius. —— *V.* Hippocrates. I.

1780, 8. Erotiani, Galeni et Herodoti Glossaria in Hippocratem ex recensione H. Stephani graece et latine; accesserunt emendationes H. Stephani, Bn. Eustachii, Adr. Heringae *etc.* Recensuit, varietatem lectionis e mstis codicibus Dorvillii et Mosquensi addidit, suasque animadversiones adiecit I. G. F. Franz. Lps., sumtib. I. F. Iunii. —— 2 *Th.* 4 *Gr.* Textus est e recensione H. Stephani, versio autem latina Eustachii. Variae lectiones sunt e codicibus mstis (Mosquensem contulit Ch. F. Matthaei) et veteribus editionibus collectae. Anutii Foesii coniecturae in eiusdem Oeconomia Hippocratis Frcf., 1588 et Genev., 1662

leguntur. Adiectae notae sunt pleraeque novae et magni habendae. Indices usum operis faciliorem reddunt.

II. *Editiones versionum.*

1566, 4. Erotiani, graeci scriptoris vetustissimi, vocum, quae apud Hippocratem sunt, collectio; cum annotationibus Bartholomaei Eustachii, eiusdem liber de multitudine. Venet., in offic. Luc. Aut. Iuntae. —— Versio, non adhibita editione principe, e codice msto Vaticano facta est; quare haec versio et editio princeps differunt. Praeterea in Hippocratis versionibus latinis extat.

III. *Illustrantia Erotianum scripta.*

( ) Collatio Lexici Erotiani ad Codicem Ms. (*Dorvilli*). —— *V.* Miscellan. Observationes eritt. novas. (Amst., 1749, 8) T. IX. p. 999 sqq.

Adr. *Heringae* Observationes criticae in Erotiani et Galeni Glossaria Hippocratea. —— *V.* eiusdem Observationes eritt. (Leow., 1749, 8) p. 1 sqq.

I. F. *Schleusneri* Observationes in Erotiani, Galeni et Herodoti Glossaria in Hippocratem ed. Franzii. —— V. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellanea critica Vol. I. P. II. p. 271—276.

ETYMOLOGICUM.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. VI. p. 595 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Gudianum.

1818, 4. Etymologicum graecae linguae Gudianum, et alia Grammaticorum scripta e codd. mss. nunc primum edita. Accedit Appendix notarum ad Etymologicum Magnum ineditarum E. H. Barkeri, Imm. Bekkeri, L. Kulencampii, Amad. Peyroni aliorumque, quas digessit et una cum suis edidit F. Gu. Sturzius. Cum ind. locupl. et fig. aen. Lips., Weigel. —— 8 *Th.*, ch. ser. 10 *Th.*, ch. membr. 14 *Th.*

2) Magnum.

aa) *Opus integrum.*

1499, f. *F.* 1 *a epigrammata duo graeca inscripta: Μαρκου μουσουρου του κρητος. et alterum: Ιωάννου γρηγοροπουλου του κρητος. F.* 1 *b rubro: Μαρκος ὁ μουσουρος τοις ἐν παταβιω σχολαζικοις εὐπραττειν. F.* 2 *a* (*sign. Α β*) *initio ornamentum ligno incis. et rubro colore pict. Deinde rubro: ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ, || ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΝ:* ∽ || *ΤΟ ΑΛΦΑ, ΜΕΘΕΑΥΤΟΥ:* ∽ *In fine f.* 222 *b: Το μεγα Ἐτυμολογικον ἐντυπωθεν, περας εἰληφεν ἠδη συν θεω ἐν ἐνετιαις. αναλωμασι μεν, του εὐγενους και δοκιμου ἀνδρος, κυριου Νικολαου βλαζου του κρητος. παραινεσει δε της λαμπροτατης τε, και σωφρονεζατης κυριας Ἀννης θυγατρος του πανσεβεζου του και ἐνδοξοτατου του κυριου Λουκα νοταρα ποτε μεγαλου δουκος της κωνζαντινουπωλεως. πονω δε και δεξιοτητι, Ζαχαριου καλλιεργου του κρητος. των λογιων ἀνδρων χαριν, και λογων Ἑλληνικων ἐφιεμενων. Ἐτει τω ἀπο της χριζου γεννησεως χιλιοζω τετρακοσιοζω ἐνενηκοζω ἐνατω. Μεταγειτνιωνος ὀγδοη ἰζαμενου. Insigne typ. rubro impressum. F.* 223 *a regist., et insigne typ. rubro impressum a praecedente diversum c. litt. ΖΚ.* —— 223 *ff.* 50 lin. et duabus columnis impressa editio princeps et omnium rarissima. Bibl. acad. Lips.

1549, f. *ΜΕΓΑ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ.* MAGNVM ETYMOLOGICVM Graecae linguae, nunc recens summa adhibita diligentia excusum, & innumerabilibus penè dictionibus locupletatum. — QVAS VT FACILIVS COGNOSCERE Lector possit, singulis manus index est apposita. Adeo vt ferè nihil in hoc Libro desiderari iam possit ab ijs, qui Graecis literis nauant operam. *Infra Aldi insigne typ. cum:* AL||DVS. — Venetijs apud Federicum Turrisanum. M. D. XLIX. *In fine f.* 175 *b:* REGISTRVM. — AΑ BΒ CΓ DΔ EΕ FΖ GΗ HΘ IΙ KΚ LΛ MΜ NΝ OΞ PΟ QΠ RΡ SΣ TΤ VΥ XΦ YΧ. — VY, Quinternio, Caeteri autem Quaterniones. — VENETIIS, APVD FEDERICVM TVRRISANVM. M. D. XLIX. —— 177 usque ad 175 num. *ff.*; sunt enim duo *ff.* post *f.* 156 non numerata. 1 *f.* in calce habet Aldi insigne typ., ut est in fronte. Certissime e typographia *Pauli Manutii* prodiit. Bibl. sen. Lips.

1694, f. *ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ. ἠγουν ἡ μεγαλη γραμματικη.* ETYMOLOGICON MAGNVM; SEV magnvm Grammaticae penv: In quo & Originum & Analogiae doctrina ex Veterum sententia copiosissime proponitur: Historiae item & Antiquitatis monumenta passim attinguntur: Superiorum editio-

num variorumq; auctorum collatione a multis ac foedis mendis repurgatum, perpetuis notis illustratum, tribusq; vtilissimis Indicibus, Verborum, Rerum, atq; Auctorum numero pene infinitorum, nunc recens adauctum: Opera Friderici Sylbvrgii Veter. E Typographeio Hieronymi Commelini, Anno Christi MDXCIIII. —— Magni aestimata editio, quae repetita est a. 1816. Bibl. acad. et sen. Lips.

1710, f. *ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ, ἤγουν ἡ μεγαλη γραμματικη, Βιβλος πανυ χρησιμος και ἀναγκαια τοις Φιλομαθεσιν, εἰς χαριν των σπουδαιων της Ἑλληνικης γλωσσης. — Ἐκ πολλων σφαλματων των ἐν ταις ἀλλαις προυπαρχοντων ἐκδοσεσι νεωστι ἐκκαθαρθεισα, Και μετα πλειστης ἐπιμελειας τε και διορθωσεως μετατυπωθεισα. ἘΝΕΤΙΗΣΙ Παρα Νικολαῳ τῳ Σαρῳ. ᾳ ψ ι. Ἐν τῃ Τυπογραφιᾳ Ἀντωνιου του Βορτολι* 1710. **CON LICENZA DE' SUPERIORI, E PRIVILEGIO.** In fine p. 445: *Διορθωσει Παναγιωτου του ἀπο της ἐν τῳ εὐξεινῳ Ποντῳ πολεως Σινωπης. — ΤΕΛΟΣ.* —— 2 *ff.* praefixa, 445 pp. Hanc rarissimam editionem bibl. sen. Lips. adservat. Non magni autem habetur, quod additamenta serioris temporis non sunt distincta, indicibusque caret.

1816, 4. — Editio nova correctior. (*Cura et opera Gf. H. Schaeferi.*) Lps., Weigel. —— 8 *Th.*, ch. scr. 10 *Th.*, ch. membr. 14 *Th.* *V.* 1694.

bb) *Delectus.*

1654, 8. Etymologicum parvum, ex Magno illo Sylburgii, Eustathio, Martinio, aliisque digestum opera et studio F. Gregorii. Lond. —— Exx. etiam in ch. membr. extant.

1786, 8 mai. Spicilegium glossarum sacrarum, ex Etymologico M. congestum a I. Ch. Gli. Ernesti. —— *V.* eiusdem collectionem Soidae et Phavorini Glossarum sacrarum. Lps., Weidmann.

II. *Illustrantia Etymologicum scripta.*

( ) Animadversiones in Etymologici Magni Auctorem. —— *V.* in Miscellan. Observatt. Vol. I. P. III. p. 413 — 420; Vol. II. P. II. p. 289 — 295.

I. Chph. *Bielii* Excerpta e literis Bielii de Etymologo graeco inedito in Bibl. Guelferbytana hodie adservato. —— *V.* Supplementa ad Acta Eruditorum T. VI. Sect. VI. (1717) p. 253 — 261.

I. C. *Harenberg:* De Photii Etymologico M. diatribe epistolica. —— *V.* in Bibl. Bremensi nova. Class. V. fasc. II. no. 5. p. 290 sqq.

L. *Kulenkampii* Spec. emendationum et observationum in Etymologicum Magnum maximam partem petitarum ex codice Gudiano qui Guelpherbyti in serenissimorum ducum Brunsuico-Luneburgensium bibliotheca adservatur. Cum tab. aer. incisa. Gotting., Vandenhöck. 1765, 4 mai. —— 43 pp. 5 *Gr.* Kulenkampius ipse hoc etymologicum e codice nominato edere voluit, sed promissis suis non stetit. Adparatus, quem ille sibi iam paraverat, nunc in bibl. Gotting. adservatur. Specimen autem repetitum est in Bibl. Bremensi nova. Class. VI. fasc. I. (1766, 8) p. 133 — 186. Tabula aeri incisa inscripta est: „Exempla scripturae rarissimi Gudiani quondam, nunc Guelpherbytani codicis Etymologicon Graecum continentis."

Pierre H. *Larcher:* Remarques critiques sur l'etymologicum magnum. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLVII. (Paris, 1809, 4) hist. p. 105 sqq.

Mitscherlich: Ueber das ungewisse Zeitalter des Vfs. des Etymologicums M. und über das Ms. zu Utrecht. —— *V.* Leipz. Litter. Anz. 1800. no. 157.

I. Viti *Pergeri* Castigationes in Etymologicum Magnum edidit *M.* M. Runkel. —— V. *Seebodii* Neues Archiv für Philologie und Paedag. An. I. fasc. 4. p. 66 — 72.

M. *Runkel:* Observationes nonnullae in Etymologicum Magnum. —— V. *Seebodii* Neues Archiv für Philologie u. Paedagogik 1827 fasc. 1. p. 119 — 122.

Saxe: De Etymologico inedito bibl. Vltraject., eiusque fatis et historia. —— *V.* eiusdem Onomastticon Vol. II. p. 159 sqq.

C. *Segaar:* Epistola critica ad Valckenarium de Etymologico Msto. Ultraj., 1766, 8 mai.

F. Gu. *Sturzii* Novae Annotationes in Etymologicum Magnum, Lipsiae editum. —— V. eiusdem: Libellum, quo *Dr.* Ch. Dan. Beckio faustum illum diem, quo ante hos L annos summis ampliss. philosoph. ord. honor. rite ornatus est, pie gratulator *etc.* die XXI. m. Febr. anni cIↄIↄcccxxviii. 4. soc. philol. Lps., Knobloch. 9 *Gr.*

EUAGRIUS Ponticus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 364 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 284 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia coniunctim edita.*

1788, f. Euagrii Pontici Opera, quae exstant omnia, Nunc primum collecta & digesta. —— *V.* in *Gallandii* Bibl. PP. T. VII. p. 551—581. Habentur hic: „Capita practica ad Anatolium. Liber practicus. Rerum monachalium rationes, earumque ioxta quietem appositio. Capitula XXXIII per gradus quosdam disposita consequentiae. Spirituales Sententiae per alphabetum dispositae. Aliae Sententiae. Ad Anatoliom de octo vitiosis cogitationibus. Sententiae ad eos qui in coenobiis & xenodochiis babitant fratres. Sententiae ad virgines. Scholion in *IIIIII.*

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) Monachus.

1686, 4. *Εὐαγρίου Μοναχος ἢ περι πρακτικης, και των κατα μοναχων τα αἰτια και ἡ καθ' ἡσυχιαν τουτων παραθεσις.* Euagrii Monachus sive de vita practica, et rerum monachalium rationes, earumque iuxta quietem adpositio. Graece cum versione latina et notis Io. Bapt. Cotelerii. —— *V.* eiusdem Ecclesiae graecae Mouumenta T. III. (Paris.) p. 68—115.

2) Antirrheticus.

1680, 4. Euagrii Pontici Antirrheticus sive Liber ad Anatolium de octo vitiosis cogitationibus. Graece et Latine, cura Emerici Bigotii. —— *V.* post Palladii Dialogum de vita S. Chrysostomi. (Paris.) p. 349—355.

II. *Editiones versionum.*

1) Antirrheticus.

1677, 4. Euagrii Antirrheticus, Latine. —— *V.* in Bibl. Max. Patrum (Lugd.) T. V. p. 1233—1235; T. XXVII. p. 97—99. Prodiit etiam latine inter Ioannis Damasceni opera.

2) Sententiae.

1661, 4. Euagrii Pontici Sententiarum libri II, latine ex Gennadii versione. —— In *Holstenii* adpendice regolarum roman. p. 34.

1677, f. —— *V.* in Bibl. Patrum. (Lugd.) T. XXVII. p. 469—471.

III. *Illustrantia Euagrium scripta.*

Ger. I. *Voss:* De Euagrio Pontico. —— *V.* eiusdem de Historicis graecis libros IV. ed. II. (Lugd., 1651, 4) p. 256 sq.

I. G. *Walch:* De Euagrio. —— *V.* eiusdem Historiam eccles. N. T. p. 1504.

EUAGRIUS Scholasticus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 126 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 432 sqq.

I. *Editiones textus.*

1544, f. Euagrii Scholastici Historiae ecclesiasticae libri sex. Graece. —— Cum Eosebio Histor. eccles. Paris.

1612, f. — graece et latine. —— V. *ib.* Col.

1720, f. — graece et latine cum annotationibus H. Valesii et observationibus W. Reading. —— Com Theodorito. Cbr.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1549, f. — latine, interprete Wolfg. Musculo. —— Cum Eusebio Hist. Eccles. Bas.

1569, f. — latine per I. Christophorsonum. —— Cum Sozomeno aliisque. Arg.

1570, f. — cum scholiis I. Iac. Grynaei. —— Cum Eosebio. Bas.

1570, f. —— V. *ib.* Col.

1581, f. — cum annotatione Suffridi Petri. —— V. *ib.* Col.

1587, — 1611, f. —— V. *ib.* Bas.

B. germanicarum.

177., 8. Des Euagrius Kirchengeschichte im Auszuge übers. von Ch. F. Rössler. —— *V.* eiosdem Bibl. der Kirchenväter P. VII. p. 311—478.

C. gallicarum.

1576, 4. Euagrius. L'histoire eccles. trad. L. Cousin. —— Cum Theodorito. Paris.

D. anglicarum.

1577, f. Ecclesiastical historie of Euagrius, faithfully translated by Meredith Hanmer. —— Cum Eusebio aliisque. Lond.

EUBULIDES.

H. *Ritter*: Ueber Eubulides und dessen Trugschlüsse. —— *V.* Rheinisches Museum für Philologie, Philosophie *etc.* 1828. fasc. 13. p. 331 sqq.

EUBULUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 760 sq.; *ed. n.* T. II. p. 442 sqq.

I. *Fragmenta.*

1553, 8. Eubuli Fragmenta. —— *V.* inter Comicorum veterum sententias, a *Morellio* collectas. (Paris., H. Stephanus.) p. 58.

1569, 12. — graece et latine. —— V. *ib.* p. 428 sqq.

1616, 8. —— *V.* in *Hertelii* Bibl. vett. Comicor. (Veron.) p. 536.

1626, 4. Eubuli Fragmenta, graece et latine, auctius quam ante collecta. —— *V.* inter *Hug. Grotii* Excerpta ex Tragoediis et Comoediis graecis. (Paris.) p. 646—661.

1784, 8. Eubuli fragmentum ex comoedia Bacchο, graece. —— *V.* in *Rich. Fr. Ph. Brunckii* Ἠθικὴ ποίησις. (Arg.) p. 197 sq. Rep. 1815 sqq.

1805, 8 mai. Eubuli, comici poetae, fragmenta. —— *V.* inter Comicorum Graecorum fragmenta quaedam. Curante Rob. Walpole. (Cbr.) p. 21—23.

1815, 12. —— *V.* inter Poetas graecos gnomicos. (Lps., Tauchnitz.) p. 156.

1817, 12 mai. —— V. *ib.* Lps., Weigel.

1817, 8 mai. —— V. *ib.* iterum a *Schaefero* editos. Lps., G. Fleischer.

1823, 32. —— V. *ib.* curante *Boissonadio*. (Paris., Lefevre.) p. 183.

II. *Versiones.*

A. germanicarum.

1830, 8. Ein Bruchstück aus den Blumenhändlerinnen des Eubulus (Athen. XIII. p. 557 f.) übersetzt von F. Jacobs. —— *V.* eiusdem Abhandlungen über Gegenstände des Alterthums, sive: Vermischte Schriften Vol. IV. (Lpz., Dyk.) p. 372.

B. anglicarum.

1805, 8 mai. Eubulus's fragments transl. —— *V.* inter Comicorum Graecorum fragmenta quaedam. Curante Rob. Walpole. (Cbr.) p. 66 sq. Fragmenta ex Baccho et Corvo sunt anglice ex Observer vol. VI. p. 40 et 41; ex Chrysilla autem sunt latine conversa.

III. *Illustrantia Eubulum scripta.*

C. W. *Ahlwardt*: Ueber ein Fragment des Komikers Eubulus. —— V. *Seebodii* Kritische Bibl. 1821. fasc. 5. p. 385—390.

H. Fynes *Clinton*: On Eubulus, comic. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. Ox., 1824, 4; ed. II. *ib.*, 1827, 4., et latine conversus per *Krügerum*. Lips., 1830, 4.

I. F. *Ebert*: De Eubulo Atheniense, comico poeta. —— *V.* eiusdem Dissertationes Siculas. T. I. (Rgm., 1825, 8) p. 99.

C. G. A. *Erfurdt*: Eubulus tentatur et emendatur. —— *V.* eiusdem Observationes criticas in Athenaei Deipnosophistas, insertas Königsberger Archiv Vol. I. (Königsb., 1812, 8) p. 425. 428 al.

Raph. *Fiorillo*: Observationes criticae in Eubuli fragmenta. —— *V.* eiusdem Observationes criticas in Athenaeum. P. I. (Gotting., Dieterich. 1803, 8) p. 10 al.

Casp. *Hoffmann*: Eubuli versus exponitur. —— *V.* eiusdem Variarum Lectionum libros VI. (Lps., 1619, 8) lib. III. cap. XV. et XVI.

F. *Jacobs*: Observationes criticae in Eubuli fragmenta. —— *V.* eiusdem Additamenta Animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809, 8) p. 5 sq. 23 al.

A. *Meineke*: Curae criticae in Eubuli fragmenta. —— *V.* eiusdem Curas criticas in Comicorum fragmenta ab Athenaeo servata. (Brl., 1814, 8) p. 20 sq. 36 sq. al.

— —: De Eubulo, poeta mediae comoediae. —— *V.* eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. III. (Brl., typis Nietackii. 1830, 4) p. 16—23.

I. *Toup*: Observationes in Eubuli fragmenta. —— *V.* eiusdem Opuscula critica. (Lips., 1780, 8) T. II. p. 90. 298 al.

EUCLIDES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 369 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 44 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1530, f. Euclidis opera, graece, cum Theonis expositione, cura Sim. Grynaei. Basileae. —— Quamquam *Heilbronner* in Historia matheseos universae. (1742, 4) p. 159, et post eum alii hanc editionem commemoraut, tamen adhoc de ea dubitandum erit.

1539, f. Euclidis Opera omnia, graece cum scholiis graecis. Basileae.

1703, f. *ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ* Euclidis quae supersunt omnia. (*Graece et Latine.*) Ex recensione Davidis Gregorii M. D. Astronomiae Professoris Saviliani et R. R. S. Oxoniae, e Theatro Sheldoniano. —— 1 tab. fig. et 8 *ff.* praefixa, 686 pp., et 1 *f.* continens „Errata." Diligentissime haec nitidissima et locopletissima omnium fere editio typis excusa est. Textus recensio ad codices mstos bonae notae bene est constituta; additaeque sunt notae H. Savilii: qua re editio magni habetur.

1814 — 1818, 4. *ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* Euclidis quae supersunt. — Les Oeuvres d'Euclide, en Grec, en Latin, et en Français, d'après un Ms. très ancien, qui étoit resté inconuu jusqu'à nos jours. Par F. Peyrard, traducteur des Oeuvres d'Archimède; Ouvrage approuvé par l'académie des sciences. Paris, imprimerie de Patris, librairies de Treuttel et Würtz. *Voll. III.* —— Tomus. I. prodiit a. 1814. xliv, 518 pp., et 1 *f.*: Errata; Tomus II. 1816. xliv, 518 pp., et 1 *f.* Errata; Tomus III. 1818. xviij, 616 pp. 90 *fr.*, ch. membr. 180 *fr.*, 4 mai. 240 *fr.*, 4 mai. ch. membr. 480 *fr.* In ch. membr. 50 exx., et in 4 mai., ut etiam in 4 mai. ch. membr. 25 exx. impressa sunt. *Peyrard*, qui praeter codicem vetustissimum bibliothecae Vaticanae, cum Parisiis esset adservaretur, XXIII aliis codicibus usus est, et multas lacunas explevit et textum emendavit ita, ut haec editio prae ceteris Elementa Dataque primum emendatius contineat.

Bb) *Opera singula.*

1) Elementa.

aa) *Integra.*

1533, f. *ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ στοιχειων βιβλ. ιε. εκ των Θεωνος συνουσιων. Εἰς του αὐτου το πρωτον, ἐξηγηματων Προκλου βιβλ. δ.* Adiecta praefatiuncula in qua de disciplinis Mathematicis nonnihil. BASILEAE APVD IOAN. HERVAGIVM. ANNO M.D.XXXIII. MENSE SEPTEMBRI. *In fine:* BASILEAE APVD IOAN. HERVAGIVM ANNO M.D.XXXIII. MENSE SEPTEMBRI. —— 6 *ff.* praefixa, quibus continentur praefatiuncula et dissertatio: de methodo et quonam pacto geometrae utantur tum quomodo ad disciplinas ceteras sit transferenda locus Galeni doctissime rem explicans. 268 pp. cum figuris mathematicis textui intersertis. Deinde sequuntur singulari paginarum numero: *Προκλου Διαδοχου εἰς το πρωτον των Εὐκλειδους στοιχειων βιβλιον πρωτον*, *etc.* et his finitis scholion in Euclidis elem. lib. I. 24 problem., et: *περι δοθεντος συντομως.* 115 pp. Sim. Grynaeus, qui hanc editionem curavit, Euclidem e duobus codicibus mstis, et Proclum primus e codice mutilato Oxon. edidit. *Baroccii* autem versio, addita, quae a. 1560 Patavii prodiit, e duobus codicibus, altero Cretensi altero Bononiensi, expleta est. *V.* infra s. v. Proclus. III. *Aurivillius* et *Morelli.* Bibl. acad. Lips.

1545, 8. *Εὐκλειδου ϛοιχειων βιβλια ιε.* Euclidis elementorum libri XV. (*Graece edidit Ang. Caianus.*) Romae M.DXLV. *In fine:* Romae apud Ant. Bladum Asulanum. M.D.XLV.

1557, 8. Euclidis Elementorum libri XV. (*Graece et latine, cum praefatione Steph. Gracilis.*) Lutetiae, ap. Gu. Cavellat. —— Rep. 1573.

1564, 8. EVCLIDIS elementorvm libri XV. Graece et Latine, Quibus, cùm ad omnem Mathematicae scientiae partem, tum ad quamlibet Geometriae tractationem, facilis comparatur aditus. *Infra: Επιγραμμα παλαιον.* Coloniae, Apud Maternum Cholinum. M.D.LXIIII. —— 15 *ff.* praefixa continent titulum, praefationem ex editione a. 1557, et 1 vac. *f.*, 159 num. *ff.* Expressa esse videtur editio ex ed. a. 1557 edita. In *Murhardi* Litteratur der mathemat. Wissensch. Vol. II. (Lpz., 1798, 8) p. 4 sq. notatam non reperi.

1573, — 1598, 8. — Lutetiae, Marnef. —— *V.* 1557.

1612, 8. Euclidis Elementorum Libri XV, quibus cum ad omnem Mathematicae scientiae partem, tum ad quamlibet Geometriae tractationem, facilis comparatur aditus. Coloniae, apud Gosuinum Cholinum.

1826 — 1829, 8 mai. *ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.* Euclidis Elementa ex optimis libris in usum tironum, graece edita ab E. F. August. Brl., impensis T. Trautweinii. *Voll. II.* —— XVI, 309; II, 394 pp. Cum figg. mathem. lapidi inscriptis. 3 *Th.* 12 *Gr.* Textus emendatus est, adhibito codice msto Monacensi, et collatis editionibus Basileensi, Oxoniensi et Parisina. Adparatus criticus est lucuples. Conf. *Iahnii* Annal. 1831. III. 3. p. 308 sqq.; ephem. litter. Jenens. 1831. Additam. no. 31. p. 241 sqq.

bb) *Delectus.*

1a) libri sex.

1536, f. — 1544, — 1551, 4. Orontii Finei Delphinatis, Regii Mathematicorum Professoris, in sex priores libros Geometricorum Elementorum Euclidis Megarensis Demonstrationes. Qvibus ipsius Euclidis textus graecus, suis locis insertus est; una cum interpretatione latina Bartholomaei Zamberti Veneti, ad fidem Geometricam per eundem Orontium recognita. Parisiis, apud Simonem Colinaeum MDXXXVI. —— 174 pp. Interpres artis mathematicae non gnarus in vertendo saepe erravit.

1549, 8. *Εὐκλειδου ϛοιχειων βιβλια ἓξ.* Euclidis Elementorum geometricorum Libri sex conversi in latinum sermonem a Ioach. Camerario. Edebat Lipsiae Georg. Ioach. Rhet. Exprimente Valentio Papa. Anno M. D. XLIX. —— 8 *ff.* praefixa, 119 pp. Problemata tantum graece exhibentur cum versione latina, omissis demonstrationibus. *V.* 1577.

1550, f. Euclidis Megarensis Philosophi et Mathematici excellentissimi sex libri priores de geometricis principiis, graeci et latini, vna cum demonstrationibus propositionum absque litterarum notis, veris ac propriis et aliis quibusdam usum earum concernentibus non citra maximum huius artis studiosorum emolumentum adiectis. Algebrae porro regulae propter numerorum exempla passim propositionibus adjecta, his libris praemissae sunt, eaedemque demonstratae. Authore Ioanne Scheubelio in inclyta Academia Tubingensi Euclidis professore ordinario. — Cum gratia et privilegio Caesaris ad quinquennium. Basileae per Ioannem Hervagium. *In fine:* Anno salutis humanae. MDL. Mense Septembri. —— 315 pp. 76 pp. complectens algebra praemissa est. In demonstrationibus, quas *Scheubel* adiunxit problematis, angulos et lineas verbis explicavit; ideoque non satis clarus est. Omnino editio nihil habet peculiare.

1577, 8. *Εὐκλειδου ϛοιχειων βιβλια ἓξ.* Euclidis Elementorum Geometricorum Libri sex, conversi in Latinum Sermonem a Joach. Camerario. Quibus adjectae sunt trium priorum librorum Demonstrationes, atque editae in gratiam et vtilitatem studiosorum Mathematices in Acad. Lips. a Mauritio Steinmetz Gersb. Medicinae Licentiato. Lips. *In fine:* Lipsiae imprimebat Ioh. Steinmann. —— 240 pp. Textus graecus est adiectus.

1590, f. Euclidis libri VI priores de geometricis principiis, Graecè Latinè cum Commentario I. Scheubelii. Basileae.

1610, 4. Iac. Peletarii in Euclidis Elementa geometrica demonstrationum libri sex. Edit. II. auctior et emendatior, cui et textus Euclidis graecus additus est. Lugd., Tornaesius. —— Editionem primam *v.* infra III.

1620, f. EVCLIDIS Elementorum libri priores sex, Graece et Latine secundum vetera exemplaria restituti, ex versione latina Federici Commandini, aliquam multis in locis castigata, cura Henrici Briggii. Lond., Gul. Iones.

· 1724, 4. Euclidis Elementorum geometricorum Libri VI. (*Graece et Latine*) in latinam linguam translati a Ioach. Camerario, nunc iterum editi a L. T. Weise, Fac. Ph. in Ac. Iul. Adjunct. Helmst. —— 75 pp. *V.* 1577.

1824 — 1826, 8. Euclidis Elementa, graece et latine, Commentariis instructa ediderunt I. Gu. Camerer et C. F. Hauber. *Alius titulus:* Euclidis Elementorum libri VI priores. Graece et latine Commentario e scriptis veterum et recentiorum Mathematicorum et Pfleidereri maxime illustrati. Edidit I. Gu. Camerer et C. F. Hauber. Brl., Reimer. *Voll. II.* —— XXX, 482 pp. et X tabb.; II, 376 pp. et VI tabb. 4 *Th.* 16 *Gr.* Editores textum Peyrardi potissimum secuti sunt; in nonnullis tantum locis lectionem editionum Basileensis et Oxoniensis receperunt, et quidem in iis, ubi *Peyrardus* codicis Vaticani auctoritate verba extinxit. Quod autem ad versionem latinam attinet, cum *Peyrardus* admodum fide vertisset ideoque linguae latinae leges neglexisset, *Gregorium* maxime secuti sunt, ut ac-

curatiorem magisque perspicuam versionem darent. In commentario satis copioso priorum interpretum notas selegerunt. Maxime commendanda est: „De Euclide geometra notitia historica collecta potissimum e Proclo, Savilio, Fabricio, Scheibelio. Pag. 402 — 482 habentur quatuor excursus de Element. I. 29; I. 47; II. 12. 13; III. 16. Conf. ephem. litter. Jenens. 1826. no. 35. 36. 37; Annal. Heidelberg. 1826. no. 7. p. 686 sqq.; *Seebodii* bibl. crit. 1826 fasc. 7. p. 697 sqq:

1825, 8 mai. Euclidis Elementorum sex libri priores cum undecimo et duodecimo. Textum e Peyrardi recensione in usum gymnasiorum edidit glossarioque in hos octo libros instruxit I. G. C. Neide. Halis Sax., sumt. libr. Gebauerianae. —— XII, 292 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.* Sine notis et variis lectionibus.

2b) libri singuli.

1564, 8. *ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΔΕΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ συνουσιων το πρωτον.* EVCLIDIS QVINDEcim Elementorum Geometriae primum: ex Theonis Commentarijs Graecè, & Latinè. Cui accesserunt Scholia, in quibus quae ad percipienda Geometriae Elementa spectant, breuiter et dilucide explicantur, authore Cunrado Dasypodio Scholae Argentinensis professore. *ARGENTINI EXCV*debat Christianus Mylius, M. D. LXIIII. *Addendum est: ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΔΕΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ συνουσιων το δευτερον. Και ΒΑΡΛΑΑΜ ΜΟΝΑΧΟΥ ΑΡΙΘΜΗτικη ἀποδειξις των γραμμικως ἐν τῳ δευτερῳ των ςοιχειων ἀποδειχθεντων.* Id est, EVCLIDIS QVINDECIM elementorum Geometriae secundū: ex Theonis commentarijs Graecè, & Latinè. Item Barlaam monachi Arithmetica demonstratio eorum, quae in secundo libro elementorum sunt in lineis et figuris planis demonstrata. Item, Octo propositiones Stereometricae, eiusdem cum praecedentibus argumenti. Per Cunradum Dasypodium scholae Argentinensis Professorem. *In fine: ARGENTORATI APVD* Christianum Mylium 1564. *Adiungendum est:* PROPOSITIONES reliquorum Librorum Geometriae Euclidis Graecè & Latinè, in usum eorum, qui volumine Euclidis carent. Per Cunradum Dasypodium, scholae Argentinensis professorem. *ARGENTORATI APVD* Christianum Mylium. M.D.LXIIII. —— 4 *ff.* praefixa, 189 pp.; 8 *ff.* 126 pp. et 1 vac. *f.*: 8 *ff.* 207 pp.

1571, f. Euclidis Elementorum Liber primus. Item Heronis Alexandrini vocabula quaedam geometrica: antehac nunquam edita, graece et latine. Per *M.* Cunradum Dasypodium. Cum gratia et privilegio Caesareo, atque Regis Galliae ad Sexennium. Argentinae. *Adiungendum est:* Euclidis omnes omnium Librorum Propositiones, graece et latine, editae per *M.* Cunradum Dasypodium. Cum gratia et privilegio Caesareo, Regisque Galliae, ad sexennium. Argentinae. *Etiam:* Euclidis varia scripta graece et latine edita a Cunrado Dasypodio. Arg.

1559, 8. *Ευκλειδου των πεντε και δεκα ςοιχειων εκ των του Θεωνος συνουσιων το πρωτον.* Arg.

1800, 8. Erstes Buch der Elemente des Euclides. Für den ersten Unterricht in der griech. Sprache und Mathematik; griech. und deutsch mit Anmerkungen u. einem Wortregister. Weimar, Hoffmann. —— 21 *Gr.*

1546, 8. Euclideae arithmeticae liber primus, alias in ordine reliquorum VIImus, graece et latine, per I. Stein. Wittenb.

3c) Excerpta.

1554, 4. Euclidis Elementa quaedam Arithmetica, ex quindecim eius elementorum libris collecta, Graecè & Latinè. Lutetiae, ap. Vasconum.

1820, 8 mai. Chrestomathia geometrica, continens Euclidis Elementorum principium graece, usque ad libri primi propositionem XXVI. et ad illud Graeca Procli, Latina Savilii aliorumque Scholia, cum notitiis historicis. Nebst einem Anhang aus Hrn. Prof. Pfleiderer's Papieren und Materialien zur Uebung in geometrischen Betrachtungen und Beweisen, vom Verf. C. F. Hauber etc. Mit 2 Tafeln in Steindr. Tüb., Schramm, auf Kosten des Herausg. —— XXIV, 396 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.*

2) Data.

1625, 4. *Ευκλειδου δεδομενα, και Μαρινου φιλοσοφου εις δεδομενα Ευκλει-*

δου υπομνημα. Euclidis data: opus ad veterum geometriae autorum Archimedis, Apollonii, Pappi, Eutoccii, caeterorumque non modo lectionem, sed ad geometricae quoque analyseos instaurationem plane necessarium, et a multis diu desideratum. Claudius Hardy Sebast. Fil. in suprema Parisiensi curia advocatus, e regis Christianissimi bibliotheca graece nunc primum edidit, latine vertit, scholiisque illustravit. Adjectus est ex eadem bibliotheca M a r i n i Philosophi commentarius graece et latine, quo dati natura, datorumque Euclideorum utilitates explicantur. Lutetiae Parisiorum. Impensis Melchioris Mondiere, in insulae Palatinae vico Harlaeo, ad insigne viperarum. Cum privilegio regis Christianissimi. —— 181 pp.

1695, 4. Euclidis Data, Graece et Latine, cum Scholiis Claud. Hardy. Lutet. Paris.

3) Optica et Catoptrica.

1557, 4. *Εὐκλειδȣ 'Οπτικα και Κατοπτρικα.* Euclidis Optica et Catoptrica nunquam antehac graece edita. Eadem latine reddita per I. Penam, regium Mathematicum. His praeposita est eiusdem Io. Penae de vsu optices praefatio. (*Cum scholiis graecis.*) Paris., apud Andr. Wechelum, sub Pegaso. —— 48 pp. textum graecum, et 64 pp. versionem complectentes. Rep. 1604.

1571, 8. Euclidis Optica et Catoptrica. —— *V.* Euclidis Propositiones, edente Dasypodio, *f.* 51—62 graece, et *f.* 63—65 latine. *V.* antea 2 b).

1604, 4. — Paris., du Val. —— *V.* 1557.

1801, 8. — edidit I. Glo. Schneider. —— *V.* eiusdem Eclogas Physicas. (Jn.) T. I. p. 381 sqq.

4) Rudimenta Musices.

1557, 4. *ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ Εἰσαγωγη ἁρμονικη. — Του αὐτȣ κατατομη κανονος.* — E u c l i d i s Rudimenta Mvsices. — Eiusdem sectio regulae harmonicae. E Regia bibliotheca desumpta, ac nunc primùm Graecè & Latinè excusa, Ioanne Pena Regio Mathematico interprete. Ad illvstrissimvm Principem Carolvm Lotharingvm Cardinalem. Parisiis, Apud Andream Wechelum, sub Pegaso, in vico Bellouaco: Anno Salutis, 1557. Cvm Privilegio Regis. —— 4 pp. A pag. 5 folia numerantur usque ad 16. Versio singulari numerorum ordine 10 *ff.* complectitur. Bibl. acad. Lips.

1652, 4. Euclidis introdurtio et sectio canonis musici, graece et latine, interprete Meibomio. (*Cum eiusdem notis.*) —— *V.* Antiquae musicae auctores septem a Meibomio editos. (Amst., L. Elzevir.) T. I.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1505, f. Euclidis Megarensis Philosophi Platonici mathematicarum disciplinarum Janitoris: habent in hoc volumine quicunque ad mathematicam substantiam adspirant: elementorum libros XIII cum expositione Theonis insignis mathematici, quibus multa quae deerant ex lectione graeca sumpta addita sub nec non plurima subversa et prepostere voluta in Campani interpretatione: ordinata digesta et castigata sunt. Quibus etiam nonnulla ab illo venerando Socratico philosopho mirando iudicio structa habent adjuncta. Deputatum scilicet Euclidi volumen XIIII. cum expositione Hypsiclis Alex. Itidemque et Phaeno. Specu. et Perspe. cum expositione Pappi mechanici una cum Marini dialectici protheoria. Bartholomaeo Zamberto Veneto Interprete. Cum gratia et privilegio per decennium. *In fine:* Euclidis Megarensis Philosophi Platonici praestantissimique mathematici explicit liber datorum ex traditione Pappi Philosophi. Bar. Zamb. Interprete. — Impressum Venetiis foelicibus auibus opus est hujusmodi aureum clarissimum: in aedibus Joannis Tacuini librarii accuratissima diligentia recognitum. Anno reconciliatae diuinitatis M. D. V. VIII. Kalendas Novembris Auspiciis foelicissimae Venetorum Re. Pu. Leonardi Lauretani: Principis sapientissimi: Cautum est tamen dominii factitione: ne quis praesens opus Venetiis recudat aut alibi impressum vendere audeat: mulcta adiuncta ut in Priv. impresso legitur.

1537, — 1546, — 1558, f. Euclidis Megarensis mathematici clarissimi Elementorum Geometricorum Lib. XV. Cum expositione Theonis in priores XIII a

Bartholomaeo Zamberto Veneto Latinitate donata, Campani in omnes et Hypsiclis Alexandrini in duos postremos. His adjecta sunt Phaenomena, Catoptrica et Optica, deinde Protheoria Marini et Data. Postremum vero, Opusculum de Levi & Ponderoso, hacteuus noa visum, eiusdem auctoris. Basilene apud Iohannem Hervaginm, mense Augusto. Anno M.D.XXXVII. Cum privilegio Caesareo. Basileae apvd Iohannem Hervagivm, anno M.D.XXXVII. Mense Avgvsto. —— Priori praestat. Bibl. acad. Lips.

1644, 8. Cursus mathematici Tomus primus, continens Euclidis Elementorum Libros XV. Appendicem Geometriae Planorum. Data Euclidis Apollonii Pergei de loco resoluto Lib. V. Doctrinam angularinm sectionum. *Etiam sub tit.*: Tome premier du Cours mathématique contenant *etc.* à Paris chez Simeon Piget, rue S. Jaques, à l'enseigne de la Fontaine. —— Latine et gallice Elementa habentur a pag. 1—800, Data a pag. 801—889. Tomo V continentur: Optica Euclidis aucta, et novis demonstrationibus illustrata, a pag. 1—86; Catoptricae Euclidis propositiones a pag. 89—125; Euclidis Musica a pag. 802—835; Euclidis Sectio regulae harmonicae a p. 835—851.

1644, 4. Universae Geometriae mixtaeque Mathematicae Synopsis et bini Refractionum demonstratarum Tractatus. Studio et opera F. M. Mersenni M. Parisiis. Apud Antonium Bertier via Jacobaea, sub signo Fortunae. Cum Privilegio Regis. —— Demonstrationes et problemata Euclidis librorum XVIII habentur a pag. 1—64; Phaenomena a pag. 249—256; Data a pag. 373—381.

Bb) *Opera singula.*

1) Elementa.

aa) *Integra.*

1482, f. *F.* 1 *b*: Erhardus ratdolt Augustensis impressor. Sereoissimo || alme vrbis venete Principi Joanni Mocenico. S. *F.* 2 *a ornamento xyl. circumdatum, et rubro impressum*: Praeclarissimus liber elementorum Euclidis perspi-|| cacissimi: in artem Geometrie incipit quā foelicissime: *F.* 137 *b*: Opus elementorū euclidis megarensis in geometriā artē In id quoq; Campa-|| ni pspicacissimi Cōmentationes finiūt. Erhardus ratdolt Augustensis impressor || sollertissimus. venetijs impressit. Anno salutis. M.cccc.lxxxij. Octauis. Caleñ. || Iuñ. Lector. Uale. —— 137 *ff.* cum sign. a—z4. Char. goth. exceptis columnarum inscriptionibus. Hic est liber primus, in quo figurae mathematicae impressae sunt. Interpres Campanus non ad contextum graecum sed ad versionem arabicam convertit; qua de causa versio eius neque satis accurata est, neque admodum raro occurrit. Dedicationem ex hac editione recudi iussit *Kästner* in libello suo (*v.* infra III.), ut iam *Maittaire* fecit. Aliquot exx. habent dedicationem auro impressam. Unum ex. in ch. pergam. impressum bibl. regia Parisina adservat. Bibl. acad. Lips. habet ex., quod *Kästner* in libello iam laudato descripsit. Versio ipsa saepe repetita est in seqq. editionibus. Dedicatio, quam transscribendam duxi, haec est: „Erhardus ratdolt Augustensis impressor. Serenissimo alme urbis venete Principi Ioanni Mocenico. S. — Solebam antea serenissime princeps mecum ipse cogitans admirari || quid cause esset, q' in hac tua prepotenti z fausta vrbe cum varia au-||ctorum veterum nouorumq; volumina quottidie imprimerent'. In || hac mathematica facultate vel reliquarum disciplinarum nobilissima || aut nihil aut parua quedam et friuola in tanta impressorū copia || qui in tua vrbe agunt: viderentur impressa. Hec cum mecum sepius discu||terem inueniebam id difficultate operis accidisse. Non enim adhoc || quo pacto schemata geometrica: quibus mathematica volumina sca-||tent: ac sine quibus nihil ī his disciplinis fere intelligi optime potest || excogitauerant. Itaq; cum hoc ipsum tantūmodo cōmuni omnium || vtilitati que ex his percipitur, obstaret mea industria nō sine maximo || labore effeci. ut qua facilitate litterarum elementa imprimuntur. ea || etiam geometrice figure conficerentur. Quamobrem vt spero hoc || nostro inuento he disciplinе quas mathemata greci appellant volu||minum copia sicuti relique scientie breui illustrabuntur. De quarum || laudibus z utilitate possem multa in presens adducere ab illustribus || collecta auctoribus: nisi studiosis iam omnibus hec nota essēt. Illud || etiam plane cognitum est ceteras scientias sine mathematibus imper||fectas ac veluti mancas eē. Neque hoc profecto negabunt Dialectici neq; Philosophi abnuent: in quorum libris multa reperiuntur: que si||ne mathematica ratione minime intelligi possunt. Quam diuinus ille || Plato mere veritatis arcanū. vt adipisceretur cyrenas ad Theo-||dorum summum eo tempore mathematic; z ad egiptios

sarerdotes || euanigault. Quid q' sine hac vna fuculiate viuendi ratin nō perfecte || constat. Nam vt de musice taceam: que nobis muneri ab ipsa natura || ad perferendos facilius labores concessa videtur: vt astrologiā pre-||teream qua exculti celum ipsum veluti scalis machinisq; quibusdam || conscendentes verum ipsius nature argumentum cognoscimus: sine || arithmetica ₇ geometria: quarum altera numeros, altera mēsuras do||cet eiuiliter: comodeq; viuere q̄ possumus: Sed quid ego ī his mo-||ror que iam omnibus vt dixi: notiura sunt q̄; vt a me dicantur. Eu||clides igitur megarensis serenissime princeps qui .XV. libris omnem || geometrie ratinnem consummatissime complexus est: quem ego sum||ma ₇ cura ₇ diligentia nullo praetermisso schemate imprimendum co||raui: sub tuo numine tutus felixq; prodeat."

1486, 4. — Ulmae per Io. Regerum.

1591, f. *F. 1 a ornamento xyl. circumdatum, rubro impressum:* Preclarissimus liber elementorum Euclidis perspica- || cissimi: in artem Geometrie incipit quā fuelicissime: *F. 136 b:* Opus elementorum euclidis megarensis in geometriam artem In id quoq; || Campani perspicacissimi Commentationes finiunt. Impressu; Vincentiae per || Magistrum Leonardu; de Basilea & Gulielmū de Papia Socios. Anno salutis || M.ccccLxxxxi. Vigesimo. Calen. Iun̄. Lector. Vale. — 136 *ff.* cum *sign.* et char. rom. et figuris mathem. in margine positis. Sic *Hain* in Repertorio bibliogr. Vol. II. p. 325. no. 6694.

1505, f. CONTENTA. Euclidis Megarensis Geometricorum elementorum libri XV. Campani Galli transalpini in eosdem commentariorum libri XV. Theonis Alexandrini Bartholomaeo Zamberto Veneto interprete in tredecim priores commentariorum libri XIII. Hypsiclis Alexandrini in duos posteriores eodem Bartholomaeo Zamberto Veneto interprete commentariorum libri II. Utcunque noster valuit labor conciliata sunt haec omnia ad studiosorum non parvam (quam optamus) vtilitatem: id Magnifico D. Francisco Briconneto postulante. Si haec beneuole suscipiantur et fructum adferant quem cupimus: alia eiusdem authoris opera prodibunt in lucem, successum praestante deo et adjutoribus (ubi gentium sint) ad bonarum literarum institutionem probe affectis Gallis, Italis, Germanis, Hispanis, Anglis, quibus omnibus prospera imprecamur: et puram pro dignitate veramque cognitionis lucem. Parisiis in officina Henrici Stephani e regione scholae Decretorum. *In fine:* Impressum Venetiis aere Eruditi Viri Marci Firmani in officina Simonis Bivilaquae. Illustrissimo principe Domino Leonardo Laureiano Rem publicam moderante. Anno Domini Milesimo quingentesimo secundo. Die vero decimo mensis Novembris. — *Zamberti* versio nova et diligenter ad contextum graecum confecta est: qua re prae ceteris magni habetur.

1509, f. *Char. goth.:* Euclidis megarensis philosophi acutissimi mathematicorum omnium sine controuersia principis opera a Campano interprete fidissimo tralata. Que cum antea librariorum detestanda culpa mendis fedissimis adeo defurmia essent vt vix Euclidem ipsum agnosceremus Lucas Paciolus theologus insignis altissimarum mathematicarum disciplinarum scientia rarissimus iudicio castigatissimo detersit emendauit Figuras centum et vndetriginta que in aliis codicibus inuerse et deformate erant ad rectam symmetriam concinnauit et multas necessarias addidit. Eundem quoque plurimis locis intellectu difficilem commentariolis sane luculentis et eruditiss. aperuit, enarrauit, illustrauit. Adhuc vt elimatior exiret Scipio vegius mediol. Vir vtraque lingua arte medica sublimioribusque studiis clarissimus diligentiam et censuram suam praestitit. — *Char. rom.:* A. Paganius Paganinus characteribus elegantissimis accuratissime imprimebat (*Venetiis*). — Char. goth. cxxxvi *ff.* cum figuris mathem. in libri ora positis, et litteris pictis initialibus. Bibl. sen. Lips. adservat exemplar, quod *Kästner* in libello laudato p. 14 sqq. describit. Versio est *Ratdolti.*

1516, f. CONTENTA Evclidis Megarensis Geometricorum elemētorum libri XV. Campani Galli trāsalpini in eosdem cōmentariorum libri XV. Theonis Alexandrini Bartholomaeo Zamberto Veneto interprete in tredecim priores, commentariorum libri XIII. Hypsiclis Alexādrini in duos posteriores, eodē Bartholomaeo Zamberto Veneto interprete, commētariorum libri II. Vtcvnqve noster valvit labor conciliata sunt haec omnia, ad studiosorum non parvam (quam optamus) vtilitatem, id Magnifico

D. Francisco Briconneto postulāte. Si haec beneuole suspiciātur, & fructum adlerāt quē cupimus, alia eiusde authoris opera prodibūt in lucē, successum praestāte deo, & adiutoribus (vbigetiū sint) ad honarū literarū institutione prope affectis, Gallis, Italis, Germanis, Hispanis, Anglis quibus omnibus prospera imprecamur: & puram pro dignitate veramq; cognitionis lucem. Parisiis in officina Henrici Stephani e regione scholae Decretorum. *In fine f.* 261 *a*: Euclidis Megarensis clarissimi philosophi mathematicorūq; facile principis, primū ex Cāpani, deinde ex Theonis in priores tredecim, & Hypsiclis Alexandrini ī duos posteriores, Grecorū philosophorū traditionibus Bartholomaeo Zāberto Veneto interprete: geometricorum Elementorum librorum quindecim. Finis. *F.* 261 *b errata et registrum*: „a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. v. x. y. A. B. C. D. E. F. G. H. Terni. z & Quinternus I. *habentur.* —— 261 num. *ff.* Cum figuris mathematicis. Bibl. acad. Lips.

1521, f. Euclidis Megarensis primum ex Cāpani, deinde ex Theonis in priores tredecim, et Hypsiclis Alexandrini I duos posteriores Graec. philos. tradit. Barth. Zāberto Veneto interprete Geometr. Elem. libb. quindecim. Textus de sphaera Ioa. de Sacrobosco. Cum compus. annuli astron. Boneti Latensis. Paris., ap. Sim. Colinaeum. —— Cum figuris mathem. Huius editionis notitia apud *Panzerum* deest, suppeditavit autem eam mihi *Weigelii* Adparatus litterar. (1821, 4) nu. 2928.

1557, 8. Euclidis Libri XV. Cum praefatione Stephani Gracilis. Paris. —— *V.* 1573.

1566, f. Euclidis Megarensis Mathematici Clarissimi Elementa Geometrica, Libris XV ad Germanam Geometriae intelligentiam e diuersis lapsibus temporis injuria contractis restituta, adimpletis praeter majorum spem, quae hactenus deeraut, solidorum regularium conferentiis ac inscriptionibus. His accessit decimus sextus liber, de solidorum regularium sibi invicem inscriptorum collationibus, tum etiam coeptum opusculum de Compositis regularibus solidis plane peragendum, Authore Francisco Flussate Candalla. Ad Carolum IX. Christianissimum Galliarum Regem. Parisiis, apud Iohannem Rogerium typographum Regium. Ex jussu et privilegio Regis. —— 204 et 9 *ff.* Rep. 1778.

1572, f. Euclidis Elementorum Libri XV. Unà cum Scholiis antiquis. A Federico Commandino Vrbinate nuper in Latinum conversi, commentariisque qvibusdam illustrati. Pisauri 1572. Cum Privilegio Pont. Max. Jacobus Chriegher Germanus. *In fine*: Pisavri. cvm licentia svperiorvm. Apud Camillum Francischinvm. M.D.LXXII. —— 12 nun num. *ff.* praefixa, et 255 num. *ff.* Nitida editio, quae versionem scientia linguae rerumque factam ideoque sequenti longe praeferendam continet. Rep. 1619.

1573, 8. Euclidis libri XV. Cum praefatione Steph. Gracilis. Paris. —— *V.* 1557 et 1598.

1574, 8. Euclidis Elementorum libri XV, accessit XVI. de solidorum regularium comparatione omnes perspicuis demonstrationibus accuratisque scholiis illustrati auctore Christophoro Clavio. Romae, apud Vinceutium Accoltum. *Voll. II.* —— Hac in editione primum *Clavii* commentarius eximius in lucem prodiit. Rep. 1589.

1576, f. Euclidis Elementa cum Commentariis Campani, Theonis Alexandrini et Hypsiclis. Paris., ap. H. Stephanum.

1578, f. Euclidis Megarensis Mathematici Clarissimi Elementa Libris XV. ad Germanam Geometriae intelligentiam e diversis lapsibus temporis injuria contractis restituta, adimpletis praeter majorum spem, quae hactenus deeraut, solidorum regularium conferentiis ac inscriptionibus. Accessit decimus sextus liber, de solidorum regularium sibi invicem inscriptorum collationibus. Novissime collati sunt decimus septimus & decimus octavus, priori editione quodammodo polliciti, de componendorum, inscribendorum, & conferendorum compositorum solidorum inveutis, ordine & numero absoluti. Authore D. Francisco Flussate Candalla. Lutetiae, apud Jac. Du Puys. *In fine*: Lugduni, ex Officina Jo. Tornaesii, Typographi Regii. —— Huic editioni (*V.* 1566) insuper iusunt libri XVI. XVII. et XVIII. ab *Flussate* ipso conditi. Sed nihil iis profecit, uisi qood ad geometriae studium deuuo studiosos incitavit. Rep. 1602.

1580, 8. Euclidis Elementorum Libri quindecim. Coloniae.

1589, 8. Euclidis Elementorum Libri XV, accessit XVI. de solidorum regularium

cuiuslibet intra quodlibet comparatione, omnes perspicuis demonstrationibus accuratisque scholiis illustrati. Nunc iterum editi ac multarum rerum accessione locupletati. Auctore Christophoro Clavio Bambergensi e Soc. Iesu. Romae apud Barthol. Grossmn. *Voll. II.* —— Haec est *Clavii* secunda editio, non prima, ut *Bose* in Schediasmate literario p. 14. 4) opinatur. Figurae minutissimae sunt, ut ex eudem libello didici. *V.* 1574 et 1591.

1591, f. Euclidis Elementorum Libri XV. Accessit XVI. de Solidorum Regularium cujuslibet intra qvodlibet comparatione. Omnes perspicuis Demonstrationibus, accuratisqve Scholiis illustrati, ac multarum rerum accessione locupletati. Nunc tertio editi, summaqve diligentia recogniti, atqve emendati. Auctore Christophoro Clavio Bambergensi, e Societate Jesu. Coloniae, expensis Ioh. Baptistae Ciotti. *Voll. II.* —— Haec tertia editio multo auctiur quam priores a. 1574 et 1589 prodiit.

1598, 8. Euclidis libri XV. Cum praefat. Steph. Gracilis. Paris. —— *V.* 1573.

1600, 8. Euclidis Elementorum Libri XV. Quibus cum ad omnem Mathematicae scientiae Partem, tum ad quamlibet geometriae tractationem facilis comparatur aditus. Coloniae apud Gosuinum Cholinum. Cum gratia et Privilegio. —— 205 pp. et 14 *ff.* *Gracilis* praefatio est praefixa. Ceterum in hac editione tantum Propositiones Euclidis, siue demunstrationibus, habentur.

1603, 8. Euclidis posteriores libri IX. Accessit liber XVI. de Solidorum Regularium cuiuslibet intra quodlibet comparatione. Omnes perspicuis demonstrationibus accuratisque scholiis illustrati nunc quarto editi ac multarum rerum accessione post primam editionem locupletati. Auctore Clph. Clavio Bambergensi e societate Iesu. Romae, apud Aloysium Zannetum, Permissu Superiorum. *Voll. II.* —— Furtim ex editione a. 1591 furtasse est expressa.

1607, 8. Euclidis Elementorum Libri XV. Accessit Liber XVI. de solidorum Regularium cujuslibet intra quodlibet comparatione. Omnes perspicuis demonstrationibus, accuratisque scholiis illustrati: nunc quarto editi, ac multarum rerum accessione post primam editionem locupletati, Auctore Christophoro Clavio Bambergensi e societate Jesu. Francofurti, ex officina Typographeia Nicolai Hofmanni. Sumptibus Ionae Rhodii. —— *V.* 1603 et 1612.

1609, 8. Euclidis Elementorum Libri XIII succinctis et perspicuis demonstrationibus comprehensi a *M.* Ambrosio Rhodio Kembergense, Mathematum Professore extraordinario in Academia Leucorea. Typis Germanianis, Impensis Pauli Helwigij. —— 593 pp. et 8 *ff.* *V.* 1634.

1612, 8. Euclidis Elementorum Libri XV, quibus cum ad omnem Mathematicae partem, tum ad quamlibet Geometriae tractationem, facilis comparatur aditus. Coloniae apud Gosuinum Cholinum. —— *V.* 1600 et 1627.

1612, 8. — per Clph. Clavium. —— *V.* eiusdem Opera Mathematica. (Moguntiae sumptibus Antonij Hierat. Excudebat Reinhardus Eltz, Cum Gratia et privilegio Sac. Caes. Majest.) T. I. Singularis huius tomi titulus a. 1611 consignatus est.

1612, 8. Euclidis elementa cum commentar. Florimundi Puteani Vatani Domini. Paris.

1615, 8. Euclidis Elementorum libri XV per *D.* Henrion, et quintum et septimum postulatum e primo Euclidis demonstrative et breviter comprobatum a Petro Antonio Cattaldo. Paris.

1619, f. Euclidis Elementorum libri XV, una cum scholiis antiquis. A Fed. Commandino Vrbinate, nuper in latinum conversi, *etc.* Ac noper a multis mendis quibus antea scatebat, vindicati. — Pisauri, typis Flaminii Concordiae. MDCXIX. — Expensis Gu. Ingenieri, Forosemproniensis. *In fine*: apud Flam. Concordiam. M.DCXIX. —— *V.* 1572.

1625, 12. Euclidis elementa cum demonstrationibus C. Malapertii. Duaci. —— Rep. 1633.

1627, 8. — cum commentario Clph. Clavii. Coloniae.

1633, 12. —— *V.* 1625.

1634, 8. Euclidis Elementorum libri XIII, succinctis et perspicuis demonstrationibus comprehensi a *D.* Ambrosio Rhodio Kembergensi Mathematum Super. Professore publico in academia Leucorea. Editio postuma priore correctior et emendatior. Wittebergae Impensis Haered. Pauli Helwigii Bibliop. Excudebatur ab Ambrosio Rothio. —— 8 *ff.* praefixa, 594 pp. *V.* 1609 et 1660.

1645, f. Euclidis Elementorum geometricorum Libros tredecim, Isidorum et Hypsiclem et Recentiores de corporibus Regularibus, et Procli Propositiones geometricas Immissionemque duarum rectarum linearum continue proportionalium inter duas rectas, tam secundum Antiquos, qoam secundum Recentiores Geometras, novis ubique fere demonstrationibus illustrauit, et multis definitionibus, axiomatibus, propositionibus, corollariis, et animadversionibus, ad Geometriam recte intelligendam necessariis, locupletauit Claudius Richardus e Societate Jesu Sacerdos, patria Ornacensis in libero Comitatu Burgundiae, et Regius Mathematicarum Professor dicavitque Philippo IV. Hispaniarum et Indiarum Regi Catholico. Antverpiae ex officina Hieronymi Verdussii. Cum gratia et Privilegio. —— 12 *ff.* praefixa, 563 pp. et 25 tabb. cum figuris mathematicis.

1654, 8. Euclidis Elementorum Libri XV. Accessit lib. XVI. de solidorum regularium cuiuslibet intra quodlibet comparatione. Omnes perspicuis demonstrationibus et accuratis scholiis illustrati *etc.* Auctore Chph. Clavio. Frcf. *Voll. II.* —— *V.* 1612.

1655, 8. Euclidis Elementorum Libri XV, breviter demonstrati. Opera Is. Barrow, Cantabrigiensis Coll. Trin. Suc. Hierocl. καθαρμοι ψυχης λογικης εἰσιν αἱ μαθηματικαι ἐπιςημαι. Cantabrigiae. Ex celeberrimae Academiae Typographeo. Impensis Guilielmi Nealand Bibliopolae. —— 7 *ff.* praefixa, 342 pp. Adiecta sunt Data, ex editione Barrowii.

1659, 8. Euclidis Elementorum Libri XV, breviter demonstrati. Opera Is. Barrow Cantabrigiensis, Coll. Trin. Soc. Καθαρμοι ψυχης λογικης εἰσιν αἱ μαθηματικαι ἐπιςημαι. Hierocl. Londini, Excudebat R. Daniel, Impensis Guil. Nealand Bibliopolae Cantabrig. —— 8 *ff.* praefixa, 352 pp. Elementa continent. A pag. 353—399: „Euclidis Data succincte demonstrata; vna cum emendationibus quibusdam et additionibus ad Elementa Euclidis nuper edita. Opera Mri. Is. Barrow habentur.“ *V.* 1655 et 1676 sqq.

1660 (1661?), 8. Euclidis elementorum libri XIII perspicuis demonstrationibus comprehensi ab Ambrosio Rhodio. Witth. —— *V.* 1634.

1676, 8. Euclidis Elementorum Libri XV. Breviter ac succincte demonstrati. Opera et studio Mri. Is. Barrow, Cantabrigiensis. Coll. Trin. Soc. Nunc vicissim revisi et a cunctis erroribus expurgati. Hierocl. Καθαρμοι ψυχης λογικης εἰσιν αι μαθηματικαι επιςημαι. Osnabrügi apud Ioh. Georg. Schwänderum. —— 4 *ff.* praefixa, 376 pp. Elementa Euclidis continentes; a pag. 377—424 habentur: „Euclidis Data succincte demonstrata, una cum emendationibus et Additionibus ad Elementa Euclidis, edita. Opera Mri. Is. Barrow, *etc.* Nunc denuo revisa et a cunctis erroribus expurgata. Osnabrugi apud Ioh. G. Schwänderum. MDCLXXV.“

1678, 12. Euclidis Elementa novo Ordine ac Methodo fere demonstrata: una cum Nicolai Mercatoris in Geometriam Introductione brevi. Lond., typis I. Redmayne.

1685, — 1711, — 1740, 8. — Lond. —— *V.* 1659.

1690, f. R. P. Claudii Francisci Milliet Dechales Camberiensis e S. J. Corsus seu Mundus mathematicus Tomus I. complectens Tract. de progressu matheseos et de illustribus mathematicis, Euclidis Libros XIV *etc.* Editio altera. Lugd. —— Elementa a pag. 109—260 leguntur. Editionem primam *v.* infra bb) 1 a) 1660.

1692, 12. Elementa Euclidis. —— In *V. P. Hosti* Recueil des Traités de Mathématique, qui peuvent être nécessaires à un Gentilhomme, pour servir par mer ou par terre. (Paris. T. III.) T. I.

1701, 8. Euclidis Elementa ... nova methodo et compendiarie demonstrata per Eliam Estorem. Neap.

1743, — (*tit. n.*) 1749, — 1769, 8. Elementorum Euclidis Libri XV ad Graeci Contextus fidem recensiti et ad Usum Tironum accommodati (*a Georgio F. Bärmann*). Lps., Sumtu Ioh. Frider. Gleditschii. —— 1 *Th.* Commendanda editio. Miror, quod auctor libri Handbuch zur Kenntniss der vorzüglichsten Ausgg. der Griech. u. Römisch. Classiker ed. II. (Halberst., 1830, 8) p. 205 sine iudicio notitiam ex *Bremii* Bibliograph. Handb. T. II. p. 395 repetiit, hanc esse optimam editionem graecam et latinam, cum tamen versionem tantum habeat.

1802, 8. Euclidis Elementorum libri priores XII. Ex Commandini et Gregorii Versionibus latinis. In usum iuventutis acad. Edidit pluribus in locis auxit et in depravatis emendavit Samuel [*Hors-*

ley], Episcopus Roffensis. Ox., e typ. Clarendon. —— 9 sh. Nitide impressa editio. Versio sex priorum librorum et undecimi et duodecimi est *Commandini* ex *Keillii* editione expressa; reliquorum autem librorum versio est *Gregorii*, ex editione quae a. 1703 prodiit. Conf censuram in ER. Vol. IV. (1804) p. 257—270.

bb) *D e l e c t u s.*

1a) libri octo.

1654, 8. Andreae Taqueti Elementa Geometriae Euclidea. Antverp. —— *V.* 1665.

1660, 12. Euclidis Elementorum Libri octo. Ad faciliorem captum accommodati. Auctore P. Claudio Francisco Milliet Dechales, Camheriensi Societ. Iesu. Lugduni, apud Benedictum Coral in vico Mercatorio. Cum Privilegio Regis. —— 372 pp. et 1 *f.* *V.* antea aa) 1690 et 1674 sq.

1665, 8. Elementa Geometriae planae ac solidae. Quibus accedunt selecta ex Archimede Theoremata. Auctore Andrea Tacquet Societatis Jesu Sacerdote et Matheseos Professore. Quid novi in utrisque praestitum sit, praefatio ad Lectorem indicabit. Editio secunda correctior. Autwerpiae apud Jacobum Meursium. —— 350 pp., 1½ plag. et 5 *ff.* *V.* 1654 et 1701 sqq.

1674, f. Euclidis Elementorum libri priores VI., et XI. et XII. —— V. *Cl. Fr. Milliet Dechales* Cursum seu Mundum mathematicum *etc.* T. I. (Lugd., ex officina Anissonissa.) p. 1—80. Hic tomus singularem titulum habet: Tomos primus complectens Euclidis libros octo, Arithmeticam, Theodosii Sphaerica; Trigonometriam, Geometriam practicam, Mechanicam, Staticam, Geographiam universalem, Tractatum de Magnete, Architecturam civilem et Artem tignariam. Nunc primum in Lucem prodit. Lugd. —— *V.* 1660 et 1679.

1679, 8. Euclidis Elementorum libri octo, ad faciliorem captum accommodati, Authore P. Claudio Fr. Milliet des Chales. Lugd. —— *V.* 1674.

1693, 8. Planorum ac solidorum Euclidis elementa facilioribus auctorum demonstrationibus a Hieronymo Rondelli philosophiae doct. In universali studio Bononiae scientiarum mathemat. de mane Professore explicata ac illustrissimis atque amplissimis senatus Bononien. patribus consecrata. Bononiae apud Longum. Superiorum permissu. —— Cum figg.

1700, 8. Euclidis Elementorum Libri priores Sex, item Vndecimus et Duodecimus, ex Versione latina Federici Commandini. Quibus accedunt Trigonometriae planae et sphaericae Elementa. Item Tractatus de Natura et Arithmetica Logarithmorum. In vsum iuuentutis academicae. (*Cura Ioannis Keill*, etc.) Ox., e theatro Sheldoniano. —— Rep. 1702.

1701, 8. Elementa Geometriae planae ac solidae. Quibus accedunt selecta ex Archimede Theoremata, Auctore Andrea Tacquet Soc. Iesu Sacerd. et Matheseos Professore. Amstelaedami, apud Franciscum van der Plaats. —— 8 *ff.* praefixa, 368 pp. et 6 tabb.

1702, 8. — Ox. —— *V.* 1700 et 1715.

1703, 8. Andreae Tacquet Soc. Iesu Sacerdotis et Matheseos Professoris, Elementa Geometriae planae ac solidae: et Selecta ex Archimede Theoremata. Accedunt Corollaria non pauca illustrandis Elementis accommodata, et varios propositionum plurimarum usus continentia. Summa cura emendata, et XL Schematibus novis aeri incisis illustrata. A Guilielmo Whiston, A. M. Matheseos Professore Lucasiano apud Cantabrigienses. Cbr., typis academicis, impensis Cornelii Crownfield. —— *V.* 1710.

1709, 4. Euclides Reformatus sive plena et solida geometriae elementa auctore Angelo de Marchettis. Liburni, lac. Valsis.

1710, 8. — Editio secunda, aliquanto auctior et emendatior. Cbr. —— *V.* 1703. Rep. 1722.

1715, 8. — Ox., Sheldon. —— *V.* 1702 et 1731.

1722, 8. — Cbr. —— *V.* 1710.

1725, 8 mai. Elementa Euclidea Geometriae planae ac solidae; et Selecta ex Archimede Theoremata, auctore And. Tacquet et Gu. Whiston, Amst.

1731, 8. —— *V.* 1715 et 1747.

1738, 8. Euclidis Elementorum Libri VI priores planorum, ac XI. et XII. solidorum, cum explanatione et demonstrationibus Christoph. Clauii, in usum auditorum adornati et editi a I. H. L. (*van Lom*), qui breuem narrationem historicam de vita ac Elementis Euclidis addidit. Adiectis tabulis aeneis nitidioribus et accuratioribus. Amst.

1747, 8. — Editio quinta, auctior et emendatior. Ox., e theatro Sheldoniano.

M. DCC. XLVII. Imp. R. Clements, bibl. Oxon. — *V.* 1731 et 1756.

1756, 4. Euclidis Elementorum Libri priores sex, item Undecimus et Duodecimus, ex versione Latina Frederici Commandini; sublatis iis quibus olim Libri hi a Theone aliisve, vitiati sunt, et quibusdam Euclidis Demonstrationibus restitutis. Auctore Roberto Simson, M. D. et Matheseos Prof. Glasguae, Rob. et Andr. Foulis.

2 b) libri priores sex.

1507, f. min. Textus de Sphaera Iohannis de Sacrobosco cum additione (quantum necessarium est) adjecta. Novo commentario nuper edito ad utilitatem studentium philosophic. Parisin. Academiae illustratur. Cum compositione Annuli Astronomici Boni Lateusis. Et Geometria Euclidis Megarensis. *In fine:* Impressum Parisij in officina Henrici Stephani e regione scholae decretorum sita. Anno Christi siderum conditoris 1507. Decimo die Novembris. — 32 *ff.*

1531, 8. Textus de Sphaera Ioan. de Sacrobosco cum composit. Annuli astronomici et Geometria Euclidis. Paris., typis Simonis Colinoe.

1566, f. Analyseis geometricae sex librorum Euclidis. Primi et quinti factae a Ch. Herlino: reliquae una cum commentariis et scholiis perbrevibus in eosdem sex libros geometricos: a Cunrado Dasypodio. Cum Indice *Λογισματων και λημματων:* item aliarum rerum atque verborum memorabilium. Pro schola Argentinensi. Argentinae. — 98 pp.

1617, 8. Euclidis Elementorum geometricorum libri sex priores Nova interpretatione in usum studiosae Iuventutis in lucem dati. A Ioanne Lanz C. J. Cum facult. Super. Ingolstadii. — 306 pp.

1620, f. Euclidis VI priores libri secundum vetera exemplaria restituti, ex vers. lat. Fed. Commandini, aliquam multis in locis castigata. Lond., ab H. Briggio.

1620, 12. Euclidis Elementorum libri sex. Duaci.

1633, 12. Euclidis Elementorum libri VI priores. Duaci.

1636, 12. Euclidis sex primi Elementorum geometricorum Libri cum parte undecimi ex maioribus Clavij commentarijs in commodiorem formam contracti per P. Christoph. Grienbergerum e Societate Jesu. Accessit item ferme ex Clavio brevis Trigonometria planorum, cum Tabulis Sinuum, Tangentium et Secantium, ad partes Radij 100000 per sex prima Scrupula graduum. Per J. Iacobum Honoratum Durandum eiusdem societatis. Graecii, apud Haeredes Ernesti Widmanstadii. — 4 *ff.* praefixa, 255 pp.

1641, 8. Euclidis Elementorum Libri VI priores demonstrati a Coetsio. LB.

1643, 12. Euclidis sex primi Elementorum geometricorum Libri per G. Fournier. Paris. — *V.* 1645.

1645, 12. Euclidis sex primi elementorum geometricorum libri commodius demonstrati. A P. Georg. Fournier, a Soc. Iesu. Accesserunt Elementa Astronomica, ubi Theodosii Tripolitae Sphaericorum libri tres et universa triangulorum resolutio demonstratur per Ioh. Baptistam Duhamel, math. prof. Editio prioribus auctior. Cantabrigiae, excud. I. Field, imp. Edw. Story. — *V.* 1643.

1648, 4. Euclidis Elementorum geometricorum Libri sex priores Nova interpretatione graeco fonte in usum studiosae iuventutis in lucem dati a I. Lanz, Societatis Iesu. — V. *Marii Bettini* Aerarium Philosophiae mathematicae. (Bonon. *Voll. VII.*) Vol. I. p. 25—685.

1654, 12. Euclidis Sex primi Elementorum Geometricorum libri commodius demonstrati. A P. Georg. Fournier, e Soc. Iesu. Lond. — *V.* 1645. Rep. 1665.

1661, f. Euclidis sex libri primi. — *V.* in *P. Gasparis Schotti* Cursu mathematico. (Herbipoli.) p. 61—108. *V.* 1674.

1665, 8. — Chr. — *V.* 1654.

1666, 12. Euclidis Elementa geometriae, novo ordine ac methodo fere demonstrata. Lond. — Rep. 1678.

1673, 12. Euclidis Elementorum sex priores libri, opera Ch. Melderi. LB. — *V.* 1711.

1674, f. Euclidis Elementa geom. Libri VI priores. — *V.* in *Schotti* Cursu Mathem. Francf. ad M. *V.* 1661 et 1677.

1677, f. — *V.* 1674 *ib.*

1678, 12. — cum Nic. Mercatoris in geometriam introductione. Lond. — *V.* 1666.

1692, 8. Euclidis Elementorum sex libri priores magnam partem novis demonstrationibus adornati opera et studio H. Coetsii. LB., apud Danielem a Gaesbeek. — 468 pp. Rep. 1705.

1705, 8. Euclidis Elementorum sex libri priores magnam parteio novis demonstrationibus adornati opera et studio H. Coetsii in acad. Lugd.-Batava Matheseos lectoris. Edit. II. a priori multuo diversa. Amst., ex offic. Heorici et viduae Theodori. —— 520 pp. *F.* 1692.

1740, 8. Euclidis Elementa Geometriae planae libris VI comprehensa, in usum incipientium adornata, Hafniae, typis Reg. Majest. et Universitatis Typogr. I. G. Höpffneri. —— 7 *ff.*, 200 pp., 1 *f.* corrigenda, et 2 tabb. mathematicas figg. continentes.

3e) libri quatuor.

1506, 4. Euclides. *In fine:* Et tantum de quatuor libris elementorum Euclidis cum faioiliari Campaui io eosdem commentario, qui cum in omnibus universalibus studiis ordinaria institutione praeleguntur sic etiam in hac nostra academia Frankfordiana ab illustrissimis Joachim: principe electore et Alberto gerioan: marchionibus Brandeburg. nuper erecta: per Mgrm. Ambrosium Jocher de Merspurg mathematicum ibidemque Collegiatum accurata diligeutia castigati propriisque impensis elaborati sunt atque impressi ut athenar. more studium philosophiae a mathematico splendore mirifice inceptum efflorescat. —— 46 *ff.*

4d) libri tres.

1704, 8. Euclidis libri posteriores VII — IX. —— *V.* in *Andr. Tacquet* Arithmeticae Theoria et Praxi. (Amst., ap. Fr. van der Plaats.) p. 1 — 120.

5e) libri duo.

1612, 8. Euclidis libri II priores cum explicatione I. Pauli Reseui editi a J. Ch. Knopff. Wttb.

6f) Arithmetica.

1549, 8. Euclidis arithmetica per I. Sethen, Luneburg. Marb.

2) Data.

1803, 8. Euclidis Datorum Liber, cum Additamento; necnon Tractatus alii ad Geometriam pertinentes, curavit et edidit Samuel (*Horsley*) Episcopus Asaphensis. Oxonii. —— 7 *sh.* Maxime commendanda et nitida editio. *V.* 1) aa) 1655 sqq.

3) Optica et Catoptrica.

1607, 8. Euclidis Optica et Catoptrica. Lps.

4) Isagoge harmonica.

1497, f. *F.* 1 *a:* Hoc in uolumine haec opera continentur. || Cleonidae harmonicum introductorium in-||terprete Georgio Valla Placentino. || L. Vitruuii Pollionis de Architectura libri decem. || Sexti Iulii Frontini de Aquaeductibus liber unus. || Angeli policiani opusculum: quod Panepistemon inscribitur. || Angeli Policiani in priora analytica praelectio. || Cui Titulus est Lamia. *F.* 1 *b:* Georgius Valla Placentinus Magnifico Victori Pisano || Veneto opti mati (?) patricio. S. D. aeternam. *F.* 2 *a* (*sign.* 2): CLEONIDAE HARMONICVM INTRODVCTORIVM || GEORGIO VALLA PLACENTINO INTERPRETE. *F.* 7 *b:* Finis Cleonidae introductorii harmonici. Interprete Georgio Valla Placentino. *F.* 8 *et f.* 9 *a vacat.* *F.* 9 *b* — 10 *b index Vitruvii.* *F.* 11 *a* (*sign. A*): L. VITRVVII POLLIONIS AD CAESAREM AGVSTVM (?) || DE ARCHITECTVRA LIBER PRIMVS. *F.* 72 *a in fine Vitruvii:* Impressum Venetiis per Simonem Papiensem dictum Biuilaquam || Anno ab incarnatione: M. CCCC. LXXXXVII. Die Tertio Augusti. *F.* 73 *a* (*sign.* aa): SEXTI IVLII FRONTINI VIRI CONSVLARIS DE AQVIS || QVAE IN VRBEM INFLVVNT LIBELLVS MIRABILIS. *Explicit f.* 82 *a regist. Accedunt* 12 *ff. Angeli Politiani Panepistemon et Lamia, quae finiunt:* habeut & oculos & rostrum: sapientiam uero non habeot. DIXI. —— Char. rom. 94 *ff.* 43 lin. Sic *Hain* in Repertor. bibliogr. Vol. II. p. 170 no. 5451.

1498, f. Georgio Valla Placentino Interprete. Euclidis qvartus decimus elementorum. —— Cum Nicephori logicis aliorumque opusculis. Impressum Venetiis per Simonem Papiensem dictum Beuilaqnam 1498, *etc.*

1499, f. —— V. *ib.* *In fine:* Impressus Vicentiae Anno Salutis || M. ccccxcix. xvii. Kalendas Ianuarias per Henricum de Sancto || Vrso *etc.* Bibl. acad. Lips.

1607, f. Euclidis Introductio harmonica, latine, ex versione Io. Penae, restituta ab Ant. Posseuino, ex codd. Mss. bibl. Vaticanae et Fulvii Ursini, cum

notis marginalibus; Euclidis Sectio canonis musici, latine, Io. Pena interprete. —— *V.* in *Ant. Possevini* Bibl. Selecta. (Col.) p. 224 sqq.

5) Phaenomena.

1591, 4. Euclidis Phaenomena post Zamberti et Maurolyci editionem nunc tandem de Vaticana bibl. deprompta. Scholiis antiquis et figuris optt. illustrata, et de graeca lingua in latinam conuersa a Ios. Auria, Neapolitano. His additae sunt Maurolyci breues aliquot annotationes. Romae, ap. I. Martinellum.

1707, 8. Euclidis Phaenomena. —— V. *Mersenni* Synopsim tractatuum de Sphaera mubili. Editore I. Hunt. Ox.

B. germanicarum.

1) Elementa.

aa) *Omnes libri.*

1653 (1651?), 4. Henrici Hofmanni, professoris mathematici in der Universität Jehna, Teutscher Euclides, das ist Geometrische Beschreibung und zwar führnehmlich von derselben elementen. Gedruckt zu Jehna, in Verlegung Johann Birckners, Buchhäudlers daselbst, und in Erffurth. —— 150 pp. Non est Euclidis versio, sed *Hofmanni* opus, quod sub Euclidis nomine prodiit.

1714, 8. Euclides teutsch durch Schesslern. Dresden. —— Rep. 1729.

1723, 8. Euclidis 15 Bücher teutsch auf eine besondere und kurze Art jedoch ausführlich abgehandelt und sowohl in Linien als in Zahlen in specie das 10te Buch mit den sonst schwer fallenden irrational Grössen, Linien und Flächen aufs deutlichste definirt, erklärt und bewiesen auch durchgehends alle 15 Bücher anstatt der sonst gewöhnlichen obscuren Holzschnitten mit erforderlichen Kupfern, Figuren benebst einer hierzu nöthig habenden rational und irrational auch binomischen Algebra versehn. Zu finden Dresden beim Author und Joh. Christoph. Mieths seel. Erben. Leipz. bei itzt genannten seel. Erben und Hrn. August Martini Buchhandl. —— 512 pp. Cum figg.

1729, 8. Christ. Schessler Euclidis XV Bücher deutsch auf eine besondere kurze Art, jedoch ausführlich abgehandelt mit erforderlichen Kupferfiguren, Zweyte Auflage. Dresden, bey Gottl. Christ. Hilscher.

1781, 8. Euclids Elemente, funfzehn Bücher, aus dem Griechischen übersetzt von Johann Friedrich Lorenz. Halle, im Verlage der Buchhandl. des Waysenhauses. —— 1 *Th.* 8 *Gr.* Rep. 1798.

1791, 8. Euclids Elemente für den gegenwärtigen Zustand der Mathematik bearbeitet, erweitert und fortgesetzt, von I. Andr. C. Michelsen. 1e Abthl., Brl., Matzdorf (*nunc* Reimer). —— Cum figg. 1 *Th.* 8 *Gr.* Haec versio non absoluta est.

1798 (*non* 1795). Euclids Elemente, funfzehn Bücher. Aus dem Griech. übers. von J. F. Lorenz. 2e durchaus verb. Aufl. Halle, Waisenhausbuchhandl. —— XXXVI, 447 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* *V.* 1791 et 1809.

1809, — 1818, — 1824, 8. — übers. von J. F. Lorenz. Aufs neue herausgeg. von K. Brandan Mollweide. Halle, Waisenhausbuchh. —— 1 *Th.* 16 *Gr.* In postrema editione Peyrardi editio adhibita est.

bb) *Delectus librorum.*

1a) libri octo.

aaa) integri.

1694, 4. Teutsch Redender Euclides, oder Acht Bücher von denen Anfängen der Mess-Kunst, Auf eine neue und ganz leichte Art, Zu Nutzen allen Generalen, Ingeniern, Natur- und Wahrheit-Kundigen, Bau-Meistern, Künstlern und Handwerkern. In Teutscher Sprache eingerichtet und bewiesen. Durch A. E. B. V. P. Wienn in Osterreich, In Verlegung Philipp Fievets, Buch- und Kunst-Händlers. —— 375 pp., et 2 *ff.* Titulus uovus est 1699.

1699, 4. (*Idem titulus.*) Lübeck und Frankf. in Verlag Johann Wiedemanns.

1744, 4. Teutsch redender Euclides. Oder, Acht Bücher, Von denen Anfängen der Mess-Kunst; Auf eine neue und ganz leichte Art, zum Nutzen allen Generalen, Ingeniern, Natur- und Wahrheit-Kundigern, Bau-Meistern, Künstlern, etc. In teutscher Sprach eingerichtet und bewiesen; durch Ant. E. Burkh. von Pirkenstein. Wien in Oesterreich. In Verlegung Peter Conrad Monaths. —— Cum figg. mathem. 375 pp. 1 *Th.*

1797, 8. Euklids Elemente, das 1e bis zum sechsten, sammt dem 11n u. 12n Buche. Aufs neue aus dem Griech. übers. von J. K. F. Hauff. Marb. —— *V.* 1807.

1798, 8. Euklids Geometrie oder die 6 ersten BB. der Elemente, nebst 11n u. 12n. Nach der 2n Ausgabe sämmtlicher 15 BB. der Elemente. Halle, Waisenhb. —— Ex editione omnium librorum hi separatim sunt editi, uti editio a. 1809.

1806, 8 mai. Euklids Elemente, nebst den Anfangsgründen der ebenen und sphärischen Trigonometrie, aus dem Englisch. des Rob. Simson, mit erklär. Anmerkk. Uebersetzt von Matth. Reder; herausgegeben von J. H. Jos. Niesert. Paderb., Wesener. *Voll. II.* —— Cum figg. mathem. 3 *Th. V.* 1815.

1807, 8. — Marb., Krieger. —— 1 *Th.* 12 *Gr.* Editionis a. 1797 titulus novus.

1809, 8. —— Repetitio editionis a. 1798. *V.* 1818.

1815, 8. — Paderb., Wesener. *Voll. II.* —— Cum figg. 3 *Th.*, ch. membr. 6 *Th. V.* 1806.

1818, 8. —— 14 *Gr.* Repetitio editionis a. 1809.

1828, 8 mai. Die geometrischen Bücher der Elemente des Euclides; als Leitfaden zum Unterrichte in der Elementargeometrie, mit vielen Anmerkk. herausgegeben von J. Jos. Ign. Hoffmann. Mainz, Kupferberg. —— XXXII, 416 pp. 2 *Th.* 4 *Gr.* Omissus est quintus liber.

bbb) Epitome.

1799, 8. Auszug aus Rob. Simson's lateinischer und englischer Uebersetzung der ersten 6 BB. und des 11. u. 12. Buchs der Elemente des Euklides, enthaltend die von ihm getroffenen Abänderungen und eingeschalteten Sätze, nebst den geometrischen u. kritischen Noten, als ein Anhang zu der Lorenzischen deutschen Uebersetzung sämmtlicher Elemente herausgegeben von J. And. Matthias. Magdeb., Keil. —— Cum 3 tabb. figg. 20 *Gr.*

2b) libri sex.

1562, f. Die Sechs Ersten Bücher des Euklidis vom anfang oder grund der geometrj. In welchen der rechte grund mit allein der Geometrj (versteh alles künstlichen, gewiesen vnd vortailigen Gebrauchs des Zirkels, Linials oder Richtscheittes vnd andrer werkzeuge, so zu allerlaj abmessen dienstlich,) sonder auch der furnemsten stuck und vortail der Rechen-Khunst, fürgeschriben vnd dargethon ist. — Aus griechischer Sprach in die Teutsch gebracht, aigentlich erklärt, Auch mit verstentlichen Exempeln, gründlichen Figuren vnd allerlaj den nutz für Augen stellenden Anhängen geziert, dermassen vormals in Teutscher Sprach niemals gesehen worden. — Alles zu lieb vnd gebrauch den Kunstliebenden Teutschen, so sych der Geometrj vnd Rechen-Kunst anmassen mit vilfältiger mühe vnd arbait zum trevlichsten erarnet vnd in Truckh gegeben Durch — Wilhelm Holtzmann, genannt Xylander, von Augspurg. Getruckht zu Basel. *In fine:* Vollendet durch Jacob Kündig; zu Basel in Joanns Oporini Kosten, im Jar 1562 auff den dreyssigsten Tag des Winmonats. —— Rarissime occurrit.

1610, f. Die Ersten Sechs Bücher Elementorum Evclidis, Jn welchen die Anfäng vnd Gründe der Geometria ordentlich gelehret, vnd gründlich erwiesen werden, Mit sonderm Fleiss vnd Mühe auss Griechischer in vnsere Hohe deutsche Sprach übergesetzet, vnd mit verständtlichen Exempeln in Linien vnd gemeinen Rational Zahlen, Auch mit Newen Figuren, auff das leichtest vnd aigentlichest erkläret: Alles zu sonderm Nutz denjenigen, so sich der Geometria im Rechnen, Kriegsswesen, Feldtmässen, Bauen, vnd andern Künsten vnnd Handtwerkern zugebrauchen haben: Auss Befehl Dess Edlen vnd Gestrengen Herrn, Hanss. Philip Fuchss von Bünbach, zu Möhrn, Alten Rechenberg vnd Möhrn, Alten Rechenberg vnd Schwaningen, Obristen: Durch Simonem Marium Guntzenhusanum Franc. Fürstlichen Brandenb: bestalten Mathematicum vnd Medicinae Utriusq; Studiosum. *Cum Privilegio.* Onoltzbach, Gedruckt durch Paulum Böhem, Jm Jahr Christi, MDCX. *In fine:* Gedruckt zu Onoltzbach, durch Paulum Böhem, Anno M. DCX. —— 5 *ff.* praefixa, 165 pp. Tantum 300 exx. impressa sunt, qua de caussa rarissime occurrit. Alii hanc editionem Norimbergae prodiisse falso putant. Bibl. sen. Lips.

1615, 4. Die sechs ersten Bücher Euclidis, nebst Joh. Petersou Dou Anmerkungen in das Deutsche, übersetzt von Sebast. Curtio. Amst. —— Germanica

versio est ex *Petri Dou* hollandica translata, qui ad *Xylandri* versionem latinam vertit. Rep. 1618.

1618, 4. — 1634, 8. Die sechs ersten Bücher Euclidis dess Hochgelärten, weitberühmten, griechischen Philosophi und Mathematici: von den Anfängen und Fundamenten der Geometriae. Dabey dann mancherley auss diesen Büchern gezogene Nutzbarkeiten angefüget seind: sampt den Speciebus in geometrischen Figuren, als machen, verändern, zusammenfügen, abziehen, vervielfältigen und theilen per Demonstrationes lineales auss H. Joann Peterss Dou Niederländischen und andern Edition verteutscht durch Sebastianum Curtium Arithmeticum et G. Verordneten Inspectoren und Visitatoren der teutschen Schulen in Nürnberg. Gedruckt zu Amsterdam bey Wilhelm Janss.

1697, 4. In teutscher Sprache vorgestellter Euclides, dessen VI erste Bücher auf sonderbahre und sehr leichte Art mit algebraischen oder aus der neuesten Löse-Kunst enthaltenen Zeichen, also dass man derenselben Beweiss auch in andern Sprachen gebrauchen kann, durch Sam. Reyher. Kiel bei Benj. Schillern, in Hamburg und Leipzig zu bekommen.

1699, 4. Samuel Reyhers, ICti bey der Hoch-Fürstl. Holst. Universität, Codic. und Mathematum Prof. In teutscher Sprache vorgestellter Euclides, dessen VI erste Bücher auf sonderbahre und sehr leichte Art, mit algebraischen, oder aus der neuesten Löse-Kunst entlehnten Zeichen, als dass man derenselben Beweiss auch in andern Sprachen gebrauchen kan, eingerichtet, auch des H. Buchs Vorträge nebst der gemeinen, auff algebraische Ahrt bewiesen sind. Kiel druckts Joachim Neumann, Academischer Buchdrucker, bey Johann Sebastian Riecheln, Academischen Buchführer daselbst, und in Leipzig zu bekommen. —— Fortasse eadem editio est ac prior, nisi quod huic in titulo indicata „*Vorträge*" addita sunt.

1773, 8 mai. Die sechs ersten Bücher der geometrischen Anfangsgründe des Euklides zum Gebrauch der Schulen. Aus dem Griechischen übersetzt durch (*J. F.*) L(*orenz*). Nebst einer Vorrede von J. A. von Segner. Halle. —— 139 pp. et 10 *ff*. Primum specimen Euclidis versionis, quae postea omnes libros continens prodiit. *V.* antea.

3c) libri tres.

1555, 4. Das sibend, acht und neunt Buch des hochberühmten Mathematici Euclidis Megarensis, in welchen der Operationen und Reguln aller gemeiner Rechnung, Ursach, Grund und Fundament angezeigt wirt, zu gefallen allen den, so die kunst der Rechnung lieb haben, durch Magistrum Johann Scheybel, der löblichen Universität zu Tübingen des Euclidis und Arithmetic Ordinarien, aus dem Lateyn ins teutsch gebracht, und mit gemeinen Exempeln also illustrirt, und an tag gegeben, dass sy ein yeder gemainer Rechner leichtlich verstehn, und zum nuz machen kann. Augsburg.

4d) libri duo.

1781, 8. Das eilfte und zwölfte Buch der Elemente des Euklides. Ein Supplement der sechs ersten Bücher, welche mit einer Vorrede des Herrn geheimten Raths von Segner zu Halle 1773 im Druck erschienen sind. Halle im Verlag der Buchh. d. Waysenh. —— 62 pp.

2) Data.

1780, 8. Euklids Data, verbessert und vermehrt von Robert Simson, aus dem Englischen übersetzt, und mit einer Sammlung geometrischer, nach der analytischen Methode der Alten aufgelösster Probleme begleitet, von J. Chph. Schwab. Stuttg., Cotta. —— Cum 12 tabb. 20 *Gr.*

1825, 8 mai. Euklid's Data, nach dem Griechischen mit Rob. Simson's Zusätzen herausgegeben von J. F. Wurm. Berl., Reimer. —— Cum 2 tabb. lapidi incisis. 10 *Gr.*

C. gallicarum.

1) Elementa.

aa) *Omnes libri.*

1613, 4 mai. Les Elements d'Euclide, par Dounot de Bar-le-Duc. Paris.

1623, 8. Les quinze livres des éléments d'Euclide traduicts de latin en françois. Avec un sommaire de l'algebre, qui sert à faciliter l'intelligence du dixieme livre. Revue et augmentée en ceste seconde édition. Ensemble la response apologétique pour les traducteurs du dit Euclide. Par D. Henrion Mathe-

maticum. A Paris chez Jean Anthoine Joalliu, dans la court du palais, proche la barrière du thrésor, entre la ville et perle de Venise. Avec privilege du roy. —— 240 pp.

1631, 8. Les XV livres d'Euclide traduits de Latin en François par Henrion. à Paris.

1632, 8. Les XV Livres des Eléments d'Euclide, par Pierre Mardelle. à Paris.

1649, 8. Les quinze Livres des Elémens d'Euclides traduicts de Latin en François par *D.* Henrion, Mathematicum, Cinquieme Edition, revue, corrigée et augmentée, à Rouen, chez Clement Massalis.

1654, 24. Les XV Livres des Elémens d'Euclide, traduicts par G. Fournier. à Lyon.

bb) *Delectus librorum.*

1a) octo libri.

1672, 12. Les élémens d'Euclide expliqués d'une manière nouvelle et très-facile, avec l'usage de chaque proposition, pour toutes les parties des Mathématiques par Claude Fr. Milliet de Chales. —— Editio sex priores elementorum libros et undecimum et duodecimum complectitur. Repetita est in seqq. editionibus.

1677, 12. Les Elémens d'Euclide appliqués d'une maniere nouvelle et très-facile avec l'usage de chaque proposition pour toutes les parties des Mathematiques. à Paris. —— Versio ex priore editione expressa est.

1683, 12. Les Elémens d'Euclide expliqués d'une maniere nouvelle et très-facile. Avec l'usage de chaque Proposition pour toutes les parties des Mathématiques. Par le *P.* Cl. Fr. Milliet Dechales. A Lausanne, chez Dav. Gentil. —— 241 pp. et 2 *ff.*

1683, 12. — NE. à Paris.

1690, 12. — à Paris.

1700, 8. Les élémens d'Euclide, expliquez d'une maniere nouvelle et très facile. Avec l'usage de chaque proposition pour toutes les parties des mathématiques. Par le *P.* Cl. Pr. Milliet Dechales de la compagnie de Jesus. NE. revue et corrigée. A Amsterdam, aux dépens d'Estienne Roger, marchand libraire chez qui l'on trouve toute sorte de musique. —— Cum figg.

1709, 12. Euclide, trad. et expliqué par Dechales et Ozanam. à Paris.

1720, 12. Les Elémens d'Euclide par le Pr. Milliet Dechales, NE. augmentée par Ozanam. à Paris.

1741, 12. Les Elémens d'Euclide du R. P. Deschales de la compagnie de Jesus, et de *M.* Ozanam de l'académie royale des sciences, démontrés d'une manière nouvelle et facile et augmentés d'un grand nombre de propositions et d'usages, et d'un traité complet des rapports. Par *Mr.* Audierne. Paris. —— —— *V.* 1753.

1746, 12. Géometrie élémentaire d'Euclide avec des supplemens de géometrie et l'usage de chaque proposition pour toutes les parties des mathematiques, accompagnée d'une méthode générale de construire les tables des Sinus, Tangentes et Secantes. Cet ouvrage, où l'on trouve les principes généraux de toutes les sciences et des mechaniques, est traité avec ordre et démontré d'une façon claire et distincte à pouvoir soi même s'en donner une prompte et facile intelligence. Par *M.* Gallimard. A Paris, chez Quillau père, Quillau fils et Lameste. —— Rep. 1749.

1749, 12. — NE. revue, corrigée et augmentée. Paris. —— *V.* 1746.

1753, 12. — Seconde édition revue, corrigée et augmentée par l'auteur. à Paris chez Jombert. —— *V.* 1741 et 1778.

1762, 4 mai. Elémens de Géométrie, contenant les six premiers livres d'Euclide, mis dans un nouvel ordre, et à la portee de la jeunesse sous les directions de Mr. le Prof. Koenig augmentés de l'onzième et douzième livre par J. J. Blassière. A la Haye, chez Pet. van Os. —— *V.* infra 2b) 1758.

1767, — (*tit. n.*) 1775, 8. Elémens de Géométrie, ou les six premiers livres d'Euclide, avec le onzième et duozième. TN. par F. de Castillon. A l'usage des Academies des nobles militaires *etc.* A Berlin, aux dépens de la soc. typogr. —— 430 et 28 pp. et 1 tab. figg. *V.* 1777.

1777, 8. — par F. de Castillon. Berl., Himburg. —— Editionis prioris titulus novus. 1 *Th.* 16 *Gr.*

1778, 12. — NE., publiée par Jacq. Audierne. Paris. —— *V.* 1753.

1804, 8. Elémens de géometrie d'Euclide, traduits litteralement et suivis d'un traité du cercle, du cylindre, du cône,

et de la sphère, de la mesure des surfaces et des solides, avec des notes, par F. Peyrard. Paris, Louis. —— Cum figurarum tabulis. 6 *fr*.

2b) libri sex.

1644, 8. Les six premiers Livres des Elements d'Euclide, demonstrés par Notes d'une Méthode très-brieve et intelligible. Avec les principalles parties des Mathématiques, expliquées succinctement sans Notes. Et de plus un petit Dictionnaire contenant les étymologies et significations des noms et termes plus obscurs des Mathématiques. Par Pr. Herigone. A Paris, chez Simeon Piget. —— 464 pp. et 1 *f*.

1690, 8. Les six premiers livres des Elemens d'Euclide. —— *V.* in Oeuvres posthumes de Jacques Rubault. (Haye.) T. I.

1758, 4. Elémens de Géometrie, contenant les VI premiers livres d'Euclide mis dans un nouvel ordre et à la portee de la jeunesse sous les Directions de Mr. le Prof. König, et revus par *M.* A. Kuypers. A la Haye, chez H. Scheurleer. —— *V.* antea 1a) 1762.

2) Optica et Catoptrica.

1663, 4. La Perspective d'Euclide, traduite par Rol. Freart de Chantelon.

3) Isagoge harmonica.

1565, — 1572, 8. Introduction harmonique d'Euclide, trad. par Pr. Forcadel. Paris.

D. italicarum.

1) Elementa.

aa) *Omnes libri.*

1543, — 1544, — 1545, f. Euclide Megarense Philosopho: solo introduttore delle Scientie Mathematice: diligentemente reassettato, & alla integrita ridotto per il degno Professore di tal Scientie Nicolo Tartalea, Brisciano, secondo le due Tradottioni: & per commune commodo & utilita di latinu in volgar tradotto. Con una ampla expositione dello istesso tradottore di novo aggiunta. Talmente chiara, che ogni mediocre ingegno, senza la notitia, over suffragio di alcun' altra scientia, sera capace a poterlo intendere. *In fine:* Stampato in Vinegia per Venturino Roffinelli ad instantia e requisitione de Guilielmo de Monferra, & de Pietro di Facolo da Vinegia libraro, & de Nicolo Tartalea Brisciano Tradottore: Nel mese di Febraro. Anno di nostra salute M.D.XLIII. Con gratia *etc.*

1545, 8. I Quindici libri de gli Elementi di Euclide, di greco tradotti in lingua thoscana, in Roma M.D.XXXV. (?) Cun gratia e Privilegio del S. N. S. Paulo Terzo & della Sereuissima republica Venetiana per cinque anui. *In fine:* Stampato in Roma per Antonio Blado Asolano MDXLV.

1565, 4. Euclide *etc.* rassettato *etc.* In Venetia, appresso Curtio Trojano. 1565. *In fine:* In Venetia, appresso Curtio Trojano M. D. LXVI. —— 316 *ff.* *V.* 1543 et 1569.

1569, 4. Euclide *etc.* In Venetia, appresso Giovanni Bariletto. M. DLXIX.

1575, f. De gli Elementi d'Euclide Libri Quindici con gli Scholii antichi. Tradotti prima in lingua latina da M. Federico Commandino da Urbino, & con Commentarij illustrati, & hora d'ordine dell' istesso trasportati nella nostra lingua vulgare, & da lui riveduti. Con Privilegio. In Urbino, appresso Domenico Frisolino. M. D. LXXV. Con licentia de' Superiori. *In fine:* In Urbino in Casa di Federico *etc.* —— Nitida editio.

1585, 4. Euclide *etc.* intendere; di nuovo con ogni diligenza corretto e ristampato. Venetia per gli heredi di Trajan Navo alla libreria del Lione 1585.

1619, f. Degli Elementi *etc.* antichi. Volgarizzati già d'ordine del famosissimo Matematico Federico *etc.* & hora con diligenza revisti, e ristampati. Dedicati al Serenissimo Don Federigo Feltrio della Rovere Prencipe d'Urbino. In Pesaro, appresso Flaminio Concordia, MDCXIX. Con licenza de' Superiori. Ad instanza di Gio. Antonio Ingegnieri da Fossombrone. *In fine:* In Pesaro. M. DC. XIX. Nella Stamperia di Flaminio Concordia Con licenza *etc.*

1680, f. Euclide restituito overo gli antichi Elementi Geometrici ristaurati, e facilitati da Vitale Giordano da Bitonto. Lettore delle Matematiche nella Reale Accademia stabilita da Rè Christianissimo in Roma. Libri XV. Ne i quali principalmente si dimostra la compositione delle proportioni secondo la definitione

datane dal suo antico Autore. In Roma, per Angelo Bernabò. M. DC. LXXX. Con Licenza de' Superiori. —— Rep. 1686.

1686, f. — Seconda impressione con nuove Additioni. In Roma, per Ang. Bernabò *etc.* —— Etiam sub titulo: Corso di Mathematico. T. I.

1749, 12. Gli Elementi di Euclide spiegati d'una maniera nuova, facile con l'uso di ciascuna Proposizione per tutte le parti della Matematica dal P. Dechales della Compagnia di Gesù. Riveduti, corretti, e accresciuti dall' Ozanam dell' Accademia Reale delle Scienze Tradotti dal Francese (*da Jacopo Calisto*). In Bergamo MDCCIL. Appresso Pietro Lancellotti. Con Licenza de' Superiori.

1753, 8. Gli Elementi di Euclide a migliore, e più chiara maniera ridotti, arricchiti per la maggior parte di nuove dimostrazioni, premessi gli Elementi dell' Algebra, con Tavole in Rame dal Padre Fr. Giulio Acetta Professor di Matematica nella Reale Università di Torino.

bb) *Delectus librorum.*

1a) libri decem.

1620—1625, f. Aurum probatur igne, & ingenium Mathematicis. I primi sei libri de gli elementi di Euclide ridotti alla Prattica da Pietro Antonio Cataldi Lettore delle Scienze Mathematiche nello Studio di Bologna: Dove si mostrano le inventioni delle Regole Geometriche, & Algebratiche necessarie, & di continuo uso. All' Illmo & Nobiliss. Sig. il Sig. Gregorio Malvezzi. In Bologna, per Sebastiano Bonomi. M. DC. XX. Con licenza de' Superiori. — Tolle numerum in rebus omnibus, & omnia pereunt. I tre Libri Settimo, Ottavo, & Nono de gli Elementi Aritmetici d'Euclide ridotti *etc.* Dove si mostrano le inventioni di molte Regole Arithmetiche, & altre necessarie. *etc.* M. DC. XXI. — Ad Dominum cum tribularem clamavi, & exaudivit me. Decimo libro degl' Elementi *etc.* Dove si mostrano le inventioni, & regole di operare nelle quantità irrationali, come sono li Binomii, Residui, Radici Legate, & altre. *etc.* In Bologna, per Nicolò Tebaldini. M. DC. XXV.

2b) libri octo.

1690, 12. Elementi Piani, e Solidi d'Euclide agl' Illustrisimi Sig. dell' Accademia de' Nobili. In Firenze, Da Cesare, e Francesco Bindi. 1690. Per il Carlieri all' Insegna di S. Luigi. Con Licenza de' Superiori. — Quinto Libro degli Elementi d'Euclide, ovvero Scienza Universale delle Proporzioni spiegata colla dottrina del Galileo, Con nuov' ordine distesa, e pubblicata da Vincenzio Viviani ultimo suo discepolo. In Firenze per Cesare *etc.* e si vende all' Insegna *etc.* —— Continentur hac editione libri priores sex, undecimus et duodecimus.

1731, — 1740, 8. Elementi Geometrici piani e solidi di Euclide posti brevemente in volgare dal Rev. P. Ab. D. Guido Grandi Profess. di Matemat. nell' Università di Pisa. Firenze nella Stamperia di S. A. R. per Gio: Tartini e Fratelli.

1734, 12mai. Elementi piani, e solidi d'Euclide. Al Illustrissimo Signor Cavaliere Martelli. In Firenze. *Partt. II.*

1769, 12. — elementi piani e solidi. Firenze. *Voll. II.*

3c) libri sex.

1651, 8. De gli Elementi di Euclide Li Primi sei Libri tradotti in lingua Italiana. All' Illustriss. Senato di Bologna. In Bologna, presso Gio. Batt. Ferroni 1651. Con Licenza de' Superiori. —— 227 pp. Rep. 1686.

1671, 12. — 1679, 8. I Primi sei Libri d'Euclide tratti in volgare. Dedicati all' Illmo Sig.^r Conte Vitaliano Borromeo Generale dell' Artiglieria, e del Consiglio Segreto di S. M. Cattolica, e Commessario Imperiale della Maestà dell' Imperatore in Italia. In Milano, Nella Stampa di Lodovico Monza. 1671. Con licenza de' Superiori, e Privilegio. *In fine:* In Milano etc. MDCLXXI.

1686, 8. — In Bologna, per Gioseffo Longhi. —— Alia editio *ib.* sine a. notitia prodiit.

1751, 8. Elementi della Geometria piana composti da Euclide Megarese, tradotti in Italiano ed illustrati da D. Pietro di Martino. In Napoli.

4d) liber quintus.

1674 (*non* 1675), — 1690, 4. Quinto Libro degli Elementi d'Euclide, overo Scienza universale delle Proporzioni spiegata colla dottrina del Galileo, Con nuov' ordine distesa, e per la prima volta pub-

blicata da Vincenzio Viviani ultimo suo Discepolo. Aggiuntevi cose varie, e del Galileo, e del Torricelli; i Ragguagli dell' ultime Opere loro, con altro, che dall' Indice si manifesta. All' Altezza Sereniss.[ma] e Reverendiss.[ma] del Signor Principe Cardinale de' Medici. In Firenze, alla Condotta. M. DC. LXXIV. Con licenza de' Sup.

2) Optica et Catoptrica.

1573, 4. La Prospettiva di Euclide, Nella quale si tratta di quelle cose, che per raggi diritti si veggono: & di quelli, che con raggi reflessi nelli Specchi appariscono. Tradotta dal R. P. M. Egnatio Danti Cosmografo del Seren. Gran Duca di Toscana. Con alcune sue Annotationi de' luoghi più importanti: Insieme con la Prospettiva di Eliodoro Larisseo cavata dalla Libreria Vaticana, e tradotta dal medesimo nuovamente data alla luce. In Fiorenza. Nella Stamperia de' Giunti. MDLXXIII. Con licenzia & Privilegio. —— Euclidis libro finito sequitur sub singulari titulo: „La Prospettiva di Eliodoro Larisseo, tradotta dal Rev. Padre M. Egnatio Danti Cosmografo del Serenissimo Gran Duca di Toscana, con alcune brevi annotationi del medesimo, & di nuovo data in luce. In Fiorenza, Nella Stamperia de' Giunti MDLXXIII." Postea; Dominici Boninsignii Flo. Somnium ad Egnatium Dantem, versibus heroicis. Alio singulari titulo sequitur: *Ἡλιοδωρου Λαρισσαιου Κεφαλαια των Οπτικων.* Heliodori Larissaei Capita Opticorum. Florentiae, ex Officina Sanctia. MDLXXIII. Cum Privilegiis.

E. anglicarum.

Aa) *Plura opera.*

1661, f. Euclid's Elements of Geometry, with a Supplement of divers Propositions and Corollaries. To which is added, a Treatise of regular Solids, by Campane and Flussas; likewise Euclid's Data, and Marinus his Preface. Also a Treatise of the Divisions of Superfices, ascribed to Machomet Bagdedine, but published by Commandine, at the Request of John Dee, of London. Published by the Care and Industry of John Leeke and George Serle, Students in the Mathematics. London. —— *W. Th. Lowndes* in The bibliographer's Manual P. VI. (Lond., 1829, 8) p. 680 accuratiorem huius editionis notitiam dedit, quam *Brüggemann* in libro A View p. 198.

1728 — 1731, — 1745, 8. Euclid's Elements, by Edmund Stone, F. R. S. London, 1728. — Volume II. Containing the Seventh, Eighth, Ninth, Tenth, Thirteenth, Fourteenth, and Fifteenth Books, with Data; being the remaining Parts of that Work, which was not published by the late Dr. Keill; now translated from Dr. Gregory's Edition: To which is prefix'd an Account of the Life and Writings of Euclid, with a Defence of his Elements, against the modern Objectors. By Edmund Stone, F. R. S. London: printed for T. Woodward, at the Half-Moon near Temple-Bar. 1731. —— Rep. a. 1749 sqq.

1749, 8. Euclid's Elements of Geometry, in fifteen Books, with the Data. From the Latin Translation of Commandine and Dr. Gregory. To which is added A Treatise of the Nature and Arithmetic of Logarithms; Likewise an other of the Elements of Plain and Spherical Trignometry; With a Preface, shewing the Usefulness and Excellency of this Work. By Doctor John Keill, F. R. S. and late Professor of Astronomy in Oxford, and Edmund Stone, F. R. S. The Whole revised; where deficient, supplied; where lost or corrupted, restored. Also many Faults committed by Dr. Harris, Mr. Caswell, Mr. Heynes, and other Trigonometrical Writers, are shewn, and in those Cases, where They are mistaken, here are given Solutions Geometrically true. An ample account of which may be seen in the Preface. By Samuel Cunn. The sixth Edition. To which is subjoined an Appendix, containing the Investigation of those Series, omitted by the Author. And the Difference between D. Keill and Mr. Cunn impartially examined and adjusted. In two Volumes. Vol. I. London: printed for T. Woodward; and sold by J. Osborne, at the Golden Ball in Paternoster-Row. M. DCC. XLIX. — Euclid's Elements. — Vol. II. Containing the Seventh, Eighth, Ninth, Tenth, Thirteenth, and Fifteenth Books, with the Data: being the remaining Parts of that Work, which were not published by the late Dr. Keill. Now first translated from Dr. Gregory's Edition. To which is pre-

fix'd an Account of the Life and Writings of Euclid, with a Defence of his Elements against the modern Objections. By Edmund Stone, F. R. S. The third Edition. London: printed for T. Woodward, and sold by J. Osborn, at the Golden Ball, in Pater noster Row. M. DCC. XLIX. —— V. 1728.

1752, — 1763, — 1765, 8. — London.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) Elementa.

aa) *integra.*

1570, f. The Elements of Geometrie of the most auncient Philosopher EVCLIDE of Megara. Faithfully (*now first*) translated into the Englishe Toung, by H. Billingsley, Citizen of London. Whereunto are annexed certaine Scholies, Annotations, and Inuentions of the best mathematiciens, both of time past and of our age. — At London Printed by John Daye — ouer Aldersgate beneath Saint Martins — to be solde at his shop vnder the gate, 1570. —— 464 *ff.* Ex latina versione facta est anglica. In calce adiecta est interpretis *Daye* effigies.

1660, 8. Euclid's Elements; the whole fifteen Books compendiously demonstrated. To which is added Archimedes Theorems of the Sphere and Cylinder, investigated by the method of indivisibility, never before in English. By Isaac Barrow, D. D. late Master of Trinity College in Cambridge. London. —— Rep. 1686.

1685, 8. The Elements of Euclid explain'd in a new but most easy Method. Translated from the French of F. Cl. Fr. Milliet de Chales. Ox. —— Aliae editiones prodierunt a. 1685 sqq.

1685, 8. The Elements of Euclid, explained and demonstrated in a new, but most easy Method, with the Uses of each Proposition, in all the parts of the Mathematicks. By Claud. Francis Milliet de Chales of the Society of Iesus: done out of French, corrected, augmented, and illustrated with nine Copper-plates, by William Hallifax. London. —— V. antea 1685.

1686 — 1696. 8. — The second Edition, carefully corrected. London, printed for C. Hussey at the Flower-d-Luce in Little Britain. —— V. 1660 et 1795.

1700, — 1704, 8. — Lond. —— V. 1685 et 1712.

1705, 8. — London, printed by E. Redmayne and to be sold by G. Conyers at the golden Ring and Th. Ballard. —— 366 pp. Cum figuris mathem. textui intersertis. V. 1686 et 1714.

1712, — 1720, — 1726, 8. —— V. 1700.

1714, 8. —— V. 1705 et 1732.

1714, — 1719, — 1727, 8. The Elements of Euclid with select theorems out of Archimedes by the learned Andr. Tacquet. To which is added Practical corollaries shewing the use of many of the Propositions. The whole abridg'd and in this third edition publish'd in english by William Whiston M. A. Mr. Lucas's Professor of the university of Cambridge. Lond., printed by J. Roberts and sold by W. Taylor. —— 182, 50 pp. Cum figuris mathem. V. 1747.

1732, 8. — by Isaac Barrow and Th. Haselden. Lond. —— V. 1705 et 1751.

1747, 8. — the sixth edition. Lond. —— V. 1714 sqq. Maxime commendanda editio.

1748, 8. —— V. 1712 et 1752.

1751, 8. — A new edition, carefully corrected, to which is now first added, an appendix, containing the nature, construction and application of logarithms. Lond., Ward. —— 5 *sh.* Duae posteriores editiones prioribus praeferuntur.

1752, 8. — Ox. —— V. 1748.

1776, 8. The Elements of Euclid; in which the Propositions are demonstrated in a new and shorter Manner than in former Translations, and the Arrangement of many of them altered; to which are annexed plain and spherical Trigonometry, Tables of Logarithms from 1 to 10, 100, and Tables of Sines, Tangents, and Secants, natural and artifical. By George Douglas, Teacher of Mathematics in the Academy at Ayr. Printed at Edinburgh, and sold by Richardson, *etc.* in London. —— 5 *sh.*

1781 — 1790, 4. The Elements of Euclid, with Dissertations intended to assist and encourage a critical Examination of those Elements, as the most effectual Means of establishing a juster Taste upon Mathematical Subjects than that which at present prevails. By James Williamson, M. A. Fellow of Hertford College, Oxford. *Voll. II.* —— 15 *sh.*

Haec versio ad verbum facta continet tredecim priores libros.

1826, 8. Euclid's Elements of Geometry, containing the whole twelve Books, transl. into English, from the Edition of Peyrard. By George Philips. —— 6 sh.

bb) *Delectus librorum.*

1a) libri octo.

1680, 4. The first six Books of Euclid, with the eleventh and twelfth. —— *V.* in New System of the Mathematics, editum ab John Moore. (Lond. *Voll. II.*) Vol. I.

1723, 8. Euclid's Elements, containing the first six, XI and XIIth hooks, from the Latin Translation of Commandine, by John Keill. The whole revised and corrected by M. Samuel Cunn. Loudon, printed for Tho. Woodward at the Half-Moon, over-against St. Dunstan's Church in Fleetstreet. —— Rep. 1728.

1726, 4. The six first, together with the eleventh and twelfth, Bouks of Euclid's Elements, demonstrated after a new, plain and easie Method: by Henry Hill, A. M. Loudoo. —— 4 *sh.* Sic *Will. Th. Lowndes* io the Bibliographer's Manual P. VI. (Lond., 1829, 8) p. 680 sq.

1728, 8. — Lond. —— *V.* 1723 et 1733.

1733, 8. — The third edition revised and corrected by John Ham. Lond. —— *V.* 1728 et 1742 sqq.

1742, — 1744, — 1745, 8. — Lond. —— *V.* 1733 et 1762.

1748, 12. The Elements of Euclid, explained and demonstrated by Claude Francois Millet de Chales. Doue out of French by Reeve Williams, and now revised, corrected and greatly improved by Sam. Ashby. Lond. —— Habeotur hic sex priores libri, et undecimus et duodecimus. Angli ipsi hanc editionem magni aestimant.

1756 (*non* 1757), 4. — 1762, 8. The Elements of Euclid, viz. The first six books, together with the eleventh and twelfth. In this Edition, the Errors by which Theon, or others, have long ago vitiated these books, are corrected, and some of Euclid's Demonstrations are restored. Also the Book of Euclid's Data in like manner corrected. By Robert Simson, M. D. Professor of Mathematics in the University of Glasgow. Glasgow, printed by Rob. and Andr. Foulis. —— 10 *sh.* 6 *d.* De magno huius editionis pretio omues iudices consentiont. Rep. 1767.

1762, — 1767, 8. —— Rep. 1742 et 1772.

1767, 8. — The third Edition, to which are also annexed Elements of plain and spherical Trigonometry. Edinburgh, printed for J. Nourse and J. Balton. —— *V.* 1756 et 1775.

1772, 8. —— *V.* 1762 et 1782.

1775, 8. —— *V.* 1767 et 1787.

1782, 8. — The Twelfth Edition. Lond. —— 5 *sh.* *V.* 1772.

1787, 8. —— *V.* 1775 et 1816.

1789, 8. Eleroents of Geometry. Containing the principal Propositions in the first six and the eleventh and twelfth Books of Euclid, with Notes critical and explanatory; by John Bonnycastle. Lond., Johnsnn.

1796, 8. Elements of Geometry; containing the first Six Books of Euclid, with Two Books of the Geometry of Solids. To which are added, Elements of Plane and Spherical Trigonometry. By John Playfair, F. R. S. Edin. Professor of Mathematics in the University of Edinburgh. Edinburgh, Bell and Bradfute; London, Robinsons. —— 400 pp. 6 *sh.* Versio laudatur in *MR.* 1798. for June p. 154 — 155. *V.* 1804.

1799, 8. The Elements of Euclid, viz. the first Six Books of the Geometry, with the eleventh and twelfth. Together with Elements of plaoe and spherical Trigonometry, and a Treatise on practical Geometry. By Alexander Ingram. Ediob. —— 5 *sh.* Hanc versionem Angli ipsi magni habent. Rep. 1801.

1801, 8. — Loud. —— *V.* 1799. Haec repetitio in Bibl. Britann. indicatur.

1804, 8. — The secnnd edition. Lond. —— *V.* 1796. Rep. 1805.

1805, — 1814, 8. — Edinb. —— *V.* 1804.

2b) libri sex.

1698, — 1705, f. The English Euclide; heing the first six Eleroents of Geometry, transl. with Anuntations and Supplements by Edmund Scarburgh. Ox. —— 4 *sh.* Ch. io. 7 *sh.* 6 *d.* Sic *Will. Th. Lowndes* in The Bibliographer's Manual P. VI. p. 680.

1828, — 1831, 8. The first six Books of Euclid's Elements with a Commentary by the Rev. D. Lardner, LL. D. etc. Lond., Taylor. —— 7 *sh.*

3e) libri tres.

1808, 8. The first, second and sixth Books of Euclid's Elements demonstrated in general Terms; with Notes and Observations for the Use of younger Students, by John Walker. Dubliu.

2) Data.

1756, 8. EUCLID's Data restored to their true and genuine Order, agreeable to Pappus Alexandrinus's Account of them, in his Preface to the seventh Book of his Mathematical Collections. By Rich. Jach, Teacher of Mathematics. Lond., Millar. —— 3 *sh.* Ratio, qua editor Data restituere conatus est, valde vituperatur.

F. hispanicarum.

1516, 4. Los seis libros primeros de la geometria de Euclides, trad. por Rodr. Zamorano. Sevilla.

1637, 4. Elementos geometricos de Euclides traducidos por L. Carduchi. Madrid.

1689, 4. Elementos geometricos de Euclides, los seis primeros libros de los Planos; los onzeno y dozeno de los Solidos: con algunos selectos theoremos de Archimedes, traducidos, y explicados por el P. Jacobo Kresa de la Compañia de Jesus, Cathedratico de Mathematicas en los Estudios Reales de Colegio Imperial de Madrid; y en interim en la Armata Real en Cadix. En Bruchsellas por Francisco Foppeas. —— 439 pp., 7 tabb. et 5 *ff.* Rarissime haec versio occurrit.

1723, 4. Geometria espnlativa y practica de los planos y solidos por Jos. Deu y Abella. Zaragoza.

1728, 8. Elementos geometricos, amplificados de nuevas demonstraciones por Seb. Fern. de Medrano. Amberes.

G. portugallicarum.

1792, 8. Elementos de Euclides, com as annotações de Rob. Simson, traduc. em Portuguez. Coimbra.

II. hollandicarum.

Elementa.

aa) *Omnes libri.*

1663, 12. Euclides XV Boecken, vergroot met het 16 boeck van Christ. Clavio, uyt het latyn vertaelt door Fr. van Schooten ende verryckt met een Aenhangsel van de mathematische Namen en Caracteren in dese Konst gebruyckelyck voor jonge Leerlingen en Konst-beginners.

1672, 4. Georg Mohr Euclides Danicus bestaende in twee deelen: het eerste deel, handelt van de Meetkonstige werckstucken, begrepen in de ses eerste boecken Euclides: het tweede deel geeft aenleyding om verscheyde werkstucken te maecken, als van snyding, raecking, deeling, perspective en Sonnewysers. Alleenigh met een Passer te wercken sonder Kye of Liniael te gebruycken door snyding van houden voorgestelt. t'Amsterdam.

1717, 8. — Amst.

bb) *Delectus librorum.*

libri sex.

1608, 8. — door Jan Pieterszoon Dou. Leyden. —— Ex Xylandri versione latina conversa est.

1626, 8. De ses eerste boecken Euclidis, van de beginselen ende fondamenten der geometrie. Waer by ghevoeght zyn eenighe nutticheden, uyt deselve boecken ghetrocken; Mitsgaders de specien in geometresche figueren, als t' maken, veranderen, 't samen-voeghen, aftrecken, vermenichvaldighen, ende teelen. Overgheset, verclaert, ende uytgheleyt, tot vorderinghe, ende oeffeninghe, van alle leergierighe liefhebbers derselver vryer Conste. Dor Jan Pieterszoon Dou, der stadt Leyden Landmeter ende Wynroeyer. Van nieus overseen, ende verbetert; mitsgaders de byghevoeghte nutticheden, mette specien in geometrische figueren breeder verclaert ende vermeerdert door denselben Autheur. Tot Amsterdam. By Willem Jansz Blaeuw op 't water, in de vergulde sonnewyser. —— 7 *ff.* et 224 pp.

1660, 4. Euklides ses eerste boekken, van de beginselen der Wiskonsten, In Neerduyts vertaald door Jacob Willemsz Verrooten van Haerlem. t'Amsterdam, By Joannes van Rabensteyn, boekverkooper en ordinairs drukker deser stede. —— 344 pp. et 1 *f.*

1702, 8. De zes eerste boecken Euclidis, van de beginselen ende fondamenten der geometrie, waer by-ge-

voeght zyn eenige nuttigheden, uyt deselve boeken getroken: Mitsgaders de specien in geometrische figuren, als 't maken, veranderen, 't samenvoegen, aftrecken, vermeenighvuldigen, ende deelen. Overgeset, verklaert, ende uytgeleyt tot vorderinge ende oeffeninge van alle leer-gierige liefhebbers derselver vrye Konste. Door Jan Pietersz Dou, Lant-meter ende Wyrmeyer der stadt Leyden. Desen laetsten druk, van nieuws overseen, en verbetert: mitsgaders de by-gevoeghde nuttigheden, met de specien in geometrische figuren breder verklaert ende vermeerdert, door denselven Autheur. t'Amsterdam gedruckt by Hendrich Boterenbroot, boek-verkooper op 't water, rech over de nieuwe brugh in de Delfsche Bybel. —— 220 pp.

I. polonicarum.

1817, 8. — Jos. Czech. Wilna. —— 10 Gulden. Continentur hac versione libri sex priores, et undecimus et duodecimus.

K. suecicarum.

Elementa.

aa) *omnes libri.*

1815, 8. Euclides Elementer, ny Öfversättning, utgifven af C. L. Lithand. Stockh., Deléu. —— 1 *RTh.* 16 *ss.*

bb) *Delectus librorum.*

1753, — 1784, 8. De sex första jämte Ellofte och tolete böckerna af Euclidis elementa eller grundeliga inledning til geometrien til riksens ungdoms tienst på Swenska språket utgifne af Mårten Strömer, Astronomiae Professor i Upsala och Ledamot af Kongl. Weteusk. Acad. i Stockh. och Societ. R. Lit. et Scient. i Upsala. Tredie gången uplagd med kongl. Maj. Ts. Allern. Privil. Upsalia. Säljes uti Gottfr. Kiesewetters boklada. —— 387 pp.

L. arabicarum.

1594, f. Euclidis Elementorum Libri Tredecim. Ex Traditione doctissimi Nasiridini Tusini nunc primum Arabice impressi. Romae, in Typographia Medicea. —— 400 pp. Sie *Götze* in Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. Vol. II. p. 216 *n.* 285.

III. *Illustrantia Euclidem scripta.*

( ) An ocular demonstration of the 47th of Euclid, with a sheme. —— *V.* In Gentleman's Magazine. 1750. Aug. p. 354 sq.

( ) Animadversiones in propositionem XXI. libri VII. elementorum Euclidis, cum nova eiusdem propositionis demonstratione. Accedit pro coronide demonstrationum algebraicarum specimen, ex Euclidis elementorum exemplari, ad id operis artificiose compacto depromptum. Brixiae, typis I. Mariae Rizzardi.

( ) Versuch eines Beweises, des in der 5n Definition des 5n Buchs der Elemente des Euklid enthalt. Lehrsatzes. Hamburg, 1797, 8. —— 16 pp.

(L. F. H.) Euklid's 11r Grundsatz, als Lehrsatz bewiesen. Hamburg, Campe. 1818, 4. —— 3 *Gr.*

Th. *Angli* (i. e. Th. *White*) Euclides Physicus, seu de Principiis naturae, Stoecheioden 5. Lond., 1657, 8.

Andr. *Arzet:* Clavis mathematica, qua ad recondita totius Matheseos Penetralia primus aperitur Aditus per usitatiores Demonstrationes quas ex Euclidis sex prioribus Elementorum Libris selegit et faciliorem ad Captum accommodavit. Oeniponte apud Dan. Agricolam. —— 6 *ff.* praefixa, 129 pp.

Ash: Some of Euclid's propositions, demonstrated independently from the rest. 1700.

W. *Austin:* An examination of the first six books of Euclid's elements. Lond., Rivington. —— 2 *sh.* 6 *d.* De eo, num omnes partes elementorum sint genuinae, dubitat *Austrin*, quia nonnullae inter se non satis congruere videantur.

I. Bapt. *Benedicti* Resolutio omnium Euclidis problematum. Venet., 1553, 4.

— —: Speculationum liber, in quo continentur theoremata arithmetica. — In quintum Euclidis librum, physica et mathematica responsa per epistolas. Venet., 1599, f.

G. F. *Bermanni* Commentatio de angulis solidis, ad Propos. XXI. libri XI. Elementorum. —— *V.* Nova Acta Erudit. torum Lips. (1762, 4) p. 532.

— —: Ordinis philos. in acad. Witteb. h. t. decanus G. F. Bermannus Math. Sup. P. P. solennia doctorum philosophiae et magistrorum artium pridie Calendas Maias creandorum indicit, Prae-

missa brevi de angulis solidis commentatione. *In fine:* Vitebergae prelo Ephraim Gl. Eichsfeldi academiae a typis. 4. —— 24 pp.

I. Alph. *Borelli* Euclides restitutus, denuo limatus, sive prisca Geometriae Elementa brevius et facilius contexta. Pisae, 1658, 4. rec. Romae, 1679, 4.

G. Mth. *Bose* Schediasma literarium quo Contenta Elementorum. Euclidis enunciat simul de. variis. horum. editionibus post. Fabricium nonnulla. disserit. Lps., e typ. Breitkopf. MDCCXXXVII. 4. —— 4 *ff.* et 24 pp.

J. *Brasse:* Cards of Euclid; containing the Enunciations and Figures belonging to the Propositions in the first six and the eleventh Book's of Euclid's Elements, usually read in the Universities. Prepared for Students in Geometry at the Universities and Schools. The third edition. Lond., Valpy. 1825, 8. —— 5 *sh.* 6 *d.*

I. *Brescius:* Apologia pro Aristotele et Euclide contra Pet. Ramum et alios. Additae sunt duae Disceptationes de Numeris perfectis. Dantisci, sumptibus Georgii Försteri S. R. M. Bibliopolae. Cum privilegio S. R. M. Poloniae et Sueciae. 4. —— 4 *ff.* praefixa, 174 pp.

I. *Broscii* Aristoteles et Euclides defensus contra Pet. Ramum, et alios, additae sunt duae disceptationes de numeris perfectis. Amst., in bibliopolio Valckenario. —— 174 pp. Cum figg.

Ed. *Büchner:* Commentatio, in qua primum historica serie enarrantur varia prioris Euclideorum librorum hexadis mathematice emendandae atque explicandae Pericula; deinde Comparatio instituitur eorum cum ratione Euclidea; denique de argumentorum Subtilitate iudicium fertur. Jn., 1828, 4.

Jean *de Castilhon:* Sur les Paralleles d'Euclide. Mem. I. et II. —— *V.* Mém. de l'Acad. Berlin. 1786 et 1787 p. 233 sqq.; et a. 1788 et 1789 p. 172 sqq.

I. Gu. *Christiani*, Kilonensis, Commentatio qua explicantur fundamenta calculi, quem ab infinito nominamus, et ostenditur, quomodo iis, quae tradiderunt Euclides, Archimedes, Apollonius Pergaeus, innitantur calculo infiniti. Gotting., 1792, 4. —— Cum 2 figg. tabulis.

J. Lodge *Cowley:* An Appendix to Euclid's Elements, in seven books; containing forty-two copper-plates, in which the doctrine of Solids, delivered in the 11th, 12th, and 15th books of Euclid, is illustrated, and rendered easy, by new-invented schemes, cut out of pasteboard. Lond., Watkins, Ayscough. 1759, 4. —— 7 *sh.* 6 *d.*

Creizenach: Abhandlung über den 11n Euklid. Grundsatz, nebst einem neuen Beweise des 28n Satzes im 11n B. der Elemente, mit 14 Abbild. Mainz, Kupferberg. 1821, 4. —— 6 *Gr.*

W. J. G. *Curtmann:* Euklid's Elemente als Schulbuch betrachtet. Eine Einladungsschrift. Giessen, gedr. mit Schröder'schen Schriften. 1828, 4. —— 24 pp.

C. *Dibaudii* In geometriam Euclidis prioribus sex elementorum libris comprehensa demonstratio numeralis. Ad Christianum Friis Cancellarium Regium. LB., Ex typographeio Chph. Guyotii. Impensis Joannis Joannidis bibliopolae Arnhemensis. 1603, 4. —— 72 pp.

——: In geometriam Euclidis prioribus sex elementorum libris comprehensam demonstratio linealis ad Christianum IV. Serenissimum Daniae Septentrionis regem. Arnhemiae Gehlriae. Apud J. Jansonium. 1603, 4. —— 100 pp. et 4 *ff.*

Orontii *Finei* Delphinatis *etc.* Liber de Geometria practica, siue de practicis longitudinum, planorum et solidorum: hoc est, linearum, superficierum, et corporum mensionibus, aliisque mechanicis, ex demonstratis Euclidis Elementis corollariis. Ubi et de Quadrato Geometrico, et virgis seu baculis mensoriis. Nunc primum apud Germanos in lucem emissus. Arg., 1544, 4. —— 133 pp. et 2 *ff.*

——: Liber de Geometria practica ex demonstratione Euclidis. Arg., 1558, 4.

J. W. *Fischer:* Vorbericht zur Geometrie, besonders zu den ersten Büchern des Euklides. Brandenb., Wiesike, 1821, 8 mai. —— 8 *Gr.*

P. F. *Fortunati* epistola ad eminentiss. et reverendiss. principem Ang. Mariam Cardin. Quirinum S. Apostolicae sedis bibliothecarium Brixiae episcopum *etc.* In qua nonnullae in Propos. 21. lib. VII. elementorum Euclidis animadversiones expenduntur. Brixiae IV. Kal. Augusti Anno 1737, 4. —— 48 pp.

I. Th. *Freigii* Quaestiones geometricae et stereometricae in Euclidis et Rami στοιχείωσιν, in quibus logica veterum mathematicorum illustratur et demonstratur. *Πᾶς ἀγεωμέτρητος εἰσίτω.* Cum gratia et

privilegio Caes. Majest. Basileae, per Sebastianum Henricpetri. 1583, 8.

I. C. *Gartz:* De Interpretibus et Explanatoribus Euclidis Arabicis. Schediasma historicum. Hal. ad Salam in bibliop. Ed. Auton. 1823, 4. —— X, 42 pp. 12 *Gr.* Magna rerum scientia ita elaborata scriptio, ut maxime sit commendanda.

Iac. *Gooden:* Compendium Trigonometriae planae et sphaericae. Leodiae, 1704, 8. —— Ut *Bose* in Schediasmate p. 22 indicat, hic Euclidis potiores propositiones habentur.

Grüson: Simplification et extension de la Géometrie d'Euclide. *Progr.* Brl., impr. chez Starke. 1829, 4 mai. —— 43 pp. Conf. *Iahnii* Annal. VI. p. 372.

Jos. *Gutenäcker:* Ueber die griech. Mathematiker überhaupt, und über Euklid ins Besondere. Würzb., 1827, 4. —— 19 pp.

C. C. A. *Haas* et aliorum Scholia in II. librum Elementorum Euclidis. Tüb., 4. —— 6 *Gr.*

C. F. *Hauber:* Propositionum de Rationibus inter se diversis demonstrationes ex solis libri V. Element. Definitionibus ac Propositionibus deductae, quas rectore universitatis Eberhardinae Carolinae Magnificentissimo Sereniss. atque Potentiss. Duce ac Domino, Dom. Carolo Duce Wirtembergiae et Tecciae regnante rel. rel. praeside Viro excell. atque ampl. Chph. F. Pfleiderer — pro rite consequendo magisterii philos. gradu publice ad disputandum proponit auctor. Tubing., litteris Schrammianis. 1793, 4. —— 30 pp.

— —: Scholien zu Euklid's Elementen (d. 6 ersten BB.) aus Pfleiderer's gedruckten akadem. Schriften und handschriftl. Nachlasse zusammengestellt und mit Zusätzen vermehrt. Hft 1—5. Stuttg., Metzler. 1827, 8 mai. —— 4 *Th.* 12 *Gr.* Cum figuris.

— —: Scholae logico-mathematicae, in quibus ars cogitandi et eloquendi, inveniendi et demonstrandi circa unam propositionem, quae est Euclidis Elementorum Theorema primum, multis modis et magna exemplorum varietate exercetur *etc.* Cum tabb. lith. VIII. Stuttg., Franckh. 1829, 8 mai. —— 2 *Th.* 8 *Gr.*

I. Iac. *Hentsch:* Introductio plana in Philosophiam complectens genuinas, iuxta quas Intellectus humanus operatur, Leges Geometriae Euclideae ope erutas atque dilucidatas Conamen I. *etc.* Adjecta est sub finem ob argumenti analogiam dissertatio: De idearum in vigilantibus successione a. 1748 defensa. Lps. sumtibus haered. Lanckisianorum. 1751, 8. —— 176 pp. et 8 *ff.* cum 4 figg. tabulis.

— —: Introductio plana in Philosophiam complectens Logicam Quantitatum ad Elementum I. et II. Euclidis accommodatam Conamen II. Lps., 1751, 8. —— 160 pp. et 6 *ff.* cum duabus tabulis.

— —: Philosophia prima ex Euclide restituta complectens Notiones communes, metaphysicas vulgo dictas ex Elem. III. et IV. erutas atque dilucidatas Conamen III. Lps., 1752, 8. —— 736 pp. et 8 *ff.* cum figg. tabulis.

— —: Philosophia Magnitudinum universalis ex Euclide restituta Conamen IV. ad Elem. V. et VI. accommodatum. Lps., 1752, 8. —— 136 pp. et 8 *ff.* cum 6 figg. tabulis.

— —: Philosophia mathematica complectens methodum cogitandi ex Euclide restitutam. Conamina duo priora. Edit. II. auctior et emendatior. Lps., ap. haered. Lanckisianos. 1756, 8. —— Cum 6 tabulis.

Ferd. E. *ab Herberstein:* Perpendiculum trigoni pythagorice sectum, sive exercitatio geometrica ad propositionem 47. 1. elementorum Euclidis duodecim problematis expedita et demonstrata. Veteru-Pragae in aula regia, ap. Wolffg. Wickhart, Archi-episcopal. typograph. 1712, 8. —— 24 pp.

Ch. *Herlini* et Con. *Dasypodii* Euclideae Demonstrationes in Syllogismos resolutae. Arg., 1564, f.

Andr. *Iacobi* De undecimo Euclidis axiomate iudicium cui accedunt pauca de trisectione anguli. Jn., prostat in libr. Croekeria. MDCCCXXIV. 4. —— 55 pp. et 1 figg. tabula.

F. G. *König:* Supplementa in Euclidem. Hamb., Perthes. 1819, 4 mai. —— 14 *Gr.*

Abr. Ghf. *Kaestner:* Geometriae Euclidis primam quae post inventam typographiam prodiit editionem breviter describit. Lps. (1750), litteris Langenhemianis. —— 4 *ff.* 10 pp

— —: Ueber den Vorzug von Euklid's Elementen vor der Bibel. —— *V.* in Leipz. Magaz. zur Naturk., Mathematik u. Oekonomie. (Lpz., 1781) P. III. p. 372.

— —: Was heisst in Euklid's Geometrie möglich. — *V.* in Philos. Magaz. herausgeg. von J. A. Eberhard. (Hl., 1780) p. 391.

W. *Ludlam*: Remarks on the first Six Books of Euclid. — *V.* eiusdem Rudiments of Mathematics, designed for the Use of Students at the universities. Lond., 1785, 8. 5 *sh.*

J. G. *Mursson*: Les trois coups d'essai géométrique. Conteuant l'analyse angulaire de la quarante septième proposition d'Euclide, suivies de deux propositions générales, dont elle n'est qu'un cas particulier. Une nouvelle propriété des poligones inscrits au cercle, suivie de la loi générale, que suivent entr' eux les mêmes poligones, et de plusieurs theorêmes curieux avec une nouvelle théorie générale des figures isopérimètres. Une solution illusoire du fameux problème de la quadrature du cercle, accompagnée de six theorèmes fort curieux, de quelques observations sur les sections coniques, et d'un mémoire, dans lequel on détermine, quelle est la meilleure forme possible, que l'on peut donner aux chambres des mortiers, pour que leur portée soit la plus grande dont la charge est capable, sans nuire à la durée de ces bouches à feu. 'A Strasburg, chés Amand Koenig. 1770, 4. — 48 pp. Cum figg.

Pet. *Montaurei* Commentarius in I. Euclidis. Paris., Vascosan. 1551, 4.

Jonas *Moore*: The first six hooks of Euclid's Elements, symbolicaly demonstrated. — *V.* in New system of mathem. Lond., 1681, 4.

J. W. *Müller*: Mathematisch-kritische Bearbeitung des 1n Buchs der Elemente Euclids. Mit 1 K. Nürnb., Riegel. 1821, 8 mai. — 9 *Gr.*

Ph. *Naudé*: Sur la 23. proposition du 5. livre d'Euclide, que si de quatre quantités, le produit des moyens égale celui des extremes, elles seront en proportion. — *V.* in *Mém.* de Berlin. (1745.) p. 50 sqq.

Zach. *Nordmark*: Lacunae in doctrina proportionum Euclidea animadversae, expletio. — *V.* in Novis Actis Soc. Upsal. Vol. VI. p. 174 sqq.

Io. Χρ. Ουδιος: Ἐν διαλεξει μαθηματικῃ ἐκ τȣ Εὐκλειδȣ και Ἀρχιμηδεος Τα περι την μειωσιν ἐν τῃ ἐπιφανεξαιῃ τȣ Ἀλβιος Ἀκαδεμιῃ προεξαωτος τȣ Ἀδαμ Βρενδεδιου τȣ φιλοσοφȣ και ἰατρȣ διελθων ἀποδειξει ὁ Ιωαννης Χριστοφος Ουδιος, φιλιητρος τοπῳ και ὡρησι ταχτησι τῃ ὀγδοῃ ἡμερῃ μηνος φθινοντος Σκιροφοριωνος, ἐτει ἀπο της θεογονιης ἀ.ψ.β. Ἐν τῃ Οὐιτεμβεργῃ των Σαξονων ἀπο τȣ Κρευσιγιȣ, Τυπογραφȣ. 4.

Gu. *Oughtredi* Clavis Mathematica, cum Tractatu de resolutione aequationum in numeris, et declaratione decimi, decimi tertii et decimi quarti Elementi Euclidis. Theoremata in Archimedem de Sphaera et Cylindro.

Iac. *Peletarii* in Chph. Clavium. De contractu linearum Apologia. Eiusdem Demonstrationes tres. Prima de anguli rectilinei et curvilinei aequalitate. 2) De lineae rectae in tres partes continue proportionales sectione. 3) De areae trianguli ex numeris aestimatione. Paris., apud Hieron. de Marnef. 1559. 4.

Chph. F. *Pfleiderer*: Expositio et Dilucidatio lib. V. Element. Euclidis. P. I. Tubing., 1782, 4.

— —: Diss. de dimensione Circuli in Euclidis librum XII. P. I. II. Tubing., 1790, 4.

— —: Scholia in librum II. Elementorum Euclidis. P. I. II. Tubing., 1797 et 1798, 4. — 42, 34 pp. Cum 1 figg. tabula. *V.* ante *Hauber*.

Pet. *Polynier*: Euclides alio ordine digestus et novis demonstrationibus munitus. Paris., 1704, 12.

I. *Regiomonti* Introductio in Euclidis Elementa. Nurnb., 1537, 4.

Sam. *Reyheri* Dissertatio de Euclide. Kil., 1693, 4.

Pet. *Ryff*: Quaestiones geometricae in Euclidis et Pet. Rami Στοιχειωσιν in usum Scholae Mathematicae collectae *etc.* Quibus Geodaesiam adjecimus per usum Radii Geometrici. Frcf., in off. Wecheliana, ap. Dan. et Dav. Aubrios, et Clemeutem Schleichium. 1621, 4. — 135 pp. Rep. *Frcf.*, *sumptibus I. Pressii.* Typis Casp. Roetelii. 1649, 4. 135 pp.; Ox., 1665, 8. Huic posteriori editioni insuper adiectus est: Tractatus de Perspectiva communi.

Hi *Saccher*: Euclides ab omni naevo vindicatus: siue conatus geometricus, quo stabiliuntur prima ipsa universae geometriae principia. Mediol., sumtibus Pauli Ant. Montani. 1733, 4. — Cum 6 figg. tabulis.

Le Sage: Observation sur la proposition 21. livr. d'Euclide: „Tout angle solide est contenu sous les angles plans dont la

somme est moindre que quatre droits." —— *V.* in Mém. de Paris. a. 1756 hist. p. 77 sqq.; ed. 8. a. 1756 hist. p. 118 sqq.

(H. *Savilii*) Praelectiones tredecim in Principium Elementorum Euclidis Oxoniae habitae. Ox., excudebat I. Lichfield et Iac. Short. 1621, 4. —— 260 pp.

I. F. *Schaffer*: Darstellung der phoronomischen Geometrie in Vergleichung mit der Euklidischen, nebst einer neuen auf jene gegründeten Theorie der Differential- und Integralrechnung. Oldenb., Schulze. 1822, 8. —— 8 *Gr.*

I. A. *Schmidii* dissertatio de Euclide Geometra. Jn., 1684, 4.

I. C. *Schwabe*: Commentatio in primum Elementorum Euclidis libr., qua veritatem Geometricae principiis ontologicis niti evincitur, omnesque propositiones axiomatum geometricorum loco habitae demonstrantur. Cum tabb. Stuttg., Steinkopf. 1814, 8. —— 8 *Gr.*

W. *Scott.* Elements of Geometry, in which all the material Propositions in the first six, eleventh and twelfth Books of Euclid, are demonstrated with Conciseness and Perspicuity. Lond., Robinson. 1783, 12. —— 3 *sh.*

I. Chph. *Sturmii* Universalia Euclidea, hoc est liber quintus Euclidis universalissimis inque omni entium genere veris demonstrationibus confirmatus. Ita quidem ut, quod Euclides quindecim libri (sic) niuti, et decem aliis libri septimi (triginta quinque in universum) Propositionibus hic septendecim, adeoque dimidio paucioribus, neque istis prolixioribus quin et facilius demonstratio exhibeatur. Accedunt Eiusdem XII Novi Syllogizandi modi in Propositionibus absolutis, cum XX aliis in exclusivis eadem methodo geometrica demonstratis. Hagae-Comitis, Apud Adrianum Vlacq. 1661, 8. —— 116 pp

Simon *Stevin*: Traicté des incommensurables grandeurs. Avec une appendice de l'explication du dixiéme livre d'Euclide. —— *V.* eiusdem Oeuvres mathematiques, augmentées par Alb. Girard. (A Leyde. 1634, f.) p. 213—222.

Pierre *Varignon*: Manière de trouver une infinité de portions de cercle, toutes quarrables, moyennant la seule geométrie d'Euclide. —— *V.* in Mém. de Paris. 1703. Hist. p. 63. Mém. p. 21; *ed.* 8. 1703. Hist. p. 77. Mém. p. 24.

— —: Théorème de géométrie commune, où l'on voit dans des triangles dissemblables et variables à l'infini, quelque chose de semblables à la proposition 47. du liv. I. des elemens d'Euclide, avec plusieurs autres propriétés remarquables. —— *V.* in Mém. de l'Acad. roy. des scienc. de Paris 1719. Mém. p. 66; *ed.* 8. Mém. p. 86.

Eliae *Veneti* Interpretatio Definitionum Elementi V. et VI. Burdig., Millanges. 1557, 8.

Mich. *Vilant*: A Synopsis of Book V. of Euclid. —— *V.* Appendicem adiectam eiusdem libro: Elements of Mathematical Analysis, abridged for the Use of Students *etc.* (Lond., Wingrave. 1798, 8).

I. H. *Voigt*: Dissertatio mathematica exhibens Tentamen ex notione lineae rectae distincta et completa, axiomatis undecimi Euclidis veritatem demonstrandi. Jn., Göpferdt. 1789, 4. —— 34 pp. cum 1 figg. tabula.

I. *Wallis*: De postulato V. et definitione quinta lib. VI. Euclidis; descriptio geometrica. —— *V.* eiusdem Opera mathem. Voll. II. (Ox., 1693, f.) p. 665.

EUCLIDES Megareus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 836 sq. T. II. p. 820 sq.; *ed. n.* T. II. p. 715 sq. T. III. p. 625 sq.

Jac. *Brucker*: De Euclide eiusque philosophia. —— *V.* eiusdem Histor. crit. philos. Vol. I. p. 610 sqq., VI. p. 225 sq.

Leonard. *Cozzandus*: De Euclide. —— *V.* eiusdem librum De Magisterio antiquor. Philosoph. (Gv., 1684, 12) p. 267 sqq., p. 364.

Ferd. *Deycks*: De Euclide. —— *V.* eiusdem dissertationem De Megaricorum doctrina eiusque ap. Platonem et Aristotelem vestigiis. (Bonnae, Weber. 1827, 8. 12 *Gr.*) p. 5.

Meiners: De Euclidis Philosophia. —— *V.* eiusdem Historiam doctrinarum apud Graecos. T. II. p. 636—644.

H. *Ritter*: Ueber Euklid und dessen Philosophie. —— *V.* eiusdem dissertationem: Bemerkungen über die Philosophie der Megarischen Schule, insertam in Rheinisch. Mus. für Philol. u. griech. Philos. (Bonn, Weber. 1828, 8) P. III. p. 301 sqq.

EUDEMUS.

( ) De Eudemo Pario, historico. —— *V.* Museum Crit. Cantabr. T. I. p. 86 sq.

EUDOCIA Athenais.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 553 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) de Martyrio Cypriani.

Aa) *Carmen integrum.*

1762, 4. Eudociae Carmen de Martyrio S. Cypriani, graece edidit Ang. Maria Bandini. —— *V.* Graecae ecclesiae Veteris Monumenta ab eo edita. (Flr.) Vol. I. Nonnullae Villoisoni animadversiones ex eiusdem epistola ad Harlesium desumptae leguntur in Harlesii Supplementis ad Introduct. in hist. ling. gr. T. II. p. 344 sqq.

Bb) *Fragmentum.*

1764, f. Fragmentum carminis heroici in laudem Cypriani et Iustinae, graece cum versione lat. edid. Aug. Maria Bandini. —— *V.* eiusdem Catal. codd. graec. bibl. Laur. Vol. I. p. 225 sqq.

2) Centones Homerici.

1521, 4. Homerocentra, graece et latine. —— *V.* inter Poetas Christianos veteres. (Venetiis apud Aldum. MDI. mense Ianuario.) Vol. I.

1541, 8. *Ὁμηρόκεντρα, ἃ καὶ κέντωνες.* Homerocentra, quae et Centones Graece et Latine. Item Probae Falconiae Centones. Item *Νόννου ποιητοῦ πανοπολ. μεταβολὴ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.* Graecè. Francof. ex off. Petri Brubachii mense Martio. M.D.XLI. —— Apud *Schöllium* in Litteraturgesch. Vol. III. p. 71 haec editio male sub a. 1551 indicatur.

1554, 8. Homerocentra cum interpretatione latina. —— Cum Lycorgi oratione contra Leocratem. Frcf. ad M. excud. Pet. Brubachius.

1578, 12. Homeri Centones à veteribus vocati *Ὁμηρόκεντρα*. Virgiliani Centones. Vtrique in quaedam historiae sacrae capita scripti. Nonni Paraphrasis Evangelii Ioannis, Graecè & Latinè. Excvd. Henr. Steph. anno M. D. LXXVIII. —— 4 *ff.* praefixa, 73 pp.; 2 vac. *ff.* 28 pp. et 2 vac. *ff.*; 247 pp.

1609, 8. —— *V.* inter Poetas graecos christianos. Paris.

1614, f. —— *V.* inter *Iac. Lectii* Poetas graecos veteres tragicos. (Col. Allobr.) T. II.

1624, f. Eudociae Centones Homerici, graece et latine. —— *V.* in Collectione Poetarum Christianorum Bigneana. (Paris.) p. 95.

1654, f. —— *V.* in *Binii* Bibl. PP. T. XIV.

1793, 8. Humerocentra sive Centones Homerici in quaedam historiae sacrae capita graece et latine. Accedunt Probae Falconiae Virgiliani Centones in vetus ac novum testamentum scripti denuo edidit L. H. Teucher. Lps., sumt. E. B. Schwickerti. —— 2 *ff.* praefixa, 148 pp. 9 *Gr.*

II. *Illustrantia Eudociam scripta.*

( ) La Vie d'Eudocia. —— *V.* in Continuation des Mémoires de Littérature et Histoire T. VIII. P. I. p. 3—113.

( ) Reflexions sur l'attachement d'Athenais Imperatrice d'Orient pour Paulin Favori de l'Empereur; où l'on refute l'Auteur de la vie d'Athenais inserée dans le IX. Tome de Memoires. —— *V.* in Bibl. raisonnée T. IX. p. 457—468.

Menagius: de Eudocia. —— *V.* eiusdem Historiam Mulierum Philosoph. num. 24 sqq.

Gf. *Olearius*: De Eudocia. —— *V.* eiusdem dissertationem de poetriis graecis, adiectam *I. Ch. Wolfii* Fragmentis et Elogiis poetriarum octo. p. 154—161.

I. Ch. *Wolf*: De Eudocia, Theodosii coniuge. —— *V.* eiusdem Catalogum Foeminarum olim illustrium p. 331 sqq., adiectum Mulierum graec. quae oratione prosa usae sunt fragmentis et Elogiis.

EUDOCIA Macrembolitissa.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 588 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 55 sqq.

I. *Editiones textus.*

1781, 4. *ΕΥΔΟΚΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΚΡΕΜΒΟΛΙΤΙΣΣΗΣ, Βασιλίδος Κωνσταντινοπόλεως Ἰωνιά, ἤτοι συναγωγὴ θεῶν, ἡρώων τε καὶ ἡρωϊνῶν γενεαλογίας, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς μεταμορφώσεων, μύθων τε καὶ ἀλληγοριῶν, τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὑρισκομένων, ἐν ᾗ καὶ περὶ διαφόρων σοφῶν, πρὸς τὸν φιλόχριστον καὶ εὐσεβέστατον βασιλέα Ῥωμανὸν τὸν Διογένην, νικητὴν, τροπαιοῦχον.* —— *V.* in *Villoisoni* Anecdotis Vol. I. E codice msto Paris. depromptum est hoc dictionarium. Nonnullas animadversiones *Heynii* v. in eiusdem notis ad Apollodorum.

II. *Illustrantia Eudociam scripta.*

H. *Friesemann*: Emendationes ad Violarium Eudociae. —— *V.* eiusdem Collectanea critica. Amst., 1786.

Gli. Chph. *Harless*: Progr., quod complectitur in Eudociae Violarium Observationum Spec. Erl., 1785, f. —— Praecipue operis fontes luce collustrare conatus est auctor.

Alb. Ch. *Meineke*: Observationes in Eudociae Violarium. —— *V.* in Bibl. der alten Litt. u. K. (Gött., 1793, 8) P. V. p. 26—48; P. VI. p. 25—44. Supplementa hic proferuntur.

Dan. *Wyttenbach*: Supplementa ad Eudociae Violarium. —— *V.* eiusdem Bibl. crit. Vol. II. P. III. p. 2 sqq. Supplementa ad litteram A pertinent.

EUDOXUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 85 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 10 sqq.

Iust. Chph. *Boehmerii* Dissertatio de Eudoxo, Mathematico, Medico et Legislatore. Respond. I. Andr. Schmidt. Hlmst., 1715, 4.

Iac. *Brucker*: De Eudoxo. —— *V.* eiusdem Historiam crit. Philos. Vol. I. p. 1140 sqq.

H. Fynes *Clinton*: De Eudoxo. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. Ox., 1824, 4; *ed. II.* ib., 1827, 4; latine convers. per *Krügerum*. Lps., 1830, 4.

H. *Dodwell*: De Eudoxo. —— *V.* eiusdem librum: De Veteribus Graecor. Romanorumque Cyclis. (Ox., 1701, 4) Diss. VIII. sect. 13 et 14.

Ideler: Ueber Eudoxus. 1e Vorles. Gelesen 1828. 2e Vorles. gelesen 1830. —— *V.* in Abhandlungen der Königl. Akademie der Wiss. zu Berlin. A. d. J. 1828. (Berl., 1831, 4) hist.-philol. Kl. p. 189 sqq. (Berl., 1832, 4) hist.-philolog. Kl. p. 49 sqq.

Thdr. *Reimer*: De Eudoxo Cnidio. —— *V.* eiusdem Historiam Problematis de Cubi Duplicatione. (Gott., Dieterich. 1798, 8) p. 52 sqq.

Ant. *Riberio dos Santos*: Da Viajem de Eudoxo. —— *V.* in Memorias de Litteratura Portugueza. T. VIII. (1812, 8) p. 342—345.

EUENUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 728.

I. *Fragmenta.*

1561, 8. Sententiae Eueni residuae, graece et latine. —— *V.* *Τα των παλαιωτατων ποιητων γνωμικα ποιηματα σωζομενα*, edita a Iac. Hertelin. *Basil.* Etiam in repetitionibus huius collectionis, quae *Lps*, *Paris.*, *Helmst.*, *Vratisl.* et *Veron.* prodierunt, leguntur. *V.* 1668.

1591, 8. —— *V.* inter *F. Sylburgi* Epicas elegiacasque minorum poetarum Gnomas, graece et latine. (Frcf.) Saepius repetita est haec collectio.

1635, — 1652, — 1661, — 1671, — 1677, — 1684, — 1700, — 1712, 8. —— *V.* inter *Radulphi Wintertoni* Poetas minores graecos.

1668, 8. Eueni Sententiae cum versione latina, ad verbum altera, altera carmine expressa. —— *V.* in *Iac. Hertelii* Collectione poetarum gnomicorum. (Helmst., Iac. Müller.) *V.* 1561.

1772, 8. —— V. *Brunckii* Analecta Vol. I. p. 164—167.

1784, 12. —— V. *Brunckii* Ἠθικη ποιησις. p. 132. Rep. 1815 sqq.

1814, 8. —— V. *Th. Gaisfordi* Poetas minores graecos. (Ox.) Vol. I. Rep. 1824.

1815, 12. —— V. *ib.* (Lps., Tauchnitz.) p. 105.

1817, 8. —— V. *ib.* ed. Schaefer. Lps., Fleischer. *V.* 1782.

1817, 8. —— V. *ib.* Lps., Weigel.

1823, 32. —— *Ib.* curante I. Fr. Boissonade. (Paris., ap. Lefevre.) p. 163 sqq.

1824, 8. — auctior et emendatior. Adiecta est Notitia ex Fabricii Bibl. Gr. I. 728. —— V. *Th. Gaisfordi* Poetas minores graecos. (Lps., Kühn.) Vol. III. p. 277—280. Conf. censuram in ephem. litt. Halens. 1828. no. 290. p. 646 sq., ubi Eueno quinque disticha vindicantur, quae sub Theognidis nomine circumferuntur.

II. *Versiones fragmentorum.*

1826, 8. Die poetischen Ueberreste Euenos übers. und mit Anmerkk. begleitet von W. E. Weber. —— *V.* eiusdem Die elegischen Dichter der Hellenen nach ihren Ueberresten übers. u. erläut. (Frkf., Hermann.) p. 251 et 633.

III. *Illustrantia Euenum scripta.*

Leonh. *Spengel*: De Eueno. —— *V.* eiusdem *Συναγωγη τεχνων*. (Stuttg., Cotta. 1828, 8) p. 92 sq.

EUHEMERUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 616.

Iac. *Brucker*: De Euemero. —— *V.* eiusdem Histor. crit. philos. Vol. I. p. 604 sqq.

H. Fynes *Clinton*: On Euhemerus. —— *V.* eiusdem Fastus Hellenicos. Vol. II. (Ox., 1830, 4) p. 481 sq.

Foucher: Sur le système de Euhemere. —— *V.* Mém. de l'Acad. T. XXXV. p. 435 sqq. Germanice versa est haec dissertatio in *Mich. Hissmanni* Magazin für die Philos. (Gött., 1780, 8) Vol. III. p. 247 sqq.

Et. *Fourmont*: Dissertation sur l'ouvrage d'Euhemere, intitulée *ιερα αναγραφη*. —— *V.* Mém. de l'Acad. T. XV. Mém. 265 sqq. Germanice versa extat dissertatio in *Hissmanni* Magazin T. II. p. 291 sqq.

Meiners: De Euhemero. —— *V.* eiusdem Histor. doctrinar. apud Graecos T. II. p. 664 sqq.

Reimmann: De Euemeri Atheismo. —— *V.* eiusdem Historiam Atheismi p. 176 sqq.

Fr *Sévin*: Conjectures sur quelques auteurs. — Correction d'un endroit d'Eusebe (Praeparat. Evangel. lib. 2.), ou un passage d'Euhemere est mal cité. —— *V.* Mém. de l'Acad. T. III. Hist. p. 133 sqq.; *ed.* 8. T. II. Hist. p. 212 sqq., et in *Gottschedii* versione T. II. p. 163 sqq.

— —: Recherches sur la vie, et les ouvrages d'Euhemere. —— V. *ib.* T. VIII. Mém. p. 107 sqq.; *ed.* 8. T. XI. Mém. p. 169 sqq. Germanice versa extat in *Hissmanni* Magazin für Philos. T. I. p. 345 sqq.

I. Iac. *Zimmermann*: Epist. qua Euemerus Messenius et Diagoras Melius ab Atheismo contra Plutarchum aliosque defenditur. —— *V.* Museum histor. philos. Bremens. Vol. I. p. 604 sqq.

EUMELUS.

( ) Ueber Eumelus. —— *V.* Bibl. der alt. Lit. u. K. P. II. p. 94; P. IV. p. 52.

Bm. *Corsini*: De Eumelo. —— *V.* eiusdem Fastos Atticos. T. III. p. 7.

Gf. *Hermann*: De Eumelo. —— *V.* notas Epicharmus. II.

Dav. *Ruhnken*: De Eumelo. —— *V.* eiusdem Epistolam crit. II., adiectam editioni Homerici hymni in Cererem ed. II.; rec. inter eiusdem Opuscula varii argumenti. Edit. altera. (LB., 1823, 8) p. 608 sqq.

EUNAPIUS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 232 sqq., T. IX. p. 399; *ed. n.* T. VII. p. 536 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera integra.*

1568, 8. *ΕΥΝΑΠΙΟΥ του Σαρδιανου βιοι Φιλοσοφων και Σοφιστων.* E bibliotheca Ioan. Sambuci Pannonij Tirnauiensis. ANTVERPIAE, Ex officina Christophori Plantini. clↄ. Iↄ. LXVIII. —— Contextus graecus complectitur 198 pp.; inde a pag. 199—213 habentur Hadriani Iunii Postscriptum eiusdemque Castigationes in Eunapium, et 1 *f.* cum inscriptione: Excudebat Antverpiae Christophorvs Plantinvs, XII. Kalend. Martias, anno clↄ. Iↄ. LXVIII. Reliquas 194 pp. implet versio latina sub titulo: Evnapius Sardianvs, de vitis philosophorvm et Sophistarvm: Nunc primum Graecè & Latinè editus, interprete Hadriano Junio Hornano. Cum indice & Graeci exemplaris castigatione. Antverpiae, Ex officina Christophori Plantini. M. D. LXVIII. 3 *ff.* indicem rervm et verborvm continent. Haec princeps et nitida editio ex manco codice msto expressa est, ideoque non paucae lacunae in textu sunt. Bibl. sen. Lips.

1596, 8. *ΕΥΝΑΠΙΟΥ του Σαρδιανου βιοι φιλοσοφων και σοφιστων.* Eunapius Sardianus de Vitis Philosophorum et Sophistarum Hadriano Iunio Hornano interprete. Graeca cum mss. Palatinis comparata, aucta & emendata Hieronymi Commelini opera. Nunc recens accedunt eiusdem Auctoris Legationes, e Bibliotheca Andreae Schotti Antverpiani. Apud Hieronymum Commelinum. Anno CIↃIↃXCVI. —— 4 *ff.* praefixa, 223 pp. et 4 *ff.* Iunii non laudanda versio saepe a contextu graeco differt. Bibl. sen. Lips. *V.* 1616.

1616, 8. *ΕΥΝΑΠΙΟΥ του Σαρδιανου βιοι φιλοσοφων και σοφιστων.* Eunapius Sardianus de Vitis Philosophorvm et Sophistarvm, Hadriano Iunio Hornano interprete. Graeca cum mss. Palatinis comparata, aucta, & emendata Hieronymi Commelini opera. Nunc recens accedunt eiusdem Auctoris Legationes, è bibliotheca Andreae Schotti Antverpiani.

Oliva Pauli Stephani. Anno M.DC.XVI. —— 169 pp. et 3 *ff.* Bibl. sen. Lips. Nunnumquam coniunctos cum Diogene Laertio 1615 et 1616 occurrit. Praeterea exemplaria extant sub titulo: *Coloniae Allobrogum Apud Petrum & Iacobum Chouët. Anno M.DC.XVI.* (Bibl. acad. Lips.) et: *Genev., ap. Paul. Stephanum.* Ex priore sed negligentissime haec editio expressa est.

1822, 8 mai. Eunapii Sardiani Vitas Sophistarum et Fragmenta Historiarum recensuit notisque illustravit I. Fr. Boissonade. Accedit Annotatio Dan. Wyttenbachii. Amst., ap. Pet. den Hengst et fil. Tomi II. —— LIX, 604 et 414 pp. Per duodecim annos haec editio est typis excusa, qua de re multa addenda iterumque nova addenda accesserunt. *Boissonade* multa nova subsidia critica ad textum emendandum adhibuit, sed Carpzovii adparatum sibi parare non potuit. Conf. Censuram, quam V. Cousin in Journ. des Savans 1826 Decbr. p. 596 sqq. 733—747; 1827 Janv. p. 50—57, Fevr. p. 67—77.

Bb) *Fragmenta.*

1603, 4. — 1648, — 1729, f. Eunapii Sardiani Eclogae legationum. —— *V.* antea Dexippus.

1827, 4 mai. Ex historia Eunapii Sardiani. —— *V.* in *Ang. Maii* Scriptorum veterum nova collectione. (Romae.) T. II. p. 247—318.

1829, 8 mai. —— *V.* antea Dexippus.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Vitae.

1596, 12. Vitae Philosophorum: Scriptoribus, Diogene Laertio (*interprete Ambrosio*), Evnapio Sardiano (*interprete Hadriano Iunio*), Hesychio Illvstrio (*eodem Iunio interprete*) Multis in locis emendatiores. LB., Ex officina Plantiniana Apud Franciscum Raphelengium cIɔIɔXCVI. —— 5 *ff.* praefixa, 711 pp. et 10 *ff.* Bibl. acad. Lips.

2) Fragmenta.

1609, 8. —— *V.* antea Dexippos.

B. anglicarum.

1578, 4. The liues of diuers excellent Oratours and Philosophers: written in Greeke by Eunapius of the citie of Sardis in Lydia, and translated into English by W. B. Imprinted at London by Richard Jones.

1702, 8. The Lives of ancient Philosophers, from the best Authors, with some modern ones from Eunapius, and Lives of Women Philosophers, from Aegidius Menagius. Lond.

III. *Illustrantia Eunapium scripta.*

I. Bened. *Carpzovii* Spec. Eunapii edendi ῥῆσις ex Aedes. de Sosipatra. Lps., Breitkopf. 1748, 4.

Ionsius: De Eunapio. —— *V.* eiusdem librum De Scriptoribus Hist. philos. p. 93 sqq.

Rob. *Robinson:* Index in Eunapii libello de Vitis Philosophorum et Sophistarum. —— *V.* infra Longinus. III. (Ox., 1773, 8.)

H. *Valesius:* Emendationes in Eunapium. —— *V.* eiusdem Emendationum libros III. p. 96—99.

Dan. *Wyttenbachii* epist. crit. super nonnullis locis Iuliani; accedunt animadversiones in Eunapium et Aristaenetum. Gött., 1768, 8. —— Rec. inter eiusdem Opuscula T. I. p. 42—52.

EUNICUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 761; *ed. n.* T. II. p. 444.

A. *Meineke:* De Eunico, veteris comoediae poeta. —— *V.* eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. II. p. 56 sq.

EUNOMIUS.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 248 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 207 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Expositio fidei.

1683, — (*tit. n.*) 1707, f. Eunomii expositio fidei, graece et latine. —— *V.* in *Steph. Baluzii* Nova collectione Conciliorum. T. I. p. 87 sqq.

1705, 4. — e cod. Florentino, graece cum latina versione H. Valesii. —— *V.* Inter *H. Valesii* Notas ad Socratis Histor. eccles. lib. V. 10.

1718, 4. — graece et latine. —— V. *I. Alb. Fabricii* Bibl. Gr. T. VIII. p. 253 sqq.

1725, f. — graece et latine ex versione H. Valesii; item prologus et epilogus apologiae Eunomii, graece et latine, interprete H. Whartono, et Eunomii Scholion, latine interprete Fr. Turriano. edidit Basnagius. —— In *H.* Canisii Lectionibus antiq. ex editione Iac. Basnagii. (Amst.) T. I. p. 170 sqq.

1740, f. Eunomii confessio fidei, item prologus et epilogus apologiae, Graece et Latine, ex interpretatione H. Whartoni. —— *V.* in *Gu. Cave* Histor. litter. Scriptor. eccles. Vol. I. p. 220 sqq.

1) Apologeticus.

1705, 4. Eunomii Apologia, graece et latine interprete Iac. Fabricio. —— *V.* in *H. Valesii* Notis ad Socratis Hist. eccles lib. V. 10.

1718, 4. — graece et latine interprete Iac. Fabricio. —— *V.* in *I. Alb. Fabricii* Bibl. Gr. T. VIII. p. 262—305.

1721, f. mai. Eunomii Apologia, graece et latine. —— *V.* in *Garnerii* editione Basilii M. T. I. p. 618 sqq. Ex *Fabricii* Bibl., sed omissis eius notis, excusa est.

II. *Editiones versionum.*

1711, 8. Eunomius's Apologetik; against which Basil the Great wrote his Confutation, transl. into English, by W. Whiston. —— *V.* einsdem Primitive Christianity reviv'd. (Lond.) Vol. I. p. 1 sqq.

EUPHANTUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 678; *ed. n.* T. II. p. 504.

I. F. *Ebert:* De Euphanto Olynthico. —— *V.* eiusdem Dissertatt. Siculas T. I. (Regiom., 1825, 8) T. I. p. 120 sq.

EUPHORION.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 678 sq.; *ed. n.* T. II. p. 504 sq.

I. *Fragmenta collecta.*

1823, 8 mai. De Euphorionis Chalcidensis vita et scriptis disseruit et quae supersunt eius fragmenta collegit et illustravit A. Meineke. Gedani, sumt. Alberti. —— VIII, 211 pp. 1 *Th.* Conf. censuram in Bibl. crit. nova edid. Geel Vol. I. p. 40—44, et ephem. litter. Halens. 1824. no. 43., ubi aliquot fragmenta laudatae collectioni addontur.

II. *Illustrantia Euphorionem scripta.*

H. Fynes *Clinton:* On Euphorion. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. (Ox., 1830, 4 mai.) Vol. II. p. 511 sq.

Heyne: De Euphorione. —— *V.* eiusdem Excurs. III. ad Eclog. VI. 64. Virgil. et Excurs. V. ad Aeneid. II.

I. *Toup:* De Euphorione. —— *V.* eiusdem Opuscula crit. (Lps., 1781, 8) Vol. II. p. 132 sqq.

F. *Jacobs:* De Euphorione, epigrammatario. —— *V.* eiusdem Commentariom in Authologiam Vol. III. P. III. p. 894 sq.

EUPOLIS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 761 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 444 sqq.

I. *Fragmenta collecta.*

1561, 8. Eupolidis fragmenta, graece et latine. —— *V.* in *Iac. Hertelii* collectione Vetustissimorum Poetar. gnomic. *Bas.*, et in repetitione: Bibl. veterum micor. (Veron., 1616; 8) p. 290—305.

1626, 4. Eupolidis fragmenta, graece et latine. —— V. *Hug. Grotii* Excerpta ex Tragoediis et Comoediis graecis. (Paris.) p. 498—507.

1805, 8. Eupolidis Fragmenta. Gr. Lat. et cum notis edid. Rob. Walpole. —— *V.* eiusdem Comicor. Graecor. Fragmenta. p. 3—5, p. 55 sq., p. 84 sq.

1829, 8. Eupolidis fragmenta, collegit Mart. Runkel. —— *V.* Pherecrates.

II. *Illustrantia Eupolin scripta.*

C. Gu. *Lucas:* De Eupolidi. —— *V.* antea Cratinus. II.

— —: Loci aliquot Eupolidis, in editione, qua fragmenta eiusdem comici collecta nuper prodierunt, desiderati. —— *V.* ephem. scholast. univ. 1830. sect. II. no. 87.

A. *Meineke:* De Eupolidi, veteris comoediae poeta. —— *V.* eiusdem Quaestionum scenicarum Spec. I. (Berol., 1826, 4) p. 35—39.

Mart. *Runkel:* Ad Eupolidis fragmentorum collectionem supra memoratam. —— *V.* in ephem. scholast. univ. 1830. sect. II. no. 102. p. 830 sq.

EURIPIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 639 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 234 sqq.

I. *Editiones textus.*

AA. Tragoediae.

Aa) *Omnes coniunctim editae.*

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ὀκτωκαιδεκα, ὠν τα ὀνοματα ἐν τη ἑξης εὑρησεις σελιδι.* — EVRIPIDIS TRAGOEDIAE octodecim, Quarum nomina in sequenti inuenies pagina. *Haec pag.* 1; *pag.* 2: *ΤΩΝ ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ ὀνοματα.* — *Εκαβη. Ορεστης. Φοινισσαι. Μηδεια. Ιππολυτος. Αλκηστις. Ανδρομαχη. Ικετιδες. Βακχαι. Κυκλωψ. Ηρακλειδαι. Ελενη. Ιων. Ηρακλης μαινομενος.* TRAGOEDIARVM nomina. — Hecuba. Orestes. Phoenissae. Medea. Hippolytus. Alcestis. Andromache. Supplices. Iphigenia in Aulide. Iphigenia in Tauris. Rhesus. Troades. Bacchae. Cyclops. Heraclidae. Helena. Ion. Hercules furens. —— Titulus ornamento xyl. circumdatus est. 1137 pp. inter quas nonnulla folia vacant. Necesse est adhaereant 31 non num. *ff.*, praemissis duobus vacuis: *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.* Euripidis Electra, ualde quidem haetenus ab eruditis desiderala tragoedia, ae noper demùm in lucem edita. *F. ult.* vacat. Haec rarissima editio, io qua fabolae singulae singularem titulom habent, *Francofurti ad M. apud Brubachium* post Melanchthonis editionem primam versionis latinae i. e. ante a. 1560 prodiit, atque ex Aldina editione, emendatis nonnullis, expressa est. Ceterum vilissima eh. impressa est. Bibl. sen. Lips. adserval duo exemplaria, quae in titulo et prioribus quatuordecim paginis inter se differont. In alterius titulo posl verbum „*pagina*" sequuntur insuper: „His aecessit eivsdem Electra, ualde quidem hactenus ab eruditis desiderata Tragoedia, ae nnper demùm in lucem edita. FRANCOFORTI." Pag. 2 omnia, ut in altern exemplari, leguntur. Pag. 3 autem habetur: *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ* (5) *ΕΙΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΝ. ΙΩΝΟΣ.* Pag. 4, ut in altero exemplari pag. 3, incipit: „*Μανουηλ του Μοσχοπουλου Συνοψις του βιου του ποιητου,*" et axplicit pag. 11 (in altero ex. pag. 10); ubi continuo sequitur: „*ὑποθεσις του δραματος οὑτως εχει.*", quod pag. 14 (in altero ex. pag. 13) explicit. In reliquis non differunt. *Schweiger* in Handbuch der class. Bibliographie T. I. p. 115 nihil de diversis huius editionis exemplaribus adnotavit. In exemplari, quod olim *I. A. Ernesti* possedit et nunc in bibl. sen. Lips. adservatur, haec adnotatum inveni: „Haec editiu est ex officina Brubachii, ut ex iosigni [*Ianus bifrons*] patet, quod est in calce [*p.* 1137 *b*]. In ea sunt notabiles lectiones, itemque versiculi, qoi non sunt in aliis edd. Vnde duela sit, non potui indagare. v. tamen Musgravii Exerc. ad Eurip. p. 69 vbi fons versiculorum in Suppl. 263. s. indicavit." Hi versus sunt ex Melanchthonis versione desumpti. Et in bibl. univ. Lips., quae plura exemplaria habet, est exemplar editionis eum notitia manuscripta: „Liber Iacobi Molleri Francuf. March. A. C. 1660."

β) Cum a. et l. notitia.

1503, 8. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ τραγῳδιαι ἑπτακαιδεκα ὡν* || *ἐνια μετ' ἐξηγησεων. εἰσι δε αὑται* || *Εκαβη Ορεστης Φοινισσαι* || *Μηδεια Ιππολυτος Αλκηστις* || *Ανδρομαχη Ικετιδες Ιφιγενεια ἐν* || *Αὐλιδι Ιφιγενεια ἐν ταυροις* || *Ρησος Τρῳαδες Βακχαι* || *Κυκλωψ Ηρακλειδαι Ελενη* || *Ιων.* EVRIPIDIS tragoediae septendecim, ex || quib. quaedam habent commentaria. || & sunt hae. || Hecuba Orestes Phoenissae || Medea Hippolytus Alcestis || Andromache Supplices Iphigenia i || Aulide Iphigenia in Tauris || Rhesus Troades Bacchae || Cyclops Heraclidae Helena || Ion. *In fine vol. I.*: VENETIIS APVD ALDVM MENSE FEBRVA||RIO. M. D. III. — Hoc in libro cautum est ut priuilegio in Caeteris. (*vol. II.*: .. priuilegio ut in Caeteris.) *Voll. II.* —— 268 et 190 non num. *ff.* Volumini secuodo addita est fabula: *Ηρακλης μαινομενος;* sed umissa est Electra. Hanc editionem *Brunck* ad Phoen. 1263 vituperot, quod ex parum emendatis codieibus mstis edita cst. Attamen omnes fere reliquae editiones eios textum receperunt, Oporinus primos in adnotatinnibos suis Aldi contextum emendatinrem reddere conatus est. Ceterum io texto ipso omnes editiones Basileenses Aldinaio secutae sunt. Utrumque exemplar, quod in bibl. regia Dresdeusi adservatur, inter se non discrepat. Bibl. sen. Lips. nitidissimom exemplar habet.

1537, 8. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ τραγῳδιαι οκτωκαιδεκα. Ἑκαβη Ὀρεστης Φοινισσαι Μηδεια Ἱππολυτος Ἀλκηστις Ἀνδρομαχη Ἱκετιδες Ἰφιγενεια ἐν Αὐλιδι Ἰφιγενεια ἐν Ταυροις Ῥησος Τρῳαδες Βακχαι Κυκλωψ Ἡρακλειδαι Ἑλενη Ἰων Ἡρακλης μαινομενος.* — EVRIPIDIS TRAgoediae octo-

decim, Hecuba Orestes Phoenissae Medea Hippolytus Alcestis Andromache Supplices Iphigenia in Aulide Iphigenia in Tauris Rhesus Troades Bachae Cyclops Heraclidae Helena Ion Hercules furens. Basileae apud Ioan. Heruagium anno, M. D. XXXVII. mense Martio. *In fine textus: ΕΝ ΤΗΣ ΓΗΡΜΑΝΙΑΣ ΒΑΣΙλειᾳ, ὑπο Ιωαννȣ Ἑρβαγίου. Ετει ἀπο Χριςȣ ά φ λ ζ. μηνι ἐλαφηβολιωνι ἱςαμενῳ.* — Ordo Chartarum prioris partis. a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z aa bb cc dd ee ff gg hh ii. Ordo Chartarum posterioris partis. Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vu Xx Yy Zz. —— Sequuntur 3 vac. *ff.*, et 1, in cuius aversa pag. Hervagii insigne typ. extat. Bibl. acad. Lips. nitidissimum ex. adservat.

1544, 8. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ τραγωδιαι οκτωκαιδεκα (cetera ut in priore)* Euripidis Tragoediae octodecim *etc.* Basileae per Ioannem Heruagium, Anno M. D. XLIIII. Mense Septembri. —— Cum *sign.* a — Hh 3. Scholia graeca, quae cum hac editione prodierunt, *v.* infra III. Admodum temere contextus est mutatus. Bibl. acad. Lips Rep. 1551.

1551, 8 mai. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ τραγωδιαι οκτωκαιδεκα (cetera ut antea.)* Evripidis tragoediae octodecim *etc.* Basileae, per Ioannem Herungium. Anno M. D. LI. Mense Septembri. —— Cum *sign.* a — Ll 5. Continentur hac editione XIX fabulae: praeter eas quae in titulo indicantur adiecta est fabula Electra cum Victorii praefatione et argumento. Bibl. sen. Lips.

1562, f. Euripides Poeta, Tragicorum Princeps, in Latinum sermonem conuersus, adiecto e regione textu graeco, cum annotationibus et praefationibus in omnes eius tragoedias; autore Casparo Stiblino. Accesserunt Iac. Micylli de Euripidis vita ex diuersis auctoribus collecta: item de Tragoedia et eius partibus prolegomena quaedam. Item Io. Brodaei ... Annotationes doctiss. nunquam antea in lucem editae. Ad haec index. Basileae per Io. Oporinum. mense Mart. —— 845 pp., et 12 *ff.* indicem continentia. Brodaei notae ad undecim tantum fabulas pertinent. Stiblinus novam versionem partim soluta oratione, quae ad carmen iambicum proxima accedit, partim iambico metro confecit, singulis fabulis subiecit praefationes, argumentum notasque; praeterea singulas fabulas in actus distinxit. Stiblini notae lura non magni habentur. Bibl. acad. et sen. Lips.

1571, 16. *Ευριπιδου Τραγωδιαι ιθ'*, Evripidis Tragoediae XIX. in qvibus praeter infinita menda sublata, carminum omnium ratio hactenus ignorata nunc primum proditur: opera Gvlielmi Canteri Vltraiectini. (*Graece.*) Antwerpiae, Ex officina Christophori Plantini, Regii prototypographi. M. D. LXXI. —— 16 *ff.* praefixa, 809 pp., et 11 *ff.* contin.: Gu. Canteri in Euripidem Notas, et 8 *ff.* contin.: Euripidis Sententias aliquot insigniores. Curis *Canteri* huius editionis textus, praecipue quod ad artem metricam adtinet secundum Hephaestionis placita ita emendatus est, ut hac editione nova editionum classis exordiatur. *F. Iacobs* in praefatione ad curas secund. de *Canteri* meritis iudicat sic: „Singulare illud acumen G. Canteri, qui plurimos locos in Aldina et Oporina turpissime corruptus, tanta cum felicitate et elegantia, tam subtili iudicio et Euripideae venustatis sensu restituit, ut haud sciam, an ex omnibus, qui superioribus temporibus Euripidi emendando adiecerunt animos, ullus sit, qui Cantero comparari, nedom palmam illi eripere queat." *Matthiä* in sua editione Vol. VI. praef. p. XVIII. non ita magna Canteri merita habet, ut novum textum ille constituisset. Canterus Aldina editione uti intermisit, qua de causa multa intacta reliquit; inprimis autem, substrato Basileensi contextu, Stephani et Brodaei adnotationes adhibuit. In seq. editione est repetitus textus. Bibl. sen. Lips.

1597, 8. *Ἐυριπιδης.* Euripidis tragoediae XIX. Accedit nunc recens vigesimae, cui Danae nomen, initium, e vetustis Bibliothecae Palatinae membranis, Graece iunctim & Latine. Latinam interpretationem M. Aemilius Portus F. P. C. F. passim ita correxit & expuliuit, ut noua facie, nitidoq; cultu nunc primum in lucem prodeat. Carminum ratio ex Gvl. Cantero diligenter obseruata, additis eiusdem in tutum Euripidem Notis. Heidelbergae typis Hieronymi Commelini. Anno clɔlɔxcvii. *Voll. II.* —— 6 *ff.* praefixa, 800, 659 pp. Notae textui adiectae sunt Canteri; versio autem latina est Dorothei Camilli, ab Aemilio Porto emendata. Ceterum textus ex priore editione exhibitus est. Fragmentum fabulae Danaës hic primum in lucem prodiit. Bibl. sen. Lips.

1602, 4. *Ευριπιδου τραγωδιων. ὁσα σωζονται.* Evripidis tragoediae, quae ex-

tant. Cum Latina Gulielmi Canteri interpretatione. *Σχολια των πανυ δοκιμων εἰς ἑπτα τραγῳδιας τȣ Ευριπιδȣ, συλλεγεντα ἐκ διαφορων παλαιων βιβλων, και συναρμολογηθεντα παρα Αρσενιου ἀρχιεπισκοπου Μονεμβασιας.* Scholia doctorum virorum in septem Evripidis tragoedias, ex antiquis exemplaribus ab Arsenio Monembasiae Archiepiscopo collecta. Accesserunt doctae Iohannis Brodaei, Gulielmi Canteri, Gasparis Stiblini, Aemilii Porti, in Evripidem Annotationes, Cum indicibus necessariis. Excvdebat Pavlvs Stephanvs anno MDCII. —— 6 *ff.* praefixa, 747 et 846 pp. Notae Stiblini 215 pp. Notae I. Brodaei 136 pp., Notae Canteri implent., et Porti notae 16 *ff.* habentor. Index 10 *ff.* complectitur. Occorruot etiam exx., quae notis indicibusque careut, et in quorum titulo verba: „Accesserunt .... necessariis" desunt. Porti notae sunt tantummodo selectae. Versio latina ex priore editione repetita est. Scholia superioribus auctiora hic habentor. Bibl. sen. Lips.

1614, f. Euripidis Tragoediae cum versione latina Gu. Canteri. —— In *Iac. Lectii* Corpore poetarum graec. tragic., comic., lyric. et epigrammatariorum. Genev.

1694, f. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΑ ΑΠΑΝΤΑ.* Euripidis quae extant omnia: Tragoediae nempe XX, praeter vltimam, omnes completae: item Fragmenta aliarum plus quam LX Tragoediarum; et Epistolae V, nunc primum et ipsae huc adiectae. Scholia demum doctorum Virorum in septem priores Tragoedias, ex diuersis antiquis Exemplaribus vndiquaque collecta et concinnata ab Arsenio, Monembasiae Archiepiscopo. Praemittitur Euripidis Vita ex variis Authoribus accuratius descripta. Etiam Tractatus de Tragoedia veterum Graecorum. Adduntur suis locis Scholia aliquot Mss. item selectiores Doctorum Virorum Notae et Coniecturae, cum perpetuis ad posteriores Fabulas commentariis. Genuinae Lectiones asseruntur, carminum ratione diligenter obseruata. Scholia vetera et Latina versio, omniaque adeo multo quam antehac emendatiora. Accedit Index triplex 1. In Authorem. 2. In Scholia. 3. Authorum in Scholiis et Notis laudatorum. Opera et studio losuae Barnes, S. F. B. Emanuelis Collegii apud Cantabrigienses Socii maxime Senioris. Cantabr., ex officina Iohan. Hayes, celeberrimi Academiae Typographi. Impensis Richardi Green Bibliopolae Cantab. An. Dom. 1694. —— 2 effigies praefixae, et 4 *ff.* praefixa, LVI, 330 et 529 pp., et 21 *ff.* Indicem continentia. Acre iudicium, quod Valckenaer de hac editione in praefatione ad Phuen. p. VIII. tulit, aequum est; attamen Barnesii merita de Euripide non inique iudiraoda sunt. Eteoim magnam diligentiam non solum in textu metrice emendando adhiboit, sed etiam scholia ad septem priores fabulas emendavit atqoe ex codice msto Collegii Corporis Christi supplevit. Conf. Acta Eruditor. 1695 p. 355 sqq. Adnotata ad hanc editionem v. inserta in Classical Jour. l. no. IX. p. 202. Fragmenta autem non satis diligenter suot collecta. Exx. io ch. m. rarissime occurrunt, magnoque pretio venduntur. Bibl. sen. Lips.

1743—1754, 8 mai. *Ευριπιδȣ Τραγῳδιαι Τελειαι ΔΙΙΙΙΙΙ. Ἀποσπασματια και Ἐπιςολαι.* Cioè Tragedie di Euripide intere XIX. Frammenti, ed Epistole, Greco-Italiane in versi. Illustrate d'Annotazioni al Testo Greco, ed alla Traduzione: Con la Vita di Euripide; Con un Trattato sopra l'utilità, ed il pregio delle Tragedie del medesimo; E con la Storica Narrazione di ciascuna Tragedia. Opera del P. Carmeli Accademico di Padova. In Padova, MDCCXLIII. Nella Stamperia del Seminario. Appresso Gio: Manfrè. Con licenza de' Superiori, e Privilegio. *Voll. XX.* —— Singulae fabulae singolare volumen implent. Nitida et accurate typis excusa editio. Contextus graecus ex priore editione exhibitus est. Notae, partim latioe, partim italice conscriptae, nullius momenti sunt. Grave atqoe aequum iudicium de hac editione tulit Reiske in Actis Eruditor. 1748 p. 534 sqq., ubi etiam aliquot coniectoras ad Hecubam protulit.

1778, 4. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.* EURIPIDIS, quae extant omnia. Tragoedias superstites ad Fidem Veterum Editionum Codicumque MSS. cum aliorum, tum praecipue Bibliothecae Regiae Parisiensis recensuit: Fragmenta Tragoediarum deperditarum collegit: Varias Lectiones insigniores Notasque perpetuas adiecit: Interpretationem Latinam secundum probatissimas lectiones reformavit Sam. Musgrave, M. D. Accedunt Scholia Graeca in Septem priores Tragoedias ex optimis et locupletissimis Editionibus recusa. Ox., e typographeo Clarendoniano. *Voll. IV.* —— 4 *L.* 1 *sh.* Nitide sed negligentissime typis excusa

editio. Tria priora volumina fabulas et in cuiuslibet fine animadversiones continent. In calce autem tertii voluminis a p. 507 supplementa animadversionum fragmentaque leguntur. Quarto volumine vulgata sed multis locis emendata versio latina, atque scholia a King edita et a Valckenario suppleta continentur. Notae sunt breves, ac plerumque criticae, paucis tantum exceptis, quibus loca difficiliora explicantur. Eodem modo potiores tantum variae lectiones exhibentur. Contra vulgarem opinionem, ex qua Musgravium praecipue Commelini textum recepisse narrant, Hülsemann in sua tonie editione p. 17 iudicavit sic: „Aldinam .... expressit Musgravius“, et p. 18: „Basin fecit Aldinam, sed denuo recensuit integrum Euripidem, metrum refinxit, fragmenta melius disposuit, versionemque dedit emendatiorem. Haec editio palmam praeripuit reliquis omnibus.“ Subsidia critica, quae tamen non satis diligenter sunt adhibita, sunt sex codices msti Paris., qui tamen omnes non integrum Euripidem continent; praeterea variae lectiones codicis msti, quae usque ad fabulam Iphigeniam in Tauris veteri editioni in bibl. Paris adservatae erant adscriptae; nonnullae Tanaquilli Fabri manu exaratae notae Stephanianae editioni adscriptae; atque duo codices italici veteresque editiones. His adhibitis subsidiis editio facta est locuples, quae res eam commendandam reddit. Raro autem recentiorum criticorum emendationibus usus est editor. Conf. censuras in CR. 1778 m. Sept. p. 189—200; Bibl. Philol. Vol. I. (Lps., 1779, 8) p. 66 sqq.; *(Wyttenbachii)* Bibl. crit. (1778) Vol. I. P. IV. p. 1—44; Vol. II. P. I. p. 36—76. Tantum 500 exx. sunt impressa. In posteriore editione repetita est. Bibl. acad. et sen. Lips.

1778 — 1788, 8 mai. Euripidis Tragoediae Fragmenta Epistolae ex editione Iosvae Barnesii nvnc recvsa et aucta appendice observationum e variis doctorum virorum libris collecta (*cura Sam. F. Nath. Mori et Ch. Dan. Beckii*). Lps., sumtu Svikerti. *Voll. III.* —— 13 *Th.* 12 *Gr.* „Tomus III. continens Samvelis Mvsgravii Notas integras in Evripidem. Accedunt praeter lectionis varietatem Scholia auctiora, commentationes et animadversiones Virorum doctorum excerptae et index verborum copiosus (*a Dan. Heslero factus*). Curavit Ch. Dan. Beckius.“ Omnia hac editione continentur, quae Barnesii et Musgravii editiones complectuntur, et insuper editorum additamenta. Tomum I. Morus, Tomum II. et III. Beckius curavit. Omnia exemplaria librarius quidam Anglus circiter a. 1816 emit. Conf. censuram in ephem. litt. Jenens. 1790. nn. 86 et 87. p. 681—695. Praeterea notas ad Euripidem a Beckio omissas v. in Porsoni Tracts and Miscellaneous criticisms. (Lond., 1815, 8) p. 169 sq.

1792, 8. Euripidis Tragoediae, Drama satyricum et fragmenta graece ad optimos libros recensuit Ch. Dan. Beck; accedunt animadversiones perpetuae et glossarium. Regiom., Nicolovius. Tom. I. cont. Hecuba, Orestis, Phoenissae, Medea. —— 16 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 4 *Gr.* Editio non absoluta est.

1797, 8. *Αἱ του Ευριπιδου Τραγῳδιαι σωζομεναι.* Euripidis Tragoediae quae supersunt, ex recensione Samuelis Musgravii. (*Graece et Latine.*) Glasguae Excudebat Andreas Foulis. Edinburgi prostant Venales apud Laing, et apud D. Bremner. Londini MDCC. XCVII. *Voll. X.* —— Editio nitida, sed non magni aestimata. Praefixa est Euripidis effigies. Textus ex editione a. 1778 expressus est. Singulae fabulae singularem paginarum numerum habent. 1 *L.* 5 *sh.* Exx. etiam in ch. m. extant. Bibl. acad. Lips.

1802, 8. —— *V.* infra Bb) 1) *β*).

1807 — 1815, 8. Euripidis Dramata et Fragmenta fabularum deperditarum. Edidit, scholiis, versione latina, observationibus et lexico graecitatis Euripideae illustravit E. Zimmermann. Frcf. ad M. *Tomi IV.* —— 9 *Th.* 12 *Gr.*, ch. holl. 11 *Th.* 6 *Gr.*, ch. membr. 24 *Th.* Tribus prioribus tomis textus continetur; quarto autem fragmenta, et scholia ad Hecubam et Orestem e codicibus mstis Augustanis nacta.

1810, 16. — graece, edidit Gf. H. Schaefer. Lps., Tauchnitz. *Voll. IV.* —— 2 *Th.* 16 *Gr.* Exceptis quatuor prioribus fabulis, ubi Porsoni textus est receptus, ex editione Glasguensi expressa est editio. Rep. 1820 et 1826.

1811, 32. Euripidis tragoediae viginti, cum variis lectionibus. Ex editione Iosuae Barnes. Ox., Bliss. *Voll. VI.* —— 1 *L.* 4 *sh.*

1812 — 1813, 8. Euripidis Tragoediae. Ad optimorum librorum fidem recensuit et brevibus notis instruxit A. Seidler. Lps., Gerh. Fleischer. —— X, 154; XIV, 170; XXIV, 217 pp. Editio nondum absoluta est. Volumina tantum III, quae Troades, Electram, et Iphigeniam in Tauris complectuntur, prodierunt. 2 *Th.*

1813—1829, 8 mai. Euripidis Tragoediae et Fragmenta. Recensuit, interpretationem latinam correxit, Scholia graeca e codicibus mss. partim supplevit partim emendavit A. Matthiae. Lps., Weigel. *Voll. IX.* —— 24 *Th.*, ch. scr. 29 *Th.*, ch. membr. 37 *Th.* 18 *Gr.* E multorum subsidiorum criticorum auctoritate textus graecus, adiecta emendata versione latina, emendatus est. Praecipue carmina lyrica secundum recentiorum placita refecta sunt. Inter subsidia critica primus adhibuit *Matthiae* codices mstos tres August.; codicem Florent. ab Is. Vossio collatum, eiusque editioni a. 1571 adscriptas notas; tredecim codices Florent. a Fr. de Furia collatos; unum sive potius duo codices Hafniens. a Niebuhrio collatos; codices Dresd. et Paris.; duo codices Taurin. ab Amadeo Peyron collatos; varias lectiones a Petro Victorio Aldinae editioni adscriptas et nunc in bibl. Monac. adservatas; codices Vittemberg. et Vratislav. Omnino hucusque ad emendandum Euripidem sunt 66 codices msti collati, qui tamen plerique priores tantum fabulas continent.

1819, 12 mai. Euripidis Dramata, e rec. A. Matthiae. Lps., Weigel. *Voll. III.* —— 2 *Th.*, nunc 18 *Gr.* Singula volumina pretio 6 *Gr.* separatim venduntur. Argumenta ex maiori editione recepta sunt.

1820, 16. — *edit. ster.* Lps., Tauchnitz. *Voll. IV.* —— 2 *Th.* 16 *Gr.* *V.* 1810 et 18?6.

1821, 8. Euripidis Tragoediae, Graece et Latine, ex nova Recognitione A. Matthiae. Ox. *Voll. III.* —— Nitide impressa editio. 1 *L.* 7 *sh.* In ch. m. 12 exx. sunt impressa.

1821, 8. Euripidis Opera omnia. Graece et Latine, cum Scholiis Graecis et Notis VV. DD. Barnesii, Beckii, Blomfieldii, Brunckii, Burgesii, Burneii, Elmsleii, Hermanni, Hoepfneri, Jacobsii, Malthyi, Marklandi, Matthiaei, Monkii, Musgravii, Porsoni, Seidleri, Valckenarii, Wakefieldii, *etc. etc.* Accedunt Indices locupletissimi. Glasguae, ex prelo acad. cura et typis Andr. et Ioan. M. Duncan, impensis Ric. Priestley. Londini. *Voll. IX.* —— CCLIV, 463; 553; XX, 578; 642; 615; II, 604; XIV, 731; VII, 621; 744 pp. 9 *L.* 9 *sh.*, ch. m. 13 *L.* 13 *sh.* In plurimis exemplaribus singulae fabulae singularem paginarum numerum habent. Textus ipse in singulis fabulis ex diversis editionibus expressus est. Quatuor priores fabulae ex Porsoni recensione; Hippolytus atque Alcestis ex Musgravii editione; Supplices et binae fabulae Iphigeniae ex Marklandi editione; Rhesus, Troades, Cyclops, Helena et Ion ex Matthiaei recensione; Bacchae ex Brunckii recensione; Heraclidae ex Elmsleii recensione; atque Hercules furens ex Gf. Hermanni recensione sunt editae. Distinctio fabularum in actus, singularum argumenta, versio latina, indicesque sed multo auctiores, desumpti sunt ex Musgravii editione Lips. Ad fabulas Troadas et Rhesum (Vol. V. p. 581 sqq.) Scholia graeca e cod. Vatic. no. 909, primum ab Elmsleio (quae cum eo Hieronymus Amati communicavit) edita in Medeae editione, sunt recepta. Ceterum Scholia e Matthiaei editione sunt expressa. Notae, textui subiectae, quamquam omnino non omnes collectae exhibentur, quae hic illic ad Euripidem prolatae sunt, multa tamen nova continent: qua de re commendanda est editio. Errores, qui in indicandis notarum auctorum nominibus occurrunt, volumine VIII. sublati sunt.

1825, 12 mai. Euripidis Fabulae, cum annotationibus L. Dindorfii. Lps., Teubner. *Voll. II.* —— 499 et 541 pp. 2 *Th.* 4 *Gr.*, ch. scr. 3 *Th.* 8 *Gr.* Notae adiectae sunt et criticae et exegeticae, in quibus vel emendationes breviter indicantur vel metricae et grammaticae res tractantur. Etiam in hac editione vol. I., ex priore, primum ab Hieronymo Amati publicata scholia in Rhesum et Troiades cum Elmsleii praefatione recepta habentur. Fragmenta autem omissa sunt. Singulatim fabulae etiam venales prostant.

1825—1826, 8. Euripidis Dramata, edidit F. H. Bothe. Volumen prius. Hecuba. Orestes. Phoenissae. Medea. Hippolytus. Alcestis. Andromache. Supplices. Iphigenia in Aulide. Volumen posterius. Iphigenia in Tauris. Rhesus. Troades. Bacchae. Cyclops. Heraclidae. Helena. Ion. Hercules Furens. Electra. Danaë. Lips., libr. Hahn. *Voll. II.* —— XII, 600, 840 pp. 4 *Th.* 16 *Gr.* Euripidis editio est in corpore poetarum scenicorum Graecorum a Bothio edito Vol. I. et II. Varias lectiones coniecturasque, quae nullius momenti sunt, iudicare iure intermisit editor. In notis autem textui subiectis, modo brevibus modo longioribus, dicendi modum poetae, eiusdem sententias et metaphoras illustrare studuit, iisque scholia graeca interseruit. Praeterea metra inusitata suo more in margine litteris, quas explicavit post praefationem, indicavit. Cuilibet fabulae graecum argumentum praemisit; Hecubae ar-

tem vitas Euripidis breves ab Carmelio, Elmslein et Blochio e codicibus mstis depromptas praefixit. Tomo II. p. 789 sqq. locupletissimi indices verborum rerumque, inprimis quae tractantur in notis, habentur. Fragmenta autem suot omissa. Ceterum editiu diligenter mendis purgata est impressa. Fabulae singulatim venduntur. Conf. ephem. scholast. univ. 1828. II. p. 289 sqq., et *Seebodii* Krit. Bibl. 1828. p. 478 sqq.

1825—1826, 32. Euripidis Tragoediae XIX, fragmenta et epistolae, curante I. Fr. Boissonade. Paris., Lefèbure. *Voll. V.* —— 27 *fr.* Boissonade notas breves adiecit. Haec editio nitidissima ad eiusdem Poetarum graec. Syllogen pertinet.

1826, 16. Euripidis Tragoediae. Nova editio ster., castigata et expolita. Lps., Tauchnitz. *Voll. IV.* —— 1 *Th.* 16 *Gr.*, nunc 18 *Gr.*, ch. mel. 2 *Th.* 18 *Gr.* Tomi singulatim etiam venduntur.

1829—1830, 8 mai. Euripidis Tragoediae. Recensuit et commentariis in usum scholarum instruxit A. I. E. Pflugk. Vol. I. Sect. I—IV. Medea, Hecuba, Andromache et Heraclides. Gothae, libr. Hennings. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.*, ch. membr. 2 *Th.* 20 *Gr.* Est volumen XI. Bibl. graecae Poetarum curantibus F. Jacobs et Val. Ch. F. Rost.

Bb) *Delectus fabularum.*

1) Fabulae quatuor.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. **F. 1** *a vacat.* **F. 1** *b: ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.* **F. 2** *b: ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.* **F. 98** *b: ΤΕΛΟΣ ΕΥΡΙ||ΠΙΔΟΥ || ΑΝ||ΔΡΟΜΑ- || Χ||Η||Σ.* —— 98 *ff.* cum 28 lin. et *sign.* Haec editio, quae fabulas quatuor Medeam, Hippolytum, Alcestin et Andromacham continet, et cura Iani Lascaris prodiit, impressa est char. maiusculis et accentibus. *V.* Anthologia Aa). Verisimiliter Florentiae per Laurentium Francisci de Alopa impressa intra a. 1494—1496 prodiit. Seidlerus primus docuit, exemplaria exstare, quorum singula folia, multis aliter constitutis, reimpressa sunt, et de hac re disputavit in *F. A. Wolfii* Litterarische Analekten T. I. p. 472 sqq. Alterum exemplar idque in ch. pergam. (hic signatum littera *L.*) inter codices mstos bibl. sen. Lips. adservatur; alterum autem (hic signatum littera *D.*) adservatur in bibl. regia Dresd. Illud primum impressum esse opinatur Seidlerus. In ex. *L.* in fabula Medea reimpressa sunt quatuor *ff.*, secundum editionem Barnes. a v. 24—256 (*f.* A III *a* lin. 13: *L εὐφραίνεται*, *D εὐφραίνεται*; f. A IV *a* lin. 2: *L λόγοις*, *D λόγον*; *f.* A V *a* lin. 1: *L φίλον κέχρανται*, *D φίλα κέχρανται*; *f.* A VI *a* lin. 7: *L μογερῷ*, *D μογερά*.) —— in Hippolyto tria integra et duo dimidia *ff.* (*f.* H I *b* lin. 1: *L μεταστρέφουσαι*, *D μεταστρέφουσα*; *f.* H II *a* lin. 15: *L τ' ἄν*, *D τὰν*; *f.* H III *a* lin. 18: *L γίγνεσθαι*, *D γίγνεσθαι*; et *f.* H *b* et H *a*. Secundum editionem Barnes. v. 1198—1337, 1397—1425, 1426—1452.) —— in Alceste tria *ff.* (*f.* H VI *b*; *f.* VII *b* lin. 10: *L βασιλειαν*, *D βασίλειαν*; *f.* H VIII *a* lin. 10: *L νενόμισται*, *D νενομισθαι*. Secundum editionem Barnes. v. 16—162). Praeter v. 768 in Medea *L μάλις'*, *D μάις'*, et in Andromache v. 479 *L θοαὶ*, *D θοα* sine accentu, legitur. Variae lectiones duorum exemplarium, collatorum cum editione Porsoniana, Seidlerus in *Wolfii* laudatis Analectis p. 474—480 protulit.

β) Cum a. et l. notitia.

1567, 12. Tragoediae selectae Aeschyli, Sophoclis, Euripidis. Cum duplici interpretatione Latina, una ad verbū altera carmine. Ennianae interpretationes locorū aliquot Euripidis. An. MDLXVII. Excudebat Henr. Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographus. —— 2 *ff.* praefixa, 379 pp., et 2 vac. *ff.*, 955 pp. Bibl. sen. Lips. *F.* 2 leguntur haec: „Autores sequentium interpretionum. Evrip. Frag. Hecvbae & Iphig. in Avl. interpretatio carmine, Erasmi est: interpr. ad verbum, partim ex Phil. Mel. praelectionibus, partim ex Dorotheo Camillo collecta est, sed multis in locis recognita. —— Medeae & Alcest. interpretatio carmine Georgiū Buchananum habet autorem: altera eosdem qui modo nominati fuerunt. —— Soph. Trag. Aiacem, Elect. aut. carmine reddidit Georgius Rotallerus: ad verbum reddidit Aiacem Ioach. Camerarius: Electrae et Antigones vulgatam interpretationem F. P. raptim recognouit. —— Aesch. Trag. Prometheum vertit ad verbum Matthias Garbitius.

1748, 8. EURIPIDIS Hecuba, Orestes et Phoenissae, Cum Scholiis antiquis; ac Versione Notisque Johannis King, fere integris; curante Thoma Morell, qui Alcestin adjecit, Cum Scholiis quae extant, noua Versione et Notis perpetuis, in Usum Scholae Etonensis.

Lond., sumptibus R. Manliy et II. S. Cox, J. Beecroft, G. Thurlborne et J. Pote, Bibliopolarum. *Voll. II.* —— 15 *sh.* In Aoglia magoi habetur haec editio, quam Th. Morell ex Kingii (v. infra 2 *b* 1726) editione repetiit. Bibl. acad. Lips.

1771, 8. *ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ*, sive Tragoediarum Delectus ex Euripide, nempe; Meden, Hippolytus, Iphigenia in Aulide et in Tauris. Graece. Ox. —— 3 *sh.*

1780, 8 et 4. Euripidis Tragoediae quatuor, Hecuba, Phoenissae, Hippolytus et Bacchae ex optimis exemplaribus emendatae. Arg., ex offic. Is. Henr. Heitz. —— 2 *Th.* 12 *Gr.*; in-4. 4 *Th.* Etiam in ch. holland. exx. extant. Singulas fabulas Martini aliique repeti curarunt. Brunckius in texto constituendo praecipue tribus codicibus mstis Paris. usus est.

1802, 8. Euripidis Tragoediae. Ad fidem Mstorum emendatae et brevibus notis emendationum potissimum rationes reddentibus instructae edidit Ric. Porson. Editio altera correctior indicibusque locupletissimis aucta. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Tom. I. Hecuba. Orestes. Phoenissae. Medea. Lps., G. Fleischer. —— XVIII, 504 pp. Fabulas, quas Porson antea singulatim edidit, hac in editione primum coniunctim prodierunt. Rep. 1807 sqq.

1807, 8. — Editio in Germania altera correctior et auctior, indicibusque locupletissimis instructa. T. I. Lps., G. Fleischer. —— LXVI, 571 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.* *V.* 1802 et sqq.

1822, 8. Euripidis Hecuba, Orestes, Phoenissae et Medea, Graece. Edidit Ric. Porson. Editio correctior, cui tres Indices accedunt. Lond. —— 6 *sh.* Ex editione in Germaoia a. 1802 in lucem emissa, sed auctior repetita est. *V.* 1825.

1824, 8. Euripidis Hecuba, Orestes, Phoenissae, Medea. Voll. IV. Ad fidem Msstorum emendatae et brevibus notis, emendationum potissimum rationes reddentibus instructae. In usum studiosae iuventutis. Edidit Ric. Porson. Editio in Germania III., correctior et auctior, indicibusque locupletissimis instructa. Accesserunt additamenta editionis novissimae Londinensis. Lps., G. Fleischer. —— Continetur volumine I. Hecuba, LXII, 132 pp.; Vol. II. Orestes, 152 pp.; Vol. III. Phoenissae 144 pp.; Vol. IV. Medea 142 pp. 2 *Th.* 20 *Gr.* Fabulae singulatim quoque venales prostant. Ob emendationes Schaeferi haec editio anglicae praeferenda est. *V.* 1825.

1825, 8. — Editio altera, cui accedunt Notae Gf. Hermanni et Gf. H. Schaeferi. Lond. *Voll. IV.* —— 14 *sh.* Ex postrema editione Lips. expressa est. *V.* 1822.

1826, 8. Euripidis Tragoediae quatuor priores. Edidit Ric. Porson, denuo recensuit Iac. Scholefield. Lond., Treuttel.

1831, 8. Euripides. Hecuba, Medea, Phoenissae and Orestes. By J. R. Major. 2d edition. Lond. —— 5 *sh.* Editio prima mihi non oota est.

2) Fabulae tres.

1726, 8. EURIPIDIS Hecuba, Orestes, et Phoenissae. Collatis decem Manuscriptis textum et scholia emendauit: Scholiis ineditis, Versione elegantiore, notis perpetuis, et dissertatiunculis de metro Tragico auxit, et illustravit I. King, Coll. Regal. Cantab. Socius. Cantabr., typis academicis. *Voll. II.* —— 10 *sh.*, etiam 1 *L.* 2 *sh.*; ch. m. 3 *L.* 8 *sh.* Ex adhibitis codicibus mstis Bodleiao. K. R. C. C. Kingius nihil fere oisi excerpta ineditorum et supplemeota et emendationes iamiam editorum scholiorum dedit. Praeterea Porsoni iudicium de Kingii meritis ex praefatiooe ad Hecubam p. XII huc adscribo „Kingius molta loca, *inquit*, ex MSS. correxit, sed judicio parum acri, et de emeodationibus suis lectorem raro certiorem fecit. In re metrica multum se jactat, et Scholiastarum auctoritate, quae nulla est, versus choricos disponit. Interdum ex conjectura mera eaque fallaci, textum interpolavit.“ Versio latina est Aemilii Porti, paucis tantum emendatis. Ceterum hanc editionem Th. Morell repetiit. *V.* antea 1 a). 1748.

1781, 8. Sophoclis Philoctetes, Euripidis Hecuba, Medea, Iphigenia in Aulide, graece; indicem graeco-latinum et minutissam variarum lectionum adiecit A. Herm. Niemeyer. Hl., Orphan. —— 20 *Gr.* Rep. 1797.

1794, 8. Hercules furens, Alcestis, Ion, Tragoediae Euripideae. —— *V.* in *Gilb. Wakefieldi* Tragoediarum Delectu, in usum scholarum editu. (Lond. *Voll. II.*)

1797, 8. —— *V.* 1781.

1806, 8. Euripidis Alcestis, Andromache et Electra, Graece cum variis Lectionibus. In usum Scholae Westmonasteriensis. Ox. —— 4 *sh.* 6 *d.* Editor est Elmsley.

1809, 8. Euripidis Hecuba, Orestes et Phoenissae, Graece, cum variis Le-

ctionibus et Notis Sam. Musgravii, M. D. Ox., typis Clarendon. —— 4 *sh.*, ch. m. 9 *sh.* Editor huius nitidae editiuois est Gaisford.

1811, 8 et 4. *Εὐριπίδου Ἱκετίδες.* Euripidis Supplices Mulieres, cum notis Marklandi integris et aliorum selectis. Accedunt de Graecorum quinta declinatione imparisyllabica et inde formata Latinorum tertia Quaestio grammatica, explicationes veterum aliquot auctorum, epistolae quaedam ad D'Orvillium datae cum indicibus necessariis. Vol. I. — *Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι καὶ ἐν Ταύροις.* Euripidis Iphigenia in Aulide et in Tauris cum notis *etc.* Vol. II. Ox., Cooke. —— 10 *sh.*; in ch. sunt 12 sire 20 exx. impressa pretio 3 *L.* 3 *sh.*, postea autem 13 *L.* 13 *sh.* In-4. 1 *L.* 14 *sh.* Hanc maxime commendandam Marklandi editiooem repetiit Th. Gaisford. Graves censuras *v.* ab Elmsleio scriptam in *QR.* (1812) Vol. VII. p. 441 — 464, Vol. VIII. p. 229 sq., et a Bluomfieldo scriptam in Museo crit. Caotabr. T. I. p. 181 — 198. Auctior repetita est editio a. 1822.

1822, 8 mai. Euripidis Supplices et Iphigenia in Aulide et in Tauris cum annotationibus Marklandi, Porsoni, Gaisfordi, Elmsleii, Blomfieldi et aliorum. *Voll. II. Etiam sub tit.: Εὐριπίδου Ἱκετίδες.* Euripidis Supplices Mulieres cum notis Ier. Marklandi Integris et aliorum selectis. Accedunt de Graecorum quinta declinatione imparisyllabica *etc.* Quaestio grammatica. Vol. I. — Euripidis Iphigenia in Aulide et in Tauris cum notis Ier. Marklandi integris et aliorum selectis, cum indicibus necessariis. Vol. II. Lps., sumpt. Hartmanni. —— X, 350, 342 pp. 4 *Th.* Nitide et accurate impressa editio. Textui emendato subiectae sont Gaisfordi notae (, euios monitum quoque repetitum est), nonnullaeque Musgravii aliorumque. Pag. 52 sqq. Marklandi commentarius ex utraque editione (a. 1768 et 1775), sed distinctius, exhibetur. Porsooi notae editoris huius editionis notis auctae sunt. P. 206 sqq.: Elmsleii Review of Markland's Supplices; pag. 225 sqq.: Elmsleii Review of Hermann's Supplices ex diario classicu no. XVI. et XVII. leguntur. Pag. 269 sqq. in titulo commemorata dispotatio Marklandi habetur. Postea pag. 332 sqq: Epistolae Marklandi, anglice et latine, ex priore editione expressae exhibentur. Pag. 341 sqq. Gaisfordi index in Marklandi notas, auctior legitur. Pag. 349 sq. autem index in Elmsleii censuras habetur. Volomine II. textui subiectae sunt Marklandi adnotationes, auctae nuperrimi editoris et aliorum Euripidis interpretom observationibus. P. 190 sqq. habentur Elmsleii Review of Markland's Iphigenia in Aulide ex *QR.* no. 14 (edit. III. 1819) p. 456 — 466 desumpta; p. 198 sqq. einsdem Review of Markland's Iphigenia in Tauris; p. 204 sqq.: Elmsleii anaotatio in Euripidis Iphigeniam Tauricam ex rec. A. Seidleri, e Museo crit. Cantabr. T. II. p. 273 — 307 deprompta; p. 234 sqq.: C. Iac. Blomfieldi animadversiooes in Supplices et Iphigenias ex editione Marklandi, item e Museo crit. Cantabr. T. I. p. 181 — 193 exhibitae; p. 245 sqq.: Elmsleii Review of Porson's Hecuba e *ER.* 1811. no. 37. p. 64 — 95 desumpta; p. 279 sqq. eiusdem Review of Hermann's Hercules Furens e diario classicu no. XV. p. 199 — 218; p. 300 sqq. einsdem Notes on the Aiax of Sophocles, e Museo crit. Cantabr. T. I. p. 351 — 369. Numeri paginarum prioris editionis sunt in margine notati. Inprimis indices adiecti laude digni sunt. *F.* 1811.

3) Fabulae duae.

1520, 4. Euripidis Hecuba et Iphigenia in Aulide, Graece. Lovanii apud Theodoricum Alostensem Anno MDXX. Mense Augusto.

1524, 8 mai. — 1530, 4. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΔΥΟ Ἑκάβη καὶ Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι.* EVRIPIDIS TRAGOEDIAE DVAE, Hecuba & Iphigenia in Aulide, Latinae factae, DES. Erasmo Roterodamo interprete. APVD INCLYTAM BASILEAM. AN. M. D. XXIIII. Ex autoris recognitione. *In fine:* Basileae apud Ioannem Frobenium. Mense Februario. An. M. D. XXIIII. —— 140 *sign. num. ff.* Bibl. acad. et sen. Lips.

1560, 4. — Paris., apud Morel.

1567, 8. Euripidis Hecuba et Iphigenia in Aulide graece, pro schola Argentinensi. Arg., per I. Richelium.

1703, 8. Euripidis Tragoediae, Medea et Phoenissae, Graeco-Latine, cum Scholiis Graecis integris, nonnullis [*ad Phoenissas e codice msto*] nunc primum editis. Quarum prior ex collatione Henr. Stephani, posterior Hug. Grotii et Manuscripto Collegii Corporis Christi Cantabrig. Cum Commentario, variis Lectionibus atque Indice locupletissimo. Accedit einsdem Vita iam denno conscripta. Studio et opera Wilh. Piers,

Colleg. Emman. Socii. Cantabr., typis academicis, impensis Sam. Smith et Benj. Walford. —— Haec editio maxima cum cura nonnullis emendatis ope codicum, quorum varietas exhibetur, est impressa. 4 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 6 *sh.*

1711, 8 mai. *Εὐριπίδου τραγῳδίαι, Ἑκάβη και Μήδεια.* Euripidis Tragoediae, Hecuba et Medea. Graece. —— *V.* in *Patusae* Encyclopaedia philologica. T. IV.

1715, 8. Euripidis Medea et Phoenissae, graece et latine, ex editione Iosuae Barnes. Lond.

1722, 8. Euripidis Medea et Phoenissae, graece et latine, ex versione Georgii Buchanani. Edinb.

1722, — 1726, 12. Euripidis Medea et Alcestis, graece cum latina versione G. Buchanani. Edinb. —— Editio diligenter mendis purgata. 3 *sh.* 6 *d.*

1771, — 1783, 8. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ — και ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.* EURIPIDIS dramata, Iphigenia in Aulide, et Iphigenia in Tauris. Ad Codd. Mss. recensuit, et Notulas addidit Ier. Markland, Coll. D. Petri Cantabrigiens. Socius. Lond., Bowyer et Nichols. —— 5 *sh.* Editio posterior hic illic mutata est; sed priore correctior. Quod ad huius editionis historiam adtinet, monendum est, Marklandum ad amicum Will. Heberden notas misisse, adiecta notitia „arbitratu eius vel eremandae vel in publicum emittendae." Hanc praemisit quoque Heberden praefationis loco in utraque editione. Ex F. A. Wolfii iudicio, in Litterar. Analekt. T. II. p. 391 prolato, Marklandi notae non satis graves sunt. *V.* 1810.

1792, 8. Le due Ifigenie d'Euripide, trad. in verso toscano sciolto dal B. G. B. Carnceiolo, col testo greco. Firenze. — *V.* infra II. D. Bb) 2).

1810, 8. Euripidis Iphigenia in Aulide et in Tauris, Graece cum Notis Ier. Marklandi integris, et aliorum selectis. Ox. —— 3 *sh.* 6 *d.* Repetitiones *v.* antea 2). 1811 et 1822.

1820, 8. Euripidis Hecuba et Phoenissae, in usum scholarum accurate editae et illustratae; adiecta est Elementorum metricae disciplinae succincta expositio secundum Gf. Hermanni rationem. (*Cura Ch. F. Ferd. Haacke.*) Stendal, Franz. —— 18 *Gr.*

1828, 8. Euripidis Heraclidae et Medea. Ex Recensione Pet. Elmsley, M. A. qui Annotationes suas et aliorum (*praecipue Hermanni*) selectas adjecit. Ox. —— 12 *sh.* 6 *d.*

Cc) *Fabulae singulatim editae.*

1) Hecuba.

1540, 4. Euripidis Hecuba, graece et latine. Paris., apud Gu. Morel. —— Rep. 1560.

1543, 4. — graece et latine per Erasmum. Paris.

1545, 4. Euripidis Hecuba; Graecè cum Scholiis graecis. Paris., apud I. Lodoicum Tiletanum. —— Harless in notitia de diverso huius editionis anno in errorem incidit. Maittaire enim in Annal. typ. T. III. p. 381, quem Beckius T. III. p. XV. secutus est, editam esse *Paris.* 1545, 4, non 1547, 4 monet.

1554, 8. TRAGOEDIA HECVBA, sapientissimi et elegantissimi Poetae EVRIPIDIS, CVM interpretatioue et explicatione accurata, quae ad eorum tamen quoq; captum attemperata est, qui rudimenta modo Graecarum literarum degustauerunt. Quorum studio haec opera plurimum adiumenti afferre, & profectum inprimis adiuuare poterit, avctore M. Matthaeo Hevslero Iavrano Coll. Lips. Edebatvr Lipsiae in officina Georgii Hantschii, Anno M.D.LIIII. —— 8 non num. *ff.* praefixa, 291 num. *ff.*, et 13 non num. *ff.* contin. indicem praecipuarum rerum, et 1 *f.* cont. Errata. Bibl. acad. Lips. Bibl. sen. Lips. habet exemplar cum a. M.D.LV. in fronte, quod tamen in reliquis idem est atque antea indicatum.

1560, 4. Euripidis Hecuba, Graecè et Latinè, Erasmo interprete. Paris., apud F. Morellum. —— *V.* 1540.

1612, 4. Euripidis Hecuba, graece. Paris., apud Morel. —— Sic Beck T. III. (1778) p. XV.

1617, 8. — cum metaphrasi poetica Des. Erasmi, edita ab H. Rumpio. Hamb.

1781, 8. *Εὐριπίδου Ἑκάβη.* E recensione et cum notis Rich. Fr. Ph. Brunck. Praelectionum causa curavit G. H. Martini. Lps., ap. Gu. Glo. Sommer. —— *V.* 1803.

1789, 8. Euripidis Hecuba. Selecta varietate lectionis et continua adnotatione illustravit Casp. F. Ammon. Erl., sumt. Wolg. Waltheri. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

1797, 8 mai. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.* EVRIPIDIS Hecuba, ad fidem Manuscriptorum emendata, et brevibus Notis

emendationum potissimum rationes reddentibus instructa. In vsum studiosae iuventutis. Lond., G. et T. Wilkie. MDCCXCVII. —— XVIII, 77 pp. 3 sh. 6 d. Haec est Porsoni editio prima, quae emendatior et auctior saepe repetita est. Basis est editio Aldina. Conf. ephem. litt. Gotting. 1798. nu. 199. p. 1978 sqq.; Critical Review 1800. m. Nov. p. 243 sqq. et Ch. Dan. Beckii Commentarios I. P. I. p. 175 sqq. V. infra III. Wakefield. V. 1802.

1800, 8. Euripidis Hecuba. Gf. Hermanni ad eam et ad R. Porsoni notas animadversiones. Lips., Feind. —— LXXVI, 180 pp. 1 Th. 8 Gr. Conf. ephem. litter. Gotting. 1800. no. 143. p. 1430 sqq. V. 1831.

1802, 8. — (*Editio altera.*) Cantabr. typis acad. —— LX, 86 pp. Editio Porsoni secunda est, auctior atque emendatior, in qua etiam suae criseos modum rationemqoe contra Gf. Hermannum defendit, cum praefationi subiecerit doctrinam suam de metris Iambico, trochaico et anapaestico, a poetis scenicis osurpatis, quam iam in prima editione promiserat. Conf. ephem. litt. oov. Lips. 1804. m. Ian. p. 203 sqq. 5 sh.; ch. m. 7 sh. 6 d. Duo exx. etiam in ch. pergam. extant. Aliam editiooem secundam v. 1808. V. 1797.

1803, 8. *Ευριπιδου Εκαβη*, e rec. et cum notis Rich. Fr. Ph. Brvnck. In vsvm praelectionvm. Editio altera et emendatior cvm varietate lectionis Porsonianae. Lps., ap. Sommer. MDCCCIII. —— 82 pp. 6 Gr.

1805, 8. Euripidis Hecuba ex rec. Gf. Hermanni, cum animadversionibus, scholiis excerptis et indice copioso tironum maxime in usum edidit Gu. Lange. Hl., Kümmel. —— 22 Gr., ch. scr. 1 Th. 6 Gr. Rep. 1828.

1808, 8. — Editio altera. Lond. —— 150 pp. Porsonianae editionis repetitio. V. 1797 et 1802. Censuram ab Elmsleio scriptam v. in Edinb. Review (1811) Vol. XIX. p. 64—95. Aliam editionem a. 1817 in lucem emissam nusquam nutatam iuveni nisi in Schweigeri Handbuch p. 117, qui tamen error esse videtur. Ibidem editio a. 1802 non indicata est.

1810, 8. — e rec. Brunckii, in usum scholarum. Lps., Sommer. —— 4 Gr.

1816, 12. Euripidis Hecuba. Paris., ap. A. Delalain.

1822, 8. Hecuba of Euripides, transl. into English Prose, with the Greek Text of Professor Porson. By T. W. C. Edwards. Lond. —— 8 sh.

1826, 8 mai. Euripidis Hecuba. Mit e. Commentar von A. Lafontaine. Hl., Hemmerde u. Schwetschke. —— 147 pp. 16 Gr.

1826 (non 1825), 12. Hecuba of Euripides, from the Text, and with translation of the Notes, Preface and Supplement of Porson; critical and explanatory Remarks, partly original, partly selected from other Commentators; illustrations of Idioms from Matthiae, Dawes, Viger *etc.*; a Synopsis of Metrical Systems; examination Questions; and copious Indexes. By the Rev. J. R. Major. For the Use of Schools and Students. Lond. —— 5 sh.

1828, 8. Euripidis Hecuba ex rec. Gf. Hermanni cum animadversionibus, scholiis excerptis et indice copioso tironum maxime in usum edidit Gu. Lange. Editio II. auctior et emendatior. Hl., Kümmel. —— XVI, 166 pp. 20 Gr., ch. scr. 1 Th. 4 Gr., ch. membr. 1 Th. 12 Gr. Notae sunt criticae et exegeticae. V. 1805.

1828, 8. — Editio ster. Biponti, Ritter. —— 4 Gr.

1831, 8 mai. Euripidis Hecuba. Denuo recensuit Gf. Hermannus. Lips., libr. Weidmann. —— Ch. membr. 1 Th. 6 Gr. V. 1800.

2) Orestes.

1577, 8. *Ευριπιδου Ορεστης*. Euripidis Orestes, graece. Wittebergae. Anno M.D.LXXVII. —— 40 ff. Bibl. acad. Lips.

1584, 4. Euripidis Orestes, Graecè. Lutetiae, apud Fed. Morel.

1623, 4. — graece. Paris., ap. Libert.

1753, 12. 'Ο ΤΟΥ 'ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 'ΟΡΕΣΤΗΣ. EURIPIDIS Orestes. Adiecta est ad finem versio latina, ex editione I. Barnes. Glasguae, in aedibus academicis excudebant Rob. et Andr. Foulis, Academiae Typographi M.DCC.LII.

1778, 8. *Ευριπιδου Ορεστης*. Ex recensione I. Barnesii, Varietate lectionis et animadversionibus illustravit I. F. Facius praefatus est Ch. Glo. Heyne. Coburgi, inpensis R. R. W. Ahlii. 1778. —— 14 ff. et 244 pp. 14 Gr. Censuram, quae aliquot censoris coniecturas continet, v. in Allgem. deutsche Bibl. Vol. XXXIX. P. I.

1779, 8. Sophoclis Oedipus Tyrannus et Euripidis Orestes ex optimis exemplaribus emendati. (*Cura Brunckii.*) Arg., ex off. I. H. Heitz. —— Praemissa est I. Schweighaeuseri praef. 20 Gr.

1798, 8 mai. *Ευριπιδου Ορεστης.* Euripidis Orestes ad fidem Manuscriptorum emendata et brevibus notis emendationum potissimum rationes reddentibus instructa. In usum studiosae juventutis. Lond., impensis G. Wilkie, Paternoster Row. M. DCC. XCVIII. —— 1 *f.*, 116 pp., et 2 *ff.* contin. Corrigenda. 3 *sh.* Editor fuit Porson. Rep. 1811. *V.* antea Bb) 1) 1802 sqq.

1811, 8 mai. — editio II. Lond. —— 3 *sh.* 6 *d.* *V.* 1798 et 1818.

1818, 8 mai. — editio III. Lond. —— 2 *sh.* *V.* 1811.

1824, 8. Orestes of Euripides, translated into English Prose, with the Greek Text of Porson *etc.* By Th. W. C. Edwards. Loud. —— 8 *sh.*

3) Phoenissae.

1577, 8. Euripidis Tragoedia Phoenissae, graece et latine, per Georg. Calaminum. Argentin. per Nic. Wyriot.

1630, 8 min. Euripidis Tragoedia Phoenissae, Emendata ex manuscriptis, & Latina facta ab Hvgone Grotio. Parisiis Apud Jacobum Ruart clↄlↄcxxx. —— 6 *ff.* praefixa, et alia 16 *ff.* contin. prolegomena, et 2 vac. *ff.*, 125 pp., et 1 vac. *f.* Hanc nunc rarissimam editionem, quam Hugo Grotius cum sua versione paravit, cum e carcere Lovensteiniensi profugus in Gallia versaretur, adservat bibl. acad. Lips. *V.* 1631.

1631, 8. Euripidis Tragoedia Phoenissae, Emendata ex Manuscriptis, & Latine facta ab Hugone Grotio. Amstelodami Ex officina Michaelis Colini. —— Verisimiliter haec editio tantum aliom atque editio a. 1630 titulum habet, cum otraque uno fere eodemque tempore, et in Gallia et in Belgio typis excusa prodierit.

1733, 8. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. EVRIPIDIS, Tragicorum facile principis, Phoenissae, Tragoedia elegantissima. Recensuit ac Indicem adiecit M. Carol. Henr. Langius, Gymnas. Lubec. Subrector & Biblioth. Publ. Praef. Ad exemplar Iosvae Barnesii. Lubecae. clↄ lↄcc XXXIII. Stauno Willeriano. —— Hanc notitiam ex libro Nachricht von dem Ursprung und Fortgang der Buchdruckerey in der Kays. Freyen und des H. Röm. Reichs Stadt Lübeck. (Lübeck, 1740, 8) p. 165 desumpsi.

1755, 4. *Ευριπιδου Φοινισσαι.* Euripidis Tragoedia Phoenissae. Interpretationem addidit H. Grotii; Graeca castigauit e Mstis, atque adnotationibus instruxit; Scholia, partim nunc primum euulgata, subiecit Ludouicus Casp. Valckenaer. Franequerae, typis et sumptibus Iacobi Brouwer clↄ.lↄccLV. —— XXIV, 831 pp. et 9 *ff.* Fundamentum textus est *Kingii* editio; sed Valckenaer duodecim versus interpolatos primus expunxit. Maxime commendanda editio. Exx. in ch. holl. rarissime occurrunt. Bibl. acad. Lips. Rep. 1797.

1758, 8. *Ευριπιδου Φοινισσαι.* —— *V.* in *Πενταλογια* sive Tragoediarum graec. Delectu cum adnotatione I. Burton. (Ox.) T. II. Auctior est repetita editio a. 1779.

1762, 8. Euripidis Phoenissae. —— *V.* in *Ier. Nic. Euringii* Chrestomathia tragica. Gotting.

1772, 8. Euripidis Phoenissae, cum scholiis graecis, e recensione Valckenarii edidit, varietatemque lectionis indicemque verborum copiosissimum Ch. Gf. adjecit Schütz. Hl. —— 18 *Gr.* *V.* 1820.

1779, 8. —— *V.* in *Πενταλογια.* Edit. altera, cum notis Th. Burges. (Ox.) T. II. *V.* 1758.

1787, 8. —— *V.* antea *Aeschylus.* I. Cc) 7).

(1793,) 8. *Ευριπιδου Φοινισσαι*, e recensione et cum notis Rich. Fr. Ph. Brunck. Praelectionum caussa curavit G. H. Martini. Lps., apud Gu. Glo. Sommer. —— 2 *ff.*, 110 pp. 6 *Gr.* Annus sub praefatione indicatus est.

1797, 4. — Editio II. LB. —— *V.* 1755 et 1802.

1799, 8 mai. *Ευριπιδου Φοινισσαι.* Euripidis Phoenissae. Ad fidem Manuscriptorum emendata et brevibus Notis emendationum potissimum rationes reddentibus instructa. In vsum studiosae juuentutis. Lond., Impensis G. Wilkie, Pater - noster Row. M. DCC. XCIX. Printed by Luke Hansard, No. 6, Great Turnstile, Lincoln's Inn Fields. —— 1 *f.*, 127 pp. 3 *sh.* Editor huius editionis fuit Ric. Porson. Rep. 1811.

1802, 4. — LB. —— *V.* 1797 et 1824.

1809, 8 min. *Ευριπιδου Φοινισσαι.* Euripidis Phoenissae. Cum notulis edidit G. Burges, A. B. Londini Veneunt apud W. H. Lunn. M. DCCC. IX. —— XII, 110 pp. 5 *sh.* Censuram, in qua editio vituperatur, *v.* in QR. Vol. V. p. 181 sqq.; aliam, ubi laudatur, *v.* in diario classico no. I. p. 129 — 139, no. II. p. 314 sqq. Additamenta editor ipse *ib.* no. II. p. 263 — 266 protulit.

1810, 8. — ex rec. Ric. Porsoni in usum scholarum. (*Edidit F. Jacobs.*) Monach., Fleischmann. —— 6 *Gr.* Rep. 1822.

1811, 8 mai. —— 2 *sh.* *V.* 1799. Ceterae repetitiones v. antea Bh) 1).

1813, 8. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.* Les Phéniciennes d'Euripide, avec un choix des scholies grecques et des notes françaises, par Fr. Thurot. Paris, Didot.

1820, 8 mai. Euripidis Tragoedia Phoenissae, cum Scholiis graecis. In usum lectionum iterum edidit, adhibitis Valckenarii, Brunckii et Porsoni recensionibus, Hugonis Grotii versionem latinam indicemque verborum adjecit Ch. Gf. Schütz. Hl., Hendel. —— XVI, 415 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* In textu huius novae editionis edendo subsidia critica, prolata inde ex eo tempore, quo editio prima prodiit, non sunt adhibita, sed tantum p. XII.: Notatio praecipuarum lectionum in edit. A. Matthiae a vulgatis discrepantium adiecta est. Praeterea etiam ne scholia quidem sunt aucta ex A. Matthiaei editione; criticae autem notae ex novissimis subsidiis una cum indice nostrae sunt. *V.* 1772.

1822, 8 mai. —— 6 *Gr.* *V.* 1810.

1823, 8. Phoenissae of Euripides, translated into English Prose, with the Greek Text of Porson *etc.* By Th. W. Edwards. Lond. —— 8 *sh.*

1824, 8 mai. Euripidis Tragoedia Phoenissae. Interpretationem addidit H. Grotii, Graeca castigavit e Mstis atque adnotationibus instruxit, Scholia subiecit L. Casp. Valckenaer. Lps., sumpt. Hartmanni. (*nunc* Lehnhold.) *Voll. II.* —— XVIII, 489, 370 pp. 4 *Th.* *V.* 1802.

4) Medea.

1545, 4. Euripidis Medea cum scholiis graecis. Paris., ap. I. Lodoicum Tiletanum.

1576, 8. — graece cum versione Buchanani. Arg.

1620, 8. — cum Buchanani metaphrasi, edidit H. Rumpius. Hamb.

1622, 4. — graece. Paris., ap. Morel.

1734, — 1754, 4. Euripidis Medea, cum scholiis et notis, graece et latine. Lond. —— 3 *sh.* 6 *d.* Editio paucis nota.

1775, 8. Euripidis Medea, graece et latine. Glasguae, apud Foulis.

1779, 8 min. Euripidis Medea. —— *V.* antea Aeschylus I. Bh).

1784, 12. Euripidis Medea, graece et latine, ex editione Sam. Musgrave. Glasguae. —— 2 *sh.*, ch. m. 5 *sh.*

1785, 8. *Ευριπιδου Μηδεια.* Euripidis Medea cum Versione et Notis Viri eruditissimi Sam. Musgrave, M. D. iuxta Editionem Oxoniensem. Accessere Notae et Animadversiones Cl. Rich. Fr. Ph. Brunckii, Argentoratensis. Etonae, Pote. —— 3 *sh.*

(1793,) 8. *Ευριπιδου Μηδεια*, e recensione et cum notis Rich. Fr. Phil. Brunck. Curavit H. Blümner. Lps., ap. Gu. Glo. Sommer. —— 2 *ff.*, 90 pp., et 1 *f.* continens Emendanda. Annus sub praefatione indicatus est.

1801, 8. *Ευριπιδου Μηδεια.* Euripidis Medea ad fidem Manuscriptorum emendata et brevibus notis emendationum potissimum rationes reddentibus instructa. In usum studiosae juventutis. Edidit Ric. Porson A. M. *etc.* Cantabrigiae, typis acad. excudit I. Burges. MDCCCI. —— 2 *ff.*, IV, 103 pp. 3 *sh.* 6 *d.*, ch. mei. 7 *sh.* Duo exx. in ch. pergam. impressa sunt. Proferuntur: Notae in Euripidis Medeam ed. Porson. in Diario classico no. XX. p. 412. Rep. est a. 1817, et v. 1822.

1817, 8. — Editio II. Cantabr. —— 3 *sh.* *V.* 1801 et 1822.

1818, 8. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.* Euripidis Medea. In usum studiosae juventutis recensuit et illustravit Pet. Elmsley, A. M. Ox., ap. Parker et Londini ap. Payne. —— 320 pp. 10 *sh.* 6 *d.* Nova subsidia critica in textu emendando sunt adhibita. Conf. Gf. Hermanni censuram in Diario class. no. XXXVIII. p. 267—289; XLII. p. 338—357; XLIV. p. 402—428. Rep. est inter eiusdem Opuscula T. III. p. 143 sqq. *V.* 1822.

1819, 8. — Edidit I. Lenting. Zutph. —— 2 *Th.* 16 *Gr.*

1821, 8. The Medea of Euripides, translated into English Prose, with the Greek Text of Professor Porson. *etc.* By Th. W. C. Edwards, M. A. Lond. —— 8 *sh.*

1822, 8 mai. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.* Euripidis Medea. In usum studiosae iuventutis recensuit et illustravit Pet. Elmsley, A. M. Accedunt Gf. Hermanni Adnotationes. Lps., sumptib. Hartmanni (, *nunc* Lehnhold.) —— XII, 428 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.* Accurata et auctior editionis a. 1818 repetitio. Praeter illius editionis censuram multa alia accesserunt; in his index scriptorum. Gravem censuram v. in *Seebodii* Krit. Bibl. 1823. fasc. III. p. 373 sqq. et fasc. V. p. 475 sqq.

1822, — 1827, 8 mai. Euripidis Medea, ex rec. Pet. Elmsley. In usum scholarum. Lps., Hartmann. (*nunc* Lehnhold.) —— 6 *Gr.*

1828, 8. — Editio ster. Biponti, Ritter. —— 4 *Gr.*

5) Hippolytus.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. Euripidis Hippolytus; adiunctus et Senecae Hippolytus. —— Ante a. 1599 prodiit.

β) Cum a. et l. notitia.

1582, 8. Euripidis Hippolytus, graece. Witteb.

1756, 4. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ. Euripidis Hippolytus ex Mss. Bibliothecae Regiae Parisiensis emendatus. Variis Lectionibus et Notis Editoris (*Samuelis Musgrave*), accessere viri clarissimi Ieremiae Markland Emendationes. Oxoniae, e typographeo Clarendoniano. Prostant apud I. Fletscher, et R. Clements; Londini apud T. Wilcox. MDCCLVI. —— 5 *sh.* Etiam exx. in ch. m. extant. Markland animadversiones suas cum amico quodam communicaverit, qui eas publicavit. *V.* in MR. 1756. m. Mart. p. 194 — 204.

1768, 4. *Εὐριπίδου Ἱππόλυτος.* Euripidis Tragoedia Hippolytus, quam latino carmine conversam a G. Ratallero, adnotationibus instruxit L. Casp. Valckenaer. LB., Luzac. *Accedit:* L. Casp. Valckenarii Diatribe in Euripidis perditorum dramatum Reliquias. LB., Luzac. 1767. —— Variae lectiones e codicibus mstis depromptae a ceteris seiunctae indicantur, et in commentario accuratius tractaotur. Aliquot exx. in ch. m. extant. Rep. 1823.

(1788,) 8. *Εὐριπίδου Ἱππόλυτος στεφανηφόρος.* E recensione et cum notis Rich. Fr. Phil. Brunck. Praelectionum caussa curavit G. H. Martini. Lps., ap. Gu. Glo. Sommer. —— 4 *ff.*, 95 pp. Annus sub praefatione indicatur. *V.* 1810.

1796, 4 mai. *Εὐριπίδου Ἱππόλυτος Στεφανηφόρος*, cum Scholiis, Versione Latina, variis Lectionibus, Valckenari Notis integris, ac selectis aliorum VV. DD. quibus suas adiunxit Fr. H. Egerton. Ox. —— 8 *ff.* praefixa, 293 pp., 3 *ff.* contin. Addenda, 92 pp. contin. Addenda et Corrigenda, quae postea Parisiis impressa erant, et 99 pp., quae notas continent. 1 *L.* 16 *sh.* Pauca tantum exx. eaque impensis editoris sunt impressa, et inter eius amicos dunn distributa. Ad v. 77 r. Diarium class. no. XXIII. p. 111 sq. *V.* Brit. Crit. 1797. for April; Crit. Review 1797. for Febr. p. 177; ephem. litter. Gotting. 1798. uu. 204. p. 2026 sqq. Editio nitidissima.

1809, 4. Hippolyto, Tragedia de Euripides, vertida do Grego em Portuguez, pelo Director de humadas Classes de Academia. Com o texto. Lisboa, pela Academia. (*Vendem-se na loja de Bertrand.*) —— 480 *rs.*

1810, 8. *Εὐριπίδου Ἱππόλυτος Στεφανηφόρος.* E recensione et cum notis Rich. Fr. Phil. Brunck. In usum praelectionum. Editio altera auctior et emendatior. (*Curavit Gf. H. Schaefer.*) Lps., ap. I. Sommer MDCCCX. —— 108 pp. 5 *Gr.* Schaefer notas adiecit. *V.* 1788.

1811, — 1812, — 1821, 8. *Εὐριπίδου Ἱππόλυτος στεφανηφόρος.* Euripidis Hippolytus Coronifer. Ad fidem mstorum ac veterum editionum emendavit et annotationibus instruxit Iac. H. Monk. Cantabr., Deighton. —— 8 *sh.* Primae editionis censuram *v.* in Diario class. no. IX. p. 193 — 201, XI. p. 74 — 81. *V.* etiam *ib.* no. LXXIII. p. 124 — 133: Canons and Remarks in the Hippolytus and Alcestis of Monk. Rep. 1823.

1816, 8. Euripidis Hippolytus coronatus ad textum Brunckii expressus in usum scholarum. Hafn. —— Sic in Fortegnelse over de Böger. 1817, 8 indicatur.

1821, 12. Euripidis Hippolytus; graece, in usum studiosae iuventutis. Paris, Delalain.

1823, 8 mai. Euripidis Hippolytus Coronifer. Ad fidem Manuscriptorum ac veterum Editionum emendavit et annotationibus instruxit Iac. H. Monk, S. T. B. Coll. SS. Trin. Soc. et Graec. Litt. ap. Cantabrigg. Professor Regius. Lips., sumpt. Hartmanni (, *nunc* Lehnholdi). —— VIII, 183 pp. 21 *Gr.* Nonnulla huic repetitioni editionis tertiae a. 1821 addita sunt.

1823 — 1824, 8. Euripidis Tragoedia Hippolytus quam latino carmine conversam a Georgio Ratallero adnotationibus instruxit L. Casp. Valckenaer. Lps., sumpt. Hartmanni (, *nunc* Lehnholdi). *Accessit:* Lud. Casp. Valckenari Diatribe in Euripidis perditorum dramatum reliquias. *Ib.*, 1824. —— XXXII, 416 pp. 2 *Th.*;

VIII, 328 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Huic repetitae editioni insuper additae sunt vol. I.: Thomae Tyrwhitti Coniecturae in Euripidem edid. Elmsleius, Ox., 1822.

1827, 8. Euripidis Hippolytus coronifer. Textu recognito, cum selectis scholiis in usum scholarum edidit A. Sander. Hildesiae, Gerstenberg. —— 100 pp. 10 *Gr.*

6) Alcestis.

1568, 8. Euripidis Alcestis, graece seorsim edita. Argent., apud Iosiam Rihelium.

1619, 4. — graece. Paris., apud Libert.

1776, 8. *Ευριπιδου Αλκηστις*. cvm scholiis graecis et versione latina Bvchanani, e recensione et cvm notis Ios. Barnesii. Cvravit, et indicem omnivm vocvm adiecit I. F. Sal. Kaltwasservs. Praefatvs est I. Gf. Geissler. Gothae, ap. C. Gu. Ettingerum. CIↃIↃCCLXXVI. —— 8 *ff.*, 248 pp., et 2 *ff.* coutin. Errata. 12 *Gr.*

1789, 8. Euripidis Alcestis graece et latine. Cum notis Barnesii, Musgravii, Reiskii aliorumque quibus et suas adiecit Ch. Thph. Kuinöl. Lps., sumtu Beerii. —— XVI, 207 pp. Rep. 1811.

1794, 8. — cum notis G. Wakefieldii. —— *V.* eiusdem Tragoediarum graec. Delectum. (Lond.) Vol. I.

1800, 8. Alcestis Euripidea. Edidit, diatriba recognita et adnotatione perpetua illustrauit Glo. Adolph Wagner. Lps., Suicquert. —— XVI, 200 pp. 16 *Gr.* Diatriben commemoratam iam a. 1797 edidit Wagner.

1806, 8. Euripidis Alcestis; Graece cum variis lectionibus. (*Edidit Pet. Elmsley*). Ox. —— 2 *sh.* 6 *d.* Accurate et nitide impressa editio.

1811, 8. — Editio nova. Lps., Hinrichs. —— 14 *Gr.* *V.* 1789.

1816, 8. *Εὐριπιδου Αλκηστις*. Euripidis Alcestis. Ad fidem Manuscriptorum ac veterum editionum emendavit et annotationibus instruxit Iac. H. Monk. Accedit Geo. Buchanani versio metrica. Cantabr., typis ac sumt. acad. excudit I. Smith. —— 176 pp. 9 *sh.* Conf. ephem. litt. Lips. 1816. no. 293. p. 2343. *V.* 1818.

1817, 12. Alceste, tragédie d'Euripide, en grec, d'après l'édition de I. H. Monk, professeur de littérature grecque à Cambridge, réimprimée par les soins de C. N. Paris, Delalain. —— Rep. 1828.

1818, 8. — Editio secunda. Cantabr., typis acad. excudit Io. Smith. Veneunt Londini apud Mawman. —— 176 pp. 6 *sh.* 6 *d.* Non multum secunda a prima editione differt. *V.* 1826.

1823, 8. Euripidis Alcestis, cum integris Monkii suisque adnotationibus edidit E. F. Wüstemann. Gothae, sumt. Ettingeri. —— XVI, 225 pp. 1 *Th.* In calce Buchanani versio metrica latina, index scripturum vel illustratorum vel emendatorum, index graecitatis atque index latinitatis habentur. Saepe editor in textu edendo a Munkio, adhibita Vossii collatione codicis mali Florent., recedit. In praefatione de fabulae aetate eam ante Olym. 87, 1 actam esse statuit. Conf. *Gf. Hermanni* censuram in ephem. litt. Lips. 1824. no. 85. p. 675 sqq.

1824, 8. The Alcestis of Euripides, from the Text of Monk; with the scanning Ordo, and a literal Translation. By W. T. C. Edwards, M. A. Lond. —— 8 *sh.*

1825, 8 mai. Euripidis Alcestis cum delectis adnotationibus potissimum I. H. Monkii. Accedunt emendationes editoris Gf. Hermanni. —— XX, 126 pp. 14 *Gr.*, ch. holl. 20 *Gr.*

1826, 8. — Editio III. Cantabr. —— 8 *sh.*

1828, 12. — texte grec. Nouv. édition, avec arguments et notes en français. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

7) Andromache.

1537, 4. Euripidis Andromache, Graecè; cum Didaci Pyrrhi Lusitani, de remediis adversus fortunae impetus e tragoediâ petendis, ad Hieronymum Franciscum carmine Latino elegiaco. Lovanii, ex officina Rutgerii Rescii. Mense Augusto.

1619, 8. — graece cum versione metrica Q. Septimii Florentis Christiani, Paris. curante H. Rumpio. Hamb.

1779, 8. Euripidis Andromache, ex optimis exemplaribus emendata. (*Cum observationibus maxime criticis Rich. Fr. Ph. Brunck.*) —— Cum Sophoclis Electra. Arg.

1807, 8. *Ευριπιδου Ανδρομαχη*. Euripidis Andromache; Graece cum Notis. (*Edidit Pet. Elmsley.*) Ox. —— Editio nitida et accurate mendis purgata.

1819, 8 mai. — graece et latine, cum scholiis, et notis Beckii, Burneii, Monkii, Porsoni aliorumque. Glasg. (Lond., Priestly.) —— 8 *sh.*

1820, 12. Euripidis Andromache, graece, in usum studiosae juventutis; curante Edm. Prieur. Paris., A. Delalain.

1826, 8 mai. Euripidis Andromache. Recognovit, adnotationi Barnesii, Musgravii, Brunckii fere integrae et Matthiaei selectae suam adiecit, scholia emendatiora et indices addidit I. Dav. Körner. Züllichav., Darnmann. (nunc Lps., libr. Baumgärtner.) —— XVIII, 266 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.*, nunc 16 *Gr.* Bene adhibitis subsidiis textus emendatus est. Delectus tantum variarum lectionum exhibetur. In commentario grammaticae res et linguae leges diligenter tractantur. Indices et conspectus lectionis Aldinae in Euripidis Andromache, nonnullaque addenda agmen claudunt. Conf. ephem. scholast. univ. 1827. II. no. 23. p. 193 sqq.

1829, 8. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.* Euripidis Andromache. *Σχολια παλαια εἰς την Εὐριπιδου Ἀνδρομαχην.* Vetera Scholia ad Euripidis Andromachen. Edidit cum sua tam ad fabulam, quam ad Scholia adnotatione I. Lenting. Zutphaniae, apud H. C. A. Thieme. —— 16, 424 pp. 3 *Th.* 8 *Gr.*

8) Supplices mulieres.

1763, 4. *Ευριπιδου Ἱκετιδες.* Euripidis Drama: Supplices mulieres. Ad codd. recensitum, et versione correcta, notis vberioribus illustratum. Accedit de Graecorum quinta declinatione imparisyllabica et inde formata Latinorum tertia, quaestio grammatica. Cum explicatione locorum aliquot ex auctoribus graecis et latinis. (*Edidit Ier. Markland.*) Londini, excud. Gul. Bowyer. —— 10 *sh.* 6 *d.* Operas rexerat *Iortin.* Tantum 250 exx. huius praestantissimae editionis impensis Gulielmi Heberden, amici Marklandi, impressa sunt. In titulo indicatae disputationes iam a. 1761, sed tantum 40 exx. impressae erant. In calce: Explicationes veterum aliqout auctorum gr. et lat. exhibentur. V. *Klotzii* Acta litter. Vol. I. p. 190—194. Rep. 1775.

1775, 8. — in usum scholae Etonensis. Londini, ap. Gul. Bowyer et I. Nichols. —— 3 *sh.* In hac editione repetita aliquot notae vel omissae vel correctae vel additae sunt. *V.* 1763.

1811, 8. Euripidis Supplices. Recensuit Gf. Hermann. Lps., G. Fleischer. —— 12 *Gr.* *V.* censuram in Diario class. XVI. p. 417—440; XVII. p. 49—64.

1818, 8. Euripidis Supplices Mulieres, graece cum Notis Marklandi integris et aliorum selectis. (*Edid. Gaisford.*) Ox.

9) Iphigenia in Aulide.

1618, 8. Euripidis Iphigenia in Aulide, graece cum metaphrasi metrica latina Erasmi curante H. Rumpio. Hamburgi.

1795, 8. Euripidis Iphigenia in Aulide, graece. Recensuit, commentario illustravit indicemque vocum adiecit I. G. Ch. Hoepfner. Hl., Hendel. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

1822, 12. Iphigénie en Aulide d'Euripide, texte grec, revu et corrigée. Paris, Aumont et Nyon. —— 72 pp.

1823, 12. — Édition collationnée sur les textes les plus purs. Procédé stéréotype de M. le marquis de Paroy et Durouchail. Paris, Lesage.

1827, 12. — Édition collationnée sur les textes les plus purs, avec des sommaires nouveaux, par Jos. Planche. Paris, Belin-Mandar et Devaux.

1827, 12. — texte grec, revu sur l'édition allemande de Matthiae, avec des notes critiques, historiques, grammaticales et les imitations de Racine. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

1831, 8. Euripidis Iphigenia in Aulide. Recensuit Gf. Hermann. Lps., libr. Weidmann. —— Ch. membr. 1 *Th.* 6 *Gr.*

10) Iphigenia in Tauris.

1824, 12. Euripidis Iphigenia in Tauris, graecè, in usum studiosae juventutis. Paris., A. Delalain.

1828, 12. — Paris., Maire-Nyon.

11) Troades.

1578, 8. Troades Euripidis, cum interpretatione latina evidenti ac dilucida Ph. Melanchthonis. Argentinae, excud. Wyriot.

1622, 4. Euripidis Troades, graece. Paris., apud Libert.

1807, 8. Euripidis Troades, Graece, partim Cod. mss. partim Ope Conjecturarum emendata. Subjicitur Appendix in qua Carminibus Euripideis quae vulgo habentur monostrophica verus et vetus Ordo nunc demum restituitur. Studio G. Burgess. Cantabr. —— 5 *sh.* Ch. m.

6 *sh.* De hac editione, cui editor per annos XIX operam dicavit, quam etiam Elmsley commendavit, diversa iudicia prulata sunt in Quarterly Review Vol. III. et in Classical Journal no. I. et II. (*V.* antea 3.)

1819, 8. Euripidis Troades, graece et latine, ex rec. Matthiae, cum scholiis graecis et notis Barnesii, Burneii, Porsoni, Seidleri et aliorum. Glasg. —— 3 *sh.* Scholia graeca hac in editiune primum prodierunt.

1831, 8. Euripidis Troades, ex recensione A. Matthiae. Ox. —— 7 *sh.* 6 *d.*

12) Bacchae.

1821, 8. *Ευριπιδου Βακχαι.* Euripidis Bacchae. In usum studiosae iuventutis recensuit et illustravit Pet. Elmsley. Oxon., e typ. Clarendon. —— 195 pp. 6 *sh.*, hodie 10 *sh.* Angli ipsi editionem omnibus praeferunt. Substrata est editio Aldina, ad cuius textum emendandum sunt quinque codices msti adhibiti, cuiusque variae lectiones p. 187 sqq. exhibentur. Versus depravati notati sunt. Pag. 193 sqq. e cod. quodam msto Mediol. brevis vita Euripidis legitur, quae tamen in fine mutilata est. Rossignol autem in Journal des Savans 1832 e cod. bibl. de St. — Geneviève hanc lacunam supplevit. Conf. Diarium class. XLVI. p. 397—410. *V.* infra *Hermanni* editionem.

1822, 8. Euripidis Bacchae. In usum studiosae iuventutis recensuit et illustravit Pet. Elmsley, A. M. Editio auctior indicibusque instructa. Lps., sumpt. Hartmanni (nunc Lehnholdi). —— XII, 186 pp. 21 *Gr.*

1823, 8. Euripidis Bacchae. Recensuit Godofredus Hermannus. Lps., ap. Fleischerum. —— LVI, 168 pp. 1 *Th.* *Elmsleii* et *Hermanni* editiones coniunctim usurpandae sunt. De utraque editione conf. Museum crit. Cantabr. T. II. p. 643—671.

13) Heraclidae.

1627, 4. Euripidis Heraclidae, Graece. Paris., apud I. Libert. M. DC. XXVII.

1813, 8. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ἩΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.* Euripidis Heraclidae. Ex recensione Petri Elmsley, A. M. qui annotationes suas et aliorum selectas adjecit. Oxonii, excudebat Samuel Collingwood. —— 144 pp. 6 *sh.* Censuras huius editionis a. 1821 et 1824 repetitae *v.* in Quart. Rev. Vol. IX. (1813) p. 348—366; et in Diario class. no. XIV. p. 298—307; XVI. p. 391—403. Breviter indicatur in Museo crit. Cantabr. T. I. p. 134 sq.

1821, 8. Euripidis Heraclidae, ex recensione Pet. Elmsley, qui annotationes suas et aliorum selectas adjecit. Editio auctior indicibusque instructa. Lps., Hartmann (nunc Lehnhold). —— V, 162 pp. 16 *Gr.* *V.* 1813.

1824, 8. — Oxon. —— 3 *sh.*

14) Helena.

1832, 12. Hélène, tragédie d'Euripide, texte grec, avec argument et notes en français. Par J. P. Rossignol. Paris, Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

15) Ion.

1794, 8. Euripidis Ion, graece cum notis Wakefieldi. —— *V.* eiusdem Delectum tragoediarum (Lond.) Vol. II.

1801, 8. Euripidis Ion, Graece. Ad optimas editiones, criticorum multorum notationes, et Metricorum Observationes, recognitus; Commentario perpetuo, prolegomenis et indicibus illustratus, Studio F. Hülsemann. Lps., sumtu Schwickerti. CIƆIƆCCCI. —— XVIII, 314 pp. 1 *Th.*

1820, 8. Euripidis Ion, graece et latine. Ex rec. A. Matthiae, cum notis Beckii, Burnei, aliorumque. Glasg. —— 3 *sh.*

1827, 8. Euripidis Ion. Recensuit Gf. Hermannus. Lps., Fleischer. —— L, 174 pp. 1 *Th.* In praefatione *A. Seidleri* animadversiones, cum editore communicatae, exhibentur. Conf. censuram in ephem. scholast. univ. 1828, II. no. 57. p. 467—472; et Annal. Berolin. 1828. II. no. 37. p. 293 sqq.

16) Hercules furens.

1794, 8. Euripidis Hercules furens, graece cum notis Wakefieldii. —— *V.* eiusdem Delectum Tragoediarum. (Lond.) Vol. I.

1810, 8. Euripidis Hercules furens. Recensuit Gf. Hermannus. Lps., Fleischer. —— 12 *Gr.* Conf. censuram in Diario class. XV, p. 199—218.

1820, 8. — graece et latine, ex recensione Hermanni, cum eiusdem et Beckii, Burneii, Elmsleii aliorumque annotationibus. Glasg. —— 3 *sh.*

1832, 12. Hercule furieux, tragédie d'Euripide, texte grec, avec analyse et notes en français. Par E. G. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

17) Electra.

· 1545, 8 min. *ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ* EURIPIDIS ELECTRA Nunc primum in lucem edita. CUM PRIVILEGIO PONTIFICIO, ET CAESAREO ad Decennium. ROMAE. MDXXXXV. —— 30 *ff.* De hac rarissima editione huc transscribo, quae Thierschius in praefatione ad *Seidleri* editionem fabulae Electrae p. VII. dicit. Verba autem sunt: „foliis triginta constans, post titulum epistulam Victorii ad Nicolaum Cardinalem descriptam, argumentum graecum et textum exhibens.“ Ad haec vero Seidlerus p. VII sqq. adnotat: „Non commemorat Thierschius argumentum latinum, quod legitur in plerisque editionibus, atque a nonnullis diserte Victorio tribuitur. Vide igitur, ne depromtum hoc sit ex editione Victorii Florentina. Nam verum haud dubie est, quod quidam tradunt, bis hanc fabulam a Victorio editam esse, primum Romae, anno 1545, graece, deinde Florentiae, anno post, graece et latine. Vid. Beckii recensionem Editionum Tom. III. p. XIV. Florentina editione usus est Musgravius. Quod formam huius editionis alii octavam produnt, alii duodecimam, id facili errori tribuendum puto. Illud autem memorabile est, Musgravium Florentinam editionem referre ad annum 1545. Idem facit Fabricius Bibl. Graec. I. p. 646, sed ille quidem errore manifesto. Editio enim, de qua loquitur, vix alia esse potest, quam Romana. Errorem, opinor, peperit hoc, quod epistola Victorii dedicatoria, quam Romanae quoque editioni praemissam esse supra memoravimus, Florentiae est data anno 1545. Hac igitur Fabricius videtur respexisse, quum editionem principem Florentiae editam esse referret. Eadem res fortasse fraudi fuit Musgravio, ut annum Florentinae editionis falso ederet.“

1728, 8. Euripidis Electra, graece, in usum Scholarum.

1776, 8. —— In Nova Chrestomathia tragica graeco-latina, edita a I. C. Vulborth. Gottingae.

1806, 8. Euripidis Electra, graece cum variarum Lectionum Delectu. Ox. —— 2 *sh.* 6 *d.* Editor fuit *Th. Elmsley.*

1820, 8. Euripidis Electra, graece et latine, notis Porsoni, Burnei, Musgravii, Barnesii, Seidleri, Beckii, Hermanni aliorumque illustrata. Glasgow. —— 3 *sh.*

1822, 8. Euripidis Electra, ad optimarum editionum fidem emendavit et Annotationibus in usum Iuventutis instruxit Hastings Robinson. Cantabr. —— 5 *sh.* 6 *d.* Hanc editionem omnibus Angli praeferunt.

1831, 8. Euripidis Electra. Recognitis duobus libris scriptis additaque adnotatione edidit Pet. Camper. LB., Luchtmans. MDCCCXXXI. —— XII, 450 pp. 3 *Th.* 12 *Gr.*

18) Rhesus.

a) Sine a. notitia.

—, 8. Euripidis Rhesus, Graece. Bas., ap. Herwagium.

a) Cum a. notitia.

1819, 8. Euripidis Rhesus, graece et latine, ex recensione Matthiae, cum scholiis graecis et notis Brunckii, Burneii, Musgravii aliorumque. Glasg. —— 3 *sh.* Scholia graeca in Rhesum e cod. Vatic. deprompta hic primum prodierunt.

19) Phaëthon.

1820, 8. Fragmentum Phaëthontis Euripidis e Ms. Paris. descriptum ab Imm. Bekkero, cum notis edidit G. Burgess. —— *V.* in Diario class. no. XLIII. m. Sept. p. 156—171. Manifestis mendis depravatum est.

1821, 4. Euripidis fragmenta duo Phaëthontis e cod. Claromont. edidit Gf. Hermannus. *Progr.* Lps., litt. Staritz. —— 20 pp. Haec fragmenta ab Imm. Bekkero descripta accepit Hermannus, deinde alias accuratiores descriptiones ab H. Hasio et A. Matthiae confectas. Rep. 1822 sq.

1822, 8. —— *V.* in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis. (Hildesiae, Gerstenberg.) Vol. I. P. I. p. 1—17. *V.* 1821 et 1828.

1828, 8. —— *V.* inter *Gf. Hermanni* Opuscula. (Lps., Fleischer.) Tom. III. p. 3—21.

20) Cyclops.

1618, 8. Euripidis Cyclops, graece, cum Q. Sept. Florentis Christiani metaphrasi, curante in usum gymnasii Hamburg. H. Rumpio. Hamb.

1653, 4. *Ευριπιδου Κυκλωψ.* Euripidis Cyclops, latinitate donata a Q. Septimio Florente Christiano. Accedunt quaedam Epigrammata quaedam graeca veterum poetarum ex Anthologiae libris sparsim et quasi per saturam collecta. *Graece et latine.* Helmst., typis et sumtibus Henningii Mulleri.

1789, 8. Euripidis Cyclops, graece. Recensuit et perpetua adnotatione illustravit I. Ge. Ch. Höpfner. Lps., Vogel. — 1 *Th.*

1799, 8. Euripidis Cyclops, e recensione I. Ge. Ch. Hoepfneri. Cum observationibus criticis edidit et usui scholarum accommodavit Ge. F. Dan. Goess. Nürnb., Raspe. — 80 pp., quarum priores sex praefatio implet. A pag. 7—26 Argumentum fabulae; p. 27—66 contextus graecus; p. 67—80 Observationes criticae habentur. 4 *Gr.* Multis mendis typographicis inquinata editio.

Dd) *Excerpta.*

1626, 4. Excerpta ex Euripidis tragoediis, graece et latine. — V. *Hug. Grotii* Excerpta ex tragoediis. (Paris., ap. Nic. Buon) p. 154—435.

BB. Epistolae.

1499, 4. Euripidis Epistolae, graece. — V. *Aldi* Collectionem epistolarum. P. II. *V.* antea Epistolae. I.

1569, 8. — ex I. Caselii recensione. Rostoch.

1601, 8. — *V.* antea Epistolae. I.

1606, f. — 1609, 8. — V. *ib.* Etiam ad calcem editionis tragoediarum a. 1694, et in *Beckii* editione T. II. p. 498 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Omnes tragoediae.*

1541, 8. Euripidis tragoediae XVIII, singulari nunc primum diligentia ac fide per Dorotheum Camillum et Latio donatae et in lucem editae. Ex officinâ Roberti Winter, Basileae. M. D. XLI. mense Augusto. — Nomen interpretis verum est *Rud. Collinus.*

1550, 8. — latine nunc denuo editae ac multis in locis castigatae. Dorotheo Camillo interprete. *In fine:* Bernae in Helnetiis, Matthias Apiarius excudebat, expensis Io. Oporini.

1558, 8. — Basil., Oporin. — Rep. 1562.

1562, 8. Euripidis tragoediae quae hodie extant, latine soluta oratione ad verbum redditae, è praelectionibus Phil. Melanchthonis cum praefatione Guil. Xylandri. Francofurti, Lud. Lucius. — *V.* 1558.

Bb) *Plures tragoediae.*

1) Tres fabulae.

1544, 8. Euripidis Hecuba et Iphigenia in Aulide, ac Medea in Latinum translatae, haec a Georgio Buchanano, illae ab Erasmo Roterodamo. Paris., ex officina Michaelis Vascosani.

1581, 16. Euripidis tragoediae tres, Phoenissae, Hippolytus coronatus, atque Andromacha; de Graecis olim Latino carmine conversae et nunc primum editae, auctore Georg. Ratallero. Accesserunt fragmenta, quaedam ex veteribus Graecis Poetis, apud Stobaeum exstantia, ab eodem autore, eodem versuum genere Latine reddita. Antverpiae, ex offic. Christophori Plantini.

2) Duae fabulae.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 8. Hecvba, & Iphigenia in Aulide Euripidis tragoediae in latinum tralatae Erasmo Roterodamo interprete. Eivsdem Ode de laudibus Britanniae, Regisq; Henrici septimi, ac regiorum liberorum eius. Eivsdem Ode de Senectutis incommodis. — Furtim sed accurate ex editione a. 1507 expressa est.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1506, f. Euripidis Hecuba & Iphigenia in Aulide, latinae factae, Erasmo Roterodamo Interprete, et Prosopopoeia Angliae sibi de Regis Henrici virtute et regiae sobolis indole gratulantis, eodem Erasmo Authore. Parisiis ex officina Ascensiana MDVI. Ad Idus Septemb.

1507, 8. Hecvba, & Iphigenia in Aulide Euripidis tragoediae in latinum tralatae Erasmo Roterodamo interprete. Eiusdem Ode de laudibus Britanniae, Regis'q; Henrici septimi, ac regiorum liberorum eius. Eiusdem Ode de senectutis incommodis. — Venetiis in aedibvs Aldi mense Decembri. M.DVII. — 80 non num. *ff.*, quorum septimum vacat. Rarissimus Aldi liber, et unicus, qui a. 1507 prodiit.

1511, 4. Hecuba et Iphigenia in Aulide Euripidis Tragoediae in latinum tralatae Erasmo Roterodamo interprete. Einsdem Ode de laudibus Britanniae, Regisq; Henrici septimi, ac regiorum liberorum eius. Eiusdem Ode de senectutis incommodis. Val. Max. Euripidis

cunctanti stilo elucubratum opus per omne aevi tempus: plenis gloriae uelis feretur. *In fine:* Impressum Viennae Pannoniae, opera & expensis Hieronymi Vietoris & Joannis Singrenii. Mense Octobri. Anno .M. D. XI. —— In calce libri legitur: Vita Euripidis a Ioachimo Vadiano hinc inde collecta. *V.* notitiam huius editionis in *Denisii* libro Wien's Buchdruckergeschichte p. 60 sq.

1518, 4. Euripidis Tragoediae duae Hecuba et Iphigenia in Aulide, Latinae factae Des. Erasmo Roterodamo Interprete. Basileae apud Ioannem Frobenium Mense Februario An. M. D. XVIII.

1518, 8. Hecuba et Iphigenia in Aulide, Euripidis Tragoediae in latinum tralatae, Erasmo Roterodamo interprete. Eiusdem Ode de laudibus Britanniae, Regisque Henrici septimi, ac regiorum liberorum ejus. Eiusdem Ode de senectutis incommodis. *In fine:* Impressum Florentiae per haeredes Philippi Iuntae. Anno. D. XVIII. a Christiana salute supra mille mense Decembri Leone X. Pontifice. —— 78 *ff.* Ex Aldina editione expressa est.

1519, 4. Euripidis Tragoediae duae, Hecuba et Iphigenia in Aulide, latine, Erasmo Rot. interprete. Coloniae apud Conradum Caesareum Anno MDXIX.

1522, 4. Euripidis Hecuba et Iphigenia in Aulide, latine, Erasmo Roterodamo interprete. Basileae apud Thomam Wolff An. M. D. XXII.

1568, 8. *Georgii Buchanani*, Scoti, Franciscanus et fratres, elegiarum lib. I. Silvarum lib. I. Odarum lib. I. Euripidis Medea et Alcestis, eodem interprete. Basil. —— Rep. 1687.

1687, 12. —— *V.* inter *Buchanani* Poemata. Amst. p. 480 sqq. *V.* 1568 et 1725.

1705, f. —— *V.* etiam inter *Erasmi* Opera. (LB.) T. I. p. 1131 sqq. 1156 sqq.

1725, 4. —— *V.* inter *Buchanani* Opera. (LB.) T. II. p. 539 sqq. *V.* 1687.

Cc) *Singulae fabulae.*

1) Hecuba.

1501, 4. Erasmi Roterod. Hecuba Euripidis. Poetarum famosiorum Octavii Cleophili Fanensis Catalogus. Liptzk cura M. Ge. Dottanii. MDI.

1506, 4. Euripidis Hecuba, Tragoedia per Georgium Anselmum Nepotem, e graeco in latinum translata. Parmae per Franciscum Ugoletum, nonis Iuniis. M. DVI.

1515, 4. Euripidis Hecuba interprete Erasmo Roterod. Erphordiae MDXV.

2) Orestes.

1551, 8. Euripidis tragoedia Orestes, latino carmine expressa, interprete Sigismundo Geloo, Pannonio. Bas., Oporin.

3) Phoenissae.

1579, 8. Euripidis Phoenissae, latine, interprete Iano Guilelmo, Lubecensi. Rostoch.

4) Medea.

1543, 8. Euripidis Medea, latinis versibus interpretatus est Petrus Tiara. Ultraiecti.

5) Hippolytus.

1825, 8. Euripidis Hippolytus v. 176 — 197. 508 — 526 metrice latine versus ab L — e. —— *V.* in *Seebodii* Archiv für Philol. und Paedag. IV. p. 748 sqq.

6) Alcestis.

1557, 4. Euripidis Alcestis Latino carmine reddita, Georgio Buchanano interprete. (*Impress. Lutetiae mense Decembri M. D. LVI.*) Ex officinâ Michaëlis Vascosani. —— *Maittaire*, qui huius editionis notitiam T. III. p. 700 mihi suppeditavit, iam prius editam eam esse suspicatus est, quod privilegium Vascosano datum est *VII. Idus Februarii, M. D. LIII.*

1581, 8. — Wittebergae.

7) Iphigenia in Aulide.

1519, 4. Erasmi Latina versio metrica Iphigeniae in Aulide. Londini.

8) Helena.

1832, 12. Euripidis Helena, versio latina recensuit I. P. Rossignol. Paris., A. Delalain. —— 82 pp. 2 *fr.*

9) Cyclops.

1605, 8. Cyclops Euripidis latinitate donata a Q. Septimio Florente Christiano. —— V. *Is. Casauboni* librum de satyrica Graecorum poësi. Paris., Ambros. et Hier. Drouart. *V.* 1699 sq.

1699, 8. —— *V.* in *Th. Crenii* Museo philologico et historico. LB., Abrah. van der Mijn. Vol. I. p. 297 sqq.

1774, 8. —— V. *Is. Casauboni* librum: De Satyrica Graecorum poesi. (Hl., Gebauer.) p. 284 sqq.

B. germanicarum.

Aa) *Omnes tragoediae.*

1800 — 1803, 8. Euripides Werke verdeutscht von F. H. Bothe. Berl., Nicolai. *Voll. V.* —— 8 *Th.* Rep. 1823.

1822 — 1824, 8. — Ausgabe letzter Hand. Mannheim, Löffler. *Voll. III.* —— 6 *Th.*

Bb) *Plures tragoediae.*

1) quatuor fabulae.

1763, 8. Tragisches Theater der Griechen. Des Euripides erster Band. Zürich, Orell. —— 20 *Gr.* Versae continentur fabulae Hecuba, Iphigenia in Aulide, Phoenissae, et Hippolytus. Interpres fuit *J. J. Steinbrüchel.*

2) duae fabulae.

1789, 8. Hekabe und Andromache, zwei Trauerspiele des Euripides, mit erklärenden und kritischen Anmerkungen übersetzt von Chph. F. Ammon. Erlangen, Palm. —— 38, 208 pp. 14 *Gr.* Oratione soluta versio facta est.

Cc) *Singulae fabulae.*

1) Hecuba.

aa) *integra.*

1605, 8. Hecuba ins Deutsche übersetzt von M. Wohlfart. Strassburg.

1787, 8. Hekuba ein Trauerspiel des Euripides übersetzt und mit Anmerkungen von J. Bapt. von Alxinger. —— *V.* Deutscher Merkur. Versio oratione ligata facta est. Rep. 1788.

1788, 8. —— *V.* in *Alxingeri* Gedichten. (Klagenf. u. Layb.) Vol. I.

1788, 8. Hekuba, ein Trauerspiel des Euripides, aus dem Griech. übersetzt mit beigefügten erklär. Anmerkungen von Gtlr. Benj. Mathesius. Lpz., Weidmann. —— 123 pp. 8 *Gr. V.* 1827.

1800, 8. Hekuba. Ein Trauerspiel des Euripides. Aus dem Griechischen (*von F. H. Bothe*). Altona, Hammerich. 1800. —— 88 pp. 6 *Gr. V.* 1815.

1805, 8. Die Hekabe des Euripides im Sylbenmasse des Originals übersetzt von Ch. F. Pregizer. —— V. *Hauffii* Zeitschr. für klass. Litterat. T. I. P. I. p. 161 sqq.

1811, 8. — übers. von Stöver. —— *V.* eiusdem Vermischte Schriften. Götting., Dieterich.

1815, 8. — in Jamben übersetzt. Altona, Hammerich. —— 6 *Gr. V.* 1800.

1827, 8. Euripides Hecabe, aus dem Griech. übers. von F. Stäger. Halle, Waisenhausbuchh. —— 16 *Gr.* eb. membr. 1 *Th.* Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1829. no. 75.

1827, 12mai. Euripides Hekuba, ein Trauerspiel; aus dem Griech. mit beigefügten erklär. Anmerkk. von G. B. Mathesius. Neue Auflage. Lpz., Weidmann. —— 8 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1789, 8. Des Euripides Hekuba von v. 895 sqq. an übersetzt, von I. C. F. Heinzelmann. —— *V.* eiusdem Philosophische Blicke auf Wissenschaften. (Halle.) Vol. I.

1797, 8. Probe einer metrischen Verdeutschung der Hekuba, von F. Reinh. Ricklefs. —— V. *Eggersii* Deutsches Magazin. (Altona) m. Aug. p. 188—201.

2) Orestes.

1798, 8. Orestes, Trauerspiel des Euripides, übersetzt von F. H. Bothe. —— *V.* Archiv der Zeit und ihres Geschmacks. (Berlin.) m. Iun. no. 3; m. Iul. no. 3; m. Dec. no. 6.

3) Phoenissae.

aa) *integrae.*

1827, 8mai. Euripides Phoenizierinnen; aus dem Griech. übersetzt mit Anmerkungen von F. Stäger. Halle, Grunert. —— 98 pp. 9 *Gr.* Eandem viam in vertendo atque in Aeschyli fabularum versionibus prosecutus est Stäger, et scientia linguae graecae adiutus fidam versionem ligata oratione confecit. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1829, no. 119. p. 475 sqq.

1829, 8. Euripides Phönikerinnen, metrisch verdeutscht und mit einigen Anmerkungen begleitet von H. Knebel. Essen, Bädeker. —— VIII, 91 pp. 16 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1771, 4. Versuch einer deutschen Uebersetzung der drei ersten Aufzüge von des Euripides Phönizieriunen von I. Ph. Ostertag. Wetzlar.

1787, 8. Der Dialog des Eteocles und Polynices, von Iulia Clodius, geb. Stölzel. —— *V.* eiusdem Vermischte Schriften. (Leipz.) T. VI.

1789, 8. Ein Stück der Phönizierinnen bis zum zweiten Chor, von F. Schiller. —— *V.* eiusdem Thalia. (Lpz.) Iambico metro versio facta est.

1793, 8. Iokaste und ihre Söhne. Scene aus Euripides Phönizierinnen, von K. Ph. Conz. —— *V.* eiusdem Analekten. (Lpz.) no. 13. p. 171.

4) Medea.

aa) *integra.*

1794, 8. Uebersetzung der Medea des Euripides von I. B. von Alxinger. —— *V.* eiusdem Neoeste Gedichte. Wien.

1811, 8. Euripides Medea, übersetzt u. mit e. Abhandlung begleitet von Hier. Müller. Erfurt, Keyser. —— 18 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1795, 8. Probe einer Uebersetzung der Medea, (*von Ch. W. Ahlwardt.*) —— *V.* Neuer deutscher Merkur. P. III. no. 4.

5) Hippolytus.

1791, 8. Des Euripides Hippolytus von v. 198 an, übersetzt von K. Ch. W. Wucherer. —— *V.* eiusdem dissertationem de Euripidis Hippolyto. (Erlang.) p. 22 sqq

1825, 8. Euripides Hippolytus metrisch übersetzt von 310—352. —— *V.* *Seebodii* Archiv f. Philologie u. Paedagogik. IV. p. 748 sq.

6) Alcestis.

aa) *integra.*

1774, 8. Alceste, ein Trauerspiel des Euripides, aus dem Griech., nebst einer Abhandlung von Dav. Ch. Seybold. Leipz., Weygand. —— 8 *Gr.* *V.* 1826.

1826, 8 mai. Alceste. Trauerspiel des Euripides. Deutsch. Nebst einer Abhandlung von C. Seybold. Zweite ganz umgearbeitete Ausgabe von W(*agner*). Leipz., Weygand. —— XVI, 96 pp. 12 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1783, 8. Die sterbende Alcestis, von L. Th. Kosegarten. —— *V.* Deutsches Museum. m. Iun.

7) Iphigenia in Aulide.

aa) *integra.*

1584, 8. Iphigenia von Aulis, durch Michael Bapsten, von Rochlitz. —— Haec rarissima versio sine a. notitia prudiit.

1772, 8. Iphigenia in Aulis, ein Trauerspiel des Euripides, von H. P. K. Henke. —— V. *Schirachii* Magazin der deutschen Kritik.

1778, 8. *Iphigenia* in Aulis, ein Trauerspiel des Euripides, aus dem Griech. übersetzt von I. Bernh. Köhler. Berlin. —— 8 *Gr.*

1789, 8 mai. Iphigenia in Aulis. Uebersetzt aus dem Euripides von Schiller. —— *V.* eiusdem Thalia fasc. VI. et VII. Rep. 1807.

1807, 8. — Tübingen, Cotta. —— 108 pp.

bb) *Delectus.*

1733, 8. Des Herrn Racine Trauerspiel, Iphigenia, vor einigen Jahren ins Deutsche übersetzt, nunmehro aber mit einer Vorrede und einem Auszuge aus der griechischen Iphigenia des Euripides ans Licht gestellet von I. Ch. Gottscheden. Leipz.

1779, 8. Auszüge aus der Iphigenia in Aulis von Euripides, übersetzt und kritisch zergliedert von Lorenz Westenrieder. —— *V.* eiusdem Reden und Abhandlungen. München.

8) Troades.

1783, 8. Die Troianerinnen des Euripides von v. 1275—1334 übersetzt von L. Th. Kosegarten. —— *V.* deutsches Museum, m. Iul.

9) Helena.

1780, 8. Helena in Aegypten; ein Trauerspiel des Euripides; aus dem Griech. übersetzt (*von Fel. Nüscheler.*) Zürich. —— Oratione soluta versio facta est.

1805, 8. Euripides Helena übersetzt von Wieland. —— *V.* eiusdem Neues Attisches Museum, Vol. I. P. I. p. 47—158.

10) Ion.

1803, 8. Euripides Ion, übersetzt mit Anmerkungen von C. M. Wieland. Lpz., Schmidt. —— 1 *Th.* *V.* 1803.

1803, 8. — übersetzt von C. M. Wieland. —— *V.* eiusdem Attisches Museum Vol. IV. P. III.

11) Electra.

1789, 8. Ein Versuch einer Uebersetzung der Elektra des Euripides, von Schiller. —— *V.* eiusdem Thalia P. VII.

1791, 8. Probe einer metrischen Uebersetzung der Elektra des Euripides, von I. I. H. Nast. —— *V.* ib. P. XII.

12) Cyclops.

aa) *integra.*

1828, 8. Der Kyklops. Ein Satyrspiel des Euripides. Nebst einer ästhetischen Abhandlung über das Satyrspiel von W. Genthe. Halle, Reinike. —— 14 *Gr.* Commentatio maxime secundum Jacobsium atque Schlegelium conscripta est.

bb) *Delectus.*

1791, 8. Euripidis Cyklop, aus dem Griech. übersetzt, mit Anmerkungen. Erster und zweiter Akt, von I. Ge. Ch. Höpfner. —— *V.* Archiv der deutschen Gesellschaft zu Königsberg, m. Iun.

1792, 8. Euripidis Cyklops, aus dem Griech. übers. mit Anmerkungen. Dritter Akt, übers. von J. G. Ch. Höpfner. —— *V.* Neues Magazin f. Schulen. (Gött.) Vol. I. P. I. no. 6.

1793, 8. Die Cyklopen-Philosophie und das Cyklopenrecht in Nuce aus dem Cyklops des Euripides, v. 315 — 345 von C. M. Wieland. —— *V.* Neuer deutscher Merkur, m. Iun. p. 199 — 203.

C. gallicarum.

Aa) *Omnes fabulae.*

1782, 8. Tragédies d'Euripide, traduites en françois, par P. Prévost. Paris. *Voll. IV.* —— Duodecim tantum fabulae exhibentur, omissis Hippolyto, Alceste, Iphigenia in Aulide et in Tauris, quas Brumoy postea vertit et cum Prevostii versione ceterarum fabularum in *Théâtre des Grecs* inseruit. *V.* 1796.

1785, 8. —— *V.* Théâtre des Grecs par Brumoy. Vol. IV — IX. *V.* 1826.

1796, 12. — Seconde édition. Paris., Pissot. *Voll. IV.* —— *V.* 1782.

1826, 8. —— *V.* 1785 anteaque Aeschylus. II. C. Aa.

Bb) *Singulae fabulae.*

1) Hecuba.

1544, — 1550, 12. Tragédie d'Euripide, nommée Hécuba, traduite de Grec en rythme françoise (*par Lazare de Baif*). Paris, de l'imprimerie de Rob. Estienne.

1783, 8. Hecube, tragédie d'Euripide, trad. du grec, par J. Nic. Belin de Ballu, avec des remarques. Paris, Knapen et fils. —— 70 pp.

(1793,) 8. — en 3 actes et en vers, imitée du grec d'Euripide. —— 70 pp.

2) Iphigenia in Aulide.

1550, 8. L'Iphigénie (*en Aulide*) d'Euripide tournee de grec en vers français, par l'auteur de l'Art poétique (*Thomas Sibillet*, ou *Sebilet*, avocat au Parlement de Paris). à Paris en la boutique de Gilles Corrozet. —— In Catalogue des livres imprimés de la bibl. du Roi-B. L. T. I. p. 265 no. 410 annus 1549 indicatur. *Barbier* autem in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes T. III. p. 124 sq. no. 9908, quem secutus sum, indicat 1550.

3) Electra.

1750, 12. Electre d'Euripide, tragédie traduite du grec (*par M. Larcher*). Paris, Cailleau. —— Sic in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes par Barbier, (1806, 8) T. I. p. 200 no. 1589. indicatur. *V.* 1755.

1755, 12. —— *V.* in Théâtre bourgeois. (Paris, Duchesne.) no. 2.

D. italicarum.

Aa) *Omnes fabulae.*

1743 — 1754, 8 mai. —— *V.* antea I. AA. Aa).

1828, 8. Tragedie di Euripide, tradotte da Felice Belloti, con note. Milano, Tipografia de' Classici Italiani.

Bb) *Plures fabulae.*

1) Fabulae quatuor.

1747, 4. Tragedie trasportate dalla Greca nella Italiana Favella da Monsignor Cristoforo Guidiccioni Lucchese

Vescovo d'Ajace in Corsica. In Lucca MDCCXLVII. Nella Stamperia di Filippo Maria Benedini. Con licenza de' Superiori. —— Continentur hac versione Sophoclis Electra: et Euripidis Bacchae, Supplices mulieres, Andromache et Troades.

2) Fabulae duae.

1729, 8. Le due Ifigenie d'Euripide in Aulide, e in Tauri tradotte in Verso Toscano sciolto dal Patre Don Giambattista Caracciolo Cherico Regolare Accademico Etrusco: col Testo Greco: E coll' Annotazioni del medesimo. In Firenze M.DCC.XXIX. Nella Stamperia di Sua Altezza Reale per il Tartini, e Franchi. Con licenza de' Superiori. —— Ex hac indicata repetitam editionem v. antea I. AA. Bb) 3).

Cc) *Singulae fabulae.*

1) Hecuba.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. Hecuba tragedia di Euripide Poeta, tradotta in lingua volgare per Giovanbatista Gelli. —— 27 *ff.* Haec rarissima editio typis Iuntae impressa circa a. 1519 prodiit. Sic *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes T. III. p. 408. no. 9.

—, 8. Ecuba Tragedia d'Euripide. —— Circiter a. 1710 impressa est editio. Interpretis nomen non notum est.

β) Cum a. et l. notitia.

1543, 8. L'Hecuba, Tragedia di M. Lodovico Dolce tratta da Euripide. Venetia appresso Gabriel Giolitu de' Ferrari. MDXLIII.

1549, 12. L'Ecuba, Tragedia d'Euripide, tradotta da Lodovico Dolce di nuovo ristampata. In Vinegia, appresso Gabriel Giolito de' Ferrari.

1560, 12. La Hecuba Tragedia di M. Lodovico Dolce. Di nuovo ricorretta e ristampata. —— Inter Tragedie di M. Lodovico Dolce *etc.* In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari. MDLX.

1566, 8. — In Vinegia per Domenico Farri.

1569, 12. — Venez. —— Rep. 1748.

1592, 8. L'Hecuba d'Euripide novamente tradotta da Giovanni Balcianelli Vicentino. Al M. Illustre Sig. il Sig. Conte Bernardino Porto. In Verona, MDXCII. Nella Stamparia di Girolamo Discepolo. Con licenza della Santa Inquisitione.

1725, 4. Ecuba Tragedia d'Euripide tradutta dall' Ab. Mario Guarnacci Gentiluomo Volterrano e Accademico Fiorentino con alcune annotazioni. Firenze, per Domenico Ambrogiu Verdi.

1733, 4. Ecuba Tragedia di Euripide tradotta dal Greco nell' Italiana favella da D. Antonio Stratico Cretense Cittadino Originario Veneto Rettor, e Maestro del Collegio Cottunio di Padova, umiliata dallo stesso a Sue Eccellenze Gio: Francesco Morosini Cav. Riformatur, Andrea Soranzo Procurator Riformator, Pietro Grimani Cav. Riformator. E a tutto l'Ordine Amplissimo degl' Illustrissimi & Eccellentissimi Signori Riformaturi. Rappresentata nel medesimo Collegio dagli Alunni li 8. Febbraiu 1733. In Padova, MDCCXXXIII. Per il Penada. Con Licenza de' Superiori.

1744, 8. Ecuba Tragedia d'Euripide tradotta in versi toscani dal Sig. Stefano Pallavicini. —— *V.* eiusdem Opere. (Venez., presso Giamb. Pasquali) p. XLIX sqq.

1748, 8. Ecuba Tragedia di M. Lodovico Dolce tratta da Euripide. Venezia, appresso Agostino Savioli. MDCCXLVIII. Con Licenza de' Superiori. —— *V.* 1569.

1813, 4. Traduzione dell' Ecuba di Euripide, di M. Bandello, tratta da un codice Vaticano e per la prima volta publlic. da Gugl. Manzi. Roma, de' Romanis.

2) Phoenissae.

—, 8. Le Feniciane Tragedia d'Euripide (*trad. da Zaccaria Valaresso*). —— Prodiit sine l. et a. notitia.

3) Hippolytus.

1730, 8. L'Hippolito Tragedia del Greco Euripide trasportata in versi sciolti nel nostro idioma da Benedetto Pasqualigo. Venezia per Angelo Geremia MDCCXXX. —— Ex latino sermone in italicum conversa est fabula.

1789, 8. Ippolyto d'Euripide, recato in verso italiano del Fr. Boaretti. Venezia, Fracasso.

4) Alcestis.

1599, 8. Alceste Tragedia d'Euripide, tradotta dal Mag. Hieronimo Giu-

stiniano nella morte della Moglie. In Genova, appresso Giuseppe Pavoni. 1599. Con Licenza de' Superiori.

1735, 12. L'Alceste Tragedia di Euripide tradotta di Greco in verso Toscano (*dal Giovambattista Parisotti*), e dedicata all' Eminentiss. e Reverendiss. Principe Lodovico Pio della Mirandola, Cardinale di S. Chiesa. —— *V.* Raccolta d'Opuscoli Scientifici e Filologici. T. XII.

1804, 8 mai. L'Alceste di Euripide, volgarizzata dal C. Vittorio Alfieri. Londra.

5) Supplices mulieres.

1799, 8 mai. Le Supplizi. Tragedia di Euripide volgarizzata e fornita di Annotazioni da L. Mar. Bucchetti. Con alcune osservazioni sulla Democrazia e sulle Legislazioni delle moderne Repubbliche. Venezia, Audreola.

6) Electra.

1789, 8. L'Electra di Euripide, recata in verso ital. dal' Fr. Boaretti. Venezia, Fracasso.

7) Cyclops.

1728, 4. Il Cyclope d'Euripide, trad. da Ant. Maria Salvini. —— *V.* eiusdem versionem: Di Isacco Casaubono della Satirica Poesia de' Greci, e della Satira de' Romani. Libri due Tradotti dal Latino in lingua Toscana. *etc.* In Firenze. M. DCCXXVIII. appresso Giuseppe Manni *etc.*

1749, 8. Il Ciclope Componimento Satirico di Euripide. *Ω τριθαλιοι απαντες οι φυσωντες εφ' εαυτοις μεγα.* Men. ap. Stob. In Padova. CIƆIƆCCXLIX. appresso Giuseppe Comino. Con Licenza de' Superiori.

E. anglicarum.

Aa) *Omnes fabulae.*

1781 — 1784, 4. The Tragedies of Euripides translated (*by R. Potter*). Lond., Dodsley. *Voll. II.* —— 12 *sh.* Versiones Aeschyli et Sophoclis, quas Potter confecit, huic praeferendae sunt. Conf. *MR.* 1782. m. Oct. p. 241 — 246. Rep. 1814.

1782, 4. The Nineteen Tragedies and Fragments of Euripides. Translated by Michael Wodhull, Esq. Lond., Payne and Son. *Voll. IV.* —— 1 *L.* 4 *sh.* et 2 *L.* Versio est fida, sed in dialogis paulo durior. Conf. *CR.* m. Nov. 1782 p. 349 — 359. Rep. 1809.

1809, 8. — New edition corrected. Lond. *Voll. III.* —— 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.* In ch. m. tantummodo 50 exx. impressa sunt. *V.* 1781.

1814, 8. — Oxford. *Voll. II.* —— 12 *sh.* *V.* 1781.

Bb) *Plures fabulae.*

1) Fabulae quinque.

1759, 4. The Tragedies of Euripides, Hippolytus, Iphigenia in Aulis, and in Tauris, Alcestis and Cyclops, translated into English, and Extracts from the other Tragedies of Euripides, in the Greek Theatre of Father Brumoy. Translated by Mrs. Charlotte Lenox. *Voll. III.*

2) Fabulae quatuor.

1780, 8. Select Tragedies of Euripides (viz. *the Phoenissae, Iphigenia in Aulis, the Troades, and Orestes*), translated from the original. Greek (*by James Bannister*). Lond., Conant. —— 6 *sh.* Versio est satis fida, sed parum Euripidis indoli consentanea.

1822, 8. The Hecuba, Orestes, Phoenician Virgins, and Medea, of Euripides, literally translated into English Prose, with Notes. Oxford. —— 8 *sh.*

3) Fabulae duae.

1822, 8. The Hippolytus and Alcestis of Euripides, literally transl. into English Prose, with Notes. Oxford. —— 4 *sh.* 6 *d.*

1828, 8. The Bacchae and Heraclides of Euripides, translated into English Prose, with Notes. Oxford. —— 4 *sh.* 6 *d.*

Cc) *Singulae fabulae.*

1) Hecuba.

1726, 4. Hecuba, a Tragedy of Euripides, translated into English by Richard West. London.

1749, 8. Hecuba, a Tragedy of Euripides, translated from the Greek into English, by Thomas Morell. Lond.

2) Phoenissae.

α) Sine a. notitia.

—, 4. Iocasta: A Tragedie written in Greke by Euripides, translated and

digested into Acte by Geo. Gascoygne, and Fran. Kinwelmershe of Grayes Inne, and there by them presented, 1566. —— In libro: An Huodred sundrie Flowres bounde vp in one small Pnesie. Imprinted by Henry Bynneman at Loudon, fur Richard Smith. Gascoigne secundum, tertium, qointum actum; Kinwelmersh vero primum et quartum vertebat. Versio rep. est a. 1575 et 1587. Versio ipsa, quae nnu stricte ad verbum facta est, sed seosum vel paraphrasi vel contractione reddit, a linguae anglicae indole saepissime abhurret.

β) Cum a. notitia.

1575, 4. —— In libro: Poesies of George Gascoigne Esquire. Loudon, by Henry Bynuemau. 1575.

1587, 4. —— *V.* in: The whole woorkes of George Gascoigne Esqoyre: Newly cumpyled iuto one Volume. Loudon, imprinted by Abel Jeffes. 1587.

3) Alcestis.

1816, 8. Alcestis of Euripides, burlesqued by Isaschar Styrke. Loud. —— 5 *sh.* 6 *d.*

4) Iphigenia in Tauris.

1753, 8. Iphigenia in Tauris. A Tragedy, translated from the Greek of Euripides; by Gilbert West, Esq. LL. D. —— *V.* eiusdem Translation of the Odes of Pindar with several other Pieces in Prose and Verse. (Lond.) Vol. I. p. 137—236. In *Brüggemanni* View of the english editions *etc.* (Stettin, 1797, 8) p. 95 etiam indicatur: The Iphigenia of Euripides translated into English, by Lady Ioanna Lomley, *etc.* died in 1609. Quaenam sit Iphigenia, uesciu.

F. hispanicarum.

1) Hecuba.

1774, 8. Hecuba, tragedia d'Euripides, traducida por Fern. Perez de Oliva. —— *V.* in Paruaso español (Madr.) T. VI. p. 251 sqq.

2) Medea.

1599, 8. Medea d'Euripides, trad. da P. Sim. Abril. Barcellona.

G. hollandicarum.

1813, 8. Medea, vertald door Jan Ten Brink. Amsterd., Jan ten Brink.

III. *Illustrantia Euripidem scripta.*

Duae vitae Euripidis et praemonita quaedam ad eius Hecubam Graece e codice Hafniensi edidit O. D. Bloch. —— V. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellanea critica Vol. I. P. II. p. 394—398.

Εὐριπίδου βιος. E codice Vindobonensi 119 nunc primum editus. —— *V.* ephem. schol. univ. 1828. II. oo. 2. p. 9 sq.

1534 (non 1524), 8. *Σχολια των πανυ δοκιμων εἰς ἑπτα τραγῳδιασ του εὐριπιδου, συλλεγεντα ἐκ διαφορων παλαιων βιβλων και συναρμολογηθεντα παρα ἀρσενιου ἀρχιεπισκοπου μονεμβασιασ.* Scholia in septem Evripidis Tragoedias ex antiquis exemplaribus ab Arsenio archiepō monēbasię collecta, & nunc primum in lucem edita. — Ne quis haec impune excudat Illustrissimi Senatus Veneti decreto cautum est. M.D.XXXIIII. *In fine: ΕΝΕΤΙΗΣΙ ΠΑΡΑ ΛΟΥΚΑ ΑΝΤΩνιῳ τῳ ἰουντῳ. οὐ μην γε ἀνευ προνομιου.! Χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ τριακοςῳ τεταρτῳ. ἐλαφηβολιωνος τεταρτη φθινοντος.* — Venetijs in officina Lucaeantonij Iuntae cū priuilegio M.D.XXXIIII. die XXIIII Decembris. — Index chartarum. — * A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM NN. Omnes sunt quaterniones praeter * qui est dueruio. —— Bibl. sen. Lips.

1544, 8. *ΣΧΟΛΙΑ των πανυ δοκιμων εις ἑπτα τραγωδιας του εὐριπιδου συλλεγεντα ἐκ διαφορων παλαιων βιβλων, και συναρμολογηθεντα παρα ἀρσενιῳ ἀρχιεπισκοπῳ μονεμβασιας.* Scholia in septem Evripidis tragoedias ex antiquis exemplarib. ab Arsenio archiepiscopo Monembasiae collecta, nuncq; denuo multo quam antea emendatiora in lucem edita. BASILEAE, PER Ioannem Heruagium 1544. *In fine: ΕΤΥΠΩΘΗ ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, αναλωμασι ἰωαννου του ἑρβαγιυ, τῳ ἀπο της ἐνσαρκου οἰκονομιας χριςου ἐτει χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ τεσσαρακοςῳ τεταρτῳ, μεταγειτνιωνος μηνος.* —— Bibl. seo. Lips.

1559, 4. Aristologia Euripidea graeco-latina, hoc est, Euripidis Sententiae memorabiles, per Mich. Neandrum collectae. Basileae, I. Oporinus.

Notae philologicae et grammaticae in Euripidis Tragoedias: e variis Virorum doctorum Commentariis maxima ex Parte selectae, et Textui Matthiaeano accommodatae. Lond. 1828, 8. *Voll. II.* — 18 *sh.*

Index Graecitatis Euripideae. Auctore Ch. Dan. Beckio. Editio accuratior: cui nunc primum accedit praecipuarum Editionum, quoad Versuum Notationem attinet, Collatio. Cantabr. 1829, 8. — 15 *sh.*

( ) Animadversiones in Euripidem. — *V.* In Miscellaneis observatt. (Amst., 1732, 8) Vol. I. T. II. p. 150 sqq. Vol. II. T. I. p. 92 sqq. T. III. p. 321 sq. Vol. VI. T. III. p. 583 sqq.

( ) Index locorum, ex Euripidis Hecuba et Oreste ab Eustathio in Commentario ad Homerum citatorum, accommodatus ad paginas edit. Basil. 1560. — *V.* Monthly Review. Vol. XXIX. p. 332—334. Rep. in Fabricii Bibl. Gr. Vol. I. p. 475 ed. Harles.

( ) Ueber Euripides. — V. *F. A. Wolfii* Museum der Alterthumswissensch. Vol. II. p. 383—390.

( ) Coniecturae criticae in Auctores graecos. — *V.* Diarium class. no. III. p. 563 sqq.

( ) Commentarius de dialogis Euripideis. — *V.* in Diario class. no. III. p. 609—617.

( ) Notae in Euripidis Medeam edit. Porson. — V. *ib.* no. XX. p. 412.

(*G. B.*) In Carmina epodica Euripidea Commentarius. — V. *ib.* no. XV. p. 140—149; XVII. p. 15—26; XVIII. p. 293—304; XIX. p. 34—43; XX. p. 369—377; XXI. p. 25—33.

— —: Euripides Emendatus. — V. *ib.* no. XXIV. p. 467—470.

— —: In Euripidei Phaethontis Fragmenta notae. — V. *ib.* no. LII. p. 306—373. Rec. sunt in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis crit. Vol. I. P. I. p. 17—26.

( ) Euripidis Phoenissae emendatae. — V. *ib.* no. XLVII. p. 129—134.

( ) Observationes criticae in Euripidem. — V. *ib.* no. XXIII. p. 30—35.

(*G. T. X.*) On the Philosophical Sentiments of Euripides. — V. *ib.* no. XXVII. p. 112—125; XXVIII. p. 305—319.

( ) Variae lectiones ad Euripidem. — V. *ib.* no. XXXIII. p. 188—190. Ad Hecubam, Orestem, Phoenissas, Medeam, Hippolytum, Andromachen, Iphigeniam in Aulide et Iphigeniam in Tauris.

( ) Correction, by conjecture, of Euripides in the 336th line of the Phoenissae, edit. Valck. 4, 1755, Barnes, and Beck 335, Pearson 340. — V. *ib.* no. XXX. p. 99 sq.

(*S. Y.*) Notulae in Euripidis Medeam. — V. *ib.* no. LV. p. 114—122; LVI. p. 317—324; LXIII. p. 157—165.

( ) Euripidis Heracl. 1014 interpretatus. — V. *ib.* no. LVII. p. 213 sq. Hic locus ab *Elmsleii* quidem studiis illustratus est.

( ) Notulae in Euripidis Tragoedias. — V. *ib.* no. LXX. p. 234 sq.

( ) Annotatio in Euripidis Medeam ex recensione Ric. Porsoni. — *V.* Museum crit. Cantabr. T. II. p. 1—44.

( ) Annotatio in Euripidis Iphigeniam Tauricam ex recens. A. Seidleri. — V. *ib.* T. II. p. 273—307.

( ) Notulae in Euripidis Tragoedias. — *V.* In *Seebodii* Archiv 1829, no. 2.

C. W. *Ahlwardt*: Die Hekube des Euripides kritisch und metrisch geordnet. — *V.* ephem. scholast. univ. 1828. II. no. 22. p. 169—173.

Giov. Christof. *Amaduzzi*: Lettere sopra un antico marmore contenente il Catalogo delle tragedie d'Euripide *etc.* Luca, 1767, 4. — Idem monumentum rep. est in Theatro Graec. T. IV. p. 313.

Ch. F. *Ammon*: Disputatio de Euripidis Hecuba, subiunctis observationibus in eiusdem Tragici Andromacham. Erlang., 1788 (*non* 1784), 4. — 28 pp.

Bened. *Averan*ii in Euripidem Dissertationes XXVI. — *V.* eiusdem Opera. (Flor., 1717, f.) T. I. p. 391 sqq.

C. A. Maur. *Axt*: Commentatio, qua quindecim esse in Euripidis Supplicibus chori personas demonstratur. Prugr. Cleve, 1826, 4. — 13 pp. Conf. censuram in *Iahnii* Annal. 1827. II. p. 433—437.

E. H. *Barker*: Critical and explanatory Notes on the Hippolytus of Euripides, with strictures on some remarks of Professor Monk. — *V.* eiusdem Classical Recreations. (Ld., Valpy. 1812, 8). p. 117—146.

— —: Hippolytus of Euripides illustrated. — V. *ib.* p. 290—299.

— —: An application of the doctrine of the association of ideas to the illustration of several passages in the Hippoly-

tus, and the Agamemnon. —— V. *ib.* p. 318 sqq.

— —: Hippolytus illustrated. —— V. *ib.* p. 337 sqq., p. 343 sqq., p. 390 sqq., p. 401 sqq.

— —: Explanation of three passages in the Hippolytus. —— V. *ib.* p. 363—376.

— —: Critical and Explanatory Remarks on the Hippolytus Stephanephorus, with Strictures on the Notes of Professor Monk. —— *V.* Diariom class. XI. p. 347—352; p. 392 sq.; XIII. p. 206—213; XV. p. 81—88; XVII. p. 133—136.

Ch. *Batteux:* Observations sur l'Hippolyte d'Euripide et la Phedre de Racine. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLII. Mém. p. 452 sqq.

Sam. *Battieri* Observationes in varias Euripidis tragoedias. —— *V.* in Museo Helvetico (Turici.) Part. XVII. p. 30 sqq.; P. XIX. p. 341 sqq.

Casp. *Bax:* Disputatio inaug. de naturae simplicitate in Euripidis Oreste. Trj. ad Rh., 1616, 8.

Ch. Dan. *Beck:* Specimen observationum criticarum in Euripidis Hippolytum. Lps., 1775, 4.

— —: Exercitatio critica de Rheso, supposito Euripidis dramate. Lps., 1780, 4.

Trg. F. *Benedict:* Progr. quaedam ad Euripidis Hippolytum notae. Proluss. I—V. Torgav. 1794—1797, 4.

— —: Observationes ad Euripidis Hecubam. Progrr. II. Schneeberg., impr. Fulde. 1822 et 1823, 8. —— 32, 32 pp.

— —: Observationes ad Euripidis Hecubam et Orestem. Progr. Schneeberg., impr. Fulde. 1824, 8. —— 36 pp.

— —: Observationes ad Euripidis Orestem. Progr. Schneeberg., impr. Fulde. 1825 et 1826, 8. —— 24, 31 pp.

Rich. *Bentley:* A dissertation on the Epistles of Euripides. —— V. *W. Wottoni* Reflections upon ancient and modern Learning. Lond., 1697, 1705, 8.

O. D. *Bloch:* Varietas lectionis codicis Bibl. Reg. Havn. no. 3549 in 8vo collati cum editione Euripidis Porsoniana Lipsiae iterum repetita 1807 in Hecuba, Oreste et Phoenissis. —— V. *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellanea crit. Vol. I. P. III. p. 477—486; P. IV. p. 630—637. Repetita est in Diario class. no. LVI. p. 199—208.

C. J. *Blomfieldii* Animadversiones quaedam in Euripidis Supplices et Iphigenias, quae ex edd. Marklandi Oxonii nuper recusae sunt. —— *V.* Museum crit. Cantabr. T. I. p. 181—193.

H. *Blümner:* Ueber die Medea von Euripides. Lps., Sommer. 1790, 8. —— 68 pp.

Abr. *Blussé:* Observationes in Euripidis Hippolytum. Dissertatio praeside Luzac. LB., 1792, 8.

A. *Böckh:* —— *V.* Aeschylus III.

I. H. *Boecleri* Comparatio inter Hippolytum Euripidis et Senecae. —— *V.* inter eiusdem Dissertationes Academ. (Arg. 1701, 4) T. I. p. 1158 sq.

C. A. *Böttiger:* Alceste, mehr Wahrheit als Fabel. —— *V.* Neuer deutscher Merkur 1792. I. 2. p. 113—130

— —: De Medea Euripidea cum priscae artis operibus comparata. Proluss. II. Vimar., 1803, 4. —— Prima recusa est in A. Matthiae Miscellan. philol. I. p. 115 sqq. 318 sqq.

— —: Verbesserung eines Bruchstücks aus der verloren gegangenen Tragödie des Euripides, aus dem Erechtheus. —— *V.* eiusdem Amalthea Vol. II. p. 312 sqq. Hoc fragmentum Lycurgus in orallone in Leocratem (ed. Osann. 104 sq.) nobis adservavit.

— —: Euripides Bacch. 109 ed. Matth. erklärt. —— *Ib.* Vol. I. p. 16.

Frd. *Bouterweck:* De philosophia Euripidea sive de philosophandi generis, quo Euripides in tragoediis suis exornandis usus est, fontibus ac ratione. —— *V.* Commentatt. soc. Reg. Scient. Goetting. recent. Vol. IV. (1819) p. 3—34.

J. H. *Bremi:* Ueber zwei Ausgaben der Iphigenie in Aulis, den Anfang und das Ende des Drama, und über einzelne Stellen dieses Stücks. —— *V.* Philologische Beiträge aus der Schweiz. T. I. no. 6. T. II. (Zürich. 1819, 8.)

— —: Einige Bemerkungen bei Gelegenheit der Lectüre von Euripides Supplices. —— *V.* ephem. schul. univ. 1828. II. no. 33. p. 257—264; no. 34. p. 265—272.

— —: Bemerkungen zu Euripides Hercules furens. —— V. *ib.* no. 154. p. 1193—1200.

— —: Zu Euripides Alcestis. —— V. *ib.* 1829. no. 48. p. 393—397.

G. Nic. *Busch:* Observationum ad Euripidis Phoenissas Specimen. Rostoch., litt. Adlerianis. 1826, 4. —— 36 pp. 8 *Gr.*

Ph. *Buttmann:* De duobus locis Euripidis Hippolyti. —— V. *Wolfii* et *Buttmanni* Museum der Alterthumswissen-

schaft. Vol. II. P. II. (Berlin, 1800, 2) p. 383—387.

J. C. C. *Cunerth:* Progr. de Euripidis Medea v. 217—221. Görlitz, 1817, 4.

Cp. *Dahl:* Comparatio inter Hippolytum Euripidis et Phaedram Racinii. P. II. Ups. 1799 et 1800, 4. —— 24 pp.

Ric. *Dawes:* Observationes in Euripidem. —— *V.* eiusdem Miscellanea critica. Iterum edidit Th. Burgess. Ox., 1781, 4.

L. *Dupuy:* Remarques critiques sur le texte et sur les traductions de l'Iphigenie en Tauride, tragedie d'Euripide. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXI. Hist. p. 173 sqq.

— —: Remarques critiques sur le texte et sur quelques traductions de l'Hippolyte, tragedie d'Euripide. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLI. Mém. p. 433 sqq.

Pet. *Elmsley:* Annotatio in Euripidis Iphigeniam Tauricam ex recens. A. Seidleri. —— *V.* Museum crit. Cantabr. T. II. p. 273—307; et in Musgrav. edit. Lips. Iphig. p. 202—232.

C. G. A. *Erfurdt:* Emendationes ad Euripidem. —— Praemissae sunt Catalogo lectionum aestivarum in acad. Regiom. 1812, 4. et hibernarum 1812—1813. *V.* Acta soc. phil. Lips. T. II. p. 376—382.

Gf. *Faehse:* Varietas lectionis Scholia et Glossae in Euripidis Tragoedias. —— *V.* eiusdem Sylloge lectionum graecar. Glossarum scholiorum in tragicos graecos. (Lps, libr. Weidmann. 1813, 8) p. 271—296.

Cl. Fr. *Fraguier:* L'ancienneté des symboles et les devises establie sur l'autorité d'Eschyle et d'Euripide: avec quelques remarques sur les passages de ces deux poetes. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr T. II. Mém. p. 438 sqq.; ed. 8. T. IV. Mém. p. 66 sqq.

F. *Franke:* Commentationum de Cyclope Euripidis criticarum et grammaticarum Spec. I. *Progr.* Rinteln. 1829, 4. —— 42 pp.

Rob. *Froriep:* Specimen animadversionum in versus nonnullos Euripidis Hippolyti. Vimariae, 1823, 8. —— 26 pp. Conf. de hac non prorsus contemnenda scriptiune *Seebodii* Krit. Bibl. 1823, Vol. II. p. 671 sqq.

C. W. *Göttling:* Phaethon, Tragoedie des Euripides. —— V. *Göthii* librum: Ueber Kunst und Alterthum Vol. VI. P. I. p. 152—158.

F. A. *Gotthold:* Bemerkungen über die Herakliden des Euripides. *Progr.* Königsberg, Nicolovius. 1827, 4 mai. —— 44 pp.

I. *Gurlitt:* Animadversionum ad veteres auctores spec. I., quo actum oratorium in schola Bergensi habendum indicit. 1800. —— *V.* Commentarius soc. philol. Lips. Vol. I. P. II. p. 199—203.

I. F. *Haberfeldt:* Euripidis ingenium ad Aristotelis Poët. cap. XIII. 14 breviter adumbratur. Lps., 1789, 8. —— 31 pp.

I. Mich. *Hamann:* Chorum Euripideum e Bacchis excerpsit et illustravit. Regiom. Hartung. 1794, 8. —— 20 pp. 2 *Gr.*

Ferd. *Hand:* Annotationes in Euripidis Iphigeniam Tauricam. P. II. Jn., 1832, 4.

Jacq. *Hardion:* Examen de deux passages de l'Iphigenie Taurique d'Euripide. —— *V.* Mém. de l'Acad. des inscr. T. V. Hist. p. 116 sqq.; ed. 8. T. III. Hist. p. 170 sqq.; et in *Gottschedii* versiune germau. T. III. p. 204 sqq.

— —: Correction d'un passage de l'Iphigenie en Aulide d'Euripide. —— *V.* Mem. de l'Acad. des Inscr. T. VII. Hist. p. 187 sqq.; ed. 8. T. IV. Hist. p. 296; et in *Gottschedii* versiune germau. T. IV. p. 93 sqq.

— —: Observations sur quelques endroits des Phenicienues d'Euripide mal expliqués par Barnes. —— V. *ib.* T. VIII. Hist. p. 118 sqq.; ed. 8. T. III. Hist. p. 175 sqq.; et in *Gottschedii* versione T. III. p. 216 sqq.; T. XI. p. 44 sq.

— —: Discours sur la Medée d'Euripide. —— V. *ib.* T. VIII. Mém. p. 243; ed. 8. T. XI. p. 378 sqq.

— —: Dissertation sur l'Andromaque d'Euripide. —— V. *ib.* T. VIII. Mém. p. 264 sqq.; ed. 8. T. XI. Mém. p. 410 sqq.

— —: Observations critiques et historiques sur le choeur d'Andromaque d'Euripide. —— V. *ib.* T. VIII. Mém. p. 276 sqq.; ed. 8. T. XI. Mém. p. 428 sqq.

— —: Observations sur le texte d'Andromaque d'Euripide. —— V. *ib.* T. IX. Hist. p. 36 sqq.; ed. 8. T. V. Hist. p. 55 sqq., et in *Gottschedii* versione germau. T. V. p. 45 sqq.

— —: Corrections de quelques passages de la tragédie de Rhesus communement attribuee à Euripide. —— V. *ib.* T. IX. Hist. p. 44 sqq.; ed. 8. T. V. Hist. p. 68 sqq.; et in *Gottschedii* versione german. T. V. p. 76 sqq.

Gli. Chph. *Harles:* Comparatio chori Euripidei cum Senecae choro in utriusque Hippolyto instituta. Erlang., 1791, 8. —— 12 pp.

H. *Hase*: Sur un fragment (inédit) d'Euripide. Paris, Fain. 1818, 8. —— Antea prodiit in Gailii Philologue T. IV.

C. G. *Haupt*. —— *V.* antea Aeschylus.

I. Gf. *Hauptmanni* Progr. de Euripide. Gerae. 1743, 4.

Benj. *Heath*: Notae sive lectiones ad Euripidis quae supersunt dramata deperditorumque reliquias. —— *V.* eiusdem Notae sive Lectiones etc. (*V.* Aeschylus. III.) 2 *ff.* praefixa, 191 pp. et 4 *ff.* indicem continentia.

Arn. Hm. L. *Heeren*. —— *V.* antea Aeschylus. III.

— —: De Euripidis fabulis deperditis, quarum aliquot fragmenta a Ioanne Stobaeo servata sunt. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis Stobaei, in calce Ioannis Stob. Eclogarum physicar. P. II. T. II. p. 150 sqq.

F. *Heinisch*: Emendationes Euripideae. —— V. *Seebodii* Archiv f. Philol. u. Paedag. 1825. IV. p. 686—693.

— —: Prolegomena ad Euripidis Helenam. Diss. inaug. Vratisl., 1826, 8.

F. *Hermann*: Curae Euripideae sive animadversiones criticae in tragoedias Euripidis. P. I. Lps., 1804, 4. —— Conf. ephem. litter. Lips. 1804, no. 35. p. 557 sq., ubi quaedam aliter explicantur.

Gf. *Hermann*. —— *V.* antea Aeschylus.

— —: Dissertatio de Rheso Tragoedia. —— *V.* eiusdem Opuscula Vol. III. p. 262—310.

Herrmanni observationes in Euripidem. LB., 1762, 8.

I. G. Ch. *Höpfneri* Diss. de Cyclope Euripidis P. I. inest de auctore et argumento atque oeconomia dramatis huius satirici. P. II. de nomine, fundo, loco, tempore et personis. —— *V.* Neues Magazin f. Schulen Vol. I. P. I. p. 93—116; Vol. II. P. I. p. 187—234.

— —: Commentarii in Cyclopem Euripidis Spec. Lps., ex offic. Sommeria. 1787, 4. —— 38 pp.

Hurd: The character of Euripides, his Medea commended, Electra and Iphigenia in Aulis vindicated, the decorum of his characters, an observation on the chorus of Hippolytus and of the Medea, a circumstance in his Electra compar'd with Sophocles. —— *V.* eiusdem Commentary and notes on Horace's art of poetry. The fourth edition. (Lond., 1766, 8) Vol. I. p. 97, 102, 106—116, 147—155, 257—260.

I. G. *H(uschke)*: Commentatio ad Tibulli I. 9. *v.* 23 sqq. comparatos cum fragmento Euripidis, quod tractavit Valkenarius in Diatribe de Aristobulo Iud. Philos. Peripatetico. —— V. *F. A. Wolfii* Litterar. Analekt. T. I. p. 164—184.

F. *Jacobs*: Emendationes in Fragmenta Euripidis. —— *V.* Bibl. der alten Lit. u. K. P. IV. (1789, 8) p. 24—30.

— —: Animadversiones in Euripidis Tragoedias. Accedunt Emendationes in Stobaeum. Epistola crit. ad Nic. Schow. Gothae, Ettinger; Amst., Röder. 1790, 8. —— 327 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.*

— —: Curae secundae in Euripidis tragoedias. —— XX, 222 pp. Est tomus I. Exercitationum critt. in scriptores vett. a Jacobsio editarum. Lps., 1796, 8. 18 *Gr.*

— —: Euripides tentatur et emendatur. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosoph. (Jo., 1809, 8) pluribus locis.

Rich. Paul *Jodrell*: Illustrations of Euripides, on the Ion and the Bacchae. Lond., printed by J. Nicholls; sold by J. Dodsley, R. Faulder, Leigh and Sotheby. 1781, 8. *Voll. II.* —— 10 *sh.* Conf. *MR.* 1782, m. Decbr. 401—409.

— —: Illustrations of Euripides, on the Alcestis. Lond., printed for J. Nicholls; sold by W. White and Son, Leigh and Sotheby, R. Faulder. 1789, 8. —— 7 *sh.* Conf. *MR.* 1792, m. Apr. p. 408—415.

I. Ch. *Kapp*: Ueber den Character der Medea. (*Altenburg*,) 1789, 8. —— Melius hoc argumentum tractavit Blümner in scriptione supra commemorata.

I. Dav. *Körner*: Ueber Euripides Andromache *v.* 1138—1142. Progr. schol. Züllichav., 1826, 4. —— 20 pp.

A. A. *Kretschmar*: Dissertatio in Euripidis Helenae carmen melicum *v.* 653—704. Hl., 1826, 4.

Ch. Thph. *Kuinoel*: Specimen Observationum in Euripidis fabulam, quae inscribitur Alcestis. Lps., 1785, 4. —— 35 pp.

C. *Lachmann*. —— *V.* Aeschylus. III.

C. H. *Langii* Observationes in Phoenissas Euripidis. —— *V.* Hamburg. vermischte Bibl. Vol. I. p. 137—145, et p. 1019—1025.

I. *Lenting*: Observationes criticae in Euripidem. —— *V.* in Novis Actis liter. soc. Rhen. Traj. (1821, 8) Vol. I.

— —: Epistola critica in Euripidis Alcestin, ad Ian. Ten Brink. Zutphaniae. 1821, 8.

N. Gthohl. *Lenz:* Euripides, kein Feind der Weiber. —— *V.* Neue Bibl. der schönen Wiss. Vol. LVIII. P. II. p. 195—215.

P. Ch. *Levesque.* —— *V.* antea Aeschylus. III.

I. *Luzac:* Observationes in Euripidis maxime Hippolytum. Specc. II. LB., Mosteri. 1792, 8. —— Conf. ephem. liter. univ. 1794, III. p. 289—292; ephem. liter. Lips. 1792. IV. p. 631—633.

Marklandi Notae instae in Euripidem. —— *V.* Diarium class. no. I. p. 339—343. Inprimis fabulae Hecuba, Orestes et Phoenissae tractantur.

A. *Matthiae:* Observationes criticae in Tragicos, Homerum, Apollonium, Pindarum et Theocritum. —— *V.* Diarium class. no. XIX. p. 11—21.

I. *Miltoni* Emendationes in Euripidem. —— *V.* Museum crit. Cantabr. T. I. p. 283—291.

A. *Moebius.* —— V. Bion. III.

(R. *Morstadt*:) Beitrag zur Kritik, der dem Euripides zugeschriebenen Tragoedie Rhesos. Heidelb., Osswald. 1827, 8 mai. —— 9 *Gr.* Auctor impugnat sententiam eorum, qui hanc fabulam genuinam habent.

Sam. F. Nath. *Morus* De Euripidis Phoenissis disserit. Progr. Lps., Langenheim. 1771, 4. —— 28 pp.

Ed. *Müller*: Euripides deorum popularium contemtor. Vratislav., typis Kupferianis. 1826, 8. —— 67 pp. 6 *Gr.* Adiectus est Excursus de theomachiis, in Euripide commemoratis.

W. *Münscher*: Ueber eine schwierige Stelle in des Euripides Phoenissen, *v.* 458—459 ed. Matth. —— *V.* ephem. schol. univ. 1829, II. no. 84.

Sam. *Musgravii* Exercitationum criticarum in Euripidem libri II. LB., 1762, 8. —— Observationes criticae, quas Th. Tyrwhitt addidit, leguntur p. 133—176.

A. Ferd. *Naeke:* De Euripidis Phoeniss. v. 408 dissertatio. Progr. univ. Bonn., 1824, 4.

C. F. *Nagel*: Observationes in Euripidem et Sophoclem. —— *V.* Acta Literaria soc. Rhen. Traj. T. IV. p. 296 sqq.

F. *Osann:* De nonnullis fabularum Euripidis deperditarum titulis. Epistola F. Osanni ad Aug. Matthiaeum. —— *V.* in *F. A. Wolfii* Litterar. Analekten T. II. p. 527—541.

— —: Ueber eine griechische Grabschrift auf Euripides. —— *V.* ephem. scholast. univ. 1828. II. no. 15. p. 113—119.

G. *Olshausen:* Ex interpretatione familiari Antigonae pauca proponit. Schleswig., 1829, 4. —— 9 pp.

Corn. I. *van der Palm:* Spec. inaug. exhibens Collectanea Euripidea, argumenti moralis et politici, quod *etc.* defendet. LB., 1817, 4.

H. G. *Plass:* Commentatio de compluribus Euripidis Baccharum locis obscurioribus. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1827. no. 12. p. 1277—1285.

Fr. *Passow:* Ueber eine Stelle des Euripides und Xenophon. —— V. *Seebodii* Archiv für Philol. u. Paed. 1825. I. p. 154 sqq.

P. *Petersen*: Disputatio crit. de quibusdam Tragicorum locis, qua probationem iuventutis literariam in Gymnasii Regio Crucenacensi d. IV. V. VI. Sept. 1823 indicit. Frkf. ad M. 8. —— 41 pp. In hac non contemnenda scriptione vulgata lectio accurata interpretatione et interpunctione defenditur in locis his: Euripidis Heraclid. 499; Hercul. fur. 257 sqq.; Heraclid. 170; Hippol. 542 sqq. Sophoclis Philoct. 127 sqq. 364. 738 sqq. Euripidis Hel. 973 sqq. Sophoclis Trachin. 1005, Euripidis Hel. 510, 545, 481 sqq. et 652 sqq.

Pflugk: Zu den Fragmenten des Euripides. —— *V.* ephem. scholast. univ. 1831. II. no. 2, 3, 4.

Ric. *Porson*: Praelectio in Euripidem, recitata in Scholis publicis Cantabrigiae 1792. —— In eiusdem Adversariis, (Lond., 1812, 8. rep. Lps., 1814, 8) p. 3—31.

— —: Notae et Emendationes in Euripidem. —— V. *ib.* p. 217—278.

— —: Addenda ad praefationem in Euripidem et Supplementum; ad Hecubam; ad Orestem; ad Phoenissas; ad Medeam. —— *V.* eiusdem Tracts and Miscellaneous Criticisms. (Lond., 1815. 8) p. 190—199, 199 sq., 200—202, 202, 203—206.

— —: Notae ad Euripidem. —— V. *ib.* p. 223—227.

Aemilii *Porti*, Francisci Porti, Cretensis F. breves notae in omnes Euripidis tragoedias, quae typis mandatae reperiuntur, in lucem nunc primum prodeuntes et Nobilissimo — Ioanni Pacotio dedicatae — Ae. P. Ex officina Commeliniana clɔlɔc. —— Observationes pleraeque sunt grammaticae; interdum Portus corrigit textum, firmatque Cauterique suspiciones vel confirmat vel relicit.

Fr. *Portus.* —— *V.* infra Sophocles. III.

L. *Purgold:* Observationes criticae in Sophoclem, Euripidem, Anthologiam graecam et Ciceronem. Adiuncta est e Sophoclis codice Jenensi Varietas Lectionis et Scholia maximam partem inedita. Inclytae Societatis latinae Jenensis auctoritate scripsit. Auctarium subiecit H. C. Abr. Eichstaedt. Jn., 1802, 8. —— 372 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Praecipue Sophocles et Euripides tractantur. Conf. ephem. liter. Jenens. 1802. no. 210. p. 201 sqq.

J. *Racine:* Reflexions sur l'Andromaque d'Euripide et sur l'Andromaque de Racine. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. X. Mém. p. 311 sqq; ed. 8. T. XIV. Mém. p. 490 sqq.

Mich. Arn. *Racine:* Comparaison de l'Iphigenie d'Euripide, avec l'Iphigenie de Jean Racine. —— *V.* Mem. de l'Acad. des Inscr. T. VIII. Mém. p. 288 sqq.; ed. 8. T. XI. Mém. p. 447 sqq.

— —: Comparaison de l'Hippolyte d'Euripide avec la tragedie de Jean Racine sur le même sujet. —— V. *ib.* T. VIII. Mém. p. 300 sqq.; ed. 8. T. XI. Mém. p. 465 sqq.

Seb. Ian. Ever. *Rau:* Epistola de Euripidis Phaëthonte, quam ad vir. clariss. Corn. Iac. van Assen scripsit. LB., Luchtmans. (Lps., Weigel.) 1832, 8 mai. —— Ch. membr. 14 *Gr.*

F. *von Raumer:* Ueber einige Trauerspiele des Euripides. —— *V.* eiusdem Vorlesungen über die alte Geschichte. (Leipz., Brockh. 1821, 8) Vol. II. p. 370 sqq. Disseritur de Bacchis, Heraclidibus, Hercole fur., Hecuba, Helena et Rheso.

I. Iac. *Reiskii* ad Euripidem et Aristophanem Animadversiones. Lips., 1754, 8.

I. P. *Rossignol:* Découverte de deux Fragmens inédits, l'un appartenant à Aristophane, et l'autre à Euripide. —— *V.* Journal des Savans 1832. m. Apr. p. 240—249. Haec duo fragmenta, ut supra (t. Ce) 1) commemorata Euripidis vita, e codice bibl. Genov. deprompta sunt.

Cl. *Sallier:* Corrections de quelques passages de Platon, d'Euripide et de Suidas. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. V. Hist. p. 105 sqq.; ed. 8. T. III. Hist. p. 161 sqq., et *Gottschedii* versionem germ. T. III. p. 175 sqq. et T. XI. p. 38.

— —: Corrections d'un passage d'Euripide. —— V. *ib.* T. V. Hist. p. 125 sqq.; ed. 8. T. III. Hist. p. 183; et *Gottschedii* versionem germ. T. III. p. 232 sqq.

Ios. Iusti *Scaligeri* Animadversiones quaedam in Cyclopem Euripidis. —— *V.* eiusdem Opuscula varia (Paris., 1610, 4) p. 522 sq., et in *Crenii* Museo philolog. histor. (LB., 1699, 8) post praefationem.

A. W. *Schlegel:* Comparaison entre la Phèdre de Racine et celle d'Euripide. Paris, chez Tourneisen fils. 1807, 8 mai. —— 109 pp. 14 *Gr.* Rep. *ib.*, 1808, 8. 20 *Gr.* In germanicam linguam convertit hanc dissertationem *H. I. de Collin.* Wien, 1808, 8. 1 *Th.*

F. Gdh. *Schoenii* De Carmine, quod est quintum in Euripidis Bacchabus, commentatio critica. —— *V.* ephem. scholast. univ. 1830. II. no. 66 et 67.

— —: De Personarum in Euripidis Bacchabus habitu scenico Commentatio. Lps., libr. Lehnholdi. MDCCCXXXI. 8 mai. —— 166 pp. 16 *Gr.*

I. A. *Schneither:* Disputatio de Euripide Philosopho. Groningae, van Boekeren. (Lps., Barth.) 1828, 8 mai. —— 102 pp. 12 *Gr.*

(Ch. Gf. *Schütz:*) Progr. Criseos Wakefieldianae Euripidis locis quibusdam adhibitae censura I—III. Ju., 1796—1797, fol.

Con. *Schwenk.* —— *V.* anteo Callimachus. III.

I. *Seager:* In Euripidem Commentarii. —— *V.* Diarium class. no. XXXIX. p. 78—87; XL. p. 271—285.

A. *Seidler:* De Euripidis editione principe. —— V. *F. A. Wolfii* Litterar. Analekten. T. I. p. 472—480.

Fr. *Sevin:* Conjectures sur quelques endroits de divers auteurs grecs et latins. —— *V.* Mem. de l'Acad. des Inscr. T. V. Hist. p. 153 sqq.; ed. 8. T. III. Hist. p. 226 sqq.; et *Gottschedii* versionem germ. T. III. p. 286 sqq. T. XI. p. 48 sqq.

Maur. *Seyffert:* De duplici recensione Iphigeniae Aulidensis quaestiuncula. Halae Sax., 1831, 8. —— 44 pp. 4 *Gr.*

I. Iac. *Steinbrychelii* Observationes ad Euripidis Hecubam. —— V. *I. Iac. Hottingeri* Museum Turicense Vol. I. T. I. p. 156—200; T. II. p. 279—340.

H. *Stephanus.* —— *V.* infra Sophocles.

Th. *Tyrwhitt.* —— *V.* antea Musgrave.

L. Casp. *Valkenarii* Diatribe in Euripidis perditorum dramatum reliquias. LB., Luzac. 1767, 4. —— Rep. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold.) 1824, 8 mai. VIII, 328 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.*

Glo. Ad. *Wagner:* De Alcestide Euripidea scripsit. Lps., Gleditsch. 1797, 8. —— 96 pp. 6 *Gr.* Conf. ephem. litt. Lips. 1797. I. p. 182—184; et Neue Bibl. der sch. Wiss. Vol. LIX. P. II. p. 327 sqq.

Gilbert *Wakefield*, A. M. In Euripidis Hecubam Londini nuper publicatam Diatribe extemporalis composuit. Lond., 1797, 8. —— 3 *sh.* 6 *d.*

I. *Wallenius:* De Euripide Tragico. Disputatio praeside C. U. Mosberg. Gryphisw., 1800, 4. —— Male disputationis auctorem appellat *Wallerium* Schweiger, secutus Harlesium.

Steph. *Weston:* Notae in Euripidem. —— *V.* eiusdem Hermoesianusctem. p. 83 sqq.

F. A. *Wiedeburg:* Dissertatio de philosophia Euripidis morali. Helmst., Fleckeisen. 1806, 4. —— 5 *Gr.*

C. W. *Wiehmd:* Grundriss und Beurtheilung der Tragoedie Ion von Euripides. —— *V.* eiusdem Neues Attisches Museum. Vol. I. (1805, 8) P. I. p. 3—46. Conf. *ib.* Vol. II. P. I. p. 3 sqq.

— —: Grundriss und Beurtheilung der Helena des Euripides. —— V. *ib.* Vol. II. (1808) P. I. p. 3—90.

(F. A. *Wolf:*) Ueber den Prologus der Danae. —— *V.* eiusdem Litterarische Analekten T. II. p. 392—410. Wolfios hoc fragmentum genuinum esse negat.

A. F. *Wolper:* Commentatio de Medea Euripidis. Lps., Hartmann. 1825, 8 mai. —— 3 *Gr.* Ante prodiit *Gottingae*, 1818, 8.

C. Ch. W. *Wucherer:* Diss. de Euripidis Hippolytu. Praeside Harlesio. Erlang., 1791, 8. —— 34 pp.

H. A. *Zeibich:* Disputatio, qua mos Graecorum infantes exponendi ex variis scriptoribus antiquis, maxime Euripidis Ione, illustratur. Vitteb., 1753, 4.

I. C. *Zeune:* Progr. de varietate lectionis in Euripidis Hecubam, ex codice Academiae Witteub. 1780, 4.

I. I. *Zimmermann:* Dissertatio de theologia Euripidis. —— In Museo Helvetico. P. XVII.

EURYSUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 504.

Arn. Herm. L. *Heeren:* De Euryso sive Euryto, philosopho Pythagorico. —— *V.* eiusdem Commentationem de fontibus Eclogarum Ioannis Stobaei, adiectam in calce Ioannis Stobaei Eclogarum P. II. T. II. p. 197 sq.

EUSEBIUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 105; *ed. n.* T. VII. p. 409 sq.

I. *Editiones textus.*

1720, 4. Του μακαριου Ευσεβιου επισκοπου (Αλεξανδρειας) λογος περι της ημερας Κυριακης. Graece (e cod. Bodleiano) edidit et latine vertit I. Gu. Ianus. Lps. —— Conf. Acta Eruditorum germanice scripta T. VI P. LXVIII. (Lps., 1720, 8) p. 587 sqq.

1788, f. — graece et latine. —— *V.* in *Gallandii* Bibl. PP. T. VIII. p. 252 sqq.

II. *Illustrantia Eusebium scripta.*

Gallandii disputatio de Eusebio eiusque scriptis. —— *V.* eiusdem Bibl. PP. T. VIII. prolegom. p. XXIII sq.

EUSEBIUS Emesenus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 107 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 412 sqq.

I. *Editiones textus.*

1820, 4. Eusebii Emeseni oratio in sacram Parasceves diem e duobus codicibus Vindobonensibus (*graece*) nunc primum in lucem edita. Bonnae, typ. II. Bohres et vom Bruch. *Etiam sub titulo:* Eusebii Emes. *etc.* edita et observationibus historicis et litterariis illustrata ab J. C. Gu. Augusti. Bonnae, in bibliop. Marci. —— 26 pp. Homiliae, quae sub nomine Eusebii Emeseni circumferuntur, et latine tantum extant, non genuinae sunt. Quae hic graece edita est, e duobus codicibus mstis Viennens., qui alias quoque graece continent, deprompta est. Textus ex utroque codice, duabus columnis impressus, excepta extrema homiliae parte, quae ex uno tantum codice edita est, cum notis exhibetur.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Quae extant homiliae.*

1575, 8. Eusebii Emeseni homiliae, quae hodie extant, latine; ex edit. Cl. Fremy. Paris., Hi. de Marnef.

1677, f. Eusebii, Emisseni Episcopi, Homiliae ad populum, Latine, ex reco-

gnitione Andr. Schotti, quibus subiunguntur Homiliae in Euangelia totius anni, quae sub Eusebii, Emisseni, nomine circumferuntur. —— *V.* Bibl. PP. (Lugd.) T. VI. p. 618 — 822. Genuina Eusebii scripta, quae ab Hieronymo commemorantur, perdita sunt, praeter *κατασυλλογισμον προς τους Ἰουδαιους*, qui Ms. in bibl. Vindobon. teste Lambecio pag. 409 sq. ed. Kollar. extat. Homiliae quae hic indicantur et sub Eusebii nomine circumferuntur, collectae sunt ex variis latinorum patrum scriptis.

Bb) *Plures coniunctim editae.*

1) Centum et quadraginta quinque.

1588, f. Eusebii Emes. Homiliae CXLV in evangelia festosque, latine. —— *V.* Bibl. concionatoriam. Lugd.

1662, f. —— *V.* Bibl. concion. a Combefisio editam. (Paris.) T. I.

2) Quinquaginta.

1547, — 1561, 8. Eusebii Emiseni Episcopi Homiliae [*ad populum et Monachos*] recens [*latine sub eiusdem nomine*] in lucem emissae a Ioanne Gaigneio. Lutet., per Nicolaum Divitem. —— Rep. 1555.

1554, 8. Eusebii Emisseni Homiliae in Evangelia Dominicalia, nunc primum editae. Paris., apud Hieronymum et Dionysium de Marnef fratres sub pelicano in monte S. Hilarii. —— Sic *Maittaire* in Indice T. V. p. 385. Quot et quales homiliae hic legantur, num ab illis sub a. 1547 indicatis differant, nescio.

1555, 8. — Antverp. —— *V.* 1547.

1618, f. — recensuit Andr. Schottus. —— *V.* Bibl. PP. (Colon.) T. V. p. 1 sqq.

B. gallicarum.

1684, 4. Quelques homilies d'Eusebe, trad. en françois. —— *V.* in *J. de Loyac* Bibl. sacrée, ou Recueil des plus beaux sermons et homilies des saints Peres. Paris.

III. *Illustrantia Eusebium scripta.*

Latini *Latinii* Castigationes in nonnullas Eusebii homilias. —— *V.* eiusdem Bibl. sacro-profanam T. I. p. 114 sq.

EUSEBIUS Pamphilus.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 44 sq., 213; T. V. p. 30 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 620 sq., 881; T. VII. p. 335 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plura opera.*

1628, f. *ΕΥΣΕΒΙΟΥ του Παμφιλου επισκοπου της εν παλαιστινη καισαρειας, αποδειξεως βιβλια δεκα.* EVSEBII Pamphili caesareae palaestinae episcopi, de demonstratione evangelica libri decem, Quibus accessere nondum hactenus editi nec visi contra Marcellum Ancyrae Episcopum libri duo: De Ecclesiastica Theologia tres, omnia studio R. M. Latinè facta, Notis illustrata: et indicibus loco suo necessarijs locupletata. Parisiis, Sumptibus Michaelis Sonnii, Sebastiani Cramoisy, Caroli Morelli, Et via Iacobaea. M. DC. XXVIII. Cum Regis Privilegio. —— 4 *ff.* praefixa. A pag. 1 — 510 exhibetur graece et latine: demonstratio evangelica; et pag. 511 — 545: contra Hieroclem liber, quem Holstenius ad perversum exemplar MS. Regiae Bibl. recognovit. Versionem quoque latinam, ubi a graeco contextu recedit, emendavit. Pag. 547 sq. Holstenii notae ad librum contra Hieroclem leguntur. 195 pp. libri contra Marcellum Ancyratum implent. Deinde pag. 1 — 4: Variantes Scripturae ad Eusebii Pamphili demonstrationis evangelicae libros decem; et pag. 5 — 18: Annotationes in libros contra Marcellum; pag. 18 — 24: ad libros Eusebii de ecclesiastica theologia, notae et coniecturae; pag. 25: Correctiones Eusebii librorum contra Marcellum Ancyratum edit. huius graec. lat. exhibentur. 7 *ff.* index rerum memorabilium implet. Rep. 1688. Bibl. acad. Lips.

1688, f. *ΕΥΣΕΒΙΟΥ του παμφιλου επισκοπου της εν παλαιστινη καισαρειας αποδειξεως βιβλια δεκα.* EVSEBII Pamphili Caesareae palaestinae episcopi de demonstratione evangelica libri decem. Quibus accessere nondum hactenus editi nec visi contra Marcellum Ancyrae Episcopum libri duo: De Ecclesiastica Theologia tres. Omnia studio R. M. Latinè facta, Notis illustrata, et Indicibus loco suo necessariis locupletata. Editio Nova juxta Parisinam Anni MDCXXVIII. adornata. Coloniae (*Lipsiae*) Sumptibus Mavr. Ge. Weidmanni. MDCLXXXVIII. —— 4 *ff.* praefixa. Pag. 1 — 510 leguntur graece et latine Demonstratio evange-

lica, et pag. 511—545 liber contra Hieroclem, et pag. 547 sq. Holstenii animadversiones exhibentur. 195 pp. contra Marcellum libri implent. Reliquae 24 pp. adnotationes prioris editionis habent. Index rerum memorabilium 6 *ff.* implet.

1544, f. —— *V.* infra Bb) 4).
1612, f. —— V. *ib.*
1659, f. —— V. *ib.* Haec editio multo auctior a. 1678 rep. est.

1672, f. *Ευσεβιου του Παμφιλου etc.* Eusebii Pamphili historiae ecclesiasticae libri X, graece et latine. Eiusdem de vita Imperatoris Constantini libri quatuor, quibus subiicitur oratio Constantini ad Sanctos, et Panegyricus Eusebii. Henricus Valesius graecum textum collatis IV Mss. codicibus emendavit, latine vertit, et annotationibus illustravit. Moguntiae, apud Christian. Gerlach. et Sim. Beckenstein. —— Ex Valesiana editione repetita est, cum illius mendis, sed innumeris aliis aucta.

1678, — 1695, f. —— *V.* 1659.

1746, f. *ΕΥΣΕΒΙΟΥ του Παμφιλου ἐκκλησιαστικη ἱστορια.* Eusebii Pamphili eccles. historiae libri X. Eiusdem de vita Imperatoris Constantini libri IV. Quibus subiicitur Oratio Constantini ad Sanctos, et Panegyricus Eusebii. Henricus Valesius graecum textum collatis IV Mss. codicibus emendavit, latine vertit, et annotationibus illustravit. Accedunt criticae plures eruditae observationes, variae lectiones et tabula geographica, quibus Gul. Reading editionem suam Cantabr. locupletavit. August. Taurin. —— Hic est tomus primus infra laudandae collectionis. *V.* Bb) 4).

1720, f. *ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.* EVSEBII PAMPHILI ecclesiasticae historiae libri decem. Eiusdem de vita Imp. Constantini libri IV. Quibus subiicitur Oratio Constantini ad Sanctos, et Panegyricus Eusebii. Henricus Valesius graecum textum collatis IV Mss. codicibus emendavit, latine vertit, et adnotationibus illustravit. Hanc editionem criticis plurium Eruditorum observationibus locupletavit Gulielmus Reading, Cleri Londinensis Bibliothecarius. Cantabrigiae: typis academicis. Cura Cornelii Crownfield; celeberrimae Academiae typographi. Impensis executorum Ioannis Nicholson nuperi Bibliopolae; et prostant venales apud Robertum Knaplock et Danielem Midwinter bibliopolas Londinenses. MDCCXX. —— Haec est tomi primi singularis inscriptio. Editio rep. est. a. 1748. *V.* infra Bb) 4).

1822, 8 mai. Corpus Patrum graecorum, graece et latine. Tomus primus. Eusebii Historia Ecclesiastica et de Vita Constantini M. Libri IV. Francofurti ad M., in libr. Hermannia. *Etiam sub tit.:* Eusebii Pamphili Ecclesiasticae Historiae Libri X. Eiusdem de Vita Constantini M. Libri IV. Nec non Constantini Oratio ad Sanctos et Panegyricus Eusebii. Graece et Latine. Ad fidem optimorum librorum edidit, selectam lectionis varietatem notavit, indices adiecit E. Zimmermannus, S. S. Theolog. Dr. MDCCCXXII. *Voll. II.* —— VI, 1252 pp. 9 *Th.* Valesii textus est huius editionis fundamentum; attamen ex editionibus Cantabr. et Stroth. atque ex coniecturis emendationes receptae sunt. Praeterea autem potiores discrepantes lectiones et loci in textu commemorati in notis, et ceterarum editionum paginae in margine adnotatae sunt. Indices auctorum rerumque agmen claudunt. Ceterum diligentia in editione imprimenda adhibita est.

1830, Eusebii Pamphili de Vita Constantini Libri IV. et Panegyricus, atque Constantini ad Sanctorum Coetum Oratio. Ex nova recognitione cum integro Henrici Valesii Commentario selectis Readingi, Strothii, aliorumque observationibus edidit, suas animadversiones excursus atque indices adiecit F. Ad. Heinichen. Lps., Hartmann. —— 3 *Th.*, ch. scr. 4 *Th.*

1825, 4. Eusebii ad Stephanum quaestiones XVI; ad Marinum quaestiones IV; quaestionum ad Stephanum Supplementa; quaestionum ad Marinum Supplementa; pars Commentariorum in Lucam; Chronicum breviatum ex Eusebii Pamph. lucubrationibus. Graece et Latine, cum notis edidit Ang. Mai. —— *V.* eiusdem Collectionem Scriptorum veterum T. I. p. 1—60; 61—82; 83—89; 90—101; 107—178; Sect. II. p. 1—40.

Bb) *Opera singula.*

1) De evangelica praeparatione.

1544, f. *ΕΥΣΕΒΙΟΥ του Παμφιλου Ευαγγελικης προπαρασκευης βιβ. πεντε-*

καιδεκα. Eusebii Pamphili Euangelicae praeparationis Lib. XV. Ex Bibliotheca regia. *Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* Lvtetiae. Ex officina Rob. Stephani, Typographi Regii, Regiis typis. M. D. XLIIII. Cum priuilegio Regis. —— 498 pp. et 1 *f.* Bibl. acad. Lips.

1628, f. *ΕΥΣΕΒΙΟΥ του Παμφιλου επισκοπου της εν Παλαιστινη Καισαρειας, προπαρασκευη ευαγγελικη.* Evsebii Palaestinae episcopi, Praeparatio Evangelica. Franciscus Vigerus Rothomagensis, Societ. Iesu presbyter, ex MMSS. CODD. & laudatis ab ipsomet Eusebio Scriptoribus recensuit, Latine vertit, Notis illustrauit. Accesserunt indices necessarii. Parisiis, Sumptibus Michaelis Sonnii, Sebastiani Cramoisy, Caroli Morelli, et via Iacobaea. M. DCXXVIII. Cum regis privilegio. —— 4 *ff.* praefixa, 856 pp., et 12 *ff.* indices continentia, 82 pp. notae implent. *F.* ult. Erratorum emendationes habet. Bibl. acad. Lips. Rep. est editio a. 1688.

1688, f. — Coloniae. —— *V.* 1628.

2) De demonstratione evangelica.

aa) opus integrum.

1545, f. *Ευσεβιου του Παμφιλου Ευαγγελικης αποδειξεως βιβλια δεκα.* Eusebii Pamphili Euangelicae demonstrationis Lib. X. Ex bibliotheca regia. *Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* Lvtetiae. In officina Rob. Stephani Typographi Regii, Regiis typis. M. D. XLV. Ex privilegio Regis. —— 138 pp., et 1 *f.* errata continens et hanc inscriptionem: Excvdebat Robertvs Stephanvs Typographvs Regivs Lvtetiae Parisiorvm, An. M. D. XLVI (1546), Cal. April. Bibl. acad. Lips.

1628, — 1688, f. *Ευσεβιου etc.* Eusebii Pamphili de demonstratione evangelica libri decem. —— *V.* antea Aa).

bb) Delectus.

1725, 4. Prooemium et capita priora demonstrationis evangelicae, quae in editionibus hactenus desiderantur, depromta ex Bibliotheca Walachiae Principis Io. Nicolai Maurocordati, Graece, cum versione Latina I. Alb. Fabricii. —— V. *Fabricii* Delectum argumentorum et Scriptorum de veritate religionis Christianae. (Hamb.) p. 1—22. Rep. 1788.

1788, f. —— V. *Gallandii* Bibl. PP. Graec. T. IV. p. 459—468. *V.* 1725.

3) liber contra Hieroclem.

1501, f. Eusebii, Caesareensis Episcopi, Liber contra Hieroclem, Graece, cum versione Latina Zenobii Acciaioli. —— Cum Philostrati vita Apollonii Tyanaei. Venet., ap. Aldum.

1608, f. — graece et latine, per F. Morellum. —— *V.* Philostrati Opera.

1628, — 1688, f. —— *V.* antea Aa).

1709, f. — cum annotationibus Gf. Olearii. —— *V.* Philostrati Opera. Lips.

4) Historia ecclesiastica.

1544, f. *Εκκλησιαστικης Ἱστοριας Εὐσεβιου του Παμφιλου, ἐπισκοπου καισαρειας της παλαιστινης βιβλια ι. Του αὐτου εἰς τον βιον του μακαριου κωνσταντινου βασιλεως λογοι ε. Σωκρατους Σχολαστικου βιβλια ζ. Θεοδωριτου ἐπισκοπου κυρου βιβλια ε. Ἐκλογων ἀπο της ἐκκλησιαστικης ἱστοριας Θεοδωρου ἀναγνωστου βιβλια β. Ἑρμειου σωζομενου σαλαμινιου βιβλια θ'. Εὐαγριου σχολαστικου ἐκκλησιαστικης ἱστοριας βιβλια ς'.* Ecclesiasticae Historiae Eusebii Pamphili Lib. X. Eiusdem de vita Constantini Lib. V. Socratis Lib. VII. Theodoreti episcopi Cyrensis Lib. V. Collectaneorum ex historia ecclesiastica Theodori Lectoris Lib. II. Hermii Sozomeni Lib. IX. Euagrii Lib. VI. *Insigne typ., infra: Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* Lutetiae Parisiorum. Ex officina Roberti Stephani typographi Regii, Regiis typis M. D. XLIIII. Cum priuilegio Regis. *In fine:* Excudebat Rubertus Stephanus Typographus Regius Lutetiae Parisiorum Anno M. D. XLIIII. Pridie Cal. Iul. —— 4, 353, 181 et 4 *ff.* In textu edendo maxime codicem regium Rubertus Stephanus secutus est, in capitum autem distinctione codicem Medicaeum.

1612, f. *Οἱ της ἐκκλησιαστικης ἱστοριας συγγραφεις ἑλληνικοι.* Historiae ecclesiasticae scriptores graeci, nempe Eusebius, Socrates, Theodoretus, Theodorus, Hermias et Evagrius, graece et latine, ex interpretatione I. Christophorsonii et recognitione Suffridi Petri una cum variis lectionibus et additamentis codicum aliis; item variis lectionibus Ios. Scaligeri, Iac. Cujacii, Ian. Gruteri *etc.* Colon. Allobr. *Voll. II.* —— Textus est ex Stephani editione expressus. Quamquam editio negligentissime curata est,

tamen eius propriae dotes sunt variae lectiones Christophorsoni, Bongarsi, Gruteri, aliaeque signatae γρ., quarum maxima pars ex codicibus mstis depromptae sunt.

1659, f. *Ευσεβιου του Παμφιλου ἐκκλησιαστικη ἱστορια.* Eusebii Pamphili Historia Ecclesiastica ejusdemque libri de vita Constantini et Panegyricus, atque Oratio Constantini ad Sanctos, Graece & Latine, cum adnotationibus H. Valesii. Paris., apud Ant. Vitré et Pet. le Petit. —— In hac nova editione adornanda codices msti adhibiti sunt. Rep. 1678.

1672, f. —— *V.* antea Aa).

1678, f. *Εὐσεβιου του Παμφιλου ἐκκλησιαστικη ἱστορια.* Eusebii Pamphili ecclesiasticae historiae libri X. Eiusdem de vita Imperatoris Constantini libri IV. Quibus subiiciuntur oratio Constantini ad sanctos et Panegyricus Eusebii. Henricus Valesius graecum textum collatis IV Mss. codicibus emendavit, latine vertit, et annotationibus illustravit. Editio nova auctior. Paris., Typis Petri le Petit. —— Ex hac posteriore editione Paris. editio Amstelodamensis expressa est.

1695, f. — Amst., typis Francofurtensibus Wustianis. *Voll. III.*

1720, f. *Ευσεβιου του Παμφιλου ἐκκλησιαστικη ἱστορια. Σωκρατους σχολαστικου και Ἑρμιου Σωζομενου ἐκκλησιαστικαι ἱστοριαι. Θεοδωρητου και Ευαγριου σχολαστικου ἐκκλησιαστικαι ἱστοριαι.* Eusebii Pamphili, Socratis Scholastici, Hermiae Sozomeni, Theodoriti et Evagrii, item Philostorgii et Theodori Lectoris quae extant Historiae Ecclesiasticae, Graece et Latine. Henricus Valesius Graecum Textum ex mss. Codicibus emendavit, Latine vertit, et Annotationibus illustravit. Gul. Reading novas Elucidationes, partim chronologicas, in hac Editione adjecit. Cantabrigine: typis academicis. Cura Cornelii Crownfield; celeberrimae Academiae typographi. Impensis executorum Ioannis Nicholson nuperi Bibliopolae; et prostant venales apud Robertum Knaplock et Danielem Midwinter bibliopolas Londinenses. MDCXX. *Voll. III.* —— Rep. 1746.

1746, f. *Εὐσεβιου του Παμφιλου ἐκκλησιαστικη ἱστορια. Σωκρατους σχολαστικου και Ἑρμιου Σωζομενου ἐκκλησιαστικαι ἱστοριαι. Θεοδωρητου και Ευαγριου σχολαστικου ἐκκλησιαστικαι ἱστοριαι. Ἐκλογαι ἀπο των ἱστοριων Φιλοστοργιου και Θεοδωρου.* etc. Henricus Valesius graecum textum ex cod. mss. emendavit, latine vertit, et Annotationibus illustravit. etc. August. Taurin. *Voll. III.* —— *V.* 1720.

1779, 8. Eusebii Pamphili Historiae ecclesiasticae libri X. Eiusdem de vita Constantini libri IV. Textum ad fidem codd. mss. et edd. recensuit, notasque maximam partem criticas adiecit F. Andr. Stroth. Vol. I. Halae ad Salam sumtibus I. C. Hendelii MDCCLXXIX. —— XCVI, 480 pp. Haec editio non absoluta est.

1827, 8. Eusebii historiae ecclesiasticae libri X. Ex nova recognitione cum aliorum ac suis prolegomenis, integro H. Valesii commentario, selectis R. Strothii, aliorum virorum doctorum observationibus edidit, suasque animadversiones et excursus, indices emendatos ac longe locupletissimos adiecit F. Ad. Heinichen. Lps., Kayser. *Voll. II.* —— 6 *Th.*

5) De vita Constantini.

1544, — 1612, — 1659, — 1672, — 1678, — 1720, f. — 1830, 8. —— *V.* antea Aa).

6) Constantini Panegyricus.

1612, — 1659, — 1672, — 1678, — 1720, f. — 1830, 8. —— *V.* antea Aa).

7) Contra Marcellum.

1628, — 1688, f. —— *V.* antea Aa).

8) In Canticum Canticorum.

1617, 4. Eusebii, Polichronii, Pselli, in Canticum Canticorum expositiones, Graece lo. Meursius eruit et publicavit. LB., ex officina Elzevir.

1741, f. — Graece cum latina versione I. Lamii. —— V. *I. Meursii* Opera. Vol. VIII. p. 125 sq.

9) In Psalmos.

1706, f. Eusebii Pamphili Commentarii in Psalmos, Graece, cum versione Latina et notis, Bern. de Montfaucon. —— *V.* eiusdem Collectionem novam PP. graec. (Paris.) T. I. p. 1 sqq.

10) In Esaiam.

1706, f. Eusebii Commentarii in Esaiam, Graece, cum versione latina et notis Bern. de Montfaucon. —— *V.* eiusdem Collectionem novam PP. graec. (Paris.) T. II. p. 347 sqq.

11) Onomasticon.

1631, — 1659, f. Eusebii Pamphili libri de nominibus locorum et urbium in sacra Scriptura. Graece edidit Iac. Bonfrerius. —— *V.* eiusdem editionem Commentariorum in Iosuam, Iudices et Ruth. Paris.

1699, f. — graece cum versione Latina S. Hieronymi, et notis I. Martianay. —— In Hieronymi Operibus T. II. (Paris.) p. 386 sqq.

1707, f. Onomasticon Urbium et Locorum Sacrae Scripturae seu liber de locis hebraicis. Graece primum ab Eusebio Caesariensi, deinde latine scriptus ab Hieronymo variis additamentis auctus notisque et tabula geographica Iudaeae illustratus opera Iac. Bonfrerii. Ex recensione et cum animadversionibus I. Clerici. Accedit Brocardi Monachi descriptio terrae sacrae. Amst., Halma. —— Additamenta ad hanc editionem v. in Iac. Rhenferdii operibus philologicis p. 776—808, p. 809—821, et in Pet. Wesselingii probabilibus cap. 16, 25 et 34. Rep. 1711 sqq.

1711, f. —— In Geographia sacra ex vetere et novo testamento desumta. Amst.

1722, f. —— Adiectum est *I. Steph. Menochii* Commentario S. Script. (Venet.) Tom. II. Append. p. 151 sqq. Rep. 1746.

1746, f. —— *V.* in *Blasii Ugolini* Thesauro Antiquitatum sacr. (Venet.) T. V. *Rhenferdii* additamenta in hac editione recepta sunt.

12) De vitis prophetarum.

1580, f. Eusebii Pamph. de vitis prophetarum ἀποσπασμάτιον, Graece, cum latina versione Io. Curterii. —— Cum Procopii Gazaei Commentario in Esaiam. Paris.

13) De vita Pamphili.

1643, f. Eusebii Pamph. de vita S. Pamphili Martyris, fragmentum. Graece et latine, cum notis Dan. Papebrochii. —— *V.* Acta SS. Antverp. T. I. Iun. p. 64 sqq.

1718, f. Eusebii Pamphili Acta Passionis S. Pamphili Martyris, Graece et Latine, ex MS. Medicaeo. —— *V.* inter Hippolyti Opera. T. II. p. 217 sqq.

14) De decem martyribus.

1643, f. Antiquorum martyriorum collectionis fragmentum, de decem martyribus. Graece, cum Guil. Sirleti versione. —— *V.* Acta SS. Antverp. T. I. Iun. p. 420 sqq.

15) Ad Constantiam epistola.

1702, f. Eusebii Pamph. epistola ad Constantiam August. Graece. —— In *I. Boivinii* notis ad Nicephorum Gregoram. p. 795.

16) Ad Arrianos epistola.

1601, f. Eusebii cum Ario sentientis Epistola ad eos, qui in Dioecesi eius erant, Graece et Latine, Petro Felckmanno interprete. —— Cum Athanasii operibus T. II. p. 48 sq.

17) In illud: Sero Sabbathorum.

1648, f. Eusebii Pamphili in illud: Sero Sabbathorum; item de Angelis visis in monumento, Graece, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. —— *V.* eiusdem Bibl. Graeco Lat. PP. (Paris.) T. I. p. 779 sqq.

18) Canones evangelici.

1707, f. Eusebii Canones evangelici sive indices decem harmoniae Evangeliorum cum praemissa ad Carpianum epistola. —— Praefixi sunt *I. Millii* Novo Testamento. Praeterea Erasmi et H. Stephani editionibus N. T. inserti leguntur. Epistolam laudatam Fabricius bibliothecae graecae l. c. inseruit.

1788, f. —— V. *Gallandii* Bibl. PP. T. II. p. 531—545.

19) Canonum chronicorum reliquiae.

1606, f. Eusebii utriusque partis chronicorum canonum reliquiae graecae, quae colligi potuerunt, antehac non editae, collegit Ios. Scaliger. —— *V.* infra II. Cc) 9) Thesaurum temporum. Rep. 1658.

1658, f. — editio altera. —— *V.* 1606.

1740, f. —— In Hieronymi operum editione. (Veron.) T. VIII.

1750, 8. Graeca quaedam fragmenta ex Eusebii de temporibus libro primo, nova interpretatione, notis et observationibus illustrata, et ex parte nunc primum auctori suo vindicata ab Hieronymo de Prato. —— *V.* eiusdem Dissertationem de chronicis libris II. ab Eusebio Caesar.

scriptis. (Veronae) p. 423. Hoc est novae editionis specimen.

1818, 4. — reliquiae graecae. Ediderunt Aug. Maius et I. Zohrabus. —— *V.* infra II. Cc) 9) Chronicorum Canonum libros II.

20) de Martyris.

1769, f. *Εὐσεβιου του Παμφιλου περι των κατα διαφορους καιρους ἐν διαφοροις πολεσι ἀθλησαντων ἁγιων μαρτυρων.* Fragmentum hactenus in editionibus desideratum, Graece, edidit J. Iriarte. —— *V.* eiusdem Catalogum codicum graecor. regiae biblioth. Vol. I. (Matr.) p. 548—552.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1542, f. Eusebii, Pamphili, Caesariensis, Opera omnia, videlicet de Praeparatione Evangelica Libri XIV. De Demonstratione Evangelica Libri X. De Historia Ecclesiastica Libri IX, cum X. & XI. auctore Ruffino. Liber contra Hieroclem. Chronicon. Latine, ex variorum interpretatione. Basil., ap. Henr. Petrum. *Voll. IV.*

1559, f. — Accedunt Libri IV de Vita Constantini; Liber contra Philosophos, qui Evangelicae Praeparationis est XV., Latine per M. Hopper. Basil. *Voll. II.*

1570, f. Eusebii Pamphili Opera in II Tomos divisa, nunc demum ex graecis exemplaribus aucta. Accessit Panegyricus de Laudibus Constantini Magni. Basil., apud Henricum Petri.

1581 (1587?), f. Eusebii, Pamphili Caes. Opera quae extant omnia, Latine, correctiora et studio Ioan. Dadraei. Paris., Mich. Sonnius.

Bb) *Plura opera.*

1643, 8. Eusebii Pamphili Caesareae in Palaestina Episcopi Opuscula XIIII. Nunc primum in lucem edita. Studio & opera Iacobi Sirmondi Societatis Iesu Presbyteri. Parisiis, apud Sebastianum Cramoisy. —— Sic in *L. Iacob* Bibliographia Parisina s. Catal. librorum Paris. a. 1643 et 1644 excusorum. (Paris., 1645, 4) p. 4. Repetita sunt haec Eusebii opera in Sirmondi Operibus (1728) T. I. p. 1 sqq. (edit. a. 1696 T. II.), et a. 1677 sq.

1677, f. —— *V.* Bibl. PP. max. T. IV. p. 1 sqq. *V.* 1643 et 1788.

1788, f. —— V. *Gallandii* Bibl. PP. graec. T. IV. p. 469 sqq.

Cc) *Singula opera.*

1) de evangelica praeparatione.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. D. Eusebii Caesariensis libri de praeparatione euangelica. Elogium Eusebii col. una in medio. Praeloquium Interpretis Georgii Trapezunt. ad Papam Nicol. V. *In fine:* Eusebius pamphili de evangelica preparacoe ex greco in latinum translatus explicit feliciter. (*Coloniae, Ulr. Zell?*) —— Char. goth., sine *sign. cust.* et pagg. *num.* 37 lin.

β) Cum a. et l. notitia.

1470, f. *F.* 1 *a:* EVSEBIVM Pamphili de euangelica praeparatione || latinum ex graeco beatissime pater iussu tuo effeci- || *etc.* *F.* 142 *a:* Antonii Cornazani in laudem || Artificis Epigramma. || Artis hic: & fidei splendet mirabile numen: || Quod fama auctores: auget honore deos. || *F.* 142 *b:* Hoc Ienson ueneta Nicolaus in urbe uolumen || Prompsit: cui foelix gallica terra parens. || Scire placet tempus? Mauro christophorus urbi || Dux erat. aequa animo musa retecta suo est. || Quid magis artificem peteret Dux: christus: et auctor? || Tres facit aeternos ingeniosa manus. || . M. CCCC. LXX. —— 142 *ff.* cum 39 lin. Char. rom. Sine *sign.*, *cust.* et pagg. *num.*

1473, f. *F.* 1 *a:* ( ) VSEBIVM Pamphili de euangelica prae,patione || latinū ex graeco beatissime pater iussu tuo effeci. || *etc.* *F.* 149 *b:* Finis. || Artis hic: & fidei splendet mirabile numen: || Quod fama auctores: auget honore deos. || Quid magis artificem peteret Dux: christus: & auctor? || Tres facit aeternos ingeniosa manus. || . M. CCCC. LXXIII. || . Leonhardus Aurl. —— 149 *ff.* cum 37 lin. Sine *sign.*, *cust.* et pp. *num.* Char. rom.

1476, f. Eusebii Caesariensis Praeparatio evangelica. Venetiis per Nicolaum Jenson, Gallicum. MCCCCLXXVI.

1480, f. *F.* 1 *a* (*sign.* a ii): HIERONIMVS BONONIVS TARVISANVS. *F.* 3 *a* (*sign.* a iiii): ADSANCTISSIMVM PAPAM NICOLAVM. Q. GEOR-

GII TRA || PEZVNTII IN TRADVCTIONE EVSEBII PRAEFATIO. *F.* 105 *b*: EVSEBII PAMPHILI DE EVANGELICA PRAEPARATIONE || LIBER DECIMVS QVARTVS ET VLTIMVS FINITVR. *F.* 106 *a*: CLARISSIMO IVRISCONSVLTO ALBERTO VO || NICO TARVISANO HIERONYMVS BONONIVS. *Hanc epist. eod. f. b excipit*: EIVSDEM HIERONYMI CARMEN. *Deinde subscr.*: Eusebii Pamphilii (?) de evangelica praeparatione opus a doctissimo utriusque || linguae interprete georgio Trapezuntio e graeco in latinum uersum Micha || el manzolinus parmensis exactissima impressit diligentia Taruisii. Anno || humanitatis Christi. M. cccclxxx. pridie Idus Ianuarias. —— 106 *ff.* cum 40 lin. Char. rom.

1491, f. — Venetiis.

1494, f. — Basileae 1494. d. 1. Decembr.

1497, f. — Patavii.

1497, f. *F.* 1 *a*: Eusebius de euangelica Praeparatione n || Georgio Trapezuntio e graeco in la || tinum traductus: opus cuiq; || fideli non solum utile ne || rū etiā iocundum & || pnecessariū no || uissime im || pres- || sum & exactissime emendatum. *F.* 1 *b*: Cum priuilegio ne quis audeat || hoc opus imprimere sub || poena in eo contenta. *F.* 2 a (*sign.* a ii): HIERONIMVS BONONIVS TARVISANVS. *F.* 4 *a* (*sign.* a iiii): AD SANCTISSIMVM PAPAM NICOLAVM. Q. GEORGII TRA||PEZVNTII IN TRADVCTIONE EVSEBII PRAEFATIO. *F.* 104 *b*: EVSEBII PAMPHILII (?) DE EVANGELICA PRAEPARATIONE || LIBER DECIMVS QVARTVS ET VLTIMVS FINITVR. *F.* 105 *a*: CLARISSIMO IVRISCONSVLTO ALBERTO VONICO TAR- || VISANO HIERONYMVS BONONIVS. *Hanc epist. eod. f. b excipit*: EIVSDEM HIERONYMI CARMEN. *Sequitur subscr.* Eusebii Pamphilii (?) de euangelica praeparatione opus a doctissimo utriusq; lin- || guae interprete Georgio Trapezuntio e graeco in latinum uersum Bernar || dinus Benalius exactissima impressit diligentia Venetiis Anno hu || manitatis Christi. M. cccclxxxxvii. Pridie Kalendas Iunias. || Cum gratia ut in ea patet. *F.* 106 *a registrum et icon xyl. Sancti.* —— 106 *ff.* cum 45 lin. Char. rom.

1500, f. *F. a* 1: Eusebius de Euangelica praeparatione a Geor || gio Trapezūtio e graeco in latinum tra- || ductus: opus cuiq; fideli non solū || utile uerum etiā iocundum || & pernecessariū nouis- || sime impressum || exactissime || emenda- || tum. *F.* 2 *a* (*sign.* a ii, *et num.* 2): Ad Sanctissimum Papam Nicolaum Quintum Georgii Trapezuntii in tradu || ctione Eusebii Pamphili de praeparatione euangelica Praefatio. *F.* 64 *a*: Eusebii Pamphili uiri dissertissimi de Praeparatione euangelica opus a doctissimo utriusq; liguae in || terprete Georgio Trapezuntio e graeco in latinum uersum exactissima Venetiis impressum diligen- || tia anno humanitatis domini. M. CCCCC. Die. X. Mensis Nouembris. *F.* 64 *b*: CLARISSIMO IVRISCONSVLTO ALBERTO VONICO TARVISANO HIERONY- || MVS BONONIVS. *Hanc epist. excipit*: EIVSDEM HIERONYMI CARMEN. *F.* 65 *tab. et regist. habentur.* —— 65 *ff.* cum 62 lin. Char. rom.

1501, f. Eusebius de evangelica praeparatione a Georgio Trapezuntio e graeco in latinum traductus. *In fine*: Impressum Venetiis per Bernardinum Vercellensem Anno Salutis M. CCCCC. I. Die primo Kalendis Septembris.

1522, 4. Eusebius de Evangelica praeparatione a Georgio Trapezuntio e graeco in latinum traductus, opus cuique fideli non solum utile, verum etiam iocundum et pernecessarium, novissime impressum et exactissime emendatum. *In fine*: Eusebii Pamphili viri disertissimi de praeparatione evangelica, opus a doctissimo — Georgio Trapezuntio, e Graeco in latinum versum, exactissima Haganoae impressum diligentia, Impensis atque aere D. Ioannis Ryuman de Oringau, cura et opera industrii Henrici Gran. Anno humanitatis domini M. D. XXII. Mense Februario.

1534. 8. Eusebius de Praeparatione Evangelica, Latine, Georgio Trapezuntio interprete: ex Officina Antonii Augerelli, sub signo D. Iacobi, via ad S. Iacobum. Venit Antonio Augerello et Simoni Colinaeo MDXXXIIII.

1539, f. — Colon.

2) de demonstratione evangelica.

1536, f. Eusebii Caesariensis Evangelicae demonstrationis Libri decem. Do-

natus Veronensis vertit. Ne quis alius impune hos Eusebii libros imprimat et Pauli III. Pontificis Max. et Senatus Veneti Decreto cautum est. Venetiis in officina Aurelii Pincii Veneti Anno Domini MDXXXVI. Mense Martio.

3) liber contra Hieroclem.

α) Cum a. et l. notitia.

—, 8. Eusebii Caesariensis Episcopi, Opusculum in Hieroclem, Zenobio Acciolo Florentino interprete. *Insigne Ascensii.*

β) Sine a. et l. notitia.

1502, f. Eusebii Pamph. liber contra Hieroclem, latine interprete Zenobio Acciolo. —— Cum Philostrati Vita Apollonii. Venet., ap. Aldum.

1532, 8. —— V. *ib.* Col., excud. I. Gymnicus.

1555, 12. —— V. *ib.* Paris.

4) Historia ecclesiastica.

α) Sine a. et l. notitia.

F. 1 *a*: Prolog⁹. Beati Iheronimi pres || biteri ī historias. Eccl'asticas. Di || ui. Eusebij. Cesariensis. Episcopi || Incipit feliciter. *F.* 1*b col.* 2 *prologum excipit lib. I.* *F.* 128*b col.* 2: Libri Historie Ecclesiastice. Diui || Eusebij (?) Cesariensis. Epi. Finiūt || feliciter. (*Argentor., Henr. Eggesteyn.*) —— 128 *ff.* cum 40 lin. et sine *cust.*, *sign.* et *num.* pagg.

β) Cum a. notitia.

1474, f. Eusebii Cesariensis hystoria per rufinum virum eloquentissimum de greco in latinum traducta Incipit feliciter. *Praeced.* 9 *ff. Ruffini prologus, Eusebii et Ruffini elogium et tab.* *In fine*: Eusebij cesariensis episcopi ecclesiastica hystoria per rufinū virū eloquetissimū de greco in latinū traducta explicit felicit. || M°. cccc°. lxxiiij°. (*Ultrajecti, Nicol. Ketelaer et Gerh. de Leempt.*) —— 204 *ff.* cum 31 lin. Sine *cust.*, *sign.* et *num.* *ff.* Char. goth.

γ) Cum a. et l. notitia.

1476, f. *F.* 1 *et* 2 *dedicatio ad Sixtum IV. implet.* *F.* 3 *a*: Liber Hystorię ecclesiasticę Eusęhii (?) Cęsarieñ quā beat⁹ || Ruffinus pręshiter (?) de Gręcu in latinū trāstulit Incipit. *F.* 218 *a*: Millesimo. CCCC.LXXvi. Die. X. V. || Maii. P. M. Sixti quarti. Anno eius || Quinto completū est hoc opus Rome. *Eodem f. b regist.* —— 218 *ff.* sine *sign.*, *cust.* et *num.* *ff.* Char. rom. In aliis exx. epistola nuncupatoria ad Cardinalem de Estantavilla 2 pp. praecedit, atque octo priora *ff.* diversae impressionis sunt.

1479, f. *F.* 1 *a vacat.* *F.* 1 *b*: ILLVSTRISSIMO & Inuictissimo Mantuanorum Principi || Federico Gonzage Iohannes Schallus Herosfeldensis physicus || obsequentissimus. *Signata est dedicatio*: Mantue apud sanctum Alexandrum || die. XV. Iulii. M. cccc. lxxix. *F.* 3 *a*: Incipiunt Capitula primi libri hystorie ecclesiastice. *F.* 9 *a*: Incipit prologus Rufini presbyteri in hystoriam ecclesiasticam || ad Cromatium episcopum. *F.* 170 *b*: Explicit liber ecclesiastice hystorie. || Transtulit Ausonias istud Rufinus ad aures || Eusebii clarum Caesariensis opus. || Schallus Ioannes celebri Germanicus arte || Aere premit. Mantus principe Foederico. || Quom datus est finis. referebat Iulius annos || Mille quater centum septuaginta nouem. || Hunc eme qui docti nomen. qui lumen Olimpi || Quaeris. habet praesens munus utrūq; liber. || Hinc coeleste homm: sanctosq; docebere mores || Et prodesse magis lectio nulla potest. —— 170 *ff.* cum 34 lin.

1490, f. Eusebii et Bedae Historia ecclesiastica. Spirae MCCCCXC.

1497, 4. Eusebii Ecclesiastica Historia, latine, interprete Ruffino, per Goffredum Boussardum correcta. *In fine*: Parisiis diligentia Petri Levet impressa expensa Ioannis de Cobelens et praefati Levet. Prid. Cal. Sept. 1467 (*errore typ. pro* 1497.)

1500, f. *F.* 1 *a vacat.* *F.* 1 *b icon. xyl. crucifixi etc.* *F.* 2 *a tit.*: Ecclesiastica Historia diui Euse- || hii. et Ecclesiastica historia gentis || anglorum venerabilis Bede: cu; || vtrarūq; historiarū per singulos || libros recollecta capitulorum an || notatione. *F.* 3 *a* — 7 *a tabula habetur.* *F.* 8 *a tit.*: Ecclesiastica hystoria. *F.* 9 *a* (*sign.* a 2): Incipit prologus Rufini p̄shyteri in || hystoria eccl'iastice historie. *F.* 96 *a* (*sign.* p): Incipit plogus venerabilis Bede in || ecclesiasticā historiā gentis Anglo⁹. *F.* 161 *a*: Libri eccl'iastice historie gēt] Anglo⁹ || impssi ī inclyta ciuitate Argentineñ. dili || gēter reuisi ac emēdati finiūt feliciter. An || no salutis

nre Millesimoqngentesimo || xiiij. die Marcij. —— 161 *ff.* cum. lin. 50. Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1500, 4. Eusebii historia ecclesiastica latine versa a Ruffiao. Hagenoae.

1506, f. Ecclesiastica Historia dini Euse- || bii. et Ecclesiastica Historia geu || tis Anglorum venerabilis Bede: || cum vtrarūq; historiarū per sin || gulos libros recollecta capitulo || rum annotatione. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a incipit:* Tabula Ecclesiastice Historie. *F.* 7 *a inscr. est:* Ecclesiastica Historia. *F.* 8 *a* (*sign.* a 2 *incipit opus.* *F.* 90 *a:* Expliciūt libri eccl'iastice historie. *F.* 91 *a:* Incipit prologus || venerabilis Bede ī Ecclesiasticā historia || gentis anglorum. *Eodem f. b col.* 1: Incipit liber prim*. *F.* 153 *b col.* 2 *subscriptio legitur:* Libri Ecclesiastice historie gentis An- ||glo* venerabilis Bede: Impesis ac smo- || ptibꝫ circōspecti viri Joannis Rymnao: || accurate reuisi Impssiq; Jn ꝑiali oppi || do Hagenaw ꝑ industriū Henricū Gran || inibi incola Finiūt feliciter Anno salutis || nostre Millesimo qngetesimosexto ipā vi || gilia Conceptionis gloriose vginis Marie. *F. ult. vacat.* —— 154 *ff.* sine num. *ff.* Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1514, f. Eusebii Historia ecclesiastica cum Bedae historia ecclesiastica Anglorum. Argentorati MDXIV.

1523, 8. Eusebii Historia ecclesiastica. Lugduni per Benedict. Bonnyn.

1523, — 1528, f. AVTORES historiae ecclesiasticae. Eusebij Pamphili Caesariensis Libri IX. Ruffino Interprete. Ruffini Presbyteri Aquileiensis, Libri duo. Recogniti ad antiqoa exemplaria Latina per Beat. Rhenanum. ITEM EX Theodorito Episcopo Cyrensi, Sozomeno, & Socrate Constantinopolitano Libri XII. uersi ab Epiphanio Scholastico, adbreniati per Cassiodorum Senatorem. unde illis Tripartitae historiae nocabulum. Emendati & hij multis locis. Additis passim Graecis epistolis plerisq; Synodorū ac Impp. è Tomis Theodoriti, cū ut Latinae uersioni ex hijs succurratur, tum ut velut monimenta quaedam Christianae antiquitatis conseruentur, & habeat lector φιλέλλην quod non sine fructu conferat. IOAN. || FROB. Cvm priuilegio Caesareo, cuius exemplum proximo folio cōtinetur. —— 6 *ff.* praefixa, 636 pp. et 29 *ff.* quorum ult. in fine habet: „Basileae apvd Io. Frobenium. Anno. M. D. XXIII.", et 1 *f.* in cuius pag. versa est insigne Frobenii typ.; infra: „Apvd inclytam Basileam An. M. D. XXIII" Bibl. acad. Lips. Saepe repetita est versio.

1525, 8. Eusebii Historia ecclesiastica ex Boussardi editione. Parisiis apud Francisc. Regnault.

1533, 8. Eusebii Historia Ecclesiastica Latinè, cum Gaufridi Boussardi sacr. Theol. doctoris praefatione. Impressa Lugduni per Benedictum Bonnyo calcographuo sumptibus verò honesti viri Iacobi q. Francisci de Giuucta et Sociorum Florentini; anno Dōi M. CCCCCXXXIII. mensis Septembris die VI.

1535, f. AVTORES HISTORIAE ECCLESIASTICAE. Eusebij Pamphili Caesariensis libri nonem, Ruffino interprete. Ruffini presbyteri Aquileiensis, libri duo. Item ex Theodorito Episcopo Cyrensi, Sozomeno, & Socrate Constantinopolitano libri duodecim, uersi ab Epiphanio Scholastico, adbreuiati per Cassiodorum Senatorem: unde illis Tripartitae historiae uocabulum. Omnia recognita ad aatiqua exemplaria Latina, per Beatū Rhenanū. Praeterea non aute excvsa Nicephori ecclesiastica historia, incerto interprete. Victoris episcopi libri III De persecutione Vadalica. Theodoriti libri V graece, ut suat ab autore conscripti. FRO||BEN. — Basileae anno M. D. XXXV. Cum priuilegio Imperatorio ad annos quatuor. —— 6 *ff.* praefixa, 667 pp., et 26 *ff.* Bibl. acad. Lips.

1539, f. — Rufino interprete, cum historia tripartita. Basil. —— Rep. 1568 et 1588

1541, f. Autores Ecclesiasticae historiae, Latiaè ex diversis interpretibus. Paris., apud Petrum Regnault; excusi summa diligentia a Michaele Fezemlat, sumptibus Galeoti a Prato et Petri Regnault.

1544, f. Auctores Historiae Ecclesiasticae; Eusebii Pamphili, Caesariensis Episcopi, Libri IX, Ruffino interprete; Ruffini, Presbyteri Aquileiensis, Libri II; Item ex Theodorito, Episcopo Cyrensi, Sozomeno et Socrate Constantinopolitano Libri XII, versi ab Epiphanio, Scholastico, abbreniati per Cassiodorum, Senatorem. Omnia recognita ad antiqua exemplaria Latina, per Beatvm (*Bildium*) Rhenanum. His acces-

serunt: Nicephori Ecclesiastica Historia, incerto interprete; Victoris Libri III de persecutione Vandalica; Theodoriti Libri V, a Ioach. Camerario Latinitate donati. Basileae, per Hieron. Frobenium et Nicol. Episcopium.

1549, f. Ecclesiasticae Historiae Authores; Eusebius, etc. Latine. Basileae apud Hier. Froben. et Nic. Episcopium, anno M.D.XLIX.

1554, — 1557, f. Ecclesiasticae Historiae Auctores: Eusebii Historiae Ecclesiasticae Libri X, Wolfg. Musculo interprete; Ruffini Historiae eccles. Libri II; Evsebii de vita Constantini Libri V, Musculo interprete; Socratis, Scholastici, Libri VII, eodem interprete; Theodoreti Libri V, Ioach. Camerario interprete; Hermiae Sozomeni Libri IX, Musculo interprete; Theodori, Lecturis, collectaneorum ex Historia ecclesiastica Libri II, eodem interprete; Evagrii, Scholastici, Libri VI, eodem interprete. Basileae, per Hier. Frobenium et Nicol. Episcopium.

1562, f. ECCLESIASTICAE HISTORIAE AVTORES. Eusebij Pamphili Caesariae Palaestinae episcopi historiae Ecclesiast. lib. X. Vuolfgango Musculo interprete. Eiusdem De vita Constantini, eodem interprete. lib. V. Ruffini presbyteri Aquileiensis historiae Ecclesiast. lib. II. Socratis Scholastici Constantinopolitani, Musculo interprete. lib. VII. Theodoriti episcopi Cyri, Ioachimo Camerario interprete. lib. V. Hermij Sozomeni Salaminij, Musculo interprete. lib. IX. Theodori Lectoris collectaneorū historiae Ecclesiast. eodem interp. lib. II. Euagrij Scholastici, eodem interprete. lib. VI. Dorothei episcopi Tyri Synopsis, Apostolorum ac Prophetarum vitas complectens, eodem interprete. FRO || BEN. BASILEAE. M. D. LXII. — 4 ff. praefixa, 818 pp., et 15 ff. quorum ult. habet in fine: BASILEAE IN OFFICINA FROBENIANA, PER HIER. FROBENIVM ET NIC. EPISCOPIVM, MENSE MARTIO, ANNO DOMINI M.D.LXII. Bibl. acad. Lips.

1569, 8. Historiae Ecclesiasticae Pars I, qua continentur: Eusebii Libri X; Eiusdem de vita Constantini M. Libri IV; Constantini M. Oratio ad Sanctorum coetum; Eusebii Oratio in laudem Constantini M. nunquam antehac nec Graece nec Latine impressa, Ioanne Christophorsono, Anglo, Cicestriensi Episcopo interprete. Louanii, excud. Seruat. Sassenus. — Rep. 1570.

1570, f. — edidit I. Iac. Grynaeus. Basil. — Rep. 1611.

1570, f. — per I. Christophorsonum. Colon.

1571, f. — Paris.

1581, f. — per I. Christophorsonum latine facta, cum Suffridi Petri adnotationibus. Colon.

1611, f. — ex editione Grynaei. Basil. — V. 1570.

1678, f. — ex interpretatione H. Valesii. Paris.

1740—1741, 4. Ecclesiasticae historiae Eusebii Pamphili libri IX. Ruffino Aquileiensi interprete ac duo ipsius Ruffini libri. Opus in duas partes distributum, quarum altera Eusebii, altera Ruffini librus continet, ad Vaticanus msst. codd. exactum et notis illustratum, a F. Petro Thoma Cacciari. Accedit postremae parti eiusdem dissertatio de vita, fide ac Eusebiana ipsa Ruffini translatione. Romae. Voll. II.

1763, 4. Eusebii Ecclesiasticae historiae libri X. Eiusdem de vita imperatoris Constantini libri IV. quibus subiicitur oratio Constantini ad Sanctos, et Panegyricus Eusebii. Henr. Valesius ex graeco textu, collatis MSS. codicibus, emendato, latine vertit et annotationibus illustravit. Adiectae sunt in hac editione Observationes criticae plurium eruditorum virorum a Guil. Reading collectae. H. Valesii dissertationes IV. et P. Petri Thomae Cacciari Carmelitae praefatio ac historica dissertatio de Eusebiana Rufini translatione. Venetiis typis Antonii Zatta. Voll. III. — Versio est Valesii, adiectis notis cum variorum ex Readingii editione selectis. Dissertatio Cacciari pro Rufino, quae in titulo commemoratur, deest.

5) De vita Constantini.

1549, — 1562, — 1570. — 1581, — 1591, — 1611, f. Eusebii Pamphili de vita Constantini Imperatoris M. libri IV. — In editionibus Ecclesiasticae historiae. V. antea 4).

6) Constantini Panegyricus.

1570, — 1581, f. Eusebii Oratio de Laudibus Constantini M. — In editio-

nibus Colonieus. Ecclesiasticae historiae. *V.* antea 4).

7) De martyribus Palaestinae.

1689, 4. Eusebii Pamph. de martyribus Palaestiuae, latine ex H. Valesii versioue cum notis edidit Theod. Ruinartus. —— In Actis Martyrum selectis. (Paris.) p. 330—352. Rep. est a. 1712. In editiunibos graecis Rob. Stephaui, H. Valesii et Readingii subiicitur historiae ecclesiasticae libro octavu. In eiusdem operis versionibus confectis a Christuphorsono et a Suffrido Petri, editus est liber pro parte octavi libri. *V.* antea 4).

1712, f. —— *V.* Acta Martyrum selecta, ab H. Wetstenio edita. Amstel.

8) De theologicis ambiguitatibus.

1488, — 1498, f. Eusebius de quibusdam theologicis ambiguitatibus, Latine, Georg. Valla interprete. —— *V.* inter Opuscola varia ab eodem interpretata. Venet.

9) Chronicon.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4 mai. *F.* 1 *a vacat. F.* 1 *b Bonini Mombritii epigrammata tria, quorum primum inscribitur:* Boninus Moubritius sequentium voluminum lectori salutem. *F.* 2 *praemissa Hieronymi praefatione opus incipit:* Incipit liber cronico⁊ Euxebii Hieronymi cum ‖ superadditis diui hieronymi & Prosperi. Praefatio Hieronymi. *F.* 18 *b col.* 2: Euxebii Caesariensis episcopi ‖ liber tempo⁊ feliciter inci ‖ pit: que Hieronymus pres ‖ byter diuino eius ingenio ‖ latinum facere curauit. *F.* 19 *a vacat. F.* 19 *b Chronicon incipit. Hieronymi continuationi haec verba sunt praemissa:* Hucusq; historiā scribit Eusebius pamphili martyris cōtubernalis: cui nos ista subiecimus. *Historia absoluta legitur:* Beati Hieronymi ītērp̄tatio in Eusebium de temporibus finit. Prosper caetera deinceps adiicere curavit. *Prosperi opere absoluto haec:* Quae sequunt' ex Matthaei palmerii Florētini viri qde diligentissimi libro de t.pribus ad verbū trausumpta sunt cuius sane libri antecedentia eo cōsilio scribenda esse nō putavi: q. fere oīa ex ho⁊ libro⁊ su.piorib⁹ sint excerpta *etc. Chronicon explicit verbis his:* Mediolaneuses Laudem receperunt. (*Mediolani circiter a.* 1475?) —— 208 *ff.* cum 35 lin. Sine *cust.*, *sign.* et num. *ff.* Char. rom.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1483, 4. *F.* 1 *a:* (T)Abula ‖ operis ‖ huius ‖ Qd' Eu ‖ sebius ‖ dicit d' ‖ tepori- ‖ bus: ut ‖ histori ‖ arū re- ‖ rūq; cę ‖ terarū ī ‖ se sparsim *etc. F.* 11 *a tabulam excipit:* C. I. L. H. Lectori Salutem. *Sequuntur tria disticha; deinde:* Lege foelicissime. *F.* 11 *b et f.* 12 *vacant. F.* 13 *a* (*sign.* a 2) *rubro:* EVSEBII CAESARIENSIS EPISCOPI CHRONICON ID ‖ EST TEMPORVM BREVIARIVM INCIPIT FOELICI- ‖ TER: QVEM HIERONYMVS PRAESBITER DIVINO ‖ EIVS INGENIO LATINVM FACERE CVRAVIT: ET VS ‖ QVE IN Valentē Cęsarem Romano Adiecit Eloquio. Quē ET ‖ Prosper deinde Mathe⁹ palmeri⁹ Qui ea quę cōsecuta sūt adiicere ‖ curauere eidē postpositi subsequunt'. At primū Hieronymi in hui⁹ ‖ codicis aliqādo descriptores ut archetypus describat' admiratio. ‖ VERBA DIVI LITTERARVM PRINCIPIS HIERONYMI. *F.* 180 *b post C. Ioannis Hippodami Helbronnensis epigr. ad lectorem rubro:* Erhardus Ratdolt Augustensis solerti vir ingenio maxima ‖ cura plurimis vndiq; comparatis exemplaribus Eusebij li- ‖ bros chronicos ac reliquas in hoc volumine de tempoib⁹ ‖ additiones: nō paruo studio impensisq; emendatissime im- ‖ pressit Uenetijs Duce (?) inclyto Ioan. Moçeuico Romano⁊ ‖ imperatore Phrederico. iij. anno Imperij sui. 44. Anno Sa ‖ lut] 1483. Idibus Septembris. *Ult. lin. inclusa est verbis nigro impressis:* Gloria Deo. —— 180 *ff.* cum *sign.* Introductio rom. char., reliqua guth. char. impressa sunt. Bibl. sen. Lips.

1512, 4. EVSEBII ‖ Cęsariēsis Episcopi Chronicon: quod ‖ Hieronymus presbyter diuino eius in- ‖ genio Latinū facere curauit, & vsq; in Va- ‖ lentem Caesarē Romano adiecit eloquio. ‖ Ad quem & Prosper & Matthęus Palmerius, & Matthias Palmerius, demum ‖ & Ioannes Multiuallis com- ‖ plura quę ad hęc vsq; ‖ tempora sub- ‖ secuta ‖ sūt ‖ adiecere. *Haec circulo circumdata sunt. Infra in circulo:* HENRICVS ‖ STEPHAN⁹ *In fine f. ult.:* Absolutū est in alma Parisiorū Academia hoc Eusebij Caesariensis de tem- ‖ poribus Chronicon cū nōnullis additionibus huic operi nō parū accō- ‖ modis: per Henricū Stephanū in formularia litterarū arte opi-

fi- || cẽ, illius maxima cura & diligentia, necnũ eiusde & luduci || Badij in hoc opere suciorum paruis expensis An- || nu ab incarnatione domini cuncta guber- || nantis Millesimu quingen- || tesimu duodecimo. || Idibus ve- || ro Iu- || nij. —— 20 *ff.* praefixa, titulum et indicem continentia. 175 num. *ff.* et 1 non num. *f.* Nitide impressus est liber. Bibl. acad. et sen. Lips.

1518, 4. Eusebii Caesariẽsis Episcupi Chronicõ: quod Hieronymus presbyter diuino eius ingenio Latinum facere curavit & vsq; in Valete Caesarem Romanu adiecit eloquio. Ad que & Prosper & Matthaeus Palmerius & Matthias Palmerius cõplura addidere. Quibus demum nuonulla ad haec vsq; tempora subsecuta: adiecta sunt. Henricus Stephanus. *In fine:* Absolutum est in alma Parisiorum Academia hoc Eusebii Caesariensis de tẽporibus Chronicon cũ nõnullis additionibus huic operi non paruu accũmodis: per Henricum Stephanum in formularia literarum arte opifice, illius maxima cura & diligentia. Anno ab incarnatione domini cuncta gubernãtis Millesimo quĩgẽtesimo decimooctavo Octubris trigesima die. —— Accuratius quam Panzer in Annal. typ T. VIII. p. 48 no. 1019 titulum huius editionis descripsit Clement in Bibliotheque curieuse T. VIII. p. 174. Quamquam in titulo nomen Ioannis Multivallis non legitur, tamen eius continuatio in hac atque in praecedente editione habetur.

1529, f. En damus Chronicon diuinum plane Opus eruditissimorum Autorum, repetitum ab ipso mundi initio ad annum vsque salutis M. D. XII. Eusebii Pamphili Caesariensis, D. Hieronymo interprete. D. Hieronymi Presbyteri. Prosperi Aquitanici. M. Aurelii Cassiodori Patricii Rom: Hermanni Contracti Comitis Veringen: Matthaei Palmerii Florentini. Matthiae Palmerii Pisani. Partim nunc a nobis inuentum & editum, partim à mendis, quibus laborabat plus quàm cuiquam creditu facile est, summo studio & diligentia repurgatũ. Basileae excudebat Henricus Petrus Mense Martio, an. M. D. XXIX. Cum gratia & priuilegio Caesareo. *In fine:* Excudebat Basileae Henricus Petrus mense Martio. Anno M. D. XXIX. —— Haec editio saepe repetita est, ut a. 1536, 1542, 1549, 1559, 1570 et 1579.

1536, f. Eusebii Pamphili Chronicon interprete D. Hieronymo cum continuatione D. Prosperi, Matthaei ac Matthiae Palmerii, ac Ioannis Multivallis. Basileae per Henricum Petrum Anno M. D. XXXVI.

1542, f. — Basil., Henric. Petrus. —— *V.* 1529.

(1549,) f. En tibi Lector Chronica hoc est, rerum secundum temporum successiones in Orbe gestarum memorabilium Elenchos: opus ut diuino primum consilio institutum, ita omnibus cuiuscunq; sint professionis quàm maximè utile, à mundi creatione repetitum, ad annum usq; hunc Christi Domini nostri M. D. XLIX. per sanctitate & doctrina uiros claros continuatum: quorum praecipuorum quidem nomina hic adscribuntur. Eusebius Pamphilus Caesariensis D. Hieronymo interprete. D. Hieronymus Presbyter. Prusper Aquitanicus. Matthaeus Palmerius Florentinus. Matthias Palmerius Pisanus: & alii, qui hos secuti, ad haec usq; tempora res gestas memoria maximè dignas extenderunt. Adiectis quoq; M. Aurelii Cassiodori Patritii Romani, necnon Hermanni Contracti Comitis Veringensis Chronicis. Basileae, per Henrichum Petri. —— Expressa est Henrici Stephani editio; sed postrema continuatio, quam illa continet, est omissa, et eius loco alia Anonymi inde ab a. 1512 usque ad a. 1549 (*fol.* 158—170) adiecta.

1557, — 1570, — 1596, f. — Basileae. —— *V.* 1529. Sic *Clement* in Bibliotheque curieuse T. VIII. l. c.

1579, f. En tibi lector, Chronica, hoc est, rerum secundum temporum successiones in orbe gestarum memorabilium Elenchus: opus ut diuino primum consilio institutum: ita omnibus cuiuscunque sint professionis quàm maxime utile, à mundi creatione repetitum, ad annum usq; hunc Christi Domini nostri CIↃ.IↃ.LXXIX. per sanctitate & doctrina uiros claros continuatum: quorum praecipuorum quidem nomina hic ascribuntur. — Eusebius Pamphilus Caesariensis D. Hieronymo interprete. D. Hieronymus Presbyter. Prosper Aquitanicus. Matthaeus Palmerius Florentinus. Matthias Palmerius Pisanus: & alij, qui hos secuti, ad haec usque tempora res gestas memoria maxime dignas extenderunt. Adiectis quoque M. Aurelii Cas-

siodori Patritij Romani, necnon Hermanni Contracti Comitis Veringensis Chronicis. His accessit iampridem incerti cuiusdam authoris Chronicon sacrum, à condito mundo usque ad finem regni Iudaeorum, & Imperium Vespasiani, & Titi deductum. Basileae, ex officina Henricpetrina. *In fine:* Basileae, ex officina Henricpetrina, anno salutis nostrae instauratae cIↄ.Iↄ.LXXIX. mense martio. —— 54 non num. *ff.* praefixa, 242 num. *ff.* Bibl. sen. Lips. Nusquam hanc editionem inveni commemoratam.

1604, f. Chronica trium illustrium Auctorum, Eusebii Pamphili Episcopi Caesariensis, D. Hieronymo interprete; D. Eusebii Hieronymi Presbyteri; D. Prosperi Aquitanici Episcopi Regiensis. Ab Abrahamo ad an. Christi 449. A. R. R. D. Arnoldo Pontaco Episcopo Vazatensi utriusque Consilii Regii Consilario ex 28. MSC. Gall. Ital. & Hispann. 8. editionibus, variis auctoribus, qui illa referunt aut exscribunt, infinitis locis emendata, & Notis illustrata. Burdigalae, apud Simonem Millangium Typographum Regium.

1606, f. Thesaurus Temporum. Eusebii Pamphili Caesareae Palaestinae Episcopi Chronicorum Canonum omnimodae historiae libri duo, interprete Hieronymo, ex fide vetustissimorum Codicum castigati. Item auctores omnes derelicta ab Eusebio, & Hieronymo continuantes. Eiusdem Eusebii vtriusque partis Chronicorum Canonum reliquiae Graecae, quae colligi potuerunt, antehac non editae. Opera ac studio Iosephi Iusti Scaligeri Iulii Caesaris a Burden *Filii.* Eiusdem Iosephi Scaligeri Notae & castigationes in Latinam Hieronymi interpretationem, & Graeca Eusebii. Eiusdem Iosephi Scaligeri Isagogicorum Chronologiae Canonum libri tres, ad Eusebii Cronica, & doctrinam de temporibus admodum necessarii. Lugduni Batavorum excudebat Thomas Basson Sumptibus Commelinorum cIↄ.Iↄ.c.vi. Cum Priuilegio Christianissimi Regis. —— Rep. est a. 1658.

1608, 4. Rerum toto Orbe gestarum Chronica a Christo nato ad nostra usque tempora. Auctoribus Eusebio Caesariensi Episcopo B. Hieronymo Presbytero Sigeberto Gemblacensi Monacho Anselmo Gemblacensi Abbate Auberto Miraeo Bruxell. aliisq. Omnia ad antiquos codices mss. partim comparata, partim nunc primum in lucem edita. Operâ ac studio eiusdem Auberti Miraei Canonici & Scholarchae Antuerp. Antuerpiae. Apud Hieronymum Verdussium. Anno M.DC.VIII.

1658, f. Thesaurus temporum, Eusebii Pamphili Caesareae Palaestinae Episcopi, Chronicorum Canonum omnimodae historiae libri duo, interprete Hieronymo: ex fide vetustissimorum Codicum castigati. Item Autores omnes derelicta ab Eusebio & Hieronymo continuantes. Eiusdem Eusebii Utriusque partis Chronicorum Canonum reliquiae Graecae, quae colligi potuerunt. Opera ac studio Iosephi Iusti Scaligeri, Iulii Caesaris a Burden Filii. Editio altera; in qua eiusdem Iosephi Scaligeri tertia fere parte auctiores notae & Castigationes in Latinam Hieronymi, interpretationem & Graeca Eusebii, suprema Autoris cura emendatae. Eiusdem Iosephi Scaligeri Isagogicorum Chronologiae Canonum libri tres ad Eusebii Chronica & doctrinam de temporibus admodum necessarii: Cum duobus Indicibus Rerum & Autorum. Amstelodami, apud Ioannem Iansonium cIↄ.Iↄc.LVIII. —— 25 *ff.* praefixa, 197 pp. 10 *ff.*, 85. 435, 260 pp. et 9 *ff.* Scaligeri isagoge singulari titulo instructa implet 14 *ff.*, 350 pp. et 2 *ff.*

1740, f. Eusebii Chronicon latine a S. Hieronymo redditum et ad sua usque tempora perductum, adiecta etiam continuatione Prosperi Aquitani. Nunc primum collectioni Hieronymian. operum adcensitum, genuinis graecis fragmentis ex Georgio Syncello, Chronico paschali, Cedreno, aliisque auctoribus restitutus et post Arnoldi Pontaci, Iosephi Scaligeri, et Cl. Salmasii, atque aliorum recensiones et curas, denuo ad msst. codices castigatum, notisque luculentioribus coutineuter illustratum, opera et studio Dominici Vallarsii. —— In Hieronymi operum editione. (Veronae.) T. VIII. Tomo II. Integri Commentarii Pontaci habentur.

1787, 4. —— Inter *Th. Roncalli* Vetustiora latinorum scriptorum chronica. (Patavii.) Vol. I.

1818, 4. Eusebii Pamphili Chronicorum libri II. Opus ex Haicano codice a I. Zohrabo diligenter expressum et castigatum. Aug. Majus et I. Zohrabus nunc primmo coniunctis curis latinitate donatum notisque illustratum additis graecis reliquiis ediderunt. Mediolani, regiis

typis. 1818. ... Samuelis presbyteri Aniensis temporum ratio. Opus ... I. Zohrabus et Ang. Majus nunc primum latinitate donatum notisque illustratum ediderunt. Mediol., regiis typis. *Tom. II. in I vol.*

1818, 4 et f. Eusebii Pamphili, Caesariensis Episcopi, Chronicon bipartitum, nunc primum ex Armeniaco textu in latinum conversum, adnotationibus auctum, Graecis fragmentis exornatum. Opera P. Io. Bapt. Aucher, Ancyrani. Venetiis. —— Ebert in indicanda hac editione valde erravit. Editorem enim *I. Pet. Ancher* (non *Aucher*) appellavit; deinde etiam non primus solum editionis tomus, sed integra editio in - 4 mai. (*Voll. II.* 20 *Th.*), et in *fol.* (24 *Th.*) prodiit. Ebertl errores Barditi in *Seebodii* Kritische Bibl. (1820, 8) Vol. II. p. 849 iure castigavit secundum Murgenblatt a. 1819, no. 201. 202, p. 803 sqq. Haec editio praecedenti praeferenda est.

10) Quaestiones evangelicae.

1825, 4. Eusebii quaestiones evangelicae, e cod. eruit Ang. Mai. —— *V.* eiusdem Collectionem Scriptorum veterum T. I. p. 101 — 106.

Cc) *Excerpta.*

1551, 8. Eusebii, Caesariensis Episcopi, sententiae de corpore et sanguine Domini. —— V. *Rabani* librum de sacramento eucharistiae, nunc primum editus e bibl. Cuthberti Tunstatti. Colon., Ioan. Quentel.

B. germanicarum.

1) Praeparatio evangelica. Demonstratio evangelica.

1778, 8. Auszüge aus des Eusebius praeparatio evangelica und demonstratio evangelica, ius deutsche übers. und mit Anmerkk. begleitet von Rössler. —— *V.* eiusdem Bibl. der Kirchenväter. T. V. p. 203 sq.

2) Historia ecclesiastica.

aa) *integra.*

1545, f. Eusebii et Rufini atque tripartitam historiam cum continuatione usque ad a. C. 1545. edidit Casp. Hedion. Argeutorati apud Io. Hervagium.

1582, f. — Francof. ad Moen.

1607, f. — auctior parte IV. cum continuatione ab a. 1545 usque ad a. 1607. Basil., apud Sebast. Henric-Petri.

1777, 8. Eusebii Kirchengeschichte, aus dem Griechischen übersetzt und mit einigen Anmerkungen erläutert von F. Audr. Stroth. Quedlinb. *Voll. II.* —— 3 *Th.*

bb) *Excerpta.*

1776, 8. Auszüge aus Eusebius Kirchengeschichte, übersetzt von Rössler. —— *V.* eiusdem Bibliothek der Kirchenväter. T. IV. p. 1 sqq.

3) de ecclesiastica theologia.

1777, 8. Auszüge aus des Eusebius ecclesiastica theologia, ins deutsche übersetzt von Rössler. —— *V.* eiusdem Bibl. der Kirchenvv. T. V. p. 282 sq.

C. gallicarum.

1) liber contra Hieroclem.

1684, 12. Discours d'Eusebe, Evêque de Caesaree, touchant les miracles attribués par les Payens, à Apollonius de Thyane, traduit par Louis Cousin. Paris, Guill. de Luyne.

2) Historia ecclesiastica.

1675, 4. Histoire de l'église, écrite par Eusèbe, Socrate, Sozomène, Théodoret *etc.* trad. par L. Cousin. Paris. *Voll. IV.* —— Rep. 1686.

1686, 12. — suivant la copie imprimée à Paris. Amst. *Voll. VI.*

3) de martyribus Palaestinae.

1708, 8. — trad. —— *V.* Actes des martyres, trad. de grec en franç. par Druuet et Malpert. Paris.

D. italicarum.

1) de praeparatione evangelica.

1550, 8. Eusebio Pamphilo della Preparatione Evangelica. Co'l privilegio del sommo Pontefice Julio III. & dell' Illustriss. Senato Venetiano per anni XX. *In fine:* In Venetia per Michele Tramezzino. MDL.

2) Liber contra Hieroclem.

1549, 8. Apologia di Eusebio Cesariese, contra Hierocle, il quale si sfor-

zava per l'Historia di Filostrato d'assomigliare Apollonio à Christo, tradotta per Messer Franc. Baldelli. —— Cum *Philostrato* de Apollonio Tyaneo. Flor.

3) **Historia ecclesiastica.**

1547, 8. L'historia Ecclesiastica di Eusebio Cesariense tradotta dal Latino nella lingua volgare. Co'l Privilegio del sommo Pontefice Paulo III. & dell' Illustriss. Senato Veneto per anni X. *In fine:* In Venetia per Michele Tramezzino Nel MDXLVII.

E. anglicarum.

1) **de praeparatione evangelica.**

1720, 8. Sanchoniato's Phoenician History, translated from the first Book of Eusebius de praeparatione evangelica. By Rich. Cumberland. —— *V.* Sanchoniathon. Graece et latine separatim haec ab Eusebio l. c. lib. I. cap. VI. et VII. servata fragmenta cum notis interpretum edidit I. Casp. Orelli a. 1827.

2) **Historia ecclesiastica.**

aa) *integra.*

1577, — 1585, f. The Auncient Ecclesiasticall Histories of the first six hundred yeares after Christ, written in the Greke tongue by three learned Historiographers, Eusebius, Socrates and Euagrius; — whereunto is annexed Dorotheus, of the lines of the Prophetes, Apostles, and 70 Disciples — faithfully translated — by Meredith Haumer, Maistre of Arte, etc. London, printed by Thomas Vautrollier. 1577. —— Rep. in seqq. editionibus.

1619, — 1637, f. — Lond. —— *V.* 1577 et 1650.

1650, f. — Added four Books of Eusebius concerning the life of the Emperor Constantine, and the two orations subjoined thereunto, done by Wye Saltonstall. Lond. —— *V.* 1619 et 1663.

1663, f. — The sixth edition, revised, corrected and enlarged. Lond. —— *V.* 1650 et 1683.

1683, — 1692, f. The History of the Church, as written in Greek by Eusebius, Socrates and Evagrius, also the four Books of the Life of Constantinople, Constantine's Oration to the Convention of the Saints, and Eusebius Speech in Praise of Constantine. Translated from the Edition of H. Valesius, with a Translation also of Valesius's Notes, and his Account of the Lives and Writings of those Historians. Cambridge. —— 1 *L.* 1 *sh.* Rep. 1663 et 1709.

1709, f. — London. —— 1 *L.* 5 *sh.* Omnibus praecedentibus praeferenda editio. *V.* 1683.

bb) *Epitome.*

1703, 8. Eusebius Pamphilus, his Ten Books of Ecclesiastical History, faithfully translated and abridg'd from the Original. By Samuel Parker, Gent. To which is prefix'd a Dissertation, concerning the Author of the Snake in the Grass, in a Letter to the Abridger. With the Life of Eusebius abstracted from the best Authors. Also an Account of his Works and a large Index of the memorable Persons etc. mentioned in the Abridgement. London, printed for George Santhridge. —— Rep. 1729.

1720, 8. — Lond. *Voll. III.*

1729, 4. — Lond. —— 10 *sh.* 6 *d.*

1736, 8. An Abridgement of Eusebius Pamphilus's Ecclesiastical History, in two Parts. P. I. A compendious Commemoration of the remarkablest Chronologies which are contained in that famous History. P. II. A Summary or brief hint of the twelve persecutions sustained by the ancient Christians: with a compendious paraphrase upon the same: whereunto is added a catalogue, of the Synods and Councils, which were after the days of the Apostles; together with a hint of what was decreed in the same, by William Caton. London.

cc) *Delectus.*

1713, 8. Passages taken out of Eusebius and Socrates and translated into English. Publish'd by W. Whiston. —— *V.* eiusdem Collection of ancient Monuments relating to the Trinity and Incarnation, and to the History of the Trinity and Incarnation, and to the History of the fourth Century of the Church. Lond., printed for the Author.

1776, 8. An Account of the Martyrs at Smirna and Lyons in the second Century. With explanatory Notes. (*Translated into English from Eusebius's Eccle-*

Nath. *Lardner*: The History of Eusebius. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History. P. II. Vol VIII. (Lond., 1750, 8) chap. LXXII. p. 33—206.

Aug. *Mai*: De Eusebio Caesariensi. —— *V.* eiusdem Collectionem scriptorum veterum. T. I. (1825) p. X sqq.

Chph. Dav. Ant. *Martini*: Eusebii Caesar. de diuinitate Christi sententia, eiusque tum in placitis Arrianis, tum cum fide Nicaeno-Athanasiana comparatio. Praemissa est historiae antiquioris dogmatis istius brevis expositio. Partic. I. Rostochii, 1795, 4.

I. *Möller*: Diss. de fide Eusebii Caesar. in rebus christ. enarrandis. Hafn., 1813, 8. —— Recusa est in eiusdem Bibl. Theol. T. IV., et in *Tzschirneri* et *Stäudlini* Archiv f. alte und neue Kirchengesch. T. III. P. I.

Bern. *Montfaucon*: Variae lectiones ad chronicon Eusebii, S. Hieronymo interprete, ex quatuor Msstis bibl. Vaticanae notatis, qui sunt XIII. et XIV. saeculi, et collati cum edit. Scaligeri. —— *V.* eiusdem Bibl. bibliothecarum MSS. Vol. I. p. 146—155.

F. *Münter*: De Eclogis propheticis de Christo ab Eusebio Caesar. conditis. —— *V.* Fragmenta Patrum Graecorum, ab eodem edita. Fasc. I. (Hafn., 1788, 8 mai.) p. 56 sqq. Edidit idem Münter fragmentum graece et latine, cum notis.

B. G. *Niebuhr*: Historischer Gewinn aus der armenischen Uebersetzung der Chronik des Eusebius. —— *V.* in Abhandl. der histor. philol. Klasse der kön. Akad. der Wiss. in Berlin. (Berlin, 1822, 4) p. 37—114. Repetita est haec disquisitio in eiusdem scriptionum collectione inscr. Kleine historische u. philologische Schriften (Bonn., 1828, 8) p. 179 sqq.

Cas. *Oudini* commentatio de Eusebii vita et scriptis. —— *V.* eiusdem Commentarium de scriptoribus ecclesiasticis T. I. p. 312 sqq.

Hieron. *de Prato*: Dissertatio de chronicis libris duobus ab Eusebio Caesar. scriptis et editis. Veronae, 1750, 8.

(Ch. H. Ge. *Rettberg*:) Observationes selectae in Eusebii contra Marcellum libros. Lips., 1787, 8. —— Excusae sunt ex Annalibus litter. Helmst. 1787. m. Mai. et Iun. *V.* etiam eiusdem: Marcelliana. Götting. 1794, 8.

H. *Reuterdahl*: De fontibus historiae ecclesiasticae Eusebianae Partt. IV. Lund. (Hafn., Gyldendahl.) 1826, 8 mai. —— 12 *Gr.*

I. E. Ch. *Schmidt*: Ueber den Kanon des Eusebius. —— In *Henckii* Magazin für Religionsphilosophie, Exegese u. Kirchengesch. (1796, 8). Defendit Eusebium contra Weberum. T. V. P. III. no. 16.

Fr. *Sevin*: Correction d'un endroit d'Eusebe, (Praeparat. Evang. lib. II.) ou un passage d'Euhemere est mal cite. —— *V.* Mem. de l'Acad. des Inscr. T. III. Hist. p. 133 ed. oct. T. II. Hist. p. 212.

L. T. *Spittler*: Historia critica Chronici Eusebiani. —— In Commentationibus societ. reg. doctrinar. Gotting. Vol. VIII. (Gottingae. 1787) Class. hist.

Weber: Ueber Eusebius. —— *V.* Beyträge zur Geschichte des neutestamentl. Kanons p. 142 sqq.

E. F. *Wernsdorfii* de Constantini M. religione paschali ad Eusebii de vita Constant. M. librum. cap. 22. Witteb., 1758, 4.

EUSTATHIUS Antecessor.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 477; *ed. n.* T. IX. p. 150 et 152.

1561, 8. Eustathii olim Constantinopolitani Antecessoris liber de varia temporum in iure civili obseruatione. Item leges Rhodiorum nauales, militares et georgicae Iustiniani. Graece et latine. Opera et Studio Sam. Schardii. Basil., Oporin.

1576, 12. — graece et latine. —— V. *Quintil. Mandosii* Casus Annales. Francof.

1596, f. — graece et latine, cum notis. —— V. *Leunclavii* Ius graeco-romanum. (Francf.) T. II.

1658, f. —— Inter *Iac. Cuiacii* Opera T. I. ed. Fabrotti. Auctior hic extat libellus.

1670, 4. —— V. *Ch. Woldenbergii* de Numeris utriusque iuris librum. Francof.

1671, 4. Eustathii olim Constantinop. Antecessoris libellus de varia temporum in iure civili observatione. Graece et Latine. Rostochii.

1791, 8. Eustathii Antecessoris de intervallis et praescriptionibus, seu de Varia temporum in iure civili observatione libellus, graece et latine. Cum scholiis et notis emendatius edidit L. H. Tencher. Lps.

EUSTATHIUS Antiochenus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 131 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 131 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1629, 4. S. P. N. EVSTATHII Archiepiscopi Antiocheni, et Martyris, In Hexahemeron Commentarius: AC De Engastrimytho dissertatio aduersus Origenem. ITEM ORIGENIS De eadem Engastrimytho. An, videlicet, Anima ipsa Samvelis fuerit verè euocata incantationibus Pythonissae, de qua 1. Reg. cap. 18. Leo Allativs primus in lucem protulit, Latinè vertit: Notas in Hexahemeron adiecit: Dissertationem de Engastrimytho Syntagmate illustrauit. Lvgdvni, Svmptibvs Lavrentii Dvrand. M. DC. XXIX. Cvm privilegio regis. —— 15 *ff.* praemissa, 12 *ff.* index rerum memorabilium implet, et 1 *f.*, 142 pp. Allatii in Eustathii Hexahemeron notae uberiores implent II, 316 pp.; a p. 317—532 reliqua in titulo commemorata habentur. Bibl. acad. Lips.

Bb) *Delectus.*

1788, f. Eustathii Arch. Antiocheni de Engastrimytho dissertatio et fragmenta, graece et latine. —— V. *Gallandii* Bibl. PP. graec. T. IV. p. 469 sqq.

Cc) *Opera singula.*

1) Adlocutio ad Constantium.

1629, 4. Eustathii Antioch. adlocutio ad imperatorem Constantium, in concilio Nicaeno, ab Gregorio Neocaesariensi servata, graece et latine. —— Ab Allatio edita inter Eustathii opera p. 135. *V.* antea Aa).

1648, f. Eustathii Antioch. adlocutio ad imperatorem Constantium, in concilio Nicaeno. Graece et Latine. —— V. *Combefisii* Auctarium nuvum T. II. p. 555.

1804, 4. —— *V.* in *Fabricii* Bibl. gr. ed. Harles. l. c. Etiam in editione priore recepta est. Latine apud Surium d. X. Iul. extat.

2) Adversus Origenem.

1660, f. S. P. N. Eustathii Archiepiscopi Antiocheni, et Martyris, de Engastrimytho Dissertatio adversus Origenem. Item Origenis de eadem Engastrimytho, an videlicet anima ipsa Samuelis vere fuerit evocata incantationibus Pythonissae, de qua 1 Reg. 28. Leo Allatius primus edidit. —— *V.* Critica Sacra (Lond.) T. VIII. p. 331—458. Rep. *Francof.* 1696, *f.*, et *Amst.*, 1698, *f.*

Dd) *Fragmenta.*

1804, 4. Fragmenta ex libris Eustathii, Antiocheni, deperditis. Graece et Latine. —— V. *Fabricii* Bibl. gr. ed. Harles. T. VIII. l. c. Etiam in editione priore extant.

II. *Editiones versionum.*

1677, f. Eustathii Antiocheni Commentarius in Hexaëmeron, et de Engastrimytho disputatio adversus Origenem, latine ex Allatii versione. —— V. Bibl. PP. (Lgd.) T. XXVII. p. 22 et 41 sq.

III. *Illustrantia Eustathium scripta.*

Gu. *Cave:* De Eustathio Antiocheno. —— *V.* eiusdem Scriptorum Ecclesiast. Historiam liter. Vol. I. p. 187—189.

Casim. *Oudin:* De Eustathio Antiocheno. —— *V.* eiusdem Commentarium de Scriptoribus ecclesiast. T. I. p. 317 sqq.

EUSTATHIUS s. EUMATHIUS Macrembolites.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 798 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 136 sqq.

I. *Editiones textus.*

1617,—1618, 8. *ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ κατ' Ὑσμινην και Ὑσμινην δραμα.* EVSTATHII De Ismeniae et Ismenes amoribus libri XI. Gilbertvs Gavlminvs Molinensis primus Graecè ex Regia Bibliotheca edidit, & Latine vertit. Lvtetiae Parisiorvm. Sumptibvs Hieronymi Drovart, via Iacobaea, sub scuto Solari. M.DC.XVIII. —— 8 *ff.* praefixa, 447 pp. Reliquas 45 pp. Gilberti Gaulmini notae ad Eustathium implent, quae tamen una cum praefatione nonnunquam desunt. Sine iure titulum a. 1617 negat *Chardon de la Rochette* in Mélanges de Critique et de Philologie T. II. p. 90. Bibl. acad. Lips.

1791, 8. *Εὐσταθιυ το κατ' ὑσμινην, και ὑσμινιαν δραμα εἰς βιβλια ια.* Viennae, apud Trattner. —— Cura et sumtu Polyzuri, Lampanitz prodiit.

1792, 8. *Ευσταθιου καθ' Ὑσμινιαν και Ὑσμινην Δραμα.* Eostathii de Ismeniae et Ismenes amoribus libellus. Graece et Latine. Coravit L. H. Teucher. Lps., Breitkopf. —— VIII, 527 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Nitida editio. Versio latina est Gaolminii.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1618, 8. Eostnthii de Ismeniae et Ismenes Amoribus Libri XI, et Parthenii, Nicaensis de amatoriis affectionibus Liber unus, e Graeco in Latinum Sermonem versi, et nunc iunctim editi. LB., ap. Iac. Marcum.

1634, 16. Amorum Ismenes Ismeniaeque historia ab Eostathio XI libris comprehensa. LB., ex offic. Iac. Marci. —— Accoratissime, ita ut singulae paginae versusque invicem sibi respondeant, recensa est a. 1644.

1644, 16. Eustathii de Ismeniae et Ismeues amoribus. LB., apud Dav. Lopez de Haro. —— Lopez de Haro recudit praecedeutem editionem, sed epistolam ouncopatoriam, quam item ex priore editione recepit, suo oomine signavit. Quod ad exteriora adtinet, priori cedit elegantia, et in nuwero pagg. error est 701 loco 170.

B. germanicarum.

1573, 8. Ismeuios. Histori von der Lieb des Jünglings Jsmeni vnd der Jungfrawen Jsmene aus dem Griechischen vnd Jtalienischen verteutscht. Strasb.

1594, 8. — von Joh. Christ. Artopeo(?) genannt Wolckenstern in Teutsch gefertigt. Strasb. —— Com figuris.

1610, 8. Ismenios, oder ein Vorbild stäter Liebe, das ist, die histori von der stäten Liebe dess Jünglings Jsmenij vnd der Jungfrawen Jsmene gegeneinander, wie sie beyde, nach langwiriger übung Cupidinis, widerwertigkeit zu land vnd Meer, letstlich widerumb bei Göttlicher güte, vnd aller Welt ihrer Bestendigkeit halben gnad gefunden, vnd sich als ein Exempel aller standhafften Liebhaber vorgestellt haben. Erstlich durch Eustachium Philosophum in Griechischer sprach beschrieben, nachmals durch Lelium Caraui in Jtaliano transferiret, ietzt aber von Joh. Christ. Artoxeo (?), genanndt Wolckenstern in teutsch gefertigt. Zu dienstlichem Wohlgefallen vnd ergötzung alleu Frawen vnd Jungfrawen, Liebergebenen jungen Leuten, vnd auch Künstlern mit schönen nützlichen figuren gezieret. Strassb.

1663, 12. Jsmenen und Jsmeniens Liebesgeschichte, erstlich von Eostathien in griechischer Sprach beschrieben, itzund aber aus dem lateinischen in unsere hochteutsche Mutter-Sprache übersetzt durch G. S(*chirmer*). M(*agister*). Leipz. —— Com duabus figg.

1778, 8. Liebesgeschichte des Jsmenias und der Jsmene von Eostathius, übersetzt von Christine Reiske. —— *V.* eiusdem Hellas. Vol. I. (Mitau.) p. 101 —260.

C. gallicarum.

1559, 8. Les amours d'Ismenius, traduictz du grec d'Eustathius en françois par Jean Looveau d'Orleans. Lyon, Guill. Rouille.

1625 (1628?), 8. Les adventures amoureuses d'Ismene & d'Ismenie, traduites du grec d'Eostathius par G. Colletet. Paris, Touss. du Bray.

1729, 12. Les amours d'Ismene & d'Ismenias, traduites du grec d'Eustathius par M. le Beauchamps. Paris, Simart.

1743, 8. Les amours d'Ismene & d'Ismenias, traduites du grec d'Eustathius par M. de Beauchamps. Nouvelle édition. La Haye (*Paris*, *Coustelier.*) —— Cum figuris.

1797, 4. Les amours d'Ismène et d'Isménias. Paris. —— Com figuris. 10 *fr.* In bibliothèque des romans grecs (Paris. in-12) est vol. X.

1828, 12. Aventures de Hysminié et Hisminias, par Eumathe Macrembolite; tradoit du grec avec des remarques par Ph. Lebas. Paris, impr. de Didot, libraire de J. S. Merlin. —— 352 pp. Com figg. In Collection de romans grecs est vol. XIV. *Schweiger* hanc editionem non novit.

D. italicarum.

1550, 8. Gli amori d'Ismenio composti per Eustathio Philosopho, & di Greco tradotti per M. Lelio Carani. In Fiorenza, MDL. *In fine*: Il fine degli amori d'Ismenio tradotti per Lelio Carani. Stampati in Fiorenza appresso Lorenzo Torrentino Stampatore Ducale, a di XX. del

mese di Settembre. MDL. Con privilegi di Papa Giulio III. di Carlo V. Imperatore & di Cosmo Duca di Fiorenza. —— Versio non magni habetur.

1560, 8. Gli amori d'Ismenio, Composti per Eustathio filosofo & di Greco tradotti per M. Lelio Carani. In Venetia, appresso Dnmenico, & Gio. Battista Guerra, fratelli, M.D.LX.

1566, 8. Gli amori *etc.* In Venetia, Appresso Andrea Muschio, M.D.LXVI.

1806, 8. Eustazio tradotto da Carani. Pisa. *Voll. II.* —— In Raccolta degli Erotici Greci tradotti in Italiano.

III. *Illustrantia Eustathium scripta.*

(I. *Alberti*:) Animadversiones in Eustathium sive Eumathius, conscriptae ab Gratiano de S. Baume. —— In Observatt. Miscellaneis Vol. III. T. I. p. 100—103.

EUSTATHIUS Sebastenus.

1796, 8. Epistola ad Apollinarem Laodicenum celeb. de divina essentia divi Basilii nomine ab Eustathio Sebasteno toto fere oriente per summum scelus olim vulgata. Ex cod. mss. Bibl. Angel. Graece et Latine nunc primum in lucem prod. historica narratione et animadversionibus illustrata. Romae.

EUSTATHIUS Thessalonicensis.

I. *Editiones textus.*

1) Commentaria in Homerum.

Aa) *Omnia.*

1550, f. *Εὐσταθίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλ. παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ὁμήρου Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν μετὰ εὐπορωτάτου καὶ πάνυ ὠφελίμου πίνακος.* —— Cum Homero. Romae apud Ant. Bladum. *Voll. IV.*

1559 — 1560, f. *Εὐσταθίου παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ὁμήρου Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν.* —— Cum Homero. Basil., Frobeo. *Voll. II.*

1825 — 1830, 4. Eustathii Commentarii in Homeri Odysseam et Iliadem. Ad fidem exempli Romani editi. Accedit Devarii index correctior editus (*cura Gf. Stallbaum.*) Lps., Weigel. *Voll. VI.* —— 37 *Th.*, ch. membr. 56 *Th.*

1496, f. Ex Commentariis Eustathii electa per ordinem litterarum. —— In Thesauro Cornucopiae. & Horti Adonidis. Venetiis in domo Aldi Romani. Rep. 1823.

1558, f. *Κέρας ἀμαλθείας ἢ Ὠκεανὸς τῶν ἐξηγήσεων ὁμηρικῶν ἐκ τῶν τοῦ Εὐσταθίου παρεκβολῶν συνηρμοσμένων.* Copiae Cornu sive Oceanus enarrationum homericarum ex Eustathii in eundem commentariis concinnatus, Hadriano Iunio autore. *Graece.* Basil., Froben. *Voll. II.*

1823, 8. —— V. *Gu. Dindorfii* Grammaticos graecos Vol. I. *V.* 1496.

Bb) *Singula.*

1a) In Odysseam.

aa) *integra.*

1730 — 1735, f. *Εὐσταθίου Ἀρχιεπ. Θεσσαλ. παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ὁμήρου Ἰλιάδα.* Eustathii Archiep. Thessal. Commentarii in Homeri Iliadem. Graece Latine Alex. Politus nunc primum latine vertit, recensuit notis perpetuis illustravit. Accedunt Notae Ant. M. Salvini. —— Cum Homero. Flor., Paperini. *Voll. III.* Non absoluta est editio, sed tantum lib. I—V. continet.

bb) *Excerpta.*

1822 — 1824, 8. — edidit Baumgarten-Crusius. —— *V.* eiusdem editionem Odysseae.

2b) In Iliadem.

1788 — 1793, — 1809 — 1814, — 1818 — 1819, 8. Ex Eustathii Commentariis Excerpta. —— In *Mulleri* editione Iliadis.

2) In Dionysium Periegeten.

1547, 4. — 1556, — 1697, — 1710, — 1712 sqq., — 1828, 8. —— *V.* Dionysius Periegetes. I. *β).*

II. *Illustrantia Eustathium scripta.*

Gi. *Andres* de' commentarj d'Eustazio sopra Omero e di tradnttori di essi. 4. —— 32 pp. Sine a. et l. notitia circiter 1813 — 1816 prodiit.

Alex. *Politi* Orationes ad Acad. Pisan. Eiusdem animadversiones in Eustathium ad Dionysium Periegetem. Libri II. Romae, 1742, 4.

EUSTRATIUS.

Fabr. B. Gr. T.

I. *Editiones textus.*

1) In posteriora Aristotelis Analytica.

1534, f. Ioannis Grammatici in posteriora resolvtoria Aristotelis, Commentarivm. Incerti avthoris in eadem. Evstratii in eadem. *Graece. In fine:* Venetiis, in aedibus haeredum Aldi Manutii Romani, & Andreae Asulani soceri, Mense Decembri. M. D. XXXIIII. —— Duo priora opera implent 123 *ff.*, ultimum *f.* in recta pagina subscriptionem et in versa epigramma in Eustratium habet, qui 67 *ff.* continetur. Ultimum *f.* insigne Aldi typogr. habet. Ioannis commentaria iam a. 1504 prodierunt.

2) In Ethica Nicomachea.

1536, 8min. —— *V.* antea Aristoteles. I. FF. Cce) *β*).

II. *Editionum versionum.*

1) In Analytica posteriora.

1568, f. Eustratii Commentaria in II. Librorum Posteriorum Resolutiorum latine Andrea Gratiolo interprete. —— *V.* Alexander Aphrodisiensis (I. BB. 3).

1662, 4. — ex Feliciani versione edidit Sam. Rachelius. Helmst. —— *V.* Aristoteles. III. initio. Bibl. sen. Lips.

2) In Ethica Nicomachea.

1541, — 1542, — 1543, f. — interprete I. Bern. Feliciano. —— *V.* Aristoteles. II. BB. 1) aa) *β*).

EUSTRATIUS presbyter.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 152; *ed. n.* T. III. p. 265.

I. *Editiones textus.*

1) Vita Eutychii.

1675, f. Eustratii vita S. Eutychii, patriarchae Constantinopolitani, Graece et Latine, interprete Dan. Papebrochio, cum commentario brevi Gf. Henschenii. —— *V.* Acta Sanctorum. (Antverp.) m. April. T. I. (latine) p. 548 sqq., et Append. eiusdem tomi (graece) p. LIX — LXXXIII.

2) Tractatus.

1655, 8. Eustratii, Presbyteri Constantinopol., Tractatus contra eos, qui dicunt, animas extra corpus non operari, nec precibus et sacrificiis iuuari, Graece, cum versione Latina et observationibus Leon. Allatii. —— *V.* eiusdem Opusculum de Ecclesiae Orient. et Occident. consensu in dogmate de purgatorio. (Rom.) p. 319—580.

II. *Editiones versionum.*

1677, f. Eustratii tractatus contra eos, qui dicunt, animas extra corpus non operari, nec precibus et sacrificiis iuuari, Latine. —— *V.* in Bibl. PP. (Lgd.) T. XXVII. p. 362—383.

EUTECNIUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 629; *ed. n.* T. V. p. 601. IV. p. 347.

I. *Editiones textus.*

1) In Oppiani Ixeutica.

1702, — *tit. n.* 1715, 8min. EUTECNII sophistae Paraphrasis Prosaica in Oppiani ixeutica Nunc primum ex Mss. Graecè edita, & Latinâ versione donata ab Erasmo Pauli Fil. Windingio. Hafniae, Literis Viduae Joh. Philip. Bockenhofferi. Anno M. DCCII. —— 8 *ff.* praefixa, 113 pp. Bibl. sen. Lips. exemplar in ch. crassa impressum adservat.

1776, 8. — edidit I. Glo. Schneider. —— Cum Oppiano. De Eutecnii paraphrasi *v.* praefat. p. XVII sqq. 426 sqq. 437 sq.

1786, 8. Eutechnii (*Eutecnii*) paraphrasis Ἰξευτικῶν. —— In editione Oppiani. Edidit I. N. Belin de Ballu. (Paris.) T. I.

2) Paraphrasis Nicandri.

1764, 8. Eutecnii, sophistae, metaphrasis theriacum et alexipharmacum Nicandri ex codd. Mediceae et Vindob. bibliotheca ac nondum edita, curante Ant. Mar. Bandinio. —— *V.* eiusdem editionem Nicandri. Flor. Multas lacunas, quae in editione extant, Bandini in Catalogo codd. gr. mediceorum T. III. p. 327 supplerit.

1792, 8. Entecnii paraphrasis graeca Nicandri, edente I. Glo. Schneidero. ——

V. eiusdem editionem Nicandri. Halae. De paraphrasi *v.* Schneiderum in praefat. p. XI sqq.

III. *Illustrantia Eutecnium scripta.*

Haller: De Eutecnii paraphrasi. —— *V.* eiusdem Bibl. Botanicam. T. I. p. 54 sq.

EUTHYCLES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 763; *ed. n.* T. II. p. 448.

A. *Meineke*: De Euthycle, veteris comoediae poeta. —— *V.* eiusdem Quaestionum Scenicarum Spec. II. p. 74 sq.

EUTHYMIUS Zigabenus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 460 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 328 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Panoplia dogmatica.

aa) *integra.*

1710, f. *Πανοπλια δογματικη Ἀλεξιυ Βασιλεως τυ Κομνηνυ, περιεχυσα ἐν συνοψει τα τοις μακαριοις και Θεοφοροις Πατρασι συγγραφεντα, εἰς ταξιν δε και διεσκεμμενην ἁρμονιαν παρα ΕΥΘΥΜΙΟΥ Μοναχυ τυ ζιγαδηνυ(!) τεθεντα, ἐπι ἀναιροπῃ και καταφθορᾳ των δυσσεβεςατων δογματων τε και διδαγματων των ἀθεων αἱρεσιαρχων, των κακως κατα της ἱερας αὐτων Θεολογιας λυττησαντων, ἀφιερωθεισα ἐπι τυ εὐσεβεςατυ, ὑψηλοτατυ και θεοςεπτυ αὐθεντυ και ἡγεμονος πασης Οὐγγροβλαχιας Κυριυ, Κυριυ Ιωαννυ Κωνςαντινυ Μπασσαραμπα, Βοεβοδα τυ Μπραγκοβανυ· Τῳ ἐκλαμπροτατῳ και σοφωτατῳ υἱῳ αὐτυ Κυριῳ, Κυριῳ Στεφανῳ Βοεβοδα τῳ Μπραγκοβανυ, παρα τυ πανιερωτατυ και λογιωτατυ Μητροπολιτυ Δρυςρας Κυριυ, Κυριυ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, υ και τοις ἀναλωμασι νυν πρωτον τετυπευται παρα τῳ πανιερωτατῳ, λογιωτατῳ και Θεοπροβλητῳ Μητροπολιτῃ Οὐγγροβλαχιας Κυριῳ, Κυριῳ Ἀνθιμῳ τῳ ἐξ Ἰβηριας. Ἐπιμελειᾳ και διορθωσει Μητροφανυς, ἱερομοναχυ Γρηγορα τυ ἐκ Δωδωνης. Ἐν τῃ ἁγιωτατῃ μητροπολει τῃ ἐν τῳ της Οὐγγροβλαχιας Τεργοβυςῳ, ἐν ἐτει ἀπο Θεογονιας χιλιοςῳ ἑπτακοσιοςῳ δεκατῳ. Κατα μηνα Μαϊον.* —— Ad hanc editionem plura supplementa, adiectis scholiis, e duobus codd. mstis Mosquens. dedit *Ch. F. Matthaei* in editione Commentariorum ad Evangelia T. I. p. 9 sqq.

bb) *Fragmenta.*

1788, f. Euthymii Zigabeni expositio Symboli. Graece et Latine. —— *V. Gallandii* Bibl. Gr. T. XIV. p. 332—336.

1783, 8 mai. Euthymii Zygabeni libri invectivi contra Bogomilos fragmentum ex Vaticano codice (*graece*) erutum, et e Graeca in Latinam linguam conversum a Nicolao Foggino. —— *V.* Anecdota literaria. (Romae.) Vol. IV. p. 1—46.

1776, f. Excerpta ex libro contra Sergium, Pyrrhum et Paulum, patriarcharum Constantinopolit., graece edidit. —— *V.* in *Lambecii* Commentario de bibl. Vindob. T. III. p. 420 sqq.

1624, f. Euthymius contra imaginum oppugnatores. —— V. *Ducaei* Auctarium. (Paris.) T. I. p. 725.

1654, f. —— *V.* Bibl. PP. (Paris.) T. XI.

1712, 4. Titulum XXIV. panopliae, sive *κατα βογομιλων*, ex apographo Bodleianae bibl. edidit et notis illustravit I. Chph. Wolf. —— In eiusdem Historia Bogomilorum. Wittebergae.

1677, 4. Euthymii Capita haereseos Massalianorum, graece et latine edidit I. Bapt. Cotelier. —— *V.* Ecclesiae Graecae Monumenta, ab eo edita (Paris) T. I. p. 302—307.

1712, f. — edita a Mich. le Quien. —— In Operum Ioannis Damasceni T. I. p. 94 sqq.

1595, 8. Euthymii Ismaëliticae s. Mahometicae Sectae praecipuorum Dogmatum Elenchus. Graece et Latine, interprete I. I. Beurero, notisque F. Sylburgii. —— V. *Sylburgii* Saracenica. Heidelb., ap. Commelinum.

1624, f. — graece et latine. —— *V.* in *Ducaei* Auctario Bibl. PP. T. II. (Paris.) p. 292 sqq.

1654, f. —— *V.* Bibl. PP. (Paris.) T. XII.

1788, f. *Ἐλεγχος σαφης των Ἰσμαηλιτων, και της φλυαριας των δογματων αὐτων. Περι του αρχηγου των σαρακηνων Μωαμεθ, τον και Μουχουμετ.* Ismaeliticarum, futiliumque ejus sectae dogmatum perspicua confutatio. De Saracenorum principe Moamethо, qui & Muchumet. Ex Euthymii monachi Zigabeni dogmatica Panoplia, Part. II. tit. 24. Io-

anne Iacobo Beurero interprete. —— *V.* in *Gallandii* Bibl. PP. T. XIV. p. 277 sqq.

2) de Massalianorum secta.

1696, 4. Euthymii Zigabeni Victoria et triumphus de impia et multiplici exsecrabilium Massalianorum secta, qui & Phundaitae & Bogomili, nec non Euchitae, Euthusiastae, Eucratitae, & Marcionitae appellantur; una cum XIV anathematismis, haeresi eorum oppositis. E codice msto Vindobonensi graece edidit, versionemque ac notas addidit Iac. Tollius. —— *V.* Insignia Itineris Italici, ab eo edita. (Trajecti ad Rh.) p. 106 — 125. Primos tres anathematismos graece edidit Lambecius in Commentariis bibl. Vindobon. T. III. p. 171; et ed. Kollar. p. 424.

1788, f. — graece et latine. —— *V.* in *Gallandii* Bibl. PP. T. XIV. p. 293 sqq.

3) Commentarius in Psalmos.

aa) *integer.*

1763, f. Euthymii Zigabeni commentarius in Psalmos primum graece e codice bibl. Venet. Marc. editus. —— Cum Theophylacto. (Venet.) T. IV.

bb) *Delectus.*

1885, 4. *Ευθυμιου Μοναχου Ζυγαβηνου της εις Ψαλμους ἑρμηνειας προοιμιον.* Euthymii Monachi Zygabeni in Psalmos Enarrationis praefatio. Graece et latine edidit Steph. le Moyne. —— *V.* Varia Sacra, ab eo edita. T. I. p. 130—210.

1788, f. Euthymii Zigabeni Specimen Scholiorum in Psalmos. Graece et Latine. —— V. *Gallandii* Bibl. PP. T. XIV. p. 323 — 331.

4) Commentarius in quatuor Evangelia.

aa) *integer.*

1792, 8. Euthymii Zigabeni commentarius in Quatuor evangelia graece et latine. Textum graecum nunquam antea editum ad fidem duorum codicum membranaceorum bibliothecarum SS. Synodi Mosquensis aucturis aetate scriptorum diligenter recensuit et repetita versione latina Ioannis Hentenii suisque adiectis animadversionibus edidit Ch. F. Matthaei. *Tomus I.* Complectens praefationem et euangelium Matthaei. *Tomus II.* Complectens euangelia Marci et Lucae. *Tomus III.* Complectens euangelium Ioannis, animadversiones I. Hentenii, Editoris et Indicem. Lps., impensis Weidmanniauis. —— 4 *ff.* praefixa, 1189 pp.; II, 686 pp.; II, 736 pp. et 1 *f.* 9 *Th.*, cb. scr. 12 *Th.* Conf. de hac editione Neue allgem. deutsche Bibl. Anhang zum 1 — 28 B. (Kil., 1799) p. 470 — 490. In prolegomenis tomi I. habentur haec: Ex *Richardi Simon* Histoire critique des principaux Commentateurs du nouveau Testament cap. XXIX. p. 409 sqq. ed. Rotterod. 1693, 4. de Euthymii commentario in IV evang. et duobus codd. Paris.; *Fabricii* notitio ex Bibl. gr. deprompta, cum notis Matthaei; Excerpta ex *Phil. Labbe* Tomo I. diss. histor. in Bellarminum; excerpta ex *Ernesti* institutione N. T.; ex *I. A. Noesselti* commentatione de catenis patrum graec. (Hal., 1762, 4) p, 23 sqq. locus; *I. Hentenii* epistola dedicatoria, scripta Lovanii 1543, eiusdemque admonitio de auctore horum commentariorum, ex editione Lovanii 1544, f. adiectis notis; item eius praefatio, atque plura loca, in quibus eius exemplar discedit a graecis, cum animadversionibus Matthaei. Deinde repetitum est *I. Millii* examen codicis Euthymii Barocciani ex eius prolegomenis in N. T. §. MLXXIII — MLXXIX., cum notis editoris criticis. Post haec p. 132 — 205 habentur lectiones variae utriusque codicis Mosquens. ad quatuor evangelia, item cum notis criticis. Denique *Roberti Holmes* brevis notitia duorum codd. Euthymii Baroccianorum recepta est.

bb) *Excerpta.*

1779, 8. Specimen catenae ad quatuor evangelistas, quae vulgo tribuitur Euthymio Zigabeno. Ad Matthaei cap. XXVI. Graece cum notis criticis edidit Ch. F. Matthaei. —— *V.* eiusdem: Lectiones Mosquenses. Vol. I. (Lps., Schwickert.) p. 7 — 48.

1788, f. Specimen catenae ineditae ad quatuor evangelistas quae vulgo tribuitur Euthymio Zigabeno. Graece ex Lectionib. Mosquens. Ch. F. Matthaei, cum versione latina edidit Gallandius. —— *V.* eiusdem Bibl. PP. T. XIV. p. 297—323.

II. *Editiones versionum.*

1) Panoplia dogmatica.

1555, f. Euthymii, Zigabeni, Panoplia dogmatica orthodoxae Fidei. Latine interprete Pet. Francisco Zino. Venet.

1556, 8. Euthymii, Monachi Zigabeni, panoplia dogmatica orthodoxae fidei, nunc primum è Graeco Latinè translata studio & labore Petri Francisci Zini. Paris., Fr. Barthol. Honorati. —— Sic in Catalogue de la Bibl. du Roi. Theol. T. I. p. 360 no. 417; error autem est, ut ex sequentis editionis notitia apparet.

1556, 8. Euthymii monachi Zigabeni Orthodoxae Fidei, dogmatica Panoplia; huc usque Latinis incognita, et nunc primum per Petrum Franciscum Zinum. Lugduni apud Sebastianum Barptulomaei Honorati. —— Sic in Maittaire Annal. typ. T. V. p. 387, in Catal. bibl. Barberinae T. I. p. 387, et in Catal. librorum Musei Britannici Vol. I. s. v. Euthymius.

1580, 8. — latine per Pet. Fr. Zinum. Paris.

1677, f. — translata per Pet. Fr. Zinum. —— *V.* Bibl. PP. (Lgd.) T. XIX. p. 1—235.

2) de Massalianorum secta.

1677, 4. Tres anathematismos Euthymii contra Massalianorum sectam, latine vertit I. Bapt. Cotelier. —— *V.* Ecclesiae Graecae Monumenta, ab eo edita. (Paris.) T. I. p. 737.

3) Commentarius in Psalmos.

1530, f. EUTHYMII Monachi Zigaboni (?) Commentationes in omnes psalmos de Graeco in Latinum conversae per R. D. Philippum Saulum Episcopum Brugnatensem. Aureum Ac Divinum Opus. Non sine privilegio, mulctaque pecuniaria, & excom. poena, ut in priu. cont. *Haec f. 1 a. In fine:* Ne quis alius hunc librum per decennium imprimere, aut imprimi facere, impressumque uendere, aut uendendum tradere, tam in hac Urbe quam in omnibus aliis privilegio cautum est sub poena in eo contenta. Veronae per Stephanum Nicolinum Sabiensem, et Fratres. MDXXX. mense Januario. —— Sic *Panzer* in Annal. typ. T. VIII. p. 561 sq. no. 6. Rep. in seqq. editionibus.

1543, 8. EUTHYMII monachi Zigaboni (?) commentarii in omnes Psalmos è Graeco in Latinum conversi per R. D. Philippum Saulum Episcopum Brugnatensem. Parisiis ex officina Ioannis Roigny. 1543. Excudebat Carola Guillard sub Sole aureo. M. D. XLIII. —— Sic *Maittaire* in Annal. typ. T. V. p. 387.

1547, 8. — Paris.

1560, 8. Euthymii, Monachi Zigabeni commentarii in omnes Psalmos, Latine, ex versione Ph. Pauli. Paris., J. de Roigny.

1562, 8. — Paris.

1568, 8. — Venet.

1573 (1575?), 8. — Lgd.

1677, f. —— *V.* Bibl. PP. (Lgd.) T. XIX. p. 235—44. *V.* 1530.

4) Commentarius in quatuor Evangelia.

1544, f. Commentaria in sacro sancta quatuor Christi Evangelia ex Chrysostomi aliorumque veterum scriptis magna ex parte collecta, autore quidem Euthymio Zigabeno, interprete vero Iohanne Hentenio, Mechliniensi Hieronymiano. Liber hic neque Graece neque Latine antea typis unquam excusus est. Addidimus & in calce confutationem Iudaicae cuiusdam imposturae, sive libelli de ficto legali Iesu Christi sacerdotio, ex Suida desumpti. Lovanii, ex officina Rutgeri Rescii, men. Februa.

1544, 8. Commentaria in IV evangelia, ex S. Chrysostomi, aliorumque veterum scriptis, collecta studio Euthymii Zigaboni (?) (*reliqua ut in praeced. edit.*) Paris., apud I. Roigny. Excud. Carola Guillard. —— Sic in *Voigtii* Catalogo libror. rar. p. 734, et in Catalogue de la bibl. du Roi. Theol. T. I. p. 360 no. 416. Rep. in seqq. editionibus.

1560, — 1602, 8. — Paris.

1677, f. —— In Bibl. PP. (Lgd.) T. XIX. p. 475—728.

III. *Illustrantia Euthymium scripta.*

Gu. *Cave:* De Euthymio, scriptore ecclesiastico. —— *V.* eiusdem Historiam litter. Scriptorum Eccles. T. II. p. 198 sqq.

Nath. *Lardner:* On Euthymius. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History. P. II. Vol. XI. chap. CLXIV. p. 434 sqq.

Casim. *Oudin:* De Euthymio. —— *V.* eiusdem Commentarium de Scriptoribus eccles. T. II. p. 979.

EUTOCIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 562 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 202 sq.

1) In Archimedem commentaria.

Aa) *Opera omnia.*

1544, f. *Εὐτοκίου Ἀσκαλωνίτου ὑπομνήματα.* Eutocii commentaria in Archimedem. Graece et latine primum edita. — *V.* Archimedes. I. Aa).

1792, — 1812, f. — graece et latine. Ex recensione Ios. Torelli. — V. *ib.* Oxon.

Bb) *Opera singula.*

1676, — 1699, f. Eutocii Ascalonitae in Archimedis dimensionem circuli commentarius. Graece et latine. — *V.* Archimedes. I. Bb).

1825, — 1828, 8. — griechisch, und deutsch übers. von J. Gutenäcker. — V. *ib.* I. Ce).

2) In Apollonium Perg. commentaria.

1710, f. Eutocii Ascal. in Apollonii Pergaei conicorum libros commentaria, edidit Edm. Halleius. — *V.* Apollonius Pergaeus. I.

EUTOLMIUS Illustris.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 717; *ed. n.* T. IV. p. 475.

I. *Epigrammata.*

1774, 8. Eutolmii epigrammata IV. Graece. — V. *Brunckii* Analecta. T. III. p. 8.

1794, 8 mai. — V. *Jacobsii* Anthologia. T. III. p. 228 sq. *V.* etiam eiusdem Commentariom Vol. III. P. III. sive totius operis T. XIII. p. 895.

EZECHIEL.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 679 sq.; *ed. n.* T. II. p. 305 sq.

1580, 8. Ezeckieli, Iudaicarum Tragoediarum Poëtae *Ἐξαγωγή*, Tragoedia de Israëlitarum Exodo, Graecè, cum Latina metrica Fed. Morelli versione, & ejusd. castigationibus. Parisiis, ex offic. Fed. Morel. — Sic *Maittaire* in Annal. typ. T. III. p. 780.

1590, 8. Ezechieli Judaicarum Tragoediarum poëtae Exagoge, seu Eductio Hebraeorum; Graecè, ex libro IX. Eusebii de Praepar. Evang. et seorsim Latinis versibus expressa et notis illustrata per Fed. Morellum. Parisiis, è typographiâ Steph. Prevosteau. M. D. LXXXX. — *Sic Maittaire* in Annal. typ. T. V. p. 388.

1590, 8. Ezekielis, tragici Poëtae, tragoedia sacra, seu exagoge, vel liberatio Hebraeorum, Graecè, cum versione Latina, versibus expressa, & notis Federici Morelli. Paris., Steph. Prevosteau. — Sie titulus in Catalogue de la bibl. du Roi. Theol. T. I. p. 346 no. 258. indicatur.

1598, 8. Ezechielis tragici Iudaei Tragoedia sacra (*scl.* *Ἐξαγωγή*), gr. lat. Paris., per Fed. Morellum. — Annum errorem esse typographicum loco 1590 suspicor.

1609, 8. — graece et latine. — In Corpore Poetarum Christianorum Graecorum. *Paris.*

1614, f. — graece et latine. — In *Iac. Lectii* Corpore Poetarum Graecorum tragic. et comic. (Col. Allobr.) T. I.

1624, f. — In *Bignii* Collectione poetarum christian., in Adpendice ad Bibl. PP. Graec. Paris.

1644, — 1654, f. — In Bibl. PP. (Paris.) T. XIV.

1830, 8. *Εζεκιηλου του των Ιουδαικων τραγῳδιων ποιητου ἐξαγωγη και Φιλωνος του Πρεσβυτερου Ἱεροσολυμα.* Ezechiel des jüdischen Trauerspieldichters Auszug aus Egypten und Philo des Aeltern Jerusalem. Nach ihren Fragmenten herausgegeben, übersetzt und commentirt von L. M. Philippson. Berlin, List. — 12 *Gr.* Bene meruit de Ezechiele et Philone presbytero Philippson. Versio fida et facilis est.

FAVORINUS.

1496, f. Favorini eclogae, graece. —— *V.* Thesaurus Cornucopiae. & Horti Adonidis. Venetiis in domo Aldi Romani.

1823, 8. Favorini eclogae. Graece iterum edidit Gu. Dindorfius. —— *V.* Grammaticos graecos, ab eo editos Vol. I. Lps., libr. Kühn. Ex priore editione recusae sunt eclogae.

M. Corn. FRONTO.

I. *Epistolae.*

1815, 8. M. Cornelii Frontonis epistolae (VI) graece, primus e cod. palimpsesto bibl. Ambrosianae edidit Ang. Mai. —— *V.* inter Frontonis Opera inedita. Mediol. Rep. 1816 sqq.

1816, 8. —— V. *ib.* Francof. ad M. Accurata prioris editio.

1816, 8. —— V. *ib.* Berol., Reimer. Haec editio curata est a B. G. Niebuhrio.

1823, 8. —— V. *ib.* Romae. Haec est editio altera ab Ang. Maio publicata.

II. *Illustrantia Frontonem scripta.*

F. J(*acobs:*) Notae criticae in M. Frontonis Epistolas graecas; cum appendice notarum criticarum. —— V. *F. A. Wolfii* Litterarische Analekten Vol. I. p. 108—127, 246—250.

GABRIAS. v. BABRIUS.

Claudius GALENUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 509 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 377 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera.*

1525, f. *Γαληνου. Α.* Galeni librorvm pars prima, qvorvm indicem VI. [III.] pagina continet. *Infra Aldi insigne typ. Infra:* Ne quis alius impune, aut Venetiis aut usquam locorum hos Galeni libros imprimat, & Clementis VII. Pont. Max. & Senatus Veneti decreto cautum est. — Pars secvnda, qvorvm indicem VIII. pagina continet (*reliqua ut supra*). — Pars tertia, qvorvm indicem VIII. pagina continet *etc.* — Pars qvarta, qvorvm indicem VIII. pagina continet *etc.* — Pars qvinta, qvorvm indicem secvnda pagina continet. *etc.* (*delphinus in hac ultima parte expletus est.*) *Graece. Voll. V.* —— *Vol. I. f.* 1: Clementi VII. Pontifici Maximo Andreas Asulanus S. P. D. *F.* 3 *sequitur Clementis Papae VII. Privilegium, quod:* Datum est Romae XXVII. Ianuarii MDXXV. Pont. Nostri Anno Secundo Be. El. Ravenn. Dilectis filiis Andreae de Torresanis de Asula et haeredibus quondam Aldi Manutii Ro. in Civitate Venetiarum commorantibus. *Deinde f.* 4 *a:* VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ASVLANI SOCERI MENSE APRILI. M. D. XXV. —— *Vol. II. dedicatum est:* Alberto Pio Carporum principi Federicus Asulanus S. P. D. *In fine f.* 160 *a:* VENETIIS IN AEDIBVS ALDI ET ANDREAE ASVLANI SOCERI MENSE APRILI M. D. XXV. —— *Vol. III.:* Ioanni Matthaeo Giberto Episcopo Veronensi Clementis. VII. Pont. Max. Datario Franciscvs Asvlanvs S. *F. ult. subscriptionem, ut tom. II. habet.* —— *Vol. IV. inscr. est.* Andreas Asulanus Reverendissimo Antistiti Brundusino, optimo et doctissimo Hieronymo Aleandro felicitatem. *In fine:* VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE ASVLANI SOCERI, MENSE AVGVSTO M. D. XXV. —— *Vol. V. inscr. est:* Andreas Asulanus Ioanni Baptistae Opizoni patritio Papiensi Medicoque praestantissimo. S. *Hic tomus subscriptione caret.* —— *T. I.* 4 non num. *ff.* praefixa, 24, 180 num. *ff.*, 1 vac. *f.* et 108 *ff.* *T. II.* 4 *ff.* praefixa, 184, 106 *ff.* (quorum ult. errore 160 num. signatum est). *T. III.* 4 *ff.* praefixa (tertium vacat), 106, 155 *ff.*, et 1 *f.* *T. IV.* 4 *ff.* praefixa (tertium vacat), 113 *ff.*, 1 vac. *f.*, 74 et 55 *ff.* et 1 *f.* *T. V.* 4 *ff.* praefixa, 327 *ff.* (post *f.* 252 numerus iterum incipit errore typ. a 245), et 6 *ff.* Etiam exx. in ch. max. extant. Hanc editionem principem, quae quamquam vitiis typ. inquinata est, magni tamen aestimatur, I. Bapt. Opizo, G. Agricola et And. Asulanus curaverunt. In plurimis exx., quae occurrunt, unus vel alter tomus deest. Bibl. acad. et sen. Lips.

1538, f. *ΓΑΛΗΝΟΥ ΑΠΑΝΤΑ.* Galeni Pergameni, svmmi semper viri, qviqve primvs artem medicinae vniversam, apvd priores homines obscuram & veluti errantem, in perspicuam quandam & propriam expositionem traduxit opera omnia, ad fidem complurium & perquam

uetustorum exemplarium ita emendata atq; restituta, ut nunc primum nata, atque in lucem aedita (?) videri possint. *Catalogum librorum qui primo hoc Tomo continentur, proxima à praefatione pagina indicabit.* Caesareae Maiest. & Christianiss. Galliarum Regis decreto cautum est, ne quis alius hos Galeni libros, usquam locorum suorum impunè aut imprimat, aut impressos alibi, venales importet. BASILEAE M.D.XXXVIII. *In fine p.* 567: *Ἐτυπώθη ἐν Βασιλείᾳ τῶν γερμανῶν παρ' Ἀνδρέᾳ τῷ Κρατανδρῷ, ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας ᾳ φ λ ζ. Voll. V.* —— 8 *ff.* praefixa, 567 pp.; 491 pp.; 4 *ff.* praefixa, 487 pp.; 4 *ff.* praefixo, 480 pp., et 1 *f.* in cuius pagina recta: BASILEAE APVD IOAN. HERVAGIVM ET IOAN. ERASMIVM FROBENIVM, ANNO M.D.XXXVIII. *F. ult. in pagina versa habet insigne typ.*; 4 *ff.* praefixa, 727 pp. et 1 *f.* Editores huius editionis, cui unuem operam navarunt, Ioach. Camerarius, Leonh. Fuchs et Hier. Gemusaeus fuerunt. Substrata editione principe, atque adhibitis codicibus mstis, multa corrupta loca emendarunt, mutilata expleront, aliaque suspecta asterisco notarunt ita, ut haec editio praecedenti praestet. Insuper huic editioni tomo V. p. 719 sqq. Galeni *liber de ossibus*, et quidem latine, inest. Bibl. acad. et sen. Lips.

1679, f. mai. Hippocratis Coi, et Claudii Galeni Pergameni Archiatron Opera, Renatus Charterius, Vindocinensis, Doctor Medicus Paris. Regis Christianissimi Consiliarius Medicus, ac Professor, plurima interpretatus, universa emendavit, instauravit, notavit, auxit, secundum distinctas Medicinae partes in tredecim Tomos digessit, & conjunctim Graecè & Latine primus edidit. Lutetiae Parisiorum, Apud Petrum Auboüin Bibliopolam, in Area Palatii, prope aedes Senatus Principis, ad insigne Lilii. M. DC. LXXIX. Cum privilegio Regis Christianissimi. *Tom. XIII.* —— Hanc editionem Charterius suis impensis iam a. 1638 molitus est; sed a. 1654 morte abreptus opus ad finem perducere non potuit. Ipse tantum decem priora volumina curavit, reliqua quatuor Blondel et Lemoine ediderunt. Quo de causa aliqua diversitas inter singulos tomos est. Nonnulla enim priorum voluminum exemplaria annum 1639 habent; praeterea tomo primo duas aeri incisas tabulas Charterius addidit, quae vero, iam multis exemplaribus divenditis post, aeri incidebantur, atque in iis desunt. Num fortasse prorsus diversa tomi primi exemplaria extent, nunc diiudicare nequeo. *De Villiers* quidem de hac editione in epistula, quae est inscripta: Lettre de Mr. Villiers sur l'édition grecque et latine des Oeuvres d'Hippocrate et de Galene publiée par Ren. Chartier. (à Paris. 1776, 4. et repetita in: Memoires de Goulin) monet, tomum primum a. MDCLXXIX. iterum typis excusum esse. Tomus IX. singulari paginarum numero, in duas partes divisus est. Quamquam codices msti sunt adhibiti, tamen non acri iudicio editor in emendando textu versatus est, temereque multa mutavit. Fundamentum editionis est editio Basileensis; Aldinam editor non noverat. Variae lectiones, quia earum fons ignotus est, non multum valent. Ceterum in hac editione primum prodierunt Galeni libri de humoribus; de ossibus; de septimestri partu; de fasciis; de clysteribus. Correctiores autem edidit definitiones medicas; septimum de usu partium librum, librum de septimestri partu; librum de comate secundum Hippocratem; de praenotione librum. Bibl. acad. Lips.

1821 — 1830, 8. *Κλαυδίου Γαληνοῦ Ἅπαντα.* Claudii Galeni Opera omnia. Edidit C. Glo. Kühn. Lps., in offic. libraria C. Cnoblochii. Voll. XIX. —— 105 *Th.* Indices propediem prodibunt. Primo volumine ex Fabricii Bibl. Gr. notitia litteraria exhibetur. Substrata est *Chartieri* editio, atque in edendo textu adhibitae sunt notae, quae tribus editionibus Aldinis adscriptae erant.

Bb) *Plura opera.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. *Γαληνοῦ περὶ οὔρων, εὐχυμίας καὶ κακοχυμίας, βδελλῶν.* Graece. Paris., apud Simonem Colinaeum. —— Fortasse a. 1530 prodiit. In Fabricii Bibl. Gr. l. c. p. 482 indicatur editio s. *a.*: Galeni de urinis liber nec non de boni et mali succi cibis liber, et de hirudinibus, revulsione, cucorbitula, scarificatione libelius. Graece. Lutet. Paris. apud Sim. Colinaeum.

β) *Cum a. notitia.*

1500, f. mai. F. 1 *a* (*sign. A β*) *ornamentum xyl. rubrum, in cuius medio effigies Galeni nigro col. impressa est, et habet inscr. rubro pictam: ΓΑΛΗΝΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥ||ΤΙΚΗϹ ΜΕΘΟΔΟΥ ΛΟ||ΓΟϹ ΠΡΩΤΟϹ* ☙ *Deinde textus litt. initiali Florent. rubro picto incipit.* F. 97 *a idem ornamentum xyl.*, *ac f.* 1 *a*, *inscriptum*

CLAUDIUS GALENUS.

rubro: *ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΡΟϹ Γλαυ-||ΚΩΝΑ, ΘΕΡΑΠΕΥΤΙ-||ΚΩΝ ΤΩΝ ΕΙϹ ΔΥΟ. ΒΙ||ΒΛΙΟΝ πρῶΤΟΝ. Iterum textus litt. initiali florent. rubro picto incipit. F. 110b: ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΡΟϹ ΓΛΑΥΚΩΝΑ ΘΕΡΑ-||ΠΕΥΤΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΙϹ ΔΥΟ || ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ:* ~ *Deinde sequitur subscriptio graeca quinque lin. comprehensa, et litt. initiali florent. rubro picto incipiens:* Venetiis impressus est praesens liber sumptibus nobilis et praestantis Viri domini Nicolai Blasti Cretensis, Regente Augustino Barbadico Serenissimo Regiam hanc urbem dextre gubernante. Non tamen sine privilegio anno a nativitate Christi millesimo quingentesimo Pyanepsionis incipientis die quinto. *F. 111 a regist. et rubro pictum insigne typ.* —— 111 *ff.*

1530, 8. Cl. Galenii de Elementis secundum Hippocratem Lib. II. De optima corporis nostri constitutione; De bono Habitu, Graece. Parisiis ex Officina Gerardi Morrhii Anno MDXXX.

1537, 8. Medicorum Schola, h. e. Claudii Galeni Isagoge seu Medicus. Einsdem Definitionum Medicinalium liber. Vterque graece pariter et latine summo studio ac diligentia in artis medicae tyronum gratia excusus, adiecto duplici indice. Basil. per Th. Platerum et Th. Lasium.

1538, 8. *ΓΑΛΗΝΟΥ περὶ κράσεων βιβλία τρία. τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνωμάλου δυσκρασίας. ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ὅρκος.* G a l e n i de temperamentis libri tres. Eivsdem De Inaequali intemperie libellus. Cvm his H i p p o c r a t i s iuramentum. Adiecimus eorundem libellorum Latinam quoq; versionem (*Linacri*): & in praedictos Galeni libellos Introductionem. BASILEAE M.D.XXXVIII. *In fine:* BASILEAE, PER THOMAM PLATTERUM, M.D.XXXVIII. MENSE MARTIO. (*Edente Seb. Singkelero.*) —— 4 *ff.* praefixa, 182 pp. et 1 *f.* 139 pp. Bibl. acad. Lips.

1544, 4. Cl. Galeni Pergameni nobilissimi Medici libri aliqvot graeci partim hactenus non nisi, partim à mendis quibus scatebant innumeris ad uetustissimos codices repurgati & integritati suę restituti, Annotationibusq; illustrati per Ioannem Caivm Britannum, Medicum. FRO || BEN. M. D. XLIIII. Cum Imper. Maiestatis priuilegio. *In fine:* Basileae, apvd Hier. Frobenivm et Nic. Episcopivm, mense avgvsto anno M. D. XLIIII. Basileae, apud Hieron. Frobenium & Nic. Episcopium. —— Habentur hic: Galeni de placitis Hippocratis & Platonis lib. I. graece et latine interprete Io. Caio, p. 1 sqq. 337 sqq.; de comate apud Hippocratem, graece p. 18 sqq.; de Medicinis succedaneis graece p. 25 sqq. post pag. 32 incipit iterum numerus ab 1.; de Anatomicis administrationibus libri IX, graece cum annotationibus et argumentis Io. Caii, p. 8 sqq. —— Haec collectio magni aestimatur. 4 *ff.* praefixa, 32, 354 pp., 1 non num. *f.* 91 pp. peculari titulo ornatae sunt sic *ΓΑΛΗΝΟΥ περὶ μυῶν κινήσεως βιβλία δύο. μετὰ τῶν εἰς αὐτὰ σχολίων. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, ΕΒΔΟΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ περὶ χρείας μορίων μέρος, ἐν τοῖς τετυπωμένοις βιβλίοις παραλελειμμένον. ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΦΑΡμάκων βιβλίον ἕν. Ἰωάννου Γαΐου τι ἐκ τῆς Βρεταννίας.* FRO||BEN. BASILEAE MDXLIIII.

1546, f. Galeni de Elementis secundum Hippocratem, de optima corporum constitutione, de bono habitu, de atrâ bili. Graece. Paris., apud Ch. Wechelum.

1550, 8. Galeni de morborum differentiis; de causis morborum; de differentiis et causis symptomatum. Graece. Antverp.

1556, 4. Galeni liber de optimo dicendi genere. Quod optimus medicus idem sit et philosophus. Graece et Latine. Basil.

1557, 8. *Κλ. Γαληνοῦ περὶ διαφορᾶς πυρετῶν*, cum brevibus notis; *περὶ μαρασμοῦ, περὶ τροφῶν, περὶ καθαιρόντων, τίνας δεῖ ἐκκαθαίρειν, περὶ ἀντεμβαλλομένων, περὶ ὄγκων.* Graece. Lutet. Paris., apud Guil. Morelium.

(1557,) 8. Galeni Libri de septimestri partu; brevis designatio dogmatum Hippocratis; de ptissanâ; de ossibus; integri et emendati per Ioannem Caium Britannum. Basileae per Ioannem Oporinum. —— Annum 1557 Caii epistolae tractatibus seorsim praemissae gerunt.

1563, 8. Galeni de parva pila ludendi exercitatione, & de ossibus, Graece. Paris., apud Guil. Morel.

1577, 4. Galeni Quod optimus medicus idem sit & philosophus; ac de optimo docendi genere. Graece. Lutet. Paris., ex offic. Fed. Morelli.

1591, 4. Galeni Exhortatio ad discendas bonas artes. Einsdem Quod optimus medicus idem sit et philosophus.

(*Studio I. Posselii.*) Rostochii, typis Myliandrinis anno (15)91. —— Haec, ex editione Basileensi expressa, nihil propriae dotis habet.

1640, 4. *Κλαυδιου Γαληνου Περγαμηνου των σωζομενων τινα.* CLAUDII GALENI Opuscula varia, a D. Theodoro Goulstono graeca recensita, mendisque quibus scatebant quam plurimis repurgata, et in linguam latinam clarius puriusque quam antehac traducta. Accessere ab eodem variae lectiones et annotationes criticae. Londini, typ. Rich. Badger. —— 12 *ff.* praefixa, 247 pp., et 14 *ff.* contin. varias lectiones aliasque animadversiones. In hac collectione continentur: 1) Oratio ad artes et medicinam bortatoria; 2) quod optimus medicus idem sit et philosophus; 3) de optimo docendi genere; 4) de sectis; 5) de optima secta; 6) de dignoscendis et curandis animi affectibus; 7) de corandis animi erratis; 8) de substantia naturalium facultatum; 9) quod animi mores sequantur temperamentum corporis. Post mortem (a. 1632) Goulstoni hoc opus edidit Th. Gataker. Versionem latinam novam condidit Goulston, textumque graecum ad codices mstos emendavit. Notae adiectae multum valent.

Cc) *Opera singula.*

1) De optimo docendi genere.

1547, 4. —— *V.* infra 2).

1621, f. Cl. Galeni liber de optimo docendi genere. Graece et latine, interprete Desid. Erasmo. —— Cum Sexto Empirico. Paris.

1818, 8. *Κλ. Γαληνου περι ἀριστης διδασκαλιας.* Cl. Galeni de optimo docendi genere libellus. Graece latine. Edidit C. Glo. Kühn. Lps., G. Fleischer. —— 8 *Gr.*

2) De optimo medico, philosopho.

1547, 4. Galeni adhortatorius Sermo ad artes; de optima doctrina; quod optimus Medicus idem sit & philosophus, graece et latine Erasmo Roter. interprete. Paris., excudeb. Ch. Wechelus.

1788, 4. Viro Magnifico Illustri Phil. Frid. Meckel cum fasces academicos obtineret, gratulabundus Claudii Galeni tractatum de optimo medico, philosopho, graece et latine recudi curavit Curt Sprengel. Halae.

3) Suasoria ad artes oratio.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Galeni Exhortatio ad bonas artes, graece et latine, interprete L. Belisario, cum annotationibus Iulii Alexandrini, e Mstis. Edidit Pet. Kirstenius. (*Upsal.*, 1636.) —— Sic titulus notatur in Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 322.

β) Cum a. et l. notitia.

1547, 4. —— *V.* antea 2).

1563, 8. Galeni paraphrasis in Menodoti exhortationem ad artes, Graece. Paris., apud Guil. Morel.

1581, 4. — graece, cum notis edidit F. Iamot.

1583, 4. Galeni Paraphrasis in Menodoti exhortationem ad artes, Graece; et seorsim Latinè, ex Erasmi interpretatione, à Federico Iamotio medico recognitâ & annotationibus illustratâ. Lutet. Paris., apud Fed. Morellum Typographum regium, viâ Iacobaeâ, ad insigne fontis. —— Latinae versioni latinum Fed. Morelli distichon praefixum est. Hac anno obiit Fed. Morellus, pater; cui Fed. Morellus, filius, successit.

1741, — 1751, 8. —— *V.* Callimachus. I. Aa) β).

1747, 8. — 1747, 12. —— *V.* Aesopus. I. Bb).

1778, 8. *Γαληνου Προτρεπτικος ἐπι τεχνας.* Galeni Admonitio ad litteras addiscendas. Primum graece separatim edidit; Editiones principes inter se contulit; Locos quam plurimos emendavit, explicavit, illustravit; Iani Cornarii Celeberrimi olim Ienensium Medici adnott. adjecit; Indices locupletissimos addidit I. Ge. Gu. Koehler. Lps., Schwickert. —— 6 *Gr.* Nihil haec editio habet, quo commendari possit. Notae adiectae vanae atque futiles sunt. Cornarii annotationes, quae in titulo commemorantur, ex ora eiusdam exemplaris Aldinae editionis descriptae sunt, atque errores typ. emendant. Conf. gravem censuram in (*Wyttenbachii*) Bibl. crit. Vol. II. P. II. p. 98 — 113.

1812, 8. *Γαληνου Προτρεπτικος ἐπι τας τεχνας.* Galeni Adhortatio ad artes, cum sua annotatione, et versione Des. Erasmi edidit Abr. Williet. LB., apud Luchtmans. —— 1 *Th.* 6 *Gr.*, ch. mel. 2 *Th.* 6 *Gr.* *V.* censuram in Museo crit. Cantabr. T. II. p. 318 — 322.

4) De potentiis naturalibus.

1547, 8. Galeni de naturalibus facultatibus libri III. Antverp., ex offic. Io. Luec.

5) De ossibus.

1543, 4. Γαληνα περι ὀςων τοις εἰσαγομενοις. Galenus de ossibus ad tyrones, numquam hactenus impressus. Paris., ex offic. Michaelis Vascosani. —— Huic editioni fac. Sylvius praefationem praemisit, ex qua patet Galeni librum a Mart. Gregorio descriptum Venetiis, deinde autem ab illo ad amicum Michaelem Vascosanum missum esse, qui eum exruderet.

1579, 8. Galeni liber de ossibus, graece cum praefatione Sal. Alberti. Viteb.

1603, f. Io. Phil. Ingrassiae in Galeni librum de ossibus commentaria nunc primum in lucem edita et iconibus insignita; appositus etiam est graecus Galeni contextus una cum nova latina versione. Panormi.

1630, f. Galeni de ossibus ad tyrones liber. Graece et latine Ferd. Balamio interprete, cum notis perpetuis Casp. Hofmanni. Francof., typis Wechel.

1665, 12. Galeni de ossibus liber, graece et latine. Accedunt Vesalii, Sylvii, Henerii, Eustachii ad Galeni doctrinam exercitationes. Hippocratis liber de ossium natura. Celsus de figura ossium. Ex bibliotheca Io. van Hurne. LB.

6) De usu partium corporis humani.

1543, f. Galeni de usu partium corporis humani decem libri. Graece. Paris., ex officina Christiani Wecheli.

1549, 8. Galeni de usu partium corporis humani liber quartus. Graece, per Vitum (*Ortelium*) Winsemium. Viteberg, exc. Io. Luft.

7) De locis affectis.

1554, 8. Galeni de locis affectis libri sex. Graece. Basil., per Th. Platterum.

1540, 8. Galeni de locis affectis libri sex. Graece. —— Cum Hippocratis de Haemorrhoidibus libello. Basil., per Th. Platterum.

8) De pulsibus.

1543, f. Galeni de pulsibus, & usu pulsuum. Graece. Paris., ex officina Ch. Wecheli.

1529, 8. Galeni liber de pulsibus introductorius. Graece. Paris., ex Offic. Simonis Colinaei.
1529, 8. — Colon.
1543, f. — Paris.

9) De tumoribus.

1589, 8. Galeni de tumoribus praeter naturam. Graece. Viteberg.

10) Ars medica.

1543, 8. Galeni Ars medicinalis, graece latine ex variis interpretibus. —— Cum Hippocratis libello de praepar. homin. Basil., per Henric. Petri.

1548, 4. Galeni ars medicinalis, graece cum lectionibus variis. Excud. Ch. Wechelus. Paris.

1586, 8. Γαληνα τεχνη ἰατρικη. Galeni ars medica, graece et latine interprete Nic. Leoniceno. In usum scholae Argentoratensis separatim expressa. Argent. —— In aliquot exemplaribus versio latina deest.

11) De compositione medicamentorum.

1553, 8. Fr. Rotae Commentaria in Galeni librum de compositione Medicamentorum, cum graeco textu. Bononiae.

12) Ad Glauconem libri.

1536, 8. Galeni de ratione medendi ad Glauconem libri duo, Graece. Paris., ex Officina Christiani Wecheli. —— Hanc editionem, ut ex epistola libro praemissa patet, Ioannes Guinterius curavit.

13) De sanitate tuenda.

1539, 8. Galeni de tuenda valetudine secunda libri sex, Graecè. (Cum praefatione Albani Torini Vitodurensis ad literarum studiosos Basileae 1538. data.) Basileae per Balthasarum Lasium. *In fine:* Ex officinâ Balthasaris Lasii, mense Martio, anno M.D.XXXIX.

1549, 8. Galeni de tuenda valetudine libri VI. Graece, ad vetusta exemplaria castigati per Io. Caium. Basil., per Io. Oporinum.

14) De alimentis.

1557, 8. Galeni de alimentorum facultatibus libri III. Graece. Paris., apud Fed. Morellum.

15) De succis.

1536, 8. Galeni de probis pravisque alimentorum succis liber. Graece. Paris.

16) De animi moribus.

1528, 8. Galeni liber: Quod animi mores corporis temperamenta sequantur. Graece. Paris., Fed. Morellus. —— Morellus hunc librum edidit integriorem emendatioremque quam ante prodierat.

17) Lexicon.

1564, 4. — 1780, 8. —— *V.* Erotianus. I.

18) De septimestri partu.

1549, 8. — graece. Basil.

19) De animi adfectuum dignotione et curatione.

1592, 4. *Γαληνυ περι διαγνωσεως και θεραπειας των ἐν ἑκαςυ ψυχῃ ἰδιων παθων.* Galeni aureolus libellus: quomodo quis et dinoscat et sanet proprios animi sui adfectus: ex emendatione accurata Ioannis Caselii. Helmaestadii, apud Iac. Lucium. —— Caselius longe ab Aldino et Basileensi recedentem, sed multo praestantiorem prioribus editionibus, textum, maxime ex ingenio, constituit. Charterius hanc editionem non noverat.

1715, 4. *Γαληνυ περι διαγνωσεως και θεραπειας των ἐν ἑκαςυ ψυχῃ ἰδιων παθων.* Galeni libellus: quemadmodum quis animi sui adfectus dinoscat et corrigat. Io. Caselio interprete. In usum studiosae iuventutis iterum edidit Io. Henr. Acker. Rudolst. et Ienae. —— Haec editio ex praecedente expressa est.

20) De praenotione.

1550, 8. *Γαληνου περι του προγινωσκειν.* Paris., apud Guil. Morelium.

21) De facilibus paratu remediis.

1530, — 1536, 8. Galeni de facilibus paratu remediis libri duo. Graece. Paris., apud Simonem Colinaeum.

22) De historia philosophica.

1497, f. Galeni de philosopho historia. *Graece.* —— Cum Aristotele. Vol. II. *V.* ib. I. Aa).

23) De humoribus.

1558, 8. Galeni de humoribus liber graece nunquam antehac typis excusus cum versione latina notis marginalibus et tabella totius libri Bernardi Bertrandi Rhegini. Argent., apud Sam. Emmel. —— Ante usquam editus est hic liber. Deinde illum in sua editione recepit Charterius tomo III. p. 150.

24) De urinis.

1586, 8. Galeni liber de urinis, graece et latine editus studio Salomon. Alberti. Viteb. —— Hic multo emendatior quam ante prodiit liber.

25) De ponderibus et mensuris.

1555, 4. Synopsis Mensurarum & Ponderum, Ponderationisque mensurabilium secundum Romanos, Athenienses, *γεωργους και ἱππoϊατρους*, ex praestantissimis authoribus contracta, operâ Michaelis Neandri ex Valle Ioachimica, anno MDLIII. Accessit Galenus de Ponderibus & Mensuris, Graecè & Latinè, nunc multo correctior, ejusdem Neandri operâ. Basil., ex officinâ Ioannis Oporini MDLV. Mense Ianuar.

26) De dissectione musculorum et de consuetudine.

1832, 8. Galeni de dissectione musculorum et de consuetudine libri. Ad fidem codicum manuscriptorum alterum secundum, primum alterum graece edidit F. Reinh. Dietz. Lps., sumt. Leop. Vossii. MDCCCXXXII. —— XVI, 131 pp. Ch. membr. 1 *Th.* 16 *Gr.* Textui multae adhibitorum codicum variae lectiones subiectae sunt. Praeterea etiam musculos, ab Galenu descriptos indicavit, lectoresque ad recentiores, qui hanc rem explicarunt, praecipue ad Cuvierum relegavit.

Dd) *Fragmenta.*

1824, 4. Fragmentum Synopseos Galeni librorum suorum XVI. de pulsibus, graece nondum editae, cum versione latina edidit C. Glo. Kühn. Progr. Lps., litt. Staritz. —— 12 pp. Apographum ho-

rum librorum Galeni cum Kühnio communicavit Bloch, qui illud e codice msto bibliothecae Hafniensis deprompserat.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1490, f. mai. *Vol. I. f.* 1 *a* (*sign.* i): Tabula libro4 galieni qui in prīo volumine ɔtinēt' ‖ *etc. F.* 5 *a*: Explicit tabula primi voluminis Galieni. *F.* 5 *b et* 6 *a vacant. F.* 6 *b praefatio*: Conspiciens sepe quosdam moderniores medicine auctores sibi ipsis ‖ quod alienū est vēdicare: *etc. F.* 7 *a* (*sign.* aa ii) *rubro*: Galieni Pergamensis Medicorum omnium Principis Ope ‖ ra Foeliciter inchoant. Et primo Liber de sectis: Instrues ‖ introducendos in Medicina quam sectam debeant imitari. *F.* 222 *a*: Explicit liber galieni qui communiter intitulatur liber ‖ decem tractatuum ques transtulit magister nicolaus de ‖ regio de calabria ad petitionem regis roberti. ‖ Que in primo volumine continetur Galieni opera fe- ‖ liciter expliciunt: venetijs per Philippum Pintium de ‖ Caneto impressa. Anno. M.cccclxxxx. die vero. xxvij. ‖ augusti. Augustino barbadico Serenissimo veneto4 ‖ principe. *Eadem pag. col.* 2: Ioānis pet. Pintij mantuani carmen: in laudem ‖ Galieni nuper integro volumine reparati. *F.* 222 *b*: Huius primi voluminis Registru3: secundu3 quod obseruari debet singularū carta4 ‖ ordo: non autem secundum alphabetum eo quod totum peruerse confunditur: sic enim ‖ ordinandi cuiuscunq3 librorum exigebat ratio. *Infra registrum et insigne typ. cum litteris* P. PHI. — *Vol. II. f.* 1 *vacat. F.* 2 *a* (*sign.* a) *incipit inscriptione columnae*: Liber primus De elementis. *Infra rubro*: Galieni principis Medicorum Liber de elementis foeliciter incipit. ‖ Capitulum primu3 in quo inuestigat vtrum accipiendum sit elemen ‖ tum f'm sensum: vel f'm naturam. *F.* 168 *a* (*sign.* A): Galieni medico4 principis Liber de ingenio sanitatis ‖ incipit. Capitulum primū in quo ponit causam quare ‖ tardauit componere hunc librum. *F.* 243 *b*: Explicit liber galieni ad glauconem. *Sequuntur* 6 *ff. contin. registrum.* — Liber duabus columnis et ultide impressus est. Exemplar bibliothecae acad. Lips. hic descripsi, recedens ab *Hainii* descriptione in Repertorio bibliogr. Vol. II. p. 430 no. 7427. Editor huius editionis fuit Diomedes Bonardus, cui L. Malatenus subsidia literaria suppeditavit. Rep. 1502 sq.

1502, f. mai. Pars prima — Pars secunda operum galieni impressione secunda. *In fine*: Huius consumatione omnia clauduntur hac sola impressione G. opera tali munita a Sereuissimo Venetorum Ducali Dñio gratia et privilegio, ut si q̄s ī decennium aliena fuerit ausus impressione deferre Venetias vel sub Venetorum dominium Galeni o,pa vel delata quomodo libet mercari noverit se decem ducator. penam pro eor. singulo volumine incurrisse. — Venetiis per Bernh. Benalium. *Voll. II.* — Hier. Surianus hanc editionem curavit.

1511 (?), f. Tertia impressio operum Galeni. Papiae. *Voll. II.*

1515—1516, f. mai. Quarta Impressio ornatissima: continens omnes ‖ Galeni libros al's impressos: melius q̃3 prius ‖ ordinatos: ꝛ magis q̃3 antea emendatos. ‖ Emittensq3 alios eiusdem libros nun- ‖ quam cum alijs impressos: impres- ‖ sione tamen dignos, doctri- ‖ nam ipsius decorātes atq3 ‖ perficientes: in tertio ‖ volumine nouiter ‖ imprimendo ‖ contentos. ┼┼┼ Cum gratia Et priuilegio. *In fine vol. I.*: Habes humanissime Lector hoc primū volumen operum Galeni artiū ‖ ac medicine doc. prefulgētissimi, q̃3 plurimis erroribꝰ emedatū: ac omni ‖ fere mēda (vt humanitus fieri potuit) purgatū: PAPIAE q3 summo cū ‖ studio elaboratū, per IACOB Paucidrapius de Burgofrācho. Anno ‖ domini. M. D. XV. pridie caleñ. Octobris. *Infra insigne typ.* — *In fine vol. II. f.* ccxcvi: En Lector candide: Hec scd'a operū Galeni medicoru3 principis- ‖ collectanea: antea diuersis caracteribus confusa: nūc vero diluci- ‖ da q̄3 accuratissime castigata: fideliq3 diligētia: ac summa arte ꝛ ‖ industria solertis viri IACOB Paucidrapēsis de Burgofrancho- ‖ excussa: In alma ꝛ inclyta ciuitate PAPIAE. Anno a virgineo partu. ‖ M.D.XV. Idibus Octobris. *Infra insigne typ. ut in tomo primo. Sequuntur* 10 *non num. ff. indicem, et alia VI num. ff. Galeni parvam artem continentia. In fine vol. III.*: Habetis sacre philosophie ac medicie cultores cādidissimi in hoc Tertio praeclaro

volumine diuersa collectanea oper Galle-‖ni medicor Monarche, varijs versionibus di-‖lucidata: exactissimaq; cura per soler-‖te virus Jacob Pancidrapen-‖sem: de Burgofrāco: ‖ PAPIAE absoluta ‖ Anno ‖ A virgineo partu. M.D.XVI. Pridie idus Iunij. *Infra insigne typ., ut in celeris tomis.* —— Rusticus Placentinus hanc editionem curavit, et recepit versiones antiquas ex arabico sermone factas, et recentiores Laurentii Laurentiani, Nic. Leoniceni, Gu. Cupi, omnes immutatas. Bibl. acad. Lips. nitidum ex. adservat.

1522, f. mai. Primi voluminis Galeni impressio quinta. Quinta et vltima Galeni īpressio cōtinēs omnes libros: quos prima, secunda et quarta continebat: verum longe melius q̄m vnq̄m antea dispositos: et emedatos. Cui addita fuere secundū varias traductiones, omnia noua, quae in aliis impressionibus habentur. Ad lectoris autem prorsus ambiguitatem tollendam, ac omnium contentorum faciliorem inuentionem, pulcherrimus index in fronte cuiuscunque voluminis positus est, videlicet. *Sequuntur tituli primi voluminis Galeni. In fine:* Anno dñi 1522. die quinto Ianuarii Venetiis expensis Luce Antō. de giunta. Florentini. — Secundi voluminis impressio quinta. *In fine:* Venetiis Expensis D. Luce Antonii de giunta Florentini. Anno 1522. die quinto Ianuarii. — Tertii voluminis Galeni impressio quinta. *In fine:* Habetis sacre philosophie ac medicine cultores candidissimi in hoc Tertio preclaro volumine diuersa collectanea oper. Galeni medicorum Monarche variis versionibus dilucidata: exactissima cura, mandato et Expensis D. Luce Antonii de giunta florentini. Venetiis impressa anno a natiuitate dñi 1522. die 5. Ianuarii. —— Editor fuit Scipio Ferrariae. Volumen tertium ex praecedentis editionis volumine III. expressum est, ideoque post titulum Rustici Placentini dedicationem ad Symph. Campegium editor recepit.

1528, f. mai. Galeni operum impressio novissima summo labore diligētique studio ab innumeris ferme erroribus asserta: omnes tam veteres q̄m nouas interpretationes continet: ac quatuor voluminibus digesta est: eos libros habet: quos index sequenti pagina collocatus significabit. MDXXVIII. *In fine:* ... Praedicto ergo de pronosticatiōe libro finito totam terminari volumus partem primā operū Galieni: ea que naturalia nō naturaliave sunt cū. eor. annexis apprehendentem: quam cum sequentibus correctam erroribusoe q̄mplurimis emendatam: ut homanitus fieri potuit tibi tradidit Scipio Ferrarius Venetus nature sermocinator et minister rationaliū medicor. Venetiis. Expensis vero d. Luce Anto. de giunta Florentini Impressum. ... Secūdum Galeni volumen novissime post omnes impressiones exactius emendatom: ac longe magis quā vnquā antea in melius redactum: in quo res praeternaturales praecipue cōtinentur: queādmodum index a tergo huius pagine constitutus facillimo ordine demonstrabit. MDXXVIII. ... Galeni tertii voluminis impressio novissima: latina omnia eius in Hip. cōmentaria: nec non alia quedam eiusdē opuscula cōtinens. modo post oēs impressiōes exactis emēdata. Aphorismor. praeterea index ad Nicolai leoniceni trāslationē faciēs noviter additus. Opera autem que in hoc volumine comprehēduntur ex īdice qui a tergo huius pagine descriptus est lector optime sigillatim cognosces. MDXXVIII. — Quartum Galeni volumen in quo nove trāslationes: quecunque ad hanc usque diem in lucem exiere: nec in superioribus tribus continentur collecta sunt: opus aureum: summa diligentia: omnique studio nuperrime castigatum: atque unde quaque perpolitum: velut deīceps ab epistola positus index dilucide cōmonstrabit. MDXXVIII. —— Char. goth. Alia editio, quam sub a. 1533, *fol. Venet.* Choulant in Handbuch der Bücherkunde für ältere Mediciu. (Lpz., 1828, 8) p. 70 iodicat, non extat. Editiones Iuntarum variae, non exceptis commemoratis, prodierunt hoc tempore. Editio prima a. 1522, secunda a. 1528. Ex typographia Lucae Antonii Iuntae, qui novum editionum ordinem inceperat, prodierunt editio prima a. 1541, secunda a. 1550, tertia a. 1556, quarta a. 1565 (non 1563, ut Bandini eumque secutus Ebert iudicant), quinta a. 1576, sexta a. 1586, septima ab a. 1597 usque ad a. 1600, octava a. 1609, nona a. 1625. Ackermann et Ebert secutus Bandinium, illumque deinde Choulant, male indicant editionem quintam a. 1570, quae nunquam prodiit, ideoque verum reliquarum editionum ordinem perturbant, ac decem indicant Iuntinas editiones. Choulant in illum errorem non incidisset, si *Renouardi*

Annales de l'imprimerie des Aldes editionem II. T. III. adhibuisset, ubi vera dilucide exposita sunt. Renouardi librum maximi habendum etiam Censor Chouianti in Litterarische Annalen der gesammten Heilkunde 1828, m. Decembr. p. 452 omisit inspicere, quamquam Choulanti errorem recte vidit, editionesque a. 1609 et 1625 recte indicavit.

1529, f. CLAUDII GALENI Pergameni Medicorum omnium fere principis Opera, nunc demum à clarissimis iuxta & eruditis uiris latinitate donata, iam uero ordine nsto, & studio exquisitiore in lucem recens edita. Quibus, ut solidae ueraeq; medicinae, nun poenitendam operam olim indulsisse innabit. Elenchum uersa pagella inuenies. BASILEAE ANNO M. D. XXIX. Cum gratia & priuilegio Caesareo. *In fine:* Basileae per Andream Cratandrum mense Martio M. D. XXIX. —— Continentur in hac editione libri Erasmo interprete: Ad bonas artes exhortatio, De optimo docendi genere, Quod optimus medicus sit etiam philosophus: Th. Linacro interprete: De temperamentis, De inaequali intemperie; Methodi medendi. lib. XIV, De sanitate tuenda lib. VI, De natural. facultatibus lib. III, De pulsuum usu; Gu. Copo interprete: De locis affectis lib. VI, De morborum differentijs; De morborum causis: De symptomatum differentia; De symptomatum causis lib. III; Laurentio Laurentiano interprete: In Hippocratis praedictionum lib. III; Nic. Leoniceno interprete: In Hippocratis aphorismus lib. VII, Ars medicinalis, Artis curatiuae ad Glauconem lib. II, De differentiis febrium lib. II, De crisibus lib. II, de motibus musculorum lib. II; Antonio Fortulo interprete: De uenarum arteriarumque dissectione lib. I, De neruorum dissectione; Theodorico Gaudano interprete: De ratione curandi per sanguinis missionem, De hirudinibus, reuulsione, cucurbitula, scarificatione; Iona Philologo interprete: Medicarum definitionum liber I; I. Petro Valla interprete: Succidanea lib. I. Bibl. acad. Lips. *V.* 1561 sq.

1541, f. Galeni opera, latine ex variorum interpretationibus. Venetiis apud Iuntas. —— Alii male hanc editionem sub a. 1540 et in 8 indicant. Haec est tertia Iuntarum vel prima Lucae Antonii Iuntae editio, atque ea, quae primum appellatur „*nostra editio.*“ *V.* 1528 et 1550.

1541—1545, 8. Galeni opera omnia, latine, in octo classes digesta. Venetiis, ex offic. Farrea. *Voll.* X. —— Haec editio studio Victoris Trincavelli nec non industria August. Ricci prodiit. Notae in margine adiectae criticae sunt, indicesque usui accommodatissimi. In anno huius editionis indicando errant Ebert, qui 1541—1544 indicat, et Choulant, qui 1542—1544 indicat. Verum habet Choulanti censor in Litterarische Annalen der gesammten Heilkunde. 1828, m. Decemb. p. 452, quem ego secutus sum.

1542, f. Omnia Cl. Galeni, Pergameni, opera, quotquot apud Graecos in hunc usque diem extiterunt tum olim, tum non ita pridem hominum doctissimorum diligentia in latinam linguam conuersa, deinde recognita et pristinae integritati restituta, quibus praemissa est praefatio dedicatoria medicinae primam inuentionem eiusque incrementa, tum ipsam quoque Galeni vitam, ex eius operibus partim decerptam, prolixe depingens. Duplex praeterea adiectus est index totius operis. Basileae, apud Hieronymum Frobenium et Nicolaum Episcopium. M. D. XLII. *Tomi VIII.* —— Haec editio ex Iuntina prima a. 1541 expressa et a. 1549 repetita est.

1549, f. Cl. Galeni opera quae ad nos extant, omnia, partim iam penitus recens a viris doctissimis in latinam linguam conuersa, et nunc multis recentissimis translationibus per Ianum Cornarium, medicum physicum, exornata: ab eodemque recognita ex toto et innumeris locis restituta absolutissima. Accesserunt etiam nunc primum capitum numeri et argumenta per Conradum Gesnerum Medicum, in omnes libros, quae cum in alios multos, tum illos plerosque omnes, qui medicinae candidatis apprime necessarii lectu sunt, ita copiose ac methodice tractantur, ut legitimae epitomes instar haberi possint. His omnibus subiunctus est index foecundissimus, ab artis medicae peritissimo conscriptus. Basileae apud Frobenium. M. D. XLIX. *Tomi VIII.* —— Ianus Cornarius hanc editionem curavit, atque in ordine librorum Galeni constituendo I. Bapt. Montanum et Iuntinas editiones sequutus est. Versiones aliorum ad contextum graecum contulit, multaque in iis correxit, restituit et supplevit; attamen in hac re non satisfecit. Versiones autem, quas ipse antea confecerat, emendatiores recepit, novas permultorum librorum confecit, quae in hac editione primum leguntur. Praeterea etiam Galeni libros addidit, qui hactenus in editioni-

bus desiderabantur. Argumenta capitum, ad contextum graecum, non ad latinas versiones confectas Conr. Gesnerus, adiutus a Martino Microuio, ubique addidit. *V.* 1542 et 1561 sq.

1550, f. Tomus primus operum Galeni, Complectens ea, quae ad corporis humani naturam, eiusque anatomen exquisitè cognoscendam, pertinent. Adiectis qvibvsdam ad commodam victus rationem necessariis. Elenchum librorum post Ioannis Baptistae Moutaui Praefationem reperies. — Tomus secundus operum Galeui, in quo de Sanitate tuenda, ac de morborum, symptomatum, & pulsuum differentiis, causis, signis & praenotionibus libri continentur. Eorum indicem versa pagina docebit. — Tomvs tertivs opervm Galeni, Medicamentorum Simplicium facultates, eorum compositionis rationem, varios detrahendi sanguinis modos, & artem morborum curatricem complectens. Librorum seriem versa pagina exhibet. — Quartus tomus operum Galeui, In quo insunt in Hippocratis De victus Ratione in morbis acutis libros, necnon in eiusdem Chirurgica & Aphorismos Commentarii. Huic tomo adiecti sunt libri Spurii Galeno adscripti. Elenchus librorum altera pagina recensebitur. Lugduni, apud Ioannem Frellonium, M. D. L. *Voll. IV.* —— Haec editio ex altera editione Basileensi expressa est. Bibl. sen. Lips. *V.* 1554.

1550, f. Galeni Opera, latine, ex variis Interpretibus, septem voluminibus; cum Antonii Musae Brassavoli Indice. Venetiis, apud Iuntas. M. D. L. *Voll. VII.* —— In hac secunda Iuntarum editione, cuius curam Augustinus Gadaldinus in se suscepit, primum index copiosissimus ab Ant. Musa Brassavolo confectus prodiit. Praeterea haec editio in ceteris quoque auctior et emendatior quam priores est; et primo volumine, quae adhuc erant continua, a I. Bapt. Sosio in capita divisa sunt. Nescio quomodo fieri potuerit, ut Choulant l. c. p. 71 (*v.* antea sub a. 1528) hanc edit. *Voll. III.* indicaret. *V.* 1528 et 1556.

1554, f. — Lugd., ap. I. Frellonium. *Voll. IV.* —— *V.* 1550. Alii editionem alteram *ib.*, a. 1536 editam esse putant; sed ea non extat.

1556, f. Galeni Opera, Latine. Editio tertia. Venetiis, apud Iuntas. *Voll. V.* —— Huic editioni pauca quaedam, quae potissimum libram de consuetudine compleut, a I. Bapt. Rasario addita sunt. *V.* 1550 et 1565.

1561 — 1562, f. Cl. Galeni Pergameni omnia, qvae extant, in latinvm Sermonem conversa. Qvibvs post svmmam antea adhibitam diligentiam, multum nunc quoq; splendoris accessit, quòd loca quam plurima ex emendatorum exemplarium collatione & illustrata fuerint & castigata. His accedvnt nvnc primvm Con. Gesneri Praefatio & Prolegomena tripartita, De uita Galeni, eiusq; libris & interpretibus. Ex III. Officin. Frobenianae editione. FRO || BEN. M. D. LXII. *In fine tomi I.:* Basileae in officina Frobeniana, per Hieronymum Frobenium, & Nicolaum Episcopium. — *Tom. II. subscriptus est:* — FRO||BEN. Basileae MDLXI. *In fine:* Basileae in officina Frobeniana, per Hieronymum Frobenium, & Nicolaum Episcopium, Anno M. D. LXI. —— Anuum 1561 omnes reliquae VI classes, praeter primam, habent. Ob Conr. Gesneri prolegomena in Galenum haec editio omnibus fere praefertur. In textu Gesnerus editionem Iuntiuam tertiam sequutus est. *V.* 1529.

1562, f. Galeni omnia, quae exstant, latine connersa, diligentia et studio Io. Bapt. Rasarii emendata, nouo ordine, classib. scilicet VI. disposita, librorum nuper inuentor. aucta; acc. et illi, quos non classicos existimauit, nec non libri Galeno adscripti a Rasario tum noua interpretatione, tum plerisque correctionibus illustrati. Venet., apud Vincent. Valgrisium. *Voll. V.* —— Nova versio, in qua VI constitutae classes nuvo modo adornatae sunt.

1565, f. Galeni Opera omnia, Latine. Editio quarta. Venetiis, ap. Iuntas. *Voll. V.* —— Ebert, Choulant et Schweiger (posterior illorum errores noris auxit) editionem quandam eamque quartam sub a. 1563 indicant, veram a. 1565 ignoraut.

1576, f. — Editio quinta. Venetiis, ap. Iuntas. *Voll. V.* —— Ebert, Choulant et Schweiger male aliam eamque quintam editionem sub a. 1570 indicant.

1586, f. — Editio sexta. Venetiis, ap. Iuntas. *Voll. V.* —— Huic editioni accessere commentarius II. Galeni in librum II. Hippocratis de morbis vulgaribus. Galeni in libros Hippocratis de humoribus commentarii III. Libris singulis adiecta sunt loca quoque parallela ex Hippocrate, Aviceona etc. Praeterea Hier. Mercurialis

tractatio de Galeni libris, I. Bapt. Montani ad Luc. Ant. Iuntam de ordine librorum Galeni epistola, atque vita Galeni praefixa sunt. Editor fuit Io. Custaeus.

1597 — 1600, f. — Editio septima. Venetiis, ap. Iuntas. *Voll. V.* —— Alii editionem singularem et septimam sub a. 1597, aliamque ot octavam sub a. 1600 indicant. In edenda hac editione Fabius Paulinus versiones cum graecis codicibus et impressis libris contulit.

1609, f. — Editio octava. Venetiis, ap. Iuntas. *Voll. V.* —— Hanc esse octavam Iuntarum editionem, Renouard et Cbnuianti censor firmant.

1625, f. — Editio nona. Venetiis, ap. Iuntas. *Voll. VII.* —— Haec est postrema Iuntarum editio, atque praecedentibus praeferenda. Perperam Schweiger in Handbuch der class. Bibliographie. Griechen, p. 125 has duas posteriores editiones typographiae Valgrisii adscripsit.

Bb) *Plura opera.*

α) *Sine a. notitia.*

—, f. Galeni Opera aliquot, Latine c. c. per Leonh. Fuchsium. Paris. —— Sic editio in Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 322 indicatur.

β) *Cum a. notitia.*

1498, f. Galenus de inaequali distemperantia. Galenus de confirmatione corporis humani. Galenus de praesagitura. Galenus de praesagio. Galeni Introductorium. Galenus de succidaneis. — Georgio Valla Placentino interprete. —— Cum Nicephori Logicis aliorumque opusculis, ab eodem versis. *In fine:* Impressum Venetiis per Simonem Papiensem dictum Bevilaquam 1498. die ultimo Septembris. Rep. 1499.

1499, f. —— V. *ib. In fine:* Impressus Vicentiae Anno Salutis || M. cccexeix. xvii. Kalendas Ianuarias per Henricum de Sancto || Vrso *etc.* Bibl. acad. Lips.

1505, 8. Iohannici ad tegni Galieni liber ysagoge cum libro Philareti de pulsibus et libro Theophili de urinis; accedunt Hippocratis libri afforismorum a Theodoro Gaza e greco in latinum de nouo translatorum. It. Hippocratis afforismi cum III libris pronosticorum eiusdem et IV. regiminis acutorum et IV. Tegni Galeni; nec non amphorismi (?) ad unam quamque egritudinem collecti, una cum aphorismis Io. Damasceni et flosculis medicinalibus ex Corn. Celso extractis. Lugduni per Fr. Fradin. —— Idem liber prodiit cum quibusdam Avicennae et novo tractato Almansoris et collectis Iac. de Partibus, Venetiis per Pet. Bergomensem. 1507, 8.

1508, f. Nicolai Leoniceni in Libros Galeni e graeco in latin. ling. a se translatos Praefatio. Eiusdem in Artem medicinalem Galeni Praefatio. Galeni Ars medicinalis, Nic. Leoniceno interprete. Eiusdem Opus de tribus doctrinis ordinatis sec. Galeni sententiam cum praefatione. Galeni de differentiis Febrium Libri II, interprete Laur. Laurentiano. Venetiis per Iacobum Pentium de Leucho MDVIII. —— Rep. 1509.

1509, f. — Acced. Galeni in aphorismos Hippocratis, cum ipsis aphorismis, eodem Nic. Leoniceno interprete. *In fine:* Impressum per Ioannem Maciochium Ferrariae MDIX. quarto Cal. Maii.

1514, 4. Galeni opera N. Leoniceno īterprete. Dē differētijs morborū libri duo. De īęquali intēperatura liber vnus. De arte curativa ad Glauconē libri duo. De crisibus libri tres. *Infra litterae:* H S. *Infra:* Venalia habentur Parisijs in officina Henrici Stephani chalcographi, e regione scholae Decretorum sita. *In fine:* Impressum Parisijs, sed nusq̄; antea per Henricum Stephanum e regione scholę Decretorum commorantem. Anno Domini omnium cōservatoris Millesimo Quingētesimo quartodecimo, penultima die Nouēbris. —— 137 non nom. *ff.* cum *sign.* Bibl. acad. Lips.

1523, f. Galeni de morbis et symptomatibus libri sex. De morborum differentia liber unus: De morborum causis liber unus. De symptomatum differentia liber unus. De symptomatum causis libri tres. Guilielmo Copo Basiliensi interprete. *Aera merent Badio. In fine:* Imprimebat Iodocus Badius Ascensius ad octav. Calendas Novemb. Anno M. D. XXIII.

1524, 4. Galeni Pergameni de Symptomatum differentiis liber unus. Eiusdem de symptomatum causis. Libri tres Thoma Linacro Britanno interprete. Impressum Londini in aedibus Pynsonianis Anno Christi 1524. cum privilegio a rege indulto.

1526, 4. Galeni Dissectionis venarum arteriarumque commentar. Eiusdem de nervis compendium Antonio Fortolo interprete. Parisiis ex officina Simonis Colinaei MDXXVI. —— *V.* 1529.

1526, 8. Galeni Exhortatio ad bonas artes, praesertim medicinam, de optimo dicendi genere, et qualem oporteat esse medicum. D. Erasmo Roterodamo interprete. Basileae an. M. D. XXVI. *In fine:* Basileae apud Ioan. Frob. Mense Maio. An. M. D. XXVI.

1527, 12. Galeni de morbis et symtmn. libri sex. De morborum differentia liber I. De morborum causis liber I. De symto. differentia lib. I. De symptomatum causis lib. III. Guill. Copo Basileensi interprete. Parisiis in aedibus Hierouymi Deuis MDXXVII.

1528, 8. Galeni de motu musculorum libri duo, Nic. Leoniceno interprete. Item Quos oportet purgare et qualibus medicamentis purgantibus et quando. (*Parisiis.*) Pressit Simon Colinaeus non minore labore quam vigilautia (nam et mutili erant hi libri et a fide Graecanica prorsus dissoni) Anno a Christo nato 1528. sexto Idus Ianuarias.

1528, 8. Galeni de differentiis symptomatum liber I. De causis symptomatum libri III. Thoma Linacro interprete. Paris., apud Simonem Colinaeum a. MDXXVIII. Novembri mense.

1529, 4. Cl. Galeni aliquot libelli per Guinterium Ioannem Andernacum partim recogniti, partim nunc primum uersi, quorum Catalogum indicabit pagina haec uersa. FRO || BEN. BASILEAE ANNO. M. D. XXIX. *In fine p.* 355: BASILEAE IN OFFICINA FROBENIANA PER HIERONYMUM FROBENIUM ET IOANNEM HERVAGIUM AN. M. D. XXIX. —— 355 pp. Bibl. acad. Lips. In hac editione editi extant hi libri: corporis temperaturam animi mores sequi; de vitiis animi et eorum remediis; de sectis; introductorius liber; de plenitudine; de optimo corporis stato; de bono corporis habito; de elementis libri II; de atra bile; de tumoribus praeter naturam.

1529, 4. Claudii Galeni Libri Anatomici; nimirum de Motibus Musculorum Libri II, Nicolao Leonicero interprete. Anatomicarum Aggregationum Libri IX, Demetrio Chalcond. interprete. De arteriarum ac Venarum dissectione Lib. I. Antonio Fortolo interprete. De Nervorum dissectione, eodem interprete. De Hierundinibus, Revulsione, Cucurbitula, cutis coucisione seu scarificatione Ferdinando Balamio Siculo interprete. Iacobo Carpo edente Bononiae in aedibus Io. Baptistae Phaelli Bononiensis Mense Septemb. MDXXIX.

1529, 8. Galeni dissectionis Venarum arteriarumque Commentarium. Eiusdem de neruis Compendium Ant. Fortolo interprete. Basileae in aedibus Thomae Wolffii. An. M. D. XXIX.

1529. 8. Cl. Galeni de diebus decretoriis libri III. De morborum temporibus liber I. De generalibus morborum temporibus. (*I. Guinterio* Audernaco *interprete*). Paris., ex offic. Simonis Colinaei.

1530, f. Cl. Galeni de compositione medicamentorum κατα γενη libri VII, per Io. Guinterium latinitate donati. Eiusdem de ponderibus et mensuris liber Andrea Alciato interprete. Basileae.

1531, f. Cl. Galeni Opera iam recens versa sc. Theodoro Gerardo gaudano interprete: De simplicium medicamentorum facultatibus lib. XI. Ioach. Martiuio Gandavo: De alimentorum facultatibus lib. III. Io. Guintherio Andernaco: de ratione victus privatorum, in Hippocratis libell. commentar. Io. Fichardo francoford.: de libris propriis lib. I., de ordine librorum suorum, de praesagiis ex insomniis sumendis quomodo morborum simulantes sint deprehendendi, de exercitatione parvae pilae. Consilium in morbo comitiali. Basileae ex aedibus Andreae Cratandri mense Martio MDXXXI.

1531, f. Claudii Galeni de Anatomicis Administrationibus Lib. IX, de Constitutione artis medicae Lib. de Theriaca ad Pisonem Commentariolos, de Pulsibus Liber, per Guinterium latinitate iam recens donati. Basileae apud Andream Cratandrum Anno M. D. XXXI.

1533, f. Galeni de usu partium humani corporis libri XVII. Nicol. Regio calabro interprete. Eiusdem de diebus decretorum lib. III. De morborum temporibus Lib. I. de generalibus morborum temporibus Lib. I. incerto interprete. de purgantium medicaminum facultate. de his quos purgare oporteat — de Ptisana interprete Ioanne Pollio. de renum affectus dignotione et medicatione. Christ. Heyl. Wisbaden. interprete. Basileae per Andream Cratandrum et Ioannem Bebelium Anno MDXXXIII. Cal. Martiis.

1533, f. Galeni in librum Hippocratis de victus ratione in morbis acutis Cõmentarij IV. Io. Vasseo interprete, nec non eiusdem de semine liber II. Io. Guin-

tero interprete. Basileae apud Andream Cratandrum Anno M. D. XXXIII.

1535, f. Galeni de Hippocratis et Platonis decretis latine Io. Bernh. Feliciano interprete. Accedunt Galeni de anatomia matricis lib. I. et de foetuum formatione lib. I. eodem Feliciano interprete. De cibis boni et mali succi interprete Ferdinando (*Balamio*) Siculo. De differentiis pulsuum. De dignoscendis pulsibus. De caussis pulsuum. De praesagitione ex pulsibus, Hermanno Cruserio interprete. Basileae apud Andream Cratandrum Anno MDXXXV.

1536, f. Marcelli viri illustris, de medicamentis empiricis, physicis ac rationalibus liber ante mille ac ducentos plus minus annos scriptus, iam primum in lucem emergens & suae integritati plerisque locis restitutus. Per Ianum Cornarium Medicum Physicum Northusen. Item Claudii Galeni Libri IX, nunc primum latine facti opera eiusdem Iani Cornarii, quorum argumenta uersa pagina indicabit. Scil. de causis respirationis liber I. de vtilitate respirationis liber I. et de difficultate respirationis libri III. de uteri dissectione liber I. de foetus formatione lib. I. et de semine libri III. Elenchi in utrumque opus. Basileae ex officina Frobeniana Anno M. D. XXXVI.

1536, f. Galeni de causis respirationis lib. I. de vtilitate respirationis lib. I. et de difficultate respirationis lib. III. iam primum in latinam linguam conuersi Iano Cornario interprete. Basileae, apud Froben.

1536, f. Galeni de uteri dissectione, lib. I. de foetus formatione lib. I. et de semine libri III, Iano Cornario interprete. Basil., apud Froben.

1536, f. Cl. Galeni Pergameni, Medicorum post Hippocratem principis, opera omnium utilissima, a doctissimis uiris partim nunc primum latinitate donata, partim vero ad exemplaria graeca diligenter recognita. Basileae apud Andream Cratandrum Anno M. DXXXVI. —— Editor huius collectionis fuit Ios. Tectander. Continentur autem in ea Io. Guinterio interprete: De facultatum naturalium substantia; Quod animi mores corporis temperamenta sequuntur; De propriorum animi cuiusque affectuum agnitione et remedio; De sectis; De elementis libri II; De optima corporis humani constitutione; De bono habitu; De plenitudine; De atra bile; De tumoribus praeter naturam; Introductio seu Medicus; In libros Hippocr. de natura hominis commentationes II; De antidotis libri II; Io. Vassen Meldensi interprete: De causis respirationis; De usu repirationis; De spirandi difficultate libri III. Hermanno Cruserio, Campensi interprete: In I. lib. Hippocratis de morbis vulgaribus commentatt. III; In III. libr. Hippocratis de morb. vulg. commentatt. III; In libro de salubri diaeta commentarius. Ioachimo Camerario interprete: De theriaca ad Pamphilianum. Huberto Barlando Philiatrin interprete: De paratu facilibus. Iosepho Struthio interprete: De astrologia sive prognostica de decubitu infirmorum; De urinis. Ferdinando Balamio interprete: De ossibus ad tyrones. Praeterea hic habentur Galeni liber de venaesectione adversus Erasistratum et liber de eadem adversus Erasistrateos Romae degentes, Io. Tectandro interprete.

1537, 12. Galeni de curandi ratione per sanguinis missionem liber. Einsdem de sanguisugis, revulsione, cucurbitula, scarificatione tractatulus Theodorico Gaudano interprete. Venetiis in offic. Divi Bernardini.

1544, f. Chirurgia e graeco in latinum conuersa, Vido Vidio, Florentino, interprete, cum nonnullis eiusdem Vidii commentariis. Paris. —— Leguntur hic versi: Hippocratis libri de fracturis, de articulis et de officina medici cum commentariis Galeni. Galenus de fasciis.

1546, f. Oribasius de musculorum dissectione ex Galeno, Iunio Paulo Crasso interprete. Est autem pars libri XXV. Galeni dissectionis venarum arteriarumque commentarium. Einsdem Galeni de nervis compendium. Antonio Fortolo Ioseriensi interprete. Paris., ex typogr. Io. Barbaei.

1550, 8. CLAVDII GALENI Aliqvot opvscvla nvnc primvm venetorvm opera inventa et excvsa, Qvorum sequens tibi pagella catalogum indicabit. *Infra insigne typ.* *Infra:* Lvgdvni, Apud Gulielmum Rouillium sub scuto Veneto. 1550. *In fine:* Lugduni, excvdebat Philibertvs Rolletivs. —— 151 pp. Habentur hic: de Musculorum dissectione ad Tyrones liber integer; de vocalium instrumentorum dissectione August. Gadaldino interprete; brevis denotatio dogmatum Hippocr. Conr. Gesnero interprete; Fragmentum ex IV commentariis, quos ipse Galenus inscripsit, de iis, quae medice dicta sunt in

Platonis Timaeo, Aug. Gadaldino interprete; principium commentarii I. in libr. I. Hippocratis epidemiorum, Nic. Macbello interprete; Oribasii de Cucurbitulis, scarificatione, hirudinibus, derivatione et revulsione sermo, Aug. Gadaldino interprete. Bibl. sen. Lips. *V.* 1556.

1550 — 1554, f. Galeni aliquot opera, a Leonh. Fuchsio, Tubingensis scholae professore publico latinitate donata et commentariis illustrata. De inaequali intemperie liber. De differentiis et causis morborum symptomatumque libri VI. De iudiciis libri III. De curatione per sanguinis missionem liber I. Paris., apud Arnold. Birckmann et Iac. Dupuys. *Voll. III.* —— Volumen I. continet partem primam commentariorum L. Fuchsii in Galenum; Volumen II., quod a. 1554 prodiit, commentarium in libros de different. febrium et de temperamentis; Volumen III, a. 1554 editum, commentarium in libros de locorum affectorum notitia continet.

1550, 12. Galeni de naturalibus facultatibus libri III, Th. Linacro interprete. Acced. Iac. Sylvii cum scholia, tum epitome in eosdem libros in tabulis expressa. Additus est de naturalium facultatum substantia liber et an sanguis in arteriis contineatur, Victore Triacavello interprete. Lugd.

1556, 8. — Lgd. —— Haec editio repetitio illius a 1550 editae esse dicitur.

1556, 8. Io. Caii opera aliquot et versiones, partim iam nota, partim recognita et aucta, scil. Caii de medendi methodo libri II, de ephemera Britannica lib. I. Accedunt Galeni de libris suis lib. I. de ordine librorum lib. I. de ratione victus, sec. Hippocratem in morbis acutis lib. I. non ante editus, de placitis Hippocratis et Platonis liber primus, eodem Caio interprete. Lovanii, apud Ant. Mariam Bergagno.

1575, 12. Galeni de theriaca ad Pisonem, interprete et commentatore I. Iunene, una cum Galeni de antidotis libris II, ab Andr. Lacuna in epitomen redactis; Accedit Io. Iunenis epistola de medicamentis bezoardicis, quorum usus a peste praeservat. Antwerp. apud Io. Bellerum.

1578, 8. Galeni 1) de optima corporis nostri constitutione; 2) de pleniore habitu; 3) de inaequali intemperie; 4) quomodo simulantes morbum sunt deprehendendi; 5) de ptisana. Item et Io. Lalamantii de ptisana sui temporis libellus. Emendata per eundem Lalamantium versio latina. Heduae. —— *V.* 1579.

1578, 8. Cl. Galeni operum omnium latine propediem edendorum specimen. Galeni tractatus, quos Lalamantius edidit, consignati sunt in pagina tituli versa. —— In hac iidem libelli versi atque in praecedente editione habentur, nisi quod Lalamantii de ptisana sui temporis libellus accedit.

1587, 12. De herba panacea, quam alii Tabacum, alii Petum aut Nicotianam vocant, ab Aegidio Euerato in ordinem redactus. [Accedunt Galeni liber de theriaca ad Pisonem, Io. Iunene interprete ac commentatore, et Galeni de antidotis libri II, ab Andrea Lacuna in compendium redacti.]

1616, 4. Cl. Galeni oratio adhortatoria ad artium liberalium studium capessendum. Idem quod optimus medicus, nisi etiam philosophus, non sit. Ex interpretatione noua Sixti Arcerii, cum notis eiusdem, in quibus partim textus graecus emendatur, partim illustratur. Franeckerae.

Cc) *Epitomae.*

1) Lacunae epitome.

1548, 8. EPITOMES Omnium Galeni Pergameni opervm, vniversam illivs viri doctrinam, & methodũ, quàm accuratissimè continẽtis, Sectio prima-quarta. Per Andream Lacvnam Secubiensem, Doctorem Medicum, atq; ex sacro militum Sancti Petri apud urbem collegio, Auratum Equitem, summa fide atq; studio collecta. Cavtvm est Pontificia, Caesarea, et Christianissimi Regis, Augustissimiq; Senatus Veneti authoritate & decretu, ne quis impune hoc opus aut cudat, aut ab alio excusum, quàm à Hieronymo Scoto, exponat vale. *Venetiis apud Hieronymum Scotum.* 1548. *In fine:* VENETIIS. *Apud Hieronymum Scotum.* 1548. *Voll. IV.* —— Haec prima editio nitida, neque ab alio commemorata neque visa est; omnes enim editionem a. 1551 primam habent. Bibl. acad. Lips.

1551, f. Epitome Galeni operum in quatuor partes digesta, pulcherrima methodo uniuersam illius viri doctrinam complectens, per And. Lacunam. Basil., per Mich. Isingrinium. —— Ackermann in Fabr. Bibl. Gr. l. c. p. 488, quem deinde Choulant alique secuti sunt, hanc editionem nominat primam; at erraverunt.

1553, 12. *EPITOMES* OMNIVM GALENI PERGAMENI operum, uniuersam illius uiri doctrinam, & methodum, quàm accuratissimè continentis, Sectio prima-qvarta, Per Andream Lacunam Secobiensem, Doctorem Medicum, atque ex sacro Militum sancti Petri apud Vrbem collegio Auratum Equitem, summa fide atque studio collecta. Lvgdvni, Apud Gulielmum Rouillium, sub Scuto Veneto. 1553. Cum Priuilegio. *Voll. IV.* —— Huius nitidissimae editionis tantummodo tria volumina priora indicat Ackermann in Fabr. Bibl. Gr. l. c. p. 488, itaque integram ille editionem non norat. Bibl. acad. Lips.

1571, f. — Basil. —— Male adnotat Ackermann huic editioni insuper accessione Lacunae librum de ponderibus et mensuris medicinalibus; iam in praecedentis editionis volumine IV. extat. Primom hic solae Andreae Lacunae annotationes in Galeni interpretes prodierunt.

1604, f. Epitome Galeni Pergameni operum in quatuor partes digesta pulcherrima methodo universam illius viri doctrinam complectens, per Dñum Andream Lacunam summa fide studioque collecta. Accesserunt eiusdem Andr. Lacunae annotationes in Galeni interpretes, quibus varii loci, in quos hactenus impegere lectores, et explicantur, et summa fide restituuntur. Item de ponderibus et mensuris utilis commentarius. Argentorati.

2) Theatrum Galeni.

1568, f. Theatrum Galeni, hoc est, universae medicinae, a medicorum principe Galeno diffuse sparsimque traditae promtuarium, quo vel indicis loco in omnes Galeni libros, vel locorum communium instar in re medica lector utatur Aloysii Mundellae, Brixiensis, studio et labore per multos annos conditum et nunc demum editum. Basil., apud Episcopium. —— Hoc theatrum Galeni operum praebeat utilitatem indicis, in quo omnia genuina in epitomen redacta sunt.

Dd) *Opera singula.*

1) De sectis.

1518, 4. Galenus de Sectis Medicorum, Georgio Valla interprete. Alexandri Aphrodis. de Febribus eodem interprete. Hippocratis de natura humana, Andrea Brentio Patavino interprete. Parisiis apud Henricum Stephanum in Conspectu Scholarum Decretorum MDXVIII. die XX. Aprilis.

2) De optima doctrina.

1540, f. Galeni de optima doctrina liber, latine interprete Desiderio Erasmo. —— In eiosdem Operibus. (Bas.) T. I. p. 1058. In hoc libro Galenus disputat contra Academicos et Pyrrhonios.

1569, 4. Cl. Galeni contra Academicos et Pyrrhonios, interprete Erasmo Roterod. Antwerpiae.

1621, f. —— Accessit Sexti Empirici Operibus. Paris.

3) Optimus medicus etiam philosophus.

1540, f. Galeni liber: Quod optimus medicus sit quoque philosophus. Latine interprete Desiderio Erasmo. —— In eiusdem Operibus. (Bas.) T. I. p. 1062 sqq.

4) Exhortatio ad bonas artes.

1526, 8. Galeni Pergameni exhortatio ad bonas artes, praesertim medicinam, de optimo dicendi genere, et qualem oporteat esse medicum, D. Erasmo Roterodamo interprete. Basileae anno M.D.XXVI. *In fine:* Basileae apud Ioan. Frob. Mense Maio. An. M.D.XXVI.

1581, 4. Galeni paraphrasi in Menodoti exhortationum ad liberalium artium studia, latine ex interpretatione Erasmi Roterodami cum annotationibus Fed. Jamotii. Lutetiae.

5) De elementis.

1541, 12. Galeni de elementis ex Hippocrate libri II, latine, ex interpretatione Ioannis Guintherii. Paris.

1550, 12. — interprete Victorio Trincavello. Lgd.

6) De temperamentis.

1498 (, f. ?) Galenus de temperamentis et de inaequali temperie libri tres, latine per Thomam Linacrum. Venetiis. —— De forma libri nihil constat.

1588, 8. — Lgd.

7) De inaequali intemperie.

1539, 8. Cl. Galeni de inaequali intemperie Th. Linacro interprete, cum

commentariis familiaribus Io. Agricolae. Accedunt concordantiae simplicium medicamentorum in auctores praecipuos cet. Basil.

8) De naturalibus facultatibus.

1523, 4. Galeni Pergameni de naturalibus facultatibus Libri tres, Tho. Linacro Anglo interprete. *In fine:* Impress. Lundini in ędibus Richardi Pynsoni regii Impressoris. Anno verbi incarnati millesimo quingentesimo vigesimo tertio. Octavo Calend. Iun. Cum priuilegio a rege indulto. —— Rep. 1540 sqq.

1528, 8. Galenus de naturalibus facultatibus et pulsuum usu; & Aegineta de diebus criticis Thoma Linacro Anglo interprete. Hos quatuor Galeni perutiles libellos nunquam prius in Gallia visos et stylo elimatiore a Guiuterio Ioanne Andernaco perpolitos excusit Simon Colinaeus. Anno Salutis humanae millesimo quingentesimo vicesimo octavo, mense vero Decembri. —— Rep. 1534 sqq.

1534, — 1541, f. — interprete I. Guintherio. Paris. —— *V.* 1528 et 1547.

1540, f. — interprete Th. Linacro. Lugd. —— *V.* 1523 et 1548.

1547, 8. — Antverp. —— *V.* 1534.

1548, — 1550, 12. — interprete Th. Linacro. Lgd. —— *V.* 1540 et 1550.

1550, — 1560, 12. Galeni de naturalibus facultatibus libri III, Th. Linacro interprete. Accedunt Iac. Sylvii scholia doctissima, cum epitome in eosdem libros. Lgd.

9) De facultatum natur. substantia.

1528, 8. Galenus de facultatum naturalium substantia, quod animi mores corporis temperaturam sequuntur, de propriorum animi cuiusque affectuum agnitione et remedio, Latine, Ioanne Guinterio Andernaco interprete. Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXVIII. —— Rep. 1551 sq.

1550, 12. Galeni de naturalibus facultatibus libri III, cum scholiis et epitome Iac. Sylvii. Accedunt de naturalium facultatum substantia liber, et an sanguis natura in arteriis contineatur, Victore Trincavello interprete. Lgd.

1551, — 1552, 12. — interprete I. Guintherio. Paris. —— *V.* 1528.

10) De anatomicis administrationibus.

1546, f. Galeni ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων, id est de anatomicis administrationibus libri IX, Io. Guintherio interprete iufinitis in locis ad vetustissima exemplaria emendati atque annotationibus et argumentis illustrati. Paris., exc. Io. Barbaeus. —— Rep. 1551.

1551, 12. — Lgd. —— *V.* 1546.

11) De ossibus.

1535, 8. Galenvs de ossibvs. Ferdinando Balamio Sicvlo interprete. Lvgdvni apvd haeredes Simonis Vincentii. M. D. XXXV. *In fine:* Excvdebant Lugdvni Melchior et Gaspar Trechsel fratres. 1535. —— 43 pp. et 2 *ff.* Bibl. acad. Lips. Rep. 1535 sqq.

1535, 4. — Parisiis ex officina Christiani Wecheli. M. D. XXXV.

1535, 4. Claud. Galenus De ossibus Ferdinando Balamin Siculo interprete. Romae apud Antonium Bladum.

1546, f. — Paris. —— *V.* 1535.

1548, 4. — Paris. —— *V.* 1535.

1549, — 1550, — 1551, 12. — Lgd. —— *V.* 1535. Cum iconibus rudibus.

1551, 8. — Patav. —— *V.* 1535.

1579, 8. — Cum praefatione I. Fr. Ripensis et sceleto Vesaliana. Hafn. —— *V.* 1535.

1579, 8. — vertente Salomone Alberti. —— Rep. in seqq. edd.

1599, 8. Galeni de ossibus ad tirones liber latine, marginalibus et tabulis illustratus a I. Siegfrido. Helmst.

1613 (1614?), 8. Cl. Galeni liber de ossibus, et in eundem Iac. Sylvii commentarii. I. Riolani explanationes apologeticae pro Galeno. Paris.

1627, 8. — LB. —— *V.* 1579.

1636, 8. — Rostoch. —— *V.* 1579.

12) De causis respirationis.

1553, f. Galeni liber de causis respirationis; item de difficultate respirationis, latine interprete I. Valsaeo. Paris.

1556, f. Galeni liber de causis respirationis et de utilitate respirationis, ex versione Iani Cornarii. Basil.

13) De Hippocratis et Platonis decretis.

1534, f. Galenus de Hippocratis & Platonis Placitis, Latine, Guiuterio in-

terprete. Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXXIIII. —— V. 1550.

1550, 16. — vertente I. Bern. Feliciano. Basil. —— V. 1534, et rep. 1550, 16.

1550, 16. — Lgd. —— V. 1550.

1550, 12. Galeni de Hippocratis et Platonis dogmatibus libri IX, Iano Cornario interprete. Accedunt adnotationes quaedam, cum indice. Lgd.

14) De semine.

1528, 8. Cl. Galenus de semine, I. Guinterio Andernaco interprete. Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXVIII.

1533, 8. Galeni de Semine Libri duo, Latine Ioanne Guinterio interprete, cum aliquot graeci exemplaris castigationibus. Parisiis apud Sim. Colinaeum MDXXXIII.

1634, 16. — ex interpretatione Guintherii. LB., ap. Elzevirum.

15) De usu partium.

1528, 8. Galenus de usu partium corporis humani, latine, Nicolao Regio Calabro interprete. Parisiis ex officina Simonis Colinaei MDXXVIII. —— Rep. 1531 saepius.

1531, f. — Basil.

1538, f. Claudii Galeni de usu partium corporis humani libri XVII, Nic. Regio, Calabro, interprete. Denuo exactiore cura ad graeci exemplaris veritatem castigati per Iac. Sylvium et Mart. Gregorium. Paris., in offic. Ch. Wecheli.

1550, 12. — Lgd.

16) De affectis locis.

1500, f. Galeni de affectorum locorum notitia libri VI, Guil. Copo interprete. Venetiis per Io. Hertzog.

1500, 4. Galeni de affectorum locorum notitia Libri VI, Guilelmo Copo Basiliense interprete. Venetiis per Iohannem Hertzog 1500.

1513, 4. Galeni de affectorum locorum notitia Libri sex, Guilielmo Copo Basiliensi interprete. Venales habentur in officina Henrici Stephani Chalcographi e regione Decretorum. —— Annus sub Epistola ad Franciscum regem data indicatus est, quo factum est, ut haec editio etiam sine a. notitia indicaretur.

1520, 4. Galenus de affectorum locorum notitia libri sex, Guilielmo Copo Basiliensi interprete, ex secunda recognitione. Excudebat Simon Colinaeus Parisiis MDXX. Die Februarii ultima.

1527, 12. Galeni de affectorum locorum notitia libri VI, Guil. Copo interprete. Ex secunda recognitione. —— Sine loci notitia prodiit, et repetita est 1547 saepius.

1547, 12. — 1549, — 1562, 16. — ex interpretatione Gu. Copi. Lgd.

17) De febrium differentiis.

1512, 4. Galeni de differentiis febrium libri duo, interprete Laurentiano Florentino. Venalis habetur Parisiis in officina Henrici Stephani chalcographi e regione scholae decretorum. Impressum in alma Parisiorum academia per Henricum Stephanum Chalcographum è regione scholae Decretorum commorantem: anno Christi omnium redemptoris 1512. die vero Decembris 20.

1519, f. Galeni de differentiis Febrium libri duo, Laurentio Laurentiano Florentino interprete. Venalis habetur in Officina Desiderii Maheu Chalcographi in vico Sancti Iacobi sub intersignio divi Nicolai moram trahentis. Parisiis MDXIX.

1519, 4. Libri de differentiis febrium a Galeno editi tres translationes cum antiqua Leoniceni et Laurentiani; breviter ac faciliter expositae: et degressionibus scientificis Thaddei: Dyni et Th. de Garbo illustrate a Rustico placentino ordinate et cura eius impresse in Papiensi gymnasio. Papie per magistrum Bernardinum de Garaldis.

1523, f. Galeni de Differentiis Febrium Libri duo Laurentio Laurentiano Florentino Interprete. Parisiis in Officina Simonis Colinaei e regione Scholae Decretorum commorantis MDXXIII. Mense Ianuario.

1526, 8. Galeni Pergamensis de Differentijs febrium libri duo, interprete Laurentio Laurentiano Florentino. (*Colon.*) Eucharius Cervicor. excudebat. Anno M. D. XXVI. —— 64 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1532, f. — ex interpretatione Laurentii Laurentiani. Paris.

1535, f. Galeni de differentiis febrium libri, Latine, Laurentiano interprete; et accurate per Simonem Thomam recognitii et ex fide Graeci exemplaris pene alii facti. Parisiis ex officina Simonis Colinaei MDXXXV. mense Ianuario.

1547, — 1548, 12. — ex interpretatione Laurentiani. Lgd.

1548, — 1550, 16. — 1557, 12. — ex interpretatione Laurentiani, revisi a Sim. Thoma. Lgd.

18) De usu respirationis.

1533, — 1553, f. Galenus de usu respirationis Vasseo interprete. Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXXIII.

19) De pulsibus.

aa) *Omnes libri.*

1532, f. Galeni opera de Pulsibus, Latine Hermanno Cruserio Campensi Interprete. Paris., apud Simonem Colinaeum. M. D. XXXII.

1532, 4. — interprete Thoma Linacro. Paris.

1553, 4. Galeni de pulsibus libellus latine versus cum commentariis et castigationibus Ferdin. Menae. Complut.

1556, 12. Galeni introductio in pulsus ad Theutram, vertente Mart. Gregorio. De pulsuum usu Th. Linacro interprete. Lgd.

1575, 8. Galeni de pulsibus libri XVI in Compendium redacti opera Herm. Cruser. Venet.

bb) *Singuli libri.*

1a) Introductio in pulsus.

1550, 12. Galeni introductio in pulsus, cum commentario Mart. Gregorii et eius interpretatione. Lgd.

2b) De usu pulsuum.

1522, 4. Galeni Pergameni de pulsuum usu, Th. Linacro Anglo interprete. *In fine:* Londini in aedibus pinsonianis, cum privilegio a rege indulto.

1528, 8. — interprete Th. Linacro. Paris., ap. Sim. Colinaeum.

1547, — 1549, — 1550, 12. — ex interpretatione Thomae Linacri. Lgd.

20) De diebus decretoriis.

1529, 8. —— *V.* antea 8b) Rep. est haec collectio, ut videtur, a. 1530 sqq.

1530, 8. — Paris. —— *V.* 1529 et 1550.

1550, 16. — Lgd. —— *V.* 1530 et 1554.

1550, — 1553, 12. Galeni de diebus decretoriis libri III, I. Guiutherio interprete. Lgd.

1578, 4. — vertente et commentariis illustrante I. Lallemant. Heduae. —— Rep. a. 1579 sqq.

1579, 4. — Lgd.

1579, 4. — Genev. —— *V.* 1578.

21) De crisibus.

1528, 8. Clavdii Galeni Pergameni Libri tres de Crisibus, Nicolao Leoniceno interprete: nūc denuo recusi, & sibi pleue restituti, atq; ad graeci exemplaris fidem (*per Ioannem Heteropolitem*) recogniti q̄ fidelissime. Lvtetiae Apud Christianum Wechel MDXXVIII. in vico Iacobeo, sub scuto Basiliensi. *In fine:* PARISIIS Anno virginei partus 1528. —— 93 num. *ff.* et 1 *f.* habens subscriptionem, et 2 vac. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1530, — 1542, f. Galeni de crisibus Libri sex, Latine Nicolao Leoniceno interprete, ad Graeci exemplaris fidem recogniti. Parisiis ex Chalcographia Ludovici Blaublomii Gandavi impensis Simonis Colinaei. —— Rep. 1543 sqq.

1543, — 1558, 16. — Lgd. —— *V.* 1530.

1547, 4. Galeni libri de crisibus interprete Hier. Boniperto, cum adnotationibus erratorum fere CCC, quae in aliis horum librorum versionibus repeniuntur. Accedit eiusdem Boniperti quaestio: an expediat humores non concoctos neque furiosos, sed multitudine ac mala qualitate etiam peccantes inter morborum initia cum purgante medicamento minorare. Venet.

22) De difficultate respirationis.

1553, f. Galeni de difficultate respirationis libri tres, item de causis respirationis liber, I. Vassaeo interprete. Basil.

23) De plenitudine.

1528, f. Galeni liber de plenitudine. Polybus de salubri victus ratione priuatorum, Guinterio Ioanne Andernaco interprete. Apuleius Platonicus de herbarum virtutibus. Antonii Beninenii libellus de abditis nonnullis ac mirandis morborum et sanationum caussis. Prostant in vico Iacobaeo apud Ch. Wechelum.

1531, 8. Cl. Galeni de plenitudine liber, nunc denuo recognitus, latine, Ioanne Guinterio Andernaco interprete.

Parisiis excudebat Christianus Wechelus, sub scutu Basiliensi in vico Iacobaeo MDXXXI.

1539, 8. — ex versione Guintherii. Basil.

24) De tremore cet.

1536, 8. Galeni liber de palpitatione, tremore, rigore, convulsione, interprete Nic. Lavachio. Venetiis.

25) De simplicium Medicamentorum facultatibus.

1530, f. — 1543, 8. Galeni de simplicium Medicamentorum facultatibus Libri undecim, Latine, Theodorico Gerardo Gaudano interprete. Parisiis apud Simonem Coliuaeum Anno domini MDXXIX. Non. April. *In fine:* Excudebat Lutetiae Ludovicus Cyanius Gandavus Simoni Colinaeo mense Augusto. 1530.

1547, 12. Galeni de Simplicium Medicamentorum Libri undecim, Latine, Theodorico Gerardo Gaudano interprete, ad exemplar Venetum ab Augustino Ricco Medico Lucensi recognitum diligenter emendati; Item eiusdem liber de facultatum naturalium substantia, Latine, Guinterio Ioanne Andernaco interprete. Paris., apud Iacobum Gazellum. —— Rep. 1547 sqq.

1547, — 1551, — 1552, 12. — Lgd. —— *V.* 1547 et 1561.

1561, 8. — Arg. —— *V.* 1547.

26) Ars medica.

1483, f. Iohannitii Isagoge in Tegni. Liber Galieni, dictus Tegni. —— In Artisella Hippocratis. Impressum Venetiis summa cura ac sollicitudine Hermanni lichtenstein Coloniensis. Anno dominiei natalis. MCCCCLXXXIII. quarta kalendas aprilis. Rep. 1487.

1487, f. Iohannitii Isagoge in Tegni. Liber galieni dictus Tegni. —— Cum Hippocratis libellis, in quorum fine: Explicit hypocratis iusiurandum in cuiusdam sui libri principio inventum: et e greco in latinum conversum per Petrum paulum vergerium faciatum. Venetiis per Baptistam de Tortis MCCCCLXXXVII. die vigesimo Augusti. Ex priore editione expressa est. Rep. 1515.

1515, 8. —— In Articella Hippocratis. Lugduni per Ioannem de la place, impensis Bartholomaei troth. a fol. 109 — 125.

1519, f. Que in hoc volumine continentur. Antiqua THEGNI GALIENI translatio cum commento Haly Rodoan. Noua eiusdem GALIENI translatio cum expositione Iacobi Forliviensis multotiens impressa. Expositio eiusdem Iacobi super tertio Thegni nunquam impressa. Questiones eiusdem Iacobi super tribus libris Thegni GALIENI. *In fine:* Venetiis impensa heredum quondam Domini Octaviani Scoti — ac sociorum. 5 Martii 1519. Infra insigne typ.

1538, 4. Galeni Microtechni, latine, interprete Mart. Akakia. Paris. —— Rep. 1543 sqq.

1541, 8. Clavdii Galeni Pergameni Asclepiadeae uerae ueterisq; Medicinae instauratoris Liber absolutissimus, quem τεχνην ιατρικην, hoc est, Artem Medicinalem, inscripsit. Latinitate donatus partim à Nicolao Leoniceno Vicentiuo: partim a Ioanne Manardo Ferrariensi doctissimis praestantissimisq; seculi nostri Medicis. Idem liber artis medicinalis pro bona sui parte Graece additus, quantum videlicet interpretatio capitum difficiliorum exigere uidebatur. Commentarii perbreves et familiares in eundem librũ Artis Medicinalis sine Centum capitum, iam primum in gratiam studiosorum adolescentum in lucem editi per Ioannem Agriculam Ammonium Medicinarum professorem. Basileae. Anno M.D.XLI. *In fine:* BASILEAE APVD BARTHOLOMAEVM VVESTHEMERVM IMPENSIS IOANNIS OETTEL CIVIS NVRENBERG. EXCVSSVM. ANNO M. D. XLI. —— 20 *ff.* praefixa, 493 pp., et 1 *f.* in cuius pagina uersa insigne typ. Bibl. acad. Lips.

1543, f. Galeni Ars Medica, Martino Acaxia Catalanuensi interprete. Paris., prostat in aedibus Simonis Coliuaei. Excudebat Michael Vascosanus. —— *V.* 1538.

1543, 12. — Nic. Leoniceno Interprete. ex Franc. Rabelaesi Recognitione. Lgd., apud Gryphium.

1543, — 1545, 12. — latine. —— Cum Hippocratis Aphorismis aliisque opusculis. Lgd.

1544, 8. — ex interpretatione Mart. Akakiae.

1548, 16. — ex versione Mart. Akakiae. Lgd.

1549, f. — interprete Nic. Leoniceno. Basil.

1549, 8. — interpr. Nic. Leoniceno. Antwerp.

1549, 8. — interpr. Mart. Akakia. Bas.

1561, 12. — ex versione Mart. Akakiae. Lgd.

1574, 8. Cl. Galeni ars medica, latine I. Ph. Ingrassia interprete et enarratore. Venetiis, apud Iuntas.

1587, 8. — ex interpretatione Nic. Leoniceni. Helmst.

1606, 24. — latine interprete Nic. Leoniceno. Venetiis.

27) De medicamentorum compositione.

α) Sine a. notitia.

—, 8. Compendium ex Actuarii Zachariae libris de differentiis urinarum, iudiciis et praevidentiis. Vniuersalis doctrina Galeni de compositione pharmacorum secundum locos affectos a capite ad calcem. Sylvula Galeni experimentorum et aliorum aliquot. Omnia per Conradum Gesnerum. Tiguri apud Froschouerum.

β) Cum a. notitia.

1535, f. Galeni de compositione Medicamentorum secundum locos, libri decem, Opus nunc primum Latinitate donatum ac in lucem editum per I. Guinterium Andernacum, publicum Scholae Medicorum Parisiensis professorem. Parisiis ex Officina Simonis Colinaei MDXXXV. —— Praemissa est Guinterii ad Ioannem a Meitzchusen Archiepisc. Trevirens. Epistola, data Lutetiae anno millesimo quingentesimo tricesimo quinto, undecimo Calendas Maias.

1537, f. Galeni de compositione pharmacorum localium seu secundum locos libri X, recens fideliter conversi a Iano Cornario, una cum eiusdem Cornarii commentariorum medicorum in eosdem libros libris X. Basil.

1541, 8. Galenus de compositione pharmacorum, cum eiusdem et aliorum sylvula experimentorum, per Conradum Gesnerum. Tiguri.

1549, 12. Galeni de compositione pharmacorum localium libri X, Iano Cornario interprete. Lgd. —— *V.* 1561.

1552, 12. — I. Guinterio Interprete. Lgd.

1561, 12. Clavdii Galeni Pergameni de compositione pharmacorum localium, Libri decem, Iano Cornario medico interprete. Nunc ad fidem variorum exemplarium perspecti, & eorum recentissima collatione ab innumeris mendis emendati. *Infra insigne typ. Infra:* Lvgdvni, Apud Gulielmum Rouillium, Sub scuto Veneto. 1561. —— 16 *ff.* praefixa, 831 pp. Bibl. sen. Lips. adserrat hanc praecedentis editionis repetitionem, quam nusquam commemoratam inveni.

28) De compositione medicamentorum.

1530, — 1535, (?) f. Galeni de compositione Medicamentorum κατα γενη Libri septem, Latine, Ioanne Guinterio Andernaco interprete. Parisiis apud Simonem Colinaeum 1530.

29) Methodus medendi.

1514, f. Galeni Therapeuticorum libri XIV, latine, Th. Linacro interprete. Paris.

1519, f. Galeni Methodus medendi Thoma Linacro interprete. Parisiis sumptu Godefridi Hittorpii spectata fide mercatoris apud Desiderium Maheu MCCCCCXIX. Mense Iunio.

1519, f. Galeni Methodus Medendi, vel de morbis cvrandis, Thoma Linacro Anglo interprete libri XIV. In fine apposuimus, quae ipse Linacer recognovit in Opere de sanitate tuenda. M. D. XIX. *In fine:* Lvtetiae svmptv Godefridi Hittorpii Spectata fide Mercatoris apvd Desiderivm Maheu Mense Iunio Anno MDXIX. —— 16 non num., et CLXXXVII num. *ff.*, et 3 *ff.* errata contin.

1527, 4. Galeni methodus medendi, vel de morbis curandis Thoma Linacro interprete libri XIV, post gallicam impressionem II. MCCXXV. castigationibus decorati, quos idem interpres recognovit. Venetiis.

1529, 8. — interprete Th. Linacro. Basil.

1530, — 1538, 8. Galeni methodus medendi, Latine, Th. Linacro interprete. Paris., apud Sim. Colinaeum.

1546, 16. — 1549, 8. — vertente Tho. Linacro. Lgd.

1680, 4. *Casp. Hofmanni* praxis medica curiosa h. e. Galeni methodi medendi libri XIV, nova accuratissima versione et perpetuis commentariis et castigationibus illustrati. Adjecta sunt nonnulla in epidorpismatum vicem, omprimis de dicterio illo, medice vivere esse pessime vivere cum oratione Io. Georg. Volkameri, cura Seb. Schefferi. Francof.

30) Ad Glauconem libri.

1528, — 1537, 8. Claudii Galeni de arte curativa ad Glauconem Libri duo, Nicolao Leoniceno interprete. Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXVIII.

1538, 12. — ex versione Nic. Leoniceni. Venet.

1538, 4. Galenii de ratione curandi ad Glauconem libri II, Martino Akakia interprete. Eiusdem interpretis in eosdem libros commentarii. Paris. —— Rep. saepius.

1542, 8. C. GALENI Pergameni de ratioue cvrandi ad Glauconem libri duo, Interprete Martino Acakia Catalaunensi, doctore medico. Eiusdem interpretis in eosde libros Commentarii. Venetiis apvd Ivntas M.D.XLII. *In fine:* Venetijs apud haeredes Lucae Antonij Iuntae Mense Octob. M.D.XLII. *In pagina versa Iuntarum insigne typ. habetur.* —— 8 *ff.* praefixa, 365 pp. Hanc editionem, quam bibl. sen. Lips. adservat, rarissimam habeo; nusquam enim eam commemoratam inveni: ne *Ebert* quidem in tautinarum editionum conspectu, quem lexico bibliographico suo adiecit, eam adnotavit.

1547, 8. — interprete Mart. Akakia. Venetiis.

1547, 8. — interprete Mart. Akakia. Lgd. —— *V.* 1551.

1549, 12. Galenus de arte curativâ; Latine, Nicolao Leoniceno Vincentino interprete. Lugduni apud Gulielmum Rouillium sub scuto Veneto.

1549, 8. Galeni de ratione curandi ad Glauconem libri duo, Latine, interprete Martino Acakia Catalaunensi medico regio, cum eius commentariis. Paris., apud viduam Iacobi Gazelli.

1551, 8. — latine per Nic. Leonicenum. Lgd.

1551, 12. Cl. Galeni Pergameni de ratione cvrandi ad Glavconem libri II. Martino Acakia Catalaunensi Doct. medico interprete. Commentarii eivsdem in eosdem libros. *Infra insigne typ. Infra:* Lvgdvni, Apud Gulielmum Rouillium, sub scuto Veneto. 1551. —— 412 pp., et 10 *ff.* indicem continentia. Bibl. sen. Lips.

1787, 8. — interprete Mart. Acakia. Paris.

31) De curandi ratione per venaesectionem.

1539, 8. Galenus de curandi Ratione per sanguinis missionem, Latine Theodorico Gaudnno interprete. Paris.

1546, 8. — 1550, 12. — interprete Leonh. Fuchsio, cum eiusdem commentario. Lgd. —— Fuchsius versionem multo emendatiorem, adhibitis codd. mstis Vatic., reddidit.

1547, 8. — ex versione Mart. Acakiae. Venet. —— Rep. 1547 sq.

1547, — 1551, 12. — Lgd. —— *V.* 1547.

1556, 12. — latine, cum I. B. Montani explicationibus. Lgd. —— Rep. 1558.

1558, 8. — Complut. —— *V.* 1556.

1570, 4. — latine cum commentario I. Nic. Rogerii. Campan.

1628, 4. — cum commentario Hier. Nunii Ramirez. Olisip.

1625, 8. — cum commentario Ferd. Menae. Aug. Taur.

1649, 8. — interprete Guidone Patino, curante Lud. Bauot. —— In *Ph. Guiberti* collectione Medicorum officiosorum. Paris.

32) De marasmo.

1533, 4. Galeni de marasmo liber, latine, interprete Herm. Cruserio. Paris., apud Ch. Wechelum.

33) De attenuante victus ratione.

1547, — 1549, — 1550, — 1570, 16. Galenus de attenuante victus ratione, latine. Martino Gregorio interprete. —— Cum libris de alimentorum facultatibus. *V.* infra.

34) De sanitate tuenda.

1517, f. GALENI de sanitate tuenda Libri sex Thoma Linacro interprete. Impressum Parisiis per honestum virum Gulielmum Rubeum Typographum MDXVII. Undecim. Calend. Septembr.

1523, 4. — interprete Th. Linacro. Venetiis.

1526, 8. Galeni Pergamensis Medicorum omnium fere principis, de sanitate tuenda libri sex interprete Thoma Linacro Anglo: eque huius recognitione novissima et emendati nunc et excusi. In aedib. Eucharii Colon. An. M.D.XXVI. *In fine:* Coloniae impensa integerrimi bibliopolae *M.* Godefridi Hittorpii civis Colonien. mense Ianuario.

1526, 4. — ex interpretatione Th. Linacri. Paris.

1530, — 1538, f. Galeni de sanitate tuenda libri sex, latine, Thoma Linacro interprete; ad Graecum exemplar denuo collati. Ex officina Ludovici Blaublomii Gandavi, impensis honestissimi viri Simonis Colinaei. Parisiis 1530.

1538, 8. — vertente Albano Torino. Basil.

1541, 8. Clavdii Galeni pergameni medicorvm omnivm facile principis de sanitate tuenda libri sex, à Thoma Linacro Anglo latinitate donati, & nunc recens annotationibus sane luculentis, & quae commentarij uice esse possint, à Leonharto Fuchsio scholae Tubingensis professore publico, in studiosorum gratiam, illustrati. Adiecto duplici indice, utroq; locupletissimo. *In annotationum fine:* Tvbingae apvd Vlricum Morhardum Anno M.D.XLI. —— 16 non num. ff. praefixa, 170 num. ff., et 1 vac. f. Annotationes numerum foliorum singularem habent. Bibl. sen. Lips.

1548, — 1549, — 1559, 16. — Th. Linacro interprete. Lgd.

1680, 4. Vita Medica, hoc est Galeni ὑγιεινῶν, siue methodi sanitatis tuendae libri VI, noua eaque omnium accuratissima versione et perpetuis commentariis et castigationibus illustrati a Casp. Hofmanno. Curante Sebastiano Scheffero. Francof. —— Laudandi commentarii minus ad interpretationem quam ad diaeteticam faciunt.

35) De alimentorum facultatibus.

1530, 4. Galeni de alimentorum facultatibus Libri tres, Latine, Ioachimo Martinio (*Gregorio*) Gandavo interprete. Paris., apud Simonem Colinaeum. —— In praefixa ad lectorem epistola de graeca Galeni editione, quae ex Asulani officina prodiit, multis locis mutilata ac depravata conqueritur.

1547, — 1549, — 1550, — 1570, 12. Galeni de Alimentorum Facultatibus libri III; item de attenuante victus ratione liber. Latine, Mart. Gregorio interprete. Lgd.

1633, 12. Galeni de alimentorum facultatibus libri III, ex Mart. Gregorii interpretatione pluribus in locis emendata. Subiunctus est alimentorum index graecus, latinus, gallicus, belgicus. LB.

36) De bono et malo succo.

1530, 8. Claudii Galeni Pergameni de Euchymia et Cacochymia, sive de bonis malisque succis generat., Ioa. Quinterio interprete. Adiecta est Pselli Commentatio de victus ratione. Paris., apud Sim. Colinaeum.

1546, 8. Galeni de bono et malo succo liber unus a Sebast. Scrofa in latinum conversus, multis in locis castigatior, quam ante prodiit. Paris., ap. Ch. Wechelum. —— Rep. 1547.

1547, 12. — ex versione Seb. Scrofae. Lgd.

1570, 16. — latine ex interpretatione Ferd. Balamij. Lgd. —— Augustinus Gadaldinus interpretationem Mart. Gregorii, quae in Iuntinis editionibus exhibetur, ad exemplarium graecorum fidem emendavit.

37) De revulsione etc.

1539, 8. Galenus de Revulsione, Cucurbitula et Scarificatione, latine Theodorico Gaudano interprete. Paris.

38) De dignotione ex insomniis.

1549, 12. *Augerii Ferrerii*, Tolosatis medici, liber de somniis. Hippocratis de insomniis liber. Galeni liber de insomniis. Synesii liber de somniis. Lgd.

39) De animi adfectuum dignotione et curatione.

1541, 4. Galeni libellus: De ea quae ex Insomniis habetur Affectionum dignotione, latine Iusto Velsio interprete. Antverp.

1596, 4. Galeni libellus: Quemadmodum quis animi sui adfectus dinoscat et corrigat, Ioanne Caselio interprete. Helmaestadii. —— Est versio lucubratissima, cum scholiis maxime ethicis.

40) De praenotione.

1540, 4. Galeni de praenotione ad Epigenem liber, latine Leonh. Iacchino interprete, cum explanationibus. —— Impressionis locum non indicatum inveni.

41) De antidoto.

1533, f. Galeni de Antidotis libri duo, a Ioanne Guinterio nunc primum Latini-

tate donati; et de remediis paratu facilibus, eodem interprete. Paris., apud Simonem Colinaeum.

1607, 4. — latine cum notis Fr. Tidicaei. Thorunii.

42) Introductio sive Medicus.

1492, f. Galeni opusculum ad Medicinam introductorium per Georg. Vallam traductum. —— Cum *Francisci Philelphi* Orationibus aliisque opusculis. Impressum Venetiis per Philippum de Pinzis Mantuanum. Anno Domini. M. CCCC. LXXXXII. *fol.* 77 *b.*

1552, 16. Introductio sive Medicus, vulgo Galeno adscriptus, latine interprete I. Guintherio. Lgd.

1558, 8. — ex versione I. Guintherii. Paris.

1627, 4. — latine interprete Calisto Procacino. Romae.

43) An animal sit, quod in utero est.

1540, 4. An animal sit, quod in utero est, sub nomine Galeni editus liber, latine Matth. Theod. Melanello interprete. Antverp. —— Hunc librum omnes editores contextus graeci iure spurium habent.

1540, f. Galeni de eo, quod sit animal, id quod utero continetur, interprete Ant. Ludovico. Olysipon.

44) De victus ratione.

1542, 8. Galenus de victus Ratione in Morbis acutis, ex Hippocratis sententia, latine I. Vassaeo interprete. Paris.

1531, f. Galeni in librum Hippocratis de victus ratione in morbis acutis Commentarii quatuor, Latine, Ioanne Vasseo Meldensi interprete. Paris., apud Simonem Colinaeum.

45) De remediis paratu facilibus.

1533, f. Galenus de paratu facilibus, latine I. Guinterio interprete. —— *V.* antea 41).

1538, 8. — latine interprete Huberto Barlando. —— Nescio ubi prodierit.

1543, 16. — 1549, 8. — curante I. Hollerio. Paris.

1548, 8. — ex versione Sebast. Scrofae. Paris. ex offic. Gulielmi Morelii. —— Rep. 1560.

1560, 12. — Lgd. —— *V.* 1548.

1576, 8. — Basil.

46) De theriaca ad Pisonem.

1531, 4. Cl. Galeni de theriaca ad Pisonem liber, Latine, Ioanne Guinterio Andernaco interprete. Parisiis apud Simonem Colinaeum MDXXXI.

47) De theriaca ad Pamphilum.

(1534,) 8. Galeni libellus ad Pamphilianum de Theriaca. Conuersus in latinum a Ioachimo Camerario. —— *V.* antea Andrumachus. I. Galeni libellus hic latine tantum extat. Alia editio, quae annum 1534 in titulo expressum habet, non extat, quamquam eam Panzer in Annal. typ. T. IX. p. 384 no. 261 d. enumerat. Veram editionem idem sine a. notitia *ib.* T. IX. p. 550 no. 342 d. indicat.

48) De fasciis.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 12. Galeni de fasciis libellus a Vido Vidio latinitate donatus, congruisque iconibus illustratus. —— Haec editio repetita est a. 1553.

β) Cum a. et l. notitia.

1544, f. Galeni de fasciis liber, latine, interprete Vido Vidio, cum einsdem commentario. —— *V.* Chirurgiam e graeco in latinum conversam. (Lutet. Paris.) p. 415. Ligno incisae figurae additae sunt. Vidius codice msto Paris. in interpretatione conficienda usus est.

1553, 16. — ex interpretatione Vidi Vidii, cum figuris. Lgd.

1555, f. Galeni de fasciis liber, latine Vido Vidio interprete. —— Inter Chirurgiae scriptores, a Conrado Gesnero editos. (Tiguri.) p. 321 sqq.

49) De historia philosophica.

1543, 8. Galenus de historia philosophica, Andr. Lacuna interprete. Colon.

50) Definitiones medicae.

1528, 8. Cl. Galeni Definitiones medicae, Latine, Iona Philologo interprete. Paris., ap. Simonem Colinaeum MDXXXVIII. —— Rep. a. 1529.

1529, 8 min. Clavdii Galeni pergameni definitiones rerū medicar, siue Anagraphe oiū rer, uerę medicinae, atq; adeo oibus hūanar artiū studiosis ꝓuiles. Siquidē latissimus hic cāpus omnium morborum nomina & descriptiones do-

ctissime copiosissimeq; effundit. IONA PHILOLOGO INTERPRETE. Additus est (ne quid desideres) index āplissimus. 1529. *In calce*: COLONIAE apud Ioannem Gymnicum AN. M. D. XXIX. Mense Decembri. —— 52 pp., et 2 *ff.* continentia: Dictionum omnium quae a Galeno declarantur Indicem. Bibl. acad. Lips. Postea autem Sylvanius ex codicum mstorum graecorum collatione versionem auxit et emendavit. Extat in editione Iuntarum septima.

1539, 8. — latine interprete Iona Philologo. Lgd.

51) De anatomia oculorum.

1540, 4. Galeni de anatomia oculorum liber interprete et edente Matth. Theod. Melanello. Antwerp.

52) De humoribus.

1567, 4. Galeni de humoribus liber, latine interpretatus est Rasarius. Saragossae.

53) De urinis.

1553, 4. De Urinis liber Galeno adscriptus. Latine cum Commentario Ferdinandi a Mena. Complut.

54) De urinis in Hippocratem.

1538, 8. Georg. Vallae de simplicium natura liber unus. Eiusdem de urinae significatione ex Hippocrate, Paulo Aegineta et Theophilo. Item Galeni quaestiones in Hippocratem. Dioclis epistola de bona valetudine tuenda. Christophori Balistae in podagram concertatio. Argent.

55) De renum affectibus.

1530, 8. Galeni de Renum affectus dignotione et medicatione liber, interprete Christophoro Sotero. Moguntiae apud Io. Schoeffer. 1530.

56) De clysteribus et colica.

1591, 8. CL. GALENI pergameni de clysteribvs et colica liber: A Iohannitio è Graeca in Arabicam, & inde à Kalonymo in Hebraeam linguam, translatus: Iam primùm in lucem editus (*latine interprete Franc. Raphelengio.*) Lvgdvni Batavorvm, Ex officina Plantiniana, Apud Franciscum Raphelengium clɔ. Iɔ. xci. —— 39 pp.

57) Introductorius liber.

1501, 4. Galeni introductorius libellus, varias morborum curas complectens (*cura I. de Tornamira.*) —— V. *Valesci de Tharanta* Philonium. Lugduni per Iohannem Cleyn Alemannum. Rep. in eiusdem operis editionibus: *impressum est ac absolutum Venetiis* etc. *per Petrum Liechtenstein Coloniensem Anno Salutifere Incarnationis* 1502, f.; — *impressum fuit hoc opus Lugduni impensis honesti viri Iacobi Huguetan in aedibus Iacobi Myt anno MDXVI. f.*; — *Lugduni per sedulum virum Iacobum myt. Anno MDXXVI.* 4.; — *Lugduni apud Scipionem de Gabiano* etc. *Impressum Lugduni per Iacobum Myt. MDXXXV.* 8.

58) De oculis.

1512, 8. Liber Galeni de oculis. Speculum Medicinae Galeni. Medicinae Propugnaculum Simph. Champerii. —— Locus impressionis non indicatur.

1540, 4. Galeni de oculis liber, latine, interprete Matth. Theod. Melanelo. Antverp.

59) De succedaneis.

1530, — 1557, 8. Galeni de succedaneis liber, latine, Georgio Valla interprete. Paris.

60) De virtute centaurea.

1595, f. Liber Galeni ad Papiam de virtute centauree. *Latine.* —— V. *Ioannis Serapionis* Practica alias breviarium nuncupata, aliaque opuscula. Lugduni per Iacobum Myt M. D. XXV. die XX. mensis Martii.

1551, f. Incerti auctoris de centaureo libellus, hactenus Galeno adscriptus. *Latine.* —— Cum *Io. Serapionis* libro de Simplicibus medicamentis aliisque opusculis. *In fine:* Argenturati excud. Theod. Vlricher. MDXXXI.

1541, f. — latine. Argent.

61) De peste.

1648, 4. Galeni liber de peste. —— In *I. Bapt. van Helmont* Opusculis medic. inauditis de lithiasi, de febribus, de humuribus. Amst.

62) Quos oporteat purgare medicamentis.

1522, 4. Galeni quos oporteat purgare Medicamentis, et quando. *In calce:*

Impress. Londini in aedibus Pysoniauis. An. Christi. 1522, cum priuilegio a rege indulto.

1544, 4. Galenus de purgantium medicaminum facultate; de his quos purgare oporteat; de ptisana; Latine interprete Ioanne Polltn. Paris., apud Christianum Wechelum.

1553, — 1557, 16. Galeni libellus, Quus, quibus, et quando purgare oporteat. A Sebast. Coquillato Scipione in linguam latinam conversus eiusdemque commentariis illustratus. Lgd.

63) Passionarius.

1526, 4. PASSIONARIVS GALENI. Galeni Pergameni Passionarius a doctis medicis multũ desideratus: egritudines a capite ad pedes usq; complectens: in quinq; libros particulares diuisus, vna cu3 febriũ tractatu: earumq; sintomatibus. Lege igitur: et ni tibi mens hebes fuerit: eunde Galeni, et nõ alterius (vt falso quidam credunt) esse perpendes. Cu3 priuilegio Regis francie in sequẽti pagella posito. M.d.xxvj. *In fine f.* cvIII: Finit Passionarius Galeni, medicis omnibus vtilissimus: in quo de egritudinib⁹ a capite vsq; ad pedes humano corpori obtingentibus, deq; earum curationibus per diligẽter agitur; magna cura castigatus: speciosisq; characteribus excusus Lugduni in aedibus Antonij Blanchardi calchographi. Sumptu honesti viri Bartholomei Trot biblyopole. Anno a virginis partu Millesimo quingẽtesimo vigesimo sexto Die vero. xxiiij. mensis Martij. — Regestum. † a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z ƶ ɔ y 9. Omnes sunt duerni. — 4 non num. *ff.* praefixa, et CVIII num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

64) In Hippocratis Aphorismos.

1552, 8. Galeni in Aphorismos Hippocratis Commentarii septem, recens per Guilelmum Plantium Cenomanum latinitate donati eiusque annotationibus illustrati. Lgd.

1633, 12. Galeni in Aphorismos Hippocratis commentaria, latine ex interpretatione Foesii et Gu. Plantii, cum aduotationibus. Lgd. — Mate hanc editionem indicat Ebert, dicens eam etiam contextum graecum habere.

65) In Hippocratis Prorheticum.

1535, f. Libri tres commentariorum in Hippocratis Prorhetici librum primum, Latine, Ioanne Vassaeo Meldensi interprete; nunc primum in lucem editi. Parisiis ex officina Simonis Colinaei.

66) In Hippocratis de salubri diaeta.

1531, 4. Galeni commentarius in Hippocratis de salubri diaeta. Paris., in officina Gerardi Morrhii Campensis apud Collegium Sorbonnae.

67) In Hippocratis de victus ratione.

1531, f. Galenus in Librum Hippocratis de victus ratione in morbis acutis Commentarii quatuor, Latine, Ioanne Vassaeo Meldensi interprete. Paris., apud Simonem Coliuaeum.

68) Historiales.

1532, f. Galeni Historiales campi per Symphor. Campegium in IV. libros digesti. Accedunt Symphor. Campegii clysteriorum secundum Galeni mentem libellus et eiusdem de phlebotomia libri II. Basileae apud Andream Cratandrum et Ioannem Bebelium, Anno M.D.XXXII.

B. germanicarum.

1) De usu partium corporis.

1805, 8. Galen vom Nutzen der Theile des menschlichen Körpers, übersetzt von Gust. J. F. Nöldeke. Oldenb., Schultze. — 12 *Gr.* Est volumen primum versionis omnium Galeni operum.

2) De differentiis febrium.

1788, 8. Galens Fieberlehre, übersetzt von Kurt Sprengel. Breslau, Gosohorsky. — 14 *Gr.* Versio non satis accurata neque contextui graeco adaptata est.

3) De venaesectione.

1791, 8. Galen vom Aderlassen gegen den Erasistrat. Uebersetzt und mit Anmerkungen versehen von M. von Sallaba. Wien, Heubner. — 9 *Gr.*

4) De sanitate tuenda.

1790, 8. Galen von der Erhaltung der Gesundheit, das siebente bis zum

elften Kap. des ersten Buchs, übersetzt von J. C. Osterhausen. —— V. *Wittweri* Archiv für die Geschichte der Arzneykunde. (Nürnberg.) Vol. I. P. I. p. 56 sqq.

5) Quomodo morbum simulantes deprehendendi sint.

1789, 8. Galens kleine Schrift, über die Kunst, verstellte Krankheiten zu entdecken, von J. D. Metzger. —— V. *Pyllii* Repertorium für die öffentl. u. gerichtl. Arzneiwissensch. Vol. I. p. 27—39.

6) Introductorius.

1509, 4. — 1512, 8. — 1515, 4. — 1545, 4. —— *V.* antea Aristoteles II. B. GG. 1) *β*).

C. gallicarum.

1) De anatomicis administrationibus.

1555, 4. Introduction sur l'anatomique partie de la physiologie. Paris. —— Hanc versionem confecit I. Guillemin.

2) De ossibus.

1541, 12. — 1583, 4. — traduit par Jean Canape. Lyon.

1571, 4. — trad. par Jean Loyne, avec les commentaires de Sylve. Orleans.

3) De usu partium corporis.

1565, — 1566, 8. De l'usage des parties du corps humain, livres XVII. Par Claude Galien, traduits fidellement du Grec en Francois. à Lyon. —— Interpres est Dalechampius. Versio in seqq. editt. repetita est.

1668, 8. — 1659, — 1664, 4. — Paris. —— *V.* 1565.

4) De tumoribus praeter naturam.

1540, 8. — trad. par P. Colet. Lyon.

5) De compositione medicamentorum.

1549, 8. Les quatre premiers livres de la composition des médicamentz par genres, jadis composés par Claude Galien, et n'agueres traduits de Grec en Francois par maistre Martin Gregoire demourant à Tours. De l'imprimerie de Michel Vascosan, à Paris. M. D. XLIX. —— Sic in *Maittairii* Annal. typ. T. V. p. 422.

6) Methodus medendi.

1554, 16. Les six premiers livres de la methode de guerrir, trad. Paris.

7) De attenuante victus ratione.

1556, 16. — trad. par J. le Bon. Paris.

8) De animi adfectuum dignotione et curatione.

1557, 16. — trad. en françois. Paris.

9) De foetuum formatione.

1559, 8. De la formation des enfans au ventre de la mère. par Cl. Galien, trad. en françois. Paris.

10) De diebus decretoriis.

1663, 4. — trad. en françois par J. B. Damascene. Paris.

D. italicarum.

1) Ad artes suasoria oratio.

1548, 12. Oratione di Galeno, nella quale si essortano i giovani alla cognitione delle buone Arti. Tradotta per M. Lodovico Dolce. Con Privilegio. In Venegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari MDXLVIII.

1561, — 1569, 8. Orazione di Galeno, nella quale si contengono belli et honorati discorsi in esortar i giovani alla cognitione delle buone arti. Tradotta dal Dolce. —— In collectione orationum inscr.: Diverse Orationi raccolte dal Sansovino.

2) De sanitate tuenda.

1630, 8. Del conservare la sanita libri sei di Galeno. Compendio, e Traduzione del Filosofo, e Medico Giuseppe Galeano al Signor Antonio Brignone. In Palermo, Per Nicolò Bua. 1630. Imp. Salerno V. G. Imp. pro Sp. F. P. Franscisc. Meroldus.

3) De alimentis.

1562, 8. Galeno della natura et virtu di cibi in Italiano. Tradotto dal Greco per Hieronimo Sachetto Medico Bresciano. Opera ad ogn' uno per conservarsi in sanità utilissima, e necessaria. Con gratia et privilegio. In Venetia per

Giovanni Bariletto. MDLXII. *In fine:* In Venetia appresso Ioanni Bariletto MDLXII. —— Libri in capita divisa sunt.

4) De bonis pravisque alimentorum succis.

1560, 8. Il Libro di Galeno dei buoni, e tristi Cibi, tratto dal Greco per M. Francesco Imperiale, & a beneficio di ciascuno, che desidera di viver sano, mandato in luce in lingua volgare. In Genova, appresso Antonio Belloni.

5) De parvae pilae exercitatione.

1562, 4. Il Libro di Claudio Galeno dell' esercizio della Palla, nuovamente tradotto dalla lingoa Latina nella nostra volgare, et stampato. In Milano, appresso Franceschо Moscheni.

6) Ars medica.

1514, 4. Recetario de Galieno Optimo e probato a tutte le infermita che achadeno a Homeni et a Donne de dentro et di fuori li corpi. Tradutto in Vulgare Per Maestro Zoane Saracino Medico excellentissimo Ad instantia de lo Imperatore. Com Gratia & Privilegio. *In fine:* Stampato in Venetia per Georgio de rusconi Milanese adi. 15. de Aprile 1514. —— Char. goth.

1537, 8. Recettario di Galeno optimo, e probato a tutte le infermità, che accadono a homini, e a donne di dentro e di fuori li Corpi. Con rimedio di conservar la sanità, & prolongar la vita. Con molte recette contro la peste & altre cose nove aggionte, tradutto in volgare per Maestro Zuane Saracino, Medico dignissimo, ad instantia del sacro Imperatore. Siegue Tabula del Recettario in due Libri. *In fine:* Stampato in Bressa a Santa Gada per Domenico de Torlini, nel anno del Signore. 1537.

1545, 8. Ricettario *etc.* prolungar la Vita, & con molte altre cose che ne li altri prima stampati non erano, & con molte belle altre Ricette contra la Peste tradotto in volgare per lo Eccellentissimo Maestro Zoane Saraceno *etc.* *In fine:* Bressa a Santa Gada, per Maestro Damiano de Torlini, nell' anno del Signore. 1545.

1547, 8. Recettario di Galeno Ottimo e Probato a tutte le infermità, che accadeno a gli huomini & a le donne di dentro, & di fuori li corpi. Con rimedio di conservar la sanita e prolongar la vita, e con molte altre cose nove che in gli altri prima stampati non erano, e con molte altre recette contra la peste. Tradotto in volgare per lo eccellentissimo maestro Giovanne Saracino medico ad instantia de lo Imperatore. *In fine:* Stampata in Vinegia per Giovanni Andrea Vavassore detto Gaodagnino (?) M. D. XXXXVII.

1571, 8. Ricettario di Galeno. In Venezia, senza nome dello Stampatore. 1571.

1619, 8. Recettario *etc.* ristampato *etc.* in lingua *etc.* (*ut in seq. editione.*) In Venetia appresso Lucio Spineda. 1619.

1670, 12. Ricettario di Galeno approvato e molto utile alle infermità, a cui sono sottoposti li corpi humani. Con rimedij di conservare la sanità, e prolongar la vita, con altre noove ricette, che non erano ne gl' altri prima stampate, & altre da preservarsi contra il mal contagioso. Tradotto il (?) lingua volgare, per l'Eccell. Giovanni Saracino Medico, ad instanza della Cesarea Cattolica, e Real Maestà dell' Imperatore. In Venetia, M. DC. LXX. Presso Gio: Pietro Brigonci. Con Licenza de' Superiori, e Privilegio. —— Haec omnibus inferior editio expressa est ex editione a. 1547.

7) De animi adfectuum dignotione et curatione.

1587, 8. Cl. Galeno da Pergameno del modo di conoscere e medicare le proprie passioni dell' animo recato in volgare per Francesco Betti. Basilea per Corrado Valdkirc 1587.

8) De animi peccatorum dignotione et medela.

1549, 8. Di Galeno a che guisa si possano, e conoscere, e curare le infermita dell animo. Recato in questa lingua nostra da M. Giovanni Tarchagnota. Co'l privilegio del Sommo Pontefice Paulo III. et dell' Illustrissimo Senato Veneto per anni X. *In fine:* In Venetia per Michiele Tramezzino. MDXLIX.

1558, 8. Trattato di Galeno. *In fine:* In Roma appresso Valerio Dorico. MDLVIII. —— In fronte nihil nisi hic adscripta inscriptio, et figura hominis in

equo sedentis cernitur. In pagina versa hexametri sex latino sermone conscripti leguntur. Sequitur deinde registrum. Opus ipsum incipit hac inscriptione: In che modo si possano conoscere et emendare, gli affetti & vitij dell' animo.

1574, 8. — Venetia per Lorenzo Pegolo. —— In libro inscr.: Della Giocondità dell animo ec. del R. P. D. Annibale Firmani, da Fano, della Compagnia di Giesù *etc.*

9) De antidotis et de theriaca.

1608, 8. Della Theriaca Libri due, di Cl. Galeno Pergameno. A Panfiliano & à Pisone. Tradotti da Michelangelo Angelico Vicentino. Dedicati al molto Illustre Signore, il Signor Conte Leonardo Valmarana. In Vicenza, appresso Gioan. Pietro Gioannini. 1608. Con licenza de' Superiori.

1613, 4. L'Antidoto di Claudio Galeno Pergameno Interprete da Michelangelo Angelico Vicentino. Nel quale si contengono i due Libri de gli Antidoti, quello della Theriaca a Panfiliano, il Trattato di essa a Pisone, & il Discorso de' Sali Theriacali. Con l'Indice delle cose più notabili. In Vicenza, appresso Domenico Amadio. MDCXIII. Con licenza de' Superiori.

E. anglicarum.

Aa) *Plura opera.*

1586, 4. Certaine Workes of Galens, called Methodus Medendi, with a brief Declaration of the worthie Art of Medicine, the Office of a Chirurgeon, and a Epitome of the third book of Galen, of Naturall Faculties; all translated into English, by T. Gale, Maister in Chirurgerie. Printed at London by Thomas East. 1586.

Bb) *Singula opera.*

1)

1568, 8. The Booke of the natures and vertures of Triacles, — Gathered out of Galen and Aëtius, by the labours and paines of William Turner, Doctor of Phisike. Newley corrected and amended. —— Haec versio adiecta est libro: *Wm. Turner's* new boke of natures and properties of all Wines that are commonlye vsed here in England *etc.* Imprinted at London by William Seres. Anno 1568.

2) Methodus medendi.

1574, 8. The third book of Galen for curing of pricks and wounds of Sinowes, translated into English by Ge. Baker. —— *V.* eiusdem librum: The Composition or making of the moste excellent pretious Oil, called Oleum Magistrale. London, printed by John Allde. 1574.

1586, 4. — english translated by Th. Gale. London.

3) De elementis.

1574, 4. Galen's booke of Elements, by John Jones Phisicion. —— Cum eiusdem libro: A Briefe, Excellent, and profitable Discourse, of the naturall beginning of all growing and liuing things, heate, generation, effects of the spirits, gouernment, vse and abuse of Phisicke, preseruation, *etc.* Imprinted at London, by William Jones, dwelling in Paules Churchyard, at the Southvvest doore of Paoles, and are ther to be sold. 1574.

1574, 4. Galen's Bookes of Elementes, as they be in the Epitome (which may very aptly, in my iudgement, be Entituled, for the better vnderstanding of the Readers, The Originall of all thinges naturall in the whole worlde: Confuting, as well the errours of all them that went before time, as that hath or shal folowe hereafter of the Paracelcians: marueilous pleasaunt, and most acceptable for all charpe wittes desirous of wisedome,) published foorth of Latine into English. By John Jones Phisition. Imprinted at London by William Jones, dwelling in Paules Churche Yarde. 1574.

4) Ars medicinalibus.

1656, 12. — translated in to English. Edinb.

5) Therapeutica.

a) Sine a. notitia.

—, 4. The questionary of Cyrurgyens, with the formulary of lytel Guydo in Cyrurgie, with the spectacles of Cyrurgyens newly added, with the fourth boke of the Terapeutike, or methode curatyse of Claude Galyen prynce of physiciens, with a synguler treaty of the cure of ulcers, newly Emprynted at London, by me Robert wyer, And befor to sell in Poules chirchеyarde, at the sygne of Iudyth. Cum priuilegio ad imprimendum solum.

β) Cum a. notitia.

1579, 4. Guydos questions, newly corrected. Whereunto is added the thirde and fourth booke of Galen, with a treatise for the helps of all the outward parts of mans body. And also an excellent Antidotary containing diuers receipts, as well of auncient as latter wryters: faythfully corrected by men skilfull in the sayd Arte. A worke both learned and profitable for Chirurgious, the lyke whereoff before this tyme hath not bene Printed. *In fine:* Imprinted at London by Thomas East. 1579.

6)

—, 8. Galen's Art of Physik. Translated by N. Culpepper. London, printed for John Wright.

F. hebraearum.

1519, 4. R. Salom. Jarchi Likkutè pardès, Collectanea libri de paradiso. Acced. R. Jeh. Charizi Liber de medelis corporis, Aristotelis Liber de pomo, Galeni Liber de anima, Tochechòth seu Increpationes, Tekanòthe seu Constitutiones R. Gerson, et Mislè chachamim, Proverbia sapientum. Venetiis, apud Dan. Bombergum an. 279 minor. supputat. Christi 1519. —— Sic *de Rossi* in Annalibus Hebraeo-typographicis p. 18 no. 87, corrigens aliorum errores.

III. *Illustrantia Galenum scripta.*

Renati *Charterii* Vita Claudii Galeni, Pergameni, Medicorum omnium ab Hippocrate principis, ex ipso et probatis Auctoribus collecta ac digesta. —— *V.* in *Magneti* Bibl. Scriptorum Medicor. T. I. P. II. p. 376 sqq.

Ph. *Labbei* Elogium chronologicum Claudii Galeni, cum Iac. Mentelii ad Labbeum Epistola. Parisiis, e Typogr. Claud. Cramoisy. 1660. —— Rep. in *Fabricii* Bibl. Gr. lib. IV. cap. XVII. p. 510.

— —: Vita Claudii Galeni, ex propriis Operibus collecta. Parisiis, apud Guil. Benard. 1660, 8. —— Hoc quoque opusculum, constans Galeni ipsius locis ad vitam eius pertinentibus, Fabricius in bibl. gr. exhibuit.

Iac. *Milichii* Oratio de Vita Galeni. —— *V.* inter *Phil. Melanchthonis* Praefationes et Orationes. (Argent., 1541, 4) p. 252, (et *ib.*, 1558, 8) T. II. p. 395.

Estevan *de Villa:* La Vida de Galeno. —— *V.* El Libro de las Vidas de doze Principes de la Medicina. (En Burgos. 1647, 8) cap. VII.

Abr. *Werner:* Oratio de Vita Galeni. —— *V.* inter Orationes recitatas in Acad. Vitteberg. a. 1570. Vitteb., 1571, 8.

1517, 8. Speculum Galeni. Epitome Galeni siue galenus abbreuiatꝰ vel incisus aut intersectus queciq; in speculo dñi Simphoriani Champerii cõtinebantʼ apprehendes. cui plurima variarum traductionũ eidẽ in fine duplicata nonaq; annectuntur galeni opera cum argumentis eiusdẽ domini simphoriani. — Medicine propugnaculũ dñi Simphoriani Champerij Lugdunẽsis physici: in speculũ medicine galeni. — Libri superadditi cũ in speculo medicine non essent. Galeni vita. De elementis galeni epitoma. De generatione animalium epitoma. De passiõe vtriusciusq; particule corꝑis ꝛ cura ipãrũ q liber decẽ tractatuũ sine myamir ĩtitulatʼ epitoma. Sylue febrium ex libris galeni ad complementum libri myamir. De gynecijs liber hoc est de passionibꝰ mulierum. De dinamidijs liber. De morbis oculorum galeni libri duo. Alia plurima galeno ascribũtʼ oꝑa, q̃ cũ ad manꝰ ꝑuenissẽt nr̃as qñ stylo alieno penitꝰ erãt resecãda duximꝰ. Que huic impressioni addita sunt Tabula omnes materias ꝛ singulares morbos cõprehendens. Constantini aphricani terapẽtica seu megatechni super libros de ingenio sanitatis galeni. *In fine f.* cclxxij *b:* Finis speculi medicine libros videlicet ꝑcipuos quos coustat Galenum composuisse sub paucis cõprehendentis. Medicineq; propugnaculi: ex varijs tum theologie: tũ philosophie: tum medicine professoribꝰ deprõpti. Finis. Auno dñi. M.d.xvij. ij. idꝰ maias lugduni Joannes de ionuelle dictus pistou imprimebat. —— 24 non num. *ff.* praefixa, cclxxij num. *ff.* Char. guth. Bibl. acad. Lips.

1557, f. Plus quam commentum in parvam Galeni artem Trusiani, cum duplici textus interpretatione, quod olim Iul. Martianus Rota auxit et emendavit. Addita sunt Haly, qui eundem Galeni artem primus exposuit. Iohannitii ad eandem introductio. Gentilis, qui primus

eiusdem artis librum declarauit. Nic. Leoniceni quaestio de tribus doctrinis. Venetiis apud Iuntas. — Est collectio commentariorum in Artem medicam.

( ) Collatio Lexici Galeni ad Cod. Mstum. Cum Spicilegio in utrumque (Erotiani et Galeni) lexicon. — In Miscellaneis Observv. critt. novis. (Amst., 1749, 8) T. IX. p. 1020—1056.

Felix *Accramboni* et Iac. *Segarla* commentarii in Galeni libros de Elementis ex Hippocrate. Valent. 1596, rep. 1598, f.

Io. *Agricolae* Scholia copiosa in Therapeuticam Methodum, id est absolutissimam Claudii Galeni Pergameni curandi artem. Cum praeliminari epistola Des. Erasmi Roterod. Cum gratia et Priuilegio Imperiali. *In fine:* Procudebat Magna diligentia Philippus Vlhardus, Augustae Vindelicorum. Anno a Christo nato M.D.XXXIIII. Mense Martio. 8. — Bibl. acad. Lips.

— —: Commentarii noui in Cl. Galeni libros VI de locis affectis. Norimbergae, 1537, 4.

Prosp. *Alculani* Paraphrasis in libros Galeni de inaequali temperie. Lgd., 1538, 8.

Iulii *Alexandrini a Neustain* in Galeni praecipua scripta Annotationes, quae Commentariorum loco esse possunt. Accessit trita illa de Theriaca Quaestio. Cum Indice copiosissimo. Cum Priuilegio Caesareo ad Decennium. Basileae Petri Pernae impensa MDXXCI. *In fine:* Basileae Absulnebatur mense Martio, anno restauratae salutis M.D.LXXXI. f. — Bibl. acad. Lips.

Antoni de Mery Perioche in VII libros priores Methodi medendi Galeni. Paris., 1534, 12.

I. *Argenterii* in Artem Medicam Galeni commentarii III. Paris., 1553, 8; Montereali, 1566, f. et 1568, 8. rep. Paris., 1578, 8. *Voll. II.*

I. A. *Belloforti* in Galeni librum de urinis commentarius. Paris., 1566, 8.

Nic. *Biesii* in artem medicam Galeni commentarii. Antverp., 1560, 8.

Hier. *Boniperti* commentarius in Galeni libros de crisibus. Venet., 1543, 8.

Iac. *Bording:* Commentarius in tres priores Galeni libros de morbis et symptomatibus. Rostoch., 1605, 8.

— —: Commentarius in Galeni libros de sanitate tuenda. Rostoch. 1605, 4.

I. *Bravi* Commentarius in Galeni libros de differentiis febrium. Salamanticae, 1585, 4.

Ant. *Busennii* In Galeni librum de inaequali intemperie commentarii. Antverp., 1561, 8.

I. *Caii* De medendi methodo libri II, ex Galeni et I. Bapt. Montani sententia. Basil., 1544, 8.

Pet. *Comanis* Commentarii in Galenum de curandi ratione ad Glauconem. Valentiae, 1625, 4.

Symphoriani *Campegii* Paradoxa in Artem paruam Galeni prudiere cum aliis. Lgd., 1516, 8.

Gasp. Lopez *Canario* In Galeni libros de temperamentis noui et integri commentarii. Complut., 1565, f.

Ant. *Citadini* Faneutii Auscultationes in Paruam Artem Galeni *etc. Haec f. 1 a. F.* CLXXXVII *b:* Impressum Fauentiae per Ioãnem mariam de Simonettis Cremonẽ. Anno. Domini. M.D.XXIII. Die. XX. Septembris. *f.* — CLXXXVII num. *ff.* Sequuntur alia 5 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

Ch. A. H. *Clodius:* Programma de Virtutibus, quas cardinales appellant, Commentatio II a. Adest Excursus in Galeni libellum: quod mores animi corporis temperamenta sequantur. Lps., litteris Breitkopfii & Härtelii. 1820, 4 mai. — — 13 pp. Disquisitio nova de re in titulo indicata hic habetur.

Ludovi *Collado* In Galeni librum de ossibus ad tirones enarrationes. Valentine, 1555, 8.

Herm. *Conring:* Commentariolum in Galeni lib. XIII. methodi medendi de ratione curandi inflammationes. Helmst., 1662, 4.

Iani *Cornarii* Coniecturae et Emendationes Galenicae. Nunc primum edidit Ch. Gf. Gruner. Jn., apud I. Pet. Stranckmannum 1788, 8. — 58 pp.

Iohannis *Cratonis* VVratislaviensis in Cl. Galeni diuinos libros Methodi therapeutices. Perioche methodica, in qua perspicua breuitate obscura explicata esse, & quae reprehensionem habuerunt, confirmata, uidebit Lector. Accessit his Demonstratio, quomodo ex generali Methodo, exercitatio siue singulorum morborum curatio petenda sit. Cum gratia & priuilegio Caesareae Maiest. *BASI-*

LEAE. 1563. *In fine p.* 431: BASILEAE, PER Petrum Pernam. —— 12*ff.* praefixa, 431 pp. Bibl. acad. Lips.

Herm. *Cruserus:* Galeni de pulsibus libri XVI in compendium redacti. Venetiis 1575, 8.

Gabrielis *Cunei* Mediolanensis Francisci Putei pro Galeno in Anatome Examen. Cum Priuilegio. Venetiis, Apud Franciscum de Franciscis Senensem, MDLXIIII. *In fine pag.* 125: Venetiis, Apud Franciscum de Franciscis Senensem, MDLXIIII. 4. —— Bibl. acad. Lips.

Io. *Danzii* Tabulae simplicium medicamentorum, quae apud Dioscoridem, Galenum, et Plinium inueniuntur. Basil., 1543, f.

Iulii *Delphini* In tres Galeni artis medicinalis libros Explanatio. Accedunt eiusdem de ratione medicamentorum praescribendorum liber. Venet., 1557, 4.

Polych. *Demetrii* Commentatio, qua Galeni libros de ossibus contra Vessalium defendit. Lips., 1777, 4. —— *V.* etiam *Puteus* infra.

Fr. *Dureti* Commentarius in Galeni libros de locis affectis. Venet., 1557; 8.

Steph. *Dulemplaei* Tabulae in sex Galeni libros de morbis et symptomatibus. Lgd., 1530, f. max.

Gabr. *Fallopii* Expositiones in Galeni libros de ossibus, cui additae sunt a F. Michino figurae veuarum. Venet., 1570, 8. —— Hae expositiones longae atque controversiarum plenae prodierunt quoque cum aliis Fallupii opusculis Francof. 1584, fol., etiamque extant in Fallopii Operibus posthumis T. III.

Bapt. *Fierae* Commentarius in Galeni artem Medicam. Maut., 1515, f.; rep. Venet., 1548, f.

Iac. *de Forlivio* sive Forliviensis. —— *V.* infra *Haly.*

Leonh. *Fuchsii* Commentaria in Galeni libros III de temperamentis; in libros II de differentiis febrium; et in libros VI de locis affectis. Paris., 1554, f. *Voll. III.*

Galeatii de Sancta Sophia Libellus Introductorius in parvam artem Galeni, de principiis universalibus totius medicinae, tam theoreticae, quam practicae, ex doctrina Avicennae et aliorum philosophorum congestus. —— *V.* eiusdem opus medicinae practicae saluberrimum in IX tract. libri nonii Rhasis ad regem Almansorem de curatione morborum particularium. Cura G. Krant. cum I. Ketam fascic. medicine. Venet., 1522, f.; rep. Haganoae, 1533, f.

I. Pauli *Gallucii* de usu tabularum, in quibus disciplinae descriptae sunt. Additus est typus trium librorum artis paruae Galeni a I. Bapt. Moutano. Patav., 1580, f.

Lucae *Gaurici* Geophonensis super diebus decretoriis Axiomata siue Aphorismi grandes. Enucleavit idem pleraque Hippocratis et Galeni theoremata, quae medici rerum coelestium expertes vix offecerunt. Romae, 1546, f.

H. *Giballi* Commentarius, quae ad febrium cognitionem spectant, universa paene complectens. Lgd., 1561, 8; rep. 1562, 12.

I. *Guintherii*, Andernaci, Institutionis anatomicae secundum Galeni sententiam libri IV. Basil., 1536, 8.

Iust. Gf. *Gunzius:* De derivatione puris ex pectore in bronchia ad Galeni de locis affectis lib. V. cap. 3. Lps., 1738, 4.

Haly: Cōmentū Haly Rodoan ī veterē librorū Techni galeni Translationē. Expositio Ia. Forliuiensis ī nouā librorū Techni Galeni translationē. Quaestiones Ia. Forliuiensis super tribus Techni galeni libris. *In fine:* Expliciunt — reuisae a Rustico placentin. Impressa arte Mich. et Bernardini, fratrum de Garaldis Papie die 2. Martii 1501, f. mai.

I. E. *Hebenstreit:* Diss. de pulsu inaequali ad mentem Galeni de causis pulsuum lib. II. Lps., 1741, 4.

Ch. *Heyl:* Artificialis medicatio, seu paraphrasis Galeni libri de constitutione artis medicae. Mogunt., 1534, 4.

Casp. *Hofmanni* (non *Hoffmann*) Commentarii in Galeni de usu partium corporis humani lib. XVII. cum variis lectionibus in utrumque Codicem, Graecum & Latinum, & Iudice geminо. Opus, non medicis tantum, sed & Philosophis, nec minus Philologis paratum. Francofurti ad Moenum, Typis Wechelianis, Apud Danielem & Davidem Aubrios, & Clementem Schleichium. Anno MDCXXV. f. —— Bibl. acad. Lips. Dolendum est, quod ad varias lectiones attinet, Hofmannum codices a se adhibitos non descripsisse. In commentario autem multa otilia congessit; sed nonnumquam mure suo fusius res tractat.

—— ——: Commentarii in Galeni de atra bile librum. Francof., 1630, f.

— —: Apologia pro Galeno. Lgd., 1668, 4.

— —: Specimen correctionum Galenicarum a Caspare Hofmanno olim conscriptarum. Edidit Ch. Gf. Gruner. Jn., 1776, 4. —— Conf. de his adnotationibus Neue Philolog. Bibl. Vol. III. fasc. 1. p. 177 sqq.

Iac. *Holleri* ad libros Galeni de compositione medicamentorum *κατα τοπους* periochae VIII. Francof., 1589, f.; rep. 1603, 12. —— Etiam prodierunt cum eiusdem libris II. de morbis internis. Paris, 1571, 8; Lgd., 1578, 8; Francof., 1589, 12.

Blasii *Hollerii* Morborum curandorum brevis institutio iuxta Galeni sententiam libri III. Basil., 1556, 8.

Hugonis Senensis Expositio in libros Tegni Galeni cum quaestionibus. Venetiis, 1491, fol. —— Rep. prodiit: „emenduta per Gulielmum Caldentei Maiuritiensem Hyspanum artium et medicinae doctorem. Impressa Papiae per Magistrum Antonium de Carchano liberalitate Mauritii Moreti Brixiensis anno Christi 1496, f."; — „Expositio Ugonis Senensis super libros tegni Galieni (Seu Microtechnon). *Haec fol.* 1 *a.* *In fine:* Opus impressum Venetiis mandato et sumptibus Nobilis viri Domini Octaviani Scoti Civis Moduetiensis Undecimo Kalendas Julias 1498. Per Bonetum Locatellum Bergomensem." *Char. goth.* —— Etiam Venet., 1508, f.; Papiae, 1518, f.

Iacobus de Forlio: Incipit subtile et fidele scriptu3 iaco || bi forliuiēsis super primū tegni galiēi. *Haec principio f.* 1 *a* (*sign.* a) *In fine:* Et sic est finis questionū que reperiūtur disputate || ab egregio ac famosissimo pncipe medico4 mgrō || Jacobo de forliuio super libris tegni Galieni ,pex || cellentissimū artium t medicine doctorē dñm ma- || gistrum Petrū rochobonellū venetū padue theo-|| ricam ordinarie legētem diligenter emendate. — Hospes — Heus age dic q̄3ti liber hic: ,pui: heus rogo q̄3ti: || Unciolae os torques: hunc lege: nosse noles. Ars minor haec magni Galieni: īterprete tellus: || Linia quem genuit: nū mutat iste loco. || Non certe: quoniā hūc Herbort impssit: t omni || Jngenio est usus Rochobonella suo. || Ramusius testis doctae q; insignia Latae || Accedant. Taceat: hunc ego pluris emam: — Quo uadis: Emi: Uale. *Sequitur index quaestionum.* —— 186 *ff. cum sign.* Char. goth. duabus columnis liber impressus. Bibl. acad. Lips. —— *Alia editio est haec:* Expositio Jacobi de Forliuio super libros || Tegni cum questionibus eiusdem. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a incipit:* Liber. *In fine libri III. f.* 102 *a:* Expliciunt qōnes p̄clarissimi philosophi illustrisq; me- || dici Jacobi de Forliuio super tres libros Tegni Galieni. || Diligētissime correcte atq; emēdate ,p excellentē artiu3 ac || medicīe doctorē Magist4 Hieronymū Surianū filiū dñi || Magistri Jacobi Suriāi de Arimino physici omniu3 sua || etate p̄marij. Jmpresse Uenetijs Arte Boneti Locatelli || Bergomensis. Jmpensa autē nobilis Uiri dñi Octauiani || Scoti ciuis Modoetiensis. i495. Kalēdis Martij. Du- || cāte felicissimo p̄ncipe domino Augustino Barbadico. *F.* 103 *a explicit liber.* *F.* 103 *b Registrum, infra insigne typ. inscr.:* O S M *litteris. Sequitur* 1 *vac. f.* —— Char. goth. duabus columnis liber impressus. Bibl. acad. Lips.

Ioannitius: Jsagoge Joannitij in tegni || Galieni primus liber medici||ne. Cunctis philozophari anhelantibus non minus ne- || cessarius q; perutilis. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* a ij) *incipit isagoge:* (m) Edicina diuiditur in duas partes: in the || oricam: et practicam: *etc.* *In fine f.* 18 *a:* Finiunt Jsagoge Joannitij. Impresse Lyptzck || per Baccalariū wolfgangum monacensem. Anno || nonogesimoseptimo die. xxvij. May) 4. —— 18 non num. *ff.* Liber est in charta crassa impressus char. goth. Bibl. acad. Lips. Isagoge ipsa iam antea prodierat, ut 1491 cum Galeni opere aliisque.

Laur. *Iuberti* Annotationes in Galeni libros de facultatibus naturalibus, de differentiis morborum, de differentiis symptomatum. —— In eiusdem Operibus. Francof., 1599, f.

Andr. *Lacunae* annotationes in Galeni interpretes. Venetiis, 1548, 8. —— Postea repetitae in editionibus Epitomae Galeni. *V.* antea Dd).

Laurentii *Laurentiani* Commentarius in Galeni libros de differentiis febrium. Lgd., 1550, 12.

Andr. *Laurentii* Annotationes in parvam artem Galeni, in ea, quae spectant ad semioticam medicinae partem. —— *V.* eiusdem Opera therapeutica. Francof., 1627, f.

L. *Lemosii* in libros duodecim methodi medendi Galeni commentaria. Salmant., 1582, f.

I. *Lonicerus:* Erotemata in Galeni de Vsu partium in Hominis corpore, Libros XVII. Per Ioanaem Lonicerum. Cum Gratia & Priuilegio. FRANC. Apud Chr. Egen. *In fine:* Franc. Apud Chr. Egenolphum. An. M.D.L. 8. —— Bibl. acad. Lips.

Maxim. *Lucii* (Luz) *de Claf* Commentarius in librum Galeni de ptissana. Venet., 1575, 8.

Ant. *Ludovici* Erotemata de usu respirationis; de difficili respiratione; de crisibus; et erotematum numeri ternarii libri sex, in quibus tota fere ars medica continetur. Vlysipon., 1540, f.

Alph. *Lupeyi* In omnia opera Galeni Annotationes. Caesaraugust., 1548, f.

I. Ant. *Magini* de Astrologica ratione ac usu dierum criticorum opus duobus libris distinctum, quorum primus complectitur commentarium in Galeni librum III. de diebus decretoriis, alter agit de legitimo astrologiae in medicina usu. Venetiis, 1607, 4.

Aug. *Mai:* Variae lectiones ad Galenum. —— *V.* Iuris civilis Anteiustin. Reliquias ab eo editas. (Rom., 1823, 4) p. 157 sq.

Ant. Vinc. *Majolus,* Ferventimus: Galenistarum hypothesis „Corpuscula sunt ratione figurae" adversus recentiorum placita confirmatio. —— *V.* Miscell. Acad. Nat. Curios. Dec. 2. A. 9. 1690. Append. p. 57.

I. *Manardi* luculeata expositio in artem parvam Galeni. Basil. Apud Andream Cratandrum, 1529, 8. —— Cum Pselli de victus ratione libris II; Rhazae de Pestilentia libro, cum interpretatione Georgii Vallae Placentini. Rep. 1536, 4; Patav., 1553, 8.

Matth. de Clera: Clavis totius medicinae dentibus VIII. acutissimis fabrefacta, speciosiora arcana magisque recondita penitissime expendens per VIII. videlicet libros methodi medendi Galeni a septimo usque ad XIV. Accedit manus medica dextra V digitos continens *etc.* Lgd., 1674, f.

Ferd. *Menae* Commentarius in Galeni librum de urinis. Complut., 1553, 4.

Th. *Minadoi* Philodicus sive de ptissana eiusque cremore pleuriticis propinando dialogus. Mantuae, 1584, 4. rep. Venet., 1587, 4; Lgd., 1591, 4.

I. Baptistae *Montani* Medici Veronensis In artem paruam Galeni Explanationes. A Valentino Lublino Polono editae. Cum Gratia & Priuilegio. VENETIIS APVD BALTHASSAREM (?) CONSTANTINVM AD SIGNVM DIVI GEORGII. MDLIIII. 8. *In fine:* VENETIIS, Ioan. Gryphius excudebat. Ad instantiam Balthassaris Constantini. MDLIIII. —— 16 non num. *ff.* praefixa, 400 num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

— —: In libros Galeni de arte curandi ad Glauconem explanationes. Venet., 1554, 8; rep. Lgd., 1556, 12.

— —: Explanationes in libros Therapeutices. Basil., 1563, 8.

— —: In Galeni libros de elementis, de natura humana, de atra bile, de temperamentis perioche methodica, edente I. Cratoae. Hanov., 1595, 4.

Pamphili *Monti* Commentarii in Galeni libros de differentiis febrium. Bononiae, 1550, 8; rep. 1565, 8.

Io. *Morisot* Epitome Galeni librorum de diebus decretoriis. Basil., 1547, 8.

Ch. Gf. *Müller:* Notitia et Recensio codd. Mss. P. VII. Lps., Vogel. 1816, 8 mai. —— 22 pp. In hac scriptione extat a p. 1 usque ad p. 5 descriptio codicis msti commentarium Galeni continentis: ὅτι τὰ τῆς ψυχῆς ἤθη ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἕπεται. Deinde sequitur codicis collatio ipsa cum editione Basil. et Charteriana.

Vinc. *Mundini* Expositio in Galeni librum artis medicinalis. Bunoniae, 1586, 4.

I. Bapt. *Navarro:* Commentarii in Galeni librum de differentiis febrium, in librum de pulsibus ad tiroaes et in spurium librum de urinis. Valent., 1628, 8. —— Auctiores repetiti sunt a Luca Fuster. Valent., 1651, 8; et 1693, 4.

Oddi de Oddis in librum artis medicinalis Galeni minutissima et dilucidissima expositio, a Marco filio edita et castigata. Venet., 1574, 4. —— Rep. Brixiae, 1607, 4; Venet., 1608, 4.

Fabii *Pacii* Commentarius in VI priores libros Galeni methodi medendi et in VII. librum. Acc. *Pinii* Compendium instar indicis in Hippocratis opera. Venet., 1597, f.

— —: Commentarius in Galeni (sex priores) libros Galeni methodi medendi, cum triplici indice. Vicentiae, 1597, f.; et rep. 1598, f.

— —: Commentarius in VII. librum methodi medendi. Accedit eiusdem de

morbo Gallico per methodum curando lib. Vicentiae, 1599, f.; rep. 1688, f.

I. Bainlii *Pacuvii* de facultatibus rerum naturalium epitome. Tolosae, 1554, 4.

Sim. *Pauli* Oratio cum Galenum de ossibus ad sceleton publice in collegio Finckiano esset interpretaturus. Hafn., 1641, 4.

Pauli de Aquale De tribus doctrinis ad mentem Galeni. Brixiae, 1522, f.

I. Bapt. *Personae* in Galeni librum, cui titulus est, quod animi mores corporis temperamenta sequantur, commentarius singularis. Bergomi, 1602, 4.

Archangeli *Piccolhomini* Ferrariensis, in librum Galeni de humoribus, commentarij (?). Ad Michaelem Turrianum Comitem, ac Ceaetensem Episcopum. — Parisiis, Apud Bernardum Turrisianum (?), in Aldina Bibliotheca. 1556, 8. — 170 *ff.* et in calce duo folia in-fol., continentia quatuor tabulas. Sic *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes, edit. II. T. II. p. 276. no. 5.

I. *Planerii* Dubitationum et solutionum in III Galeni de diebus criticis liber unus; accedunt eiusdem in eundem III. Galeni de diebus criticis scholia; item eiusdem consilium in curatione morbi Gallici, *etc.* Venetiis, 1574, 4.

— —: De utilitate artis parune. Tubing., 1579, 4.

Theophili *Protospatarii* in Galeni de usu partium libros epitome, quam de corporis humani fabrica inscripsit. Iunio Paulo Crasso, Patavino, interprete. Paris., 1540, 8.

Fr. *Puteus*: Apologia in Anatome pro Galeno, contra Andream Vessalium Bruxellensem, Francisco Puteo Medico Vercellensi Authore. Cum praefatione, in qua agitur de Medicinae Inuentione. Cvm Privilegio. VENETIIS Apud Franciscum de Portonarriis, de Tridino, MDLXII. 8. — Bibl. acad. Lips.

Eustathii *Quercetani*: Acroamaton in Hippocratis de natura hominis liber unus. Einsdem auctoris in Galeni libros III. de temperamentis scholia. Basil., 1549, 8.

Ant. *Raberii* Commentarius in librum I. Galeni de sanitate tuenda. Basil., 1547, f.

I. *Riolanus*: Osteologia ex veterum et recentiorum praeceptis descripta, in qua continentur isagogica de ossibus tractatio per Io. Riolanum. Cl. Galeni liber de ossibus, et in eundem Iac. Sylvii commentarii. Io. Riolani explanationes apologeticae pro Galeno. Paris., 1614, 8.

Ramirez: Scholia latina in Galeni librum de curandi ratione per venaesectionem, cum notis Hieronymi Nunii Ramirez. Lisbon., 1608, 4.

Leonis *Rogani* in Galeni libellum de pulsibus ad tirones commentarius. Accesserunt eiusdem de urinis libri III, ex Hippocrate et Galeno collecti. Neap., 1556, 8; rep. Rom., 1560, 8; Venet., 1571, — 1575, — 1597, 8.

I. Fr. *Rosselli* ad VI lib. Galeni de differentiis et caussis morborum et symptomatum commentarii. Subiunctae sunt eiusdem epistolae. Barcinonae, 1627, f.

Fr. *Rotae* liber de introducendis graecorum medicaminibus commentarium quasi fecit in librum I. de composit. medicamentorum secundum genera. Bonon., 1553, f.

— —: Commentarius in Galeni librum de compositione medicamentorum, cum textu graeco. Bonon., 1553, 8.

Fr. *Sanchez*: Commentarii in Galeni libros de pulsibus. Tolosae, 1636, 4.

Sanctorii (non *Sanctii*) *Sanctorii* Commentaria in Artem medicinalem Galeni. Ad Illustrissimum & Excellentissimum Andream Macrocenum Academiae Pauinae Moderatorem. Multa in hac noua editione ab ipso Auctore addita & emendata. Venetiis, MDCXXX. Apud Marcum Antonium Brogiollum. 4. — Antea prodiit *ib.*, 1612, f.; deinde *Lgd.*, 1631, 4. et 1632, 4.

Ios. *Scaligeri* Explicatio loci cuiusdam Galeni ex museo I. Mursii. LB., 1619, 4.

Iac. *Schegkii* Praelectiones in Galeni librum de arte parva edidit Seb. Bloss. Francof., 1589, 8.

Petri *Scholani* Compendium ex Galeni libris VI de locis affectis. Franequerae, 1616, 8.

Melch. *Sebitzii* Dissertatio de Galeni libro de morborum caussis. Argent., 1630, 4.

— —: Problemata phlebotomiae, ex Galeno de curandi ratione per venaesectionem deprompta et ad materiae genera divisa. Argent., 1631, 4.

— —: Commentarii in Galeni librum de hirudinibus, revulsione, cucurbitula, incisione et scarificatione. Argent., 1632, 4.

— —: Galeni ars parva in disputationes triginta resoluta et in Argentora-

tensium academia exercendi gratia proposita, praeside Melch. Sebizio. Argent., 1633, 8.

— —: Collegium therapeuticum XXV disputationum ex Galeni medendi methodo desumtum. Argent., 1634—1638, 4.

— —: Methodus medendi Galeni in XIV disputationes resolutus. Edidit cum prolegomenis. Argent., 1639, 4.

— —: Disputationes VIII, libros III Galeni de facultatibus naturalibus exponentes. Argent., 1644 et 1645, 4.

— —: Priores libri Galeni de simplicium medicamentorum facultatibus in XVI disputationes resoluti. Argent., 1647, 8; rep. 1651, 4.

Iacobi *Segarra* Commentarii in libros III Galeni de facultatibus naturalibus. Valentiae, 1528, 8.

I. *Sermonitae* commentarius in Galeni Artem medicam. Venet., 1498, f.

Simonis a Campi Commentarii in Galeni artem parvam et quidem tantum in textus 13. nempe a textu 46. usque ad textum 58 libri tertii; item in Galeni libros de differentiis febrium. Neapol., 1642, 4.

Stephani Atheniensis explanationes in Galeni librum I. therapeuticum ad Glauconem, Augustino Gadaldino interprete; Cum Indice locupletissimo et scholiis, quibus castigationes in his explanationibus explicantur. Venet., apud Iuntas. 1554, 8; rep. Lgd., 1550 et 1551, 8. —— Rep. cum medic. antiq. graecis latinitate donatis per Crassum. Basil., 1581, 4. ad calcem Medicorum antiq. Graecorum; Lgd., 1555, 8.

I. Conr. *Stetter*: Censura argumentorum Galeni de motu musculorum. Francof., 1665, 8.

I. Steph. *Strobelbergeri* Praelectionum Mouspeliensium publice habiturum brevis recapitulatio continens summarium libri I. Galeni de affectorum locorum notitia explanationem. Norimb., 1614, 12.

I. Ch. *Sturmi* Epistola, in qua Ant. Vincent. Majoli, sub Paulo de Minis adversus recentiorum placita ad mentem Galenistarum proposita argumenta ad examen revocantur. —— *V.* Miscell. Acad. Nat. Curius. Dec. 2. A. 9. 1690. Append. p. 113; Dec. 2. A. 10. 1691. Append. p. 15; Dec. 3. A. 5. et 6. 1697 et 1698. Append. p. 1.

Iac. *Sylvii* Methodus VI librorum Galeni in differentiis et caussis morborum et symptomatum in tabellas sex ordine suo coniecta. Accedit eiusdem de signis omnibus medicis commentarius. Paris., 1539, f.; rep. Paris., 1548; f. —— Praeterea hic liber prodiit 1548, f. Parisiis apud Iacobum Gazellum, et 1548, f. Parisiis apud Ch. Wechelum; deinde etiam Venetiis, 1554, 4. Etiam in Sylvii operibus extat.

— —: In Galeni elementa ex Hippocrate Commentarius. Paris., 1542, f.; Venet., 1543, 8; Basil., 1556, 16; Paris., 1561, 8. —— Praeterea extat in eiusdem Operibus editis studio Ren. Moreau. Gener., 1630 et 1635, f.

— —: Morborum internorum paene omnium curatio brevi methodo comprehensa ex Galeno praecipue et M. Gattinaria. Paris., 1545, 8. —— Saepius repetita est, etiam in Sylvii operibus extat.

— —: Ratio medendi morbis internis prope omnibus Cl. Galeni scriptis et M. Gattinarie practica per Iac. Sylvium. Lgd., 1549, 12.

— —: In Galenum de ossibus commentarii. Paris., 1561, 8. —— Ex Sylvii sententia Galenus humanis sceletis in describendis ossibus usus est.

— —: Commentarius in Galeni libros de differentiis febrium. Lgd., 1556, 16; rep. 1561, 8.

Thaddei Florentini Medicorum sua tempestate principis in. C. Gal. Micratechnen Cōmentarij secūde editionis Emaculati ⁊ ab oblinionis iniuria nuperrime vindicati studio Thome Dionysii Polii Neap. *etc.* *In fine f.* ccxliiij *a:* Apud Antonium Frizium Corinaldeū. Neapoli. XV. Kal'. Decembr. M. D. XXII. Nomine Petri de Dominico Academiae Bibliopolae. † a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z & ɔ ʀ A B C D E F G H I K L M N O P Q R. Omnes sunt Terni praeter ʀ Is enim est quaternio, & † duernus. *fol.* —— 4 non num. *ff.* praefixa, ccxliiij num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

Thomae de garbo filij Dyni de Florētia Cōmentaria: non parū vtilia in libros Galeni de febriū differētijs cum ipsius Galeni textus: seu cōmētariorū annotatiōe sm duplicē (antiquā fsz et Nicolai leoniceni traductionē) nōdū alibi in lucȝ traducta: ⁊ summo cuȝ labore impressioni dtta. ⁊ si quid erroris in eisdē cōpertū fuerit q̄rant' errata in fine. q̄ tibi erūt cordi. Cū priuilegio Regio vt in pagina sequenti patet. *fol.* —— 2 *ff.* praefixa, CXXVIII *ff.*, et 1 *f.* in cuius fine:

Registrom. — † a b c d e f g h i k l m n o p q ꝛ s t v. oēs sunt quaterni preter e g i l n p ꝛ q̇ sunt duerni ꝛ v q̄ est triternus ꝛ † duorum foliculorum. Bibl. acad. Lips. Alia editio est: *F.* 1*a*: Thome de garbo Florentini: Doctoris subtilissimi: Medici clarissimi: Jn libros de Differentijs febrium Galeni Commentū q̄ꝫperutile: a proprio exemplari nuper impressum. *F.* 98*b*: Explicit Cōmentuꝫ accuratissimū Thome de Garbo Medici subtilissimi in libros de Differentijs febrium Galeni: q̄ꝫdiligentissime cura ac expēsis heredum nobilis viri dñi Octauiani Scoti ciuis Modoetiēsis ꝛ sociorū: Venetijs impressuꝫ Die. 5. Augosti. 1521. Registrum A B C D E F G H I K L M N O P Q R. R Duernus. Alij Terni. *fol.* —— 99 *ff.* quorum ultimom habet tabulam. Bibl. acad. Lips.

Hier. *Thriveri* Brachelii In τέχνην Galeni clarissimi commentarii. Lgd., 1547, 8.

Lucae *Tozzi* In librum artis medicinalis Galeni παραφραστικη ἀνακεφαλαιωσις. —— *V.* eiusdem Opera. T. V. Patavii, 1711, 4.

Vict. *Trincavelli* commentarius in Galeni libros de differentiis febrium. Venet., 1575, f.

— —: Commentarius in lib. I. Methodi therapeutices ad Glauconem. Venet., 1575, f.

Trusiani (?) monaci cartusiensis plusq; cō || mentum in librum Gal'. qui microtechni iu || titulatur. *Haec f.* 1*a* (*sign.* a ij) *In fine*: Explicit Cōmentum Turusiani (?) in libru ꝫ || Galieni qui microtechni inscribitur. — Jmpressum in alma ac inclita ciuitate || Bononie per me Ugonem Rugerium: sub || diuo ac Jllustrissimo principi ꝛ domino. d. || Joanne secundo Bentiuolo: Sforcia: Uice || comite: de aragonia ducali armoruꝫ guber || natore generali dignissimo: Anno a natiui- || tate domini nostri Jhesu christi. M. cccc. || lxxxix. die. x. Junij. *Iuxta insigne typ. inscr. litteris*: VR. *fol.* —— 1 vac. *f.* et 225 *ff.* cum *sign.* Char. goth. duabus colomnis impressus liber.

Fr. *Valleriolae* Commentarii VI. in Galeni libros de morbis et symptomatibus. Lgd., 1540, 4; rep. 1548, 8.

— —: Commentarius in librum Galeni de constitutione artis medicae. Apud Abelem Riuary. 1577, 8. —— Sine l. ootitia prodiit.

Fr. *Vallesii* Commentaria in Claudii Galeni libros scl. artem medicinalem; de inaequali temperie libellum; III de temperamentis librum; V priores de simplicium medicamentorum facultatibus libros; II de differentis febrium; VI de locis patientibus, nec non eiusdem de urinis compendiaria tractatio; de pulsibus libellus; de febribus; methodi medendi libros III. Opera I. Pet. Ayroldi Marcellini. Colon., 1594, f. —— Iam antea Francof., 1645, f.; Complut., 1567, 8; et Venetiis, 1591, 8. prodierant.

— —: Commentarii in sex libros Galeni de locis affectis. Lgd., 1559, 8.

— —: Commentarii in Galeni libros de differentiis febrium. Complut., 1569, 8; rep. Colon., 1590, f.

Aut. *Vallisneri* de loco Galeni X M. M. Cap. 10: Juvenis vero, qui abunde sit *etc.* —— *V.* Ephemer. Acad. Nat. Curios. Ceot. 3. et 4. p. 244.

— —: De loco Galeni de ratione in morbis acutis lib. II. Com. 10: Melius est virtutem non exsolvere quam sanguinem vacuare redundantem. —— *V.* Cent. 3. et 4. p. 250.

Chph. *a Vega*: Commentarii in libros Galeni de differentiis febrium. Complut., 1553, 8; Lgd., 1626, f.

Thomae Roderici *a Veiga*, Eborensis, Doctoris Medici, et grauissimi Philosophi. Opera omnia in Galeni libros edita, & commentarijs in partes nouem distinctis, expressa, quibus nodi difficultatum in Medicina frequentes, soluuntur, classicorumque medicorum controuersiae, veritatis lima expenduntur. Prae superioribus editionibus elimata, & exacta qua potuit fieri correctione, typis exarata. Annectus est insuper Rerum & Verborum sese occurrentium, INDEX vberrimus, quo quiuis legentium in eorum indagatione, ad Alphabeticos gradus recurrens, potest subleuari. Elenchum librorum, medium sequentis paginae suggerit. Lvgdvni, apvd Petrvm Landry. M.D.XCIII. *In fine*: Excvdebat Ioannem Tolozanum (?) *fol.* —— Bibl. acad. Lips. Sunt commentarii in libros III artis medicae; in libros VI de locis affectis, in libros II de febrium differentiis. Alii indicant etiam editionem a. 1594, f. *ib.* in lucem emissam; sed hanc non vidi.

Ben. *Victorii* In Hippocratis prognostica commentarii. Accedit Theoricae latitudinem medicinae liber ad Galeni scopum in arte medicinali. Florentiae, 1551, f.

Jacq. Fr. *de Villiers:* Lettre sur l'édition grecque et latine des oeuvres d'Hippocrate et de Galène, publié par Ren. Chartres. Paris, 1776, 4.

I. *Wolfii* Exercitationes semioticae in Cl. Galeni de locis affectis libros VI disputationibus XII comprehensae. Helmstaed., 1620, 4.

Zacharias: Compendium ex Actuarii Zachariae libris de differentiis urinarum, indiciis et praevidentiis. Vniuersalis doctrina Galeni de compositione pharmacorum secundum locos affectos a capite ad calcem. Sylvula Galeni experimentorum et aliorum aliquot. Omnia per Conradum Gesnerum. Tiguri apud Froschoverum. 8. —— Prodiit sine a. notitia.

Theod. *Zwingeri* Tabulae et Commentarii in artem medicam Galeni. Bas., 1561, f. —— Accedit versio latina Nic. Leoniceni; commentarii in tabularum formam redacti sunt.

GAUDENTIUS.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 264 sq.; *ed. n.* T. III. p. 647 sq.

1652, 4. *Γαυδεντιου φιλοσοφου ἁρμονικη εἰσαγωγη.* Gavdentii, philosophi, Harmonica Introductio. Marc. Meibomius Primus Latine vertit, ac Notis illustravit. —— *V.* eiusdem: Antiquae musicae Auctores septem. Vol. I.

GAZA v. THEODORUS.

GELASIUS Cycicenus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 371 sqq., T. XI. p. 357 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 290 sqq.

I. *Editiones textus.*

1599, 8. *ΓΕΛΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑ των κατα την ἐν Νικαιᾳ ἁγιαν συνοδον πραχθεντων.* GELASII CYZICENI COMMENTARIVS Actorum Nicaeni Concilii, Cum Corollario Theodori Presbyteri, de Incarnatione Domini. Nunc primum Gręcè prodeunt, ex opt. Bibliothecis, Interprete ROB. BALFOREO Scota, Cum eiusdem Notis. — *Concilij primi Nicaeni sancta vetustas* || *Quae non conciliet pectora casta sibi?* LVTETIAE, Apud FEDERICVM MORELLVM, Architypographum Regium. M.D.IC. Non sine Privilegio. *In fine f. ult. non num. haec:* FED. MORELLVS PROFESSOR ET ARCHITYPOGRAPHVS REGIVS OPEROSAM HVIVS LIBRI EDITIONEM DEO DANTE AD VMBILICVM DVXIT, SVB HENRICO IV. GALL. REGE, IX KAL. IAN. AN. S. CIↃ.IↃ.IC. *Τῳ πατρι, παιδι, πνοῃ. δοξα κλεος τε θεῳ.* —— 16 pp. praefixae, 287 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lips. Male huius editionis annus a Labbeo 1600 notatur. Ex epistola Balforei ad abbatem Aegidium Noalium episcopum exhibere iuvat locum, ubi de editionis historia p. 14 haec disserit: „... Verum quod anxie praeter omnia nos habet atque sollicite etiam in voluntatis alacritate sũma, rectae, germanae interpretationis facultas bis omnis defuit. Nullum a libris, nullum ab exemplarium numero subsidium, vt saltem a varietate lectionis facilior ad sensum aditus aperiretur. In parato & ad manum vnicũ illud exemplar tuũ fuit, quod in Chio Aegaei maris insula, à Graecis Monachis, in quorum Monasterio iam diu magna cura asservabatur, Franciscus frater tuus volente & fauente Patriarcha Constantinopolitano, ingenti pretio redemit, & Byzantium ad se perferri iussit. Vsus in ea re, vt in alijs omnibus negotiis gravioribus, fida opera Leonardi Massioti viri prudentis, & in rebus gerendis ab ineunte adolescentia exercitati. ... Fuit autem exemplar illud à Graeco quodam fida satis, sed nimis festina manu, idque notis insolentibus, quas vix Graeci ipsi agnoscerent, descriptum. Deinde quod multò nos excepit molestius, falsa saepe accentuum notatione, obscuro literarum tractu, mutila versuum & perindurum interpunctione, sic in eo difficilia & perturbata fuerunt omnia, ut quid fugerem, quid sequerer, anxia semper essel atque difficilis explicatio."

1604, f. *ΓΕΛΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ συνταγμα των κατα την ἐν Νικαια αγιαν συνοδον πραχθεντων. Τα πρακτικα της οικουμενικης τριτης συνοδου της ἐν Εφεσω συγκροτηθεισης. Συνοψις των αγιων και οικουμενικων συνοδων, που, και ποτε, και κατα τινων ἑκαστη αὐτων συνηχθη.* In Bibliopolio Commeliniano. CIↃIↃCIV. —— Versiones latinae Balforei, Theodori Peltani et Abrahami Sculteti separatim additae sunt; sed in nonnullis exemplaribus desiderantur. Bibl. sen. Lips.

1608, f. — gr. et lat. —— *V.* Acta Conciliorum a Sirmondo edita. (Rom.) T. I.

1618, f. — libri III. gr. et lat. —— *V.* Acta Conciliorum, a Binio edita. (Colon. Agrip.) T. I. P. II. p. 510 sqq.

1644, f. — gr. et lat. —— *V.* Collectionem Conciliorum Parisinam regiam. T. VII.

1671, f. — gr. et lat. —— V. *Labbei* et *Cossartii* collectionem Conciliorum. (Paris.) T. II. p. 105 sqq.

1715 (*non* 1716), f. — gr. et lat. —— V. *Harduini* collectionem Conciliorum. (Paris.) T. I. p. 345 sqq.

1760, f. — gr. et lat. —— V. *Mansi* collectionem Conciliorum. (Venetiis.) T. II. Excerpta leguntur in *Fuchsii* Bibl. concion. T. I. p. 416 sq.

II. *Editiones versionum.*

1606, f. Librum secundum de Actis Concilii Nicaeni, e graeco codice msto Vaticano latine vertit Alfonsus Pisanus. —— *V.* Concilia generalia et provincilia. (Colon. Agrip.) T. 1. p. 323 sqq. Adnotandum est, hunc librum apud Pisanum non secundum esse, ut in editionibus graecis, sed primum et unicum. Praeterea Pisani versio a Balforei versione recedit.

III. *Illustrantia Gelasium scripta.*

Gu. *Cave*: De Gelasio eiusque scriptis. —— *V.* eiusdem Scriptorum ecclesiast. historiam literariam. (Genev., 1705, f.) p. 293 sq.

GEMINUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. IV. p. 33.

1769, f. *Γεμινου ἀμαθης ἢ παρ' ἑαυτῳ γραμματικος.* Graece edidit I. Iriarte. —— *V.* eiusdem Regiae bibliothecae Matrit. codicum graec. Mss. (Matriti.) Vol. I. p. 388 sqq.

GEMINUS.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. IV. p. 34.

1769, f. *Γεμινου προς τον καιπαρα περι των πρασινων.* Graece, edidit I. Iriarte. —— *V.* eiusdem Regiae bibliothecae Matrit. codicum graecorum Mss. (Matriti.) Vol. I. p. 429 sq.

GEMINUS Rhodius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 98 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 31 sqq.

1590, 8. *Γεμινου Εισαγωγη εἰς τα φαινομενα.* Gemini Elementa Astronomiae, Graece et latine interprete Edone Hilderico. Altorphi. —— *V.* 1603.

1603, 8. — (*tit. n.*) LB. —— *V.* 1590.

1630, f. — graece cum versione latina et notis Dionys. Petavii. —— *V.* eiusdem Uranologium. (Paris.) p. 1—70. *V.* 1703. Hanc editionem Petavius, codice msto Oxon. variisque lectionibus e codice Oxoniensi usus, correctiorem reddidit.

1703, f. — (*tit. n.*) —— V. *ib.* Amsterd.

1819, 4. Introduction de Geminus aux phénomènes célestes, grec et français, par Halma. —— In eiusdem editione *Κλαυδιου Πτολεμαιου Κανων βασιλειων.* Paris. Halma codice msto Paris. unico, eoque in fine mutilato usus est, qua de causa finem e Petavii Uranologio deprompsit.

GENESIUS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 620 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 530 sqq.

1733, f. Josephi Genesii de rebus Constantinopolitanis a Leone Armenio ad Basilium Macedonem libri quatuor, Nunc primum editi. Venetiis, Typis Jo. Baptistae Pasquali. M.DCC.XXXIII. Superiorum permissu. —— Genesius, rerum Byzantinarum scriptor in Parisina Byzantinorum collectione desideratur. Editionem hic indicatam plures viri docti paraverunt, sed non omnibus partibus absolutam librario tradiderunt. Steph. Berglerus e codice msto Lips. corrupto auctorem descripsit, atque latine vertit. Editio plerumque ad collectionem Byzantinorum Venetam additur. Praeter opus in titulo commemoratum habentur hic singulari titulo novaque paginarum serie Georgii Phranzae, Protovestiarii, Chronicon e versione latina et cum notis Iac. Pontani; Georgii Trapezuntii et Bessaronis ad Io. Palaeologum, Imperatorem, graece et latine; Ioannis Antiocheni, cognominis Malalae, Historia Chronica cum latina versione et notis Edmundi Chilmeadi et cum Humfredi Hodii dissertatione de auctore, adiecta Rich. Bentleii epistola; Leonis Allatii *συμμικτα*, omisso tamen catalogo operum Ioannis Damasceni.

GENNADIUS.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 680 sq., X. p. 343 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 91 sq., XI. p. 349 sqq., XII. p. 108 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) De sinceritate fidei.

1530, 8. Gennadii Scholarii Patriarchae Constantinopolitani de synceritate

Christianae fidei Dialogus qui inscribitur *περι τησ όδυ τησ σωτηριασ ἀνθρωπων.* id est De uia salutis humanae. I. A. B. [*Io. Alex. Brassicanus*]. *Infra figura ligno incisa. Infra*: Cum gratia & priuilegio Caesareo in quartū annū. *In fine*: Hieronymus Vietor, Impensis ingenui & bonae spei iuuenis, Vrbani Alantsee, Lucae filij, Excudebat, Viennae Austriae, Anno à nato Iesu, M.D.XXX. Mensis Aprilis, Die XXX. *F. ult. insigne typ. et inscriptio*: Insigoia Vrbani Alantsee, Lucae filij. *Infra*: *Φθονος γαρ αει ταις μεγαλαις ευπραγιαις αναπαλος.* —— In hac editione, de qua Denis in Wien's Buchdruckergeschichte p. 290 sqq. disserit, textus graecus versioque Brassicani latina habetur.

1583, 8. — graece et latine. —— Cum *Davidis Chytraei* oratione de statu ecclesiarum hoc tempore in Graecia, Asia, Boëmia etc. (Francof., ap. haeredes Andreae Wechel.) p. 173 sq.

1677, 8. — editus a Ch. Daumio. —— Cum Hieronymi dialogo de Trinitate. Cygneae. In hac editione dialogus de via salutis humanae, confessio fidei, atque oratio ad unum et trium personarum Deum seiunctae sunt; in priore autem inter se cohaerent.

1612, 8. D. Gennadii Patriarchae Constantinopolitani Dialogus de via salutis humanae. Graece et Latine studio Ioannis a Fuchte. Helmestadij.

2) Homiliae.

aa) *Plures.*

1709, 4. GENNADII Patriarchae Constantinopolitani homiliae De Sacramento Eucharistiae: MELETII Alexandrini, NECTARII Hierosolymitani, MELETII Syrigi, et aliorum, De eodem argumento Opuscula, graece et lat. seu Appendix ad Acta, quae circa Graecorum de Transsubstantiatione fidem relata sunt in Opere de Perpetuitate Fidei. Eusebius Renaudotius, Parisinus, ex Codicibus MSS. edidit, Latinè vertit, Dissertationes & Observationes adjecit. PARISIIS, Apud Gabrielem Martin, viâ Iacobaeâ, ad insigne Stellae. M. DCC. IX. *Cum regis privilegio.* —— 1 *f.*, xxxj, 218 pp., et 2 *ff.* Bibl. acad. Lips.

bb) *Singulae.*

1715, f. Gennadii, Patriarchae Constantinopoleos, de mystico corpore Domini Humilia. Graece. —— Cum *Chrysanti*, Hierosol. patriarchae, opusculo, complectente explicationem de officiis *etc.* Walachiae Metropoli, Tergobysto.

3) De praedestinatione.

1594, 4. Gennadivs Scholarius, Patriarcha Constantinopolitanvs de Praedestinatione. (*Graece.*) A Davide Hoeschelio Aug. nunc primum editus. Augustae Vindelicorum ad insigne pinus. Cum priuilegio Caes. perpetuo. Anno MDVIC. —— 1 *f.* et 31 pp.

1618, f. — graece et latine. —— Cum Basilii Magni operibus. P. III. *V.* antea l. Aa).

1681, 4. Gennadii liber de praedestinatione, graece et latine, et commentario illustratus a C. Libertino. Vratislav.

4) Sermocinatio.

1584, f. Gennadii Sermocinatio cum Mahomete Turcarum Imperatore, de recta Christianorum fide, Graece et Latine. —— *V.* in *Mart. Crusii* Turco-Graecia. (Basil.) p. 109—120.

5) Orationes.

1577, f. Georgii (*Gennadii*) Scholarii orationes, graece. —— *V.* Acta Synodi Florentinae. Romae. —— Deinde *ib.*, 4. graece et latine inter Acta Synodi Florentinae, cum aliorum opusculis, per Stephanum Paulinum edita.

1612, f. — graece et latine. —— *V.* Concilia Generalia. (Romae.) T. IV.

1618, f. — graece et latine. —— *V.* Acta Conciliorum a *Binio* edita. (Colon. Agrip.) T. IV. p. 617 sqq.

1644, f. — graece et latine. —— *V.* collectionem Concillorum. (Paris.) T. IV. p. 1 sqq.

1671, f. — graece et latine. —— V. *Labbei* et *Cossartii* collectionem Conciliorum. T. XIII. p. 542 sqq.

1714, f. — graece et latine. —— *V.* Acta Conciliorum, ab *Harduino* edita. T. IX. p. 441 sqq.

1760, f. —— V. *Mansi* Collectionem Conciliorum. (Venet.) T. XXXI. p. 1085 sqq.

6) Expositio.

1577, f. Gennadii Expositio, seu Apologia pro Sancta, et Oecumenica Synodo Florentina, et Defensio quinque capitum, quae in eius Decreto continentur ad Graecos. Graece. —— *V.* Acta Synodi Florentinae. Romae.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) De sinceritate fidei.

1533, 4. Gennadii Scholari Patriarchae Constantinopolitani Via Salutis, sive Libellus de quibusdam fidei articulis, quos Turcorum Imperator voluit ab eo scire. Latine a Georgio Hermonymo Spartano. Parisiis apud Vascosanum MDXXXIII. —— Hanc editionem Denis in Wien's Buchdruckergeschichte. p. 292 non noverat; itaque Hermonymi versionem primum a. 1556 prodiisse putat.

1556, f. Gennadii, Scholarii dialogus de sinceritate christianae fidei, latine interpretatus est Georg. Hermonymus Spartanus. —— In Haeresiologia, curante I. Polo de Albo Castro. (Basil.) p. 797 sqq. Hieronymi et Brassicani versiones valde inter se differunt.

1644, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. IV. P. I. p. 956 sqq.

1677, f. —— In Bibl. PP. (Lgd.) T. XXVI. p. 556 sqq.

2) De praedestinatione.

1618, 8. Gennadii, Scholarii, Patriarchae Constantinop. Epistola apologetica pro S. Basilio Magno, eiusque assertione de praedestinatione; Latine, ex versione et cum notis Federici Morelli. Paris., Feder. Morellus.

3) Orationes.

1644, f. Gennadii Scholarii Orationes, latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. IV. p. 1 sqq.

4) De Primatu Papae.

1581, 12. Gennadius de Primatu Papae; seu Defensio V. capitis. Vilnae.

1698, f. Gennadii Scholarij Patriarchae Constantinop. de Primatu Papae. Quinti Capitis in Sanctae Oecumenicae Florentinae Synodi Decreto contenti Responsio. Latine. —— *V.* Bibl. Max. Pontificia. (Romae, ex typ. I. Fr. Buagni.) T. XIII. p. 188 sqq.

5) Expositio.

1579, 4. Gennadii (Georgii) Defensio quinque Capitum Synodi Florentinae de Processione Spiritus Sancti etc. Latine per Fabium Benevolentum. Romae. —— Etiam in editionibus Bibl. PP. *Colon.*, 1618, et *Paris.*, 1624.

1581, 8. — interprete Fabio Benevolento. Dilingae.

1677, f. — ex versione Fabii Benevolenti. —— In Bibl. PP. (Lgd.) T. XXXI. p. 560 sqq.

6) Oratio.

1624, f. Gennadii Oratio ad unum, et trium Personarum Deum, Latine. —— In Bibl. PP. Paris.

7) Sermocinatio.

1624. f. Gennadii confessio, seu sermocinatio habita cum Sultano Mahomete II. de recta et inculpata Christianorum fide. —— In Bibl. PP. Paris.

1677, f. —— In Bibl. PP. (Lgd.) T. XXVI. p. 556 sqq.

8) Epistola.

1550, f. Gennadii Epistola in totum Orbem missa ad Metropolitanos et Papam. —— In Micropresbytico veterum Patrum. (Basil.) p. 134 sq.

B. graeco-vulgarium.

1628, 4. Gennadii Explanatio quinque capitum definitionis S. generalis Florentinae Synodi, iam olim pie conscripta, nunc vero ad communem Graecorum vtilitatem vernaculo eorum sermone donata. Romae, typis Sacrae Congreg. de propaganda fide. MDCXXVIII.

C. slavicarum.

1701, 4. Gennadii opusculum de fide, slavice versum. —— Adiectum est operi slavico sermone conscripto: *Bukwar.* Mosquae. *ᾳ ψ α'.*

III. *Illustrantia Gennadium scripta.*

Lambacher: Dissertatio liter. de editione quadam antiqua Gennadii Scholarii de Via Salutis humanae. Viennae, 1732, 4. —— Repeti eam curavit editor in Bibl. Antiq. Vindobon. Civica. 1750, 4. Est editio Viennensis a. 1530.

Casim. *Oudini* Dissertatio de doctrina et Scriptis Georgii Scholarii sive Gennadii. —— *V.* eiusdem Commentarium de Scriptoribus eccles. T. III. p. 2469 sqq.

Eusebii *Renaudoti* Dissertatio de Gennadio eiusque scriptis, cum notulis I. Alb. Fabricii. —— *V.* eiusdem Bibl. Gr. l. c. Petita sunt, quae hic de Gennadio disputantur, ex Eus. Renaudoti Observationibus ad Gennadii Homilias de SS. Eucharistia. Paris., 1709, 4.

GEORGIUS Acropolita.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 448 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 766 sqq.

I. *Editiones textus.*

1614, 8. Georgii Logothetae Acropolitae Chronicon Constantinopolitanum, complectens captae a Latinis Constantinopoleos, & annorum circiter sexaginta historiam, a Balduino Flandro Augusto ad Balduinum ultimum eius nepotem, Byzantii Imperatoris. Nunc primum Graece & Latine editum, notisque illustratum. Ex bibliotheca Theodori Dousae. LB., ex officina Godfridi Basson. —— Hanc operis Georgii epitomen e codice mendoso Theodorus Dousa, adiutus a Meursio et Scriverio, edidit; sed non satisfecit. Rep. 1615.

1615, f. Historiae Byzantinae Scriptores tres graeco-latini, uno tomo simul nunc editi. Nicephori Gregorae romanae h. e. byzantinae historiae libri XI. Laonici Chalcocondylae Atheniensis historia. Georgii Logothetae Acropolitae Chronicon Constantinopolitanum. Colon. Allobr. —— Negligenter haec editio ex priore repetita est.

1651, f. *Γεωργιυ etc.* Georgii Acropolitae, magni Logothetae historia. Ioelis Chronographia compendiaria, & Ioannis Narratio de bello CP.; Leone Allatio interprete, cum eiusdem notis, & Theodori Douzae observationibus. Accessit diatriba de Georgiorum Scriptis. Paris., e typogr. regia. MDCLI. —— Haec editio prima habet integrum Georgii Acropolitae opus *χρονικη συγγραφη* inscriptum usque ad pag. 104; addita est autem eiusdem operis epitome, (fortasse non ab auctore confecta, sed ab anonymo quodam) inscr.: *χρονικον* a pag. 105—148, quae primum in editione praecedenti prodiit. Hic ex alio codice msto Vatic. emendatior et in capita distincta et cum nova interpretatione edita est. In fine Dousae notae leguntur. Ceterum pertinet editio ad collectionem Byzantinorum historicorum Parisinam. Bibl. acad. et sen. Lips. Rep. 1729.

1729, f. *Γεωργιου του Ακροπολιτου του μεγαλου Λογοθετου χρονικη συγγραφη.* Georgii Acropolitae magni Logothetae historia. Ioelis Chronographia compendiaria et Ioannis Canani narratio de bello constantinopol. Leone Allatio interprete, cum eiusdem notis et Theodori Douzae observationibus. Accessit diatriba de Georgiorum scriptis. Venetiis, ex typ. Barth. Ianarina. —— Ex antecedente editione expressa est haec editio, atque pertinet ad collectionem Venetam, ubi est T. XIII. P. III.

II. *Illustrantia Georgium scripta.*

Bandini: De codice msto, continente Georgii orationem in templum dominicae resurrectionis instauratum. —— *V.* eiusdem Catalogum codicum graec. bibl. Laurent. Medic. T. II. p. 555 sqq.

Mart. *Hankii* dissertatio de Georgio Acropolita eiusque scriptis. —— *V.* eiusdem de Byzantinarum rerum Scripturibus librum. p. 542 sqq.

GEORGIUS Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 142 sqq., VII. p. 556, X. p. 577; *ed. n.* VII. p. 449 sqq., VIII. p. 457, XII. p. 16 sq.

I. *Editiones textus.*

1) Chronicon.

1615, 4. Chronicon Alexandrinum vulgo Fasti Siculi dictum, graece et latine cum notis edidit Mattheus Raderus S. I. Monachii. —— Georgio episcopo Alexandrino hoc opus tribuitur; sed nihil certi de hac re constat.

1688, f. *Πασχαλιον* seu Chronicon Paschale a mundo condito ad Heraclii Imperatoris annum vicesimum. Opus Hactenus Fastorum Siculorum nomine laudatum, deinde Chronicae temporum Epitomes, ac denique Chronici Alexandrini lommate vulgatum nunc tandem auctius et emendatius prodit cum nova Latina versione & Notis Chronicis et Historicis, cura et studio Caroli du Fresne, D. du Cange. Paris., e typogr. Regia MDCLXXXVIII. —— Huic ut sequentibus editionibus, finito chronico, adduntur: 1) Temporum compendiaria potatio; 2) Explicatio insigniorum quorundam eventuum; 3) Imperatorum romanorum cata-

logus ab Augusto ad Constantinum Mnnomachum; 4) Liber generationis ab Adam usque ad Alexandrum Severum; 5) Fragmentum duplex chronici Eusebiani; 6) Hesychii fragmentum ex homilia in natalem Christi; 7) Ex annnymo de Christi nativitatis et passionis annis; 8) Procopii presbyteri ex latinis commentariis Dorothei, episcopi Tyri, de LXX. dumini discipolis, patriarchis CPolitanis, et de duodecim apostolis; 9) Duodecim Apostolorum patriae, eorumqoe nomina, ex quibus sunt nati; 10) Ex S. Theodorito, Tyri episcopo, de baptismo SS. apostolorum et Deiparae; 11) Fragmentom ex Fastis Cuspinianeis; 12) Descriptio Consulum; 13) Fasti graeci ab a. C. 138 ad a. 362; 14) Fasti graeci ab a. 222 ad 630; 15) Fragmentum fastorum ab a. 205 ad a. 354 ex Aegidii Bocherii doctrina temporum; 16) Aliod ex Bucherii opere, ab a. 254 ad a. 354; 17) Ex Bucherii opere Catalogus Pontificum Rom. usque ad Liberium; 18) Ex Bucherii opere Paschalis centum annorum laterculus ab a. 312 ad a. 411; 19) Laterculus fastorum consularium; 20) Laterculus Consulum; 21) Methodus inveniendi ferias et dies festus; 22) Variae lectiones ad binas epistolas Dionysii Exigui de ratione Paschae; 23) De Iudaeorom Paschate; 24) Argomenta Aegyptiorum; 25) De triplici Graecorum aera ex Dionysii Petavii doctrina temporum; 26) De duabus epochis nati Christi, ex Petavii lib. VII. Auctarii cap. 1; 27) Methodus Epactarom, et Novilunii investigandi ratio; 28) Methodus ad paschales terminos sioe iudaica paschata cognoscenda; 29) Laterculus mensium Macedonicorum. Bibl. seo. et acad. Lips. Rep. 1729.

1729, f. — Venetiis, ex typogr. Barth. Iavarina.

1832, 8. Chronicon Paschale. Ad exemplar Vaticanum recensuit Lud. Dindorfius. Bonnae, Weber. *Voll. II.* — VI, 737; II, 569 pp. 8 *Th.* 8 *Gr.* Quod ad Chronicon spectat, L. Dindorfius recepit, quae in Clintonis Fastis Hellenicis Vol. II. p. IV—IX. legontur, eaque finitis additamentis ex editione Parisina (ubi v.) repetitis, in Adpendice Vol. II. p. 534 sqq. adiecit.

2) Vita Ioannis Chrys.

1612, f. Ioannis Chrysostomi vita, a Georgio Alexandrino confecta, graece primum integram edidit Savilius. — In editione Ioannis Chrysostomi. T. VIII. p. 157 — 265. Iam antea Excerpta prodierant graece et cum versione latina in editionibus Photii. Fragmenta quaedam Georgii extant in Expositione PP. graec. Psalm. Antwerp., 1643 — 1646. *Voll. III.*

II. *Editiones versionum.*

1557, f. S. Ioannis Chrysostomi Vita, authore Georgio Alexandriae Archiepiscopo, nunc primùm è Graeco in Latinam tralata Coloniam per Godefridum Tilmannum Cartusiae Parisiensis monachum. Paris., apud Audoënum Parvum. — In calce adiecta est Termini effigies, addita hac sententia: „Constituisti terminos eius, qui praeteriri non poterunt." Haec vita deinde latine prodiit in versionibus latinis Ioannis Chrysostomi, Paris., 1581 et 1588.

III. *Illustrantia Georgium scripta.*

Gu. *Cave:* De Georgio Alexandrino. — *V.* eiusdem Scriptorum ecclest. historiam literariam. p. 376 col. b.

Mart. *Hanke:* De Georgii Alexandrini vita et scriptis. — *V.* eiusdem de Byzantinarum rerom librum. p. 194 sqq.

Cas. *Oudin:* De Georgio Alex. — *V.* eiusdem Commentarium de Scriptoribus ecclesiast. p. 1596 sqq.

GEORGIUS Cedrenus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 155, X. p. 609 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 464 sq., XII. p. 32 sqq.

I. *Editiones textus.*

(1566,) f. GEORGII CEDRENI Annales sive historiae ab exordio mundi ad Isacium Comnenum usque Compendium: Nunc primum liberalitate magnificorum ac generosorum DD. Marci & Ioannis, Antonij FF. Fvggerorvm, &c. Graecè & Latinè editi: Guilielmo Xylandro Augustano interprete, qui Annotationes etiam addidit, & Tabellas Chronologicas. Accessit rerum & nerborum toto Opere praecipuè memorabilium copiosus Index. Cum Caes. Maiest. & Christianiss. Gallorum Regis gratia & priuilegio ad decennium. Basileae, per Ioan. Oporinum, et Episcopios fratres. — 4 *ff.* praefixa, 713 pp. Sequuntur 12 *ff.* tabulas chonologicas, et 20 *ff.* indicem continentia. Sub praefatione annus CIↃ. IↃ. LXVI. legitur. Bibl. acad. Lips.

1647, f. Γεωργίου του Κεδρηνου συνοψις ιστοριων. Georgii Cedreni Com-

pendium Historiarum, ex versione Guilielmi Xylandri, cum eiusdem Annotationibus. Accedunt huic editioni praeter lacunas tres ingentes, & alias expletas, Notae in Cedrenum P. Jacobi Goar & Caroli Annibalis Fabroti Glossarium ad eundem Cedrenum. Item, Ioannes Scylitzes Curopalates, excipiens ubi Cedrenus desiuit, nunc primum Graece editus, ex Bibliotheca Regia. Paris., e Typographia Regia. MDCXLVII. —— Haec editio priore multo auctior et emendatior e codicibus mstis prodiit. Bibl. acad. et sen. Lips. Rep. 1729.

1729, f. — Venetiis, ex typ. Iauarina.

II. *Illustrantia Georgium scripta.*

Mart. *Hankii* Dissertatio de Georgio Cedreno. —— *V.* eiusdem De Byzantinarum rerum scriptoribus librum, pluribus locis.

GEORGIUS Choeroboscus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 42, X. p. 581 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 338 sqq., XII. p. 18 sqq.

Aa) *Plures tractatus.*

1496, f. *Σχηματισμοι των εἰμὶ και εἶμι ῥηματων. Χοιροβοσκȣ προς τȣς ἐν πασι τοις ῥημασι κανονας ζητȣντας, και ὁμοιοτητας. τȣ αὐτȣ περι τȣ ἐφελκυστικȣ ν΄. περι ἐγκλινομενων ἐκ των τȣ Χοιροβοσκȣ. Περι των εἰς ω̉ θηλυκων ὀνοματων.* Formationes uerborum sũm & eõ, utilissimae. Choerobosci ad eos, q in oĩbus uerbis regulas quaerũt & similitudines. Eiusdem in quibus ob malesonantiam attrahatur. n. Ex scriptis choerobosci de iis quae inclinantur encliticisq;. De foeminiuinis nominibus quae desiñt in o mega. —— In Thesauro Cornucopiae. & Hortis Adonidis. *Graece.* Venetiis in domo Aldi Romani summa cura: laboreq; praemagno. Mense Augusto. M III. D. In *Schoellii* Geschichte der griechischen Litteratur Vol. III. p. 173 error occurrit. Ibi enim dicitur tantummodo quatuor tractatus hic editos extare; omnes quinque editi sunt ut ex nostra notitia satis apparet. Auctor et Interpres historiae litterariae graecae Renouardi saepe laudatum librum inspicere omiserunt. Editio a. 1504 in lucem emissa non extat, ut *Renouard* l. c. T. I. p. 112 no. 7 contendit firmatque.

Bb) *Singuli tractatus.*

1) De encliticis.

1524 (*non* 1523), f. *Περι ἐγκλινομενων ἐκ των τȣ Χοιροβοσκȣ.* Choerobosci quaedam de encliticis. —— *V.* Dictionarivm graecvm cum interpretatione latina. *etc.* Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Soceri, mense Decembri. M. D. XXIIII. Etiam in hac collectione indicanda error est in Schoellii Litteraturgeschichte der griechischen Sprache Vol. III. p. 173, cum ibidem dicatur, hic quatuor tractatus haberi.

2) De verbis εἰμὶ et εἶμι.

1821, 8. *Χοιροβοσκου σχηματισμοι των εἰμὶ και εἶμι ῥηματων.* Graece. —— V. *Bekkeri* Anecdota. Vol. III. p. 1209.

3) De spiritibus.

1739, 4. — 1822, 8. De spiritibus Selecta ex Choerobosco, edidit L. Casp. Valckenaer. —— Cum Ammonio Alexandrino. V. *ib.* t.

GEORGIUS Codinus v. CODINUS.

GEORGIUS Cyprius v. GREGORIUS Cyprius.

GEORGIUS Diaconus v. GEORGIUS Grammaticus.

GEORGIUS Gemistus Pletho.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 699 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 80 sq., XII. p. 85 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Historia.

1503, f. Georgii Gemisti, qui & Pletho dicitur, ex Diodori, & Plutarchi historiis de iis, quae post pugnam ad Mantineam gesta sunt, per capita tractatio. Herodiani a Marci principatu historiarum libri octo, quos Angelus Politianus elegantissime latinos fecit. Enarratiunculae antiquae, & perbreues in totum Thucydidem, sine quibus autor intellectu est quam difficillimus. *Graece.* — Venetiis in Aldi Neacademia mense octobri M.D.III. —— Haec editio pertinet ad Aldi editionem Xenophontis, quae a. 1503 prodiit. Sed hic singularis titulos a. 1527, ut Renouard probat, praefixus est, postquam Fr. Asulanus a. 1525 Xenophontem integrum excuderat. Qua ratione liber con-

stat 108 foliis, loco 156, totios collectionis, quia Xenophontis historiam seiunxecat Asulanus. Itaque Georgius Gemistos cum Xenophontis editione posteriore Asolani cooiungi potest.

1541, — 1557, f. —— Cum Herodoto. Basil.

1575, 8. Ἐκ των Διοδωρȣ και Πλουταρχȣ περι των μετα την εν Μαντινεια μαχην, ἐν κεφαλαιοις διαληψις. Post Antimachum vertit etiam latine Zacharias Orthus, professor Gryphiswaldensis academiae. Rostoch.

1770, 8. Γεωργιȣ Γεμιςȣ τȣ και Πληθωνος ἑλληνικων βιβλια Β. Georgii Gemisti Plethonis de iis, quae post pugnam Mantinensem apud Graecos gesta sunt, libri II. Nunc primum seorsim editi et notis illustrati ab Henrico Godofredo Reichardo. Lps., Hilscher. —— 8 *Gr.* Negligenter impressa editio. Conf. *Klotzii* Acta littec. Vol. VI. P. III. p. 302 sqq., et Nova Acta Ecuditor. 1770. m. Mart. p. 102 sqq.

2) Compendium.

1728, 4. Gemisti Plethonis Zoroastreorum et Platonicorum dogmatum compendium; Graece, cum prioris partis versione Latina. —— In Fabricii Bibl. Gc. T. XIV. p. 137 sqq.

3) Libellus de Fato.

1744, f. Plethonis Libellus de fato, Graece, cum versione Latina Reimari, Bessarionis Epistola ad Plethonem et huius duabus responsionibus, Graece et Latine. —— In *Ciaconii* Bibl. Universali. (Amst. et Lps.) p. 912 sqq.

1721—1722, 8. Plethonis libellus de fato: eiusdemque et Bessarionis Cardinalis Epistolae amoebeae de eodem argumento; una cum Matthaei Camariotae orationibus II in Plethonem de fato. Graece et Latine edidit H. S. Reimarus. LB., Wishoff.

1824, 8 mai. Georgii Gemisti Plethonis libellus de Fato, ex Reimari editione, graece et latine, edidit I. Con. Orellius. —— Cum Alexandco Aphrod. I. AA. Aa).

4) Monodia.

1816, 8. Γεμιστιου Πληθωνος μονῳδια ἐπι τῃ ἀοιδιμῳ δεσποινῃ Ὑπομενῃ. —— *V.* antea Anecdota. P. III.

5) De virtutibus.

(1552,) 8. Georgii Gemisthi Plethonis elegans ac brevis quatuor virtutum Explicatio, Graecè & Latinè, nunc primum edita, Adolpho Occone Physico Augustano interprete; item de moribus philosophorum locus ex Platonis Theaeteto Graecè & Latinè, eodem interprete; & Aristotelis de virtutibus ac vitiis libellus Graecè, cum Latinâ quatuor interpretum versione Alexandri Chamaillardi, Simonis Grynaei, Andreae à Lacunâ, Iusti Velsii Hagani. Basil., per Ioannem Oporinum. —— 8 *ff.* praefixa, 127 pp. Annus XII. cal. Octobc. M. D. LII. sub praefatione legitnc.

1575, f. Gemisti de virtutibus libellus, graece. —— Ad calcem Ioannis Stobaei Eclogarum. Antverp., ex offic. Plantiniana.

1577, — 1586, 8. — graece et latine cum Hier. Wolphii adnotationibus. —— In Doctcina ceete viveodi. Basil.

1590, 8. — graece et latine ex interpretatione Hier. Wolphii. Jenae.

1752, 8. —— Cum Aristotele de virtutibus et vitiis. *V.* I. FF. Ccc) 7). Editoc Faconer in Georgio Gemisto duos codices adhibuit.

1816, 8. —— Errore deceptus hunc libellum Aog. Maio ut ineditum sub Philonis Iudaei nomine edidit ac latine vertit.

6) Orationes.

1575, f. Georgii Gemisti Plethonis orationes duae; altera de rebus Peloponnesiacis constituendis ad Manuelem Imperatorem, altera ad Theodorum Despotam suasoria eiusdem argumenti, graece cum interpretatione Gu. Canteri. —— Ad calcem Ioannis Stobaei Eclogarum. Antvecp., ex offic. Plantiniana.

7) Comparatio Platonis et Aristotelis.

1532, — 1540, 8. Bernardini Donati Veronensis dialogus de Platonicae atque Aristotelicae philosophiae differentia. Item Georgii Gemisti Plethonis liber de Platonicae atque Aristotelicae philosophiae differentia. Graece. Venetiis apud Scotum. —— Errant ii, qui Donati dialogum pro paraphcasi Genegii habeot.

1541, 12. Γεωργιȣ τȣ Γεμιστȣ τȣ και Πληθωνος περι ὧν Ἀριστοτελης προς Πλατωνα διαφερεται. Parisiis. 1541. *In fine:*

Ἐν τῃ των Παρισιων ἐνετυπωθη χορηγιᾳ και δαπανημασι Ἑμωνδης Τισινης της χηρας γυναικος Κορραδυ Νεοβαριυ τῳ βασιλειῳ τυπογραφῳ ἐτει ἀπο της θεογονιας α φ μ μαιμακτηριωνος μηνος.

8) Scholia in Zoroastrem.

1599, 8. Georgii Gemisti Plethonis Scholia in Oracula magica Zoroastris, graece et latine, studio I. Opsopoei. —— Cum Oraculis Sibyllinis. Paris.

9) Praemeditatio.

1648, f. *Γεωργιου Προθεωρια εἰς τον λογον του βασιλεως Μανουηλ του Παλαιολογου ἐπιταφιον εἰς τον αὐτον ἀδελφον.* Praemeditatio in imperatoris Manuelis funebrem orationem in fratrem, graece et latine. Accedit Manuelis Palaeologi oratio funebris. —— V. *Combefisii* Auctarium novum bibliothecae PP. (Paris.) T. II. p. 1037.

10) Emendatio Strabonis.

1798, 8. *Γεμιστιου Πληθωνος διορθωσις ἐνιων των οὐκ ὀρθως ὑπο Στραβωνος λεγομενων.* —— V. *Siebenkeesii* Anecdota graeca, p. 90 sqq.

11) De forma terrae.

1798, 8. Gemisti Plethonis fragmentum de forma, magnitudine terrae. —— V. *ib.* p. 97 sqq. Duo fragmenta ex codice msto Paris. suppleri possunt. Conf. etiam Morelli Catal. manusc. T. I. p. 244 sqq. 269 sqq.

12) Orationes funebres.

1793, 8. Georgii Gemisthi Plethonis et Michaelis Apostolii Orationes funebres duae, in quibus de immortalitate animi exponitur. (*Graece.*) Nunc primum e MSS. edidit G. Gust. Fülleborn. Lps., Schwickert. —— 3 *Gr.* Codices sunt bibliothecae Rhedigeranae. Conf. Götting. Anz. 1795. I. p. 358—360, et ephem. litter. Jenens. 1794. no. 218. p. 29 sqq. ubi loca quaedam Gregorii emendantur.

13) De legibus.

1806, 8. Gemisti Plethonis fragmenta de legibus, e cod. msto bibl. Monac. primum edidit et versione latina donavit Ign. Hardt. —— In *de Aretini* Beiträgen, T. VI. p. 225 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Historia.

1540, 8. Georgii Gemisti Pl. de gestis Graecorum post pugnam ad Mantineam per capita tractatio, duobus libris explicata, M. Antonio Antimacho interprete. *Ad haec* Dionysii Halicarnassei praecepta de oratione panegyrica, de oratione natalitia, de epithalamiis. Demetrii Phalerei praecepta de membris et incisis, de periodis, de componendis epistolis, de characteribus dicendi. Polyaeni de re militari praefatio, eodem interprete. M. Antonii Antimachi de Laudibus graecarum litterarum oratio. Omnia nunc primum in lucem edita. Basileae, apud. Ro. Winter. M. D. XL. —— Ex Reichardi sententia (*v. eius praefationem*) Antimachi versio admodum negligenter facta est.

2) Comparatio Platonis et Aristotelis.

1574, 4. Georgii Gemisti Plethonis de Platonicae atque Aristotelicae differentia libellus, ex Graeca lingua in latinam conversus. Authore Georgio Chariandro. Basileae. —— Sie indicatur in libro inscr.: Collectio in unum corpus, omnium librorum, *etc.* qui in nundinis Francof. ab a. 1564 usque ad a. 1592 venales extiterunt. (Francof. 1592, 4.) p. 469.

B. gallicarum.

1556, f. Recueil de George Gemiste dict. Plethon, des choses avenues depuis la journée de Mantinée, trad. en françois par Pierre Saliat. —— Adiecta est haec translatio Herodoti historiae, ab eodem versae. Paris.

C. italicarum.

1737, 4. La Storia di Gemisto Pletone tradotta del Sig. Ant. Dalla-Bona. —— Cum Xenophontis operibus. Veronae.

D. hispanicarum.

1604, 4. George Gemista, o Plethon, la postera historia de la Monarquia de los Persas hasta Alexandro magno, con algunas vidas de Capitanes famosos Griegos sacrados del Latin de

Emilio Probo. Valladolid. —— Est versio librorum Gemisti de Graecorum gestis post pugnam ad Mantineam.

III. *Illustrantia Georgium scripta.*

Beneke: Observationes ad Georgii Gemisti s. Plethonis de Graecorum post pugnam ad Mantineam gestis libros. —— V. *Seebodii* Krit. Bibliothek. 1822. fasc. IV. p. 406 sqq.

St. Croix: De Gemistii Plethonis libro de emendatione aliquot errorum Strabonis, ex codicibus mstis emendando. —— *V.* eiusdem: Mémoire sur une nouvelle édition des petits Géographes anciens, insert. in Journal des Sçavans. 1789. m. April.

Kollarius: De codicibus mstis Georgii Gemisti operum, partim editorum, partim ineditorum. —— *V.* eiusdem Supplem. I. ad Lambecii Commentarium, p. 553 sqq.

GEORGIUS Grammaticus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 42 sqq., X. p. 583, 586, 588; *ed. n.* T. VI. p. 338 sqq., XII. p. 18, 20, 22.

1615, 12. Georgii Choerobosci Liber de figuris Poëtarum, Oratorum & Theologorum; Graecè nunc primum ex bibliotheca Fed. Morelli, cum ejus Latinâ versione, & Procli de poëticâ dissertatione. Paris., apud Fed. Morel. —— Plerumque disceptatur, num hic Georgius idem sit atque ille iam supra commemoratus Georgios Choeroboscus; nihil tamen video, cur haereant. Certo differunt inter se; idenque eos hic distinxi.

GEORGIUS Hamartolus s. Monachus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 153 sq. X. p. 601 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 463 sq. XII. p. 30 sq.

1) Historia.

—, 4. GEORGII Monachi De legationibus Romanorum ad Gentiles; Graecè, et Latine, Fed. Morello Professorum Reg. Decano interprete. —— Neque anni nec typographi indicium habet editio. Maittairii sententia, in Annal. typ. T. V. p. 434 prolata, circiter a. 1619 typis *Ioannis Libert Parisiis* prodiit. Praeter illum, a nemine hunc librum commemoratum vidi.

2) Prooemium.

1737, 4. Georgii Hamartoli prooemium Chronici, graece et latine edidit I. Alb. Fabricius. —— *V.* eiusdem Bibl. Gr. T. X. l. c.

GEORGIUS Lecapenus.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 15 sqq. 543. X. p. 661 sqq.; *ed. n.* T. VI p. 191 sq. 297 sq. XII. p. 59 sqq.

1) De constructione verborum.

1515, — 1520, 8. Georgii (*Λεκαπηνου*) Lagapeni de Constructione verborum. Graece. —— Cum Theodori Grammatices introductione. Florentiae in aedib. Ph. Iuntae.

1526, 8. —— Cum Hephaestione de metris.

2) Voces atticae.

1779, 8. Excerpta ex Grammatica Georgii Lecapeni. Graece e cod. msto Mosquensi, cum notulis criticis edidit Ch. F. Matthaei. —— *V.* eiusdem Lectiones Mosquenses. (Lips., Schwickert.) Vol. I. p. 55 — 79. Ex codice Veneto, qui tamen ab Mosquensi valde differt, Villoison in Anecdotis graecis Vol. II. 79, initium atque finem excerpsit.

GEORGIUS Medicus s. Chrysococca.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 653 sq.; *ed. n.* T. XII. p. 54 sqq.

1645, f. Excerpta ex Georgii Medici Chrysococcae syntaxi Persarum, continentia *κανονιον του μηκους και πλατους των επισημων πολεων.* —— In calce *Ism. Bullialdi* Astronomiae philologicae. Paris. Rep. 1712.

1712, 8. —— V. *I. Hudsoni* Geographorum Graecorum collectionem. (Ox.) Vol. III. 49 pp. Valde erravit Schnell in Geschichte der griech. Litteratur Vol. III. p. 347, eum dicit, nihil operum Georgii adhuc impressum esse; neque hunc errorem interpres libri correxit.

GEORGIUS Metochita.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 214 sqq. X. p. 628 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 412 sqq. XII. p. 44 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) De processione S. Spiritus.

1648, f. Ex oratione IV. Georgii Metochitae de processione S. Spiritus. —— *V.* in *Combefisii* Auctario novo Bibl. PP. p. 1018 — 1026.

2) De dissidio ecclesiarum.

1652, 4. Ex quinta oratione Georgii Metochitae de processione S. Spiritus excerptum, quo de purgatorio agitur, graece et latine. —— In *Allatii* Graecia orthodoxa. (Romae.) p. 668—677.

3) Refutatio Maximi Planudis.

1659, 4. *Γεωργιου Ἀντιρρησις των τριων κεφαλαιων, ὧν ἐξεθετο Μαξιμος μοναχος ὁ Πλανουδης.* Ad tria capita, quae Maximus Planudes monachus publicavit, responsio Georgii. Graece et latine. —— In *Allatii* Graecia orthodoxa. (Romae.) T. II. p. 922—958.

4) Refutatio Manuelis Cretensis.

1659, 4. *Γεωργιου λογος ἀντιῤῥητικος ἐπι τῳ του Κυπριου τομῳ.* Georgii Oratio antirrhetica in Cyprii Tomum. Graece et latine. —— In *Allatii* Graecia orthodoxa. (Romae.) T. II. p. 959—1074.

II. *Illustrantia Georgium scripta.*

Gu. *Cave*: De Georgio Metochita. —— *V.* eiusdem Historiam litter. SS. eccles. p. 645 sq.

GEORGIUS Monachus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 393. X. p. 753 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 685 sq. XII. p. 120.

1685, f. *Γεωργιου Μοναχου Βιοι των νεων βασιλεων.* Edidit Fr. Combefisius. —— Inter Historiae Byzantinae Scriptores post Theophanem. Paris., e typ. regia. Pertinet ad Byzantinorum historicorum collectionem Parisinam. Rep. 1729. Vitae complectuntur tempos ab Leone Armenio usque ad Constantinum Porphyrogennetam.

1729, f. —— V. *ib.* Venetiis ex typ. Iauaria. Pertinet ad Venetam collectionem. *V.* etiam Georgius Pachymeres, I. 3).

GEOGIUS Mytilenaeus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 587; *ed. n.* T. XII. p. 22.

1602, 4. Georgii Mytilenaei Homilia in salutiferam D. N. Iesu Christi passionem. Graece et Latine edidit Iac. Gretserus. —— *V.* collectionem de Cruce Christi, ab Gretsero editam. T. II. p. 659.

GEORGIUS Nicomediensis.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 569 sqq.; *ed. n.* T. XII. p. 9 sqq.

I. *Editiones textus.*

1648, f. Georgii, Metropolitae Nicomediensis, Orationes, Graece cum versione Latina et notis ed. Fr. Combefisius. —— *V.* eiusdem Auctarium novum Bibl. PP. (Paris.) T. I. p. 995—1248.

II. *Editiones versionum.*

1677, f. Georgii orationes latine ex versione Fr. Combefisii. —— In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. XII. p. 692—722.

GEORGIUS Pachymeres.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 458 sqq. X. p. 664 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 775 sqq. XII. p. 61 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Epitome logices.

1548 (non 1546), 8. *Γεωργιου Διακονου πρωτεκδικου και δικαιοφυλακος του Παχυμερους ἐπιτομη της Ἀριστοτελους λογικης.* Paris., apud Vascosanum.

1666 (non 1668), 8. *ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ Πρωτεκδικου, και Δικαιοφυλακος του Παχυμερους ἐπιτομη της Ἀριστοτελους Λογικης.* GEORGII DIACONI Primarii Judicis, atque Scriniorum Custodis Pachymerii, Epitome Logices Aristotelis. Excudebat H. Hall, Academiae Typographus, An: Dom: 1666. —— II, 221 pp. et 4 *ff.* Bibl. acad. Lips. Hanc epitomen, quamquam non sub Gregorii Pachymeris nomine editam est, omnes tamen ei adtribuunt. Hanc posteriorem editionem non adcurate indicavit Brüggemann in View of the english editions p. 451, quia editionem ipse non viderat; sed tamen secuti sunt Ebert, et Schoell cum interprete eiusdem Litteraturgeschichte der griech. Sprache Vol. III. p. 422.

2) Sex definitiones.

1532, 8. Georgii Pachymerii de sex Philosophiae definitionibus, quinque vocibus & decem Categoriis, graece. —— Cum Pselli aliquot opusculis. Venetiis.

(1564,) 8. *Γεωργιου Παχυμερους περι των ἐκ της φιλοσοφιας ὁρισμων.* Graece. —— Cum Archyta. V. *ib.* I. Bb) aa).

3) Epitome philosophiae.

1600, 8. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ του ανεπωνυμου Συνοπτικον της φιλοσοφιας συνταγμα. GREGORII Anepouymi compeudiosum Philosophiae Syntagma. Graece ex manuscripto codice Bibliothecae Augustanae primum eruit, Latiue vertit, & scholijs ex Aristotele ac optimis quibusq; illius Graecis praesertim interpretibus auxit & illustrauit M. Ioannes Wegelinus, Augustanus. August. Vindelic. excudebat Michael Mauger M.DC. —— Allatius in diatriba de Gregoriis (Fabr. B. Gr. ed. Harless. T. XII. p. 120) huoc librum Georgio Monacho tribuere studuit; et Fabricius in Bibl. Gr. ed. Harless. T. ttt. p. 220 sub Gregorii Anepoayml nomioe, quo prodiit, citat. Duobus his locis editiu, ut fieri solet in hoc opere, indicatur. Itaque si interpres Schoellii Geschichte der griech. Litteratur Fabricii librum accuratius perlustrasset, certo Vol. ttt. p. 423 not. 1 nun scripsisset: „Fabricius und Harless keoneo diese Ausgabe nicht, und sageo, der Urtext sei ungedruckt."

4) De lineis insecabilibus.

1531, f. De Insecabilibus liber, graece edidit Desid. Erasmus Rot. —— tuter Aristutelis opera. Vol. t. V. ib. I. Aa). Prodiit in hac editioue et iu reliquis (ubi graece et latine ex Schegkil versione legitur) usque ad Casaubonum, qui hunc librom recte Gregoriu restituit, sub Aristutelis nomiue.

1590 sqq., f. — edidit Is. Casaubonus. —— V. ib.

5) Paraphrasis Dionysii Areopagitae.

1561, 8. — 1615, — 1634, — 1644, — 1755, f. Georgii Pachymerae paraphrasis in omnia Dionysii Areopagitae opera. —— Cum Dionysii Areopagitae operibus. V. ib. t. Aa) Apod Schoellium l. c. tantum editio a. 1562 iodicatur. Sed hic est error; Georgius enim habet annum 1561. In similem errorem incorrit Maittaire in Anoal. typ. T. ttt. p. 720, ubi singularem Georgii editionem (quae non exstat) a. 1562 Paris., excudeb. Guil. Morelius indicat.

6) Historia.

1666—1669, f. Γεωργιου του Παχυμερη etc. Georgii Pachymerae Michael Palaeologus et Andronicus Palaeologus, siue Historia rerum ab iis gestarum, Graece et Latiue, nunc primum edita ex Bibliotheca Barberina, interprete Petro Possino. Accesserunt eiusdem Obseruationum Libri III, et Appendix: Specimen Sapientiae Indorum veterum. Romae, typis Barberinis. Voll. II. —— Saepe separatim voluioina ioveniuntur singolari titulo. Priore autem volumine praeter Georgium Pachymerem Michael Palaeologus; posteriore Andronicus habetur. Fragmentum publicavit Dionys. Petavios ad calcem Breviarii historici Nicephori patriarchae, Paris., 1616, 8; deinde etiam Allatius in notis ad Georgiom Acropolitam.

1729, f. — Venetiis, e typ. Iavarina. Voll. II. —— Haec editio pertinet ad Byzantiuorum collectionem, atque ex priore editiooe repetita est.

7) Templi descriptio.

1702, f. Georgii Pach. Descriptio augustalis in templo Sophiae Constantinopolitano, Graece. —— In I. Boivinii Notis ad Nicephori Gregorae Histor. Byzant. (Paris.) T. II. p. 764.

8) De S. Spiritu.

1652, 4. Georgius Pachymera de processione Spiritus Sancti, graece et latine edidit Allatius. —— V. eiusdem Graecia Orthodoxa. (Romae.) Vol. I.

II. Editiones versionum.

1) Epitome logices.

1545, 8. Georgii Pachymerii in universam Aristotelis disserendi artem Epitome. Latine, Ioanne Baptista Rasario interprete. Paris., apud Michaelem Vascosanum.

1545, 8. Georgii Pachymerii in universam Aristotelis disserendi artem epitome, Io. Bapt. Rasario interprete. Venetiis apud H. Scotum.

2) Epitome philosophiae.

1560, f. Georgii Pachymerae in universam fere Aristotelis Philosophiam epitome, e graeco in latinum sermonem conversa a Phil. Bechio. Boetii locorum dialecticorum exquisita divisio et explicatio. Synesii Cyrenaei libri. Omnia interprete Iano Coruario. Basil., Froben.

3) De lineis insecabilibus.

1629, 12. Georgii Pachymerae paraphrasis Aristotelis libri de lineis insecabilibus, latine Iacobo Schegkio interprete. Paris. —— In hac editione contextum graecum haberi indicat Schoell l. c. p. 345; sed hic est error. Versio latina tantum inest libro.

III. *Illustrantia Georgium scripta.*

Maur. *David*: Animadversiones in observationes chronologicas Possini ad Pachymerem. Divione, Palliot. 1679, 4. —— Hac notae multum valent.

GEORGIUS Phranzes.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 591 sqq. X. p. 774 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 74 sqq. XII. p. 132 sq.

I. *Editiones textus.*

1796, f. *Χρονικον Γεωργιυ φραντζη τυ πρωτοβεστιαριυ εἰς τεσσαρα βιβλια διαιρεθεν· Νυν πρωτον ἐκδοθεν ἐπιμελειᾳ φραγκισκυ Καρολυ Αλτερ, διδασκαλυ της Ἑλληνικης διαλεκτυ. Δαπανῃ δε και γραμμασι των Μαρκιδων Πυλιυ. Ἐν Βιεννῃ της Ἀυςριας. παρα Μαρκιδ Πυλιυ. αψης.* —— Prooemium Alteri est graece scriptum. Opuscula, quae praeter Georgii chronicon, editio continet, sunt haec: 1) *Ἔκθεσις της ὁμολογιας της πιςεως των Λατινων*, a Gregorio, pontifice romano scripta et missa ad Germanum, patriarcham Constantin., et Germani responsio, e cod. Vindob. theol., p. 139—149; 2) Nili, patriarchae Constantin., epistola ad Vrbanum, pontif. rom., primum edita e cod. Vindob. histor., p. 149; 3) Athanasii Symbolum, e cod. Vindob. theol., p. 149; 4) *Ἱςορια πολιτικη Κωνςαντινυπολεως*, ex Martini Crusii Turco-graecia recusa. Conf. etiam Alteri librum Ueber Georgianische Litteratur, (Vindob. 1798. 8) p. 201 sqq., ubi editionem secundam multo auctiorem promisit.

II. *Editiones versionum.*

1604, 4. Georgii Phranzae protovestiarii Chronicon ab an. 1259 ad 1477. Latine Iac. Pontano Interprete, et cum eiusdem notis. —— Cum Theophili Simocattae Historia Byzant. Ingolstadii. Rep. 1733.

1733, f. Georgii Phranzae, protovestiarii, Chronicon e versione latina et cum notis Iac. Pontani. —— Cum Iosephi Genesii Historia Byzantina. Venet., typis I. Bapt. Pasquali.

III. *Illustrantia Georgium scripta.*

Mart. *Hancke:* De Georgii Phranzae vita et scriptis. —— *V.* eiusdem De scriptoribus historiae Byzant. librum p. 645 sqq.

Casim. *Oudin:* De Georgio Phranza. —— *V.* eiusdem Commentarius de scriptoribus ecclesiast. T. III. p. 2597 sqq.

GEORGIUS Pisides.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 142 sq. 158 sq. VII. p. 691 sqq. X. p. 561 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 449 sq. 472 sq. VIII. p. 612 sqq. XII. p. 5 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1777, f. Georgii Pisidae de expeditione Heraclii contra Persas, acroases tres; eiusdem bellum Abaricum; eiusdem hymnus Acathistus; eiusdem in sanctam I. C. domini nostri resurrectionem; eiusdem Heracliadis acroases duae; eiusdem Hexaëmeron sive de opere sex dierum; eiusdem de vanitate vitae, idem contra Severum; eiusdem encomium in Anastasium, martyrem; eiusdem Senariorum fragmenta. Quae omnia versibus descripta, ex MSStis collegit, emendavit et latine vertit notisque illustravit Ios. Mar. Querci, Florentinus. —— Haec collectio est Nova adpendix Historiae Byzantinae ad collectionem Venetam, et prodiit Romae.

Bb) *Opera singulatim edita.*

1) Mundi opificium.

1585, 4 mai. *ΕΞΑΗΜΕΡΟΝ Η ΤΟΙ, ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΙΣΙΔΟΥ διακονυ και χαρτοφυλακος της μεγαλης τυ Θευ Εκκλησιας. Τυ αυτυ Ιαμβεια εἰς τον ματαιον βιον.* OPVS SEX DIERVM, SEV, MVNDI OPIFICIVM: GEORGII PISIDAE Diaconi & Referendarij Constantinopolitanae Ecclesiae, Poëma. Eiusdem Senarij de Vanitate vitae. Omnia nunc primum Graecè in lucem edita, & Latinis versibus eiusdem generis expressa, per Fed. Morellum Federici F. cum fragmentis ex

Suida & aliis. LVTETIAE, Apud Fed. Morellum Typographum Regium. M.D.LXXXV. *EX PRIVILEGIO REGIS.* *In fine:* EXCVDEBAT FED. MORELLVS, PARISIENSIS TYPOGRAPHVS REGIVS, Lutetiae, Anno salutis M.D.LXXXIII. Kal. Septemb. —— 8 non num. *ff.* praefixa, 88 num. *ff.* Editio quae sub a. 1584 in nonnullis libris litterariis indicatur, et nonnullos litteratos vexavit, nihil aliud est nisi inscriptio in fine. Itaque frustra sunt Harlesii dubitationes de ea re, quas in Fabr. B. Gr. Vol. VIII. p. 614 not. m) protulit. Quod enim Maittaire in Annal. typ. T. III. p. 791, annotavit „In nonnullis exemplaribus M.D.LXXXIV.“ non satis certum videtur esse. Ceterum Maittaire *ib.* b) recte: „Ad libri calcem“ addidit. *F.* non num. 1 *b* leguntur quinque disticha graeca: *Εἰς ἑρμηνευτὴν Γεωργίου τῆ Πισίδου.* *F.* 2 *a* incipit: *Ἐπιςολὴ προσφωνητικὴ* inscripta: *Τῷ αἰδεσιμωτάτῳ καὶ ἐπιφανεστάτῳ Σιγλήρῳ Φεδέριχος ὁ Μορέλλος ἐν Κυρίῳ χαίρειν..* et explicit *f.* 4 *b.* *F.* 5 *a* habetur versio latina quinque distichorum graec. a R. Pincaeo confecta. Continuo sequitur I. Aurati poema: In idem Georgii Pisidae Opus sex dierum. *F.* 6 et *f.* 7 *a* exhibetur poema: Interpretis prutheoria ad ornatissimum atque eruditissimum virum Ioannem a S. Andrea, Aedis D. Mariae apud Parisienses Canonicum religiosum. *F.* 7 *b* incipit praefatio Morelli, quam excipiunt emendationes versionis; explicientes *f.* 8 *b.* Poemation de vanitate vitae, graece et latine incipit *f.* 89 *b.* Ad oram libri Morellus varias lectiones adscripsit.

1596, 8. *ἙΞΑΗΜΕΡΟΝ ἤτοι Κοσμουργία, ΓΕΟΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΙΣΙΔΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ καὶ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ τῆς μεγάλης τῆ Θεοῦ Ἐκκλησίας. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Ἰαμβεῖα εἰς τὸν μάταιον βίον.* OPVS SEX DIERVM seu mundi opificium, GEORGII PISIDAE DIACONI ET REFERENDARII Constantinopolitanae Ecclesiae, Poëma. EIVSDEM Senarii de Vanitate vitae. Omnia Graece in lucem edita, & Latinis versibus eiusdem generis expressa per Fed. Morellum Federici F. cum fragmentis ex Suida & aliis. E Typographeo H. Commelini, Anno 1596. —— 16 pp. praefixae, 159 pp., et 4 *ff.* indices continentia. Huius editionis, quae ex priore expressa est, initio variae lectiones p. 8 sqq., atque interpretis scholia et notae p. 11 sqq. collecta compositaque leguntur. Nonnullas tamen versionis emendationes in contextu editor novos recepit. Omissa est autem Morelli epistola graeca cum praefatione latina.

1614, f. — graece et latine. —— *V.* in *Iac. Lectii* Corpore Poetarum Graec. T. II. p. 241 sqq.

1618, 4. Georgii Pisidae Diaconi & Referendarii Constantinopolitanae ecclesiae opus sex dierum, sive mundi opificium; & de vanitate vitae. *Graece.* Paris., ap. Cl. Morellum. —— In hac editione, quam non vidi, versio latina omissa esse videtur.

1624, f. *ἙΞΑΗΜΕΡΟΝ, Η ΤΟΙ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ. ΓΕΟΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΙΣΙΔΟΥ, Διακόνου καὶ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης τῆ Θεοῦ Ἐκκλησίας.* Opvs sex diervm, sev mvndi opificivm, Georgii Pisidae, Diaconi & Referendarij Constantinopolitanae Ecclesiae, poëma. Eiusdem Senarij de Vanitate vitae. Post primam editionem anni CIↃIↃ.LXXXIV. Graeca luculentius & castigatius nunc prodeunt, cum Latina metaphrasi, a Fed. Morellio Interprete recognita & locupletata, notisque illustrata. —— In *Biani* Christianorum Poematum gaza instructissima et locupletissima, pertinente ad Bibl. PP. (Paris.) p. 387—435. In hac editione etiam epistola dedicatoria Morelli, graece conscripta, quae in editione a. 1596 omissa est, exhibetur.

1644, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XIV.

1802, 4. *ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΡΜΟΝΙΑ Ἐκ διαφόρων ἐμμέτρων Ποιημάτων ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΤΩΧΟΠΡΟΔΡΟΜΟΥ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΙΣΙΔΟΥ Διακόνου καὶ Χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. Καὶ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ Ἧς ἐν συντεθεῖσα, καὶ διορθωθεῖσα, ἀξιοχρέως προσεφωνήθη ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΘΕΙΟΤΑΤΩ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ ΚΑΛΛΙΝΙΚΩ Παρὰ τῦ ἐξ Ἀδριανυπόλεως Ἐλλογιμωτάτυ μεγάλυ Ἀρχιδιακόνυ τῆς Ἁγίας τῦ Χριςῦ μεγάλης Ἐκκλησίας. ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ Οὗ καὶ τοῖς ἀναλώμασι διὰ κοινὴν τῦ γένυς ὠφέλειαν ἤδη τύποις ἐξεδόθη. Ἐν τῷ τῦ Πατριαρχείυ τῆς Κωνςαντινυπόλεως τυπογραφείῳ Ἔτει αωβ'.* 1802. —— 4 *ff.* praefixa, 200 pp. Omnia scripta in hac editione tantum graece leguntur.

2) In templum Deiparae.

1686, f. Georgii Pisidae carmen iambicum duplex in templum deiparae CPoli in Blachernis, graece. —— In *Cangii* Notis ad Zonaram. p. 65 sq.

1711, — 1729, f. — graece et latine. —— In Imperio orientali ab Anselmo Bandurio edito, lib. VII.

1802, 4. — graece et latine interprete I. Alb. Fabricio. —— V. eiusdem Bibl. graec. Vol. VIII. p. 615 sq. In priore editione, obi etiam Fabricius recepit, extat Vol. VII. p. 693.

II. *Editiones versionum.*

1677, f. Georgii Pisidae Diaconi et Referendarii Constant. ecclesiae opus sex dierum, sive mundi opificium, et de vanitate vitae, Latine. —— In Bibl. PP. (Lgd.) T. XII. p. 322—337.

III. *Illustrantia Georgium scripta.*

Gu. *Cave*: De Georgio Pisida. —— V. eiusdem Scriptorum ecclesiast. historiam literariam. p. 380 sq.

Casim. *Oudin*: De Georgio Pisida, eiusque scriptis. —— V. eiusdem Commentarios de scriptoribus ecclesiast. T. III. p. 1613 sqq.

GEORGIUS Syncellus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 149 sqq. X. p. 590 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 457 sqq. XII. p. 24 sqq.

I. *Editiones textus.*

1652, f. Georgii Monachi & Tarasii patriarchae CP. quondam Syncelli Chronographia, ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori Patriarchae CP. breviarium chronographicum, ab Adamo ad Michaelis & eius F. Theophili tempora. Georgius Syncellus & bibliotheca regia nunc primum, adiecta versione latina, editus. Nicephori Breviarium ad varias editiones recensitum. His Tabulae chronologicae & annotationes additae. Cura & studio Iacobi Goar. Paris., e typogr. regia. —— Rep. 1729.

1729, f. *Γεωργιου Μοναχου και Συγκελλου γεγονοτος του εν αγιοις πατρος ἡμων Ταρασιου Πατριαρχου Κωνςαντινουπολεως, χρονογραφια απο Ἀδαμ μεχρι Διοκλητιανου.* Georgii monachi, et S. P. N. Tarasii patriarchae CP. quondam Syncelli chronographia ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori Patriarchae CP. breuiarium chronographicum ab Adamo ad Michaelis et eius F. Theophili tempora. Georgius Syncellus e bibl. regia nunc primum adiecta versione latina editus. Nicephori breuiarium ad varias editiones recensitum. His tabulae chronologicae et annotationes additae. Cura et studio P. Iacobi Goar ordinis praedicatorum congregationis reformatae Sancti Ludouici. Venetiis, e typ. Iauarina. —— Utraque editio pertinet ad Byzantinorum historicorum collectiones, illa ad Parisinam, haec ad Byzantinam.

II. *Illustrantia Georgium scripta.*

Bredowii epistola ad F. A. Wolfium de Georgii Syncelli Chronographia e codd. Paris. supplenda et emendanda. —— V. eiusdem Epistolas Parisienses. (Lps., 1812, 8) p. 153 sqq.

Welseri epistolae de Georgio Syncello. —— V. eiusdem Opera (Norimb. 1682, f.) p. 795 sqq.

GEORGIUS Trapezuntius.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 681 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 70 sqq.

I. *Editiones.*

1) Ad Ioannem epistola.

1652, f. Georgii Trapezuntii epistola ad Ioannem Cuboclisium contra Graecos. De processione Spiritus Sancti. Graece et Latine edidit Allatius. —— V. eiusdem Graecia Orthodoxa. T. I. p. 460—536.

2) Ad monachos Cretenses epistola.

1652, f. Georgii ad Monachos Cretenses, et sacerdotes de processione Spiritus sancti et de una sancta, et catholica ecclesia. Graece et latine edidit Allatius. —— V. eiusdem Graecia Orthodoxa. T. I. p. 537—582.

3) Methodus.

1701, 4. (*Georgii*) Trapezuntii, Methodus & ratio ad quam reperiri possint anni totius festa quae celebrantur in ecclesia Graecorum. Graece. In urbe Jassium Valachiae principatu.

4) Epistola ad Ioannem Palaeol.

1604, 4. Georgii Trapezuntii epistola ad Ioannem Palaeologum, Romanorum imperatorem, graece et latine. — Cum Theophylacto Simocatta. (Ingolst., apud Adamum Sartorium.) p. 317 et 325. — Hic commemoranda est: Georgii Trapezuntii Comparatio Platonis et Aristotelis. Venetiis per Iacobum Pentium de Leuco MDXXIII. 8. Praeterea scripsit de VIII partibus orationis; rhetoricorum libros V; Commentarios in Cic. Orationes et Cl. Ptolemaeum; Andreae Chii martyrium; Expositionem loci Ev. Ioh. c. 21, 22; et vertit plura Aristotelis et Cyrilli opuscula; homilias Ioannis Chrysostomi.

II. *Illustrantia Georgium scripta.*

Ch. F. *Boerner:* De Georgii Trapezuntii vita et scriptis. — *V.* eiusdem dissertationem secundam de exulibus Graeciae iisdemque literarum in Italia instauratoribus. Lps., 1705; auctam iterum edidit hanc dissertationem in libro inser.: De doctis hominibus graecis *etc.* Lps., 1750, 8, ubi *v.* p. 105 sqq.

Hodii dissertatio de Georgii Trapez. vita et scriptis. — *V.* eiusdem librum de Graecis illustr. L. Gr. instauratoribus. p. 102 — 135.

Lambecius: de Georgio Trapez. — *V.* Analecta Vindobon. T. I. p. 1196—1209.

Niceron: Ueber Georgius Trapezuntius. — *V.* eiusdem Memorias eruditorum virorum, ex versione Baumgartenii germanica, T. XI. p. 22 sqq.

Ger. I. *Vossius:* De Georgio Trapez. — *V.* eiusdem librum III. de historicis lat. (Lgd., 1651, 4) p. 597 sq.

Apost. *Zenus:* De Georgio Trapezuntio eiusque scriptis. — *V.* in Giornale de' letterati d'Italia T. XVI. p. 414 — 446; deinde haec repetita sunt in *Zeni* Dissertazione. (Venez. 1753, 4) T. II. p. 2 — 27.

GERMANUS.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 206 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 155 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Plura opuscula.*

1644, f. Germani, patriarchae Constantinopolitani, Rerum ecclesiasticarum Contemplatio; Encomiom in S. Deiparam, et orationes III. Graece et Latine interprete Gentiano Herveto. — In Bibl. PP. (Paris.) T. XII.

1648, f. S. Germani, Patriarchae Constantinopolitani, Encomium in S. Deiparam, Oratio in Mariae annunciationem, in eiusdem dormitionem, in Dominici corporis sepulturam, Graece, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. — *V.* eiusdem Bibliothecae Patrum Graecolat. Auctar. nov. T. I. p. 1411 — 1526.

Bb) *Opera singula.*

1) Orationes.

aa) *Plures.*

1616, f. S. Germani orationes III in S. Crucem, Graece et Latine. — In *Iac. Gretseri* Opere de S. Cruce. (Ingolst.) p. 1237. 1413. 1427.

bb) *Singulae.*

1a) In encaenia aedis Mariae.

1664, 4. S. Germani Oratio in encaenia aedis B. Mariae et fascias Domini, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. — *V.* eiusdem Manipulum Originum rerumque Constantinopol. (Paris.) p. 232 — 242.

2b) In dormitionem Mariae.

1675, 8. S. Germani Sermo in Dormitionem S. Mariae, graece cum versione latina Fr. Combefisii. — Cum Theodoto Ancyrano. Paris.

2) Epistolae.

aa) *tres.*

1618, f. S. Germani epistolae tres, graece et latine. — V. *Binii* collectionem Conciliorum. T. III. p. 577 sqq.

1644, f. — graece et latine. — In collectione Conciliorum. (Paris.) T. XIII.

1671, f. — graece et latine. — V. *Labbei* et *Cossartii* collectionem Conciliorum. T. VII. p. 289 sqq.

1718, f. — graece et latine. — In *Harduini* collectione Conciliorum. T. IV. p. 239 sqq.

1760, f. — graece et latine. — In *Dom. Mansi* collectione Conciliorum. T. XIII. p. 99 sqq. V. *Walchii* hist. haeres. T. X. p. 98 sqq.

3) Expositio precationis dominicae.

1554, 8. Precationis Dominicae expositio, per Germanum archiepiscopum

Constantinopolitanum ex historia ejus Ecclesiastica desumpta, Graecè & Latine Adamo Lonicero interprete. Francof., apud Ch. Egenolphum. —— Sic in *Maittairii* Annal. typ. T. III. p. 631.

4) De Synodis.

1685, 4. Germani Constant. Patriarchae de Synodis oecumenicis, quot, quando et quare fuerint congregatae. Graece et latine. —— In *Stephani le Moyne* Variis Sacror. T. I. (LB.) p. 68 sq. Antea prodierat in Photii Nomocanone, ab *H. Iustello* edito Paris., 1614, 4; in *Voellii* atque *Iustelli* Bibliotheca canon. (Paris., 1661, fol.) Vol. II.; in *Harduini* collectione Conciliorum T. V., et in *Gallandii* Bibl. PP. T. XIII.

5) Decreta.

1596, f. Germani, Patriarchae Constant., Decreta III de monasteriis patriarchalibus, Graece et Latine. —— In *I. Leunclavii* Iure Graeco-Romano. (Francof.) T. I. p. 232—238.

6) De rebus ecclesiasticis.

1560, 4. Germani, Patriarchae Constantinop., Theoria sine Contemplatio rerum Ecclesiasticarum, Graece. Paris.

7) Liturgia.

1560, f. Excerpta liturgiae Germani. graece. —— Cum aliorum Patrum graec. liturgiis. Paris., Guil. Morelius.

8) Historia et theoria.

1526, 4. Germani, Archiepiscopi Constantinopolitani, historia ecclesiastica et mystica theoria, Graece, studio Demetrii Ducae, Cretensis. —— Cum Ioannis Chrysost. et Basilii liturgiis. Romae.
1578, 4. — graece. —— V. *ib.* Venetiis.
1643, 4. — graece. —— V. *ib.* Venetiis, Pel. Pinelli.

II. *Editiones versionum.*

Aa) *Plura opera.*

1677, f. S. Germani theoria rerum ecclesiasticarum; fragmentum aliquod contra haereses, ad Anthimum, Latine; Orationes IV in Deiparam virginem, Latine, ex interpretatione Fr. Combefisii. —— In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. XIII. p. 50—69.

Bb) *Opera singula.*

1) Orationes.

1677, f. S. Germani Oratio in primam ieiuniorum Dominicam; Eiusdem Oratio in sepulturam Dominici corporis, Latine ex interpretatione Fr. Combefisii. —— In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. XX. p. 1251—1261.

2) De haeresibus.

1601, 4. Fragmentum ex Germani oratione de Haeresibus. —— In *Canisii* Antiquis lectionibus. (Ingolst.) T. III.

GNOMICI v. POETAE.

GORGIAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 910 sq.; *ed. n.* T. II. p. 805 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Duae orationes.*

1513, f. Γοργιου Λεοντινου Ἑλενης ἐγκωμιον και ὑπερ Παλαμηδους ἀπολογια. Graece. —— V. *Aldi* Rhetores graecos. Vol. II. p. 151—155, et Vol. III. p. 101 sqq. Prior oratio etiam citatur cum Isocratis orationibus. Hic tamen efficit Vol. III. rhetorum.
1773, 8. Gorgiae Leontini orationes, graece. —— V. *Reiskii* Oratores graecos, T. VIII. sqq.
1812, 8. — ἐκδοθεντες ὑπο Νεοφυτου Δουκα. —— *V. Λογοι των ἀττικων ῥητορων*, ab eo editi. T. IX.
1822, 8. —— Inter *Bekkeri* Oratores atticos. (*Oxon.*, et rep. *Berol.* 1824.) T. V.

Bb) *Singulae orationes.*

1) Pro Palamede.

1575, f. Gorgiae Leontini Apologia pro Palamede. —— V. *Stephani* Oratorum veterum orationes. p. 187 sq.

2) Helenae Laudes.

1534, f. Γοργιου Λεοντινου Ἑλενης ἐγκωμιον. Gorgiae oratio de laudibus Helenae, graece. —— Cum Isocrate. (Venetiis in aedibus haeredum Aldi Manutii, & Andreae Asulani, mense. Iulio. M. D. XXXIIII.) *f.* 86 *b* sqq. *V.* supra Aristides. I. Bb) bb) a). Hanc editionem non accorate noverat Harlesius; eam secundum catalogum Bibl. Barber. citat.

1593, f. *Γοργιου Λεοντινου λογος περι Ἁρπαγης της Ἑλενης.* Gorgiae Oratio, qua Helenam iniuste raptus causa reprehendi docet. Graece et latine, interprete Gu. Cantero. —— Cum Isocratis orationibus, ab Hier. Wolfio editis et ab H. Stephano impressis. P. II. p. 127 sqq. Perperam in Fabricii Bibl. Gr. l. c. p. 806 Harlesius adnotat utramque Gorgiae orationem hic editam extare.

1753, 8. *Γοργιου Λεοντινου Λογος περι Ἁρπαγης της Ἑλενης.* Orazione di Gorgia Leontino intorno al Rapimento d'Elena, Traduzione dell' Abate Angelo Teodoro Villa. —— Cum Colutho. p. CXV sqq. *V.* supra I. β). Iacobi Morelli notitia de Cardinalis Bembi versione orationis Gorgiae in laudem Helenae *v.* in Memorie dell' Imperiale Regio istituto del Regno Lombardo-Veneto Vol. II. (Milano 1821, 4) p. 219.

3) Epitaphium.

1823, 8. Fragmentum Epitaphii Gorgiae Leontini, ex Scholiasta Hermogenis depromptum edidit Iac. Geel. —— *V.* eiusdem Historiam crit. Sophistarum infra III. laudatam. p. 60. Antea idem edidit Hardiuo in dissertation sur l'origine et les progrès de la rhetorique infra laud. p. 205; deinde Schönhorn p. 8 sq. cum notis; tum ediderunt Weber l. infra c. p. 620 sq. cum nonnullis notis, Clinton in Fastis Hellenicis ed. Krüger. p. 389; Foss. p. 69 sqq. et Spengel p. 78 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1566, f. Gorgiae Leontini oratio in laudem Helenae, latine Gu. Cantero interprete. —— Cum Aristide ab eodem converso. Basil. *Harles*, qui hic utramque Gorgiae orationem latine extare putat, valde errat.

B. germanicarum.

1827, 4. Gorgias Lobrede auf die Helena übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von Weber. —— *V.* ephem. litter. schol. univ. Sect. II. no. 22. p. 169—173. no. 78. p. 620.

C. gallicarum.

1781, 8. L'Apologie d'Hélene et du fragment d'éloge des Athéniens morts du service de la Patrie par Gorgias; L'Apologie de Palamede par Gorgias, trad. en françois et avec sommaires par Athan. Auger. —— Cum eiusdem versione Isocratis. (Paris, chez de Bure) T. II. p. 220 sqq. T. III. p. 349 sqq.

III. *Illustrantia Gorgiam scripta.*

I. Conr. *Dinhaueri* Gorgias in Valeriano Magno Mediolanensi rediuiuo. Argent., 1652, 4. —— Hanc scriptionem non vidi.

Pet. Pauli *Dobree* Notae ad Gorgiam. —— *V.* eiusdem Adversaria; edente Iac. Scholefield. (Cantabr. 1831, 8) P. II. p. 555 sqq.

H. E. *Foss*: De Gorgia Leontino commentatio. Interpositus est Aristotelis de Gorgia liber, emendatius editus. Halae, Hemmerde. 1828, 8. —— 18 *Gr.* Conf. *Spengeli* censuram in *Seebodii* Krit. Bibl. 1829. no. 62. Cum acuto iudicio conscripsit auctor hanc disquisitionem. Aristotelis libri textum emendavit, addiditque commentarium. Conf. etiam Berlin. Jahrbb. f. wissenschaftl. Kritik. 1830. no. 17.

G. Gust. *Fülleborn*. —— *V.* Aristoteles. III.

Iac. *Geel*: De Gorgia Leontino. —— *V.* eiusdem Historiam criticam Sophistarum, in Novis Actis liter. Soc. Rheno-Traj. (Traject. 1823, 8) P. II. p. 52 sqq.

Hardion: Sur Gorgias. —— *V.* Mémoires de Litt. T. XIX. p. 203 sq.

I. Gf. *Hauptmann*: De Gorgia Leontino nonnihil commentatur. Gerae, 1751, 4.

— —: De Gorgiae Leontini scriptis commentatur. *Ib.*, 1751, 4.

Mongitor: De Gorgia. —— *V.* eiusdem Bibliothecam Siculam T. I. p. 258 sqq.

C. *Schönborn*: De authentia declamationum quae Gorgiae Leontini nomine extant, dissertatio. Vratisl., Max. 1826, 4. —— 4 *Gr.*

Leonh. *Spengel*: De Gorgia rhetore. —— *V.* eiusdem *Συναγωγη τεχνων.* (Stutg., Cotta. 1828, 8) p. 63 sqq.

GREGENTIUS.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 14 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 115 sqq.

I. *Editiones textus.*

1586, 8. S. Gregentii, Archiepiscopi Tephrensis, disputatio cum Herbano Iudaeo, nunc primum graece edita, cum

Latina Nicolai Gulonii interpretatione, literarum Graecarum Professoris regii, notis illustrata; variisque lectionibus & castigationibus è vetustiori codice Graeco deprompta. Lutetiae, apud Feder. Morellum. —— Codex mstus, ex quo haec editio parata est, ut ex Gulonii epistola ad Aegidium Noalium Abbatem apparet, fuit mendosissimus. Cum autem, ex quo opus excudi coeptum erat, edituribus Murello et Gulonio alius codex traderetur, contulit cum eo Murellus textum iam impressum, et alia in fine correxit, alia autem, quae mera emendaverat coniectura, confirmavit. Hic posterior codex minutissimis litteris maximeque compendiariis scriptus erat.

1603, 8. Gregentii Disputatio cum Herbano Iudaeo, graece et latine, cum notis Gulonii. Paris., ex officinâ Morelliana.

1624, f. — graece et latine interprete Gulonio. —— In *Front. Ducaei* Auctario Bibliothecae PP. (Paris.) T. I.

1644, f. — graece et latine. —— *V.* Bibl. PP. T. XI. p. 194 sqq.

1788, f. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. XI. p. 599 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1618, f. Gregentii Disputatio cum Herbano Iudaeo, latine. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. V.

1677, f. — latine interprete Nicol. Gulonio. —— In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. VI. p. 1014—1040.

III. *Illustrantia Gregentium scripta.*

Cas. *Oudin:* De Gregentio eiusque scriptis. —— *V.* eiusdem Commentarios de scriptur. et scriptis eccl. T. I. p. 1423 sqq.

GREGORIUS Acindynus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 463; *ed. n.* T. XI. p. 507.

I. *Editiones textus.*

1) De Deo.

1616, 4. Variorum Pontificum epistolae X ad Petrum Cnapheum Eutychianum, qui impassibilem Dei naturam faciebat passibilem, ex bibl. Bavarica, Graece et Latine evulgatae studio Iacobi Gretseri, S. I. Accesserunt Gregorii Acindyni, libri duo de essentia & operatione Dei, Graecè editi studio eiusdem Iacobi Gretseri. Ingolstadii, ex typographia Ederiana. —— Rep. 1741. Gretserus capitum argumenta iam ante inseruerat notis suis ad Ioannem Cantacuzenum, indeque Bzovius Annalibus suis ad a. 1337 §. 8.

1741, f. —— In *Iac. Gretseri* Opp. (Ratisbon.) T. XV. p. 474—492.

2) Carmen.

1652, 4. Gregorii Acindyni de haeresibus Palamae carmen iambicum, Graece. —— In *Leon. Allatii* Graecia orthodoxa. (Rom.) T. I. p. 756—769.

II. *Illustrantia Gregorium scripta.*

Gu. *Cave:* de Gregorio Acindyno. —— *V.* eiusdem Adpendicem. ad Scriptor. eccl. historiam litter. p. 25.

GREGORIUS Agrigentinus.

1791, f. Gregorii Agrigentini Libri X explanationis ecclesiasticae, graece primum et cum latina interpretatione ac commentariis vulgati; quibus praeposita est vita ejusdem a Leontio monacho scripta nec hacteuus graece edita (*cura St. Ant. Morcelli.*) Venetiis, Coleti. —— CXXVII, 335 pp.

GREGORIUS Antiochenus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 159 sq.; *ed. n.* T. XI. p. 102 sq.

I. *Editiones textus.*

1648, f. Gregorii, Episcopi Antiocheni, Oratio in mulieres unguentiferas, Graece, ex versione latina et cum notis Fr. Combefisii. —— *V.* eiusdem Auctar. nov. Biblioth. PP. (Paris.) T. I. p. 827 sqq.

1788, f. — Oratio ad seditiosos milites, et homilia in mulieres unguentiferas, gr. et lat. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. XII.

II. *Editiones versionum.*

1677, f. Gregorii Oratio in mulieres unguentiferas, latine ex versione Fr. Combefisii. —— In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. XII. p. 823 sqq. Etiam in Combefisii Bibl. concio. T. III.

III. *Illustrantia Gregorium scripta.*

Gu. *Cave:* De Gregorio Antiocheno —— *V.* eiusd. Script. eccl. hist. lit. p. 347.

GREGORIUS Apenonymus. v. GEORGIUS Monachus.

GREGORIUS Cerameus. v. THEOPHANES Cerameus.

GREGORIUS Corinthius.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 546 sqq. X. p. 756 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 195 sqq. XII. p. 122 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) De Dialectis.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. min. *Περι Διαλεκτων των παρα Κορινθου παρεκβληθεισων.* —— Accedunt Δημητριου χαλκονδυλου ἐρωτηματα συνοπτικα των οκτω || του λογου μερων μετα τινων χρησιμων κανονων. et *Του σοφωτατου και λογιωτατου κυριου μανουηλ του μο-||σχοπουλου Διορθωθεντων ἐρωτηματων. f.* 145*a* (*sign. α*) — *f.* 163*a* lin. 5. Fortasse circiter a. 1493 Mediolani prodiit.

β) Cum a. et l. notitia.

1496, f. Gregorii Corinthi de idiomatibus decerpta. Graece. —— *V.* Thesaurum Curuucopiae & Hortos Adonidis. Venetiis in domo Aldi Romani.

1512, 4. De idiomatibus linguarum tractatus Corinthi, graece et latine. —— Cum Constantini Lascaris libris aliorumque operibus. Venetiis apud Aldum mense Octubri.

1523, 4. —— In Dictinnario cum aliis opusculis. Paris., apud Egid. Gormontium.

1524, f. *Περι διαλεκτων των παρα Κορινθου παρεκβληθεισων.* Graece. —— In Dictinnario graeco. (Venetiis in aedibus Aldi, et Andreae Asulani soceri, mense Deceobri. M.D.XXIIII.) P. II. *f.* 82*b* sqq.

1524, f. *Περι διαλεκτων των παρα Κορινθου παρεκβληθεισων.* De Dialectis, quae ab Corintho decerptae. Graece et latine. —— In Dictionario graeco. (Basileae in aedibus Io. Frub. annu M.D.XXIIII. Mense Ivlio.) *sign.* Q 4.

1525, f. —— *V.* Ammonius Alexandrinus. I. bis.

1530, f. — graece et latine. —— In Lexico graecolatinu. (Imprimi curabat Gerardus Murrhius Campensis. Parisiis apud collegium Surbonae. Anno a Christi nativitate M.D.XXX. Mense februario.) *sign.* B 2*b* sqq.

1540, 8. —— Cum Constantini Lascaris grammatica. Venetiis, de Sabin.

1541, f. —— In Const. Lascaris grammatica.

1541, f. —— In *Hi. Curionis* Lexico Graeco. Basil., I. Valder.

1546, 8. —— Cum Constantini Lascaris grammatica. Venet., Hier. Scotus.

1557, f. —— In *Hi. Curionis* Lexico Graeco. Basil.

1766, 8. *ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ, περι διαλεκτων.* GREGORIVS, Corinthi Metropolita, de dialectis. E Codicibus MSS. emendavit & notis illustravit Gisbertus Knen, JCtus. Accedunt. *Grammatici* Leidensis et Meermanniani de Dialectis opuscula ab iis, quae sub Ioannis Gramatici nomine vulgo circumferuntur, longe diversa. Lvgdvni Batavorum, Apud Petrvm van der Eyk et Cornelivm de Pecker. MDCCLXVI. —— XLIV pp. et 1 *f.*, 334 pp. et 13 *ff.* Koen apographo Vossii ex codice msto facto atque variis lectionibus duorum codicum Parisiensium usus est. In praefatione de variis Gregoriis Corinthiis aliisque grammaticis, qoi scripserunt de dialectis, agit. Conf. *Klotzii* Acta litter. Vol. IV. 320 sqq. Rep. 1811.

1811, 8. Gregorii Corinthii et aliorum grammaticorum libri de dialectis linguae graecae. Quibus additur nunc primum editus Manuelis Moschopuli libellus de vocum passionibus. Recensuit et cum notis Gisb. Knenii, F. Jac. Bastii, I. Fr. Boissonadii suisque edidit Gf. H. Schäfer. Accedit F. Iac. Bastii commentatio palaeographica, cum tabulis aeneis VII. Lps., Weigel. —— LIV, 1065 pp. 6 *Th.*, ch. scr. 7 *Th.*, ch. membr. 12 *Th.* Haec editio priori prorsus praeferenda est.

2) Expositio.

1773, 8. Gregorii Corinthii expositio libri Hermogenis *περι μεθοδυ δεινοτητος.* Cum praefatione et notis Reiskii, Nunc primum e cod. msto edita. —— V. *Reiskii* Oratores graecos, T. VIII. p. 877 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1600, f. De Dialectis a Corintho decerptis. Latine. —— In Thesauro utriusque linguae, ab Bonav. Vulcanio edito. LB. Antea in Tomo IV. Stephaniani Thesauri prodiit. Rep. in editione Londinensi p. 639 sqq.

GREGORIUS Cyprius.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 579 sqq. X. p. 764 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 57 sqq. XII. p. 127 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Proverbia.

1619, 4. Gregorii Cyprii proverbia, graece. —— Ad calcem Michaelis Apostolii Proverbiorum. (L.B.) p. 273—281. *V.* supra Apostolius. I.

2) Encomia.

1591, 8. Gregorii Cypri Encomium maris, numquam antea excusum. —— *V.* Aristoteles. I. CC. Cce) 2) *β*).

1597, 8. Gregorii Cyprii Maris s. universae aquarum naturae laudatio graece latine interprete F. Morello. Paris., Morellus.

1697, 8. — graece latine, opera I. Schotani. Franequerae.

1829, 8. *Γρηγοριου του Κυπριου ἐγκωμιον εἰς Μιχαηλ τον Παλαιολογον και νεον Κωνσταντινον.* —— V. *Boissonadii* Anecdota graeca. T. I. p. 313 sqq.

1829, 8. *Γρηγοριου του Κυπριου ἐγκωμιον εἰς τον αὐτοκρατορα Ἀνδρονικον τον Παλαιολογον.* —— V. *ib.* p. 359 sqq. et quae s. v. Anecdota notavi.

3) Expositio.

1711, f. Gregorii Cyprii Tomus sine expositio de fide contra Ioannem Veccum, patriarcham, graece e cod. msto bibl. regiae Paris. —— In *Anshelmi Banduri* Imperio Orientali. (Paris.) p. 942—949.

1729, f. *Εκθεσις τȣ τομȣ κατα τȣ Βεκκȣ, παρα τȣ ἁγιωτατȣ και οἰκȣμενικȣ πατριαρχȣ Κυριȣ Γρηγοριȣ τȣ Κυπριȣ.* Graece. —— In *Banduri* Imperio Orientali. (Venet.) T. II. p. 652 sqq.

4) Confessio.

1711, f. *Γρήγοριου ὁμολογια γεγονυια, ὁποτε ἡ ἐπισυξασις γεγονε κατ᾽ αὐτον παρα των κληρικων και τινων ἀρχιερεων δια το γραμμα του ἐξ Ἑβραιων, μαλλον δ᾽ Ἰȣδα Μαρκȣ.* *Graece.* —— V. *ib.* p. 949—952.

1729, f. — graece. —— In *Banduri* Imperio Orientali. (Venet.) T. I. p. 658 sq.

5) Apologia.

1711, f. *Γρηγοριου Ἀπολογια προς την κατα τȣ τομȣ μεμψιν ἰσχυροτατη.* *Graece.* —— V. *ib.* p. 952—961.

1729, f. — graece. —— In *Banduri* Imperio Orientali. (Venet.) T. II. p. 660 sqq.

6) Epistolae.

1711, f. Gregorii epistola ad Imperatorem Andronicum. *Graece.* —— V. *ib.* p. 961.

1753, 4. Gregorii Cyprii binae epistolae, primum edidit Fr. I. Frauc. Bernardo M. de Rubeis. —— *V.* infra III.

7) Oratio.

1675, f. Gregorii Cyprii in Georgium, martyrem, oratio, Graece et latine. —— In Actis Sanctorum XXIII. April. T. III. p. IX sqq. 123 sqq. Graece quoque extat ex alio codice in Actis sub fine T. III. p. XV sqq.

8) Sententiae.

1536, 8. Gregorii sententiae. Colon.

9) Encomium in Georgium.

1613, 8. Apospasmation ex encomio in Georgium Logothetam Acropolitam. Graece et latine edidit Theod. Dousa. —— Praefixum est Georgii Acrop. Chronico.

10) *Χρεια.*

1830, 8. *Γρηγοριου του Κυπριου χρεια.* —— V. *Boissonadi* Anecdota. T. II. p. 269 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1596, 8. Louange de la Mer, et de la nature de l'eau en general, traduict sur l'original Grec de Gregoire de Cypre. à Paris par Federic Morel, imprimeur ordinaire du Roy. M.D.XCVI.

III. *Illustrantia Gregorium scripta.*

Georgii seu Gregorii Cyprii, patriarchae CPolitani, vita: quae ex codice Lugduno-Batan. nunc primum graece in lucem prodiit, cum latina interpretatione et notis (*historicis, chronologicis et criticis*). Accedunt dissertationes duae historicae et dogmaticae, cum binis epistolis,

eiusdem Cyprii ad amicum, et Moschamperis Exchartophylacis ad ipsum, nunc primum editis: queis Byzantina Georgii Pachymeris historia illustratur. Auctore Fr. I. Fran. Bernardo M. de Rubeis, ordin. Praedicatorum. Venetiis. MDCCLIII. typis I. Baptistae Pasquali. 4. —— Conf. Nova acta Lips. Erudit. a. 1758. m. Mart. P. II. p. 178—189.

GREGORIUS Nazianzenus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 507 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 383 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1550, f. *ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ἍΠΑΝτα, τα μεχρι νυν μεν εὑρισκομενα. ὡν σχεσιν σελις ἡ δευτερα περιεχει. Του αὐτου βιος, συγγραφεις ὑπο Σεΐδα, Σωφρονιȣ και Γρηγοριȣ τȣ πρεσβυτερȣ. Εν βασιλειᾳ, ἀναλωμασι Ιωαννου του ἑρβαγιου. — Ἐτυπωθη ἐν Βασιλειᾳ ἀναλωμασιν Ἰωαννȣ τȣ Ἑρβαγιȣ ἐτει θεογονιας χιλιοςῷ πεντακοσιοςῷ πεντηκοςῷ, μηνι βοηδρομιωνι.* —— 3 *ff.* praefixa, 340 et 96 pp. Versio latina, quae *ib.* eodemque a. prodiit, et non raro textui adiungitur, v. infra II. Bibl. acad. Lips.

1609—1611, f. S. Gregorii Nazianz. Opera (*scl. quae soluta oratione scripsit, et hoc tomo primo continentur*) nunc primum Graece et Latine conjunctim edita, subsidio Episcoporum & cleri; ex Billii collatione, emendatione & interpretatione; aucta aliquam multis ejusdem Gregorii epistolis nunquam antea editis, ex interpretatione Fed. Morelli. Lutet., typis regiis, apud Cl. Morellum. — S. Gregorii Nazianz. operum tomus secundus; quo poëmata omnia Graece & Latine, una cum doctis Graecorum Nicetae Serronii, Pselli, Nonii, Eliae Cretensis, & Iac. Billii commentariis in omnia ejusdem Gregorii scripta, continentur. Lutet., ex offic. Typogr. Cl. Morelli. *Voll. II.* —— Morellus, qui hanc editionem Paulo V. inscripsit, ad textum emendandum codicibus mstis osus est, sed, ut docti viri iudicant, non ea diligentia, qua par erat. Item Billii versio, quamquam accuratissima plerumque iudicatur, mendis scatet. In calce primi voluminis notas ad Gregorii opera eiusdemque epistolas, primum a se editas addidit.

1630, f. S. Gregorii Opera, Iac. Billius cum MSS. regiis contulit, emendavit, interpretatus est, una cum doctissimis Graecorum Nicetae Serronii, Pselli et Eliae Cretensis commentariis. Aucta est haec editio aliquammultis eiusdem Gregorii epistolis nunquam antea editis, ex interpretatione Fed. Morelli. Paris., Cl. Morellus. *Voll. II.*

1690, f. *Του εν αγιοις πατρος ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ τα ευρισκομενα.* Sancti Patris Nostri Gregorii Nazianzeni Theologi Opera. Jac. Billius Prunaeus S. Michaelis in Eremo coenobiarcha, cum MSS. Regiis contulit, emendavit, interpretatus est, una cum doctissimis Graecorum Nicetae, Serronii, Pselli, Nonii et Eliae Cretensis commentariis. Aucta est haec editio aliquammultis ejusdem Gregorii epistolis nunquam antea editis, ex iuterpretatione Fed. Morelli Professoris & Interpretis Regii. Colon. (*Lipsiae*), sumpt. Mauritii Georgii Weidmanni. MDCLXXXX. *Voll. II.* —— Negligenter ex praecedente editione haec editio expressa est.

1753, f. S. Gregorii Nazianz. opera, graece latine interprete Iac. Billio, cum variorum commentariis. Acced. quamplurima a Tollio et Muratorio ex vetustiss. codd. collecta et notis illustrata. Venet., Zatta. *Voll. II.*

1778 (*non* 1779 *nec* 1788), f. *Τα ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Γρηγοριȣ τȣ Θεολογȣ … τα εὑρισκομενα (!) παντα.* S. Patris nostri, Gregorii Theologi, vulgo Nazianzeni, archiepiscopi CPolitani, Opera omnia, quae extant, vel eius nomine circumferuntur, ad mstos codd. Gallicanos, Vaticanos, Germanicos, Anglicos, nec non ad antiquiores editiones castigata, multis aucta, Opera et studio monachorum ordinis S. Benedicti e congregatione S. Mauri. Tom. I. Paris. —— Nescio quomodo fieri potuerit, ut ab Harlesio haec editio sub a. et 1778 et 1779, atque ab Eberto et Quérard in *La France littéraire* T. II. p. 460 sub a. 1788 indicaretur. Errore typogr. (in Notice sur le manuel du libraire par Brunet p. 16, quam Paris. 1810, 8. edidit Chardon de la Rochette) deceptus Ebert in libro suo saepe laudato scripsit 1788. Si *Harlesii* breviorem notitiam litteraturae graecae p. 727 inspexisset, vitium evitasset; ibi enim legitur: „in titolo exemplaris, quod penes nos est, legitur M. DCC. LXXVIII.“ Hanc notitiam, quae est Gf. H. Schäferi, repetendam

doxi, com hanc splendidam, cuius primus tantum tomus prodiit in lucem, videre mihi non contigerit. Inchoata fuit a Francisco Louvari, illo autem mortuo operam suscepit Prud. Maran, qui item diem obiit, antequam promissis steterit. Editur deinde extitit C. Clemencet. Hic primus tomus nihil nisi Gregorii vitam ex eiusdem operibus concinnatam et Orationes continet.

Bb) *Opera plura.*

1561 (*non* 1567), 8. Gregorii Nazianz. graeca quaedam et sancta carmina, cum interpretatione latina Io. Langi, Silesii, et eiusdem Silesii poemata aliquot christiana. Basil. per I. Oporinum.

1575, 8. D. Gregorii Nazianz. Opuscula quaedam, Graece, nunc primum in lucem edita, cum Latina metrica versione; aliaque item versibus reddita, magnaque ex parte Cyri Dadybrensis episcopi commentariis illustrata; editore & interprete Iacobo Billio; ex Reginae matris, Cardinal. Sirleti, & Saiobuci codicibus. Paris., apud Io. Bene-natum. —— Maittaire in Annal. typ. T. III. p. 763 accuratiorem dedit tituli notitiam quam Harlesius ex bibl. Mencken. I. p. 44 sq.

1610, 4. Sancti GREGORII NAZIANZENI in Ivlianum Invectivae (*orationes*) duae. Cum Scholiis Graecis nunc primum editis, & ejusdem Authoris nonnullis aliis quorum syllabum sequens Pag. continet. Omnia, ex Bibliotheca Clarissimi viri D. Henrici Savilii, Edidit R. Montagu. Etonae, in Collegio Regali, Excudebat Ioannes Norton, in Grecis, *etc.* Regius Typographus. 1610. —— In hac editione leguntur: Gregorii Nazianz. Invectivae duae, cum Scholiis Graecis incerti Authoris, nunc primum editis; Ejusdem Oratio *εἰς τας μαρτυρας, και κατα Αρειανων* Graecè nunc primum edita; Ejusdem Epistolae quaedam Graecè nunc primùm editae; Ejusdem Testamentum Graece, cum variis codicibus collatum; In duas Invectivas Notae R. Montagu; In omnes Nazianzeni orationes & Epistolas castigationes, & lectionum varietates, è quam plurimis manuscriptis codicibus collectae et digestae. Bibl. acad. Lips.

1788, f. Sancti Gregorii Nazianzeni Carmina et Epistolae, quae in operum ejusdem S. Patris editionibus desiderantur. Omnia nunc primum collecta & recensita. Graece et Latine. —— *V.* Gallandii Bibl. PP. T. VI. p. 353—456. Carmina ex editione Muratoriana et ex editione Tolliana sunt exhibita. Epistolae autem hae sunt: 1) Ad Nectarium Episcopum CPolitanum; 2) Ad Basilissam; 3) Ad Eusebium Samosatensem, nomine patris sui Gregorii; 4) Ad Theclam.

1827, 12. Choix de poésies et de lettres de S. Grégoire de Nazianze, avec le texte en regard, publié par J. Planche. Paris, Gide.

Cc) *Opera singula.*

1) Orationes.

aa) *Plures.*

1516, 8. GREGORII NAZANZENI (?) THEOLOGI ORATIONES LECTISSIMAE XVI. *Graece. Infra Aldi insigne typ.* AL|| DVS. *In fine:* VENETIIS, IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE SOCERI MENSE APRILI. M. D. XVI. —— 8 non num. *ff.*, quorum ult. vacat, 311 num. *ff.*, et 1 *f.*, quod insigne Aldi typ. habet.

1536, 8. Gregorii Nazanzeni Theologi Orationes novem elegantissimae. Gregorii Nysseni liber de homine, Quae omnia nunc primum, emendatissima, in lucem prodeunt. *Graece.* — Venetiis, in aedibvs haeredvm Aldi, & Andreae Asvlani Soceri, M. D. XXXVI. —— 148 *ff.* Gregorius Nazianz., et 76 *ff.* (quorum ult. errore numerum 68 habet) Gregorius Nyssenus complectitur. 4 *ff.* in fine.

1549, 4. S. Gregorii Nazanzeni Orationes duae, prima in Natalem nostri Servatoris, secunda in festum Epiphaniorum. Graece. Parisiis apud Vascosanum. M. D. XLIX.

1587, 8. Gregorii Nazianzeni binae orationes: In nativitatem Christi, cum Paraphrasi Nicetae; et in S. Pentecosten, item cum Nicetae paraphrasi. *Graece.* —— Inter: Humilias quasdam sacras, ab Hoeschelio editas. (Avgvstae. Typis Michaelis Mangeri. M. D. LXXXVII.) p. 1 sqq. 223 sqq.

1610, 4. —— *V.* supra Bb).

1709, 8. S. Gregorii Nazianz. Oratio de moderatione in disputationibus servanda, et Oratio I. de Theologia, Graece et Latine, interprete Iac. Billio. —— In Institutionibus theolog. antiquor. Patrum. (Rom.) T. I. p. 67—157, 158—185.

1710, 8 mai. Gregorii Naz. orationes IV, et oratio panegyrica in Christi nativitatem, graece. —— In *Patusae* Encyclopaedia philologica. (Venetiis) T. IV.

1740, 8. Gregorii Nazianz. orationes in festum Pentecostes et natalem diem Iesu Christi. Graece. Lips.

1780, 4. S. Gregorii Nazianzeni binae orationes, graece et latine. Varias lectiones, commentarium duplicem et scholia nunquam antea edita, ex codicibus bibliothecarum SS. Synodi Mosquensis *etc.* adiecit Ch. F. Matthaei. Accessit XXIV Codd. MSS. Gregorii recensio, eiusque carmen de libris canonicis cum interpretatione duplici. Mosquae in Typographeo Vniversitatis, Typis N. a Noviceno. Anno 1780. —— 108 pp.

bb) *Singulae.*

1a) Invectiva.

1531, 4. Gregorii Naz. in Iulianum invectiva (*oratio*) prior. Graece. Paris., Wechel.

2b) In nativitatem Christi.

1575, 8. Basilii et Gregorii orationes in nativitatem Iesu Christi. Graece Latine cum notis edidit Ge. Langenoith. Lips.

1615, 8. *ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΛΟΓΟΣ εἰς τα θεοφανια ἐιτ' ουν γενεθλια τȣ σωτηρος.* Etonae excusum in Collegio Regali Anno CIↃIↃCXV. —— 13 pp. Graece tantum oratio legitur.

1670, 8. Gregorii Naz. oratio panegyrica in Christi nativitatem, graece et latine ex Billii versione edidit Ch. Daumius. —— Inter divorum (graecorum latinorumque) patrum in festum Christi nativitatis homitias. (Cygneae, Ebet.) p. 26 sqq.

3c) Pro Fuga.

1712, 8. *ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ ΛΟΓΟΣ ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΦΥΓΗΣ ΕΝΕΚΕΝ.* GREGORII NAZIANZENI Oratio apologetica pro Fuga, cum annotationibus, opera S. Thirlby, A. B. —— In editione Ioannis Chrysostomi de Sacerdotio. (Cantabr.) p. 307—455. Textus fundamentum fuit editio Murelli.

4d) De mundo.

1692, 8. S. Gregorii Nazianz. Oratio arcana de mundo, Graece, cum interpretatione Graeca Cyri Nicetae, opera A. R. (*Adami Rechenbergii.*) Lips., ap. Chph. Fleischer.

5e) De Pentecoste.

1582, 8. S. Gregorii Nassianseni (?) oratio de S. Pentecoste, graece et latine, cum scholiis. Edidit Matthias Dresserus. Lips., I. Steinmann.

6f) In Athanasium.

1627, f. Gregorii oratio in S. Athanasium, graece et latine. —— Praefixa est Athanasii operibus. (Paris.) T. I.

7g) Laudatio Caesaris.

1820, 12. Sancti Gregorii Nazianzeni quam in laudem Caesarii dixit funebris oratio, novissimè et in gymnasiorum potissimum gratiam accuratissime edita, rhetorica partitione argumentisque latinè expressis ac praecipuarum rerum illustri indice ornata. Paris., Delalain.

8h) De iis, qui evangelium prophanant.

—, 8. Gregorii Nazianzeni Sermo, adversus eos qui importunis disceptationibus Evangelium prophanant. Item Chrysostomi coutio de Magistratibus. *Graece.* —— Typis Melch. Lotteri iunioris Wittenbergae liber impressus est.

cc) *Fragmentum.*

1779, 8. *Του ἁγιου Γρηγοριου του θεολογου ἐκ του προς ἀςρονομους λογου. Graece.* —— V. *Ch. F. Matthaei* Lectiones Mosquenses. Vol. II. p. 38 sqq. Edidit Matthaei fragmentum e cod. Typograph. Synodalis Mosquensis.

2) Epistolae.

1528, 8. Gregorii Nazanzeni epistolae. —— Cum Basilii Magni epistolis. V. *ib.* I. Ce) 8).

1532, f. Gregorii Nazianz. dicti Theologi epistolae CCXLV. Graece. —— Cum Basilii Magni operibus. V. *ib.* I. Bb).

1597, 8. Gregorii Naz. epistolae aliquot, nunc primum editae opera Bonav. Vulcanii. —— Cum Theophytacti Simocattae Quaestionibus physicis. I.8.

1598, — 1602, — 1610, 8. Gregorii Nazianz. selectarum epistolarum libri IV. Ingolst. —— Rep. 1619.

1619, 12. D. Gregorii Nazianzeni, cognomento Theologi, Selectarum Epistolarum libri IV Graecolatini. Additis nonnullis ex Anthologia Graecorum epigrammatis. Editio quarta. Ingolst., Ex Typographeo Ederiano.

3) Poemata.

aa) *Plura.*

1504, 4. Gregorii Nazanzeni Carmina, cum versione latina. *In calce f.* 229: Venetiis ex Aldi Academia mense Iunio. M. DIIII. —— 230 non num. *ff. F.* 230*b* insigne Aldi typ. habetur. Alia 4 *ff.* (quae tamen saepe desunt) sequontur, quorum duo priora textos emendationes (non *errata*), duo posteriora autem tabulam argomenti continent. Gregorii carmina efficiunt volumen III. collectionis Poetarum christianorum ab Aldo editorum. Quod ad exteriora adtinet, adnotandum est, textum graecom ab versione latina separari posse, ita ut seorsim saepe occurrant. Quo factum est, ut media in plagula quaque duae paginae vacent. Hoc autem spatium evangelio Ioannis a cap. I — VI. graece primum impresso Aldus explerit, et in infima qoaque pagina, spectans ad Gregorium, scripsit: *Quaere reliquum in medio sequentis quaternionis.* Deinde in indice indicat, se reliquam evangelii partem propediem editurum esse una cum Nonni Panopolitae in Ioannem paraphrasi. Sed promissis noo stetit. Lucolenter hanc rem exposuerunt *Renouard* in Annales de l'imprimerie des Aldes (edit. II.) T. I. p. 108 sq. et *Meusel* in Litterarisches bibliographisches Magazin P. I. p. 197.

(1565,) 8. Divi Gregorii Nazianzeni Episcopi graeca et sancta carmina. Cum latina I. Langi interpretatione. Einsdem Langi poemata aliqua christiana. Basil., Oporin.

1568, 32. Gregorii Nazianz. Odae aliquot. Graece, nunc primum in lucem prodeuntibus Latinam versionem adjunxit Fr. Portus. —— Com Synesii hymnis. Excud. Heor. Stephanus. Rep. 1570, 1586 et 1618.

1570, 8. *Γρηγοριου του Ναζιανζηνου ᾠδαι τεσσαρες.* Graece et latine. —— Cum Synesii hymnis. Paris., apud I. Benenatum. —— *V.* 1568 et 1586.

1582, 4. Gregorii Nazianzeni poematum quaedam selectiora. Graece. Rostoch.

1582, 16. *Edmondi Augerii* catechismus parvus, hoc est, summa doctrinae catholicae, Graecè & Latinè: accesserunt aliquot hymni & versus Clementis Alexandrini, Gregorii Nazianzeni, & Synesii Cyrenensis, Graecè & Latinè. Lugd., Ioan. Stratius.

1586, 8. Gregorii Nazianz. odae quatuor, Graece. —— Cum Syoesii ndis. Paris. ap. Fed. Morel. *V.* 1568 et 1618.

1590, 8. S. Gregorii Nazianzeni Carmina selecta, (*ab Hier. Bruxello S. I. edita.*) Cyrilli Alexand. de plantarum et animarum proprietatibus liber, nunc primum in lucem editus. Synesii hymni X. Clementis Alex. hymnis. Romae, Zanetti.

1591, 8. Gregorii Naz. Arcana, s. de principiis versus 482 cum paraphrasi graeca Nicetae; eiusdem carmen contra Apollinarium; item de poematis, a se editis, et quaedam alia. Graece nunc primum publicata studio et opera Dav. Hoeschelii. LB., ex offic. Plantin.

1596, 8. S. Gregorii, Nazianzeni, tetrasticha, disticha, monosticha & carmina, cum versione Latina è regione, ex interpretatione Erhardi Hedenexii. —— Com Nonni Panupolitani paraphrasi Ioannis. Basil.

1600, 8. Gregorii Nazianz. Carmina quaedam breviora et selectiora, Graece. edidit Pet. Tarnovius. Rostochii.

1603, 12. *Γρηγοριου του Ναζιανζ. του Θεολογου ᾠδαι τινες και τἀλλα τινα.* Gregorii Nazianz. Theologi Odae aliquot et quaedam, omnia sedulo recognita et notis quibusdam illustrata. Graece et latine. —— Cum Syoesii hymnis. Turnoni.

1614, f. Gregorii Nazianzeni Odae, Graece et Latine. —— Inter Poetas Graecorum. (Genev.) T. II. p. 185 sqq.

1618, 12. Gregorii Naz. Odae quatuor; graece Latina Fr. Porti interpretatione recognita. —— Cum Synesii hymnis. Paris., ap. Th. Morel. —— In hac editione oda quarta primum integra prodiit, cum editoris versione latina. In prioribus editionibus versus tantum sedecim legebantur, itaque oda plusquam duodenis partibus mutila erat.

1630, 8. Gregorii Naz. gnomica tetrasticha, disticha, monosticha, pro ludo Hannouerano, cum paraphrasi latina. Goslar.

1647, 8. Gregorii Naz. poemata quaedam, graece et latine. Lunaeb.

1696, 4. Gregorii Nazianz. Cygnea inedita. Graece et Latine. —— V. *Tollii* Insignia Itin. Ital. (Trj. ad Rh.) p. 1—105. Rep. 1709.

1709, 4. —— In *L. Antonii Muratorii* Anecdotis graecis. (Patav.) p. 1 — 127.

1718, 12. Gregorii Nazianzeni Poematia plurima, graece cum versione la-

tina et cum notis grammaticis, gallice scriptis Dionysii Gaullyer. Paris., I. Bapt. Brocas.

1762, 8. Gregorii Nazianz. Epigrammata antea ab Muratorio graece edita, cum Salvini versione latina metrica, variantibus aliquot lectionibus et notis, edidit Angel. Maria Bandini. —— In Monumentis Graecae veteris Ecclesiae. (Flor.) T. II. p. 113 sqq.

1813, 8 mai. Gregorii Nazianzeni epigrammata multo auctius e cod. Vatic. quam ante Muratori edidit. —— In *F. Jacobsii* Anthologia Palatina. Vol. I. p. 539—604.

1815, 8. Gregorii Nazianzeni Epigrammata Selecta quaedam; recensuit H. S. Boyd. —— *V.* Classical Journal. no. XV. p. 31 sq.

bb) *Singula.*

1a) Oda de se ipsa.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. *Γρηγοριου του Θεολογου, επισκοπου ναζιανζου, περι των καθ' ἑαυτον, ἐπη, δι' ὡν παροξυνει λεληθοτως ἡμας προς τον ἐν χριςῳ βιον.* —— 23 pp. Bibl. sen. Lips. hanc editionem, quam nusquam inveni commemoratam, adservat.

β) Cum a. et l. notitia.

1571, f. *Γρηγοριου του Ναζιανζηνου εις τον ἑαυτε βιον προς τον δημον της Κωνςαντινοπολεως.* Gregorii Nazianzeni poema de vita sua, scriptum ad Pop. Constantinopolitanum Io. Leuuenklaio interprete. Graece et Latine. —— In editione Operum omnium latine versorum. Basil. in 17 foliis praefixis, post alia 6 *ff.* praefixa.

1597, 8. Gregorii Nazianz. Ode jambica de se ipso, Graecè; hactenus in plerisque editionibus inchoata tantum, nunc absoluta & integra. Lutetiae, apud Fed. Morellum architypogr. reg.

2b) De principiis.

1591, 8. S. Gregorii Nazianz. Arcana seu de Principiis Versus CCCCLXXXII. Graece, cum paraphrasi graeca, & alia eiusdem Carmina Edidit Dav. Hoeschelius. LB., Plantinus.

1645, 8. Gregorii Nazianzeni Cognomine Theologi *Ἀποῤῥητα* seu Arcana. Cum paraphrasi graeca. Antehac a Dav. Hoeschelio publicata iam vero recognita et latina interpretatione nec non altera latina eaque metrica cuiusdam paraphrasi donata. Studio Ioa. Hornschuchii. Lips.

3c) Parabolae et miracula.

1523, 4. Gregorii Nazianzeni Miracula secundum Matthaeum Carmine Graeco cum Translatione Latina. —— In Evangelica Historia ex quatuor Evangelistis. Aug. Viodel., expensis Sigism. Grimm.

1529, 4. Parabolae & miracula. —— *V.* supra Epiphanius. I. Cc) 2). Alia editio, quam Panzer in Annal. typ. T. IX. p. 193 no. 119 sine a. et l. notitia citat, eadem est ac commemorata.

4d) Definitiones rerum.

1591, 8. S. Gregorii Nazianzeni Definitiones rerum simplices: Graece nunc primum ex augustana Bibliotheca editi a Danide Hoeschelio, cum eiusdem Hoeschelii notis, & latina versione Ioannis Leunclauii. Heidelbergae cIↄ. Iↄ. XCI. —— 46 pp. De hoc libello conf. Freytagii Adparatum litt. T. III. p. 583 sqq.

1599, 8. S. Gregorii Nazianzeni definitiones rerum simplices, Graece primum ex Aug. Bibl. editae a Davide Hoeschelio, cum ejusdem notis & latina versione Io. Leunclavii V. C. nunc recusae. Aug. Viodel. Ex officina Mich. Mangeri. MDXCIX. —— Sic hanc editionem indicat Zapf in Augsburgs Buchdruckergeschichte T. I. p. 191. Alia editio s. 1599, 8. sed sine l. notitia commemoratur in Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 359.

5e) Adversus mulieres.

1588, 4. S. Gregorii Nazianzeni carmen adversus mulieres ambitiosius se adornantes. Graece. Paris., e typographia Steph. Prevosteau. M. D. LXXXVIII.

6f) Sententiae.

α) Sine a. notitia.

—, 8. Gregorii Nazianz. Sententiarum Spiritualium libelli III. Graece et latine, per Ioan. Lang. Basil.

β) Cum a. notitia.

1561, 8. Gregorii Naz. Sententiarum spiritualium libelli III. Graece et latine. Basil. —— Hae duae priores editiones in catal. bibl. Upsal. T. I. p. 358 indicantur.

1568, 8. Sententiae & regulae vitae, ex Gregorii Nazianzeni scriptis collectae, Graecè; ejusdem iambi aliquot,

Graecè, nunc primum editi studio Ioannis Sambuci. Antuerpiae, Christoph. Plantinus.

1579, 4. Gregorii Nazianzeni Sententiae, Graece. Lutet., ex offic. Fed. Murelli.

1585, 8. Gregorii Nazianzeni Sententiae tetrastichis iambis comprehensae, Graece. Lutet., e Typogr. Steph. Prevosteau.

1636, 8. — sententiae per ordinem Alphabeti. Colon. —— Sic s. v. Gregorius Nazianzenus in Bibl. Barber. T. I. p. 493 citantur.

1656, 8. S. Patris Gregorii Nazianzeni Theologi Sententiae Murales In usum Inventutis scholasticae Graeca discentis seorsim Excusae. Goettingae, Excudit Iustus Nithmann. Anno M. DC. LXVI. —— 20 pp.

7g) Christos patiens.

1542, 8. S. Gregorii Nazanzeni Theologi, tragoedia, Christus patiens, Graece. Romae per Antonium Bladum.

1544, 8. S. Gregorii Nazanzeni, Theologi, tragoedia, Christus patiens, Graece. Lovanii. Rutgerus Rescius.

1544, 8. — Paris., ex officina Christiani Wecheli. M. D. XLIIII.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1550, f. D. Gregorii Episcopi Nazianzeni Opera quae quidem extant, latine. Basil., apud I. Heruagium.

1569, f. D. Gregorii Nazianzeni opera cum Nicetae Serronii commentariis, quibusdam Pselli enarrationibus, & Nonni opusculo in invectivas adversus Iulianum (*Apostatam*); Omnia nunc primum Latina facta Iacobi Billii Prunaei S. Michaelis in Eremo abbatis diligentia & labore, cum ejusdem brevibus scholiis. Parisiis, apud Ioannem Benenatum. —— Interpres, ut in epistola ad Lectorem profitetur, codice mstu pervetusto usus est; qui, praeter epistulas et versus, omnia Gregorii opera continebat. Tragoediam inscriptam: Christus patiens versibus latinis Cl. Roilletus reddidit; reliqua autem carmina ipse Billius eodem modo et ligata et soluta oratione vertit. Ceterum in alia epistola ad Lectorem (p. 770) Billius de editione poematum Aldina grave iudicium tulit, dicens: „Aldus Manutius, vir de literis & literarum studiosis optime meritus, poetica omnia Nazianzeni opera, excepta tragoedia, ita transtulit, ut singula verba Latina Graecis ex adverso respondeant. Molestum sane negotium, majorisque taedii, quam laboris, & in quo non mirum videri debeat, hominem, qui cum verbis colluctari misere necesse habeat, interdum ambigua vocum significatione falli, praesertim in eo scripti genere, quod allusionibus scatet: ex quarum cognitione vera & germana dictionum significatio percipienda est. Ex quo effectum est, ut nonnunquam etiam significationem pro aliâ acceperit. Ut cum ἐκλίνας vertit, *declinasti*, ἄπτεσθαι *attingit* etc. cùm tamen hic κλίνειν significet *in fugam vertere*, ἄπτεσθαι *accendi* etc. Quarum rerum te, amice lector, admonendum non duxissem, nisi Hervagius hos errores, & praeter hos etiam alios in sua editione retinuisset, imò etiam eos, qui operarum incuria & oscitantia inter excudendum irrepserant (neque enim eos Aldo ductiss. viro asscribere libet nec decet) quales sunt divinis pro diurnis, *inspiratus* pro *insperatus* etc. multique alii ejusdem generis, quos miror ita conniventer ab Hervagio fuisse transmissus.“ Haec, ut illa Maittaire in Annal. typ. T. III. p. 747 refert, recipienda duxi. In epistolis vertendis Billius, destitutus codicibus, usus est editione Basilii M. Frobeniana; sed multa, quae ibi prave leguntur, vertendo correxit. Rep. 1583.

1571, f. Opervm GREGORII NAZIANZENI Tomi tres, Ancti nunc primùm Caesarii, qui frater Nazianzeni fuit, Eliae Cretensis Episcopi, Pselli, & ipsius Gregorii librorum aliquot accessione. Qvorvm editio diuturnis uigilijs, summaq; fide, quà interpretationem, quà ueteres ad libros collationem, elaborata est per Ioannem Levvenklaivm. Nec deinceps aliam exspectari locupletiorem posse, de prooemio Lector intelliget. Additae sunt Annotationes, & Index quum Locorum S. Scripturae obiter explicatorum, tum Rerum & uerborum locupletissimus. — Cum priuilegio Imp. Maiestatis in annos X, & Regis Galliarum in annos IX. BASILEAE, EX OFFICINA HERVAGIANA, per Eusebium Episcopium. MDLXXI. —— 32 *ff.* praefixa, 1170 pp., et 6 *ff.* continentia: Ioannis Levvenklaii annotationes in G. Nazianzeni libros, ab ipso praesertim versos, quibus loca mo-

tilata integritati suae restituuntur, depravata corriguntur, uarietas denique lectionum è uetustis codicibus indicatur. 36 *ff.* indicem continentia. Bibl. acad. Lips.

1583, f. Gregorii Nazianzeni Opera, latine per Iac. Billium. Paris., apud Sebast. Nivellium. —— Haec editio est secunda Billii recognitio. *V.* 1569.

1612, f. Sancti GREGORII NAZIANZENI, cognomento Theologi, opera. Nunc denuò edita, subsidio & liberalitate Reuerendiss. Episcoporum, & Cleri uniuersi Franciae Regni. Iac. Billivs Prvnaevs, S. Michaelis in Eremo Coenobiarcha, cum mss. Regiis contulit, emendauit, interpretatus est, vna cum doctissimis Graecorum Nicetae Serronij, Pselli, Nonij, & Eliae Cretensis commentariis. Aucta est haec editio aliquammultis eiusdem Gregorij Epistolis nunquam antea editis, ex interpretatione Fed. Morelli Professoris & Interpretis Regij. Antverpiae, Apud Ioannem Keerbergium. M. DCXII. —— In hac editione Gregorii carmen de se ipso latine tantum extat. Ceterum nusquam hanc editionem commemoratam inveni. Bibl. sen. Lips.

Bb) *Opera plura.*

1508, 4. Hi sunt in hoc codice libelli X. diui Gregorii Nazianzeni. Apologeticus Lib. I. De Epiphaniis siue natali Domini; de Luminibus, quod est de secundis epiphaniis; de fide Liber I. De Nicaena fide; de pentecoste et Spiritu S. et semet ipso, ex agro reuerso; de dictis Hieremie presente imperatore; de reconciliatione et unitate monachorum; de grandinis vastatione; de arrianis quod non liceat sp et publice de deo contendere. *In fine:* Explicit liber — translatus a quodam Rufino. Impressus Argentinae per Joannem Knoblouch. Anno MDVIII. Hilarii. —— Praefatus est Adelphus Mulingius. Harlesius in Fabricii Bibl. Gr. I. c. p. 392 multo accuratiorem notitiam tituli, quam Panzer in Annal. typ. T. VI. p. 41 no. 120, dedit. Bibl. acad. Erlang.

1532, f. D. Gregorii Nazianzeni, cognomento Theologi, orationes XXXVIII, tractatus, sermones, & libri aliquot, Latinè, Bilibaldo Pirckheymero, Ruffino Presbytero, & Petro Mosellano, interpretibus, ex editione Straub & Desideri Erasmi. Parisiis, Claudius Chevallonius.

Cc) *Opera singula.*

1) Orationes.

aa) *Plures.*

1512, f. Gregorii Nazianzeni theologi in Gregorium Nyssenum fratrem Basilii magni, cum altero die electionis suae ad confirmandum ipsum superueniret oratio. *Interpres Ioannes Cong. Ord. Praedic. nuncupavit Thomae Truchses Ecclesiae Nemetensis scholastico.* Basileae MDXII. —— Sic hanc editionem indicat Panzer in Annal. typ. T. VI. p. 189 no. 109.

1519, 4. De Amandis pavperibvs, Gregorij Nazãzeni Episcopi & Theologi sermo. Eiusdem ad uirginem admonitorius. Eiusdem laudes Maccabaeorum. Interprete Io. Oecolampadio concionatore Augustensi. Cum priuilegio Imperiali. *In fine:* In officina excusoria Sigismundi Grimm Medici, ntq; Marci Vuyrsung Augustae Vindelicorũ. Anno salutifero. M. D. XIX. decimo quarto calen. Apriles. —— 31 non num. *ff.*, et 1 vac. *f.* Bibl. acad. Lips. et Erlang.

1519, 4. Divi Gregorii Nazanzeni Eruditi aliquot, et mirae frugis sermones — In Pascha — In dictum Matthaei, cum consummasset Ihesus sermones hos &c. Cap. xix. — Laudes Cypriani martyris. Oecolampadio interprete. Oratio Oecolampadij habita ad Clerum Augustensem, de expostulatione Christi cum Petro ablutionem pedum recusante. Cum priuilegio Imperiali. *In fine:* In officina Sigismundi Grimm Medicinae Doctoris, & Marci Vuirsung Augustae Vindelicorum, Anno virginei partus M. D. XIX. Die. XXII. Mensis Maij. —— 29 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1521, 4. D. Gregorii Nazianzeni theologi orationes sex in natalem salvatoris, in festum Epiphaniorum, in S. lavacrum, in S. resurrectionem, in S. Pentecosten, in Encoenia sive novum dominicum Bilibaldo Pirckheimero interprete. Impressum Norimbergae per Foedericum Peypus mense Martio MDXXI.

1528, 8. Gregorii Nazianzeni Orationes duae Iulianum Caesarem infamia notantes. Bilibaldo Pirckheymero interprete. Norimbergae per Fridericum Arthemisium MDXXVIII.

1531, f. D. Gregorii Nazianzeni orationes XXX, Bilibaldo Pirckheimero interprete, nunc primum editae, quarum catalogum, cum alijs quibusdam; post

epistolam DES. ERASMI ROTER. nidehis. FRO || BEN. Basileae, in officina Frobeniana, anno M. D. XXXI. mense Septembri. Cum priuilegio Caesareo ad sexennium. — 4 ff. praefixa, 304 et 126 pp. et 1 f. cum subscriptione, quae eadem est ac data inscriptio, et Frobeni insigne typ. Bibl. acad. Lips.

1573, 8. D. Gregorii Nazianzeni, Theologi, orationes III, Apologeticus de amore erga pauperes, & in natalem diem Salvatoris nostri, Latine, ex interpretatione & cum scholiis Iulii Gabrielii Eugubini. Accedunt emendationes, sive variae lectiones in S. Gregorii Nazianzeni omnia scripta, ex antiquiss. exemplaribus collectae. Antuerpiae, ex offic. Christoph. Plantini.

bb) *Singulae.*

1a) In Gregorium Nyssenum.

1512, f. Gregorii Nazianzeni in Gregorium Nyssenum oratio. — Cum Gregorii Nysseni libris de homine, Argent. V. *ib.* II.

2b) In Natalitia Christi festa.

1518, 4. D. Gregorii cognomento Theologi episc. Nazianzeni in Natalitia Christi festa sermo, Petro Mosellano interprete. *In fine:* Impressum Colonie apud Nicolaum Caesarem Anno salutis. M. D. XVIII. Pridie calendas Augusti.

3c) De officio Episcopi.

1529, 8. Gregorii Nazianzeni de officio Episcopi Oratio. Bilibaldo Pirckheymero interprete. MDXXIX. Excudebat Foedericus Peypus Impensis providi viri Leonardi de Aich.

1529, 4. B. Gregorii Nazanzeni de Officio Episcopi Oratio, Bilibaldo Pirckheymero interprete. Norimbergae apud Io. Petreium. MDXXIX.

4d) De moderanis disputationibus.

1519, 4. S. Gregorii Nazanzeni de moderandis disputationibus Sermo, Ioanne Oecolampadio interprete. Augustae Vindelicorum per Sigism. Grimm & Matthaeum Wirsung 1519.

1521, 4. De moderandis disputationibus Gregorii Nazianzeni sapientissimus sermo; Ioanne Oecolampadio interprete. *In fine:* Augustae Vindelicorum In officina Sigismundi Grimm Medici atque Marci Vuirsung. Anno domini. M. D. XXI.

1521, 4. Gregorii Nazianz. Sapientissimus Sermo de moderandis disputationibus interprete Io. Oecolampadio. *In fine:* Basileae apud Andream Cratandrum Mense Septembri Anno M. D. XXI.

5e) In secunda Enceuia.

1519, 4. Gregorii Nazianz. Sermo in secunda Encenia, quae verna quoque dicuntur, Philippo Melanchthone interprete. Erphurdiae Matthaeus Maler excussit Anno MDXIX.

1519, 4. Gregorii Nazianzeni Sermo in secunda encaenia interprete Phil. Melancht. Hagenoae, 1519.

6f) De pauperibus amandis.

1550, 4. Gregorii Nazianzeni de pauperibus amandis Oratio, Latine, Petro Francisco Zino Veronensi interprete; Gregorii Nysseni in idem argumentum orationes duae, Latine, nunquam antehac neque Latine excusae, eodem interprete. Lutet., apud Vascosanum.

7g) In funere Basilii.

1662, f. Gregorii Nazianz. oratio in funere Basilii, Latine. — In Fr. Combefisii. Bibl. concionatoria. T. VI. p. 551 sq.

2) Epistolae.

1512, f. Gregorii Nazianzeni duae epistolae ad Themistium. — Cum Gregorii Nysseni libris VIII de homine, Arg.

3) De theologia libri.

aa) *Integri.*

1523, f. Divi Gregorii Theologi episcopi Nazanzeni, De Theologia libri quinq; nuper e Graeco sermone in Latinū, à Petro Mosellano Protegense traducti. IOAN. || FROB. *In fine:* Basileae apud Io. Frobenium, Anno M. D. XXIII. — 45 non num. ff., et 1 f. quod insigne typ. habet. Bibl. acad. Lips. Graece adiectum est hoe opus Luciani Icaromenippo. Compluti 1524, 4.

bb) *Delectus.*

α) Sine a. notitia.

—, 4. S. Gregorii Nazianzeni de Theologia Liber primus, Petro Mosellano interprete. Haganoae.

β) *Cum a. notitia.*

1519, 4. D. Gregorii Nazianz. de Theologia Liber unus Petro Mosellano interprete. Lipsiae per Melchiorem Lottherum MDXIX.

4) Carmina.

1a) De se ipso.

1598, 8. Gregorii Nazianz. carmen de seipso, Latinis jambicis versibus, ex Iac. Billii Prunaei interpretatione a F. Morello recognita. Lutet., apud Fed. Morellum architypogr.

2b) Adversus mulieres.

1600, 4. Gregorii Nazianzeni adversus mulieres ambitiosius se adornantes carmen Satyricum Latino carmine per Fed. Morel. Lutet., apud Claudium Morellum.

5) Metaphrasis in Ecclesiasten.

1520, 4. Gregorii Nazianz. Metaphrasis in Ecclesiasten, Interprete Oecolampadio. Aug. Vindel., in Officina Sigism. Grim Medici ac Marci Wirsung.

6) Liturgia.

1604, 4. S. Gregorii Theologi Liturgia, ex Arabico in Latinum conversa. —— Cum Basilii Magni Liturgia. V. *ib.* II. 5.

B. germanicarum.

Aa) *Opuscula integra.*

1) Orationes.

1a) Laudatio.

—, 4. Des Gregorius Naz. Lobrede auf Gorgonien, verdeutscht durch Gottfr. Meissner. Dresden bey Melch. Bergen. —— Prodiit sine a. notitia.

2b) Apologeticus.

1702, 8. Des Gregorius Verantwortung seiner Abdanckung, verdeutscht durch Gottfr. Arnold. —— Cum eiusdem versione germanica Macarii operum. (Goslar.) p. 252—306.

2) Epistolae.

1776, 8. Des Gregorius Nazianz. kürzere Briefe, nach dem Griech. von J. Jos. von Buol. Wien.

Bb) *Excerpta.*

1783, 8. Auszüge aus des Gregorius Nazianzenus Schriften, aus dem Griechischen übersetzt und erläutert von Ch. F. Rössler. —— *V.* eiusdem Bibliothek der Kirchenväter. (Lps.) T. VII. p. 217—310.

C. gallicarum.

1) Orationes.

aa) *Plures.*

1693, 8. Sermons de S. Gregoire de Nazianze, surnommé le Theologien, traduits du Grec, avec des notes (*par Nicolas Fontaine*). Paris, chez André. Pralard. *Voll. II.*

1701, 8. Sermons de S. Gregoire de Nazianze, trad. par l'abbé J. B. Morvan de Bellegarde. Paris. *Voll. II.*

1735, 12. Discours de St.-Grégoire de Nazianze, contre Julien l'Apostat (*traduit du grec en françois par l'Abbé Troya d'Assigny*). Lyon, Duplain.

1747, 12. Discours de S. Gregoire de Nazianze sur l'excellence du sacerdoce, et les devoirs des Pasteurs (*traduit du grec en françois, par l'abbé Troya d'Assigny*), avec des remarques critiques sur le texte du S. Docteur et les sentiments des autres saints Peres sur les mêmes points. Paris, chez Lottin. *Voll. II.*

bb) *Singulae.*

1615, 8. Homelie de S. Gregoire de Nazianze, de l'amour des pauvres, traduite de Grec en François par J. D. C. Paris, chez Franç. Julliot.

2) Epistolae.

1827, 8. Lettres de S. Gregoire de Nazianze, traduites du Grec. —— Cum Basilii epistolis. Paris.

3) Carmina.

aa) *Plura.*

1718, 12. Poëmes de S. Gregoire de Nazianze, traduits en latin, par Den. Gaulleyer; avec des notes grammaticales. Paris.

bb) *Singula.*

1779, 8. Poëme de St. Gregoire de Nazianze, sur les vicissitudes de la vie, trad. par Lefranc de Pompignan. —— *V.* eiusdem Mélanges de traductions. Paris.

4) Sententiae.

1576, 8. Les quatrins sententieux de S. Gregoire. —— *V.* Basilius Magnus. II. C. 4).

D. italicarum.

1) Orationes.

1569, 4. Due Orationi di Gregorio Nazanzeno theologo, In una de le quali, si tratta di quel che sia Vescouado, & quali debbiano essere i Vescoui. Ne l'altra, de l'amor verso i Poueri. Et il primo Sermone di S. Cecilio Cipriano sopra l'Elemosina. Fatte in lingua Toscaua dal Commendatore Annibal Caro. Con Privilegio di N. S. PP. Pio V. Et dell' Ill. Sig. di Venetia. In Venetia, Appresso Aldo Mannlio. MDLXIX. —— 4 *ff.* praefixa, 146 pp., et 1 *f.* quod errata continet.

1755 (*non* 1754). Due Orazioni di S. Gregorio Nazianzeno volgarizzate. In Verona CIƆIƆCCLV. per Antonio Andreoni Libraro su la via Nuova. Con Licenza de' Superiori. —— Orationes versae sunt in laudem Athanasii et Basilii. —— Etiam orationes versae leguntur in Selua d'Orationi di diversi Santi Dottori, Venetia, appresso i Gioliti 1598, 12.

1760, 8. Orazioni di S. Gregorio Nazianzeno; due contra Giuliano Imperatore; Al padre ed a Basilio dopo il ritorno dalla fuga. —— In collectione inscr.: Dieci Orazioni di tre eloquentissimi Padri Greci, volgarizzate da Giannantonio Deluca. Venezia, appresso Paolo Colombani.

2) Carmina.

1a) In laudem virginitatis.

Sine a. et l. notitia.

—, 4. Documenti di S. Gregorio Nazianzeno alle Vergini. —— Versio confecta est, ut Itali dicere solent „in versi sciulti endecasillabi". Interpres fuit abbas *Natal dalle Laste.*

—, 4. Canto di S. Gregorio Nazianzeno in lode della Virginità (*trad. dal* Ab. *Natal dalle Laste*).

2b) Contra feminas.

1670, 12. Il carme XIV. di S. Gregorio Nazianzeno contra le femmini, trad. —— In Liriche Parafrasi di D. Francesco Antonio Cappone Accademico Ozioso supra tolte le Ode d'Anacreonte. Venetia.

3c) Christus patiens.

1555, 8. Cristo paziente, Tragedia, tradotta in Italiano da Giovanni da Falgano. In Vinegia per il Torri. 1555.

3) Testamentum.

1677, 12. Il Testamento di S. Gregorio Nazianzeno volgarizzato da Agostino Coltellini Accademico Apatista. Fireuze per Gio: Gugliantini 1677. —— Interpres in calce testamenti nonnullas animadversiones, deinde duas breves epistolas Gregorii, alteram ad Eudoxium Sophistam, alteram ad Philagrium, adiecit. Graece editum est Testamentum e codice mutilato primum a Barnaba Brissonio in opere De formulis et solennibus populi romani verbis (Paris., 1582, f.; Francof., Wechel. 1592, 4. Deinde a eod. Palatino graece cum I. Leunclarii versione extat in Iure graeco romano, edito ab Marqu. Frehero (Francof. 1596, f.) T. II, p. 203. Etiam in editione a. 1610 Gregorii orationum in Iolianum extat, emendatius et cum notis non spernendis.

E. anglicarum.

Aa) *Opera integra.*

1) Laudatio Maccabaeorum.

1716, 8. St. Gregory Nazianzen's Panegyrick upon the Maccabees, translated into English, by Jeremy Collier. London.

2) Carmina.

1568, 8. Gregory Nazianzen, his Epigrams, and spirituall sentences. Translated by Tho. Drant. London, printed by Thomas Marshe.

Bb) *Excerpta.*

1737, 8. Translations from Gregory Nazianzen, by Mr. Jabez Hughes. —— *V.* eiusdem Miscellanies in Verse and Prose. Lond., printed by John Watts.

F. belgicarum.

De amandis pauperibus.

1699, 8. — Amsterd.

III. *Illustrantia Gregorium scripta.*

Scholia inedita in Carmina Gregorii Nazianzeni. —— In Catalogo sive Noti-

tia Msstorum, qui a E. D. Clarke comparati, in Bibl. Bodleiana adservantur. Pars prior. Oxon., typ. Clarendon. 1812, 4.

( ) Extrait d'une Lettre MS. sur l'epoque de la naissance de S. Gregoire de Nazianze. —— In Mémoires de Trevoux, *Mars* 1707, p. 74.

Gf. *Arnold*: Ueber Gregorius von Nazianz. —— *V.* eiusdem Kirchen- und Ketzer-Historie. T. III. p. 360 sqq.

Augusti: Quaestionum patristicarum biga. Vratisl., 1816, 4. —— Augusti tragoediam, quae inscribitur Christos patiens, Gregorio Nazianzeno tribuit, sed eiusdem sententiam Eichstädt impugnat.

Caes. *Baronius*: Vita Gregorii Nazianzeni, collecta ex ipsomet S. Gregorio et optimis Scriptoribus ecclesiasticis, cum Annotationibus praeviis Papebrochii. —— *V.* Acta SS. Antuerp. mensis Maii T. II. p. 373 sqq., conf. T. VII. p. 655.

Th. Pope *Blount*: Iudicia de Gregorio Nazianzeno. —— *V.* eiusdem Censuraoi celebr. authorum p. 244 sqq.

Gu. *Cave*: De vita et scriptis Gregorii Naz. —— *V.* eiusdem Historiam litter. Scriptorum eccles. T. I. p. 246 sqq.

R. *Ceiller*: Sur les oeuvres de Gregoire de Nazianze. —— *V.* eiusdem Histoire générale des auteurs ecclesiastiques. T. VII. p. 1 sqq.

J. *le Clerc*: Vie de S. Gregoire de Nazianze. —— *V.* eiusdem Bibliotheque universelle T. XVIII. p. 2—128. Haec vita germanice versa extat in Ioh. Clerici Lebensbeschreibungen einiger Kirchen-Väter o. Ketzer. (Halle 1721, 8) p. 415 sqq.

H. C. Abr. *Eichstädt*: Drama christianum, quod Χριστος πασχων inscribitur, num Gregorio Nazianzeno tribuendum sit, quaestionem proposuit. Jn., 1816, 4. —— Eichstädt contra Augustium negat tragoediam commemoratam Gregorio tribuendam esse.

Gf. *Hermant*: Vie de S. Gregoire de Nazianze. à Paris, 1674, 4.

Lambecius: De codicibus Gregorii Nazianzeni. —— *V.* eiusdem Commentaria. Vol. III. p. 374 sq. 455 sqq. 499 sqq. et *Kollarii* Supplem. ad Lambecii commentaria. p. 141 sqq.

Nath. *Lardner*: The History of Gregory Nazianzen. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History, Vol. IX. P. II. p. 127 sqq.

Iac. *Lechneri* Oratio de Gregorio Nazianzeno. Witteb., 1558, 8.

P. *Louvard*: Lettre, contenant quelques Remarques sur les oeuvres de S. Gregoire de Nazianze. —— In Nouvelles de la Republique des Lettres. An. 1704, Octob. p. 382 sqq.

Montfaucon: De codicibus Gregorii Nazianzeni. —— *V.* Bibl. Coislinianam p. 297 sqq.

Morelli: Animadversiones ad Gregorium Nazianz. —— *V.* eiusdem Bibl. MSt. gr. et lat. T. I. p. 68 sq.

Casim. *Oudini* Diss. de Vita et Scriptis S. Gregorii Nazianzeni. —— In eiusdem Commentario de Scriptoribus eccles. T. I. p. 614 sqq.

L. Ell. *du Pin*: Sur Gregoire de Nazianze. —— *V.* eiusdem Nouvelle bibliotheque. T. II. p. 201 sqq.

Andr. *Rivini* Epistola ad Ioh. Hornschuchium, in qua varia de Gregorio Nazianzeno iudicia et elogia percensentur. Lips., exscr. Timoth. Hoenius. 1644, 8.

Schroeckh: Ueber Gregorius von Nazianz. —— *V.* eiusdem Christliche Kirchengeschichte. T. XIII. p. 275—466.

I. Gf. *Schuparti* Dissertatio de Gregorio Nazianzeno, cognomento Theologo, theologis ad imitationem proposito. Giessae, 1721, 4.

J. Sal. *Semler*: De Gregorii doctrina et Placitis. —— *V.* eiusdem Prolegomena ad Baumgartenii Theologiam polemic. T. III. p. 169 sqq.

G. *Stolle*: Ueber Gregorius den Nazianzener. —— *V.* eiusdem librum: Nachricht von dem Leben der Kirchenväter, p. 404 sqq.

Ch. *Thomasius*: De Gregorio Nazianzeno. —— *V.* eiusdem Observationes selectas ad rem litterar. spectantes. T. III. p. 360 sqq.

C. *Ullmann*: Gregorius von Nazianz, der Theologe; ein Beitrag zur Kirchen- und Dogmengeschichte des vierten Jahrhunderts. Darmst., Leske. 1825, 8. —— XIV, 568 pp. 3 *Th.*

GREGORIUS Nyssenus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 143 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 98 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1615—1618, f. S. Patris nostri GREGORII episcopi Nysseni, fratris Basilii Magni, opera omnia qvae reperiri potvervnt, Graecè & Latinè nunc primum

ex Mnss. codd. in lucem edita, & in duos tomos diuisa. Additae sunt variae doctiss. virorum Notae, quibus cùm interpretatio vetus quorundam librorum emendatur, tum noua reliquorum illustratur. Cum indicibus locorum sacrae Scripturae & rerum memorabilium. Parisiis, Apud Clavdivm Morellvm, via Iacobaea, ad insigne Fontis. CIƆ.IƆC.XV. Ex regis privilegio. *Voll. II. Adiungendam est editioni:* Appendix ad sancti GREGORII episcopi Nysseni opera graece et latine, non ita pridem evvlgata. Editore & partim quoque interprete Iacobo Gretsero Societatis Iesv Theologo. Parisiis, Somptibus Clavdii Morelli, via Iacobaea, sub insigni Fontis. CIƆIƆCXVIII. Cvm privilegio regis. —— Rep. 1638.

1638, f. *Του εν αγιοις πατρος ημων ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ επισκοπου Νυσσης τα ευρισκομενα.* Sancti Patris nostri GREGORII episcopi Nysseni opera. Nvnc denvo correctivs et accuratius edita, aucta, & Notis, nec non Indicibus necessariis ornata, & in tres Tomos distributa. Parisiis, sumptibus Aegidii Morelli, via Iacobaea, ad insigne Fontis, M.DC.XXXVIII. Cvm privilegio regis. *Voll. III.* —— Haec editio inferior est priori, ex qua repetita est. Bibl. sen. Lips.

Bb) *Opera plura.*

1593, 8. D. GREGORII NYSSENI OPVSCVLA QVINQVE: I. De professione Christiana. II. De perfectione, & qualem Christianum esse deceat. III. Anagogica vitae Moysis enarratio; qua vitae Christianae quidam is typus fuisse, ostenditur. IV. Contra Apolinarium (?). V. De Fide. Graecè nunc primùm edita studio & opera Davidis Hoeschelii, Augustani. LB., Ex officina Plantiniana, Apud Franciscum Raphelengium. clɔ. Iɔ. xcIII. —— 4 *ff.* praefixa, 184 pp. Bibl. acad. Lips.

1596, 8. D. Gregorij Nysseni Opvscvla nonavlla, nvnc primum in Lucem edita. Per R. P. Frontonem Ducaeum Societatis Iesv Theologum. Qvibvs accesservnt quaedam alia eivsdem D. Gregorii ex Bibliotheca Bauarica Serenissimi Principis Gvlielmi vtriusque Bauariae Ducis, &c. Indicem opusculorum reperies post Praefationem. Cum gratia & priuilegio Caesareae Maiestatis. Ingolstadii Ex Typographia Davidis Sartorii. Anno M.D.XCVI. —— 3 *ff.* praefixa, 143 pp. Bibl. sen. Lips.

1698, 4. D. Gregorii Nysseni Antirrheticus adversus Iudaeos; nova laudatio S. Stephani; Sermo de Spiritu S.; Epistolae XIV. Omnia Graece, cum interpretatione Latina et notis Laurent. Alexand. Zacagnii. —— *V.* eiusdem Collectanea Monumentorum veterum Ecclesiae Graec. (Rom.) T. I. p. 123—400.

1788, f. D. Gregorii Nyss. opuscula quaedam. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. III. p. 385 et VI. p. 571.

Cc) *Opera singula.*

1) De virginitate.

1574, 4. D. Gregorii, Nysseni Antistitis, liber de virginitate, nunc primum editus, Graece & Latine, ex interpretatione & cum notis Ioannis Livineii. Antverpiae ex offic. Christoph. Plantiniana. —— Versio latina non omnibus satisfecisse videtur.

2) De hominis opificio.

1567, 8. *ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΥΣΣΗΣ ἐπισκοπου θαυμαστη βιβλος, περι κατασκευης ἀνθρωπου.* Opvs admirandvm GREGORII Nysseni Antistitis, de hominis opificio: Interprete Iohanne Levvenklavio: Annotationibus etiam necessarijs additis. Liber Medicinae Philosophiae, Sacrarumq. litterarum studiosis perutilis. BASILEAE PER IOannem Oporinum. *In fine:* Basileae, ex officina Ioannis Oporini, anno Salutis M. D. LXVII. Mense Augusto. —— 366 pp. et 8 *ff.* Bibl. acad. et sen. Lips.

3) De perfectione.

1574, 8. S. Gregorii Nysseni liber de perfectione, et qualem oporteat esse christianum, graece. Venetiis.

4) Hypotyposis.

1606, 8. D. GREGORII Nysseni de Scopo sev fine verae pietatis, & conuersatione religiosi coetus Christ. Hypotyposis sive Summaria descriptio Graece. Feder. Morellvs Interpres Regius, primus edidit, & Latine vertit Lvtetiae, Apud Federicum Morellum Architypographum Regium. M.DC.VI. Ex priuilegio Regis. —— 2 *ff.* praefixa, 36 et 28 pp. Bibl. acad. Lips. In hoc libro edendo

uno tantom codice, nec vetusta manu exarato usus est Morellus; adiutus autem est a Frontone Ducaeu.

5) Orationes.

aa) *Plures.*

1564, 8. *Του ἐν ὁσιοις πατρος Γρηγορια ἐπισκοπα νυσσης λογοι δυο, εἰς περι θεοτητος υἱα και πνευματος, ἑτερος εἰς το ἁγιον και σωτηριον πασχα.* Orationes duae S. Gregorii episcopi Nyssae, vna de filij & Spiritus sancti Deitate, altera dicta die Paschatos, conversae in Latinvm Sermonem a Joachimo Camerario Papebergensi. Lipsiae in officina Voegeliaua. Anno M. D. LXIIII. —— Bibl. sen. Lips.

1568, f. D. Gregorii Nyss. orationes de Occursu Iesu Christi, de Maria et Simeone, de Filii & Spiritus Sancti Deitate. Graece et Latine, interprete Laur. Gifano. Colon.

1587, 8. Gregorii Nysseni Homiliae in nativitatem Christi; in Memoriam Stephani primi martyris; in dictum Christi „Quatenus fecisti uni"; in psalmum VI. „de octava"; in S. Pascha; in Ascensionem Christi; in S. Baptisma. *Graece.* —— Inter *Ὁμιλιας θεοφορων τινων πατερων;* ab *Davide Hoeschelio* editas. (Augustae.) p. 103 sqq.

1617, 4. S. Gregorii Nysseni orationes III, nunc primum in lucem Graece & Latine editae studio Iac. Gretseri. —— Cum Anastasii quaestionibus. V. *ib.* I. 2).

1710, 8. *Του εν ἁγιοις πατρος ἡμων Γρηγοριου ἐπισκοπου Νυσσης. εις Πυλχεριαν Ἐπιταφιος, εἰς πλακιλλαν την Βασιλισσαν Ἐπιταφιος, εις τον μεγαν μελετιον Ἀρχιεπισκοπον Ἀντιοχειας Ἐπιταφιος, εις τους ἁγιους Τεσσαρακοντα μαρτυρας ἐγκωμιον, προτρεπτικος περι Μετανοιας.* —— In *Patusae* Encyclop. T. II. p. 156 sqq.

bb) *Singulae.*

1a) Adversos eos, qui castigationes aegre ferunt.

1550, 4. Gregorii Nysseni adversus eos, qui castigationes aegre ferunt, Oratio, Graecè & Latinè. Paris., apud Guil. Morelium, ad scholas Coqueretias.

1570, 8. Gregorii Nysseni adversus eos, qui castigationes aegre ferunt, Oratio, Graece & Latine. Paris., apud Io. Beue-natum.

2b) De resurrectione Domini.

1600, 8. D. Gregorii Nyss. de Domini Resurrectione oratio, Graece & Latine nunc primum prodit, interprete Fed. Morello, cum ejusdem notis. Lutet., ap. Fed. Morellum.

3c) In Petrum et Paulum.

1620, 8. D. Gregorii Nysseni oratio in Apostolorum Principes Petrum & Paulum; Alexandri, Monachi, encomium de inventione sanctae Crucis, cum Theodori Prodromi epigrammatibus in S. Crucem; Omnia Graecè & Latinè, ex editione Iacobi Gretseri, S. J. Ingolst., è typogr. Ederiana.

4d) In S. Pascha.

1626, 8. *ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ἐπισκοπου Νυσσης λογος εἰς το ἁγιον, και σωτηριον Πασχα.* S. Gregorii, Episcopi Nyssae, Oratio in S. Pascha, Graece, versione et paraphrasi Latina, itemque notis philologicis et theologicis illustrata ab Henr. Oelschlegelio. Dresdae, ap. Wolfg. Seiffertum.

5e) De deitate filij.

1591, 8. S. Gregorii de Deitate Filij, & Spiritus Sancti; graece edidit Dav. Hoeschel. August. Vindel.

6) Epistolae.

aa) *Plures.*

1528, 8. Gregorii Nazanzeni epistolae. —— Cum Basilii Magni epistolis. V. *ib.* I. Cc) 8).

1731, f. S. Patris nostri Gregorii, episcopi Nyssae, epistolae septem. (*Graece.*) Primo latine vertit, et edidit, commentariis nonnullisque animadversionibus adiectis, I. B. Caracciolus, C. R. in Pisano Lyceo publicus philosophiae Prof. Florentiae, typis magni Ducis, apud Tartinium et Franchinum. —— Praeter apotugiam pro Gregorio Nysseno, accedit syntagma varietatum lectionis ad epistolas Gregorii, ab Zacagnio editas, in quo usus est editor codicibus Vatic. et Mediceis. Epistolae autem posteriores non satis fide e codice mediceo descriptae sunt.

bb) *Singulae.*

1a) De euntibus Hierosolyma.

1551, 8. Gregorii Nysseni, de iis qui adeunt Hierosolyma, opusculum; Graece & Latine. Paris., apud Guil. Morelium.

1558, 8. S. Gregorii Nysseni liber, de iis qui adeunt Hierosolyma; Graece & Latine. Paris., apud Guil. Morelium.

1606, 8. D. Gregorii Nyss. Epistola de iis, qui adeunt Jerosolyma, Graecè, & Latine, juxta editionem Morellianam. Lutetiae, ex Typographia Roberti Stephani.

1607, 8. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ επισκοπου νυσσης περι των απιοντων εἰς Ἱεροσολυμα. GREGORII episcopi Nyssae de evntibvs Ierosolyma, Epistola. Latine versa, & Notis illustrata a Petro Molineo: cum eiusdem tractatu de Peregrinationibus: & altero de Altaribus & Sacrificiis Christianorum. Accedunt Indices locupletes. HANOVIAE Typis Wechelianis, apud Claudium Marnium & heredes Ioan. Aubrii. M.DC.VII. —— 103 pp., et 8 ff. indicem continentia. Bibl. acad. et sen. Lips.

1670, 8. *Io. Henrici Heideggeri* dissertatio de peregrinationibus religiosis. Adiecta est Gregorii Nysseni epistola de iis, qui adeunt Hierosolyma, graece et latine. Tiguri. —— Heideggerus hanc epistolam contra Gretserum Gregorio vindicavit.

2b) Ad Eustathiam, Ambrosiam et Basilissam.

1606, 8. Του εν ἁγιοις Γρηγοριου του Νυσσης προς Εὐσταθιαν, Ἀμβροσιαν και Βασιλισσαν ἐπιστολη. B. Gregorii, Nysseni, ad Eustathiam, Ambrosiam, et Basilissam epistola, Graece et Latine. Isaacus Casaubonus primum publicavit, Latine vertit et illustrauit notis. Lutetiae ex typographia Rob. Stephani.

1607, 8. Του ἐν ἁγιοις ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ του Νυσσης προς Εὐσταθιαν, Ἀμβροσιαν και Βασιλισσαν ἐπιστολη. B. GREGORII Nysseni ad Evstathiam, Ambrosiam & Basilissam epistola. Isaacvs Casavbonvs primum publicauit, Latinè vertit, & illustrauit Notis. Additi sunt Indices locupletes. HANOVIAE Typis Wechelianis, apud Claudium Marnium & heredes Ioan. Aubrii. MDCVII. —— 157 pp. et 1 f. Bibl. acad. Lips. *V.* infra III. *Gretserus.*

3c) Ad Letoium.

1620, f. S. Gregorii Nysseni epistola canonica ad Letoium, graece et latine cum Ioannis Zonarae et Theodori Balsamonis commentariis graecis. (Lutet. Paris.) T. II. p. 1036 sqq. Etiam in collectionibus Conciliorum Parisina regia (1644); Labbei et Cossartii (1671); Harduini (1715); et Mansi (1761) T. III.

1672, f. S. Gregorii Nysseni ad sanctum Letoium Melitenes Episcopum epistola canonica Graece et Latine, cum scholiis Theodori Balsamonis. —— In *Gu. Beveregii* Pandectis Canonum. (Oxon.) T. II. P. I. p. 151 — 164.

4d) Contra Apollinarium.

1725, f. S. Gregorii Epistola contra Apollinarium, ad Theophilum, graece et latine, interprete Fr. Turriano. —— In *H. Canisii* Lectionibus Antiq. (Amst.) T. I. p. 190 — 196.

7) De homine.

1536, 8. Gregorii Nyss. liber de homine, graece. —— Cum Gregorii Naz. orationibus. V. *ib.* I. Cc) 1) aa).

8) De resurrectione.

1722, 8. Gregorii Nysseni de Resurrectione dialogus, graece et latine et et cum variis lectionibus edidit I. Chph. Wolf. —— *V.* eiusdem Anecdota graeca. T. II. et T. III.

9) In psalmorum inscriptiones.

1600, 4. D. GREGORII episcopi Nysseni commentarius duplex in psalmorum inscriptiones. Nvnc primvm graece et latine ex Bavarica Bibliotheca in lucem depromptus a Iacobo Gretsero societatis Iesv Theologo. Accesserunt ex eadem Bibliotheca nouem orationes sacrae Leonis Imperatoris hactenus ineditae Ad Sereuissimum Principem Guilhelmum, &c. utriusque Bauariae Ducem, &c. Cum gratia & priuilegio sacrae Caesareae Maiestatis. INGOLSTADII Ex Typographia Adami Sartorii. Anno Salutis. M.DC. —— 6 ff. praefixa, 430 pp. Bibl. sen. Lips. *V.* 1740.

1740, f. — graece et latine. —— In *Iac. Gretseri* Operibus. (Ratisb.) T. XIV. P. I. p. 4 — 384.

10) De rebus liturgicis.

1560, f. Gregorii Nysseni Excerpta de rebus liturgicis, graece edita studio Claudii de Sainctes. —— Cum Iacobi, Basilii et Ioannis Chrysostomi liturgiis. Paris., Guil. Morelius.

11) Vita Gregorii.

1604, 4. Gregorius Nyssenus de vita S. Gregorii Thaumaturgi, graece cum versione latina et scholiis Edidit Gerard. Vossius. —— Ad calcem operum Gregorii Thaumatorgi. (Mogunt.) p. 234 sqq. Gentiani Herveti versio latina legitur apud Lipomannom et Surium in vitis Sanctorum, mens. Jul. III.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1562, — 1571, f. Gregorii Nysseni Opera, latine. Basileae. —— Pleraque scripta Laurentius Gifanus latine vertit.

1573, f. D. Gregorii, Nysseni Episcopi, opera omnia, Latine, ex interpretatione variorum virorum doctiss. recognita, quibusdam libris aucta, et in concinniorem ordinem digesta. Parisiis, Seb. Nivellius.

1603, f. — Paris. —— Haec editio, quam Fronto Ducaeus curavit, prioribus locupletior et accuratior est.

Bb) *Plura opera.*

1508, 4. *F. 1a:* Hi sunt in hoc Codice libelli X. diui Gregorij Nazanzeni Apologeticus. Liber. i. — De epiphanijs siue natali domini. — De luminibus. quod est de secundis epiphanijs. — De fide liber. i. — De Nicena fide: de penthecoste & spiritu sancto. — De semetipso ex agro reuerso. — De dictis hieremie presente imperatore. — De reconciliatione & vnitate monachorum. — De grandinis vastatione. — De arrianis q non liceat ſ.p & publice de deo cōtēdere. *In fine f. 100a:* Explicit liber. B. Gregorij Nazanzeni episcopi translatus a quodā Rufino. Impressus Argētine .p Joannē Kooblouch. Anno dñi. M.d.viij. Hilarij. *Infra insigne typ. cum litteris:* H K. —— 100 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips. [Huius editionis notitia iam supra exhibita errore hic iterata est.]

1512, f. DIVINI Gregorij Nyssae Episcopi qui fuit frater Basilij Magni LIBRI OCTO. I De Homine. II De Anima. III De Elementis. IIII De Viribus animae. V De volūtario et inuolūtario. VI De Fato. VII De Libero arbitrio. VIII De Prouidentia. IMPER. CAES. MAXIMILIANO. P. F. AVG. PATRI PATRIAE. LIBER TATISQVE ADSERTORI. BEAT. RHENANVS. F. C. *Haec f. 1a, ornamentis ligno incisis circumdata. Fo. LX.:* Hoc opus Basileae apud Dinum Dominicum habetur, quod speramus a Conone nostro (si per ocium licuerit) propediem tralatum iri. Vale rursus ac Salue. — Argentorati, ex officina libraria Matthiae Schurerij Selestensis, Artium Doctoris. Mense Maio. An. M. D. XII. T. O. REGNANTE IMP. CAES. MAXIMILIANO. P. F. AVG. P. P. —— 6 non num. *ff.* praefixa, LX num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1537 (*non* 1536), f. D. GREGORII episcopi Nysseni de Creatione hominis liber, supplementum Hexamerōn Basilij Magni fratris, Interprete Dionysio Romano Exiguo, nunc primum typis excusus. Item alia einsdem authoris opera: quorum catalogum proxima pagella reperies. Cum indice locupletissimo. COLONIAE, ex officina Melchioris Nonesiani, Anno M.D.XXXVII. Mense Martio. Cum priuilegio Caesareo ad Sexennium. *In fine:* COLONIAE, IN AEDIBVS MELCHIoris Nonesiani, Mense Martio, Anno M.D.XXXVII. —— 10 non num. *ff.* praefixa, XCIII num. *ff.* *F. 1b* leguntur haec: Contenta hoc volumine D. Gregorii episcopi Nysseni, de Creatione hominis liber I. interprete Dionysio Romano Exiguo, nunc primum typis excusus. Einsdem de philosophia libri octo, interprete Iohanne Conone Norimontano. I. de homine. II. de anima. III. de elementis. IIII. de viribus animae. V. de voluntario & inuoluntario. VI. de fato. VII. de libero arbitrio. VIII. de prouidentia. — Einsdem mystica Mosaicae vitę enarratio, perfectam formulam viuendi cuilibet Christiano praescribens, Georgio Trapezuntio interprete. — Basilij Magni de differentia Vsiae & hypostasis liber, ad Gregorium fratrem Nyssae episcopum, interprete F. Io. Conone. — Gregorij Nazianzeni theologi, in laudē Gregorij Nysseni oratio, interprete F. Io. Conone. — Einsdem sermo de moderandis disputationibus, interprete Iohanne Oecolampadio. Bibl. acad. Lips.

1553, 8. D. Gregorii Nyssae Pontificis, magni Basilii fratris, Doctissimvs in Hexaemeron Commentarivs, &c. Petro Francisco Zino, Veronensi, interprete. — Venetiis, in aedibus Pauli Manutii, Aldi filii, M.D.LIII. X. Cal. Septembris. —— 183 *ff.* Praemissa interpre-

tis epistola ad Petrum Contarinum complectitur 4 *ff.*, et signata est: „Romae, Kalendis Ianuarij, M.D.LIII. In hac unica Aldina eaque rarissima atque paucis visa editione praeter commentariam etiam alia Gregorii opuscula habentur. Editio Aldina a. 1550 non extat. Gregorii Opuscula repetita sunt a. 1574.

1574, 8. D. Gregorii Nysseni commentarius in Hexaemeron et Orationes XXI, Latine per Pet. Fr. Zinum. —— Cum Gregorii Thaumaturgi libro de Anima. Venetiis.

Cc) *Opera singula.*

1) De virginitate.

1562, 4. Gregorii Nysseni liber de Virginitate, à Petro Galesinio conuersus. — Romae, M.D.LXII. Apud Paulum Manutium Aldi F. —— 4 *ff.* praefixa, 90 pp. et 1 vac. *f.*

2) De vitae perfectione.

1517 (*non* 1527), 4. Gregorii Episcopi Nysseni Viri et vitae sanctitate et ingenii magnitudine inter Graecos Christianae professionis assertores praecipui de uitae perfectione, siue uita Moysi, Liber utilissimus, per Georgium Trapezuntium e Graeco in latinum conuersus, et iam primum in solidioris doctrinae studiosorum emolumentum, quam fieri potuit, castigatissima impressione uulgatus. *Sequuntur quatuor disticha Vadiani*: Quod sua Cornigero tribuerunt saecula Mosi *etc.* *In fine:* Impressum Viennae Pannoniae per Hieronymum Vietorem Expensis Leonardi et Lucae Alantsae fratrum. Mense Decembri Anno. M.DXVII.

1521, 4. GREGORII NYSSENI, uetustissimi Theologi, Mystica Mosaicae uitae enarratio, perfectam formulam uiuendi, cuilibet Christiano praescribens, Georgio Trapezontio interprete. Basileae, Anno, M.D.XXI. *In calce*: Basileae, in aedibus Andreae Cratandri, Mense Maio, Anno M.D.XXI. *Infra insigne typ.* —— Panzer (in Annal. typ. T. VI. p. 228 no. 407.) ipse editionem possidebat.

1575, 8. D. Gregorii Nyssae Pontificis, forma perfecti christiani hominis. Latine, ex interpretatione Petri Francisci Zini. —— Inter Exempla tria insignia naturae legis et gratiae. Venetiis, Bologninus Zalterus.

1585, 8. D. Gregorii, Nysseni Episcopi, tractatus de perfectione vitae christianae, Latine, ex interpretatione Maximi Margunii. Venetiis, Lorius de Loriis. —— Sic editio in Catalogue de la bibl. du Roi. Theol. T. II. p. 343 no. 230 indicatur.

3) De nomine christiano.

1585, 8. D. Gregorii, Episcopi Nysseni, tractatus de nomine Christiano, & de canonicis peccatorum remediis, Latinè, ex interpretatione Maximi Margunii. Venetiis, Lorius de Loriis.

4) De contemplatione Dei.

—, 8. S. Gregorii Nysseni tractatus de contemplatione Dei, & de modo quo homines inter se agere, & sibi invicem auxiliari debeant, Latine. Parisiis.

5) De immortalitate.

1557, 8. D. Gregorii, Nyssae Pontificis, dialogus de immortalitate animae, Latine, ex interpretatione Danielis Augentii. Parisiis, Aegid. Gorbinus.

6) De Abrahamo.

1606, 8. Gregorii Nysseni narratio historiae de Abrahamo Isaacum immolante, Latine, Adamo Theod. Sibero interprete. —— In eiusdem Orationibus. (Vitemb.) Vol. I. p. 171—177.

7) Orationes et homiliae.

aa) *Plures.*

1563, 4. Gregorii Nysseni Conciones quinque de Oratione Domini. Eiusdem Conciones octo de beata vita comparanda. Omnes a Petro Galesinio conuersae. His adiuncta est ab eodem Nysseni uita è ueteribus auctoribus collecta. — Romae, M.D.LXIII. Apud Paulum Manutium, Aldi F. —— 10 *ff.* praefixa, 164 pp. et in calce 2 *ff.*, quarum posterius vacat.

1550, 4. D. Gregorii, Nyssae Pontificis, orationes duae de pauperibus amandis et benignitate complectendis, nunquam antehac editae, Latine ex interpretatione Petri Francisci Zini. —— Cum Gregorii Nazianz. oratione eiusdem argumenti. Lutetiae. Editio Aldina a. 1550, quae a nonnullis commemoratur (in Serie dell' Edizione Aldine p. 90, Harless. in editione Fabricii bibl. gr. l. c.

p. 107 no. 16, et alibi.), non exstat, ut certe probavit Renouard in Annales de l'imprimerie des Aldes T. I. p. 351. Habentur autem hae orationes in editione Aldina Commentarii antea commemorati in Hexaemeron a. 1553.

1569, f. D. Gregorii Nyssae episcopi orationes II, de pauperibus amandis, Latine. —— Inter Monumenta Patrum orthodoxographa. (Basil.) T. II. p. 1780 — 1793.

bb) *Singulae.*

In Stephanum.

1617, f. Gregorii Nyss. homilia in St. Stephanum, latine ex versione Franc. Zini. —— Inter Vitas Sanctorum a Surio editas. ad 26. Decemb. Alia Gregorii homilia in Stephanum graece et latine edita est in Combefisii Auctario novo. T. I. p. 283.

8) Epistolae.

1584, 4. S. Gregorii Nyss. epistola canonica ad Letoium, cum notis Antonii Augustini. —— Cum Canonibus poenitentiatibus et Bedae ac Ratani libro poenitentium. Venetiis, Felix Valgrisius.

1624, f. Gregorii Nyss. epistola canonica, cum expositione Theodori Balsamonis. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. VII., et in Bibl. PP. a. 1575. *ib.* edita.

9) Catecheticus maior.

1568, 8. D. Gregorii, Nysseni episcopi, liber qui catecheticus major inscribitur, hoc est, institutio fidei christianae, Latine ex interpretatione Petri Morelli, Turonensis; Accesserunt D. Nicetae, Colossensis, D. Petri, Laodicensis, & D. Germani, Patriarchae Constantinop. opuscula nonnulla, recens è Graecis Latine facta. Parisiis, Gu. Chaudiere.

10) In psalmorum inscriptiones.

1585, 8. D. Gregorii, Nyssae episcopi, explicatio mystica in Psalmorum inscriptiones atque textus, Latine, ex interpretatione Maximi Margunii, Episcopi Cytherensis. Venetiis, Lorius de Loriis.

11) Excerpta Liturgica.

1562, 8. Gregorii Nysseni episcopi Excerpta liturgica, Latine. —— Inter Liturgias, sive Missas SS. Patrum., Antverpiae, Io. Stelsius.

B. germanicarum.

1) De pauperibus amandis.

—, 4. Heiliger Zwayer Priester Gregorij Nazianzeni vnd Gregory Nyssenj drey trellich vnd nützlich Predig, dass yederman die Armen Leüt lieb haben, vnd wohl halten solle, gemainer Christlichen Kirchen zu gut geetütscht durch Christophen Phreyslehen der Rechten Doctor vñ diser Zeit Official zu Wienn in Osterreich. — Gedruckt zu Wienn in Osterreich durch Raphael Hufthaller. —— Inter a. 1556 et 1562 impressus est liber, ut Denis in Wiens Buchdruckergeschichte p. 686 probavit. Eo enim tempore Hufhalter impressit.

2) Catecheticus maior.

1781, 8. Gregorius von Nyssa und Augustinus über den ersten christlichen Religions-Unterricht, aus dem griechischen und lateinischen übersetzt, mit Anmerkungen (*von Glauber*) Leipz. —— 20 *Gr.*

C. gallicarum.

Homilia in diem, qua Christus baptizatus est.

1606, 12. — trad. par Fed. Morelle. Paris.

D. italicarum.

De perfectione.

1575, 8. La Forma del perfetto huomo Christiano, descritta da S. Gregorio Vescovo Nisseno ad Olimpio Munaco. In Venetia. *In fine*: In Venetia appresso Francesco Rampazetto, MDLXXV. —— Pertinet ad: Il ritratto del vero & perfetto Gentil' huomo, espresso da Filone Hebreo nella Vita di Gioseppe Patriarca, e fatto volgare da M. Pier Fr. Zino.

III. *Illustrantia Gregorium scripta.*

( ) De Gregorio Nysseno commentarius historicus. —— In Actis Sanctorum. (Antuerp.) m. Mart. T. II. p. 44.

Gu. *Cave*: De Gregorio Nysseno eiusque scriptis. —— *V.* eiusdem Historiam litter. scriptorum ecclesiast. p. 217 sqq., et Antiquitt. patrum et eccles. T. II. p. 1136 sqq.

Fr. *Combefisius*: Castigationes in Gregorii Nyss. librum de opificio hominis, eiusque interpretem Leunclavium. —— In Basilio ab eodem recensito. T. I. p. 566 — 597. Combefisius codicibus Paris. usus est.

Iac. *Gretseri* Correctiones notarum Casauboniarum in epistolam Gregorii Nysseni ad Eustathiam, Ambrosiam et Basilissam. —— *V.* eiusdem Opera T. IV. P. II. p. 231 — 238.

Lambecius: Variae lectiones ad Gregorii Nyss. epistolam de iis, qui adeunt Hierosolyma, depromptae e codice msto Viudob. —— *V.* eiusdem Commentarius. T. V. p. 82 sq., ed. Kollar. p. 174 sqq.

Nath. *Lardner*: The history of Gregorius of Nyssa in Cappadocia. —— *V.* eiusdem Credibility of the Gospel History. Vol. IX. P. II. p. 153 — 165.

Casim. *Oudin*: De Vita et scriptis Gregorii Nysseni. —— *V.* eiusdem Commentar. de Scriptor. Ecclesiast. T. I. p. 583—614.

L. Ellies *du Pin*: De Gregorio Nysseno. —— *V.* eiusdem Novom bibl. auctorum eccles. T. II. p. 390 sqq.

Andr. *Riveti* animadversiones in Gregorium Nyssenum. —— *V.* eiusdem Critici Sacri libros V. ed. V. (Lps. et Francof., 1690, 8) p. 346 sqq. Contra Rivetum disputat Lambecius in commentar. Vol. IV. p. 71 sq.

Rösler: Ueber Gregorius von Nyssa. —— *V.* eiusdem Bibliothek der Kirchenväter. T. VII. p. 158 — 216.

GREGORIUS Palamas.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 454 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 494 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Prosopopoeia.

1553, 4. Gregorii Palamae Archiepiscopi Thessalonices prosopopoeïa mentis corpus accusantis, & corporis contra se defendentis, itemque iudicium sententia, Graece, ex bibliotheca regia. Paris., ex Adriani Turnebi officina. —— 44 pp.

2) In dominicam transfigurationem.

1672, f. Gregorii Palamae Orationes II in dominicam transfigurationem, Graece cum versione Latina Fr. Combefisii. —— *V.* eiusdem Auctarium noviss. (Paris.) P. II. p. 106 — 112.

3) Contra Acindynum.

1715, f. Gregorii Palamae librorum contra Acindynum argumenta, graece et latine. —— *V.* in *Bern. de Montfaucon* Bibl. Coislin. (Paris.) p. 156 — 170.

4) Encomium Petri.

1698, f. Encomium S. Petri Athonitae, auctore Gregorio Palama, Archiepiscopo Thessalonicensi, ex Ms. Graeco Card. Mazarini, nunc regio, interprete P. Conrado Ianningo. —— In Actis Sanctorum. (Antverp.) mens. Iun. T. II. p. 538 — 556.

5) Libri demonstrativi.

(1624), 4. *Γρηγοριου Παλαμα λογοι ἀποδεικτικοι δυο.* Graece. (*Londini.*) —— Cum Gennadii Scholarii Syntagmate et Maximi Margunii dialogo.

6) Theophanes.

1779, 8. *Γρηγοριου Ἀρχιεπισκοπου Θεσσαλονικης Θεοφανης ἢ περι Θεοτητος και του κατ᾽ αὐτην ἀμεθεκτου δε και μεθεκτης.* Graece e codice msto Mosq. edidit Ch. F. Matthaei. —— *V.* eiusdem Lectiones Mosqoenses. Vol. II. p. 7 — 38.

7) Homiliae.

1776, 8. Gregorii Thessalonicensis archiep. X orationes cum singulis Ioannis Chrysostomi et Amphilochii Iconensis. Accessit qvoqve fragmentvm Ioannis Damasceni. Ex qvinqve codicibus manuscriptis primvm edidit C. F. Matthaei *etc.* Impensis Ch. Rvdigeri Bibliopolae et Commissarii Vniuersitatis Caesareae Mosquensis. Typis Vniuersitatis Caesareae Mosquensis Anno 1776. —— 4 *ff.* praefixa, 158 pp.

II. *Editiones versionum.*

1) Prosopopoeia.

1553, 4. Gregorii Palamae Archiep. Thessal. prosopopeïa mentis corpus accusantis, & corporis contra se defendentis, itemque iudicium sententia, Latine. Paris., excudebat Guilielmus Morelius. —— 52 pp.

1589, f. — latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. IX.

1618, f. —— V. *ib.* (Colon.) T. XI.

1654, f. — latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. IX.

1677, f. —— V. *ib.* (Lugd.) T. XXVI. p. 199 — 209.

2) In dominicam transfigurationem.

1677, f. Gregorii Palamae Orationes III in dominicam transfigurationem, Latine Franc. Combefisiu interprete. —— In Bibl. Max. PP. (Lugd.) T. XXVI. p. 209—214.

III. *Illustrantia Gregorium scripta.*

( ) De Gregorio Palama Graecorum sententiae. —— In *Leonis Allatii* Graecia orthodoxa. T. I. p. 770 sqq.

Casim. *Oudinus:* De Gregorio Palama. —— *V.* einsdem Commentar. de scriptoribus eccles. T. III. p. 843 sqq.

H. *Wharton:* De Gregorio Palama. —— *V.* eiusdem Adpendicem ad Guil. Cavei hist. litt. scriptorum ecclesiast. T. II. p. 54 sq.

GREGORIUS Scholarius v. GENNADIUS.

GREGORIUS Thaumaturgus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 246 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 249 sqq.

I. *Editiones operum.*

Aa) *Opera omnia.*

1604, 4. Sancti Gregorii episcopi Neocaesariensis, cognomento Thaumaturgi, opera omnia, qvotqvot in insigniorihus, praecipue Romanis Bibliothecis reperiri potuerunt; Vna cum eiusdem Authoris Vita, graecè & latinè, Interprete, et scholiaste reverendo D. Doct. Gerardo Vossio Borchlonio, Germ. Praep. Tungrensi. Adiecta svnt Miscellanea Sanctorvm aliquot Patrum Graecorum & Latinorum, Omnia nunc primum in lucem edita, eodem D. Doct. Gerardo Vossio auctore & Collecture. Permissu Superiorum. Mogvntiae, Apud Balthasarvm Lippivm, sumptibus Antonii Hierat. Anno M. DC. IV. —— Bibl. sen. Lips.

1622 (*an* 1621?), f. SS. PP. Gregorii, Neo-Caesariensis Episcopi, cognomento Thaumaturgi; Macarii Aegyptii et Basilii Seleuciae Isauriae Episcopi, Opera omnia, quae reperiri potuerunt, nunc primum Graece et Latine coniunctim edita, variis interpretibus. Accessit Ioannis Zonarae expositio canonicarum epistolarum. Paris., sumptib. Mich. Sonnii. —— Alii etiam editionem a. 1626 indicant. Editio a. 1622 priori praeferenda est, quia locupletior et emendatior est.

1788, f. — graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. III. p. 385 sqq. T. XIV. p. 119 sqq.

Bb) *Opera singula.*

1) Panegyricus.

1722, 8 min. GREGORII Thaumaturgi Panegyricus ad Origenem. Graece et Latine. Recognitus, notis auctus, et omnibus, qui sapientiam, ut illi, christianam, vel cum lingua graeca vel etiam citra eam docent, discunt, et colunt, eo accommodatus instituto, cuius ratio in prooemio explanatur opera Io. Alberti Bengelii. Stutgardiae, sumtu Io. Benedicti Mezleri. A. MDCCXXII. —— 11 *ff.* praefixa, 242 pp. Etiam graece exstat panegyricus ad calcem Origenis contra Celsum, Lutet., 1587, 4; Aug. Vindel. 1605, 4; 1613, 8; et in editione operum Origenis per de la Rue T. IV.

2) Metaphrasis in Ecclesiasten.

1613, 8. D. Gregorii Neocaesariensis, dicti Thaumaturgi, metaphrasis in Ecclesiasten Salomonis, Graece & Latine; ex interpretatione Ioannis, Monachi Brigittani; cum notationibus & ex editione Andreae Schotti, S. I. Antuerpiae, Mart. Nutius.

1614, 8. — graece et latine. —— Cum Catenis Graecorum Patrum in proverbia Salomonis, latine, et Michaelis Pselli paraphrasi in canticum canticorum. Antverp., Gaspar. Bellerus.

3) Expositio fidei.

1614, 8. Gregorii Thaumaturgi doctrina de S. Trinitate, graece et latine, Nicolao Glasero interprete. —— Praemissa est Leonis M. epistola ad Flavium. (Hamburg., Paul. Langius.) p. 1—5.

1682, f. GREGORII Thaumaturgi Expositio fidei, graece et anglice. —— In *Will. Cave's* Lives of the Primitive Fathers. p. 267. Graece et germanice exstat in illius operis versione, T. I. p. 515 sq.

1718, f. — graece et latine. —— In S. Hippolyti Operibus. (Hamb.) Vol. II. p. 224.

1525, f. — graece et latine, cum explicatione. —— In *H. Canisii* Lectionibus

antiq. ex edit. Iac. Basnagii. (Amst.) T. I. p. 20—26.

1777, 8. — graece et germanice, una cum latina Rufini versione et notis. —— In *Roesleri* Bibliothek der Kirchenväter. T. II. p. 288 sqq.

1801, 4. — graece cum Rufini versione latina. —— In Fabricii Bibl. gr. edit. Harless. l. c. p. 253 sq. Etiam in editione vetere l. c. legitur.

4) Epistola canonica.

1624, f. Gregorii Thaum. epistola canonica de iis, qui in Barbarorum incursione Idolothyta comederunt, cum commentario Theod. Balsamonis. Graece et Latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. VII.

1672, f. S. Gregorii Thaumaturgi epistola canonica de iis, qui in barbarorum incursione idolothyta comederant, Graece et Latine, cum Scholiis Theodori Balsamonis et Ioannis Zonarae. —— In *Gu. Beveregii* Pandectis canon. (Oxon.) T. II. p. 24—35.

5) Anathematismi.

1725, f. Gregorii Thaumaturgi Episcopi Neucaesareae, duodecim Anathematismi, graece et latine cum explicatione. —— In *H. Canisii* Lection. antiq. (Amst.) T. I. p. 26—34. Adiectae sunt praeter Vossii observationes Basnagii animadversiones.

1734, f. — graece et latine. —— In *Iac. Gretseri* operibus. (Ratisb.) T. XV. p. 434—439.

6) De anima.

1715, f. (Gregorii Thaum.) Liber de anima ad Tatianum e codice msto edidit N. Nourrios. —— In Adparatu ad Bibl. PP. T. II. p. 734. In editione II. librum omisit.

7) Oratio.

1770, f. Gregorii Thaumaturgi orationem in omnes Sanctos, e cod. Naniano edidit Mingarellius. Bononiae. —— Ipse Mingarellius in Catalogo codd. graec. Nanian. p. 105 hanc editionem commemorat; praeterea nusquam eam indicatam inveni.

8) De Trinitate.

1604, — 1608, 8. Fragmentum S. Gregorii, de Trinitate, edidit Wegelinus. —— Cum Cyrilli Alex. libro de Trinitate. V. *ib.* I. Bb) 8).

9) Fragmenta.

1781, f. Varia fragmenta Gregorii Thaum. —— In Veterum Patrum ecclesiasticorumque scriptorum Analectis novis. (Venet.) no. 2.

II. *Editiones versionum.*

Aa) *Opera omnia.*

1618, f. S. Gregorii Thaumaturgi opera omnia, latine ex versione Gerar. Vossii. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. III.

1677, f. —— In Bibl. PP. (Lgd.) T. III. p. 299—335.

Bb) *Opera singula.*

1) Metaphrasis in Ecclesiasten.

1520, 4. In ecclesiastem Salomonis metaphrasis divi Gregorii Neocaesariensis Episcopi, interprete Oecolampadio. Libellus hic breuis quidem est sed valde utilis, ut uit divos Hieronymus. *In fine:* Augustae Vindelicorum excusa in officina Sigismundi Grimm medici, ac Marci Vuirsong Anno dñi. M. D. XX.

1520, 4. In Ecclesiasten Salomonis Metaphrasis Divi Gregorii Neocaesarieosis Episcopi, interprete Oecolampadio: Ex secunda editione una cum P. Mosellani epistola ac ipsius D. Gregorii Vita ex Soida eodem P. Morell. interprete. *In fine:* Lipsiae ex aedibus Valentini Schoman Anno domini Millesimo quingentesimo vigesimo.

1536, 8. S. Gregorii, Neo-Caesariensis episcopi, in Ecclesiasten Commentariolus, latine I. Oecolampadio interprete. —— Cum Olympioduri Scholiis in Ecclesiasten (Basil., ap. I. Bebelium.) p. 225—234.

1550, f. —— In Micropresbytico. (Basil.) p. 119—126.

1569, f. —— Inter Monumenta Patrum Orthodoxographa. (Basil.) T. II. p. 944—952.

2) Epistola canonica.

1550, f. S. Gregorii Thaumaturgi de iis, qui in captivitate idolis sacrata comederunt, et alia quaedam commiserunt, epistola canonica, Latine, Io. Oecolampadio interprete. —— In Micropresbytico. (Basil.) p. 127—129.

1569, f. —— Inter Monumenta Patrum orthodoxographa. (Basil.) T. II. p. 22 sqq.

Extat etiam in Bibl. PP. Paris., 1575, atque inter Canones poenitentiales, Venetiis 1584, 4. et Paris., 1641, f.

3) Anathematismi.

1606, f. S. Gregorii Thaum. Anathematismi, latine ex Turriani versione. — In *Ant. Possevini* Adparatu sacro. (Venet.) T.

4) De anima.

1575, f. S. Gregorii Thaum. libellus de anima ad Tatianum, latine. — In Bibl. PP. (Paris) T. VIII. p. 45.

1589, f. — In Bibl. PP. (Paris.) T. III.

1655, 8. — Adiectus est Claudiani Ecdicii Mamerti libro de statu animae per Casp. Barthium. (Cigaeae.) p. 460.

5) Epistolae.

1584, 4. S. Gregorii Thaumaturgi epistolae, latine. — Inter Canones poenitentiales. Venetiis, Felix Valgrisius; et Paris., 1641, f.

6) Homiliae.

1662, f. Gregorii Neocaes. Homiliae quatuor, Latine ex Ger. Vossii versione, — In Bibl. concinnaturia ab Fr. Combefisio edita. (Paris.) T.

7) De Simonia.

1518, 4. De poenitentia Canones Petri Archiepisc. Alexand. & Gregorii Neocaes. de Simonia Gennadii Patriarch. Constantinop. Epistola; de ligandi & solvendi potestate Nicephori Chartophylacis Constantinop. Archiep. Epistola; Ioanne Oecolampadio interprete. Basileae ap. Ioannem Frobenium Mense Novembri An. M.D.XVIII.

III. *Illustrantia Gregorium scripta.*

I. L. *Boye:* Dissertatio de S. Gregorio Thaumaturgo prima. Jn., 1709, 4.

Gu. *Cave:* De Gregorio Thaumaturgo. — V. eiusdem Scriptorum ecclesiast. historiam litter. Vol. I. p. 132 sq.

Nath. *Lardner:* On the Gregorie of Neocesarea. — V. eiusdem Credibility of the Gospel History. Vol. IV. P. II. p. 480 sqq.

Casim. *Oudin:* De Gregorio eiusque scriptis. — V. eiusdem Commentar. de scriptoribus sacris eccles. T. I. p. 290 sqq.

I. G. *Walch:* De Gregorio Neocaesar. episcopo. — V. eiusdem Historiam ecclesiae N. T. p. 977 sqq.

HADRIANUS Imperator.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 708 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 458. *V.* DOSITHEUS.

I. *Epigrammata.*

1772, 8. Hadriani sex epigrammata, graece. — V. *Brunckii* Analecta T. II. p. 285 sq.

1794, 8. Hadriani sex epigrammata, graece. — V. *Jacobsii* Anthologiam T. II. p. 260 sqq. Hadriani epistulae extant in editione eiusdem responsum ab Goldasto curata, et s. v. Dositheus indicata. Hadriani epigramma graecum in Traiani imperatoris donaria Iovi Casio de spoliis Getiris sacrata primus edidit Salmasius ad Histor. Aug. T. I. p. 133, deinde Boivin etiam graece cum versione latina et notis in disputatione de Iove Casio p. 268 sq. 275 sqq. 297 sqq.

II. *Illustrantia Hadrianum scripta.*

C. Andr. *Bel:* Progr. de libris Catacrianis Hadriani Imperat. Lips., 1777, 4.

F. *Jacobs:* De Hadriani epigrammatis. — V. eiusdem Commentarium in Anthologiam graecam Vol. III. P. III. p. 833.

Ch. Gli. *Jöcher:* De Hadriani Imperatoris libris catacrianis. Lps., 1741, 4.

Gu. *Moulines:* Sur les livres Catacriens, composés par l'Empereur Adrien. — In Memoires de l'Acad. de Berlin, a. 1780 p. 545 sqq.

I. L. E. *Püttmann:* Epistola de Hadriani imperatoris libris catacrianis. Lips., 1778, 8.

I. Iac. *Reiske:* De Hadriano epigrammatario. — V. eiusdem Notitiam scriptor. epigr. p. 107 sq.

HANNO.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 39 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 35 sqq.

I. *Editiones textus.*

1533, 4. Ἄννωνος περίπλους Λιβύης. Graece. — Cum Arriani periplis. Basil. V. *ib.* I. Cc) 6).

1661, 4. Hannonis periplus, graece cum Gesneri versione latina modo disputationis praeside I. H. Boeclero, respondente I. Iac. Müllero. Arg. —— Etiam in Boecleri dissertatt. acad. T. II. p. 1120 sqq.

1674, 12. — graece cum Gesneri versione atque huius Bochartique animadversionibus edidit Abrah. Berkelius. —— Cum Stephano Byzant. LB.

1698, 8. *Αννωνος Καρχηδονιων βασιλεως περιπλους.* HANNONIS, Carthaginiensium regis Periplus, cum versione latina Conradi Gesneri eiusque et aliorum notis edidit I. Hudson. —— In eiusdem Geographiae veteris scriptoribus graecis minoribus. (Oxon.) Vol. I.

1756, 8. Antiguedad maritima de la republica de Cartago. Con el Periplo de su General Hañon, traducido de Griego è illustrado por D. Pedro Rodiguez Campomanes. En Madrid. —— Textus graecus ex priore editione expressus est. Notae adiectae sunt criticae et exegeticae; in dissertatione autem praemissa de Hannone eiusque periplo, atque de rebus Carthaginiensium agitur.

1764, 8. — graece et germanice cum notis. —— Cum versione germanica Arriani Indicorum. V. *ib.* II. B. Bb) 3).

1797, 8. The Voyage of HANNO, translated, and accompanied with the Greek Text; explained from the Accounts of modern Travellers; defended against the Objections of Mr. Dodwell, and other Writers; and illustrated by Maps from Ptolemy, D'Anville, and Bougainville. By Thomas Falconer, A. M. Fellow of C. C. C. Oxford. Cadell jun. and Davies. —— 105 pp. 4 *sh.* Textus graecos ex Dodwelli editione expressus est. Versio anglica ab Anglis ipsis laudatur. Notae autem in ephem. litt. Gotting. 1798. nn. 4. p. 28 sqq. et in ephem. litt. Jenens. 1799. no. 225. reprehenduntur.

1806, 8. *Αννωνος Καρχηδονιων Βασιλεως Περιπλους.* Graece cum notis. —— In *Συλλογη των ἐν ἐπιτομη τοις παλαι γεωγραφηθεντων. (Εν Βιεννη της Αὐστριας.)* Vol. I. p. 259 — 267. Haec editio neque apud Ebertum neque apud Schweigerum commemoratur.

1808, 4. Hannonis Periplus, graece cum adnotationibus atque emendationibus edidit I. Leon. Hug. Friburgi, typis Rossel. —— 32 pp. In praemissa praefatione agitur de variorum de periplo iudiciis, de ipsa expeditione, inscriptione, versione, aetate, etc. Conf. Neue Leipz. Litt. Zeit. 1808. 118, et ephem. litt. Gotting. 1809. nn. 84.

1819, 4. *Αννωνος περιπλους Λιβυης.* edidit Gu. Manzi. —— Cum Dicaearcho. V. *ib.* I.

1826, 8. Hannonis periplus. Edidit I. F. Gail. —— *V.* eiusdem Geographorum graecorum minorum. Vol. I.

1828, 4. — Vratislav. —— 46 pp. Est progr. schol.

1829, 8. Hannonis Navigatio. Textum critice recognovit et adnot. illustravit F. Gu. Klnge. Lips., Nanck. —— 8 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1559, 8. Hannonis Periplus, latine vertit scholiaque addidit Andr. Gesnerus. —— Adiectus est I. Leonis Africani totius Africae descriptioni. Tiguri.

B. germanicarum.

1764, 8. —— *V.* supra I. *Schmid* adiiciendam curavit tabulam peripli geographiam, vertitque germanice eam Bougainvilli dissertationis infra citatae partem, quam ille inscripsit: Sur les decouvertes et les établissemens faits le long des cotes d'Afrique par Hannon.

1765, 8. Hannons Seereise aus dem Griechischen übersetzt, und mit einigen Anmerkungen begleitet von I. G. Hager. —— *V.* eiusdem Geographischer Bücher-saal. Vol. I. p. 637 — 652.

C. gallicarum.

1759, 4. Traduction du periple d'Hannon, accompagnée de quelques éclaircissemens par J. Pierre de Bougainville. —— *V.* Mémoires des Inscr. T. XXVI. Mém. p. 39 sqq.

III. *Illustrantia Hannonem scripta.*

J. Pierre *de Bougainville*: Memoire sur les decouvertes et les établissemens faits le long des cotes d'Afrique par Hannon, Amiral de Carthage. —— *V.* Mémoires des Inscr. T. XXVI. Mém. p. 10 sqq., T. XXVIII. Mém. p. 260 sqq. Adduntur etiam: Reflexions sur le commerce de Carthage en particulier et sur celui des anciens en general.

H. *Dodwelli* dissertatio de aetate Hannonis. —— Praemissa est *I. Hudsoni* Geographiae vet. Scriptoribus graec. Vol. I.

de Gosselin: Recherches sur le periple de Hannon. —— *V.* eiusdem Recherches sur la Géographie systematique des anciens. T. I. p. 61—102.

I. G. *Hageri* progr. de Hannone. Chemnitii 1764, 4. —— Etiam in eiusdem Geographischen Büchersaal. Vol. I. p. 408 sqq.

Mich. *Hissmann:* Ueber Hanno's Seereise. —— *V.* eiusdem Welt- und Völckergeschichte T. IV. p. 252 sqq.

K. *von Knoblauch:* Ueber die Ankunft der Karthager auf der Insel der Gorillen; ein Fragment aus einem künftigen Kommentar über Hanno's Periplus. —— In libro: Neuer deutscher Merkur. (Leipz. 1792) mens. Ianuar.

Konr. *Mannert:* Ueber Hanno und dessen Periplus. —— *V.* eiusdem Einleitung in die Geographie der Alten. (Leips., 1829, 8) p. 41—56, Et eiusdem Geographie der Griechen u. Römer T. I. p. 46 sqq.

Benj. *Nihusii* epistula de navigatione Hannonis. 1622, 4. —— Prodiit sine l. notitia.

James *Rennel:* On the periplus of Hanno. —— *V.* eiusdem Geographical System of Herodotus *etc.* p. 749 sqq.

de Sainct-Croix: Sur le periple d'Hanno. —— *V.* Mémoires de l'Acad. des Inscr. T. XLII.

F. A. *Ukert:* Ueber Hanno und dessen Fahrt. —— *V.* eiusdem Geographie der Griechen und Römer. (Weimar. 1816, 8) Vol. I. P. I. p. 61 sqq.

Fr. Mich. *Vierthaler:* Ueber Hanno und dessen Seereise, mit Beziehung auf die Ansichten der verschiedenen Gelehrten darüber. —— *V.* eiusdem Beiträge zur Geographie und zur Geschichte der Griechen. (Sulsbach. 1798, 8) P. II. p. 115 sqq. Conf. etiam eiusdem Geschichte der Menschen und Völker T. IV., et Geschichte der Phönizier und Karthager.

J. A. *Zeune:* Ueber Hanno. —— *V.* eiusdem Erdansichten. (Berlin, Maurer. 1815, 8) p. 33 sq.

HARPOCRATION.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 593 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 245 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Integrum lexicon.*

1503, f. *ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΡΗΤΟΡΩΝ.* *Graece.* —— Cum Ulpiani commentariolo in olynthiacas philippicasq; Demosthenis orationes. (Venetiis apud Aldum. M. D. III.) a *sign.* RR. usque ad *sign.* XX 5. Rep. 1527.

1527, f. Arpocrationis dictionarium decem Rhetorum. *Graece.* —— Item cum Ulpiani commentario supra commemorato. Venetiis in Aedibus Aldi et Andreae soceri. M. D. XXVII. Haec repetitio minus nitida et minus diligenter impressa est, quam editio princeps.

1614, 4. *ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ, Λεξικον των δεκα ῥητορων.* Harpocrationis Dictionarium in decem rhetores, Graecè, a Phil. Iacobo Maussaco suppletum & emendatum, cum eiusdem critica dissertatione & notis. Paris., apud Claudium Morel. —— In hac nova editione Maussacus duobus codicibus mstis usus est, quorum ope apud Harpocrationem multa menda sustulit. Notae et dissertatio de auctore lexici omninoque de lexicographis, quas Maussacus adiecit, magni habentur. Adpendicem notarum, quas Maussacus a. 1615 edidit, *v.* infra II.

1683, 4. *ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟϹ ΛΕΞΙΚΟΝ των δεκα ῥητορων.* HARPOCRATIONIS LEXICON decem oratorum. Nicolaus Blancardus, Belga, Leidensis, emendavit, disposuit, Latine vertit, ac elenchum veterum Scriptorum adjecit. Subjiciuntur Philippi Jacobi Maussaci Notae, & dissertatio critica, in qua de auctore, & de hoc scribendi genere disputatur: omnia ex Tolosana appendice correcta & suppleta. Accesserunt Henrici Valesii Notae & Animadversiones in Harpocrationem, & Maussaci Notae. LB., J. a Gelder incepit J. A. de la Font perfecit. M.Ↄc.LXXXIII. —— 12 *ff.* praefixa 432 et 141 pp., et 5 *ff.* indicem continentia. Bibl. acad. Lips.

1696, 4. *Ουαλεριου Αρποκρατιωνος Περι των λεξεων βιβλιον.* Valerii Harpocrationis de vocibus liber cum notis & observationibus Iacobi Gronovii. Accedunt Diatribe Henr. Stephani ad locos Isocratis, item Notae & Animadversiones Henr. Valesii. LB., Apud Fredericum Haaring. CIƆIƆCXCVI. —— 21 *ff.* praefixa, 206 pp., et 168 pp. continentes H. Stephani diatriben, quam in 8 *ff.* praefixis, 354 pp. et 8 *ff.* Henrici Valesii notae et animadversiones in Harpocrationem et Philippi Iacobi Maussaci notae sequuntur.

1812, 8. *Ἁρποκρατιων.* Edidit Neophytus Dukas. —— *V.* *Λογοι των αττικων ῥητορων.* Vol. X.

1824, 8. Harpocrationis Lexicon cum annotationibus interpretum lectionibusque libri MS. Vratislaviensis. Lips., sumt. Hartmanni. *Voll. II.* —— LXXXIV, 346, 542 pp. 5 *Th.* 12 *Gr.* Lectiones codicis Vratislav. in praefatione p. XLIII — LXXXIV. leguntur. Praeterea omnes priorum interpretum notae hac editione continentur.

Bb) *Excerpta.*

1513, — 1534, f. — 1565, 8. — 1593, f. Ἐκλογὴ Ἁρποκρατίωνος καὶ Σουΐδα περὶ τῶν παρ' Ἰσοκράτει λέξεων, —— Cum Isocrate. Venetiis, Aldus, et Basileae.

II. *Illustrantia Harpocrationem scripta.*

Ph. Iacobi *Maussaci* adpendix ad notas suas in Harpocrationem. —— Adiecta est Plutarchi libro de fluviis. (Tolosae 1615, 8) p. 365—375.

I. F. *Schleusneri* Observationes in Harpocrationis Lexicon. —— In *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis criticis. Vol. II. P. IV. p. 744—754.

I. *Toup*: Harpocrationis loca emendantur. —— *V.* eiusdem Emendationes in Suidam, a Th. Burgessio editae. (Oxon. 1790, 8) T. IV. p. 402 sqq.

Henrici *Valesii* notae et animadversiones in Harpocrationem et Philippi Iacobi Maussaci notae Ex Bibliotheca Guilielmi Proustean antecessoris Aurelianensis. Lugd. Batavor. Apud Danielem à Gaesbeeck cIↃIↃcLXXXII. 4. —— 8 *ff.* praefixa, 354 pp. et 8 *ff.* Bibl. acad. Lips.

Fr. Xav. *Werfer*: Harpocrationis Lexicon de decem Rhetoribus cum codice Darmstad. collatum. —— In Actis philol. Monacens. T. II. fasc. II. p. 235—270.

HECATAEUS Abderita.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 218; *ed. n.* T. III. p. 42 sq.

1730, 8 min. Hecataei Abderitae philosophi et historici his mille abhinc annis longe celeberrimi Eclogae sive Fragmenta integri olim libri, de historia et antiquitatibus sacris veterum ebraeorum, graece et latine cum notis Josephi Scaligeri et commentario perpetuo Petri Zornii Hamburgens. Praeter Prolegomena, Figuras aeneas, & insigne quoddam ἀποσπασμάτιον Hecatii Milesii, quod haud dissimilis argumenti est, subiunguntur indices difficiliorum S. Scripturae locorum & rerum. Altona, Sumptibus Jonae Korte. MDCCXXX. —— Praefixa est Zornii effigies, et 1 *f.* Prolegomena 56 pp., et textus graecos cum versione latina 8 *ff.* complectuntur. Sequuntur 203 pp. et 6 *ff.* Supplementa notarum promulgavit Pet. Zornius in historia fisci iudaici sub imperio veterum Romanorum. Altonae 1734. Ceterum de Heratàeo conf. Sainct Croix in Examen critique des Historiens d'Alexandre ed. II. p. 556 sqq., et Eichhornii allgemeine Bibliothek der biblischen Litteratur. P. V. no. 3. Haec Hecataei fragmenta, ut in Schoellii Geschichte der griech. Litt. T. II. p. 126 male dicitur, in Creuzeri collectione infra laudata non habentur. Solummodo ille vir *ib.* p. 27 sqq. de Hecataeo Abderita disserit.

HECATAEUS Milesius.

Fabr. B. Gr. ed. Harless. T. II. p. 348 sq.

I. *Fragmenta.*

1730, 8 min. Heratàei Milesii fragmentum de rebus veterum Hebraeorum, quod olim exstabat apud Diodorum Siculum libro XL. circa medium, sequentem in modum exserpsit Photius in *Μυριοβίβλῳ* sive Bibliotheca codice CCXLIV. Graece et Latine. —— Cum Hecataei Abderitae fragmentis, ab Zornio editis. p. 195 sqq.

1806, 8. Historicorum Graecorum antiquissimorum Fragmenta. Collegit, emendavit, explicuit ac de cuiusque scriptoris aetate, ingenio, fide commentatus est Frid. Creuzer. *Alter tit.*: Hecataei Historica itemque Charonis et Xanthi omnia. Heidelb., Mohr. Lond., Evans. Paris., Treuttel et Würtz. Amsterd., Hesse. —— XX, 236 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.*, ch. ser. 1 *Th.* 16 *Gr.* Geographica Hecataei fragmenta non adiecta sunt.

1831, 8. Hecataei Milesii Fragmenta. Scylacis Caryandensis Periplus. Edidit Rud. H. Klausen. Addita est tabula geographica. Berol., impensis P. Reimeri. —— 324 pp. 1 *Th.* 20 *Gr.* Conf. Götting. gel. Anz. 1832. no. 202 et et 203. p. 2019 sqq.

II. *Illustrantia Hecataeum scripta.*

( ) On Hecateus Milesius, greek historian. —— In Museo crit. Cantabr. T. I. p. 88—101.

H. Fynes *Clinton*: On Hecataeus Milesius. — *V.* einsdem Fastos Hellenicos.' (Oxon., 1824, 4; ed. II. *ib.* 1827, 4 mai.; et latine per Krügerum versos, Lips., 1830, 4) pluribus locis.

Fr. *Sevin*: Recherches sur la vie et sur les ouvrages de Hécatée de Milet. — In Mem. de l'Acad. des Inscr. T. VI Mém. p. 472 sqq.; edit in-8 T. IX. p. 113 sqq.

F. A. *Ukert*: Untersuchungen über die Geographie des Hekatäus und Damastes. Weimar, im Verlag des Landes-Industrie-Compt. 1814, 8. — 58 pp. B *Gr. V.* eiusdem Geographie der Griechen und Römer, T. I. P. I. p. 69 sqq. P. II. p. 26 aliisque locis.

HEDYLUS Samius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 718; *ed. n.* T. IV. p. 476 sq.

I. *Epigrammata.*

1772, 8. Hedyli epigrammata XI. Graece. — In *Brunckii* Analectis. T. I. p. 483 sq. T. II. p. 526 sq.

1794, 8. Hedyli epigrammata. Graece. — In *Jacobsii* Anthologia. T. I. p. 233—236.

II. *Illustrantia Hedylum scripta.*

F. *Jacobs*: De Hedylo, epigrammatario. — *V.* eiusdem Commentarium ad Anthologiam, Vol. III. P. III. p. 899 sq. *V.* etiam eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophist. p. 191.

I. Glo. *Schneider*: De Hedylo. — *V.* eiusdem Analecta critica. p. 9 sq.

HEGESIPPUS.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 188 sq.; *ed. n.* T. VII. p. 156 sqq.

I. *Fragmenta.*

1636, f. Hegesippi fragmenta. — In *Petri Halloixi* Vitis ecclesiae orientalis scriptorum. (Duaci.) T. II. p. 703 sqq.

1700, — 1718, 8. Hegesippi fragmenta, quae Eusebius et Photius servarunt. Graece et Latine. — In *I. E. Grabii* Spicilegio Patrum. (Oxon.) T. II. p. 203 sqq.

1788, f. S. Hegesippi fragmenta ex quinque libris commentariorum actuum ecclesiasticorum. Graece et Latine. — In *Gallandii* Bibl. PP. T. II. p. 59 sqq. Editiones historiae sub Ambrosiani nomine circumlatae, quam recte supposititiam habent certissimi iudices, praetermitto.

II. *Illustrantia Hegesippum scripta.*

Gu. *Cave*: De Hegesippo. — *V.* eiusdem Historiam litter. Scriptor. eccles. Vol. I. p. 265.

Fr. *Florius*: De quodam Hegesippi fragmento et de nonnullis S. S. patrum locis mendose hactenus editis ac nunc primum emendatis, opuscula duo postuma, auctore Francisco Florio, in Metropolitana Vtinensium ecclesia praeposito et Vicario generali. Bononiae, 1793, 4. — Fragmentum, de quo hic agitur, apud Eusebium lib. II. c. 23 legitur.

Casim. *Oudin*: De Hegesippo. — In eiusdem Commentariis de scriptoribus eccles. T. II. p. 1026 sq.

du Pin: Sur Hegesippus. — *V.* eiusdem Nouvelle Bibl. des Auteurs eccles. T. I. p. 55 sq.

HEGESIPPUS Comicus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 764. T. V. p. 189; *ed. n.* T. II. p. 448. T. VII. p. 160.

A. *Meineke*: De Hegesippo, mediae comoediae poeta. — *V.* eiusdem Quaestionum scenicar. Spec. III. (Berol., 1830, 4) p. 43 sqq. Harlesius, secutus Reiskium, de Hegesippo erravit, quem errorem annotavit et correxit Meineke.

HEGESIPPUS Epigrammatarius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 718; *ed. n.* T. IV. p. 477.

I. *Epigrammata.*

1772, 8. Hegesippi epigrammata VIII. Graece. — In *Brunckii* Analectis. T. I. p. 254 sqq.

1794, 8. Hegesippi epigrammata. — In *F. Jacobsii* Anthologia. T. I. p. 187—194.

II. *Illustrantia Hegesippum scripta.*

F. *Jacobs*: De Hegesippo. — *V.* eiusdem Commentarium ad Anthologiam. Vol. III. P. III. p. 901.

HELIODORUS Emesenus.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 768 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 111 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Aethiopica historia.

Aa) *Integra historia.*

1534, 4. *ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ Αἰθιοπικης ἱστοριας βιβλια δεκα.* HELIODORI Historiae Aethiopicae Libri X, nunquam antea in lucem editi. Graece. Basileae, ex officina Heruagiana. MDXXXIV. —— 4 *ff.* praefixa, 242 pp. et 1 *f.* Haec editio princeps e codice msto olim bibliothecae Corvinianae expressa est.

1596, 8. *ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ ΑΙΘΙΟΠΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΔΕΚΑ.* HELIODORI AETHIOPICORVM LIBRI X. Collatione MSS. Bibliothecae Palatinae & aliorum, emendati & multis in locis aucti, Hieronymi Commelini opera. (*Graece et latine, Stanislao Warschewiczki Polono interprete.*) Apud Hieronymum Commelinum, Anno cIↄIↄxcvi. —— 15, 517 et 48 pp. Commelinus quatuor codicibus mstis usus est, ex quibus multa menda correxit, multasque lacunas supplevit. Bibl. acad. Lips. *V.* 1611.

1611, 8. *ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ ΑΙΘΙΟΠΙΚΩΝ βιβλια δεκα.* HELIODORI AETHIOPICORVM libri X. (*Graece et latine, Stanislao Warschewiczki Polono interprete.*) Ad fidem Mss. ab Hieronymo Commelino emendati, multis in locis aucti, eiusdemque Notis illustrati. Accessit huic editioni Sententiarum ex hoc opusculo collectarum series. Item rerum insigniorum Index. Lvgdvni, apvd Vidvam Ant. de Harsy, ad insigne Scuti Coloniensis. M. DCXI. —— 8 *ff.* praefixa, 582 pp. et 17 *ff.* Ex praecedente haec editio, ad quam Dorvillius in Charitonis editione provocat, repetita est. Bibl. acad. Lips.

1619, 8. Heliodori Aethiopicorum libri X. Io. Bourdelotius emendavit, supplevit, ac libros decem animadversionum adiecit. Lutetiae Parisiorum, apud Pet. Ludovicum Feburier. —— 8 *ff.* praefixa, 519 et 123 pp. Addita est Warschewiczki versio; textus graecus magna ex parte ex priore editione repetitus est. Ceterum versio mendis scatet. De duobus codicibus, quibus se usum fuisse Bourdelotius iactat, nihil dicit. Notae multa sed non magna continent.

1631, 8. *ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ Αἰθιοπικων βιβλια δεκα.* HELIODORI AETHIOPICORVM Libri X. Collatione MSS. Bibliothecae Palatinae & aliorum emendati, & multis in locis aucti, atque in capita ordine distincti; Cvra Danielis Parei. Francofurti, Excusi impensis Guilielmi Fitzeri, Librarii Angli. Anno ∞Iↄcxxxi. —— 12 *ff.* praefixa, 519 et 48 pp. Haec editio, in qua primum textus in capita distinctus est, ex editione a. 1596 repetita est. Bibl. acad. Lips.

1772, 8. *ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ ΑΙΘΙΟΠΙΚΩΝ βιβλια δεκα.* Cvm animadversionibus Ioannis Bourdelotii ad veteres editiones recensuit I. Pet. Schmidius. Lips., apud Gotthilff Theophil. Georgi MDCCLXXII. —— 9 *ff.* praefixa, 524 pp. 1 *Th.* Textus in hac editione multis novis mendis inquinatus est.

(1799,) 8. *ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ Αἰθιοπικων βιβλια δεκα.* Textum recognovit, selectamque lectionis varietatem adjecit Ch. H. Mitscherlich. Argentor., e typ. soc. Bipont. anno VI. —— Fundamentum huius editionis est Commeliniana editio, sed multis in locis textum Mitscherlich emendavit. Etiam Warschewiczki versionem addidit. Notae sunt breves et maximam partem criticae.

1804, 8. *ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ Αἰθιοπικων βιβλια δεκα, ἁ χαριν Ἑλληνων ἐξεδωκε μετα σημειωσεων, προσθεις και τας ὑπο τȣ Ἀμιοτȣ συλλεγεισας, τεως δε ἀνεκδοτȣς, διαφορȣς γραφας, προτροπῃ και δαπανῃ Ἀλεξανδρȣ Βασιλιȣ, ὁ Α. Κοραης. Μερος Α, περιεχον το του Ἡλιοδωρου κειμενον. Μερος Β, περιεχον τας εἰς τον Ἡλιοδωρον σημειωσεις. Ἐν Παρισιοις. παρα Ἐβεραρτῳ τῳ τυπογραφῳ Αωδ'. Voll. II.* —— 24 *fr.* LXVIII, 446, 418 pp. Haec editio prioribus multo praestat. Conf. de hac editione ephem. litt. nov. Lips. 1804. 161. p. 2561 sqq.

2) Carmen.

1802, 4. *Ἡλιοδωρȣ φιλοσοφȣ προς Θεοδοσιον τον μεγαν Βασιλεα, περι της των φιλοσοφων Μυστικης τεχνης, δι' Ιαμβων.* Graece. —— In Fabricii Bibl. Gr. edit. Harlesii. l. c. p. 119 sqq. Etiam in editione vetere habetur. Kühn in additamentis ad elenchum medicorum vett. a Fabricio T. XIII. exhibitum, P. XVI. p. 3 cum aliis carmen recte Heliodoro episcopo Triccaeo tribuitur.

Bb) *Liber unus.*

1551, 4. *Ἡλιοδωρȣ Αἰθιοπικης ἱστοριας βιβλια δεκα.* Heliodori Historiae Aethiopicae liber primus, nunquam antea

in lucem editi (?). Parisiis apud Christianum Wechelum, sub Pegaso, in vico Bellovacensi. M.D.LI. —— Quamquam in titulo decem libri indicantur, tamen unus tantum, isque primus in editione inest. Sic Maittaire in Annal. typ. T. II. p. 475.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Integra Aethiopica.*

1552, f. Heliodori Aethiopicae historiae libri decem, nunc primum e Graeco sermone in Latinum translati, Stanislao Warschewiczki Polono interprete; cum Philippi Melanchthonis ad Oporinum de hac versione epistola. Basileae ex officina Joannis Oporini, anno salutis humanae. M.D.LII. mense Januario. —— Haec versio vitiis non caret. Alia editio, quam sub a. 1544 Schweiger indicat, non extat.

1556, 12. HELIODORI historiae Aethiopicae libri decem, nunc primum e graeco sermone in latinum translati, Stanislao Warschewiczki, Polono, interprete. Antwerpiae apud Martinum Nutium.

1601, 12. — Latine, ex eadem interpretatione. Vrsellis, ex officina typogr. Corn. Sutorii.

1637, 12. — Latine. LB.

Bb) *Epitome.*

1584, 8. Martini Crvsii Aethiopicae Heliodori Historiae Epitome. Cvm observationibus eivsdem. Omne tulit punctum, qui miscuit vtile dulci. Eivsdem de parentibus suis narratio. Cum Indice copioso. Francofvrti Excudebat Ioannes Wechelus, impensis Bernardi Iobini. MDLXXXIIII. —— 388 pp. et 7 *ff.* indicem continentia. Crusii narratio de parentibus suis 67 pp. graece et latine cum epistola praemissa ad Philippum Werterum exhibetur. Ceterum Crusius in commentario huic epitomae adiecto illos scriptorum veterum locos graece exscripsit, quos Heliodorus imitatus est. Bibl. acad. Lips.

B. germanicarum.

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. Heliodorus, Das ist, die überaus liebliche und nützliche histori in welcher Höfflichkeit und Tugend, Zucht und Ehrbarkeit, Glück und Unglück, Freud und Leid, Gunst und Neid, mit vielen guten Lehren, Bericht und Exempeln gar anmuthig dargestellet werden. Sehr kurzweilig und nützlich zu lesen. Mit gantz neuen Figuren gezieret. Nürnberg. —— Haec editio non est princeps. Versio facta est per Ioannem Zschornium.

β) *Cum a. notitia.*

1554, 8. — durch Joh. Zschorn. Strasburg, bei Paul Messerschmidt. —— Haec Zschornii versionis editio princeps est.

1580, 8. Heliodori historia Aethiopica. Ein Histori von den Helden aus Griechenland Theagene, vnd der schönen Jungfrawen Chariclia, der schwarzen Mohren Königs Tochter, erstlich aus dem Griechischen ins Latein, vnd dann ietzund auffs new in vnser teutsche Sprach mit sondern Fleiss transferirt. Frankf. a. M. —— In bibl. Thott. T. IV. p. 270 nu. 509. citatur Heliodorus germanice per Nic. Bassaeum versus, et cum figuris ligno incisis.

1587, f. Eine schöne und liebliche Histori, von einem grossmüthigen Helden aus Griechenland, vnd einer vberschönen Jungfrawen, eines Königs Tochter der schwarzen Moren (der Jüngling Theagenes, vnd die Jungfraw Chariclia, genannt) darinn Zucht, Ehrbarkeit, Glück, vnd Vnglück, Frewd vnd Leyd, zu sampt vil guter Lehren, beschrieben werden. —— *V.* Buch der Liebe. (Frankf. a. M.) *f.* 179—229.

1624, 8. Heliodorus, schöne Historia von Theagene, Ritter aus Griechenland, und überaus schöne Chariclea, der schwarzen Mohren Königes Tochter, aus dem Griechischen, lateinischen und frantzösischen verdeutscht. Strassburg. —— Fortasse Zschornii versionis repetitio.

1750, 8. Aethiopische Liebes- und Helden-Geschichte aus dem Griechischen des Heliodorus, ehemaligen Bischofs von Tricca, übersetzet durch M. C(*hrist.*) W(*ilh.*) A(*gricola*). Jena. —— Cum figg.

1767, 8. Theagenes und Chariklea. Eine Aethiopische Geschichte in zehn Büchern. Aus dem Griechischen des Heliodor übersetzt. Leipz., Dyck. *Voll. II.* —— 1 *Th.* 4 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 12 *Gr.* Interpres est *J. N. Meinhard*, qui cum bono successu laboravit.

1822, 8. Theagenes und Charikleia. Ein Roman aus dem Griechischen des

Heliodoros, übersetzt von K. W. Göttling. Frankf. a. M., Andreä. —— VIII, 380 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.*

C. gallicarum.

1547, f. L'histoire aethiopique de Heliodorus, contenant dix livres traitant des loyales & pudiques amours de Theagenes Thessalien & Chariclée Aethiopienne; (*traduite par Jacq. Amyot*). Paris, Sertenas ou Longis. —— Indicatur haec editio in Catalogue de la Bibl. du Roi. B. L. T. II. p. 2. no. 26. In Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes par Barbier. T. IV. Mél. p. xxvij. Alia editio prodiit *Paris*, 1549, 8.

1559, f. L'histoire aethiopique de Heliodorus, contenant les loyales & pudiques amours de Theagenes & Chariclea; traduite de grec en françois, & de nouveau revue et corrigée sur un anien exemplaire escript à la main par le translateur par Jacq. Amyot. Paris, chez T. Longis. —— Sic Barbier. l. c. p. xxix.

1570, 12 min. L'histoire éthiopique de Heliodore, traitant des amours de Theagenes & Chariclea; traduite de grec en françois par Jacq. Amyot, augmentée par le même. Paris, chez Vinc. Norment.

1588, 16. — trad. par Amyot. Rouen, Maillard.

1613, 8. Les Aventures amoureuses de Theagenes & Chariclée, decrites & représentées par figures par Pierre Vallet. Paris, P. Vallet. —— Haec editio in Catalogue des Livres de la Valliere, T. I. p. 597 no. 3966 indicatur. Rep. 1616.

1616, 12. L'histoire éthiopique d'Heliodore, contenant les amours de Theagenes & de Chariclea; traduite du grec par Jacques Amyot, revuë & augmentée d'argumens. Paris, chez Cl. de Roddes. —— *V.* 1613 et 1626.

1620, 8. Les Amours de Theagene et Chariclee, Histoire Ethiopique d'Heliodore, Traduction nouvelle. Seconde Edition. à Paris, chez Sam. Thiboust. —— Cum figg. *V.* 1626.

1623, — 1626, 8. Les amours de Theagene & Chariclée; histoire éthiopique d'Heliodore, traduite du grec par Jean de Montlyard. Seconde édition. à Paris, chez Sam. Thiboust. —— Utraque editio in Biblioth. instructive par de Bure. B. L. T. II. p. 98 no. 3723* indicatur.

1626, 8. — corrigée par Henry d'Audiguier. Paris, Toussaints du Bray. —— Cum figg. *V.* 1616.

1727, 12. Les Amours de Theagénes et de Chariclée, Histoire Ethiopique, traduite du Grec d'Heliodore (*par l'Abbé de F*[*ontenu*]). à Amsterdam, chez Hermann Vytwerf. *Voll. II.* —— De huius versionis auctore dubium est; alii eam vertisse putant *Germain François Poullain de Sainte-Foy*, alii autem et rectius auctorem abbatem *de Fontenu*, alii etiam *de Fontenelle* ipsum, ad quem epistola dedicatoria praemissa est, habent. Conf. Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes, par Ant. Alex. Barbier (edit. I.) T. I. p. 18 sq. et T. III. p. 188 sq. Ceterum versio laudatur. Rep. 1743.

1743, 8. Amours de Theagenes & Chariclee, histoire Ethiopique, traduite du grec d'Heliodore (*par l'Abbé de Fontenu*). Londres. (*verius:* à Paris, chez Constelier.)

1796, 4. Amours de Théagènes et Chariclée, histoire éthiopique, traduite du Grec d'Heliodore. Paris. *Voll. II.*

1797, 16. Les amours de Théagènes et Chariclée: histoire éthiopique, par Héliodore (*traduite par de Fontenu.*) Paris. *Voll. II.* —— In Bibliothèque des romans grecs haec editio est vol. IV. et V.

(1802,) 12. Les Ethiopiennes ou Théagènes et Chariclée, roman écrit en grec par Héliodore, traduction nouvelle et exacte avec des notes. Paris, an XI. *Voll. III.* —— Haec versio, cuius auctor est *N. de Quenneville*, valde vituperatur.

1822, 16. — Traduction de Amyot, avec des notes par P. L. Courrier. Paris, Merlin. *Voll. II.* —— Haec editio pertinet ad Collection des romans grecs, ubi est Vol. II. et III. 7 *fr.*

1822, 8. — traduite par Amyot avec des notes de Coray. Paris, Corréard. *Voll. II.* —— Item haec editio effieit in Collection des romanciers grecs et latins Vol. II. et III. 10 *fr.*, ch. membr. 20 *fr.*

D. italicarum.

Aa) *Integra historia.*

1556, 8. Historia di Heliodoro delle cose Ethiopiche. Nella quale fra diversi, compassionevoli avenimenti di due Amanti, si contengono abbattimenti, discrittioni di paesi, e molte altre cose utili e dilettevoli a leggere. Tradotta dalla lingua Greca nella Thoscana da Messer Leonardo Ghini. Con la Tavola di tutte le cose notabili. Con privilegio. In Venegia appr. Gab. Giolito de' Ferrari MDLVI.

1559, 8. Historia di Heliodoro *etc.* In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari. MDLIX. *In fine*: MDLIX.

1560, 8. Historia di Heliodoro *etc.* MDLX. *In fine*: MDLIX. —— Utraque posterior editio, ex eadem typographia in lucem emissa, una eademque est, atque ex editione principe accurate expressa.

1568, 8. — In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari.

1582, 8. La dilettevole Istoria di Eliodoro, nella quale oltre diversi compassionevoli avvenimenti di due Amanti, si contengono abbatimenti *etc.* tradotta dal Ghini. In Genova.

1586, 8. Historia di Heliodoro *etc.* tradotta da Messer Leonardo Glinci di nuovo ricorretta, & ristampata. Con privilegio. In Venetia appresso i Gioliti. MDLXXXVI. —— *V.* 1588.

1587, 8. — In Venetia appresso i Gioliti 1587. *In fine*: 1586.

1587, 8. — In Venetia per i Gioliti.

1588, 8. Historia di Heliodoro *etc.* In Vinegia appresso i Gioliti. 1588. *In fine*: 1586. —— *V.* 1586. Haec editio eadem est atque editio a. 1586, praeter titulum motatum.

1611, 8. Historia di Heliodoro *etc.* da Messer Leonardo Glinci. Con la Tavola di tutte le cose più notabili, che nell' Opera si contengono. Con Privilegio. In Vinegia, MDXI. presso And. Baba.

1623, 8. Historia *etc.* (*ut supra.*) In Venetia, M. DC. XXIII. appresso Ghirardo, & Iseppo Imberti fratelli.

1636, 8. Historia *etc.* (*ut supra.*) In Venetia, M. D. XXXVI. appresso Ghirardo Imberti. —— Utraque editio posterior ex editione a. 1611 expressa est.

1803, 8. Historia *etc.* trad. da Ghini. Pisa. *Voll. III.*

Bb) *Delectus.*

1557, 4. I primi cinque canti d'Eliodoro (*in ottava rima*) di M. Ieronimo Bossi *etc.* Milano per Gio. Antonio Borgio, 1557.

1637, 4. Teagene Poema del Cavalier Gio: Battista Basile Napolitano, Conte di Torone all' Eminentiño & Reviño Sig. il Sig. Card. Antonio Barberino. In Roma appresso Pietro Antonio Facciotti con licenza de' Superiori. L'anno M. D. C. XXXVII. —— Haec versio in XX carmina divisa et in „*ottave rime*" conscripta est.

1758, 8. Delle cose Etiopiche d'Eliodoro Libro Primo. —— In Opere in versi e in prosa del signor Conte Gasparo Gozzi. (Venezia MDCCLVIII.) T. VI. p. 61 sqq.

E. anglicarum.

1587, 4. AN AETHIOPIan Historie, written in Greeke by Heliodorus, no lesse wittie then pleasaunt: Englished by Tho. Vnderdowne, and newly corrected, and augmented with diuers and sundry newe additions by the said Authour. Whereunto is also annexed the argument of euery booke in the beginning of the same, for the better vnderstanding of the storie. Imprinted at London for Fraancis Coldocke, and — sold — in Paules church yeard, at — the greene Dragon, 1587. —— Auctius rep. est *ib.* 1605, 4.

1591, 8. The beginning of Heliodorus his Aethiopian History translated into English hexameters by Abraham Fraunce. London 1591, 8.

1592, 4. —— Adiectum est Tomo II. libri inscr.: The Countesse of Pembrokes Yoychurch. Conteining the affectionate life, and unfortunathe death of Phillis and Amyntas. London, printed by Thomas Orwin for Wm. Ponsonby.

1622, 4. The Historie of HELIODORUS in ten Books turned into English by W. Lisle. London.

1638, 4. The famous History of Heliodorus, delivered paraphrastically, in Verse by W. Lisle. Lond.

1686, 8. Aethiopian Adventures: or, the History of Theagenes and Chariclea. Written originally in Greek by HELIODORUS. In ten Books. The first five translated by a Person of Quality, the last five by N(*ahum*) Tate. To which are prefixed, the Testimonies of Writers, both Ancient and Modern, concerning this work. London, printed for E. Pool at the Ship in Cornhill. —— Rep. 1753.

1717, 12. Heliodorus; by C. G. London. *Voll. II.* —— 3 *sh.* 6 *d.*

1753, 12. Aethiopian Adventures: or, the History of Theagenes and Chariclea. Written originally in Greek, by Heliodorus. In ten Books. The first five translated by a Person of Quality, the last five by N. Tate. To which are prefixed the Testimonies of Writers, both ancient and modern, concerning this Work. Reprinted in the year MDCCLIII. —— 7 *sh.*

1789 (*non* 1791), 12. The Adventures of Theagenes and Chariclea. A Romance. Translated from the Greek of Heliodorus. London, Payne and Son. *Voll. II.* —— 7 *sh.* Haec versio laudatur.

F. hispanicarum.

1554, 8. Historia etiopica trasladada de frances en castellano y corregida segun el griego (*por Fern. de Mena*). Anvers, Nucio. —— Rep. 1615 sq.

1615, 8. — Madr. —— *V.* 1554 et 1616.

1616, 12. La historia de los dos leales amantes Theagenes y Chariclea, trasladada de latin en romance por Fernando de Mena, corregida por Ces. Oudin. En Paris, Pedro le Mur.

1722, 4. Cariclea ó novela de Teagenes y Cariclea, traducida del latin por Fern. Manuel de Castillejo. Madr.

1787, 8. — traducida por Fer. de Mena. *Voll. II.*

G. hollandicarum.

1659, 12. — to Amsterdam. —— Alii etiam editionem a. 1669 indicant.

1826, 8. Heliodorus. Theagenes en Chariclea, uit het grieksch door M. J. Bruyn. Amste., Warnars.

H. danicarum.

1690, — 1746, 8. — Copenhagen. —— Editio prior sine l. notitia prodiit.

I. polonicarum.

1606, 8. — Vilna.

K. ungaricarum.

1700, 8. — ford. St. Gyöngyösi. Lötsen.

1798, 8. Heliodori Aethiopica általfordítása Dugonits A. a' Szeretsenek nevezett Könyvebra. Posonb. *Voll. II.* —— Sie haec editio indicatur in versione ungarica inser.: Cajus Sallutius Crispus Szent-Györgyi Gellerd' Magyarázásával. f. Jankowich Miklus. Vol. I. p. 64.

L. neograecarum.

1804, 8. *Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν βιβλία δέκα εἰς Τόμον ἕνα δεμένον ἀλλὰ φραντζέζε. Ενετιῃσιν, Νικόλαος Γλυκύς.*

1818, 8. *Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν βιβλία δέκα εἰς Τόμον ἕνα, με Γαλλικον δεσιμον. (Δια Κωνσταντινου. και Σμυρνην Δ.) Εν Βενετιᾳ, Νικ. Γλυκυς.*

III. *Illustrantia Heliodorum scripta.*

H. S. *Boyd*: Heliodorus born a christian, and not a pagan. —— In Diario class. no. XVI. p. 347 sqq.

Gu. *Canterus*: Epitome librorum Heliodori. —— *V.* eiusdem Novarum lectionum lib. I. ed. III. (Antv., 1571, 8) p. 71 sqq. Nonnulla loca idem castigat in libro de ratione emendandi graecos auctores, et novarum lectionum lib. III. p. 152 sqq.

Chardon de la Rochette: Sur Heliodore et sur les éditions de celui. —— *V.* eiusdem Notice sur les romans grecs in eiusdem Melanges de Critique et de Philologie. T. II. p. 4 sqq.

F. *Jacobs*: Epistola ad A. Coray de Heliodoro. Jn., Frommann. 1804, 8.

— —: Animadversiones ad Heliodorum. —— *V.* eiusdem Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas. (Jn., 1809. 8) pluribus locis.

I. K. F. *Manso*: Ueber Heliodorus und dessen Roman. —— *V.* eiusdem commentationem inscr. Ueber den griechischen Roman, in eiusdem Vermischte Schriften. (Leipz. 1801, 8) Vol. II. p. 212 sq. 304 sq.

Fr. *Passow*: Observationes ad Heliodorum. —— V. *Seebodii* Archiv für Philologie u. Paedagogik. 1825. I. p. 182.

Mich. *Pselli* Iudicium de Heliodori et Achillis Tatii fabulis amatoriis, graece, cum notis Iac. Ph. Dorvillii. —— In Miscellaneis Observatt. Vol. VII. T. III. p. 366 sqq.

Birger *Thorlacius*: Symbolae ad antiquitates Aegyptiacas ex Heliodoro. Hafn., 1823, 4. —— 14 pp.

HELIODORUS Larissaeus.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 783 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 128 sq.

I. *Editiones textus.*

1573, 4. *Ἡλιοδώρου Λαρισσαίου Κεφάλαια τῶν Ὀπτικῶν.* Heliodori Larissaei Capita Opticorum, *graece latine*. Florentiae ex officina Sanctia MDLXXIII. Cum Privilegiis. —— Haec editio princeps e codice Vatic. expressa pertinet ad versionem italicam Euclidis Opticorum et Catoptricorum, quia serie signatorarum non interrupta arcte cum ea coniuncta est. Haec Ebert non satis accurate annotarit, Schweiger autem prorsus omisit indicare. *V.* Euclides. II. D. 2).

1610, 4. *Ηλιοδωρου Λαρισσαιου Καφαλαια των οπτικων.* Heliodori Larissaei Capita Opticorum. Ad Hetrusci codicis fidem Graece et Latine edita; et recensita. Ex bibliotheca Lindenbrog l. (*Hamb.*,) In librario Heringiano. An. clɔ.Iɔ.cx. —— 15 pp. Bibl. seu. Lips.

1657, 4. *Δαμιανου φιλοσοφου. Ἡλιοδωρου Λαρισσαιου περι ὀπτικων βιβλια β΄.* Damiani Philosophi Heliodori Larissaei de Opticis libri duo, nunc primum editi, Graecè & Latinè, notisque illustrati ab Erasmio Bartholino Casp. filio. Paris., ex officina Cramosiana. —— In praefatione editor libri dicit haec: „In medium profero Heliodorum Larissaeum, quem ex bibliotheca Barberin. transscriptum ante annos aliquot concessit Is. Vossius, ut in publicum ederem. Graecum textum Romae cum manuscripta codice contuli, & ex aliis codicibus correxi, versionem Latinam adjeci &c. Habeo manuscriptum cuiusdam Heliodori Philosophi ad Theodosium Magnum, versibus jambicis, exaratum *περι της μυστικης φιλοσοφιας*, quod etiam in bibliotheca regis Christianiss. invenitur; sed puto authorem nostrum illo esse antiquiorem. *etc.* Fragmentum huius nostri auctoris impressum fuit antea Florentiae et Hamburgi; unde spero tractatum integrum gratiorem jam futurum, nec illa folia amplius requiri. *etc.*

1670, 8. *ἩΛΙΟΔΩΡΟΥ ΛΑΡΙΣΣΑΙΟΥ ΚΑΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ὈΠΤΙΚΩΝ.* HELIODORI LARISSAEI CAPITA OPTICORUM. Ad Hetrusci codicis fidem Graecè & Latinè edita & recensita. Ex Bibliotheca Fr. Lindenbrogi. Cantabrigiae: Ex Officina J. Hayes, Celeberrimae Academiae Typographi, Impensis Joann. Creed, Bibliopolae Cantabr. 1670. —— 1 *f.* praefixum, 12 pp. Haec editio pertinet ad: Opuscula mythologica, ethica et physica, graece et latine *ib.* a. 1671 edita a Thoma Gale, ubi in calce adiecta extat. In editione autem opusculorum mythologicorum a. 1688 *ib.* in lucem emissa non habetur.

1680, 4. Damiani Philosophi, Heliodori Larissaei de Opticis Libri II, Graece, cum interpretatione et Animadversionibus Erasmi Bartholini. Paris. apud Sebast. Mabre Cramoisy. —— Haec editio, quae praeter titulum mutatum eadem est atque illa edita a. 1657, habet etiam hunc titulum: „Damiani philosophi Heliodori de Opticis libri II. Hypsiclis anaphoricus s. de ascensionibus. Scipio Claramontius de altitudine Caucasi. Nova editio. Paris., Cramoisy.“ quia alii eiusdem officinae libri in ea coniuncti sunt.

1758, 8. Heliodori Larissaei Capita Opticorum. Graece edidit vertitque latine et illustravit Antonius Matani, philos. professor in acad. Pisana. Pistorii. —— Dissertationem, forma epistulae, de Heliodoro Larissaeo, p. 37 sqq. Matani adiecit.

II. *Editiones versionum.*

italicarum.

1573, 4. La Prospettiva di Eliodoro Larissaeo, trad. *etc.* —— *V.* supra Euclides. II. D. 2).

HELLADIUS Besantinous.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 62. IX. p. 504 sqq. p. 651. Vol. XIII. p. 630; *ed. n.* T. VI. p. 368. X. p. 772 sqq.

1686, 4. *Ἑλλαδιου Βησαντινωου χρηστομαθειαι.* Helladii Besantinoi Chrestomathiae, cum Schotti versione latina et cum notis Is. Meursii. Ultraj. —— Adiectae sunt *Meursii* libris posthumis de regno Laconico et Atheniensium Piraeo. Ultraj. 1687, 4. Haec excerpta ex Helladii Chrestomathiis servavit Photios cod. CCLXXIX. Rep. 1701.

1701, f. Excerpta ex Helladii *Χρηστομαθειων* Libris, graece cum latina Schotti versione et cum notis I. Meursii. — In *Gronovii* Thesauro Antiqq. Graec. T. X.

HELLANICUS Lesbius.

I. *Fragmenta.*

1787, 8. Hellanici Lesbii fragmenta, e variis scriptoribus collegit, emendavit, illustravit, et praemissa commentatione de Hellanici aetate, vita et scriptis in universum edidit F. W. Sturz. Lips., Sommer. —— 156 pp. 12 *Gr.* *V.* 1826.

1826, 8 mai. — edidit F. Guil. Sturz. Editio altera, aucta et emendata, cui accessit Guil. Canteri Syntagma de ratione emendandi graecos auctores. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold.) —— XVIII, 259 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.* Huic novae editioni praeter Canteri syntagma et novas animadversiones Hellanici XX fragmenta et indices accesserunt. Etiam ex Scholiasta Homeri, quem Böckhius edidit, ad Acusilai et Pherecydis fragmentorum collectionem additamenta adiecit.

II. *Illustrantia Hellanicum scripta.*

( ) On Hellanicus Lesbius. —— *V.* dissertationem On certain early Greek historians, mentioned by Dionysios of Hal. in Museo crit. Cant. T. II. p. 90—107.

H. Fynes *Clinton*: On Hellanicus Lesbius. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. (Oxon., 1824 et 1827, 4 mai.; et latine per Krügerum, Lips., 1830, 4) pluribus locis.

S. L. *Plehn*: De Hellanico. —— *V.* eiusdem Lesbiacorum librum. (Berol., 1826, 8) p. 204 sqq.

HEPHAESTION.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 16 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 299 sqq.

I. *Editiones textus.*

1526, 8. Hephaestionis Enchiridion. Graece. Florentiae, per Heredes Philippi Iuntae. M. D. XXVI. —— 52 pp. Proprie haec editio princeps eaque rarissima pertinet ad Theodori Grammatices Libros III. *etc.* Adservatur in bibliotheca Beroensi. Editio Aldina, quae in Fabricii Bibl. gr. l. c. p. 300 ed. Harles. indicator, non extat.

1553, 4. *ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ Εγχειριδιον περι μετρων και ποιηματων ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΣΧΟΛΙΑ.— Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* TYPIS REGIIS. PARISIIS, M. D. LIII. Apud Adrianum Turnebum typographum regium. EX PRIVILEGIO REGIS. —— 2 *ff.* praefixa, 95 pp. et 13 *ff.* continentia: *Πιναξ των αξιομνημονευτερων ἐν τηδε τῃ βιβλῳ.* Pag. ult. continet: *Αι διαφοροι γραφαι και σφαλματων τινων διορθωσεις.* Deinde sequitur 1 *f.* continens inscriptionem: EXCVDEBATVR LVTETIAE PARISIORVM. M. D. LIII. Bibl. acad. et sen. Lips.

1726, 4. *Ἡφαιστιωνος Ἀλεξανδρεως ἐγχειριδιον περι μετρων και ποιηματος. εἰς το αὐτο σχολια.* Hephaestionis Alexandri Enchiridion de metris et poemate. Cum scholiis antiquis et animadversionibus edidit Io. Corn. de Pauw. Traject. ad Rh., Charlois. —— Textus ex priore editione expressus est. Notae Pauvii graviter a Dorvillio aliisque impugnatae sunt.

1810, 8. *ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ Εγχειριδιον περι μετρων και ποιηματων.* HEPHAESTIONIS Alexandrini Enchiridion ad Mss. fidem recensitum cum notis variorum praecipue Leonardi Hotchkis, A. M. curante Thoma Gaisford, A. M. aedis christi alumno. Accedit Procli Chrestomathia grammatica. Oxonii, e typographeo Clarendoniano. MDCCCX. —— viii pp. et tabula, 520 pp. et 2 *ff.* quae Corrigenda et addenda continent. Conf. censuram in The Edinburgh Review Vol. XVII. p. 381—393. Rep. 1832.

1832, 8. — Editio nova et auctior. Lips., Hartmann. —— 3 *Th.* *V.* 1810.

II. *Illustrantia Hephaestionem scripta.*

(M. K.) The Scholiast on Hephaestion, and an Ode of Anacreon mutually illustrated. —— *V.* Diarium class. no. XI. p. 94—96.

Georg. *d'Arnaud*: Hephaestionis loca vel explicantur vel emendantur. —— *V.* eiusdem Specimen animadversionum criticar. ad aliquos scriptores graecos. (Harlingae, 1728, 8) p. 95—158.

(*d'Orville*:) Ostenditur Pavonem de Hephaestione pessime meritum fuisse. —— *V.* eiusdem Vannum criticam. p. 405—543. Maximi aestimandae observationes, quibus d'Orvillius collationem editionis principis et varias lectiones e codice msto aliquo depromptas intexuit.

HERACLIDES Ponticus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 142. T. II. p. 302; *ed. n.* T. I. p. 192 sqq. T. III. p. 495.

I. *Editiones textus.*

1) De politiis.

1545, 4. *Εκ των Ηρακλειδου περι πολιτειων υπομνημα.* —— Cum Aeliani variis historiis.

1587, — 1599, — 1604, — 1610, — 1613, — 1618, — 1625, — 1630, 12. —— Item cum Aeliani variis historiis. V. *ib.* I. Bb) 1) aa).

1593, 4. Heraclidae Pontici de politiis libri cum interpretatione latina, edente Nic. Cragio. (Genevae,) Apud P. Sanctandreanum. —— 35 pp. Proprie pertinet ad *Cragii* Historiam de republica Lacedaemoniorum.

1621, 8. — LB.

1660, 4. —— Cum Aristotelis Politicis, edidit Sev. Ch. Olpios. V. *ib.* I. FF. Cee) 3) β). Hic extare Heraclidis fragmenta, nusquam adnutatum vidi.

1670, 8. Heraclidis Pontici de Politiis libellus Cum interpretatione Latina, Edente Nicolao Cragio. —— Cum eius-

dem libris IV de Rep. Lacedaem. sub singulari titulo (: Lugduni Batavorum Ex officina Ioannis à Gelder. cIↄIↄcl.XX.) p. 497 sqq.

1699, f. Heraclidae Pontici de Politiis Graecorum libellus. *Graece* cum interpretatione latina Nic. Cragii. —— In *Gronovii* Thesaoro Antiquitatum graec. T. VI. p. 2819 sqq.

1801, 8. Die übriggebliebenen Auszüge aus Heraklides des Pontikers Schrift über die Staaten, nebst der deutschen Uebersetzung von A. E. Volckhausen, und kritischen und erklärenden Anmerkungen von G. Dav. Köler. Lemgo, mit Meyerschen Schriften. —— 56 pp. Versio bene est composita, neque minus introdoctio. Animadversiones Köleri breves utilesque sunt. In nullis subsidiis litter. hanc editionem commemoratam inveni.

1804, 8. Heraclidae Pontici Fragmenta de Rebus publicis edidit e codd., ex antiquis auctoribus et ex ingenio emendavit atque commentario perpetuo primus illustravit G. D. Koeler. Addita est versio Germanica. Halae Sax., ex offic. Rengeriana. —— XXXX, 128 pp. 16 *Gr.* In paranda hac editione Koeler duobus codicibus, altero Leidensi altero Sluiskani usus est. Versio germanica est Volckhausenii, sed ab editore castigata. Conf. Neue Leipz. L. Zeit. 1805. no. 14. p. 209 sqq.

1805 (*non* 1806), 8. *Ἡρακλειδου του Ποντικου τα σωζομενα.* Edidit Ad. Coray. —— In eiusdem editione Aeliani variarum historiarum. Paris.

1819, 12. —— Cum Aeliani variis historiis. Lips. V. *ib.* I. Bb) 1) aa).

2) Allegoriae Homericae.

1505, f. Heraclides Ponticus de Allegoriis apud Homerum. —— Cum Aesopi fabulis. Venetiis apud Aldum. V. *ib.* I. Aa) β). *V.* Heroclitus. Bb).

1544, 8. HERACLIDIS *PONTICI, QVI ARI*stotelis aetate uixit, Allegoriae in Homeri fabulas de dijs, nunc primum è Graeco sermone in Latinum translatae: Conrado Gesnero Medico Tigurino interprete. Adiecimus qvoqve libellum eiusdem Graecum, ut conferri à studiosis possit: una cum alijs, Lectu dignissimis, quorum Catalogum sequens pagella indicabit. BASILEAE. *In fine f. ult.*: Basileae ex officina Ioannis Oporini, Anno M.D.XLIIII. Mense Septembri. —— 8 *ff.* praefixa, 368 num. pp. Versio latina textui graeco praecedit. Deinde praemissa singulari Gesneri praefatione, cum continuo signatura sequuntur 24 *ff.*, quibus continentur: *Εκ των Κλημεντος Στρωματεων. Σιμωνιδου ηρω ελεγεια περι ματαιοτητος του βιου. Μιμνερμου ηρω ελεγεια, εις το αυτο. Σωσιαδου οτι ο βιος πολλων φροντιδων αναμεστος. Τεληтος εκ του περι βιου. Εις τον βιον, εικονισμενον. Του σοφωτατου Ψελλου Ιαμβοι, εις αρετας και κακιας, η αγαπη. Του αυτου σοφωτατου Μιχαηλ του Ψελλου αναγωγη. Αναγωγη εις τον ταντιλον. Του αυτου αλληγορια περι της σφιγγος. Του αυτου αναγωγη εις την ερκην βουλομενην τον οδυσσεα μεταμορφουν.*

1586, 12. —— In calce Homeri Odysseae.

1688, 8. *ʽΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ του Ποντικου Ἀλληγορικαι Ὁμηρικαι.* HERACLIDIS Pontici Allegoriae Homeri. Graece et Latine. —— Inter *Thomae Gale* opuscula mythologica. (Amst.) p. 405 sqq.

1782, 8 min. Allegoriae Homericae, quae sub HERACLIDIS nomine feruntur, cum Conr. Gesneri versione latina editae a Nic. Schow. Accedit eiusdem commentatio in Stoicorum et Grammaticorum allegorias Homericas, una cum adnotatione critica in lectionem libelli. Praemissa Epistola C. G. Heynii ad Auctorem. Götting., Apud Ioh. Ch. Dieterich. —— XXXIV, 293 pp. 16 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

De politiis.

1548, 8. De Politiis, s. Rerumpublicarum Descriptiones ex Heraclide, latine reddidit Iustus Vulteius. —— Cum Aeliani variis historiis. V. *ib.* II. A. 1).

B. germanicarum.

1779, 8. Heraklides Ponticus über Homers Allegorien. Aus dem Griech. übersetzt von J. G. Schulthess. Zürich. —— 4 *Gr.*

1801, — 1804, 8. —— *V.* supra I. 1).

III. *Illustrantia Heraclidem scripta.*

Eug. *Deswert*: Diss. de Heraclide Pontico. Lovanii, 1830, 8. —— IV, 184 pp. Conf. *Iahnii* Neue Jahrbb. 1832. VI. 3. p. 258 sqq.

Hase: De quibusdam locis Allegoriarum Homericarum, quae sub Heraclidis nomine feruntur. Adiuntur correctiones Heraclidis e Villoisoni Scholiis Venetis

ad Iliadem. —— In *Bredovii* Epistolis Parisiens. (Lips., 1812, 8) p. 243 sqq.

Ios. Imm. Gisb. *Roulez*: Commentatio de vita et scriptis Heraclidae Pontici, a nobil. Phil. et Lit. Ordine in Acad. Lov. praemio ornata. Lovanii typis Vanlinthout et Vandenzande. 1828, 4. —— 117 pp. Capite primo agitur de nomine, patria, patre, et tempore (natus est Olym. 100 = 378 a. Ch.; floruit Olym. 110 = 338 a. Ch.), praeceptoribus (qui sunt Plato et Speusippus, non autem Aristoteles) aliis rebus ad eum pertinentibus; Capite secundo de eiusdem variis scriptis, et veterum de iis iudicia; capite tertio agitur: De Heraclidae ingenio, auctoritate, scriptorum forma, et scribendi genere, atque veterum iudicia de eorum fide examinantur. Capite quarto fragmenta tractantur, et capite quinto alii Heraclidae indicantur. Conf. Meursii librum de variis Heraclidis in Gronovii Antiquitatt. Graec. T. X.

HERACLIDES Tarentinus.

C. Glo. *Kühn*: De Heraclide Tarentino Specc. III. Lps. 1823, 4. —— 12, 12, 12 pp. Primum Kühn de medici veteris tempore (floruit circiter Olym. 126 sqq.) deinde de eius scriptis, quae fuerunt multa, agit. Emendatius et auctius haec scripta in Kühnii Opusc. acad. (Lips., 1828, 8) T. II. p. 150 sqq. repetita sunt.

HERACLITUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 141 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 192 sqq.

Aa) *Integer liber.*

1641, 8. Heracliti libellus de Incredibilibus. Graece et Latine edidit Leo Allatius. —— *V.* eiusdem Excerpta varia Graecorum Sophistarum ac Rhetorum, ubi libellus e codice Vatic. depromptus primum prodiit. *V.* Allatius.

1671, 8. *ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ περὶ ἀπίστων.* HERACLITI De Incredibilibus. *Graece et Latine* Leone Allatio interprete. —— In *Thomae Gale.* Opusculis mythologicis. (Cantabr.) p. 75 sqq. Rep. 1688.

1688, 8 mai. — Graece et Latine. —— *Ib.* (Amstel., apud Henricum Wetsteniom.) p. 67 sqq.

1796, 8. Heracliti et Anonymi de Incredibilibus libellus, graece, in usum scholarum cum graeco-latino indice vocabulorum analytico edidit L. H. Teucher. Lemgov., Meyer. —— 96 pp. 8 *Gr.* Cum p. 7—10 admodum negligenter impressae essent, illa pars typis emendatior iterata est, quod ideo animadverto, quia aliquot exemplaria sine illis a mendis purgatis foliis fortasse occurrunt. Ceterum editio valde vituperabatur, conf. ephem. litt. univ. 1798. IV. p. 223 sq., Neue allg. deut. Bibl. Vol. XXXIII. P. I. p. 177 sqq. et al.

Bb) *Excerpta.*

1781, 8. Heracliti Incredibiliorum Excerpta. —— In *Harlesii* Anthologia graeca prosaica. Nurimb. Ceterum iudices, penes quos est iudicium, hunc Heraclitum etiam auctorem Allegoriarum Homericarum, quae sub Heraclidis nomine feruntur, habent. Etiam eodex mstus Vatic., qui Allegorias commemoratas continet, hanc sententiam confirmat, quia in eo Heraclitus non Heraclides auctor appellatur.

HERACLITUS Ephesius.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 423, p. 799 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 685, p. 623 sqq.

I. *Reliquiae.*

1) Epistolae.

aa) *Plures.*

1499, 4. Heracliti epistolae sex. Graece. —— In *Aldi* collectione Epistolarum graecarum. (Venetiis apud Aldum mense Martio. M. ID.) P. II.

1573, 8. *ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ τοῦ Ἐφησίου ἐπιστολαί.* HERACLITI Ephesii epistolae. Cum binis Darii imperatoris epistolis. *Graece.* —— In *H. Stephani Ποιησις φιλόσοφος*, p. 142—155. Schweiger nesciebat, in utraque collectione Heracliti epistolas extare, tantummodo enim Lubini collectionem citat.

1601, 8. Heracliti epistolae, graece et latine per Eilhardum Lubinum. —— Cum epistolis Hippocratis, Democrati aliisque. (In offic. Commeliana.) p. 48 sqq. *V.* supra Epistolae.

1606, f. Heracliti epistolae, graece et latine. —— In collectione Epistolarum graecanicarum. Aurel. Allobr. V. *ib.* Versio epistolarum latina, quae hic legitur, ab illa versione in praecedenti collectione diversa est.

bb) *Singulae.*

1822, 8. Heracliti epistola ad Hermodorum; edidit I. Fr. Boissonade. —— In eiusdem editione Eunapii. T. p. 425. Ante Angelus Politianus aliquam partem huius epistulae, quae septima est, et in ceteris collectionibus non legitur, in Observationibus et Emendationibus cap. 51 latine interpretatus est.

2) Fragmenta.

1573, 8. Ἐκ τῶν Ἡρακλείτου τοῦ Ἐφεσίου. Heracliti Ephesii quaedam fragmenta ex aliis collecta. *Graece.* —— In *H. Stephani Ποίησις φιλόσοφος.* p. 129 — 140.

1807, 8. Herakleitos der dunkle, von Ephesos, dargestellt aus den Trümmern seines Werkes und den Zeugnissen der Alten, von F. Schleiermacher. —— In *F. A. Wolfii* et *Ph. Buttmanni* Museum der Alterthums-Wissenschaft. Vol. I. p. 313 —533. *V.* infra II. s. v. *Eichhoff.*

II. *Illustrantia Heraclitum scripta.*

C. F. *Bachmann:* Ἀποσπασμάτιον ex historia philosophiae: de obscuritate Heracliti. P. I. Ju., litt. Schreiber, 1823, 4. —— 8 pp. Nun magnum pretium habet.

I. *Bonitii* Dissertatio de Heraclito Ephesio. Pars I. II. III. IV. Schneeb., 1695, 4.

I. Fr. *Buddeus:* Num atheorum numero eximendus sit Heraclitus, nec ne? —— *V.* eiusdem Theses de atheismo. p. 80 sqq.

Thd. L. *Eichhoff:* Disputationes Heracliteae. Part. I. de doctrinae Heracliteae principiis, qua ad solemnia Gymnasii Crucenas. d. IX. X. XI. Septbr. 1824 celebranda invitat. Moguntiae. 4. —— 20 pp. Auctor huius scriptionis Schleiermacheri sententiam de summo Heracliteae philosophiae impugnat. Conf. Annal. Heidelb. 1826. XIX. 2. p. 198 sqq.

Felix *de Lucio Espinosa y Malo:* Vidas de los Filosofos Democrito y Heraclito. Zaragoça, por los hered. de Pedro Lanaia. 1676, 4.

I. Matth. *Gesneri* Disputatio de animabus Heracliti et Hippocratis ex huius libro I. de diaeta. —— In Commentariis Soc. Gotting. T. I. p. 67 sqq. p. 385 sqq.

Nic. Hier. *Gundlings* Gedanken über den weinenden Heraclitus und lachenden Democritus. —— *V.* eiusdem Otia. P. III. (Francof. 1707, 8) p. 1 sqq.

Ch. Glo. *Heyne:* De animabus siccis, ex Heraclitea placito, optime ad sapientiam et virtutem instructis. Gotting. 1781, f. —— Recusa est haec dissertatio de Heracliti sententia: αὔη ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη in *Heynii* Opusculis acad. Vol. III. p. 104 sqq. Conf. *(Wyttenbachii)* Bibl. criticam. Vol. II. P. III. p. 140 sqq.

F. *Jacobs:* De Heracliti fragmentis, ab Ioanne Stob. servatis. —— *V.* eiusdem Lectiones Stobens. Ju., 1827, 8.

Gthd. Ephr. *Lessing:* Verbesserungen und Erklärungen einiger Fragmente des Heraklit. —— *V.* eiusdem Philolog. Nachlass, in Adpendice ad eiusdem vitam Vol. I. P. III.

F. *Menzii* Progr. de Heraclito Ephesio. Lips., 1736, 4.

Gf. *Olearius:* De principio rerum naturalium (*n. igne*) ex mente Heracliti Physici cognomento σκοτεινοῦ exercitatio. Lips., 1697, 4.

— —: De rerum naturalium genesi ex mente Heracliti Physici dissertatio. Lips., 1702, 4. —— Has binas dissertationes recudi iussit Olearius in *Stanleii* historia philosophiae, a se latine versa T. III. p. 452—487.

Rossius: De Heraclito. —— *V.* eiusdem Commentationes Laertianas. p. 172 sqq.

(Floyer *Sydenham:*) A Dissertation on the Doctrine of Heraclitus, so far as it is mentioned or alluded to by Plato. Lond., printed by Will. Richardson, and sold by Th. Payne. 1775, 4.

Pet. *Wesselingius:* De Heracliti αὔη ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη observatio. —— In Miscellaneis Observatt. Vol. V. T. III, p. 42—48.

HERAS Capadox.

Fabr. B. Gr. T. XIII.

C. Glo. *Kühn:* De Herae tempore, vita et scriptis. —— *V.* eiusdem Additamenta ad Elenchum Medicorum veterum a I. Alb. Fabricio in Bibl. gr. Vol. XIII. exhibitum. P. XVI. p. 4 sqq.

HERENNIUS Modestinus.

Fabr. B. Lat. ed. Ernesti. T. III. p. 500 sq.

Ianus Th. Wilh. *van Alphen:* De Herennii Modestini libro inscr. περὶ εὑρηματικῶν. —— *V.* eiusdem Selecta quaedam iuris publici et priuati. (LB., 1792, 4) cap. II. Sect. I. II. p. 27—50.

H. *Brencmann:* De Heurematicis diatribe, sive in Herennii Modestini librum singularem περὶ εὑρηματικῶν commentarius. LB., 1706, 8.

Cuiacius: De Herennii Modestini Heurematicis. —— *V.* eiusdem Observationum et Emendationum lib. XII. 32.

Merillus: De Herennii Modestini Heurematicorum instituto. —— *V.* eiusdem Observationum lib. VII. 34.

I. *Schilteri* Modestinus. Argent., 1687, 4. —— Hic liber commentarium pragmaticum in Herennii Modestini fragmenta Heurematicorum continet. De Herennii libris latinis hic non agendum est.

HERMAS.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 7 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 18 sqq.

I. *Editiones textus.*

1698, f. S. Hermae fragmenta, graece et latine, primum edita sub nomine S. Athanasii Alexandrini, e codice Colbertino edidit Bern. de Montfaucon. —— In eiusdem editione Athanasii. T. III. in doctrina ad Antiochum Ducem. Rep. 1712.

1712, 4. S. Hermae fragmenta, graece et latine, ex editione Bernardi de Montfaucon. —— In *Fabricii* Bibl. Gr. I. c. p. 2—29.

1719, 8. S. Hermae, viri apostolici, *Pastor.* Cum notis selectis virorum doctorum: adscriptis passim suo loco fragmentis pluribus graecis, quae in editione praestantissima Coteleriana desiderabantur. —— In *Fabricii* Codice apocrypho N. T. (Hamb.) P. III. p. 737—1036.

1788, f. S. Hermae Pastor, libri III, adiectis fragmentis graecis. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. I. p. 49 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1513, f. S. Hermae Pastor, libri III. —— In (*Iac. Fabri*) Libro trium virorum et trium spiritualium virginum. Paris., ap. H. Stephanum.

1522, 4. S. Hermae Pastor, libri tres. Argent., apud I. Schottum.

1555, f. —— In *I. Heroldi* editione Orthodoxographorum. Basil.

1569, f. —— In Monumentis PP. orthodoxographis. (Basil.) T. II. p. 599—643.

1575, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. III. Et in ceteris collectionibus Bibl. PP. 1589. 1610. 1644. 1654, T. V., et in Bibl. PP. Colon. 1618, T. I., et in Bibl. PP. max. (Lgd. 1677) T. I. P. II. p. 22 sqq.

1655, 8. — cum animadversionibus Casp. Barthii, quibus auctor illustratur et vetustissima Novatianismi suspicione exoneratur. —— In calce Claudiani Mamerti librorum III de statu animae. (Cygneae.) p. 675 sqq.

1672, f. — cum notis I. Bapt. Cotelerii. —— Inter Patres apostolicos. Paris. Rep. 1724.

1685, 12. —— Cum Barnabae epistola catholica. (Oxon., e theatro Sheldoniano.) 6 *ff.* praefixa, 200 pp. et 1 *f.*

1698, f. — cum notis Cotelerii et Fellii. —— In *I. Clerici* editione Patrum apostolicorum. Amst.

1698, — 1700, — 1714, 8. —— In *I. E. Grabii* Spicilegio SS. Patrum. (Oxon.) T. I.

1724, f. — cum annotationibus I. Bapt. Cotelerii et variantibus lectionibus. —— Inter Patres apostol. (Amst.) T. I. p. 67 — 126.

1746, 8. — ex editione I. Clerici, cum variis lectionibus, et selectis Cotelerii, Fellii, Clerici et Wake notis. —— In *Richardi Russel* Patribus apost. (Lond.) Vol. I.

1788, f. —— *V.* supra I.

B. germanicarum.

1718, 8. Des Hermas Pastor, oder drey Büchlein, genannt: Der gute Hirte, verteutscht und mit einigen Anmerkungen erläutert von I. Otto Glüsing. —— In *J. O. Glüsings* Briefen u. Schriften der Apostolischen Männer. (Hamb.) p. 44—226.

C. anglicarum.

1693, — 1710, — 1719, — 1737, 8. The Shepherd of Hermas translated and published with a preliminary Discourse, by William Wake. —— *V.* eiusdem Translation of the Genuine Epistles of the Apostolical Fathers. London.

D. hollandicarum.

1687, 8. Het Boeck Herma (die geweest is een Discipel of Tiidgenoot des Apostels Pauli) bestaende in 3 Deelen, inhoudende 4 Visionen, 12 Geboden, en 10 Geliikenissen, van de oude Leeraers der Kercken genaemt; Liber Pastoris. Tot Amsterdam, by de Wed. van Christoff. Conradus.

III. *Illustrantia Hermam scripta.*

Gu. *Cave:* De Herma. —— *V.* eiusdem Scriptorum Eccles. Histor. Lit. Vol. I. p. 30 sqq.

Cotta: De Hermae Pastore. —— *V.* eiusdem historiam eccles. T. I. p. 647—655.

Illig: De Herma. —— *V.* eiusdem Dissertationen de patribus apostolicis, p. 184—206.

Lange: De Hermae libro. —— *V.* eiusdem historiam dogmatum mem. T. I. p. 75—84.

Nic. *le Nourry:* Dissertatio in tres libros Pastoris S. Hermae. —— *V.* eiusdem Apparatum ad Bibl. Max. vett. PP. T. I. p. 47 sqq.

Roseumüller: De Herma. —— In libro de Christianae theologiae origine p. 28 sqq.

Schroeckh: Ueber Hermas. —— *V.* eiusdem Kirchengeschichte. Vol. II. p. 373 sqq.

I. Sal. *Semler:* De Hermae Pastore. —— In Prolegomenis ad Baumgartenii Theol. polem. Vol. II. p. 7 sqq.

I. Iac. *Zimmermann:* De Herma. —— In eiusdem disquisitione histor. et theol. de visionibus, inserta in eius opusculis. P. I. Sect. V. p. 668 sqq.

HERMES Trismegistus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 46 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 46 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Poemander.

1554, 4. *Ἑρμου του Τρισμεγιστου Ποιμανδρης. Ἀσκληπιου ὁροι προς Ἀμμωνα βασιλεα.* Mercurii Trismegisti Poemander seu de potestate ac sapientia divina. Aesculapii Definitiones ad Ammonem. Graece. Paris., typis regiis, apud Adrianum Turnebum. —— 4 *ff.* praefixa, 103 pp. Hanc editionem principem curavit Ang. Bargieius.

1574, 4. Mercurii Trismegisti Pimandras seu Poemander, utraque lingua restitutus Fr. Flussatis Candallae industria. Burdigalae, Milangius. —— Huic editioni accedit etiam Aesculapios ad Ammonium. Textus graecus ab editione principe saepe recedit.

1591, f. Hermetis Trismegisti libelli, graece et latine. Asclepii libelli. —— In libro inscr.: *Franc. Patricius: de aetbere ac rebus coelestibus etc.* Ferrariae. *V.* 1593.

1593, f. Hermetis Trismegisti libelli et fragmenta quotcunque reperiuntur, ordine scientifico disposita. Asclepii tres libelli. *Graece et Latine.* —— In: Francisci Patritii Nova de universis philosophia libris quinquaginta comprehensa. Venetiis execud. Robertus Meiettus. 51 num. *ff.* et 1 vac. *f.*, 6 num. *ff.* et 3 non num. *ff.* Haec est praecedentis editionis auctior repetitio. *V.* 1611.

1594, 4. Pymander et Asclepius, graece et latine, per Ficiumn. Paris. 1594, 4.

1611, f. — graece et latine. —— In *Fr. Patritii* Nova de universis philosophia libris quinquaginta comprehensa. Londini. Repetitio est editionis a. 1593.

1630, f. Divinus Pymander Hermetis Mercvrii Trismegisti, cvm Commentariis R. P. F. Hannibalis Rosseli Calabri, Ord. FF. Minorum Regularis, Obseruantiae Theologiae & Philosophiae ad S. Bernardinorum Cracouiae olim Professoris. T. I—VI. Opvs vere avrevm reconditaqve Sapientia refertissimum, ac proinde cuiuis arcana Dei scire cupienti vtilissimum. Accessit eiusdem textus Graecolatinus industria *D.* Francisci Flussatis Candallae. Indice Rerum & Verborum Generali accuratissimo adiecto. Colon. Agripp., Ex Officina Choliniana, sumptibus Petri Cholini. Anno M. DC. XXX. Superiorum permissu.

2) Iatromathematica.

1532, 4. Mercurii Trismegisti Iatromathematica sive medicationes accommodate ad astrologicam rationem ad Ammonem Aegyptium. Graece. —— In Astrologicis quibusdam scriptis. (Norimb.) no. VI.

1597, 8. Hermetis Trismegisti, Prophetae, regis et sacerdotis Ter maximi, Iatromathematica ad Ammonem. Aegyptium, a Davide Hoeschelio, Augustano, Graece & Latine edita, fide MS. codicis emendata, suppleta, cum notis. Aug. Vindel., typis Mich. Mangeri.

3) *περι βοτανων.*

1827, 8 mai. Hermetis Trismegisti *περι βοτανων Χυλωσεως* libellus. Graece. Accedit *Gu. Roetheri* editioni Lugdi de Mensibus. Darmstad.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Poemander.

(a) Sine a. et l. notitia.

—, 4 min. CONTENTA IN HOC VOLVMINE. Poimander MERCVRII TRISMEGISTI liber de sapientia et po-

testate dei. Asclepius Einsdem MERCVRII liber de voluntate divina Item Crater HERMETIS A Lazarelo Septempedano. Petri Poetae Monsterolensis dodecasticon ad Lectorem. *Haec f.* 1 *a. In calce:* Crateris Hermetis adiecti Pimandro et Asclepio Mercurii Trimegisti (?) Finis. —— Char. goth. 42 num. *ff.* cum *sign.* a — k.

β) Cum a. et l. notitia.

1571, 4. Mercurii Trismegisti liber de potestate et sapientia Dei e graeco in latinum traductus, a Marsilio Ficino, Florentino ad Cosmum Medicem, Patriae Patrem Pimander incipit. *F.* 1*b Allocutio ad Lectorem legitur, incipiens:* Tu quicunque eo, qui hec legis, sive grammaticus, sive orator, seu philosophus seu theologus scito. Mercurius Trismegistus sum, quem singulari mea doctrina etc. *In fine:* Franc. Rhol. Taruisanus || Gerar. de Lisa Scriptori || mei copiam fecit || ut ipse caeteris || maiorem copiam || faceret || Taruisii || M. CCCC. LXXI. Nouembr. *In calce voluminis:* Finitum M. CCCC. LXXI. die XVIII. Decembr. —— 56 *ff.* cum 24 lin., sine *sign. cust.* et num. *ff.* Char. rom. Haec est Ficini versionis editio princeps.

1472, 4. Mercurius Trismegistus de unitate et potestate Dei Latine translatus a Marsilio Ficino. *In fine:* Explicit liber Mercurii Trismegisti de unitate et potentia dei translatus e greco in latinum per Marsilium ficinum florentinum. Impressus Ferrarie per Magistrum Andream Gallum Ciuem Ferrarie. Diui Ducis Herculis Imperii anno primo. Natiuitate autem Dominice. Anno M.CCCC.LXXII. Sexto Idus Ianuarii. —— Praecedente rarior editio.

1481, 4. Hermes Trismegistus latine, Ficino interprete. *In fine:* Lucas Dominici F. Venetiis mira imprimendi arte praeditus impressit Venetiis M. CCCC. LXXXI. XV. Maii.

1483, 4. Mercurii Trismegisti Poemander, seu de potestate ac sapientia divina Marsilio Ficino interprete. Venetiis.

1491, 4. Mercurii Trismegisti liber de potestate et sapientia Dei per Marsilium Ficinum traductus ad Cosmum Medicem. *In fine:* Venetiis Impressum per Maximum de hutricis Papiensem. MCCCCLXXXXI. die XI. Julii.

1493, 4. Mercurii Trismegisti Liber de Potestate Et Sapientia Dei Per Martinum Ficinum Traductus Ad Cosmum Medicen. *In fine:* Mercurii Trismegisti e graeco in latinum traducti Finis. Uenetiis per Damianum de Mediolano. MCCCCLXXXXIIII. die X. Maii. —— Char. rom. Cum *sign.* a — h.

1494, 4. Trismegistus Marsilio Ficino interprete. Impressore Wolffgango Hopyl in pago Divi Jacobi et apud insigne Sancti Georgii Parisiis 1494. pridie Cal. Aug.

1497, f. —— Cum Iamblichi de mysteriis Aegyptiorum. Venetiis, apud Aldum.

1503, 4. Aureum planeq; diuiuū opusculū Mercurij || Trismegisti de potestate ac sapi- || entia dei: interprete (?) Marsilio Ficino || Florentino. *In fine f.* 49*b:* Jmpressum : expletum est diuiuissimum presens || opusculum Jn nobili vrbe maguntina artis im- || pressorie inuentrice illuminatriceq; prima. Per || Joannem Schoeffer Anno dñi Millesimo quin- || gentesimotercio. Jn vigilia palmarum. *Infra insigne typ.* —— 49 non num. *ff.* num. char. goth. et *sign.* Bibl. acad. Lips. Exemplar in ch. pergam. impressum et quidem errore signatum anno *millesimo ducentesimo tertio* se vidisse dicit Muittaire in Annal. typ. T. V. p. 479.

1505, 4. Contenta In Hoc Volumine. Pimander. Mercurii Trismegisti liber de de (?) sapientia et potestate dei. Asclepius. Einsdem Mercurii liber de voluntate divina. Item Crater Hermetis a Lazarelo Septempedano. Petri Portae Monsterolensis dodecastichon ad Lectorem. Accipe de superis dantem documenta libellum *etc.* Vale. *Haec f.* 1 *a. F.* 1*b:* Sacro Antistiti Guillermo Briconneto Episcopo Lodovensi Iacobus Faber S. *In calce libri:* Crateris Hermetis adiecti Pimandro et Asclepio Mercurii Trismegisti Finis. Parisiis in officina Henrici Stephani recognitoribus mendasque ex officina eluentibus Joanne Solido Cracoviensi et Volgacio Pratensi Anno domini Salvatoris M. D. V. Calendis Aprilis.

1512, 8. L. Apulei de asino aureo Libelli XI. Floridorum Libri quatuor. De dogmate Platonis Liber unicus. Asclepius Mercurii Trismegisti Dialogus de voluntate Divina interprete L. Apuleio. Eiusdem Trismegisti Dialogus de potestate et sapientia Dei interprete Marsilio Ficino, adnexus operi, propter materiae

affinitatem. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 1 *b:* Mariani Tucci Epistola nuncupatoria, Ioanni Cardinali de Medicis inscripta. *In fine:* Impressum Florentiae opera et impensa Philippi de Giunta Civis Florentini anno a Virginis nuncio quingentesimo duodecimo supra mille, mense Februario.

1516, f. Mercurii Trismegisti Pimander. Eiusdem Asclepius. —— Cum Iamblichi de mysteriis Aegyptiorum. Chaldaeorum. Assyriorum. aliorumque scriptis. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Soceri mense Nou. MDXVI. Et in reliquis Iamblichi editionibus.

1521, 8. L. Apuleii Metamorphoseos, siue lusus Asini libri XI. Floridorū IIII. De Deo Socratis I. De Philosophia I. Asclepius Trismegisti Dialugus eodē Apuleio īterprete. Eiusdem Apuleij liber de Dogmatibus Platonicis. Eiusdē liber de Mundo, quē magna ex parte ex lib. Aristotelis eiusdē argumenti in latinum traduxit, &c. Apologiae II. Isagogicus liber Platonicae philosophiae per Alcinoū philosophum, graece impressus, &c. *In fine:* Venetiis in Aedibus Aldi et Andreae Suceri Mense Maio MDXXI. ——. 264 num. *ff.*, quorum ult. errore numerum 266 habet, et 27 non num. *ff.*, quorum ult. inscriptionem et insigne Aldi typ. continet.

1522, 4. Mercurii Trismegisti Pimander & Asclepius; item Crater Hermetis Latine. Parisiis in Officina Simonis Colinaei e regione Scholarum decretorum habitantis Anno MDXXII. Quinto die Mensis Maii.

1542, 8. Hermetis Trismegisti Poemander, et Asclepius. Basil.

1549, 8. — Lgd.

1554, 4. Mercurii Trismegisti Poemander, & Aesculapii definitiones, Latine, Marsilio Ficino interprete. Paris., apud Gu. Morelium.

1561, f. —— In *Ficini* operibus. (Basil.) T. II. p. 1837 sqq.

1570, 12. Poemander et Asclepius. Lgd.

1576, f. —— In *Ficini* operibus. Paris.

1577, 12. Hermetis Trismegisti Poemander et Asclepius. Lgd.

1585, f. Pymander Mercurii Trismegisti cum commento Fratris Hannibalis Prosseli, Calabri, ordinis Minorum regularis obsernantiae, Theologiae et Philosophiae, ad S. Bernardinum Cracoviae Professoris, liber primus de SS. Trinitate. Cracoviae, in officina Typographica Lazari. — Liber secundus de Spiritu S. et angelis. *ib.*, 1585. — Liber tertius de ente, materia, forma et rebus metaphysicis. *ib.* 1586. Auxilio Cl. Vivi D. Sebastiani Montelupi, Florentini. — Pymander Mercvrii Trismegisti. Cum Commento Fratris Hannibalis Rosseli Calabri ordinis Minorvm regvlaris observantiae, Theologiae & Philosophiae, ad S. Bernardinum Cracouiae Professoris. Liber quartus de Coelo. Cum licentia & authoritate Illustrissimi & Reuerendiss. Domini Alberti Prologneti Cardinalis, et in Regno Poloniae Nuntij Apostolici Et cum Gratia & priuilegio Sacrae Caesareae M. & Sereniss. Regis Polouiae. Cracoviae In Officina Typographica Lazari. Anno M. D. LXXXIIII. — Liber quintus, de Elementis et descriptione totius orbis. Cracoviae. — Asclepius Mercurii Trismegisti cum commento Fratris Hannibalis Rosseli Calabri *etc.* Liber VI. de immortalitate animae, qui est primus Asclepii. Cracoviae 1590.

1593, 12. Hermetis Trismegisti Poemander, Sermo sacer, Clauis, Sermo ad filium, Sermo ad Asclepium, Minerva Mundi, et alia Miscellanea, per Franc. Patricium, ex Bibliotheca Ranzouiana primum eruta et Latine reddita. —— Cum Zoroastris Oraculis ab eodem Fr. Patricio editis. Hamb. Haec editio versionis ex Fr. Patricii nova de universis philosophia repetita est.

1641, f. —— In *Ficini* operibus. Paris.

2) Asclepius.

1488, f. Hermetis Trismegisti Dialogus per Apuleium in Latinum conversus. —— Cum Lucii Apoleii Metamorphoseus libro. Impress. per Henricum de Sancto Viso in Vicentia.

1521, 8. Asclepius Trismegisti Dialogus Apuleio interprete. —— Cum Lucii Apoleii Metamorphosens libro. Venetiis in aedibus Aldi Romani et Andreae Asulani soceri.

1522, 8. Trismegisti dialogus. De Mundo, sive de Cosmographia Liber. —— V. *ib.* Florentiae per heredes Philippi Juntae Anno Domini.

1561, f. — interprete Mars. Ficini, cum eiusdem commentario. —— In *Ficini* Operibus. (Basil.) T. II. p. 1858 sqq.

1621, 8. —— Cum Apuleio, edit. Elmenhorst. p. 76 sq.

1628, 8. —— *Ib.* p. 78 sqq.

3) De Revolutionibus natiuitatum.

1559, f. Hermetis, philosophi, de Reuolutionibus Natiuitatum Libri III, latine. —— Cum Procli Enarratione in Claudii Ptolemaei Quadripartitum. Basil.

4) Centiloquium.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Centiloquium Hermetis, seu propositiones C. de futuris contingentibus. *In fine habetur insigne typ. Martini Herbipolensis.*

β) Cum a. et l. notitia.

1492, f. min. (*Hermetis Trismegisti Centiloquium vel liber centum aphorismorum, Steph. Messanensi interprete; accedunt Almansoris propositiones seu capitula stellarum, a Platone Tyburtino in latinum conversa.*) *F. 1 a ornamento xylogr. circumdatum continet:* Centiloquium diui Hermetis Hilarii Mantuani in laudem Hermetis Epi. || Ille ego sum magni Nili ter maximus Hermes || Accola: qui phariaegentis honore color *etc.* || Eiusdem Hilarii Aliud Epi. || Hermes Mercurius rerum qui reperit artes *etc. F. 1 b Epistola nuncupatoria Antonii Lauri legitur, signata:* Venetiis Idibus Iunii 1492. *In fine Centiloquii:* Explicit liber Aphorismorum centum Hermetis. — Per Alouisium de Sancta Lucia Venetiis. *Sequitur Almansoris opusculum, in cuius calce:* Perfectus est Liber capitulorum Almansoris cum Dei auxilio translatus de Arabico in Latinum a Platone Tyburtino *etc.* —— 6 *fl.* cum *sign.* a. Char. rom.

1493, f. Centiloquium Hermetis. De stellis beibeniis eiusdem. —— Cum Ptolemaei de apotelesmatibus et Iudiciis Astrorum ad Syrum libris. *In fine:* Venetiis per Bonetum Locatellum impensis nobilis viri Octaviani Scoti civis Moduetiensis.

1501, f. Albubather & Centiloquium Diui Hermetis. *Infra insigne typ. In fine:* Impressum Venetiis per Jo. Baptistam Sessa anno Domini 1501. die 23. Februarii. *Infra insigne typ.*

1519, f. Centiloquium Hermetis. —— Cum Ptolemaei Quadripartito. Venetiis sumtibus haeredum Octaviani Scoti et Sociorum MDXIX.

1533, f. —— Cum Iulii Firmici Astrologicis. Basil.

1551, 8. Hermetis Centiloquium sive Aphorismi astrologici. Basileae.

1651, — 1674, 12. —— Cum Ptolemaei Aphorismis Astrologicis aliorumque libris. Vlmae.

5) Kuranides.

1638, 8. Moderante auxilio redemptoris supremi Kirani Kiranides, et ad eas Rhyakini Koronides, quorum ille in Quaternario tam Librorum, quam Elementari e totidem linguis: Primo de Gemmis XXIV. Herbis XXIV. Auibus XXIV. ac Piscibus XXIV. quadrifariam semper et fere mixtim ad Tetrapharmacum constituendum agit. Inde libro II. de animalibus XL. lib. III. de Auibus XLIV. sigillatim et lib. IV. de LXXIV. Piscibus iterum, eorumque viribus medicamentosis. Hic vero studio pariter quadrifido MS. post semi-millesimum annorum ex inemendatissimo primum edidit. 2. Notis interspersis subiunctisque illustrauit. 3. praefatione isagogica ornauit et 4. denique indicibus auxit. *Praefatione plag. VIII. finita alter titulus legitur:* Liber physico-Medicus Kiranidum Kirani i. e. Regis Persarum, vere aureus gemmeusque; Post 15 fere annos nunc primum e membranis Latine editus cum Notis. Qui multis adhuc seculis ante Syriace, Arabice et Graece scriptus et editus extitit: Cum autem reliquae translationes interciderint, Haec semibarbara non omnino sepelienda, nec ita totum opusculum obliterandum fuit. De quo quid sentiendum sit requiratur in C. Barthii Aduers. et Lexico Harpocratione. Aera C. cıɔıɔcxxxvııı. —— 159 pp.

1681, 12. Mysteria physico-medica, ob angustissimos Suos Natales uberrimamque rerum haud quotidianarum, quibus referta sunt, segetem, curioso obtutu quam maxime veneranda, multis abhinc seculis Syriace, Arabice et Graece conscripta. Iterata nunc vice e membranis latiois publicae luci exposita. Francof., Impensis Io. Iusti Erythropili. An. MDCLXXXI.

6) De lapide philsophico.

1610, 8. Hermetis Trismegisti Tractatus vere aureus, De Lapidis Philosophici secreto, in capitula septem divisus: nunc verò à quodam Anonymo, scholijs tam exquisitè & acutè illustratus, ut qui

ex hoc libro non sapiat, ex alio vix sapere poterit, similis enim huic vix hodie reperitur. Tandem operâ & studio Dominici Gnosij Belgae, utr. M. D. in lucem editus. Qui, quid novit, loquitur, index Iustitiae est: Qui autem mentitur, testis est fraudulentus. Pro. 12. 1610. Lipsiae, Sumptibus Thomae Schureri. — 8 *ff.* praefixa, 276 pp, et 1 *f.*, quod continet: Lipsiae, Valentinus Am Ende imprimebat. Anno M. DC. X. Bibl. sen. Lips.

1613, 8. — cum scholijs. — In Theatro Chymico. T. IV.

7) De compositione.

1605, 8. Hermetis Trismegisti Liber de Compositione, Latine. — Inter IV vetustissima Scripta philosophiae Chymicae. Francof.

8) Secreta Secretorum.

1598, 8. Secreta secretorum Raymundi Lulli et Hermetis in tres libros divisa. — Cum opusculo Thomae Aquinatis de esse et essentia mineralium et Cornelii Alvetani de conficiendo divino Elixire libello edita. Colon.

9) Iatromathematica sive de infirmorum decubitu.

1555, 4. Hermes Trismegistus ad Ammonem Aegyptium de infirmorum decubitu, Latine, nunquam antea in lucem editus. — Cum *Thomae Boderi* libro de ratione et usu dierum criticorum. Paris., in officina Audoëni Parvi, excudebat Andreas Wechelus.

1639, 4. — In *Andreae Argoli* libro II. de diebus criticis. (Patavii.) p. 133—142.

10) Tabula smaragdica.

1541, 4. Tabula smaragdina de Alchemica cum commentario Hortulani. — Cum *Geberi* Tabula Smaragdina. Norimb. Rep. 1545.

1545, 4. — *Ib.* Bernae. *V.* 1541.

1566, 8. Tractatus septem aurei et Tabula Smaragdina, cum Commentario Hortulani philosophi. Argent.

B. germanicarum.

1706, 8. Hermetis Trismegisti Erkäntniss der Natur und des darin sich offenbahrenden grossen Gottes, begriffen in 17 unterschiedlichen Büchern, nach Griechischen und Lateinischen Exemplaren in die Hochteutsche Sprache übersetzt, nebenst vorgesetzter sattsahmer Nachricht und Beweiss von der Person und Genealogie Hermetis, dessen Medicin, Chemie, Natur und Gottes-Gründe, mit unterlauffenden vielen der Egyptier Weisheit, und unterschiedlichen anderen Curiosa berührende Passagen. Verfertiget von Aletophilo. Hamburg, in Verlegung Sam. Heyls und Gottfr. Liebezeits.

1781, 8. Hermes Trismegists Pömander, oder von der göttlichen Macht und Weissheit aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen beleitet von Dieterich Tiedemann. Berlin u. Stettin, Nicolai. — 10 *Gr.*

C. gallicarum.

1) Poemander.

1549, — 1557, 8. Deux livres de Mercure Trismegistus, l'un de la puissance et sapience de Dieu, trad. par Gabriel du Preau. Paris, Groulleau.

1574, — 1579, 8. Le Pimandre de Mercure Trismegistus, traduict de l'Exemplaire Grec avec Collation de tres-amples Commentaires par François de Foix. Bordeaux, Millanges. — Rep. 1587.

1587, f. Le Pimandre de Mercure Trismegiste, de la philosophie chrestienne, cognoissance du verbe diuin et de l'excellence des oeuvres de Dieu. Traduict de l'exemplaire grec auec collation de très amples Commentaires, par François Monsieur de Foix. à Paris. — *V.* 1574.

2) De lapide philosophico.

1626, 8. Trois anciens traitez de la philosophie naturelle, sçavoir: les sept chapitres dorés ou le sept Sceaux d'Hermes Trismegiste: la Réponse de Bernard Trevisou à Thomas de Boulogue traduit par Gabriel Joly; et la Chrysopée de Jean Aurele Augurel; traduit par Gabriel Joly et Fr. Habert de Berry. Paris.

1651, 8. La Philosophie Naturelle rétablie en sa pureté, avec le Traité de l'Ouvrage sécret de la Philosophie d'Hermès, qui enseigne la maniere et la façon de faire la Pierre philosophale. Paris, Pépingué.

D. italicarum.

1548, 8. Il Pimandro di Mercurio Trimegisto, tradotto da Tommaso Benci in lingua Fiorentina. Con privilegio. In Firenze (*Torrentino.*) —— 23 non num., 119 num. pp. et in calce 14 pp. tabulam continentes. Haec versio italica ex Ficini versione latina facta est.

1549, 8. Il Pimandro di Mercurio Trimegisto tradotto da Tommaso Bensi in lingua fiorentina. In Firenze (*Torrentino.*) Con Privilegio. —— 16 pp. in fronte libelli, quae titulum atque tres dedicationes continent. 119 pp. et in fine 7 pp. tabulam continentes. Haec editio a praecedente in eo diversa est, quod in hac dedicationes litteris corsivis, et tabula minutis litteris et columnatim impressae sunt. Praeterea litterae initiales in libris prioribus XII et in XV. in hac editione maiores in illa autem minores sunt. Ceterum utriusque editionis paginae sibi respondent. Conf. praeter *Paitoni* Biblioteca T. II. p. 243 sqq. Annali della Tipografia Fiorentina di Lorenzo Torrentino. (Fir., 1811, 8 mai.) p. 3 sq. et p. 42, ubi etiam aliae editiones a. 1545—1547 negantur.

E. anglicarum.

1) Poemander.

1650, 12. Divine Pymander of Hermes Trismegistus, in 17 Books, together with his second Book, callet Asclepius, containing 15 Chapters, with a Commentary, translated into English by Dr. Everard. London. —— 7 *ff.*, 246 et 127 pp.

2) Iatromathematica.

1583, 16. The learned worke of Hermes Trismegistus, Intituled Iatromathematica, that is, his Phisical Mathematiques, or Mathematical Phisickes, directed vnto Ammon the Aegyptian. A Booke of especiall great vse for al Studentes in Astrologie and Phisicke. Lately englished by Iohn Haruey, at the request of M. Charles P. London printed Richard Watkins.

1657, 12. Choice Recepts by Ralph Williams, with the Physical Mathematics of Hermes Trismegistus, by John Harvey. London.

F. hollandicarum.

1652, 12. Sesthien boeken van Hermes Trism. uyt het Griecx ghebracht in ons Nederduytschen. Amsterd.

III. *Illustrantia Hermetem scripta.*

I. C. L. D. Kurtze Observation, dass die Geschichte Mercurii und Hermetis Trismegisti Mosen, oder den Patriarchen Joseph, oder vernehmlich beyde zugleich, angehen. —— In Unschuldige Nachrichten. (1714) p. 519—525.

L. F. O. *Baumgarten-Crusius:* De librorum Hermeticorum origine atque indole. Progr. acad. Jn., prostat in libr. Braniana. MDCCCXXVII. 4. —— 19 pp.

Iac. *Brucker:* De Hermete. —— *V.* eius Historiam crit. philosophiae. T. I. p. 252 sqq.

E. D. *Colberg:* Platonisch-hermetisches Christenthum. 1710, 8. Voll. II.

R. *Cudworth:* An account of Hermes Trismegistus. —— In eiusdem Intellectual Systeme of the Universe. (Lond. 1678, f.) p. 319 sqq.

Thaddeus Hagecius *ab Hagek:* Commentarius in Hermetis Aphorismos sive Centiloquium. Pragae, 1564, 4.

Paul E. *Iablonski:* De Hermete. —— *V.* eius Pantheon Aegypt. P. III. p. 156 sqq.

Jackson: De Hermetis tempore. —— In Chronolog. Alterth. p. 435 sqq.

I. *Moller:* De Hermete. —— In Homonymoscupia. (Hamb., 1697, 8) cap. II. §. 16 sq.

Quadrio: Supra Hermete Mercurio. —— *V.* eius Storia d'ogni Poesia. T. I. p. 20 sqq.

I. G. *Roeseri* Dissertatio de Hermete Trismegisto, litterarum Inventore. Wittenb., 1686, 4.

K. L. *Struve:* Locus Trismegisti ab Lactantio Inst. div. IV. 6, 3 sq. servatus suppletur et emendatur. —— In eius Progr.: Grammatische und Kritische Bemerkungen über einige Stellen griech. Schriftsteller. P. XXV. sive: Fragmenta graeca apud Lactantium examinantur. Contin. III. Regiom. 1823, 8. 16 pp. Usus est Struve codice msto Regiomuntano.

I. H. *Ursini* Exercitatio de Mercurio Trismegisto eiusque scriptis. —— In eiusdem Exercitationibus de Zoroastro et Sanchoniatune. (Norimb., 1661, 8) p. 73 sqq.

HERMESIANAX.

Fabr. B. Gr. ed. Harles. T. II. p. 873 sq.

I. *Fragmenta.*

1782, 8. Hermesianactis fragmentum emendavit atque illustravit Dav. Ruhnkenius. —— In adpendice ad Epistolam crit. II. p. 283.

1784, 8. Hermesianactis elegia, cum versione latina metrica et notis, edidit Steph. Weston. —— V. eius Hermesianactem sive coniecturas in Athenaeum. (Lond., Nichols.) p. 2 sqq. Etiam de hac scriptione erravit Schweiger, nesciebat enim, hic elegiam ipsam exstare.

1797, 8. Hermesianactis elegiarum scriptoris celeberrimi fragmentum ab Athenaeo lib. XIII. p. 597 servatum emendatius editum et animadversionibus illustratum, ab C. Dav. Ilgenio. —— In eius opusculis variis philol. (Erford.) T. I. p. 247—331. Schweiger nesciebat, hic elegiam Hermesianacteam haberi. V. infra III. s. v. *Ilgen.*

1825, 8. Hermesianactis Coloph. de Poetarum et Philosophorum amoribus fragmentum, ex Athenaei lib. XIII. desumptum et emendatius editum, cum notis. Lond.

1828, 16. Leontii Carminis Hermesianactei fragmentum emendatum et Latinis versibus expressum a F. A. Riglero et C. A. M. Axtio. Accedit fragmentum Elegiae Phanocleae. Colon. ad Rh., typis Bachemii. —— 31 pp. 4 Gr. Conf. ephem. litt. Lips. 1828. no. 204. p. 777 sqq., et ephem. schol. univ. 1829, II. no. 2. p. 9 sqq., no. 3. p. 17 sqq. et *Iahnii* novos Annales. (1830) XII. 2. p. 183 sqq.

1828, 4. Hermesianactis Elegi. Edidit et recensuit et notis instruxit Gf. Hermann. —— In progr. acad. In Memoriam I. A. Ernesti. Lips., litt. Staritzii. 16 pp. Conf. censuram in ephem. litt. Halens. 1828. no. 204, in ephem. schol. univ. 1829. II. no. 42, et in *Iahnii* annal. novis (1830) XII. 2. p. 187—190.

1829, 8. Hermesianactis reliquiae. Edidit Nic. Bach. —— Cum Philetae et Phanoclis reliquiis. Hal., Gebauer.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1781, 8. Hermesianactis elegiam ab Athenaeo servatam in versus latinos elegiacos transtulit Laur. van Santen. —— In eiusdem Carminibus. Trai. ad Rh.

B. germanicarum.

1798, 8. Die Elegie des Hermesianax übersetzt von A. W. v. Schlegel. —— In Athenaeum. Vol. I. P. 1.

1826, 8. Des Hermesianax Elegie metrisch übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von W. E. Weber. —— In eius Die elegischen Dichter der Hellenen. (Frankf. am M.) p. 278 sqq. 665 sqq.)

C. anglicarum.

1786, 8. Fragment of Hermesianax of Colophon, addressed to his Mistress. Leontium describing the amours of the greek poets, transl. by R. Cumberland. —— In European Magaz., July p. 56 sq.

III. *Illustrantia Hermesianactem scripta.*

Adr. *Heringa*: Hermesianactea elegia tentatur. —— In eius Observationum crit. libro. (Leovard., ap. Gu. Coulon) p. 280 sqq.

F. *Jacobs*: Elegia Hermesianactis emendatur. —— V. eius Additamenta animadversionum in Athenaei Deipn. p. 321 sqq.

F. I. *Jentzen*: Bemerkungen über Hermesianax Elegie. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1821, fasc. XII. p. 1061 sq.

C. Dav. *Ilgen*: Animadversiones criticae in fragmentum Hermesianactis ab Athenaeo lib. XIII. p. 597 servatum. Lips., ex offic. Sommeria 1790, 4. —— 12 pp. Non integrae sunt repetitae in eiusdem commemoratis opusculis, ut Schweiger putat, sed Ilgenio ipso teste hic „de novo accessit *Fragmenti Hermesianactei* editio, cum uberioribus in illud animadversionibus." Continuo Ilgenius dicit: „quas olim in illud (fragmentum) scripsi animadversiones, eas plerasque hic reiectas lector inveniet, et, quae retentae sunt, novis argumentis firmatas."

Dav. *Ruhnken*: De Hermesianacte eiusque Elegia, ex epistola crit. II. —— In eiusdem Opusculis varii argumenti. Edit. altera. (L.B., 1823, 8) p. 615 sqq.

HERMIAS.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 96 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 114 sqq.

I. *Editiones textus.*

1553, 8. Herminae Philosophi Irrisio Gentilium Philosophorum, graece cum versione latina Seileri. —— Cum Demetrii Cyd. oratione de morte contemnenda.

1560, f. — graece cum Seileri versione latina. —— In *Θεολογων διαφορων συγγραμματα παλαια και ὀρθοδοξα.* curante Andrea Gesnero. (Tiguri.) P. II.

1580, 8. — graece et latine cum Wolfii adnotationibus. —— In *Gu. Morelli* tabula compendiosa de origine, successione, aetate et doctrina veterum philosophorum. (Basil., typis Heruagii) p. 189 sqq.

1615, — 1636, — 1686, f. —— Cum Iustino Martyre.

1624, f. — graece et latine cum castigationibus Frontonis Ducaei. —— In eiusdem Auctario Bibl. PP. (Paris.) T. I.

1700, 8. — graece et latine, ex interpretatione Raph. Seileri, cum variantibus lectionibus et notis variorum. —— Cum Tatiani oratione ad Graecos. (Oxon.) p. 207—229.

1742, f. — graece et latine, ad duos codd. mstos romanos collata, cum notis Prud. Marani. —— In eiusdem editione Iustini Martyris. (Hag. Com.) p. 402 sqq.

1774, 8. *Ἑρμειου Φιλοσοφου Διασυρμος των ἐξω φιλοσοφων:* Hermiae Philosophi Gentilium Philosophorum Irrisio: cum adnotationibus Hier. Wolfii, Tho. Galei, W. Worthii suisque graece in usum praelectionum separatim edidit I. Casp. Dommerich. Hal., Hemmerde.

1788, f. — graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. II. p. 68 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1650, 8. Hermiae Philosophi gentilium philosophorum Irrisio, Latine. —— In *Franc. Rous* Mellibus Patrum. (Lond.) p. 468 sq.

1677, f. —— In Bibl. PP. Max. (Lgd.) T. IV. p. 180 sq.

B. germanicarum.

1828, 8. Hermias Verspottung der heidnischen Philosophen, übersetzt, mit einer Einleitung und Erläuterungen versehen von W. Ferd. Thienemann. Leipz., Vogel. —— 36 pp. 5 *Gr.*

III. *Illustrantia Hermiam scripta.*

Gu. *Cave:* De Hermia. —— *V.* eius Scriptorum ecclesiast. hist. litter. Vol. I. p. 81 sq.

Th. *Ittig:* De Hermia. —— *V.* eius Selecta capita Histor. eccles. saec. II. p. 39 sq.

Nath. *Lardner:* On Hermias. —— In eiusdem Credibility of the Gospel History. P. II. Vol II. p. 555.

du *Pin:* Sur Hermias. —— *V.* eius Nouvelle bibl. ecclesiastique. T. I. p. 65 sq.

HERMIPPUS, dialogus.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 261.

1830, 8 mai. Hermippus, incerti auctoris christiani dialogus, sive de astrologia libri II, Graece. Ex apographo cod. Vaticani, quod inter libros Ms. Fabricianos extat in bibliotheca univ. Havniensis nunc primum edidit O. D. Bloch. Havniae, Brummer. —— 14 *Gr.*

HERMIPPUS Peripateticus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 303; *ed. n.* T. III. p. 495.

I. *Fragmenta.*

1831, 8 mai. Hermippi Smyrnaei Peripatetici fragmenta collecta disposita et illustrata. Dissertatio, quam *etc.* scripsit Adalb. Lozynski. Bonnae, typis C. Georgii MDCCCXXXI. —— 5 *ff.*, 132 pp. et 4 *ff.*

II. *Illustrantia Hermippum scripta.*

I. *Ionsius:* De Hermippo. —— *V.* eius De scriptoribus historiae philosophicae libros IV. p. 191 sqq.

HERMOGENES.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 428 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 69 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnes libri rhetorici.*

1614, 8. *ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ Τεχνη Ρητορικη* (!) *τελειοτατη.* Hermogenis ars oratoria absolutissima et Libri omnes. Cum noua Versione Latina e regione Contextus Graeci et Commentariis Gasparis Laurentii. Coloniae Allobrogum. Apvd Petr. Avbertvm. *Anno M.DC.XIV. Voll. II.* —— 8 *ff.* praefixa, 568 pp. et 8 *ff.* index, et 229 pp. et 1 pag. continens Emendanda, in contextu Graeco, & in versione Latina. Paucis visa editio. Bibl. acad. Lips.

1799, 4. *Ῥητορικη πραγματεια, ἠτοι της Ἑρμογενους του Ταρσεως του κατ' ἐξοχην Τεχνικου καλουμενου, ῥητορικης τεχνης ἐξηγησις, συνοψισθεισα μεν ἐκ των παλαιων και διαφορων ἐξηγητων και ὡς ἐνι ἀκριβεξαιε φιλοπονηθεισα τε και ἐπεξεργασθεισα, και ἀναπληρωθεισα και ἐλλειποντα ὑπο του ἐν Ἱερομαχοις ἐλαχιςου Ἀθανασιου του Παριου. Νυν δε πρωτον τυποις ἐκδοθεισα τοις φιλολογοις, προθυμια και δαπανη ἀδρα του τιμιωτατου και τα μαλιςα φιλομουσου Μεσερ Μικε* [*Μιχαηλ*] *Κοραλη, ἀνδρος χιοπολιτου και τα πρωτα φεροντος του Εὐπατριδων. Διορθωθεισα μεθ' ὁσης οἱοντε της ἐπιμελειας παρα Σ. Β. Δ του φ. φ. Ἐνετιησιν α ψ η θ'. Παρα Νικολαω Γλυκει τῳ ἐξ Ἰωαννινων.* —— In hoc volumine habentur: 1) Aphthonii progymnasmata; 2) Prolegomena in universam Hermogenis Rhetoricam; 3) Hermogenis Rhetorica *περι των Στασεων*; 4) Eiusdem de Inventione tomi IV. *περι σχηματων ἡ περι ἑρμηνειας*. His finitis nova paginarum series incipit, una cum Hermogenis libro: 5) *περι του ἐπιδεικτικου ἐγχειριδιον*; 6) sequuntur: octo analyses rhetoricae a) orationis Demosthenis *περι παραπρεσβειας*, b) Eiusdem primae orationis Olynthiacae; c) Eiusdem tertiae orationis contra Philippum; d) declamationis XXVI. Libanii; e) prima oratio *του Ἰταλου Πετρε Σεγνερου, Σενιερι*, de morte, cum insequenti illius expositione rhetorica; f) analysis primae orationis Meniati; g) quintae orationis *της ά, Πεφιοδου* de poenitentia; orationis *του Δεσποτικου Παθους*, h. e. ultimi supplicii Iesu Christi; denique *Σημειωσεις τινες εἰς τονεδ', της δευτερας Περιοδου*. —— Non merus Hermogenis textus, sed cum supplementis Athanasii, prof. quondam Venet., legitur.

Bb) *Singuli libri.*

1) Progymnasmata.

1791, 8. Hermogenis Progymnasmata. E codice Turin. primus edidit Heeren. —— In Bibl. für alte Lit. u. K. fasc. VIII. et IX. p. 3—19, 3—21.

1812, 8. Hermogenis Progymnasmata. Graece cum variis lectionibus et notis Wardii et aliorum, una cum Prisciani libro de praeexercitamentis rhetoricae ex Hermogene. —— In Classical Journal, T. V. p. 381—394; T. VI. p. 396—411; T. VII. p. 417—425; T. VIII. p. 155—160.

1812, 8. Hermogenis Progymnasmata Graece. Recensuit et Heerenii suisque notis illustravit Ge. Veesenmeyer. Norimb., apud Lechner. —— 76 pp. 8 *Gr.* Haec editio non laudatur. Conf. ephem. litt. Ienens. addit. 1815. no. 55.

1820, 8. — graece et latine ex interpretatione Prisciani, cum notis Heerenii et editoris Krehlii. —— *V.* eius editionem Prisciani Caesar. grammaticorum Operum. (Lips.) T. II. p. 419—459.

1832, 8. *Ἑρμογενους προγυμνασματα.* Graece edidit Ch. Walz. —— *V.* eius Rhetores graecos. Vol. I. (Stuttg.) p. 1—54. Editor quatuor codicibus mstis Paris., codice Mediceo, Ambros. et Turin. usus est.

2) Ars rhetorica.

1508—1509, f. Hermogenis ars Rhetorica. et Syriani. Sopatri. Marcellini Commentarii in Hermogenis rhetorica. Graece. —— *V.* Rhetores graecos. (Venetiis, in aedibus Aldi.) T. I. et II.

1515, 8. *Ἑρμογενους ῥητορικα.* Graece. —— Cum Aphthonio. Flor. V. *ib.* I. Bb) 1) aa) *β*).

1530, 4. Hermogenis Ars rhetorica absolutissima. *Graece.* Paris., in offic. Christiani Wecheli. —— 24 *ff.* cum *sign* A—F.

1558, 8. —— Cum Demetrio Phalereo.

1569, 8. —— Item cum Aphthonio. Genev.

1570, 8. Hermogenis Tarsensis Rhetoris acut. Partitionum Rhetoricarum liber unus, qui vulgo de Statibus inscribitur, Graece, Latinitate donatus et Scholiis explicatus atque illustratus a Ioa. Sturmio. Arg., excud. Iosias Rihel. —— 79, 73 pp. Librum edidit I. Cocinus.

1583, 8. — edidit I. Caselius. Rostoch.

3) De inventione.

1530, 4. Hermogenes de Inventione Tomi quatuor, *Graece.* Paris., apud Christianum Wechel, sub Scuto Basiliensi in via Iacobaea. —— 46 *ff.* cum *sign.* AA—LL.

1570, 8. Hermogenis de ratione inveniendi oratoria, libri IIII. *Graece*, Latinitate donati & scholiis explicati atque illustrati a Ioanne Sturmio. Argent., excud. Jos. Rihel.

4) De formis oratoriis.

1531, 4. Hermogenis de formis Orationum Tomi duo, Graece. Paris., excud. Christianus Wechelus. —— 78 *ff.* cum *sign.* AAA—VVV.

1571, 8. Ἑρμογένους περὶ ἰδεῶν τόμοι δύο. Hermogenis Tarsensis Rhetoris de dicendi generibus sive formis orationum libri II. *Graece*, Latinitate donati, & scholiis explicati atque illustrati a Io. Sturmio. Argent., excud. Ios. Rihel.

5) Ratio tractandae gravitatis.

1531, 4. Hermogenis de Methodo gravitatis sive virtutis commode dicendi. *Graece*. Paris., excud. Christianus Wechelus. —— 14 *ff.* cum *sign.* AAAA—CCCC.

1556, 8. —— Cum Demetrio Phaleren. 115 *ff.*

1571, 8. Hermogenis Tarsensis Rhetoris de Ratione tractandae grauitatis occultae liber. *Graece*, Latinitate donatus & scholiis explicatus atque illustratus a Ioan. Sturmio. Argent., excud. Iosias Rihel.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Libri rhetorici.*

α) Sine a. notitia.

—, 8. Hermogenis de arte Rhetorica Praecepta & Aphthonii Praeexercitamenta, latine versa a Natale de Comitibus. Basil., Pet. Perna.

β) Cum a. notitia.

1538, 8. Hermogenis Ars Rhetorica, de Inventione libri quatuor, de Formis Orationis libri duo, de methodo Gravitatis; & Aphthonii Praeexercitamenta; Latine, Antonio Bonfine Asculano interprete, cum eius Epistola ad Matthiam Ungariae & Boemiae regem. *Lugd.*, Apud Sebastianum Gryphium. —— In catalogo bibl. Upsal. T. I. s. v. *Hermogenes* editio a. 1539, 8, sed sine loci indicio citatur.

Bb) *Singuli libri.*

Progymnasmata.

1526, 4. Hermogenis ad oratoriam artem praeexercitamenta ductu et inversione Prisciani. Parisiis ex Officina Simonis Colinaei MDXXVI.

1535, 8. Hermogenis Rhetoris Praeexercitamenta, latine, ductu et inversione Prisciani. Parisiis ex officina Simonis Colinaei MDXXXV. —— Editioni praemissa est Hilarii Cortaesii epistola ad Olivarium Aquarium.

1545, 4. Hermogenis Rhetoricae artis de statibus translatio, è Fidelissimis Iacobi Tusani Regij Graecarum litterarum professoris praelectionibus diligenter excepta. Cvm privilegio. Parisiis, Apud Iacobum Bogardum, sub insigni D. Christophori, è regione gymnasij Cameracensium. 1545. —— 22 num. *ff.* Hanc rarissimam editionem Bibl. acad. Lips. adservat.

1558, 8. Praeexercitamenta ex Hermogene translata. Viennae Austriae excudebat Michael Zymmermannus. Anno M. D. LV. —— Est Prisciani versio, quae etiam legitur in Grammaticis latinis Heliae Putschii p. 1329, et in Rhetoribus latinis Franc. Pithoei p. 322, et in variis Prisciani editionibus.

Cc) *Excerpta.*

1504, f. Hermogenis Rhetorices Compendium, interprete Hilarione Veronensi Monacho. —— Cum Aristotelis Poetics, Rhetoricis aliisque libris. Venetiis per Bernardinum Venetum de Vitalibus.

1523, f. —— Cum Aristotelis Rhetoricis. *Venetiis.*

1526, 8. —— Cum Fortunatiani Curis Rhetoricis. Basil., Andr. Cratander.

1568, 8. — accessere paraphrases rhetoricae Hermogenis. —— *Ib.* Argent.

B. italicarum.

1594, 4. Le idee, ovvero forme della Oratione ad Hermogene considerate, & ridutte in questa lingua per M. Giulio Camillo Delminio Firulano. A queste s'aggiungo l'artificio della Bucolica di Virgilio spiegato dal detto Giulio Camillo. Opere nuovamente date in luce da Gio. Domenico Salomoni al Sig. Andrea Sasso suo Compare. Co i Privilegij del Sommo Pontefice, & del Rè Catholico: & con pena di scommunica. Con licenza de' Superiori. In Udine, M. D. XCIIII. Appresso Gio. Battista Natolini. —— *V.* 1602 sq.

1602, 4. Artificio si dello scrivere, & giudicare le ben scritte Orationi, come anco dell' orare, per la via delle Idee di Hermogene, di M. Camillo Delminio Firulano. Con alcune bellissime considerationi dell' istesso sopra la Bucolica di Virgilio. Opera nuovamente mandata

in luce da Gio. Domenico Salomoni. Con licenza de' Superiori. In Venetia, appresso Beruardo Giunti: M.D.CII. —— Priuris editiouis novus tantum titulus est.

1608, 4. Modo del ben orare, & del comporre le orationi, cavate dalle Idee del dottissimo Ermogene, del Sig. Giulio Camillo Delminio Forlano, con l'Aggiunta di molti bellissimi pensieri dell' istesso sopra la Bucolica di Virgilio. Nuovamente posta in luce da Gio. Domenico Salomoni. Con licenza de' Superiori. In Venetia, MDCVIII. appresso Bernardo Giunti, Gio Battista Ciotti, & Compagui. —— Etiam haec editio prorsus eadem est ac utraque praecedens, exceptis mutato titulo et quaternione prima.

III. *Illustrantia Hermogenem scripta.*

I. *Sturmii* Scholae in partitiones rhetoricas Hermogenis. Typis Iosiae Rihelii. 1570—1571, 8. *Voll. II.* —— Sturmii aunotationes iam supra in eiusdem editionibus Hermogenis indicatae sunt. Sed eas etiam hic commemoro, quia singularem titulum habent, atque separatim saepissime occurrunt.

I. *Iriarte:* De codice msto Matrit., Hermogenis progymnasmata continente. —— *V.* eius Catalugum codicum graec. Matrit. Vol. I. p. 154 sqq.

HERMOTIMUS.

F. A. *Carus:* Ueber die Sagen von Hermotimus aus Klazomene; ein kritischer Versuch. —— In *Fülleborni* Beiträge zur Geschichte der Philosophie (Jn. u. Leipz., 1798, 8) P. IX.

HERO Ctesibii.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 591 sqq.; *ed. n.* T. IV. p. 234 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1693, f. Heronis opera omnia, et fragmenta duo. Graece et latine cum notis. —— Inter Mathematicos veteres. (Paris.) p. 115—274.

Bb) *Singuli libri.*

Belopoeica et manuballista.

1616, 4. Heronis Ctesibii Belopoeica hoc est Telifactiva Bernardino Baldo Vrbinate Gvastalle Abbate illustratore et interprete. Item Heronis vita eodem avctore. Augustae Vindelicorum, Typis Davidis Franci. M.DCXVI. —— 2 *ff.* praefixa, 76 pp. Pag. 64 sqq. legitur: *Του αὐτυ Ἥρωνος χειροβαλλίστρας κατασκευη και συμμετριας.* Graece tantum. Pag. 67 sqq. Heronis vita. Editio princeps, cum figuris.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Spiritalium liber.

1575, 4. Heronis Alexandrini Spiritalium liber a Fed. Commandino e Graeco in Latinum conversus. Vrbini. —— Rep. 1583 sq.

1583, 4. — Paris.

1680, 4. Heronis Alexandrini Spiritualium liber a Federico Commandino ex Graeco in Latinum conuersus. Huic editioni accesserunt Io. Bapt. Aleotti quatuor theoremata spiritalia ex Italico in Latinum conversa. Amst. —— Cum figuris.

2) Barulcus.

1785, 4. Heronis libri III de oneribus trahendis. —— Exhibet *Ant. Brugmans* in commentationibus soc. Gott. T. VII. p. 77 sqq.

B. germanicarum.

Spiritalia.

aa) *Integra.*

1688, 4. Herons Buch von Luft- und Wasserkünsten, aus dem Lateinischen des Commandini. Bamberg.

bb) *Delectus.*

1793, 8. Herons Beschreibung der Wasserorgel, aus dem Griechischen übergetragen, von I. Cph. Vollbeding. —— In eiosdem Kurzgefasste Geschichte der Orgel, aus dem Französischen des Dom Bedos de Celles. Leipz.

C. italicarum.

1) Spiritalia.

1592, 4. Spiritali di Herone Alessandrino ridotti in lingua Volgare da Alessandro Giorgi da Urbino. In Urbino appresso Bartholomeo, e Simone Ragusij

fratelli. Con Licenza de' Superiori. 1592. —— Praeter Heronis vitam praemisit interpres longam introductionem, atque collibet capiti adnotationes adiecit.

1595, 4. Li Spiritali di Erone Alessandrino. In Venezia 1595.

1589, 4. Gli artifitiosi & curiosi Moti spiritali di Herrone (?) tradotti da M. Gio Battista Aleotti di Argentà. Aggiuntovi dal medesimo Quattro Theoremi non men belli, & curiosi de' gli altrj. Et il modo con che si fà artificiosamente salir un Canale d'Acqua viva, ò morta, in cima d'ogn' alta Torre. Al Sereniss.mo Signore D. Alfonso II. Duca di Ferrara suo Signore. In Ferrara. MDLXXXIX. Per Vittorio Baldini Stampator Ducale. *In fine:* In Ferrara, appresso Vittorio Baldini, Stampator Ducale. M.D.LXXXIX. Con Licenza de' Superiori.

1605, 4. Li Spiritali d'Erone di Gio. Battista Porta. Napoli.

1647, 4. Gli artificiosi, e curiosi moti spiritali di Herone *etc.* In Bologna, MDCXLVII. per Carlo Zenero. Con licenza de' Superiori.

2) De automatis.

1589, 4. Di Herone Alessandrino de gli automati: overo Machine se moventi, Libri due, tradotti dal Greco da Bernardino Baldi Abbate di Guastalla. Con privilegio. In Venetia appresso Girolamo Porro 1589. —— *V.* 1601.

1601, 4. — e nuovamente ristampato e con ogni diligenza ricoretto. In Venetia appresso Gio. Battista Bertoni Libraro al Pellegrino M.DCI. —— Priora taotom folia praecedentis editionis denuo excusa sunt.

III. *Illustrantia Heronem scripta.*

F. *v. Drieberg:* Ueber die Pneumatikn des Hero. —— *V.* eius librum: Die pneumatischen Erfindungen der Griechen. Berlin, 1822, 4.

Nic. Thd. *Reimer:* De Herone Ctesibii, ipsiusque studiis in problema de cubi duplicatione collatis. —— In eiusdem Historia Problematis de cubi duplicatione, *etc.* (Götting., Dieterich. 1798, 8) p. 95 — 106.

Io. Andreae *Schmid* (iunioris) Disputatio sub praesidio Rud. Ch. Wagneri habita de Heronis Alexandrini vita, scriptis et quibusdam inventis. Helmst., 1714, 4.

HERO secundus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 593 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 237.

Lambecius: De Herone secundo. —— *V.* eius Commentarios de bibl. caes. Vindob. ed. Kollar. T. VII. p. 98 sq. Tractatur Suidae locus de Herone.

HERO tertius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 594 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 237 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) De obsidione toleranda.

1693, f. [*Heronis iunioris*] Liber de obsidione repellenda et toleranda. Graece. —— Cum ceteris Scriptoribus veteribus mathemat. (Paris.) p. 317—364. Sine autoris nomine liber hic habetur. In Schöllii Geschichte der griechischen Litteratur T. III. p. 349 male dicitor, textui graeco etiam versionem latinam adiectam esse, quom graece tantom hic extet, qood iam Fabricios et Harlesios recte videruot.

2) Definitiones geometricae.

1571 (*etiam* 1570), 8. Heronis Alexandrini vocabula quaedam geometrica; graece et latine. —— Cum Euclidis Elementorum libro primo. Argent. V. *ib.* I. Bb) bb) 2b).

1826, 4. Ἥρωνος Ἀλεξανδρέως ὀνόματα γεωμετρικά. Heronis Alexandrini Definitiones geometricae, antehac nunquam nisi per Conr. Dasypodium Argent. 1570 editae. Recensuit notasque maximam partem criticas adspersit C. F. F. Hasenbalg. Stralsundiae, Trinius. —— VIII, 28 pp. 8 *Gr.* Est progr. scholasticum. Conf. ephem. litt. Halens. 1827. 50. p. 398 sqq. et ephem. litt., Lips. 1829. p. 1431 sq.

3) De mensuris.

1688, 4. Excerpta de mensuris ex Heronis Geometria. Graece et latine interprete Bernardo de Montfaucon. —— *V.* Analecta Graeca ab eo edita. (Paris.) p. 308 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1572, 4. Heronis Liber de machinis bellicis, nec non Liber de geodaesia, a Franc. Baroccio latine versi et scholiis illustrati. Venetiis.

B. gallicarum.

1823, 8. Fragment de Heron de Bizance sur les mesures, traduit du grec par Fortia d'Urban. —— Cum eius versione gallica Aristarchi. Paris. Adiectus est commentarius.

III. *Illustrantia Heronem scripta.*

Fortia d'Urban: Explication du système métrique de Heron d'Alexandrie et determination de ses rapports avec les autres mesures de longueur des anciens. —— In *F. A. Wolfii* Litterarische Analekten T. II. p. 205—226.

L. *Ideler*: Ueber Hero's Massbestimmungen. —— *V.* eius dissertationem inscr.: Ueber die Längen- und Flächenmasse der Alten, insertam Abhandlungen der Berliner Akad. an. 1812.

Lambecius: De codice misto, continente Heronis introductionem geometricam. —— *V.* eius Commentar. bibl. caes. Vindob. T. VII. p. 339 sqq.

HERODES Atticus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 450. IV. p. 371 sqq.; *ed. n.* T. III. p. 813. VI. p. 4 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnes reliquiae collectae.*

1801, 8 mai. HERODIS ATTICI qvae svpersvnt adnotationibus illustravit Raphael Fiorillo. Praefixa est epistola Chr. G. Heynii ad avctorem. Lips., sumtib. Casp. Fritsch. MDCCCI. —— XXVI, 215 pp. Conf. Neue Bibl. der schön. Wiss. T. LXIV. P. II. p. 217 sq. et 230 sqq. Fiorillo Viscontii notas uberrimas excerpsit.

Bb) *Singulae reliquiae.*

1) Inscriptiones.

aa) *Omnes coniunctim editae.*

1794, f. Iscrizione Greche Triopee ora Borghesiane con versioni ed osservazioni di Ennio Quirino Visconti. In Roma nella stamperia Pagliarini. —— Cum duabus tabulis aeneis. Conf. libri censuram in Giornale della Letteratura Ital. (Mantua) 1795. T. V. p. 309 sqq., in ephem. Gotting 1795. no. 180, et censuram ab Eichstadiu insertam in ephem. litt. Jen. 1796. no. 61. Rep. 1827. Viscunti omnes quatuor inscriptiones, quae ad Triopium spectant, edidit. Idem fecit Fiorillo.

1827, 4. —— V. *Viscontii* Oeuvres diverses italiennes et françaises, recueillies et publiés par J. Labus. (Milano.) T. I. p. 237—362.

bb) *Plures.*

1619, 4. Consecratio Triopii, facta Minervae et Nemesii; Dedicatio statuae Regillae, uxoris Herodis. Latinam versionem confecit, Commentarium adiecit et edidit Claudius Salmasius. —— Cum Dosiadae, Simmiae et Theocriti lusibus. (Paris., ap. Hier. Drouart.) p. 11 sqq. 89 sqq. Rep. 1699 sqq.

1650, 8. — graece et latine ad verbum translatae. —— In: Descrizione della villa Borghese, di Giacomo Manilli. Roma. Postea hic Manillii liber in latinum sermonem translatus insertus est Thesauro rerum italicarum T. VIII. p. IV.

1685, f. — graece cum versione Pet. Arcudii latina ad verbum facta, et cum animadversionibus edidit Iac. Spon. —— In Miscellaneis eruditae antiquitatis. (Lgd.) p. 322—327.

1699 — 1700, 8. —— In *Th. Crenii* Musen philologico primo. (LB., 1699) no. IV., et in eiusdem Museo secundo. (LB., 1700, 8) no. I. Hic Salmasiana editio repetita est.

1700, 8. — graece cum Pet. Arcudii versione latina edidit Montefalcii. —— In: Descrizione della villa Burghese. Roma. Omissae sunt Arcodii notae.

1722, 4. — graece et latine. —— V. *Mich. Maittairii* Miscellanea graecorum aliquot scriptorum carmina. (Lond.) p. 174—180. Versiones metricas, primae inscriptionis Morellianam, utriusque Salmasianam, atque excerptas Casauboni et Salmasii notas suasque addidit Maittaire.

1737, f. — graece et latine. —— In *Poleni* Supplementis Thesauri Graeviani et Gronoviani Vol. II. p. 609 sqq. Repetitio est Salmasii editionis a. 1619. Ibi etiam Vol. IV. p. 633 sqq. *Iac. Sponii* Miscellanea iterata sunt.

1773, 8. — graece, cum brevibus notis. —— In *Brunckii* Analectis. Vol. II. p. 300 sqq. et Vol. III. p. 198.

1794, 8. — graece. —— In *F. Jacobsii* Anthologia. Vol. III. p. 14 sq.

cc) *Singulae.*

1a) Consecratio Triopii.

1607, 4. Inscriptio Vetus ab Herode facta, Graecè, Latinis Heroicis ab Fed. Morello expressa. —— In Delectu Epigrammatum Anthologiae. Lutet., *V.* Anthologia. Bb). Haec inscriptio est Consecratio Triopii, facta Minervae et Nemesi, quae XXXIX versibus constat atque primum a Christophoro du Puy reperta est in via Appia a. 1607.

1608, 8. — graece, et notis illustrata edidit Is. Casaubonus. —— *V.* eiusdem librum De Satyrica Poesi. Paris.

2b) Inscriptiones Farnesianae.

1606, — 1658, f. Inscriptiones Farnesianae. Edidit Ios. Iust. Scaliger. —— In eiusdem Notis ad Eusebium. p. 210.

1606, — 1707, f. —— In *Gruteri* Inscriptionibus. p. 27.

1708, f. —— In *Montfaucon* Palaeograph. graeca. lib. II. p. 135.

1778, 8. —— In *Rambachii* Supplementis Archaeologiae Potterianae T. III. p. 254. Inscriptionem praediorum Anniae Regillae primum volgata est in Montfaucon Diario Italico. (Paris., 1702, f.) p. 125, deinde repetita est in *Fabretti* Inscriptionibus cap. V. p. 43.

1788, 8. —— In *Luigi Lanzi* Saggio sulla lingua Etrusca. P. I. c. VI. 9. XIII. p. 146. et Tab. IV. no. XVI.

2) Oratio.

1513, f. *Ηρωδου λογος περι πολιτειας. Graece.* —— In *Aldi* Rhetorum graecorum collectione. P. I. (Venetiis.) p. 160—162.

1575, f. — graece. —— Inter Oratores Graecorum. (Apod H. Stephanum.) p. 174 sqq.

1619, 8mai. *Ηρωδου λογος Περι πολιτειας.* Herodis oratio de Republica. Gvl. Cantero interprete. —— Cum Dinarchi, Lycurgi, Lesbonactis et Demadis orationibus. (Hanoviae, Typis Wechelianis.) p. 219 sqq.

1773, 8. — graece et cum notis edidit I. Iac. Reiske. —— *V.* eius Oratores Graecos. Vol. III. p. 32 sqq.

1812, 8. —— In *Λογοι των Αττικων ρητορων, ἐκδοθεντες ὑπο Νεοφυτου Δουκα.* Vol. IX.

1823, 8. —— Inter *Imm. Bekkeri* Oratores Atticos. T. V.

II. *Illustrantia Herodem scripta.*

de Burigny: Mémoires sur la Vie d'Herode Atticus. —— In Mémoires de Litt. T. XXX. p. 1 sqq. Notitiam aliquam de Herode dedit *F. Jacobs* in Commentario ad Anthologiam graec. Vol. III. P. III. p. 902 sq.

Pet. Paul. *Dobree:* Notae ad Herodem. —— *V.* eius Adversaria. Edente Iac. Scholefield. (Cantabr., 1831, 8) P. II. p. 554.

HERODES Iambographus.

1801, 8. Diatribe in Herodis Iambographi fragmenta, quae collecta sunt. —— In *Fiorillo* editione Herodis Attici reliquiarum.

Aelius HERODIANUS.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 8; *ed. n.* T. VI. p. 278 sqq.

I. *Reliquiae.*

Aa) *Plures libri.*

1496, f. Ex scriptis Herodiani excerpta de magno verbo, scitu dignissima: & quae non passim invenies. Ex scriptis eiusdem deductiones difficulter declinatorum verborum. Herodiani de inclinatis, & encliticis, & coencliticis dictiunculis. —— In *Aldi* Thesavro Cornucopiae, et Hortis Adonidis. Venetiis in domo Aldi Romani M. III. D.

Bb) *Singuli libri.*

1) De numeris.

1595, f. Herodianus de numeris. Graece. —— In *Theodori Gazae* Introductiva Grammatica. Impressum Venetiis in aedibus Aldi.

1592, f. — graece et latine. —— In *Rob. Constantini* Dictionario graeco-latino. Genev. Etiam in Glossariis Henrici Stephani Thesauro adiectis.

2) De Inclinatis etc.

1512 — 1517, 8. *Ηρωδιανου περι εγκλινομενων και εγκλιτικων, και συνεγκλιτικων μοριων.* Graece. —— Cum Chrysolorae Erotematis. (Venetiis, in aedib. Aldi M. D. XII.) p. 265 sqq. Ceterum hae editiones in Schoellii Geschichte der griech. Litt. Vol. II. p. 559 non notatae sunt.

1514, 8. Herodianus de Enclyticis. Graece. —— In Enchiridio grammaticalis Introductionis. Florentiae, impensis Philippi Iuntae Florentini, labore vero et dexteritate Barthulumaei Brixianei. M. D. XIV.

1516, 8. Herodiani de Encliticis. Graece. —— In Enchiridio Grommatices: Erotematis Chrysolorae. Flor., impensis Phil. Iuntae. M. D. XVI.

1524, f. Herodiani quaedam de encliticis. Graece et latine. —— In Dictiooario graecorum interpretatiune latina. Venetiis in aedibus Aldi et Aodreae Asulani soceri. M. D. XIIII.

1540—1549, 8. — graece. —— Cum Chrysolorae Erotematis.

1557, f. — graece et latine. —— In *Hadr. Iunii* Lexico. Basil.

1560, f. — graece et latine. —— Io *Con. Gesneri* Lexico Graeco. Basil.

1821, 8. —— In *Imm. Bekkeri* Anecdotis. T. III. p. 1142 sqq.

3) De Nomine.

1764, f. *Ἡρωδιανου των ζητουμενων κατα κλισιν παντος τ. λογυ μερων.* Herodiani quaesita circa declinationem omnium orationis partium. *Graece.* —— In *Angeli Mariae Bandini* Catologo codd. Mss. graec. in bibl. Laurent. (Florent.) Vol. I. p. 144 sqq.

4) De soloecismo et barbarismo.

aa) *utrique coniunctim.*

1739, 4. — 1822, 8 mai. [*Herodiani*] de soloecismo et barbarismo. —— In *Valckenarii* editione Ammonii Alex. V. *ib.* I. Villoison in Anecdotis graecis T. II. p. 175 sqq., e cod. Venet. bibl. Marc. horum libellorum auctorem esse Herodianum probavit. Ibi etiam ex aliis codicibus varias lectiooes publicavit.

bb) *Singulatim.*

1831, 8 mai. *Ἡρωδιανου περι σολοικισμου.* —— In *Boissonadii* Anecdotis. Vol. III. p. 241 sqq.

5) De schematis.

1781, 4. *Αἰλιου Ἡρωδιανου περι σχηματων.* —— In *Villoisonii* Anecdotis. Vol. II. p. 87 sqq. Multa ex codice Paris. no. 2929 emendari possunt.

6) De metris.

1781, 4. *Ἡρωδιανου περι στιχων της λεξεως. Graece.* —— In *Villoisonii* Anecdotis. Vol. II.

1814, 8. *Ἡρωδιανου περι της λεξεως των στιχων. Graece.* —— Cum Trichoe Eliae Monachi. (Lips., Weigel.) p. 88.

7) De magno verbo.

1542, 8. Ex scriptis Herodiani excerpta de Magno Verbo scitu dignissima, et quae non passim invenies; adjuncti sunt libelli in idem facientes &c. Graecè. Paris., apud Christianum Wechelum sub scuto Basiliensi in vico Iacobaeo, et sub Pegaso in vico Bellovacensi. M. D. XLII. —— Sic liber in Maittaerii Annal. typ. T. V. p. 480 indicatur.

8) Partitiones.

1819 (non 1818), 8 mai. *ἩΡΩΔΙΑΝΟΥ ἘΠΙΜΕΡΙΣΜΟΙ.* Alter tit.: *ἩΡΩΔΙΑΝΟΥ Ἐπιμερισμοι.* HERODIANI Partitiones. E codd. Parisinis edidit Jo. Fr. Boissonade. Londini, in aedibus Valpianis: Veneunt apud Black et fil. —— XI, 319 pp. 12 *sh.* *Barkeri* observationes in Boissonadii notas ad Pseudo-Herodiani Partitiones *v.* in *Seebodii* Archiv. 1829. no. 45.

9) De vitiosis locutionibus.

1801, 8. *Αἰλιου Ἡρωδιανου περι ἡμαρτημενων λεξεων.* —— In *Gf. Hermanni* libro: De emendondo ratione graecae grammaticae. (Lps., G. Fleischer.) p. 301 sqq. Hermannos huius fragmenti textui, quod e codice mstu Augustano edidit, notas subiecit. E codire Paris. no. 3027 multa menda residua sublevari possunt. De fragmento: *Κανονες περι συλλαβων ἐκτασεως και συστολης διαλαμβανοντες* v. supra Anonymi. G.

10) De monosyllabis verbis.

1823, 8. *Gu. Dindorfii* Grammatici graeci. Vol. I.: Herodianus *περι μονηρους λεξεως.* Varietas lectionis ad Arcadium. Favorini Eclogae. Lips., in libr. Kühniana. —— XXIV, 470 pp. Praefationem, sed lacuoosam, e cod. Torin. publicavit Peyron in Notitia librorum Valpergae Calusii (Lips., Weigel. 1820, 4 mai.) p. 331. Herodiani liber ex apographo Blochii communicato cum editore editus est.

11)

1821, 8. *Ηρωδιανου περι αὐθυποτακτων και ἀνυποτακτων.* Graece. —— In *Imm. Bekkeri* Anecdotis graecis. T. III. p. 1086 sqq. *V.* locum de *Αὐθυποτακτα* in Boissonadii editione Partitionum. p. 278 sqq., quem iam Bastius adtulit in Epistola crit. p. 128.

12) Figurae homericae.

1818, 4 mai. *Ἐκ Ἡρωδιανου Σχηματισμων Ὁμηρικων.* —— In Etymologico Gudiano edidit F. Gu. Sturz.

13)

1739, 4. *Ἐκ των Ἡρωδιανου.* Graece. —— Cum Phrynicho; edente Corn. de Pauw Traj. ad Rh.

1759, 8. — e mss. emendatius et auctius. —— In *I. Piersoni* editione Moeridis Atticistae. LB.

1820, 8. — emendatius et cum notis. —— Cum Phrynicho. Edente Ch. A. Lobeckio. (Lps., Weidmann.) p. 431 sqq.

1829, 8 mai. —— In *L. Bachmanni* Anecdotis graecis. (Lips., Hinrichs.) Vol. II. p. 402 sqq.

1830, 8 mai. —— In Moeridis Atticistae Lexico Attico. Edente Koch. Lps., Lauffer.

1831, 8 mai. —— *Ib.* (Lips., Hartmann.) Vol. I.

14) Philetaerus.

1739, 4. *Αἰλιου Ἡρωδιανου φιλεταιρος.* —— In *I. Piersoni* editione Moeridis Atticistae. LB.

1830, 8 mai. *Αἰλιου Ἡρωδιανου φιλεταιρος.* Aelii Herodiani Philetaerus, e Ms. primum editus. —— *Ib.* iterum curante Koch. (Lips., Lauffer.) p. 389 sqq.

1831, 8 mai. —— *Ib.* (Lips., Hartmann.) Vol. I.

15)

1831, 8 mai. *Ἡρωδιανου περι ἀκυρολογιας.* —— In *Boissonadii* Anecdotis graecis. Vol. III. p. 262 sqq.

HERODIANUS Historicus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 11 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 287 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Historia integra.*

1503, f. Herodiani a Marci principatu historiar libri octo: quos Angelus Politianus elegantissime latinos fecit. —— Cum Xenophontis historia graeca et Georgio Gemisto Plethone. Venetiis in Aldi Neacademia mense octobri M. D. II. Politiani versio latina in titulo commemorata omissa est. Herodiani oratio, F. A. Wolfii sententia, talis ab operis reddita est, qualem liber mano scriptus obtulit. Ceterum editio non paucis operarum vitiis laborat. Rep. 1524.

1524, 8. *ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ. Η.* Herodiani historiarum lib. VIII. graece pariter, & latine. *Infra Aldi insigne typ. In textus graeci calce f.* 92 *b: Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ.* Omnes quaterniones excepto M duernione. Venetijs in aedibus Aldi mense Septembri M. D. XXIIII. *Versio latina singulari titulo extat: ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ. Η.* Herodiani historiarum lib. VIII. graece pariter & latine. *Infra Aldi insigne typ. In calce f.* 97 *b:* 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 Omnes quaterniones praeter 12 quinternionem. VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE ASVLANI SOCERI, MENSE SEPTEMBRI. M. D. XXIIII. —— 4 *ff.* quorum duo ult. vacant, 92 num. *ff.*, et 97 num. *ff.*, et 1, quod Aldi, insigne typ. in pag. versa habet. In hac editione, ex praecedente expressa, vitia non solum non correcta, sed etiam magno cumulo aucta sunt. Bibl. acad. et sen. Lips.

1525, 4. *ΗΡΩΔΙΑνου της μετα Μαρκον βασιλειας ἱστοριων βιβλια ὀκτω.* HERODIANI A MARCI principatu historiarum libri octo. Quos Angelus Politianus elegantissime latinos fecit. Louanii apud Theodoricum Martinum Alostensem. An. M. D. XXV. Mense Februario. —— Non num. 116 *ff.* Textus ex maiore Aldina ita fideliter et sine ulla diversitate exscriptus est, ut principem habeat, qui illam habuerit. Itaque huic quoque omnium rarissimae eique nitidae editioni versio latina, uti in editione Aldina, abest. Bibl. sen. Lips.

(1530,) 32. — graece. Basil., apud Valderum. —— 441 pp. Haec prima editio Basileensis aestimatur pluris quam reliquae. Alia editio, sine a. notitia in forma 16, 443 pp. complectens, repetitio illius est.

1535, 8. Herodiani omnibus modis summi Historici de Romanorum Imperatorum vita et rebus Libri VIII. *Graece.* Quibus etiam Angeli Politiani tractatio latina propter Graecae linguae imperitiores adiuncta. Basileae excudebat Hen-

ricus Petrus Anno MDXXXV. Mense Augusto. —— Rep. 1543 sqq.

1543, 8. — graece cum Politiani versione latina. Basil., Henr. Petri. —— 12 *ff.* praefixa, 647 pp. *V.* 1535 et 1549.

1544, 8. —— In *Rob. Stephani* collectione historiae romanae scriptorum. Paris. *Voll. IV.* Rep. 1568.

1549, 8. — graece cum Politiani versione latina. Basil., Henr. Petri. —— Hanc editionem adhibito codice msto Tigurino, castigatiorem prodire curavit Io. Phrisius, qui etiam singulis libris argumenta adiecit.

1563, 8. — graece cum Politiani versione latina. Basil., Henr. Petri. —— Huic editioni expressae ex edit. a. 1549 praefatio Basilii I. Heroldis addita est.

1568, 8. — graece. —— In *Rob. Stephani* collectione Historiae Rom. Scriptorum. Vol. II. Hic textus aliquanto emendatior quam ante prodiit. Utraque autem Stephani editio a posterioribus editoribus prorsus neglecta est, usque ad F. A. Wolfium, qui altera usus est.

1581, 4 mai. *ΉΡΩΔΙΑΝΟΥ ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Η.* HERODIANI HISTOR. LIB. VIII. Cum Angeli Politiani interpretatione, & huius partim supplemento, partim examine Henrici Stephani: vtroque margini adscripto. Eiusdem Henrici Stephani emendationes quorundam Graeci contextus locorum, & quorundam expositiones HISTORIARVM HEROdianicas subsequentium libri duo, nunc primum Graecè editi. Excudebat Henricus Stephanus ANNO M.D.LXXXI. —— 4 *ff.* praefixa, 182 pp., 1 *f.*, et 79 pp. continentes: „*Ζωσιμου Κομητος και ἀποφισχοσυνηγορου ἱςοριας νεας.* Zosimi Comitis et Exadvocati fisci, Historiae nouae Libri duo.“ Zosimus hic primum prodiit. Stephanus collatis prioribus editionibus, interdum etiam, ut videtur, ex vetere libro suo, certas correctiones in textum recepit, interpunctionem refinxit, lacunas aliquot explevit. In Politiani versione, e regione graeci textus quae necessaria videbantur, mutavit vel addidit; ita tamen ut haec omnia accurate distinxerit. Praeterea in interiore margine adscripsit multorum locorum emendationes et quorundam expositiones. Huic editioni nitidae et accuratissime impressae eiusque editori magnam laudem F. A. Wolfius in praef. p. LXIII sqq. tribuit. Rep. 1611 et 1624.

1590, f. — Graece et Latine, cum Henr. Stephani notis, Erici Memmii et Andr. Schotti emendationibus, notisque F. Sylburgii. —— In eiusdem collectione Scriptorum Historiae Rom. (Francof. ad M.) T. III. Stephani textum maxima ex parte Sylburgius recepit; quem tamen collatis prioribus editionibus, pluribus locis bene mutavit. Praeterea collationem codicis msti cum aliquot observationibus et coniectoris A. Schotti, atque ab Erico Memmio communicatas animadversiones, tum ad Graeca, tum ad Politiani versionem pertinentes habuit. Haec omnia, uncis aut alio signo distincta, cum Stephaneis et suis notis textui subiecit.

1593, — 1608, 8. — graece cum interpretatione Politiani latina. Ingolst., D. Sartorius. —— Editor utriusque editionis Ingolstad., quae scholarum usui instructa esse videtur, nihil novi de suo attulit, neque adnotationem addidit; sed Stephani emendationes plerasque recepit in textum, praeclaras quidem multas, attamen non raro dubias etiam et vanas. Ceterum hae duae editiones pauris cognitae sed cognitu dignae sunt, quamquam posterior a priore non nisi peccatis operarum aliisque minutis rebus discrepat.

1611, — 1624, 8. — LB., Pet. Ravaud. —— Hae duae editiones, repetitiones Stephanianae a. 1581, valde vitiosae sunt. Attamen posterior (8 *ff.* praefixa, 470 pp. et append. cum *sign.* Gg 5 — Nn 3), notis marginalibus, gnomologia et indice aucta est.

1627, 8 mai. *ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ της μετα Μαρκον βασιλειας ἱστοριων βιβλια ὀκτω.* HERODIANI historiae de svis Temporibus libri VIII. E Graeco qvondam in lingvam Latinam conversae ab Angelo Politiano: nunc verò à variis mendis castigatae, & notis brevioribus illustratae: Studio & operâ Danielis Parei, Philip. Filii, Dav. Nepotis. Francofvrti ad M. Typis Ioh. Friderici Weyssii, Impensis Gvlielmi Filzeri. Anno ∞ IↃCXXVII. —— 3 *ff.* praefixa, 166 pp. et 6 *ff.* indicem rerum contin. Hic primum continuus textus ex Basileensi vitiose expressus capitibus distinctus est. Ceterum editio, Wolfio non cognita, notis caret.

1630, 8. — graece cum latina Politiani versione; monitaque adiecit exempla ethicopolitica ex Herodiano excerpta Dan. Pareus. Francof. ad M. —— Textus item misere ex Basileensi aliqua editione exscriptus est.

1639, 8 mai. *ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ της μετα Μαρκον βασιλειας ἱστοριων βιβλια ὀκτω.* HERODIANI HISTORIAE svi tempo-

ris libri VIII. E Graeco quondam in Linguam Latinam conversae ab Angelo Politiano: nunc vero a variis mendis castigatae, & notis brevioribus illustratae. Huic Editioni accessit Principum bonorum & malorum Speculum: sive Monita, & Exempla Ethico-Politica, ex Herodiani Libris VIII. excerpta, Studio & opera Danielis Parei, Philip. Filii, Dav. Nepotis. Londoni(?), Excudebat Thom. Harper, Impensis Samuelis Browne, 1639. —— 10 ff. praefixa, 266 pp., 4 ff. indicem rerum contin. Speculum in titulo indicatum singulari titulo accedit hoc: Principum Bonorum et Malorum Speculum. Sive Monita et exempla ethico-politica: Quae Virtutes & vitia Principum spectant Ex Herodiani Historiarum sui temporis libris VIII. Excerpta a Daniele Pareo. Londini, Venalia prostant apud Sam. Brown, *Anno* M. DC. XXXVIII. 51 pp. In hac editione, quam Wolfius praefat. p. LXVIII. appellat *Pareanam secundam*, aliquot vitia operarum ex collatione Stephaneaone sunt sublata; alibi tamen nova irrepserunt.

1644, 8 min. *ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ Ἱστοριῶν Βιβλία Η.* HERODIANI Hist. Lib. VIII. Editi cvra Io. H. Boecleri. Argentorati ex Offic. Io. Phil. Mülbii MDCXLIV. —— 16 ff. praefixa, 465 pp., et 24 ff. indicem contin. De Boecleri adnotationibus Wolfius in praefat. p. LXVIII. iudicat „hodie nemo, cui reliqua subsidia adsint, animadversiones Boecleri leget, inanes rebus ad accuratam explicationem aptis, praeterquam quod Stephani et aliorum criticorum notas excerpsit et historicorum loca similia." Textus, non primum in hac editione capitibus distinctus, est Stephani, cui adiecta est Politiani versio latina. Ceterum Boeclerus praemissis foliis inseruit Photii excerpta de Herodiano graece cum versione latina. Rep. 1662, 1672 et 1694.

1662, 8. Herodiani Historiarum Libri VIII, Graece cum Latina versione Ang. Politiani et Notis Ioh. Henr. Boecleri. Secunda Editio. Accessit Promtuarium Herodiani, seu Index Graecus absolutissimus Balth. Scheidii, et Index Latinus. Argent., typis Ios. Staedelii. —— Huic editioni Boeclerus iterum praefatus est, et praemisit Politiani praefationem ex editione Bonon. a. 1493, et Tanaquilli Fabri epistolam ex Epistolarum lib. I. ep. 75. p. 244 sqq., in qua de Herodiani aliquot locis agitur. Index verborum editioni adiectus, a Balt. Scheidio confectus, non satisfacit. Praeterea etiam editio nihil novi continet: nullum enim in toto libro locum Scheidius melius quam priores correxit vel explicavit; immo peccat quaedam vere puerilia. Rep. 1672, et v. 1644.

1672, 8. — Argent. —— *V.* 1662 et 1694.

1678, 8. *ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ἱστοριῶν βιβλία η.* HERODIANI Historiarum libri VIII. Recogniti et notis illustrati. Oxon., e theatro Sheldoniano. —— Quamquam in titulo recognitio promissa est, nihil eius rei in editione reperiri potest: immo ne typographorum quidem vitia omnia sublata sunt. Quae enim in texto emendata deprehenduntur, perpauca sunt atque ex Stephani emendationibus ab eo in margine adscriptis desumpta. Item notae criticae ex Stephani et Sylburgii copiis excerptae sunt; editor ipse historicas tantum, e collatis Scriptoribus Hist. Aug., Dione et Zonara, addidit. Rep. 1699, 1704 et 1708.

1685, 8 min. *ἩΡΩΔΙΑΝΟΥ ἹΣΤΟΡΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΟΚΤΩ. Alter tit.: ἩΡΩΔΙΑΝΟΥ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.* Cui accessere Genealogia, Chronologia, & Geographica Imperii Romani Descriptio. PATAVII, Ex Typographia Seminarii. Opera Petri Antonii Brigoncii. cIɔIɔcLXXXV. Superiorum permissu. —— 4 ff. praefixa, 278 pp. et tabulo geographica. Hic tantum textus graecus extat.

1694, 8. — Argent. —— *V.* 1672. Etiam duabus posterioribus editionibus Basil. Scheidii Index adhaeret.

1699, — 1704, — 1708, 8. — Oxon., e th. Sheldon. —— *V.* 1678. Omnes editiones Oxon. inter se simillimae sunt. Editio a. 1704 expressit a. 1781 I. Schweighaeuser.

1724, 8. *ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Η.* HERODIANI Historiarum libri VIII. Ad optimorum Codicum fidem summo studio recogniti et emendati. Praemissa est M. Antonini Philosophi Vita, à Io. Xiphilino conscripta. Edinburgi: in Aedibus Tho. Ruddimanni, Sumptibus Io. Patoni, Bibliopolae in Area Parliamentaria. M. D. CC. XXIV. —— Ex editione aliqua Oxon. expressa est, etsi etiam huius titulus venditat textum ad optimorum codd. fidem recognitum. Textui addita est Politiani tantum versio latina, non notae.

1759, 12. *Ἡρωδιανοῦ ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.* Herodiani Historiarum libri VIII. ad exemplar H. Stephani excusi. Halae, Orphanotr. —— II, 246 pp. Textus perquam emendate ad exemplum Stephani ex-

cusus est. In singulari volumine Politiani versio lat. addita est.

1781 (non 1782), 8. Herodiani Historiarum libri VIII, recogniti et notis illustrati. Basil., Io. Schweighaeuser. —— 1 *Th.* Hanc editionem prorsus expressit Io. Schweighaeuser ex Oxoniensi a. 1704.

1789 — 1805, 8. *Ηροδιανυ ἱστοριων βιβλια οκτω.* Herodiani historiarum libri VIII, e recensione H. Stephani, cum varietate lectionis trium codd. Mscr. nova Bergleri versione, notis variorum et indicibus verborum ac rerum, curante Thph. W. Irmisch. Lips., Schwickert. *Voll. V.* —— 50, 934; 30, 1072; X, 1174; XVIII, 1805 pp. 14 *Th.* 4 *Gr.* De hac multa et ubique conqoisita complectente editione iudicia differunt.

1791, 8. Herodians Lebensbeschreibungen der römischen Kaiser von Commodus bis auf Gordian den Jüngern in acht Büchern; herausgegeben für Schulen nebst einem vollständigen Wortregister (*von F. Feldhalm*). Leipz., Barth. —— X, 314, 142 pp. 1 *Th.* Editor notas ex aliorom praesertim excerpsit, sed in en sibi non constitit; praeter indicem verborum adiecit. Conf. Allg. deut. Bibl. Vol. CXIII. P. I. p. 558 sqq., et ephem. litt. Jenens. addit. 1795. Vol. II. no. 321. p. 323 sqq.

1792, 8. Herodiani Historiarum libri octo, Graece. Ex recensione Frid. Aug. Wolfii. Textui subiecta est argumentorum et aunorum notatio et praemissa notitia litteraria. Halis, in libr. Orphan. 1792. —— LXXVI, 292 pp., et 1 *f.*, quod tria vitia operarum corrigenda continet. 16 *Gr.* De hac eximia editione novam textos recensionem continente conf. ephem. litt. Lips. 1792. III. p. 567 sqq. et Ergänz. Blätt. z. allgem. Lit. Zeit. 1806. Vol. I. p. 325 sq. ephem. litt. Hal. addit. 1795. Vol. II. no. 321. p. 323 sqq.

1813, 8. *Ἡρωδιανος εἰς ἑνα τομον, ἐκδοθεις παρα Νεοφυτου Δουκα. Ἐν Βιεννῃ.*

1816, 8 mai. Herodiani historiarum libri VIII. Cum animadversionibus in usum scholarum edidit G. E. Weber. Lips., Schwickert. —— 1 *Th.* 8 *Gr.* Nihil fere nisi minor editio Irmischii est.

1819, 12. Herodiani Historiarum libri VIII. Graece. *Edit. ster.* Lps., Tauchnitz. —— 10 *Gr.*, nunc 5 *Gr.*, ch. mel. 14 *Gr.*

1821 (*non* 1825), 8. Herodiani Historiarum libri octo. Nova editio accurata in usum praelectionum academicarum et scholarum. Lips., sumpt. Weigelii. LB., Luchtmans. —— Est in *ib.* edita bibl. Vol. XXV. 2 *ff.* 186 pp. In Schöllii Litteraturgesch. der griech. Spr. Vol. II. p. 441 male dicitur, hanc editionem a. 1825 in lucem prodiisse.

1824, 8. Herodiani Historiarum Libri octo. Textu recognito in usum scholarum cum argumentis, animadversionibus indicibusque edidit Gu. Lange. Halae., impens. Orphan. —— XVI, 408 pp. 1 *Th.* Langius Photii Excerpta editioni praemisit, et in calce adiecit indices vocum et nominum. Ceterum editorem desideriis hominum doctorum non satisfecisse probatur in ephem. litt. Lips. 1827. no. 102 et 103; et in ephem. litt. Hal. 1824. no. 65.

1826, 8. Herodiani Historiarum libri VIII. Ad cod. Venetum a se excusum recognovit Imm. Bekkerus. Berol., Reimer. —— 176 pp. 18 *Gr.* Breviter variae lectiones indicatae sunt; sed via ratiuqoe in textu constituendo non ab omnibus laudator. Conf. censoram in ephem. litt. schol. univ. 1829. II. no. 11. p. 81 sqq.

Bb) *Singuli libri.*

1541, 4. Herodiani Historiae liber primus, Graecè. Paris., apud Christ. Wechel.

1627, 4. Herodiani Antonius et Geta. Graecè. Paris., apud Seb. Cramoisy.

Cc) *Delectus.*

1578, 4. *Ἐκ των Ἡρωδιανου ἱστοριων δημηγοριαι ι'.* Ex Herodiani historiis Conciones X. Graece. Lutetiae.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

(1490,) f. Herodiani Historia de imperio post Marcum vel de suis temporibus. —— Haec editio versionis latinae Politiani dedicata est Innocentio VIII. P. M. Wolfius in praefat. p. LXXII sq. de editionibus haec dicit: „Primum haec [*versio Politiani*] lucem vidit circiter a. 1490 f. dedicata Pontifici Innocentio VIII. Haec prima editio, longe rarissima, et anni et officinae indicio caret. Vulgo omnes primam a. 1493. Bononiae prodiisse narrant: sed hoc anno iam altera simul et tertia prodiit; altera Romae, tertia Bononiae. Et eodem anno Innocentius iam mortuus erat: qua una re iste numerus

satis refellitur.«) Pontifex Innocentius VIII., cuius desideriis obediens Politianus hanc versionem confecit, misit interpreti praemium huius laboris 200 aureos. Conf. Politiani Epistolarum lib. VIII. 1—5. Omnium Politiani versionum haec praeripue placuit; sed nunc constat, Politianum in vertendo Herodianu ad manum habuisse Omnibonl Vicentini versionem, et eam tantum correxisse. Conf. Tiraboschi VI. II. p. 339 et Heerenii Geschichte der class. Litt. im Mittelalter. (Gött. 1822, 8) Vol. II. p. 301 sq.

1493, f. *F. 1 a vacat. F. 1 b*: Incipit Angeli Politiani Ad Innocentium. VIII. Pont. Max. Prefatio In Herodiani Historiam Ex Graeco In Latinum Conversam. *F. 3 a*: Herodiani Historiae De Imperio Post Marcum Vel De Suis Temporibus Liber Primus: Ex Greco Translatus Angelo Politiano Interprete: Ad Innocentium. VIII. Pont. Max. *In calce*: Finis Herodiani: librorum octo de imperio post Marcum: uel de suis temporibus: Angelo Polliciano (?) interprete. Romae impressi die. XX. Iunii 1493. *Deinde emendantur || Errores typogr. et Politiani monitum ad lectorem cum Registro.* —— 53 *ff.* cum 38 lin. et *sign.* a—i.

1493, f. *F. 1 a vacat. F. 1 b incipit epistola*: (a)Ngelus Politianus Andreae Magnanimo suo. S. *F. 2 a (sign. aa ii.)* ANGELI POLITIANI AD INNOCENTIVM VIII. || PONTIFICEM MAXIMVM PRAEFATIO || IN HERODIANI HISTORIAM E GRAE || CO IN LATINVM CONVERSAM. *In fine f. 68 b*: HERODIANI LIBRORVM OCTO DE IMPE || RIO POST MARCVM: VEL DE SVIS || TEMPORIBVS: ANGELO PO || LITIANO INTERPRETE || FINIS: ... Quod quidem opus nnuum et aureum Plato de Benedictis acura- || tissime Anno Domini. M.CCCC.LXXXXIII. pridie kale. || septembres Bononiae q̄ pulcherrimis his Caracteribus impressit. || ... REGISTRVM. || aa. bb. cc. dd. ee. ff. gg. hh. ii. — Omnes sunt quaterni excepto ultimo || qui constat ex foliis duobus. ... LAVS DEO. *Infra insigne typ. inscr. litteris his*: PLA. —— 68 non num. *ff.* cum 35 lin. et *sign.* aa—ii. Hunc nitidissimum librum, char. rnm. impressum, Bibl. acad. Lips. adservat.

1493, 4. Herodiani historiae, latine, Angelo Politiano interprete. *In fine*: Bazalerius de Bazaleriis accuratissime quam pulcherrimis his caracteribus opus impressit Bononiae Anno MCCCCLXXXXIII. pridie Cal. Octob.

1498, f. — ab Angelo Politiano e graeco in latinum conversa. —— In *Ang. Politiani* Operibus. Venetiis in aedibus Aldi Romani.

1499, f. —— *Ib.* Impressum Florentiae: et accuratissime castigatum opera et impensa Leonardi de Arigis de Gesoriaco.

1512, f. —— *Ib.* Paris.

1513, 4. Herodiani Historici Graeci Libri Octo, in quibus hi imperatores continentur. M. Antonius Varus. L. Antonius Commodus Helius Pertinax. Gordianus iunior, nepos Gordiani. Angelo Politiano interprete. *In fine*: Argentorati, Ex aedibus Schürerianis Mense Novembri Anu. M. D. XIII. Regnan. Caesa. Maximiliano.

1517, 8. In hoc volumine haec continentur. HERODIANI Historiae Libri VIII. SEXTI AURELII VICTORIS a D. Caesare Augusto usque ad Theodosium excerpta. EUTROPII Historiae Libri X. PAULI DIACONI Libri VIII. ad Eutropii Historiam additi. *In calce*: Impressum Florentiae, opera et sumptu Philippi Iuntae Anno a Nativitate. D. XVII. supra Mille, mense Martii, Leone decimo Pontifice.

1518, 8. —— In Scriptoribus hist. Aug. ab Erasmo editis. Basil.

1523, 8. Herodiani Historiarum Libri VIII. Colmariae ex aedibus Amandi Farckallii Mense Decembri MDXXIII.

1529, 8. Herodiani Historia Romana, Latine, Angelo Politiano Interprete, cum Epitom. in singulos libros per Omphalium. Parisiis ex officina Ludovici Blaublomii Gandavi, impensis honestissimi viri Simonis Colinaei MDXXIX. Mense Novembri.

1537, 8. —— In *Ang. Politiani* Operibus. Lgd.

1539, 8. Herodiani Historia, Latine, Ang. Politiano interprete, cum Epitomis Iacobi Omphalii. Paris., ex offic. Simonis Colinaei.

1544, 8. Herodiani Historia Latine, Politiano interprete. Paris., ex officina Roberti Stephani. M. D. XLIV.

1551, 12. — Lgd.

1553, f. — latine, Ang. Politiano interprete. —— In eiusdem Operibus. (Basil.) p. 314 sqq.

1557, 8. — Cordub.

1559, 12. — Lgd.

1566, 12. — Antverp., Plantin.

1759, 12. — latine, interprete Ang. Politiano. Halae, Orphan.

B. germanicarum.

Aa) *Historia integra.*

1531, f. Der Fürtrefflich Griechisch geschichtschreiber Herodianus, den der Hochgelehrt Augelus Politianus im das Latein, vnd Hieronymus Boner in nachuolgend Teütsch pracht *etc. In fine:* Gedruckt in der keys. Stat. Augspurg, durch Heynr. Steyner. Volendet am XXX. tag Aug. Jm 1531. Jar. —— Char. goth. 4 *ff.* praefixa, 70 *ff.*

1532, f. Der Fürtrefflich Griechisch geschicht-schreiber Herodianus, den der Hochgelert Angelus Politianus inu das Lateiu, vnd Hierouimus Boner in nachuolgendt Teütsch pracht, Wellicher Herodianus von Marco Elio Antonino Philosopho an, vntz auff Gordianum dē jüngern Römischen Keysern, vnnd jrer regierung, die sich wunderbarlich zütragen, geschrieben hatt. *In fine:* Gedruckt in der Keyserlichen Stat Augspurg, durch Heynrichen Steyner. Vollendet am XIII. tag Junij (?), Jm M.D.XXXII. —— 4 non num. *ff.* praefixa et 67 num. *ff.*

1535, f. — Augsburg. —— Haec editio ex praecedente expressa est.

1565, 8. — Frankf. —— Boneri versio est, et rep. 1660.

1593, f. — übersetzt von Georg Schwarzkopf. Frankf. a. M. —— Haec versio non extat, ab Schwarzkopfio Herodotus tantum translatus est.

1660, 8. — Hamburg. —— Versio est Boneri.

1719, 8. Herodiani römische Historie seiner Zeit zum ersten mahl aus dem Griechischen ins Teutsche übersetzet. Nebst einer Vorrede von Menantes. Halle, Kümmel. —— 8 *Gr.* Verum interpretis nomen est Ch. F. Hunold.

1747, 8. Herodiani Römische Historie in Acht Büchern. Nebst einer Vorbereitung von Ludw. von Holbergs Freyherrn der Baronie Holberg. Uebersetzt von G. Aug. Detharding. Copenh. und Leipz., Wentzel. —— 20 *ff.* praefixa, 456 pp. 10 *Gr.*

1784, 8. Herodian's Lebensbeschreibung der römischen Kaiser von Kommodus bis auf Gordiau den jüngern; in acht Büchern. Verdeutscht von Joh. Gli. Cunradi. Frankf. a. M., Hermann. —— 8 *Gr.* Versio fida et facilis est.

1830, 16. Herodian's Geschichte des Kaiserthums seit dem Tode des Markus. Uebersetzt von C. N. Osiander. Stuttg., Metzler. *Voll. II.* —— 8 *Gr.*

Bb) *Delectus.*

1770, 4. Das Leben und die Geschichte des Kaisers M. Aurel. Antoninus, aus dem Xiphilin und Herodian übersetzt, von I. A. B. Bergsträsser. Hannover.

1800, 8. Herodians viertes Buch zweites Kapitel: Wie man die römischen Kaiser, nach ihrem Tode, unter die Götter versetzt habe, von Schreiber. —— In collectione inscr. Neue Aehrenleserin auf dem Felde der Griechen *etc.* (Magdeb.) P. I. p. 193—198.

C. gallicarum.

1541, 12. L'Histoire de Herodian, des empereurs romaines depuis Marcus. Tournee de Latin par Jean Collin. Paris.

1546, 12. L'Histoire de Herodian, des empereurs romaines depuis Marcus. Tournee de Latin en franç. par Jean Collin. A Lyon par Jean de Tournes.

1554, f. Histoire d'Herodian Historien Grec, translatée en François par Jacques des Comtes de Vintemille Rhodien, conseiller du roy au parlament de Dijon. Lyon. —— Acriter haec versio impugnabatur. Auctor autem se defendebat in libello inscr.: Remonstrance aux censeurs de la Langue Françoise. Rep. editio est a. 1580 sq.

1580, 4. Histoire d'Herodian Historien Grec, *etc.* à Paris, M.D.LXXX. de l'imprimerie de Federic Morel, imprimeur ordinaire du Roy. —— *V.* 1554 et 1581.

1581, 4. Histoire d'Herodian, Historien Grec, *etc.* à Paris, M.D.LXXXI. de l'imprimerie de Fed. Morel, imprimeur ordinaire du roy. —— Haec est eadem editio, ac praecedens, si anni notitiam 1580 excepias. *V.* 1599.

1599, 4. Histoire d'Herodian, Historien Grec, *etc.* à Paris, M.D.IC. de l'imprimerie de Federic Morel imprimeur ordinaire ou Roy. —— Eadem editio ac duae praecedentes.

1675, 12. Histoire d'Hérodien, traduite en françois par De B. G.*** (*trad. par de Bois Guillebert.*) Paris.

1700, 12. Histoire d'Herodien, traduite du grec avec des remarques sur la traduction par l'Abbe M(*ongault*). Paris, veuve Barbin. —— Rep. 1712, et adiecto

interpretis nomine 1745, ut adnotat Barbier in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes. (1806, 8) T. 1. p. 324.

1712, 8. Histoire d'Herodien, traduite du Grec en François, avec des Remarques sur la Traduction, Par Mr. l'Abbé M.** à Paris, chez Florentin Delaulne. —— *V.* 1700 et 1745. Haec postrema versio ad textum graecum facta est, omniomque optima.

1745, 8. — trad. avec des remarques par Mongault. Paris. —— *V.* 1700.

1824, 8. — trad. par Leon Halevy. Paris, Levrault. —— 6 *fr.*

D. italicarum.

1522, 8. Historia d'Herodiano dello Imperio dopo Marco Tradotta in lingua Toscana & con diligentia stampata. *In fine:* Impresso in Fiorenza per gli heredi di Philippo di Giunta. Nellanno del Signore M.D.XXII. ndi. X. di Ottobre. —— Rep. 1524 sqq.

1524, 8. Historia d'Herodiano *etc.* *In fine:* Impresso in Vinegia per Gregorio de Gregori. Nel anno del Signore. M.D.XXIIII. adi 23 Marzo.

1525, 8. Historia de Herodiano *etc.* *In fine:* Impresso in Vinegia per Gregorio de Gregori. Nel anno del Signore. M.D.XXV. adi 24. Aprile. —— Hae duae posteriores editiones exactissime ex priore excusae sunt: prior posteriore nitidior.

1528, 8. — Vin. Gregorio de Gregori.

1539 (1529?), 8. Vita di duodeci Imperatori descritta per Suetonio. Nuovamente tradotta in volgare. Historia di Herodiano de lo Imperio. Dopo Marco tradotta in lingua Toscana & con diligenza stampata. MDXXXIX.(?) *In fine:* In Venetia, per Venturino di Roffinelli, del mese di Febraio MDXXXIX. —— Excepto prooemio editoris praemisso eadem versio ac praecedens.

1551, 8. Herodiano delle vite Imperiali tradotte dal Greco per M. Lelio Carani. Con Privilegio. In Vinegia appr. Gab. Giolito de Ferrari e fratelli. MDLI.

1552, 8. — Vinegia, appresso Gabriel Giolito de Ferrari e fratelli. —— 3 *ff.* praefixa, 110 *ff.*

1821, 8. Erodiano. Istoria dell' Imperio dopo Marco, libri VIII dal greco in italiano recati da Pietro Manzi. Roma.

1823, 8 mai. Erodiano, Historia dell' Imperio dopo Marco, Lib. VIII, dal Greco in italiano recati da P. Manzi. Milano.

E. anglicarum.

Aa) *Historia integra.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 4. The Hystory of Herodian, a Greeke Author, treating of the Romayne Emperors, after Marcus, translated oute of Greeke into Latin by Angelus Politianus, and out of Latin into Englyshe, by Nicholas Smyth. Whereunto are annexed, the Argumentes of euery Booke, at the begyunyng thereof, with Annotacions for the better vnderstandynge of the same Historye. Cum gratia et priuilegio regali ad imprimendum solum. Colophon. Imprynted at London by Wyllyam Copland at the signe of the Rose Garlande. Cum gratia. —— Hujus versionis dedicatio inscripta est: To the ryhte honourable Lorde, Wyllyam Earle of Penbroke, etc. Lord President of the Kyng and Queene's Maiesties Counsayle, *etc.* —— CVI *ff.* Annotationes additae ad alphabeti litteras compositae sunt, atque verborum, historicarum geographicarumque rerum explicationes continent.

β) *Cum a. notitia.*

1629, 4. — 1635, 12. HERODIAN's History of twenty Roman Caesars and Emperors, translated into English. London.

1652, 4. HERODIAN's Imperial History converted into an Heroic Poem, by C. B. Stapylton. London.

1698, 8. Herodian's History of the Roman Emperors, translated into English by a Gentleman. London.

1749, 8. Herodian's History of his own Times, translated into English with large Notes, by J. Hart. London, printed for the Author.

Bb) *Delectus.*

1789, 8 min. The Heir Apparent; or, the Life of Commodus, the son and successor of the good M. Aurelius Antoninus, Emperor of Rome. Translated from the Greek of Herodian. With a Preface adapted to the present times. London, Dodsley. —— 2 *sh.* 6 *d.*

F. hollandicarum.

1614, 8. — vertaalt door Diet. van Coornhert. Arnhem.

1683, 8. — door Pet. Rabns. Rotterd.

G. danicarum.

1746, — 1753, 8. — af L. Holberg. Kjöbenhagen.

H. rossicarum.

1734, 8. — Moskwa.

I. neograecarum.

1805, 8. *Ἡρωδιανου της μετα Μαρκον Βασιλειας ἱστοριαι, ἐν αἷς προσετεθη και το Ἐπικτητου ἐγχειριδιον. χωρις συγκαταβασιν. Ενετιησιν, Νικολαος Γλυκυς.* —— Rep. 1820.

1820, 8. *Ἡρωδιανου της μετα Μαρκον Βασιλειας Ἱστοριαι. αἷς προσετεθη και το Ἐπικτητου Ἐγχειριδιον. Νεα ἀκριβεστατη και ὡραια Ἐκδοσις εἰς τυπον. (Δια Κωνσταντ. και Σμυρνην Δ.) Εν Βενετια, Νικολαος Γλυκυς.*

III. *Illustrantia Herodianum scripta.*

Tanaq. *Fabri* Epistola ad I. F. Gronovium, qua XIV loci Herodiani emendantur et tractantur. —— In eiusdem epistolis. (Salmorii, 1659, 4) P. I. p. 244 sqq. Etiam praemissa est Boecleri editioni.

F. *Gedike:* Coniecturae criticae in Herodianum. —— In *F. Stosehii* Museo critico. (Lemgov.) Vol. II. Fasc. II. Irmischius has prope omnes in suam editionem recepit.

I. F. *Leisneri* de Herodiano eiusque versione Bergleriana Prolusio scholastica. Lips., 1761, 4. —— In Irmischii editione T. I. repetita est.

Schirach: Ueber Herodianus. —— In historischen Zweifeln und Beobachtungen, (Halle, 1768, 8) P. I. p. 20—72.

F. And. *Stroth:* Specimina V. animadversionum in libros Herodiani. Stolbergae ad Hercyniam typis Loersii. 1776—1780, 4. —— Sunt programmata scholastica. Animadversiones Strothii Wolfius in praefat. sua p. LXXII. „optimum adhuc praesidium intelligendi" appellat.

— —: Variae lectiones codicis Vindobonensis Herodiani. —— In Bibl. philol. (Lps., 1779, 8) Vol. I. p. 160—197. Collatio facta est cum editione Halensi a. 1759.

I. *Vignolii* ad Herodiani chronologiam quaedam. —— Inserta in Hippolyti Opp. edit. Fabric. T. I. p. 202 sqq.

Pauli *Voit* in Herodiani Marcum et Commodum Imperatores Notae politicae et morales. Ultraj., apud I. a Waesberge. 1645, 12. —— Hae notae Wolfio non digna videbantur, quae legerentur iterum; et tamen in Irmischii editione T. IV. p. 135 sqq. recosae sunt.

HERODOTUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 695 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 327 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Historia integra.*

1502, f. *ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΛΟΓΟΙ ΕΝΝΕΑ, ΟΙΠΕΡ ΕΠΙΚΑ‖ΛΟΥΝΤΑΙ ΜΟΥΣΑΙ.* ‖ HERODOTI LIBRI NOVEM. QUIBUS MUSARUM ‖ INDITA SUNT NOMINA. *ΜΟΥΣΩΝ ΟΝΟ‖ΜΑΤΑ.* — *Κλειω. Ευτερπη. Θαλεια. Μελπομενη. Τερψιχορη. Ἐρατω. Πολυμνια. Ουρανια. Καλλιοπη.* — MVSARUM NO‖MINA. — Clio. Euterpe. Thalia. Melpomene. Terpsichore. Erato. Polymnia. Vrania. Calliope. *Infra Aldi insigne typ. ut Renouard in Annal. des Aldes T. III. p. 84. no. 1 exhibet. Haec f. 1 a. F. 1 b exhibetur Aldi epistola inscr.:* ALDVS MANVTIVS ROMANVS IOANNI CALPVRNIO BRIXIANO. S. D. *F. 2 a* (*sign.* aa AA ii) *textus incipit graecus. In fine f. 140 a: Ενετιησι παρ' Ἀλδῳ τῳ Ρωμαιῳ ἐτι (!) χιλιοστῳ πεντακοσιοστῳ δευτερῳ, Μαιμακτηριωνος τεσσαρεσκαιδεκατῃ φθινοντος, οὐ μηνγε ἀνευ προνομιου.* Venetiis in domo Aldi mense Septembri MDII, et cum priuilegio ut in caeteris. *F. 140 b idem Aldi insigne typ. ut initio.* —— Haec editio princeps omniumque nitidissima, quod ad chartam et typos pertinet, 140 non num. *ff.* complectitur. Prima Herodoti musa explicit *f. 22 a.* Eodem *f. b* secunda incipit explicitque *f. 40 a.* *F. b* incipit tertia et explicit *f. 55 a.* Eodem *f. b* quarta incipit et finitur *f. 72 a.* Quinta incipit *f. 72 b*, atque explicit *f. 83 a.* *F. 83 b* incipit sexta et *f. 95 a* explicit. Eodem *f. b* septima incipit, et *f. 115 b* explicit. *F. 116 a* octava incipiens explicit *f. 127 b* Nona *f. 128 a* incipit et explicit *f. 138 a.* Schweighaeuser in praefatione sua de hac editione iudicat „Aldi in primis dos praecipua est, quod Ionici sermonis formam raro neglexerit, atque elegantissime cumpluscula, insequentium temeritate aut mutata, aut socordios praeterita, descripserit." Bibl. acad. et sen. Lips.

1541, f. *ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΛΟ‖ΓΟΙ ΕΝΝΕΑ, ΟΙΠΕΡ ΕΠΙ-‖ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΜΟΥΣΑΙ.* ‖ HERODOTI LIBRI NOVEM, ‖ QVIBVS MVSARVM INDITA SVNT ‖ NOMINA, — *Κλειω Εὐτερπη Θα-*

λεια Μελπομενη Τερψιχορη Ερατω Πολυμνια Ουρανια Καλλιοπη || — Clio. Euterpe. Thalia. Melpomene. Terpsichore. Erato. Polymnia. Vrania. Calliope. || — AD HAEC, || — *ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΜΙΣΤΟΥ, ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΘΩΝΟΣ, ΠΕΡΙ* || *των μετα την ἐν Μαντινειᾳ μαχην, βιβλια β'.* || — GEORGII GEMISTI, QVI ET PLETHO || dicitur, de ijs quae post pugnam ad Mantineam gesta sunt, Libri II. || — Vnà cum IOACHIMI CAMERARII Praefatione, Annotationibus, || Herodoti uita: deq; figuris: & qua usus est Dialecto: omnia in || studiosorum utilitatem diligenter conscripta. — BASILEAE IN OFFICINA HERVAGIANA. *P.* 310: BASILEAE IN OFFICINA || HERVAGIANA, MENSE MAR-||TIO, ANNO M. D. || XLI. *Sequitur* 1 *f.*, *in cuius pag. versa insigne typ.* —— 10 non num. *ff.* praefixa, 310 pp., et 1 *f.*, quod Ebert non indicat. Bibl. sen. Lips. Adnotandum autem est, quod omnes ante me neseiverunt, utramque editionem Basil. simillimam esse videri, sed inter se charta et typis adhibitis differre. Itaque accurate utramque descripsi.

1571, f. *ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΛΟ-|| ΓΟΙ ΕΝΝΕΑ, ΟΙΠΕΡ ΕΠΙ-|| ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΜΟΥΣΑΙ.* || — HERODOTI LIBRI NOVEM, || QVIBVS MVSARVM INDITA SVNT || NOMINA ||. *Κλειω Εὐτερπη Θαλεια Μελπομενη Τερψιχορη Ερατω Πολυμνια Ουρανια Καλλιοπη* || Clio. Euterpe. Thalia. Melpomene. Terpsichore. Erato. Polymnia. Vrania. Calliope. || — AD HAEC, || — *ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΜΙΣΤΟΥ, ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΘΩΝΟΣ,* || *περι των μετα την ἐν Μαντινειᾳ μαχην, βιβλια β* || GEORGII GEMISTI, QVI ET PLETHO || dicitur, de ijs quae post pugnam ad Mantineam gesta sunt, Libri II. || — *Vnà cum* IOACHIMI CAMERARII *Praefatione, Anno-|| tationibus, Herodoti uita: deq; figuris: & qua usus est Dialecto, om-|| nia in studiosorum utilitatem diligenter || conscripta.* || — *BASILEAE, EX OFFI-*|| cina Heruagiana. *Pag.* 310: BASILEAE, PER IOANNEM HERVAGIVM || ET BERNARDVM BRAND, ANNO SALVTIS || humanae M. D. LVII. Mense Martio. *F. ult. in pag. versa insigne typ. habet, quod in universum idem atque in praecedente edit. est, sed in singulis ab eo differt.* —— 10 *ff.*, 310 pp. et 1 *f.* Quod ad diversitatem utriusque editionis adtinet, statim in oculus incurrit *f.* 2 sive pag. prima prooemii, ubi in margine ad dexteram haec adnotata leguntur, in praecedenti ex. sic: *ἀλλ' ἠδὺ* || *τοι σωθεν-||τα μεμνη||σθ᾽ πονων||*, in hoc ex. autem sic: *ἀλλ' ἡδυ τοι||σωθεντα με-||μνησθαι πο||νων.* Ita pag. 3 prouemii in priore: *Iuuen.* || *Sat. x.*, in posteriori: *Iuuenalis* || *Sat. x.* In texto autem ipso prioris editionis in interiori margine versuum numeri 10. 20. 30. 40. adscripti sunt, qui in hac editione desiderantur. Deinde etiam inter singulos versus in illa maius spatium est, quam in hac; ex quo fit, ut forma quoque illius paullo maior, quam huius sit. Paginae sibi plerumque respondent, sed non in verbis singulis; ita enim p. 50—51 *αὐ-|| τῇ ὀξί.* in priori editione: in altera autem: *αὐτῇ* || *ὀξι*, ubi etiam accentus deest, et sic saepe. Ceterum in exemplari illius editionis, quod Bibl. sen. Lips. adservat, ex hac edit. aliquot folia, eaque in principio, atque, excepto *f.* ultimo, quae agmen clauduut et inscriptionem habent, inserta sunt. Attamen prior editio posteriore nitidior est: quibus omnibus rebus apparet, primam editionem secundae esse praeferendam.

1570, f. *ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ ἱστορια, ἡ, ἱστοριων λογοι Θ, ἐπιγραφομενοι Μουσαι.* HERODOTI Halicarnassei Historia, sive Historiarum Libri IX, qui inscribuntur Musae. Ex vetustis Exemplaribus recogniti. Ctesiae quaedam. (*Graece.*) Anno M. D. LXX. Excudebat Henricus Stephanus. —— 24, 362 et 20 pp. Haec editio novam recensionem, factam ad msti cuiusdam varias lectiones coniecturasque docti hominis, exemplari aliquo adscriptas, exhibet; qua re omnium fere posteriorum editionum fundamentum facta est.

1592, f. *ΗΡΟΔΟΤΟΥ ἉΛΙΚΑΡΝΑΣΣΗΟΣ Ἱστοριων λογοι Θ, ἐπιγραφομενοι Μουσαι. Του αὐτου Ἐξηγησις περι της Ὁμηρου βιοτης.* HERODOTI HALICARNASSEI historiarum libri IX, nouem Musarum nominibus inscripti. Eiusdem Narratio de vita Homeri. Cum Vallae interpret. latina historiarum Herodoti, ab Henr. Stephano recognita. Item cum iconibus structurarum ab Herodoto descriptarum. Ctesiae quaedam de reb. Pers. et Ind. Editio secunda. Excudebat Henricus Stephanus Anno M. D. XCII. —— 24 *ff.* praefixa (post *f.* 14 tabula xyl. habetur), 731 pp. et 4 tabulae xyl., et 12 *ff.* index. Haec secunda editio minus nitida quam prima est. Praeter receptas emendationes, versio latina addita est.

1608, f. *ΗΡΟΔΟΤΟΥ ἉΛΙΚΑΡΝΑΣΣΗΟΣ Ἱστοριων λογοι Θ, ἐπιγραφομενοι Μουσαι. Του αὐτου Ἐξηγησις περι*

της Ὁμηρου βιοτης. HERODOTI Halicarnassei Historiarvm libri IX, IX Mvsarvm nominibus inscripti. Eiusdem Narratio de vita Homeri. Cvm Vallae interpret. Latina Historiarum Herodoti, ab Henr. Stephano recognita: & Spicilegio Frid. Sylburgii. Item cum iconibus structurarum Babylonicarum ab Herodoto descriptarum. Excerpta è Ctesiae libris de rebus Persicis & Indicis, & ex iisdem Fragmenta auctiora. Cum Indice aucto & locupletato. Alia quae accesserunt ad hanc editionem, versa cognosces post praefationes pagina. Editio adornata opera & studio Gothofredi Jungermanni. Francofurti, Apud Claud. Marnium, & hered. Io. Aubrii. MDCVIII. *Cum priuilegio Regis Galliae ad sexennium.* —— 6 *ff.* praefixa, 52 et 708 pp., et 15 *ff.* ind. Haec editio ad Stephanianas editiones adornata est; sed Iungermannus textum graecum in capita distinxit, atque indicem ad ea accommodavit; deinde, praeter λεξικον των Ἡροδοτειων λεξεων ex schedis Melchioris Heimsfeldii Goldastii, fragmentaque Ctesiae, quae multo auctiora exhibuit, alia adiecit. Bibl. acad. Lips.

1618, f. Herodoti Halicarnassei Libri IX. (*ut supra*) Graece et Latine. Genevae - Oliva Pauli Stephani. —— 6 *ff.* praefixa, 52 et 708 pp. et 15 *ff.* Editor sive corrector huius editionis, quae ex praecedenti expressa eum ea in paginis et paginarum numeris congruit, varias Aemilii Porti coniecturas in textum recepit, atque alia ex Vallae latina versione correxit.

1679, f. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΗΟΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΛΟΓΟΙ Θ' επιγραφομενοι Μουσαι, του αὐτου ἐξηγησις περι της Ὁμηρου βιοτης. HERODOTI Halicarnassei Historiarum Libri IX. nouem Musarum nominibus inscripti; Eiusdem narratio de vita Homeri: Excerpta e Ctesiae Libris de Rebus Persicis et Indicis, Graece et Latine; et H. Stephani Apologia pro Herodoto. Accesserunt huic Editioni Chronologia Historiae, et Tabula Geographiae Herodoteae; Nec non Variantes Lectiones, et Notae ex pluribus MSS. Codd. et antiquis Scriptoribus collectae, vna cum Indice Graeco et Latino. (*Opera et studio Thomae Gale.*) Londini, typis E. Horton et I. Grover, impensis Iohannis Dunmore, Richardi Chiswel, Benjamin Tooke, et Thomae Sawbridge, MDCLXXIX. —— 36 *ff.* praefixa, 708 pp., 22 *ff.*, 33 pp., 18 *ff.* et 1 tab. geogr. Haec ex editione Iungermanniana auctius repetita est. Glossarium enim graecum in Herodotum auctius, atque Indicem dictionum Ionicarum, notato digniorum, a Nathanaele Nicols confectum, & chronologiam Herodoteam, et denique, praeter varias duorum codicum lectiones, suas notas et castigationes in Herodotum adiecit editor.

1715 (*alia exx.* 1716), f. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΗΟΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΛΟΓΟΙ Θ' ἐπιγραφομενοι Μουσαι. HERODOTI Halicarnassei historiarum libri IX. musarum nominibus inscripti. Graece cum interpretatione Laurentii Vallae; ex mss. membrana medicea post Aldi Manutii, Ioach. Camerarii, Henr. Stephani, Goth. Iungermanni, Th. Gale in edendo operas non tantum adiutis locis, ubi ab viris doctis sentiebatur corruptela, sed etiam graecismo per singulas vere paginas remollito; industria Iacobi Gronovii, cuius accedunt notae. Του αὐτου ἐξηγησις περι της Ὁμηρου βιοτης, eiusdem narratio de vita Homeri graece latine, interprete Conr. Heresbachio. Accedunt excerpta ex Xenophonte, Strabone, Dione, Heraclide Cymaeo, Clearcho, Agathocle, Cherete, Plutarcho, Nymphodoro de Persicis, Aegyptiis et Indicis; item de incremento Nili ex Plutarcho, Theophylacto Simocata, Athenaeo, Diodoro Siculo, Aristide, Dione, Heliodoro et praesertim Ctesia *etc.* LB., ap. Samuelem Luchtmans. —— 1 tit. et 1 figurata tab., 9 *ff.* praefixa, 1000 pp. et 28 *ff.* Iac. Gronovius ad codicis msti Florent. textum constituit, sed non satis considerate; recepit enim omnes codicis lectiones sine delectu, qua re non pauca in peius mutavit. Qua de caussa etiam vehementer vituperatus est, ut in Actis eruditorum Lips. a. 1716. m. Mai. p. 193 sqq., in Bibliothèque ancienne et moderne. T. V. p. 383 sqq., Bibliothèque raisonnée. T. IX. p. 360 sqq. et in Memoires de Trevoux a. 1716 p. 729 sqq.

1761, 12. Herodoti Historiarum libri IX, Graece et Latine ex editione Iac. Gronovii. Glasguae, Foulis. *Voll. IX.* —— Haec nitida et diligenter typis excusa editio, editionis Gronovianae, omissis notis, repetitio est. 15 *sh.*, ch. mel. 6 *L.*

1763, f. mai. ΗΡΟΔΟΤΟΥ Ἁλικαρνησσιος Ἱστοριων λογοι Θ. Επιγραφομενοι Μουσαι. HERODOTI Halicarnassei Historiarum libri IX. (*Graece Latine*) Ex Laurentii Vallae interpretatione, cum adnotationibus Thomae Galei et Iacobi

Gronovii. Editionem curavit, et suas itemque Lud. Casp. Valckenarii notas adjecit Pet. Wesselingius. Accedunt praeter vitam Homeri varia ex priscis scriptoribus de Persis, Aegyptiis, Nilo, Indisque Excerpta, & praesertim ex Ctesia. Amstelodami Sumptibus Petri Schoutenii. —— Quamquam Wesselingius in textu constituendo non ita versatus est, ut omnia menda sustulisset, sicuti Valckenarius in notis ad Euripidis Hippolytum v. 952 dicit; attamen de Herodoto bene meritus est, quoniam non codices mstos solum contulit eorumque varias lectiones excerpsit, sed etiam alius Graecorum historicus in emendando et interpretando adhibuit. Praesertim Valckenarii additae adnotationes criticae et exegeticae magni aestimantur. Conf. *Klotzii* Acta litt. Vol. I. p. 268—278.

1778, 8. *Ἡροδοτυ etc.* Herodoti Halicarnassei Historiarum libri IX, Musarum nominibus inscripti. Textus Wesselingianus passim refictus, argumentorum ac temporum notatio tabulaeque chronologicae & geographicae additae. Accedunt volumine altero nova interpretatio Latina & index rerum: volumine tertio animadversiones & Lexicon Herodoteum. Opera Friderici Volfgangi Reizii. Lipsiae sumtu Soickerti. —— Huius editionis volumen primum P. I. tantum prodiit, continens praeter Reizii praefationem quatuor priores libros eiusdem curâ. A. 1807, 1816 et 1825 recusus est cura Gf. H. Schaeferi, qui et voluminis I. partem posteriorem *ib.* a. 1800, et iterum 1812 et 1822: atque a. 1820 volumen II., continens Laur. Vallae versionem latinam indicesque edidit. 4 *Th.* 8 *Gr.*

1781 — 1782, 8. Herodoti Halicarn. et Ctesiae Cnidii quae extant opera et fragmenta. Graece ex recensione Petri Wesselingii. Curavit A. C. Borheck. Lemgov., Meyer. *Voll. II.* —— Praemissa est Gatteri commentatio de ordine et consilio Herodoti, latine versa. Rep. 1808.

1800 — 1802, 8 mai. Herodoti Halicarn. historiarum libri IX, ex optimis exemplaribus emendavit ac notas criticas adiecit Gf. H. Schäfer. Lips., Sommer. *Voll. III.* —— 9 *Th.* Restabat liber nonus usque ad a. 1828, cuius initium tantum Lipsiae typis expressum erat et in Bibl. acad Lips. adservatur. Prodiit eo anno *Berolini*, et constat 18 *Gr.*

1808 — 1810, 8. *Ἡροδοτου Ἁλικαρνασσηος ἱστοριης ἀποδεξις, Κτησιου Κνιδιου λειψανα.* Herodoti Halicarnassei et Ctesiae Cnidii quae extant opera et fragmenta graece. Recensuit et Wesselingianae recensionis varietates adiecit A. Ch. Borheck. Editio altera priori correctior et auctior. Lemgov., in bibliop. Meyeriano. *Voll. III.* —— 2 *ff.*, 168, 414 pp. et 4 *ff.* contin. errores typ.; 1 *f.*, 460 pp. et 2 *ff.*; 2 *ff.*, 402 pp. et 2 *ff.* 4 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 7 *Th.* Adparatum Borheckii v. infra III. Ceterum mutando Borheckius textum erroribus manifestis foedavit. Volumen III. prodiit 1810.

1806, 12. Herodotus. Graece et Latine. Accedunt Annotationes selectae, necnon Index Latinus, ex editionibus Wesselingii et Reizii. Edinb. *Voll. VII.* —— 2 *L.* 2 *sh.*, ch. m. 3 *L.* 19 *sh.* Nitida et diligenter typis descripta editio, quae Pursono, qui etiam purgavit volumen primum ab erroribus typ., dedicata est.

1808, 8. *Ἡροδοτου Ἁλικαρνασσηος Ἱστοριων Λογοι Θ΄.* Herodoti Halicarnassei Historiarum Libri IX. Textus Wesselingianus passim refictus opera F. Volg. Reizii. Accedit Index Rerum necnon Editionis Wesselingianae cum Editione Reizii et Schäferi Collatio. Oxonii, Sumptibus I. Cooke et I. Parker, et I. Payne et I. Mackinlay, Londini. *Voll. II.* —— 15 *sh.*, et exx. ch. m. pretin extant. Accurata Reizii editionis repetitio. Additur Porti Lexicon Oxon., 1810, 8.

1809, 8. *Ἡροδοτου Ἁλικαρνησσηος ἱστοριων λογοι Θ. Επιγραφημενοι Μουσαι.* Textus Wesselingianus passim refictus Argumentorumque ac Temporum Notatio. Opera F. Volg. Reizii. Accedunt index rerum, historiae chronologia et Glossae, nec non editionis Wesselingianae cum editionibus Reizii et Schäferi collatio. Oxonii, Typis N. Bliss; impensis M. Bliss et R. Bliss. *Voll. III.* —— 15 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 1 *sh.* Conf. censuram in *QR.* (1809) Vol. II. p. 354—365. Textus temere mutatus est. Ceterum in calce voluminis II adiecta est Tabola chronologica et Goldasti lexicon, quod in editione Lips. desideratur. Volumen III. versionem latinam continet, quae etiam separatim venditur. Novam editionem a. 1814 *ib.* in lucem editam, quam Ebert indicat, in libro: The Bibliographer's Manual. (Lond. 1829, 8 mai.) ab *Lowndes* edita, P. VIII p. 917 non inveni.

1814, 8. Herodoti Historiarum Libri. Graece cum Notis Reizii et Schaeferi. Oxon. *Voll. II.* —— 12 *sh.*, ch. m. 15 *sh.*

1815 (*non* 1817), 12. Herodoti Halicarnassei Historiarum libri IX. Ad fidem

optimorum librorum editi. Lips., sumtib. et typis C. Tauchnitzii. *Voll. III.* —— 374, 273, 294 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 12 *Gr.* Haec editio cura Gf. H. Schaeferi prodiit.

1816, 8. Herodoti Musae sive Historiarum libri IX. ad veterum codicum fidem deuuo recensuit, lectiones varietate continua, interpretatione latina, adnotationibus Wesselingii et Valckenarii aliorumque et suis illustravit Ioh. Schweighaeuser. Argent., et Parisiis apud Treuttel et Würtz. MDCCCXVI. *VI in XII Tomis.* —— XXXII, 493 pp., 1 *f.*, XXXVI, 271 pp.; 2 *ff.*, 544 et 263 pp.; 2 *ff.* 403 et 191 pp.; 2 *ff.* 368, 318 pp.; 2 *ff.* 410, 358 pp.; 2 *ff.* 424, 308 pp. 27 *Th.*, ch. membr. 50 *Th.* Etiam in ch. membr. m. exx. et 1 ex. in ch. pergam. extant. De hac nova recensione, ad sex codices mstos facta, conf. ephem. litt. Jen. 1817. no. 161—165. Schweighaeuser notas Valckenarii et Wesselingii integras, Gronovii autem delectas tantum, uti Ctesiae non omnia fragmenta, sed ea tantum rebus Persicis recepit. Laurentii Vallae versionem suae recensioni accommodavit. Lexicon v. infra III.

1817, 8. Herodoti Historiae, Graece ex Recensione Ioh. Schweighaeuseri: accedit Varietas Lectionis Editionum Schweighaeuseri, Reizii et Schaeferi, ac Wesselingio-Valckenarii, cum Indice Rerum. Edinb. *Voll. II. Accedunt*: Wesselingii, Valckenarii, Schweighaeuseri in Herodotum Adnotationes omnes. *Ib. Voll. II.*

1818, 8. Herodoti Historiarum Libri, Graece et Latine, ex Recensione I. Schweighaeuseri, cum ejusdem et aliorum Annotationibus. Accedunt variae Lectiones & Porti Lexicon Ionicum. Glasguae. *Voll. VI.* —— 4 *L.* 10 *sh.*

1818, 8. Herodoti Historiarum Libri, Graece, ex Recensione I. Schweighaeuseri. Glasguae. *Voll. II.* —— 12 *sh.*

1819, 12 mai. Herodoti Historiarum Libri, Graece. (*Cura Gf. Schäfer.*) Lips., Weigel. *Voll. III.* —— 1 *Th.* *V.* 1825.

1820, 8. Herodoti Historiarum Libri, Graece cum Notis Reizii et Schäferi. Oxon. *Voll. II.* —— 16 *sh.* 6 *d.*

1820, 12. — Edit. ster. Lips., Tauchnitz. *Voll. III.* —— *V.* 1826.

1821, 8. — graece cum notis criticis et variis lectionibus e quinque Mscr. Paris. enotatis, et cum indicibus. Edidit I. B. Gail. Paris, Delalain. *Voll. II.*

1823, 18. Herodotus, Graece, ex Editione Reizii. London. *Voll. II.* —— 17 *sh.* Lowndes in The Bibliographer's Manual. P. VIII, p. 917 adnotat „uniform with the Regent's classics."

1824, 8. Herodotus, Graece et Latine recensuit et Notis Valckenaerii, Wesselingii, aliorumque et suis illustravit I. Schweighaeuser. Accedit Porti Dictionarium Ionicum. Lond. *Voll. VI.* —— 3 *L.*

1824, 8. Herodotus, Graece, ex Recensione I. Schweighaeuseri; Accedunt Tractatus de Geographia Herodotea, Summaria *etc.* (*Curante I. Bailey.*) Lond. *Voll. II.* —— 1 *L.* 1 *sh.*

1824, 8. Herodoti Halicarnassei Historiarum Libri IX. Codicem Sancrosti MS. denuo contulit, nec non reliquam lectionis varietatem commodius digessit, annotationes variorum adiecit Thom. Gaisford. Oxon. *Voll. IV.* —— 2 *L.* 2 *sh.*, exx. XXV in ch. m. *voll. IV.* complectuntor, et pretio 15 *L.* 4 *sh.* 6 *d.* vel 18 *L.* 18 *sh.* venduntur. Haec editio recusa est *Lips.*

1824, 8. — graece edidit Thom. Gaisford. Oxon. *Voll. II.* —— 18 *sh.* Est prioris editionis textus, omissis notis.

1824—1826, 8. — Lips., ap. Schwickert. *Voll. IV.* —— 7 *Th.* 16 *Gr.* Est repetitio Gaisfordii editionis maioris.

1825—1826, 12 mai. Herodoti Historiarum Libri IX. Editio II. (*Graece, curante Gf. Stallbaumio.*) Lips., Weigel. —— Nunc 1 *Th.*; ch. membr. 4 *Th.* 6 *Gr.*

1825—1826, 12. Herodoti Historiarum libri IX, cum brevi annotatione Aug. Matthiae et Henr. Apetzii. Lips., Teubner. *Voll. II.* —— 2 *Th.*, ch. mel. 2 *Th.* 21 *Gr.* Notae maximam partem criticae sunt.

1826, 12. — *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. *Voll. III.* —— 18 *Gr.*, ch. mel. 2 *Th.* 6 *Gr.* Huic editioni libellus de vita Homeri adiertus est.

1827—1829, 8 mai. Herodoti historiarum libri IX. Recensuit et annotatione scholarum in usum instruxit C. A. Steger. Giessae, Heyer. *Voll. III.* —— 4 *Th.* 20 *Gr.* Conf. censuram in ephem. litt. Lips. 1829. no. 136 et 137.

1830—1832, 8 mai. Herodoti Musae. Textum ad Gaisfordii editionem recognovit, perpetua tum F. Creuzeri tum sua annotatione instruxit, commentationem de vita et scriptis Herodoti, tabulas geographicas indicesque adiecit I. Ch. Fel. Baehr. Lips., Hahn. *Vol. I. et II.* —— 6 *Th.* 20 *Gr.* Errata typogr. voluminis I.

editor ipse indicat in annal. Heidelb. 1831. m. Febr.

1831 — 1832, 8 min. Herodotus. Edidit C. W. Stocker. Lond. *Partt. II. uno vol. compr.* —— 1 *L.* 13 *sh.*

1831 — 1832, 12 et 8. Herodotus, from the edition by Schweighaeuser; to which are prefixed a Collation with the Text of Gaisford, and Remarks on some of the various Readings. By George Long. Lond., Taylor. *Voll. II.*

Bb) *Delectus.*

aa) *Plures libri.*

1544, 4. Herodoti Clio & Euterpe, Graece. Paris., apud Christianum Wechelum.

1809, 8. HEORODOTI Halicarnassei Historiarum libri qui enarrationem pugnarum inter Graecos et Persas complectuntur. Textum recognitum cum summariis excerptis superiorum interpretum suisque animadversionibus et indicibus edidit Davides Schulz. Praemissa est dissertatio de Herodoti vita, dialecto et scribendi genere. Halis, e libr. Hemmerdeani. MDCCCIX. *Voll. II.* —— XX, 44 et 360; 528 pp., et 1 *f.* contin. Addenda et emendanda. 4 *Th.*, ch. scr. 5 *Th.*, ch. membr. 7 *Th.* In hac editione extant Herodoti libri VI. VII. VIII. et IX., quorum textus graecus volumine primo continetur. Volumen secundum animadversiones, indicem nominum atque indicem graecitatis complectitur. Textus, paucis mutatis, est Schaeferi.

1809, 8. — (*Iidem libri*) Graece, in usum scholarum cum indice edidit Dav. Schulz. Halis, Hemmerde. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

bb) *Singuli libri.*

1538, 4. Herodoti Clio, Graece. Paris., in officina Christiani Wecheli.

1553, 4. Herodoti Clio, Graece. Paris., Excudeb. Christianus Wechelus.

1591, 4. ΉΡΟΔΟΤΟΥ ἉΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ, ΚΛΕΙΩ. Herodoti Halicarnassensis Historiarum liber primus; Clio. Oxoniae In officinâ Iosephi Barnesii. M.D.LXXXI. —— 69 pp. Addita est p. 2 Herodoti vita ex Suida.

1609, 8. Herodoti Halicarnassei, Parentis Historiae Liber primus, qui inscribitur Clio, Graece et Latine, in usum studiosae juventutis, seorsim editus. Latinam interpretationem diligenter recognovit, Notasque rerum novas, cum praefatione, apposuit Ioh. Fridericus, Fr. Utriusque L. & Historiarum in Acad. Lips. P. P. Lipsiae Michael Lantzenberger excudebat, sumtibus Iac. Apelii. —— Sic hic liber in Catalogo Bibl. Bunav. T. I. Vol. I. p. 96 et in Götzii Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. T. I. p. 199 indicatur.

1715, 12. HERODOTI Clio s. liber I., in usum scholarum. Graece et Latine. Cantabr.

1782, 8. Herodoti liber II. et pars libri III. aliaque excerpta. —— In *F. Andr. Strothii* Aegyptiacis. (Guthae.) P. I. Stroth sequutus est Wesselingii recensionem.

cc) *Excerpta.*

1 a) Varia.

1701, — 1780, 8. Ex Herodoto selectas narrationes undecim. —— In *I. Upton* Ποικίλη ἱστορία, sive novo historiarum fabellarumque delectu. *Lond.*, et 1780 *Etonae.*

1722, 8. Herodoti Thaliae Pars, s. libri II. cap. 61 sqq., graece cum latina versione et notis edidit Fridericus. Lips.

1794, — 1808, — 1820, — 1827, 8. Excerpta ex Herodoti Historiis, graece et notis illustrata. —— In *Danielis Wyttenbachii* Ἐκλογαὶ ἱστορικαὶ; Selectis Principum Historicorum graec. *Amst.*, et 1827 *Lips.*

1803, 8. Griechische Erzählungen aus Herodot, zum Schulgebrauch, mit Anmerkungen und einem Griechischdeutschen Wortregister herausgegeben von A. C. Borheck. Deuz u. Cöln. —— 12 *Gr.* Continentur hic libri I. 8 — 12. 23. 24. 29 — 33. 86 — 88. 35 — 45. 59 — 64. 65. 96 — 101. 107 — 122; lib. II. 2. 73. 122. 172; lib. III. 18 — 25. 39 — 46. 54 — 57. 120 — 125. 150 — 160; lib. V. 17 — 21. 49 — 51. 92 — 95; lib. VII. 27 — 29. 37 — 39; lib. IX. 107 — 113.

1804, 8. Historiae Graecae capita praecipua, seu excerpta ex Herodoto, Thucydide, Xenophonte, collegit A. Matthiae. Altenb. —— Editor, sequutus Wesselingianum et Reizio-Schaeferianum textum, excerpsit ex Herodoto lib. V. 35 — 39. 49 — 51. 55. 97. 99 — 103. 105; lib. VI. 43 — 49. 94 — 117; lib. VII. 1. 4 — 7. 20 — 23. 26. 32. 60. 89. 99 — 105. 138 — 144. 172 — 176. 201 — 213. 215 — 228. 234 — 238; lib. VIII. 40 — 64. 66 — 76. 78 — 91. 95 — 104. 107 — 124. 133 —

136. 140—144; lib. IX. 1—15. 19—31. 38—71. 78—82. 90—92. 96—107.

1814, 8. Extraits d'Herodote, texte grec, avec des notes par J. B. Gail. Paris, Delalain.

1816, 8. Geschichten aus Herodot. Griechisch. Ein Lesebuch von F. Lange. Berlin, Reimer. —— 18 *Gr.*

2b) Geographica et Historica.

1582, 4. Geographica et Historica Herodoti, Quae Latine Mela exscripsit, παραλελλως concinnata, ab And. Schotto Antverpiano Graecarum literarum in Academia Toletana doctore. Antverpiae, Ex officina Christophori Plantini. M. D. LXXXII. —— 28 pp. et tabula geogr. Pertinet ad Schotti editionem Pomponii Melae; sed etiam seorsim occurrit. Bibl. acad. et sen. Lips.

3c) Orationes et Epistolae.

1675, 8. Herodoti orationes et epistolae. Graece et Latine, ex editione I. Olearii. Lips.

2) Homeri vita.

1752, 4. *ΗΡΟΔΟΤΟΣ Ο ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΣ, ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΗΣ, ΚΑΙ ΒΙΟΤΗΣ.* (*Cum Latina versione.*) Item Historia Graecarum et Latinarum Literarum. Ioannis Reinoldii, S. T. B. e Beatae Mariae Etonensis Regalis Collegii Sociis, Dissertatio. Etonae, apud Iosephum Pote. —— 5 *sh.* Tantum 250 exx. excusa sunt.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Historia.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. Herodoti Halicarnassei Libri novem e graeco in Latinum traducti Laurentio Vallense interprete. —— Cum Isocratis oratione de laudibus Helenae e graeco in latinum traducta.

β) Cum a. et l. notitia.

1474, f. min. *In fine:* Herodoti Halicarnassei patris historiae traductio e graeco in latinum habita per uirum eruditissimum Laurentium Vallensem singularem nostris temporibus cinem romanum sub Nicolao. V. summo pontifice. Venetiis impressum est hoc opus per Iacobum Rubeum natione Gallicum Anno dñi. M. CCCC. LXXIIII. Nicolau Marcello duce Ven. —— In ex. Dresd. 258 *ff.* secundum Ebertum (; Dibdin autem 259 *ff.* indicat, et Brunet 261 *ff.*), quorum 4 *ff.*, mox in fronte mox in calce libri ligata, dedicatoriam Brognoli epistolam ad Nic. Donatum habent. 35 lin. sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Editio Vallae versionis princeps.

1475, f. Herodoti Halicarnassei Historiarum libri XI. Latine ex interpretatione Laur. Valle. *Operi praecedit:* Tabula quae memorabilia demonstrat, quae in unoquoque libro ad Herodoto narrantur. *Titulus indici primi libri praepositus est:* Herodotus primo libro: quem Clius nomine inscribit: haec et huiusmodi refert memorabilia. numero supra septuaginta. *Haec tab.* 23 *ff. complectitur. Sequitur opus ipsum inscr.:* Herodoti historici Incipit. Laurentii Vall. conversio de Graeco in Latinum. *In fine:* Finit Liber Nonus Herodoti qui inscribitur Caliope (?) foeliciter. FINIS. — Miraris: cum fuerim scriptor ionicus: unde est ‖ Quod nunc Romanus perlegor Herodotus ‖ Magna quidem merito referenda est gratia Vallae ‖ Ille meam pulchre transtulit históriam. ‖ Res igitur priscas: memorandaque facta virorum ‖ Qui cupit ex uno noscere. nostra legat. ‖ Nam ne defuerint nostra exemplaria Rome ‖ Arnoldi artifices consuluere manus ‖ In quibus Andreas Aleriensis Episcopus olim: ‖ Extremam imposuit nec sine laude limam. ‖ — Impressus Rome: In domo nobilis uiri Petri de Maximis. Anno Salutis. M. CCCC. LXXV. Die XX. mensis Aprilis. Seden. Sixto IIII. Pon. Max. Anno eius Quarto. DEO LAVS. *Sequitur registrum.* —— Totum opus 245 *ff.* cum 39 lin., sine *sign.* *cust.* et num. *ff.* Char. rom.

1494, f. Herodoti Halicarnasei Libri Novem. Clio Liber Primus Enterpe Liber Secundus. Thalia Liber Tertius Melpomene Liber Quartus Terpsichore Liber Quintus Erato Liber Sextus Polyhymnia Liber Septimus Vrania Liber Octavus Calliope Liber Nonus, latine Laur. Valla interprete. *In calce f.* CXXXIIII *a:* Venetiis impressa per Ioannem et Gregorium de Gregoriis fratres. Anno domini. M. CCCC. XCIIII. die. VIII. Martii. —— Char. rom., cum *sign.* Versioni praemissa est Antonii Mancinelli ad Nic.

Rubeum epistola, signata: Cal. April. MCCCC. XCIII.

1494, f. Herodoti Halicarnassei Libri Novem. Clio Liber Primus *etc.* *In fine:* Venetiis Impressum: summaque cura ac diligentia emendatum Anno a natali Christiano. M.CCCC.LXXXXIIII. —— CXXXIII *ff.* Epistola Mancinelli, quae versioni praeit, data est: Venetiis Idibus Ianuariis MCCCCXCV.

1510, 4. Herodoti Halicarnassei Thurii, historie parentis memoratissimi, Novem Muse, a Laurentio Valla trallate, Cum Praenotamentis, & additionibus, non ante Impressis: nec non indice & productissimo et facillimo. *In fine:* Parisiis Impresse Pro Ioanne Parvo Apud Divi Iacobi Vicum. Sub Leone Argeuteo 1510. FINIS Phoenix.

1526, f. Herodoti Libri novem, Musarum nominibus inscripti, Latine, interprete Laurentio Valla. Accesserunt huic editioni plus minus novem folia quae in primo libro a Laurentio, exemplaris forte vitio, praetermissa, iam primum a Conrado Heresbachio e Greco suis locis sunt adiecta, cum alia in ceteris libris accessione, castigationeque ad Graecum exemplar facta. Item de genere vitaque Homeri libellus, iam primum a Conrado Heresbachio in latinum conversus. *In fine:* Coloniae apud Euchariam Cervicornum aere ac impensa Godefridi Hittorpii, ciuis Coloniensis, quarto Idus Ianuarias. Anno MDXXVI.

1528, f. Herodoti Halicarnassei historiarum patris, Musae, Laur. Valla interprete, et Homeri vita nuper Latio donata, doctissimorum virorum accuratione ad archetypos restituta. Vaenundantur Iodoco Badio et Iohanni Parvo. Imprimebat haec Badius suis et Ioannis Parvi impensis MDXXVIII. mense Augusto. —— Ascensius huic editioni epistolam nuncupatoriam praemisit ad Antunium a Pratis.

1537, f. — Colon.

1542, 8. — 1551, 12. Herodoti Historiarum Libri IX, per Laur. Vallam interpretati; Item cum eiusdem libello de genere vitaque Homeri interprete Heresbachio, *etc.* Lgd., apud Seb. Gryphium. —— Rep. 1558.

1558, 12. — Lgd., apud haeredes Seb. Gryphii.

1559, 8. HERODOTI Halicarnassei Historiae libri IX. Interprete Laurentio Valla. Eivsdem Herodoti Libellvs De uita Homeri, Interprete Conrado Heresbachio. Vtriusqve Translatio nvnc denvo ad Graecum exemplar accuratius emendata. Cum gratia & priuilegio Caesareo. BASILEAE. *In calce:* BASILEAE, EX OFFICINA HIERONYMI CVRIONIS, IMPENSIS HENRICI PETRI. ANNO M.D. LIX. MENSE MARTIO. —— 48 *ff.*, 651 pp. et 1 *f.* cum insigni typ. Bibl. sen. Lips.

1562, f. HERODOTI Halicarnassei historiographi libri novem, mvsarvm nominibvs inscripti, interprete Lavrentio Valla. Accesserunt huic editioni plus minus nouem folia, quae in primo libro à Laurentio exemplaris forte vitio praetermissa, iam primùm à Conrado Heresbachio è Graeco suis locis sunt adiecta, cùm alia haudquaquam poenitenda in caeteris libris accessione, castigationeque ad Graecum exemplar facta, id quod diligens Lector conferendo facilè deprehendet. ITEM De genere vitaque Homeri libellus, iam primùm ab eodem Heresbachio è Graeco in Latinum conuersus. *Insigne typ.* Coloniae, Apud Maternum Cholinum. Anno M.D.LXII. —— 12 *ff.* praefixa, 273 pp. *In calce:* Coloniae, Excudebat Gudefridus Ceruicornus, aere & impensa Materni Cholini, Anno à natiuitate Christi M. D. sexagesimo secundo, mense August. *Infra insigne typ.* Bibl. acad. Lips.

1566, f. Herodoti Halicarnassei historiae lib. IX. & de vita Homeri libellus. Illi ex interpretatione Laur. Vallae adscripta, hic ex interpret. Conradi Heresbachii: vtraque ab Henr. Stephano recognita. Ex Ctesia excerptae historiae. Icones quarundam memorabilium structurarum. Apologia Henr. Stephani pro Herodoto. — Eiusdem H. Stephani de hac sua editione distichon. || Herodoti Latinum possederat hacteuus vmbram, || Nunc Latinum corpus possidet Herodoti. || Anno M.D.LXVI. Excudebat Henricus Stephanus, illustris viri Hulderichi Fuggeri typographus. —— 28 *ff.*, 256 et 12 pp. Apologia huic editioni adiecta, diversa est ab libro, quem Stephanus gallice scriptum edidit, quique infra tit. indicatus est.

1573, 8. — *In fine:* Basileae ex Officina Henric-Petrina, Mense Martio Anno MDLXXIII. —— *V.* 1559.

1584, 8. — Cum Sylburgii Spicilegio. Francof., Wechel.

1594, 12. — Francof., apud Andreae Wecheli haeredes Claudium Marnium & Ioh. Aubrium.

1595, 8. HERODOTI Halicarnassei historiae libri IX: et de vita Homeri libellus. *Illi ex interpretatione Laurentio Vallae adscripta, hic ex interpretatione Conradi Heresbachij: vtruq; ab Henr. Stephano recognita.* Ex Ctesia excerptae historiae. *Apologia Henr. Stephani pro Herodoto.* Accessit in hac editione Spicilegium Frid. Sylburgij, ad Henr. Stephanum virum clariss. FRANCOFVRTI Apud haeredes Andreae Wecheli, MDXCV. —— 630 pp., 1 vac. *f.* et 43 *ff.* Bibl. sen. Lips.

1620, 8. Herodoti Halicarn. Historiae libri IX. De vita Homeri libellus, Illi ex interpretatione Laurentio Vallae adscripta, hic ex interpretatione Conradi Heresbachii: utraque ab Henric. Stephano recognita. Ex Ctesia excerptae historiae. Apologia Henr. Stephani pro Herodoto. Accessit in hac editione Spicilegium Friderici Sylburgii ad Henric. Stephanum virum clarissimum. Francof. in offic. Danielis ac Davidis Aubriorum, & Clementis Schleichii Anno 1620.

2) Homeri vita.

1528, 8. Herodoti de Genere Vitaque Homeri Libellus à Conrado Heresbachio Latinitate donatus. Paris., ex Officinâ Simonis Colinaei. —— Praemissa est epistola Heresbachii ad Ioannem Gogravium Principis Clivensis Consiliarium Epistola, ex Hamboech. Non. Novemb. 1526 data. —— Rep. 1534.

1534, 8. — Colon. —— *V.* 1528.

B. germanicarum.

1) Historia.

aa) *Integra.*

1535, f. Herodotus der allerhochberümptest Griechische geschicht-Schreyber, von dem Persier, vnd vilen andern kriegen vnd geschichten ꝛc. Durch Hieronymum Boner, Oberster Mayster zu Colmar, Auss dem Latin inn das nachuolgende teutsch gebracht. M.D.XXXV. *In fine:* Gedruckt in der Kayserlichen Statt Augspurg durch Hainrich Stainer, vollendet am xxiii Junij anno ꝛc. MDXXXV. —— 6 *ff.* praefixa et 146 *ff.* Descriptio rerum persicarum et egyptiacarum in hac versione omissa est, ut Goetz in Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. T. I. p. 198 adnotat. Ceterum ex Laurentii Vallae latina versione, et non ex graeco textu facta est.

1593, f. Herodoti des allerfürnembsten vnnd ältesten Geschichtschreibers Historia, darinnen vieler Land, Nationen, Provinzen, vnd Jnsuln, gelegenheyt, grösse, weite, gewächse, eigenschafften, Auch darinnen gelegener Völcker Namen, Gestalt, Leben, Wesen, Religion, Glauben, Gesatz, Ceremonien, Regiment, Policey, Sitten, Bräuch, Krieg, Gewerb, Frücht, Thier, Speise, Kleydung, Jtem die Flüsse, Berge, Wälde vnd Städte daselbst. Sonderlich aber die Geschichte der Griechen, Perser, vnd anderer Völcker. Jtem die Beschreibung, Belagerung vnd Eroberung der grossen Stadt Babylon, Vnd ein Verzeichniss der Egyptischen Künige, Auch Kriege, Heerzüge, vnd andere Thaten des Königs Croesi, Cyri, Cambysis, Darii vnd Xerxis (welcher in Griechenland ein mächtig Heer geführt, desgleichen von Anfang der Welt noch nie gesehen, gehört, oder von jemandt geführt, welches auch von keinem andern gründtlicher, eigentlicher, lieblicher vnd vollkömmlicher begriffen ist) in Griechischer Spraach funden werden. Welche zuvor nie gantz in teutscher Zungen gesehen sind; Jetzo aber gemeinem Vatterland vnd allen Liebhabern der Historien, zum nutz vnd besten auss der Griechischen Spraach in die teutsche gebracht, in sonderbare Capitel getheilt, vnd mit einem vollkommenen Register begabet, durch den Ehrenhafften, Wohlgelehrten Herrn, Georgen Schwartzkopff von Braunschweig. Getruckt zu Frankfort am Mayn, In Verlegung Johann Dreuttel. *In fine:* Getruckt zu Franckfurt am Mayn, durch Nicolaum Basseum M.D.XCIII. —— Haec versio ad latinam Laurentii Vallam facta admodum libera est atque saepe ab textu graeco aberrat. *V.* 1612.

1612, f. Historia der ersten vhralten Welt, durch den AlleräItesten und fürnembsten Geschichtschreiber Herodot von Halicarnass beschrieben, vnd mit schönen lieblichen, lustigen, fürtrefflichen vnd warhafftigen exempeln gezieret; neben der vhr vhralten Völker Namen, Gestalt, Leben, Wesen, Religion, Glauben, Gesetz, Ceremonien, Regiment, Policey, Sitten, Gebrauch, Gewerb, Han-

del vnd Wandel *etc.* Beneben einer Verzeichnuss vnnd Beschreibung der Griechischen, Perser, vnd Egyptischen Könige, sonderlich des Königs Crösi, Cyri, Cambysis, Darii vnnd Xerxis, welcher in Griechenlandt ein mechtiges Heer geführt, derrgleichen vormals nirgendt in teutscher Zung durch den truck aussgangen. Allen Politischen Personen, vnnd des Grundkerns der Historien Liebhabern, zum nutz vnd Besten, auss der Griechischen Sprach in die Teutsche gebracht, vñd mit einem vollkommenen Register gemehret: durch den Ehrenhafften vnnd Wolgelehrten Herrn Georg Schwartzkoff von Braunschweig ꝛc. Getruckt zu Franckfort am Mayn, In Verlegung Juhann Dreuttel. *In fine*: Getruckt zu Frankfurt am Mayn, durch Nicolaum Basseum M. D. XCIII. —— 22 *ß.* et 449 pp. Ex hac inscriptione hanc eandem atque praecedentem editionem esse, si titulum mutatum exceperis, apparet.

1756, 8. Des Herodotus neun Bücher der Geschichte, aus dem Griechischen übersetzt und mit einem Register, in welchem einige nöthige Erläuterungen mit eingeschaltet sind, versehen, von J. Eustachius Goldhagen. Lemgo, Meyer. —— 1 *Th.* 12 *Gr.* Versio non satis indoli Herodoti sermonis accommodata est. Conf. infra III. commemoratam Heilmanni scriptionem.

1783—1791, 8. Herodots Geschichte. Aus dem Griechischen übersetzt von J. F. Degen. Frankf. a. M., Hermann. *Voll. VI.* —— 2 *Th.* 12 *Gr.* Vol. I. (1783) complectitur libros I. et II.; vol. II. (1788) libros III. et IV.; vol. III. (1788) libros V. et VI. una cum Larcheri canone chronologico; vol. IV. (1789) libros VII. et VIII.; vol. V. (1789) librum IX. una cum Larcheri tentaminibus chronologicis; in volumine autem VI. P. I. (1790) et II. (1791) Larcheri lexicon geographicum sed auctum ab interprete exhibetur. Hodie non satisfacit versio; inprimis volumen I. acriter vituperabatur.

(1799—1801,) 8. Herodot's Geschichte, aus dem Griechischen übersetzt durch Max. Jacobi. Düsseld., Schreiner. *Voll. III.* —— 3 *Th.* 12 *Gr.* Versio, in qua conficienda non omnia subsidia sunt adhibita, non omnibus numeris absoluta est. Prodiit sine a. notitia.

1811—1813, 8 mai. Herodots Geschichten übersetzt von F. Lange. Berlin, Reimer. *Voll. II.* —— 3 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 5 *Th.*; ch. membr. 8 *Th.* Rep. 1824, 8. — übersetzt von F. Lange. Breslau, Max. *Voll. II.* —— 3 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 4 *Th.* 16 *Gr.*

1828—1832, 16. Herodot's von Halicarnass Geschichte, übersetzt von Adolf Schöll. Stuttg., Metzler. —— 1 *Th.* 20 *Gr.* Hactenus *XI voll.* huius versionis, quae facta est secundum editionem Lips. Taisf., prodierunt.

bb) *Delectus.*

1748, 8. Auswahl aus Herodot's Geschichte übersetzt von I. Sal. Semler. —— *V.* eius Erläuterung der ägyptischen Alterthümer. (Bresl. u. Leipz.)

1793, 8. Denkwürdigkeiten aus dem Herodot, übersetzt von Jos. Mader. —— In *Meisneri* Apollo. fasc. IV. Quatuordecim locus excerpsit interpres.

1796, 8. Aus Herodots I. II. III. u. IV. Buch übersetzt von F. L. Röper. —— In eiusdem: Blumenlese aus den Weisen des Alterthums. Vol. I. (Neustrelitz.) p. 23—53. Versa sunt ex libro I. capp. 29—33. 86—88. 131. 132. 136—138. 157—159; ex libro II. capp. 52. 113—115. 172. 173. 177; ex libro III. capp. 38. 108. 109. 139. 140; ex libro IV. cap. 196.

1796, 8. Aus Herodots Geschichte; eine Auswahl übersetzt von Ch. Garve. —— In eiusdem: Versuche über verschiedene Gegenstände der Moral. (Bresl.) T. II. Versa sunt capita 30—33 libri I., et capita 101 et 109 libri secundi.

1799, 8. Das 65. Kapitel aus Herodots Geschichte übersetzt von C. J. W. Mosche. —— Cum eius versione germanica Xenophontis Oeconomici *etc.* (Frankf.) p. 224 sq.

1806, 8. Geschichte der ägyptischen Könige, übersetzt (aus Herodot B. II. 88—142) von Frenzel. Soest. —— 9 *Gr.*

2) Homeri vita.

1779, 8. Homers Leben von einem Ungenannten, aus dem Griechischen übersetzt von J. G. Schulthess. Zürich. —— Pertinet ad Schulthessii Bibl. der griech. Philosophen. Inter omnes eruditos constat, hunc libellum Herodoto abiudicandum esse.

C. gallicarum.

aa) *Historia integra.*

1556, f. Les neuf livres des Histoires de Herodote Prince & Premier des Historiographes Grecz, intitulez du nom

des Muses. Clio I. Euterpe II. Thalia III. Melpomene IV. Terpsicore V. Erato VI. Polymnia VII. Vrania VIII. Calliope IX. Plus un recueil de George Gemist dict Plethon, des choses auenues depuis la journée de Mautinée. Le tout traduict de Grèc en François par Pierre Saliat, secretaire de Monseigneur le Reverendissime. Cardinal de Chastillon. avec privilege du Roy. à Paris pour Estienne Groulleau Libraire, demeurant en la rue neuue nostre Dame, à l'enseigne sainct Jean Baptiste. —— Rep. 1575.

1575, 16. — par P. Saliat. Paris. *Voll. II.* —— *V.* 1556.

1645, — 1658, f. Les Histoires d'Hérodote mises en François par P. du Ryer. à Paris. —— Rep. 1660.

1660, 8. — par P. du Ryer. Paris. *Voll. II.* —— *V.* 1645 et 1665.

1665, 12. — par P. du Ryer. Paris. *Voll. III.* —— *V.* 1660.

1713—1714, 8. Les Histoires d'Herodote, traduites en François, par Pierre Du-Ryer, de l'Academie Françoise. Enrichies de Tables geographiques, pour servir à l'intelligence de ces Histoires. Troisieme Edition revuë et corrigée. à Paris, *Tome I. et II.*, chez Jean Geofroy Nion 1714; *Tome III.*, chez Nicol. Gosselin. 1713. *Voll. III.* —— Sic editio in Catalogo Bibl. Bunav. T. I. Vol. I. p. 96 indicatur; Goetz autem in Merkwürdigkeiten der Dresd. Bibl. Vol. I. p. 198 no. 210 indicat editionem aliam „*à Paris, chez Michel Clousier.* 1733, 8. *Voll. III.*"

1786, 8. Histoire d'Hérodote, Traduite du Grec avec des remarques historiques et critiques, un Essai sur la Chronologie d'Herodote et une Table Géographique, par *M.* Larcher. à Paris. *Voll. VII.* —— Haec laudabilis et cum diligentia composita versio iterum a. 1802 typis descripta est. Conf. Bibl. d. alt. Lit. u. K. 1789. P. IV. p. 74—99.

1802, 8. Histoire d'Herodote, Traduite du Grec avec des remarques historiques et critiques, un Essai sur la Chronologie d'Hérodote et une table Géographique, Nouvelle Edition, revue, corrigée et considerablement augmentée, à laquelle on a joint la Vie d'Homère attribuée à Hérodote, les extraits de l'Histoire de Perse et l'Indea, par Ctésias, et le traité de la malignité, d'Hérodote: le Tout accompagné de notes par P. H. Larcher. à Paris, chez de Bure. An. XI. *Voll. IX.* —— 60 *fr.*, ch. membr. in-4. 240 *fr.* Haec repetitio multo auctior atque emendatior priore editione est. Conf. (*Wyttenbachii*) Bibl. criticam. Vol. III. P. III. p. 145 sqq. et censuram quam inseruit Chardon de la Rochette in libro inscr.: Mélanges de Critique et de Philologie T. III. p. 83—117.

1822, 8. Histoire d'Herodote, suivie de la vie d'Homère. Nouvelle traduction par A. F. Miot. Paris., Didot. *Voll. III.*

bb) *Singuli libri.*

1552, f. Les trois premiers livres de l'histoire d'Herodote, trad. par Saliat. Paris.

cc) *Delectus.*

1788, 8. Harangues tirées d'Herodote, traduit par Auger. —— In eiusdem versione gallica delectus orationum ex Thucydide et Xenophonte. Paris. *Voll. II.*

D. italicarum.

1533, 8. Herodoto Alicarnaseo Historico delle guerre de Greci & de Persi, Tradotto di Greco in lingua Italiana per il Conte Mattheo Maria Boiardo, non più stampato, ma nuovamente venuto in luce. MDXXXIII. — Cum Gratia & privilegio, ut ex decreto Veneti Senatus apparet. *In fine:* Stampato in Vineggia per Giovann' Antonio di Nicolini di Sabbio. A instantia di M. Marchio Sessa. Anno Domini. MDXXXIII. —— In hac versione multa capita sunt omissa, moltique loci non recte versi. Rep. 1538.

1538, 8. — Vineggia per Giovann' Antonio di Nicolini di Sabbio. MDXXXVIII. —— *V.* 1533.

1539, 8. Herodoto *etc.* di nuovo ristampato, & con summa diligentia revisto & corretto. Cum gratia *etc. In fine:* Stampata in Venetia per Bernardino de Bindoni Milanese, Ad instantia de M. Marchio Sessa. Nel anno del Signore. M. D. XXXIX. —— Minus nitida quam editio princeps, sed index in hac editione auctior est. Rep. 1553.

1553, 8. — Venetia per Bernardino de Bindoni Milanese.

1565, 8. Herodoto Halicarnaseo Historico delle guerre de Greci, & de Persi tradotto per il Conte Mattheo Maria Boiardo. Nuovamente stampato & corretto. In Venetia, appresso Lelio Bariletto 1565.

In fine: Appresso Giovanni Bariletto 1565. —— Si privilegium omissum excceperis, editioni principi simillima est.

1733, 4. Erodoto Alicarnasseo Padre della Greca Istoria, dell' imprese de' Greci e de' Barbari, con la vita d'Omero, nuouamente nella nostra lingua tradotto dal Signor Giulio Cesare Becelli Gentiluomo Veronese; La vita dell' Autore descritta per Tommaso Porcacchi: con le Postille, e con due Tavole copiosissime: l'una de' nomi delle città e de' luoghi antichi ridotti a' moderni, e l'altra delle cose notabili; la Cronologia di Tommaso Pale, con dieci Tavole di Geografia antica. A. S. A. R. Il Serenissimo R: Infante D: Carlo di Toscana. Parte Prima. E questo è il secondo Anello dalla Collana, Istorica Greca. Con Privilegio. In Verona appresso Dionigi Ramanzini MDCCXXXIII. Parte Seconda *etc.* —— 3 *ff.*, 424; 244 et 134 pp. Haec versio, quae ad collectionem appellatam: *Collana* pertinet, ad Gronovii textum facta est.

1789, 4. Erodoto Alicarnasseo, padre della Greca istoria, tradotto in lingua Italiana, con note (*da Viviani ed altri*). Roma, presso Desiderio. *Voll. II.*

1822, 8. Erodoto, Alicarnasseo, le nove Muse. Tradotte in lingua italiana con note da Andrea Mustoxidi. Milano. *Voll. II.* —— Haec editio figg. et tabulis geographicis ornata pertinet ad collectionem versionum Ital. historicorum graecorum, quae appellatur: *Collana.*

E. anglicarum.

1584, 4. The Famous Hystory of Herodotus. Conteyning the Discourse of dyuers Countreys, the succession of theyr kyngs: the actes and exploytes atchieued by them: the Lavves and customes of euery Nation: with the true Description and Antiquitie of the same. *Infra summus inscr.:* IMP. IVSTINVS IVN. AVGVST. *Infra:* Deuided into nine Bookes, entituled with the names of the nine Muses. At London. Printed by Tho. Marshe; 1584. —— 119 *ff.* Haec editio tantum librum I. et II. continet

1709, 8. The Aegyptian and Grecian History of Herodotus, translated from the Greek, by Isaac Littlebury. Lond., printed for Edward Castell. *Voll. II.* —— Versio est fida quidem, sed non satis elegans neque indoli sermonis Herodoti accommodata. Rep. 1723 sqq.

1723, 8. — Second edition. Lond. *Voll. II.* —— *V.* 1709 et 1737.

1737, 8. — Third Edition. Lond. *Voll. II.* —— Cum duabus tabulis geographicis. *V.* 1723 et 1818.

1791, 8. The History of Herodotus, translated from the Greek. With Notes. By the Reverend William Beloe. Lond., printed for Leigh and Sotheby, York-Street, Covent - Garden. MDCCXCI. *Voll. IV.* —— 1 *L.* 1 *sh.* Paraphrastica est haec versio. Rep. 1806 sqq.

1792, 8. The History of Herodotus, translated from the Greek. With Notes subjoined. By John Lempriere, A. B. Lond., Cadell. —— Primum tantum volumen prodiit. 7 *sh.*

1806, 8. — Second edition improved. Lond. *Voll. IV.* —— *V.* 1791 et 1812.

1812, 8. — Third edition. Lond. *Voll. IV.* —— *V.* 1806 et 1822.

1818, 8. — Lond. *Voll. II.* —— *V.* 1737.

1822, 8. — Lond. *Voll. IV.* —— *V.* 1812 et 1831.

1824, 8. Herodotus literally translated into English Prose, with Notes from Rennell, Larcher *etc.* Oxford. *Voll. II.* —— 1 *L.* 1 *sh.*

1827, 8. The Nine Books of the History of Herodotus, translated from the text, as edited by the Th. Gaisford, and accompained with Notes. To which are added an Introductory Essay on the Art and Character of the Historian; a Summary of the History, and a Index defining the Geographical Situation of every place mentioned in the Nine Books. By Peter Edmund Laurent. Lond. *Voll. II.* —— 1 *L.* 4 *sh.*

1828, 8. The History of Herodotus; Translated from the Greek. Lond., Holdsworth and Ball. —— 16 *sh.*

1831, 8. Herodotus, translated by W. Beloe. Lond., Valpy. *Voll. III.* —— Haec editio pertinet ad *ib.* in lucem emissam collectionem inscr.: The family classical library, ubi efficit voll. V — VII. *V.* 1822.

F. hollandicarum.

1665, 4. Herodoot van Halikarnassus Negen Boeken der Historien, Gezagt de Musen. Vervattende onder ander de Lydische, Grieksche, Persiaensche, Egi-

ptische en Medische Historien. Sedert de heerschappy van den Lydischen Koning Gyges, (die in den jare, na de Schepping der Werelt, 3246 begon te regeeren,) tot aen de vlucht van Xerxes en de Persiaenen uit Grieken-laut, 'twelk zech toedroeg in jare na de Schepping 3486. Beneffens een Beschryving van Homeers leven, door de zelven Herodoot. Uit het Grieks vertaelt duor Dr. O. D. (*Olav. Dapper.*) t'Amsterdam.

G. danicarum.

1797, 8. Forsög til en Oversaettelse af Herodots Euterpe, af Graesk. (ved. Heiberg). Kiobenhavn, Ljunge.

III. *Illustrantia Herodotum scripta.*

Apparatus ad Herodotum intelligendum et interpretandum, auctore A. Ch. Borheck. Lemgov., Meyer. 1795—1798, 8. *Voll. V.* —— 6 *Th.* 16 *Gr.* Vol. I. Chronologiam Herodoti Larcherianam latine versam, reliqua autem voll. apparatum criticum complectuntur.

Annotationes in Herodoti Musas, sive Historias, Scriptoribus Wesselingio, Valckenario, aliisque. Edidit et suas addidit Ioh. Schweighaeuser. Lond. 1824, 8. *Voll. II.* —— 1 *L.* 1 *sh.*

Lexicon Herodoteum. Edidit Ioan. Schweighaeuser. Argent., Treuttel. 1824, 8. *Voll. II.* —— 8 *Th.* Recusum est *Londini* 1825 et 1832 8.

Dictionarium Ionicum Graeco-Latinum, quod indicem in omnes Herodoti libros continet cet. a M. Aem. Porto olim in lucem emissum. Editio nova, cui subiicitur Appendix tractatus quosdam complectens de dialecto Ionica, nempe I. M. Maittaire, ex recensione et cum additamentis F. G. Sturzii, Georgi Corinthi, Grammatici Leidensis, Grammatici Meermanniani, Grammatici Augustani. Lond. 1825, 8. —— 3 *Th.* 6 *Gr.* Ante prodiit *Francof.*, 1603, 8; *Oxon.*, 1810 et 1817, 8, in quibus autem editionibus Grammaticorum graec. opera desunt.

Maps and Plans illustrative of Herodotus. Oxford, 1825, 8. —— 10 *sh.* 6 *d.* *V.* infra *Gail* et *Rennel.*

* (*de Volney*) Chronologie d'Hérodote. Paris 1807 sq. et 1821, 8. *Voll. II.* —— 4 *fr.*

( ) Spicilegium in Herodotum. —— In Miscellaneis observationibus. Vol. III. T. I. p. 141 sqq.

( ) Herodotus, his style, how resembling that of Homer, — compared with Demosthenes and Thucydides. —— In: Observations on the Greek and Roman Classics, in: Lettres to a young Nobleman. Lond., 1753, 12.

( ) An attempt towards reconciling the assyrian chronology of Ctesias with that of Herodotus. —— In Monthly Magazine or British Register, 1796. m. Mart. p. 110 sq., m. Apr. p. 194 sqq.

( ) An explanation of the fabulous account given by Herodotus and Pliny of the Arismaspi or one-eyed people of the North and the Griffings. —— In: Town- and Country Magazin 1777.

( ) Uebersicht des Kriegswesens der Griechen nach den Angaben des Herodot, Thucydides, Plutarch, Xenophon, Demosthenes, Arrian, Curtius u. a., mit Anmerkungen. —— In Zeitschrift für die Kriegsgeschichte der Vorzeit von F. W. Benicken. (Erfurt, Keyser. 1821, 8) Vol. I. p. 103—125, p. 269—279.

( ) St. Luke illustrated, and Herodotus emendated. —— In Diario class. no. III. p. 588 sq.

(*P. E.*) The passage in the second Book of Herodotus, ch. 106 „*Εἰσι δε και περι Ἰωνιην* etc. —— V. *ib.* no. X. p. 334 sq.

(*G. B.*) In Herodotum emendationes. —— V. *ib.* no. XLIV. p. 373—376; rep. sunt in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis criticis. Vol. I. P. IV. p. 764 sqq.

( ) Illustration of Herodotus II. 57. VII. 187. —— V. *ib.* no. LVIII. p. 391 sq.

( ) An inquiry into the truth of History. —— V. *ib.* no. LXXVII. p. 30—32.

( ) Herodotus Vindicated. —— V. *ib.* no. LXXVIII. p. 347 sq

( ) Ueber die Stelle der Geschichte der Io im Anfange des Herodot. —— In *Buttmanni* et *Wolfii* Museum der Alterthumswissenschaft. Vol. II. p. 371—383.

( ) De fide Herodoti in geographicis rebus, ex hodiernis itineribus confirmata. —— In Indice lectionum in univ. litt. Vratislav. a. 1825 habendarum. 4.

( ) Questions on Herodotus. *Partt. IV.* 1825, 12. —— Locus, quo liber prodiit, non indicatus est. Editio II. Lond., 1832, 12. prodiit.

( ) In disceptationem vocantur, quae de ira Xerxis, disiecto vi tempestatis ponte, quo Hellespontum iunxerat ab Herodoto lib. VII. cap. 35 sunt prodita. *Progr.* Hafniae, 1826, 4. —— 11 pp. Iacob, censor Schweigeri, auctorem huius scriptionis male appellat *S. N. F. Blochium*; verum esse videtur *N. L. Nissen*, quem C. F. Weber in Repertorium der classischen Alterthumswissensch. 1826. p. 49. no. 414 nominat.

( ) Observations on Herodotus. —— In Edinburgh Review. Vol. XLVII. p. 331 sqq.

( ) Analysis of Herodotus with questions. Lond., 1832, 12. —— 10 *sh.* 6 *d.*

Rob. *Alves*: Herodotus and Livy, compared. —— *V.* eius: Sketches of a History of Literature. Edinburgh, 1795, 8.

Jean Bapt. Bourguignon *d'Anville*: Examen critique d'Herodote sur ce qu'il rapporte de la Scythie. —— *V.* Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXV. Mém. p. 573 sqq.

— —: Observations sur les fleuves du nom d'Araxe. —— *Ib.* T. XXXVI. Hist. p. 79 sqq.

G. *d'Arnaud*: Animadversiones in Herodotum. —— In eiusdem Animadversionibus criticis in Scriptores Graecos. (Harlingae, 1728, 8) p. 158—170.

E. H. *Barker*: Remarks on Passages of Herodotus, of Valerius Maximus, and of Pausanias. —— In Diario class. no. VIII. p. 484 sqq.

— —: Herodotus amended. —— *Ib.* no. XVIII. p. 491—493; no. XX. p. 326—330.

— —: De diis Manibus: Herodotus, Virgilius, Mela, Plinius illustrati. —— *Ib.* no. LIV. p. 301 sqq.

L. Fr. Jos. *de la Barre*: Remarques sur la route de Sardes a Suses decrite par Herodote et sur le cours de l'Halys de l'Euphrate, de l'Araxes et du Phase. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VIII. Mém. p. 341 sqq.; ed. 8. T. XI. Mém. p. 529 sqq.

— —: Correction de quelques passages d'Herodote, Lib. I. 131. II. 49. V. 27. —— *Ib.* T. XII. Hist. p. 175 sqq.; *ed.* 8. T. VI. Hist. p. 269 sqq. Et in *Gottschedii* versione germanica. T. VI. p. 65 sqq. XI. p. 86 sqq.

Traug. F. *Benedict*: Notae criticae ad Herodoti Historias. —— In *Ch. Dan. Beckii* Actis soc. philol. Lips. T. II. p. 277—323.

Steph. *Bergler*: Animadversiones in novam Herodoti editionem [*vulgatam industria Iac. Gronovii.*] —— In Actis Eruditorum 1716. m. Sept. p. 417 sqq.

Casp. Iac. *Besenbeck*: Dissertatio inauguralis de invidia et malevolentia τῶ θείω ad locum Herodoti Lib. I. cap. 32. Erlang., 1787, 4.

I. H. *Boecleri* Dissertatio in Musas Herodoti, sive Hercules Musagethes. —— Inter eius Dissertationes Acad. (Argent., 1701, 4) T. II. p. 373 sqq.

C. A. *Böttiger*: Prolusiones II. de Herodoti historia, ad carminis epici indolem propius accedente. Wimariae, 1792 et 1793, 4. —— 12, 16 pp. Rep. sunt in *Ruperti* et *Schlichthorstii* Commentationibus philolog. (Bremen 1794) T. I. P. I. p. 41 sqq., P. II. p. 54 sqq.

G. *Boetticher*: De θείῳ Herodoteo sive de Herodoti in componendis rerum monumentis pietate. Berol., 1830, 4. —— 44 pp.

(*Bonnard*) Herodote historien du peuple hébreu sans le savoir. Haye, 1786, 8.

E. G. *Bose*: Progr. de Scytharum νόσῳ θηλείᾳ ad illustrandum locum Herodoti. Lips., 1778, 4.

F. H. *Bothe*: Animadversiones ad Herodotum. —— In eiusdem Opusculis criticis et poeticis. (Berol., 1816, 8) p. 11—34.

J. P. *de Bougainville*: Memoire dans lequel on essaie de concilier Herodote avec Ctesias au sujet de la monarchie des Medes. —— *Ib.* T. XXIII. Mém. p. 1 sqq. Germanice in *Hissmanni* versione. Vol. I. Alte Geschichte. p. 353 sqq.

J. *Bouhier*: Recherches et dissertations sur Herodote. Dijon, 1746, 4.

Pet. Ad. *Boysen*: Progr. de Herodoto S. S. interprete. Halberstadii, 1718, 4.

Thph. Chph. *Breiger*: Commentatio de difficilioribus quibusdam Asiae Herodoteae locis. Götting., 1794, 8. —— 82 pp.

G. *Brüning*: Animadversiones ad Herodotum. —— In eiusdem Promulsis animadversionum in varios Scriptores veteres, inserta in Actis litterariis soc. Rheno-Traj. T. II. 1795.

Iac. *Burnet*: Observations upon some passages in Herodotus concerning Egyt. —— In Museo Oxoniensi. Fasc. II. p. 28—38.

Anné Philippe Claude de Tubieres Comte *de Caylus*: Sur deux edifices d'une seule pierre, trausportés sur le nil des carrieres de l'Egypte, l'un à Sais, l'autre à Butos; Commentaire de deux

passages d'Herodote, Liv. II. p. 175. —— In Mem. de l'Acad. des Inscr. T. XXXI. p. 23 sqq.

Earl of *Charlemont*: Some considerations on the controverted passage of Herodotus Lib. II. cap. 53. p. 129 ed. Wess. —— In Transactions of the royal Irish Academy. (Dublin, 1795, 4) T. V. p. 3 sqq.

Dav. *Chytraei* Chronologia Historiae Herodoti et Thucydidis, recognita et additis Ecclesiae Christi ac Imperii Romani rebus praecipuis, ab initio mundi usque ad nostram aetatem contexta. Rostochii excud. Iac. Lucius. 1578 (*non* 1573), 8. —— Rep. est *Helmstad.*, 1593, 4.

— —: In lectionem Herodoti et in varios eiusdem libros sive Musas. —— *V.* Scripta in Academia Rostoch. poblice propusita. Rostochii, Transylvanus Anno M. D. LXXII. 4.

— —: De utilitate Herodoti et in singulos libros argumenta. Helmst., 1601, 8.

H. Fynes *Clinton*: On Herodotus. —— *V.* eius Fastus Hellenicos. Oxon. 1824, 4; rep. *ib.*, 1827, 4; et latine per Krügerum, *Lips.*, 1830, 4.

G. F. *Creuzer*: Herodot und Thucydides; Versuch einer näheren Würdigung ihrer historischen Grundsätze, mit Rücksicht auf Lucians Schrift: wie man Geschichte schreiben müsse. Lpz. 1798, 8. *Tit. n.* Marb., (Lpz., Joachim.) 1803. —— 6 *Gr.*

— —: Commentationes Herodoteae. Aegyptiaca et Hellenica. P. I. Subiiciuntur ad calcem summaria scholia variaeque lectiones codicis Palatini. Lips., Hahn. 1819, 8 mai. —— 2 *Th.* Magna cum doctrina hae ingeniosae animadversiones conscriptae sunt.

F. C. *Dahlmann*: Herodot. Aus seinem Buche sein Leben. Altona, Hammerich. 1823, 8 mai. —— VI, 236 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.* Efficit in eiusdem Dahlmanni Forschungen auf dem Gebiete der Geschichte Vol. II. P. I.

Gr. *Dankowszky*: Fragmente zur Geschichte der Völcker ungarischer und slavischer Zunge, nach den griech. Quellen bearbeitet; zugleich ein Beitrag zum besseren Verstehen Herodot's, Strabo's und der alten Geographie insbesondere. 1s Heft. Petersburg (, Leipz., Andreä) 1825, 8. —— 12 *Gr.*

I. F. *Degen*: Observationes miscellae in Herodotum. P. I. Anspach., 1790, 4. —— 32 pp.

Andr. Iul. *Dornmeyer*: De regno Lydorum. Praeside F. Iam. Halae, 1703, 4.

Iust. H. *Dresler*: In Herodoti lib. II, 49. commentariolo. —— *V.* Thucydides. III.

Louis *Dupuy*: Observations sur les quatre levers du soleil dont parle Herodote d'après les prêtres Egyptiens. lib. II, p. 92 ed. Steph. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXIX. Hist. p. 76 sqq.

H. *Etienne*: L'introduction au Traité de la Conformité des Merveilles anciennes avec les modernes. Ou Traité preparatif à l'Apologie pour Herodote. L'argument est pris de l'Apologie pour Herodote composée en latin par Henri Estienne & est ici continué par lui mesme. — Tant d'actes merveilleux en cest oeuvre lirez, ‖ Que de nul autre après esmerveillé serez. ‖ Et pourrez Vous savans du plaisir ici prendre ‖ Vous non sçavans pourrez en riant y apprendre. — L'an 1566 au mois de Nouembre. 8. —— 680 pp. Hic liber, qui sine loci notitia prodiit, iam suo tempore rarissimus fuit. Variae eius editiones, et tredecim quidem, extant. Secunda itidem sine *l.* notitia prodiit: *au mois de Noecembre* 1566, 8; tertia: *à Geneee, par Pierre Choeet* 1566, 8; quarta: *à Aneers, chez Henr. Wandelli* 1567, 8; quinta *ib. apud eund.* 1568, 8; sexta a. 1569, 8; septima: *de l'imprimerie de Guillaume des Mareses* 1572, 8; octava sine l. notitia: *l'an* 1579. *au mois de Mars*, 8; nona: *chez Guillaume des Mareses* 1580, 8; decima sine t. notitia a. 1582, 8; undecima: *reeu et corrigé de noueeau, à Lyon par Benoist Rigaud.* 1592, 12; duodecima: *sur les Hasles* 1607, 8; decima tertia: *faite sur la première: augmentée de tout ce que les posterieures ont de curieux, et de Remarques: par Mr. le Duchat. Avec une Table alphabetique des Matieres. A la Haye chez Henri Scheurleer.* 1735, 8. *Voll. II.* Omnes editiones inter se differunt. Ceterum hic liber a priore apologia Stephani, quam supra commemoravi, prorsus diversus est. Haec nihil nisi acerba satyra contra ecclesiasticos romanos eorumque disciplinam est. Argumentum historiamque libri explicate recenset Sallengre in Mémoires de Litterature, T. I. p. 38—58.

Ch. G. H. *Froemmichen*: Asiae Herodoteae difficiliora explicata. Gotting., 1794, 4.

J. B. *Gail*: Le Philologue, ou Recherches historiques, militaires, géographiques grammaticales, lexicologiques *etc.*

specialement d'après Hérodote, Thucydide, Xenophon, Polybe, Strabon *etc.* Paris, Sajou. 1817 sqq., 8. *XVII. Voll.*

— —: Géographie d'Hérodote. Paris, Treuttel. 1823, 8. *Voll. II.*

— —: Atlas contenant, par ordre des Temps, les cartes relatives à la Géographie d'Hérodote, Thucydide, Xenophon; les Plans de Batailles decrites par ces trois historiens *etc.* Le tout (107 *planches*) dessinée par des tacticiens et des Géographes distingués, d'après les recherches. Paris, Delalain. 1827, 4 mai. —— XXX, 173 pp. 23 *Th.* 8 *Gr.*

— —: Deux corrections d'Herodote. —— In eiusdem: Tableaux chronologiques des principaux faits de l'histoire. (Paris, Delalain. 1819, 8) p. 114 sqq.

Ch. *Garve:* Ueber Herodot Bl. I. 30—38 und B. VII. 101 sq. —— In eiusdem: Versuche über verschiedene Gegenstände aus der Moral *etc.* (Breslau 1792—1796, 8) T. II.

I. Chph. *Gatterer:* Praelectiones III de Herodoti ac Thucydidis Thracia. —— In Commentationibus soc. Gotting. Vol. IV. p. 87 sqq. V. p. 59 sqq. et VI. p. 1 sqq. Germanice eas vertit Herm. Schlichthorst sub tit.: Gatterer's Abhandlung von Thrazien übersetzt, und mit einer Uebersicht und dem nöthigen Register begleitet. Götting., 1800, 8. Conf. ephem. litt. Jenens 1801. no. 207. p. 150 sqq. De Herodoti Thracia agit etiam *J. B. Gail* in libro suo: Le Philologue, Vol. XIV.

— —: Commentationes II. De Theogonia Aegyptiorum ad Herodoti Lib. II. cap. 145. De tribus Deorum Aegyptiorum classibus in genere. —— *Ib.* Vol. VII. P. III. p. 3 sqq. 19 sqq.

— —: De metempsychosi immortalitatis animorum symbolo Aegyptio ad Herodoti Lib. II. c. 122. 123. —— *Ib.* Vol. IX. P. III. p. 43 sqq.

— —: Ueber die Geschichte des Herodot und deren innern Zusammenhang. —— In Allgem. histor. Biblioth. Vol. I.

— —: Ueber die Geschichte des Herodot und den Zweck derselben. —— *Ib.* T. II. p. 46 — 126. Haec posterior commentatio latine versa extat in Borheekii editione Herodoti, Vol. I. ed. II. p 87 sqq.

Fr. *Geinoz:* Observations et corrections sur le texte et la version du premier livre d'Herodote. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XVI. Hist. p. 55 sqq. XVIII. Hist. p. 115 sqq. T. XXIII. Hist. p. 109 sqq.

— —: Defence d'Hérodote contre les accusations de Plutarque. —— *Ib.* T. XIX. Mém. p. 115 sqq. XXI. Mém. p. 120 sqq. XXIII. Mém. p. 101 sqq.

I. A. *Gesner* et I. F. *Gruner:* Herodotum ab interpretibus non satis caute tractatum esse commentatur. Gottingae, 1755, 4.

Ios. Balth. *Gibert:* Examen d'un passage d'Hérodote, concernant les Pelasges et les Hellenes. —— In Mem. de l'Acad. des Inscr. T. XL. Mém. p. 356 sqq.

Gf. E. *Grodleck:* De oraculorum, quae in Herodoti historiis continentur, natura et indole, praelectionis epitome. —— In Götting. gel Anz. 1786. no. 197.

Ios. *de Guignes:* Erreur d'Herodote sur l'Araxe. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXVI. Hist. p. 76 sqq.

— —: Memoire dans lequel on entreprend de fixer la situation de quelques peuples Scythes, dont il est parlé dans Herodote et de rechercher si du temps de cet historien on connoissoit la Chine. —— *Ib.* T. XXXV. Mem. p. 539 sqq.

G. F. C. *Günther* Examen publicum — indicit: Inest explanatio loci Herodoti de *Θείῃ φθονερῷ.* Helmst., 1824, 4. —— 36 pp.

J. G. *Hasse:* Zigeuner im Herodot *etc.* Königsb., Unzer. 1803, 8. —— 4 *Gr.*

J. Dav. *Heilmann:* Prüfung einer neulich herausgekommenen Uebersetzung des Herodotus. Osnabrück, 1757, 4. —— Rec. est haec censora, in qua de Goldhagenii versione germanica agitur, In Heilmanni Opusculis editis a Danov. (Jn., 1778, 8) P. II. p. 1 — 86.

I. F. *Hennicke:* Commentatio de geographia Africae Herodotea. Gotting., Dieterich. 1788, 4. —— 12 *Gr.*

Ch. Glo. *Heyne:* De maribus inter Scythas morbo effeminatis, et de Hermaphroditis Floridae commentatio ad locum Herodoti I. 105. IV. 67, et Hippocratis: de aere, aquis et locis Sect. 3. §. 41. —— In Commentationibus soc. Gotting. Vol. I. P. III. p. 28 sqq

— —: De Babyloniorum instituto religioso, ut mulieres ad Veneris templum prostarent, ad Herodot. I. 199. —— *Ib.* Vol. XVI. Hist. p. 30 sqq.

— —: De Theogonia ab Hesiodo condita: ad Herodoti Lib. II. 52. —— *Ib.* Vol. II. P. III. p. 125 sqq.

C. Gu. L. *Heyse:* Quaestiones Herodoteae. P. I. De vita et itineribus He-

rodoti. Berol., Dümmler. 1827, 8. — 144 pp. 12 Gr.

A. *Hirt:* Von den ägyptischen Pyramiden überhaupt, und von ihrem Baue insbesondere: Vorgelesen in der königl. Akad. d. Wiss. zu Berlin, den 12. April 1810. Berlin, Nauck. 1815, 4. — 28 pp. et 1 tab. aen. 12 Gr. *V.* infra *Meister.*

F. *Hitzig:* De Cadyti urbe Herodotea Dissertatio. Gotting., typis Dieterichianis. MDCCCXXIX. 4 mai. — 18 pp. 8 Gr.

F. *Hoeger:* Animadversiones in Herodotum. — In Actis Monacens. T. III. P. IV. p. 579—580. Ingeniosae animadversiones sunt.

Pet. *Horrei* Observationes in Herodotum. — In eiusdem Observationibus in Scriptores Graecos. (Leovardii, 1736, 8) p. 1—389.

John *Jackson:* On the year when Herodotus wrote his History. — In eiusdem Chronological Antiquities. (Lond, 1752, 4) Vol. III. p. 360—363.

H. Ferd. *Iaeger:* Disputationes Herodoteae duae. Gotting., typis Dieterichianis MDCCCXXVIII., 8 mai. — 52 pp. 6 Gr. In priore disputatione de Herodoti vita, in posteriore autem de Herodoti mente agitur.

Rich. Paul *Jodrell:* On the Aegis of Minerva, and the imitation of Euripides by Virgil: History of the Aegis from Herodotus and Diodorus Siculus. — In eiusdem Illustrations of Euripides. (Lond., 1781, 8) no. 36. p. 135 sqq.

John *Jortin:* A passage in Herodotus explained, and Conjecture on a passage in Herodotus, by John Jortin. — *V.* eiusdem Remarks on Ecclesiastical History. (Lond., 1751, 8) Vol. I. p. 89 et 212.

— —: An Oracle in Herodotus explained. — *Ib.* (Lond., 1752, 8) Vol. II. p. 354 sqq.

I. G. C. *Kapp:* Dissertatio inaug. sistens excursum ad Herodotum IV. 134. et VII. 57. Erlang, 1823, 4.

G. *Knoesii* Disquisitio de fide Herodoti, qua perhibet, Phoenices Africam navibus circumvectos esse, cum recentiorum super hac re sententiis excussis. Gotting., Dieterich. 1806, 4. — 9 Gr.

J. Ph. *Krebs:* Quaedam ex familiari interpretatione Herodoti Historiarum ad I. 6. 7. et 14 sqq., praemissa observationibus de vera scriptores veteres in scholis interpretandi ratione. Progr. Wiesbad., Schellenberg. 1826, 4. — 24 pp.

G. Nic. *Kriegk:* Dissertatio de mensa Solis apud Aethiopes ad locum Herodoti in Thalia, cap. XVIII. Jn., 1703, 4.

F. *Kruse:* Ueber Herodots Ausmessung des Pontus Euxinus, des Thracius, der Propontis und des Hellespontus, mit 2 Karten. Breslau, Holäufer. 1818, 8. — 20 Gr.

P. H. *Larcher:* Notes on Herodotus, historical and critical. Translated from the French. London, Valpy. 1827, 8. *Voll. II.* — 1 *L.* 10 *sh.*

F. *Ley:* Fata et conditio Aegypti sub imperio Persarum. Dissertatio historica. Subiecta est commentatio de temporum ex Herodoto computandorum ratione. Colon. Ag., apud Pappers. 1830, 8. — 80 pp. 12 Gr.

A. F. *Lindau:* Briefe über Sarmatien, veranlasst durch einige Stellen im Herodot. Breslau, Holäufer. 1816, 8. — 4 Gr.

G. *Long:* A Summary of Herodotus and a copious Index. London, 1829, 8. — Adiectae sunt plures: Tables of the travels of Herodotus, of commercial articles mentioned by Herodotus and chronological table.

Conr. *Mannert:* Die Geographie des Herodot. — In eiusdem Geographie der Griechen und Römer. (Nürnb., 1788, 8) p. 10 sqq.

I. Casp. F. *Manso:* Ueber das Stillschweigen Herodots in Absicht auf Rom und Carthago. — In Neue Bibl. d. schön. Wiss. Vol. LIII. P. II. p. 195—208.

F. C. *Matthiae:* Bemerkungen zu 3 Stellen, im Herodot, Cicero und Livius. Frankf. a. M., 1810, 4.

I. H. L. *Meierotto:* Ueber Herodot und den Zweck seiner Geschichte. — In Deutsche Abhandll. der Akad. zu Berlin. a. 1790 et 1791 p. 113 sqq.

— —: Memoire sur Herodote et le but de son histoire. — In Mémoires de l'Acad. de Berlin. A. 1792 et 1793. Mém. p. 574 sqq. 599 sqq.

Meisteri Commentatio architectonica de pyramidum aegyptiacarum fabrica et fine. — In Commentationibus soc. Gotting. Vol. V. Etiam germanice versa est ab Ostertag, Francof. ad M., 1781, 8.

Meyer: Erklärung von Herodot II. 142 al. — In *Seebodii* Krit. Bibl. 1824. fasc. II. p. 251—261.

Bern. *Montfaucon:* Sur un passage d'Herodote liv. IV. 191. — In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XII. Hist. p. 170 sqq.; ed. 8. T. VI. Hist. p. 260 sqq., et in Gutt-

schedil versione T. VI. p. 38 sqq. T. XI. p. 84 sqq.

James *Moor*: Some general criticisms on Herodotus. —— *V.* eius Essay on Historical Composition, *cum eius:* Essays. (Glasgow, 1759, 12) p. 168—175. Germanice versa est dissertatio ab Joc. Nic. Eyring in Gatterers Histor. Bibl. T. III.

L. *de la Nauze*: Remarques sur quelques recits d'Herodote d'après les pretres Egyptiens. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXIX. Hist. p. 64 sqq.

— —: Idee generale de la géographie d'Herodote. —— *Ib.* T. XXXVI. Hist. p. 56 sqq.

— —: Sur la mesure du stade employé par Herodote. —— *Ib.* T. XXXVI. Hist. p. 86 sqq.

— —: Sur l'Araxe des Massagetes selon Herodote. —— *Ib.* T. XXXVI. Hist. p. 69 sqq.

B. G. *Niebuhr*: Ueber die Geographie Herodots. Mit einer Charte. —— In eiusdem Kleine histor. u. philol. Schriften. 1e Samml. (Bonn, Weber. 1828, 8) p. 132—158. Etiam Anglice versa est dissertatio sub tit.: A dissertation on the Geography of Herodotus, with a Map; and Researches into the History of Scythians, Getae, and Sarmatians. Translated from the German. Ox., Tulboys. 1831, 8. 6 *sh.*

Iac. *Palmerii* Exercitationes ad Herodotum edit. Steph. 1618, Francof. 1608. —— *V.* eius Exercitationes in optimos fere autores graecos. (LB., apud Gaasbeekios. 1668, 4) p. 1—42.

Abr. Hyacinthe Anquetil *du Perron*: Mémoire dans lequel on essaie du concilier les auteurs grecs et principalement Herodote et Ctesias, sur le commencement et la durée de l'empire Assyrien et ces écrivains avec les Perses, sur les regnes qui forment ce que les orientaux appellent la dynastie des Peschdadiens. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XL. Mém. p. 356 sqq.

Iust. Gf. *Rabeneri* Progr. de Monstris Herodoti. —— In eiusdem Amoenitatibus histor.-philologicis. (Lips., 1695, 8) p. 49.

L. *Ramshorn*: Vindicatur locorum quorundam Ciceronis, Caesaris, Taciti integritas, nonnulla Ciceronis, atque Herodoti illustantur. *Progr.* Altenb., Schnuphase. 1826, 4. —— 12 pp. 3 *Gr.* De loco II. 77 et III. 6 et 7 disseritur.

I. Iac. *Reiskii* animadversiones ad Herodotum. —— *V.* eius Animadversiones ad graecos auctores. (Lips., 1761, 8) Vol. III. p. 81—182.

Jam. *Rennel*: The geographical System of Herodotus, examined and explained, by a comparison with those of other ancient authors, and with modern Geography. In these course of the Work are introduced dissertations on the itinerary state of the Greks, the Expedition of Darius Hystaspes to Scythia, the position and remains of ancient Babylon, the alluvions of the Nile and Canals of Suez, the Oasis and Temple of Jupiter Ammon, the ancient Circumnavigation of the Africa and other subjects of History and Geography. The whole explained by eleven Maps, and accompanied with a complete index. Lond., printed by W. Bulmer and Co- and sold by G. and W. Nicol., Booksellers to his Majesty, Pall Mall. MDCCC. 4 mai. —— XX, 706 pp. 2 *L.* 2 *sh.* De hoc maximi aestimando opere *v.* censuram in *CR.* 1800. for May. p. 27—41. Editio nova prodiit *Lond.*, 1832, 8. *Voll. II.*

I. G. *Rhode*: Ueber Herodot und die Glaubwürdigkeit seiner Geschichten. —— *V.* eius Beiträge zur Alterthumskunde. (Berlin, 1820, 8) T. II. p. 1—40.

Cornel. Gu. *de Rhoer*: Disputatio historica de fide Herodoti recte aestimanda, quae disputatio Harlemi institutionis Teylerianae lauream meruit a. 1787. (*Latine et Belgice.*) —— In *Tayler's* Tweede Genootsch. P. VII. F. 1 sqq.

C. *Ritter*: Herodotus Nachricht von dem Gestade der See Mantis, und ihren Anwohnern bis zu den Beduinen. —— In eiusdem Vorhalle Europäischer Völkergeschichte. (Berl. 1820, 8) p. 147—161.

Gu. *Rochefort*: Sur la morale d'Herodote; et Herodote comparé à Homère. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXIX. Mém. p. 1 sqq. 29 sqq.

C. F. *Schaarschmidt*: Progr. Quaestio de loco Herodoti Lib. I. 23 et 24. Lips., 1795, 8. —— 24 pp.

— —: De Commodis lectionis Herodoti recte institutae dissertatio. Schneebergae, litteris Schill. 1805, 8 mai. —— VIII, 24 pp.

Herm. *Schlichthorst*: Geographia Africae Herodotea. Gotting., Vandenhök. 1788, 8. —— 12 *Gr.*

— —: Versuch einer neuen Bestimmung der Kenntnisse Herodots von der Westküste Lybiens. —— In einsdem Magazin für öffentl. Schulen u. Schullehrer. Vol. II. P. I.

— —: Ueber den Wohnsitz der Kynesier oder Kyneter, Herodot II. 33; IV. 49; ein Beitrag zur Aufklärung der alten Erdbeschreibung. —— In eiusdem Neues Magazin für Schullehrer. Vol. I. P. II. Singulatim etiam haec dissertatio, Gatterero dicata, venalis prostat, *Gotting.* 8. 2 *Gr.*

Gerh. *Schöning*: Afhandling om Darii Hystaspis tog til Scythien, hvorudi Herodoti beskrivelse over Scythien tillige nöyagtig undersöges og oplyses. —— In: Skrifter det Kiöbenhavnske Selsk. Deel X. p. 61 sqq.

Ch. A. *Schwarze*: Progr. Coniectura de pugna Marathonia, ad Herodot. lib. VI. cap. 94—117. et Cornelii Miltiadem proposita. Görlitz., 1793, fol. —— 4 pp.

— —: De duplici plantarum genere etc. probabiliter primum in loco Herodoti lib. I. 193 reperto dissertatio. —— In Neue Lausitzische Monatsschrift. m. Iul. 1800. p. 26—47, et in compendium redacta in *Ch. Dan. Beckii* commentatt. soc. philol. Lips. Vol. I. P. I. p. 16 sqq.

C. Gu. *Stark*: De νουσῳ Θηλειῃ, apud Herodotum Prolusio. Jn., in libr. Croeckeriana. MDCCCXXVII. 4 mai. —— 2 *fl.*, 64 pp. 12 *Gr.* Conf. Isis, 1827. Vol. XX. fasc. IX. p. 799, et ephem. litt. Lips. 1827. m. Sept. p. 1760.

— —: Analecta medica ex veterum scriptoribus non medicis. P. I. qua casus apud Herodotum IX. 83. tractatur. Progr. acad. Jn., Schlotter. 1828, 4. —— 10 pp.

Ch. F. *Stadelmann*: De Herodoto eiusque dialecto. P. I. Dessaviae (*Lips., Herbig.*) 1830, 4. —— 4 *Gr.*

H. *Stephens*: The world of wonders or Apologie for Herodotus translated into English. Edinb., 1608, f.

C. L. *Struve*: Quaestionum de dialecto Herodoti specc. III. Progr. Regiom., Bornträger. 1828. 1829. 1830, 4. —— 20 *Gr.*

Th. *Studer*: Oratio inaug., qua fide dixerit Herodotus Graecos ab Aegyptiis deos suos ac religiones accepisse? Berol., 1830, 8. —— 74 pp. V. *Iahnii* 1832. VI. 2. p. 208—224.

L. C. *Valckenarii* Schediasma de Herodotea urbe Cadyti, et praelio Iosiae regis, in campo Megiddo cum Aegyptiis commisso. —— In eiusdem Opusculis philol., crit. et orat. (Lips., G. Fleischer. 1808, 8) T. I. p. 153—172. Iam a. 1737, 4. Franequerae ut specimen acad. prodiit.

Wagneri Observationes et dubitationes de duobus Herodoti locis, lib. I. 50. II. 96. —— Excerptae sunt ex ephem. Neuer Merkur 1802. m. Dec. p. 292 sqq., et latine versae in *Ch. Dan. Beckii* commentatt. soc. philol. Lips. T. III. P. II. p. 342 sqq.

I. G. *Waltheri* Emendatio loci Herodotei lib. I. 72, eiusque et aliorum, inprimis Dionysii Alexandrini, qui Asiae veteris descriptionem in superiorem et inferiorem illustrant, explicatio. —— In Novis Miscellan. Lips. Vol. I. P. II. p. 268 sqq.

— —: —— *V.* supra Ctesias. III.

Everh. *Waardenburg*: Dissertatio de nativa simplicitate Herodoti. LB., Luchtmans. 1830, 8 mai. —— Ch. scr. 2 *Th.* 12 *Gr.*

Ed. *Wenzel*: Dissertatio de praepositionum tmesi, quae apud Herodotum invenitur. Vratisl., typis Kupferianis. 1829, 4. —— 32 pp. Gravem censuram Gf. Hermanni, quam, quod miror, non noverat Schweigeri censor in Iahnii nov. Annal. 1832, v. *ib.* 1829. III. 1. p. 93—105.

Fr. Xaver. *Werfer*: Observationes criticae et grammaticae in Herodoti Historiarum libros. —— In Actis Philologorum Monacens. T. I. fasc. I. p. 73—118; fasc. II. p. 225—275.

Petri *Wesselingii* Dissertatio Herodotea ad Ti. Hemsterhusium *V. C.* Trajecti ad Rh., Apud Gisb. Tim. a Paddenburg, et Abrahamum a Paddenburg, Bibliopolas. MDCCLVIII. 8. —— 2 *ff.* praefixa, 215 pp. et 2 *ff.* 1 *Th.* 16 *Gr.* Haec dissertatio ad eiusdem editionem pertinet.

F. A. *Wolf*: Ad locum Herodoti I. 1. [τὴν Ἰνάχου]. —— In eiusdem Litterar. Analekten. T. II. p. 510—514.

C. H. *Zeibichii* Quaestio critica, utrum Cadytis Herodoti, lib. II. 159. et II. 5. recte venditetur pro metropoli Palaestinae. —— In Miscell. Lips. Nov. Vol. V. P. I. p. 98 sqq.

HERODOTUS Lycius. v. EROTIANUS.

HERODOTUS Medicus.

Fabr. B. Gr. Vol. XIII. p. 184 sq.

1808, 4 mai. Varia Fragmenta Herodoti, graece et latine, edidit Ch. F. de Matthaei. —— In: XXI veterum et clarorum Medicorum Graecorum variis opusculis. Mosquae, Litteris Caesareae Universitatis.

HESIODUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 369 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 567 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. min. *ΗϹΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑϹΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ.* —— Cum Theocrito. a *f.* 32*a* (*sign. E* 1) usque ad *f.* 46*a* lin. 10. Diversissime de impressionis tuce iudicatur. Id certe negari debet, Hesiodum cum Isocrate Mediolani a. 1493 prodiisse, quod plerique litterati putarunt. *V.* infra Theocritus.

—, 8. *ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ. aliaque opera. Graece.* —— Cum Theocrito aliisque, a *f.* 72*a* usque ad *f.* 116*a*, ubi *ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΠΙΣ* explicit. Nusquam hanc editionem commemoratam inveni. Bibl. sen. Lips.

—, 8. Hesiodi Opera omnia Graecè & Latinè; item eadem Latine versa interpretibus Nicol. Vallà ac Bonino Mombritio; & Deorum genealogiae Latinis versibus elegiacis à Burcardo Pylade Brixiano conscriptae libri quinque; & Graeca in omnia Hesiodi opera Ioannis Grammatici cognomento Tzetzis scholia, nunc primum quam emendatissime ex ms. exemplari edita, cum rerum et verborum in iisdem indice. —— Editio prodiit *Basileae.* Praefationem sive epistulam, quae: *Coloniae Kal. Iuniis. An. M. D. XLII.* signata est, praemisit *I. Birchman* ad Cutbertum Tonstallum. Scholia, quamquam multo pleniora prioribus hic extant, tamen saepe mutilata, turbata et interpolata sunt. Scholia *v. s. v.* Ioannes Tzetzes.

—, 8. HESIODI ASCRAEI poetae vetvstissimi ac sapientissimi opera, quae quidem extant, omnia Graecè, cum interpretatione Latina è regione, ut conferri à Graecae linguae studiosis citra negocium possint. Adiectis etiam ijsdem Latino carmine elegantissimè uersis, & Genealogiae deorum à Pylade Brixiano uiro doctiss. descriptae, Libris V. Rervm et verborvm in ijsdem memorabilium locupletiss. Index. Cum gratia & priuilegio Caesareo ad septennium. BASILEAE. —— 4 *ff.* praefixa, 373 pp. et 16 *ff.* indicem contin., et 1 vac. *f.* Epistola nuncupatoria Oporini: *Basileae. 6. Calend. Augusti. Anno salutis M.D.XLIIII.* signata est. *V.* seq. editionem.

—, 8. HESIODI Ascraei opera, qvae qvidem extant, omnia Graecè, cum interpretatione Latina è regione, vt conferri à Graecae linguae studiosis citra negocium possint. Adiectis iisdem latino carmine elegantiss. versis, & Genealogiae deorum a Pylade Brixiano descriptae, Libris V. Accessit nvnc demum Herculis Scutum, doctiss. carmine à Ioanne Ramo conversum. Rerum & verborum in ijsdem memorabilium index. —— 8 *ff.* praefixa, 381 pp. et 17 *ff.* *Iac. Hertelii* epistola praemissa signata est: *Basileae Anno MDLXIV.* Bibl. sen. Lips.

—, 8. Poemata HESIODI Ascrei, qvae extant, omnia, graecè, cum uaria interpretatione Latina. Vna cvm doctissimis Ioannis Tzetzis Grammatici in omnia Poemata eiusdem Scholijs, nunc primùm ex Graeco sermone in Latinum conuersis, & in lucem editis, à Georgio Henischio B. Rerum & uerborum in ijsdem Poematis & Scholijs memorabilium locupletissimi indices. *BASILEAE EX OFFIciua* Oporina. —— 8 *ff.* praefixa, 500 pp., 16 *ff.* indicem contin., et 1 vac. *f.*, 261 pp. annotationum, 11 *ff.* indicis, et 1 vac. *f.* Sub praefatione Henischii legitur: Basileae, Anno Salutis M. D. LXXIIII. pridie Non. Martis. Bibl. sen. Lips.

β) Cum a. et l. notitia.

1495, f. *Ἡσιοδου θεογονια. Τȣ αὐτου ασπις ἡρακλεȣς. Τȣ αὐτου ἐργα και ἡμεραι.* Hesiodi Theogonia. Eiusdem scutum Herculis. Eiusdem georgicon libri duo. —— Cum Theocrito. (Impressum Venetiis characteribus ac studiis Aldi Manucii Romani M. CCCC. XCV.) a *sign.* *α* a *sqq.* Bibl. acad. Lips.

1515, 8. *ΗΣΙΟΔΟΣ Ο ΑΣΚΡΑΙΟΣ.* Hesiodi opera. *Accedunt*: I. Theognides. II. Sententiae ex diversis Poetis iuxta alphabetum. III. Versus Sybillae Erythreae de Christo Iesu. IV. Carmina aurea Pythagorae. V. Graegorii Theologi sententiae monosticae iuxta alphabetum versibus iambicis. *In fine*: Hesiodi castigatissima opera, Florentiae impressa in aedibus Philippi Iuntae finem nacta sunt. Die XX. Ianuarii. M. D. XV. Leonis X. Pontifici (?) maximi anno tertio. —— Sic Panzer in Annal. typ. T. VII. p. 20. no. 89.

1537, 4. *ΗΣΙΟΔΟΥ Ασκραιου εργα και ημεραι. Θεογονια. Ασπισ Ηρακλειδου. Απαντα τε μετα πολλων και χαλιζων εξηγησεων.* HESIODI Ascraei opera

et dies. Theogonia. Scvtvm Herculis. Omnia uero cū multis optimisq; expositionibus. *In fine f.* LXXXVIII: Registrum. † α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ϱ ς τ υ φ χ ψ ω. Quaterniones omnes, praeter † et ω duerniones. Venetijs in aedibus Bartholomaei Zanetti Casterzagensis, aere uero & diligentia Ioannis Francisci Trincaueli. Anno à partu uirginis. MDXXXVII. Mense Iunio. —— 4 non num. *ff.* praefixa, LXXXVIII *ff.* Bibl. sen. Lips. *F. A. Wolfius*, qui hanc editionem primus accurate in paranda sua adhibuit, in ea scholia integriora et emendatiora quam in prioribus esse iudicat. Ceterum ex fide codicum mstorum, qui in Wolfii Analekten T. II. p. 263 sqq. enumerantur, textus emendatus exhibetur.

1543, 8. HESIODI OPERA ET DIES, ET THEOGONIA, ET CLYPEVS. Theognidis sententiae. Sibyllae Carmina de Christo, quorum mentionem facit Eusebius & Augustinus. Musaei opusculum de Herone & Leandro. Orphei Argonautica, Hymni, & de Lapidibus, Phocylidis Paraenesis. *Infra insigne typ.* VENETIIS ex officina Farrea, MDXLIII. —— 145 *ff.* et 1 vac. *f.*

1566, f. — graece. —— In *H. Stephani* Poetis Graecis heroici carminis. Stephanus instituit novam recensionem, usus scholiastis, inprimis autem Aldina Florentinaque editione, quarum errores in notis praemissis a p. XXVII — XXXIII indicavit. In margine etiam lectiones varias adnotavit.

1569, — 1574, — 1584, — 1600, — 1620, — 1629, 12. — graece et latine cum brevibus notis. —— Inter Georgica, Bucolica et Gnomica Poemata. (*Genev.*) Apud I. Vignon.

1577, 8. HESIODI Ascraei opera, Quae quidem extant, omnia Graecè, cum interpretatione Latina eregionè vt conferri à Graecae linguae studiosis citra negocium possint. Adiectis iisdem latino carmine elegantissime versis, & Genealogiae deorum à Pylade Brixiano descriptae, Libris V. Accessit nunc demum Herculis Scutum, doctiss. carmine à Ioanne Ramo conuersum. Rerum & verborum in ijsdem memorabilium Index. Lipsiae Iohannes Rhamba excudebat Anno M. D. LXXVII. —— Hanc editionem Iacobus Hertelius curavit, qui etiam praefationem praemisit. 7 *ff.* praefixa, 351 pp. et 16 *ff.*

1580, 8. Hesiodi Opera, Graece et Latine, cum Schematismis, artificium inventionis, dispositionis et elocutionis continentibus. Basileae ex Officina Oporiniana. MDLXXX.

1591, — 1598, 8. Hesiodi Opera, quae extant. (*Graece et Latine.*) In eadem doctorum virorum annotationes et lectiones variae e MSS. Palatinis. E typographia Hi. Commelini. —— 16 *ff.* praefixa, 103 et 77 pp. Rara et magni aestimata editio.

1601, 8. Hesiodi Opera omnia, cum versione emendata ab Erasmo Schmidio et in Ἔργα enarratione Melanchthonis et XXIII tabulis synopticis eiusdem Schmidii. Wittebergae. —— Ex *F. A. Wolfii* sententia ad Hesiodum p. 104 prolata, in hac editione plura, quam in ceteris, quae secutae sunt, emendatius leguntur. Rep. 1612 et 1633.

1603, 4. *Ἡσιόδου Ἀσκραίου τὰ εὑρισκόμενα.* HESIODI Ascraei quae extant, Cum Graecis Scholiis, Procli, Moschopuli, Tzetzae, in Ἔργα καὶ Ἡμέρας: Io. Diaconi & incerti in reliqua. Accessit liber singularis, in quo doctrina Ἔργων καὶ Ἡμερῶν, eiusque institutum, contra opinionem, quae obtinuit, ostenditur; Item Notae, emendationes, obseruationes, & Index copiosissimus in Hesiodum eiusque Interpretes; Opera & studio Danielis Heinsii. Ex officina Plantiniana Raphelengij. M. D. CIII. —— 22 *ff.* praefixa, 329 pp., et 1 *f.*, quod Ebert non indicat. Singulari titulo, quod etiam Ebert adnotare omisit, adiecta est: „Danielis Heinsi introductio in doctrinam, quae libris Hesiodi Ἔργων καὶ Ἡμερῶν continetur. In qua opinio, quae hactenus de iis obtinuit, refutatur; totum poetae institutum probatur. Item Notae, Emendationes, observationes in Hesiodum, eiusque Interpretes. Accedit index graecus in Hesiodum copiosissimus. Ex Officina Plantiniana, Raphelengii. M. D. CIII. 159 pp. —— Heinsius praesertim in scholiis, editionem utramque Basil. secutus est; in textu autem carminum saepe ab ea recedit, multaque meliora in notis suadet.

1603, 8. HESIODI ASCRAEI OPERA *etc. Graece et Latine.* Lipsiae. —— Huic editioni, a. 1615 recusae, sunt praemissae praefationes Hertelii, Basileae a. 1564 scripta, atque Melanchthonis. Tum Hesiodi carmina graece cum versione latina e regione posita sequuntur. Poemati inscr. Scutum Herculis, adhaeret scholion vetus, ut videtur, ex Aldina editione

descriptom. Subioneta est alia Clipei versio latina. A p. 200 exhibentur latinae versiones metricae: 1) Nic. Vallae operom et dierom, 2) Vlpii Franek. eiusdem carminis, 3) I. Rami Clipei Herculis, 4) Bonini Mombritii Theogoniae. Quas excipiunt deorum genealogiae a Buresrdo Pylade Brixiano versibus elegiacis conscriptae, et V libris comprehensae. Agmen claudit index rerom et verborum adnexis tabulis inventionis et dispositionis in Opus Hesiodi Ἔργων καὶ ἡμερῶν, confectis studio I. I. F. Posselii. Rep. 1615.

1606, f. — graece et latine, cum notis et variis lectionibus in margine adiectis. —— In *Iac. Lectii* Corpore poetarum graecorum. Textus ex editione Stephani expressus est.

1612, 8. — Wittebergae. —— *V.* 1601 et 1633.

1613, 8. Ἡσιόδου Ἀσκραίου τὰ εὑρισκόμενα. Hesiodi Ascraei quae extant. Daniel Heinsius Interpretationem infinitis locis emendavit. Introductionem in Opera & Dies, in qua Hesiodi philosophia nunc primum exponitur, item Notas addidit. LB., Ex officina Ioannis Patii, Academiae Typographi. clo. Io. cxiii. Prostant in Bibliopolio Commeliniano. —— 19 *ff.* praefixa, 312 pp. et 2 *ff.* In hac editione Heinsius scholia omisit. Rep. 1622.

1615, 8. HESIODI ASCRAEI OPERA, Quae quidem extant, omnia Graecè, cum interpretatione Latina è regione, ut conferri à Graecae linguae studiosis citra negotium possint, Adjectis iisdem latino carmine elegantiss. versis, & Genealogia Deorum à Pylade Brixiano descriptae, Libris V. Accessit nuper Herculis Scutum, doctiss. carmine à Joanne Ramo conversum. Item: Rerum & verborum in iisdem memorabilium Index. In fine jam demum annexae sunt tabulae inventionis & dispositionis in opus Hesiodi ἔργων καὶ ἡμερῶν, editae studio & opera Joannis I. F. Posselij, Graecae ling. in Acad. Rostoch. Profess. LIPSIAE, Typis Lambergianis, Anno M. DC. XV. —— Tabulae in titulo indicatae sub singulari titulo adiectae sunt. Bibl. seo. Lips. *V.* 1603 et 1633.

1622, 8. — Editio recognita. LB. —— *V.* 1613.

1627, 8. Ἡσιόδου Ἀσκραίου τὰ εὑρισκόμενα ἅπαντα. Hesiodi Ascraei opera quae extant omnia. Graece et Latine. Paris., apud I. Libert. —— A. 1628 plures scriptores *ib.* editi coniuncti sunt: ut Hesiodos, Theocritus, Theognis, Moschos, Musaeus, Bion, Phocylides aliique. Accedunt notae ex virorum doctorum scriptis collectae.

1632 (1631?) — 1646, 8. Hesiodi opera omnia; graece & latine, cum accurato graecarum vocum indice, & difficiliorum analysi: Auctore Georg. Pasore. Amstelod., F. Heinsius. —— Posterioris editionis titulus novus est: G. Pasoris collegiom Hesiodeum. Amst., Ianssun. 1646, 8.

1635, — 1652, — 1661, — 1671, — 1677, — 1684, — 1700, — 1712, 8. Hesiodi Opera, quae extant omnia, graece et latine, cum Rudolphi Wintertoni Observationibus. —— In eiusdem Poetis minoribus graecis. Cantabr., et a. 1712. Lond.

1650, — 1653, 8. Ἡσιόδου Ἀσκραίου τὰ εὑρισκόμενα. Hesiodi Ascraei quae extant. (*Graece et latine.*) Cum Notis, ex probatissimis quibusdam Authoribus, brevissimis, selectissimisque. Accedit insuper Pasoris Index, auctior multò hac secunda editione & multo correctior. Opera & studio Cornelii Schrevelii. LB., Typis Fr. Hackii, clolocLIII. Sumptibus Societatis. —— 8 *ff.* praefixa, 371 pp.

1657, 8. Ἡσιόδου Ἀσκραίου τὰ εὑρισκόμενα. Hesiodi quae extant *etc.* Accessit Lamb. Barlaei commentarius in theogoniam. Amstel., Typis L. & Dan. Elzeviriorum clolocLVII. Sumptibus Societatis. —— 8 *ff.* praefixa, 341, 259 pp. Barlaei commentarius singularem titulum habet; et saepe seorsum editos occurrit.

1658, 8. Ἡσιόδου Ἀσκραίου τὰ εὑρισκόμενα. Hesiodi Ascraei quae extant. Cum notis selectis, et Geor. Passoris indice quem auxit & castigavit Cornelius Schrevelius: Accessit Lamb. Barlaei commentarius in theogoniam. LB., Hackius. —— Haec editio ex praecedente expressa est, nisi furtasse titulus tantum novus.

1659, 8. Hesiodi opera, graece et latine *etc.*, opera et studio Corn. Schrevelii. Lond. —— Rep. 1672.

1667, 8. ΗΣΙΟΔΟΥ Ἀσκραίου τὰ εὑρισκόμενα. HESIODI Ascraei quae extant. Ex recensione Johannis Georgii Graevii, Cum ejusdem animadversionibus & notis. Accedunt notae ineditae Josephi Scaligeri, et Francisci Guieti. Amstelodami, Apud Danielem Elzevirium. clolocLXVII. Sumptibus Societatis. ——

17 *ff.* praefixa, 183 pp. et 4 *ff.* Bibl. sen. Lips. Graevius codicibus mstis Voss. atque aliquot editionibus veteribus usus novam recensionem condidit, sed multa intacta reliquit.

1672, 8. *Ησιοδου Ἀσκραιου τα εὑρισκομενα.* Hesiodi Ascraei, quae extant, graece et latine. Cum notis ex probat. quibusdam auctoribus brev. et selectis. Accedit Pasoris index. Opera Corn. Schrevelii. Cantabr. —— *V.* 1659.

1701, 8 mai. HESIODI Ascraei quaecumque extant. Graece et latine, ex recensione Ioannis Clerici, cum eiusdem Animadversionibus. Accessere notae Iosephi Scaligeri, Danielis Heinsii, Francisci Guieti et Stephani Clerici: Nec non in altero volumine Ioannis Georgii Graevii Lectiones Hesiodeae, nunc auctiores, et Danielis Heinsii Introductio in doctrinam Operum et Dierum, cum indice Georgii Pasoris. Amstelodami, apud G. Gallet, praefectum typographiae Huguetanorum. MDCCI. —— Non nova recensio, sed Graevianae editionis repetitio est, adiectis variorum doctorum hominum notis.

1728, — 1739, 8. Hesiodus, graece et latine, cum vocum difficiliorum explicatione grammatica, ac tabulis aeri incisis et Hesiodo insertis, quae instrumenta veterum agris colendis inservientia describunt. —— In Poetis minoribus graecis, selectis et emendatis, in usum scholarum. Lond.

1737, 4 mai. *ΗΣΙΟΔΟΥ του Ἀσκραιυ τα Εὑρισκομενα.* HESIODI Ascraei quae supersunt, cum notis variorum. Edidit Thomas Robinson, S. T. P. Oxonii, E Theatro Sheldoniano. MDCCXXXVII. —— Praefixa est editioni Hesiodi effigies, et 4 non num. *ff.*; xiiii, 496 pp. 15 *sh.* Nitida et ad codices mstos emendata editio, cuius basis est Graevii et Clerici editio; sed multis peccatis typographicis laborat. Praemissa est dissertatio de vita, scriptis et aetate Hesiodi; praeterea editioni accesserunt, quae Fabricius in sua Bibl. graeca de Hesiodo scripsit, Lectiones Graevii Hesiodeae atque certamen Homeri et Hesiodi cum editoris versione latina et Ios. Barnesii notis. Fragmenta Hesiodea nocta sunt. Conf. Nova Acta Erudit. 1738. m. Febr. p. 49 sqq., et Bibliothèque britan. T. XI. p. 242 sqq. Repetitio editionis a. 1756 a nonnullis indicata non extat. In ch. m. 2 *L.* 19 *sh.* et pluris. In ch. m. in fol. decem tantum exx. typis descripta sunt, quorum unum aliquo tempore 100 *L.* emptum est. Bibl. sen. Lips.

1746, 8. Hesiodi Ascraei, quae extant opera, cum notis ex quibusdam auctoribus selectis; Accedit Pasoris index opera et studio Corn. Schrevelii, nunc denuo ad editionem Robinsoni recensuit, interpretationem latinam emendavit, notasque suas adiecit I. Tob. Krebsius. Lips. —— *V.* 1778.

1747, 8. *Ἡσιοδου Ἀσκραιου τα εὑρισκομενα, Ὀρφεως, και Προκλου Φιλοσοφου Ὑμνοι.* Hesiodi Ascraei, quae extant, Orphei & Procli Philosophi Hymni. Omnia ab Antonio Maria Salvini in Italam Linguam Translata, Cum brevissimis Annotationibus ex probatissimis Auctoribus excerptis. Accedit Pasoris Index vocabula singula Hesiodi complectens. Accurante Antonio Zanolini I. U. D. & in Seminario Patavino Linguarum Orientalium Professore. Ad usum Seminarij. Patavii, Typis Seminarii, MDCCXLVII. Apud Joannem Manfrè. Superiorum permissu, & privilegio. —— xxxii, 277 pp.; xvi, 537 pp. Nitida editio.

1750, — 1776, 8. Hesiodi Opera, graece. Edidit Kretschmarus. —— Cum Plutarchi libello de puerorum educatione, Isocratis orationibus III, et Theognidis sententiis. (Dresdae et Lips.) p. 201 sqq.

1776, 8. Hesiodi Ascraei quae extant opera. Lips., apud Ch. Gl. Hilscher. —— 128 pp. 5 *Gr.*

1778, 8. HESIODI Ascraei quae extant, ex recensione Thomae Robinsoni, cum eiusdem, Ios. Scaligeri, Dan. Heinsii, Francisci Guieti et Ioannis Clerici notis, I. Georg. Graevii lectionibus Hesiodeis et Danielis Heinsii Introductione in doctrinam Operum et Dierum. Accesserunt varietates lectionis MSS. et edd. vett. scholiaque inedita, itemque Dav. Ruhnkenii animadversiones cum aliorum selectis, curante Chr. Frid. Loesnero. Lips., sumtu Gotth. Theoph. Georgii. —— 3 *Th.* Ex Robinsoni editione expressa est adiectis additamentis in titulo indicatis. Venalis non amplius extat. *V.* 1787.

1778, 8. —— Titulus editionis a. 1746. novus.

1785, 4 mai. *ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* HESIODI ASCRAEI OPERA OMNIA (*Parmae*) EX REGIO PARMENSI TYPOGRAPHEO. ANNO CIϽIϽCCLXXXV PRAESIDUM LICENTIA. —— 16, 110 pp. praefationem et textum graecum complectentes; fundamentum nitidae huius editionis atque di-

liganter typis descriptae est Clerici editio. Versio latina est metrica atque elegans, sed non satis fida.

1787, 8. — Regiom., Unzer. —— Editionis Loesnerianae titulus novus.

1787, 4 mai. Hesiodi Opera, graece. Parmae, ex typogr. regio.

1797, 4 mai. *ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* HESIODI ASCRAEI OPERA OMNIA, EX REGIO PARMENSI TYPOGRAPHIO cIↄ.Iↄcc. lnc. PRAESIDUM LICENTIA.

1814, 8 mai. Hesiodi carmina. Praecipua lectionis varietate et indicibus locupletissimis instruxit Th. Gaisford. Oxon., e typ. Clarendon. *Addenda:* Scholia ad Hesiodum. E Codd. MSS. emendavit et supplevit Th. Gaisford. —— Io eiusdem collectione Poetarum graecorum minorum, obi efficiunt Vol. I. et III. Rep. 1823.

1815, 12. Hesiodi carmina. Graece. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lips., Tauchnitz. —— Rep. 1819 sqq.

1818, 12 mai. Hesiodi Carmina. (*Curante Gf. H. Schaefero.*) Lips., Weigel. —— 2 *Gr.*

1819, 12. — *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. —— 2 *Gr.*

1823, 8. Hesiodi Carmina, cum scholiis graecis, edidit Th. Gaisford. —— In collectione Poetarum minorum graec. Lips. *Vol. I. et II.* XIV, 290, 660 pp. In hac repetita editione (r. 1814) e codicibus mstis lectiones ab editore Lips. Vol. I. p. 149 sqq. exhibita sunt, sed iu textu nihil motatum est. Praeter codices mstos iam ab editoribus prioribus usurpatos etiam noudum collatos atque editionem principem, quae sine anni notitia fortasse Mediolani prodiit et nondum ab editore aliquo adhibita fuit, diligenter in usum suum convertit.

1824, 32. *ΗΣΙΟΔΟΣ.* Hesiodus. Curante I. Fr Boissonade. *Graece.* Paris., apud Lefevre bibliopolam. —— Ch. membr. 5 *fr.* Boissonade notas breves in parte editionis posteriore adiecit.

1825, 8 mai. Hesiodi opera, cum brevi annotatione critica edidit L. Dindorf. Lips., Teubner. —— 6 *Gr.*, ch. angl. 10 *Gr.*

1827, 8. Hesiodi quae extant opera et fragmenta. In usum scholarum et acad. diligentissime expressa. Halae, Orphan. —— 118 pp. 4 *Gr.* Fragmentis aliquot adnotationes literariae adiecta sunt. Ceterum editio diligenter typis descripta est.

1831, 8. Hesiodi Carmina. Recensuit et Commentariis instruxit C. Goettlingius. Gothae et Erfordiae, Hennings. —— XLIV, 261 pp. Cum duabus tabulis. 20 *Gr.*, ch. mel. 1 *Th.*, ch. membr. 1 *Th.* 16 *Gr.* Haec editio efficit in Bibliotheca graeca Poetarum ab Jacobsio et Rostio condita volumen V. Conf. de hac editione Wiener Jahrbb. Vol. LIX. LX.

Bb) *Carmina singula.*

1) Opera et dies.

α) *Sine a. notitia.*

—, 4. In hoc opere continentur Hesiodi ascraei duo libri Georgicon *ἔργα και ἡμεραι*, id est opera & dies, saluberrimis pleni doctrinis. — Catonis Romani moralia instituta. — Tabula Cebetis Thebani miro ingenio, qua ad uirtutē pergas, uiam insinuans, & alia quaedam. — Graece & Latine. — *ὁ πίνδαρος ταυτ᾽ ἐπέγραψε. — Χαῖρε δίς ἡβήσας καὶ δίς τάφου ἀντιβολήσας || Ἡσίοδ᾽ ἀνθρώποις καὶ ἀγορημινα χρηστός || ἡσίοδος λῶστα δοια χθιζόμενος.* — Ottomarus Aidos Argentinus. — Eloquio uirtus iuncta, est sapientia phrasi, || Hesiodi monitis, quae geminata placent. — Ioannes Knoblouch formulis || excusit, Argentoraci. —— 64 non num. *ff.*, cum *sign.* A — H. In hac editione, quae raro occurrit atque circiter a. 1515 prodiit, praeter in titulo commemorata opera, etiam Aurea Pythagorae carmina et Phocylidis carmen habentur. Bibl. sen. Lips.

—, 8. Hesiodi opera et dies. Graece. Paris., apud Sim. Colinaeum.

β) *Cum a. notitia.*

1507, 4. *ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.* Per Egidium Gourmontium duce Francisco Tissardo Ambacaeo Graecarum litterarum Parisiis impressorem M.CCCCC.VII. quinto Cal. Nov.

1518, 4. Nicolai Vallae translatio versibus Heroicis Hesiodi Operum & dierum cum eodem Graeco Poemate seorsim. Basil., apud I. Frobenium. —— Sic in *Maittaerii* Annal. T. II. p. 320.

1521, 8. Hesiodi opera et dies. —— Cum scriptoribus aliquot Gnomicis. *V.* Aesopus. I. Aa) *β*).

1522, 8. Hesiodi georgicon (*Graece*), ab eodem Ceporino brevi scholio adornatū, ubi dictiones & sententiae quaedam obscuriores, atq; obiter graecorum carminum ratio declarantur. —— In Compendio grammaticae graecae Iacobi Cepo-

rini. Basileae apud Valentinū Curionem. *In fine:* Basileae apud Valentinum Curionem, anno M. D. XXII. mense Decembri. p. 95 sqq.

1532, 8. Hesiodi Opera et Dies (*Graece*), una cum Praefatione ac luculentissimis Enarrationibus Phil. Melanchthonis. Haganoae in offic. Seceriana M.D.XXXII. —— Haec editio saepe typis iterata est.

1533, 8. Hesiodi Opera & Dies Graecè, cum Praefatione & Enarrationibus Phil. Melanchthonis. Paris., apud Antonium Angerellum.

1534, 8. *ΗΣΙΟΔΟΥ ἔργα καὶ ἡμέραι.* Hesiodi opera et dies. Una cum duabus praefationibus et luculentissimis enarrationibus Phil. Melanch. iam recens conscriptis. Hagaunae ex officina Seceriana Anno. M. D. XXXIV. Mense Februario.

1537, 8. HESIODI GEORGICON (*Graece*), ab Iacobo Cepnrino breui scholio adornatum, ubi dictiones & sententiae quaedam obscuriores, atq; obiter Graecorum carminum ratio declaratur. —— In Compendio grammaticae graecae Iacobi Ceporini. (Coloniae apud Ioannem Gymnicum. An. M. D. XXXVII.) p. 101 sqq. Bibl. acad. Lips.

1539, 8. HESIODI Ascraei opvscvla inscripta *ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ*, sic recens nunc Latinè reddita, ut uersus uersui respondeat, unà cum scholijs obscuriora aliquot loca illustrantibus, Vlpio Franekerensi Frisio autore. Addita est antiqua Nicolai Vallae translatio, ut quis conferre queat. Item accessit Angeli Politiani Rusticus, ad filum & exemplar secundi libri Hesiodi factus. *Infra Bebelli insigne typ.* Basileae, apud Mich. Ising. M. D. XXXIX. —— 149 pp. Ulpius epistolam dedicatoriam ad Sixtum Grumbach praemisit, quae signata est: Datum Francofordiae, pridie calendas Apriles, M. D. XXXIX. Nescio qua auctoritate hace editio prorsus eodem titulo et anni notitia M. D. XL. in Fabricii B. Gr. l. c. p. 600 indicari potuerit. Fortasse nonnulla exx. hanc anni notitiam habent. Ceterum editio multas bonae notae lectiones habet. Bibl. acad. Lips.

1539, 8. Compendium grammaticae graecae Iac. Ceporini, iam postremo castigatum & locupletatum. Hesiodi Georgicon ab eodem Ceporino breui scholio adornatum, ubi dictiones & sententiae quaedam obscuriores, atque obiter graecorum carminum ratio declarantur. Epigrammata quaedam lepidiora, vice coronidis, adiecta. Tiguri, ap. Christoph. Froschouerum. —— *V.* 1548.

1541, 8. — graece. Paris., apud Iac. Bogardum. —— Haec editio habet insigne Neobarii typ.

1542, 4. Hesiodi Opera et Dies. Paris.

1542, 8. Hesindi Opera & Dies; & Zaraastra Magica Oracula. *Graece.* Paris., apud I. L. Tiletanum. —— 7 *ff.* Cum insigni Neobarii typographico.

1543, 8. — Vlpio Franekerensi Frisio autore. Paris., ap. Iac. Bugardum. —— *V.* 1540 et 1552.

1546, 8. Hesiodi Opera et Dies una cum duabus praefationibus ac luculentissimis enarrationibus Phil. Melanchthonis iam recens conscriptis. Graece. Francof. ex offic. Pet. Brubachii. —— Rep. 1559.

1548, 8. Hesiodi Opera et Dies, graece, cum interpretatione latina et scholiis, auctore Matth. Garbitio. Basil., per I. Oporinum. —— Editio magni aestimata. Rep. 1559.

1548, 8. —— *V.* 1539 et 1562.

1549, 12. *ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ. — ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΕΓΕΙΑΚΑΙ. — ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ. — ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑ ΝΟΥΘΕΤΙΚΟΝ. — ΓΝΩΜΑΙ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΤΕ και ῥητορων συλλεγειαι, κατα ϛοιχειον επιτεταγμεναι. Apud Petrum Brubachium typographum, Anno* DOMINI 1549. *In libri calce: Ετυπωθη παρα Πετρῳ τῷ Βρουβαχιῳ ἔτει μετα την θεογονιαν α φ μ θ.* —— 198 non num. *ff.* Titulus rubro colore descriptus est. Bibl. sen. et acad. Lips.

1552, 8. — Basil., apud Iac. Parcum. —— *V.* 1543.

1556, 4. Hesiodi Opera et Dies. Graece. Paris., apud Guil. Morelium.

1559, 8. — Francof., ex offic. Pet. Bruhachii. —— *V.* 1546.

1559, 8. — Basil., Oporinus. —— *V.* 1548.

1562, 8. HESIODI Ascraei poema inscriptvm ἔργα καὶ ἡμέραι, id est, Opera & Dies. Accedvnt in idem breuia scholia Iacobi Ceporini, per Ioannem Frisiū Tigurinum denuò aucta: in quib. dictiones & sententiae quaedam obscuriores, atque obiter Graecorum carminum ratio declarantur. Enarrationes item luculentissimae unà cum Praefatione Philippi Melanchthonis. Adiecta est etiam recens Latina interpretatio Ioannis Frisij, qua

uerbum uerbo quàm proprijssime redditur. TIGVRI *apud Christoph. Froschouerum.* Anno M. D. LXII *In fine:* TIGVRI EXCVDEBAT CHRISTOPHORVS FROSCHOuerus, *Anno* M. D. LXI. *Mense Decembri.* —— 246 pp. et 2 *ff.* *V.* 1542 et 1579.

1569, 8. *ΗΣΙΟΔΟΥ του Ασκραιου εργα και ημεραι.* HESIODI Ascraei opera et dies. Vna cvm dvabvs praefatiunibus ac luculentis enarrationibus Philippi Melanchthonis, profuturis etiam ad intelligenda Hesiodi praecepta. Mvlhvsii Dvringorvm excvdebat Georgivs Hantzsch. Anno M. D. LXIX. —— 88 non num. *ff.* Bibl. sen. Lips.

1576, — 1581, — 1591, 8. — cum praefatione et enarrationibus Ph. Melanchthonis. Lips.

1579, 8. — additis Iacobi Ceporini scholiis per Ioannem Frisium denuo auctis, una cum Latina interpretatione eiusdem Frisij. Tiguri, Froschov. MDLXXIX. *In fine:* MDLXIX. (?)

1580, 8. Hesiodi Opera et Dies, graece et latine, per Vallam et Vlpium Frisium, cum commentariu Steph. Riccii. Lips. —— Rep. 1590.

1581. 8. Hesiodi Opera et Dies. Graece. Antverp.

1581, 4. Hesiodi Opera et Dies. Graece. Paris., apud Fed. Morellum.

1585, 8. Hesiodi Opera et Dies. Graece et Latine. Lips. —— Rep. 1597.

1590, 8. — cum commentario Steph. Riccii. Witteb. —— *V.* 1580 et 1611.

1590, 12. Hesiodi liber, cui titulus: opera et dies; annotationibus quibusdam doctissimorum virorum praemissis. Lond., excud. Rich. Field.

1592, 8. Hesiodi Opera et Dies; recensuit et commentariis illustravit Io. Spondanus. *Graece et Latine.* Rupellae, Hier. Haultinus. —— 8 *ff.* praefixa, 227 pp. Ex hac magni aestimata editione postea Spondani versionem Lectius in corpus poetarum recepit.

1597, 8. Hesiodi Opera et Dies. Graece et Latine. Lips. —— *V.* 1585.

1611, 8. — cum commentario Steph. Riccii. Lips. —— *V.* 1590.

1618, 8. Gymnasmata versuum graecorum, in quibus continentur: batrachomiomachia Homeri; Hesiodi Opera & dies; Theognidis sententiae, Pythagorae versus aurei, Phocylidis, poëma admonitorium: omnia graece edita in usum scholarum à Casp. Brulovio. Argentorati, Marcus ab Heyden.

1659. 8. *Ἡσιοδου ἠθικα και οἰκονομικα* (*Graece et latine*) expensa expensis I. Cunr. Dieterici. Giessae, Vulpius. MDCLIX. *In fine:* MDCLXIII. —— 910 pp. Non tanti aestimandus est commentarius, quanti Ebert putat; nugae enim non raro tractantur.

1784, 8 et 4. *Ἡσιοδου εργα και ημεραι.* Graece. Recensuit ad codd. mss. fidem et cum notis criticis edidit Rich. Fr. Ph. Brunck. —— In: *Ηθικη ποιησις* sive Gnomicis Poetis graecis. (Argent., bibl. acad.) p. 150 sqq. p. 327 sqq. Hanc novam recensionem ad codicum fidem et de suis aliorumque coniecturis condidit. Rep. 1815 sqq.

1789, 8. Hesiods Tagewerk zum Gebrauch der Schuljugend, mit einem dieser angemessenen Wörterverzeichniss edirt von J. Gf. Haas. Leipz., Schwickert. —— 64 pp. 4 *Gr.*

1790, 8. Hesiodi *ἐργα και ἡμεραι.* Hesiod's Tagewerk mit erklärenden und kritischen Anmerkungen und einem Wortregister von W. Lange. Leipz., Walther.

1792, 8 mai. *ΗΣΙΟΔΟΥ Εργα και Ημεραι.* Hesiods moralische und ökonomische Vorschriften; von L. Wachler. Lemgo, Meyersche Buchh. —— 1 *Th.*

1801, 8. *Ἡσιοδου Εργα και Ἡμεραι.* Hesiodi Opera et Dies. In usum auditorum adiecta lectionum, quae alicuius momenti videbantur, varietate edi curavit Birgerus Thorlacius. Hafn., Schubothe. —— 40 pp. 5 *Gr.* Laudabilis editio.

1808, 4 mai. *Ἡσιοδου του Ασκραιου εργα και ημεραι.* Hesiodi Ascraei opera et dies. — Di Esiodo Ascreo i lavori e le giornate opera con L. codici riscontrata emendata la versione latina aggiuntavi l'italiana in terze rime con annotazioni. Firenze 1808, nella stamperia carli e c°. in borgo ss. apostoli. Con approvazione. —— VIII, 306 pp. et 1 *f.* Quamquam editor Luigi Lanzi ad novam recensionem constituendam quinquaginta codices mstos se adhibuisse iactat, tamen non satisfecit. Bibl. acad. Lips.

1815, 12. *Ἡσιοδου εργα και ημεραι* Graece. —— Cum Poetis graecis gnomicis. (*Curante Gf. H. Schaefero.* Lips., Tauchnitz.) p. 112 sqq. Ex Brunckii editione expressus est liber.

1817, 8. —— In *Brunckii* Poetis graecis gnomicis, iterum edente Gf. H. Schaefero. Lips., Fleischer.

1818, 12 mai. —— *Ib.* Lips., Weigel. In Boissonadii collectione gnomicorum carmen omissum est.

1819, 8. Hesiodi Opera et Dies. E veterum Grammaticorum notationibus et optimis libris Mss. recensuit F. A. Spohn. Editio minor, in usum scholarum et academiarum. Lips., Weidmann. —— 77 pp. 8 *Gr.*, ch. scr. 10 *Gr.*, ch. membr. 12 *Gr.* In hac nova recensione decem priores versus, ut sporii, omissi sunt. Praeterea editor signa grammaticorum veterum adhibuit.

2) Theogonia.

1547, 4. Hesiodi Theogonia et Scutum Herculis. *Graece.* Paris., apud Bogardum.

1552, 4. Hesiodi Theogonia. *Graece.* Lovanii ex officina Servatij Sasseni.

1571, 4. Hesiodi Genealogia deorum. *Graece.* Lutetiae.

1783, 8 mai. Theogonia Hesiodea, textu subinde reficto in usum praelectionum seorsim edita a F. A. Wolf. Halae Sax. apud I. Iac. Gebauer. CIↃIↃCCLXXXIII. —— 166 pp. et 1 *f.* corrigenda et addenda. 15 *Gr.* Huic editiuni adiecta Heynii epistola ad editorem, in qua multa vel ad emendandum vel ad illustrandum carmen prolata sunt. A pag. 160 sqq. Wolfius tabolas genealogicas sive stirpem deorum et heroum secundom Hesiodum adiecit.

1806, 8. Hesiodi Theogonia et Scutum Herculis. Cura Schwerdourp. Hafn., Schubothe. —— 9 *Gr.*

3) Scutum Herculis.

1547, 4. —— *V.* 2).

1553, 4. Hesiodi Scutum Herculis. *Graece.* Louanij excudebat Seruatius Sassenus.

1794, 8. Hesiod's Schild des Herakles, nebst den Schilden des Achilleus und Aeneas von Homer und Virgil. Metrisch verdeutscht, mit dem Original begleitet und erläutert von J. D. Hartmann. Lemgo, Meyersche Buchh. —— 10 *Gr.*

1802, 8. Scutum Herculis. (*Graece*) Cum grammaticorum scholiis graecis. Emendavit et illustravit C. F. Heinrich. Vratislav., Korn. —— 1 *Th.* 8 *Gr.* In hac maxime laudanda editione codex Rhedigeranus adhibitus est. Inprimis prolegomena magni habentur.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1785, 4. HESIODI OPERA OMNIA LATINIS VERSIBVS EXPRESSA ATQVE ILLVSTRATA A BERNARDO ZAMAGNA RAGVSINO. EX REGIO PARMENSI TYPOGRAPHIO. ANNO CIↃIↃCCLXXXV. *PRAESIDVM LICENTIA.* —— 1 *f.*, XXXV, 248 pp. Notae textui subiectae sunt.

1797, 4. HESIODI ASCRAEI OPERA OMNIA LATINIS VERSIBVS EXPRESSA ATQVE ILLVSTRATA A BERNARDO ZAMAGNA RAGVSINO. EX REGIO PARMENSI TYPOGRAPHIO. CIↃ.IↃCC.XC.VII. —— 1 *f.* tit., 279 pp.

Bb) *Plura carmina.*

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Hesiodi Ascraei Poetae, Georgicon, a Nicolao de Valle e Graeco in latinum conversum cum Theogonia a Bon. Mombritio in heroicum carmen traducta. —— Char. rom. nitidis. Sine num. *ff.*

—, 4. Hoc in uolumine haec opuscula continentur. ‖ — Theocriti Bucolica per Phileticum e Graego (?) traducta ‖ Ad Federicum Vrbini ducem. — ‖ Hesiodi Ascraei Georgica per Nicolaum de Valle Pa- ‖ tritium Romanum e Graeco in Latinum conuersa: ad ‖ Pium secundum Pontificem Maximum. ‖ — Hesiodi Theogonia per Boninum Mombritium Me- ‖ diolanensem e Graeco in Latinum cõuersa: ad Borsium ‖ Estensem Ferrariae Marchionem. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 1 *a legitur epistola distichis conscripta.* *F.* 2 *a* (*sign.* A ii) *incipit Theocriti versio, quae f.* 22 *a explicit.* *F.* 22 *b carmen legitur.* *F.* 23 *a* (*sign.* a) *incipit Hesiodi versio, quae f.* 56 *b explicit.* —— 56 non num. *ff.* cum sign. et 30 lin. Char. rom. sed crassis. Bibl. acad. Lips.

β) Cum a. et l. notitia.

1471, f. Hesiodi Poete Ἔργα και ἡμέραι. i. opera et dief georgicon Liber Nicolai de Valle e greco cõversio. —— Cum Silio Italico, in cuius calce: Anno Dominiel Natalis MCCCCLXXI. die V. mens. April. Hesiodi versioni praecedit epigram-

ma XVIII versuum ad Pium II, cuius inscriptio est: Pio II. Pont. Max. Niculauſ de Valle. —— Char. rom. 15 ff.

1499, 4. Theocriti Bucolica per Martinum Philetieum. Hesiodi Georgica per Nic. de Valle. Theogonia per Bonin. Mombritium. *In fine:* Impressum Venetiis per Bernardinum Venetum de Vitalibus Anno domini M. CCCC. XCIX. Die XXII. mensis Iulii.

1780, 4. Opera et dies ac scutum Herculis Carmina Hesiodi Ascraei latinis versibus expressa a Bernardo Zamagna ragusino. Mediolani. CI.I.CCLXXX. Typis Imperialis Monasterii s. Ambrosii Majoris. Superiorum permissu. —— 96 pp. Animadversiones textui subiectae leguntur. Errore typ. in Weigelii Adparatu editio a. 1783 indicatur, quo deceptus Schweiger editiones a. 1780 (Eberti error) omnia opera, atque aliam a. 1783 opera et dies ac scutum Herculis complectentem indicat. Haec a me accurate indicata, quam ipse sub manibus habui, unica editio est, quam Zamagna ante a. 1785 edidit.

Cc) *Singula carmina.*

1) Opera et dies.

aa) *Integra.*

1492, 4. Hesiodi Georgica per Nicol. de Valle latine reddita. Daventriae per Iacobum de Breda.

1499, 4. —— *V.* Aesopus. II. A. γ).

1499, 4. — latine per Nicolaum de Valle. Lips.

1502, 4. Hesiodi Poete Georgicorum liber per Nicolaum de Valle conversus e greco in latinum. *In fine:* Liber Georgicorum Hesiodi a Nicolao de Valle translatus fiuit. Impressus liptzk per Iacobum Thanner Herbipolensem Anno a Natali christiano 1502. Die vero 17. mensis Maii. *Infra insigne Thanneri typ.*

1503, 4. Hesiodi Poete Georgicorum liber per Nicolaum de Valle conversus e greco in latinum. *In fine:* Liptz p. Iacobum Thanner Herbip. Anno supra millesimum quingentesimum tertio.

1504, 4. *F.* 1 *a:* Hesiodi Poete Georgicoꝝ li- || ber ꝑ Nicolaū de Ualle con- || uersus e greco in latinū. *In fine f.* 28 *a:* Finit Georgicoꝝ liber Hesiodi Ascrei || poete antiquissimi: e greco in latinū || ꝑ Nicolaū de Valle traductꝰ. Liptzk || ꝑ Iacobū Tanner (?) Herbipolense; im || pressum. Anno 1504 tertio ka || lendas Augustas. —— Char. goth. 28 non num. *ff.* cum *sign.* A iij — K iij, et in versionis textu 17 lin., praeter columnae titulum. Praemissa est: Joannis Honorij Cubitensis Prefatio in librum || Georgicoꝝ; Hesiodi Ascrei, quae incipit *f.* 1 *b*, et explicit *f.* 2 *b*. Bibl. acad. Lips.

1505, 4. Antiquissimi grecorum poetarum Hesiodi Georgicorum liber per Nicolaum de Ualle e greco in latinum conversus. *In fine:* Impressum Cracouie. 1505. per Casparum Hochfelder. —— *V.* 1521 *ib.*

1506, 4. Hesiodi poete Georgicorum liber per Nicolaum de Valle conversus e graeco in latinum: cum prologo Magistri Gregorii Laticephali de Konitz ad Lectorem et Praefatione Joannis Honorii Cubitensis. *In fine:* Finit Georgicorum liber Hesiodi Ascrei poete antiquissimi. Liptzk per Jacobum Thanner anno 1506. Die 29. mensis Maii: impressus. —— Sic *Panzer* in Annal. typ. T. VII. p. 157 no. 189; sed dubito, an titulus accurate sit indicatus.

1507, — 1509, — 1516, 4. — Lips., ex officina Melch. Lottheri.

1512, 4. HESIODI POETE GE- || orgicorum liber per Nicolaum de Valle con || uersus e greco in latinum. || — Magister Gregorius Laticepha- || lus de Konitz Lectori. || — Ex agro celebres vrgentur viuere reges: || Viuit fecundo maximus orbis agro. || *etc. Haec f.* 1 *a. In fine* 26 *a:* Finit georgicoꝝ liber Hesiodi Ascrei poete anti || quissimi. e greco in latinū ꝑ Nicolaū de valle tra || ductꝰ Lyptzck ꝑ Baccalareū (?) Martinū Herbipo- || lensem: Anno dñi. 1512. impressus. —— Char. goth. 26 non num. *ff.* cum *sign.* A iij — E (cum 4 *ff.*) et in versionis textu praeter columnae titulum 19 lin. *F.* 1 *b* — *f.* 2 *b* praemissa est: Joānis Honorij: Cubitēsis || Prefatio in librū Georgicorū Hesiudi Ascrei. Bibl. acad. Lips. Admodum negligenter tituli notitiam Panzer in Annal. typ. T. VII. p. 175 no. 384 exhibet.

1509, 4. Hesiodi opera et dies, latine, Nicolao de Valle interprete. Impressum Liptzk per Jacobum Thanner.

1510, 4. Hesiodi opera et dies, latine, Nicolao de Valle interprete. Coloniae MDX.

1517, 4. Hesiodi Opera et dies, latine, Nicolao de Valle interprete. Lipsiae per Valentinum Schumann 1517.

1518, 4. Hesiodi opera et dies Nicolao Valla interprete. Basileae apud Joannem Frobenium Mense Februario An. M. D. XVIII.

1521, 4. Hesiodi Georgicorum Liber per Nicolaum de Valle conversus e graeco in latinum. Lipsiae ex aedibus Schumann 1521.

1521, 4. — *In fine*: Apud Inclytam Poloniae Cracoviam in Aedibus Ioannis Haller. Mense Iul. M. D. XXI. — *V.* 1505.

1521, 4. Hesiodi Poetae Georgicorum liber: per Nicolaum de Valle conversus e Graeco in latinum. *In fine*: Lypsiae ex officina Jacobi Thanner Anno domini MDXXI.

1550, 4. — latine, interprete Io. Brixio. Lgd.

1568, 8. — latino carmine versus, authore I. Claio. — In eiusdem Carminibus. Gorlicii.

1576, 8. — carmine elegiaco interpretatus est Georgius Rotallerus. Francof.

1771, 8. — versibus reddidit C. A. Wetstenius. — In eiusdem Carminibus.

bb) *Delectus.*

1590, 4. Liber primus Hesiodi ἔργων, carmine heroico interpretatus est Tob. Schemering. Bremae.

2) Theogonia.

aa) *Integra.*

1474, 4. *Praecedit elegia sic inscripta*: Bonnini Mombritii Mediolanensis Praefatio ad Ill. & excellen. d. d. Borsium Ducem Mutinae & Regii Marchionem Estensem Comitemque Rodigii in Hesiodi Ascraei Theogoniam. *In calce*: Ad Decus gloriam Illustrissimi quondam Ducis Borsii: Excellentissimaeque Domus Estensis: Ad Bonnini Mombritii, Hesiodique doctissimorum virorum famam, perpetuamque memoriam: Peregrini Prisciani nobilis Ferrariensis opera: Per Andream Gallum Ferrarie hoc opus impressum est. Anno legis gratiae M. CCCC. LXXIIII. — 24 *ff.* cum 26 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Hanc editionem accurate describunt Maittaire in Annal. typ. T. I. p. 394, et Götz in Merkwürdigkeiten der Dresdn. Bibl. T. II. p. 349 no. 476.

bb) *Delectus.*

1501, 4. Laus musarum ex Hesiodi Ascraei Theogonia. Glossemata in carmine Hesiodi. — Cum Coelii Lactantii Firmiani Carmine de anastasi Christi, aliisque opusculis, in quorum fine: Expressum Erphordie per Enricum Sertoriū || Blancopolitanum Anno domini millesimo || quingentesimo primo ad calendas octobres. 14 *ff.*

1555, 8. Hesiodi liber primus Theogoniae, latino carmine redditus a Io. Ursino. Witteb.

B. germanicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1788, 8. Hesiod übersetzt, nebst einer zusammenhängenden Erklärung desselben. — In libro inscr.: Bergiers Ursprung der Götter des Heidenthums, aus dem Französischen übersetzt. Bamberg. *Voll. II.*

1797, 8. Hesiod's Gedichte, übersetzt von Ch. H. Schütze. Nebst Epiblämen. Hamburg u. Kiel. — 302 pp. 1 *Th.* Haec versio non satisfacit, quamquam in ea multa laudanda insunt. Acriter vituperabatur in ephem. litt. univ. 1798. IV. p. 275 sqq., et in Neue allg. deut. Bibl. Vol. XXXIV. P. I. p. 193 sqq. Postea, circiter a. 1818 *Leipz.*, *Hinrichs*, titulus mutatus est.

1806, 8. Hesiod's Werke und Orfeus der Argonaut, übersetzt von I. H. Voss. Heidelb., Mohr. — 1 *Th.*, ch. mel. 1 *Th.* 16 *Gr.*, ch. holl. 2 *Th.* Haec versio furtim Viennae a. 1807, 8, adiectis figuris aeri incisis, expressa est. 16 *Gr.*

1827, 16. Des Hesiodus von Askra Werke. Uebersetzt und mit einer Biographie des Dichters, Einleitung und kurzen Anmerkk. versehen von A. W. R. Naumann. Prenzlau, Ragoczy. — 6 *Gr.*

Bb) *Singula carmina.*

1) Opera et dies.

aa) *Integrum carmen.*

1568, 8. Hesiodus ins Deutsche übersetzt von Joh. Claius, dem Aelteren. — In eiusdem Carminibus. Gorlitzli. Efficit librum IV.

bb) *Delectus.*

1717, 12. Aus Hesiods Werken und Tagen von v. 108—199, übersetzt von Georg Rollenhagen. — In eiusdem: Wahrhaften Lügen. Frankf. u. Leipz.

1745, 8. Die Schöpfung der Pandora, übers. von J. Ch. Bröstedt. —— In eiusdem versione: Oden des Horaz. Lüneburg. Adiecta est versio odae III.

1795, 12. Hesiods Haustafel, übersetzt von J. H. Voss. —— In eiusdem: Musen-Almanach. Hamb.

2) Theogonia.

1789, 12. Aus Hesiods Theogonie, übersetzt von J. H. Voss. —— In eiusdem: Museo-Almanach. Hamb.

3) Scutum Herculis.

1790, 12. Aus Hesiods Schild des Herkules, übersetzt von J. H. Voss. —— In eiusdem: Museo-Almanach. Hamb.

C. gallicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1586 (*al.* 1659), 12. Hesiode, traduit par *le Gras.* Paris. —— Nihil certius de hac versione comperire potui.

1767, — 1776, 12. L'Origine des Dieux du Paganisme et le sens des fables decouvert par une explication suivie des poesies d'Hesiode par *M.* Bergier. Paris. *Voll. IV.*

1785, 8. Les oeuvres d'Hésiode, traduction nouvelle enrichie de notes et du combat d'Homère et d'Hésiode, opuscule grec qui n'avoit pas encore été traduit en notre langue, par P. L. C. Gin. Paris. —— 3 *fr.* 60 *cent.*

1796, 18. Oeuvres d'Hésiode, Traduction nouvelle par L. Coupé. Paris, Honnert.

Bb) *Carmina singula.*

1547, 8. Les oeuvres et les jours d'Hesiode, trad. par Rich. le Blanc. Lyon, de Tournes.

1571, 8. Les trois livres d'Hésiode, appellez les oeuvres & les jours; traduits en vers françois par Lamb. Daneau. Imprimez chez Ant. Chuppin.

1574, 4. — par Jean Antoine Baif. Paris. —— Cum Pythagorae aureis carminibus atiisque.

1586, 12. Les besognes et les jours d'Hésiode, mis en franç. par Jac. Legras. Paris, Prevosteau.

D. italicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1797, 4. ESIODO ASCREO TRASPORTATO IN VERSI ITALIANI DA GIUSEPPE MA. PAGNINI CARMELITANO. DALLA REALE TIPOGRAFIA PARMENSE MDCCXCVII. —— 104 pp. Editio nitidissima.

1805, 8. Le opere di Esiodo, trad. in versi italiani da Francesco Soave. Pavia.

1826, 8. Opere di Esiodo, tradotte in versi italiani da Francesco Soave. Roma, 1826, 8.

1831, 8. Poemi di Esiodo Ascreo recati in italiano (*dal M. L.*) Parma, dalla stamperia Carmignani. —— Haec editio versionem, quam edidit Pagoini a. 1797, continet. Conf. Biblioteca ital. 1832 m. Ian. (no. CXCIII.) Append. P. II. p. 103 sqq.

Bb) *Carmina singula.*

1) Opera et dies.

1765, 4. I lavori e le giornate di Esiodo. Traduzione di Paolo Brazuolo Milizia di Pietro. Padova, per li Conzatti.

1791, 8 mai. I lavori ed i giorni di Esiodo, ed altre versioni dal Greco, da Gi. Arrivabene, con annotazioni. Mantova, Braglia. —— 183 pp. Etiam duo idyllia Bionis et Moschi versa adsunt. Conf. Giorn. de Lett. LXXXIII. I. p. 286 sqq., ubi versio laudatur.

2) Theogonia.

1787, 8. La Theogonia ovvero la Generazione degli Dei d'Esiodo Ascreo, tradotta in verso italiano dal Conte Gianrinaldo Carli Giustinopolitano con annotazioni e tre lettere critiche. —— In eiusdem: Opere. (Milano.) T. XV. Haec versio iam ante a. 1744 cum textu graeco prodiit.

E. anglicarum.

Aa) *Carmina omnia.*

1728, 4. — 1740, — 1743, 12. The Works of Hesiod translated from the Greek (*into English verse; with Notes explanatory, critical and philosophical by Theobald and the Earl of Pembroke. To which is prefixed the Life of Hesiod.*); by Mr. T(*homas*) Cooke. Loud., printed by Nic. Blandford for T. Green. *Voll. II.*

—— 11 sh. Haec versio in Anglia magni habetur. Editio a. 1738, 8, quam Ebert eumque secutus Schweiger indicant, non extat. Repetita est versio in: Anderson's and Chalmers Collection of the Poets.

1810 (*non* 1812), 8. The Romains of Hesiod the Ascraean, translated from the Greek, into English Verse; with a Preliminary Dissertation and Notes, by C. A. Elton. London. —— 6 sh. Versio valde laudatur. Conf. Edinborgh Review. Vol. XV. (1810) p. 109—118.

Bb) *Carmina singula.*

1) Opera et dies.

1618, 4. The Georgicks of Hesiod, by George Chapman; translated elaborately out of the Greek. Loudon, Miles Partrich. —— 48 pp. Haec rarissima versio aliquando pretio 12 *L.* 12 *sh.* emebatur.

2) Theogonia.

1750, 8. The Battle of the Gods and Titans: from the Theogony of Hesiod; with a Description of Tartarus, translated into English Verse. To which is prefixed an Explication of the Battle between the Gods and Giants. By W. Broome. —— In eiusdem: Poems on several Occasions. The second edition. (Lond.) p. 215—233.

F. danicarum.

1670, 8. Hesiodus i Riim oversät af H. Th. Gerner. Kiöbenh.

G. polonicarum.

1790, 8. Hesyoda Askreyczyka Dziela dochowane wsystkie, to iest: I. Teogonia; II. Tarcza Herkulesa; III. Raboty i Dnie, z Greckiego Przekladauia Hyac. Preczybylskiego. w Krakowie, Grebel. —— 122 pp. 12 *Gr.* Conf. ephem. litt. univ. 1793. I. p. 147 sqq.

III. *Illustrantia Hesiodum scripta.*

Homeri & Hesiodi Certamen, nunc primum luce donatum; Matronis & aliorum parodiae ex Homeri versibus consutae; Homericorum heroum epitaphia, cum duplici interpretatione Latina. Excudebat Henr. Stephanus. MDLXXIII. 8.

Index Hesiodeus. (*Auctore Vinc. Cala Osorio de Figueroa.*) Neapoli, impr. Ursinus. 1791. —— X, 111 pp. Ad Hesiodi editionem a. 1737 publicatam index adornatus est. Etiam lectiones variae e codice msto depromptae adiectae sunt.

( ) Life and Writings of Hesiod. —— In: The Quarterly Review. no. XCIII. (1832) p. 1—39.

( ) Remarks on the Theogony of Hesiod in the Letters concerning Mythology; by the Author of the Enquiry into Homer. Lond., 1748, 8.

( ) Observationes in Hesiodum. —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. II. T. III. p. 314 sqq. Vol. III. T. I. p. 71 sqq.

( ) Remarques critiques sur quelques Endroits d'Hesiode, de Sappho, de Lycophron, et de Libanius. —— In: Histoire crit. de la Republ. des Lettres. T. XIV. p. 42—255.

( ) Examen critique d'un endroit des fragments d'Hesiode au sujet de Byblos. —— *Ib.* T. XXV. p. 288 sqq.

( ) De Hesiodeis locis nonnullis. —— In Diario class. no. LXXV. p. 112 sqq.

T. V. Some observations on Hesiod and Homer and the shield's of Hercules and Achilles. —— *V.* Essays by a Soc. of Gentleman at Exeter. p. 431 sqq.

Rob. *Alves*: Remarks on Hesiod. —— In eiusdem: Sketches of a History of Literature. Edin., 1795, 8.

Chph. *Arzberger*: Adumbratio doctrinae Hesiodi de origine rerum deorumque natura. Erlang., 1794, 8. —— 66 pp.

Adrien *Baillet*: Sur la vie d'Hesiode. —— *V.* eius: Iugemens des Savans sur les principaux Ouvrages des Auteurs, revûs par de la Monnoye. (Amst.) 1725, 4. T. III. p. 98 sqq.

Lamb. *Barlaei* Commentarius luculentus in Hesiodi Theogoniam. LB., apud Elzevirios.

de la Barre: Sur la Théogonie d'Hesiode. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XVI. p. 1 sqq. XVIII. p. 1 sqq., et germanice in: Abhandll. u. Auszüge der Künigl. Acad. der Inschriften. Das griech. Alterth. Vol. I. p. 177 sqq.

I. Ph. *Bauermeister*: Observationum in Hesiodi Carmina Spec. I. Gotting., Brose. 1815, 4 mai. —— 3 *Gr.*

Zach. *Bogan*: Hesiodus Ὁμηρίζων. —— Subiunctus est eiusdem Homero Hebraizanti. Oxon., 1658, 8. *V.* Homerus. III.

Lamb. *Bos:* Hesiodus illustratur et emendatur. —— *V.* eius Observationes crit. p. 111 sqq.

Ph. *Buttmann:* Lexiologus. —— *V.* Homerus. III.

Gu. de la Boissiere *de Chambort:* Explication de quelques passages d'anciens auteurs. Art. 1. Sur le commencement du poeme d'Hesiode que l'on appelle le bouclier d'Hercule. —— *Ib.* T. IX. Hist. p. 28 sqq., ed. 8. T. V. Hist. p. 42 sqq.

Anne Ph. Cl. de Tubieres Comte *de Caylus:* Des boucliers d'Achille, d'Hercule et d'Enée suivant les descriptions d'Homere, d'Hesiode et de Virgile. —— In Mem. de l'Acad. des Inscr. T. XXVII. Hist. p. 21 sqq.

G. *Costard:* A Letter concerning the ages of Homer and Hesiod. —— In Philosophical Transactions. Vol. XLVIII. P. II. p. 441—484.

G. H. *Creuzer* u. Gf. *Hermann:* Briefe über Homer und Hesiod, besonders über die Theogonie. Heidelb., Oswald. 1817, 8. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

C. G. *Eisner:* Die Theogonie des Hesiodus, als Vorweihe in die wahre Erkenntniss der ältesten Urkunden des menschlichen Geschlechts. Leipz., Hartmann (*nunc* Lehnhold.) 1823, 8 mai. —— 14 *Gr.* Haec scriptio valde et iure meritoque vituperata est.

John *Flaxman:* The Theogony. Works and the Days of Hesiod, engraved from the Compositions of John Flaxman (; *by J. Blake.*) Lond. (1817) f. —— 37 tabulae. 2 *L.* 12 *sh.* 6 *d.*

Foucher: Sur la theologie d'Hesiode. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXV. p. 4 sqq.

Fourmont: Sur la theogonie d'Hesiode. —— In eiusdem: Reflexions sur l'Origine, l'histoire et la succession des anciens peuples. Edit. II. (Paris, 1747, 4) T. I. pluribus locis.

C. R. *Gosselin:* La théogonie d'Hésiode expliquee par la Genèse. —— *V.* L'Antiquité dévoilée. Paris, Egeron. 1817, 8.

Jac. *Hase:* Dissertatio in fragmentum Hesiodi a Fulgentio lib. III. Mytholog. cap. I. relictum. —— *V.* Histoire crit. de la Repobl. des Lettres. T. X. p. 196 sqq.

N. G. *Hanck:* Quaestiones Hesiodeae. LB., 1821, 4.

C. F. *Heinrich:* Ueber ein hesiodisches Bruchstück; den Schild des Hercules; ein krit. Sendschreiben an Manso. —— In Neue Bibl. d. schön. Wissensch. Vol. LVI. P. II. p. 195—225.

— —: Ueber den Wettstreit des Homer und Hesiod und die gemuthmassten Sängerschulen in Griechenland. —— *V.* eiusdem Epimenides. (Leipz., Dyk. 1801, 8 mai.) p. 139—162.

Gf. *Hermann:* —— *V.* supra *Creuzer.*

— —: Ueber Hesiod's Zeitalter. —— *V.* Wiener Jahrbb. Vol. LIV. p. 231. Hic Hermannus novam de hac re sententiam protulit, quam ego retuli in: Zugaben zu *F. A. Wolf's* Vorlesungen, p. 259 sq.

C. Ch. *Heyler:* Ueber Hesiod's Schild des Herkules. Grünstadt und Worms. 1787, 8.

Ch. Glo. *Heyne:* De Theogonia ab Hesiodo condita ad Herodoti Lib. II. cap. 52. —— In Commentatt. soc. Gotting. Vol. II. P. III. p. 125 sqq.

John *Jackson:* Concerning the Age of Homer and of Hesiod. —— *V.* eius: Chronological Antiquities.

F. *Jacobs:* Ueber einen Mythus des Hesiodus. —— In Bibl. d. alt. Lit. u. K. P. X. p. 48—56.

John *Jortin:* Critical Remarks on Hesiod. —— *V.* eius: Tracts philological, critical, and miscellaneous. (Lond., 1790, 8) Vol. II. p. 64 sqq.

Meyer *Isler:* Quaestionum Hesiodiarum Spec. Dissert. inaug. philologica. Berol., typis I. F. Starckii. MDCCCXXX, 8. —— IV, 52 pp. In huius scriptionis parte I. de dialecto librorum Hesiodi; II. de necessitudine, quae inter Homerum et Hesiodum intercedit; III. de Theogonia in universum; de versibus spuriis in Theogonia agitur. Deinde adiectus est Excursus, in quo veterum poetarum epicorum loci etymologici colliguntur.

F. A. *Knittel:* Epistola ad G—m de georgicis ascraeis, quae *ἐργα και ἡμεραι* inscribuntur. Brunsvig., 1754, 4.

I. B. *Köhler*i de Hesiodi nova editione adornanda consilium. Kil., 1766, 8.

Lami: Sull' Esiodo. —— *V.* eiusdem: Le delizie dei Dotti e degli Eruditi. Art. I. uo. II. p. 10 sqq.

C. *Lehmann:* De Hesiodi carminibus perditis. P. I. Diss. inaug. Berol., typis Trowitzschii et filii. 1828, 8. —— 75 pp.

Pierre Ch. *Levesque:* Mémoire sur Hesiode. —— In Mém. de l'Instit. Nat. des Sc. et Arts. Sc. Mor. et Polit. T. II. Mem. p. 1 sqq.

(*Mitscherlich:*) Observationes in Hesiodi Opera et Dies. Götting., 1824, f. — Efficiunt acad. progr.

— —: De nonnullis Hesiodi locis. — In *Seebodii* Archiv. 1829. no. 25.

Iac. *Morelli*: Notitia codicum Mss. Venetorum Hesiodi, in qua Trincavellianae editionis fontes ostenduntur. — V. *F. A. Wolfii* Litterar. Analekten. T. II. p. 263—289.

G. W. *Müller*: Scriptio I. de variis rebus grammaticis. — Scriptio II. de variis rebus grammaticis maxime ex Hesiodi Opp. et DD. *Progrr.* Witteb., impr. Rübener. 1822. 1823, 8. — 48 et 68 pp.

Munter: De Hesiodo. Gotting., 1753, 4.

C. F. *Munthe*: Observationes in Hesiodi ἔργα. Partt. II. Havn., 1757—1760, 8.

A. F. *Naeke*: Tzetzae locus ad Hesiodum (Scut. Herc. 387) restituitur. — In Jahrbuch der Preuss. Rhein-Univ. zu Bonn. Vol. I. fasc. IV. p. 390 sqq. *V.* Callimachus III.

H. Gabr. *Porthan*: Dissertatio sistens cogitationes quasdam de Pandora Hesiodea. Alesae, 1795, 4. — 24 pp.

I. *Posselii* Tabulae inventionis et dispositionis in Hesiodi opera et dies. Lips., 1603. 1615, 8. — Saepe recusae sunt.

Steph. *Riccii* Commentarius in Hesiodum. Lips., 1580. 1611, 8.

G. H. *Richtsteig*: De nostrae aetatis indole *etc.* Accedit excursus de aratro Hesiodeo et Virgiliano. Vratislav., 1821, 8. — Cum figg. 12 *Gr.*

Dav. *Ruhnken*: De Hesiodo, ex eiusdem epistola critica I. — In eiusdem Opusculis varii argumenti. Edit. alt. (LB., 1823, 8) p. 677 sqq.

— —: De Hesiodi Fragmentis, ex eadem epistola. — *Ib.* p. 579 sqq.

I. Conr. *Schaubach*: Progr. ad Hesiodi Opera et Dies I. 381—385. Meining., 1794, 4.

F. *Schlichtegroll*: Ueber den Schild des Hercules nach dem Hesiodus. Ein antiquarischer Versuch. Gotha, Ettinger. 1788, 8. — 148 pp. 10 *Gr.* Laudabilis disquisitio. Conf. gravem censuram in Neue Bibl. d. schön. Wissensch. Vol. XXVIII. P. II. p. 273—285, ubi censor versus 267—269, 151—153, 296—300 spurios, et versus 258—263 interpolatos esse iudicat.

(G. *Schubarth*:) Variae lectiones in Hesiodi Opera et Dies. — In *Villoisoni* Epistolis Vinariens. (1782, 8) p. 60—62.

Fr. *Sevin*: Coniectures sur quelques endroits de divers auteurs grecs (*Hesiod. Theog.* 328). — In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. V. Hist. p. 153 sqq., ed. 8. T. III. Hist. p. 226 sqq., et in *Gottschedii* versione memorabilium germ. T. III. p. 286 sqq. et T. XI. p. 48 sqq.

— —: Correction sur un endroit d'Hesiode. — *Ib.* T. III. Hist. p. 130 sqq., ed. 8. T. II. Hist. p. 260 sqq., et in *Gottschedii* vers. T. II. p. 159 sqq. XI. p. 29 sqq.

F. K. L. *Sickler*: Kadmus *etc.* Abthl. I. Erklärung der Theogonie des Hesiodus. Hildburgh., Kesselring. 1818, 4. — 1 *Th.*

F. *Thiersch*: Ueber die Gedichte des Hesiodus, ihren Ursprung und Zusammenhang mit denen des Homer. München, 1813, 4. — Cf. Acta Philol. Monac. T. III. fasc. III. p. 389 sqq.

A. *Twesteni* Commentatio critica de Hesiodi carmine, quod inscribitur Opera et Dies, scripta ad impetrandos ab ampliss. ordine philos. Kiliensi summos in philosophia honores Kil., 1815, 8. — 74 pp. 12 *Gr.* Ex scriptoris sententia carmen constat duabus partibus epicis, quae fabulam de Prometheo v. 42—105, fabulamque de vitae humanae et fortunae corruptela v. 108—203 continent; deinde tribus partibus didacticis, quae cum illis prorsus non cohaerent, et quarum prima v. 10—41, 202—326 est paraenesis ad iustitiam diligentiamque exercendam, in seconda vero v. 383—693 de vitae subsidiis, agricultura et navigatione, atque in tertia v. 724—828 de bonis et malis diebus agitur. Duo alia carmina sunt v. 327—382, 694—723 et 724—764. Reliqua aut ab aliena manu aliqua aut ab rhapsodis inserta sunt. Conf. ephem. litt. Ienens. 1815. no. 219. p. 404 sqq.

Ed. *Platner*: Notiones iuris et iustitiae ex Homeri et Hesiodi carminibus explicitae. Marburgi, sumt. Kriegeri. 1819, 8. — XVI, 158 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* De Hesiodo a pag. 145—158 agitur.

L. *Wachler*: Ueber Hesiodus Vorstellungen von den Göttern der Welt, den Menschen und den menschlichen Pflichten. Rinteln, 1789, 4.

— —: Anmerkungen und Wortregister zu Hesiods moralischen und ökonomischen Vorschriften. Lemgo, Meyer. 1792, 8. — 12 *Gr.*

Olai *Wormii* Quaestionum Hesiodearum libri IV. Havn., 1616, 4.

I. I. *Zimmermanni* dissertatio de religione Hesiodi. — In Museo Helvet. T. VII. p. 359 sqq.

HESYCHIUS Milesius.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 542 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 201 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Integrum opus.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, f. HESYCHII Dictionarium locupletissimum ea fide ac diligentia excusum, ut hoc uno ad veterum autorum fere omnium ac poetarum in primis lectionem iusti commentarii vice uti quivis possit, et plane nihil sit, quod ad rectam interpretationem desiderari hic queat. —— 1 *f.*, et 776 pp. Titulus novus editionis Haganensis, itaque typis recusa sunt immutate *f.* 1 et 8, et *f.* ult. omissum est.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1514, f. *'ΗΣΥΧΙΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.* || HESYCHII DICTIONARIVM. *Infra Aldi insigne typ. iuxta:* ALDVS || M. R. *Haec f.* 1 *a.* *In fine f.* 195 *a:* a b c d e f g h i k || l m n o p q r ſ t u || x y z A B. || — Quaterniones omnes || praeter ultimum ternionem. || — Venetiis in Aedibus Aldi || & Andreae Soceri Mense || Augusto. M.D.XIIII. *In pag. versa f. ultimi insigne Aldi typ., idem quod in titulo est.* —— 196 non num. *ff.* Editio princeps, facta a codice msto unico, qui Venetiis bibl. St. Marci adservatur. Sed Musurus editor textum temere interpolavit, et editio ipsa vitiis typographicis laborat. Alius secuii XII. codex mstus in bibl. Florent. Medicea adservatus fuisse dicitur in Allgem. litter. Anzeig. 1796. p. 292 sq. Bibl. acad. Lips.

1520, f. *ΗΣΥΧΙΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.* HESYCHII DICTIONARIUM. *In calce:* Florentiae per heredes Philippi Iuntae. Anno Domini. M.D.XX. quinto Idus Augusti, Leone X. Pont. Max. —— 155 num. *ff.*, et 1 *f.* cum lilia, insigne Iuntarum typ. Haec Aldinae editionis repetitionem, quae negligenter facta est, ut viderem mihi non contigit.

1521, f. *ΗΣΥΧΙΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.* HESYCHII DICTIONARIVM. *In fine f. ult.:* Hagenoae, in aedibus Thomae Anshelmi Badensis. Anno Salutis M.D.XXI. Mense Decembri. —— 1 *f.*, et 776 pp., et 1 *f.* cum insigne typ. Aldinae editionis emendata repetitio.

1668, 4. *ΗΣΥΧΙΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.* Cum Variis Doctorum virorum Notis vel editis antehac vel ineditis, Julii Scaligeri, Salmasii, Palmerii, Guieti, Sopingii, Coccejii, Gronovii, Tanaq. Fabri, &c. Accurante Cornelio Schrevelio. Accessit Ioh. Pricaei Index Auctorum, qui ab Hesychio laudantur. Lugd. Batav. et Roterod. Ex Officina Hackiana. Ao. 1668. —— 5 *ff.* praefixa, 1003 pp. Est Aldinae editionis repetitio. Bibl. acad. et sen. Lips.

1746 — 1766, f. *'ΗΣΥΧΙΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.* HESYCHII LEXICON, cum Notis doctorum Virorum integris, vel editis antehac, nunc auctis et emendatis, Hadr. Iunii, Henr. Stephani, Ios. Scaligeri, Claud. Salmasii, Iac. Palmerii, Franc. Guieti, Godefr. Sopingii, Ioh. Tungeri, Ioh. Coccejii, Ioh. Fred. Gronovii, Ioh. Casp. Suiceri, Tanaqv. Fabri, Corn. Schrevelii, Ed. Bernardi, etc. vel ineditis, Henr. Valesii, Dan. Heinsii, Phil. Iac. Maussaci, Tho. Brunonis, Is. Vossii, Ioh. Viti Pergeri, Tho. Munckeri, Marci Meibomii, Ioh. Verrorii etc. in primis Ludolphi Kusteri, Tiber. Hemsterhusii, Ioh. Chr. Biel, etc. praeter Selectas Ioh. Iensii, Dan. Wilh. Trilleri, Geo. d'Arnaud, Frid. Lud. Abresch, etc. Ex Autographis partim recensuit, partim nunc primum edidit, suasque Animadversiones perpetuas adiecit Ioh. Alberti, cum Eiusdem Prolegomenis et adparatu Hesychiano. Lugd. Bat., ap. Sam. Luchtmans. *Tomi II.* —— Omnium praestantissima editio. Sed dolendum est, Albertium in usum suum convertere non potuisse Ricardi Bentleii Schedas relictas, quae magni aestimandae esse dicuntur. Ceterum Albertius, morte abreptus, editionem absolvere non potuit, quod Ruhnkenius fecit.

Bb) *Delectus.*

1785, 8. Glossae sacrae HESYCHII, graece. Ex universo illius opere in usum interpretationis libr. sacr. excerpsit, emendavit, notisque illustravit Io. Chr. Gottl. Ernesti. Accesserunt praeter dissertationem de glossis sacris Hesych. glossae gr. in psalmos ex catal. mstorum bibl. taurinens. denuo editae. Lips., apud Weidmanni hered. et Reichium. MDCCLXXXV. —— XXXII, 306 pp. et 11 *ff.* 1 *Th.* 12 *Gr.*

1792, 8. Hesychii Lexicon ex codice ms. bibliothecae D. Marci restitutum et ab omnibus Musuri correctionibus repurgatum sive supplementa ad editionem Hesychii Albertinam. Auctore N. Schow. Lips., in officina Weidmannia. MDCCXCII.

—— XX, 803 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.*, cb. scr. 3 *Th.* 12 *Gr.* Illos locus Schow e codice msto exhibet, quos Marcus Musurus mutarit, utrumque e regione posuit.

II. *Illustrantia Hesychium scripta.*

( ) Animadversiones ad Hesychium. —— In Miscellaneis Observationibus. Vol. II. T. I. p. 14 sqq. Vol. III. T. III. p. 325 sqq.

F. L. *Abresch*: Animadversiones ad Hesychii quaedam loca. —— In Miscellaneis Observat. Vol. V. T. I. p. 81 sqq. T. III. p. 79 sqq. Vol. VI. T. I. p. 269 sqq. T. II. p. 397 sqq. Vol. VII. T. II. p. 293 sqq. Vol. X. T. I. p. 1 sqq. 55 sqq., et in Miscellaneis Observatt. noris. T. I. p. 63 sqq.

I. *Alberti* Observationum criticarum in Hesychium Specimen. —— In Bibl. Bremensi, Class. VIII. fasc. I. p. 149 sqq.

—— ——: Periculum criticum. In quo loca quaedam cum Veteris ac Novi Foederis, Tum Hesychii & Aliorum, illustrantur, vindicantur, emendantur. Lugduni Bat., Apud Joh. Arn. Laugerak, MDCCXXVII. 8. —— 15 *ff.*, 106 pp. et 3 *ff.*, quae indicem capitom et catalogum librarii continent.

—— ——: Miscellanea critica in glossas nomicas, Suidam et Hesychium. —— *V.* eius Glossarium Graecum in Sacros Novi Foederis libros. (Lugd. Bat., Apud Sam. Luchtmans. 1735, 8) p. 295—321.

Georgii *d'Arnaud* Lectionum liber ad Hesychium. —— *V.* eiusdem Lectionum graec. libros II. (Hagae Comit., 1730, 8) p. 1—134.

Gratiani *de S. Bavone* Observatio in Hesychium. —— In Miscellaneis Observatt. Vol. I. T. III. p. 421—425. Vol. III. T. III. p. 445—452. Vol. IV. T. I. p. 91—102. T. III. p. 457 sqq.

E. H. *Barker*: Hesychius vindicated. —— In Diario class. no. XL p. 190. LXVIII. p. 249 sqq.

—— ——: Epistola ad G. H. Schaeferum de quibusdam Hesychii et Etymologici M. Glossis. —— *Ib.* no XXIV. p. 393—410.

Rich. *Bentleius*: Emendatur Hesychius. —— In eiusdem Epistola ad I. Millium, praefixa Ioannis Malalae Historiae Chronicae. Oxon., 1691, 8.

I. Ch. *Biel*: Specimen Hesychii Sacri. 17..? —— Ernesti in praefat. ad glossas Hesychii sacras p. VIII. dicit, scriptionem hanc, octo paginas continentem, ut videret sibi nunquam contigisse; etiam mihi non contigit.

Lamb. *Bos*: Animadversiones ad Hesychium. —— *V.* eius Animadversiones in Scriptores graecos. (Franek., 1715, 8) p. 123—138.

Pet. Pauli *Dobree* Notae in Hesychium. —— *V.* eius Adversaria. (Cantabr., 1831, 8) p. 580 sqq.

I. A. *Ernesti*: De Glossariorum graecorum vera indole et recto usu in interpretatione disputatiuncula. Lips. 1742, 4. —— Rep. in eiusdem Opusculis varii argumenti. (Lips., 1794, 8) p. 61—93, et Tomo VI. Temp. Helvet. et in Alberti editione Hesychii T. I.

I. Ch. Gli. *Ernesti*: De glossis sacris Hesychii dissertatiuncula. Lips., 1782, 4. —— 26 pp. Rep. in eiusdem epitome Hesychii glossarum sac. p. XVIII sqq.

Gf. *Faehse*: Observationes criticae in Hesychii lexicon. —— Cum eiusdem observationibus critt. in Plutarchi opera. (Lips., 1820, 8) p. 43 sq.

Isebr. Eil. *Harkenroth*ii Sicilimentorum ex Hesychii glossis Manipulus primus. —— In Miscellaneis observatt. Vol. X. T. II. p. 311 sqq. T. III. p. 321—335.

I. *Iensii* Lucubrationes Hesychianae. Observata de stylo Homeri. Vetera epigrammata graeca anecdotis prodeuntia. Roterod., Typis Iani Dan. Beman. 1742, 8 mai. —— Conf. Nova Acta Eruditor. 1745. m. Iao. p. 16 sqq.

Ménage: Corrections d'Hesyche. —— In eiusdem Observations sur Malherbe. (1666) p. 396.

I. Viti *Pergeri*, Q. Septim. Flor. *Christiani*, Casp. *Barlaei*, et Ed. *Bernardi* Notae et Emendationes in Hesychii Lexicon ineditae. —— In *I. Chph. Wolfii* Anecdotis. T. IV. p. 172.

C. Ferd. *Ranke*: De lexici Hesychiani vera origine et genuina forma commentatio. Lips. et Quedlinb., sumptibus librariae Bekerianae. 1831, 8. —— 145 pp. In hac scriptione p. 1—7 de historia Lexicographorum critica neglecta agitur; cap. I. p. 8—21 criticorum de lexico Hesychiano opiniones potissimae recensentur; cap. II. p. 22—28 Hesychii ad Eulogium epistola, graece cum notis criticis; cap. III. p. 29—33 iudicium de epistolae scripture ex eius scribendi genere adumbratum exhibetur. Cap. IV. de Diogeniano lexicographo agitur, et quidem §. 1. p. 34—50 disputatur de eo, quod Diogeniani lexicon insit in Hesychiano; §. 2. p. 51—67 de Diogeniani nomine, aetate et scriptis; §. 3. p. 67—71 de Diogeniani lexico. Cap. V. §. 1. p. 72—79 disputat Ranke

de Pamphili glossis a Diogeniano excerptis, et §. 2—4. p. 103—119 de Athenaei fontibus: et quomodo iis usus sit; §. 5. p. 120 — 127 revertens ad Pamphilum agit de iis grammaticis regulis, quae in Scholiasta Ven. quidem Homeri et Etymologico M., sed non in Hesychii lexico commemorantur, §. 6. p. 128—131 de Diogeniani epitome, et Scholiast. ad Hom. Iliad. r. v. 576 explicat. §. 7. p. 131—133 exponitur causa, ex qua Photius et Hesychius Pamphilum non commemorent. §. 8. p. 133 — 136 Diogenianum Apollonii lexico Homerico et Didymi lexico usum esse probatur. Cap. VI. p. 137—142 de Hesychio lexicographo lexicique eius hodierna forma disputat Ranke. P. 143—145 addenda et 1 pag. corrigenda exhibentur.

Dav. *Ruhnkenii* Praefatio ex Editione Hesychii Albertini Vol. II. —— Rep. in eiusdem Opusculis varii argomenti. edit. alt. (LB., 1823, 8) p. 186 sqq.

——: Disputatio de festis Dionysiorum apud Atticos (ex Auctario emendationum ad Hesychium). —— *Ib.* p. 220 sqq.

I. F. *Schleusner*: —— *V.* Suidas.

Nic. *Schow*: Epistolae criticae, quarum una scripta est ad Ch. Glo. Heynium; altera ad Th. Ch. Tychsenium. Rom., 1790, 4. —— In priore epistola Schow descripsit codicem mstum lexici Hesychiani atque mutationes et interpolationes Musuri; deinde p. 13—29 specimina ex littera A, et p. 30—47 partem litterae K secundum codicis lectionem et editionis Albertinae dedit.

I. Sal. *Semleri* notitia splendidissimae lexici Hesychiani editionis, quae inter Batavos prodire coepit, et specimen animadversionum. Hal., 1749, 8.

I. *Taylor*: Indicantur duo fontes mendarum, quibus scatet Glossarium Hesychianum, et emendatur multis locis. —— *V.* eius Lectiones Lysiacas, praefixas eiusdem editioni Lysiae.

I. *Toup*: Emendationes in Hesychium. —— *V.* eius Emendationes in Suidam.

D. W. *Triller*: Hesychianarum emendationum Spec. novum. Francof., 1742, 8.

L. Casp. *Valckenaer*: Glossae sacrae ex Hesychio. Commentationes III. Franeq., 1737, 4. —— Rep. in eiusdem Opusculis philol., crit., oratoriis. (Lips., G. Fleischer. 1808, 8) T. I. p. 173—202.

——: Observationes ad aliquot Hesychii λέξεις Ὁμηρικάς. —— In Miscellaneis Observatt. T. VIII. P. I. p. 148 sqq., et rep. in eiusdem Opusculis philol., crit. oratoriis. T. I. p. 203—234.

de Villoison: Collatio Editionis Aldinae Hesychii cum apographo Bardelloniani codicis, ex quo ea editio derivata est. —— *V.* eius Anecdota. T. II. p. 256 sqq. De mutationibus et interpolationibus Musuri agit de Villoison.

S. *Wyngaarden*: Emendationes Hesychii. —— *V.* eius Observationes criticae, in Actis Soc. Litt. Rheno-Traiect. T. I.

HESYCHIUS Milesius s. Illustris.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 240 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 544 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1613, 8. HESYCHII Milesii Viri Illustris, Opuscula, partim hactenus non edita. Ioannes Meursius Graece ac Latine simul primus vulgavit, cum Notis. His adjecta Bessarionis Epistola Graecobarbara. LB., Ex officina Godefridi Basson cIↄ.Iↄ.c.xIII. —— 4 *ff.* praefixa, 64 et 295 pp. Meursius. —— Quae in hac editione continentur, sont: Hesychij Milesij (!) v. Illustris, de Viris doctrina claris, Liber. Ejusdem De Rebus patrijs Constantinopoleos Bessarionis Epistola Graecobarbara. Hadr. Iunij ad priorem Hesychij librum Castigationes. Henrici Stephani ad eundem Annotationes. Ioannis Meursij ad omnia & singula Notae. Fragmentum de rebus patriis Constantinopol. primus sub nomine Hesychii integriusque e codice msto Palatino publicavit. Rep. sunt omnia in Meursii Operibus (Flor.) T. VII. p. 201 sqq. Ab omnibus litteratis titulus non satis adcurate indicatus est.

1820, 8. Hesychii Milesii Opuscula duo quae supersunt I. de hominibus doctrina et eruditione claris. II. de originibus urbis Constantinopoleos, et Cardinalis Bessarionis Epistola de educandis filiis Ioannis Palaeologi lingua graeca vulgari scripta. Graece et Latine. Recognovit, notis Hadr. Iunii, Henr. Stephani, Ioa. Meursii, Pet. Lambecii, Gisb. Cuperi, Frid. Iac. Bastii aliorumque et suis illustravit Io. Conr. Orellius. Accedunt *Anonymi* scriptoris Latini Topographia urbis Constantinopolitanae cum notis Guidon. Pancirolli et Christ. Gottl. Heynii Pars Commentationum de Antiquitatibus Byzantinis quae ad Hesychium illustrandum pertinet, cum indicibus necessariis. Lips., in libr. Weidmann. ——

VIII, 393 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.* Quae usque ad Orelli tempus de Hesychii scriptis prolata sunt ad ea vel illustranda vel emendanda, etiam Fabricii notitiam litterariam de Hesychio editor recepit. Textus graecus multis locis emendatus est. Indices additi quatuor usum libri facilem reddunt.

Bb) *Singula opera.*

1) De viris doctrina claris.

1572, 8. Ἡσυχίου Μιλησίου Ἰλλουστρίου, περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν. (*Graece*) Ex bibliotheca Io. Sambuci. Antverp., I. Plantin. 1572. *Versio lat. singulari tit.:* Hesychii Milesii, Illustrii cognomento, de his qui eruditionis fama claruere liber, Hadriano Iunio interprete. Antverp., I. Plantin. 1572. *Tomi II* in *I vol.* —— Iunius versioni annotationes et castigationes adiecit.

1593, — 1615, — 1616, 8. Hesychii Ill. de Philosophis et de aliis Scriptoribus. Graece et Latine. —— Cum Diogene Laertio. V. *ib.* I. Aa).

2) De originibus CPoleos.

1596, — 1697, 8. De originibus et rebus patriis Constantinopoleos Fragmentum. Graece et Latine. —— Cum Codino. V. *ib.* I. Primus quidem Genrgius Douza hoc fragmentum edidit, sed sub Codini nomine. Meursius verom auctoris nomen primus iuvenit, ut supra adnotavi.

1648, f. — graece et latine. —— In Eclogis historiae de rebus Byzantin. Paris., e typ. Regia. Est volumen I. collectionis Byzantinorum Paris. Expressum est fragmentum ex Meursii editione.

1729, f. —— *Ib.* Venet., e typ. Iauarina. Ex praecedente editione expressum est fragmentum.

II. *Illustrantia Hesychium scripta.*

( ) Coniectura de Hesychio Milesio. —— In Diario class. no. XVIII. p. 585 — 587.

F. J. *Bast:* Variae lectiones in Hesychii Illustris librum de condenda Cstantinopoli, ex codice unico Palat. enotatae. —— In eiusdem Epistola critica. *V.* supra Antoninus Liberalis. II. Lectiones et ipsas Orelli in suam editionem recepit.

Iust. Ch. *Thorschmidii* Dissertatio de Hesychio, Illustri, christiano. Witteb., 1716, 4. —— Rep. est in prolegomenis Alberti ad Hesychii Alex. lexicon. Vol. I., et in Orelli editione Hesychii Milesii.

HESYCHIUS Presbyter.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 243 sqq. IX. p. 24 sq. XIII. p. 753.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1563, 8. Ἡσυχίου Πρεσβυτέρου τὰ εὑρισκόμενα. Hesychii Presbyteri opera quae extant. Graece. —— Cum Marco Eremita. Paris., ap. Gu. Morelium.

Bb) *Opera singula.*

1) Sermones.

Plures.

1a) De laudibus Mariae.

1565, 8. Hesychii sermones II. de laudibus Mariae. Graece et Latine, Pico interprete. —— Cum Epiphanio. V. *ib.* I. Bb) 6).

1624, f. —— In Auctario Bibl. PP. T. II. p. 417 sqq.

2b) De resurrectione.

1648, f. Hesychii sermones de resurrectione Iesu Christi, et qua hora crucifixus est Dominus. Graece cum versione Latina et notis Franc. Combefisii. —— In eiusdem Bibliothecae PP. Auctario novo. T. I. p. 743 sqq.

2) Quaestiones.

1686, 4. Hesychii Collectio quaestionum, excerpta ex eiusdem evangelica consonantia, Graece, cum versione Latina, et notis Io. Bapt. Cotelerii. —— In eiusdem Monumentis Eccles. Graec. T. III. p. 1—53.

3) Sententiae.

1624, f. Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἀντιῤῥητικὰ καὶ Εὐχτικὰ, sive Sententiarum Centuriae II, ad Theodolum de Temperantia & Virtute. Graece et Latine. —— In Auctario Bibl. PP. (Paris.) T. I. p. 985 sqq.

4) Capita.

1602, 4. Ἡσυχίου στίχηρον sive Kεφάλαια in XII Prophetas Minores & Esaiam. Graece. —— Cum Adriani

Isagoge. Etiam in Criticis Sacris, edit. Francof. T. VI., et edit. Amst. T VIII. p. 26 sqq. Extat etiam sub titulo: sermo de temperantia et ratione reluctandi et precandi.

II. *Editiones versionum.*

Aa) *Opera omnia.*

1563, 8. Hesychii Presbyteri opera, Latine, Ioanne Piso interprete. —— Cum Marco Eremita. Lutet., excudebat Audoëno Fed. Morellus.

1677, f. Isychii sine Hesychii, Presbyteri Hierosolymitani, Opera, Latine. —— In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. XII. p. 52 — 205.

Bb) *Plura opera.*

1618, f. Hesychii sine Isichii Episcopi Hierosolymitani in Leviticum libri VII, sermones II de B. Virgine, sermo de S. Iacobo fratre Domini, sermo de temperantia et ratione reluctandi et precandi, Latine. —— In Bibl. PP. (Colon. Agripp.) T. VII. p. 1 sqq. Homilia utraque de S. Maria Deipara etiam latine extat in Bibl. PP. Paris. a. 1575.

Cc) *Opera singula.*

1) In Leviticum.

1527, f. Isychii Presbyteri Hierosolymorum, in Leviticum Libri Septem. Inuenies, optime Lector, interpretationem istam Isychii sic temperatam, ut quum uulgatae aeditioni Hieronymianae omnia conueniant, itentidem tamen LXX. testimoniis utatur, ut tralationes utraeque inter se commixtae planius faciant, quod alterutra consequi nullo pacto poterat. Fruere ergo hoc nostro munere recens à situ eruto & Vale. *Infra insigne typ. infraque: Cum gratia et privilegio Caesareo. Haec f. 1 a. In fine:* Basileae apud Andr. Cratandrum, Mense Martio Anno M.D.XXVII.

1581, 8. — Paris.

2) Oratio.

1589, f. Hesychii Presbyteri Hier. de Sancta Maria Deipara Homilia, Piso interprete. —— In Bibl. PP. T. II. p. 40 sqq. Haec oratio in supra commemorata editione Bibl. PP. Colon. prior est.

Dd) *Excerpta.*

1528, 4. Ex scriptis Isichii, de genuino eucharistiae negotii intellectu & usu. Edidit Hiob Gast. —— In eiusdem Libello ex scriptis vetustissimorum orthodoxorum Patrum. Hagauoae, Io. Secerius.

HIEROCLES.

1537, 4. Hieroclis Veterinariae Medicinae fragmenta CVII. Graece. —— In: Veterinariae Medicinae libris II. Basil., Voalder. De Hierocle v. Needhami prolegom. ad Geopon. p. LIX sq. I. Ruellii versio latina eiusdem collectionis, ubi etiam Hieroclis fragmenta latine leguntur, prodiit *Paris.*, *Colinaeus.* 1530, *f* Italice haec collectio prodiit *Venetiae* 1548, 8.

HIEROCLES Alexandrinus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 466 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 791 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1654 — 1655, 8. *ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΩΝ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ ΕΠΗ ΤΑ ΧΡΥΣΑ.* HIEROCLIS Philosophi Commentarius in Aurea Pythagoreorum Carmina. IOAN. CURTERIO Interprete. Londini, ex officina Rogeri Danielis, apud Ioann. Williams sub signo Coronae, in Coemeterio D. Pauli. MDCLIV. — HIEROCLES de Providentia et Fato: una cum Fragmentis eiusdem; et Lilii Gyraldi Interpretatione Symbolorum Pythagorae; Notisque Merici Casauboni ad Commentarium Hieroclis in Aurea Carmina. (*Cum Joan. Pearsonii Prolegom. de editione, auctore et opere.*) Londini, ex officina Rogeri Danielis, apud Ioann. Williams sub signo Coronae, in Coemeterio D. Pauli. MDCLV. *Voll. II.* —— 17 *ff.* praefixa, 433 pp. et 1 *f.* errata contin.; 32 *ff.* et 271 sqq. Insunt in vol. I., praeter in titulo indicata opera, Pythagorae carmina aurea, eiusdem fragmenta quaedam metrica, item epistula et symbola, atque Hieroclis vita; in eiusdem commentarium Th. Marcilii adnotationes, Sylburgii notae, atque Hieroclis facetiae notis illustratae. Rep. 1673.

1673 (*non* 1675), 8. — London. Printed by J. R. for J. Williams in Cross-keys Court in Little Britain, and are to be

sold by Henry Dickinson of Cambridge Bookseller 1673. *Voll. II.* —— 32 *ff.* 271 pp.; 16 *ff.* 215 pp. et 4 *ff.* 4 *sh.* Haec est secunda editio, sed minus correcta.

1709, 8. HIEROCLIS Philosophi Alexandrini Commentarius in Aurea Carmina, de Providentia et Fato, quae supersunt, et reliqua Fragmenta, Graece et Latine. Graeca cum MSS collata castigavit, Versionem recensuit, Notas et Indicem adjecit Pet. Needham, S. T. B. Coll. D. Ioannis Cantabr Socios. Cantabrigiae: Typis Academicis, impensis A. et I. Churchill, Bibliopolarum Londinensium. MDCCIX. —— 16 *ff.*, 407 pp. et 10 *ff.* 4 *sh.* In ch. m. exemplar quoddam vendebatur 2 *L.* 16 *sh.*, alia etiam minoris pretii. Omnium locupletissima editio; sed in textu Needham molta temere mutavit. Editioni adiungenda est I. Ch. Wolfii dissertatio, infra III. laudata.

Bb) *Plura opera.*

1673, 12. Aurea PYTHAGOREORUM Carmina et in ea HIEROCLIS Philosophi Commentarius. Graece Latine Ioan. Curterio interprete. Cantabrigiae apud Henr. Dickinson. CIƆIƆCLXXIII. *Insunt etiam pag.* 395 — 413: *ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΑΣΤΕΙΑ.* HIEROCLIS Philosophi Facetiae; de priscorum studiosorum dictis et factis ridiculis, una cum aliquibus in easdem Annotationibus. Londini, ex officina Iohannis Redmayne. MDCLXXIII.

Cc) *Singula opera.*

1) Commentarius.

aa) *Integer.*

1583, 12. HIEOROCLIS Philosophi Commentarius in aurea Pythagoreorum carmina graece et latine Ioan. Curterio interprete, ex Bibliotheca D. Francisci Rupifucaldij Randani, Trenorchij Abbatis. Parisijs apud Nicolaum Nivellium. —— Sic editio in Collectione in unum corpus omnium librorum, qui in nundinis Francof. ab a. 1564 usque ad nundinas Autumnales a. 1592 venales extiterunt, indicatur. (Francof. 1592, 4) p. 480.

1742, 8 mai. HIEROCLIS, Philosophi Alexandrini, in Aurea Carmina Commentarios. Graece et Latine. Graeca accuratius nunc recognita, et ad MSS. Codicum fidem exacta, plurimisque in locis è Gudiana Medicaei Codicis collatione emendata, Una cum Notis subjunctis (*C. Ashtoni*). Edidit R(*ich.*) W(*arren*). S. T. P. Coll. Iesu Cant. nuper Socius. Londini, typis Iac. Bettenham, impensis Gul. Thurlbourn, Bibliopolae Cantabrigiensis, veneunt apud I. Nourse, P. Vaillant, I. Beecroft. —— 15, 319 pp. et 6 *ff.* Haec nitida editio magni habitam textus recognitionem continet, qua mutationes temere factae reiiciuntur. Etiam versio latina multis locis castigata magisque ad textum graecum accommodata est. Conf. Nova Acta Erudit. 1747. m. Febr. p. 66 sq. Bibl. acad. Lips.

bb) *Delectus.*

1824, 8. Des Hierocles Erklärung der fünf ersten Verse des Pythagorischen goldenen Gedichtes, nebst metrischer Uebersetzung, und dem Originaltext der pythagorischen goldenen Sprüche. *Progr.* Mannheim. —— 39 pp.

2) Facetiae.

aa) *Integrae.*

α) *Sine a. notitia.*

—, 8. Hieroclis facetiae de priscorum studiosorum dictis et factis ridiculis, nunc primum editae (*graece et latine*) cum notis et variis variorum auctorum characteribus et notationibus scholasticorum. Lubduni (i. *e.* Lopoduni). —— 12 *ff.* De huius editionis principis et rarissimae, quae a. 1605 prodiit, editore lis est; alii enim Goldastum, alii autem Marquardum Freherum fuisse putant. Ex Struvii in Actis litter. T. I. fasc. VI. p. 63 prolatis verbis: „*Hieroclis* facetiae cum notis prodierunt Lugduni 1605. Notae sunt Goldasti vel potius Marqu. Freheri, ut ipse mihi retulit" nihil certi elicere potest.

β) *Cum a. notitia.*

1605, 8. — graece et latine. Lips., apud Voegelinum.

1614, 8. — graece et latine. —— In *Alberti Molnari* Lusibus Poeticis. (Hannoviae.) p. 150 sqq.

1747, 8. — graece et germanice. —— In *Abrah. Kriegelii* Delectionibus graecis. Lips.

1750, — 1768, 8. HIEROCLIS philosophi apud Alexandrinos quondam celeberrimi *Ἀστεῖα* graece et latine. Nunc denuo ad editionem Cantabrigiensem recensuit I. Adam Schier. Lips., Sumtibus I. Georg. Loewii. —— LXI pp. 3 *Gr.*

1789, 16. Hierocles Schnurren, mit einem griechisch - deutschen Wortregister für Anfänger, und einer deutschen Uebersetzung. Leipz., Wienbrack. —— 54, 56 pp. 9 *Gr.* Versio germanica etiam separatim venditur pretio 3 *Gr.*

1768, 4. Hieroclis Facetiae, graece et latine, cum prolegomenis et Notis. —— In *Iac. de Rhoer* Observationibus philol. (Groningae.) p. 61—108.

1812, 8. Les Facéties d'Hiéroclès, en grec, avec une traduction française (*par Ad. Coray*). Paris. —— Sic editionem indicat Quérard in libro: La France littéraire T. IV. p. 106.

bb) *Delectus.*

1776, 8. Hieroclis facetiarum delectus, cum notis. —— In *F. Andr. Strothii Ἐκλογαὶ* sive Chrestomathia graeca. (Quedlinb., Biester.) p. 16—22. Chrestomathia repetita est a. 1780 et 1792.

1791, — 1797, 8. Delectus Hieroclis facetiarum. —— In *Dalzelii* Collectaneis graecis. Haec collectio saepe repetita est.

3) De providentia et fato.

1597, 8. Hieroclis philosophi Alexand. de prouidentia & fato, déque liberi arbitrii cum diuinâ gubernatione conuenientiâ, Commentarius, in Compendium redactus, & nunc primùm Graecè & Latinè editus; ex fide Graeci codicis vetusti, è bibliothecae Medicaeae penu eruti; interprete Fed. Morello. Lutetiae, apud Fed. Morellum. —— In tituli pagina versa exhibetur Fed. Morelli ad Iacobum Davy episcopum Ebruicensem epistola, quae tamen in nonnullis exemplaribus omissa est et loco eius positum Scutum Franciae his verbis: PIETATE ET IUSTITIA, de quo insigni lege Histor. Typogr. aliq. Parisiens. p. 118.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Commentarius.

1474, 4. *F.* 1 *a:* Ad Nicolaum Pontificem V. Aurispae In Hieroclem Praefatio. *Illa finita legitur:* HIEROCLIS PHILOSOPHI STOICI ET SANCTISSIMI IN AVREOS VERSUS PYTHAGORAE OPUSCULUM PRAESTANTISSIMUM ET RELIGIONI CHRISTIANAE CONSENTANEUM INCIPIT. *In fine f.* 91 *a:* Finis Laus Deo Amen. Duce Virtute et Comite Fortuna. *F.* 91 *b:* Hieroclis Philosophi Stoici Et Sanctissimi In Aureos Uersus Pythagorae Opusculum Praestantissimum Et Religioni Christianae Consentaneum Hic Feliciter Completum Est Ac Impressum. Anno Christi. M. CCCC. LXXIIII. Patavii. XV. kalendas Maias. Bartholomaeus De Val de Zoccho F. F. Telos. —— Char. rom. 91 *ff.* cum 24 lin., et *sign.* a—m, quae tamen ita in infima libri ora positae sunt, ut saepe a bibliopegis secatae sint; itaque Dibdin in Bibl. Spencer. T. II. p. 48 suspicatus est, eas libro iam typis descripto adiectas esse.

1475, 4 min. *Praecedit Epistola Ioh. Aurispae ad Nicolaum V. quae finitur f.* 2 *b F.* 3 *a:* Hieroclis Philosophi Stoici Et Sanctissimy In Aureos Versus Pithagorae Opusculum Praestantissimum Et Religioni Christianae Consentaneum Incipit. *In fine:* Hieroclis — opusculum hic feliciter completum est ac per ingeniosum virum Arnoldum Pannartz Rome impressum in dnmo clari ciuis Petri de Max. Anno incarnati Verbi. M. CCCC. LXXV. Die. XXI. Sept. sedente Sixto IIII. anno eius V. *Sequitur registrum foliorum.* —— 92 *ff.* Sine *sign.* *cust.* et num. *ff.*

1493, 4. *Praecedit Aurispae ad Nicolaum V. S. P. epistola, quae f.* 2 *a lin.* 13 *explicit. Continuo sequitur inscriptio:* HIEROCLIS PHILOSOPHI STOICI ET SANCTISSIMI IN AUREOS VERSUS PITHAGORAE OPUSCULUM PRAESTANTISSIMUM ET RELIGIONI CHRISTIANAE CONSENTANEUM INCIPIT. *In fine:* Hieroclis Philosophi et sanctis. in aureos versus Pytagore opusculum praestantiss. et religioni cristiane consentaneum hic feliciter completum est. Impressum Rome per Johannem Besiken et Sigismundum mayr. Anno M. CCCC. XCIII. die XIX. decembris. —— Char. rom. Sine *cust.* et num. *ff.*

1495, 4. Hieroclis Philosophi Stoici in aureos uersus Pythagorae opusculum, latine. Romae. —— De hac editione dubitator. Fortasse eadem est atque praecedens.

1511, 4. Hieroclis Stoici philosophi in aurea Pythagorae carmina Commentarius. Argentorati in Aed. Matth. Schüreri IX. Kal. Martii.

1543, 8. Hieroclis Philosophi liber, omnia ueteris Philosophiae humanarum

& Divinarū rerum inuoluta mysteria, & Pithagoricarū sententiarum reconditos sensus explicās etc. interprete Aurispa. Hunc D. N. Vdalr. Zasius ex cuius bibliotheca nobis est exēplaris copia facta, a multis mendis, quibus totus plenus erat, repurgatum. BASILEAE APVD HENRICHVM PETRVM. *In fine:* BASILEAE EXCVDEBAT HENRICHVS PETRVS MENSE AVGVSTO, ANNO M.D.XLIII. —— 6 *ff.* praefixa, titulum et praefatiunem contin., et 2 vac. *ff.*, 213 pp., et 1 *f.* quod in pag. versa insigne typ. habet.

1651, 12. — Lgd., Tornaesius.

2) De providentia et fato.

1593, 8. Hieroclis philosophi Alexand. de Providentia et Fato, déq' libri arbitrii cum divinâ gubernatione conuenientiā, commentarius, in compendium redactus; et nunc primum luce et Latinitate donatus; ex fide Graeci codicis decurtati, è bibliothecae Medicaeae penu eruti; Latine, interprete Fed. Morello. Lutetiae, apud Fed. Morellum.

B. germanicarum.

1) Commentarius.

1778, 8. Hierokles Auslegung der goldenen Verse des Pythagoras. Aus dem Griech. übersetzt von J. G. Schulthess. Zürich, Orell. —— 8 *Gr.*

2) Facetiae.

aa) *Omnes.*

1747, — 1789, 8. —— *V.* sopra I. 1).

1782, 8. Scherzreden aus dem Griechischen des Hierokles, von K. W. Ramler. Berlin, Mylius. —— 2 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1792, 8. Einige Schnurren des Hierokles, übersetzt. —— In Strothii Chrestomathie. Leipz.

C. gallicarum.

1) Commentarius.

1706, 8. Les commentaires d'Hierocles, traduits en français avec des remarques, par *M.* Dacier. —— Cum eiusdem versione gallica Pythagorae carminis. Paris, Rigaud.

2) Facetiae.

1812, 8. Facéties d'Hierocles, traduits avec des notes par M. de Chio. Paris, Eberhart. —— 2 *fr.* 50 *cent.* Nihil de hac versiooe refert Quérard in libro: La France littéraire T. IV. Notitiam inveni apud Schweigerum.

3) De fato et providentia.

1560, 8. Institution divine de Hiéroclès contre les Athéistes, trad. du grec en' latin par Aurispa et en françois par Rheginus. Lyon, Bonhomme.

D. italicarum.

1603, 4. Commento di Ierocle Filosofo sopra i versi di Pitagora, detti d'Oro, volgarmente tradotto da Dardi Bembo. Al Santissimo Padre & Sig. nostro Clemente VIII. Pont. Mass. Con licenza, & Privilegio. In Venetia, M.DC.III. appresso Andrea Muschio. —— In hac versione sunt: Commento d'Ierocle, i Dialoghi, intitolato Discorso di Timen da Loeri intorno all' anima del mondo, Dialoghi del giosto & della virto & da loi *(Dardi Bembo)* tradotti nella lingua volgare. Adiecti sunt etiam versus Pythagorici. Titulus motatus est a. 1604.

1604, 4. Commento *etc.* da Dardi Bembo, nel quale con singolar dottrina s'insegna ciò, che conviene essercitarsi dall' huomo Civile per viver Moralmente. Et per poter, ascendendo alla cognitione delle cose Celesti, far acquisto della somiglianza Divina. Aggiuntovi la Tavola delle cose in esso contenute. Al Santissimo Padre, & Signor Nostro Clemente VIII. Pont. Massimo. Con lizenza & privilegio. In Venetia M. DC. IIII. appresso Barezzo Barezzi Libraro alla Madonna. —— Eadem otque praecedens editio, duo tantom priores quaterniones denuo typis descripti sunt, ita ut tabula volumini praemissa sit, cum ante in libri calce extaret.

E. anglicarum.

1) Commentarius.

1657, 12 (*non* 8). HIEROCLES upon the Golden Verses of Pythagoras, teaching a virtuous and worthy Life, translated into English by John Hall, of Durham. Published after his Death by his Friend, John Davies, of Kidwelly. Lon-

don. —— 7 *sh.* 6 *d.* Praefixum est: An Account of John Hall and his Works, by John Davies.

1682, 8. The Commentaries of Hierocles upon the golden Verses of the Pythagoreans, translated from the Greek by John (T.?) Norris. Oxford. —— 3 *sh.*

1707, 8. Commentaires of Hierocles, translated into French; now done into english, by Nicholas Rowe. —— Cum Pythagorae versibus. Lond.

1756, 12. The Commentary of Hierocles upon the golden Verses of Pythagoras, translated from the Greek. Glasgow. —— 8 *sh.*

1797, 8. The Commentary of Hierocles upon the golden Verses of the Pythagoreans, translated, with Notes and Illustrations, by Wm. Rayner, A. B. Norwich. —— 4 *sh.* Versio anglica extat etiam in Stauleii History of Philosophy.

2) Facetiae.

1741, 8. The Pedants or Jests of Hierocles, translated into English. —— In The Gentleman's Magazine. 1741. m. Sept. p. 477—479. Versio Samueli Johnsou tribuitur; sed nihil de hac re constat.

3) Ethica fragmenta.

1822, 8. —— *V.* supra Archytas. II.

III. *Illustrantia Hieroclem scripta.*

Bpt. *Pearson*: Prolegomena in Hieroclem. —— In Diario class. no. XVII. p. 197—208.

Rich. *Robinson*: Index in Hieroclis commentarium. —— *V.* eius Indicem ad Longinum. *ib.* III.

H. *Valesii* Animadversiones in Hieroclem. —— *V.* eius Emendationum lib. I. p. 9 sqq. et p. 216 sqq.

I. Chph. *Wolfii* dissertatio epistolica, qua Hieroclis in aurea Pythagorae carmina commentarius nuper in Anglia editus, partim illustratur, partim emendatur, beneficio collationis cum codice Medicaeo institutae. Lips. (1710,) 8. —— Haec collatio codicis ad Needhami editionem a. 1709 pertinet. Codicem describit etiam Bandini in catalogo bibl. MSS. graec. bibl. Laurent. Vol. I. p. 444 sq., adde Vol. II. p. 175.

HIEROCLES Grammaticus.

1641, — 1704, f. Hieroclis Synecdemus sive Enumeratio provinciarum LXIV. et Urbium DCCCCXXXV, quae Constantino Imperatori subsunt. Graece et Latine. —— In Notitiis antiquis, Geographiae sacrae *Caroli a S. Paullo* subiectis Paris., 1641, et Amst., p. 18 sqq. Hic liber sine auctoris nomine legitur, et in fine mutilus est.

1697, f. Hieroclis Synecdemus, graece ab Luca Holstenio e cod. msto Vatic. descriptus, in fine suppletus ex alio codice msto Altempsiano, et latinitate donatus. —— In Adpendice ad Antiquitatem Ecclesiae illustratae *Eman. Schestrateni.* (Romae.) T. II. p. 621 sqq.

1711, f. — graece et latine. —— In *Anselmi Banduri* Imperio orientali. *Paris.* Textus expressus est ex praecedenti editione, et rep. 1729.

1729, f. —— *Ib.* (Venet., e typ. Javarina.) T. II.

1735, 4. — Graece, cum prolegomenis et commentario Wesselingii. —— Cum *Antonini* Itinerario. (Amst.) p. 621 sqq.

HIERONYMUS.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 375 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 295 sqq.

Aa) *Opera omnia.*

1772, 8. D. Hieronymi Duo Dialogi graeci, qui supersunt. Herum recensuit, et cum annotationibus brevibus Casp. Barthii, Ch. Daumii ac suis amplioribus novaque versione latina edidit J. Bened. Carpzov. Altenb., Richter. —— 18 *Gr.* De hac editione cunf. I. A. Ernestium in Bibl. noviss. theol. T. II. P. VI. p. 563—565.

Bb) *Opera singula.*

1) De Baptismo.

1598, 8. B. Hieronymi, Theologi Graeci incertae aetatis, minis e Graecis patribus disputatio ad institutionem Christianorum, seu dialogus de effectu Baptismi et notis Christiani, nunc primum Graecè & Latine editus, interprete Fed. Morello. Lutet., apud Fed. Morellum.

1680, 8. B. Hieronymi, unius e veteribus Graecis patribus, Disputatio ad institutionem Christianorum utilissima, olim Graece a Federico Morello cum ipsius Latina versione Luteliae edita,

nunc utraque lingua studio et opera Christ. Daumii in lucem reproducta. Cygneae, typis Sam. Ebelii.

1718, 4. — graece cum versione Latina Feder. Morelli ex Cod. MS. Hamburgensi emendatior. — V. *I. Alb. Fabricii* Bibl. Graec. T. VIII. p. 377 sqq.

1769, 4. D. Hieronymi *φιλοπονία*, dialogus de sensu interno christianismi et accepti baptismi. Graece latine. Post F. Morelli, Ch. Daumii et I. Alb. Fabricii editiones nova cum versione et annotationibus varii generis denuo recusus. (*Studio I. Bened. Carpzov.*) Helmst. — De hac editione conf. I. A. Ernestium in Nova Bibl. Theol. T. IX. P. I p. 189 sq.

2) De Trinitate.

1612, 8. D. Hieronymi, Theologi Graeci, dialogus de S. Trinitate, Graece, nunc primum editus, ex Bibliothecâ Friderici Lindenbrogii, cum versione Latina, Fed. Morelli. Lutetiae, apud Morellum.

1677, 8. D. Hieronymi, Theologi Graeci, dialogus de S. Trinitate; Gennadii Scholarii, dialogus de via salutis humanae; eiusdem confessio fidei, & oratio ad unum & trium personarum Deum; Graece & Latine. Accedit B. Martini, Episcopi Turonensis, professio fidei de Trinitate, Latine. Omnia ex editione & cum notis Christiani Daumii. Cygneae, typis Sam. Ebelii.

1718, 4. — graece cum versione latina Fed. Morelli. — In *I. Alb. Fabricii* Bibl Gr. T. VIII. p. 384—399.

1768, 4. D. Hieronymi Dialogus de Sancta Trinitate, graece latine, post Fed. Morelli, Ch. Daumii, et I. Alb. Fabricii editiones, cum adnotationibus Casp. Barthii, Ch. Daumii ac suis, denuo recensus, et praefatione novaque versione auctus a Ioh. Bened. Carpzov. Helmst. — Conf. de hac editione I. A. Ernestium in Nova Bibl. Theolog. T. IX. P. I. p. 90 sqq.

HIERONYMUS Cardiensis.

Fr. *Sévin*: Recherches sur la vie et sur les ouvrages de Jerôme de Cardie. — In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIII. p. 20 sqq.

HIEROPHILUS.

1827, 4. *Ἱεροφύλου περὶ τροφῶν κυκλος· ποίους δεῖ χρᾶσθαι ἑκάστῳ μηνὶ καὶ ποίοις ἀπέχεσθαι.* Graece cum versione gallica edidit I. Fr. Boissonade. — In Notices et Extraits des MSS. de la Bibl. du Roi T. XI. p. 192—273.

HIMERIUS Sophista.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 413 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 55 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnia quae supersunt.*

1790, 8. Himerii Sophistae, quae reperiri potuerunt, videlicet Eclogae (XXXVI) e Photii myriobiblo repetitae et declamationes (XXXIV) e codicibus Augustanis, Oxoniensibus et Vaticanis tantum non omnes nunc primum prolatae. Accurate recensuit, emendauit, latina versione et commentario perpetuo illustravit, denique dissertationem de vita Himerii praemisit Gli. Wernsdorfius. — 1 *Th.* 8 *Gr.* Gli. Wernsdorfius ipse hanc editionem, in qua omnia subsidia critica adhibuit, morte abreptus, in lucem emittere non potuit; quod deinde I. Ch. Wernsdorfius, frater eius, fecit. Ebert errat, si finita Wernsdorfii editionis notitia, adiecit „Zuerst bei *Polemonis declamatt.*" etc. Ibi enim Photii eclogae tantum extant.

Bb) *Plures declamationes.*

1720, f. Himeriae sophistae oratio nuptialis; Laudatio Atheniensium, qui in bello Persico occubuerunt; Oratio gratulatoria de Imperatoris adventu in urbem, Graece et Latine, cum Notis Ioh. Heur. Maii, Fil. — In Bibl. Uffenbachiana Msta. (Halae Hermund.) P. II. p. 590 sqq.

Cc) *Singulae declamationes.*

1) Panathenaicum.

1705, 4. Himerii Panathenaicum, sive oratio in Iulianum Imperatorem. Graece. — In Fabricii Bibl. Gr. T. IX. p. 426 sqq.

1719, 8. Himerii Panathenaicum, graece. Item epigrammata quaedam ex Anthologia inedita. Edente I. H. Maio. Giessae.

2) Laudatio Constantinopolis et Iuliani.

1784, 8. Himerii Sophistae oratio, qua laudes urbis Constantinopoleos et Iuliani Augusti celebrantur. E recensione

et cum commentario Gli. Wernsdorfii, edidit Gli. Chph. Harles. Erlang., Heyder. —— 12 *Gr.*

Dd) *Excerpta.*

1567, 4. Himerii Eclogae, graece primum editae, cum H. Stephani annolationibus. —— Cum Polemone. Excud. H. Stephanus. Hae eclogae sunt a Photio in Bibl. sua, cod. CCXLIII. servata, cuius etiam editiones *v.* infra.

1829, 8 mai. *Ἐκ λογου περι Ἀλεξανδρου.* Graece. —— In *Boissonadii* Anecdotis Graecis. T. I. p. 172 sqq.

II. *Illustrantia Himerium scripta.*

I. Mich. ***Heusinger:*** Himerii Sophistae oratio *εἰς βασιλειον* cum Augustano codice collata. —— *V.* eius Dissertationem de Scriptoribus Graecis et Latinis nondum ad veterum exemplariom fidem satis emendatis p. 48—51, insertam Actis Soc. Latin. Jenens. Vol. I.

F. ***Jacobs:*** —— *V.* Achilles Tatios. III.

Gli. ***Wernsdorf:*** De Himerii declamationibus et eclogis edendis. —— V. *Formeii* Nouvelle bibliothèqoe Germanique. T. IX. p. 220 et 398.

HIPPARCHUS Bithynius.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 94 sq.; *ed. n.* T. IV. p. 26 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera quae supersunt.*

1567, f. *Ἱππαρχου Βιθυνου των Ἀρατου και Ἐυδοξου φαινομενων ἐξηγησεων βιβλια γ'. — Του αυτου ἀστερισμοι. — Ἀχιλλεως Τατιου προλεγομενα εἰς τα Ἀρατου φαινομενα. — Ἀρατου βιος, και σχολια παλαιων τινων εἰς το αὐτου ποιημα.* Hipparchi Bithynii in Arati et Eudoxi Phaenomena libri III. — Eiusdem liber asterismorum. — Achillis Statii in Arati Phaenomena Prolegomena. — Arati vita, et fragmenta aliorum veterum in eius poema. (*Graece, edidit Pet. Victorius.*) Florentiae ap. heredes Bern. Juntae. MDLXVII.

Bb) *Opera singula.*

1630, — 1703, f. Hipparchi in Arati et Eudoxi phaenomena libri III. Graece et latine. —— In *Dionysii Petavii* Uranologio. (Paris., 1630) p. 171 sqq. A. 1703 *Amst.* repetiti sunt. Schweiger hic omnia Hipparchi qoae supersunt, haberi potat; hoc enim ex eius notitia apparet. Sed errat.

II. *Illustrantia Hipparchum scripta.*

H. Fynes ***Clinton:*** On Hipparchus. —— *V.* eius Fastus Hellenicos. (Oxon., 1830, 4) Vol. II. p. 532 sqq.

Pasc. Fr. Jos. ***Gosselin:*** Sur le système d'Hipparch. —— *V.* eius: Recherches sur la Géographie systematique et positive des Anciens. Vol. I. P. I. (1798, 4.)

Abr. Gth. ***Kästner:*** Ueber das Lob, welches Ptolemaeus dem Hipparch ertheilt. —— V. *Gf. A. Bürgeri* Akademie der schönen Rede-Künste, fortgesetzt durch eine Gesellschaft von Gelehrten. (Gött., 1794) P. IV.

V. A. ***Formaleoni:*** Sopra typarco. —— In eiusdem Dissertasione sopra i fonti degli Errori nell' anticha Geografia del Marnero, inserta in vol. II. p. 163 eiusdem: Storia filosofica e politica della navigazione degli Antichi nel mare nero. Venez. 1788—1789, 8. *Vol. II.*

Conr. ***Mannert:*** Ueber Hipparchus. —— *V.* eius Geographie der Griechen u. Römer. T. I.

I. B. P. ***Marcoz:*** Astronomie solaire d'Hipparque, soumise à une critique rigoureuse, et ensuite rendue à sa vérité primordiale. ***Alter tit.:*** Astronomie ancienne discutée et rétablie daus ses principaux points, pour assurer les déterminations de l'astronomie moderne. Paris, Debure. 1828, 8. —— LXII, 352 pp. Conf. Journal des Savans. 1828. m. Nov. p. 678—689.

Ios. ***Scaligeri*** et ***de Villoisoni*** Notae criticae. —— V. *Villoisoni* Epistolas Vinarienses. (Turici, 1783, 4 mai.) p. 73—80. Scaliger suas adnotationes in ora editionis Iuntinae adscripserat, quas Villoison cum eadem et Petavii editione contulit.

I. And. ***Schmidii*** Dissertatio de Hipparcho, Theone Alexandrino et docta Hypatia. Jn., 1689, 4.

F. A. ***Ukert:*** Ueber Hipparchus. —— *V.* eius Geographie der Griechen und Römer. Vol. II. pluribus locis.

HIPPARCHUS Pythagoricus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 505; *ed. n.* T. I. p. 847 sq.

I. *Editiones textus.*

1670, 8. Hipparchi Pythagorici fragmentum de Animi tranquillitate. Graece et latine. —— Inter Pythagoreorum fragmenta, a Gale edita. (Cantabr., 1670) p. 11 sqq. in eiusdem editione Opusculorum mythnlogicorum. Cantabr., 1671, 8.

1688, 8 mai. Ex Hipparcho Pythagoreo in libro De animi tranquillitate. Graece et Latine. —— In *Gale* editione Opusculorum mythologicorum. (Amst.) p. 609 sqq.

II. *Illustrantia Hipparchum scripta.*

Nic. *Felletti*: Discorso sopra la tranquillità dell' Anima, cavato da Ipparco Filosofo Pitagorico. —— In eiusdem versione italica Epicteti dissertationum.

HIPPIAS Eleus.

Leonh. *Spengel*: De Hippia Eleo eiusque scriptis. —— *V.* eius *Συναγωγη τεχνων*. (Stuttg., Cotta. 1828) p. 60 sq.

HIPPOCRATES Chius.

Nic. Thdr. *Reimer*: Hippocrates Chius reducit Problema de cubi Duplicatione in illud de inventione duarum mediarum proportionalium. —— *V.* eius Historiam problematis de Cubi Duplicationa *etc.* (Gotting., Dieterich. 1798, 8) p. 22 sqq.

HIPPOCRATES Cous.

Fabr. B. Gr. T. XIII. p. 191 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 506 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1526, f. *Ἁπαντα τα τȣ Ἱπποκρατȣς.* Omnia Opera Hippocratis. (*Graece.*) *In fine*: Venetiis in aedibus Aldi, et Andreae Asulani Soceri, Mense Maii M.D. XXVI. —— 6 *ff.* praefixa, 233 num. *ff.*, et 1 *f.*, quod habet insigne Aldi typ. Sextum priorum *f.* *βιος κατα Σωρανον*, et *Ἱπποκρατους ὁρκος* continet. Ex Trilleri sententia, in Opusc. T. II. p. 180, haec editio nihil nisi nitorem et raritatem habet, quod eam commendet, cum non ex bonae notae vetustisque codicibus mstis expressa sit. Bibl. acad. et sen. Lips.

1538, f. *Ἱπποκρατȣ Κωȣ ἰατρȣ παλαιοτατȣ, παντων ἀλλων κορυφαιȣ, βιβλια ἁπαντα.* Hippocratis Coi medici vetustissimi et omnium aliorum principis, libri omnes ad vetustos codices summo studio collati et restaurati. Basil., apud Hieron. Frobenium et Nicolaum Episcopium. —— 4 *ff.* praefixa, 562 pp., et 1 *f.* quod insigne typ. habet. Ianus Cornarius editor, tribus codd. mstis ad textum emendandum usus est. Etiam ex Galeno sibi auxilium parabat. In omnibus autem magna cum religiositate et diligentia versatus est. Praeterea editioni accedit *Γαληνου των Ἱπποκρατους γλωσσων ἐξηγησις*. Itaque hanc editionem priori praefert Trillerus in opusc. T. II. p. 181.

1588, f. Hippocratis Coi opera, quae extant, graece et latine, veterum codicum collatione restituta, novo ordine in quatuor classes digesta, interpretationis latinae emendatione et scholiis illustrata ab Hieron. Mercuriali, Foroliuiensi. Venetiis, industria et sumptibus Iuntarum. —— Praemissa sunt 4 *ff.* praefixa, 19 pp. contin. Mercurialis censuram operum Hippocratis, et 66 *ff.* duplicem indicem contin. Tomus I. ipse complectitur singulari titulo 2 *ff.* praefixa, 374 et 48 pp.; T. II. 2 *ff.* praefixa, 502, 95 et 40 pp. Huic editioni accesserunt *Γαληνου των Ἱπποκρατους γλωσσων ἐξηγησις*, Erotiani onomasticum et Herodoti glossarium, omnia graece et latine. Ordo scriptorum Hippocratis in hac editione, quae textum ex codicum mstorum fide emendatum et magni habendas editoris notas habet, secundum commemoratam censuram institutus est. Trillerus in opusc. T. II. p. 180 dicit editorem tribuisse nimiam fidem codicibus mstis Vatic.

1595, f. *Τȣ μεγαλȣ Ἱπποκρατȣς παντων των ἰατρων κορυφαιȣ τα εὑρισκομενα.* Magni Hippocratis, medicorum omnium facile principis, opera omnia quae extant in VIII sectiones ex Erotiani mente distributa nunc recens latina interpretatione et annotationibus illustrata Anutio Foesio Mediomatrico medico authore. Accedunt Palladii scholia graeca in librum *περι ἀγμων*, variae lectiones graecae, nec non quorundam in aliquot Hippocratis libros observationes. Cum indice quadruplici. Francof., apud Andr. Wecheli heredes, Cl. Marnium et I. Aubrium. —— Foesius usus codicibus mstis Vatic.

et Paris. novam recensionem condidit, versionem novam confecit, singulis libris enarrationes, et cuique sectioni varias lectiones ex codicibus mstis depromptas adiecit. Volumini adhaerent 3 *ff.*, contin. Aemilii Porti coniecturas, et 1 *f.* errata. Rep. 1621 sq.

1621, f. — Francof., apud Andr. Wecheli heredes. —— *V.* 1595, 1624 et 1645.

1624, f. — Francof. —— Est tantum titulus antecedentis editionis mutatus. *V.* 1621 et 1645.

1645, f. — Francof. —— Praecedentis editionis repetitio est. *V.* 1624 et 1657.

1657, f. *Τα μεγαλα Ἱπποκρατους παντων των ιατρων κορυφαιου τα ευρισκομενα.* Magni Hippocratis Medicorum omnium facile Principis, Opera omnia quae extant: in VIII Sectiones ex Erotiani mente distributa. Nunc denuo Latina interpretatione & Annotationibus illustrata. Anutio Foesio Mediomatrico Medico Authore. Adiecta sunt ad VI. Sectionem Palladii Scholia Graeca in librum *περι αγμων*, et sua Latinitate donata. His praeterea accessere variae in omnes Hippocr. Libb. Lectiones Graecae, ex reconditissimis manuscriptis exemplaribus summa diligentia collectae, antea quidem partim Frobeniano Codici, partim vero ipsissimis Galeni commentariis: nunc autem ipsissimis textus paginis ac lineis summo cum labore applicatae: nec non etiam quorundam doctiss. virorum in aliquot Hippocr. libros Observationes. Huic novissimae omniumque emendatissimae Editioni accesserunt Hippocratis Libri de Medicamentis purgantibus cum Commentariis Ioannis Heurnii, et de Structura hominis. Item Erotiani & dictionum Herodoti Lexica cum Galeni Glossarum Hippocratis explicatione: & denique gemino Indice eorum qui in Hippocratis scripta commentati sunt, vel eum quavis alia ratione illustrarunt. Cum Indice quadruplici. Genevae, Typis & sumptibus Sam. Choüet. —— Huic ex praecedente repetitae editioni accesserunt Hippocratis libri, in titulo indicati et glossaria; qua re haec editio omnibus fere praefertur.

1665, 8. Magni Hippocratis Coi opera omnia graece et latine edita et ad omnes editiones accommodata industria et diligentia Io. Antonidae van der Linden. LB., apud Dan., Abr. et Andr. a Gaasbeck. *Voll. II.* —— Nitida et usui aptissima editio, in qua primum textus in capita et minora tmemata divisus est. Praeterea paginarum numeri priorum editionum adpicti sunt. Addita Cornarii versio ab temere mutato texto saepe aberrat. Num Lindenius adhibuerit codices mstos, ut dicitur, dubium videtur. Ex Guidonis Patini in Epist. III. p. 177 sq. et *Trilleri* in opusc. T. II. p. 181 prolato iudicio haec editio vix aestimanda est.

1679, f. Hippocratis Coi et Claudii Galeni Pergameni *ἀρχιατρων* opera. Renatus Charterius Vindocinensis plurima interpretatus universa emendavit, instauravit, notavit, auxit, secundum distinctas medicinae partes in XIII tomos digessit et coniunctim graece et latine primus edidit. Lutetiae Parisior. apud Iacobum Villery. *XIII Voll.* —— Iam a. 1638 editio prodire incepit, sed volumine X., post editoris mortem a. 1654, interrupta est, ita ut aliquot etiam exemplaria annum 1638 habeant. Reliqua tria volumina Blondel et le Moine curaverunt. Adhibiti sunt codices msti Paris., ex quibus etiam textus parum feliciter mutatus est. Variae lectiones adiectae plus valerent, si codices, ex quibus collectae sunt, accurate descripti essent. Praeterea editio multis typographicis mendis foedata est.

1743 — 1749, f. *Τα του Ἱπποκρατους ἁπαντα.* Hippocratis opera omnia cum variis lectionibus non modo huc usque vulgatis, verum ineditis potissimum, partim depromptis ex Cornarii et Sambuci Codd. in Caesarea Vindobonensi bibliotheca hactenus adservatis et ineditis, partim ex aliis eiusdem bibliothecae MS. libris ac denique ex Mediceis Laurentianis MS. libris collectis. Accessit index Pini cum tractatu de mensuris et ponderibus studio et opera Stephani Mackii. Vienn. Austr., ex typogr. Kaliwodiana. *Voll. II.* —— Haec nitidissima editio non absoluta est; libros enim eos tantum continet, qui secundum ordinem a Foesio institutum in quinque prioribus sectionibus usque ad librum IV. habentur. Codicum mstorum, quibus editor usus est, variae lectiones textui subiectae sunt. Ceterum textus parum feliciter mutatus est.

1825 — 1827, 8. *Του μεγαλου Ἱπποκρατους ἁπαντα.* Magni Hippocratis opera omnia. Editionem curavit C. G. Kühn. Lips., in offic. libr. Cnoblochii. *Voll. III.* —— 10 *Th.*, ch. scr. 15 *Th.*, ch. membr. 19 *Th.* 12 *Gr.* Pertinet ad collectionem Medicorum graec., ab eodem editore curatam. Idem in hac editione curanda Tril-

leri apparatu relicto usus. Fundamentum textus est Foesii editio; adiecta est versio latina et paginarum numeri priorum editionum. Praeterea praemissa est Ackermanni notitia litteraria, inserta in Fabricii Bibl. l. c., cum editoris additamentis.

1826, 8. Oeuvres complètes d'Hippocrate, en grec, latin, français, traduites sur le texte grec des meilleurs manuscrits de la bibliothèque royale, précedées d'une notice sur la vie et les ouvrages attribués à Hippocrate, par A. M. Dornier. Paris, chez Constant Chantpie. *Voll.* X.

Bb) *Plura opera.*

1529, 4. *Ἱπποκράτους Κῴου περὶ ἀέρων, ὑδάτων, τόπων. περὶ φυσῶν.* Hippocrates de aëre, aquis, locis; et flatibus; Graece et Latine, Iano Cornario Zuiccavien. interprete cum eiusdem Cornarii annotationibus. Basileae in officina Frobeniana per Hieronymum Frobenium et Ioannem Hervagium Anno M. D. XXIX. mense Augusto.

1536, 8. *Ἱπποκράτους κῴου προγνωστικῶν βιβλία γ'. τοῦ αὐτοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπου. τοῦ αὐτοῦ ὅρκος.* Accessit his Albani Torini in Hippocratis prognostica praefatio. Basil., per Henr. Petri. —— Rep. 1548.

1542, 8. *Ἱπποκράτους νόμος, ἀφορισμοί, ἀνατομή, ἐπιστολὴ πρὸς Θεσσαλόν.* Edidit et latine vertit Pet. Magnolus. Venet., Nic. de Sabio. *Voll. II* in *I vol.* —— Versio latina singularem titulum et signaturam habet. Conf. Allgem. lit. Anz. 1796 p. 501.

1542, 4. Hippocratis Iusiurandum; de arte; de antiqua medicina; de medico. Graece cum I. Gorraei versione latina et notis. Paris., ap. Ch. Wechel. —— Rep. 1544.

1543, 8. Hippocratis libellus de praeparatione hominis, Latine, Ioan. Capnione interprete; Item eiusdem Aphorismi, Praesagia, de Natura humana, de Ratione victus in acutis morbis, & Galeni ars Medicinalis, Graece & Latine, ex variis interpretibus. Basil., per Henricum Petrum. M. D. XLIII. Mense Augusto.

1544, 4. — Paris., ap. Ch. Wechel. —— *V.* 1542 *ib.*

1545, 4. Hippocratis libri de Genitura, & de Natura pueri, Graece & Latine, Io. Gorraeo interprete, cum ejusdem annotationibus. Paris., ex officina Michaelis Vascosani.

1557, 12. *Ἱπποκράτους ἀφορισμῶν βιβλ. ζ. προγνωστικά. κωακαὶ προγνώσεις. προρρητικῶν βιβλ. β. περὶ ἐνυπνίων. ὅρκος.* Hippocratis aphorismorum libri VII. prognostica. Coacae praenotiones. prorrheticorum libri II. de insomniis. iusiurandum. Lutet. excudeb. Guil. Morelius. M. D. LXVII. Calendis Decemb. —— Adiecta est versio latina, fortasse Laur. Laurentii, cum excerpto ex libro Iac. Sylvii de ordine et ordinis ratione in legendis Hippocratis et Galeni libris.

1548, 4. — Paris. —— *V.* 1536.

1571, 8. Hippocratis de hominis aetate, ex extremo fine libri De Carnibus, De septimestri: Item & de octimestri Partu (, *Graece et Latine*). Accessere problemata aliquot ab hac tractatione non ita aliena. I. Lalamantio interprete et enarratore. (Genevae) Apud Crispinum. M. D. LXXI. —— 288 pp.

1579, f. Hippocratis Coi, Asclepiadae gentis sacrae coryphaei viginti duo commentarii tabulis illustrati. Graecus contextus ex doctiss. v. v. codicibus emendatus. Latina versio Iani Cornarii innumeris locis correcta. Sententiae insignes per locos communes methodice digestae Theod. Zwingeri Basil. studio et conatu. Basil., apud Episcopios. —— In hac collectione continentur Hippocratis libri de arte, de veteri medicina, lex, Iusiurandum, de medico, de elegantia, praeceptiones, de carnibus, de genitura, de natura pueri, de septimestri et de octimestri partu, de aetate, de natura humana, de aere, aquis et locis, de flatibus, de alimento, de locis in homine, de glandulis, de diaeta, de insomniis, de humidorum usu. Textus huius editionis emendatior est notaeque magni habentur.

1580, 12. Hippocratis aphorismi et praenotiones, cum Commentario ex Galeno concinnato. Edidit I. Butinus. Lgd., ap. I. Tornaesium. —— Rep. 1624.

1588 (1587?), 16. Hippocratis Iusiurandum. Aphorismorum sectiones VIII. Prognostica. Porrheticorum libri XI. Coaca praesagia, Graecus ac Latinus cõtextus accurate renocatus, lectionum varietate & Corn. Celsi versione calci subdita: studio Ioannis Opsopaei Brettani. Francof., ap. heredes Andr. Wecheli, Cl. Marnium et Io. Aubrium. —— Sic in Collectione omnium librorum, quae in nun-

dinis Francof. venales extiterunt. (Francof., 1592, 4) p. 320, itaque Ebert non recte annum 1587 indicare videtur. Textus ex codice msto emendatus est.

1597, — 1603, f. Hippocratis Prolegomena et Prognosticum graece cum paraphrastica versione et breuibus commentariis Io. Heurnii. LB., ex officina Plantiniana, apud Franc. Raphelengium. —— Prolegomena sunt Hippocratis scripta haec: iusiurandum, de medico, lex, de arte, de veteri medicina, de elegantia, praeceptiones, de carnibus, de purgantibus.

1607, 12. Hippocratis Aphorismi una cum Prognosticis, Prorrheticis, Coacis et aliis decem eiusdem opusculis, aphoristica breuitate conscriptis. Graece et Latine. LB., ex offic. Plantiniana Raphelengi. —— Male hanc editionem, quae saepe postea in Heurnii operibus *Lugd. Bat.*, 1609, 4. et *Lugd.* 1658, f., seorsimque prodiit, Choulant in libro: Bücherkunde für ältere Medicin p. 27: *ex off. Io. Maire* indicat. *V.* 1607.

1609, 4. —— *V.* 1607.

1613, 12. Hippocratis Aphorismi, nova methodo exornati, & eiusdem Arcana iudicia, Graece Latine interprete Rnd. Magistro regis consiliario & regiorum Franciae liberorum archiatro; qui addidit, leges medicinae, limites humani partus, & patrocinium. Paris., ex offic. Nivelliana sumptibus Seb. Cramoisy.

1619, 8. Hippocratis Coi Chirurgica nunc primum graece restituta et commentariis illustrata ab Steph. Manialdo. Paris., ap. I. Libert. —— Adiecta est etiam versio latina.

1622, f. *Io. Gorraei* opera definitionum medicarum. Paris., ap. societatem minimam. —— Huic operi Nicandri scripta et Hippocratis libri: de genitura, de natura pueri, iusiurandum, de arte, de prisca medicina, de medico, graece et latine adiectis commentariis insunt.

1624, 12. — Genev. —— *V.* 1580.

1658, f. —— *V.* 1607.

1745, 8. Hippocratis Coi de humoribus purgandis liber, et de diaeta acutorum libri III, cum commentariis integris L. Dureti Segusani. Accessit constitutio libri secundi epidemion, cum eiusdem auctoris interpretatione. P. Girardotus emendavit, in ordinem distribuit, ac primum in lucem protulit; iterum recensuit, emendavit, paraphrasin, notas, praefationem et indicem novum adiecit Iustus Godof. Güntz. Lips., sumpt. hered. Lankisianorum.

1748, 8. Magni Hippocratis Coi opuscula aphoristica semiotico-therapeutica octo, una cum iure iurando. Graece et Latine. Basil. —— Huic collectioni, quam I. Rud. Zwingerus curavit, insunt Hippocratis libri hi: iusiurandum, aphorismi, praenotiones, praedictiones, coaca praes., de humoribus, de iudicationibus, et de diebus criticis. E textu Foesii expressa est editio.

1757 — 1770. 8. Las Obras de Hippocrate mas selectas con el texto griego y latino, puesto en Castellano y con las observaciones practicas de los antiguos y modernos por Andr. Piquer. Madr., Ibarra. *Voll. III.*

1784 (non 1786), 12 min. *ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ἀφορισμοι και προγνωστικον.* Hippocratis aphorismi et praenotionum liber. Recensuit notasque addidit Ed. Fr. Maria Bosquillon. Paris., ap. Valade. *Voll. II.* —— Volumen secundum aphorismorum versionem latinam antiquam (e codice Paris. saec. XIII.) et notas in aphorismos et librum praenotionum continet. Aphorismi e codicis msti Paris. fide emendati, Prognosticon autem fere secundum Foesii textum, exceptis aliquot locis, quos ex codicum mss. Paris. auctoritate emendavit Bosquillon, editum est. Notae plures lectionum varietates et emendationes continent. Dolendum autem est, quod editor codices mstos suos non descripsit. Volumen secundum singulari titulo prodiit: Notae et emendationes in Hippocratis aphorismos et praenotionum librum Ed. Fr. Mariae Bosquillon. Paris., ap. Valade. 1784. Editio magni aestimatur.

1813, 12. Prognostics et prorrhétiques d'Hippocrate. Grec et français, par de Mercy. Paris, Crochard. —— 4 *fr.*

1815, 8. Epidémies d'Hippocrate, premier troisième livres; des Crises, et des jours critiques; Traduits sur le texte grec, d'après la collation des Manuscrits de la Bibl. Royale, avec une dissertation sur les Manuscrits et les Variantes; une Analyse des Epidémies et des Commentaires; Par M. le chev. de Mercy. A Paris, Eberhart. 1815. —— 539 pp.

1816, 8 et 4. Hippocratis de officina medici et de fractis libri II. Graece et Latine, edente Ed. Fr. M. Bosquillon. Paris., Renouard. —— Tantum 120 exx. in 8, et 30 in 4 typis extant.

1818, 12. Traités d'Hippocrate du Régime dans les Maladies Aigües, des Airs,

des Eaux et des Lieux, traduits sur le texte grec d'après la collation des manuscr. de la bibl. royale avec le texte grec, les variantes et avec une dissertation *etc.* par M. le Chev. de Mercy. Paris. —— LX, 581 pp.

1823, 12. Traités d'Hippocrate du serment, de la loi de médecine, des maladies, des affections; traduits en français et avec le texte en regard, revu et corrigée sur les manuscrits de la bibliothèque du Roi, avec les variantes et commentaires par de Mercy. Paris, Eberhardt.

1823, 12. Traités d'Hippocrate de la nature de l'homme, de l'ancienne médecine, des humeurs, de l'art médical, trad. en français avec le texte revu et corrigé sur les Mscr. de la Bibl. du Roi avec les variantes, commentaires *etc.* par de Mercy. Paris, Eberhardt.

1824, 12. Traités d'Hippocrate, des préceptes de la decence, du médicin. Traduits en français, et le texte en regard, revu et corrigé sur les Mss. de la Bibl. du Roi, avec l'analyse de ces Traités. Par M. le Chev. de Mercy. Paris. —— 135 pp.

Cc) *Opera singula.*

1) Iusiurandum.

1524, — 1530, — 1534 (*al.* 1533,) — 1549, — 1565, — 1567, — 1574, — 1606, — 1709, 8. Hippocratis iusiurandum, graece et latine, interprete* Nic. Perotto. —— Cum Aesopi fabulis. Basil. V. *ib.* I. Aa) *β*).

1538, 8. Hippocratis iuramentum. Graece et latine. —— Cum Galeni de temperamentis libris. V. *ib.* I. Bb) *β*).

1547, 8. — graece et latine. —— *V.* Cebes. I. Aa) *γ*).

1618, 8. Hippocratis Iusiurandum, Graece et Latine, cum Franc. Ranchini Commentario et Is. Casauboni Notis. Monspel., ap. Ioh. Giletum. —— *V.* 1627.

1627, 4. —— In *Fr. Ranchini* Opuscul. medicis. Lgd. *V.* 1618.

1643, 4. Hippocratis Magni ὅρκος, siue iusiurandum, recensitum et libero commentario illustratum a Io. Henr. Meibomio. LB., ex offic. Iac. Lauwiichii. —— Commentarius (232 pp.) doctrina refertus plurima imprimis ad Hippocratis historiam pertinentia continet.

2) Lex.

1564, 8. *Matth. Garbitii* oratio de vita Hippocratis, cum eiusdem lege, graece et latine cum scholiis. Tubing.

1586, 4. — cum commentario Stephani Roderici a Fonseca. Rom., ap. Th. et Pet. de Dianis.

1628, 12. — graece et latine. —— Cum *Aphorismis*, ex rec. A. Vorstii. LB.

1653, f. — cum commentario Io. Stephani Bellunensi. Venet.

1597, — 1603, 4. — cum commentario I. Heurnii. LB. —— Rep. 1609. *V.* etiam supra Bb).

1609, 4. —— In *I. Heurnii* Operibus. LB. *V.* 1597.

1816, 8. — edid. Ad. Coray. —— *V.* infra 9) et Dd).

3) De decenti ornatu.

1740, 4. Tractatus de philosophia medici, siue Ἱπποκρατης Κωυ περι εὐσχημοσυνης. Hippocratis Coi liber de honestate, quem recensuit, interpretatione latina notisque perpetuis et commentario illustravit, itemque prolegomena de statu antiquae philosophiae et medicinae Graecanicae praemisit et ex communicatione Henrici Ch. Crügeri adhuc inedita scholia graeca et gnomas MS. bibliothecae Regiae Paris. huiusque et edit. Aldin. 1526. varietatem lectionis atque ipsius laudati viri animadversiones in eundem librum adiunxit Georg. Matthiae. Gotting. —— Admodum prolixus est adiectus commentarius.

4) Prognostica.

aa) *Integra.*

1543, 8. Hippocratis Prognosticorum Libri III, cum Galeni commentariis, cum expositione Philotei, Graece et Latine, interprete Laurentio Laurentiano. Paris. —— Rep. 1550.

1550, 12. — Lgd. —— *V.* 1543 et 1557.

1557, 8. — Paris. —— *V.* 1550 et 1631.

1576 (1575?), 4. Ἱπποκρατης Κωυ ἰατρου παλαιοτατη προγνωστικα. Diui Hippocratis prognosticωn latina Ecphrasis ex mente Galeni. Auctore P. Blondello Calexio, medico Regio. Lutet., apud Rob. Stephan. 1576. —— In editione inest textus graecus, versio latina cum commentario.

1631, 12. — Paris. —— *V.* 1557.

1645, 8. Vates medicus Hippocraticus, sive Hippocratis Coi prognosticorum liber, commentario et notis illustratus. In lucem emissus a Barthol. Horn. Stralesundi. —— Textui graeco etiam versio latina adiecta est.

bb) *Delectus.*

1736, — 1772, 8. Demonstratio Medico-Practica Prognosticorum Hippocratis, ea conferendo cum Aegrotorum Historiis in Libro primo et tertio Epidemicorum descriptis. Ab Henrico Cope. Dublini, 1736. Rep. edente *E. Gf. Jn.*, 1772. —— Textus utriusque libri ex Lindenii editione, adiecta versione latina et commentario, expressus est.

5) De humoribus.

1555, 4. *Ἱπποκρατης περι χυμων.* Hippocratis Coi liber de humoribus. Galeni in eundem librum commentarius graecus, nunc primum in lucem editus idque cum latina N. Vigorei, Meloduuensis, D. medici, interpretatione. Lutetiae, apud Michaelem Vascosanum viâ Iacobaea ad insigne fontis. M.D.LV. —— Graecus Galeni commentarius brevissimus, qui in hac editione habetur, commentario latino prolixo non respondet.

1631, — 1641, 8. In Hippocratis librum de humoribus purgandis et in libros de diaeta acutorum Lud. Dureti commentarii. Paris., ap. I. Jost. —— In his editionibus tantum primus liber inscr. de humoribus, graece, alter latine legitur. Ideo Chuutant in libro: Bücherkunde p. 27, secutus Ebertum in Allgem. bibliogr. Lex. no. 9753, qui aliorum erroribus deceptus erravit, cum utrumque librum postea a Güntzio editum esse dixerit, quem errorem iam Schrader in Heckeri Litter. Annalen der gesammt. Heilk. 1828. m. Dec. p. 451 recte adnotavit.

6) Coacae praenotiones.

1576, f. Hippocratis Coaca praesagia, Opus plane diuinum & verae Medicinae tanquā Thesaurus: cum interpretatione & Commētarijs Iacobi Hollerij Stempani, nunc primùm Desiderij Iacotij Vanderopani opera in lucem editis. Eiusdem Iacotij Commentariorum ad idem Opus libri tredecim, in quibus symptomatum omnium quae in aegris apparent, causae, vires, & significationes demonstrantur. Lugduni. —— Hanc tituli notitiam accuratiorem, quam ante me ab ullō edita est, ex Collectione in unum corpus omnium librorum, qui in nundinis Francof. ab a. 1564 usque ad a. 1592 venales extiterunt (Francof., Bassaeus. 1592, 4) p. 319, quem locum ante me nemo inspexisse videtur, desumpsi. Iacotij commentarius non magni habetur; quod in eo laudabile, ex Dureti praelectionibus desumptum est.

1588, — 1616, f. Hippocratis Magni Coacae praenotiones, (*graece*) interprete et enarratore Ludovico Dureto. Paris., apud Iac. Dupuys. —— Praeterea rep. 1621 sqq. Textus subinde e codd. matis emendatus est, versio paraphrastica, atque commentarii practici; omnino editio exactissime impressa.

1621, f. — Lutet. Paris., sumpt. Viduae Ina. Meiat. M.DC.XXI. —— *V.* 1588 et 1633

1633, 8. — Argentin., apud Casp. Dietresium. —— *V.* 1621 et 1658.

1658, f. — Lutet. Paris., ap. Casp. Meturas. —— *V.* 1633 et 1665.

1658, 12. Magni Hippocratis Coaca praesagia, brevi enarratione illustrata, decerpta a Galeno, Hollerio, Dureto, Foesio, Iacotio, et aliis, non inferioris notae, viris. In formam encheiridii ad usum faciliorem composita, autore Lud. Terrant. Lutet. Paris., ap. Io. Pocquet.

1660, 12. Hippocratis coacae praenotiones, graece cum versione Foesii et notis I. Ionstoni. Amstelod., ex offic. Elzeviriorum.

1665, f. — Genev., ap. Steph. Gamonet. —— *V.* 1658 et 1737. Duae posteriores valde vitiosae sunt.

1737 (*non* 1757), f. — curante Adr. Pelerуn Chrouet. LB. —— *V.* 1665 et 1784.

1784 (*non* 1774), f. Ludovici Dureti Segusiani interpretationes et enarrationes in magni Hippocratis Coacas praenotiones, Opus admirabile in tres Libros tributum, ad Heuricum III. Galliae et Poloniae regem Christianiss. cum Indice rerum memorabilium amplissimo. Curante, Qui et Praelationem adjecit, Adriano Pelleryn Chrouët, Med. Doct. Editio noua, Ad eam, quae A. MDLXXXV. prodiit, recensita, & prioribus, longe accuratior, atque emendatior. Lugduni, Apud S. Piestre & J. B. Delamolliere, Bibliopolas, in vico S. Dominici. M.DCC. LXXXIV. Cum permissu.

1815, 8. Prognostics de Cos, d'Hippocrate, Traduits sur le Texte grec,

d'après la collation des Manuscrits de la Bibl. Royale, avec une Dissertation sur ces Manuscrits, des Variantes, des Notes explicatives, et une Table analytique. Par M. le chev. de Mercy. A Paris, Eberhart. 1815. —— xvj, 466 pp. 5 *fr.* Huic versioni gallicae textus graecus additus est.

7) De natura hominis.

1543, 8. Hippocrates de natura humana, graece et latine, Andrea Brentio interprete. Edidit Albinus Torinus. Basil.

1548, 4. Hippocratis de natura hominis libellus, Graece. Paris., excudeb. Christianus Wechelus, sub Pegaso, in vico Bellovacensi.

1548, — 1558, 12. — Lgd.

1558, — 1564, 4. — graece et latine, paraphrasi explicatus ab Hier. Maesario. Argent.

1562, 8. — graece et latine, cum Bl. Holleri commentario. Basil. —— Rep. est in Operibus Maceratae 1582, f.

1563, 4. — graece et latine. Paris., apud Gu. Morelium.

1570, 12. — graece et latine. Lgd.

1584, 4. Hippocratis de natura humana libellus, novo gymnasio Bremensi (*Graece*) propositus. Bremae.

1585, 4. *Ioh. Frid. Schroeteri* commentaria in librum Hippocratis *περι φυσεως ἀνϑρωπου*, adiecto textu graeco. Accedunt eiusdem digressiones II de propagatione et autoribus philosophiae, nec non de praecipuis illustrium philosophorum, ante Aristotelem, circa principia generationis opinionibus. Jn. —— Scutellarii paraphrasis fere in his commentariis repetita est.

1609, 4. *Io. Heurnii* commentarius in Hippocratis de hominis natura libros II, cum textu graeco et latino. Edidit Otth. Heurnius. LB.

1627, 8. — graece. LB.

8) De morbo sacro.

1827, 8. *Ἱπποκρατους περι ἱερης νουσου βιβλιον.* Recensuit, novam interpretationem latinam notasque addidit F. Dietz. Lips., sumpt. Leop. Voss. —— XII, 185 pp. 1 *Th.* Magni aestimanda editio; bene enim editor de libello emendando meruit. Versio latina nova est; deinde variae lectiones et explicationes accedunt. Conf. ephem. litt. Lips. 1828. p. 1590 sqq.

9) De aëre, aquis et locis.

1557, 8. *Adriani Alemanni* commentarius in Hippocratis libros de aëre, aquis et locis. Additus est textus graecus, cum versione latina. Paris., ap. Aeg. Gorbinum.

1590, f. *Lud. Septalii* in Librum Hippocratis de Aëribus, Aquis, Locis, Commentaria V. Appositus est Graecus Hippocratis contextus, ope antiquorum Exemplarium restitutus et emendatus, una cum noua eiusdem in Latinum versione. Colon., aere Ioh. Bapt. Ciotti. —— Rep. 1590 sqq.

1590, — 1645, f. — Francof. —— *V.* 1590 et 1648.

1646, 4. Praelectiones in libros Hippocratis de aëre, aquis et locis, auctore Io. Martino. *Additus est textus graecus, cum versione latina.* Paris., ap. Matth. et Pet. Guillemot.

1658, f. — Lgd. —— *V.* 1590.

1658, 12. — graece et latine. LB., I. Elzevir.

1800, 8. *Ἱπποκρατους περι ἀερων, ὑδατων, τοπων.* Traité d'Hippocrate des airs, des eaux et de lieux; traduction nouvelle; avec le texte grec collationé sur deux manuscrits, de notes critiques, historiques et médicales, un discours préliminaire, un tableau comparatif de vents anciens et modernes, une carte géographique, et les index nécessaires. Par Coray. Paris, l'an IX. *Voll. II.* —— Maximi aestimata editio, in qua duobus eodicibus malis Coray usus est. Sine notis repetita est editio a. 1816.

1816, 8. *Ἱπποκρατους το περι ἀερων, ὑδατων, τοπων, δευτερον ἐκδοϑεν μετα της Γαλλικης μεταφρασεως, ᾡ προςετεϑη ἐκ του αὐτου Ἱπποκρατους και ὁ Νομος μετα της Γαλλικης μεταφρασεως, και τα του Γαληνου Ὁτι ἀριστος ἰατρος και φιλοσοφος. Φιλοτιμῳ δαπανῃ των ὁμογενων Χιων. Παρις.* —— *V.* 1800.

1817, 8. — en grec et en français, avec des notes, et des variantes par J. Nic. Chailly. Paris, Delalain. —— Paucis emendatis, e Foesii et Coraii textu expressa est editio. *V.* infra III. *Osann.*

10) De corde.

1563, 4. Hippocratis liber, cum commentario Iac. Horstio. Francof. ad Viadr., ap. I. Eichorn.

11) De flatibus.

1557, 8. Hippocratis de Flatibus liber, Graece et Latine, ab Adriano Alemano Sorcrensi apud Parisios doctore medico commentariis illustratus. Paris., apud Martinum Iuvenem.

12) De alimento.

1569, 4. Hippocratis libellus de alimento. Graece. Paris.

1572, 8. Hippocratis libellus de alimento, (*graece*) a Stephano Gormeleno Curiosolita in latinum conversus (,*cum eiusdem commentario*). Paris., ap. Aeg. Gorbinum.

13) De victu in acutis.

1543, 8. Hippocratis liber de victu in morbis acutis, graece et latine interprete I. Vassaeo, cum Galeni commentario. Paris., ap. I. Roigny. —— Huius editionis notitiam Schrader l. c. p. 449 ad Choulanti librum Bücherk. *etc.* addidit.

1543, 8. — graece et latine Gu. Copo interprete, edidit Albanus Torinus. Basil. —— Huius editionis notitiam ex catalogo Musei Britann. desumpsi.

1609, 4. *I. Heurnii* in Hippocratis de victus ratione in morbis acutis lib. I—IV. commentarius. (*Adiectus est textus graecus cum versione latina.*) (LB.) Rapheleng. *Partt. II in 1 vol.*

14) De locis in homine.

1536, 8. Hippocratis liber de locis in homine. Graece edidit Albanus Torinus. Basil.

1637, 4. Hippocratis liber de locis in homine commentariis illustratus a Fr. Perla. Rom., ap. Bernh. Tanum.

15) De morbis virginum.

1574, 8. Hippocratis de morbis virginum liber, graece et latine, cum adnotationibus edidit Maurit. Cordaeus. Paris., ap. Gabr. Buon.

1648, 8. *Claudii Tardy* paraphrasis in librum de virginis morbis. Paris.

1582, 4. *Io. Bapt. Donalii* commentarius in Hippocratis librum de morbis virginum. Lucae, ap. Vinc. Busdracum.

16) De morbis mulierum.

1585, f. Hippocratis liber prior de morbis mulierum, (*graece*) Mauricio Cordaeo Rhemo interprete & explicatore. Parisiis, ap. Di. Duval.

1588, 4. — graece et latine. —— In Gynaeciis sive de mulierum affectibus commentariis *etc.* (Basil.) T. III.

1597, f. —— In *Isr. Spachii* editione Gynaeciorum. Arg.

17) De visu.

1792, 8. Ἱπποκράτους περὶ ὄψιος. Hippocratis de visu libellus. In memoriam optimi patris Ioa. Frider. Ingler. — separatim et emendatius edidit, notisque et aliorum, et suis illustravit Io. H. Ingler. Helmst., sumtibus Fleckeisen. —— 96 pp. 9 *Gr.* Liber est graece cum versione latina exhibitus, et p. 47—96 commentarius adiectus. Conf. Neue Allgem. deut. Bibl. Vol. VII. P. II. p. 367—368.

18) De curandis luxatis.

1579, 4. Hippocratis μοχλικόν, sive de curandis luxatis libellus, Graece. Lutet., ex offic. Fed. Morelli.

19) De capitis vulneribus.

α) Sine a. notitia.

—, 8. Hippocratis de capitis vulneribus liber, graece et latine, interprete Vido Vidio. Paris., ap. Iac. Bogardum.

β) Cum a. notitia.

1556, 8. Hippocratis de vulneribus capitis liber. Graece. Paris. —— Hanc notitiam Catalogus bibl. Musei Britann. mihi suppeditavit.

1578, 8. Hippocratis de capitis vulneribus liber, Graece, ex castigatione Ios. Scaligeri; & Latine, ex interpretatione & cum commentario Franc. Vertuniani doctoris medici Pictaviensis. Lutetiae, apud Mam. Patissonium Typographum regium in offic. Rob. Stephani.

1616, 4. *Petri Pavii* succenturiatus anatomicus, sive commentarius in Hippocratem de vulneribus capitis. *Adiectus est textus graecus cum versione latinâ.* LB., ap. Iod. a Colster. —— Cum figg.

1632, 4. *Io. Bapt. Cortesii* Tr. de vulneribus capitis, cum textu graeco et versione latina. Messanae.

20) De anatomia.

1728, 4. De nova Hippocratis editione adornanda commentatio, qua animum aperit atque simul ad symbolas

conferendas eruditos invitat Dan. Wilh. Trillerus, qui et speciminis loco libellum de anatome recensuit, emendavit, et commentario medico-critico perpetuo illustravit. LB. —— In hac scriptione Hippocratis liber de anatomia, graece cum versione latina et prolixo commentario editus est. Rec. in Trilleri Opusculis T. II. p. 238 sqq.

21) Epidemiorum libri.

1532, 4. Hippocratis Epidemiorum liber sextos, (*graece*,) iam recens latinitate donatus, Leonardo Fuchsio interprete. Addita est luculenta ejus libri expositio. Haganoae ex officina Ioan. Secer. MDXXXII. —— Textus est Asulani, et commentarius studiosissime elaboratus. Rep. 1537.

1537, f. — Basil., apud Bebelium et Isingrinium. —— Haec editio priore auctior est.

1545, 12. — liber VI. Graece. —— Cum Aphorismis. Francof.

1644, 4. *Pet. Franc. Phrygii* commentarii in historias epidemicas Hippocratis, graece et latine in III partes digesti. Lugd., sumtibus I. Ant. Huguetan.

1717, 4. Ἱπποκράτους ἐπιδημιων το πρωτον και το τριτον. Hippocratis de morbis popularibus Liber primus, & Tertius. (*Graece et Latine.*) His accommodavit Novem De febribus commentarios Johannes Freind, M. D. Coll. Med. Londio. & Soc[lis]. Reg. Socios. Londini: Impensis Gul. Innys, ad Insignia Principis in Coemterio D. Pauli MDCCXVII. —— XXV, 116, 152 pp. (Ebert 119 et 174 pp.) Rep. 1717 sqq.

1717, 8. — Amstelod. —— *V.* 1717 et 1730.

1730, 4. —— In *I. Freind* Operibus Neap. —— *V.* 1717 et 1733.

1733, f. —— In *I. Freind* Operibus. (Ld., typis Iohannis Wright MDCCXXXIII.) p. 156—298. *V.* 1730 et 1735.

1735, 4. —— In *I. Freind* Operibus. Paris. *V.* 1733.

22) De insomniis.

1543, 4. Hippocratis de insomniis liber, graece et latine cora Iosti Velsii. Basil.

1586, 8. Hippocrates de insomniis, Graece. Lutetiae, ap. Fed. Morellum.

1610, 8. *Iul. Caes. Scaligeri* de insomniis commentarius in librum Hippocratis. *Adiectus est textus graecus cum versione latina.* Accesserunt Aristotelis de somno et vigilia, de insomniis et divinatione libelli. Giessae, in offic. Chemliniana.

23) De pharmacis.

1616, 8. Hippocratis de pharmacis purgantibus liber. Graece e codice msto Cujaciano edidit Dionys. Petavius. —— Ad Nicephori Constantinop. calcem. Paris.

1617, 12. Hippocratis de pharmacis purgantibus libellus, Graece, ex Cujaciano cod. a R. P. S. I. exscriptus, hactenus in plerisqoe Hippocratis editionibus desideratus; & Galeni Corollarium, quod animi mores corporis temperamenta sequantur, Graecè è bibliotheca regia, hactenus ineditum; cum Latina otriusque versione, & notis, novarumque ad Theophilum περι ουρων curarum accessione, per Fed. Morellum. Lutet., ap. Fed. Morellum.

1621, 12. Hippocratis de pharmacis purgantibus libellus, Graece & Latine, cum Fed. Morelli notis. Paris., ap. Ioan. Libert. —— Haec editio ad praecedentem conformata est; sed Morellus Galeni corollarium non adiecit.

24) De septimestri partu.

1562, — 1569, 8. Ἱπποκράτους περι ἑπταμηνων. Graece edidit I. Caius.

25) Aphorismi.

aa) Omnes libri.

α) Sine a. notitia.

—, 8 min. Qvarum artium ac lingvarum cognitione Medicu opus sit. — Prelatio ante Hippocratis Aphorismorum initium per Iannu Cornarium Zuiccaniensem, habita Rostochii. — Aphorismi Hippocratis, graece etc. Haganone, apod Iohan. Secerium. *In fine Secerii insigne typ.* —— 44 nou num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

—, 24. Hippocratis aphorismi, graece et latine, ex recognitione Adolph. Vorstii. LB., ap. Gaesbeckios. —— Exemplar in ch. pergam. extat.

β) Cum a. notitia.

1532, 12. ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΩΝ Τμηματα Ζ. — Νικοκρᾶτης εἰς Ἱπποκρατην. Ἱπποκρατης ψιος ἦν μεροπων, και σωτηρ λαων ἔθνει, και νεκυων

ἡν σπανις ειν αιδη. ***In fine:*** *Ετυπωθη παρα Σεβαστιανῳ τῳ Γρυφιῳ εν Λαγδυνῳ ετει απο της θεογονιας, α φ λ β.* — 40 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips. Rep. 1543.

1533, 8. Hippocratis Aphorismi, Graece, ex diversorum codicum collatione per Rutgerum Rescium diligenter recogniti. Venundantur Lovan. a Barth. Gravio. ***In fine:*** Lovanii ex officina Rutgeri Rescii, quarto idus Iunias, an. M. D. XXXIII. sumptibus ejusdem et Bartholomaei Gravii. — Rep. 1543 et 1545.

1542, 8. — Graece et latine, cum Galeni commentariis, interprete Nicol. Leoniceno. Paris., ex officina Iacobi Bogardi. — Hanc notitiam ex Maittairii Annal. typ. T. V. p. 487 desumpsi; editionem, quae fortasse eadem atque indicata est, indicat Schrader l. c. p. 449: *ex offic. Carol. Guillardae.*

1543, 12. — Lgd. — *V.* 1532.

1543, 12. — Lgd., ap. Gryphium. — Rep. 1545.

1544, 4. — 1545, 8. Hippocratis Coi aphorismorum sectiones VII (*graece*) e Graeco in latinum sermonem conversae, et commentariis illustratae, per Leonh. Fuchsium. Basil. — Auctoritate Schraderi hanc editionem hic enumeravi; aliquin, cum eam non viderim, versionibus adscripsissem, duce Pierero in notitia litteraria, praemissa eiusdem versioni lat. p. CLX., ubi etiam huius editionis repetitiones Lgd., 1554, 1558, 1559, 8. indicantur. Etiam in notitia Ackermanni litteraria, quam auctius praemisit Kühnius suae editioni Vol. I. non satis accurate indicatur.

1545, 12. — Francof. — *V.* 1543.

1547, 16. Hippocratis aphorismorum genuina lectio graeco-latina, cum Galeni censura in eos omnes, qui minus erant absoluti, per Io. Morisotum. Basil.

1547, 16. — graece et latine, cum commentario Galeni, per Nic. Leoniceninum. Lgd., ap. Gu. Rovillium. — Rep. 1581.

1551, 16. Hippocratis aphorismi, graece et latine, cum Gu. Plantii interpretatione, et I. Lygaei paraphrasi. Paris. — Rep. 1555 sqq.

1552, — 1555, 16. Hippocratis aphorismi, graece et latine cum commentario Io. Brechei. Paris. — Rep. 1580.

1555, — 1561, — 1573, 16. — Adiecto Galeni commentario. Lgd., ap. Gu. Rovillium. — *V.* 1551 et 1580.

1579, 8. *Iacobi Holleri* in Hippocratis aphorismos (*graece et latine*) commentarii etc. Paris. — Rep. 1582, 8.

1580, 16. — Genev. — *V.* 1555 et 1582.

1581, 16. — Lgd., ap. Gu. Rovillium. — *V.* 1547.

1582, 12. — Accedit I. Marinelli commentarius. Venet. — *V.* 1580.

1582, 16. — Lgd. — *V.* 1580 et 1590.

1582, — 1583, 8. *Iac. Holleri* in Hippocratis aphorismos (*graece et latine*) commentarii VII. Edidit et scholiis illustravit I. Liebaut. Paris., ap. Iac. de Puys. — *V.* 1579. Rep. 1596 sqq.

1590, — 1595, 12. — Genev. — *V.* 1582, 16.

1596, — 1597, 8. — Genev. — *V.* 1582, 8. et 1597.

1597, 8. — Lips. — *V.* 1596 et 1597.

1597, 8. — Francof. — *V.* 1597 ant. et 1613.

1601, 12. Hippocratis Coi aphorismi, graece et latine, brevi enarratione fidaque interpretatione illustrati, cum historiis, observationibus, cautionibus et remediis selectis, a I. Heurnio. LB. — Rep. 1607 sqq.

1606, 12. Hippocratis aphorismi, ex recensione Pauli Offredi. Romae. *Adiungendi sunt: Pet. Offredi* commentarii in Hippocratis aphorismos. Romae, 1606.

1606, 12. Hippocratis aphorismi, graece et latine cum Pauli Offredi commentario. Aureliae Allobr. (*i. e.* Genev.), ap. Pet. de la Rovière.

1607, — 1609, 12. — Lgd., ex offic. Plantiniana Raphelengii. — *V.* 1601 et 1609.

1609, 4. — In *Heurnii* operibus. *V.* 1607 et 1615.

1613, 8. Hippocratis aphorismi, graece et latine, a Thoma Magistro editi. Paris.

1613, 8. — Genev., ap. Pet. et Iac. Chouet. — *V.* 1597 et 1620.

1615, 8. — Lgd. — *V.* 1609 et 1623.

1620, 8. — (*Genev.*,) ap. Pet. et Iac. Chouet. — *V.* 1613 et 1644.

1621, 8. Hippocratis Aphorismi, Graece et Latine, Gul. Plantio Coenomano interprete. Paris., ap. Ionn. Libert.

1623, 12. Hippocratis Coi Aphorismi, graece et latine, breui enarratione fidaque interpretatione illustrati cum historiis, observationibus, et remediis selectis a I. Heurnio. Lond. — *V.* 1620 et 1623.

1623, — 1627, — 1638, 12. — LB. — *V.* 1623 et 1664.

1628, 32. Hippocratis aphorismi, graece et latine, ex recognitione Adolph. Vorstii. LB., ex offic. Elzevir.

1628, 12. Hippocratis Aphorismi, Graece et Latine. Cum Galeni Commentariis. Nic. Leoniceno, Vincent. interprete. Accedunt notae marginales atque index. Geneuae, apud Pet. Chouet. 1628. —— Ex Rysseli Catalogo P. VI. p. 3 hanc notitiam deprompsi.

1633, 12. Hippocratis aphorismi, cum Galeni commentariis, graece et latine, vertente aphorismos Foesio, commentarios Galeni G. Plantio; curante Adr. Tollio. LB.

1633, 16. — 1638, 12. Hippocratis aphorismi, graece latine, ex interpretatione Foesii, cum methodo, qua aphorismi in certum ordinem digesti exhibentur a Io. Ern. Scheffler. LB., ex offic. Io. Maire.

1634, 12. — graece et latine cum Commentario per Gu. Odry. Paris.

1641, 8. Hippocratis aphorismi, graece et latine, breviter et nervose enodati, a Tobio Knobloch. Norimb., ap. Wolfg. Endter.

1644, — 1646, — 1652, 8. — Genev. ex typ. Pet. Chouet. —— *V.* 1620 et 1675.

1647, 8. Hippocratis aphorismi, graece et latine et hebraice, cura Marci Ant. Cajotti. Romae.

1657, 24. Hippocratis aphorismi, graece et latine cum metrica paraphrasi van der Poortii. Ultrajecti.

1655, — 1656, 4. Hippocratis aphorismi (*graece et latine*), illustrati opera I. Conr. Dieterici. Giessae, e typographeo Chemliniano. —— Rep. 1661.

1661, 4. — Ulmae. —— *V.* 1655 et 1661.

1661, 4. — Slesvic. —— *V.* 1661 et 1665.

1664, 12. Hippocratis Coi aphorismi Graece & Latine; Brevi enarratione; fidaque Interpretatione ita illustrati, ut ab omnibus facile intelligi possint. Cum historiis, observationibus, cautionibus, & remediis selectis. A J. Heurnio Ultrajectino. Editio tertia, multo emendatior. Hagae Comitis. Ex Typographia Adriani Vlacq. M.DC.LXIV. —— 512 pp. et 8 *ff.* *V.* 1623 et 1676.

1665, 4. — Ulmae. —— *V.* 1661.

(1675,) 16. Hippocratis aphorismi, graece cum interpretatione latina, locis parallelis ex ipso Hippocrate, et indice, cura Luc. Verhoofd. LB.

1675, 8. — Genev. —— *V.* 1644.

1677, — 1690, 12. Hippocratis Coi aphorismi, graece et latine, brevi enarratione *etc.* illustrati *etc.* a Io. Heurnio. Iuxta exemplar Lugd. Batav. Jn. —— *V.* 1664 et 1688.

1685, 16. Ἱπποκράτους ἀφορισμοί. Hippocratis aphorismi, graece et latine, variorum auctorum maxime Hippocratis et Celsi, locis parallelis illustrati. Subiiciuntur Celsi sententiae, studio et cura Theod. Jansoni ab Almeloveen. Amst., ap. Westein. —— Rep. 1732.

1688, 12. — Amst. —— *V.* 1677 et 1690.

1690, 12. — LB. —— *V.* 1688.

1690, 12. Hippocratis Coi aphorismi, graece et latine, brevi enarratione illustrati ab I. Heurnio. Iuxta exemplar Lugd. Bat. Jn. —— *V.* 1688.

1702, 8. Hippocratis aphorismi. Graece et Latine, commentariolo illustrati a Martino Listero. Lond. —— *V.* 1703.

1703, 12. Hippocratis aphorismi (*Graece et Latine*) cum Commentariolo. Auctore Martino Lister, E Medicis Serenissimae Majestatis Reginae Annae. Londini. Typis W. B. Impensis A. & J. Churchil, ad Insigne Nigri Cygni, in Vico vulgo dicto Paternoster-Row. 1703. —— 6 *ff.* praefixa, 238 pp.; et 1 *f.*, quod librarii catalogum continet. Bibl. acad. Lips. Rep. 1702 et 1730.

1729, 8. — graece et latine, notis illustrati, Edente I. Iac. Fickio. Jn.

1730, — 1744, 12. — Accedit Plancheti synopsis horum aphorismorum (*per locos communes digestorum*). Ad Exemplar Londinense. Tubing. —— *V.* 1703.

1732, 16. — LB. —— *V.* 1685, 1756 bis, et 1756.

1736, 12. Aphorismi Hippocratis Graece et Latine: juxta optimam Editionem Theodori Ianssonii ab Almeloveen, Med. Doct. Amstelodami impressam, Anno 1685. In usum Iuventutis studiosae. Edinburgi: in Aedibus R. Fleming, sumptibus Ioannis Paton Bibliopolae in Area Parliamentaria. M.DCC.XXXVI.

1748, 8. — graece et latine. —— In *Zwingeri* opusc. Hippocrat. aphorist. Basil.

1756, 12. — Editio nova diligenter correcta. Argentor. —— *V.* 1732 et 1756.

1756, 12. — Lips., impensis Io. Paul. Krausii bibliopolae Viennensis. CIↃIↃCCLVI. —— 6 *ff.*, 181 pp., 18 *ff.* et 32 pp. *V.* 1756, 1759 et 1765.

1759, 12. — Cum indice L. Verhoofdii et locis parallelis ex Boerhavii et Swietenii commentariis, et notis Annae Carol. Lorry. Paris. —— *V.* 1756 et 1786.

1765, 12. — LB. — *V.* 1756.

1767, — (*tit. n.*) 1778, 8. Hippocratis aphorismi (*graece et latine*), notationibus variorum illustrati. Digessit et indices addidit I. Ch. Rieger. Hagae Com. *Voll. II.* —— In titulo mutato est *LB.* impressionis locus.

1779, — 1782, 12. Ἱπποκράτης ἀφορισμοί. Hippocratis aphorismi, ad fidem veterum monimentorum castigati, latine versi, a J. B. Lefevre de Villebrune. Constantinopoli, Prostat Parisiis, Apud Clousier, Typographum - Bibliopolam, via San - Jacobaea; Segaud, Bibliopolam, prope Scholas Chirurgicas. 1779. —— Effigies Hippocratis aeri incisa est praefixa, XX, 371 pp. et 1 *f.* In bibl. acad. Lips. ex editoris donatione adservatur exemplar, in cuius titulo editor ipse scripsit notitiam hanc: „Bibliothecae Universitatis Celeberrimae Lipsiaae dono dedit hoc suum exemplar Joannes Baptista Lefebvre de Villebrune Sylvanectino-Gallus, Litterarum humaniorum Cultor Parisiis Augusti 2a die 1784“, eiusque forma in duodenis chartae magnitudine formae 4 assimilata est. De Villebrune ad textum emendandum inprimis codicibus mstis Paris., praesertim hebraeis et arabicis usus est; sed admodum temere, et non satis consultis iis, qui ante ipsum bene de aphorismis meruerunt, id fecit. Omnino editio multis vitiis cumulata et foedata est.

1784 (non 1786), 16. — Paris., Didot. —— 4 *fr.* Lorryi editio laudatur. Mirur, quod Kühn Harlesii errorem de huius repetitionis anno non sustolit, quod ex Eberti Allgem. bibliogr. Lex. no. 9765 facile fieri potuisset.

1811, 8. Ἱπποκράτους ἀφορισμοί. Hippocratis aphorismi. Aphorismes d'Hippocrate, Traduits sur le texte Grec, d'après la collation des Manuscrits de la Bibliothèque Impériale; avec une Dissertation sur ces Manuscrits, et les Variantes. Par M. de Mercy. A Paris, chez Crochard. —— exxiv pp., 1 *f.*, 352 pp. et 1 *f.* Textus graecos ad codices mstos Paris. editos, cum versione latina et gallica exhibetur. Ebert de hac editione errat, cum versionem gallicam tantum in ea inesse putet.

1822, 4. The Aphorisms of Hippocrates (*Greek*) with a Translation into Latin and English. By Thomas Coar. London. —— Sic haec editio in The Bibliographer Manual by W. Th. Lowndes. P. VIII. p. 934 indicatur.

1822, 12. Hippocratis aphorismi. Ad optimorum librorum fidem accurate editi. Cum indice Verhoofdiano locupletissimo. (*Cura Iust. E. K. Heckeri.*) Berol., Enslin. —— IV, 179 pp. 1 *Th.*

bb) **Delectus.**

1631, 4. Hippocratis Aphorismorum liber primus, Graece et Latine ex versione Io. Heurnii; subiungitur carmen alterum Graecum Radul. Wintertoni. Cantabr. —— 4 *sh.* Rep. 1633.

1633, 12. — Cum metaphrasi I. Freri et Radul. Wintertoni. Cantabr. —— 2 *sh.*

26) De haemorrhoidibus.

1540, 8. Ἱπποκράτους περὶ αἱμορροΐδων. Γαληνοῦ περὶ πεπονθότων τόπων βιβλία ς'. Hippocratis de Haemorrhoidibus libellus; item Galeni de Locis affectis libri VI. (*Graece.*) Basileae. *In fine:* Basileae per Thomam Platterum. anno M.D.XL. mense Septemb. —— 4 *ff.* praefixa, 404 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

1619, 8. — graece et latine cum commentario Manialdi. —— In eiusdem collectione. Paris.

27) De morbis.

1540, 4. Hippocratis de morbis libri IV, Graece et latine, ex versione Georg. Pylandri. Paris.

1637, 4. Hippocrates de morbis internis, Graece et Latine, cum praelectionibus Ioh. Martini. Parisiis apud Johannem Libert. M.DC.XXXVII. —— Sic editio in Maittairii Annal. T. V. p. 489 indicatur. Alias editorem Renatum Morellum esse dicitur.

28) Epistolae.

1499, 4. Hippocratis epistolae. Graece. —— In *Aldi* collectione epistolarum graec. Vol. II. Rep. 1606.

1539, 8. Hippocratis epistola ad Democritum, graece et latine. Saligniaci.

1573, 8. Hippocratis epistolae duae, altera ad Democritum, altera ad Damagetum. Graece. —— In *H. Stephani* Poesi philosophica. (Anno M.D.LXXIII. excudebat H. Stephanus.) p. 185—202. *V.* 1711.

1601, 8. Hippocratis epistolae ad Artaxerxem et Democritum, graece et latine ex versione latina Eilh. Lubini. —— In

Collectione Commeliniana epistolarum graecarum.

1606, f. Hippocratis epistolae, graece et latine. —— In *Iac. Cuiacii* collectiooe epistolarom graec.

1693, 8. Democritus et Hippocrates, philosophi morales. —— Sub hoc titulo Hippocratis epistolas aliquot eum aliis ad illum datis recudendas curavit Ch. Thumasius in historia sapientiae et stultitiae. T. II. p. 8 sqq. Thomasius observationes morales adiecit, quae non magni momenti sunt. Rep. 1730.

1711, 4 et f. Hippocratis epistola ad Damagetum, graece et latine. —— In *Hadr. Relandii* editione Epicteti Manualis. V. *ib.* I. Bb) 1). In hac epistola, praeter alia multa, refertur, Hippocratem ab Abderitanis publice arcessitum ad Democritum venisse, ut eum ab insania liberaret.

1730, 12. Hippocratis epistolae aliquot cum aliis. Paris. —— Sunt illae epistolae, quas Thomasius a. 1693 edidit.

29) Hippiatrica.

1814 (*non* 1819), 8 mai. *Ἱπποκράτους Ἱππιατρικά.* Hippocratis Veterinaria (*Graece*), Latine et Italice reddidit ac notis illustravit Petrus Aloysius Valentini in nosocomio S. Spiritus Medicus primarius. Romae MDCCCXIV. Apud Linum Contedini. Superiorum permissu. —— XVIII, 238 pp. Textus graecus cum versione latina p. 2—105 legitur; versio italica p. 107—179 et p. 161—232 animadversionss habentur. In calce p. 223—238 index capitum adiectus est. De auctore huius libelli dubium est. Valentinus io praefatione eom Hippoerati Coo abiiudicat, eum hic ionica dislecto, auctor autem Veterinariorum attica usus sit.

Dd) *Delectus.*

1824, 8. Chrestomathia Hippocratica. Edidit atque praefatus est C. Pruys van der Hoeven. Hagae Comitis ap. Vid. I. Allart. —— XXII, 218 pp. 1 *Th.* 20 *Gr.* Ex cnacis praesagiis, prognostico, ex libro I. et III. epidemicorum morborum, ex libro de aere, aqua et locis, ex libro de ratione vivendi in morbis acutis atque ex aphorismis haec chrestomathia coufecta est. Praeterea editor iusiurandum integrum, cuius auctorem habet Hippocratem, atque textui graeco animadversiones in osum eorum, qui in lingua graeca rudes sunt, adieeit. Pag. 133 sqq. etiam versio atina Foesii addita est.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1525, f. Hippocratis Coi medicorum omnium longe principis, octoginta voluminа, quibus maxima ex parte, annorum circiter duo millia, Latina caruit lingua, Graeci vero, Arabes et prisci nostri medici, plurihus tamen utilibus praetermissis, scripta sua illustrarunt, nunc tandem per Fabium Calvum Rhavennatem — latinitate donata, Clementi VII. Pont. M. dicata ac nunc primum in lucem edita. *In fine*: M. Fabius Calvus Rhavennas cum ceteris Hippocratis octoginta voluminibus Romae vertebat XIX. Cal. Septemb. 1515. Cum gratia et privilegio Sanctissimi Clementis VII. Pont. Max. ac Serenissimi Francisci, Regis Francorum ad decem annos. Romae ex aedibus Francisci Minitii Calvi Novocomensis anno a partu virginis MDXXV. —— Editio est princeps versionis latinae, quae iussu Clementis VII. atque secundum codices mstos Vatic., sed non summa cura et diligentia facta est. Rep. 1549.

1526, f. Hippocratis Coi medicorum omnium longe principis, opera: quibus maxima ex parte anuorū circiter duo millia Latina caruit lingua: Graeci nero & Arabes, & prisci nostri Medici, plurimis tamen utilibus praetermissis, scripta sua illustrarunt: nunc tandem per M. Fabiū Rhauennatem, Gulielmum Copum Basiliensem, Nicolaum Leunicenū, & Andream Brentium, uiros doctissimos Latinitate donata, ac iamprimū in lucem aedita: quo reuera humano generi nihil fieri potuit salubrius. BASILEAE IN OFFICINA ANDREAE CRATANDRI, ANNO M.D.XXVI. *Elenchum librorum hoc opere contentorum, in calce sequentis indicis reperies.* BASILEAE, PER ANDREAM CRATANDRVM EXCVSVM, MENSE AVGVSTO, ANNO M.D.XXVI. —— Haec secunda editio priore auctior est. Versio librorum de diaeta in acutis IV, et praesagiorum III, Gul. Copi; aphorismorum, Nic. Leoniceni; libri de natura hominis Andreae Brentii, ceterorum autem librorum Fabii Calvi est. Praeterea tractatus Aphricani de ponderibus et mensuris, quaedam Balbi de Asse eiusque minutis partibus accesserunt. Bibl. acad. Lips.

1545, 8. Hippocratis Coi, medicorum omnium longe principis, opera, quae

apud nos extant, omnia, per Ianum Cornarium, medicum physicum, latina lingua conscripta. Venet. —— De hac versione iudicia valde differunt; alii editorem multis eudicibus mstis usum esse et Aldina editione iudicant; alii id fecisse negant, eumque nimiam fidem Calvi versioni tribuisse dicunt; alii etiam versionem prorsus abiiciendam esse statuunt. At, quamquam versio non omnibus numeris absoluta est habenda, in ea multum Cornarius profecit, atque bene de Hippocrate meruit. Saepe recusa est. *V.* 1546.

1546, 8. — per Ianum Cornarium latina lingua conscripta. Paris.

1546, f. Hippocratis Coi medicorum omnium longe principis, opera quae ad nos extant omnia. Per Ianum Cornarium Medicum Physicum latina lingua conscripta. Index rerum ad calcem operis uniuersi annexus est foecundissimus. FRO|| BEN. BASILEAE, MDXLVI, Cum gratia & priuilegio Imp. Maiestatis ad annos V. *In fine:* Basileae per Hieronymum Frob. et Nic. Episcopium mense Martio M. D. XLVI. —— Bibl. acad. Lips.

1546, 8. Hippocratis Coi Medicorum omnium longe principis, opera quae ad nos extant omnia. Per Ianum Cornarium Medicum Physicum Latina lingua conscripta. Index rerum ad calcem operis uniuersi annexus est foecundissimus. Venetiis apud Ioan. Gryphium. MDXLVI. *Voll. II.* —— *V.* 1553, *f.*

1549, f. — per Fabium Calvum latinitate donata. Romae. —— *V.* 1525 et 1610.

1553, 8. Hippocratis Coi Medicorum omnium longe principis, opera quae apud nos extant omnia. Per Ianum Cornarium Medicum Physicum Latina lingua conscripta. Accessit index rerum copiosissimus. Lugduni apud Ant. Vincentium. M. D. LIII. *In fine:* Lugduni excudebat Petrus Fradin, M. D. LV.

1553, f. — Basil. —— *V.* 1546, 8. et 1562.

1558, f. Hippocratis Coi opera, quae ad nos extant, omnia per Ianum Cornarium latina lingua conscripta, et recognita, cum accessione Hippocratis de hominis structura libri antea non excusi, recens illustrata, cum argumentis in singulos libros, cum indice copiosissimo, per Io. Culmannum, Goeppingensem, primum editos. Basil.

1562, 8. — Venet. —— *V.* 1553 et 1564.

1564, f. — Venet. —— *V.* 1562 et 1564.

1564, 8. — Venet. —— *V.* 1564 et 1582.

1575, f. Hippocratis Coi Medicorum omnium facile principis Opera, Quibus addidimus Commentaria Ioan. Martinelli, In quibus morbi omnes, eorumque causae, signa, ac curationes, quę in Libris Hip. dispersim scribuntur, unà copulantur, atque tractantur: Deinde voces, ac loca in Hip. Libris obscura, & difficilia ex Galeni sententia declarantur: Postea sententiae plurimae, quae ab Hip. dignitate ob translationes perperam factas alienae uidentur: antiquorum autoritate sunt correctae: Praeterea multa, quae saepe leguntur in eisdem Libris, quae a se ipsis alias dissentire videntur, ea conciliata sunt: Ac tandem Index omnium copiosissimus. Nona et Argumenta in singulos libros per Ioan. Culman. Gepping. sunt addita. Cum priuilegiis. Venetiis. M. D. LXXV. Ex Officina Victoriae, apud Ioannem Valgrisium. —— Male Hallerus in Bibl. med. pract. T. I. p. 92, versionem esse Fabii Calvi, dicit. Blumenbachius in Introd. in hist. medic. litter. p. 32 huic omnium fere rarissimae editioni prae ceteris palmam tribuit. Rep. 1619.

1582, 8. — Venet. —— *V.* 1564.

1596, 8. Hippocratis opera omnia, quae extant, in VIII sectiones ex Erotiani mente distributa. Nunc recens latina interpretatione donata ac denuo separatim in lucem edita. Autio Foesio authore. Accedunt ad VI. sectionem Palladii Scholia in lib. de fracturis, latine conversa. Francof., Wechel. —— Hanc editionem in nullis libris litterariis accurate, nisi in Weigelii adparatu litterario no. 5090 notatam vidi. Foesii versio optima omnibusque praeferenda est.

1610, f. — Romae. —— *V.* 1549 et 1619 *ib.*

1610. f. Hippocratis Coi opera, latine ex Iani Cornarii versione, cum commentariis Io. Marinelli et argumentis in singulos libros publicavit I. Culmannus. Vincentiae.

1619, f. Hippocratis Coi opera, ex Iani Cornarii versione cum commentariis Io. Marinelli et argumentis Io. Culmanni. Venet. —— *V.* 1575.

1619, f. — Romae. —— *V.* 1610 *ib.*

1737—1739, f. Hippocratis Coi opera omnia, ex Iani Cornarii versione, una cum Io. Marinelli commentariis, ac Pet

Matth. Pini indice, cura Io. Bapt. Paitoni. Venet. *Voll. III.* —— Commoda est haec editio, cuius primus (a. 1737) Tomus Hippocratis opera, ex Iani Cornarii versione, alter (a. 1739) Io. Marinelli commentarios, tertius autem (a. 1739) Pini indicem continet.

1767—1771, 8. Hippocratis Opera, latine. Edidit Alb. de Haller. —— *V.* eius: Artis medicae principes. (Lausannae, sumpt. Fr. Grasset et socior.) T. I—IV. Bibliopola Paitoni editionem secundam quae Cornarii versionem continet, typis describere, cum Haller Mackianam sequi maluisset. Eam ergo supplevit, quoad fieri potuit, ex Liudeniana; sed nihil de suo addidit, praeter quod et scripta in novum ordinem redegit, et in praefationibus, cuilibet libro praefixis, argumenta exposuit atque adnotavit, quaenam sint genuina, cuiusve originis. Titulus mutatus est a. 1784, *Lausannae.*

1784, 8. —— *V.* 1767.

1806, 8. Hippocratis Coi opera quae extant in sectiones VII divisa. Ex interpretatione Anutii Foesii recudi curavit, prolegomena de conditione artis medicae ante Hippocratem: Hippocratis vita, scriptis et meritis, nec non cuique libro praefatiunculam praemisit, verborumque difficilium minusque cognitorum indicem explicantem adjecit Jo. Frid. Pierer. Altenburgi bibliopolii Litterarisches Comptoir Dict. 1806. *Voll. III.* —— 4 *Th.* 12 *Gr.*, eh. ser. 5 *Th.* Nitida editio, cuius inprimis notitia litteraria et index magni habendi sunt, quamquam in utilitia errores deprehenduntur, si iudicio perlustratur.

Bb) *Plura opera.*

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4 min. Hippocrates de natura hominis. de Uictu. De tuenda naletudine. Medicinae lex. Iusiurandum. Demonstratio quod artes sunt. Inuectiua in obtrectatores medicinae. Quae quidem opera ut latine et emendare (?) legerentur. Curauit Andreas Brentius Patauinus. Francisco Dedo (*Diedo*) Venetorum oratori. — Res nariae a multis certatim dantur amicis. || Grata recessuro munera Dedi tibi: || Haec nos. quae Venetum culto legat ore iuuentus || Ingenii nostri munera parua damus. —— Char. rut. 19 *ff.* com *sign.* Opus prodiit, ut videtur, *Romae apud Stephanum Planck.* Scriptis Hippocratis quiuqoe epistolae interpretis ad diversus praefixae sunt.

—, 4 min. *F.* 1 *a*: Hippocratis de natura hominis De victu De tuenda valetudine Medicinae lex Hippocratis iusiurandum Hippocratis demonstratio q9 artes sunt Hippocratis invectiva iu obtrectatores mediciuae Quae quidem opera ut latine et emendare (?) legerentur Curavit Audreas Brentius Patavinus. *F.* 1 *b tetrastichon, quod in praec. editione, habetur. In fine*: Registrum foliorum. —— 20 *ff.* cum 27 lin. et char. rom. Sine *sign., cust.* et num. *ff.* Interpretis etiam epistolae praefixae sunt.

—, 4 min. *Eadem opuscula cum Fr. Dedi epigrammate.* —— Char. goth. Sine *sign., cust.* et num. *ff.* Duae posteriores editiones ab illa primo loco collocata differunt.

—, f. mai. *F.* 1 *a*: Isagoge Iohannitii Ad Tegni Galieni Primus Liber Medicine. *Sequuntur Philareti opusculum de pulsibus, liber urinarum Theophili, Hippocratis Aphorismi latine cum commentario Galeni ex arabica lingua in latino converso a Constantino Africano Monacho, liber prognosticorum cum commentario Galeni, Galeni Microtechnon cum commentario Haly. In fine*: Explicit Commentum Haly Supra Tegni Ga. —— Char. rom. com *sign.*

β) Cum a. et l. notitia.

1483, f. *F.* 1 *a vacat. F.* 1 *b*: In hoc p̄claro libro sunt ista o͂pa. Primo est liber Iohānitij qui dr̄ isagoge grece: *etc. In fine tituli notitiae*: Primo est liber Iohānitij qui dr̄ isagoge in greco. || Secundo libellus de pulsibus philareti. || Tertio est libell9 Theophili de vrinis. || Quarto sunt Hippocratis aphorismi ĩ ordinē collecti. || Quīto sūt aphi eiusdē cum cōmento Galieni. || Sexto liber ꝓnosticoꝝ eiusdē diuisus in tres ꝑticulas. || Septīo liber regimīs acutoꝝ ɔtinēs q̄ttuor ꝑticulas. || Octauo est li. epidimiaꝝ hip. cū cō. viij. ꝑticulas ɔtinēs || Nono ē libellus hippo. qui intitulatur de nā fetus. || Decīo liber Galieni q̄ dr̄ tegni siue ars parua. || Uudecīo libell9 Gentilis de fulgineo de diuisiōe ꝓ͂c. || Duodecīo libell9 de lege hip. ꝛ libell9 q̄ dr̄ iusiurandū. *F.* 2 *a* (*sign.* a 2): INCIPIVNT ISAGOGE IOHANNITII || AD TERNI GALIENI PRIMVS LIBER || MEDICINE. *In calce, post Hippocratis iusiurandum*: Expletū est opus hoc preclarū artis medicine nomia || tum Artisella Hippocratis:

q̃ᵒ diligētissime accuratissi- || meq; emendatū per dominū Franciscū Argillagnes de || Ualentia: artiū ⁊ medicine doctorē insignē: impressum || Uenetijs summa cura ac sollicitudine Hermāni lichtē- || stein Colonie-is. Anno dominici natalis. m. cccc. lxxxiij. || quarto kalendas apriles. *Registr. Eodem f. b:* Franciscꝰ argilagnes valentinꝰ lectoribꝰ huius libri. s. p. dicit. *Ult. f. a:* Incipit tabula suꝑ libros Tegni que ordinata est eodē ordine quo tabula posita supra ante libros ꝓnosticoꝝ. —— 212 *ff.* duabus columnis et 62 lin. Char. goth. cum *sign.* et num. *ff.* Sic liber in Hainii Repertorio bibliogr. Vol. I. p. 230 no. 1869 indicatur.

1487, f. Iohannitii Isagoge in Tegni. Philareti liber pulsuum. Theophili libellus de urinis. Hippocratis Aphorismi in ordinem collecti. Hippocratis Aphorismi cum commento Galieni. Liber prognosticorum. Liber regiminis acutorum. Liber epidemiarum Aristotelis cum commento. Libellus Hippocratis de natura foetus. Liber Galieni dictus Tegni. Libellus Gentilis de Fulgineo de divisione librorum Galieni. Libellus de lege Hippocratis eiusdemque Iusiurandum. *In fine:* Explicit Hyppocratis iusiurandum in cuiusdam sui libri principio inuentum: et e greco in latinum conversum per Petrum paulum vergerium faciatum. Uenetiis per baptistam de tortis MCCCCLXXXVII. die vigesimo Augusti. —— 212 *ff.* Char. goth. cum *sign.*

1491, f. *F. 1a:* ARTESELA. *F. 1b:* Gregorius a vulpe vincentinus Magnifico domino Marino Georgio. omni disciplina || rum genere eruditissimo. S. P. D. *In fine huius epistolae:* Ista sunt opera que in hoc preclaro libro continentur. || Primo est liber Ioannitii qui dicitur isagoge in greco. || Secundo libellus de pulsibus philareti. || Tertio est libellus Theophili de vrinis. || Quarto sunt hipocratis aphorismi ī ordinē collecti. || Quinto sunt aphorismi eiusdem cum cōmento Galieni. || Sexto liber ꝓnosticorum cum translatione noua ⁊ antiqua. || Septimo liber regiminis acutoruꝫ continēs quatuor particulas. || Octauo est liber epidimiarum hip. cum cō. viii. particulas continens. || Nono est libellus hypp. qui intitulatur de natura fetus. || Decimo liber Galieni qui dicitur tegni siue ars parua. || Undecimo libellus Gentilis de fulgineo de diuisione ⁊cᵒ. || Duodecimo libellus de lege hip. ⁊ libellus qui dicitur iusiurandum. *F. 2 a (sign. a 2):* Incipiunt isagoge Ioannitij ad tegni Galieni. Pri- || mus liber medecine (?) *In calce finito registro:* Impressuꝫ Uenetiis per Philippuꝫ de || pinzis de Caneto Anno salutis dn̄i nr̄i ie || su xp̄i. M. CCCC. lxxxxi. die. xxvi. septebris. *Infra insigne typ. cum litteris* P. PHI. *Ult. f. a:* Incipit tabula suꝑ libros Tegni que ordinata este udē (?) ordine quo tabula posita supra an̄ libros ꝓnostico. —— 194 *ff.* cum 71 lin. et *sign.* et num. *ff.* Char. goth.

1493, f. Iohannitii Isagoge in Tegni. Philareti liber pulsuum. Theophili libellus de urinis. Hippocratis Aphorismi in ordinem collecti. Hippocratis Aphorismi cum commento Galieni. Liber prognosticorum. Liber regiminis acutorum. Liber epidemiarum Hippocratis cum commento. Libellus Hippocratis de natura foetus. Liber Galieni, dictus Tegni. Libellus Gentilis de Fulgineo, de divisione librorum Galieni. Libellus de lege Hippocratis eiusdemque Iusiurandum. *In fine:* Venetiis impressum per Bonetum Locatellum expensis Octauiani Scoti. MCCCCXCIII. —— Char. goth., cum *sign.* Praecedit editioni Gregorii a Vulpe epistola ad Marinum Georgium.

1500, f. *F. 1a:* Articella. || Ista sunt opera que in hoc pre || claro libro continentur. || Primo est liber Iohannitij qui dicitur isagoge in greco. || Secundo libellus de pulsibus Theophili de vrinis. || Quarto sunt hypocratis aphorismi in ordinem collecti. || Quinto sunt aphorismi eiusdem cum commento Galieni. || Sexto liber pronosticoruꝫ cum translatione noua ⁊ antiqua. || Septimo liber regiminis acutorum continens quatuor particulas. || Octauo est liber epidimiarum hyp. cum cōmēto. viij. particulas. || Nono est libellus hyp. qui ītitulatur de natura fetus. || Decimo liber Galieni qui dicitur tegni siue ars parua. || Undecimo libellus Gentilis de fulgineo de diuisione ⁊cᵒ. || Duodecimo libellus de lege hyp. ⁊ libellus qui dicitur iusiurandum. *F. 1b legitur Gregorii a Vulpe epistola ad Marinum Georgium. F. 2 a (num. 1 et sign. a):* Incipiunt isagoge Ioannitij ad tegni Galieni. Pri- || mus liber medicine. *Liber de foetus natura explicit f.* 137 (c. num. 136.) *f.* 138 *a* (c. *num.* 1 *et sign.* A.): Galeni principis medicorum inigro Tegni cū cō- || mento

Hali Rodoam liber incipit. *F.* 187 *a col.* 2: Explicit hypocratis iusiurandū *etc.* || Impressum Uenetijs: per Inānem ɀ Gregorium de || gregorijs fratres. Anno intemerate Uirginis conce- || ptio (?) Millesimoquingentesimo: Benedictione Om-||nipotentis dei: q est bñdictus In secula seculoꝝ. Amē. *Tabula f.* 187 *b incipit et explicit f.* 188 *a. F.* 188 *b registrum et insigne typ. habetur.* —— Char. goth. 1 non num. *f.*, 136 et 49 num. *ff.* et 2 non num. *ff.* Textus 52 lin., et commentarius in margine 66 lin., cum *sign.* et num. *ff.*

1506, 8. Liber hysagoge Joannitii; liber Phylareti de pulsibus; liber Theophili de urinis; iusjurandum Hippocratis; liber pronosticorum Hypocratis; liber afforismorum Hypocratis secundum antiquam translatiunem, et novam pariter Theod. Gazae elegantissimam; collectio affurismurum Damasceni; flosculi in medicina ex Corn. Celso extracti; liber techni Galieni etc. Textus duarum primarum feu primi Avicenne in theorica — textus feu quarte primi: et primi quarti in practica; cantica Avicenne translata a Armengaudo Blasii de montepessulano; textus noni Almansoris de egritudinibus a capite usque ad pedes, collecta Jacobi de partibus in medicina pro anathomia; liber pronosticorum Hypocratis dictus capsula eburnea; descriptio ponderum et mensurarum ex breviario Aiseir in vigilis; ed. Pet. Ant. Puestico. Papie per Jacobum de burgo franco et impensis Barthol. de morandis MDVI. die XII. Januar. —— Sic haec editio in Panzeri Annal. typ. T. IX. p. 553 indicatur.

1507, 8. In hoc volumine ,pno ī q̄ꝛtitate: maxīo || in virtute cōtiuentur infrascripti codices. || Liber hysagoge Joannitii. || Liber Phylareti de pulsibus. || Liber Theophili de vrinis. || Josiuraodum Hypocratis. || Liber pronosticorum Hypocratis. Liber aphorismorū Hypocratis scd'm an || tiquā translatione ɀ nouao pariter Theo || dori Gaze elegantissimam. || Collectio aphorismorum Hypocratis ad || vnamquāqꝫ egritudinem pertinentium. || Liber aphorismorum Damasceni. || Flosculi in medicina ex Cor. cel. extracti. || Liber techni Galieni secūdū antiquā tran || slationem ɀ nuuaꝫ pariter elegantissimā. || Textus duarum primarū fen primi Aui || cenoe in Theurica. || Textus fen q̄rte p̄mi: ɀ p̄ie q̄rti ī practica. || Cantica Auicenne. || Textus noni Almāsoris de egritudinibus || a capite vsqꝫ ad pedes. || Collecta Jacobi de partibus in medicina pro anothomia. *In fine:* Impressum venetiis per Petrum bergo || mensem de quaerengiis. M. ccccc. vii. die || xiii. Mensis Julii. *Infra registrum. Sequitur* 1 *f.* —— Bibl. acad. Lips.

1508, 8. Hippocratis Opera parua, scl. De Natura hominis; De tuenda valetudine; Medicinae Lex; Iusiurandum; Demonstratio, quot artes sunt; Inuectina in Obtrectatores Medicinae, Latine ex versione emendatione Andr. Brentii, Patanini. —— Cum *Symphor. Campegii* opusculo de claris medicinae Scriptoribus et aliis. Lgd., per Cl. Davost, alias de Troya.

(1511), 4. Hippocratis Coi Praesagnrium Libri III. Eiusdem de ratione victus in morbis acutis Libri IV. Interprete Guilielmo Copo Basiliensi, MDXI. —— Praefatio signata est: Lutetiae X. Calend. Apr. MDXI. Alibi annus non indicatus est.

1513, f. Articellae qua continetur: Joanoitii Isagoge. Philareti de pulsibus libellus. Theophili de urina. Hippocratis Aphorismi *etc.* Venetiis per Petrum Bergomensem MDXIII.

1513, f. Liber Aphorismorum Hippocratis cum commentis Galieni. Ej. liber Pronosticorum. Ej. de regimine acutorum morborum cum com. Galieni. Ej. Epidemi cum com. Jo. Alexandrini. Ej. de natura puerorum. Liber tegni Galieni cum com. Hali Rodoam. De divisione librorum Galieni. Hypocratis liber de lege. Ej. Jusiurandum Impressum Venetiis Anno domini 1513. die 14. Junii.

1515, 8 mai. Articella nuperrime impressa cū q̄ꝫplurimis tractatibus pristine impressioni superadditis ut patet in pagina sequenti. †. *Sequitur:* Petri Pomarij Ualeotini Hispani ad lectorem Hexastychon. *etc.* Cum priuilegio. *In fine:* Impressum lugduni per Joannem de la place: impensis Bartholomei troth in vico mercuriali morantis Anno a Virginis partu M. vc. xvi. die quarto Meosis Aprilis. —— ccclxiij num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1519, 8. Articella nuperrime impressa cum quamplurimis tractatibus pristine impressioni superadditis: Petri pomarii Valentini Hispani ad lectores. Hexastychoo. *Cum privilegio. Sunt autem tractatus sequentes.* Hysagoge Joannitii. Phylaretus de pulsibus. Theophilus de urinis. Hyppocrates de lege. Ej. Jusiurandum. Ej. pronostica. Ej. Aphorismorum

duplex translatio. Ej. Collectio Aphorismorum ad unamquamque egritudinem pertinentium. Ej. Regimen Acutorum. Ej. liber Epidemiarum. Ej. de natura fetus. Ej. liber secretorum. Ej. pronostica secundum lunam. Ej. Capsula eburnea. Ej. de humana natura. Ej. de aere et aqua et regionibus. Ej. de Pharmaciis. Ej. de insomniis. Aphorismi Joannis Damasceni. Flosculi ex Cornelio Celso. Parabolae Arnaldi de Villa nova. Libri tres Tegni Galeni, duplici Versione. Textus duarum primarum Fen primi canonis Avicenne. Ej. primi canon. Feo quarte. Ej. Quarti canon. Fen. prime de Febribus. Ej. Quarti can. Textus 3. 4. et 5. Fen. in chirurgia. Ej. Caotica. Tractatus oonus Almansoris de egritudinibus a capite usque ad pedes. Summula Jacobi de partibus super autidotario Mesue. Descriptio ponderum et mensurarmo ex breviario Aiseir. i. vigilis. *In fine:* Impressum Lugduni per Jacobum myt impensis honesti viri Constantini fradin Anno a virginis partu M.V.c.XIX. die quinto Mensis Octobris. —— Sie haec editio in Panzeri Annat. typ. T. IX. p. 517 no. 397 indicatur.

1523, f. Articella. Ista sunt opera, que in hoc preclaro libro continentur. Primo est Liber Joannitii qui dicitur Isagoge in greco *etc.* Venetiis MDXXIII.

1524, — 1526, 12. Hippocratis Aphorismi, Latioo Leoniceno interprete; et Praesagia Latine Copo ioterprete. Paris., ex officina Simonis Colinaei, a Christi solius veri medici nativitate. M. D. XXIIII. VII. Idus Iunias. —— Rep. 1532, 12.

1524, 12. Hippocratis libri de natura humana, Andr. Brentio interprete; de ratione victus in morbis acutis, Gulielmo Copo; Ars medicinalis, Nicolao Leoniceno; Latioe. Parisiis ex officina Simonis Colinaei. M. D. XXIIII.

1525, 8. Articella, nuperrime impressa cū q̄splurimis tractatibꝰ pristine impressiōi su,padditis: vt p3 ī pagina sequeti. Petri pomarij Ualentini Hispani ad lectorē Hexastychō. *Infra insigne typ. In calce:* Impssum Lugduni per Antouiū du Ry. Jmpēsis vo honesti viri Jacobi. q. Frācisci de Giuncta Florentini: oc sociorū. Anno dñi. Mcccccxxv. die. xv. Maij. — Registrum — a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z ꝛ ꝯ 4 A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T U. Omues suot quaterniooes. —— Char. goth. duabos columnis nitide impressus liber. ccclxx ff. Panzer hanc editionem non noverat, neque alibi eam adnotatam inveni. Bibl. acad. Lips.

1525, 12. Hippocratis Aphorismi, Latine, interprete Nic. Leoniceno. Accedunt Praesagiorum libri III, interprete Gu. Copum; de ratiooe victus in Morbis acutis libri IV, eodem interprete; de natura humana, interprete Andr. Brentio; de flatibus, interprete Constant. Lascare. Lgd.

1526, 8. Hippocratis Aphorismi, cum Galeni commētariis, Nicolao Leoniceno interprete. — Hippocratis Praedictiones, cum Galeni commētariis, Laurentio Laurentiano interprete. Parisiis, in aedibus Claudii Cheuallonii, sub Sole aureo, in via ad diuum Iacobum. 1526. —— 16 non num. ff. et CCXLVIII ff. Editor fuit Ant. Albus. Bibl. acad. Lips.

1527, 4. Articella, qua cootioetur Johannitii Isagoge gr. Philareti de pulsibus libellus. Theophili de urinis. Hippocratis aphorismi in ordinem collecti; Hippocratis Aphorismi cum comment. Galeni aliaque eiusdem. Lugduni MDXXVII.

1527, 12. Hippocrates de praedictionibus lib. II., de Coacis, de somniis, de flatibus, de carnibus, interprete Fabio Calvo.

1532, f. Hippocratis Aphorismi, cum Galeni Commentariis, Nicolao Leoniceno Viceotino interprete. Item eiusdem Hippocratis Praedictioues, cum Galeoi etiam Commeotariis, Laurentio Laureotiano interprete. Ad Graecum Codicem summa diligeutia recognita (*cura Antonii Albi*). Parisiis apud Simonem Colinaeum. —— Rep. 1532.

1532, 4. Hippocratis Aphorismi; accedunt praesagiorum libri III, de lege, de mente sensuve, secretorum liber, capsula eburnea, iusiurandum. Edidit Pet. Vedelicius, Ohoroiceosis. Cracov.

1532, 12. — Paris. —— V. 1524 et 1581.

1532, — 1543, — 1545, 16. Hippocratis et Galeni libri aliquot, ex recognitione Francisc. Rabelaesii. Lgd., ap. Seb. Gryphium. —— Errant qui textum graecum in hac editione extare indicant.

1532, 12. — Paris., ap. Sim. Colinaeum. —— V. 1524.

1533, 8. Articella, qua continet. Ioannitii Isagoge. Philareti de pulsibus libellus Theophili de urinis *etc.* Argentorati MDXXXIII.

1534, 8. Articella. Ista sunt opera, quae in hoc praeclaro libro continentur. Primo est liber Ioannitii qui dicitur Isagoge in graeco. Philaretus de pulsibus. Theophilus de urinis. Hippocratis Aphorismi. — Einsdem Iusiurandum. Lgd.

1534, 12. Hippocratis de natura humana & victus ratione cum commentario Galeni, Latine, Hermanno Cruserio Campensi interprete. Paris., apud Simonem Colinaeum.

1543, 4. Hippocratis libelli ad artem medicam praeparatorii, interprete Iano Cornario. Basil. —— Hic habentur: Iusiurandum, Lex, de Medico liber, de decoro liber, praeceptiones, de veteri medicina liber, de arte.

1544, f. Hippocratis Chirurgia, e Graeco in latinum conversa a Vido Vidio. Paris. —— In editione insunt libri de ulceribus sive vulneribus, de fistulis, et vulneribus capitis, cum edituris commentariis, de fracturis, articulis, et medici officina, cum Galeni commentariis, denique Galeni liber de fasciis et Oribasii de laqueis et machinamentis.

1567, 4. Hippocratis opera aliqua, vertente Rasario. Saragossae.

1569, 8. Hippocratis Coi, medici vetvstissimi, et omnivm aliorum Principis, de naturae, Temporum anni, & aëris irregularium constitutionum proprijs, huminisq; omnium aetatum morbis, Theoria. Per Clariss. virvm, Iacobvm Curionem, Hofemianum, in inclita Academia Heidelbergensi Medicinae Professorem, ita in enarratione Tertiae Aphorismorū Sectionis exposita, vt non solum rei Medicae, sed & omnibus valetudinis ac vitae tuendae Studiosis magno vsui, commodoq; esse queat. Francofvrti ad Moenvm, Cum Priuilegio Caesareo. M. D. LXIX. —— 348 num. ff. et 16 non num. ff., in quorum ult.: Impressvm Francofvrti ad moenvm, apvd Georgivm Coruinum, Sigismundum Feyerabend, & haeredes VVigandi Galli. M. D. LXIX. Bibl. acad. Lips.

1575, 4. Hippocratis Prognosticon Latina Ecphrasis ex mente Galeni, auctore P. Blondello Calexio Iuliodunensi medico regio & Hippocratis iusiurandi Ecphrasis, Latine per eundem. Lutet., excudebat Mamertus Patissonus in aedibus Roberti Stephani, in vico Bellovaco è regione scholae decreturum.

1581, 12. — Lgd. —— V. 1532 et 1613.

1613, 16. — cum notis Io. Manelphi. Romae. —— V. 1581 et 1638.

1638, 12. — Patav. —— V. 1613 et 1647.

1647, 12. — Venet. —— V. 1638.

1672, 32. Hippocratis aphorismi et iusiurandum. Latine. Rudolphopoli.

1750, 4. Hippocratis aphorismi et prognostica, latine versa, cum recognitione, et Notis Audr. Pastae. Bergomi. —— Rep. 1786 sq.

1786, 8. Hippocratis aphorismi atque praesagia, latine versa, cum recognitione et notis Andr. Pastae, Bergomatis. Accedunt huic ipsi editioni prolegomena, in quibus de aphorismorum praesagiorumque auctore, de utrorumque scriptorum praestantia, deque sententiarum in iisdem contentarum usu disseritur. Valentiae. —— V. 1750 et 1791.

1791, 8 min. Hippocratis aphorismi, atque praesagia latine versa Cum Recognitione, & Notis Clarissimi viri Andreae Pastae Bergomatis. Editio novissima ab Auctore emendata, & Observationibus quamplurimis Medicis aucta. Accedunt huic ipsi Editioni Prolegomena In quibus de Aphorismorum Praesagiorumque Auctore, de utrorumque Scriptorum praestantia, deque sententiarum in eisdem contentarum usu disseritur. Venetiis, MDCCXCI. Typis Petri Qu. Jo. Gatti, Superiorum permissu. —— xlviii, 275 pp. De hac repetitione praecedentis editionis nusquam quid reperi.

1817, 32. Hippocratis prognostica et Prorrhetica, latine et gallice. Edidit E. Pariset. Paris., Cellot. Voll. II. —— 4 fr.

Cc) *Opera singula.*

1) Iusiurandum.

1514, 4. Hippocratis iusiurandum, latine, Nic. Perotto interprete. Paris. —— Rep. 1538.

1528, 8. — latine. —— Cum *Alex. Benedicti* Anatome. Argent.

1538, 4. — — Basil.

1677, 8. —— In Ph. Iac. Schenfelderi Synopsi super pharmacop. August. Ingolst. Legitur etiam in Thesauro antiquitatum et historiarum Italiae Burm. T. IX. 4.

2) Prognostica.

a) Sine l. notitia.

—, 4. Aphorismi Io. Damasceni et Rhasis, cum Prognosticis Hippocratis,

cura Platonis de Benedictis. Bononiae. — Versio ex arabica lingua facta est.

β) Cum l. notitia.

1508, f. PRODICTIONES (?) SIVE PROGNOSTICA HYPPOCRATIS CVM ‖ COMMENTARIIS CLAVDII GALENI, INTERPRETE LAVREN‖TIO LAVRENTIANO FLORENTINO VIRO CLARISSIMO. *Haec f. 1 a. In calce f. 34 b: τέλοσ.* — Florentiae ex archetypo impressum per Ser. Aronium de ‖ Tuhiniis & Aud. de Ghyrlandis de pistorio Anno salutis ‖ M. D. VIII. Septimo Idus Maii. *Infra insigne typ. cum litt.* .A. .A. — Char. rot. 34 *ff.* Bibl. sen Lips.

1512, 4. Hippocratis Praesagiorum libri III, latine interprete Gu. Copo. Paris., ex Officina Henrici Stephani. MDXII.

1516, f. Prognostica Hippocratis, Laurentio Laurentiano Florentino et Guilielmo Copo interpretibus; Galeni Commentarii in eadem, Laurentiano interprete. Parisiis in officina Henrici Stephani MDXVI.

1519, f. — cum Galeni commentariis, Laurentio Laurentiano et Gu. Copo interpretibus. Paris., apud H. Stephanum.

1525, 12. Hippocratis prognostica, latine Gu. Copo interprete. Lgd.

1526, 4. — cum praefatione I. Iac. de Salis. Bononiae.

1532, f. Hippocratis Coi Praesagiorum Libri III, a Petro Vedelicio Polono, Medico Cracoviensi latine redditi. Cracoviae per Hieronymum Vietorem Anno MDXXXII.

1537, 12. — Venet.

1539, 12. — latine. Paris., apud Sim. Colinaeum.

1543, 8. Hippocratis Prognosticorum libri tres, cum Galeni trihus in eosdem Commentariis, Laurentiano interprete. Paris., apud Carolam Guillard. Ex officina Iacobi Bogardi typographi.

1551, 8. Hippocratis praesagia, ex versione Christophori a Vega, cum eiusdem expositionibus et adnotationibus in Galeni commentarios. Lgd. — Rep. 1552.

1552, 12. Hippocratis praesagia, latine, interprete I. Gorraeo, cum Galeni commentariis. Lgd.

1552, f. — Salmanticae. — *V.* 1551 et 1626.

1555, 12. — interprete Io. Butino. Lgd.

1576, f. — ex interpretatione Iac. Holleri et cum eiusdem commentario. Lgd.

1579, 8. — paraphrasis poetica ab Andrea Ellingero. Franc.

1626, f. — Lgd. — *V.* 1552, *f.*

1660, 12. — ex versione Anutii Foesii et Notis Io. Ionstoni. Amstelod.

3) De flatibus.

1525, — 1539, 12. Hippocratis libellus de flatibus, Latine, Constantino Lascare interprete. Paris., in aedibus Simonis Colinaei.

1557, 8. — ex interpretatione et cum commentariu Adriani Alemanni. Paris.

4) De humoribus.

1562, 8. Galeni in Hippocratis librum de humoribus commentarii III. Eiusdem reliquum sexti commententarii in sextum de vulgaribus morbis librum, itemque VIII. et VIII. Io. Bapt. Rasario interprete. Venet. — Rep. 1567.

1567, 4. — Caesar. August.

1631, 8. Hippocratis de humoribus purgandis liber (*latine*); de diaeta acutorum libri III. (*graece et latine*), cum commentario L. Dureti. Emendavit et in ordinem distribuit Pet. Giradetus. Paris.

5) De natura humana.

1518, 4. — *V.* Galenus. II. Dd) 1).

1525, 12. Hippocrates de natura humana liber, interprete Gu. Copo. Paris. — Inest etiam liber de victus ratione in acutis, qui p. 13 incipit.

1531, 4. Galeni in Hippocratis librum de natura humana commentarii II, adiecto libro Hippocratis ipso, Hermanno Cruserio interprete. Paris.

1549, 12. — cum Cl. Galeni Commentariis, Ioanne Guinterio Interprete. Accesserunt Iac. Sylvii Scholia. Lgd.

1689, 12. — cum Pauli Sismi commentario. Roterod.

6) De aëre, aquis et locis.

1557, 8. Hippocratis Coi de Aere, Aquis, et Locis, *etc.* latine, Ab Adr. Alemano commentariis IV illustratus. Paris.

1570, f. — cum commentario Hier. Cardani. Basil.

1574, 4. HIPPOCRATIS de aere, aquis, et locis, liber ab Antonio Pasieno medico et philosopho Beraceusi, Inter-

pretatione, & emendatione exornatus. *Cuius alteri pars olim libro de Vulneribus Capitis male adiecta nunc suo loco ab eodem vere esse restituta, mox ponenda praefatione ostenditur, & reparati tota ratio exponitur.* Ad clariss. Gabrielem Ennum Patritium Venetum P. F. Brixiæ Præfect. virum magnificentiss. atq; integerrimum. BRIXIAE apvd haeredes D. Tvrlini. M. D.LXXIIII. *In fine:* Brixiae excudebant haeredes Damiani Turlini. MDLXXIIII. —— 55 pp. Bibl. sen. Lips.

1586, 4. — cum Baccii Baldinii commentariis. Flor.

1589, f. — cum Lazari a Scoto animadversionibus et commentario. Matrit.

1591, 8. Hippocratis Coi de aëre, aquis et locis liber, (*latine*). Rostoch.

1596, 4. In Hippocratis librum de aëre, aquis et locis paraphrasis Camilli Flavii. Venet.

1646, — 1660, 4. — cum commentariis Io. Martiui. Paris.

1658, 12. — latine ex versione Iani Cornarii, cum notis Foesii. LB.

1662, 4. — en françois et en latin par J. B. Damascene. Paris.

7) De alimento.

1533, 8. Hippocratis Coi de Diaeta humana Libri III, Petro Vedelicio Interprete Cracoviae ex officina Hieronymi Victoris. Anno Domini. M.D.XXXIII. VII. Mensis Augusti.

1561, 8. Hippocratis liber de alimento cum Fr. Valesii commentario. Colon. —— Rep. 1589.

1566, 4. *Ant. Fracantiani* in Hippocratis librum de alimento commentarius. Venet.

1566, 4. *Hier. Cardani* commentaria in librum Hippocratis de alimento. Basil. —— Rep. 1574.

1574, 8. — Rom. —— *V.* 1566 et 1582.

1582, 8. — Basil. —— *V.* 1574.

1589, f. — Colon. —— *V.* 1561.

8) De victu in acutis.

1525, 12. —— *V.* supra 5).

1531, f. — latine Io. Vassaeo interprete. Paris., ap. Sim. Colinaeum. —— Cum Galeni commentario. V. *ib.* II. Dd) 67). *Latine*, non *graece et latine*, quod nonnulli faciunt, indicatur editio haec in Catalogo Musei Britannici s. v. *Hippocrates.*

1533, 4. Hippocratis de victu acutorum, sive de Ptisana Libri tres, et Galeni Commentaria Nicolao Lavachio Medico Florentino Interprete. *In fine:* Florentiae per Bernardum Juntae Florentini M. DXXXIII. Mense Augusti.

1542, 8. — Paulo Iuliario interprete cum I. Martini adnotationibus. Veronae.

1546, f. — cum Galeni, I. Vassaei et Ant. Musae Brassavoli commentariis. Venet.

1549, 12. — cum commentariis Galeni, latine per I. Vasaeum. Paris.

1552, 8. — cum commentario Hieremiae Thriveri Brachelii. Lgd., ap. Beringos.

1565, 12. — I. Vassaeo interprete cum annotationibus I. Molini. Lgd.

1590, 8. — cum Francisci Vallesii Commentariis. Aug. Taur.

9) De locis in homine.

1524, 12. Hippocrates de locis in homine, interprete Andr. Brentio. Paris.

1531, 4. — cum commentario H. Cruserii. Paris.

1564, 8. — cum explicationibus Hier. Massariae. Arg.

10) De anatome.

1512, 4. Hippocrates de praeparatione hominis ad Ptolemaeum regem, nuper e graeco in latinum traductus a Ioanne Reuchlin Phorcensi legum Imperialium doctore. *In fine:* Anno M.D.XII. XIII. Kal. Martias. Tubingae in aedibus Thom. Anshelmi Badensis. —— Hunc librum primus Freytag in Adparatu litter. T. III. p. 338 sqq. commemorat.

11) Epidemiarum liber.

1527, 4. *Ioannis Alexandrini* commentarius in librum VI. Epidemiarum, adiecto textu latino. Lgd.

1531, 4. Hippocratis Coi de Morbis Popularibus Liber primus, una cum commentariis Galeni, Hermanno Cruserio Campensi interprete. Excudendum curavit Gerardus Morrhius Campensis, Luteciae apud Collegium Sorbonnae Anno MDXXXI. Mense Iulio.

1532, 4. Hippocratis Epidemiorum liber sextus, latine, interprete Leonardo Fuchsio. Haganoae, ex officina Ioan. Secer. MDXXXII.

1534, f. — lib. I. III. et VI., latine, interprete Hermanno Cruserio, cum Galeni commentariis. Paris. —— Rep. 1538.

1535, 8. Hippocratis Coi de morbis vulgaribus Libri VII, a Petro Vedelicio Polono Medico in latinam linguam conversi. Cracoviae ex officina Hieronymi Vietoris Anno MDXXXV. III. Kal. Iun.

1537, 4. Hippocratis liber VI. epidemiarum, ex interpretatione Leonh. Fuchsii, et ex alia translatione, studio Io. Agricolae Ammonii. —— Impressionis locus non indicatur in Calogo Mus. Britan.

1538, 16. — Venet. —— *V.* 1534 et 1570.

1550, — 1557, 12. Libri epidemici Hippocratis lib. I. III. et VI. cum Galeni in eos commentariis, Io. Vassaeo interprete. Lgd. —— Editio a. 1557 prodiit *Parisiis.*

1570, 8. — Basil. —— *V.* 1538.

1594, 4. Hippocrates de morbis popularibus. Lutet.

1621, 4. Hippocratis epidemialium observationum Pars I., quatuor contenta languentibus cum commentariis Marii Zuccari. Venet.

1644, 4. — cum Pet. Franc. Phrygii commentariis. Lgd.

1654, f. — cum Fr. Valesii commentariis; edit. a S. Gaudeo. Aurel. Allob.

12) De insomniis.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. *Hippocrates de insomniis, ex versione Andr. Brentii.* —— 15 *ff.* sine titulo, *sign.*, *cust.* et nom. *ff.* *F.* 1 *b legitur Brentii epistola inscr.:* „Zachariae Barbaro Venetor oratori Andreas || B. P. S. D." In exemplari, quod Denis in Merkwürdigkeiten der Garellischen öffentl. Bibliothek. p. 207 sq. descripsit, *f.* primum, ut video, desiderabatur; itaque Denis 14 tantum *ff.*, quae sua sententia liber complectitur, iudicare potoit. *F.* 2 *a inscriptum est:* „XYSTO. PONT. MAX. ANDREAS BRENTIUS || Brentius Patauinus. S. D." In hac disquisitione, quae *f.* 5 *b* lin. 3 explicit, Brentius in philosophorum veterum sententias de insomniis inquirit. Exemplar graecum istum Brentius ex Pontificis Maximi bibliotheca acceptit, ut ipse dicit in disquisitione his verbis: ... uului eum *(libellum)* exercendi ingenii causa conuertere & tibi Pont. Max. mittere: ot illū iudices: qui naturalium rerum & sopercoelestium scientia es & haberis excellentissimus: Simul etiam ut debito meo satisfaciam. Nam cum hoc e bibliotheca tua sompserim omniū celeberrima: quae litteratis omnibus & doctis oiris summu solatio ac studiorum incremento est: et in quam a curis tanq; in portum me cōferre saepius: & totus deniq; dies partim legendu partim scribēdo consumere soleo *etc.* Finita disquisitione continuo sequitur *f.* 5 *b* lin. 4. Hippocratis liber inscr.: Hippocrates de insomniis: „ et explicit *f.* 14 *b* lin. 13 Continuo sequitur epistola inscr.: „Andreas B. P. Ni. Gupalatinn. S. D.", quae *f.* 15 *a* explicit. *F.* 15 *b* alia epistula legitur. F. ult. 16 vacat.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1497, 4. Hippocrates de insomniis, et de natura humana. Venet., per Octav. Scotum.

1538, 4. *Iul. Caes. Scaligeri* de insomniis commentarius in librum Hippocratis (cum eiusdem versione libelli). Aristotelis de somno et vigilia, insomniis et divinatione libellus. Lgd. —— Rep. 1549.

1541, 8. — latine Iusto Velschio interprete. Antv.

1549, 12. *Aug. Ferrerii* liber de somniis; Hippocratis de insomniis; Galeni de insomniis; Synesii de somniis. Lgd.

1549, 12. — Lgd. —— *V.* 1538 et 1561.

1561, f. *Iul. Caes. Scaligeri* commentarius in Hippocratis librum de insomniis, auctus et recognitus. —— Ad calcem eiusdem Librorum VII Poetices. Genev. *V.* 1549 et supra I. Cc) 22) 1610, et hic 1658.

1658 (*non* 1659), 12. *Iulii Caesaris Scaligeri* Viri Clarissimi In Librum de insomniis Hippocratis commentarius. Auctus nunc & recognitus. Amstelaedami, SumptibusJoannisRavesteinii. clↄlↄcl.viii. —— 4 *ff.* praefixa, 136 pp. Bibl. acad. Lips.

13) De pharmacis.

1539, 4. Hippocratis de purgatoriis remediis liber, latine, interprete Guintherio. —— Cum eiusdem Anatomiae institutione et Theophili de corporis humani fabrica libro V. Basil.

1541, 8. — latine. —— Com Apicio aliisque de medicamentorum usu scriptoribus. Paris.

1541, 4. —— Inter medicos antiquos graecos, ex versione Iunii Pauli Crassi. (Basil.) p. 147 sqq.

1657, 12. — Lond.

14) Aphorismi.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. *Aphorismi Hippocratis, latine, edente Theodorico Ulsenio. Nörimbergue per Casp. Hochfeder.* —— Circiter a. 1496 liber impressus est. Describit eum Röder in Catalogu Librorum qui saec. XV. Norimbergae impressi sunt, p. 55, quem Panzer in Annal. typ. T. II. p. 240 no. 380 sequitur. In fronte cunspicitur harpyia coronata, supra quam legitur: *Nuremberga.* Tetrastichon ad Harpyiam et Hexastichon ad detrectatorem Theodorici Ulsenii editoris. Eius epistulae ad Udalr. Pyudarum Archiatrum Nurimbergensem. In calce libri legitur alia eiusdem epistula ad Martinum Mellerstat Archiatrum Ducalem Saxon., et: „Queritis (!) Artificem: eclse com Caspare penne || Dedalium sacra munus in arte ferunt." —— Char. guth.

—, 8. — cum commentario Christophori a Vega. —— Praefatio signata est: *Antigolae* 1563. Sic editio in Catalogo Bibl. Upsal. T. I. p. 408 indicatur.

β) Cum a. et l. notitia.

1494, f. *In fine f.* 96 *b*: FINIVNT || Sententiae Hippocratis Et Item Commentationes || Galeni In Eas Ipsas Sententias Editae Laurentio || Laurentiano Florentino Interprete Viro Cla||rissimo Quas Autouins Miscominus|| Ex Archetypo Laurentii Diligenter || Auscultauit, & Formulis Imprimi Curauit.|| FLORENTIAE || Anno Salutis. M. CCCCLXXXXIIII. || Decimoseptimo. kal. Nouembris. *Infra insigne typ.* —— 96 non num. *ff.* sine *cust.* et num. *ff.* In exemplari, quod bibl. sen. Lips. adservat, primum *f.* deest, sed vacuum esse videtur. *F.* 2*a* (*sign.* a ii) legitur: LAVRENTII LAVRENTIANI FLORENTINI IN || SENTENTIAS HIPPOCRATIS PRAEFATIO || AD PETRVM MEDICEM VIRVM || CLARISSIMVM., quae *f.* 2*a* explicit. *F.* 2*b* incipit: HIPPOCRATIS MEDICI SENTENTIARVM || PARTICVLA PRIMA INTERPRETE || LAVRENTIO LAVRENTIANO || FLORENTINO. Hippocratis sententiae finiuntur *F.* 11 *b.* *F.* 12 *a* incipiunt Galeni commentariorum libri septem, et primus quidem liber inscr. est: GALENI IN SENTENTIAS HIPPOCRATIS LIBER PRIMVS || INTERPRETE LAVRENTIO LAVRENTIANO || FLORENTINO. Liber septimus finitur *f.* 95 *b*: FINIS. *F.* 96 *a* errata indicantur et legitur: REGISTRVM || A. .b. .d. .f. .g. .i. .l. sunt quaterni || C. .e. .h. .k. .m. .n. .o. sunt terni. —— Panzer hanc editionem non noverat.

1495, f. Hippocratis Aphorismorum Sectiones VII, interprete Constantino Monacho cum eruditiss. Galeni commentatione; Eorundem interpretatio nova Theodori Gazae, cum expositionibus Iacobi Foroliviensis, Marsilii; Omnium horumce castigatio et collatio per Christophorum Castaneum Laudensem. Venetiis per Bonetum Locatellum 1495. —— Sic liber indicatur in Panzeri Annal. typ. T. III. p. 369 no. 1907.

1505, 8. Johannici ad thegni Galieni liber ysagoge cum libro Philareti de pulsibus et libro Theophili de urinis. *Accedunt:* Hippocratis libri afforismorum a Theodoro Gaza e greco in lat. de novo translatorum: it. Hippocratis afforismi cum III libris prognosticorum eiusdem et IV. regiminis acutorum et IV. Tegni Galieni *etc.* Lugduni per Franciscum Fradin. —— Sic liber in Panzeri Annal. typ. T. VII. p. 282 no. 63 indicatur.

1505, f. Galeni Ars Medicinalis et in Aphorismos Hippocratis cum Aphorismis ipsis, Nicolao Leoniceno interprete. Ferrariae per Ioannem Macciochium Bondenum Anno MDIX. V. Non. Octobr.

1508, f. Particulae septem aphorismorum Hippocratis, cum duplici translatione antiqua, et cum expositione magni Galeni, nec non Iac. Forliviensis, et additamentis Marsilii. Industria et labore D. Hier. Pompili de Oleariis de Verona. Venet.

1509, f. Hippocratis aphorismi cum interpretatione antiqua, et Nic. Leoniceni versione. Ferrariae.

1518, 4. — Papiae.

1520, f. — cum commentario Iacobi de Forlivio. Venet.

1522, 8. Hippocratis aphorismi cum interpretatione Theodori Gazae et Nic. Leoniceni, et cum commento Nicoli Florentini compil. per Io. Bapt. Theodosium et Ant. Saccum. Venet. —— Rep. 1522.

1522, 8. Cōmentum Nicoli super Aphorismos Hippo. Compilatu a Magistro Io. Baptista Theodosio Parmensi Iuolę Phisico publico. Curante Antonio Sacco de Parma. *In fine f.* 216 *a*: Finis Diui Hippocratis Aphorismoꝝ sm trāslationem Ueterē, ꝛ Theodori Gaze: ꝛ Nicolai Leoniceni, cum cōmentarijs Nicoli Florentini. Jmpressum Bononie per Benedictū Hecturis Bibliopolā Bononie seꝫ. Anno dñi. 1522. die. 12. Augusti. *Infra registrum.*

F. 216*b* *epigramma infraque insigne typ. F.* 217 *et* 218 *legitur epistola I. Baptistae Theodosii ad Albertum Pium Carpi principem.* —— 216 num. *ff.* cum sign. et char. goth., et 2 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1527, f. Thaddei Florentini expositiones in arduum aphorismorum Ipocratis volumen, in divinum prognosticorum Ipocratis librum, in praeclarum regiminis acutorum Isocratis opus in subtilissimum Joannitii Isagogarum libellum, Iu. Bapt. Nicollini Sabodi opera in lucem emissę. Venet. —— In libro insunt Theodori Gazae et Nic. Leoniceni versiones, cum Constantini Africani et Galeni commentariis.

1539, 12. — Nicolao Leoniceno interprete. Paris., apud Sim. Colinaeum.

1544, 4. Hippocratis Coi aphorismorum sectiones VII e Graeco in latinum sermonem conversae, et commentariis illustratae, per Leonh. Fuchsium. Basil. —— Rep. 1545.

1545, 8. — Paris. —— *V.* 1544 et 1547.

1547, 8. — Basil. —— *V.* 1545 et 1554 sqq.

1551, — 1554, 8. Hippocratis Coi aphorismi, commentariis Foresti illustrati. Francof.

1551, 4. — cum Commentario Hier. Thriverii Brachelii. Lgd.

1553, 8. *Io. Bapt. Montani* commentarii in aphorismos Hippocratis. Venet.

1554, — 1558, — 1559, 8. — Lgd. —— *V.* 1547.

1555, 12. Hippocratis aphorismi, cum Galeni commentariis, in epitomen redactis per Io. Butinum. Lgd.

1556, 4. — cum Bened. Victorii Commentariis. Venet.

1561, 12. — cum Galeni commentariis, Gu. Plantio interprete. Lgd.

1563, 4. — cum enarratione Nicolai Haupasii. Duaci.

1567, 8. Hippocratis Aphorismi versibus scripti per I. Frerum. Lond.

1575, 4. — cum Pet. Crispi Commentariis. Rom.

1579, 8. Divi I Hippocratis aphorismorum, id est selectarum maximeque rararum sententiarum, Paraphrasis Poëtica: Auctore Andrea Ellingero, medicinae Professore in Acad. Ienensi. Accessere, ut sequens pagella indicabit. Francofurti, Apud Andream Wechelum. M. D. LXXIX. —— 295 pp. Praeter paraphrasin Aphorismorum poeticam, p. 160 sqq. Cornelii Celsi aliquot aphorismorum Hippocratis Latina uersio, indices (p. 206 sqq.), et p. 261 sqq. inest oratio ab And. Ellingero habita, cum inciperet publice interpretari Aphorismos Hippocratis.

1579, 8. — ex noua Claudii Campensii interpretatione. Lgd.

1580, 12. — Lgd.

1582, 12. — cum Galeni commentariis, Gu. Plantio interprete. Venet.

1583, 12. Hippocratis aphorismi, Nic. Leoniceno interprete, et I. Marinelli in eosdem commentarii. Venet.

1587, 12. Hippocratis aphorismorum paraphrasis poetica Pet. Bulengeri. Paris.

1597, 8. — cum Iac. Holleri Commentariis et Io. Libautii Scholiis. Francof.

1599, 4. — versibus redditi a Paulo Dionysio. Veronae.

1605, 8. *Annib. Bufali* aphorismorum Hippocratis erumetaphrasis. Messan.

1610, 16. Hippocratis aphorismi, (*Nic. Leoniceno interprete,*) sect. VII, quibus ex Ant. Musae commentariis adiecta est et octava, latine Fr. Occlerio authore, cum methodo aphorismorum et prognostico Hippocratis. Vicent.

1619, 12. Hippocratis aphorismorum paraphrasis poetica, per Reg. Sturmium. MDCXIX.

1623, 12. — Nic. Leoniceno interprete. Rom.

1624, 12. — carmine redditi, a I. L. Gausio. Argent.

1625, 12. Hippocratis aphorismi, Io. Butino interprete et cummentatore. Genev.

1633, 8. Hippocratis Aphorismi, soluti et metrici, interprete Ioh. Heurnio, Metaphrastis I. Frero et Rad. Wintertono. Cantabr.

1633, 12. Hippocratis aphorismi, interprete Nic. Fontano. Accedit tractatus de extractione foetus mortui. Amst.

1633, 12. — cum commentariis Galeni, ex interpretatione Anutii Fuesii et Gu. Plautii, editi ab Adr. Tollio. LB.

1634, 12. — versibus redditi per Ger. Denisotum. Paris.

1637, 12. — interprete Gu. Plantio. Paris.

1639, 12. — in Classes digesti a Bern. Laugwedelio. Hamb.

1640, 8. — illustrati ab Ant. Hommeio. Paris.

1645, 8. Hippocratis aphorismi rhythmici, a Pet. Berigardo. Utin.

1650, 12. — cum paraphrasi Ios. Galeani. Panorm.

1653, 12. Magni Hippocratis Coi ars parva, Sine aphorismorum Sectiones VII. Quibus, ordine resolutiuo tradi vniuersam medicinam, ab ipso Hippocrate, demonstratur; Summa breuitate, ac modo à nemine hucusq; indicato, aphorismos per aphorismum, vel explicatur, vel limitatur, vel roboratur. Auctore Georgio morali Philosopho, ac Medico Veneto. Opus cunctis Medicis necessarium. Reliquis studiosis artem cito, tuto, ac iucunde addiscere cupientibus, vtilissimum. Cum duplici Indice, primo Quaesitorum, altero rerum atque verborum magis insignium. Venetiis, Apud Iuntas. M.DC.LIII. Cum Licentia Superiorum, & Priuilegio. *In fine insigne typ., infra:* Venetiis, apvd Ivntas. M.DC.LIII.

1657, 4. — cum explanatione Matth. Naldi. Rom.

1668, 12. — cum Galeni commentario, Nic. Leoniceno interprete. Lgd.

1693, 4. *Luc. Tozzi* in Hippocratis aphorismos commentaria, in duas partes distributa. Neap., Cosmus Fioravanti. —— Rep. in eiusdem Operibus 1704. Traduntur Hippocratis aphorismorum quatuor priores libri.

1703, 12. — cum commentariolo Martini Lister. Lond.

1701, 12. — Panorm.

1711, 4. Hippocratis Aphorismi, latine ex interpretatione Ioannis Fr. Leonis ab Erlsfelt. Francof. et Lips.

1719, 8. — cum concordantia ac Indice. Lovanii.

1724, 8. Hippocratis aphorismi, ad mentem ipsius, artis usum, et corporis, mechanismi rationem expositi. Paris. *Voll. II.* —— Rep. 1731. Editor fuit I. Hecquet.

1731, 4. — Neap. —— *V.* 1724.

1736, 8. — editi ab H. Cope. Dublini.

1744, 8. Hippocratis aphorismi, latine, commentario perpetuo, oder des fürtrefflichen Medici Hippocratis Lehrsätze, kurz und nachdrücklich vorgestellt, durchgehends mit Anmerkungen über einen jeden Aphor. erläutert, herausgegeben durch Io. Timmium, Brem. Bremen u. Leipz.

15) De prisca medicina.

1543, 4. Hippocratis de prisca medicina liber, latine per Ianum Cornarium. —— In eiusdem Libro praeparatorio. Bas.

16) De genitura.

1542, 8. *Iod. Willichii* observationes in libellum Lactantii Firmiani, qui de opificio Dei inscribitur; item Hippocratis libellus de genitura, interprete Iod. Willichio. Argent. —— Rep. 1542.

1542, 8. — Francof. ad Viad. —— *V.* 1542.

1544, 4. — interprete Albano Torino. Basil. —— In hac editione extat libellus sub Polybi nomine, una cum libro de natura pueri.

17) De medicorum astrologia.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. Tractatulus Hypocratis || medicorum optimi De aspectibus || planetarum versus || Lunam. *Infra versus inscr.:* Ad lectorem. *In fine f.* 6 *b*: Hypocratis libellus de medicorum astrologia || finit a Petro de abbano in latinum traductus. *Infra insigne typ. Lips.* —— Praefatio *f.* 1 *b* signata est: Vale faotor vnice ex lipsensis stodij nostri domicilio salubriter ingrediēte Anno. 1505 quarto nonis Januarijs. —— 6 non num. *ff.* cum *sign.* et char. goth. Bibl. sen. Lips.

β) Cum a. et l. notitia.

1485, 4. Hippocratis libellus de medicorū astrologia incipit: || a Petro de abbano in latinū traductus. *In fine f.* 49 *a*: Hypocratis libellus de medicorū astrologia finit: a Petro de abbano || in latinū traducta. Jmpressus est arte ac diligentia mira Erhardi Rat- || dolt de Augusta Jmperante inclyto Johanne Mocenico duce Uene- || torū: Anno salutifere incarnationis. 1485. || — Venetijs. —— Adiectum est libro *f.* 1 *a* (*sign.* a 2) inscr.: „Opusculū repertorii pronosticon in || mutationes aeris tam via astrologica || q̄z metheorologica vti sapiētes expe- || rientia comperientes voluerunt ,pq̄s || vtilissime ordinatū incipit sidere felici || 2 primo prohemiū.“, quod *f.* 45 *b* explicit, ubi continuo Hyppocrati adscriptos libellus incipit, qui *f.* 49 *a* explicit. —— 49 nom. *ff.* cum *sign.* Char. goth. Bibl. sen. Lips.

1508, 4. Epistola astrologie defensiva. Amicus medicorum magistri Jo-

hannis Ganiveti, cum opusculo quod celi enarrant propter principium eius inscribitur: & cum abbreviatione Abrahe Aveneezre de luminaribus & diebus creticis. Astrologia Ypocratis. Guillhermi Ramesec sagiensis ad lectorem Epygramma. *In fine:* Et sic est finis horum opusculorum accurate et diligenter impressorum, arte et industria Magistri, Johannis Cleyn in civitate Lugdunen. Anno salutis nostre 1508. die vero penultima Nonembris. —— Sic librum indicat Panzer in Annal. typ. T. VII. p. 289 nu. 112.

18) Epistolae.

a) Sine a. notitia.

—, 4. Hippocratis de sana Democriti insania Epistolium. Democriti vitae per Calualtinum descriptio. Impress. Francophordie per Joannem Hanaw.

β) Cum a. notitia.

1554, 12. Hippocratis epistolae, latine ex versione Reinutii Florentini. —— In Farragine epistolarum Laconicar. Gilb. Cagnati. Basil.

1572, 8. Hippocratis de diaeta epistola. —— Cum *Mizaldi* hortensibus. Paris. ap. Morellum.

1731, 4. Hippocratis epistolae de Democrito et ad illum datae, latine. —— In *Stanleii* Historia philos. T. III. p. 21 sq.

19) De structura hominis.

1512, 4. HIPPOCRATES DE PRAEPARATIONE hominis, ad Ptolemaeum regem, nuper e græco in latinum traductus a Ioanne Reuchlin Phorcensi legum imperialium doctore. *In fine:* Anno M. D. XII. xiii. kalendas Martias. — Tubingae in aedibus Thomae Anshelmi Badensis. —— 6 non num. *ff.*

1552, 4. — latine, Nic. Petreio Corcyraeo interprete. Venet.

1561, 8. Hippocratis epistola de vera hominis formatione, et amissae Sanitatis Recuperatione, per Ant. Codrum Urceum, carmine heroico versa. Basil.

1633, 4. — cum commentario I. Stephani. Venet.

20) De significatione vitae et mortis.

1548, 8. Hippocratis libellus de significatione mortis et vitae secundum cursum lunae et aspectus planetarum, Gulideolo interprete in lucem eductus a Bloudo medico. Apud Blondum.

21) Parva tabula.

1519, 4. PARVA HIPPOCRATIS TABVLA per Egregiū virum dñm Petrum Burckhard Ingolstaten̄. Artiū & Medicinę doctorem in Alma Vuittenbergen̄. Academia medicinam ordinarie ,plten̄. quibusdā familiaribus scholiis & aucta & illustrata. *Infra insigne Saxon. In fine:* Vuittenbergę in officina Ioannis Grunenbergij Anno dñi M, D, XIX. —— 18 non num. *ff.*

22) De fracturis.

1547, 8. Hippocrates de fracturis, latine, Vido Vidio interprete. Paris.

1550, 8. — Paris.

1776, 4. Hippocratis de fracturis liber, latine cum commentariis Andr. Maximini. Romae.

23) De articulis.

1628, 4. Hippocratis liber de articulis, latine, vertente Ant. Foesio. LB.

Dd) *Epitome.*

1685, 12. Hippocrates contractus in quo Magni Hippocratis Medicorum Principis Opera omnia, in brevem Epitomen, summa diligentia redacta habentur. Studio et opera Thomae Burnet, M. D. Medici Regii, et Collegii Medicorum Edinburgensium Socii. Edinburgi, excudebat I. Reid, sumptibus Georgii Mosmanu, Bibliopolae. In Area Parliamenti. Anno 1685. —— Rep. 1743.

1743, 12. — Editio altera longe emendatior. Loud.

1765, 8. Hippocrates contractus, in quo Magni Hippocratis, Medicorum principis, Opera omnia in brevem Epitomen summa diligentia redacta habentur. Studio et opera Thomae Burnet *etc.* Editio nova diligenter correcta. Argentorati, Apud Amandum König, Bibliop. MDCCLXV. Cum permissu superiorum. —— Praefixa est Hippocratis effigies, aeri incisa, et 7 *ff.*, 261 pp. et 9 *ff.*

B. germanicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1781—1792, 8. Hippokrates Werke. Aus dem Griechischen übersetzt und mit

Erläuterungen von I. F. K. Grimm. Altenb., Hennings. *Voll. IV.* —— 5 *Th.* 16 *Gr.* Versio optimae notae est, sed non ad finem perducta. Interpres et Mackil et Foesii textum, quoad fieri potuit, secutus est. In notis ad calcem cuiuslibet tomi loca difficiliora explicata, et medicamenta inprimis antiqua diligentissime illustrata sunt. Libri versi sunt, praeter vitas Hippocratis, in tomo I. quos genuinos habuit interpres; tomo II. in spuriis habentur libri II—VII. epidemicorum, liber I. prorrheticorum, Coacae praenotiones, libri de humoribus, de iudicationibus, de diebus criticis; tomo III. libri de officina medici, de fracturis, de articulis, mochlicon, libri de ulceribus, de fistulis, de haemorrhoidibus, de vulneribus capitis, de exsectione foetus, de anatomia, de affectionibus, de internis affectionibus, de victu; tomo IV. de morbis libri IV, libri de flatibus, de morbo sacro, de virginum affectionibus, de natura muliebri, de genitura, de natura pueri, de partu septimestri, de partu octimestri, de superfoetatione.

Bb) *Plura opera.*

1780—1782, 8. Bibliothek der alten Aerzte in Uebersetzungen und Auszügen. *Erster Theil:* Hippocrates übersetzt und mit den nöthigsten Anmerkungen versehen von Ch. Gf. Gruner. Leipz., Weidmann. —— Pars I. genuina scripta, P. II. aliquot supposititia continet, sed ad materiam et sic disposita, ut Hippocratis doctrina inde eluceat.

1789 — 1792, 8. Die Aphorismen; von der Lebensordnung in hitzigen Krankheiten; von der Luft, dem Wasser und den Gegenden, übersetzt von Kurt Sprengel. —— *V.* eius: Apologie des Hippokrates und seiner Grundsätze. Lpz. Vol. I. et II.

1814, 8. Hippocrates des zweiten echte medicinische Schriften, ins Deutsche übersetzt von Fr. von Paula Gruithuisen. München.

Cc) *Singula opera.*

1) Iusiurandum.

1810, 8. Des Hippokrates Eid, übersetzt von Sybel. —— In Berliner Monatsschrift, m. Aug. p. 107 sqq.

2) Prognostica.

1663, f. Parnassus medicus illustratus, Ein neues Thier- Kräuter- und Bergbuch, sampt der Salnerenischen Schul- und den praesagiis vitae et mortis Hippocratis Coi. Ulm. —— Hic liber, quem I. Iac. Beccher edidit, versionem germanicam prognosticorum ex versione latina Cornarii factam continet.

3) Aphorismi.

aa) *Omnes.*

1744, 8. Hippokrates Aphorismen. —— *V.* supra t. Cc) ..).

1778, 8. Hippokrates Aphorismen in das Deutsche übersetzt, nebst einigen Anmerkungen und einem Verzeichniss der Materien (von *Lichtenstein*). Helmst., Fleckeisen. —— 8 *Gr.* Versio est partim paraphrastica, partim maxima cum fide elaborata, sed non satisfacit.

1791, 8. Hippokrates Aphorismen, Aus der Original-Sprache übersetzt und mit kurzen Anmerkungen erläutert. Wien. —— Ad verbum fere ex Griomii versione haec expressa est; interpres enim neque linguam graecam neque Hippocratis indolem noverat. *V.* 1800.

1800, 8. — Leipz., Compt. f. Litt. —— 9 *Gr.* Novus praeced. versionis titulus.

1800, 8. — Wien, Hörling. —— 9 *Gr.* Idem titulus novus, ac prior.

1819, 8. Die Bibel für Aerzte. — Des Hippocrates Aphorismen frei in deutsche Jamben übersetzt von E. v. Wagemann. 1r Thl. Leipz., Hartmann. —— 16 *Gr.*

1822, 12. Die Aphorismen des Hippocrates, verdeutscht und erklärt von H. Brandeis. Wien, Gerold. —— XVI, 230 pp. 1 *Th.* Est primum vol. collectionis inscr.: Die ächten Schriften des Hippokrates zum Gebrauch für Aerzte *etc.*

1825—1826, 12 mai. Des Hippokrates Aphorismen, verdeutscht und commentirt durch J. A. Pitschaft. Berl., Reimer. *Voll. II.* —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1807, 8. Probe einer Uebersetzung der Aphorismen des Hippokrates. Stendal, Franz. —— 10 *Gr.*

4) Epidemicorum libri.

1787, 8 mai. Aubruy's Kommentar über das erste und dritte Buch der Volkskrankheiten des Hippokrates, oder Unterweisungen für Aerzte. Zu einer richtigen Vorherverkündigung in Krankhei-

ten nach hippokratischen Grundsätzen. Aus dem Französischen. Leipz., Weygand. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

5) De aëre, aquis et locis.

1804, 8. Abhandlung des Hippocrates von der Luft, den Wässern und den Gegenden, nach der französ. Bearbeitung des *Dr.* Coray, von Georg Ritter von Högelmüller. Wien, bey Phil. Jos. Schalbacher. 1804. —— 1 *f.*, XVI, 272 pp. et 2 tabulae, quarum posterior est geographica. 1 *Th.* 16 *Gr.*

1813, 8. Abhandlung des Hippocrates über den Einfluss der Luft, des Gewässers und der Ortslage auf den Menschen. (*Aus dem Französischen des Coray*) verdeutscht von A. Ferd. Lindau. Bresl., Holäufer. —— 6 *Gr.*

6) De victu in acutis.

1772, 8. Hippocrates Buch von der Lebensordnung in hitzigen Krankheiten. Aus dem Griechischen übersetzt. Altenb., in der Richterschen Buchh. —— X, 76 pp. 6 *Gr.* Interpres *I. F. C. Grimm* laudabilem versionem confecit, et remedia Hippocratis bene illustravit.

7) De capitis vulneribus.

1785, 8. Hippokrates von den Kopfwunden. Aus dem Griech. übers. von Ch. Gf. C. Braune. Leipz., Dyk. —— 3 *Gr.* Non pauca interpolavit interpres temereque omisit.

8) De fistulis.

1781, 8. Des Hippokrates, Corn. Celsus und Paulus von Aegina Abhandlungen über die Fisteln, übersetzt mit Anmerkungen von Campeu. Leipz., Vogel. —— 6 *Gr.* A. 1785 prodiit versio huius libelli in: Peter Campers kleinen Schriften übers. von J. F. M. Herbell. Vol. II. P. I. Leipz.

9) De arte liber.

1782, 8. Hippocrates von der Kunst, oder Schutzschrift der Heilkunst. Aus dem Griechischen übersetzt von F. O. Dewez. Wien in der Camesinaischen Buchhandl. —— 4 *Gr.*

10) Praesagia.

1785, 8. Hippokrates von der Vorhersagung des Naseublutens, ein Beispiel der vollständigsten Zeichenlehre, von E. G. Baldinger. —— *V.* eius Medicin. Journal. Vol. II. P. V. p. 57 sqq. Non est versio, ut Degen, putat, sed loci tantum Hippocratis indicantur.

11) Epistolae.

1521, 4. Von dem Leben und gelächter Democriti, kurzweilig und fast nützlich zu lesen. — Schwatz am 26. Sept. 1521. —— In dedicatione interpres se ipsum appellat Petrum Tritonium.

1768, 8. Des Hippocrates Brief an den Damagetus. —— In *Stockhausenii* Sammlung vermischter Briefe. Vol. II.

1782, 8. Brief des Hippocrates an den Damagetus. Aus dem Griech. übersetzt von Ernest. Christine Reiske. Leipz.

1784, 8. Hippokrates Schreiben nach seiner Zurückkunft aus Abdera an seinen Freund Demagetus. —— In: Litteratur u. Völkerkunde. Vol. V. no. V.

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1667, 4. Les oeuvres d'Hippocrate, trad. en franç. par Claude Tardy, ou toutes les causes de la vie, de la naissance, de la conservation, de la santé, les signes et les symptomes de toutes les maladies sont expliquées. Paris. *Voll. II.* —— Versio est paraphrastica, sed, indice Dacierin, perhorrenda.

1697, 12. Les oeuvres d'Hippocrate, traduites en français (*par André Dacier*), avec des Remarques. Paris. *Voll. II.* —— Non magni habetur haec versio, quae libros tantum de aere, aquis et locis, jusiurandum, aliaque duo opuscula continet.

1801 (1802?), 8. Traduction des oeuvres médicinales d'Hippocrate sur le texte grec, d'après l'édition de Foes, par Gardeil. Paris et Toulouse. *Voll. IV.* —— —— 20 *fr.* In ch. m. duo tantum exx. extant. Haec versio septem priores editionis Foesianae sectiones, umniumque plurimos Hippocratis libros continet.

1827, 8. Oeuvres complètes d'Hippocrate, en grec, latin, français, traduites sur le texte grec des meilleurs manuscrits de la Bibliothèque royale; précédées d'une Notice sur la vie et les ouvrages attribués à Hippocrate, où on a recueilli tout ce qu'il a dit à la gloire de la médecine et des médecins; suivies des Oeuvres de Celse, en latin-français. Par A. M. Dornier. Paris, Eberhart. —— Usque ad annum 1830 pars ali-

qua (LX, 72 pp.) huius editionis prodiit, eaque continet: la Dedicace au duc d'Orleans, la Notice sur la vie et les actions d'Hippocrate; Notice sur les oeuvres attribuées à Hipporrate. Ad haec additi sunt Aphorismi et Prognostica.

Bb) *Opera plura.*

1555, 8. Les anciens auteurs de la médecine et chirurgie, Hippocrate, Galien, Oribase, le tout traduit du Grec. Lyon.

1555, 8. Hippocrate des Ulceres, des Fistules, & des Playes de la Teste, trad. en françois, avec les Commentaires de Guy Vidi. Lyou. —— Rep. 1638.

1612, 12. — trad. par Fr. Dissaudeau. Saumur.

1638, 8. — Paris. —— *V.* 1555.

1795, 18. Prognostiques et prorrhétique I d'Hippocrate, avec tous les passages parallèles, Traduits (*en françois*) par Lefebure de Villebrune. A Paris, chez Théophile Barrois an III. —— 173 pp. 2 *fr.* 50 *cent.*

1814, 18. Aphorismes avec les Prognostics d'Hippocrate; trad. par *M.* Bosquillon, d'après l'édition grecque et latine qu'il a publiée en 1784; avec des Observations préliminaires sur chaque section, des notes et une Table analytique des matières. Paris, Crochard. —— 3 *fr.*

1817, 12. Prognostics et Prorrhétiques, latin-français, traduction nouvelle par E. Pariset. Paris, Méquignon-Marvis. *Voll. II.* —— 4 *fr.*

Cc) *Opera singula.*

1) Iusiurandum.

1552, 8. Le serment d'Hippocrate, traduit par Jean Canapai. Lyon.

1555, 8. Les trois premiers livres de chirurgie, trad. par Fr. le Febre. Paris.

1637, 8. Le serment d'Hippocrate, traduit en vers franç. par Mich. le Long. Paris.

2) Prognostica.

1542, — 1545, 8. Le livre des présages d'Hippocrate, traduit par Pierre Verney. Lyon.

1776, — 1784, 8. Du prognostic dans les maladies aigues par Ch. le Roy. Montpellier. —— Hoc libro excerpta ex prognosticis aliisque seminticis libris continentur.

1816, 8. Traité d'hygiène ou l'art de prévoir les maladies du corps humain par l'état de sommeil, trad. par D***. Paris, Scherff. —— 48 pp. 1 *fr.* 25 *cent.*

1822, 8. Les pronostics d'Hippocrate, commentés, traduits de l'espagnol de A. Piquer, par Lahorie. Montpellier, Tournel.

3) Coacae praenotiones.

1799, 18. Oeuvres d'Hippocrate Coaques, traduites en françois, par J. B. Lefebure de Villebrune. Paris, Barrois. an VII. *Voll. II.* —— 2 *fr.* 50 *cent.*

4) De resectione corporum.

1580, 16. Hippocrate de la composition du corps humain, et description de toutes ses parties, avec le commentaire par Jean de la Jargue. à Lyon.

5) Prorrhetica.

1552, 8. Les II livres des présages d'Hippocrate. à Lyon.

6) Epidemicorum libri.

1768, 12. Les épidémiques d'Hippocrate, traduits du Grec, avec des reflexions sur les constitutions epidemiques, suivies de 42 histoires, rapportées par cet ancien médecin, avec le commentaire de Galien, par Mr. Desmars. Paris. —— Rep. 1798.

1776, — 1781, 8. Les oracles de Cos, par Mr. Aubry. Paris., chez Cavelier.

1798, 12. Epidémiques d'Hippocrate, traduits du grec, avec des Réflexions sur les constitutions épidemiques, suivies de quarante-deux histoires rapportées par cet ancien médecin, et du Commentaire de Galien sur ces histoires. Par Desmars. On y a joint un Mémoire sur la mortalité des moutons en Boulonnais, dans les années 1761 et 1762, et une Lettre sur la mortalité des chiens dans l'année 1763, dans laquelle sont développées les vues d'Hippocrate sur les constitutions. Paris, Méquignon.

7) De aëre, aquis et locis.

1662, 4. Le livre des airs, des eaux et des lieux, traduit par J. B. Damascene. Paris.

1787, 8. Hippocrate: des airs, des eaux, des lieux. Version litterale du Grec, redigée d'apres le texte vulgaire par M. Magnan. à Paris. —— 2 *fr.* 50 *cent.*

1800, 8. — par Ad. Coray. — *V.* supra 8b).

1816, 8. — Traduction nouvelle, avec un traité de Galien. Paris, Eberhardt. — 6 *fr.*

1822, 32. Hippocrate des airs, des eaux et des lieux, latin-français. Traduction nouvelle par E. L. Geoffroy. Paris. — 2 *fr.*

8) De natura pueri.

1553, 8. Histoire de la nature de l'enfant de Guillaume Chretien. à Reims. — Rep. 1559.

1559, 8. Livre de la generation de l'homme fait par Jaques Sylvius, & mis en Françoys par Guillaume Chrestian. à Paris, imprim. par Guil. Morel.

9) De genitura pueri.

1556, 8. Livre de la geniture de l'homme, traduit par Guil. Chretien. à Paris. — Rep. 1559.

1559, 8. Hippocrate de la geniture de l'homme, traduit de Grec par le dit Chrestian. à Paris imprim. par Guil. Morel.

10) De natura hominis.

1548, 16. Hippocrate de la nature de l'homme, trad. et commenté par Jean de Bourges. Paris.

11) De capitis vulneribus.

1658, 12. Le livre du grand et divin Hippocrate des playes de teste, traduit du Grec, corrigé et commenté par Franç. Dussaudeau. Rouen.

12) Officina medica.

1560, 16. Le médecin chirurgien d'Hippocrate le grand. Paris.

13) De fracturis.

1555, 8. — trad. en françois, avec les commentaires de Galien. Lyon.

1634, 8. — Paris.

14) De arte prisca.

1676, 12. Hippocrate de l'art, trad. par Massard. — In eiusdem libro inscr.: Des Panacées. Amst.

15) Aphorismi.

1557, — 1581, 12. Les Aphorismes d'Hippocrate trad. par Jean Breche. Lyon. — Rep. 1646.

1605, — 1620, 12. Aphorismes d'Hippocrate, traduits, rangés et disposés, avec des notes trad. par J. Vigier. Lyon. — Rep. 1666.

1642, 8. — trad. en vers par de Launay. Rouen.

1645, 2. Les sept Liures du grand Hippocrate, en Latin & en François, enrichi de tres beaux & tres doctes Discours en forme des Paraphrases, & d'explications tres iudicieuses prises des Anciens & Nouueaux Autheurs. Oeuure agreable & necessaire non seulement aux Medecins & Chirurgiens; mais aussy à toute sorte personnes qui aiment leur santé. Par Maistre Michel le Long, Docteur en Medecine, à prouins. A Paris, chez Nicolas, & Jean de la Coste, au mont saint Hilaire, à l'Escu de Bretagne: & en leur Boutique, à la petite porte du Palais, proche le Quay qui regarde les Augustins. 1645. — Sic versio indicatur in Ludovici Iacob Bibliographia Parisina. (Paris., le Duc. 1646, 4) p. 40.

1646, 12. — Rouen. — *V.* 1557.

1654, 4. Hippocrate depaïsé. Traduction paraphrasée des aphorismes, par Louis de Fontenelles. Paris.

1666, 12. — Lyon. — *V.* 1660.

1668, 12. Aphorismes d'Hippocrate, traduits en françois, avec une melange de paraphrase, et d'éclaircissement des lieux obscurs, et la clef de cette doctrine, par le moyen de la circulation du sang; par Lazare Meyssonier. Lyon. — Rep. 1685.

1665, 12. Commentaire en vers sur les aphorismes d'Hippocrate par A. Cabotin. Paris.

1660, 12. — avec le commentaire de Galien sur le 1. Livre, trad. par J. Preche. Rouen. — *V.* 1605 et 1666.

1684, 12. Aphorismes d'Hippocrate, traduits avec des éclaircissements. Lyon.

1685, 12. — Rouen. — *V.* 1668.

1685, 12. Les aphorismes d'Hippocrate, avec de nouvelles explications, et plusieurs observations de pratique sur les maladies. Paris. *Voll. II.* — Rep. 1703.

1699, 8. — trad. avec explications par M. du Four. Paris.

1703, 12. — Paris. —— V. 1699.

1703, 12. Les aphorismes d'Hippocrate rangés selon l'ordre des parties du corps humain. Paris.

1719, 8. Arrangement des principaux aphorismes d'Hippocrate pour gouverner les malades, par Marceani. Paris.

1726 (non 1727), 12. Les Aphorismes d'Hippocrate, expliqués conformément au sens de l'Auteur, à la pratique médicinale et à la mécanique du corps humain. Traduction française, sur la version latine d'un auteur anonyme (*Phil. Hecquet*), imprimé à Paris, en l'année 1723 (*par Jean Devaux*, chirurgieu). Paris, d'Houry. *Voll. II.*

1754, 12. Manuel des médecins, ou recueil d'aphorismes choisis tirés des ouvrages d'Hippocrate et de Celse. Paris.

1786, 8. Les aphorismes d'Hippocrate, traduits d'après la collation de 22 manuscrits et les interprétes orientaux, par J. B. Lefebure de Villebrune. A Paris, chez Théophile Barrois. M.DCC.LXXXVI. —— xvii, 156 pp. 1 *fr.* 50 *cent.* Haec versio fere eadem est, atque illa, quam cum textu graeco Villebrune a. 1776 edidit. Conf. Journal de médecine T. LXII. p. 280 sqq.

1813, — 1816, — 1830, 32. Aphorismes d'Hippocrate, latin-français, traduction nouvelle par E. Pariset. Paris, Méquignon-Marvis. —— 2 *fr.* 50 *cent.*

1817, — 1829, 12. Nouvelle traduction des Aphorismes, conférés sur l'edition grecque publiée en 1811, où l'on trouve le variantes des manuscrits de la Bibliothèque du Roi; et Commentaires spécialement applicables à l'etude de la médecine pratique, dite clinique. Par M. le chev. de Mercy. Paris, Egron. *Voll. V.* —— 20 *fr.*

16) Epistolae.

1700, 12. Lettre d'Hypocrate à Damagète, traduite du grec (*par Eilhard Lubin*). Cologne, Lesage.

1730, 12. Lettre sur la prétendue folie de Démocrite, traduite du grec pour la première fois (*par Cl. Parfaict*). Paris, Lebreton. —— 33 pp.

1825, 8. Lettre (II.) d'Hippocrate à Damagète. Nouvelle traduction sur le texte grec. Par M. le doct. Pariset. Paris, de l'impriin. d'Egron. —— 16 pp. Centum tantum exx. impressa sunt.

D. anglicarum.

Aa) *Plura opera.*

1734, 8. HIPPOCRATES upon Air, Water, and Situation; upon Epidemical Diseases; and upon Prognosticks, in Acute Cases especially. To this is added (by way of comparison) THUCYDIDES's Account of the Plague of Athens. The whole translated, methodis'd and illustrated with useful and explanatory Notes. By Francis Clifton, M. D. Physician to his Royal Highness the Prince of Wales, Fellow of the College of Physicians, and of the Royal Society. London: printed for J. Watts at the Printing-Office in Wild-Court near Lincoln's-Inn Fields. MDCCXXXIV. —— Versio laudabilis et notae non spernendae sunt. Conf. Present State of the Republick of Letters fur Septembre 1734. p. 199 — 218. Rep. 1752.

1752, 8. — Lond. —— V. 1704.

1788, 8. The Prognostics and Prorrhetics of Hippocrates; translated from the original Greek; with large Annotations, critical and explanatory: to which is prefixed a short Account of the Life of Hippocrates. By John Moffat, M. D. Translator of Aretaeus. Lond., Elliot and Co. —— 5 *sh.* Haec versio notaeque magni habentur.

Bb) *Singula opera.*

1) Epidemica.

1597, 4. THE BOOKE OF THE PREsages of deuyne Hyppocrates deuyded into three partes. Also the protestation which Hyppocrates caused his schollars to make. The whole collected and translated by Peter Luw Arelliau Doctor in the Facultie of Chirurgerie in Paris, and Chirurgian ordinaire to the — king of Fraunce and Nauarre. Lond., printed by Thomas Purfoot.

2) Aphorismi.

a) Sine a. notitia.

—, 12. The Treasuri of Helth contaynyage many profitable medicines, gathered out of Hipocratis, Gale and Ancien, by one Petrus Hyfpanus and trãslated into Englysh by Hũfre Lloyd who hath added therunto ỹ causes and sygnes of euery dysease, with the Aphorismes

of Hipocrates, and Jacobus Partybus redacted to a certayne order according to the mēbres of mans boyds, and a compendiouse table conteyning the purging and confortatiue medicines, wyth the exposicion of certayne names and weyghets in thys boke contayned wyth an Epistle of Diocles vnto Kyng Antigonus. Imprinted at London at the sygne of the Rosegarlād by Wyllyam Copland. —— Aliae editiones sunt alia sine a. notitia: *London, Th. Hacket*, alia: *London, Th. Lust*, 1585; utraque in forma 16.

β) Cum a. notitia.

1585, 8. The Aphorismes of Hippocrates, redacted into a certaine Order, and translated by Humfrie Llhyd. Lond.

1610, — 1665, 12. The Aphorisms of Hippocrates translated into English by S. H. To which is added a Treatise on the Eyes. Lond. —— Editio prior constat 10 *sh.*, posterior autem 3 *sh.*

1708, 8. The Aphorisms of Hippocrates and the Sentences of Celsus, with Explanations. To which are added Aphorisms by C. J. Sprengel. Lond. —— Editio prior constat 4 *sh.*, posterior 5 *sh.* Rep. 1735.

1735, 8 mai. The Aphorisms of Hippocrates, and the Sentences of Celsus; with Explanations and References To the most considerable Writers in Physick and Philosophy, both Ancient and Modern. To which are added, Aphorisms Upon several Distempers, not well distinguished by the Ancients. The second Edition, corrected and very much enlarged. By Sir Conrad Sprengell, Kt. M. D. Member of the College of Physicians, and Fellow of the Royal Society. Lond., Printed for R. Wilkin, J. and J. Bonwick in St. Paul's Church-Yard; S. Birt in Ave-Mary-Lane; and T. Ward and E. Wicksteed in the Inner-Temple-Lane. 1735. —— Praefixa est Hippocratis effigies et 4 *ff.*, 435 pp. et 14 *ff.* Bibl. acad. Lips. *V.* 1708.

3) Epidemicorum libri.

1780, 4. The History of Epidemics. By Hippocrates. In seven Books. Translated into English from the Greek, with Notes and Observations, and a Preliminary Dissertation on the Nature and Cause of Infection. By Samuel Farr, M. D. F. R. S. Lond., Cadell. —— 10 *sh.* Haec versio non magni aestimatur.

4) De genitura et natura pueri.

1725, 8. Hippocrates on the Seed and the Nature of a Child. London.

Dd) *Excerpta.*

α) Sine a. notitia.

—, 12. PROGNOSTICATION drawen out of the Bookes of Ypocras, Anicen, and other notable Aucthors of Physycke shewynge the daunger of dyuers syeknesses, that is to say, whether peryll of death be in them or not, the pleasure of almyghtye God reserued. *Finitur:* Finis quoth R. W. *In pag. ult.:* Imprynted by me Robert Wyer. — Cum priuilegio ad imprimendum solum.

β) Cum a. notitia.

1589, 4. THE HAVEN OF HEALTH: Chiefly made for the Comfort of Students, and consequently for all those that haue a care of their health, amplified vppon fiue wordes of Hippocrates, written Epid. 6. Labour, Meate, Drinke, Sleepe, Venus: By Tho. Cogan, Maister of Artes and Bacheler of Phisicke: And now of late corrected and augmented. Hereunto is added a Preseruation from the Pestilence: With a short Censure of the late sicknesse at Oxford. Eccles. 37; 30. By surfet haue many perished: but he that dieteth himselfe prolongeth his life. Imprinted at London by Tho. Orwin, for W. Norton. 1589. —— De editione, quae indicatam praecedit, nihil certi comperi.

1783, 8. Doctrines and Practice of Hippocrates in Surgery and Physic; with occasional Remarks. By Francis Riollay, M. B. Lond., Cadell. —— 5 *sh.*

E. italicarum.

Aa) *Plura opera.*

1552, 8. Il Giuramento, e le sette parti degli Aforismi d'Hippocrate Coo. Dalla Lingua Greca nuovamente nella Volgar Italiana tradotte dall' Eccellente Dottor Fisico e Publico Lettore M. Lucillo Filalteo. Con alcune breuissime Annotationi Greche & Volgari sopragiunte

dall' Eccellente Dottor Fisico M. Giovanni Francesco Martinione Milanese. In Pavia. M.D.LII. *In fine:* In Pavia. Appresso di Francesco Moscheno Cittadino di Pavia. M.D.LII.

1743, 12. Aforismi d'Ippocrate, e suoi presagj Latini e volgari: Con la vita del medesimo, ed il Giuramento e le leggi da esso prescritte. —— In: La Medicina Statica di Santorio de' Santorj da Capo d'Istria Pubblico Professore nell' Università di Padova *etc.* In Venezia MDCCXLIII. appresso Domenico Occhi.

Bb) *Opera singula.*

1) Aphorismi.

aa) *Omnes.*

(1615,) 16. Aforismi d'Hippocrate tradotti in volgare da Gio: Battista Sori, Chirurgio (?) Alessandrino. In Milano per Pandolfo Malatesta.

bb) *Delectus.*

1621, 4. Il Medico del Dottore in Filosofia e Medicina, ed osservatore de' moti Celesti Giuseppe Rosaccio Libri tre *etc.* In Venezia per Pietro Farri. 1621. —— In fine huius libri adiecta est Aphorismorum libri I. versio.

2) De ulceribus.

1690, 8. Libro d'Ippocrate dell' Ulcere. Con le Note pratiche Chirurgiche di Giuseppe Cignozzi. In Firenze, 1690. Nella Stamperia di Pier Matini. Con lic. de' Sup. ad instanza di Niccolò Tagliui.

F. hispanicarum.

Epistola.

1675, 8. *Gonsalvi Bustos Ormedilla* monstruo horrible de la Grecia Hippocrate mortal uemigo de l'hombre. Ulissip.

G. hollandicarum.

1) Aphorismi.

1714, 12. Aphorismen, of kortbondige Spreuken van Hippocrates, beneffens desselfs Wet en Onderrichtingen. Nevens d'Aanmaningen van den Heer N. Tulp. Vertaald door S. Blaukaard. Te Amsterd. —— Haec est altera editio.

2) De capitis vulneribus.

1595, 8. Hippocrates van de wonden in t' hoofd, door P. Hazardus. Antv. —— Rep. 1634.

1634, 8. — Amst. —— *V.* 1525.

III. *Illustrantia Hippocratem scripta.*

Promptuarium Hippocratis, in locos communes ordine alphabetico nec sine compendio digestum; notis etiam ad margiuem illustratum. In Tyronum, totiusque artis Medicae peritissimorum gratiam. Labore et industria Nob. Viri Caroli Arturi Plessei Abricensis, M.D. Londini. 1685, 4.

Dan. *le Clerc:* Sur la vie d'Hippocrate. —— *V.* Histoire de la Medecine (Haye, 1729, 4) p. 287 sqq. Antea hic liber prodiit *Genevae*, 1696, 8, et rep. *Amsterd.*, 1724, 4.

Gabr. *Cramer:* Dissertation sur l'Hippocrate de Chio. —— *V.* Mém. de l'Acad. de Berlin. a. 1748 p. 482 sqq.

Matth. *Garbicius*, Illyricus: Oratio de vita, moribus, doctrina et professione Hippocratis. Tubing., 1564, 8.

Andr. Ottomar. *Goelicke:* Vita Hippocratis. —— *V.* eius Historia medicinae universalis Period. V. (Francof. ad Viadr., 1719, 8) p. 437 sqq.

Albr. *de Haller:* De Hippocrate. —— *V.* eius Bibl. medico-practicam. (Lips., 1776, 4) T. I. p. 29 sqq.

I. *Hermann:* Oratio de vita et familia Hippocratis, habita Wittebergae. 1560, 8. —— Inter *Ph. Melanchthonis* opera. Witteb., 1590, 8.

I. *Heurnii* Oratio de medicinae origine, Aesculapii et Hippocratis stirpe scriptisque. —— *V.* eius Opera. T. I. Lond., 1608, 4. Lgd. 1609, 4.

Curt. *Sprengel:* Ueber Hippocrates. —— *V.* eius: Apologie des Hippocrates. T. I. (Leipz., 1789, 8) p. 25 sqq. *V.* etiam eius: Versuch einer pragmatischen Geschichte der Arzneikunde. T. I.

( ) Recherches sur la nature et la guerison des cancres (ad Sect. VI. Aph. XXXVIII.) Paris, 1700, 12.

Guidi Ant. *Albanesii* Aphorismorum Hippocratis expositio peripatetica. Patav., 1649, 4. —— In hac scriptione aphor. I. et II. tractantur.

I. Gu. *Albrecht*: Progr. de loco Hippocratis male explicato epid. VI. 5. Gotting., 1735, 4.

Fr. *de S. Andre*: Praelectiones in Hippocratis librum de internis affectionibus. Cadom., 1687, 12.

Theod. *Angelutii* Ars medica ex Hippocratis Galenique thesauris. Venet., 1588, 4.

Ioach. *v. Arum* Expositio aphorismi Hippocratici XXI. sect. V. LB., 1738, 4.

G. *Baglivii* Nucleus librorum Hippocratis epid., per aphorismos digestus. Francof. et Lips., 1708, 12.

E. G. *Bahlinger*: De lectione Hippocratis, medicis valde necessaria. Jn., 1768, 4.

— —: De malignitate in morbis, ex mente Hippocratis. Gotting., 1775, 4.

— —: Selecta doctorum virorum opuscula, in quibus Hippocrates explicantur. Gotting., Kübler. 1782, 8. — 1 *Th.*

Baldi *Baldi* Diss. iatro-physica in Hippocratis textum 23 de aere, aquis, et locis, in qua de calculorum ortu, et aquae Tiberis salubritate agitur. Rom., 1637, 4.

Bacii *Baldini* commentarius in Hippocratis librum de aëre, aquis et locis. Florent., 1586, 4.

Gu. *Ballonii* Definitionum medicarum liber, in quo Hippocratis et Galeni loci obscuri explicantur. Paris., 1640, 4. — Rep. in eiusdem operibus. Venet., 1734, 4. Hoc lexicon, eruditione plenum, imprimis ad medicam artem citicam spectat.

John *Barker*: An essay on the agreement betwixt ancient and modern Physicians, or a comparison between the practice of Hippocrates, Galen, Sydenham and Boerhave in acute diseases. Lond., Hawkins. 1747, 8.

Pierre *Barre*: Hippocrate de la circulation du sang et des humeurs. à Lyon, 1683, 12.

Lor. Adam. *Bartenstein*: Progr., quo inest lunulae Hippocratis Coi descriptio. Coburgi, 1784, 8.

I. Iac. *Bassi* de Hippocratis et Aristotelis decretis libri III. Papiae, 1594, 4.

Barthez: Discours sur le génie d'Hippocrate. Nouvelle édition. Montpellier, A. Seguin. 1816, 8.

Fr. Dominici *Barisani* Magnus Hippocrates medico-moralis, ad utramque corporum atque animarum salutem, per genuinam aphorismorum expositionem accommodatus. Aug. Taurin., 1682, 4.

Alphons. *Baroccii* In I. aphorismorum sectionem dilucidissimae lectiones. Ferrar., 1593, 4.

H. *Bottus*: Ad aphor. Hippocratis XVI. sect. V. notae. LB., 1738, 4.

I. Sim. *Bauermüller*: Diss. medica inaug. Physicam Hippocratis exhibens. Herbipoli, Typis Marci Ant. Eugmann. 1729, 4. — 6 *ff.* 64 pp.

Corn. Berth. *Behrends*: De experientia Hippocraticae auctoritatis ad II. Praedict. n. 33. — In: Miscell. Acad. Nat. Curios. Dec. 3. A. 5. et 6. 1697 et 1698. p. 80 sqq.

Theod. *Belleii* In aphorismos Hippocratis commentarius I. Panormi, 1571, 4.

C. A. Gu. *Berends*: Operum postumorum Tom. II. Edidit et praefatus est A. Gu. a Stosch. *Etiam sub tit.*: Lectiones in Hippocratis aphorismos. Berol., Reimer. 1830, 8mai. — 2 *Th.* 8 *Gr.*

Ios. Chrysost. Bern. *Bernard*: Oratio inaug. de ratione Hippocratica nostra non minus quam Boerhavii aetate commendanda. — In Annalibus Academiae Lugd.-Batavae a. 1818 usque ad a. 1819. LB., 1819, 4.

I. *Beverwyck*: Exercitatio in Hippocratis aphorismum (LXXIV. sect. VI.) de calculo. Accedunt eiusdem argumenti Doctorum epistolae. LB., Elzevir. 1641, 12.

Honorati *Bicaisii* Manuale Medicorum, seu σύνταξις Aphorismorum Hippocratis, praenotionum Coacarum, et praedictionum secundum propriam morborum omnium nomenclaturam alphabetico digestum ordine. Lond., 1659, 8; Genev., 1660, 12; Jn., 1712, 12; Paris., 1739, 12. — Editio Praenotionum syntaxis prodiit Aquis Sextiis, 1635, 12.

Mich. Angeli *Blondi* Ex Hippocratis nova et veteri arte medendi deque diebus decretoriis epitome. Romae, 1528, et *ib.* 1545, 8.

Herm. *Boerhave*: De studio Hippocratis. LB., 1721, 4.

Fr. *Boerneri* Super locum Hippocratis in iureiurando maxime vexatum meditationes. Lips., 1751, 4. — Rep. in Noct. Guelph. Lips., 1755, 8. p. 135 sqq., et Lips., 1764, 8.

Andr. Iul. *Bötticher*: Progr. publicis praelectionibus in Aphorismos Hippocratis praemissum. Helmst., typis G. Wolfg. Hammii. 1702, 4. — 4 *ff.*

Hier. Triverii *Brachelii* In Polybum aut Hippocratem de ratione victus idiota-

rum, aut privatorum commentarius. Lgd., 1548, 8.

— —: Commentarii de victus ratione in morbis acutis librum. Lgd., 1552, 8.

Ant. Musae *Brassavoli* In octo libros aphorismorum Hippocratis et Galeni commentaria et annotationes. Basil., 1541, f. —— Rep. cum textu Ferrar., 1594, et omisso illo, Venet., 1721, 4.

— —: In libros de ratione victus in morbis acutis Hippocratis et Galeni commentaria et adnotationes. Venet., 1546, f.

I. Gf. *Brendel*: De morbo crasso Hippocratis. Gotting., typis Schultzii. 1747, 4. —— 1 *f.*, 8 pp.

— —: Commentarii practici in Coacas Hippocratis praenotiones pensum I. II. III. Gotting., 1752, 4. —— Rep. in eiusdem opusculis P. t. p. 171 sqq.

— —: Dissertatio de paresi atrabilaria, ad Hippocratis aphorismum LX. sect. VII. Gotting., 1752, 8. —— Rec. in eiusdem Opusculis. P. t. p. 184 sqq.

Iac. Pancratii *Brunonis* Dissertationes ad aphorismos Hippocratis. Altdorf., 1680 — 1704, 4.

— —: Praelectiones de Coacis praenotionibus. Edidit Herm. Wilh. Lindemann. Berol., 1796, 8. —— 1 *Th.*

El. Andr. *Buechneri* Monita quaedam practica, circa noxium et salutarem usum lactis, iuxta aphorismum Hippocratis LXIV. sect. V. Erford., 1739, 4.

Th. *Burnet*, medici Edinburg., Hippocrates contractus, in quo Hippocratis opera omnia in brevem epitomen redacta habentur. Edinb., 1685, 12. —— Rep. Vienn., 1737, 8; Lond., 1743, 12; Argent., 1765, 8. *V.* etiam *Ecker.*

A. *Cabotin*: Commentaire en vers sur les aphorismes d'Hippocrate. Paris, 1665, 12.

Cph. *Cacheti*, Controversiae in I. aphorismorum Hippocratis sectionem, Pars I. Tulli, 1612, 8.

Caesalpini Speculum artis medicae Hippocratis. Francof., 1605, 8.

Marsil. *Cagnati* Expositio in aphorismorum Hippocratis XXIV. sect. II. Rom., 1591, 4.

— —: Expositio in aphorismorum Hippocratis XXII. sect. I. Rom., 1619, 4. —— Cagnatus etiam in libro IV. variarum observationum (Romae, 1587, 8) passim aliquot Hippocratis loca aut emendat aut explicat.

El. Rud. *Camerarii* Obex curationis morborum, tam frequens quam gravis, occasione Hippocratis aphor. LII. sect. II. Tubing., 1691, 4.

Pet. Andr. *Canonherii* In VII aphorismorum Hippocratis libros commentarii. Antv., 1607, 4; rep. 1618, 4. *Voll. III.*

— —: Interpretationes medico-politicae, morales ac theologicae in Hippocratis aphorismos. Antverp., 1617, et 1618, 4.

Hier. *Capivaccii* Commentarius in sect. I. aphorismorum Hippocratis, cum tractatu Capivaccii de foetus formatione. Venet., 1601, f. —— Rep. est in eiusdem operibus. Francof., 1603, f., et Venet., 1617 sl.

Archilei *Carcani* In aphorismos Hippocratis lucubrationes. Ticini, 1581, 8.

Hier. *Cardani* In Hippocratis de aëre, aquis et locis commentarii. Opus in 110 lectiones divisum. Accedunt oratio altera ad Thessalicum medicum, actio ad Cardinalem Alciatum, de medicorum inscitia, et occidendi hominis licentia, variisque erroribus. Consilia tria. Basil., Henr. Petri. 1559, f. —— Rep. *ib.*, 1570, f.; et in eiusdem operibus. T. VIII. p. 1 sqq.

— —: In VII aphorismorum Hippocratis particulas commentarii. Basil., 1564, f.; Patav., 1653, 4. —— Etiam rep. sunt in eiusdem operibus. T. VIII.

— —: Commentaria in librum Hippocratis de alimento. Basil., 1566, 4; Rom., 1574, 8; Basil., 1582, 8. —— Etiam rec. sunt in eiusdem operibus. T. VII. p. 356 sqq.

Pet. *Castelli* In aphorismos Hippocratis commentarii. Macerat., 1648, 4.

— —: In Hippocratis aphorismos I. libri critica doctrina per puncta et quaestiones. Maceratae, 1648, 4.

Ant. Diaz *de Castillo*: Hippocratis desagraviado de las ofensas por Hippocrates defendido, en particular en la curation de calenturas agudas de dolor de costado y tercianas. Alcala, 1713, 4; Madr., 1730, 4.

le Cat: The Ambe of Hippocrates for reducing Luxations of the Arm with Shoulder, rectified; extracted from the French by P. H. Z. F. R. S. —— In Philosophical Transactions. Vol. XLII. no. 469. p. 387 — 403.

Pauli *Cigalini* In aphorismorum Hippocratis lib. I. et III. lectiones. Novicomi, 1653, f.

Aetii *Clefli* defensio interpretationis Marsilii Cagnati. Romae, 1621, 4.

Fr. *Clifton*: Hippocratis Coi, Operum, quae extant, omnium, secundum leges artis medicae dispositorum, Editionis novae graecae et latinae, Specimen. Lond., apud I. Osborn, et F. Longman. 1727, f. —— Haec promissa editio non prodiit.

Colle: De cognitu difficilibus in praxi ex libro Hippocratis de insomniis. Venet., 1628, 4.

James *Cook*: Hippocrates's Aphorisms largely commented. —— *V.* eius: Mellificium Chirurgiae. London, 1694, 4.

Ad. *Coraji* Emendationes in Hippocratem continuatae. —— In Musei Oxon. litterarii Specim. *(Edid. Th. Burgess.)* P. I. II.

Iani *Cornarii* Oratio in dictum Hippocratis: vita brevis, ars longa (Sect. I. aphor. 1.) Ju., 1557, 12.

Coronati medicina aphoristica, s. aphorismi Hippocratis, iuxta institutiones, et praxin medicam dispositi. Hamb., 1681, 8.

Ant. *Corral*: Hippocrates vendicado y reflexiones medicas sobre el Hippocrates defendido. Madrid, 1717, 4.

Dan. *Coschwitz*: de Spadone Hippocràtico (lib. I. de morbis cap. X.) Lapicidarum Seebergensium haemoptosin et phthisin pulmonalem, vulgo der Seeberger Steinbrecher Kraukheit, praecedente. Hal., 1721, 4.

Gabr. *Cramer*: Dissertation sur l'Hippocrate de Chio. —— *V.* Mém. de l'Acad. de Berlin, a. 1748. p. 482 sqq.

Patr. *Crispi* commentarii in librum I. aphorismorum Hippocratis. Rom., 1575, 4.

Marini *Curaei de la Chambre* Novae methodi, pro explanandis Hippocrate et Galeno, specimina. Authoris ratio explanandi aphorismos Hippocratis. Paris., 1655, 8.

Manuel Perez *Delgaldo*: Leccion medica, en que se expone el Aphor. 27. de la Secc. 2. de Hypocrates. —— In Mém. Acad. de la R. Soc. de Sevilla. T. I. p. 376 sqq.

Flor. *Delgado*: Disertacion medica en que se expone la genuina inteligencia del aforismo 51. del libro 6. de Hypocrates. —— *Ib.* T. IV. p. 433 sqq.

— —: Disertacion medica; Exposicion de el aforismo XVII. de el libro 1. de Hipocrates. —— *Ib.* T. VII. p. 276 sqq.

Desulleurs du génie d'Hippocrate et de son influence sur l'art de guérir. Paris, Béchet. 1824, 8. —— 4 *fr.*

J. H. *Dierbach*: Die Arzneimittel des Hippokrates, oder Versuch einer systematischen Aufzählung der in allen hippokratischen Schriften vorkommenden Medikamente. Heidelb., 1824, 8. —— —— Haec scriptio sub iudicium vocata est in ephem. litter. Lips. 1825. no. 80, ubi multa plantarum graeca nomina rectius explicantur, quam in libello ipso.

I. Conr. *Dieterich*: Iatreum Hippocraticum iuxta ductum aphorismorum concinnatum. Giess., 1655, 4. Ulm., 1661, 4.

L. H. *Doering*: Hippocratis doctrina de deliriis, optimum semiotices exemplum. Diss. inaug. Marb., 1790, 4.

Andr. *Doerer*: Diss. αμφισβητησις ιατρικη περι των εν κεφαλη τρωματων Ἱπποκρατειος. Basil., 1589, 4.

Donati a Muliis In interpretationem Galeni super XIV aphorismos Hippocratis dialogus. 1547, 4.

Ecker: Geist des Hippocrates. Nach dem Lateinischen des Burnet. Aus dem Griechischen Urtext. 8.

Fr. Zach. *Ermerins*: Specimen historico-medicum inaugurale de Hippocratis Doctrina a prognostice oriunda, etc. publico et solenni examini submittit. LB., apud C. C. van der Hoek. MDCCCXXXII. 4 mai. —— 3 *fl.* praefixa, IV, 160 pp. et 2 *ff.* Loci huc pertinentes graece exhibentur.

Mich. *Ettmüller*: Medicina Hippocratis chymica. Lips., 1678, 4.

E. *Ettmülleri* Diss. de diligentia Hippocratis continuanda. Lips., 1720, 4.

Steph. *Enyedi* Dissertatio medica de medicina Hippocratis mechanica. Hal. Magdeb., typis Ch. Henckelii. 1719, 4. —— 40 pp.

Fabricii Dissertatio Iuramentum Hippocratis seu medici practicam aggredientis institutio. Rost., 1614, 4.

L. *Feake*: Dissertatio in sect. II. aphorismorum Hippocratis. LB., 1670, 4.

I. I. *Fickii* Aphorismi Hippocratis notis illustrati. Ju., 1729, 8. —— 14 *Gr.*

I. Andr. *Fischeri* Dissertatio de lassitudine spontanea, acutorum praenuntia, ad Hippocratis aphor. V. sect. II. Erford., 1721, 4.

— —: Certissima febrium prognosis, ex Hippocr. aphor. LXIX. sect. IV., una

cum rationali therapia, ad mentem Aphoristae instituenda. Erford., 1722, 8.

I. H. *Fischer:* Disputatio de Hippocrate, eius scriptis, eorumque editionibus. Cob., 1777, 4. —— Grunerum secutus est Fischer.

John *Floyer:* A Comment on forty-two Histories described by Hippocrates, in the first and third Books of his Epidemicks. In the first Part Hippocrates's Pathology is explained and defended: and his Notions of Fevers, their Causes, several Crises, and the particular state of the Air, which disposes to the several Epidemicks, are described. In the second Part, are fourteen Histories of the first Book of the Epidemicks. In the third Part are twenty-eight Histories of the third Book of the Epidemicks. The general Method of curing an Epidemical Fever is deduced from Hippocrates's Histories, and since the Bark may be successfully used after an imperfect Crisis, by this Method we may accommodate the old and new Practice in the Cure of Fevers. To which is added a Letter to shew, that Hippocrates mentions a Year of 360 days, which Daniel used Chap. IX. and that Prophecy is explained from the Copy of it in the Septuagint. London, printed for and sold by J. Isted, at the Golden-Ball, near Chancery-lane, in Fleet-Street, Bookseller. 1726, 8.

Anut. *Foesii* Oeconomia Hippocratis alphabeti serie distincta, in qua dictionum apud Hippocratem omnium, praesertim obscuriorum, usus explicatur, et velut ex amplissimo penu depromitur: ita ut lexicon Hippocrateum merito dici possit. Basil., 1561. Francof., 1588; Genev., 1662, f. —— Penes quos est iudicium, magni hoc opus habent, cum ad intelligentiam Hippocratis multum valeat.

Fr. *Fogerolaei* Methodus in VII aphorismorum libros Hippocratis. Paris., 1612, 4.

Roder. *a Fonseca:* Commentarius in Hippocratis legem, quo perfecti Medici natura explicatur. Rom., 1586, 4.

— —: In VII libros aphorismorum Hippocratis commentarii. Idem de febribus acutis. Venet., 1591; 1608 et 1621; 1628, 1708, 4.

Iac. *Fontanini* Commentarii in omnes aphorismos Hippocratis. Venet., 1608; Paris., 1608, 12; Genev., 1613, 4.

Gabr. *Fontanini* Aphorismi Hippocratis XV. sect. VII. apologeticon, quo vera Galenistarum doctrina, circa pleuritidis ideam et curationem, defenditur adversus Helmontium. Lgd., 1657, 4.

— —: De veritate philosophiae Hippocraticae. Lgd., 1657, 4.

Ant. *Fracantiani* In librum Hippocratis de alimento commentarius. Venet., 1566, 4.

de Garbo: Recollectiones in Hippocratem de natura foetus. Venet., 1502, f.

Achil. Pirminii *Gassari* Aphorismorum methodus nova. Tigur., 1584, 8; et Sangalli, 1584, 8.

Theod. Matth. *Gasser:* De morbo nigro Hippocratis. Argent., 1761, 4. —— in *Baldingeri* collectione rep. p. 24 sqq.

Bernh. *Genga:* Erläuterung der chirurgischen Lehrsätze des Hippocrates; aus dem Italienischen übersetzt von Io. Hunczowsky. Wien, 1777, 8.

Theod. *Georgiades:* Dissertatio de morbis uteri, secundum librum Hippocratis: *περι γυναικος φυσεως.* Jn., 1797, 4. —— 24 pp. Parte prima de auctore libelli agitur; parte secunda recensio morborum muliebrium ex libello ipso exponitur.

C. *de S. Germain:* Hippocratis aphorismorum methodica praxis, in IV partes divisa. Paris., 1650, 12.

C. Ph. *Gesner:* De divino Hippocratis, praeside G. Glo. Richtero. Gotting., ap. Abr. Vandenhoeck. 1739, 4. —— 4 *ff.* praefixa, 62 pp. Haec dissertatio rec. est in G. Gf. Richteri Opusc. med. Vol. I. p. 42 sqq.

I. Matth. *Gesner:* —— *V.* Heraclitus. II.

Dav. *van Gessher:* Heelkunde van Hippokrates. Amst., 1790, 8. —— Germanice liber versus est: Wundarzneikunst des Hippokrates, aus dem Holländischen ins Deutsche. Hildburgh., 1795, 8.

Andr. Ottomar *Goelicke:* Oratio, qua Hippocrates ab atheismi crimine nuper ei imputato absolvitur. Hal., 1713, 4.

— —: Defensio pro Hippocrate entheo, opposita declarationi sententiae de atheismo Hippocratis a N. H. Gundling denuo susceptae. Duisb., 1714, 8.

— —: Dissertatio de morbo ructuoso Hippocratis. Francof. ad V., 1734, 4. —— Rec. in *Baldingeri* collectione p. 144 sqq.

G. L. *Goldner:* De medicinae origine et medicorum principe Hippocrate. Gerae, 1721, f.

Fr. *Gonzalez de Leon*: Exposicion del texto de Hipocrates Lib. I. Praedict. vers. 21. —— *V.* Mém. Acad. de la real Soc. de Sevilla. T. III. p. 313 sqq.

Val. *Gongalez* Centeno: Disertacion medica, la genuina intelligentia del Aforismo 25. lib. 4. de Hippocrate. —— *Ib.* T. II. p. 136 sqq.

I. *Gorraei* Animadversiones in I. Lanaei libellum, quo aphorismos Hippocratis in novum ordinem digessit. —— *V.* eius Opuscula. (Paris., 1600. 4) IV. *I. I. Lanaeus* a. 1628 Hippocratis aphorismos, graece et latine cum argumentis *Parisiis*, 8. edidit.

J. *Goulin*: Explication d'un passage des epidemies d'Hippocrate, lequel donne occasion d'en corriger un d'Artemidore mal interpreté, par Suidas; dans les notes on retablit un eudroit alteré de Galien. Paris, 1783, 8.

Pauli *Grisignani* In aphorismos Hippocratis expositio. Salern., 1544, f.

Ph. *Gruling*: Florilegium Hippocratico-Galeno-chymicum. Lips., 1645, 4.

Ch. Gf. *Gruner*: Censura librorum Hippocrateorum qua veri a falsis, integri a suppositis segregantur. Vratisl., 1772, 8.

Seb. *Guerrero y Reyna*: De las utilidades practicas que deben sacarse del libro de glandulas de Hypocrates. —— *Ib.* T. IV. p. 352 sqq.

Iust. Gf. *Gunz*: Progr. quo in libro Hippocratis ex anatome aliqua commentatur. Lips., 1738, 8.

I. H. *Hampe*: Dissertatio de scarificatione oculari Hippocratica. Duisb., 1721, 4.

Nic. *Hautpas*: Aphorismi Hippocratis, enarrationibus illustrati. Duaci, 1563, 4.

Eckardi *Heidenececii* Mnemonentica in aphorismis Hippocratis tabulis comprehensa. Basil., 1585, 4.

Hein: Dissertation sur l'origine des êtres animés, suivant le systeme d'Hippocrate. —— In Mém. de l'Acad. royale des sciences de Berlin. 1745. p. 101 sqq.

Laur. *Heister*: De fortuna medica, ad Hippocratis de locis in homine text. LVIII. sub fin. Helmst., 1722, 4.

— —: Dissertatio de morbis adolescentum et puerorum, ad aphor. XXIX. sect. III. Helmst., 1722, 4.

I. *Helwig*: Medicina Hippocratica in paucas tabellas redacta. Norimb., 1631, f.

Pet. Mich. *de Heredia*: Commentarii in Hippocratem de morbis popularibus. Lgd., 1655, f.

Ch. Glo. *Heyne*: —— *V.* Herodotus. III.

I. Sigism. *Hierstelii* et Fr. *Passini* Viginti septem aphorismi Hippocratis. Oenipont., 1739, 4.

I. Dan. *Horstii* Physica Hippocratea, Tackenii, Helmontii, Cartesii, Espagnet, Boylei, Aliorumque recentiorum commentis illustrata. Francof., sumpt. F. Kunchii, Typis I. Andreae. 1682, 8. —— 4 *ff.* praefixa, 87 pp.

F. Glo. *Iacobi* et G. Rud. *Boehmer*: Philosophiae Hippocraticae specimen proponunt. Lips., ex off. Langenhemiana. 1797, 4. —— 39 pp. Rep. in *Baldingeri* collectione.

W. F. *Iaeger*: Fragmenta dynamices Hippocratico-Galenicae, sparsis monumentis memoriae prodita. Praeside G. F. Sigwart publice defendet. Tubing., Litt. Schrammianis. 1759, 4. —— 24 pp.

I. *Iunker*: Dissertatio de prognosi Hippocratis, quod febris solvat apoplexiam. Hal., 1734, 4.

I. *Kaczschius*: Ex Hippocrate et Galeno, omnium medicorum χορυφαιοις excerpta quaedam, universis ferme hominibus, omnique pene tempore ad sanitatem tuendam utilia. 1549, 4. —— Sine l. notitia prodiit.

H. Balth. *Kaeks*: In aphorismos Hippocratis XXXIII. sect. VI. LB., 1738, 4.

I. *King*: Epistola ad I. Freind, in qua W. Triller epistolam criticam super I. et III. epid. a viro ornatiss. editis, ad examen revocavit. Cantabr., 1722, 8.

E. Alb. *Kloekhof*: Dissertatio de frigidis nervorum systemati inimicis, ad ductum aphorismi XVIII. sect. V. Lgd., 1736, 4.

Rud. Wilh. *Kraus*: Dissertatio de alvi fluxu deducta et concinnata ex Hippocratis aphor. VI. sect. I. Jn., 1674, 4.

C. Glo. *Kühn*: Spec. commentarii Galeni in Hippocratis librum de humoribus. Lips., 1819, 4. —— 19 pp.

A. *Lafaurie*: Reflexions sur le premier aphorisme d'Hippocrate, entremelées de quelques observations pratiques, avec notes additionelles à ce mémoire par E. J. Doble. —— V. *Sedillot* Recueil périod. de la soc. de Médec. T. XXIX. p. 129 sqq. 148 sqq.

I. C. *Lancii* Ex Hippocratis oraculis febrium symptomatum fere omnium cognitio. Bonon., 1667, 8.

Ch. *Lange*: Facies Hippocratica, leui penicillo adumbrata. Recudi curavit Ch. Gf. Gruner. Jn., 1784, 8.

G. A. *Langguth*: De Hippocrate medicinam a studio sapientiae non omnino separante. Witteb. 1744, 4.

— —: Progr. de paradoxo Hippocratis in libro de arte V. 20. Wittemb., 1766, 4.

— —: Progr. ad locum Hippocratis praedict. II. 27. Viteb., 1766, 4.

Bern. *Langwedel*: Defensio Hippocratis contra eius obtrectatores. LB., Maire. 1647, 12.

— —: Thesaurus Hippocraticus, s. aphorismi, in classes et certos titulos dispositi. Hamb., 1679, 12.

Dan. *Laphangini* In Hippocratis aphorismos dialogus. Venet., 1586, 4.

Anselm. *Latisse*: In Hippocratis aphorismos omnes perbreves commentarii. Viterbii, ap. Pet. Martinellum. 1667, 8.

Bassiani *Laudi* Praefatio in aphorismos Hippocratis. Patav., 1552, 8.

G. F. *Laurentii* Exercitationes in nonnullos minus absolute veros Hippocratis aphorismos. P. I. Hamb., 1647, 4; 1653, 8.

— —: De notis Hippocratis in historiis epidemicis repertis, et repurgatis, cum adnotationibus paradoxis, quas auctori extorsit Dietericus. Lubecae, 1666, 4.

Iac. *Lavelius*: Comment. in librum I. prognosticorum Hippocratis. Venet., 1602, 4.

C. J. J. *Legallois*: Recherches chronologiques sur Hippocrate. — V. *Sedillot* Recueil périod. de la Soc. de Médec. de Paris. T. XX. p. 410 sqq.

L. *Lemos*: De optima praedicendi ratione libri sex. Iudicii operum magni Hippocratis liber unus. Salmantic., 1588, f.; Venet., 1592, 8.

Lepecq de la Cloture: Observations sur les maladies epidemiques, ouvrage redigé d'apres le tableau des épidémiques d'Hippocrate. Paris, 1776, 8. — Germanice haec dissertatio versa est sub titulo: Lepecq de la Cloture Anleitung für Aertzte, nach hippocratischen Grundsätzen, epidemische Krankheiten zu beobachten, durch wichtigere Volkskrankheiten erläutert und bestärkt, welche nach dem Gemälde des Hippocrates sind entworfen worden. Leipz., Weygand. 1785, 8.

J. B. F. *Leveillé*: Hippocrate interpreté par lui-même ou commentaire sur les aphorismes. Paris, Dentu. 1818, 8. — 7 *fr.* 50 *cent.*

Iuvenalis *Levoronii* In Hippocratis aphorismos lucubrationes. Montisregii, 1565, 4.

I. Ant. *van der Linden*: Hippocrates de circuitu sanguinis exercitationibus XXVII propositus. LB., 1659—1664, 4.

— —: Meletemata medica Hippocratis. LB., 1668, 4.

H. F. *Link*: Ueber die Theorien in den Hippokratischen Schriften, nebst Bemerkungen über die Aechtheit dieser Schriften. — In Abhandlungen der königl. Akad. der Wiss. zu Berlin aus d. J. 1814—1815. Physik. Cl. p. 322 sqq.

Lizzari in loca quaedam epidemicorum Hippocratis. Venet., 1763, 8.

Ant. *Lopi* Breves annotationes in praenotionum librum. Madr., 1596, 4.

Ambr. Maria *Lorite*: Exposicion del aforismo 22. del lib. I. de Hipocrates. — In Mem. acad. de la real soc. de Sevilla. T. III. p. 192 sqq.

Const. *Lucas*: In Hippocratis Aphorismos. Ticini, 1607, 4.

K. F. *Lutheritz*: Hippocrates, Asclepiades und Celsus Systeme der Medicin dargestellt. Neue Ausgabe. Dresden, Arnold. 1818, 8. — 1 *Th.* 4 *Gr.*

Rud. *Magister*: Aphorismi Hippocratis XXII interpretatione ac methodo exornati. Paris., 1613, 8.

— —: Hippocratis doctrina, aphorismi, leges, iudicia. Paris., 1613, 8.

Bern. Genga *de Mandulpho*: In Hippocratis aphorismos ad chirurgiam spectantes commentaria. Rom., 1646; 1697; 1717, 8; Bonon., 1727, 8. — Hispanice versa haec commentaria prodierunt sub titulo: Cirurgia de Hippocrates y commentarios sobre sus aphorismos pertenecientes a la cirurgia, traduce en Castellano A. G. Vasquez. Madr., 1744, 4.

I. *Manelphi* Responsio brevis ad annotationes Prosp. Martiani in commentationem Mars. Cagnati. Rom., 1621, 8.

Mich. Marcellini Boix y *Molinas*: Hippocrates defendido de las imposturas y calumnias, que algunos medicos poco cautos le imputan en particular en la cura de las infermidades agudas. Madr., 1711, 4.

— —: Hippocrates aclarado y sistema de Galeno impugnado por estar fundado sobre dos aforismos de Hippocrates no bien entendidos. Madr., 1716, 4.

S. Al. *Marin*: Aphorismorum Hippocratis dispositiva methodus, segmentis IV comprehensa. Paris., 1639, 12.

Prosp. *Martiani* Expositio in Hippocratis aphoris. XXII. sect. I. Rom., 1617, 4.

— —: Magnus Hippocrates Cous notationibus explicatus. Rom., 1626, f.; Venet., 1652, f.; Patav., 1719, f. —— Hic commentarius magni aestimatur.

G. *Matthiae* Epistola ad G. Ph. Gesnerum de habitu medicinae ad religionem, secundum Hippocratis librum *περι ευσχημοσυνης*. Gotting., 1739, 4.

Juan Bautista *Matoni*: Disertacion quirurgica: Exponese el aphorismo 20. del libro 5. de Hipocrates. —— In Mém. Acad. de la real soc. de Sevilla. T. VI. p. 486 sqq.

B. Dav. *Mauchard*: *Οφθαλμοξυσις* novantiqua, seu Woolhusiano-Hippocratica operatio, e textu graeco eruta. Tubing., 1726, 4.

— —: Aphorismi 44. Sect. 6. Hippocratis tentata explicatio. —— In Ephemer. Acad. Nat. Curios. Cent. 3. et 4. p. 442 sqq.

Leon. Ferdin. *Meisneri*: Dissertatio de evacuationibus humorum haemorrhagicis et purgativis, ad Hippocratis aph. II. sect. I. Prag., 1725, 4.

(Hier. *Mercurialis*:) Censura de Hippocratis Operibus. Venetiis, apud Iuntas. 1583, 4. —— 16 *fl.* Hoc opus postea Basil., 1584, 4, deinde Francof., 1585, 8. ab ipso auctore retractatum; denique cum Hippocratis operibus Venet., 1588, f. prodiit.

— —: Praelectiones Pisanae. Accedunt tractatus luculentissimi de hominis generatione, aqua et vino, et balneis Pisanis. Ex ore ipsius M. a Marco Cornacchino excepti. Venet., 1597, f. —— Hi commentarii in Hippocratis prognostica, prorrhetica et historias epidemicas c. eius. commentario in Hippocratis lib. de victus ratione iterati sunt Frcf., 1607, f.

— —: In omnes Hippocratis aphorismos praelectiones Patavinae, in quibus obscuriores loci elucidantur, et problemata enodantur, a Maximiliano, Hieronymi filio, editae, cum Pancratii Marcelli notis marginalibus. Bonon., 1619, f.; Lgd., 1621, 4; Foroliv., 1625, f.; Lgd., 1631, 4.

de Mercy: Mémoire, attaché à la faculté pour la revision des manuscrits grecs, et la traduction française des oeuvres d'Hippocrate. Paris, imprimerie de Vigor Renaudiere. 1820, 8. —— 31 pp. Impugnat auctor offensiones inimicorum.

Abr. *de Moivre*: The Dimension of the Solids generated by the Conversion of Hippocrates's Lunula, and of its Parts about several Axes, with the surfaces generated by that Conversion. —— In The Philosoph. Transactions. Vol. XXII. p. 624 sqq.

I. *Molpaei* Tabulae, quae libros III, de prognosticis complectuntur. Paris., 1597, 4.

Andr. *Mongaglia*: Excursiones in Hippocratis librum de decoro. —— In eiusdem libro de aquae usu in febribus. Florent., 1700, 4.

I. Bapt. *Montani* Commentarii in aphorismos Hippocratis. Venet., 1553, 8.

— —: In Hippocratis aphorismorum librum I. et II. lectiones. Venet., 1553 et 1554, 8.

— —: Perioche Hippocratis libri de natura hominis. Venet., 1560, 8.

Barth. H. *de Moor*: In Aphorism. Hippocratis XXVIII. sect. VI.: Eunuchi neque podagram patiuntur, neque calvescunt. Lgd., 1736, 4.

G. *Morales*: Commentarii in Hippocratis aphorismos. Venet., 1648, 4.

— —: Ars parva aphorismorum methodica praxis, in IV partes divisa. Paris., 1650, 12.

Th. *Mouffeti* Nasomantia Hippocratica, s. Hippocratis prognostica cuncta, ex omnibus eius scriptis methodice digesta. Francof., 1588, 8.

Sim. Henr. *Musaei* de Hippocratis in iure, tum canonico, tum civili, authoritate dissertatio. Giessae, 1680, 4.

Matth. *Naldius*: Aphorismorum Hippocratis explanatio. Rom., 1617; 1657, 4.

Math. *Narvatii* Sylva sententiarum, ad chirurgiam pertinentium, ex Hippocratis libris desumta. 1632, 8.

Herm. *Nasse*: De Insania commentatio secundum libros Hippocraticos. Diss. inaug. Lips., Cnobloch. 1829, 4. —— VI, 83 pp. 18 *Gr.*

Ign. *Nicolosius*: Opus Medicum dogmatico-critico-practicum, seu Hippocrates in aphorismorum libris redivivus. Neap., 1788, 8. —— Expositio est priorum XXV aphorismorum Hippocratis.

Christoval *Nieto da Piña*: Defensa del aphorismo 52. lib. 2. de Hypocrates llamado (mal) exterminador. —— In Mém. de la real soc. de Sevilla T. V. p. 297 sqq.

— —: Dissertacion medica, en la que se expone el lugar de Hippocrates libro

de aere, aquis et locis, Sect. I. vers. 175. —— *Ib.* T. VII. p. 503 sqq.

Ambr. *Nonini* Commentaria in III libros aphorismorum Hippocratis. Conimbricae, 1600, f.

Hippolyti *Obicii* Commentarius in duos primos aphorismos. Vicent., 1618, 4.

Th. *Ockes*: Florilegium Medicum or Extracts from the Greek of Hippocrates, with a new Latin Translation, Notes and Emendations. —— In eiusdem Duabus Dissertationibus in publicis scholis Cantabr., 1770, 8.

Oddi *de Oddis* Expositio in primam aphorismorum Hippocratis sectionem, a Marco ipsius Oddi filio in lucem edita. Patav., ap. Christoph. Gryphium, 1565 (*non* 1564), 8; 1571, 8.

— —: Interpretatio in duas priores sectiones Aphorismorum Hippocratis. Venet., 1572, 8; Patav., 1589, 4.

P. *Offredi* Commentarii in aphorismos Hippocratis. Genev., 1606, 12. —— Ad eiusdem editionem aphorismorum pertinent.

F. *Osann*: Observations sur une nouvelle traduction française, suivie du texte grec, du traité d'Hippocrate des airs, des eaux, des lieux. Paris, 1818, 8. —— Hic libellus separatim ex Magasin encyclop. Août, 1818. p. 338 sqq. editus est.

Theophrasti *Paracelsi* Explicatio sect. I. aphorismorum, quatuor priorum secundae, et novem posteriorum quintae. —— In eiusdem Operibus. Francof., 1583, 4; Basil., 1789, *etc.*

Geronimo *Pardo*: Tractado del vino aguado y aqua envinada selon el aphorismo LVI. de la Section VII. Valladolid, 1661, 4.

Hippolyti *Parmae* Praxis chirurgica, in qua et Hippocratis libellus de vulneribus capitis commentariis illustratur. Venet., 1608, 8.

Pet. *Pavii* Succenturiatus anatomicus, s. commentarii in Hippocratis de vulneribus capitis librum. LB., 1616, 4.

Bened. Bustamenta *Paz*: Methodus in VII Hippocratis aphorismis ab Hippocrate observata, qua et meliorem librorum ordinem, et argumenta declarat. Venet., 1550, 4; Paris, 1550, 16.

Barth. *Perdulcis*: In Iac. Sylvii anatomen et in librum Hippocratis de natura humana commentarii. Paris., 1643, 4.

Fr. *Perla*: In Hippocratem de locis in Homine. Rom., 1638, 4.

Hier. *Perlini* Praelectiones urbanae super variis prorrheticorum Hippocratis locis. Hanov., 1614, 4.

Ant. *Peroz*: Suma breve de algunas sentencias de Hippocrate. Complut., 1575, 8; Saragoss., 1613, 8.

L. *Pettenkoveri* aphoris. XXX. sect. V. resolutio. Argent., 1671, 4.

Philothei (Theophili Protospatharii, s. Stephani Atheniensis,) commentaria in aphorismos Hippocratis, e Graeco in Latinum conversa, interprete L. Corado. Venet., 1549, 8; Spinae, 1581, 8.

Andr. *Picqueri* In lib. Hippocratis Epid. I. commentarii critici. Madritii, 1760, 4.

M. *de Pinedo*: Commentarii in aphorismos Hippocratis. Amst., 1735, 8.

Pet. Matth. *Pini* Compendium instar indicis in Hippocratis Coi opera omnia. Venet., 1597, f. —— Usui accommodatissimus index rerum, qui in editione versionis lat. ab Paitono Venetiis 1739 in lucem emissa iteratus est.

I. *Placatomus*: Hippocratis aphorismi in locos communes digesti. Antv., 1564, 12.

I. Zach. *Platner* Dissertatio de scarificatione oculorum. Lips., 1728, 4. —— Rep. in eiusdem Opusculis. T. I. p. 39 sqq.

— —: Progr. de chirurgia ocularia. Lips., 1735, 4. —— Rep. in eiusdem Opusculis. T. II. p. 49 sqq.

Olivar. *Popardus*: Hippocratis aphor. ordine meliori lat. facti. Rochell., 1580, 16.

Cl. *Porralii* Commentar. in Hipp. de vulneribus capitis ex lect. Iul. Caes. Arantii. Genev. 1579, 8.

I. F. *de Pre*: Dissertatio ad Hippocratis aphorism. I. sect. I. Erford., 1722, 4.

— —: Dissertatio de cibatione reconvalescentium, ex Hippocratis aphorism. XIV. sect. II. Erford., 1724, 4.

— —: Dissertatio quod citius moriantur obesi, quam graciles, ad aphorism. Hipp. XLIX. sect. II. Erford., 1724, 4.

— —: Dissertatio de caute daudis purgantibus diebus canicularibus, ad Hippocratis aphorism. V. sect. IV. Erford., 1724, 4.

— —: Dissertatio de tempore, quando, et quare movendum in morbis, ad Hippocratis aphorism. XXIX. sect. II. Erford., 1525, 4.

Paul Sigmund C. *Preu*: Dissertatio inaug. medica de interpretibus Hippocratis graecis. Altdorfii, ex prelo I. P. Meyeri. 1795, 8. —— VIII, 64 pp.

Wilh. *ten Rhyne* Meditationes in text. 24. libr. de veteri medicina, quibus traduntur πνευματολογια, φυτολογια, χυμολογια *etc.* LB., 1672, 12.

Fr. Steph. *Roderici* commentarius in Hippocratis librum de alimento. Florent., 1635, f. —— Sectionem IV. commentarii postea a. 1679 *ib.* filius Franciscus edidit.

Steph. *Roderici* Expositio in aliquot Hippocratis aegrotos. Venet., 1656, 8.

Bald. *Ronsseus:* De Magnis Hippocratis lienibus *etc.* Witeb., 1585, 8.

Nic. *Rorarius:* Contradictiones, dubia, paradoxa *etc.* in Hippocrate, Celso, Galeno *etc.* Venet., 1566, 8; 1572, 8.

Barth. et Pet. *Rostinii* Sententiae omnes, et verba, in Hippocratis aphorismis, ordine alphabetico digesta. Venet., 1555, 8.

Mich. *Ruckeri* Commentarii in Hippocratis aphorismos edit. G. W. Welsch, una cum Pet. Guichardi commentario. Ulm., 1676, 4.

Ferd. *Saalmann:* Descriptio rheumatismi acuti, et dilucidatio DL aphorismorum Hippocratis, ad rheumatismum, tum acutum tum chronicum; item ad phrenitidem, ad pleuritidem, peripneumoniam, pleuropneumoniam, et anginam pertinentium. Monast., 1789, 4.

Pet. *Salii* Commentaria in quatuor Hippocratis libros de morbis. Francof., 1602; 1612 et 1646, f.

Cl. *Salmasii* Interpretatio Hippocratei aphorismi LXXIX. sect. IV. de calculo. Additae sunt epistolae duae I. Beverovicii, quibus respondetur. LB., 1640 8.

Sanctorii *Sanctorii* Commentarius in I. sectionem aphorismorum Hippocratis. Venet., 1629; 1660, 4.

Pontii *de Santa Crux:* Praelectiones Vallisoletanae in Hippocratis librum de morbo sacro. Matr., 1631, f.

I. Iac. *de Saviis* In praesagiorum divini Hippocratis libros, deque ordine librorum eiusdem Hippocratis praefatio. Bonon., 1526, 4.

Euseb. *Schenk:* Dissertatio de iis, quae Hippocrates tradit in prooemio de veteri medicina. Jn., 1619, 4.

Scherbii Dissertatio ad aphor. Hippocrat. sect. I. Altdorf., 1588, 4.

I. Andr. *Schmidii* Theologia Hippocratis. Helmst. 4. —— Prodiit sine anni et loci notitia.

Theod. C. *Schmidt:* Epistolarum quae Hippocrati vulgo tribuuntur Censura. Jn., Croeker. 1813, 8. —— 50 pp.

Sigism. *Schmieder:* Hippocratis purgatio moralis in libro de decoro habitu, de medicina, explicata. —— In Ephem. Acad. Nat. Curios. Cent. 3. et 4. p. 167 sqq.

— —: De dicto Hippocratis: ο Ιητρος φιλοσοφος ισοθεος. —— *Ib.* Cent. 3. et 4. p. 178 sqq.

— —: Observatio de equo fictili, locum Hipp. libri IV. Epid. corruptum pristinae sanitati restituens. —— In Miscellaneis Lips. T. IV. p. 107.

Radulph. *Schomberg:* Του μεγαλου Ἱπποκρατους συνοψις sive omnium Hippocratis operum compendii specimen. LB., 1746, 4.

Tob. I. Ios. *Schoningh:* Dissertatio de morbo nigro Hippocratis. Groning., 1768, 4. —— Rep. in *Baldingeri* collectione p. 42 sqq.

F. *Schraderi* Theses medicae, ex illius praelectionibus publicis, in aphorismos Hippocratis sectiones VII annotatae. Helmst., 1693; 1694; 1695, 4.

I. H. *Schulze:* Dissertatio de refectione celeri per alimenta humida, ad Hippocratis aphor. XI. sect. II. Altdorf., 1728, 4.

— —: Dissertatio de morbis verni temporis, ad Hippocratis aphor. XX. sect. III. Hal., 1738, 4.

Florent. *Schuyl:* Pro veteri medicina liber. Lgd., 1670, 12.

I. *Scutellarii* In librum Hippocratis de natura humana commentarius. Parmae, 1568, 4.

Lazari *a Scoto* Animadversiones et commentarii in Hippocratis librum de aere, aquis et locis. Matr., 1589, f.

Melch. *Sebiz:* De Θειῳ, sive divino, quod Hippocrates in morbis observandum praecepit. Argent., 1643, 4.

Sam. *Seelmatter:* De natura Hippocratis. Argent., 1721, 4.

Mich. *Serveti* Expositio aphorismi concocta medicari (Sect. I. aphor. XXII.) Accedunt eius tit. Syruporum universa ratio *etc.* Paris., 1537, 8; Venet., 1545, 8; Lgd., 1546, 8; Paris., 1573, 8.

I. Ant. *Sicci* De optimo medico cap. I. libri de medicina antiqua. Venet., 1551, 4.

G. F. *Siegwart:* Dissertatio fragmenta Dynamices Hippocratico-Galenicae, sparsis monumentis memoriae prodita. Tubing., 1759, 4. —— Rep. in *Baldingeri* collectione p. 250 sqq.

Aloys. *Sinapius:* De vanitate, falsitate, et incertitudine aphorismorum Hippocratis. Genev., 1697, 8.

I. Bened. *Sinibaldi* Hippocratis antiphouion. L. V. Rom., 1650, 4.

Ios. F. *Sobernheim*: Nonnulla in Hippocratis aphor., sect. IV. 57. Diss. inaug. Regiom. Pruss. 1828, 8.

Salvii *Solani* Commentarii in libr. I. aphorismorum Hippocratis. Venet., 1579; 1583, 4.

— —: Apologia ad I. Altimarum, quod ea, quae dixit in Altimarum in commentariis aphorismorum, sint verissima. Venet., 1584, 4.

Paul. *de Sorbait*: Commentarii et controversiae in omnes libros aphorismorum Hippocratis. Vien., 1680; 1701, 4.

Iac. *Sponius*: Aphorismi novi ex Hippocratis operibus collecti, in suas classes digesti. Lgd., 1681, 12. —— In praefatione de operibus Hippocratis, eorumque fide agitur.

Curt *Sprengel's* Beiträge zur Geschichte des Pulses, nebst einer Probe seiner Commentarien über Hippocrates Aphorismen. Leipz. u. Berlin, Meyer. 1787, 8.

— —: Apologie des Hippocrates und seiner Grundsätze. Leipz., Schwickert. 1789 — 1792, 8. *Voll. II.* —— 3 *Th.*

G. E. *Stahl*: Diagramma, de verae *προεξευχρισεως* medicae practicae verae dignitate, vero in acutis fundamento, occasione aphorismorum Hippocr. XXII. et XXIV. sect. I. et aph. XXIX. sect. II. Hal., 1707, 8.

— —: Historia pathologica adfectuum cum coxarum dolore symbolizantium Hippocratica. Hal., 1708, 4.

— —: Dissertatio de febre lethifera Hippocratis. Hal., 1711, 4. —— Rep. in *Baldingeri* collectione p. 169 sqq.

— —: Dissertatio de holoconitide Hippocratis. Hal., 1713, 4.

I. *Steinmetz*: De morbis hiemalibus ad aphor. Hippocr. XXIII. sect. III. Lips., 1694, 4.

Ch. Gf. *Stenzel*: Dissertatio de feminis ex Coi effato aphor. Hippocr. XXVIII. XXIX. XXX. sect. VI. morbo articulari immunibus, immunitatis huius iam expertibus. Vitteb., 1743, 4.

— —: Hippocrates (morb. Epid. lib. VI. sect. V. aphor. 12) loci non male accusatus, ad locum in epid. II. Vitteb., 1745, 4.

Traug. Balth. Ch. *Stenzel*: Progr. de Hippocratis studio anatomico singulari. Viteb., 1754, 4.

I. *Stephani* Hippocratis Coi Theologia, in qua Platonis, Aristotelis et Galeni placita Christianae religioni consentanea demonstrantur. Venet., 1638, 4. —— Rep. in F. Alb. *Fabricii* Bibl. Gr. l. c.

C. Gu. F. *Struvii* Locus Hippocratis Epid. V. *εισπνουν και εμπνοον ολον το σωμα.* Northus., 1760, 8.

C. L. *Struve*: Grammatische und kritische Bemerkungen über einige Stellen griech. Schriftsteller. P. XVII. *Progr.* Königsb., 1820, 8. —— Tractantur duo loca Hippocratis epidem. II. 3, et Prorrh. I. 18.

Eman. *Stupani* Commentarii in aphorismos Hippocratis. Basil., 1615, 8.

H. Iac. *Stuven*: Dissertatio de reliquiis post crisin, secundum aphorismum Hippocratis XII. sect. II. Jn., 1727, 4.

Iac. *Sylviis* Ordo et ordinis ratio in legendis Hippocratis et Galeni libris. Paris., 1539; 1561, 8.

Ottonis *Tachenii* Hippocrates chimicus, Qui Novissimi Viperini Salis Antiquissima Fundamenta ostendit. Editio tertia, caeteris magis emendata, ac indice locupleti donata. LB., Apud Felicem Lopez, Adrianum Severinum. Anno M.DC.LXXI. 12.

— —: Antiquissimę Hippocraticae Medicinae Clavis, Manuali experientia in Naturae fontibus elaborata, Quâ per Ignem & Aquam inauditâ Methodo, occulta naturae & artis, compendiosâ operandi ratione manifesta fiunt & dilucide aperiuntur. Editio tertia, prioribus magis emendata, ac indice donata. LB., Apud Felicem Lopez, Adrianum Severinum. Anno M.DC.LXXI. 12.

Claudii *Tardy* Hippocratica medendi methodus. Paris., 1676, 8.

A. Ios. *Testa*: De vitalibus periodis aegrotantium et sanorum, seu Elementa Dynamices animalis. Lond., 1787, 8. —— Hoc opus germanice versum prodiit Lips., 1790, 8.

Hier. *Thriverii* Commentarii in aphorismos Hippocratis. Lgd., 1551, 4.

— —: Commentarii in Hippocratis librum de victus ratione in morbis acutis. Lgd., 1552, 8.

D(an.) W(ilh.) *T*(*rilleri*) D. Hippocrates atheismi falso accusatus, contra virum ampl. Nic. Hier. Gundlingium. Rudolst., Litt. Urbanianis. 1719, 8. —— 112 pp. et 2 *ff*. Rep. in *Trilleri* opuscula. T. II.

— —: Epistola medico critica ad I. Freind super primo et tertio Hippocratis Epidemicorum nuper ab ipso editis. Rudolst., 1720, 8. —— Rep. in eiusdem opusculis. T. II. p. 178 sqq.

— —: De Hippocratis anatomico. —— In eiusdem opusculis medicis. (Lips., 1766, 8) Vol. I. p. 107 sqq.

— —: De veritate paradoxi Hippocratici, nullam medicinam esse interdum optimam. —— *Ib.* p. 133 sqq.

— —: De scarificatione atque ustione oculorum apud Hippocratem. —— *Ib.* p. 339 sqq.

Luc. *Tozzi* In Hippocratis aphorismos commentaria, in duas partes distributa. Neap, 1693, 4. —— Rep. in eiusdem operibus. 1704, Voll. IV. Tractantur quatuor priores libri.

Fr. *Valeriola*: De Hippocratica circa crises doctrina. Venet., 1563, 4. Rep. Lgd., 1589, 8. *Voll. III.* —— In: Locorum commonioum libris III.

Fr. *Valesii* In aphorismos Hippocratis commentarii. Complut., 1561, 8.

— —: In I. praenotionum commentarii III. Colon., 1589; Paris., 1664, f.

— —: Commentaria in VII libros Hippocratis de morbis popularibus magnam veriorisq; medicinę partem continentia. Colon., 1587, f. —— Rep. Aureliae, 1654, f.; et studio S. Gaudei. Paris., 1663, f. et Neapoli 1752, f.

Georgii *Vallae* Placentini, de urinae significatione, ex Hippocrate, Paulo Aeginata, ac Theophilo. Item Galeni Quaestiones in Hippocratem. Dioclis epistola, de bona valetudine tuenda, ad Antigonum regem. *In fine:* Argentinę per Henricum Sybold. 8 min. —— 23 non nom. *ff.* et 1 vac. *f.*

C. *Vallesii de Bourgdieu* In aphorismos Hippocratis commentarii. Rom., 1659, f.

Ant. *Vallisneri* Dissertatio de aqua calida, fomentorum calidorum probatissima, ad loc. Hippocratis de Vict. rat. in morb. acut. Lib. II. no. 2. —— In Ephemer. Acad. Nat. Curios. Cent. 3. et 4. p. 248 sqq.

Abr. *Vateri* Dissertatio de lienis prolapsione, ad locum vexatum Hippocratis Sect. I. aphor. Vitteb., 1746, 4.

Cph. *a Vega:* Commentarii in libr. aphorismorum Hippocratis. Antiquerae, 1563, 8; Lgd., 1568; 1570, in opp. Lgd. 1576; 1586; 1626.

Iust. *Velsius:* Quarti aphorismi vera lectio, et in eundem Galeni enarratio. Basil., 1540; 1543, 4.

Iac. *Verrion:* Quaestiones duae medicae ex Hippocratis et Galeni libris depromptae. Aquis sextiis, 1738, 4.

Vicarius de intemperato Hippocratico. Argent., 1712, 4.

Bened. *Victorii* Commentarij in Hippocratis prognostica. His accessit Theoricae medicinę latitudinum liber. Florent., 1569, f.

Arnaldi *de Villa* Nova explicatio super can. vita brevis (Sect. I. aphor. I.); item eius expositio super isto aphorismo Hippocratis in morbis minus (Sect. II. aphor. XXXII.) —— In eiusdem operibus. Venet., 1505, f.; rep. Lgd., 1509; 1520; Venet.; 1527; Lgd., 1532; Mos., 1581.

J. F. *de Villiers:* Lettre sur l'édition grecque et latine des oeuvres d'Hippocrate et de Galène, publiée par Rhen. Chartier. Paris., 1776, 8.

J. Bapt. Casp. d'Ansse *de Villoison:* De quibusdam Hippocratis, Sophoclis, et Theocriti locis, Epistola ad Clariss. Virum Lorry. Venet., 1781, 4. —— 20 pp.

Nic. *Vincentii* Epistola ad Stephanum Naudium ad dictata Io. Martini in librum Hippocratis de vulneribus capitis. Colon., 1578, 8.

I. *Vischeri* Aphorismi ex Hippocrate. Tubing., 1569 8.

— —: Progr. de morbo crasso Hippocratis. Jn., 1688, 8. —— Rep. in eiusdem Exercitationibus erit. dec. IV. exerc. IV., et in *Baldingeri* collectione p. 137 sqq.

— —: Dissertatio de faecula Coa. Jn., 1693, 4.

— —: Aphorismi Aphorismorum. i. e. Aphorismi Hippocratis in porismata resoluti, ut et meus, textus et usus facile patere queat. Jn., Bielke. 1695, 12.

Ad. *Vorstius:* Περι του θειου, s. de divino in morbis, quod Hippocrates in prognosticis medicum observare iubet. Lgd., 1654, 4.

L. *Wagardi* Dissertatio super aphoris. III. sect. II. Hippocratis. LB., 1712, 4.

G. Wolfg. *Wedel:* Distinctio Aphor. Hippocratis artificialis. —— In Miscell. Acad. Nat. Curios. Dec. 2. A. 2. 1683. p. 223 sqq.

I. Alb. *Wimpinaei* Liber de concordia Hippocratis et Paracelsistarum. Argent., 1615, 8.

I. *Wittig*: Praegnans Hippocratica ad aphor. I. sect. IV. et XXIX. sect. Basil., 1666, 4.

Casp. *Wolph*: Catalogus veterum et recentiorum scriptorum in Hippocratis opera. Sangalli, 1584, 8.

G. N. *Wulfke*: Commentatio inaug. exhibens brevem de Hippocrate Hippocrateisque monimentis disquisitionem. Kil., libr. acad. 1823, 4. —— 22 *Gr.*

I. *Zecchii* Lectiones in I. Hippocratis Aphorismorum Sectionem. Idem de purgatione, sanguinis missione, de criticis diebus et murbo Gallico. *etc.* Bonon., 1629, 4.

Marius *Zuccarus* (sive *Zuccarus*): Hippocratis epidemialium observationum pars I. quatuor contenta languentibus cum commentariis M. Zuccari. Venet., 1621, 4. —— Genuinos esse statuit Zuccarius scriptorum Hippocratis libros de natura hominis, aphorismorum, de ratione victus, prognosticorum et prorrheticorum, de officina medici, epidemicorum, de articulis, de fracturis, de aëre, aquis et locis. His, ex multorum placitis, libros de alimento et de humoribus adiungit.

HIPPODAMUS Thurius.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 506; *ed. n.* T. II. p. 849.

1670, 8. Ex Hippodami Thurii libro de beatitudine. Graece et latine, cum notis. —— Inter: Pythagoreorum fragmenta, partim apud Stobaeum partim alibi reperta. (Cantabr., ex offic. I. Hayes. 1670) p. 1—6, quae adiecta sunt opusculis mythologicis, ethicis et physicis *ib.* 1671 ab Gale editis. Rep. 1688.

1688, 8 mai. Ex Hippodami Thurii libro de beatitudine. Graece et latine, Gu. Cantero interprete. —— Cum Opusculis mythologicis ab Gale editis. (Amstelaed., ap. H. Wetstenium.) p. 659 sqq.

HIPPOLYTUS Episcopus.

Fabr. B. Gr T. V. p. 203 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 183 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1718, f. S. Hippolyti, Episcopi et Martyris, Opera nun antea collecta, et partem nunc primum e MSS. in lucem edita, Graece et Latine. Accedunt virorum doctorum notae et animadversiones, ac praeter aliorum Commentarios in Monumentum Paschale S. Martyris tabula triplici aenea expressum, Dissertationes integrae virorum clariss. Franc. Blanchini et Jo. Vignolii, atque ex Virginii Valsechii et Philippi a Turre Scriptis excerpta S. Hippolytum spectantia. Subiuncta appendix Scriptorum dubiorum, suppositorumque nec non quaecunque reperiri potuere ex Lucubrationibus Hippolyti iunioris Thebani, curante Jo. Alb. Fabricio. Hamburgi, sumtu Ch. Liebezeit. 1716. — S. Hippolyti Episcopi et Martyris operum. *Voll. II.* inedita hactenus nonnulla illius complexum, graece alia cum latina interpretatione: alia arabice, litteris descripta Syriacis ex Catena in Pentateuchum MS. bibl. Bodlej. cum versione V. C. Joan. Gagnierii. Accedit Spicilegium Patrum quorundam aliorum tertii a Christo nato seculi atque iu hoc Leonis Allatii diatriba de Methodiis ac Methodiorum scriptis, & Claudii Salmasii Commentarius inchoatus in Arnobium nunc primum editus. Denique appendicis loco Chalcidius in Timaeum Platonis philosophi, emendatus et notis illustratus a Jo. Alb. Fabricio. Hamburgi, ap. Ch. Liebezeit & Theod. Chph. Felginer. MDCCXIIX. *Voll. II.*

1788, f. Hippolyti episcopi Opera. Graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. II. p. 409 sqq.

Bb) *Opera singula.*

1) Tractatus de XII apostolis.

1648, f. Hippolyti episcopi tractatus de XII apostolis, graece cum versione latina et notis Fr. Combefisii. —— In eiusdem Auctario novo Bibl. PP. graecolat. T. II. p. 831—844.

2) Orationes.

aa) *Plures.*

1556, 8. B. Hippolyti Episcopi & Martyris Oratio, de consumatione mundi, ac de Antichristo, & secundo adventu Iesu Christi; Graece, Ioanne Pico praeside classium inquisitoriarum senatus Parisiensis editore. Paris., Excudeb. Guiliehnus Morelius; typis regiis. M.D.LVI. —— De textu Picus in praefatione dicit: „Dum quaererentur in Italia mandato nostro perditi vel forte latentes S. Dionysii Areopagitae reliquorumque Graeciae antistitum libri, occurrit Venetiis haec B.

Hippolyti oratio Graecè scripta, plerisque tamen in locis valde mendosa." etc. Rep. 1624.

1624, f. — graece et latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. II.

1672, f. Hippolyti episcopi demonstratio de Antichristo, et in Susannam. Graece cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. —— V. eius Auctarium noviss. Bibl. PP. Graec. (Paris.) T. I. p. 26—63.

bb) *Singula.*

De antichristo.

1661, 8. *Ἱππολυτου ἀποδειξις περι τȣ ἀντιχριςȣ ἐκ των ἁγιων γραφων.* Hippolyti Episcopi & Martyris demonstratio de Antichristo, ex sacris Scripturis; Graece; Marquardus Gudius nunc primum ex duobus MSS. codicibus in lucem edidit. Lutet. Paris., e Typographia Cramosiana.

3) De theologia et incarnatione.

1696, f. Hippolyti fragmenta de theologia et incarnatione adversus Beronem et Helicen, graece et latine edidit Sirmondus. —— V. *Sirmondi* Opera. (Paris.) p. 583.

1725, f. Hippolytus de theologia et incarnatione, contra Beronem et Heliconem haereticos, Graece et Latine, interprete Fr. Turriano. —— In *H. Canisii* Lectionibus antiq. edit. Basnagii. (Amst.) T. I. p. 13—18.

4) De Salomonis libris.

1679, f. Hippolyti fragmentum breve de libris Salomonis, Graece. —— In *Pet. Lambecii* Commentariis de Bibl. Vindob. T. VIII. p. 390—393.

5) Scholia.

1827, 4. S. Hippolyti fragmenta ex scholiis in Proverbia, edidit (e cod. Vatic.) A. Maius. —— V. eius Novam collectionem scriptorum veterum. T. I. sect. 2. p. 223 sq.

6) Contra Graecos.

1685, 4. Excerpta ex Hippolyti sermone contra Graecos de causa universi. Graece et Latine. —— In *Stephani La Moynii* Variis Sacris. (LB.) T. I. p. 53 sqq.

7) Canon paschalis.

1583, f. Hippolyti Episcopi Canon paschalis, cum Ius. Scaligeri commentario. —— In eiusdem opere de emendatione temporum. Paris. Rep. 1595.

1595 (non 1594), 4. Hippolyti Episcopi Canon Paschalis: cvm Iosephi Scaligeri Commentario. Excerpta ex Computo Graeco Isacii Argyri de correctione Paschatis. Iosephi Scaligeri Elenchus & castigatio Anni Gregoriani. Ad Nobiliss. & Ampliss. virum Iohannem ab Oldenbarnevelt, I. C. Clmum Hollandiae & Westfrisiae primarium Consiliarium & Aduocatum. Lugduni Batav., Ex officina Plantiniana, Apud Franciscum Raphelengium. clɔ. Iɔ. xcv. —— 6 ff.° praefixa, 78 pp. Bibl. acad. Lips. Rep. 1629.

1629, f. — Genev. (*Colon. Allobrog., typis Roverianis.*) —— V. 1595.

1664, f. —— In *Aegid. Bucherii* opere de doctrina temporum. Antuerp.

1703, f. Dissertationes duae de Calendario et Cyclo Caesaris ac de Paschali Canone S. Hippolyti Martyris Scr. Franc. Blanchinus. Romae. —— Franc. Blanchinus canonem in hac dissertatione edidit et illustravit. Latine extat cum commentario Aegidii Bucherii in eiusdem Doctrina temporum, Antv., 1634 p. 295 sqq.

II. *Editiones versionum.*

Aa) *Opera plura.*

1557, 8. B. Hippolyti, Episcopi & Martyris, oratio de consummatione mundi, ac de Antichristo & secundo adventu Iesu-Christi, Latine; ex interpretatione Ioannis Pici. Lutet. Paris., apud Audoenum Parvum. —— Rep. 1563.

1563, 8. — Colon. —— V. 1557 et 1575.

1575, 16. B. Hippolyti, Episcopi & Martyris, oratio de consumatione mundi, de Antichristo, & secundo adventu D. Iesu Christi, Latine, ex interpretatione Ioannis Pici. —— Cum Iustini Martyris operibus. Paris.

1644, f. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XII.

1677, f. Hippolyti episcopi oratio de consumatione mundi et antichristo. Eiusdem excerpta quaedam ex libris de Theologia et Incarnatione per H. Canisium. Homilia de Deo trino et uno, et de Mysterio incarnationis contra haeresin Noetii per Ger. Vossium; et Tractatus de XII Apostolis ex editione Fr. Combefisii. —— In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. III. p. 252—264.

Bb) *Opera singula.*

1) De theologia et incarnatione.

1604, 4. Hippolytus de theologia et incarnatione adversus Beronem et Helicen, latine ex Turriani versione. —— In *H. Canisii* Lectionibus antiq. (Ingolst.) T. V. p. 154 sqq. Inde exhibent bibliothecae PP. Colon. et Lgd. T. III., ac Paris., 1654 T. IV. P. II.

1620, 8. —— In Collectaneis Anastasii bibliothecarii. edit. Paris. p. 209 sqq.

2) Contra Noeti Haeresin.

1604, 4. Hippolytus de Deo trino et uno et de Mysterio incarnationis contra haeresin Noeti. Ex versione Gerardi Vossii, cum notis. —— Ad calcem Gregorii Thaumaturgi. (Mogunt.) p. 58—68.

1618, f. — latine ex Vossii versione. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. III. Et in supplemento Morelliano. Paris. 1639. T. I. p. 620 sqq.

III. *Illustrantia Hippolytum scripta.*

Iac. *Basnagii* Animadversiones de vita, morte et scriptis Hippolyti. —— In *Canisii* Lectionibus antiquis ab Iac. Basnagio editis. T. I. p. 3—12.

Tanaq. *Faber*: Hippolyti Martyris libellus de Antichristo percurritur et saepius emendatur. —— In eiusdem Epistolis. Edit. altera (Salmuri, Is. Desbordes. 1674, 4) p. 323 sqq.

Erh. Andr. *Frommanni* Interpretationes N. T. ex Hippolyto collectae. Coburgi, 1765, 4.

Chph. A. *Heumanni* Dissertatio, in qua docetur, ubi et qualis episcopus fuerit S. Hippolytus, seculi III. Scriptor ecclesiasticus. Gotting., 1737, 4. —— Rep. in Primitiis acad. p. 239 sqq.

C. Ch. *Woog*: Hippolyti fragmentum ad Proverb. IX. 1—3, graece et latine. Lips., 1762, 4. —— Hoc fragmentum in Fabricii editione non habetur.

HIPPOLYTUS Thebanus.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 212 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 198 sqq.

I. *Editiones textus.*

Chronicon.

1604, 4. Collectio historica chronographica ex Anonymo, qui sub Alexandro Severo vixit; collectore Gallo quodam Caroli M. temporibus. —— In *Canisii* Lectionibus antiq. T. II. p. 579.

1692, f. — graece et latine, auctius, edidit Eman. Schelstratenus. —— In eiusdem Antiquitatibus ecclesiae illustratis. (Rom.) p. 510 sqq.

1657, f. Chronicon de divisionibus et generationibus gentium, emendatius et auctius. —— In *Ph. Labbei* Bibl. nova MSS. T. I. p. 298.

1716, f. — graece et latine, cum variis lectionibus codd. Vatic. ac Vindob. et edit. Canisii. —— In *Fabricii* editione Hippolyti episcopi. T. I. p. 46 sqq. Fabricius addidit et fragmentum: de tempore quo evangelistae sua condiderunt evangelia, e eod. Taurino, et fragmentum, quod Canisius ex cod. Bavar. graece edidit atque latine vertit.

1725, f. — graece et latine. —— In *Canisii* Lectionibus antiq. edit. Basnagii. (Amst.) T. III.

1788, f. Hippolyti Thebani fragmenta varia XII, graece et latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. XIV. p. 106—119.

II. *Editiones versionum.*

1618, f. Chronicon, latine. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. XII.

1644, f. — latine cum notis. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. XVI.

HIPPONAX.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 581 sq.; *ed. n.* T. II. p. 122 sqq.

1817, 4. Hipponactis et Ananii Iambographorum Fragmenta. Collegit et recensuit F. Theoph. Welcker. Götting. (Vandenhök.) —— 114 pp. et 1 *f.* 20 *Gr.*

HOMERUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 253 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 317 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Carmina omnia.*

1488, f. *In fine:* *Ἡ του ὁμηρου ποιησις ἁπασα ἐντυπωθεισα περας εἰλη||φεν ἠδη συν θεῳ εν φλωρεντια, ἀναλωμασι μεν, των εὐ||γενων και ἀγαθων ἀνδρων, και περι λογους ἑλληνικους σπου||δαιων βερναρδου και νηριου ταναιδος του νεριλιου φλω-||ρεντινοιν. πονῳ δε και δεξιοτητι δημητριου μεδιολα||νεως κρητος, των λογιων ἀνδρων χαριν και λογων ἑλληνι||κων ἐφιε-*

μενων, Ἐτει τω ἀπο της χριξου γεννησεως χιλιο-||ξω τετρακοσιοξω ὀγδοηκοξω ογδοω μηνος Δεκεμβριου|| ἐνατη. —— 42 *ff.* praefixa cum *sign.* A — Eiiiii, contin. epistulam dedicatoriam inscr. *f.* 1 *a*: Bernardus Nerlius Petro Medicae Laurentii Filio S., quam *f.* 1 *b* excipit graece conscripta Demetrii Chalcondylae praefatio, *f* 3 *a* Herodoti et *f.* 9 *a* Plutarchi vitae Homeri, atque *f.* 39 *b* Dionis oratio de Homeri laudibus; 1 vac. *f.*, 208 *ff.* cum *sign.* A — Z et ET, ɔ, R complect. Iliadem, et 189 *ff.* cum *sign.* AA — ETET. Cum 39 lin., sine *cust.* et num. *ff.* Ad codices mstos bonae notae et Eustathii tunc ineditos commentarios edidit hanc editionem principem et nitidissimam Demetrius Chalcondylas qui rem suam ita gessit, ut permultae in hac editione lectiones bonae habeantur, quae postea usque ad Ernestium neglectae sunt. Etiam exx. in ch. pergam. extant, et in ch. m. quorum unum Bibl. sen. Lips. adservat.

(1504,) 8. Homeri opera omnia, cum vita ejus ex Herodoto, Dione et Plutarcho. *Graece. Sub praefatione Odysseae praemissa*: 2 Calend. nouemb. M. D. IV. *Voll. II.* —— Ilias complectitur non nom. 277 *ff.*, quorum 1 vacat, Odyssea reliquaque carmina 250 *ff.*; vita Homeri 56 *ff.*, quae modo volumini I., modo volumini II. praemissa est. Haec editio ex priore, paucis ex mstis emendatis, expressa est, atque rarissime occurrit. Exx. in ch. membr. extant.

1517, 8. *ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.* HOMERI ILIAS. *Infra insigne Aldi typ.* — *ΟΔΥΣΣΕΙΑ.* — *Βατραχομυομαχια. ὑμνοι. λβ.* — VLYSSEA. — Batrachomyomachia. Hymni. xxxii. *Infra insigne Aldi typ. In calce huius volum.*: VENETIIS IN AEDIBVS ALDI, ET ANDREAE ASVLANI SOCERI. M. D. XVII. MENSE IVNIO. *In pag. versa Aldi insigne typ. Voll. II.* —— 277 num. *ff.*, et 1 vac. *f.*; 251 *ff.*, et 1 *f.* cum luci notitia etc. Vita Homeri inser.: *ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΗΟΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΓΕΝΕΣΙΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΗΣ*, 56 non num. *ff.* implet. Haec priore Aldina editione rarior et tertia editione accuratior est, et in texto a priore saepe recedit.

1519, 8. *ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.* HOMERI Ilias. *In fine*: Florentiae in aedibus heredum Philippi Iuntae anno a Virginis nuncio DXIX. supra mille. Leone decimo Pontifice. Remp. Christianam administrante. — *ΟΔΥΣΣΕΙΑ Βατραχομυομαχια. Υμνοι λβ.* ULYSSEA. Batrachomyomachia Hymni XXXII. *Voll. II.* —— 2, 294 et 54; 280 *ff.* Haec rarissima editio ex Aldina secunda descripta est.

1523, 4. Homeri Ilias. Ulyssea. Batrachomyomachia. Hymni XXXII. *Graece.* Lovanii, apud Theodoricum Martinum 1523. *Voll. II.* —— Fundamentum est editio Aldina secunda, sed editio princeps Aldinaque prima sunt adhibitae. Ilias tribus partibus prodiit, ita ut raro integra occurrat.

1524, 8. *ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.* HOMERI ILIAS. *Infra Aldi insigne typ. In fine inscriptio atque eadem in vol. II.* — *ΟΔΥΣΣΕΙΑ.* — *Βατραχομυομαχια. ὑμνοι. λβ.* — VLYSSEA. — Batrachomyomachia. Hymni. xxxii. *Infra insigne typ. Aldi. In fine*: Venetiis in aedibvs Aldi, et Andreae Asvlani Soceri. M.D.XXIIII. Mense Aprili. *In pag. versa Aldi insigne typ. Voll. II.* —— 277 *ff.* et 1 *f.*; 251 *ff.* et 1 *f.* Vita Homeri 56 non num. *ff.*, praeter 9 — 16, quae habent numerum, complectitur. Haec editio tertia Aldina omni in re prioribus cedit.

1525, 8. *Ὁμηρου Ἰλιας. Ὀδυσσεια. Βατραχομυομαχια. Ὑμνοι.* Argentorati apud Wolfium Cephalaeum An. MDXXV. *Voll. II.* —— Convenit cum Aldina editione secunda et tertia, sed cuilibet volumini in calce variae lectiones ex editione principe Aldinaque prima adiectae sunt. Editor fuit I. Lonicerus, qui librum Ph. Melanchthoni dedicavit. Rep. 1530.

1530, 8. — Argent. *Voll. II.* —— Sic editio in Catalogo Upsal. T. 1. p. 415 indicatur.

1534, 8. *ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ. Η της αυτης πολυπλοκος ἀναγνωσις.* M.D.XXXIIII. *In fine: Εχτετυπωται ἐν Ἀργεντορατῳ ἀναλωμασι μεν Βολφιου του Κεφαλαιου, πονῳ δε Πετρη του Βρουβαχιου. Ετει της σωτηριας ἡμων ἀ φ λ δ. Μηνι γαμηλιωνι.* — *ΟΔΥΣΣΕΙΑ Βατραχομυομαχια υμνοι. λβ. Η των αὐτων πολυπλοκος ἀναγνωσις.* Anno M.D.XXXIIII. *In fine: Εν Ἀργεντορατῳ παρα Βολφιῳ τῳ Κεφαλαιῳ Ετη της σωτηριας ἡμων. α φ. λ δ. Μηνι Βοηδρομιωνι. Accedit: ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΟΣ. in cuius fine: ΤΕΛΟΣ.* —— 277 et 2 *ff.*; 251 num. et 5 non num. *ff.*, et 52 *ff.* vita implet. Uti in praecedente editione inest collectio variarum lectionum. Rep. 1542.

1535, f. *Ὁμηρου Ἰλιας και Οδυσσεια μετα της ἐξηγησιος.* — Homeri Ilias et Ulyssea cum interpretatione. — *Ἡ την αυτην πολυπλοκος ἀναγνωσις.* Variae lectiones in utroque opere, annotatio. *Infra insigne typ., inferius*: Basileae apud Io. Hervagium. Anno MDXXXV. —— 4 *ff.* praefixa, quorum duobus posterioribus habetur: annotatio locorum quibus Aldino

exemplari, quod fere seculi sumus, cum Florentino non conuenit. 410, 284 pp., et 3 (*non* 2, ut Ebert dicit) *ff.*, quibus item variae lectiones continentur. Didymi scholia ex eorum editione Aldina a. 1521 expressa sunt.

1535, 4. Homeri Ilias, *Graece.* Vaenundantur Lovanii a Barthol. Gravio sub sole aureo. Lovanij ex Officina Rutgeri Rescii sumptibus eiusdem ac Bartholomaei Gravii Quarto Idus Octob. MDXXXV. — Homeri Ulyssea, Batrachomyomachia et Hymni, *Graece.* Lovanii ex officina Rutgeri Rescii, sumptibus eiusdem ac Bartholomaei Gravii, Pridie Idus Augusti MDXXXV. —— Ex priore editione a. 1531 repetita est.

1537, 8. Homeri Ilias, Odyssea, Batrachomyomachia, Hymni XXXII. Eorumdem multiplex lectio. — Venetiis, in officina Lucea. Antonii Iuntae. M. D. XXXVII. *Voll. II.* —— Editio nitida, rara et magni aestimata (conf. Dorvillium in Vanno crit. p 390). Sed quod in praefatione dicitur: „uacti vetusta et magis fide digna exemplaria", nihil veritatis habet, cum textus ex editione Iuntina secunda expressus sit, cura Francini ex edit. a. 1525 emendatus. Variae lectiones, quae 56 *ff.* continentur, modo Iliadi, modo Odysseae adiectae, ex editione Argentina a. 1525 collectae sunt.

1541, f. *Ποιησεις Ομηρου αμφω* etc. Opus utrunque Homeri iliados et odysseae, [graecè: cum scholiis graecis,] diligenti opera Iac. Micylli & Ioach. Camerarii recognitum: Porphyrii philosophi Homericarum quaestionum liber. Eiusdem de Nympharum antro in odyssaea opusculum. *In odys. tit.*: Basileae apud Io. Hervagium. Anno M. D. XLI. —— 12 *ff.* praefixa, 394 pp., 1 *f* cum insigni typ., et 237 pp. Textus ex editione a. 1535 Basil. emendatius repetitus est.

1542, 8. Homeri Ilias. Odyssea. Batrachomyomachia. Hymni XXXII. Eorumdem multiplex lectio. Venetiis, ap. I. Farreum. *Voll. II.* —— Rarissima repetitio editionis Iuntinae a. 1537.

1542, 8. — Argent., ap. Wolf. Cephalaeum. *Voll. II.* —— 277 et 3 *ff.*; 251 et 5 *ff.*; et 56 *ff.* *V.* 1534.

1542 — 1550, f. *Ευξαθιου ἀρχιεπισκοπου Θεσσαλονικης παρεκβολαι εἰς την Ὁμηρου Ἰλιαδα και Ὀδυσσειαν.* Romae, apud Ant. Bladum et Giuntam. *Voll. IV.* —— 2 (vel 5) *ff.* praefixa, 620 pp.; (2 *ff.* praefixa,) 621 — 1376 pp.; 1377 — 1970; (6 *ff.* praefixa, et) sign. 1 — 34 sexteni; *f.* ult. vacat. In hac nitida rarissimaque editione primum Eustathius in lucem prodiit. In Homeri textu fundamentum est editio Aldina a. 1517, sed e codicibus mstis emendatus est. Bibl. reg. Paris. exemplar in ch. pergam. adservat.

1547, 8. — Venet., Pet. de Nicolinis de Sabio. *Voll. II.*

1550, 8. *Ὁμηρου Ἰλιας. Ὀδυσσεια. Βατραχομυομαχια. Ὑμνοι ἐκ της τεταρτης διαγνωσεως.* Cum indice nunc primum adiecto. Argent., ap. Wolf. Cephaleum. *Voll. II.* —— Praemissa est I. Guinterii praefatio.

1551, f. *Ποιησεις Ὁμηρου ἀμφω ἡτε Ἰλιας και ἡ Ὀδυσσεια, ὑπο τε Ιακωβου του Μικυλλου και Ἰωαχ. Καμεραριου σπουδαιως προς την νυνι ἐκδοσιν παρασκευασθεισαι μετα σχολιων ἑλλην.* Opus utrumque Homeri Iliados et Odysseae, opera Iac. Micylli et Ioach. Camerarii recognitum. Accedunt eiusdem Batrachyomachia. *Πορφυριου φιλοσοφου ὁμηρικα ζητηματα; του αὐτου περι του ἐν Ὀδυσσειᾳ των νυμφων ἀντρου.* Porphyrii Philosophi Homericarum quaestionum liber; eiusdem de nympharum antro in Odyssea opusculum. Basil., per Ioan. Heruagium. *Voll. II.* —— Haec editio continet Didymi scholia, et in margine lectiones variae adscriptae sunt.

1551, 8. Homeri Ilias. Odyssea. Batrachomyomachia. Hymni XXXII. Omnia nova recognitione castigata. Venet., Pet. de Nicolinis de Sabio, sumtu Melch. Sessae. *Voll. II.* —— Repetitio est, paucis mutatis, editionis a. 1542 Venet.

1551, f. Poetarum omnium seculorum longe Principis Homeri, omnia quae quidem extant Opera, Graece, adiecta versione Latina ad verbum, ex diversis doctissimorum virorum translationibus concinnata, et difficiliorum thematum explicatione marginibus hinc inde ubi opus videbatur adspersa, ut Graecae linguae tyronibus, vel citra vivam Praeceptoris vocem, cognoscere iam atque conferre doctissima Poetae huius scripta liceat. Accessit quoque autoris vita et rerum verborumque index. Basileae per Nic. Bryling. et Barthol. Calybaeum. —— 6 *ff.* praefixa, 292 pp.; 4 *ff.* praefixa 317 pp. *V.* 1553.

1553, f. — Basileae apud Nic. Brylingerum et Barthol. Calybaeum. —— Novus prioris editionis titulus est.

1558, f. *ΚΕΡΑΣ ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ, Η ΩΚΕΑΝΟΣ των ἐξηγησεων ὁμηρικων, ἐκ*

των του Εὐςαθιου παρεκβολων συνηρμοσμενων. COPIAE CORNV SIVE OCEANVS enarrationvm Homericarvm, ex Evstathii in eundem commentarijs concinnatarum, Hadriano Iunio autore. FRO|| BEN. BASILEAE M. D. LVIII. — *Η ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ μετα των εξηγησεων συντομων τε και ἀναγκαιων.* FRO || BEN. BASILEAE M. D. LVIII. —— 4 *ff.* praefixa, 571 pp.; 360 pp. et 44 *ff.* Delectus tantum ex Eustathii commentariis in hac editione, in qua Homeri carmina graece habentur, extat. Bibl. sen. Lips.

1559—1560, f. Homeri opera cum commentario Eustathii. Basil., Frob. *Voll. III.* —— Huic editioni expressae ex editione a. 1542, loco Devarii indicis, alius ab Seb. Guldenbeckio confectus additus est.

1557, f. Opus utrumque Homeri, Iliados et Odysseae *etc.* Basil., per I. Hervagium. —— Ex editione a. 1541.

1559—1567, 16. *ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.* HOMERI ILIAS, id est De rebus ad Troiam gestis. E Typographia I. Crispini Atrebatii. 1559. —— *ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.* HOMERI ODYSSEA id est De rebus ab Ulysse gestis. Eiusdem Batrachomyomachia et Hymni. E Typographia I. Crispini Atrebatii. 1567. *Voll. II.* —— 4 *ff.* praefixa, 453 pp. et 1 *f.*; 2 *ff.* praefixa et 528 pp. Ilias ex Turnebi editione, nonnullis ex editione Romana a. 1542 emendatis, expressa esse videtur.

1560—1567, 16. Homeri ilias, odyssea, batrachomyomachia & hymni. Latina versione ad verbum e regione apposita. (*Genev.*,) I. Crisp. Atrebatius. *Voll. II.* —— Textus idem atque in praecedente editione est.

1561, f. Homeri Opera graeco-latina, quae quidem nunc exstant, omnia, hoc est: Ilias, Odyssea, Batrachomyomachia, et Hymni: Praeter ea Homeri vita ex Plutarcho cum latina item interpretatione, locis communibus ubique in margine notatis expressis. In haec operam suam contulit Sebastian. Castalio, sicuti in praefatione verso mox folio videre licet. Basileae, per Nic. Brylingerum. —— 10 *ff.* praefixa, 292 et 317 pp. Paucis, potissimum autem in Odyssea et versione latina, emendatis, typographos repeti editionem Crispinianam a. 1559 sq. iussit. *V.* 1551 et 1567.

1563, 8. *Ομηρου Ἰλιας. Ὀδυσσεια. Βατραχομυομαχια. Ὑμνοι. Ἐκ της πεμπτης και ἐπιμελεςερας ἀναγνωσεως.* Cum indice. Wormatiae, ap. hered. Wolfg. Cephalaei. —— Ex editione a. Argent. 1550 repetitio est.

1566, f. Homeri Opera. —— In *H. Stephani* collectione Poetarum graecor. principum heroici carminis. Tom. I. Primus Stephanus plures priorum (XVIII) editionum et codicem aliquem natum ad textum emendandum adhibuit; itaque ab eius editione novus ordo incipit. Sed paulo negligentius in eo versatus est. Varias lectiones, non raro cum coniecturis commixtas, in margine adnotavit.

1567, f. Homeri Opera Graeco-latina, quae quidem nunc extant, omnia. Hoc est: Ilias, Odyssea, Batrachomyomachia, et Hymni: praeterea Homeri uita ex Plutarcho, cum Latina item interpretatione, locis communibus ubique in margine notatis. — In haec operam suam contulit Sebastianus Castalio, sicuti in Praefatione uerso mox folio uidere licet. — Editio tertia, superioribus longe & emendatior, & auctior: adiectis etiam, qui in prioribus alicubi desiderabantur, uersibus aliquot, & uaria lectione: ad fidem postremae editionis Henrici Stephani diligenter expressa. *Infra insigne typ.*, *infraque:* Basileae, per Haeredes Nicolai Brylingeri. 1567. *In fine:* Basileae, ex officina haeredum Nicolai Brylingeri, Anno Salutis: MDLXVII. Mense Martio. —— 10 *ff.* praefixa, 292 et 317 pp. Textus ex recensione Stephani expressus est. Huic novae et immutatae editioni Pantaleonis carmen accessit.

(1572,) 8. Homeri Ilias seu potius omnia eius, quae quidem extant, opera. Studio & cura Oberti Giphanii, I. C. quam emendatissime edita, cum eiusdem Scholiis & Indicibus nouis. Argentorati. Excudebat Theodosius Rihelius. —— Duplex huius editionis genus extat; aliud habet dedicationem, signatam: „A. D. XIIII. Kal. April.“, totumque complectitur 913 et 837 pp.; in altero autem signata est: „Argentorati XIIII. Kal. April. an. D.cIɔIɔLXXII.“, et totum implet 893 et 827 pp. Tertium genus, quod Ebert indicat, certo non extat, quia typi in eb. vili semper male expressae conspiciuntur.

1582, 8. Homeri, quae exstant, omnia, praeter operam Seb. Castalionis, nunc ad postremam H. Stephani ac aliorum quorundam editionem collata. Acced. Plutarchi liber de Homero. Basil., ex officina Brylingeriana. *Voll. II.*

1583, f. Homeri quae extant omnia, Ilias, Odyssea, Batrachomyomachia, Hy-

mni, Poematia aliquot cum Latina versione omnium qvae circumferuntur emendatiss. aliquot locis jam castigatiore, perpetuis item justisqve in Iliada simul & Odysseam Io. Spondani Mauleonensis commentariis. Pindari quin etiam Thebani Epitome Iliados Latinis versibus, & Daretis Phrygii de Bello Trojano libri, a Corn. Nepote eleganter Latino versi carmine. Basileae in Officina Hervagina, Eusebii Episcopii opera ac impensa. *Voll. II.* —— 409 pp. et 14 *ff.*; 380 pp. et 12 *ff.* Textus ex editione Basil. a. 1567 expressus est. Spondani notae, quibus primum res illustrare coepit, nun magni sunt momenti. Rep. 1606.

(1588,) 8. Homeri Ilias et Odyssea, alia item carmina eiusdem, cum interpretatione latina repurgata. Adiecti Homerici centones, item proverbialium Homeri versuum libellus. Graece et latine. (*Apud H. Stephanum.*) *Voll. II.* —— Editio accurate impressa; et versio emendata est. Alii editionem etiam a. 1589 indicant. Rep. 1622 sq.

1604, 12. Homeri Opera omnia. Adiecta sunt Coluthi de Helenae raptu, & Tryphiodori de Ilii excidio, poëmata. Graece, cum Latina ad verbum interpretatione. Excud. Paulus Stephanus. *Voll. II.*

1606, f. Homeri qvae extant omnia Ilias, Odyssea, Batrachomyomachia, Hymni, Poëmatia aliquot Cum Latina versione omnium quae circumferuntur emendatiss. aliquot locis iam castigatiore, Perpetuis item iustisque in Iliada simul & Odysseam Io. Spondani Mauleonensis Commentariis: Pindari quin etiam Thebani Epitome Iliados Latinis versib. & Daretis Phrygij de bello Troiano libri, à Corn. Nepote eleganter latino versi carmine. Editio ultima superiore limatior. Indices textus Homeri & Commentariorum locupletissimi. Cum gratia & privilegio Caes. Maiest. Basileae, per Sebastianum Henricpetri. *In fine:* Basileae Per Sebastianum Henricpetri, Anno Domini clɔlɔcvi. —— 18 *ff.* praefixa, 499 pp. 12 *ff.*; 2 *ff.* praefixa, 380 pp., et 12 *ff.* Bibl. seu. Lips.

1606, f. Ὁμηρου ἁπαντα. *etc.* Genev. *sive* Colon. Allobr. —— *V.* 1606 et 1686.

1606, f. — graece et latine. —— In *Iac. Lectii* Corpore Poetarum graecor. (Aurel. Allobr.) p. 1—444.

1609, 12. Homeri Opera; graece et latine ex versione Aemilii et Franc. Porti. (*Genevae,*) apud Eustath. Vignon. *Voll. II.*

1609, 12. Homeri opera, *graece*, una cum Colutho et Tryphiodoro. Apud Eust. Vignon. *Voll. II.* —— *V.* Coluthus. I. *β*). Adiungenda sunt duabus posterius editionibus Coluthi et Tryphiodori carmina.

1617, 12. — graece et latine. (*Genev.,*) Iac. Stoer. *Voll. II.* —— Stephani editionis a. 1604 repetitio est.

1622, 12. Homeri Opera. Graece et latine. Ex Τυπογραφειω Math. Berjon. *Voll. II.* —— *V.* Coluthus. I. *β*).

1622—1624, 8. Homeri Ilias, Odyssea et alia carmina cum interpretatione latina. Accedunt Homerici centones et proverbialium Homeri versuum libellus. Editio postrema, diligenter recognita per I. T. P. Paris., ap. I. Libert. *Voll. II.* —— *V.* 1588.

1648, 8. Homeri Opera, cum interpretatione latina. Accedunt Homeri in centones et proverbialium Homeri versuum libellus. Editio postrema diligenter recognita a I. T. P. Amst., sumtibus H. Laurentii. *Voll. II.* —— Textus est editionis Stephanianae.

1650, 8. — Amstel., apud Ioan. Ravensteiu. *Voll. II.* —— Haec editio omnia quae praecedens continet.

1651, f. Homeri omnia. Graece et latine. Accedunt auctoris vita et instructissimus rerum et verborum index. Basil.

1656, 4. Homeri Ilias et Odyssea, et in easdem scholia sive interpretatio Didymi. Cum latina versione indiceque graeco rerum ac variantium lectionum. Accurante Corn. Schrevelio. Amstel., ex officina Lud. Elzeviri. *Alia exx.:* LB., ap. Fr. Hackium. *Voll. II.* —— Communibus sumtibus excudebant Elzevir et Hackius hanc editionem, quae, quamquam ad Tornebi et Stephani editiones elegantissime typis descripta est, acriter a Casaubono in eiusdem diatriba (*v.* infra III.) vituperata est. Non pauca enim priorum editionum vitia typogr. in ea vel recepta vel etiam aucta sunt, tum quoque Scholia ipsa ita sunt detorta, depravata et mutilata, ut iis nulla fere fides tribuenda sit. Exx. in ch. m. non valde ab aliis differunt.

1664 (*alia exx.* 1665), 8. Homeri Ilias, cum interpretatione latina. Adiectae sunt breves notae marginales. Editio novissima. Cantabr., excudebat Ioan.

Field, celeberrimae Academiae Typographus. — Homeri Odyssea, cum interpretatione Lat. ad verbum, post alias omnes editiones repurgata plurimis erroribus, (et quidem crassis alicubi) partim ab Henr. Stephano, partim ab aliis. Adiecti sunt etiam Homerici Centones qui Graece *Ομηροκεντρα*: item Proverbialium Homeri versuum libellus. Editio postrema diligenter recognita per I. T. P. Cantabr., excudebat Ioan. Field, celeberrimae Academiae Typographus. *Voll. II.*

1679, 8. Homeri opera, graece et latine, post aliorum editiones repurgata *etc.* Adiecti sunt Homeri centones *etc.* Cantabr. *Voll. II.*

1705, — 1714, — 1743, — 1750, — 1753, — 1758, — 1768, 12. *Ομηρου Ιλιας. Οδυσσεια.* Homeri Ilias. Odyssea. Graece. Oxon., e theatro Sheldoniano. *Voll. II.* —— Plurimae harum editionum accurate sunt typis descriptae. Etiam exx. in ch. m. extant.

1707, 12. Homeri opera quae extant omnia Graece & Latine. Graeca ad principem Henr. Stephani, ut & ad primam omnium Demetrii Chalcondylae editionem, atque insuper ad Codd. MSS. sunt excussa. Ex Latinis Selecta sunt optima, verum ita interpolata, ut plurimis longe locis, praesertim totius Odysseae, nova plane versio videri possit; Curante Jo. Henr. Lederlino, et post eum Steph. Berglero. Amstelaed., ex officina Wetsteniana. *Voll. II.* —— Berglerus ipse hanc editionem indicat in Actis Erudit. Lips. a. 1712 p. 318 sqq.

1711, 4. *ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ και ΟΔΥΣΣΕΙΑ, και εἰς αυτας ΣΧΟΛΙΑ, ἢ ἘΞΗΓΗΣΙΣ, των παλαιων.* HOMERI Ilias et Odyssea, et in easdem Scholia, sive Interpretatio, Veterum. Item Notae perpetuae in Textum et Scholia, Variae Lectiones etc. cum Versione Latina emendatissima. Accedunt Batrachomyomachia, Hymni et Epigrammata, una cum Fragmentis, et gemini Indices. Totum opus cum plurimis MSS. vetustissimis, et optimis Editionibus collatum, auctum, emendatum, et priscae integritati restitutum. Opera, studio et impensis Iosuae Barnes, S. T. B. in Academia Cantabrigia regii graecae linguae Professoris. Cantabrigiae, apud Cornelium Crownfield, celeberrimae Academiae Typographum, apud quem etiam, Editoris nomine, prostant venales. MDCCXI. *Voll. II.* —— Barnesius textum ad codices mstos emendare instituit; sed non satis feliciter in eo versatus est. Inprimis etiam in scholiis ex Schrevelii editione vitia irrepserunt. Varias lectiones non satis distincte indicavit. Conf. de hac editione Bergleri censuram in Actis Eruditor. Lips. a. 1712 p. 3 sqq. 54 sqq. 308 sqq.

1729—1740, 4. Homeri Ilias Graece et Latine. Annotationes in usum Serenissimi Principis Guilielmi Augusti, Ducis de Cumberland etc. regio iussu scripsit atque edidit Samuel Clarke, S. T. P. Volumen I. Londini, typis Gul. Botham, apud Iac. et Iuan. Knapton. 1729. — Homeri Ilias, Graece et Latine, cum Annotationibus Samuelis Clarke, S. T. P. nuper defuncti. Edidit atque imperfecta supplevit Samuel Clarke, filius, S. R. S. Volumen II. Londini, typis Guil. Botham, impensis Iac. et Io. Knapton in Coemeterio D. Pauli. 1732; — Homeri Odyssea, Graece et Latine, item Batrachomyomachia, Hymni et Epigrammata, Homero vulgo adscripta. Edidit, Adnotationesque, ex Notis nonnullis MStis a Samuele Clarke, S. T. P. defuncto relictis partim collectas, adiecit Samuel Clarke, S. R. S. Londini, impensis Iohannis et Pauli Knapton. 1740. *Voll. IV.* —— Ilias, Odyssea reliquaque carmina quatuor volumina complectuntur. In hac adornanda editione, cuius fundamentum est Barnesii textus, Clarke non usus est codicibus mstis, quamquam aliquot locos emendatiores reddidit. In notis non solum de prosodia graeca aliisque rebus grammaticis disserit, sed diligenter etiam comparat Virgilium aliosque, et sensum atque pulchritudinem orationis vimque vocabulorum explicare studet. Attamen multa desiderantur, quae vel ad artem criticam vel ad explicationem spectant.

1730 — 1735, f. *Ευσταθιου, διακονου, παρεκβολαι εις την Ομηρου Ιλιαδα.* Eustathii, diaconi, *etc.* commentarii in Homeri Iliadem. Alexander Politus, nunc primum Latine vertit, recensuit, Notis perpetuis illustravit. Accedunt Notae Antonii Mar. Salvini. Florentiae, apud Bern. Paperinium. *Voll. III.* —— Editio non absoluta est, et quinque priores tantum libros continet.

1743, 12. Homeri Opera omnia quae extant. Graece et Latine iuxta editionem emendat. et accurat. Samuelis Clarke. Amst., Wetstein. *Voll. II.* —— Editio nitida est.

1744, — 1762, — 1777, 8. — Patavii. *Voll. II.* —— Hae soat repetitioaes editionis a. 1707.

1747 — 1748, 12. Homeri opera. Graece latine ex editione Sam. Clarke. (*Cura J. L. Lebeau.*) Paris, Brocas. *Voll. II.* —— Editio repetita est a. 1750.

1750, 12. — Paris. *Voll. II.* —— *V.* 1747.

1756 — 1758, 8. *Τα του Ομηρου σωζομενων απαντων τομοι τεσσαρες. Της του Ομηρου Ιλιαδος τομος προτερος. — ο τομος δευτερος.* Glasguae, in aedibus academicis, excudebant Robertus et Andreas Foulis, academiae typographi. 1756. — *Της του Ομηρου Οδυσσειας ο τομος προτερος. — ο τομος δευτερος*, cui subiuncta sunt reliqua, quae vulgo adtributa sunt Homero. *Ib. Voll. IV.* —— Haec nitidissima aditio ex Clarkiana edit. a. 1729 maxima cum cora expressa est.

1759 — 1764, 8. *Ομηρου απαντα* h. e. Homeri opera omnia ex recensioue et eum notis Samuelis Clarkii, S. T. P. Accessit varietas lectionum MS. Lips. et edd. veterum cura I. A. Ernesti qui et suas notas adspersit. Lips., inopensis G. Thph. Georgii impressit Vdalr. Ch. Saalbach. CIↃIↃCCLIX. *Voll. V.* —— Ernestius editiooem Clarkianam, adiectis variis leetlooibus eodicis msti Lips., et Clarkii notis auctis, repeti curavit. Batrachomyomachiae suam sulam annotationem adiecit, oti hymnis, epigrammatis et fragmeotis, qoae voluminae V. continentur, et quae Ernestius recensuit. Praeterea Homeri vitam et libellum incerti aucturis de Homeri poesi, atque tripliceat indicem addidit.

1779, 8. Homeri opera. Graece et latine. Basileae, Thurneisen. *Voll. II.*

1780, 8. Homeri Ilias et Odyssea. Graece cum scholiis pseudepigraphis Didymi. Oxon., typ. Clarendon. *Voll. II.* —— Haec nitida editio diligenter ex Clarkiaaa editiune repetita est. Rep. 1811.

1792 — 1797, 8. Homeri Ilias, Odyssea, Batrachomyomachia et Hymni, Graece, cum scholiis Didymi. Oxon. *Voll. IV.* —— 1 *L.* 10 *sh.*; eb. m. 2 *L.* 2 *sh.* Rep. 1814.

1794, 8 mai. Homeri et Homeridarum opera et reliquiae, ex veterum criticorum notationibus, optimorumque exemplarium fide recensuit F. A. Wolfius. P. I. Vol. I. II. Ilias. Hal., e libr. Orphan. —— CCLXXX pp. eontio. prolegomena; XXVIII, 248, 300 pp. 2 *Th.* 8 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 16 *Gr.* Huic novae recensioni Wolfius prolegomena a. 1795 magno cum iudicio magnaque eruditione elaborata, addidit. *V.* 1804 sqq.

1800. 4 min. *Ὁμηρου Ιλιας και Οδυσσεια. Εστιν αληθως βασιλικον πραγμα ἡ Ὁμηρου ποιησις. Εξ εργαστηριου τυπογραφικου Ακαδημιας της εν Ὀξωνια. Ετει αω.* *Voll. IV.* —— 396, 421; 328, 314; et 88 pp. 1 *L.* 10 *sh.* Exx. in ch. m. eum tribus figuris aeri iacisis 25 extant. Fundamentum huius nitidae editionis est Clarkii textos, qui ex Ernestii et Villoisoni editione et eodice msto Glasgoensi emendatus est. Volumini IV. adiectae sunt (88 pp.) codicis msti Harleiani variae lectiones. Praefatio haec est: „In editione hacce adornanda illud unice in animo habuimus, ut Homeri Iliada et Odysseam grandioribus typis, et qui lectori nullam facesseremt molestiam, quam accuratissime descriptam exhiberemus. Textum editionis Clarkianae, utpote e recentioribus fere omnibus receptum sequi destinavimus. Interea inter imprimendum oculis observabantur nonnulla, quae facile in melius immutari posse videbantur: praesertim cum ex editione Ernestiana et Villoisoniana, et ipsam quoque intra Academiam e codice MS. in bibl. Coll. Novi adservato, qui quam plurimis in locis a vulgato textu discrepabat, at mire ounnunquam cum lectionibus Villois. conveniebat, nova subsidia, quae Clarkio ad manus non erant, oltro sese offerebant. His adiuti obiter nonnulla emendavimus, sed nihil quicquam sine iusta auctoritate. Quem in Iliada e cod. supra dicto fructum tulimus; idem in Odyssea e cod. Harl. 5674 hauriendus erat. Sed istius codicis collatio, quam humanissime in se suscepit Vir eruditiss. Ricard. Porson, et summa cum diligentia peragendam esse statuit, digna esse visa est, quae per se integra in medium proferretur. Ad calcem itaque Odysseae subiicimus non nudam quidem illam, ex indigesta mole, ut fit plerumque, conflatam, et nulla in trutina castigatam, sed in eruditorum usum pro ista graecae critices scientia et subacto iudicio, quo vir egregius unus omnium maxime eminet, nitide atque affabre elaboratam."

1801, 8 et 12. Homère, grec, latin, françois, ou oeuvres complètes d'Homère, accompagnées de la traduction françoise, de la version interlinéaire latine, et suivies d'observations littéraires et critiques, et de la clef d'Homère, par J. B. Gail. Paris. *Voll. VII.* —— 17 *fr.* 50 *cent.*; 13 *fr.* 50 *cent.* *V.* infra Bb) 1).

1804 — 1807, 8. Ὁμήρου ἔπη. (idem tit.) novis curis recensita. Edente F. A. Wolfio. Lips., Göschen. *Voll. IV.* —— 3 *Th.* 8 *Gr.*, ch. scr. 10 *Th.* 16 *Gr.*, ch. membr. 12 *Th.* Primum Wolfius senteotiam suam de Homeri carminibus in praefatione praecedenti editioni addita protolit; sed in hac iterata editione enixe studuit, talem textum sua ratione constitoere, qualem Aristophanes Byzantinus legebat. Molti autem ei cootradixerunt, ut F. Schlegel, Bouterwek aliique. Conf. etiam ephem. litter. Jeoens. 1809. no. 243—309, ephem. litter. Lips. 1808, no. 1 sqq., et *F. A. Wolfii* quinque epistolas germanice ad Heynium conscriptas, Berolio., 1797, 8. 12 *Gr.* *V.* 1794 et 1806.

1806, f. min. Homeri et Homeridarum opera et reliquiae, ex rec. F. A. Wolfii. T. I. Iliad. lib. 1—XII. Lips., Göschen. —— 22 *Th.* Omnia exx. in ch. membr. impressa sunt. Tabulae aeri incisae et prolegomena addita suot. *V.* 1804 et 1817.

1808, 18. Homeri Ilias et Odyssea; Graece. Oxon., Clarendon. *Voll. II.* —— Nitida et accurate impressa est editio.

1808, 8. —— *V.* infra 1820. Quinquagiota tantum exx. impressa suut.

1810, 16. Homeri Odyssea. Ilias. Graece. Lips., sumtib. et typis Caroli Tauchnitzii. *Voll. V.* —— Haec est editionis a. 1800 repetitio, quam Gf. H. Schaefer curavit. Volumen III. Odysseae varias lectiones e eod. Harl. et ootas Ricardi Porsoni continet. Miror, neque ab Eberto neque a Schweigero hanc nitidam accuratissimamque editiooem commemorari, cum reliquis ex eadem typographia io lucem editis molto praeferenda sit.

1810 — 1811, 32. Homeri Ilias et Odyssea. Graece. Oxon., Bliss. *Voll. IV.* —— 1 *L.*

1811, 8. Homeri Ilias et Odyssea, Graece, cum Scholiis Didymi et Seberi indice. Oxon., Clarendon. *Voll. V.* —— Editiouis a. 1780 repetitio est.

1814, 8. Homeri Ilias, Odyssea, Batrachomyomachia et Hymni. Graece, cum Scholiis Didymi. Oxon. *Voll. IV.*

1814, 8. Homeri Opera omnia. Graece Latine, ex recensione et cum notis Sam. Clarkii; Accedit varietas lectionum ms. Lips. et editionum veterum, cura I. A. Ernesti, qui et suas notas adspersit. Glasguae, Andr. Duncan. *Voll. V.* —— 4 *L.* 10 *sh.*; ch. m. 9 *L.* Hoic Ernestinianae editionis repetitioni Wolfii prolegomena adiecta sont; sed Hymnus in Cererem desiderator, atque corrigenda et addenda repetitae editionis suo luco non sont inserta. Exx. in ch. m. 100 sunt.

1817, 12 mai. — ex recensione F. A. Wolfii. Lips., Göschen. *Voll. IV.* —— 5 *Th.*, ch. scr. 10 *Th.* 16 *Gr.*, ch. membr. 12 *Th.* *V.* 1806.

1818, 12. L'Iliade et l'Odyssée, traduites par Mad. Dacier, avec le texte en regard. Paris, A. Delalain. *Voll. IV.* —— 24 *fr.*

1819, 8. Homeri Ilias et Odyssea, Graece. Glasg. *Voll. II.* —— 7 *rh.*

1819, 12. Homeri Ilias et Odyssea (*, Graece*). Ad optimorum libror. fidem edita. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. *Voll. IV.* —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

1819 — 1820, 12 mai. Homeri carmina. (*Edidit Gf. H. Schaefer.*) Lips., Weigel. *Voll. IV.* —— 2 *Th.*, nunc 18 *Gr.*

1820, f. min. Carmina Homerica, Ilias et Odyssea, a rhapsodorum interpolationibus repurgata et in pristinam formam, quatenus recuperanda esset, tam e veterum monumentorum fide et auctoritate, quam ex antiqui sermonis indole ac ratione redacta; cum notis ac prolegomenis, in quibus de eorum origine, auctore et aetate; itemque de priscae linguae progressu et praecoci maturitate, diligenter inquiritur opera et studio Richardi Payne Knight. In aedibus Valpianis. Lond., Paris. et Argentor., ap. Treuttel et Würz. —— 109, 514, 105 *pp.* et 2 tabulae geogr., in quibus pristina hudiernaque Troias conspicitur. 1 *L.* 5 *sh.* Editur orthographiam, qualis Homeri tempore fuisse dicitur, restituere conatus est. Praeterea multos versus, tamquam interpulatos a posterioribus grammaticis, resecuit, et Odysseam Ψ, 296 finit; ita ut reliqua non genuina habeat. Notae additae partim criticae partim palaeologicae sunt. Editio prior a. 1808 ab hac oovissima differre dicitur, sed ipse nihil certius de ea comperi. Conf. Götting. gel. Anz. 1821. no. 192, et *Seebodii* Krit. Bibl. 1824, fasc. VI. p. 654 sqq., fasc. VII. p. 836 sqq.; diar. class. nu. XLVI. XLVIII. LIV.

1822 — 1825, 8. Homeri Carmina. Halae, Orphan. —— 2 *Th.* 4 *Gr.* Vol. 1. (1822) contineotur Odyssea et Batrachomachia; Vol. II. (1825) autem Ilias, cui accedunt Hymni et Epigrammata.

1823, 8 mai. Homeri opera omnia. Graece et Latine, ex recensione et cum

notis Sam. Clarke. Accessit varietas lectionum Mscr. Lips. et editionum veterum cura I. A. Ernesti, qui et suas notas adspersit. Adnexa sunt F. A. Wolfii prolegomena. Loud., Priestly. *Voll. IV.* —— 4 *L.* 10 *sh.*

1823—1824, 32. Homeri Opera. Curante I. Fr. Boissonade. Paris., Lefèbre. *Voll. V.* —— 20 *fr.* Hoec est fere omnium nitidissima, eoque accurate impressa editio. Paucae notae sunt adiectae.

1824, 8. Homeri Opera, Graece et Latine, ex recensione et cum notis Clarkii; accedit varietas lectionum mscr. Lips. et editionum veterum, cura I. A. Ernesti. Editio II. Lips., Weidmann. *Voll. V.* —— 10 *Th.* 18 *Gr.* Etiam in hac, ut in priore editione Londin., hymnus in Cererem omissus est.

1824, 12. Homeri Ilias et Odyssea. Graece. Lond. *Voll. II.* —— 12 *sh.*

1824, 12. Ὁμηρου Ἐπη. Homeri Carmina ad optimorum librorum fidem expressa, curante Guil. Dindorfio. Lips., sumpt. et typ. Teubneri. *Voll. II.* —— II, 447, 348 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. angl. 2 *Th.* 16 *Gr.* In textu pauca tantum mutata sunt. Vol. I., quod Iliadem complectitur, iterum a. 1826 prodiit.

1825, 8. Homeri Carmina, Secundum recensionem Wolfii, cum praefatione Gf. Hermanni. Lips., Tauchnitz. *Voll. II.* —— 2 *Th.*, ch. ser. 2 *Th.* 16 *Gr.* Haec est facile omnium correctissimo editio. Vol. I. Iliadem, Vol. II. Odysseam et carmina minora continet.

1826, 12. Homeri Opera. Nova editio (*ster.*) iteratis curis castigata et expolita. Lips., Tauchnitz. *Voll. IV.* —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

1826—1828, 12. L'Iliade et l'Odyssée, texte grec, d'après l'édition de Wolf. Nouvelle édition, avec sommaires, arguments, notes en français, et tables des matières. Paris, A. Delalain. *Voll. II.* —— 10 *fr.*

1828 sqq., 8 mai. Oeuvres d'Homère, traduction nouvelle (*en prose*), par *M.* Dugas-Montbel. Nouvelle édition (*avec le texte en regard*). Paris, F. Didot. —— Prodiit adhuc tantum Ilias. Haec editio nitida pertinet ad: Collection des Classiques grecs.

1828, 12. — Lips., Tauchnitz. *Voll. IV.* —— 20 *Gr.* Haec editio praecedente castigatior esse dicitur.

Bb) *Singula carmina.*

1) Ilias.

aa) *Carmen integrum.*

1517, f. Σχολια παλαια των πανυ δοκιμων εἰς την ὉΜΗΡΟΥ Ἰλιαδα. Homeri Interpres pervetustus, seu Scholia graeca in Iliadem, addita ipsa Iliade, praemissis duobus Iani Lascaris epigrammatibus. *Graece.* Romae in Gymnasio collis Quirinalis in domo Angeli Collotii 1517. die VII. Septembris. Leonis X. anno quinto.

1554, 8. Ὁμηρου Ἰλιας. Homeri Ilias, i. e. de rebus ad Trojam gestis. (*Graece.*) Typis regiis. Paris., ap. Adr. Turnebum. —— 2 *ff.* procfixa, 554 pp. et 1 *f.* Huic nitidae, correctae raraeque editioni Aldi textus substratus est; sed emendationes ex editionum Argentor. et Rom. a. 1542 collatione, quarum etiam variae lectiones additae sunt, in textum Turnebus recepit. De reliquis huius editionis plagulis, quae iam typis descriptae erant, et Batrachomyomachiam hymnosque complectuntur, hoc Maittairii verba ex Annal. typ. T. III. p. 647 transscribo. „Vidi, *inquit*, in Viri Clariss. Iohannis Brydges armigeri bibliotheca Turnebianum Homericae Iliadis codicem [*i. e. editionem*]; ad cuius finem adnectuntur Homeri Batrachomyomachia et Hymni, Graecè; eodem Typorum genere, eodem in singulis paginis versuum numero; eadem ante titulum flurulenta decoratione, quae Iliadis initio praeponitur. Ciphrae autem in prima pagina sunt 427, in ultima 498. Signatura horum opusculorum prima est E. Unde cum nulla sit inter & Iliadis & istorum Ciphras Signaturasque continuatio, nemo non conjiciet aliquid (cuius nullo adhuc mihi fuit notitia) fuisse aut interiectum aut aliquando forsan interiiciendum. Oportet certe praecivisse 426. paginas, quae Odysseam continere potuerunt. Neque longe aberit calculus, si inter illarum paginarum & Odysseae totius versuum (cum argumentorum lineis) numerum proportionem ex coniectura institutas." Etiam alia huius fragmenti exemplaria extant, ut in Museo Britannico et in bibl. Spenceriana.

1562, 4. Homeri Ilias, Graece. Paris., ap. Gu. Morelium. —— Sic editio in Moittairii Annal. typ. T. III. p. 727 indicatur.

1570, 12. — graece et latine per Mich. Neandrum. Apud Crispinum.

1591, 8. Homeri Ilias i. e. de rebus ad Trojam gestis. *Graece.* Londini, excudebat G. Bishop. —— 545 pp.

1616, 4. — Paris.

1620, 4. — graece. Paris., apud I. Libert.

1622, 12. — graece et latine, interprete H. Stephano; cum centonibus. Paris., ap. I. Libert.

1641, 8. — gr. et lat. Genev.

1642, 8. — graece. LB.

1664, 8. Homeri Ilias. Graece et Latine, cum notis marginalibus. Cantabr., Field.

1672, 8. Homeri Ilias, graece latine. Cantabr., Hayes.

1676, 8. *Ὁμηρου Ἰλιας και εἰς αὐτην σχολια Διδυμου. Graece.* Oxon., e theatro Sheldon. *Voll. II.* —— 4 *sh.*, ch. m. 10 *sh.* 6 *d.*

1689, 4. *Ὁμηρου Ἰλιας και εἰς αὐτην σχολια των παλαιων.* Homeri Ilias et veterum in eam scholia, quae vulgo appellantur Didymi. Totum opus cum plurimis, vetustiss. et optimis Edit. collatum; et luculenter ex earum fide restitutum. Continentur insuper in hoc volumine: I. Praefatio de hac editione. II. Libelli Herodoti et Plutarchi de Homero, cum Stephani notis. III. Iliadis nova interpretatio Latina. IV. Iliadis ἐπιγραμματα. V. Variae Lectiones e Marginibus editionis Stephani. VI. Eiusdem Annotationes. VII. Var. Lect. et Emendationes Scholiorum, una cum Additamentis ex Excerptis MSS. et Scholiorum supposititiorum Elencho. Cantabr., ex officina I. Hayes, Celeberrimae Academiae Typographi. 1689. Vendit Ed. Brewster, in Coemeterio D. Pauli sub insigni Gruis. Londini. —— **4 *ff.* praefixa, LXXXIV et 776 pp. In Anglia haec editio magni habetur, in Germania rarissime occurrit. Textus ad H. Stephani et alias bonae notae editiones castigatus est, cui in margine versionem longe emendatiorem, in posterioribus praesertim libris, tum scholia graeca per singulas paginas subiecta et ad veteres editiones recensita editores Oxon. adiecerunt. Praeterea in calce voluminis inter varias lectiones, emendationes et coniecturas in Scholia Homerica alia scholia vetusta, e codice Aloysii Alemanni excerpta, atque in margine editionis Florentinae adscripta, adiunxerunt.**

1695, 8. *ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ και εις αυτην ΣΧΟΛΙΑ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ ΔΙΔΥΜΟΥ.* Homeri Ilias, et in eam scholia, quae perperam Didymo tribui solent. Oxon., e theatro Shelduniano.

1696, — 1698, 8. Homeri Ilias, graece et latine. Oxon.

1705, 8. Homeri Ilias, Graece. Oxon. —— 5 *sh.*, ch. m. 10 *sh.* *V.* 1743.

1706, — 1713, — 1728, — 1736, 8. Homeri Ilias, graece et latine. Lond.

1714, 8. Homeri Ilias, graece. Oxon., e theatro Sheldoniano. —— **Rep. 1743.**

1714, 8. Homeri Ilias, graece. Lond., Bowyer.

1721, — 1722, — 1747, 12. *Ὁμηρου Ἰλιας.* Homeri Ilias. Adiicitur in calcem interpretatio latina. Lond., ex officina Iac. Tonson et I. Watts. *Voll. II.* —— **Editor harum editionum fuisse dicitur Mich. Maittaire.**

1736, — 1743, 8. Homeri Ilias, graece. Lond. —— 4 *sh.*

1743, 8. *Ὁμηρου Ἰλιας.* Homeri Ilias. Graece. Editio altera. Oxon., e theatro Sheldon. —— *V.* **1714 et 1758.**

1745 — 1753, 8. Homeri Ilias; graece et latine, opera I. G. Hageri. Chemnitii. *Voll. II.* —— **Editio minus correcta est. Rep. 1767 sq.**

1747, 4. — 1747, 8 min. — 1778, 12. Homeri Ilias, graece. Glasguae, in aedibus academicis, excudebant Rob. et Andr. Foulis. *Voll. II.* —— **Editio in 4 uno volumine constat; editio autem in 8 min. nitidissima et accuratissima est, cuius exstat ex. in ch. pergam. impressum.**

1754, 4. Homeri Ilias Graece et Latine. Annotationes in usum serenissimi Principis Gulielmi Augusti, Ducis de Cumberland, &c. regio jussu scripsit atque edidit Samuel Clarke, S. T. P. Vol. I. Editio secunda. — Homeri Ilias Graece et Latine. Cum annotationibus Samuelis Clarke, S. T. P. nuper defuncti. Vol. II. Edidit, atque imperfecta supplevit Samuel Clarke Filius, S. R. S. Editio secunda. Londini, Impensis Johannis & Pauli Knapton. MDCCLIV. *Voll. II.* —— **4 *ff.* praefixa, 1 tab. geogr., 344 pp.; 2 *ff.*, 1 tab. geogr., 347 pp. et 6 *ff.* Haec repetita Clarkii editio non satis diligenter mendis typogr. purgata est. Rep. 1756.**

1756, — 1760, — 1768, — 1774, — 1779, — 1785, — 1789, 8. — Lond. *Voll. II.* —— 12 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 1 *sh.* **Hae sunt Clarkianae editionis repetitiones. Alia etiam a. 1774, 8. Vol. II. Oxoniae prodiit.**

1758, 8. *Ὁμηρου Ἰλιας.* Homeri Ilias. Graece. Editio tertia. Oxon., e th. Sheldon. —— *V.* **1743.**

1758, 8. — graece latine. Edinb., Ruddiman. *Voll. II.*

1763, 8. Homeri Ilias, graece et latine. Parisiis.

1767, — 1769, — 1778, 8. — Chemnitii. *Voll. II.* —— *V.* 1745 sq. et 1809.

1778—1781, 8. Homeri Ilias, ex recensione Sam. Clarkii. In usum scholarum et academiarum edidit, notas adspersit, clavem adiecit A. Herm. Niemeyer. Hal. Sax., Gebauer. *Voll. II.* —— Rep. 1784 sq.

1780, 8. Homeri Ilias, cum scholiis Didymi, graece. Oxon. *Voll. II.*

1784, 8. Homeri Ilias, ad exemplar maxime Glasgoviense, in usum scholarum diligentissime expressa. (*Cura F. A. Wolfii.*) Hal., Orphan. —— Paucis emendatis editio in titolo indicata expressa est. Rep 1794.

1784—1790, 8. — cum variis lectionibus et notis A. Herm. Niemeyer. Hal. Sax., Gebauer. *Voll. II.* —— 2 *Th. V.* 1778 sq.

1786—1794, 8. Iliade d'Omero, volgarizzata letteralmente in prosa e recata poeticamente in verso sciolto ital. da Melch. Cesarotti. Col testo greco. Padova, Brandolese. *Voll. X.* —— Rep. 1798 sqq.

1788, f. Ὁμηρου Ιλιας συν τοις σχολιοις. Homeri Ilias, ad veteris codicis Veneti fidem recensita. Scholia in eam antiquissima ex eodem codice aliisque nunc primum edidit cum Asteriscis, obeliscis, aliisque signis criticis, Io. Baptista Caspar d'Ansse de Villoison. an. MDCCLXXXVIII. Venetiis typis et sumtib. fratrum Coleti. —— 60, 120 et 532 pp. Haec editio e codice msto Venet. cum aliis collata, sine accentibus expressa est, Scholia antiquissima, quae primus Villoison edidit, cum signis Grammaticorum Alexandrinorum criticis non satis accurate typis descripta. Wolfius inprimis hac editione critica in paranda sua usus est. Etiam prolegomena, quae ad historiam poetae carminumque criticam multum valent, magni aestimantur. Conf. Bibl. d. alt. Lit. u. K. P. V. (1789) p. 26 — 55; Götting. gel. Anz. 1789. no. 55. p. 552 sqq., ephem. litter. univ. 1791. I. p. 241 sqq. 249 sqq. 257 sqq.

1788 — 1793, 8. Homeri Ilias, cum excerptis ex Eustathii commentariis et scholiis minoribus. (*Graece.*) Edidit I. A. Müller. Misn., Gödsche. *Voll. III.* —— Rep. 1809 sqq.

1789 — 1790, 8 mai. Homeri Ilias, ad Cod. Vindobonensem graece expressa, recensuit Fr. C. Alter. Vol. I. — Homeri Ilias ad editionem Vindob. latine expressa; recensuit cum varietate lectionis ex codicibus bibliothecae Palatino-Vindobonensis Fr. C. Alter. Vol. II. Viennae, Trattner. —— 2 *Th.* Codex, vitiis fere scatens accuratissime male typis descriptus est.

1794, 8. — Editio secunda, emendata. Hal., Orphan. —— 1 *Th.* Haec editio priore a. 1784 in lucem emissa editione multo emendatior est.

1798 — 1802, 8 mai. — Ed. II. Padova, Brandolese. *Voll. X.* —— *V.* 1786 sqq. et 1810.

1801, 12 et 8. Oeuvres complètes d'Homère, en grec, accompagnées de la traduction française, de la version interl. latine, et suivies d'Observations littéraires et crit., et de la Clef d'Homère, par J. B. Gail. Paris. *Voll. VII.* ——. Editio in 12 constat 17 *fr.* 50 *cent.*, editio in 8. autem 21 *fr.* Haec editio Iliadem tantum complectitor, et in vol. VII. clavis Homerica exhibetur.

1802 — 1822, 8. Homeri carmina, cum (*versione latina et*) brevi annotatione. Accedunt variae Lectiones et Observationes veterum Grammaticorum, cum nostrae aetatis Critica, Curante Ch. Glo. Heyne. Lips., Weidmann; Lond., ap. I. Payne et Mackinlay. *Voll. IX.* —— 20 *Th.* 16 *Gr.*, ch. scr. 30 *Th.* 20 *Gr.*, ch. holland. 50 *Th.* 16 *Gr.* Utrique generi posteriori XXVIII figurae aeri incisae additae sunt. In adornanda hac editione codices atque editiones veteres aliaque subsidia Heyne adhibuit. Conf. de hac omnium fere editionum locupletissima censuras in ER. Vol. II. (1803) p. 308 — 329; ephem. litt. Lips. 1803. no. 1 — 4; et, quam I. H. Voss et F. A. Wulf scripserunt, in ephem. litt. Jenens. 1803. no. 123 — 126, 128 — 141; et Schweighaeuseri in Archives littér. de l'Europe (Paris, 1804, 8) T. II. p. 89 sqq. Illa commemoratae censurae pars, quam Voss confecit, repetita legitur in eiusdem: Kritische Blätter *etc.* Vol. I. (Stuttg., Metzler. 1828, 8) p. 1 — 169, 169 sqq., et conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1829. no. 100 et 101. Volumen IX., quod indices continet, a. 1822 *ib.* E. A. G. Gräfenhan edidit. Odyssea nunquam lucem adspexit. Duobus prioribus voluminibus exhibetur Ilias, graece, cum notis brevibus in pagina infima positis; in volumine III. versio latina, praemissa commenta-

tione de Homeri editionibus, codicibus, scholiis, lexicis et glossariis, de subsidiis huius editionis, denique de versionibus, habetur. Volumina reliqua commentariorum atque excursus complectuntur.

1804, 8. Homeri Ilias, cum brevi annotatione, curante Ch. Glo. Heyne. Lips., Weidmann. *Voll. II.* —— 4 *Th.*, ch. scr. 6 *Th.*, ch. holl. 10 *Th.* Haec est Heynii editio minor, quae inprimis in scholarum usum parata est.

1808, f. mai. Homeri Ilias. (*Graece. Edidit. Aloys. Lamberti.*) Parmae, Bodoni. *Voll. III.* —— Huic editioni textus Clarkio-Ernestianus substratus est; emendationes autem ex recensione Wolfii, Heynii atque editione principe receptae sunt. Tantum 300 exx. impressa sunt, quibus duo alia in ch. pergam. accedunt. Pertinent ad hanc editionem infra indicatae: *Osservazioni* etc.

1809 — 1814, 8. Homeri Ilias cum excerptis ex Eustathii commentariis et scholiis minoribus edidit J. A. Müller. Denuo edidit A. Weichert. Misniae, Gödsche. *Voll. III.* —— 6 *Th.*

1809, 8. — opera I. G. Hageri. Edit. nova. Chemnicii. *Voll. II.* —— *V.* 1767 et 1821.

1810, 8. — Padova. *Voll. X.* —— *V.* 1798 sqq.

1811 — 1812, 8. *Ὁμηρου Ἰλιας μετα παλαιας παραφρασεως ἐξ ἰδιοχειρου του Θεοδωρου Γαζη νυν πρωτον τυποις ἐκδοθεισης, ᾗ προστιθεται και Βατραχομυομαχια συν τῃ ἰδιᾳ παραφρασει ἐκδιδομενη το δευτερον, παρα Νικολαου Θησεως. Ἐν Φλωρεντιᾳ ἐκ της Τυπογραφιας Νικολαου Καρλη. ͵αωια — β.* *Voll. IV.* —— 3 *ff.* quorum 1 aeri incisum est, XXXI pp., 1 tab. aeri incisa, 300 pp.; XXIV, 284 pp.; 2 *ff.*, 370 pp.; 2 *ff.*, 282 pp. 60 *Paoli.* Etiam variae lectiones additae sunt.

1816 — 1818, 12. Homeri Ilias, Graece. Edidit J. B. Gail. Paris., Delalain. *Partt. VI.* —— 6 *fr.*

1817, 8. Homeri Ilias, cum Scholiis Graecis. Oxon. *Voll. II.* —— Ch. m. 15 *sh.*

1817, 8. L'Iliade d'Homère, en grec, avec des sommaires latins et français, soigneusement corrigés d'après la dernière edition de Wolf par Ch. M. E. Paris. Nyon. *Voll. II.* —— 5 *fr.* Edituris nomen est Eberhart. Rep. 1830.

1818 — 1819, 8. — Denuo edidit A. Weichert. Misniae, Gödsche. *Voll. III.* —— 4 *Th.* 8 *Gr.*

1819, 8. Homeri Ilias, Graece, cum brevi Annotatione, curante Ch. Glo. Heyne. Lond. —— 12 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 4 *sh.* Huic editioni adpendix de digammate aeolico, de prosodia et dialecto *etc.* adiecta est.

1821, 8. — graece et latine, opera J. G. Hageri. Chemnitii, Starke. *Voll. II.* —— 1 *Th.* 20 *Gr.* *V.* 1819 et 1827.

1821, 8. Homeri Ilias, cum brevi Annotatione, curante Ch. Glo. Heynio. Accedunt Scholia minora passim emendata, et Heraclidis Pont. Allegoriae e MS. locupletatae. Oxon., e typogr. Clarendon. *Voll. II.* —— 14 *sh.*, ch. m. 3 *L.* 3 *sh.* Ad hanc editionem pertinent C. G. Heynii Excursus in Homerum, *ib.*, 1822, 8. 6 *sh.*, ch. m. 15 *sh.*

1822, 8 mai. Homeri Ilias, cum brevi annotatione Ch. Glo. Heyne. Lond., Priestly. —— 1 *L.* 4 *sh.*, ch. m. 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.*

1823, 12. L'Iliade d'Homère, en grec. Edition collationnée sur les textes les plus purs, par Jos. Planche; procédé stéréot. de MM. le marquis de Paroy et Durouchail. Paris, Lesage. —— Rep. 1825.

1824, 8 mai. — in usum scholarum. Lips., Weidmann. —— 16 *Gr.*

1825, 8 mai. Homeri Ilias; accedunt Hymni et Epigrammata. Hal., Orphan. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

1825, 12. Iliade d'Homère. Edition collationnée sur les textes les plus pures, avec des sommaires nouveaux, par Jos. Planche. Paris, Lanneau. —— *V.* 1823 et 1827.

1826, 8. — with english notes to the first six books. Lond., Valpy. —— 12 *sh.* 6 *d.*

1827, 8. The Iliad of Homer, chiefly from the text of Heyne; with copious english notes illustrating the grammatical construction, the manners and customs, the mythology and antiquities of the heroic ages: and preliminary observations on points of classical interest and importance connected with Homer and his writings, by William Trollope. Lond., Rivington. *Voll. II.* —— 1 *L.* 4 *sh.*

1827, 12. L'Iliade d'Homère. Texte grec d'après l'édition de Wolf. Nouvelle edition, avec sommaire, argumens, notes en français et une table des matières. Paris.

1827, 12. — par Jos. Planche. Paris, Belin-Mandar et Devaux. —— *V.* 1825.

1829, 12. Homeri Ilias, graece cum notis latinis. Paris., Hachette. —— 5 *fr.*

1830, 12. — Paris. *Voll. II.* —— *V.* 1817.

1830, 8. Homeri Ilias. Ex recensione F. A. Wolfii edidit notisque in usum scholarum instruxit Ch. F. Iugerslev. Vol. I. Rhapsodiam I — VI. continens. Havn., Gyldendal. —— 18 *Gr.*

1832, 8. Homeri Ilias. Recensuit et brevi annotatione instruxit Fr. Spitzner, Saxo. Vol. I. Sect. I. contin. Lib. I — VI. Adiecta potiore lectionis varietate et annotatione critica. Gothae et Erford., Heonings. —— 20 *Gr.*, ch. mel. 1 *Th.*, ch. membr. 1 *Th.* 6 *Gr.* Haec editio pertinet ad Bibliothecam graecam ab Jacobsiu et Rostio editam.

1832, 8 mai. Homeri Iliadis Vol. I. Lib. I — VIII. Recognovit et explicoit F. H. Bothe. Lips., libr. Hahn. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

bb) *Delectus.*

1516, 4. Homeri Liber primus Iliados, graece Argenturati in aedibus Ioannis Schott MDXVI.

1521, 4. Homeri Iliados Libri primus et secundus, Graece. —— Cum Demosthenis Olynthiacis orationibus. Lovanij. V. *ib.* Bb) AA. Aaa) bbb) cc) *β*).

1523, 4. Homeri Iliad. *α* & *β*. Graece com annotationculis Melchioris Volmarii. Parisiis apod Gilles de Gourmont. MDXXIII. —— Huic editioni praemissa est Volmarii epistola ad P. Rusettum Poetam laureatum, data a. MDXXIII.

1538, 4. Commentarius explicationis primi libri Iliados Homeri, Ioach. Camerarii Papeb. Eiusdem libri primi Iliados conversio in latinos versus; his graeca etiam adiecta sunt. Ex officina Cratonis Mylii Argentoraten̄. —— Epistola Ioachimi Camerarii ad Bolgangum Augustum Severum Begiorum filiurum apud Aenipontes magistrum praemissa est, data e Schola Tubingensi III. td. Oct. M. D. XXXVIII. *V.* 1584.

1540, 4. Commentarii Explicationum secundi libri Homeri Iliados; item conversio graecorum versoum in latinos, auctore Ioach. Camerario. Additus est textos graecus. Argeotor., in offic. Cratonis Mylii. —— *V.* 1584.

1543, 8. Homeri Iliadis libri tres priores, Graecè, Latinis carminibus redditi, Helio Eobano Hesso interprete. Paris., excudebat Iac. Bogardus.

1555, 4. Homeri Iliadis Liber primus, Graece. Paris., ap. Andr. Wechelum.

1566, 4. Homeri Iliados liber primos, Graece, cum meditationibus N. Girardi. Paris., ap. viduam Guil. Morelii.

1573, 8. Homeri Iliadis Liber I. II. et VI., pro schola Magdeburgensi (*graece*), Latina versione ad verbum e regione adposita. Magdeburg., excudebat Matth. Giseke.

1581, 4. *Ὁμηρου Ἰλιαδος Ῥαψωδια Α. Graece.* Antverpiae, ex Offic. Christophori Plaotini.

1582, 4. *Ὁμηρου Ἰλιαδος Ῥαψωδια Γ. Graece.* Antverpiae, ex Offic. Christophori Plantini.

1582, 4. *Ὁμηρου Ἰλιαδος Ῥαψωδια Δ. Graece.* Antverpiae, ex Offic. Christophori Plantini.

1584, 8. Homeri Iliadis libri I. et II. graece et latine, cum commentariis Ioach. Camerarii, emendatius editi. Francof., ap. I. Wechel. —— *V.* 1538 et 1540.

1585, 4. *Ὁμηρου Ἰλιαδος Ῥαψωδια Ε. Graece.* Antverpiae, ex Offic. Christophori Plantini.

1588, 4. *Ὁμηρου Ἰλιαδος Ῥαψωδια Β. Graece.* Antverpiae, ex Offic. Christophori Plantini.

1588, 4. *Ὁμηρου Ῥαψωδια Ζ. Graece.* LB., ex Offic. Plantiniana, ap. Fr. Raphelengium.

1588, 4. *Ὁμηρου Ῥαψωδια Η. Graece.* LB., ex Offic. Plantiniana, ap. Fr. Raphelengium.

1588, 4. *Ὁμηρου Ῥαψωδια Θ. Graece.* LB., ex Offic. Plantiniana, ap. Fr. Raphelengium.

1588, 4. *Ὁμηρου Ῥαψωδια Ι. Graece.* LB., ex Offic. Plantiniana, ap. Fr. Raphelengiom.

1589, 4. *Ὁμηρου Ῥαψωδια Κ. Graece.* LB., ex Offic. Plantiniana, ap. Fr. Raphelengium.

1589, 4. *Ὁμηρου Ῥαψωδια Λ. Graece.* LB., ex Offic. Plantiaiana, ap. Fr. Raphelengiom.

1620, 4. Homeri Iliadis liber primus. Graece. Paris., ap. Cl. Morel.

1625, 8. Homeri iliadis liber primos; graece, cum versione interlineari & vocum explicatione, in usum joventotis. Paris., I. Libert.

1626, 8. Homeri Iliadis *Α. Ε.* Graece, in usum scholarum Hollandiae &

West-Frisiae. Ex officina Bonaventurae & Abrahami Elzevir. Academ. Typograph. M. DC. XXVI.

1633, — 1653, 8. Homeri Iliadis liber tertius, Graece, cum latina versione interlineari, & vocum difficiliorum explicatione. Paris., ap. Seb. Cramoisy. —— Altera editio prodiit *ib.*, ap. Seb. et Gabr. Cramoisy.

1636, 4. Homeri Iliadis Liber II. Graece. Paris., ap. I. Libert.

1642, 8. Homeri Iliadis *A. E.* Graece, cum indice alphabetico et exegetico omnium fere vocum. Ex offic. Elzevir.

1661, 4. HOMERI Iliadis Liber IX. In usum studiosae juventutis seorsim editus. Accesserunt de Homeri vita et scriptis ex optimis graecis ac latinis Scriptoribus Collectanea, Curâ Ioannis Sanderi Brunsvicensis, Opt. art. Magistri, & Ludi Magdeburgensium Rectoris. Magdeburgi, Typis Johannis Mulleri. Anno cIↃIↃcLXI. —— 24 non num. *ff.* textum graecum, 82 pp. collectanea continent, 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

1685, 8. HOMERI Iliados Liber primus. In quo singularum vocum significationes, compositiones ac derivationes annotantur: Dialecti clare et distincte exponuntur: Synonima multis locis adiiciuntur: Particularum varii ac elegantes usus demonstrantur: Phrases et Sententiae ex ipso textu deliguntur: Graecismi passim occurrentes explauantur: Fabulae et Historiae nominum propriorum enarrantur: omnia denique, quae huc pertinere videbantur, ita continentur, uti facile a quovis intelligatur, methodusque vera Linguam Graecam tum docendi, tum discendi habeatur. Studio et opera Georg. Sylvani, Pan. Med. Londini. —— Rep. 1686.

1686, 8. — Editio secunda. Lond., typis I. H. impensis Samuelis Smith, apud quem prostant venales ad Insigne Principis in Coemeterio D. Pauli. —— Rep. 1726 sq.

1702, — 1719, 8 mai. Manuelis Moschopuli Scholia ad Homeri Iliados lib. I. et II. adhuc inedita (*adiecto textu graeco*), cum notis et animadversionibus I. Scherpezelii. Accedit commentarius Ioach. Camerarii. Traj. ad Rh., ap. Iac. a Poolsum. —— Editionis a. 1702 est titulus: *Amstel.*

1726, — 1733, 8. — Lond. —— *V.* 1686.

1747, 8. Hectoris interitus carmen Homeri, sive Iliadis lib. XXII. *Graece.* Cum scholiis vetustis Porphyrii et aliorum, quae, huc usque inedita, nunc primum e cod. Leidensis bibl. evulgavit L. Casp. Valckenaer. Accedit ejusdem dissertatio de codice Leidensi et de scholiis in Homerum ineditis. Leovardiae, Coulon.

1783, 8. Homeri Iliadis Lib. I. et II. cum paraphrasi graeca huc usque inedita, et Graecorum veterum commentariis magnam partem nunc primum in lucem prodeuntibus. Edidit Everard. Wassenbergh. Franeq.

1786, 8. Homeri Ilias, I—VIr Gesang. Griechisch mit Anmerkungen und einem vollständigen Wörterbuch zum Gebr. der Schulen herausgegeben von Casp. Conr. Brohm. Stendal, Franz.

1786, 8. Homers Ilias, im Auszuge. Curiae. —— 2 *Gr.*

1798, 8. Homeri Iliados Rhapsodia I. Cura Laur. Sahl. Hafn.

1802, 8. Homeri Ilias prima, graece et latine ex recensione Sam. Clarkii. Adiecta clave Sam. Patrik. Editio noua. Havn., Pelt. —— 8 *Gr.*

1811—1820, 8. *Ὁμήρου Ἰλιάδος Ῥαψῳδία α΄. μετ' ἐξηγήσεων παλαιῶν καὶ νέων. Ἔκδοσις Βολισσία. Ἐν Παρισίοις, αωια. — Ῥαψῳδία β΄.* *Ib.*, 1817; — *Ῥαψῳδία γ΄. Ib.*, 1818. — *Ῥαψῳδία δ΄. Ib.* 1820. —— Hanc magni aestimandam editionem sed paucis visam edidit Ad. Coray. 13 *fr.*

1816, 12. L'Iliade d'Homère, traduction littérale avec le texte, en regard, à l'usage des personnes qui, ayant les premiers éléments du grec, veulent entendre Homère dans sa propre langue; et de celles qui, ne sachant pas le grec, veulent connaître, autant que possible, l'esprit de cet ancien poète. Chant Ier. Par M. D***. Paris, Verdière.

1823, 8. Homers Ilias, Text und deutsche Uebersetzung. Eine Uebersetzungsprobe in achtzeiligen Stanzen, von Waldhauser. —— In Zeitschrift für Studirende von K. F. Loose und J. M. Waldhauser. (Passau, Pustet.) p. 11 sqq.

1828, 12. L'Iliade d'Homère, en grec. Nouvelle édition, enrichie de nombreuses imitations d'Homère, qui se trouvent dans Virgile. Par Fl. Lecluse. Chants I—IV. Toulouse, Vieusseux.

1829, 12. L'Iliade d'Homère, en grec; traduction interlinéaire. Chants I—IV. Paris, Delalain.

1829 sq., 12. L'Iliade d'Homère, en grec, expliquée en français, suivant la méthode des colléges, par deux traductions, l'une litterale et interlinéaire, avec la construction du grec dans l'ordre naturel des idées, l'autre conforme au génie de la langue française; précédée du texte pur, et accompagnée de notes explicatives, d'après les principes de MM. de Port-Royal, Dumarsais, Beauzée, *etc.* Traduction de Bitaubé, revue par M. E. Gerusez. Chants I—VIII. Paris, A. Delalain.

1829 sq., 8. L'Iliade d'Homère, texte en regard, avec deux traductions, l'une interlinéaire et l'autre correcte. Chants I—IV. Par E. Boutmy. Paris, Mansut. *Partt. IV.* —— 10 *fr.* Libri singulatim venduntur, et pertinent ad: Manuel grec pour le baccalauréat ès-lettres.

1829, 12. Homeri Iliados prima series, libris I—IV. constans, expressa versibus latinis, cum notis, a N. F. L. C. D. L. G. Paris., Hachette.

1830, 12. L'Iliade d'Homère en grec. Nouvelle édition, collationée sur le texte de Wolf, enrichie de sommaires nouveaux et de notes historiques, mythologiques, archéologiques et grammaticales. Par V. Parisot et Liskenne. Chants I—IV. Paris, Poilleux. —— 1 *fr.* 50 *cent.*

cc) *Fragmenta.*

1819, f. Iliadis Fragmenta antiquissima, cum picturis, item scholia vetera ad Odysseam, edente Angelo Maio, Ambrosiani collegii doctore, *etc.* Mediolani, regiis typis. —— Cum LVIII tabulis figurarum. Hoc opus duabus partibus constat, quarum prior scholia graeca in Odysseam, catalogum codicum msturum, qui Mediolani in bibl. Ambrosiana adservantur, fragmentaque scriptorum veterum continet; posterior autem fragmenta cum figuris e codice isto bibl. Ambrosianae desumpta, quibus Mai dissertationem criticam adiecit, in qua codicis historiam exposuit. *V.* censuram in Journal des Savans. 1821. p. 335—342; et *Beckii* Acta semin. philol. T. II. p. 523 sqq. *V.* infra III. *Scholia.*

dd) *Excerpta.*

1788, 8. Initia Homerica S. Excerpta ex Iliade Homeri cum locorum omnium graeca metaphrasi ex Cod. Bodlej. et Novi Collegii Mscr. majorem in partem nunc primum edita a Th. Burgess. Oxon., Prince; Lond., Elmsley. —— 2 *sh.* 6 *d.*

2) Odyssea.

aa) *Integra.*

1541, 8. Homeri Odyssea, Graece. Paris. (*ap. Conr. Neobarius.*) —— Typographi nomen non additum est; sed Neobarii insigne typ.

1566, 8. Homeri Odyssea, Graece. Paris., ap. viduam Gu. Morelii.

1574, 12. Homeri Odyssea, graece et latine. (*Genev.*,) Apud Vignon.

1582, 4. — *Graece.* Paris., Prevosteau.

1586, 12. Homeri Odyssea nec non Batrachomyomachia et Hymni. Graece et Latine. Accedit Heraclides de fabulis Homer. cum versione et notis Conr. Gesneri. Genevae.

1624, — 1650, 8. Homeri Odyssea, graece latine, e castigatione Stephani, adiecti sunt Homerici Centones, graece, et proverbialium Homeri versuum libellus. Editio postrema recognita per I. T. P. Paris., 1624; Amst., 1650.

1702, — 1706, — 1708, 8. Homeri Odyssea, graece. Oxon.

1705, 8. Homeri Odyssea, graece. Oxon., e th. Sheldoniano.

1750, 8. *ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.* Homeri Odyssea, Graece. Oxon., e th. Sheldoniano.

1758, 8. Homeri Odyssea, graece et latine. Edidit Annotationesque ex notis nonnullis MSS. a Samuele Clarke, S. T. P. defuncto relictis, collectas, adiecit Samuel Clarke, Societ. Reg. Soc. Editio secunda. Londini, impensis A. Millar in vico Strand; I. Whiston et B. White, et T. Pote, in Fleet-street et I. Pote, Etonae. MDCCLVIII. *Voll. II.*

1776 — 1777, 8. Homeri Odyssea, una cum Batrachomyomachia, Hymnis et Epigrammatibus, graece et latine, cura I. G. Hageri. Chemnitzii. *Voll. II.* —— Rep. 1785.

1782, 8 mai. HOMERI Odyssea, graece cum scholiis et Batrachomyomachia *etc.* Oxon. *Voll. II.*

1783, 8. Homeri Odyssea cum Batrachomyomachia, Hymnisque, ceterisque poëmatiis Homero vulgo tributis, etiam nuper reperto hymno in Cererem ad exemplar maxime Glasg. in usum Schola-

rum diligentissime expressa (*cura F. A. Wolfii*). Hal., Orphan. *Voll. II.* —— 627 pp In hac editione prima, quam Wolf curavit, pauca tantum emendavit. Rep. 1794.

1785, 8. — cura I. G. Hageri. Chemnitzii. *Voll. II.* —— *V.* 1776 et 1819.

1794, 8 mai. Homeri Odyssea, graece, nouis curis expressa. Recensuit F. C. Alter, Prof. L. Gr. philos. D. Accedit Batrachomyomachia, Hymni, ceteraque poematia Homero vulgo tributa. Cum varietate lectionis ex codicibus Vindobonens. Viennae, Trattner. —— LXII, 1035 pp 2 *Th.*

1794, 8. Homeri Odyssea et Batrachomyomachia. In usum scholarum et praelectionum. (*Edidit F. A. Wolf.*) Editio II. emendata. Hal., Orphan. —— XXXIV, 478 pp. 1 *Th.* Haec editio priore a. 1783 multo emendatior est.

1800, 8 mai. Homeri Odyssea, graece et latine ad praestantissimas editiones expressa. Upsal. *Voll. II.*

1816, 12. Homeri Odyssea. Glasg.

1819 — 1820, 8. — edidit J. G. Hager. Chemnitzii, Starke. *Voll II.* —— *V.* 1785 et 1827.

1822, 8. Homeri Ilias et Batrachomyomachia. Graece. Hl., Orphan. —— 20 *Gr.*

1822 — 1824, 8. Homeri Ilias. Cum interpretationis Eustathii et reliquorum Grammaticorum delectu, suisque commentariis edidit Detl. C. Gu. Baumgarten - Crusius. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold.) *Voll. III.* —— VIII, 272, 229, 284, 211, 200 et 166 pp. 5 *Th.* 12 *Gr.* Continet Vol. I. P. I. Rhapsod. I. IV, P. II. Rhaps. V — VIII; Vol. II. P. I. Rhaps. IX — XII, P. II. Rhaps. XIII — XVI; Vol. III. P. I. Rhaps. XVIII — XX, P. II. Rhaps. XXI — XXIV.

1826 — 1828, 8. Homeri Odyssea, graece; in usum scholarum edidit et annotatione perpetua illustravit E. Löwe. Lips., Kayser. *Voll. II.* —— 2 *Th.* 16 *Gr.* Omnes uno fere ore hanc editionem vituperant. Conf. Iahnii Jahrbb. 1827. Vol. II. fasc. II. p. 130 sqq. 270 sqq.; ephem. scholast. univ. 1827. II. p. 14 sq.

1827 — 1828, 8 mai. Homer's Odyssee. Erläutert von I. St. Zauper. Ir Bd. Abthl. I — IV. Rhaps. I — XXIV. Mit der homerischen Welttafel. Wien, Volke. —— 4 *Th.* Notae non satisfaciunt. Conf. Annal. Heidelb. 1830. p. 783 sqq.

1828, 8. Homeri Odyssea, Graece et Latine. Edidit annotationesque ex notis nonnullis Mss. a Sam. Clarke, S. T. P. relictis, partim collectas, adiecit Sam. Clarke. Editio sexta. Lond., Longman. —— Wolfii editio diligenter in hac adhibita est.

1828, 12. L'Odyssée d'Homère, en grec, avec des sommaires latins et français, soigneusement corrigés d'après la dernière édition de *M.* Wolf, par Ch. M. E(*berhart*). Paris, Nyon. *Voll. II.* —— 5 *fr.*

bb) *Delectus.*

1535, 8. Homeri Odysseae Libri quinque priores, *Graece.* Parisiis ex Officina Christiani Wecheli MDXXXV.

1584, 4. Homeri Odysseae tres libri priores, Graece. Lutet. Paris., ap. Fed. Morel.

1622, 8. Odysseae Homeri libri priores III, separatim editi, cum prooemio Matth. Dresseri. Graece. Lips.

1642, 8. Homeri Odysseae liber primus; graece, cum versione interlineari & vocum explicatione, in usum iuventutis. Paris., I. Libert.

1794, 8. Homeri Odysseae Rhapsodia *A.* Cum integris scholiis minoribus edidit I. A. Müller. Hamb., Vollmer. —— 6 *Gr.*

1790, 8. *Η του Ομηρου Οδυσσεια Ραψωδ. A.* Homers Odyssee, Ir Gesang, herausgegeben und erklärt von C. S(*tolzenburg*). Ein Versuch. Leipz., Crusius.

1822, 8. *Ομηρου Οδυσσεια μικρα*, oder: Sechs Bücher der Odyssee, enthaltend die vollständigeReisebeschreibung des Ulysses für den ersten Schulgebrauch; griechisch, mit grammatischen Anmerkk., erklär. Wörterverzeichnisse, und einer historisch-kritischen Einleitung für den Schulunterricht, als ein geschlossenes Ganzes bearbeitet von Ch. Koch. Marburg, Krieger. —— CXXXVI, 274 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Varia iudicia de hoc opere tulerunt viri docti. V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1822. fasc. II. p. 1044 sqq.; ephem. litter. Lips. 1825. no. 160.

1826, 8. *Ομηρου Οδυσσεια μικρα*, oder sechs Bücher der Odyssee, enthaltend die vollständige Reisebeschreibung des Ulysses, für den ersten Schulgebrauch Unbemittelter herausgegeben von Ch. Koch. Marburg, Krieger. —— 6 *Gr.* Opus ipsum non diligentia editoris vituperatur in *Seebodii* Krit. Bibl. 1827. fasc. IX. p. 884 sqq. Rep. 1830.

1830, 8 mai. — zum drittenmal herausgegeben von C. Koch. Leipz., Nauck. —— 6 *Gr.*

3) Batrachomyomachia.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. *F. 1 a:* ()ρχομενος πρωτον μουσων. *Textus graecus cum versione interlineari in pagina recta legitur, et in pagina versa versio metrica Caroli Marsuppini dicti Aretini, incipiens:* Ranarum muriumque simul crudelia bella *etc.* —— 26 *ff.* cum 24 lin., sine *sign.*, *cust*, et num. *ff.* Morelli in catalogo Pinelli. T. II. p. 281 hanc rarissimam editionem habet principem; Dibdin contra in Bibl. Spencer. T. II. p. 53 non ante a. 1490 Venetiis eam impressam esse putat. Haio in Repertorio bibl. Vol. II. P. I. p. 79. no. 8783, nihil certius habet.

β) Cum a. et l. notitia.

1486, 4. *F. 1 a (sign. .i. i.) rubro impr.: ΟΜΗΡΟΥ ΒαΤΡαΧΟΜΥΟΜ||ΑΧΙα ΕΝ ΛΕΓΕΙΟΙΣ ΤΡΙΗ||ΓΟΣ ΤΟΥ ΚαΡΟΣ. Sequitur glossa rubro impressa lin. 1:* αρχην ποιουμενος κατ αρχας || *etc. Deinde lin. 2 poema incipit nigro impressum:* αρχομενος πρωτον μουσων χο || *etc. F. 23 a exhibetur graece subscriptio, ex qua apparet librum Venetiis per Leonicum Cretensem 1486. die 22. mense Aprilis impressum. F. 23 b registrum.* —— *Sign.* i. i. — iii. iiii. 28 lin., quae rubro et nigro impressae sunt. Hanc non adcuratam notitiam ex Hayoii Repert. bibliogr. Vol. II. P. I. p. 79 no. 8782 desumere coactus sum.

1507, 4. *ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ. In fine:* Operoso huic opusculo extremam imposuit manum Egidius Gourmontius integerrimus ac fidelissimus primus Duce Francisco Tissardo Ambacaeo, grecarum litterarum Parrhisiis impressor. Anno Domini M. CCCCC. VII. VIII. Kal. Octobres.

1513, 4. Batrachomuomachia Homeri Philymno interprete & Eulogia funebria. G. S. — Daripinus Poeta Laureatos ad Lectorem. — Dodecastichum Latinum. X. H. ζωη η θανατος θ φ. — Thiloninus Philymnus Poeta preclariss. Reip. Herfurdiensis principi et archisopho Joanni Vuerlichio et Flavio Materno amicis et patroois suis salutem et felicitatem optat. &c. Valete. — Ex Leucorio novo Gymnasio scolastico ad barbaricum Albim exposito, nostro Larario musico. Anno virginei partus M. D. XIII. Calen. Febr. *Sequitur latina metrica versio. Folia signaturis solis numerantur. Textus graecus, qui postea habetur, sine accentibus impressus est. In fine:* τελος ομηρου βατραχομυομαχιας ετει απο θεογονιασ α. φ. ι. γ. μηνος μουνιχιωνος; της ημερασ δ. *Sequuntur eulogia funebria Thilonis Philymni, in quorum fine:* Εγγραπτος λευκοριου: εις αλβιν χιραστηρων κισσιπερεων: απο του Ιοαννη πρασιχορειου (*Ioanne Viridimontano*): εγει (*loco* ετει) θεογονιας α. φ. ι. γ. μηνος μουνιχιωνος της ημερας δ. — εις ηλον ηλω εκκρουειν: sic pellere amorem || Antiquum facile est: qum (?) novus ardet amor || Christus amor vitae nostrae: spes unica Christus || Hic capiti frondes: laurea ferta dabit. — X η ζωη η θανατοσ θ φ. Fiunt nunc candida nigra. L. Der Beer ist ghestochen: 1513. —— Iam Panzer in Annal. typ. T. IX. p. 69 no. 19, ubi huius editionis accuratissima notitia exhibetur, recte adnotavit, alios male dicere hanc editionem *Erfordiae* impressam esse. Impressionis locus est *Wittemberga.*

1518, 8 mai. Homeri Batrachomyomachia. Graece et Latine. —— Cum Aesopi fabulis. V. *ib.* I. Aa) *β*).

1518, 8. Homeri de murum felisque bello Comoedia. Ab Hieronymo Soncino diligenter graecaoicis latinisque litteris impressa et ab Olivario — interpretata. 1518. Impressum Ortonae.

1524, — 1530, — 1534 (*al.* 1533), — 1538, 8. —— Cum Aesopi fabulis. V. *ib.* I. Aa) *β*).

1542, 4. Homeri batrachomyomachia; Graece, cum scholiis Philippi Melanchthonis, a studioso quodam ex ore ipsius iam olim exceptis. Paris., ap. Ioannem Lodoicum Tiletanum.

1542, 8. Γαλεομυομαχια. Tragoedia, graece. — Βατραχομυομαχια, cum scholiis Phil. Melanchthonis. —— In Familiarium colloquiorum formulis. Basil.

1549, — 1550, 4. Homeri Batrachomyomachia, graece et latine, a Leonh. Lycio emendatius edita. Accedunt Phil. Melanchthonis et H. Stephani annotationes, et Sim. Lemnii conversio versibus heroicis. Lips., in offic. E. Voegelini. —— Lycii editio non est contemnenda.

1551 sqq., 16. —— Cum Aesopi fabulis. V. *ib.* I. Aa) *β*).

1562, 4. Homeri batrachomyomachia; graece, cum scholiis Phil. Melanchthonis. Paris., ap. Thd. Richardum.

1566, 4. *Βατραχομυομαχία.* Homeri poema de ranarum cum muribus pugna. Opera Leonh. Lycii cum eiusdem annotationibus. Addidit Ph. Melanchthonis scholia quaedam. Graece et Latine. Lips., Voegelin. —— Alia editio prodiit sine a. notitia, sed sub praefatione legitur MDXLX fortasse *loco* MDLXX.

1604, 4. Homeri Batrachomyomachia, graece et latine, opera Leonh. Lycii, cum notis Ph. Melanchthonis et H. Stephani. Accedit *Io. ab Hoeckelshouen* dispositio poematis. Francof.

1607, — 1622, 4. Homeri Batrachomyomachia, opera Leonh. Lycii, cum notis Phil. Melanchthonis et Matth. Dresseri. Lips.

1611, 4. Homeri Batrachomyomachia, graece et latine. Lubecae.

1619, f. Homeri Batrachomyomachia, graece et latine. —— In *Casp. Dornavii* Amphitheatro Sapientiae Socraticae ioco-seriae. (Hanov.) T. I. p. 1 sqq.

1626, 8. — graece et latine, cum solis figuris. —— Cum Aesopi fabulis. LB. V. *ib.* I. Aa) *β*).

1632, 8. —— V. *ib.* I. Aa) *β*).

1637, 4. Homeri Batrachomyomachia. Graece. Paris., ap. Libert.

1657, 8. — 1685, 12. — 1709, 8 mai. —— Cum Aesopi fabulis. V. *ib.* I. Aa) *β*).

1717, 8. Homeri Batrachomyomachia, graece et latine, cum commentario Herm. von der Hardt. Helmst.

1721, 8 mai. Homeri Batrachomyomachia, graece. Ad veterum exemplarium fidem recusa; Glossa graeca; variantibus Lectionibus, Versionibus latinis et Commentariis, nec non Indicibus illustrata (*studio Mich. Maittaire*). Lond., Gu. Bowyer. —— XXIV pp., 46 non num. *ff.*, et 75 pp. Ad pag. 17 *fac-Simile* additum est. Tantum 204 exx. impressa sunt. In hac editione accuratissime repetita est editio a. 1486, eodem modo nigro et rubro impressa; deinde sequitur textus graecus emendatus, adiectis glossis interlinearibus et duabus versionibus latinis. Rep. 1781.

1735, 8. Homers Batrachomyomachie, griechisch mit deutschen Anmerkungen von Ch. Tob. Damm. Berlin.

1736, 8. Homeri Batrachomyomachia, graece, cum indice graeco et latino. Berol.

1740, 12. Homeri Batrachomyomachia. —— Cum Phaedri et Avieni fabulis. Patavii.

1545, 4. Homeri Batrachomyomachia, graece et latine. Luccae.

1765, 8. Homeri Batrachomyomachia, ex recensione et cum notis I. A. Ernesti recudi curavit suisque notis auxit I. Ad. Schier. Lips. —— 6 *Gr.*

1774, 8 mai. Homeri Batrachomyomachia. Griechisch und deutsch (*von Willamov.*) Petersb. (Leipz., Breitkopf.) —— 4 *Gr.*

1781, 8. Homeri Batrachomyomachia; graece, ad veterum exemplarium fidem recusa; Glossa graeca; variantibus Lectionibus, Versionibus latinis et Commentariis, nec non Indicibus illustrata. (*Cura Mich. Maittaire*). Editio secunda. Londini.

1783, — 1794, 8. —— *V.* supra 2).

1788, 8. — edidit G. F. Goes. Erlang., Palm. —— 4 *Gr.*

1789, 8. Die Batrachomyomachie und Galeomyomachie, griechisch, mit einer Einleitung, Anmerkungen, und einem Wortregister für junge Leute von A. Ch. Borheck. Lemgo, Meyer. —— 12 *Gr.* In textu Borheck Wolfii recensionem sequutus est. In commentario autem Clarkii notas, quae in editione Ernestiana omissae sunt, exhibet. In introductione omnino agit de carmine heroico et de Batrachomyomachia, quam Homero abiudicat.

1804, 4 mai. *Ὁμήρου Βατραχομυομαχία σὺν τῇ μεταφράσει.* Florent. et Lips. —— Metaphrasis est Theodori Gazae, atque e codice msto Laurent. Medico edita cura Fr. Fontani. Textus graecus nigro, metaphrasis autem interlinearis rubro impressa est.

1805, 8. —— *V.* infra 4).

1806, 8. — graece. Würceb., Stahel. —— 2 *Gr.*

1815, 8. — graece et latine, edente I. B. Gail. Paris., Delalain.

1816, 12. Homeri Poema de ranarum cum muribus pugna, graece. Paris., ex typogr. Delalain. —— 12 pp. 75 *cent.*

1818, 8. Homers Batrachomyomachie und Hymnen. Zum Schulgebrauch. Bamberg, Wesché. —— 4 *Gr.*

1820, 8. *Βατραχομυομαχία Ὁμηρική.* Für Anfänger mit Zurechtweisungen und einem Wortregister versehen (*von H. W. F. Klein*). Hildburgh., Kesselring. —— 59 pp. 4 *Gr.*

1823, 18. La Batrachomyomachie d'Homère, traduite en vers français par

Jul. Berger; avec le texte en regard. Paris, Ladvocat. —— Cum Homeri effigie. Tantum 500 exx. typis descripta sunt. 2 *fr.*

1823, 12. La Batrachomyomachie, en grec. Edition stéréotype d'après le procédé de MM. le marquis de Paroy et Durouchail. Paris, Lesage. —— 12 pp.

1825, 12. La Batrachomyomachie. Edition collationnée sur les textes les plus purs, avec des sommaires nouveaux, par J. Planche. Paris, Lasneau. —— 50 *cent.*

1826, 8. Homers Batrachomyomachie, in metrischer deutscher Uebersetzung mit dem Urtexte von Jos. Helm. Mannheim, Löffler. —— 31 pp. 4 *Gr.* Versio germanica ut progr. scholae Beushemianae a. 1825 prodiit.

1828, 12. La Batrachomyomachie, texte grec, avec sommaires et des notes en français, suivie d'un lexique grec-français. Paris, A. Delalain. —— 56 pp.

1830, 8. La Batrachomyomachie, en quatre langues, grecque ancienne et moderne, latine et française, publ. par Fl. Lécluse. Toulouse, Vieusseux. —— 48 pp. 2 *fr.* 50 *cent.* Neograeca versio ex editione a. 1707 repetita est. Versio latina metrica est Leclusii, et versio gallica Boirini.

4) Hymni.

aa) *Omnes coniunctim editi.*

1791, 8. Hymni Homerici cum reliquis carminibus minoribus Homero tribui solitis et Batrachomyomachia. Addita est Demetrii Zeni versio Batrachomyomachiae dialecto vulgari et Theodori Prodromi Galeomyomachia. Textum recensuit et animadversionibus criticis illustravit C. Dav. Ilgen. Hal., Hemmerde et Schwetschke. —— XXXVI, 674 pp. 2 *Th.* 8 *Gr.* Conf. de hac editione ephem. litter. univ. Supplem. a. II. vol. II. p. 137 — 147, et Oberd. 1797. I. p. 803—812; 858—864; ephem. litter. Lips. 1796. III. p. 495—499; N. allgem. deut. Bibl. Vol. LIX. P. I. p. 99—132.

1805, 8. Homeri hymni et Batrachomyomachia. Denuo recensuit, auctario animadversionum et varietate lectionis instruxit, atque Latine vertit, Augustus Matthiae. Lips., Weidmann. —— VIII, 304 pp. 1 *Th.* 4 *Gr.* De hac editione conf. censuram in ephem. litter. Lips. 1805. nu. 140. p. 2225 sqq. *V.* infra III. *A. Matthiae.*

1806, 8. Homeri hymni et epigrammata. Edidit Gf. Hermann. Lips., Weidmann. —— 1 *Th.* 4 *Gr.*, ch. scr. 1 *Th.* 12 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.* 8 *Gr.* Hermannus, praeter notas criticas, huic editioni epistolam ad Ilgenium de hymnis ipsis eorumque aetate atque interpolationibus adiecit.

1828, 12 mai. Homeri Carmina minora. *Etiam sub tit.*: Homeri Hymni, epigrammatica fragmenta, et Batrachomyomachia, ad optimarum editionum fidem recensuit, et notis instruxit F. Franke. Lips., Teubner. —— XX, 223 pp. 16 *Gr.*, ch. angl. 1 *Th.* Haec editio efficit volumen tertium editionis ibi in lucem emissae.

bb) *Singuli separatim editi.*

1a) In Cererem.

1780, 8. Homeri hymnus in Cererem, nunc primum editus a Dav. Ruhnkenio. LB. —— 63 pp. Ruhnkenius apographum huius hymni e codice msto Mosquensi factum a Matthaeio accepit. Ceterum editor hanc editionem ipse supprimebat, quia in apographo aliquot versus omissi erant. Praefatio in eiusdem opusculis varii argumenti, (Edit. altera. LB. 1823, 8. p. 558) repetita est.

1782, 8. Homeri hymnus in Cererem, nunc primum editus a Dav. Ruhnkenio. Accedunt Duae Epistolae criticae, ex editione altera, multis partibus locupletiore. LB., ap. Sam. & Ioan. Luchtmans. —— Huic novae editioni praeter Vossii versionem latinam omissi versus post v. 198, unusque post v. 413 accesserunt. Praeterea duae elegiae, altera Hermesianactis (Athenaeus XIII. p. 597), altera Phanoclis (Stob. LXII. p. 399), praemissis horum duorum poetarum vitis, accedunt. Conf. Wyttenbachii Bibl. crit. Vol. II. P. III. p. 1—30.

1787 (*non* 1786), 8. Homeri hymnus in Cererem, ad Codicem Mosq. denuo collatum recensuit et animadversionibus illustravit Ch. W. Mitscherlich. Lips., Weidmann. —— XXII, 276 pp. 20 *Gr.* Editioni adiecit Mitscherlich Ignarrae dissertationem.

1786, 8. Homeri Hymnus in Cererem, ad Cod. Mosq. diligentissime expressus cura Ch. W. Mitscherlich. Götting., Brose. —— 22 pp.

1805, f. max. *Ὁμηρου Ὑμνος εἰς την Δημητραν. Ἐν τῃ Παρμῃ, τυποις του Βοδωνιου.* —— Editio splendidissima est.

1808, 8. Homeri Hymnus in Cererem, editus a Dav. Ruhnkenio. Accedunt duae epistolae criticae et C. G. Mitscherlichii annotatiunes in hymnum in Cererem. LB., Luchtmans. —— 5 *fl.*

1820, 4. Homer's Hymnus an Demeter. Griechisch, mit metrischer Uebersetzung und ausführlichen Wort- und Sach-Erklärungen, durch Auflösung der ältesten Mysterien- und Tempelsprache in Hellas vermittelt; nebst einem Briefe an Hrn. Geh. Hofrath Creuzer in Heidelberg, anstatt der Vorrede. Von F. K. L. Sickler. Hildburgh., Kesselring. —— XVIII, 147 pp. 1 *Th.* 6 *Gr.* Conf. de hac editione Annal. Heidelb. 1821. m. Iun. no. 35 sqq.

1826 (*non* 1827), 8 mai. *Ὑμνος εἰς την Δημητραν.* Hymne an Demeter. (*Graece*) Uebersetzt und erläutert von I. H. Voss. Mit dessen Bilduiss. Heidelb., Winter. —— X, 53 et 160 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.*, eh. mel. 3 *Th.* 8 *Gr.* Primum locum textus graecus e Mitscherlichii editione a. 1786 obtinet; deinde textus graecus e recensione Vossii cum eiusdem versione metrica. Accedunt explicationes, quae sunt criticae et grammaticae, atque res illustrant. Conf. ephem. scholast. univ. 1828. II. no. 113. 114. 115 et 116, et Jahnii Annal. 1828. Vol. IV. fasc. III. p. 351 sqq.

1827, 8 mai. Homeri hymnus in Cererem, nunc primum editus a Dav. Ruhnkenio. Accedunt duae epistolae criticae. Lips., Hartmann (*nunc* Lehnhold). —— VIII, 326 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Ex editione a. 1808 repetitio est.

1832, 12. Homère. Hymne à Cérès, texte grec, avec sommaires et notes en français, par E. G. Paris, chez Aug. Delalain.

2b) In Apollinem.

1523, 8. Hymnus in Apollinem studiorum pariter ac studiosorum omnium exemplar, ordine conscriptum alphabetico a D. Jo. Alexandro Brassicano conversus atque scholiis illustratus. Argentorati per Johannem Knoblochum V. Nonas Maii MDXXIII.

1722, 4. Hymnus in Apollinem, Aesculapium *etc.* graece et latine Fed. Morello interprete, cum notis Mich. Maittaire. —— *V.* eius Miscellanea Graecorum aliquot scriptorum carmina. Lond.

1768, 8. *Ομηρου Ὑμνος εις Απολλωνα.* Oder Homers Gesang an den Apollo mit deutschen Anmerkungen also verfertiget, dass 1) die schwersten Constructionen erklärt, und 2) die historisch-geographischen und mythologischen Sachen erläutert sind, wie auch mit nöthigen Registern versehen durch K. Ludw. Köhlern. Leipz., Büschel. —— XII, 84 pp.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1528, 8. Homeri poetarum principis, cum Iliados tum Odysseae libri XLVIII. Laurentio Vallen. et Raphaele Volaterano interprete. His recens accessere Ausonii Poetae in singulos libros argumenta. Item *Βατραχομυομαχια*, id est, Ranarum et Murium pugna, Aldo Ma. Ro. interprete. Item Deorum hymni XXXII. Iodoco Velareo Verhr. interprete hactenus neque unquam impressi. Item Homeri vita per Dionem philosophum eodem interprete. *In fine:* Excusa per Ioannem Graphaeum, Mense Aprili Anno M. D. XXVIII. Cum privilegio Caesareo ad Triennium, ne quis — imprimere praesumat sub poenis in ipso Priuilegio contentis.

1537, 8. Homeri Ilias et Odyssea, ad verbum transtulit Andreas Diuus Iustinopolitanus. Addita est Batrachomyomachiae versio ab Aldo Manutio et Hymnorum a Georgio Dartona, Creteosi, composita. Venet. *Voll. II.* —— Rep. *Paris., ex offic. Wecheli.* 1538, 8. *Voll. II.*, et *Lgd.*, 1538, 8. *Voll. II.*, et *Scalignaci, I. Soter.* 1540, 8. *Voll. II.* Andreae Divi versio, ad verbum facta, aptissima visa est, quae in editionibus Homeri graecolatinis servaretur, et ab Editoribus passim emendaretur, uti ab I. Spondano a. 1583 et 1606, ab Oberto Gifanio a. 1572, a Sebast. Castellione a. 1567, ab Henrico Stephano a. 1588, atque ab Aemilio Porto a. 1609 factum est. *V.* supra I. Aa).

Bb) *Carmina singula.*

1) Ilias.

aa) *Integra.*

1474, f. *F.* 1 *b:* CLARISSIMO Viro Bernardo Iustinianno: Eqti aurato: ac oratori eloquētissimo Iustinianus Luzagus Salutē. *Explicit f.* 2 *b. F.* 3 *a:* HOMERI POETARVM SVPREMI ILIAS

PER LAVRENTIVM. VALLENS. IN LATINVM SERMONEM TRADVCTA FOELICITER INCIPIT. *In fine:* ET SIC EST FINIS. LAVS DEO. || En Graiis tantū quondā celebratus Homerus || Nunc quoq; & Ausouio grāmate notus erit. || Primus honor Vallae (nanq; is traduxit) at alter || Bernardus posthaec Iustinianus erit. || Nanq; hic occiduas Orator missus ad oras || E Gallis Latias rettulit ipse domos. || Quanq; prius pulvis; quā blattre (?) ac tinea pressit: || Ilias in lucē cultior ecce redit. || Brixiae. VIII. KL. decēbr]. M. CCCC.LXXIIII. Hericus Coloniensis. & Statius Gallicus feliciter impressere. —— 160 *ff.* cum 36 lin. et *sign.*

1497, f. *F.* 1 *a vacat.* *F.* 1 *b:* BERNARDINVS Laurinus Brixianus Illustri ac excellenti Domino Nicolao corigiesi || Moecenati obseruandissimo. S. P. D. *Hanc epistolam excipit f.* 2 *a:* Eiusdem epigramma in eundem. *F.* 2 *b vacat.* *F.* 3 *a* (*sign.* a): HOMERI POETARVM SVPREMI ILIAS PER LAVRENTIVM VAL || LEN. IN LATINVM SERMONEM TRADVCTA FOELICITER INCIPIT. *F.* 90 *a:* Accuratissime ac solerti cura Impraessum ac emendatū hnc opus. p Venerabilē. d. p̄sbyteu || Baptistā Farfengum. Impensa uero. d. Francisci Laurini ciui (?) Brixiani. Anno anatali xp̄iano. || M. CCCC. LXXXXVII. Die uero Sexto. Mensis Septēbris. —— 90 *ff.* cum 46 lin. et *sign.*

1502, f. Homeri poetae Clarissimi Ilias per Laurentiū Vallensem Romanum e graeco in latiuum translata: i nuper accuratissime emendata. *In fine f.* LXXXXVI *a:* Impressum opus hoc emendatissimum Venetiis, Accuratissima dexteritate, & impensa Ioannis Tacuini de Tridino. Anno a natali christiano. M. CCCCCII. Die. XXV. Februarii. Leonardi Laurodani Serenissimi Venetiarum principis Anno altero. REGISTRVM. A B C D E F G H I K L M N O P Q. Omnes sunt terni praeter. A. qui est quaternus &. Q. duernus. —— LXXXXVI num. *ff.* Char. rom. Bibl. acad. Lips.

1511, 4. *F.* 1 *a:* Ilias Homeri Quatenus ab Nicolao Valla Tralata est. *F.* 1 *b:* Iodocus Badius Ascensius Iacobo Fabro Stapuleū. Philosophiae decori et Compatri cum primis obseruando S. D. — Ad Nonas Iunias 1510. *In fine:* Nicolaus Valla, Telos. Ad Lectorem Tetrastichon. Qui legis emenda &c. Impressum wittenburge per Joannem Gronenberg. Anno 1511.

1512, f. Homeri Poetae clarissimi Ilias per Laurentium Vallensem Romanum e Graeco in latiuum translata, et nuper accuratissime emendata. *In fine:* Impressum Liptzk per Melchiorem Lotterum Anno dn̄i 1512, —— 100 *ff.*

1522, 8. Homeri Ilias per Laurent. Vallensem latine facta. Coloniae apud Heronem Alopecium Anno MDXXII.

1524, 8. Homeri Ilias per Laur. Vallam latine facta. Colouiae MDXXIV.

1527, 8. Homeri Ilias, Interprete Laurentio Valla. Eucharius Cervicornus excud. MDXXVII.

1538, 8. Homeri Ilias, latine: Andrea Divo, Iustinopolitano, interprete ad verbum; accessit Herodoti libellus de Homeri vita: Cour. Heresbachio interprete. Lgd., Vinc. de Portonariis.

1540, 4. Poetarum omnium seculorum longe Principis Homeri Ilias, hoc est, de Rebus ad Troiam gestis descriptio, jam recens Latino carmine reddita, Helio Eobann Hesso interprete. Basileae, in Officina Roberti Winter, mense Septembri. —— Sic in Goetzii Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. Vol. II. p. 124 sq. indicatur editio. Rep. 1550.

1540, 8. — interprete Helio Eobano Hesso. Basil., apud Henric-Petrum.

1541, 8. — interprete Laur. Valla. Lgd., S. Gryph.

1547, 12. — interprete Helio Eobano Hesso. Paris., ap. Gazellum.

1549, 8. Homeri Iliados de Rebus ad Troiam gestis Libri XXIV, Latino carmine redditi, Helio Eobano Hesso interprete. Basileae, per Io. Oporinum.

1550, 12. Homeri Ilias, Latino carmine reddita, Helio Eobano Hesso interprete. Paris., apud Ioannem Roigny, excudebat Guil. Morelius. MDL. Calendis Iul.

1554, 12. — interprete Helio Eobano Hesso. Paris., ap. Martin.

1573, 8. Homeri Iliados metaphrasis, a Nic. Valla et Obsopaeo composita et ex Helii Eobani Hessi versione metrica suppleta. Cum Darete Phrygio aliisque. Basil.

1597, 8. Homeri Ilias, ab Eobano Hesso Latino carmine expressa. Ingolstadii.

1776, f. Homeri Ilias, latinis versibus expressa a Raymundo Cunichio. Romae, ap. Zempel. —— Rep. 1784.

1776, 8. Fr. Xav. Alegrii Ilias, latino carmine expressa. Accedunt eiusdem Alexandrias sive de expugnatione Tyri, ab Alexandro Macedone, libri IV. Bon. *Voll. II.* —— Rep. 1788. Antea prodiit Pisauri, 1770, 8. *Voll. II.*

1784, 8 mai. — Vindob. —— *V.* 1776.

1788, 8. — Venet. —— *V.* 1776.

bb) *Delectus.*

1474, f. min. *F. 1 a:* THEODORVS Grecus. Dño Lelo de valle vtriusq; Iuris doctori sacri cŭcistorii & pauperū aduocato Salutem Dicit. *Haec epistola explicit f. 2 b; in eius calce legitur:* Incipiunt aliqui libri ex Iliade Homeri translati ,p dñm Nicolaū de Valle Legū doctorē Basilice principis apostolorū de urbe Canonicū quos cūplere aut emēdare nō potuit īprouista morte preuentus. *In fine:* AD LECTOREM. || Qui legis, emenda, liuor discede, reuersus. || In latiū duce me magnus Homerus erat || Romaq; certasset tecū uel smirna uel argos || Non potuit postq mors iugulavit opus. Vale. *Post registrum:* Lelius de Valle in memoriam filii. || Impressus est iste Liber Rome in domo Iohannis || Philippi de lignamie messañ. S. D. N. familiaris Anno || M. CCCC. LXXIII. prima die Mensis Februarii. —— 97 *ff.* sine *sign.*, *cust.* et *num. ff.*

1510, f. Homeri Iliados libri 3. 4. 5. 14. 18. 20. 22. 23. 24. et initium 19. a Nicolao Valla in Lat. vers. translati. Parisiis apud Badium Ascensium MDX. —— Praemissa est libro epistula Iodoci Badii ad Iacob Fabrum Stapulens., data: Ad Nonas Iunias M. D. X.

1527, 8. Homericae Iliados Libri duo, secundus et nonus latinitate donati, per Vincentium Obsopoeum. Excudebat Norimbergae Fridericus Peypus. Anno MDXXVII. —— Sic editionem Panzer, qui eam ipse possidebat, in Annal. typ. T. VII. p. 471 no. 232 indicat.

1543, 8. Homeri Iliados libri I. II. III. latino carmine redditi per Eobanum Hessum. Paris., apud Bogardum.

1829, 8. Homeri Iliados lib. I. v. 1—91, latinis versibus redditus a Schulze. —— In *Seebodii* Archiv für Philologie u. Paedagogik. no. 34.

cc) *Epitome per Pindarum.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. *F. 1 a:* HOMERVS DE BELLO TROIANO. *In fine:* Pyudarus hūc librū fecit sectatꝰ homerū || Grecꝰ hoerꝰ erat, sz pidarꝰ iste latīus: || FINIS. —— 24 *ff.* cum *sign.* a — e. et 23 et 22 lin. De autore huius carminis sententiae doctorum virorum differunt; alii eum Pentadium quendam; alii Festum Rufum Avienum esse putant. Sed nihil certi constat.

—, 4. *F. 1 a:* Homeri: gretorū (?) poetarum || clarissimi yliadum upus per || pindarum thebanū; e greco || iu latinum traductum (?) *Sequitur oda incipiens:* Quisquis in nostro faciles amores || *etc.* *F. 1 b notitia de Homero incipiens:* Omerus (cui Melexigenes nomī ,priū fuit) poeta Asianus omniū graecoꝝ poetarū clarissimꝫ *etc.* *F. 2 a (sign.* A ij): ()Ram pande mihi pelide diua su,phi || *etc.* *F. 34 a post duo Hectoris epitaphia et aliud epitaphium Achillis habetur insigne typ. Martini Herbipolensis.* —— 34 *ff.* cum 17 lin. Char. goth. Accurate hanc editionem indicat Hain in Repertorio bibliogr. Vol. II. P. 1. p. 78 no. 8776. Duplex huius editionis genus extat, quod in minutiis iisque vitiis typ. tantum inter se differt. Bibl. acad. Lips.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1492, 4. *F. 1 a (sign.* a i): HOMERVS DE BELLO TROIANO || RVM *etc.* *In fine:* Pyndarus hunc librum fecit sectatus Homerum || Graecus Homerus erat sed Pyndarus iste latinus. || Homeri historici clarissimi traductio exametris uersi || bus Pyndari haud indocti ad institutionem filii sui || Parmae Impressa est: sumptibus propriis ac opera || industriaq; Angeli Ugoleti parmensis. || MCCCCLXXXXII Kaledis. Iunii. Et plurimis || in locis emendata ut diligens lector inuenies. Vale. || Cum bona fortuna & foeliciter. *Ultimum f. a insigne typ. cum litt.* A. V. habet. —— 22 *ff.* cum 26 lin. et *sign.* a — e.

1498, 4. *F. 1 a:* Homerus de bello troiano. *Insigne typ. cum litt.* A D, *et infra subscriptio:* M. ANTHOINE. DENIDEL. *F. 2 a:* Publii Omeri historici poete clarissimi pidaro iͭ || p̄te haud indocto egregia belli troiani traductio || nouis optimisq; caracterib; limaq; castigatiore || diligenter emēdata feliciter incipit. || (I)Ram paade mihi. Pelide diua

Superbi || *etc.* *F.* 27 *b*: Homeri historici clarissimi traductio exametris || versibus Pyndari haud indocti ad institutionē || filii sui parrhisiis impressa est sumptibus propri || is ac opera industriaq;. Anthonii denidel in arti || bus magistri necnō roberti gournont prope col || legiū decoqueret cōmorāliū Anno a Christo na || to. M.CCCC. iiii. xx. xviii. xv. Kalendas || martii. Vale. || Cum bona fortuna ꝛ feliciter. —— 27 *ff.* cum 21 lin. Char. goth.

1504, 4. — Liptzk per Jacobum Thanner. —— Char. goth. 34 *ff.*

1505, 8. Pyndari bellum Troianum ex Homero. Maphaei Vegii Astyanax. Epigrammata quaedam. Ex urbe Fanestri. (*Hier. Soncinus.*) —— Hanc rarissimam editionem Laur. Abstemius curavit. *V.* 1515.

* 1507, 4. Homeri Yliadum opus per pindarum thebanum e greco in latinum traductum. *In fine*: Liptzk per Martinum Herbipolensem.

1509, 4. Homeri Iliadum Opus per Pindarum Thebanum e graeco in latinum traductum. *In fine*: Lyptzk per Martinum Herbipolensem.

1512, 4. Homeri Yliadum opus e versione Pindari Thebani. Lipsiae per Wolfgangum Monacensem.

1513, 4. Pindari Viri doctissimi Bellum Troianum, ex Homeri longo opere decerptū et castigatissime impressum. *Insigne Caesar.* *In fine*: Impressum Viennae Austriae per Hieronymū Vietorem, & Joannem Singrenium. Sexto Nonas Julii. Anno. M.CCCCC. XIII. *Infra insigne typ.* —— De hac editione refert Denis in Wiens Buchdruckergeschichte. p. 93 no. 97.

1515, 4. Homeri grecorum poetarum clarissimi yliadum opus per Pindarum thebanum: e greco in latinum traductum. *In fine*: Lipsiae ex aedibus Valentini Schuman. Anno domini Millesimo quingentesimo octauo decimo.

1515, 8 min. PYNDARVS de bello || Troiano || ASTYANAX maphaei || Laudensis || Epigrammata quaedam || diversorum autorū ||. *In fine f.* 40 *a*: Impressum Fani ab Hiero || nymo Soncino Sexto Id. || octubris. M. D. XV. —— A *f.* 2 — 8 *a* habentur notae ad Pindarum, quarum pleraeque criticae et nomina heroum explicantes sunt, sub tit.: Apposuimus hic breviter quę ad huius poetę lectionem pertinere videbantur. *F.* 8 *b* duo carmina leguntur in laudem Pindari Thebani, quorum alterum, duobus distichis constans, est Hieronymi Martirolii, alterum, uno disticho constans, est Alberti Soncini. A *f.* 9 usque ad libri calcem *f.* 40 textus carminum in titulo indicatorum exhibetur. Nonnulla epigrammata, quae in hac editione leguntur, recentium auctorum sunt, ut Constantii Fanensis, Baptistae Guarini. Etiam in Burmanniana Anthologia edita sunt aliquot, quae hic habentur; ut lib. I. epigr. 41. Tom. I. p. 21, inscriptum: Leonardi arretini carmen sub imagīe braccii montonii; Lib. II. epigr. 172. p. 349 Tom. I. V. 2; Lib. III. epigr. 177. p. 620 Tom. I., quod est: Incerti auctoris. Variae lectiones, quas Burmannus in Addend. T. II. p. 744 protulit, cum illis ex editione a. 1505 conveniunt, paucis exceptis. Legitur etiam hic epigr. inscr.: Galli Poetę inci, de quo Burmannus in Addend. T. I. p. 651 male disseruit. „Editum olim fuit (scl. epigramma), *inquit*, in antiquioribus Maximiani, falso Galli nomen mentientis, Elegiarum editionibus, ut in prima Gaurici et Laur. Abstemii editione Fanesii 1515 post Pindarum Thebanum et vetera epigrammata, unde excepti viri eruditi aliquando versus ex hoc Epigrammate sub nomine Cornelii Galli produxerunt." Harum autem elegiarum nulla extat in editione a. 1515. Hoc errore etiam Wernsdorf. in poetis lat. min. T. VII. P. I. p. 237, et hunc secutus Ebert in Allgem. bibliogr. Lex. no. 16907, lapsus est; haec enim non plus sed minus prioribus editionibus continet, quod attinet ad epigrammata. Desiderantur autem haec: lib. III. epigr. 24. Tom. I. p. 473; lib. IV. epigr. 47. Tom. I. p. 34; epigr. 48. p. 35; epigr. 110. p. 74, et epigr. 142. Tom. II. p. 90. Accuratissimam hanc descriptionem utriusque editionis dedit Bardili in Jahnii Annal. 1828. Vol. II. fasc. II. p. 225.

1515, 4. Homeri, Grecorum poetarum clarissimi, yliadum opus per pindarum thebanum e greco in latinum traductum. *In fine*: Impressum Lipczk per Valentinum Schuman Anno 1515.

1518, 4. Homeri graecorum poetarum clarissimi yliadum opus per Pindarum thebanum: e greco in latinum traductum. *In fine*: Lipsiae ex aedibus Valentini Schuman Anno domini Millesimo quingentesimo octavo decimo.

1541, 8. —— In *Albani Torini* editione Daretis Phrygii de bello Troiano. Basil.

1573, 8. —— Cum Dicty Cretensi, et Darete Phrygio. Basil., ap. Pet. Pernam.

1583, — 1603, — 1686, f. —— In *I. Spondani* versione Homeri. Basil.

1766, 4. —— In Collectione Pisaurensi omnium poematum. (Pisauri.) T. IV. p. 216 sqq.

1786, 8. —— In *Wernsdorfii* Poetis lat. min. T. IV. P. II. p. 544 — 652. Nova est recensio, ad quatuor codices mstos editionesque veteres instituta.

1809, 8 mai. Incerti Auctoris (*vulgo* Pindari, Thebani) Epitome Iliados Homericae; e recensione et cum notis Theodori van Kooten, edidit, praefatus est, suasque animadversiones adjecit Henricus Weytingh, apud Campenses Gymnasii publ. Rector. LB. et Amst., typis Luchtmannianis et Holtropianis. 1809. —— Haec editio novam recensionem ad codices mstos factam, adiectis explicationibus, continet. Conf. (*Wyttenbachii*) *Φιλομαθιας* lib. III. p. 281 sqq.

2) Odyssea.

aa) *Integra.*

1497, f. Homeri Odyssea per Raphaelem Volaterranum in Latinum versa. Brixiae MCCCCXCVII.

1510, f. Homeri Poetarum clarissimi Odyssea de Erroribus Vlyxis. *In calce*: Argentoraci ex Officina Joannis Schotti: impensis vero egregii I. V. Doctoris Georgii Maxilli, alias Ubelin: episcopalis curiae Argeñ. Signatoris. ad nonum Kalen. Iunii. Anno a natali Christiano 1510. —— 51 *ff*. Haec versio ignota fere semper fuit. Indicatur in Goetzii Merkwürdigkeiten der Dresd. Bibl. Vol. II. p. 123 no. 148.

1510, f. Homeri Odyssea per Raphaelem Volaterranum in latinum (solutum) sermonem conversa. *In fine*: Impressum Romae per Iacobum Mazochium Romanae Academiae Bibliopolam M.D.X. die XII. Septembris.

1512, f. Homeri Odyssea latine, interprete Gregorio Maxillo alias Ubelin. *In fine*: Impress. Lyptzk per Melchiorem Lotterum, anno millesimo quingentesimo duodecimo.

1512, 4. Homeri Odyssea per Raphaelem Volaterranum in latinum sermonem conversa. Romae per Iacobum Mazochium MDXII.

1523, 8. Homeri Odyssea latine, Raphaele Volaterrano metaphraste. Agrippinae Vbiorum per Eucharium Ceruicornum Anno MDXXIII.

1524, 8. Homeri Odyssea, metaphraste Raphaele Volaterrano, quam diligentissime excusa apud Sanctam Vbiorum Agrippinam per Heronem Alopecium M. D. XXIIII.

1538, 8. Homeri Ilias, ad verbum translata, Andrea Divo, Iustinopolitano, interprete; Batrachomyomachia, Aldo Manutio interprete; Hymni, Geo. Dartona Cretense, interprete. Parisiis, ex officina Ch. Wecheli.

1541, 8. Odysseae Homeri Libri XXIIII, Raphaele Regio Volaterrano interprete. Ejusdem Batrachomyomachia, Aldo Manutio: & Hymni Deorum; Iodoco Velaraeo interpretibus. Item Herodoti Halicarnassei libellus de vita Homeri, per Conradum Hereshachium latinitate donatus. Lugduni, apud Sebast. Gryphium.

1549, 8. Odysseae Homeri Libri XXIV, a Sim. Lemnio heroico carmine Latine facta, et a mendis quibusdam priorum translationum repurgata. Accessit Batrachomyomachia ab eodem secundum Graecum hexametrum Latinitate donata. Basil., ap. Io. Oporinum. —— Revera Batrachomyomachia a Iacobo Baide versa est. Haec editio in Catalogo bibliothecae Bunav. Vol. I. T. I. p. 67 indicatur. Rep. 1581.

1581, 8. Odysseae Homeri Libri XXIV, nuper a Simone Lemnio, Emporico Rheto Curiensi, Heroico Latino carmine facti, & a mendis quibusdam priorum translationum repurgati. Accessit & Batrachomyomachia Homeri, ab eodem secundum Graecum Hexametro Latinitate donata. Parisiis, apud Mart. Iuvenem. —— Sic haec ex praecedente repetita editio indicatur in Goetzii Merkwürdigkeiten der Dresdn. Bibl. Vol. II. p. 125 no. 152.

1777, f. Homeri Odyssea, latinis versibus expressa a Bernardo Zamagna, Ragusino. Senis, fratres Pazzini Caroli. —— Rep. est Venetiis 1783, 8.

bb) *Delectus.*

1539, 8. Odysseae Homeri libros IX. X. XI. et XII. latino carmine elegiaco expressit Iohannes Prassinus. Wittebergae.

1545, 4. Homeri Odysseae libri octo, Latino carmine, per Franciscum Floridum Sabinum. Paris., ex officina Michaelis Vascosani.

1545, 12. Homeri Odysseae liber XI, latino carmine redditus a I. Stigelio. Albiorae. —— Legitur etiam in eiusdem poematum T. II. p. 54 sqq.

1566, 8. Liber Nonus, Decimus, Vndecimus & Duodecimus Odysseae Homeri, Elegiaco carmine redditus a M. Abraham Rockenbach Zeapolitano. Witebergae.

3) Batrachomyomachia.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. *F.* 1*a*: Epistola Karli Aretini in uatrachomiomachiam (?) ‖ Homeri poetae ad Marassium siculū foelicit̄ īcipit. *F.* 2*a lin.* 17: Homeri Poetae Bathrachomiomachia per karolum ‖ Aretinū traducta foeliciter Incipit. *Finit f.* 8 *b lin.* 25: Phoebꝰ qum (?) tāti cessit discordia belli. FINIS. — 8 *ff.* cum 25 lin. *sine sign. cust.* et num. *ff.*

—, 4. Homeri Batrachomyomachia Johanne Capnione Phorcensi metaphraste. Capnionis ad Erhartum confessorem epigramma modestissimum. *In fine:* Illa Vietor habet solers Hieronymus arte Calcographum quem nunc docta Vienna nutrit. — Praemissa est editioni epistola, quae signata est: Viennae Pannoniae pridie kalen. Julias. M. D. X.

β) Cum a. et l. notitia.

1492, 4. *In calce epistolae Caroli Aretini datae ad Marasium Siculum:* Antipatri Sydoni Epigramma in Homerum. Distichon de Patria Homeri: Septem urbes certant de stirpe insignis Homeri ‖ Smyrne: rhodus: Colophon: Salamin: Cus: Argos athenae. *In fine:* Homeri Poetae clarissimi Batrachomiomachia per karolum Aretinum traducta ad Marasium Siculum Poetam clarissimum incipit (? *explicit*). Impressum Parmae per Angelum Ugoletum MCCCCLXXXXII. die XXV. Iulii.

1498, 4 min. Homeri poetae clarissimi Batrachomyomachia per Karolum Aretinum in latinum traducta ad Marasium Siculum poetam clarissimum incipit. *F.* 13: Finis. *F.* 14: Martialis Distichon de Homeri Batrachomyomachia. Antipatri Sydonii Epigrammata in Homerum. Distichon de patria Homeri. e greco. — Impressum Mutinae per Dominicum Rocociolum. M. CCCC. LXXXXVIII. die XX. Martii.

1508, 4. Homeri Batrachomyomachia, a Karolo Aretino Latinitate donata, cum Alexandri Galmardi Tursellani notis. Impressa Pisauri per Hieronymum Soncinum MDVIII. XX. Martii. Sub Ioanne Sfortia.

1516, 4. Homeri Batrachomyomachia hoc est Bellum Ranarum et Murum, Ioanne Capnione Phorcensi metaphraste. *Sequitur aliud* carmen locis et facetiis refertissimum. *In fine:* Impressum Viennae Pannoniae per Hieronymum Vietorem Mense Iunii Anno M. D. XVI.

1543, 8. Homeri Batrachomyomachia, e graeco in latinum carmen versa, per Franciscum Villerium Confiniacum. Paris., apud Sim. Colinaeum.

1546, 4. Homeri Batrachomyomachia, per Elisium Calentium Amphrateusem Latino carmine donata, quem Croacum inscripsit. Parisiis, apud Ioannem Lodoicum Tiletanum, ex adverso collegii Remensis. — In Catalogue des livres de la bibl. du Roi. B. L. Vol. I. p. 254 no. 199 editio alia, ut videtur, indicatur, cum additamento in titulo: *emendatum per Henricum Laberium, Numcurianum. Parisiis, Egidius Gormontius.* Extat etiam in Tiletani opusculis, Romae, 1500.

1619, f. — latino carmine reddita ab Henr. Smetio. — In *Casp. Dornauii* Amphitheatro sapientiae Socrat. T. I. p. 11 sqq.

1637, 12. Homeri batrachomyomachia — tuba romana cantata *etc.* a Iac. Balde. Ingolst. — Rep. 1647.

1647, 12. — Monachii. — *V.* 1637.

1745, 4. Homeri batrachomyomachia in latinum translata a Petro Rossi. Luccae.

4) Hymni.

1534, 8. Homeri Hymni XXXII, e graeco latine redditi per Iudocum Velareum. Coloniae apud Eucharium Cervicornum An. MDXXXIV.

B. germanicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1754 — 1755, 4 mai. Das berühmteste Ueberbleibsel aus dem Griechischen Alterthum: Homers Ilias, oder Beschreibung der Eroberung des Trojanischen Reichs: den Deutschen Lesern mitgetheilet, von einer Gesellschaft gelehrter Leute, mit einer Landkarte versehen, und mit 24 saubern Kupferstichen nach Piccartischer Zeichnung gezieret. Frankf. u. Leipz. 1754. — Das berühmteste Ue-

herbleibsel aus dem Griechischen Alterthum: Homers Odyssea, oder Reisegeschichte des Ulysses: den deutschen Lesern mitgetheilet, von einer Gesellschaft gelehrter Leute, mit 24 saubern Kupferstichen nach Picartischer Zeichnung gezieret. Frankf. u. Leipz., 1755. —— 18 *Th.* Haec versio efficit septimum et octavum volumen collectionis: Neue Sammlung der merkwürdigsten Reisegeschichten.

1769—1771, 8. Des Homerus Werke. Aus dem Griechischen neu übersetzt und mit einigen Anmerkungen erläutert von Christian Tobias Damm. Lemgo, Meyer. *Voll. IV.* —— 3 *Th.*

1778, 8. Homers Werke. Aus dem Griechischen übersetzt von dem Dichter der Noachide (*Bodmer*). Zürich, Orell. *Voll. II.* —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

1793, 8. Homers Werke, von Johann Heinrich Voss. *Etiam singulari titulo:* Homers Ilias, von J. H. Voss. Altona. — Homers Odyssee, von J. H. Voss. Altona. *Voll. IV.* —— Haec omnium optima versio postea saepe repetita est. Conf. ephem. litt. univ. 1796. no. 262—267. Editio II. prodiit novis curis castigata, *Regiomont.*, 1802, 8. *Voll. IV.*; editio III. *Tubingae*, 1806, 8. *Voll. IV.*; *Colon.*, 1807—1808, 8. *Voll. IV.*; *Tubing.*, Cotta. 1814, 8. *Voll. IV.* 5 *Th.* 12 *Gr.*; et *ib.* 1822, 8. *Voll. IV.* 5 *Th.* 12 *Gr.*

1826, 8 mai. Homer's Heldengesänge, übersetzt von C. G. Neumann. Dresden, Arnold. *Voll. II.* —— 427, 347 pp. 4 *Th.* 12 *Gr.* Haec versio non satisfacit. Conf. ephem. scholast. univ. 1826. II. no. 57, et Litterarische Unterhaltungsblätter 1826. no. 99. 100; Dresdner Wegweiser 1827. no. 6. p. 21—23.

1826—1827, 16. Homers Werke, prosaisch übersetzt von J. St. Zauper. Prag, Calve. *Voll. IV.* —— 3 *Th.* De hac versione conf. ephem. lit. Lips. 1826. no. 252. p. 2010 sqq.; ephem. scholast. univ. 1826. II. no. 83. p. 657 ff.

1830, 16. Homers Werke, übersetzt, mit einer Einleitung und erklärenden Anmerkungen versehen von E. Schaumann. Prenzlau, Ragoczy. —— Prodiit usque ad hunc diem Ilias, voll. IX. complectens, pretio 2 *Th.* 6 *Gr.*

1830, 16. Homer's Werke. Odyssee, im Versmass der Urschrift übersetzt von E. Wiedasch. Stuttg., Metzler. *Voll. V.* —— 1 *Th.* 6 *Gr.*

Bb) *Carmina singula.*

1) Ilias.

aa) *Integra.*

1610, — 1617, f. Ilias Homeri. Das ist: Homeri, dess vralten, fürtrefflichen Griechischen Poeten, XXIIII Bücher, Von dem gewaltigen Krieg der Griechen, wider die Troianer, auch langwirigen Belägerung, vnnd Zerstörung der Königlichen Statt Troja. Desgleichen die XII Bücher Aeneidos des hochberühmten Lateinischen Poëten Publii Virgilii Maronis, in artliche teutsche Reimen gebracht von Johann Sprengen, gewesenen Kays. Notario, Teutschem Poeten, vnd Burgern zu Augspurg. Gedruckt zu Augspurg, bey Christoph Mangen. —— Haec versio etiam *Francof. ad M.* 1620 et 1625, 4. repetita est. Titulus tantum mutatus est *ib.*, 1630, 4. De duabus posterioribus editionibus refert Goetz in Merkwürdigk. der Dresdn. Bibl. T. II. p. 134 no. 166.

1771—1773, 8. Homers Iliade. (*übersetzt von C. A. Küttner.*) Erster und zweeter Band. Leipz., Dyk. *Voll. II.* —— Interpres nomen suum sub dedicatione in vol. II. indicavit. Versio oratione soluta composita est, et non est prorsus contemnenda. Hep. 1781.

1778, — 1787, — 1793, 8. Homers Ilias verdeutscht durch Friedrich Leopold Graf zu Stolberg. Flensburg u. Leipz., Korte. *Voll. II.* —— In hac metrica versione primus Stolberg Homeri ingenium reddere studuit, quod ei etiam pro illo tempore bene successit. *V.* 1823.

1781, 8. — übersetzt von C. A. Küttner. Leipz., Dyk. *Voll. II.* —— 1 *Th.* 8 *Gr.* Haec repetitio priore editione a. 1771 emendatior est.

1781—1787, 8. Homers Iliade, von neuem metrisch übersetzt. Leipz., Kummer. *Voll. III.* —— 1 *Th.* 22 *Gr.* Interpres fuit E. Wilh. von Wobeser, qui tamen non omnibus satisfecit, quamquam versio eius metrica non virtutibus caret.

1812, 8. Homers Iliade, travestirt nach Blumauer. Jena. *Voll. III.* — 2 *Th.*

1822—1823, 8. Homer's Iliade, prosaisch übersetzt und kurz erläutert von E. F. Ch. Oertel. München, Fleischmann. *Voll. II.* —— LII, 472, 461 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.* Ut fidam versionem redderet interpres, nova verba, sed non satis feliciter, quia in iis linguae germanicae leges

neglectae sunt, composuit, ut „*Krummanschlägig*, *Anderumwanderer*, *Misshelden-gebärerin*" multaque alia.

1823, 8 mai. Homers Ilias verdeutscht durch F. Leopold von Stollberg. Hamburg, Perthes. —— VII, 432 et 436 pp. 3 *Th.* 8 *Gr.* *V.* 1778.

bb) *Delectus.*

1700, 8. Die listige Juno, wie solche von dem grossen Homer im 14. B. der Ilias abgebildet, nachmals von Eustachius ausgeläget, nunmehr in teutschen Versen vorgestellet und mit Anmerkungen erklähret durch Christ. Henr. Postel. Hamb.

1737, 8. Die Ilias des Homerus. Erstes Buch, übersetzt von Gottsched. —— In Krit. Beitrage. P. XVII. p. 105 sqq.

1745, 8. Versuch einer Uebersetzung der Ilias des Homers, von Gf. Ephr. Müller. —— *V.* eiusdem versionem germ. anglice conscripti libri: Versuch über die Kritik a. d. Engl. des Hrn. Pope. (Dresd.) p. 117—136. Dimidia Iliadis libri I. pars similiter exeuntibus versibus versa est.

1750, 8. Der Anfang des ersten und ein Stück aus dem zweiten Gesange der Ilias, übers. von Fromm. —— In Neuer Büchersaal. Vol. IV. (Leipz.) p. 261 sqq.

1751, 8. Homers Ilias, in deutsche Verse übersetzet. I. II. III. Buch. Altona. —— Interpres fuit Mich. Diet. Blohm. Rep. 1756.

1752, 8. Homers Ilias in deutsche Verse übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von Johann Adolph Peter Gries. Erstes und zweytes Buch. Altona. —— 9 *Gr.* Ut Blohmii versio, ita haec etiam similiter exeuntibus versibus sed non ad verbum facta est.

1754, 8. Homers Ilias, in deutsche Verse übersetzet. IV. und V. Buch. Altona. —— Continuatio est Blohmii versionis, quae cum prioribus libris a. 1751 editis, repetita est.

1756, 8. Versuch einer gebundenen Uebersetzung der Ilias des Homers von Mich. Dieterich Blohm, *M. D.* Erster Band. Verbesserte Auflage. Altona.

1760, 8. Vierter Gesang und sechster Gesang der Ilias. In Hexametern übersetzt. Zürich, Orell. —— 3 *Gr.* Hanc metricam versionem, quae omni fere facilitate caret, composuit Bodmer.

1763, 8. Ein Stück aus dem dritten Buche der Ilias (v. 145 sqq.), übersetzt von Steinbrychel. —— In eiusdem: Theater der Griechen. Vol. I. (Zürich.)

1767, 8. Die sechs ersten Gesänge der Ilias von Bodmer. —— In eiusdem *Calliope.* Zürich.

1767, 8. Homers Iliade. Erster Gesang v. 1—304; sechster Gesang, v. 1—65, übersetzt von Bürger. —— In *Klotzii* Bibliothek. fasc. XXI. Haec versio repetita est in Jördenii Sammlung der besten zerstreuten Uebersetzz. p. 115 sqq. 146 sqq. Hanc versionem, quae iambicis versibus composita est, *V.* infra 1776.

1770—1771, 8. Versuch einer Uebersetzung der Ilias des Homer, womit zugleich zu einer öffentlichen Redeübung einladet Helfr. Bernh. Wenk. Darmst.

1776, 8. Homers Ilias, fünfter Gesang, übersetzt von Bürger. —— In Deutsches Museum. m. Ian. Etiam haec continuatio iambicis versibus composita est.

1776, 8. Der zwanzigste Gesang der Ilias von F. L. Graf zu Stolberg. —— *V.* Deutsches Museum.

1776, 8. Homers Ilias, sechster Gesang, übersetzt von Bürger. —— In Deutscher Merkur.

1779, 8. Auserlesene Stellen der Iliade übersetzt, metrisch und prosaisch. —— In Allgem. deut. Bibl. Vol. XXXVII. p. 131 sqq.

1780, 8. Auserlesene Uebersetzungen aus Homers Werken. Frankf.

1781, 8. Aus dem ersten Buch der Ilias, übersetzt von Klopstock. —— In ephem. inscr.: Der Greis. Vol. IX.

1783, 8. Homers Iliade, erster Gesang, v. 1—304; fünfter Gesang, v. 1—296; sechster Gesang, v. 1—65, übersetzt von G. A. Bürger. —— In Sammlung der besten zerstreuten Uebersetzungen. Vol. I. p. 115 sqq. 132 sqq. 146 sqq.

1784, 8. Homers Ilias. Erster his vierter Gesang. —— In Journal von u. für Deutschland. m. Ian. Febr. Apr. et Mai. F. A. Wolf in iisdem ephem. 1784. m. Mai. in dissertatione: Ist Homer auch übersetzbar? (rep. in eiusdem Vermischte Schriften u. Aufsätze p. 340 sqq.) de Bürgeri versione iudicat sic: Die Ausführung leistet in mehreren Stücken so viel, als nur immer ein Mann in aller seiner Kraft leisten konnte. Mancher, der sie noch nicht gesehen hat, wird kaum sich vorstellen können, dass man den Homer *so treu* und mit so vieler Originalität übersetzen könne."

1789, 8. Odüsseus und Menelaus, II. III. 191—224; der Mauerkampf, II. XII.

417 sqq.; der Schild des Achilleus, Il. XVIII. 468, übersetzt von J. H. Voss. — In eiusdem: Musenalmanach.

1790, 8. Eine Stelle aus dem achtzehnten Gesang der Ilias v. 468—489, übersetzt von F. Dav. Gräter. — V. eius Dissertationem: Zwei anakreont. Lieder, zergliedert. (V. supra III.) p. 14—18.

1790, 8. Probe einer Uebersetzung der Ilias, (neunter Gesang) von J. H. Voss. — V. Neues deutsches Museum. fasc. I.

1794, 8. Der Schild des Achilles aus dem achtzehnten Buche, von J. D. Hartmann. — In eiusdem editione: Hesiods Schild. V. supra I. Bb) 3).

1799, 8. Erster Gesang der Ilias des Homers übersetzt in deutschen Hexametern von J. Jak. Hofmann. Erlang., Junge. — Interpres fuit iuvenis, qui in hac versione metrica laudabile specimen diligentiae suae proposuit. Conf. Oberd. Zeit. 1799. I. p. 325 sqq. 1803. II. p. 1113 sqq.

1820, 8. Hektors Abschied von Andromache aus Iliad. VI. 464 sqq. — In: Lyra. Eine Sammlung von Uebersezz. a. d. klass. Alterth. 1s Bändchen. (Meissen, Gödsche) p. 17 sqq.

2) Odyssea.

aa) *Integra.*

1537, — 1538, f. Odyssea. Das seind die allerzierlichsten und lustigsten vier und zwanzig Bücher des eltisten Kunstreichesten Vatters aller Poëten Homeri, von der zehenjärigen Jrrfahrt des Weltweisen Kriechischen Fürstens Vlyssis, beschriben, und erst durch Maister Simon Schaidenreisser, genannt Minervium, diser Zeit der Fürstlichen Statt München Stattschreiber, mit Fleiss zu Teutsch transferiret, mit Argumenten und kurtzen Scholiis erkläret, auch mit Beschreibung des Lebens Homeri gemeret, nit unlustig zu lesen. Alexander Weissenhorn Augustae Vindelicorum excudebat. 1537. — Cum figuris male ligno incisis. Versio bovarica dialecto et ad sensum non ad verbum confecta est. Schaidenreisser in Germania primus fuit, qui Homerum vertere suscepit. Hodie autem illa versio tantum curiositatis causa pretium aliquod habet.

1781, 8. Homers Odüssee übersetzt von Joh. Heinr. Voss. Hamb. — 2 Th. Hanc primam Vossii versionem nonnulli posteriori praeferunt, quia eam linguae germanicae indoli accommodatiorem, accuratiorem, minorique arte confectam habent. Et in ea re non errant.

1784, 8. Homers Odyssee; aus dem Griechischen übersetzt von J. B. Sedlezki. Augsburg, Rieger. — 1 Th. Nihil valet.

1826, 8 mai. Irrfahrten des Odysseus, in 24 Gesängen. Freie Nachbildung in gereimten Strophen nach Homer. Von Hedwig Hülle. Bremen, Heyse. *Voll. II.* — 2 Th. 16 Gr. Haec versio nullum habet pretium.

bb) *Delectus.*

1755, 4. Des Ulysses Wiederkunft zu seinem Vater. Telemachs Besuch beim Nestor. Telemach beim Menelaus. Des Ulysses Abschied von der Kalypso, von Bodmer und Wieland. — In: Fragmente in der erzählenden Dichtart, von verschied. Inhalte. (Zürich.) p. 1—38.

1777, 8. Odüsseus Erzählung von dem Kiklopen aus dem neunten Gesang der Odüssee von J. H. Voss. — In: Deutsches Museum.

1780, 4. Probe der verdeutschten Odüssee, nebst Ankündigung, von L. T. Kosegarten. — Quo loco hoc specimen prodierit, non indicatum inveni.

1781, 8. Homers Odyssee, sechster Gesang. Eine metrische Uebersetzung. Altdorf. — Interpres fuit Gli. Ch. O. Link.

1782, 8. Erster, zweiter und dritter Gesang aus Homers Odyssee, übersetzt von Vincent. Münst., Coppenrath. — 2 Gr.

1805, 8. Aus Homers Odyssee übersetzt von Weinzierl. München, Lentner. — 5 Gr.

1818, 8. Anfang der Odyssee (v. 1—100) metrisch übersetzt von F. A. Wolf. — V. eius Litterarische Analekten. Vol. II. p. 137 sqq.

1822, 8. Der erste Gesang der Odyssee, übersetzt von K. L. Kannegiesser. Leipz., Brockhaus. — 4 Gr.

1822, 8. Probe einer neuen (*metrischen*) Uebersetzung der Odyssee, von K. L. Kannegiesser. — In *Seebodii* Krit. Bibl. fasc. II. p. 146 sqq.

1822, 8. Homer's Odyssee übersetzt von Conr. Schwenck. 10r Gesang; als erste Probe. Bonn, Weber. — XVI, 51 pp. 9 Gr. Huic versionis specimini praefationem praemisit W. von Humboldt.

1826, 8. Homer's Odyssee, übersetzt von Conr. Schwenck. 5r Gesang; als zweite Probe. Frankf. a. M., Brönner. — VIII, 42 pp. 6 Gr.

1830, 12 mai. Sechster Gesang der Odyssee, übersetzt von Conr. Schwenk. —— Cum eiusdem versione Catulli carminum. Frankf., Sauerländer.

3) Batrachomyomachia.

1735, 8. Homers Krieg der Mäuse, griechisch, mit griechisch deutschen vollständigen Registern und einer freyen deutschen Uebersetzung. Berlin.

1759, 8. Homers Froschmäusekrieg. Ein episch Gedicht, von einem Ungenannten. —— In: Lyrische, Elegische und Epische Poesien. (Halle.) p. 481—492.

1771, 8. Homers Batrachomyomachie übersetzt von K. A. Kütner. —— In: Journal für Liebhaber der Litteratur. fasc. 1. Leipz.

1771, 8. Der Krieg der Frösche und Mäuse, aus dem Griechischen. St. Petersburg. —— Interpres fuit I. G. Willamov.

1775, 8. Der Frosch- und Mäusekrieg, ein scherzhaftes Heldengedicht, aus dem Griechischen in Prosa übersetzt, mit beigefügten Anmerkungen von Theophilus Cälestinus Piper. —— *V.* Leipz. Musen-Almanach. p. 76.

1784, 8. Batrachomyomachie, die blutige und muthige Schlacht der Mäuse und Frösche, mit Fleisse beschrieben und lustig zu lesen, von J. H. W(*oltersdorf*). Hamb.

1784, 8. Homers Frösch- und Mäusekrieg, von Ch. Graf von Stolberg.— In Deutsches Museum. P. III. p. 193 sqq. Versio est metrica.

1798, 8. Der Froschmäusekampf. Aus dem Griechischen von F. A. Eschen.— In Berlinische Blätt. m. Iun. p. 373 sqq.

1800, 8. Homers Froschmäusekampf, von F. K. L. Frnhn. von Seckendorf. Weimar. —— In Blüthen griech. Dichter. p. 1—25.

1805, 8. — übersetzt von Weinzierl. München, Lentner. —— 5 *Gr.*

1815, 8. — übersetzt von M. Str., herausgegeben und mit einer Einleitung und Inhaltsanzeige versehen von C. F. W. Solbrig und Seeger. Salzwedel.

4) Hymni.

aa) *Omnes.*

1782, 8. Homer XXX Hümnen aus dem Griechischen übersetzt von Ch. Graf zu Stolberg. —— In eiusdem: Gedichte. (Hamb.) p. 3—136.

1814, 4. Homers Hymnen metrisch übersetzt von A. Follenius und Conr. Schwenck. Giessen, Heyer. —— 20 *Gr.*, nunc 10 *Gr.*

1815, 8 mai. Homers Hymnen, Epigramme und Batrachomyomachie, übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von F. Kämmerer. Marburg, Krieger. —— 2 *Th.* 6 *Gr.*

1825, 8. Homers Hymnen metrisch übersetzt, und mit Anmerkungen begleitet von Conr. Schwenck. Frankf., Brönner. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.* 12 *Gr.*

bb) *Plures.*

1759, 8. Homers Hymne auf den Kriegsgott; Bacchus oder die Räuber; Hymne an die Minerve; Hymne an Venus; Hymne auf den Sonnengott. —— In: Lyrische, Elegische Poesien. p. 481 sqq. Haec versio oratione sotuta composita est.

1799, 8. An die Musen und Apollo; an Aphrodite; an Dionysos; an Artemis; an die Mutter aller, von F. A. Eschen. —— In *Schilleri* Musenalmanach. (Tübing.) p. 136 sqq.

cc) *Singuli.*

1768, 8. Homers Gesang auf den Apollo. Leipz.

1772, 8. Homers Hymne auf die Sonne, von K. G. Anton. —— In eiusdem: Treue Uebersetzungen. Leipz.

1773, 8. Bacchus, oder die Seeräuber, aus dem Griechischen des Homer. —— *V.* Belustigungen für allerlei Leser. Vol. I. (Leipz.) p. 1 sqq. Versio oratione prosaica facta est.

1780, 8. Homers Hymnus an Dämätär, von Ch. Graf zu Stolberg. —— In: Deutscher Musenalmanach. m. Nov.

1795, 8. Uebersetzung des Homerischen Hymnus auf den Apoll. —— In: Horen. P. IX.

1796, 8. Hymne an Aphrodite, von H. W. F. Uelzen. —— *V.* eius Gedichte. Bremen.

1797, 8. Hymne an die Erde, übersetzt von I. D. Hartmann. —— In eius: Allgem. Geschichte d. Poesie. Vol. I. p. 583.

1797, 8. Hymnus an den Hermes, übersetzt von F. A. Eschen. —— In: Lyceum der schönen Künste. Vol. I. P. II. un. 1. Berolini.

1798, 8. Hymnos an Dionysos (oder die Räuber). Aus dem Griechischen von F. A. Eschen. —— In Berliner Blätt. m. Mart. p. 355 sqq.

1798, 8. Hymnus an den Delischen Apoll, von einem Ungenannten. —— In Neuer deut. Merkur. m. Jul.

1818, 8. Homers Hymnus an Demeter; übersetzt von H. L. Nadermann. Münster, Theissing. —— 4 *Gr.*

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1615, 8. Les Oeuvres d'Homère, Prince des Poëtes, en vers françois (*alexandrins*) assavoir l'Iliade, l'Odyssée revue et corrigee, la Batrachomyomachie, les Hymnes et les Epigrammes. Le Tout de la Version de Salomon Certon. Paris. *Voll. II.* —— In praefatione interpres Certon omnia, quae reperire potuit de vita Homeri, collegit.

1681, 12. L'Iliade d'Homère, nouvelle Traduction (*, par* M. *de la Valterie*). Paris. — L'Odyssée d'Homère, nouvelle traduction (*, par M. de la Valterie*). Paris. *Voll. IV.* —— Cum figuris, quas aeri incisit Schooneheck, et quae ali etiam editioni a. 1682 *ib.* addicuntur. Non est mera versio, sed imitatio, quae Francogallorum gustui accommodata est; de qua re interpres in praefatione dicit: „je n'ai ose, faire paroître Achille dans la cuisine." Rep. 1699.

1699, 12. — Nouvelle édition par l'auteur même. Paris. *Voll. IV.* —— In hac repetitione interpres nomen suum significavit littera *D. V.* 1681 et 1709.

1708 — 1709, 12. L'Iliade d'Homère, traduite en françois (*, par de la Valterie*). Paris. — L'Odyssée d'Homère, traduite en françois (*, par de la Valterie*). Paris, Brunet. *Voll. IV.* —— Cum figuris. *V.* 1699.

1709, 12. L'Iliade et l'Odyssée, traduites par Mad. Dacier en prose, avec des notes et des figures de Picard. Paris, Rigaud. *Voll. VI.* —— Haec versio, textui maxime accommodata, saepe repetita est, a. 1711.

1711 — 1720, 12. — traduites par Mad. Dacier. Paris. *Voll. VIII.* —— Maximi aestimata omnium editionum est a. 1720. In ea notae textui subiectae sunt. *V.* 1709 et 1712.

1712 — 1717, 12. L'Iliade d'Homère, traduite en françois, avec des Remarques par Madame Dacier. Nouvelle édition revuë et corrigée, où l'on a mis les Remarques sous le Texte. à Amst., aux depens de la Compagnie. *Voll. III.* 1712. — L'Odyssée d'Homère, traduite en François avec des Remarques, par Madame Dacier. Nouvelle édition, revuë et corrigée, où l'on a mis les Remarques sous le Texte. à Amst., aux depens de la Compagnie. *Voll. III.* 1717. —— Cum figuris. Haec ed. indicata est in Catal. Bibl. Bunav. Vol. I. Tom. I. p. 66 sq. Alibi eius notitiam non inveni. *V.* 1711 et 1716.

1716, — 1720, 12. — par Madame Dacier. Paris. *Voll. VII.* —— *V.* 1712 et 1737.

1731, 12. — par Mad. Dacier. IVe édition, avec un Supplement par Banier, les remarques et la preface de Pope. Amsterdam, Wetstein. *Voll. VII.* —— Cum figuris, quarum causa haec editio magni aestimatur. Rep. 1766.

1737, 12. — par Mad. Dacier. Amst. *Voll. VII.* —— *V.* 1731 et 1741.

1741, — 1756, 12. — par Mad. Dacier. Paris. *Voll. VIII.* —— Utraque editio nitida est.

1766, 12. — Lyon. *Voll. VII.* —— *V.* 1731. Huic posteriori editioni prior praefertur.

1772 — 1777, 12. L'Iliade d'Homère, traduite en vers avec des remarques et un Discours sur Homère. Nouvelle (*seconde*) edition, augmentee d'un Examen de la philosophie d'Homère; par M. Guill. de Rochefort. Paris. *Voll. III.* 1772. — L'Odyssee d'Homère, traduite en vers, par le même, suivie d'une dissertation sur les Voyages d'Ulysse. Paris, Naillant et Nyon. 1777. *Voll. II.* —— 18 *fr.*, ch. m. 28 *fr.* Iliadem primum vertit et edidit de Rochefort a. 1766 sqq. *V.* infra Bb) 1) aa). Ceterum haec versio Homeri Operum magni aestimatur. Rep. 1781 sq.

1780 — 1785, 8. L'Iliade et l'Odyssée d'Homère, traduit et avec des remarques sur Homère par P. Jer. Bitaubé. Paris. *Voll. VI.* —— Rep. 1786 sq.

1781 — 1782, 4. — trad. par Guil. de Rochefort. Paris, de l'inpr. royale. *Voll. II.* —— Cum emblematibus. Haec editio priori a. 1780 sqq. nitoris causa praeferenda est.

1784, 12. Oeuvres complettes d'Homère, traduites en françois par A. Gin, avec des notes historiques, geographiques et littérales, dont la partie qui rapproche la géographie ancienne des noms modernes a été dirigée par M. Mentelle, suivie des imitations des poëtes anciens et modernes. Paris, Servières. *Voll. VIII.* —— Rep. 1786 sq.

1786, 8. — Nouvelle édition, avec des notes, suivie des imitations des poëtes anciens et modernes. Paris. *Voll. IV.* — *V.* 1783 et 1788.

1786 — 1788, 18. — traduits par P. Jer. Bitaubé, précédés de Reflexions sur Homère, et suivies de Remarques. Paris, de l'impr. de Didot. *Voll. XII.* — 48 *fr.*, ch. membr. 96 *fr.* Nonnullis exx. huius nitidissimae editionis emblemata editionis in 4. a. 1781 sq. adiecta sunt. *V.* 1780 sqq. et 1796.

1786, 4. — traduits par A. Gin. Paris, chez Didot. *Voll. IV.* — Haec editio Iliadem tantum complectitur, et non absoluta est. Ornata autem est 50 tabulis figg. et duabus tabulis geographicis. 38 *fr.* *V.* 1784 et 1789.

1789 sqq., 8. — Trad. par A. Gin. Paris, chez Didot. *Voll. VIII.* — *V.* 1786. Haec versio nonnullis viris eruditis non satisfecit, quia interpres in vertendo saepe lapsus est, cum textum non satis intelligeret.

1796, 18. L'Iliade et l'Odyssée d'Homère, traduites en françois, avec des remarques et des reflexions, par Bitaube. Troisième édition avec les notes de Mentelle sur la géographie. Lyon. *Voll. XIV.* — 21 *fr.* *V.* 1786 sqq. et 1804.

1801, 8 et 12. — *V.* supra t. Bb) 1).

1804, 8. L'Iliade et l'Odyssée d'Homère, traduits par A. Gin; précédées de Réflexions sur Homère et sur la traduction des poëtes. IVe édition, revue et corrigée avec le plus grand soin, et augmentée des plusieurs remarques. Ornée du portrait d'Homère, dessiné d'après l'antique, et gravé par Saint-Aubin; du bouclier d'Achille et de la carte homérique. Paris, Denlu. *Voll. VI.* — 30 *fr.*, ch. membr. 60 *fr.*, ch. m. membr. 90 *fr.* Alia in titulo non indicata, quae haec editio prioribus plura continet, haec sunt: 1) Notice historique sur la vie et les Ouvrages de Bitaubé; 2) Observations sur l'unité du plan de l'Iliade; 3) Observations sur les allégoristes; 4) Observations sur le poëme de l'Odyssée. De hac versione haec transscribo, quae in Biographie universelle s. v. *Bitaubé* leguntur. Ibi enim dicitur: „Lorsque Bitaubé donna sa traduction d'Homère, nous ne possédions de traduction supportable que celle de la savante madame Dacier; et, sans doute, on doit attribuer à la faiblesse de l'adversaire le brillant succes du vainqueur. Bitaubé devait à la candeur de son ame, à ses moeurs patriarcales, au choix de ses lectures, le goût du simple et du vrai; il aimait, il sentait Homère; il a respecté le génie et la couleur de son modèle; il en a reproduit avec soin les images. Fidèle au sens, on voit qu'il s'est appliqué à conserver la marche et les formes de la phrase grecque. Il imite assez bien l'abondance et la rondeur de l'original. Sa traduction a un air antique, et ne manque pas d'un certain charme de bonhomie et de naïveté; mais l'audace, la majesté, l'eloquence variée d'Homère, la richesse de ses couleurs, le mouvement rapide de son style, la hardiesse et l'impétuosité du langage qu'il prête aux passions, toutes les qualités du premier des poetes, on les cherche en vain dans son traducteur. On lui demanderait plus vainement encore la mollesse et la grâce, l'harmonie générale du style homérique, les expressions touchantes, cette mélodie suave que le goût exquis de Fénelon avait rapportées du commerce des anciens. L'oreille de Bitaubé n'était pas une oreille delicate et poétique; outre ce defaut si grave, le mot propre ne vient presque jamais sous sa plume; il est dénue d'elégance et de flexibilité, et ne connait ni les nuances, ni les finesses de l'art d'ecrire. Tantôt il coupe les phrases d'Homere; il en supprime les liaisons, même lors qu'elles ajoutent à la force du sens, à la conséquence des raisonnements, ou au charme de la pensée; tantôt il s'embarasse dans ses périodes sans fin, dont il ne sait ni ordonner les différents membres, ni disposer la chute d'une manière heureuse. Malgré tous ces reproches, Bitaubé a mieux reussi à traduire l'Iliade que l'Odyssée. Dans le premier de ces ouvrages, la force et la rapidité d'Homère contiennent et entraînent nécessairement son interprête; dans le second, les peintures des moeurs, les scènes domestiques dont il abonde, étaient autant de pieges tendus à un Allemand qui écrivait en français, et qui avait à lutter à la fois et contre nos dédains pour les détails trop simples, et contre les habitudes germaniques, l'emphase et la trivialité reunis. Le début du „Télémaque" est, pour le ton et l'harmonie du style, le véritable modele à suivre dans une traduction de l'Odyssée, et offre en même temps la censure la plus sévère du travail de Bitaubé. L'impropriété d'expressions, la dureté du style, y sont portées à un point tel, que le livre échappe des mains quelquefois." Etiam in eius: Oeuvres completes Paris, 1804, 8. *Voll. IX.* Rep. 1810.

1810, 8. — trad. par Bitaubé. Paris, Dentu. *Voll. VI.* — *V.* 1796 et 1817.

1811, 18. — trad. par Mad. Dacier. Avignon, Offray. *Voll. VI.* —— In hac editione reliquisque ibi editis, notae desunt. *V.* 1817 et 1826.

1815, — 1818, 8. Oeuvres d'Homère. *Alius tit.*: L'Iliade, d'Homère, traduction nouvelle (*en prose*), par *M.* Dugas-Monthel. Paris, A. A. Renouard. *Voll. II.* 1815. — L'Odyssée d'Homère, traduction nouvelle, par *M.* Dugas-Montbel, suivie de la Batrachomyomachie, des Hymnes, de divers petits Poëmes, attribués à Homère. Paris, A. A. Renouard. 1818. *Voll. II.* —— 24 *fr.* Ob facilitatem et fidem, qua versa sunt Homeri carmina, haec versio magni aestimatur. Rep. 1820.

1815, 12. — trad. par Mad. Dacier. Paris, Plancher. *Voll. IV.* —— 10 *fr.* Haec nova editio figuris et nummis aeri incisis ornata est.

1817 — 1818, 12. — trad. par A. Gin. Nantes, Mellinet-Malassis. *Voll. IV.* —— Pertinet ad: Collection des principaux poëmes épiques.

1818, 32. — trad. par Mad. Dacier. Paris, Saintin. *Voll. VI.*

1818, 12. — trad. par Mad. Dacier. Paris, Delalain. *Voll. II.* —— 6 *fr.*

1819, 12. — trad. par Mad. Dacier. Avignon, Seguin ainé. *Voll. IV.* —— 10 *fr.* In his posterioribus editionibus notae desunt.

1819, 8. — trad. par Bitaubé. Paris, Ledoux et Tenré. *Voll. IV.* —— 24 *fr.* *V.* 1817 et 1819.

1819, 18. — trad. par Bitaubé. Paris, Lequien. *Voll. VIII.* —— 12 *fr.* *V.* 1819 et 1820.

1820, 18. — trad. par Bitaubé. Avignon, Chambeau. *Voll. VIII.* —— *V.* 1819 et 1822.

1822, 12. — trad. par Bitaubé. Paris, impr. Crapelet. *Voll. IV.* —— *V.* 1820 et 1825.

1822, 12. Oeuvres d'Homère, traduits du grec par le prince Lebrun. Paris. *Voll. IV.*

1825, 18. L'Iliade d'Homère, trad. par Mad. Dacier. Nouvelle édition. Paris. *Voll. III.* — L'Odyssée d'Homère par Mad. Dacier. Nouvelle édition. Paris. *Voll. III.*

1825, 18. — trad. par Bitaubé. Paris, Castel de Courval. —— Huius editionis duo priora tantom volumina prodierunt. Tria reliqua adhuc restant.

1825, 12. Oeuvres d'Homère, trad. par le prince Lebrun. Paris, Bossange. *Voll. IV.* —— 12 *fr.*

1825, 8. Oeuvres d'Homère, trad. par Dugas-Montbel. Paris, Sautelet. *Voll. IV.*

1827 — 1828, 12. — trad. par Bitaubé. Paris, A. Delalain. *Voll. IV.* —— Cum figg. 12 *fr.*

1828, 12. — trad. par Bitaubé. Edition corrigée par les directeurs d'un petit séminaire. Besançon et Paris, Gauthier. —— Adhuc duo priora tantom volumina, Iliadem continentia, prodierunt.

1828, 8 et 12. — trad. par Bitaubé. Besançon, Deis. *Voll. IV.*

1828 — 1829, 8. Oeuvres complètes d'Homère, traduction nouvelle par *M.* Dugas-Montbel. Paris, imprimés par Didot ainé. *Voll. IV.* —— 24 *fr.* Primus Dugas Montbel praeter cetera parva Homeri carmina etiam hymnum in Cererem et Iliadem parvam vertit, itaque in hac sola editione omnia carmina, quae Homero attribuuntur, versa exhibentur. Versio ipsa ob facilitatem et fidem a Francogallis magni aestimatur.

1829, 12. — trad. par Bitaubé. Paris, Philippe. *Voll. IV.* —— Cum IV figg.

Bb) *Carmina singula.*

1) Ilias.

aa) *Integra.*

1530, 4. Les iliades de Homère, avecques les Premisses et Commencemens de Guyon de Coulonne, additions et sequences de Dares Phrygius et de Dictys de Crete; translatées de latin en langaige vulgaire par Johan Samxon. Paris, pour Jehan Petit. —— Cum figg. ligno incisis.

1540, 4. L'Iliade d'Homère; traduction en prose françoise par S. du Souhait. Paris. —— Rep. 1614.

1584, 12. Les XXIV livres de l'Iliade d'Homère, prince des poëtes grecs, traduits en vers françois, les onze premiers par Hugues Salet et les treize derniers par Amadis Jamyn, secrétaire de la Chambre du Roi; tous les vingt-quatre revus et corrigés par le dit Am. Jamyn. Paris. —— *V.* infra bb) 1574. Rep. 1605.

1605, 12. — trad. par Hugues Salet et par Amadis Jamyn; avec les trois premiers livres de l'Odyssée, traduits en françois par le dit Jamyn; précédées

d'une Epitre de Dame Poësie au très-chrétien Roi de France, François I. Rouen. *Voll. IV.*

1613, 4. Les vingt-quatre livres d'Homère reduits en tables démonstratives, figurées par Crespin de Passé. Chaque livre rédigé en argument poëtique par J. Hilaire Sieur de la Rivière. Utrecht.

1614, — 1620, — 1627, 8. — trad. par S. du Souhait; avec la vie d'Homère, tirée d'Hérodote, le Ravissement d'Hélène, tiré de Dictys de Crète et de Dares Phrygien, et une imitation de l'Iliade en vers alexandrins. Paris. —— *V.* 1540 et 1634.

1634 (*non* 1654), 8. L'Iliade d'Homère, avec la suite d'icelle; ensemble le ravissement d'Hélène, sugiet de l'histoire de Troie: le tout de la traduction & invention du sieur du Souhait. Dernière édition. Paris, Nic. Grasse. —— Sic indicatur editio in Catalogue de la Bibl. du Roi. B. L. T. II. p. 254 no. 208.

1711, 12. L'Iliade d'Homere. Traduite en françois. Avec des Remarques, Aprobation et Privilège du Roi. On a ajoint la Vie d'Homere, les Sommaires des Livres et les belles Tailles-douces de B. Picart. Par Dacier. Paris, chez Richaud. 1711. *Voll. II.* —— 1694 pp.

1714, 12. L'Iliade, poëme, en vers françois; avec un discours sur Homère par Houdart de la Motte. Paris, Gregoire Dupuis. —— Rep. 1714 et 1720.

1714, 12. — trad. par *M.* de la Motte. Amst. —— *V.* 1714 et 1720.

1720, 12. — trad. par *M.* de la Motte. Paris. —— *V.* 1714.

1762, 8. Traduction libre de l'Iliade, par M. Bitaubé. Berlin.

1764, 8. L'Iliade d'Homère; Traduction nouvelle, précédée de Reflexions sur Homère par Bitaubé. A Paris, chez Perault. *Voll. II.* —— De hac versione conf. Klotzii Acta litt. Vol. II. P. III. p. 247 — 272. *V.* etiam supra II. Aa). Rep. 1777.

1766 — 1770, 8. L'Iliade d'Homère traduite en vers avec des remarques (*par Guil. de Rochefort*). Paris. *Voll. IV.* —— *V.* supra II. Aa). 1772 sqq. Rep. 1772.

1772, 8. — trad. par Rochefort. Paris. *Voll. III.* —— *V.* 1766 sqq. et 1783.

1776, 4. 8. et 12. L'Iliade, traduite par J. Jacq. Rousseau. Paris.

1776, 4 et 8. L'Iliade d'Homère; Traduction nouvelle (*en prose, par le prince Lebrun*). Paris. *Voll. III.* —— Cum figg. aeri incisis per Cochin et Romanet. 20 *fr.* Versio est facilis et elegans, sed non satis fida. Rep. 1809.

1781, 8. L'Iliade d'Homère, traduite en vers français, par le baron de Beaumanoir. Paris. —— Versio non laudatur, quia interpres multa castravit.

1782, 12. Nouvelle traduction de l'Iliade (*en prose, par L. G. R. Cordier de Launay de Valeri*). Paris, Théoph. Barrois; Nyon le jeune. *Voll. II.* —— Haec versio in Francogallia ipsa ignota fere est, quamquam multoties repetitis editionibus et mutatis titulis, ut videtur, in hominum memoriam reducta est. *V.* 1784 sq.

1783, 4. — trad. par Rochefort. Paris. *Voll. II.* —— *V.* 1772.

1784, 8. L'Iliade d'Homère, traduite en vers françois, avec des remarques à la fin de chaque chant par M. Dobremès. Paris, de l'impr. du cabinet du Roi. *Voll. III.*

1784 — 1785, 4. Traduction de l'Iliade, Tome Ier. Paris, 1785. — Traduction de l'Iliade, par M. de Launay Valery. M. D. R. Nouvelle édition, revue, corrigée, augmentée des plusieurs notes par l'auteur, et précédée de Recherches historiques et philosophiques sur Homère. Tome seconde. Paris, de l'impr. de Valade, chez Laurent. *Voll. II.* —— Alia exx. editionis in 4. sunt inscripta sic: „Traduction de l'Iliade; par M. de Launay Valeri. M. D. R. Nouvelle édition, revue, corrigée, augmentée de plusieurs notes par l'auteur, et précédée de Recherches historiques et philosophiques sur Homère. A Paris, de l'Imprimerie de Quiher-Palissaux, rue et faubourg Poissonière." *V.* 1782 et 1785.

1785, 8 et 12. Traduction de l'Iliade (*par L. G. R. Cordier de Launay de Valeri*). Paris. *Voll. II.* —— In hac editione Recherches philosophiques et historiques sur Homère desunt. Ceterum textus editionis in 8 et 12 inter se differt; reliqua eadem sunt. *V.* 1784 sq. et 1795.

1795, 4. Traduction de l'Iliade, par M. de Launay-Valery, M. D. R. Nouvelle édition, revue, corrigée et augmentée des plusieurs notes par l'auteur. Paris, Michel. *Voll. II.* —— *V.* 1785 et 1800.

1800, 8 et 4. — trad. par M. de Launay-Valery, M. D. R. Nouvelle édition, revue par l'auteur. Paris. *Voll. II.* —— Exx. in 4. sunt in ch. membr. typis descripta.

1809, 12. L'Iliade d'Homère, traduite en vers français, par E. Aignan. Paris. *Tomi III in Voll. II.* —— Rep. 1812.

1809, f. L'Iliade d'Homère, traduction nouvelle (*presque entièrement refaite par le prince Lebrun*). Paris, Bossange. —— Huius editionis tantum 25 exx. in fol., duabus columnis impressa, et 34 figuris aeri incisis secundum delineamenta Flaxmanni, et Homeri et Achillis effigie ornata, extant. Anno 1817 ex. quoddam pretio 261 *fr.* venditum est.

1810, 8. L'Iliade d'Homère; nouvelle traduction en prose par MM. Thomas, A. Renouvier et A. C** (*de Cambis*). Paris, F. Schoell. *Voll. II.* —— 10 *fr.*, ch. membr. 15 *fr.*

1812, 8. L'Iliade d'Homère, traduite en vers français, par E. Aignan. Nouvelle (*seconde*) edition, suivie des critiques, des morceaux empruntés d'Homère par les poètes anciens et modernes les plus célèbres, et de tables rédigées sur un nouveau plan. Paris, Treuttel et Würtz. *Voll. II.* —— 12 *fr.*, ch. membr. 24 *fr.* Maximam partem ex versione Rochefortii ab Aignan hanc desumptam esse, multi indicarunt. *V.* 1809.

1812, 12. L'Iliade, traduite en prose (*par le prince Lebrun*). IIIe edition. Paris, Bossange et Masson. *Voll. II.* —— 6 *fr.* *V.* 1809.

1830, 8. L'Iliade d'Homère, traduction nouvelle en vers français, précédée d'un Essai sur l'épopée homerique. Par A. Bignan. Paris, Belin-Mandar. *Voll. II.* —— 15 *fr.*

bb) *Delectus.*

1545 (non 1535), f. (non 8). Les dix premiers Livres de l'Iliade d'Homère, prince des Poëtes, traduitz en vers François par M. Hugues Salel de la Chambre du Roy et Abbe de St. Cheron. Paris, imprimé par Jehan Loys. —— Sic editio indicatur in Maittairii Annal. typ. T. III. p. 383; alii dicunt in titulo „*les onze premiers livres*". Maittairio adsentitur Catalogus bibl. Musei Britannici s. v. Homerus, qua re omnes, qui hos libros non evolverunt, maxime errant. Haec versio vitiosissime impressa est. Rep. 1555.

1554, 8. Les unzième & douzième livres de l'Iliade d'Homere traduictz de Grec en Francois par feu Hugnes Salel abbé de Saint Cheron; avec le commencement du trezième; l'umbre dudict Salel par Olivier de Maigny; & autres vers mis sur son tombeau par divers poëtes de ce tems. Paris, pour Vincent Sertenas libraire. —— Hanc editionem indicat Maittaire in Annal. typ. T. III. p. 648.

1555, 8. Les dix premiers livres de l'Iliade d'Homere, traduictz en vers Francois, par Hugues Salel, de la chambre du Roy, & abbé de Saint Cheron. Paris, par Estienne Groulleau librarie. —— Huius editionis notitiam ex Maittairii Annal. typ. III. p. 668 desumpsi. *V.* 1545 et 1570.

1570, 12. Les Iliades d'Homère .... augmentées outre les précédentes impressions de l'umbre du dit Salel par Olivier de Magny, du 11. livre de l'Iliade par le même Salel et du commencement ment du 12. par le même, avec le 1. et le 2. livre de l'Odyssée par Jaques Pelletier du Mans, autres poësies par Pierre Ronsard et par autres poëtes de ce tems à l'imitation du dit Homère. Paris. *Voll. IV.* —— *V.* 1555. Editor fuit Olivier de Magny.

1574, 8. La continuation de l'Iliade d'Homère; ou les XII. XIII. XIV. XV. & XVI. livres: trad. en vers françois par Amadis Jamyn. Paris, Lucas Breyer.

1578, 4. Le XIV. livre de l'Iliade prins du Grec d'Homère et traduit en vers françois (*en vers de V pieds*) par A. D. C. (*Antoine de Cotel*), Conseiller au Parlement de Paris, à la suite des Mignardes Poësies du même auteur. Paris.

1700, 8. Le premier livre de l'Iliade d'Homère traduit en vers françois; avec une dissertation et quelques autres pièces détachées, traduites du grec par l'Abbé Regnier. Paris, Jean Anisson.

1701, 8. Le premier livre de l'Iliade d'Homère, traduit en vers françois par le sieur de la Motte. Paris, Pierre Emery.

1716, 12. Le premier Livre de l'Iliade d'Homère, traduit en vers François par l'Abbé François Seraphim Regnier Desmarnis. —— In eiusdem: Oeuvres. (Haye.) T. II. p. 343 sqq.

1775, 8. Essai d'une traduction en vers de l'Iliade d'Homère (*livres IX. XVIII. XXII.*) par D. R. Londres.

1807, 8. Le IX. chant de l'Iliade, traduit par Alex. Vincens. Paris.

cc) *Excerpta.*

1776, 8. Les Adieux d'Hector et d'Andromaque par M. de Murville. Paris.

1776, 8. Les Adieux d'Hector et d'Andromaque par Gruet. Paris.

1776, 8. Le commencement de l'Iliade, traduit eu vers françois par de St. Ange-Ferian. Paris.

1776, 8. Traduction d'un morceau du 24 chant de l'Iliade, Priam qui redemande le corps d'Hector, par J. R. T. de Maizières. Rheims.

1776, 8. Priam aux pieds d'Achille, morceau tiré du 24 livre de l'Iliade par Duigne de Ponceau. Paris.

1803, 8. La mort d'Hector, traduction en vers de l'Iliade par Perceval Grand-Maison. —— In eiusdem: Amours épiques, poeme en 6 chants. Paris.

dd) *Imitationes.*

1657, 12. L'Iliade, en vers burlesques. Paris.

1716, 12. Homère travesti, ou l'Iliade en vers burlesques (*par M. Carlet de Marivaux.*) Paris, Pierre Prault. *Voll. II.*

2) Odyssea.

aa) *Integra.*

1615, 8. L'odyssée d'Homère, traduite en vers françois par Salomon Certon. Paris, Nic. Hameau.

1619, — 1638, — 1681, 8. L'Odissée d'Homère, traduite de grec en françois par Cl. Boitel. Paris, Matth. Guillemot.

1709, 12. L'Odyssée d'Homère, traduite en françois (*par de la Valterie*). Paris, M. Brunet. *Voll. II.*

1716, 12 mai. L'Odyssée d'Homère. Traduite en François. Avec des Remarques, des Sommaires des Livres, Approbation et Privilège du Roi. Par Dacier. Paris, chez Richaud. *Voll. III.* —— 1690 pp.

1818, 8. L'Odyssée, suivie de la Batrachomyomachie, des Hymnes, de divers petits poemes et fragments attribués à Homere. Traduction nouvelle par Dugas-Monthel. Paris. *Voll. II.*

1819, 12. L'Odyssée d'Homère, traduite en prose (*par le prince Lebrun*). Paris, Bossange et Masson. *Voll. II.* —— In hac editione primum Lebrunii versio Odysseae prodiit.

bb) *Delectus.*

1574, 8. Premier & second livre de l'odissée d'Homère, traduits en vers françois par Jacques Peletier, du Mans. Paris, Cl. Gautier.

cc) *Imitatio.*

1650, 4. L'Odyssée d'Homère, ou les aventures d'Ulysse (les deux premiers livres) traduites en vers burlesques par H. de Picou. Paris, Toussaint Quinet.

1653, 18. L'Odyssée d'Homère, en vers burlesques (*par H. de Picou.*) Leyde, Sambix.

3) Batrachomyomachia.

aa) *Versiones.*

1534, 8. Les fantastiques batailles des grands rois Rodilardus & Croacus, translaté de Latin (*d'Elisius Calentius*) en françois. Lyon, François Juste. —— Huius editionis notitiam e Catalogue de la Valliere T. II. p. 64 no. 2371 desumpsi. Apud Ebertum et Schweigerum haec editio desideratur. Rep. 1535.

1535, 16. — trad. nouvellement. Poitiers, à l'enseigne du Pelican. —— Etiam haec editio l. c. p. 64 no. 2372 indicatur. *V.* 1534 et 1559.

1540, 4. Le graud combat des Ratz et des Grenouilles, en vers Francois. On les vend à Paris en la maison de Chrestien Wechel demourant a lescu de Basle en la rue Sainct Jaques, et a lenseigne du Cheval volant en la rue de Sainct Jehan de Beauvays. M. D. XL.

1559, 8. — Lyon. —— *V.* 1535.

1615, 8. La Batrachomyomachie d'Homère, traduit du grec en vers françois par Sal. Certon. —— *V.* supra Aa). Rep. 1616.

1616, 8. Histoire facétieuse de la guerre des Rats contre les Grenouilles: imitation d'Homère; seconde édition, augmentee de figures. Paris, J. Sara. —— *V.* 1615. Versio est Certoni.

1717, 4. Batrachomyomachie d'Homère, ou Combat des rats et des grenouilles, en vers françois, par le docteur Junius Biberius Mero (*Jean Boivin*), et les Cerises renversées, poëme héroïque (*par mademoiselle Elisabeth Sophie Chéron*). Paris, Giffart.

1796, 18. —— *V.* infra 4).

1813, 18. — trad. par F. Seguier. —— Cum eiusdem versione gallica Avieni fabularum.

1823, 18. — trad. en vers français par Jul. Berger. —— *V.* supra I. Bb) 3).

bb) *Imitatio.*

1658, 12. Batrachomyomachie en vers burlesques. Paris. —— Fortasse interpres fuit Fr. Seraph. Regnier Desmarets.

1741, 8. Le combat des rats et des grenouilles, tiré d'Homère, poeme héroique. Cologne (*Avignon*).

4) Hymni.

1796, 18. Opuscules d'Homère, traduction nouvelle, par J. M. L. Coupé. (*Elisabeth Sophie Chéron*). Paris, Giffart. Paris, Honnert. *Voll. II.* —— Hic continentur versi XXVII hymni et batrachomyomachia.

D. italicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1642 — 1643, 8. L'Iliada di Omero trapportata dalla Greca nella Toscana Lingua da Federico Malipiero Nobile Veneto. Libri Ventiquattro. Aggiontovi io fine il Ratto di Elena. Consecrata al Serenissimo Francesco Erizzo Prencipe della Serenissima Republica Veneta. In Venetia, MDCXLII. presso Paolo Baglioni Con Licenza de' Superiori, e Privilegio. — L'Odissea d'Omero trapportata dalla Greca nella Toscana favella da Federico Malipiero Nobile Veneto. Libri Ventiquattro. Consecrata al Molto Illustre Sig. Gualter Vandervort. In Venetia, MDCXLIII. Presso Gasparo Corradicci. Con Licenza de' Superiori e Privilegio. —— Coitibet libro argumentum est praemissum. *V.* 1642.

1642, 4. Iliade d'Omero *etc.* In Venezia, MDCXLII. presso Taddeo Pavoni. Con Licenza de' Superiori, e Privilegi. —— Praeter titulum, dedicationem et epistolam ad lectorem, quae deooo typis descripta sunt, prorsus eadem est editio atque praecedens.

1703, 12. L'Homero in Toscano, cioè l'Iliade d'Homero tradotta in Ottava rima dal Rev. Signor Bernardino Bugliazzini, divisa in XXIV Canti con gli Argomenti, e allegorie per ciascheduo Canto. In Lucca per Leonardo Venturini, e Nicolao Mencacci. 1703. — L'Omero Toscano, cioè l'Ulissea di Omero cogli errori d'Ulisse in Ottava Rima, Opera del Rev. Signor Bernardino Bugliazzini divisa io XXIV Canti con gli Argomenti, ed allegorie ad ogni Canto. In Lucca per Domenico Ciuffeti.

1723, 8. Iliade d'Omero tradotta dall' Original Greco in versi sciolti. In Firenze. M.DCC.XXIII. Per Gio: Gaetano Tartini, e Santi Franchi. Con Licenza de' Superiori. — Odissea d'Omero tradotta dall' Original Greco in versi sciolti. In Firenze *etc.* — Batracomiomachia di Omero. — Inni d'Omero. —— Haec est omnibus praeferenda versio. Cuilibet libro distichon, argumentum libri continens, praemissum est. Rep. 1742.

1742, 8. Iliade d'Omero tradotta in versi sciolti da Anton Maria Salvini Tomo Primo. Edizione Seconda. In Padova, MDCCXLII. Nella Stamperia del Seminario. Appresso Giovanni Manfrè. Con licenza de' Superiori, e Privilegio. — Odissea ed altre Poesie d'Omero *etc.* Tomo Secondo. Edizione Seconda. In cui si è aggiunta una nuova traduzione della Batracomiomachia. —— *V.* 1723. Versio Batrachomyomachiae nova, quae huic editioni accessit, eadem est, quae a. 1741 lucem vidit.

1793, 12. Opere di Omero, tradotte da Giacinto Ceruti e Gius. Bossoli. Venezia, Zatta. *Voll. VI.*

1805, 8. Opere di Omero, tradotte in volgare dal Baccelli e Ceruti. Livorno. *Voll. V.* —— Has duas posteriores editiones Schweiger non noverat.

Bb) *Carmina singula.*

1) Ilias.

aa) *Integra.*

1620, 12. L'Iliade di Homero tradotta in Ottava Rima dal Sig. Gio. Battista Sebaldi detto l'Elicona. Con licenza de' Superiori. In Ronciglione, per Lodovico Grignani, e Lorenzo Lupis. —— De hac et subsequente versione cunf. Novelle Letterarie di Firenze a. 1747 p. 529 sqq.

(1661,) 12. L'Iliade d'Homero tradotta in verso Italiano da D. Francesco Velez, e Booanno, al Sereniss. Sig. il Sig. Don Gio. d'Austria Gran Priore di Castiglia, e di Lione, Capitan Generale del conquisto del Portogallo *etc.* In Palermo per il Bisagni. — Imprimatur Ab. Gel. Vic. Ge. Imprimatur de la Torre F. P. —— Epistola dedicatoria signata est: *Palermo à 8. di Dec.* 1661. Argumenta quorumlibet librorum composita versibus, quos Itali „*sciolti*" dicunt, praefixa sunt libris.

1642, 4. Iliade di Omero, tradotta in lingua Toscana da Fed. Malipiero. Venez.

1769 — 1770, 8. Iliade di Omero, tradotta in ottava rima da Giuseppe Bozoli. Roma. *Voll. IV.*

1776, 8. L'Iliade d'Omero, tradotta in versi sciolti da Ridolfi. Venez. *Voll. II.*

1775 — 1789, 8. La Iliade di Homero, recata dal testo greco in versi toscani da Hyac. Ceruti. Torino, Brislo. *Voll. II.* —— De hac versione conf. Ef. letter. di Ro. 1788. no. 2 et 3; 1791. p. 196 sqq. 203 sqq., et Giornale di Lett. T. LXXXV. p. 228 sqq.

1786 — 1794, 8. L'Iliade d' Omero recata poëticamente in verso sciolto ital. dal abb. Mich. Cesarotti insieme col volgarizzamento letterale de testo in prosa, ampiamente illustrato da una scelta dell' osservazioni originali de' piu celebri critici antichi e moderni e da quelle del Traduttore. Padua, Penada. *Voll. IX.* —— Vol. I. et II. prodierunt a. 1786, vol. III. a. 1788 *etc.* T. VI. a. 1791, T. VII. a. 1792, T. VIII. a. 1793, T. IX. a. 1794. Versio ipsa magna laude excipiebatur.

1786, — 1798, — 1810, 8. —— *V.* supra I. Bb) 1) aa).

1802, 8 et 12. — trad. da Melch. Cesarotti. Pisa. *Voll. IV.*

1804 — 1807, 8. — trad. da Melch. Cesarotti. Firenze. *Voll. VII.* —— Etiam inter interpretis Opera extat. *V.* 1818.

1810, 8. Iliade di Omero, trad. da Vinc. Monti. Brescia. *Voll. III.*

1812, 8 et 12. L'Iliade d'Omero, trad. in versi Toscani da Vincenzio Monti. Milano. *Voll. II.*

1815, 12. — trad. dal Vinc. Monti. Napoli. *Voll. III.*

1816, 12. L'Iliade d'Omero, trad. in ottava rima dall' Ab. Eustachio Fiocchi. Milano. *Voll. II.*

1818, 8. — ridotta in verso italiano dall' abate Cesarotti. Venezia. *Voll. IV.*

1818, 8. L'Iliade d'Omero, fatta italiana da Laur. Manzini. Firenze. *Voll. II.*

1825, 16. L'Iliade d'Omero, trad. dal cav. Vinc. Monti. Milano. *Voll. II.*

1826, 8. Iliade di Omero, volgarizzata dal Monti, con nuove correzioni. Firenze, L. Ciardetti.

1827, 8. Iliade di Omero tradotta in terza rima dall' C. B. Novara. —— In Bibl. T. XLVIII. p. 275 sq. versio vituperabatur.

1828, 12. L'Iliade d'Omero: traduzione di Vincenzo Monti. Bologna, Masi, Voll. III.

1829, 24. — con argomenti ed indice. Milano.

bb) *Delectus.*

1543, 8. Il primo libro de l'Iliade d'Homero, tradotta di Greco in volgare per M. Francesco Gussano. In Venetia per Comin da Trino di Monferrato l'anno MDXLIII. —— Versio versibus, dictis „*sciolti*", composita est.

1564, 4. L'Iliade d'Homero tradotta in lingua Italiana per Baolo Badessa Messinese. In Padoa, appresso Gratioso Perchacino. M. D. LXIIII. —— Versi sunt quinque priores libri, cuilibet praemissa sunt argumenta, alterum prosaica oratione, alterum versibus tribus conscriptum.

1570, 8. Il primo libro della Iliade d'Homero. Tradotto da Luigi Croto Cieco d'Hadria. In Venezia, appresso Simon Rocca. MDLXX. —— Haec versio, praecedente argumento et nominum rerumque expositione, versibus est composita, quae ab Italis „*ottava rima*" dicuntur.

1571, 4. L'Achille et l'Enea, dove egli tessendo l'historia della Iliade d'Homero, a quella dell' Eneide di Vergilio, ambedue l'ha ridotte in ottava rima da L. Dolce. Venet., Giolito. —— Occurront etiam exx. a. 1572, quibus autem additum est: And. Menechini delle lodi della poesia d'Homero et di Virgilio.

1572, 4. L'Iliade volgare di Francesco Nevizano. In Torino, appresso Martin Cravotto nell' anno 1572. —— Haec est versio quinque priorum librorum, versibus, quos Itali „*sciolti*" appellare solent. Celerum laudatur.

1573, 12. Dell Iliade d'Homero, tradotta da M. Bernardino Leoda Piperno libri Dodeci all' Illustrissimo & Referendissimo Monsignor il Signor Ferdinando Medici Cardinale di Fiorenza. In Roma appresso Bartholomeo Toso M.DLXXIII. —— Octo priores libri versi sunt versibus, quos Itali „*sciolti*" dicunt.

1736, 8. Il primo canto dell' d'Iliade d'Omero tradotto in versi Italiani. In Londra per Giovanni Brindley, Librajo di Sua Altezza Reale, all' Arme del Re in Nevv Boustreet. Anno 1736. —— Interpres fuit Scipio Maffei. Rep. 1737.

1737, 12. — Verona, per Jacopo Vallarsi. —— *V.* 1736 et 1746 sqq.

1746, 8. Traduzioni Poetiche, o sia Tentativi per ben tradurre in verso esemplificati col Volgarizzamento del primo libro dell' Iliade, del primo dell' Eneide, e di alcuni Cantici della Scrittura, e d'un Salmo. In Verona. MDCCXLVI. Nella Stamperia del Seminario. —— Hanc collectionem, quae praeter alia Iliadis librum primum, atque secundi partem priorem, a Maffei versos complectitur, Giuseppe Torelli edidit.

17.., 8. Dell' Iliade d'Omero Libro Primo, tradotto da Bernardo Filippino. —— In eiusdem: Poesie. Ceterum haec versio, quae hexametris italicis composita est, variorum est, (versus 611 vertit Filippino, usque ad v. 712 Tebaldi, usque ad v. 978 Pulcarelli, usque ad 1032 Loredano).

1749, 8. Li due primi Canti dell' Iliade, e li due primi dell' Eneide tradotti in versi Italiani. Si aggiunge la traduzione di un' Elegia di Catullo in Greco fatta dal Signor Anton-Maria Salvini. In Verona. MDCCXLIX. per Dionigi Ramanzini. Con Licenza de' Superiori. —— Versio est Maffei et Torelli, et versibus composita, quos „*sciolti*“ Itali dicunt.

1752, 8. Poesie del Sig. Marchese Scipione Maffei Volgari e Latine Parte non più raccolte, e parte non più stampate. Tomo Primo. Verona MDCCLII. presso Antonio Andreoni Libr. su la Via Nuova. Con licenza de' Superiori. — Poesie del Sign. Marchese Scipione Maffei Tomo Secondo che contiene le Dramatiche *etc.* —— In hoc libro librarius edidit tres priores Iliadis libros versos.

1753, 8. Traduzione in verso sciolto Italiano del Libro primo della Iliade d'Omero da recitarsi nell' Aula del Collegio di Brera *etc.* In Milano, appresso Francesco Malatesta. 1753.

1761, 4. Parte della Iliade di Omero in lingua Napoletana dedicata al Regio Consigliero D. Muzio di Majo Capo di Ruota nella G. C. della Vicaria Criminale. —— In: Varie Poesie di Niccolo Capassi. Napoli MDCCLXI. nella Stamperia Simoniana. Continentur hic septem priores libri versi, versibus, quos „*ottava rima*“ Itali dicunt.

1765, 12. Canzoni scelte d'Anacreonte con tre pezzi scelti dell' Iliade d'Omero il tutto nuovamente tradotto dall' Original Testo Greco. In Venezia MDCCLXV. appresso Simone Occhi con licenza de' Superiori. —— Versi sunt libri XVIII. XXII. et pars libri VI., quae inscripta est: Incontro d'Ettore con Andromaca.

cc) *Epitome.*

1789, 4. Iliade di Omero, tradotta in compendio ed in Prosa. Roma.

dd) *Imitatio.*

1653, — 1654, — 1662, 12. L'Iliade Giocosa del Sig. Gio: Francesco Loredano, Nobile Veneto. Publicata da Henrico Giblet Cavalier. Venetia, M.DC.LIII. appresso li Guerigli. Con Licentia de i Superiori e Privil. —— Errata, quae in calce primae editionis indicantur, in posterioribus sublata sunt. Ceterum sex priores libri imitati exhibentur. Alio etiam editio prodiit: „*In Venetia, M. DC. LXXXVI.* 12.“

2) Odyssea.

aa) *Integra.*

1582, 8. L'Odissea d'Homero tradotta in volgare Fiorentino da M. Girolamo Baccelli. Con licenza de' Superiori. In Firenze appresso il Sermartelli. 1582. *In fine:* In Firenze nella Stamperia de Sermartelli. MDLXXXII. —— Haec versio versibus, dictis „*verso sciolto*“, composita, laudatur. Rep. 1805.

1772, 8. L'Odissea d'Omero, trad. in ottava rima da Gius. Bozoli. Roma. *Voll. IV.* —— Rep. 1778.

1778, 8. — trad. da Gius. Bozoli. Mantova. *Voll. IV.* —— *V.* 1772.

1790, 8. L'Odyssea d'Omero, transportata in Ottava Rima da Bali Greg. Redi. Roma, Prato. *Voll. II.*

1805, 8. — trad. da Girol. Baccelli. Livorno. *Voll. II.* —— *V.* 1582.

1805, 8. Odissea di Omero, trad. in versi italiani da Fr. Soave. Pavia. *Voll. II.*

1822, 8 et 16. Odissea di Omero, tradotta da Ippolito Pindemonte. Verona. *Voll. II.* —— Unum ex. in 8 in ch. caerulea impressum est. *V.* infra bb) 1809.

1823, 12. Odissea di Omero. Tradotta da Ippol. Pindemonte. Livorno. *Voll. II.*

1827, 8. Odissea di Omero, tradotta da Ippol. Pindemonte. Prima edizione milanese, a cui si aggiugne le tavole delle cose notabili e dei nomi propri in essa contenuti. Milano, Silvestri. *Voll. II.*

1829, 24. L'odyssea di Omero, trad. da Ippolito Pindemonte, con argomenti ed indice. Milano.

1829, 24. L'Odissea di Omero, trad. da Ippolito Pindemonte, con aggiunta della Batracomiomachia e di alcuni Inni, tradotti da altri autori. Milano. *Voll. III.*

bb) *Delectus.*

1573, 4. L'Ulisse di M. Lodovico Dulce da lui trattu dall' Odissea d'Homero, & ridotto in ottava rima nel quale si raccontano tutti gli errori, & le fatiche d'Ulisse dalla partita sua di Troja, fino al ritorno alla patria per lo spatio di venti anni. Con argomenti, & allegorie a ciascun Canto, così dell' Historie, come delle Favole, & con due Tavole: una delle sententie, & l'altra delle cose più notabili. Con Privilegi. In Vinegia, appresso Gabriel Giolitu de' Ferrari. MDLXXIII. —— Ut iam ex titulo patet, non est mera versio; sed historia, in qua componenda Homeri Odyssea adhibita est. Praeterea Historia quedam, inscripta: Bataglia de i Topi e delle Rane cavata da Homero, adiecta est.

1578, 4. Il nono e decimo libro dell' Odissea di Omero, che contengono parte di quel Ragionamento che fece Ulisse astretto da Alcinoo Re di Corfu dal giorno che parti da Troja insin che pervenne a quella Isola, dato iu Parafrasi alle Toscane Muse da Ferrante Carafa Marchese di S. Lucido. In Napoli, appresso Marino d'Alessandro. 1578.

1809, 8. Traduzione de due primi canti dell' Odissea e di alcune parti delle geurgiche, con due epistole (*da Ippolito Pindemonte*). Verona. —— Ut Pindemonte ipse fatetur, nullam linguae graecae scientiam habebat.

cc) *Imitatio.*

1751, 8. L'Odissea d'Omero trasportata in istile Eroicomico in ottava Rima. —— In: Opera varie di Monsignor Bali Gregorio Redi Aretino. (In Venezia MDCCLI. presso Gio: Battista Recurti.) T. I.

3) Batrachomyomachia.

1470, 4. *F. 1 b Georgii Summaripae poema italicum. F. 2 a:* Batrachomyomachia. i. e ranarum et murium || pugna Homeri poete clarissimi ,p Georgiū || summaripam ueronensem ī uernaculum || sermonem traducta ad sp. Nicolaum pon || tanum patauinum iur̄ consultum || (I) A crudel guerra de le rane e toppi || Qual su zeochi hazo descritto al fuoco || Voglio cantar in uersi non esoppi || E diuulgarla in ogni parte e loco || Prima inuorando de la mouse sacrate || Che uoce presti a sto mio canto fisco || *etc. F. 10 a lin. 13 opus finit. Continuo sequitur scr.:* Verone die. XV. Ianuarii: M. CCCC. LXX. —— 10 *ff.* cum 25 lin. Sine *sign. cust.* et num. *ff.* Carmen in hac editione latine et italice habetur.

1741, 8. La Guerra de' Ranocchi, e de' Topi tradotta in rime Anacreontiche da Angiol Maria Ricci Professore di Lettere Greche nello Studio Fiorentino con altri ameni Volgarizzamenti, e un' Appendice di piacevoli Poesie. All' Illustrissimo Sig. Conte Giammaria Mazzuchelli Bresciano. In Fireoze. MDCCXLI. Nella Stamperia di Gaetano Albizzini. Con licenza de' Superiori.

1744, 4. La Batracomiomachia d'Omero Greca, Latina, e Italiana. In Venezia stampata da Gio: Battista Albrizzi q. Girolamo. MDCCXLIV. Con licenza de' Superiori, e Privilegio.

1763, 8. La Bataglia delle Rane, e de Topi di Omero tradotta, in Ottava Rima dal Signor D. Antonio Migliarese. —— In eiusdem versione italica Phaedri fabularum. In Napoli, MDCCLXIII. nella stamperia Abbaziana.

1784, 4. Batracomiomachia, volgarizz. in versi sciolti (*da Fel. Fontana*). Milano.

1788, 8. La guerra di Topi e di Ranocchi, poëma eroi-comico di Andr. di Sarto. Firenze.

1788, 8. La Batracomiomachia di Homero, volgarizzata da Ant. Lavagnoli, si aggiungono due Elegie di Callimaco, volgarizzate d'un altro traduttore. Verona, Romangini.

1793, 8. Batracomiomachia, trad. in versi milanesi dal P. Gavioni; col testo a fronte. Milano.

1816, 8. La Batracomiomachia, trad. inedita dal greco del com. Leopardi. Milano.

1825, 8. Batracomiomachia ed Inni di Omero, tradotti da varj autori. Macerata.

1829, 24. —— *V.* supra 2) aa).

4) Hymni.

aa) *Omnes.*

1791, 8. Inni di Omero, volgarizz. da Gius. Pagnini. Pistoja.

1794, 8. Inni di Omero, trad. Venet. 1825, 8. —— *V.* supra 3).

bb) *Singuli.*

1785, 8. Volgarizzamento del Inno a Cerere (*da Ippolito Pindemonte*), col testo greco. Bassano.

1805, f. Inno di Omero a Cerere, tradotto da Luigi Lamberti. Parma co' tipi Bodoniani. —— Editio splendidissima. Textus graeci editionem *v.* supra I. Bb) 4) bb).

E. anglicarum.

Aa) *Opera omnia.*

aa) *Versiones.*

(1603—1614,) f. The Iliads and the Odysses of Homer, Prince of Poets; never before in any Language truly translated: with a Comment on some of his chief Places: done according to the Greeke, by Geo. Chapman. At London printed for Nathaniell Butter. —— 372 pp. De tempore, quo haec versio prodiit, dubium est. Partes singulas vario tempore prodiisse, certum esse videtur. Conf. Wartoni History of English Poetry. Vol. III. p. 441 sqq., Retrosp. Review. Vol. III. p. 167 sqq.

1660 — 1665, f. Homer his Iliads, translated, adorn'd with Sculpture, and illustrated with Annotations by John Ogilby. London, 1660. — Homer his Odysses translated, adorn'd with Sculpture, and illustrated with Annotations by John Ogilby. London, 1665. —— Rep. 1669.

1669, f. Homer his Iliads and Odysses, translated, adorn'd with Sculpture and illustrated with Aunotations by John Ogilby. London, by James Flesher. *Voll. II.*

1675, 8. The Iliads and Odysses of Homer. Translated out of Grek into English by Thomas Hobbes of Malmsbury. With a large Preface concerning the Vertues of an Heroick Poem; Written by the Translator. Lond. *Voll. II.* —— Rep. 1677.

1677, 12. — transl. by Th. Hobbes. The second edition. London, printed for Will. Crook. *Voll. II.* —— 708 pp. Titulo praemissa est Hobbesii effigies. *V.* 1675 et 1686.

1686, 12. — transl. by Th. Hobbes. The third Edition, with the Life of Homer. London, printed for Will. Crook, at the Green Dragon without Templebar. *Voll. II.* —— Cum tabula fig. in fronte. Versio ipsa seosum plerumque recte reddit, quamquam vitiis non caret.

1715 — 1725, 4. The Iliad and the Odyssey of Homer, translated by Alexander Pope, (*and printed together*). London. *Voll. XI.* —— Haec versio figuris aeri incisis ornata est. Rep. 1732 sqq.

1732 — 1750, 8. — by Alex. Pope. London. *Voll. XI.* —— *V.* 1715 sqq. et 1753.

1753, 12. — by Alex. Pope. Glasgow. *Voll. VIII.* —— Cum figg. *V.* 1732 sqq. et 1759 sq.

1759 — 1760, 12. — by Alex. Pope. Lond. *Voll. VIII.* —— Cum figg. *V.* 1753 et 1763.

1763, 8. — by Alex. Pope. London, printed for Th. Osborne. *Voll. VII.* —— Cum figg. *V.* 1759 sqq. et 1767.

1767, 8. — by Alex. Pope. Edinb. *Voll. IV.* —— *V.* 1763 et 1769 sqq.

1769 — 1774, 12. — by Alex. Pope; edit. by Donaldson. Lond. *Voll. VII.* —— *V.* 1767 et 1771.

1771, 8. — by Alex. Pope, with notes by Wartburton. Lond. *Voll. IX.* —— *V.* 1769 sqq. et 1783.

1774, 8. — transl. by Alex. Pope. Lond., printed for J. Bell. *Voll. IV.*

1783, 4. — by Alex. Pope; edit. by Johnson. Lond. *Voll. IV.* —— *V.* 1771 et 1796.

1791, 4. The Iliad and Odyssey of Homer. To which is added, The Battle of the Frogs and Mice. Translated into English Blank-verse, by William Cowper, of the Inner Temple, Esq. London, Johnson. *Voll. II.* —— 3 *L.* 7 *sh.* Praefertur editio secunda a. 1802, quia in ea versio multo emendatior prodiit.

1796, 8. The Iliad and Odyssey of Homer, translated by Alexander Pope, Esq.; A new edition, with additional Notes, critical and illustrative, by Gilbert Wakefield, B. A. London, Longman and others. *Voll. XI.* —— 4 *L.* 8 *sh.* Wakefieldi notae magni ab Anglis aestimantur. *V.* 1783 et 1802.

1802, 8. — by Alex. Pope. Lond., Bensley. *Voll. V.* —— Nitida editio, figuris ornata. *V.* 1796 et 1805.

1802, 8. The Iliad and Odyssey of Homer, translated into English Blank-verse by the late Will. Cowper, Esq. Second edition with copious Alterations and Notes, prepared for the Press by the Translator, and now published with a preface by his Kinsman J. Johnson, LL. B. London. *Voll. IV.* —— Etiam exx. in ch. m. extant. *V.* 1791 et 1810.

1805 (non 1806), 8. — transl. by Alex. Pope. Lond., Duroveray. *Voll. XII.* —— Haec nitida editio figoris ornata est. Etiam in ch. m. exx. extant. *V.* 1802 et 1806.

1806, 8. — transl. by Alex. Pope, with additional Notes by Gilbert Wakefield. London. *Voll. IX.* —— 4 *L.*, ch. m. 5 *L.* 8 *sh.*

1810, 8. — by Will. Cowper. London. *Voll. IV.* —— Com figg. 1 *L.* 10 *sh.* Etiam exx. in ch. m. extant. Alii hanc editionem a. 1816 indicant; Lowndes autem in The Bibliographer's Manual. P. VIII. p. 953 a. 1810 habet.

bb) *Imitatio.*

1772, 4. — 1797, 8. Homer burlesqued by Brydges. Lond. —— Editio in 8. duo voll., additis figuris, complectitur.

Bb) *Carmina singula.*

1) Ilias.

aa) *Integra.*

1712, — 1734, 12. The Iliad (*translated in blank-verse*) with Notes, to which are prefixed, a large Preface of the Life of Homer, by Madame D'Acier; done from the French by Mr. Oldsworth, Mr. Broome, and Mr. Ozell, and by them compared with the Greek. To which are added, some grammatical Notes by Mr. Johnson and a large poetical Index to the whole, alphabetically digested. London. *Voll. V.* —— Cum XXVI figoris aeri incisis per Coypel.

1715—1720, f. The Iliad of Homer, translated by Alexander Pope, Esq.; with Observations, and an Essay on the Life, Writings and Learning of Homer. London, printed by W. Bowyer. *Vol. I.* 1715; *Vol. II.* 1716; *Vol. III.* 1717; *Vol. IV.* 1718; *Vol. V.* et *VI.* 1720. —— Com figg. Haec est Popii versionis prima editio. Rep. est saepe, ut a. 1715, 1717, 1738 *Lond. Voll. VI.* 4; 1720, 1729, 1732, 1736, 1743, 1750, 1756, 1760 *Lond. Voll. VI.* 8: 1783 et 1784, *Lond. Voll. IV.* 12.

1773, 4. The Iliad of Homer. Translated (*into Prose*) by James Macpherson, Esq.; London, printed for T. Bechet and the Hondt *etc.* *Voll. II.* —— 1 *L.* 11 *sh.* 6 *d.* Rep. 1773.

1773, 4. — by James Macpherson. The second edition, revised throughout and carefully corrected. Lond. *Voll. II.* —— 1 *L.* 13 *sh.* Haec versio, quia verborum constructio saepissime inversa est, non magni habetur.

1809, 8. The Iliad of Homer, translated into English-Blank-verse, by the Rev. James Morrice, A. M. London. *Voll. II.* —— 10 *sh.*

1821, — 1825, 8. The Iliad of Homer, translated into English Prose, as literally as the different Idioms of the Greek and English languages will allow. Ox. *Voll. II.* —— 1 *L.* 3 *sh.*

1831, 8. — transl. into english verse, by W. Sothby. Lond. Murray. *Voll. II.* —— 10 *sh.* Conf. Blackwood's Edinb. Magaz. no. CXC. and CXCI. 1832.

bb) *Delectus.*

1581, 4. TEN BOOKS of Homers Iliades (*in Verse alexandrine*) translated out of French. By Arthur Hall Esq. of Grantham, a member of parliament. London, printed by Ralph Newbery. Cum priuilegio. 1581. —— 188 pp. 8 *L.* 8 *sh.* Hoc est versionis anglicae Homeri primum specimen.

1598, 4. SEAVEN BOOKES of the Iliades of Homere, Prince of Poetes, translated according to the Greeke, in Judgement of his best Commentaries, by George Chapman Gent. London. —— 135 et 10 pp.

(1600,) f. The first twelve Books of Homer's Iliad, by George Chapman. London. —— 3 *L.* 3 *sh.* *V.* supra Aa).

1700, f. — 1713, — 1721, — 1754, — 1764, — 1772, — 1774, 8. The first Book of Homer's Iliad, by Mr. Dryden; translated into Verse. —— *V.* eius: Fables ancient and modern, translated into Verse, from Homer, Ovid, Boccace and Chaucer: with original Poems. London.

1715, 4. The first Book of Homer's Iliad, translated into English Verse by Th. Tickell, Esq. London.

1749, 8. A translation of the first Book of Homer's Iliad, by H. Fitz-Cotton, Esq. Lond., Owen.

1750, 4. The Eighth book of the Iliad of Homer, attempted by way of Essay. By Samuel Ashwick. Lond., printed by J. Brindley.

1767, 4. The Iliad of Homer, translated from Greek into Blank Verse, with Notes pointing out the peculiar Beauties of the Original, and the Imitations of it by succeding Poets, with Remarks on Mr. Pope's admired Version. Book I. being a Specimen of the whole, which is to follow. By the Rev. Sam. Langley, D. D. Rector of Checkley, Straffordshire. London, Dodsley. —— 3 *sh.*

1792, 8. The first Book of the Iliad of Homer, verbally rendered into English Verse; being a Specimen of a New Translation of that Poet: with critical Annotations. Lond., Debrett. —— 1 *sh.*

1792, 4. The Iliad of Homer, translated into English, by the Rev. William Tremenheere, A. B. Book I. Lond., Faulder. —— 2 *sh.* 6 *d.*

1802, 12. — transl. into blank verse, with notes by P. Williams. Lond.

dd) *Excerpta.*

1709, 8. Sarpedon's Speech to Glaucus, in the XIIth Book of the Iliad of Homer, translated into English, by Sir John Denham. —— In eiusdem: Poems and Translations, with the Sophy. London.

1743, 12. The last Parting of Hector and Andromache. From the sixth Book of the Iliad. By John Dryden. —— In eiusdem: Original Poems and Translations. (Lond.) Vol. II. p. 23—29.

1750, 8. Part of the Tenth Book, and from the Eleventh Book of the Iliads of Homer. In the Stile of Milton. Translated into English Verse by William Broome. —— In eiusdem: Poems on several Occasions. The second edition. (Lond.) p. 101—130, p. 173—181.

1753, 12. Priam's Lamentation and Petition to Achilles, for the Body of his Son Hector, and the Lamentations of Hecuba, Andromache and Helen, over the dead Body of Hector. Translated from the Greek of Homer. *Ἰλιαδ. ω.* By W. Congreve. —— In eiusdem: Works. (Lond.) Vol. III. p. 228—237.

1755, 4. An Essay towards a Translation of Homer's Works in blank verse, with notes. By Joseph Nicol Scott. Lond., printed for T. Osborn. —— 2 *sh.* Conf. Monthly Review. 1755. Mai. p. 355 sqq.

ee) *Imitationes.*

1664, 8. Homer a-la-mode. A mock Poem upon the first and second Books of Homer's Iliads, by James Scudamore. Oxford. —— 9 *sh.*

1681, 8. Homer a-la-mode, the second part, in English Burlesque; or a mock Poem upon the ninth Book of Iliads. Invented for the Meridian of Cambridge, where the Pole of Wit is elevated by several Degress. London, printed for D. Newman, at the King's Arms in the Poultrey. 1681.

1762—1764, 12. The first volume of a new Translation of Homer's Iliad, adapted to the Capacity of honest English Roast Beef and Pudding Eaters. By Caustic Barebones, a broken Apothecary. (*Thomas Bridges*). To which is prefixed some small Account of the abovesaid Mr. Barebones himself. Lond., 1762. — Homer Travestie: Being a new Burlesque Translation of the Ten first Books of the Iliad. By the Translator. The second volume. Lond. —— 5 *sh.* 6 *d.*

2) Odyssea.

aa) *Integra.*

1725, f. The Odyssey of Homer translated from the Greek, by Alexander Pope, Esq. (*Broome* and *Fenton*), with Observations. London, printed for Bernard Lintot. *Voll. V.* —— Haec versio repetita est *Lond*, 1725, 1745, 1752, 1758, 1760, 1768 *Voll. V.*; *Glasgow* 1753, 12. *Voll. IV.*; *London* 1763. 12. *Voll. III.*; *Lond.*, 1769, 1771, 12. *Voll. IV.*; *Lond.*, 1778, 16. *Voll. II*; *Francfort*, *printed for J. G. Garbe.* 1776, 8.

1823, 8. The Odyssey of Homer, translated into English Prose, by a Member of the University of Oxford. *Voll. II.*

bb) *Delectus.*

1674, 8. The Travels of Ulysses, as they were related by himself in Homer's Ninth, Tenth, Eleventh and Twelfth Book of his Odysses, to Alcinous King of Phoeacia, translated into English verse, by Thomas Hobbes. London.

1716, 8. The first Book of Homer's Odyssey, translated, with Notes, by Mr. Lewis Theobald. Lond.

1717, 8. The Eleventh Book of Homer's Odyssey, translated from the Greek. In Milton's Style. By Elijah Fenton. —— *V.* eius: Poetical Works. Lond.

3) Batrachomyomachia.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. Batrachomyomachia and Hymns, by G. Chapmann. —— Cum Chapmani effigie.

β) Cum a. et l. notitia.

1603, 4. The Strange Wonderfull and bloudy Battel betweeu Frogs and Mise; paraphrastically done into English Heroycall Verse, by W(*illiam*). F(*owldes*).

1700, 8. Homer's Batrachomyomachia, transl. into English by Mr. Parker. London.

1717, 8. Homer's Battle of the Frogs and Mice, translated, with the Remarks of Zoilus and the Life of Zoilus, by Th. Parnell. Lond. —— Rep. in eiosdem: Poems. (Lond. 1772, 8) p. 33 sqq. Emendatius huius carminis versionem adiecit Pope suae versiooi omoium operum.

1736, 8. Batrachomyomachia; or the Battle of the Frogs and Mice. Translated from Homer, by a Landwaiter in the Port of Poole (*Price*). Lond., printed for J. Wilford.

1818, 8. —— *V.* infra 4) aa).

4) Hymni.

aa) *Omnes.*

1810, 8. Hymns and Epigrams, transl. by H. J. Pye.

1818, 8. The Hymns, the Batrachomyomachia, and two original Poetical Hymns by George Chapman, with an introductory Preface by S. W. Singer. Chiswick. —— Cum Chapmani effigie.

bb) *Singuli.*

1a) In Venerem.

1753, 12. Homer's Hymn to Venus, translated into English verse, by William Congreve, Esq. —— In eiusdem: Works. (Lond.) Vol. III. p. 366—382.

1788, 4. Homer's Hymn to Venus; translated from the Greek, with Notes, by J. Rittson. Lond., Johnson. —— 2 *sh.* 6 *d.*

2b) In Cererem.

1781, 8. Homer's Hymn to Ceres, translated into English Verse, by Richard Hole, LL. B. Lond., Dilly. —— 2 *sh.* 6 *d.* Haec versio paraphrastica magoi aestimatur. Notae additae sunt et explicativae et criticae, quibus posterioribus multa loca sanari dicuntur. Conf. Crit. Review. 1782. p. 124 sqq.

1781, 4. Homer's Hymn to Ceres, translated into English Verse; with Notes, critical and illustrative. To which is prefixed, a Translation of the Preface of the Editor, David Ruhnkenius. By the Rev. Robert Lucas, of Trinity-College, Cambridge. Printed for J. Robson, New-Bond-Street, London. M, DCC, LXXXI. —— 3 *sh.*

3e) In Mercurium.

...., 8. Translations of Homer's Hymn to Mercury, and the Cyclops of Euripides. By P. O. Shelley. —— In eiusdem: Posthomous Poems. Notitiam huius versionis suppeditavit mihi Classical Jouroal. no. LXI. p. 159—165, ubi etiam excerpta exhibentur.

F. hispanicarum.

1) Ilias.

aa) *Integra.*

1788, 8. La Iliada de Homero traducida de Griego en verso Castellano por Don Ign Garcia Malo. Madrid, Castilla. *Voll. III.*

bb) *Delectus.*

1787, 8. Los quatro primeros libros de la Iliada. —— In: Colecion de obras en verso y prosa de Doo Th. de Yrtarte. (Madr.) Vol. III.

2) Odyssea.

1550, 8. — 1552, 12. — 1556, 8. De la Vlyxea de Homero XIII Libros, traduzidos de Griego en Romance Castellano por Goncalo Perez. Anvers, en la casa de Juan Stelsio. —— Rep. *Madr.*, 1767 et 1785, 8. *Voll. II.*

G. belgicarum.

1) Ilias.

aa) *Integra.*

1651, 12. Ilias, vertaeld door Glazemaker. Amst.

1810, 8. Homerus vertaeld door F. E. Turr. 1e Deel. Amst. —— 4 *fl.*

bb) *Delectus.*

1611, 8. De eerste 12 Boecken van de Iliadas, wt grieks in franschen dicht

vertaeld door *M.* Huges Salel, Abt van Sint Cheron, ende nu uyt francoyschen in Nederduydschen dicht vertaeld door Karel van Mander. Haerlem. —— Cum figg. ligno incisis. Sic haec versio in Catalogue d'une bibl. de littératore. T. I. (1776, 8) p. 387 no. 4065 indicatur.

1808, 8 mai. Proeve eener dichterlyke Vertaling van de Ilias, door Siegenbeek. Amst. —— 2 *fl.* 12 *st.*

1815, 8 mai. —— In *W. Bilderdyk:* Affodillen. 1e D. Haarlem. Hic versus extat Iliados liber sextus.

2) Odyssea.

aa) *Integra.*

1651, 12. Odyssea, vertaelt door G. V. S. Amst.

bb) *Delectus.*

1605, 8. De tweede XII boeken Odysseae door D. Coornhert. Amst.

1606, 8. De eerste XII boeken Odysseae, dat is de doolinge van Ulysse, nu eerstmael wten Latyne in rym verduytscht door D. Coornhert. Delf.

3) Batrachomyomachia.

1709, 4. Batrachomyomachia in nederduitsch Heldendicht overgebracht door L. Schermer. Haarlem.

H. polonicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1814, 8. Iliada Homera. — Odysseia Homera. Przekładania Hiacynth. Przybylskiego. w Krakowie. *Voll. IV.* —— Przybylski vertit etiam Quintum Calabrum, atque adiecit Homeri versioni. Quae versio, duobus voll. comprehensa, et versibus alexandrinis confecta, satis fida est; sed horrendo sermone conscripta. Adiectus praeterea etiam commentarius est.

Bb) *Carmina singula.*

1) Ilias.

1791, 8. Iliada Homera, Przekładania Franczískiego Xaweriusa Dmochowskiego Scholarum Piarum Nauczyciela Wywomy w Skołach Warszawskich, Xięga pierwsza. w Warschawie. *Voll. II.* —— Haec prima editio octo priorum librorum versionem, factam ex latino sermone ad editionem Clarkianam, continet. Rep. *ib.* 1800, 8. *Voll. III.* (non *II.*); et 1804, 8. *Voll. III.*; et a. 1827, 8. *Voll. III.*, quae posterior editio ab interpretis (abdicavit enim se a. 1802 scholarum Piarum congregationi) Filio Franc. Salesio Dmochowski in lucem emissa est. Iam ante Dmochowski Iliados librum primum, ut versionis specimen, ediderat, quo sibi maiorem laudem paraverat quam Hiacynthus Przybylski, qui etiam illum librum, sed durioribus versibus, verterat. Quam ob rem inter hos viros magna exorta est rixa. Certamen inter Paridem et Menelaum etiam Ioannes Kochanowski vertit, *v.* Bentkovski historiam Poloniae litterariam polonice conscriptam (Vilnae 1814, 8. *Voll. II.*) Vol. I. p. 267.

(1819,) 4. Iliada Homera, przekładania Stanisl. Staszic. (*w Warzawie.*) *Voll. II.* —— Haec versio, sine a. et l. edita et in interpretis operibus T. VI. P. I. p. 262 sqq. P. II. p. 272 sqq. repetita est, sed non laudator.

2) Batrachomyomachia.

1588, 8. Batrachom. przkł. Paul. Zaborowskiego. Zabumyszwoyna.

(1789,) 8. — graece et polonice edidit Hiacyn. Przybylski. —— Haec prodiit versio sine a. notitia.

1820, 8. — polonice vertit Bruno comes Kicinski.

3) Hymni.

Hymnum ad Apollinem polonice vertit Ignatius Krasicki, *v.* eiusdem Opera T. III. p. 69—86.

I. ungaricarum.

1788, 8. Homerus Iliassa Fordításának példáját kiadta Molnár János Tudós Szepesi Kanonok a' Magyar Musaeum. I. Kötet. Györb. —— Haec versio indicatur in Sallustii editione cum versione ungarica inscr.: Cajus Sallustius Crispus, Szent-Györgyi Gellerd' Magyarázásával f. Jankowich Miklos. Vol. I. p. 65.

1810, 8. Homér Beka-Egér Hartz. f. Nagy Ferentz. —— Sic *ib.* p. 66 indicatur.

K. suecicarum.

1814—1815, 8. Homĕros's Ilias, öfvers. af Marcus Wallenberg. Stockholm, Grahn. *Voll. II.*

L. danicarum.

1825, 8. Homers Odyssees sex förste Sange, af P. Möller. Kjöbenhavn.

M. neograecarum.

Aa) *Opera omnia.*

1805, 8. *Ὁμηρυ Ἰλιας και Ὀδυσσεια εἰς το Ἑλληνικον μετα των τυ Διδυμυ Σχολιων. Ενετιησιν, Νικολαος Γλυκυς.* Voll. IV.

Bb) *Carmina singula.*

1) Ilias.

1526, 4. *Ὁμηρυ Ἰλιας μεταβληθεισα παλαι εις κοινην γλωσσαν, νυν δε διορθωθεισα και διατεθεισα συντομως και κατα βιβλια, καθως ἐχει ἡ τυ Ὁμηρυ βιβλος, παρα Νικολαυ τυ Λυκανυ. Ἐξι μεν ἡ βιβλος πανυ ὠφελιμος και ὡραια τοις ἀναγνωσομενοις· και ἐπειδη εἰσιν ἐν τη δε τη βιβλῳ πολλαι λεξεις δειναι ἠγυν Ὁμηρικαι, ἐγενετο και πιναξ, ἐν ᾡ πινακι εὑρησεις ταυτας τας Ὁμηρικας λεξεις ἀπλως ἐξηγημενας. — Λαβετε τοιγαρυν παντες ταυτην την βιβλον, ἱνα εἰδητε τα ποικιλα κατορθωματα τυ Ὁμηρυ.* Stampata iu Venetia per Maestro Stefano da Sabio; il quale habita a Santa Maria formosa: ad instantia di Miser Damian di Santa Maria da Spici. M.D.XXVI. ad mese di Magio. —— 163 *ff.* cum 138 figuris ligno bene incisis. Hanc accuratam notitiam suppeditaverunt Maittaerii Annales typ. T. V. p. 495.

1640, 4. *ʽΟΜΗΡΟΥ ʼΙΛΙΑC ΜΕΤΑ ΤΥΠΩΘΕΙΣΑ ΠΑΛΑΙΕΙΣ ΚΟΙΝΗΝ ΕΤΥΠΩΣΣΑΝ.* (?) CON PRIVILEGIO. *ʼΕΝΕΤΙΗΣΙΝ Παρ' Ἰωαννη πετρῳ τῳ Πινελλῳ. αχμ'.* —— 136 non num. *ff.* cum figuris ligno male incisis. Hanc raram editionem Bibl. sen. Lips. adservat.

2) Batrachomyomachia.

1584, f. Batrachomyomachia politicorhythmicis versibus, graecobarbaro idiomate versa ab Demeterio Zeno, Zacynthio. —— In *Martini Crusii* Turcograeciae libris octo. Basil., per Leonardum Ostenium Sebastiani Henricpetri impensa. *In fine:* Anno a Christo nato M.D. LXXXXIIII.

1821, 8. *Ὁμηρυ Πολεμος των Ποντικοβατραχων, εἰς ἀπλην φρασιν, Γεωργιυ Ἀζοβηκ. Ἐν Βενετια, Νικολαος Γλυκυς.*

N. rossicarum.

1805, 8. Pars Iliados libri XVI., rossice versa. —— In ephem. inscr.: Freund der Aufklär. P. II. p. 31. Hanc notitiam mihi suppeditavit *Adelungii* Systematische Uebersicht der Literatur in Russland von 1801 bis 1805. P. I. (Leipz., Hartknoch.) p. 32.

O. slavicarum.

1829, 8. Homerus Slavicis dialectis cognata lingua scripsit. Ex ipsius Homeri carmine ostendit Gregor. Dankowsky. Iliados Lib. I. 1 — 50, Slavice et Graece idem sonans et significans, adiecta nova versione Latina et commentario Graeco-Slavico. Presburg., Landes. —— VIII, 20 pp.

III. *Illustrantia Homerum scripta.*

V. Appollonius *Soph.*, Didymus *Scholiastes*, Dio *Chrysostomus*, Eudocia *Athen.*, Eustathius *Thessalonicensis*, Heraclides *Ponticus*, Herodotus (*I. Bb*), Manuel *Moschopulos*, Plutarchus, Porphyrius.

1620, 8. Scholia vetusta in Iliadis librum IX., graece edita (*ex msto Pet. Victorii*) a Conr. Hornejo. Helmst. —— Nonnulla horum scholiorum iam a. 1603 *ib.* in 8 prodierunt in editione trium Iliados librorum, qui lucem viderunt sub titulo: *ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ Ραψῳδιων τρεις Ι. Κ. Λ. ΛΙΤΑΙ, ΔΟΛΩΝΕΙΑ, ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΑ. Του αὐτου βατραχομυομαχια.* Pro schola Halberstadiensi. Duo posteriora folia tredecim Scholia continent, quae sunt inscripta sic: „E Scholiis Graecis in Litas nondum in lucem editis quaedam adscribam, non solum ne inanes relinquantur paginae, sed etiam ut illorum gustum aliquem lector accipiat.“ Illa scholia ab Horneio edita ex codice msto Pet. Victorii descripsit Caselius, qui ea cum Horneio communicavit. Sie refert de hac re Veesenmeyer in: Bibliographische u. biographische Analekten. (Ulm, 1826, 8) p. 13 sq.

1678, 8. Incerti scriptoris graeci fabulae aliquot Homericae de Ulixis erroribus ethicè explicatae; graece & latine: ex interpretatione & cum notis Iohan. Columbi, P. Ups. Holmiae, I. G. Eberdt. —— Rep. 1745 *LB.*

1739, 4. — 1822, 8. Scholia ad Homerum inedita ex Codice Vossiano, Graece. —— Accesserunt *L. Casp. Valckenaerii* Animadversionibus ad Ammonium. (LB.) p. 240—249.

1740, 4. Graeca Scholia Scriptoris anonymi in Homeri Iliados librum I. Ant.

Bongiovanni ex vet. cod. Bibl. Venet. D. Marci eruit, latine interpretatus est, notisque illustravit. Venet.

1781, 8. Scholia in Iliad. XXIV. edidit Ch. F. Matthaei. —— Cum Syntipae fabulis. Lips.

1786, 4. *Ch. F. Matthaei* Progr. I. et II., sistens scholia inedita ad Iliad. II. Dresd.

1821 (*non* 1820), 8 mai. Scholia antiqua in Homeri Odysseam, maximum partem e codicibus Ambrosianis ab Angelo Maio prolata, nunc e codice Palatino et aliunde auctius et emendatius edita a Philippo Buttmanno, D. Accedunt fragmentorum Iliadis Ambrosianorum Notitia et Excerpta. Berolini, libr. Myliana. —— XIV, 636 pp. 2 *Th.* 16 *Gr.* Buttmannus non solum scholia Ambrosiana, ab Angelo Maio edita, edidit, sed etiam Pursoni Excerpta Harleiana, et scholia minora iam ante typis descripta, atque ea ex codice Viennensi, inprimis ex codice Palatino, excerpta in quatuor priores Iliados libros addidit. Multa menda editor sustulit, sed multa quoque reliquit intacta. In notis, quas adiecit, Angelum Maium saepe vituperavit. Emendationes additamentaque p. 551 — 579 habentur. A p. 579 — 595 Angeli Mali notitia de codice msto Iliados Ambrosiano, figuris pictis ornato, et variae lectiones horum fragmentorum additis Buttmanni notis exhibentur. In calce adiecti indices tres libri usum facilem reddunt. *V.* autem infra *C. L. Struve.*

1825, 4 mai. Scholia in Homeri Iliadem, ex recensione Imm. Bekkeri. Berolini ap. Reimer. *Voll. II.* — Scholiorum in Homeri Iliadem appendix. Addidit Imm. Bekker. Berol., Reimer. —— IV, 650, 180 pp. 7 *Th.* 20 *Gr.* Bekkerus ad textum emendandum horum scholiorum, quae primum edidit Villoisoo, Venetum et Bessarionis et Moscensem codicem contulit ipse. Codicis Lips. collationem accepit ex bibl. Hamburg. a Gurlittio. Conf. Iahnii Annal. 1827. II. p. 9 sqq., ephem. litt. Lips. 1827. p. 956 sqq.

Vitae tres breviores Homeri, Graece et Latine ex Mss. editae. —— Praemissae sunt *Leon. Allatii* Libro de patria Homeri.

Homeri Poetae vita, graece et Latine. —— Inter *Th. Galei* Opuscula mythologica, physica et ethica. (Amst., 1688, 8 mai.) p. 280 — 404, et praemissa est Homeri editioni Baroeslanae T. I. p. 29 sqq. Haec vita Plutarcho solet tribui.

Homer's Leben von einem Ungenannten (*Herodot*), aus dem Griech. von J. Schulthess. Zürich, Orell. 1779, 8 mai. —— 5 *Gr.*

(Th. *Blackwell*:) An Enquiry into the Life and Writings of Homer, in 12 Sections. Being a proper Answer to this Question: By what Fate or Disposition of Things it has happened, that no Poet has equalled him for 2700 Years, nor any that we know, ever surpassed him before. London, sold at J. Oswald's Shop, at the Rose and Crown in the Poultry, near the Royal Exchange. 1735, 8. — The second Edition. Lond., sold by Oswald. 1736, 8. — The third Edition. Lond., 1757, 8. —— Hanc disquisitionem germanice vertit I. H. Voss, Lips., Weygand 1776, 8. (1 *Th.* 6 *Gr.*) Versioni adiecta est Graeciae tabula geographica. Gallice prodiit tit.: Recherches sur la vie et les écrits d'Homère, trad. pour la première fois de l'Anglois de Th. Blackwell, par J. N. Quatremere Roissy. Paris. —— 3 *fr.*

I. *Bohemi* Oratio de Homero, recitata in Gymnasio Hallensi, a. 1634. —— In eiusdem Analysi Homeri. (Dresd., 1664, 8) p. 26 — 69.

Olai *Celsii* Dissertatio de Homeri Vita et Scriptis. Upsal., 1714, 8.

G. F. C. *Günther*: Examen publicum — indicit. Praemissa est commentatio de Homero eiusque carminibus. Helmst., impr. Leuckart. 1822, 4. —— 65 pp. 10 *Gr.*

I. H. Iust. *Köppen*: Ueber Homer's Leben und Gesänge. Hannov., Schmidt. 1788, 8. —— Nova editio item inscr. adiecto „Nach dessen Tode durchgesehen und verbessert von F. E. Ruhkopf. Hannov., Hahn. 1820, 8. VIII, 178 pp. 16 *Gr.* Conf. censuram in ephem. litt. Lips. 1821. no. 193, conf. *Iahnii* Annal. 1827. Vol. II. fasc. 2.

Ch. *Koch*: Das Leben Homers, nach Quellen bearbeitet. —— *V.* eius: *Ομηρου Οδυσσεια μικρα.* Marburg, Krieger. 1822. 8.

I. *Sanderi* Collectanea de vita et Scriptis Homeri ex optimis Graecis ac Latinis Scriptoribus. —— Accesserunt Homeri Iliadis libro IX., a Sandern seorsim edito. (Magdeb., 1661, 4) p. 1 — 82.

1638, 8. Clavis Homerica, reserans significationes, etymologias, derivationes, compositiones et dialectos omnium fere vocabulorum, quae in Iliade Homeri continentur. Adicitur Appendix de

Dialectis, Auctore R. P. N. N. Anglo, Oxoniensi S. I. Editio secunda auctior, opera G. P. Londini, typis E. G.

1643, 8. Lexicon Homericum; seu accurata vocabulorum omnium, quae in Homero continentur, explanatio a Lud. Conlon facta. Paris., Seb. Cramoisy.

1647, — 1655, — 1656, — 1671, — 1673, 8. *Georgii Perkinsi* Clavis Homerica. Londini.

1649, 8. Clavis Homerica; sive lexicon vocabulorum omnium quae in Iliade & parte odysseae continentur: accedit: brevis appendix de dialectis; opus primum in Anglia concinnatum, deinde auctum. Goudae, Guliel. Van der Hoeve.

1727, 8. Clavis Homerica, sive Lexicon Vocabulorum omnium, quae continentur in Homeri Iliade, et potissima parte Odysseae, cum brevi de dialectis appendice, nec non Michaelis Apostolii proverbiis Graeco Latinis. Accessere etiam huic postremae editioni varia eloquia, seu testimonia de Homero ex diversis Auctoribus, tam antiquis, quam neotericis collecta. Londini, impensis I. Walthoe. I. Knapton, R. Knaplock. —— Editio altera prodiit in titulo adiectis his: „Hanc praeterea editionem pluribus in locis auxit, non pauca emendavit, atque Scholiis utiliorem reddidit Samuel Patrick, LL. D., qui et indicem novom longe accuratiorem confecit. Londini, typis T. Woud, impensis D. Midwinter. 1741, 8." Deinde prodiit *ib.*, *Knapton.* 1758, 8; et *ib.*, *Gul. Bowyer.* 1771, 8; et *ib. ex offic. I. Nichols: Impensis I. F. et C. Rivington etc.*, 1784, 8.

1761 — 1768, 8. Nona clavis Homerica, cuius ope aditus ad intelligendos sine interprete Iliados *etc.* libros omnibus recluditur. Interspersae sunt selectae clariss. virorum Camerarii, Clarkii, Ernesti *etc.* annotationes et scholia. Opera Io. Schaufelbergeri; praefatus Io. Iac. Breitinger. Turici. *Partt. VIII.*

1765, — 1827, 4. *Ch. Tob. Damnii* Novum lexicon Graecum etymologicum. —— *V.* infra Pindarus, III.

1604, 4. Wolfg. Seberi Index vocabulorum in Homeri Iliade, Odyssea et caeteris, quotquot extant, poematibus. Heidelb., in Bibliopolio Commeliniano. 1604. —— Rep. *Amstelod.*, 1649, 4; et: „Editio nova auctior. Appendix ad Seberi indicem vocum in fragmm. Homer. et hymn. in Cererem et Bacchum. *Oxon., Clarendon.* 1780 — 1782, 8." Etiam exx. in ch. m. extant. Deinde rec. est *Oxon.*, 1802, 8. et *ib.*, 1811, 8.

1795 — 1796, 8 mai. *I. G. Berndtii* Lexicon Homericum, seu Index copiosissimus vocabulorum rerumque omnium formularumque dicendi complurium, quae in tota Homeri Iliade occurrunt, adiecta subinde interpretatione germanica in usum tironum accommodatus. Stendal, Grosse. *Voll. II.* —— 2 *Th.* 12 *Gr.*

1806, 8. Probe eines griechisch-deutschen Wörterbuchs über Homer und die Homeriden. (*Von G. H. C. Koës.*) Kopenh., Brummer. —— 1 *Th.*

1818, 8. Lexicon Homericum praeparatorium, instruxit G. E. F. Durr. Bartenstein, Kleinheinz. —— 22 *Gr.*

1823, — 1827, 8. Wörterbuch zu Homers Odyssee für Anfänger der Homerischen Lectüre. (edit. II. 1823) Dritte Aufl. (*Von J. H. C. Lünemann.*) Königsb., Unzer. 1827. —— VIII, 366 pp. 18 *Gr.*

1824, — 1830, 8. Wörterbuch zu Homer's Ilias. (*Von J. H. C. Lünemann.*) Königsb., Unzer. —— 1 *Th.* Editionem secundam curavit *I. F. Ebert.*

1825, 8. Lexilogus, oder Beiträge zur griechischen Worterklärung, hauptsächlich für Homer und Hesiod. Von Ph. Buttmann. Berlin, Mylius. *Voll. II.* —— 1 *Th.* 16 *Gr.* Volumen I. iam ante a. 1818 prodiit. Conf. *Seebodii* Krit. Bibl. 1829. no. 5 et 6.

1829, 8. Clavis Homerica; or, Lexicon of all the Words which occur in the Iliad, translated from the Original, by John Walker. 3e edition, greatly improved and corrected. Lond., Whittaker. —— 9 *sh.*

1594, 16. Homeri epitheta graecolatina, omnia ex iliade & odyssea; una cum interpretatione textus Eustathii in eadem difficiliora. Auctore Nic. Prusto. Lgd., Th. Soubro.

1660, 4. Homeri Gnomologia duplici parallelismo illustrata, uno ex locis s. scripturae, altero ex gentium scriptoribus. Insertis observationibus ethico-politicis et notis criticis per Iac. Duportum. Cantabr., I. Field. —— 7 *sh.* 6 *d.*

1591, 8. *Ascanii Persii* Index in Homerum. Bononiae.

Speculum heroicum. Principis omnium temporum Poetae Homeri, i. e. argumenta XXIV librorum Iliadis, *etc.* Les XXIV livres d'Homère reduict en tables demonstratives figurées par Crespin de Passe, excellent graveur. Traj. Bat., prostat in offic. C. Passaei. 1613, 4. — 36 *ff.* Hoc opus magni aestimatur.

Raph. Fabretti de Columna Traiani Syntagma. Accedit explicatio vet. tabulae anaglyphae Homeri Iliadem et ex Stesichoro Arctino et Lesche Ilii excidium continentis. Emiss. lacus Fucini descr. Romae. 1683, rep. 1690, f.

Gisb. Cuperi Apotheosis vel consecratio Homeri sive lapis antiqui, in quo Homeri consecratio sculpta est, commentario illustrata. Amstel. 1683, 4. — Rep. est in *Millini* Gallerie mythologique. Vol. II. tab. CXLVIIII. no. 548 (et in edit. germ. *ib.*). Explicatur *ib.* Vol. I. p. 65 sq. Deinde extat in *Creuzeri* Symbolik u. Mythologie. Figg. tab. 46, et delectu figurarum in *Hirtii* Bilderbuch, fasc. II. tab. 28.

Tableaux tirées de l'Iliade et de l'Odyssée d'Homere, par de Caylus. Paris. 1757, 8.

Das vermeinte Grabmal Homers; nach einer Skizze des Le Chevalier gezeichnet von Io. Dominik Fiorillo; erläutert von Ch. Glo. Heyne. Leipz., Weidmann. 1794, 8. — Cum V figg. 34 pp. 16 *Gr.*, ch. holl. 20 *Gr.* Anglice versum prodiit hoc scriptum: The pretended tomb of Homer; drawn by I. D. Fiorillo, from a sketch of Mr. Le Chevalier; with illustrations and notes by C. G. Heyne. Lond., Cadell jun. and Davies. 1795, 4. 4 *sh.* 6 *d.* Cum figg.

The Iliad and Odyssey of Homer, engraved by Th. Piroli, from the composition of J. Flaxman. Lond., 1795, f. — 64 figg. Nova 11 figg. aucta editio prodiit *ib.*, 1804, f. 4 *L.* 4 *sh.* Secundum Flaxmani delineamenta aeri incidit Riepenhausen, Götting., 1803 — 1804, f. 64 figg. 6 *Th.* 16 *Gr.*, ch. membr. 10 *Th.*; rep. Berolin., Enslin. 1817, f. 6 *Th.* 16 *Gr.* Deinde prodierunt: Flaxmans Zeichnungen zum Homer, getreu nach den deutschen Originalien in Steindruck herausgegeben von L. v. Babo. Mannheim, 1828, f. Huc pertinet etiam: XXXII Darstellungen zum Homer, nach Flaxmann. Leipz., Göschen. 1804, 8. 1 *Th.* 8 *Gr.*, ch. membr. 2 *Th.* Hae tabulae, iteratae ex priore editione, ad Wolfii editionem Homeri pertinent.

Homer nach Antiken gezeichnet von H. W. Tischbein, mit Erläuterungen von Ch. Glo Heyne. Heft 1 — 6. Götting., Dieterich. 1801 — 1805, *f. max.* (52 *Th.*) — Heft 7 — 9 mit Erläuterungen von L. Schorn. Stuttg., Cotta. 1822 — 1824, *f. max.* (18 *Th.*) — Sex priores fasciculi cum versione gallica Caroli Villiers editi sunt. *Metz*, 1802—1806, *f. max.* 186 *fr.* *V.* Commentar. soc. philol. Lips. I. 1. p. 292 sqq.

Galleria Omerica, o Raccolta di monumenti antichi esibita, per servire allo studio dell' Iliade e dell' Odissea, del C. F. Inghirami. Firenze, Poligrafia Fiesolana. 1827, 8 et 4. — Tabulae colloribus illustratae sunt, atque secundum monumenta Etrusca delineatae. Etiam Tabula Iliaca exhibita est. Notis figurae illustrantur.

( ) Chronologie de l'Iliade distinguée par chaque jour, avec quelques Reflexions. — *V.* Mém. de Trevoux. 1707, Mai. Art. LVIII.

( ) Chronologie de l'Odyssée disposée par jours. — V. *ib.* 1709, Mai. Art. LX.

( ) Explication d'un Passage du Livre XX. de l'Odyssée, v. 113. 114. — *V.* Histoire critique de la Republique des Lettres. T. IV. p. 150.

( ) Courtes Remarques de critique sur un Passage d'Homere du XVII. Livre de l'Iliade, v. 551. — V. *ib.* T. V. p. 276.

( ) Animadversiones in Homerum. — In Miscellaneis Observationibus. Vol. I. T. I. p. 107 — 130.

( ) A Dissertation upon the Nature and Intention of Homer's Fables relating to the Gods. London: printed for R. and I. Dodsley in Pall-mall. M.DCC.LIII. 8. — 1 *sh.* 6 *d.* Conf. Monthly Review, August. 1753. p. 87 sqq.

( ) Occasional thoughts on the study and character of classical authors, on the course literature, and the present plan of a learned education, with some incidental comparisons between Homer and Ossian. London, Richardson. 1762, 8. — 2 *sh.*

( ) Thoughts on Homer. — *V.* Town and Country Magazine 1776. p. 518 sqq.

( ) On Homer's Scale of Heroes. — In: Thirty Letters on various Subjects. (Lond., Cadell. 1782, 8) Vol. I.

( ) On the just Standard of Homer's Merits. — In: European Magazine. 1786. April. p. 238 sqq.

( ) Nachricht und Auszüge von einer merkwürdigen Handschr. der Iliade des Homer, in der Venetianischen St. Mar-

kushibl. —— In Bibliothek d. alt. Lit. u. K. fasc. I. (Götting. 1786, 8) no. 1. p. 63—89. Additamenta v. infra s. v. *Siebenkees.*

( ) Ueber die Ilias des Homer. —— *V.* Schweiz. Mus. A. II. P. VII.

( ) Ueber das Lager der Griechen vor Troja nach der Erzahlung Homers. —— *V.* Militär. Monatsschr. a. 1786. V.

( ) Remarks on the Odyssey. —— In: Town and Country Magazine. 1788. Febr. p. 88.

( ) Thoughts on the Iliad. —— *Ib.* 1789, Febr. p. 81.

( ) Briefe über die Vossische Uebersetzung des Homer. —— *V.* Neuer deutscher Merkur. 1795. Vol. II. P. V. p. 105—111.

( ) Ueber den Mythus von den Heerden des Helios in der Odyssee (XII.) —— In: Neuer deutscher Merkur, 1796, m. Iun.

( ) Homer ein Günstling der Zeit. —— *V.* ephem. inscr.: Horen, 1795, m. Sept.

( ) Einige Zweifel über Wolf's Ansicht der Entstehung der Ilias und Odyssee. —— *V.* Neuer deutscher Merkur. 1796, m. Mart.

( ) Some passages of Homer illustrated with engravings and commentaries. —— In: Universal Magazine of Knowledge and Pleasure. Vol. LXXXIV. p. 113. p. 225.

( ) Picturesque Scene from Homer Iliad XXIII. with a beautiful Copperplate representing Achilles lamenting over the Body of Patroclus. —— In: Universal Magazine. 1792, Febr. p. 97 sqq.

( ) Picturesque Scene from Homer Iliad XXIV. with a Representation of Priam, requesting Achilles to restore the dead Body of Hector. —— *Ib.* 1792, Iun. p. 417 sq.

( ) Some Observations on Hesiod and Homer, and the shields of Hercules and Achilles. —— In: Essays, by a Society of Gentlemen at Exeter. (Cadell jun. and Davies. 1796, 8) Essay XXI. p. 431 sqq.

( ) Remarks on the Iliad. I. 20, 21. —— In Diario class. no. IV. p. 904 sq.

( ) Remarks on Homer. —— V. *ib.* no. VI. p. 334 sqq.

( ) On the existence of Troy. —— V. *ib.* no. IX. p. 14—19; XI. p. 25—33; XIII. p. 105—109.

( ) On the Manners of the Heroic Ages, as collected from the Iliad and Odyssey. —— V. *ib.* no. XLVI. p. 207—211.

( ) Collatio Cod. MS. Homeri Odysseae cum editione Clarkiana Londin. 1758. —— *V.* Diar. Class. no. LXIII. p. 178—180 (rep. in *Seebodii* Neues Archiv. 1826. Vol. I. p. 132—134); no. LXXII. p. 251—257.

( ) Critical Remarks on Homer's Iliad. —— V. *ib.* no. LXIV. p. 292—297; LXV. p. 152—145; LXVII. p. 56—69.

( ) A Dissertation on the Hiatus in the Poems of Homer, and the Limits which circumscribe the power of the Ictus Metricus etc. —— V. *ib.* no. LXIX. p. 1—7; LXX. p. 235—241.

( ) De loco Homeri Odys. XI. 568 edit. Wolf. —— V. *ib.* no. LXXVI. p. 190 sqq.

( ) On the Situation of the Hades of Homer. —— V. *ib.* no. LXXVII. p. 80 sqq.

( ) Variae lectiones in Iliadis lib. I. et Eustathii in eundem librum commentarios ex cod. Rhedig. —— *V.* Museum erit. Vratislav. P. I. (Vratisl., Holaeufer. 1820, 8) p. 63—84. Collatio ad editiones Rom. et Basil. facta est.

( ) Ueber Ilias I. 20, II. 10, IV. 64. —— *V.* ephem. univ. Scholast. 1827. II. no. 26. p. 202 sqq.

( ) On the words *ὅμηρος* and *τυφλός*. —— V. Mus. crit. Cantabr. Vol. I. p. 398 sqq.

( ) Darstellung des Wesens der Homerischen Mythologie. —— *V.* Hermes. Vol. XXIX. p. 244—273.

(X.) Bemerkung zu einer Recension von Wolfs Uebersetzung einiger Homerischen Verse. —— In *Seebodii* Krit. Bibl. 1827. p. 122 sqq.

( ) Origin of the Homeric Poems. —— *V.* Quartely Review. no. LXXXVII. (1831) p. 121—168.

( ) Abhandlung von der Beschaffenheit und dem Gebrauch der Cavallerie in den ältesten Zeiten, nach den Erzählungen Homer's. Berlin, 1774, 8.

( ) Ueber Homer oder das Knabenalter des Menschengeschlechts. Von einem 70jähr. Philologen. Lingen, Jülicher. 1816, 8. —— 12 *Gr.*

( ) Emendationes Hymni Homerici in Cererem, e Msto Codice Moscovitico Bibliothecae S. Synodi exscripti & Lugduni Batav. a. MDCCLXXX. primum editi. Praemittitur eiusdem Hymni notitia, iudicium, aetatis divinatio. Neapoli 1781, 8. —— 32 pp.

( ) Der Scholiast zum teutschen Homer, oder Journal für die Kritik und Erklärung des Vossischen Homers. (Inve-

nies etiam disjecti membra poëtae). Des ersten und letzten Bandes erstes und letztes Stück. (Tertia Anticyra) Im sechsten Jahr der Vossischen Sprachumwälzung. (1798,) 8 mai. —— 3 *fl.*, 125 pp. et 1 *f.*

( ) Ueber Homer, oder das Knabenalter des Menschengeschlechts. Lingen, Jülicher. 1816, 8 mai. —— 12 *Gr.*

( ) Observationes aliquot criticae ad Homeri Odysseae Rhaps. *O.* Fribergae, ex offic. Gerlach. 1823, 4. —— 10 pp.

( ) A Dissertation on the age of Homer, his Writings, and his Genius, and on the state of religion, society, learning and the arts during that period. London, 1823, 8. —— 2 *sh.* 6 *d.* In Anglia haec scriptio, quae obsoletas tantum sententias continet, praemio ornata est. Conf. Tübing. Lit. Blatt. 1823, no. 20. p. 79 sq. Auctor scriptionis Mosem et Homerum eundem virum fuisse statuit.

( ) Kurze Uebersicht über die Formen des Homerischen Dialects als Einleitung in die Lectüre des Homer. Berlin, Enslin. 1826, 8. —— 40 pp. 4 *Gr.*

( ) Select Corrections of Metrical Errata in the Homeric Poems, on the „Theory of the Particles": compiled from H. W. William's Critical Investigation of the Versification and Prosodical Usages of the Iliad and Odyssey. Lond., Simpkin. 1828, 8. —— 88 pp. 4 *sh.* 6 *d.* Conf. Diar. class. no. LXXV. p. 29 sqq.

(*W. J.*) Anmerkungen über den Plan von Schlachten und derselben Ausführung der vier berühmtesten Heldendichter, Homer, Virgil, Tasso, und Voltaire. —— *V.* Schriften der Altdorfischen Deutschen Gesellschaft p. 49 sqq.

(*W. J.*) Versuch über die Odyssee des Homer. —— V. *ib.* p. 83 sqq.

(*J. J.*) Remarks on the introductory lines of the Iliad. —— In Diario class. no. VI. p. 314 — 318, 375 — 380; conf. no. VIII. p 517 — 520; IX. p. 155 sqq.; X. p. 429 — 431; XII. p. 262 — 273.

(*D.*) An inquiry into the versification of Homer, and the use of the Digamma in his poems. —— V. *ib.* no. XVIII. p. 361 — 381.

( ) Remarks on a Passage in the ninth Book of Homer's Iliad. —— V. *ib.* no. LXII. p. 292 sqq.

(*V. L.*) On the Margites of Homer. —— *V.* Diar. class. no. XXIII. p. 161 sqq.

(*E. R. L.*) Bemerkungen zu Odyss. I — IV. —— V. *Seebodii* Krit. Bibl. 1826. p. 1087 — 1131.

( ) Classical Manual; or a mythological, historical and geographical commentary on Pope's Homer and Dryden's Aeneid of Virgil with a very copious index. Lond., Longman. 1827, 8. —— 18 *sh.* In ephem. litt. anglicis (*v.* Literary Gazette 1827. p. 714; Monthly Review Vol. VII. p. 135 sq.) valde laudatur.

G. di S. L.: Remarques sur l'opinion de M. Benj. Constant, que l'Iliade et l'Odyssée ne sont pas du même auteur. —— In: Mercure de France. T. XIX. p. 74 sqq. *V.* infra *Constant.*

Abecken: Commentatio de septem prioribus Iliadis Rhapsodiis. Progr. Osnabruck. 1829, 4. —— Inprimis contra Go. Mülleri sententias, quas ille in libro: Homerische Vorschule exposuit, auctor disputat.

J. *Aikin:* On Homer's story of Circe, its Fable and Moral Purpose. —— In eiusdem: Letters from a Father to his Son, *etc* (Lond., 1793, 8) Letter VII.

Leo *Allatii* de patria Homeri. Accedunt einsdem Homeri Natales. Graece et Latine Andrea Baiano interprete. LB., sumt. Laur. Durand. 1640, 8. —— Rep. in *Gronovii* Thesauro antiqq. graec. T. X. p. 1624 sqq.

Rob. *Alves:* Homer and Virgil compared: Illustrations of Homer. —— In eiusdem: Sketches of a History of Literature. Edinb., 1795, 8.

P. C. C. *Andreae* Locorum quorundam Homero-Virgilianorum specimina duo. Jn., 1814, 8.

J. Gf. *Amelang:* Von dem Alterthum der Schreibekunst in der Welt, besonders zu Briefen, und insbesondere von der Correspondenz im Homer. Leipz., Jacobaeer. 1800, 8mai. —— 232 pp. 20 *Gr.*

Herm. *Arntzenii* Epistola critica de quibusdam Pindari Thebani locis. Traj. ad Rh., 1793, 8. —— 16 *stüb.*

Chph. *Arzberger* Collatio theologiae Homeri atque Hesiodi. —— In eiusdem Adumbratione *etc.* *V.* supra *Hesiodus.* III.

C. A. M. *Axt:* Ueber Odysse X, 356 — 359. —— In ephem. univ. schol. 1827. II. p. 664.

G. *Bachman:* Spec. sublimium Homeri imaginum. P. I. Lund., 1792, 4.

— —: Homerus comparans sive Similitudines ex Iliade et Odyssea, quas in usum studiosae juventutis nec non cultioris litteraturae amantium collegit, notis illustravit suoque sumtu edidit. Hernosandiae (*Gryphisw., Maurilius.*) 1806, 4.

—— 152 pp. 1 *Th.* Secondum nomina propria res sunt compositae. Loci, quos Virgilius, Horatius, Ovidius imitati sunt, similesque Ossiani et Vet. Test. exhibentur.

A. *Balbi:* Dello Homero. —— *V.* eius: Cronica dei poeti anteriori e contemporanei ad Omero. Lugano, Veladiui. 1826, 8.

Detl. C. G. *Baumgarten-Crusius:* Uebersicht der neuesten homerischen Litteratur. —— In *Iahnii* Annal. 1827. t. 1. p. 3 sqq.

Anselm *Bayley:* The Alliance of Music, Poetry, and Oratory. Under the Head of Poetry is considered the Alliance and Nature of the Epic and Dramatic Poem, as it exists in the Iliad, Aeneid and Paradise lost. Stockdale, 1789, 8. —— 6 *sh.*

Ch. Dan. *Beck:* De ratione, qua Scholiastae poetarum veteres inprimisque Homeri ad sensum elegantiae et vetustatis acuendum adhiberi recte possint. (Lips. CIƆIƆCCLXXXV.) *In fine:* Lipsiae ex officina Klaubarthia. 4. —— XVI pp.

Laur. *Begeri* Bellum trojanum ex antiquis illustratum. Berol., 1699, 4. —— Cum figg.

I. Ioach. *Bellermann:* Specimen animadversionum in N. Foederis libros ex Homeri Iliad. Rhaps. *A.* Erford., 1785, 4.

Augustin *Belley:* Remarques sur la distance de l'île du Phare, au continent de l'Egypte, marquée dans un passage d'Homère Odyssee lib. IV. —— In Mém de l'Acad. des inscr. T. XVIII. Hist. p. 187 sqq. Etiam in *Gottschedii* versione germ. T. IX. p. 263 sqq.

L. *Bellomo:* Intorno al piu utile modo di applicare lo studio della greca filologia alla interpretazione di Omero. —— In: Esercitazioni scient. 2 lett. di Ateneo di Venezia.

Traug. F. *Benedict:* Interpretatio allegoriae Homericae, de errore et precibus, Iliad. I. vers. 498. *Partt. II.* Torgav. (*Lips.*), 1784 — 1785, 4. —— 20, 20 pp. 10 *Gr.*

— —: De Homeri loco lib. IV. v. 231 — 309. Torgav. (*Lips.*), 1786, 4. —— 21 pp. Auctor in hac dissertatione Iliad. lib. IV. 231 — 309 et Virgilii Aen. Lib. XII. v. 277 sqq. comparat, et imitationem esse postponendam putat.

Paolo *Beni:* Comparatione di Homero, Virgilio e Torquato, et a chi di loro si debba la palma nell' Heroico Poema, del quale si vanno anco ricouoscendo i precetti, con dar largo conto de' Poeti Heroici, tanto Greci, quanto Latini et Italiani. Padova, appresso Lorenzo Pasquati. 1607, 4.

— —: Comparazione di Torquato Tasso con Homero e Virgilio. Padova, 1612, 4.

C. F. *Benkowitz:* Vergleichung der Iliade des Homer mit dem Messias von Klopstock. —— Io eiusdem libro: Der Messias von Klopstock, ästhetisch beurtheilt. Breslau, 1797.

Casp. Iac. *Besenbeck:* Progr. Vindiciae loci Homerici Il. XV. 1 — 48. Erlang., 1798, 4.

C. *Besseldt:* Erklärende Einleitung zu Homer's Odyssee (3 ersten BB.) für den ersten Anfänger. Königsb., Nikolovius. 1816, 8. —— 14 *Gr.*

I. G. L. *Beutleri* Animadversiones criticae in Homerum et Virgilium. Jn., Croeker 1823, 8. —— 34 pp. 10 *Gr.*

Paul Jeremie *Bitaubé:* Considerations sur Homer. —— In Mém. de Berlin. a. 1777. p. 421 sqq.; a. 1782. p. 473 sqq.

— —: Sur la descente d'Ulysse aux enfers, descrite dans l'Odyssée. —— In Mém. de Berlin. 1782. p. 496 sqq.

— —: Sur la separation de Calypso et d'Ulysse. —— V. *ib.* 1782. p. 487 sqq.

Rich. *Blackmore:* Remarks on the Iliad of Homer. —— In eiusdem: Essays upon several Subjects. (Lond., 1716, 8) Vol. I. Essay I.

C. A. *Böttiger:* Progr. Quam vim ad religionis cultum habuerit Homeri lectio apud Graecos, puerorum institutionem ab hoc poeta auspicari solitos. Görlizii, 1789, 4.

— —: Ueber die Schreibekunst der der Griechen, in Beziehung auf Homer. —— In: Neuer deut. Merk Leipz., 1796.

— —: Ueber Iliad. XXIV. 317 sqq. —— In eiusdem libro: Amalthea. Vol. I. p. 73.

— —: Ueber den Zeus *Αἰγίοχος* bei Homer. —— V. *ib.* Vol. I. p. 20.

— —: Ueber Homers Hymnus auf den Hermes v. 529 — 532, u. Hermann's Verbesserung, v. 531. —— V. *ib.* Vol. I. p. 106.

Zach. *Bogan:* Homerus *Ἑβραΐζων:* sive Comparatio Homeri cum Scripturibus Sacris, quoad normam loquendi. Subnectitur Hesiodus *Ὁμηρίζων.* Oxon., excudebat H. Hall, impensis T. Robinson. 1658, 8.

(J. *Boivin*:) Apologie d'Homère et Bouclier d'Achille. à Paris, chez Fr. Jouenne. 1715, 12.

— —: Explication du passage d'Ulysse a Telepyle et de la demeure des lestrigons; Liv. X. 81. 85. de l'Odyssée d'Homer. — In: Mém. de l'Acad. des Inscr. T. I. Hist. p. 132 sqq.; ed. in 8. T. I. Hist. p. 161 sqq. Etiam in *Gottschedii* versione germanica. p. 145 sqq. T. XI. p. 16 sqq.

— —: Querelle entre les partisans d'Homère et ceux de Virgile. — V. *ib.* T. I. Hist. p. 176 sqq.; ed. in 8. T. I. Hist. p. 217 sqq. Et in *Gottschedii* versione germanica. T. I. p. 200 sqq.

— —: Chronologie de l'Odyssée. — In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. II. Mém. p. 386 sqq., ed. in 8. T. IV. p. 1 sqq.

— —: Vieillesse heroique ou vieillards d'Homere. — V. *ib.* T. II. Mém. p. 18 sqq., ed. in 8. T. III. Mém. p. 22 sqq.

— —: Notice d'un exemplaire d'Homère de la bibl. de Gu. Budé, avec des notes de sa main, qui est à présent dans la bibl. de M. de Boze. — V. *ib.* T. V. Hist. p. 354 sqq., ed. in 8. T. III. Hist. p. 535 sqq.

— —: Système d'Homère sur l'Olympe. — V. *ib.* T. VII. Mém. p. 411 sqq., ed. in 8. T. X. Mém. p. 653 sqq.

B. *Borgen*: De centonibus Homericis et Virgilianis ea quae gravissima sunt illustrare conatus est. Progr. Hafn., 1828, 4. — 22 pp.

Jeron. *de Bosch*: Inhoud van Homerus Ilias met ophelderingen. — In: *Teyler's* tweede Genootschap. St. V. Bl. I. Germanice versum prodiit: Ueber Homer's Ilias, eine von der Teylerschen Stiftung gekrönte Preisschrift des Hn. J. de Bosch; aus dem Holländ. von Esdr. H. Mutzenbecher. Züllichau, Frommann. 1788, 8. 1 *Th.* 12 *Gr.*

F. *Bouterweck*: Nur Eine Ilias, nur Ein Homer. — In *Bürgeri* Academie der schönen Künste. Bd. I. P. IV. Göttingen. 1797, 8.

Adami *Brendelii* De Homero Medico dissertatio. Vitemb., 1700, 4.

L. C. A. *Briegleb*: Parallele Zusammenstellung der Homerischen Griechen und der alten von Tacitus geschilderten Deutschen, in Rücksicht ihrer Bildungsstufe. Progr. Eisenach. 1826, 4. — 19 pp.

Bruce: On the age of Homer. Lond., 1828, 8. — 5 *sh.* 6 *d.*

Iac. *Bryant*: A dissertation concerning the War of Troy, and the Expedition of the Grecians, as described by Homer; that no such Expedition was ever undertaken, and that no such City of Phrygia existed. (*Lond.*,) Cadell and Davies. 1796, 4. — 196 pp. 7 *sh.* 6 *d.* Germanice versa haec disquisitio prodiit: *Jak. Bryant's* Abhandlung über den trojanischen Krieg. Aus dem Englischen übersetzt von K. H. Nöhden. Braunschweig, Schulbuchh. 1797, 8. XXX, 328 pp. 18 *Gr.*

— —: Observations upon a Treatise, entitled: A Description of the Plain of Troy by Monsieur Le Chevalier. Eton, Pote; Lond., Cadell and Davies. 1796, 4. — 49 pp. 3 *sh.*

— —: Some Observations upon the Vindication of Homer, and of the ancient Poets and Historians, who have recorded the Siege and Fall of Troy; written by J. B. S. Morritt, Esq. (*Lond.*,) Payne. 1799, 4. — 96 pp. 4 *sh.*

F. *Bunke*: De Fato Homerico. *Progr.* Braunsberg. (Regiom.) 1828, 4. — 8 pp.

Ph. *Buttmann*: De Adiectivo θοός. — In *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis. Vol. I. P. II. p. 398—407.

E. L. *Cammann*: De Homero in scholis recte legendo. Oratio habita. — In: *Seebodii* Neues Archiv. 1827. P. IV. p. 36—43.

— —: Vorschule zu der Iliade und Odyssee des Homer. Ein Handbuch für Schulen. Leipz., Hahn. 1829, 8 mai. — XIV, 420 pp. et 1 *f.* 1 *Th.* 8 *Gr.*

Anselm. Andr. *Cammerer*: Ueber die Weltkunde des Homeros im Allgemeinen, und über dessen Erdkunde in's Besondere. Progr. Kempten, 1828, 4. — 6 pp. et 1 tab. geogr.

Meric. *Casaubonus*: De nupera Homeri Editione Lugduno-Batavica Hackiana, cum latina versione, et Didymi Scholiis; sed et Eustathio, et locis aliquot insignioribus ad Odysseam pertinentibus; Item super loco Homerico dubiae apud Antiquos interpretationis, quo Dei in hominum tam mentes, quam fortunas imperium asseritur, hinae Dissertationes (*ad Georg. Graevium*). Lond., 1659, 8.

— —: Dissertatio super loco Homerico dubiae apud antiquos interpretationis, quo Dei in hominum tam mentes, quam fortunas imperium asseritur (Odys. σ'. vers. 129). — Adiecta est eiusdem Epistolis p. 174 edit. cum *Is. Casauboni* Epistolis. Roterod., 1709, f.

L. *Castillon*: L'apotheose d'Homere, imitée des soirées Attiques d'Herode Atticus dans ses jardins de Cephise. Manuscrit recenment decouvert. —— In: Recueil I. de la Soc. Typograph. de Bouilloo. p. 39.

de Caylus: —— *V.* supra Hesiodus. III.

Chabanon: Dissertation sur Homère, considéré comme poete tragique. —— In: Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXX. Mém. p. 539 sqq.

Dav. *Clerici* Oratio in vituperium Homeri. —— Inter eiusdem Orationes. (Amst., 1687, 8) p. 48 sqq.

Ch. A. *Clodius*: Super Quintiliani iudicio de sublimitate Homeri exercitationem orationi solemni adeundi novi muneris caussa . . . habendae praemisit. Lips., 1764, 4. —— 9 pp. Praeclara scriptio, in qua Quintiliani iudicium X. 1, 46 de sublimitate Homeri contra Casp. Barthii iniquum impetum defenditur. Ceterum Batrachomyomachiam Homero abiudicat, et Iliadi prae Odyssea palmam aestheticae artis ratione habita tribuit. Rep. inter eiusdem: Dissertationes et Carmina. (Lips., Weidmann. 1787, 8 min.) p. 93—234.

H. Nelson *Coleridge*: Introduction of the Grec. Classic Poets. P. I. General Introduction. Homer. Lond., 1830, 8.

Benj. *Constant*: Iliade et Odyssée sont composé en divers tems. —— In eiusdem libro: La Religion. (Paris, 1827, 8) T. III. Germanice vers. in Hamburger Blätt. der Börsenhalle, 1827. no. 227, p. 641 sqq.

C. Ph. *Conz*: Ueber Homer, Fragment aus noch ungedruckten Fragmenten über Homer. (In wie fern ist Homer romantisch zu nennen?) —— In eiusdem: Kleine prosaische Schriften. (Ulm, 1825, 8) p. 85 sqq.

Cooke: A Discourse on the different Excellencies of Homer and Virgil. —— Praefixa est haec disquisitio eiusdem versioni Virgilii. Lond., 1741, 8.

G. *Costard*: A Letter ... concerning the ages of Homer and Hesiod. —— In: Philosophical Transactions. Vol. XLVIII. P. II. (1754, 4) Art. LIX. p. 441—484.

— —: Astronomical and Philological Conjectures on a Passages in Homer. Lond., Walter. 1768, 4. —— 6 *d.*

Creuzer u. *Hermann*: —— *V.* supra Hesiodos. III. et infra *(Ouwaroff)*.

Gerh. *Croesi* Homerus Hebraeus, siue Historia Hebraeornm ab Homero Hebraicis nominibus ac sententiis conscripta in Odyssea et Iliade. Dordr., apud Theod. Goris. 1704, 8.

St. *Croix*: Réfutation d'un paradoxe sur Homère de F. A. Wolf. Paris, 1798, 8. —— Et in: Magasin encylop. An. III. T. V. p. 12 sqq. Germanice versa haec refutatio prodiit: Widerlegung des Wolfischen Paradoxons über die Gedichte Homers. Leipz., Vogel. 1798, 8. 75 pp. 6 *Gr.*

Anne *Dacier*: Des causes de la corruption du goût. A Paris, chez Rigaud, 1714, 12. —— Conf. Le Mercore. 1715, m. Febr.

— —: Homère défendu contre l'Apologie du R. P. Hardouin, ou suite des causes de la corruption du goût. à Paris, chez Coignard. 1716, 12.

I. Gli. *Dähne*: Diss. de medicina Homeri. Lips., 1778, 4.

Gp. *Dahl*: Comparatio Homeri et Ossiani. Upsal., 1792, 4. —— 12 pp.

— —: De natura Epithetorum ex Homero. Partt. II. Upsal., 1794, 4. —— 16, 16 pp.

— —: De natura Similitudinum ex Homero. Partt. II. Upsal., 1791 et 1797, 4. —— Pag. 19—24.

James *Dallaway*: On the controverted subject of the siege of Troy. —— In eiusdem libro: Constantinopole Ancient and Modern. Lond., 1797, 4. Hic liber tit.: *J. Dallaway's* Reise nach Constantinopel und die umliegende Gegend, Chemnitz, Tasché. 1800, 8. germanice versus prodiit.

John *Davies*: Observations on the poems of Homer and Virgil, transl. from the french. Lond., 1670 et 1672, 8.

Rich. *Davesii* Observationes in Homerum. —— In eiusdem Miscellaneis. (Oxon., 1781, 8) pluribus locis, et *Burgessii* Adpendice.

— —: Consonantis sive adspirationis *Vau* prout in sermone Homerico obtinebat, virtutis cum prosodiacae, tum analogicae specimen. —— V. *ib.*

I. F. Ferd. *Delbrück*: Homeri religionis, quae ad bene beateque vivendum fuerit vis. Magdeb., Heinrichshofen 1797, 8. —— 54 pp. 6 *Gr.*

L. *Dissen*: Anleitung für Erzieher, die Odyssee mit Knaben zu lesen. Götting., Dieterich. 1809, 8. —— 12 *Gr.*

— —: Ueber die Einheit der Homerischen Gesänge. —— *V.* Güttinger gel. Anz. 1827. no. 3. 4. 5.

L. *Doederlein*: Commentatio de vocabulo τηλύγετος. Progr. Erlang., impr.

lunge. 1825, 4 mai. —— 16 pp. Argomentum dissertationis v. in *Seebodii* Neues Archiv. 1826. P. IV. p. 85—87.

— —: Lectionum Homericarum Specc. I. II. III. 1827. 1828. 1829. Progr. acad. —— Specimen I. rep. v. in Ephem. univ. scholast. 1828. II. 108. Conf. de hac magni aestimanda scriptione tabnii Annal. 1828. t. 1, p. 218, obi etiam censor disquisitionem de θεῶν ἐν γούνασι κεῖται protolit.

H. *Döring:* Observationes criticae in Homeri Odyss. VIII. Friberg., 1823, 4.

I. Glo. *Drasdo:* Comparatio Mosis et Homeri. Commentationes III. Vitteb., 1783—1788, 4.

C. *Drebincurti* Homericus Achilles. LB., 1694, 4.

F. Ferd. *Drück:* De eloquentia Homeri. Stuttg., 1779, 4.

— —: Dissertatio de virtutibus vitiisque Homeri et Virgilii, ex saeculis ipsorum aestimandis. Stuttg., 1780, 4. —— Rep. in eiosdem: Kleinere Schriften, herausgegeb. voo C. Ph. Conz. (Tübingeo, 1810, 8) nu. 1.

W. *Drummond:* The Shields of Achilles, described by Homer in the Eighteenth Book of the Iliad. —— In Diario class. no. XI. p. 6—20; XVI. p. 409—412.

W. *Duff:* On the Genius of Homer. —— In eiosdem: Critical Observations on the Writings of the most original Geniuses in Poetry. (Lond., 1770, 8) p. 1 sqq.

Dugas-Montbel: Des epithètes dans les poésies homériques. Paris, Fuin. 1825, 8.

— —: Des digressions dans les poésies homériques. —— In: Bulletin des sc. h. T. V. p. 102 sqq.

— —: Observations sur l'iliade d'Homère. Paris, Didot. 1829 — 1830, 8. *Voll. II.*

— —: Historie des poésies homériques. Paris, Didot. 1831, 8.

G. *Dunbar:* Observations on some lines of Homer. —— In Diario class. no. XXXIV. p. 265 sqq.

L. *Dupuys:* Observations critiques sur l'hymne à Cérès, attribuée à Homère, et publiée par *M.* Ruhnkenius. —— In: Mém. des Inscr. T. XLVI. Mém. p. 277 sqq.

I. *van der Dussen:* Prodromus novae editionis (Epitomae Homericae) Pindari Thebani. Campis, 1769, 8.

Iac. *Eckert:* Parallele zwischen Homer's Ilias und Virgil's Aeneis. Progr. München, 1829, 4. —— 14 pp.

(*van Effen:*) Dissertation sur Homère et sur Chapelain, par J(*ean*) P(*ierre*) de Cr(*ousaz*), P(*rofesseur*) E(*n*) P(*hilosophie*) E(*t*) *Mathématiques*), D(*e*) L(')A(*cademie*) D(*e*) L(*ausanne*). La Haye, 1714, 8. —— 50 pp.

I. F. W. *Egen:* Ueber die homerischen Gleichnisse nebst einer Beispielsammlung der wichtigsten homerischen Gleichnisse und Erläuterung derselben. Magdeb., Creutz 1790, 8. —— 215 pp. 16 *Gr.*

C. G. *Ehrenhaus:* De Homero philosophandi magistro. Annab., 1765, 4.

Ad. L. *Enebom:* Dissertatio: Artes ex scriptis Homeri notas exhibens. Upsal., 1795, 4.

F. Ch. *Exter:* Von der Armuth Homers. Zweibr., 1777, 4.

I. Melch. *Faber:* Progr., in quo nonnulla, quae in Homero legendo controversa sunt, disputantur. Ansb., 1784, 4.

I. F. *Facius:* Progr. De fabula quadam Homerica, qua Apollo et Diana homines sagittis interfecisse dicuntur. Coburg., Ahl. 1785, 4.

Ghf. Sam. *Falbe:* Progr. de Margite Homerico. Stettin, 1798, 8. —— 40 pp.

(P. *Faydit:*) Nouvelles Remarques sur Virgile et sur Homere, ou les Sophomories et les folies des Sages et des Sçavans. à Paris, 1710, 12.

Ever. *Feithii* Antiquitatum Homericarum libri IV, nunc primum editi. LB., Adr. Severinus. 1677, 12. — Editio accuratior. Amst., ap. Salom. Schouten. 1726, 8. — Argent., 1743, 8. — Neap., 1774, 8. —— Extant etiam in *Gronovii* Thesauro antiquit. graec. T. VI.

A. Gu. *Ferber:* Dissertatio scholia graeca in Homerum, quae Didymo vulgo tribuuntur, generatim lustrans. Helmst., 1770, 4.

Finkh: Bemerkungen über einige Stellen der Ilias. —— In ephem. univ. schol. 1829. II. no. 21. p. 169—176.

I. *Floderi* Dissertatio de Ate Homerica. —— In Museo critico ed. Stosch. (Lemgov., Meyer. 1774—1775, 8) Vol. I. sect. XI. Est admodum prolixa.

— —: Specimen philosophiae Homericae. —— V. *ib.* sect. XIX. et infra s. v. Sibylla.

Etienne *Fourmont:* Examen pacifique de la querelle de Madame Dacier et de M. de la Motte sur Homere, avec un Traité sur le poëme epique, et la criti-

que de deux Iliades et de plusieurs autres poëmes. à Paris, chez Rollin. 1716, 12. *Voll. II.*

Fragnier: Sur les Dieux d'Homère. — In Mem. de l'Acad. des Inscr. T. III. Mém. p. 1 sqq.; ed. in 8. T. IV. Mém. p. 1 sqq. Anglice versa haec dissertatio legitur in: Philological Miscellany, consisting of select Essays from the Memoirs of the Academy of Belles Lettres at Paris. (London, 1761, 8) no. XV.

Frägard: De vita et dispositione carminum Homeri. Gryphisw., 1797, 4. — 16 pp.

C. Fr. *Franceson*: Essai sur la question, si Homère a connu l'usage de l'écriture, et si les deux poëmes de l'Iliade et de l'Odyssée sont en entier de lui seul. Berlin, Nauck. 1818, 8 mai. — 18 *Gr.*

W. *Franklin*: Remarks and Observations on the Plain of Troy, made during an Excursion in June 1799. Lond., printed for R. Faulder, new bond street. By C. Clarke. 1800, 4. — VII, 53 pp. Germanice hae observationes versae sunt in: Allgemeine geographische Ephemeriden, herausgegeb. von Gaspari u. Bertuch. Vol. VII. (1801) p. 25—63.

Fr. Chph. *Frenzel*: Probe eines erklärenden Commentars über Homers Odyssee. Progr. Eisenach, 1808, 8.

(J. H. *Frere*:) Remarks on the Ninth Book of the Iliad. — In Museo crit. Cantabr. T. II. p. 243—255.

W. N. *Freudentheil*: De diversa precum in Psalmis Homerique carminibus adumbratarum indole breviter disputat. — In *Rupertii* Theologische Miscellen. Vol. I. (Hamb., Hoffmann. 1816, 8) p. 310 — 314. Est Collectio omnium veterum prerum, exsecrationum, et aliarum rerum, quae in Psalmis Homeriqoe carminibus occurrunt.

F. Gotth. *Freytag*: Progr., num quid de Angelorum lapsu Homero notum fuerit? Numburgi, 1700, 4.

I. A. *Fuchs*: Ueber Ilias α, 218. — In ephem. univ. scholast. 1829. II. no. 59. p. 493—495.

(Fr. *Gaçon*:) Homère vengé, ou Réponse à M. de la Motte sur l'Iliade. à Paris, chez Etienne Ganeau. 1715, 12.

Gust. *Gadolin*: De fato homerico. Abo., 1800, 4. — 12 pp.

J. Jacques *Garnier*: Observations sur le parallele d'Homère et de Platon. — In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XLII. Hist. p. 11 sqq.

Court *de Gebelin*: The Shield of Achilles, translated from the French. Lond., Robinson. 1785, 4. — 1 *sh.*

Ed. *Geist*: Disquisitiones Homericae. Gissae, Heyer. 1832, 4. — 22 pp.

Ionae *Gelenii* De Homeri Scriptis in Scholis semper cum fructu praelectis. Dresdae, 1706, 4.

N. *Girardi* Meditationes in librum I. Iliados. Paris., ap. viduam G. Morelii. 1566, 4.

F. W. *Gliemann*: Grammatische Erklärung des ersten Buchs der Odyssee, mit beständiger Hinweisung auf Buttmanns griechische Grammatik, zunächst für Anfänger. Berlin, Mylius. 1826, 8. — VIII, 76 pp. 8 *Gr.* In hoc commentario grammaticae res bene tractantur.

G. F. Dan. *Goess*: Dissertatio de Batrachomyomachia, Homero vulgo adscripta. Erlang., 1789, 8. — 52 pp. Auctor scriptionis Bergleri, Barnesii, Ernestii et Burheckii notas in hoc poema conscriptas collegit, quibus suas adiecit.

Gräfenhan: Ueber ἐθέλω und βούλομαι. — In ephem. univ. scholast. 1828. II. no. 59 p. 481 sqq. Auctor disputat contra Buttmanni sententiam in Lexilogo expositam.

I. F. Chph. *Gräffe*: Bemerkungen über Longins Urtheil, dass die Odyssee der Iliade weit nachstehen müsse. — In *Rupertii* et *Schlichthorstii* Neues Magazin. Vol. II. P. I.

W. H. *Gramert*: Ueber die homerischen Chorizonten. — In Rheinisches Museum für Philol. u. Philos. 1827. P. III. p. 199 sqq. Haec dissertatio ad Homeri prolegomena spectat.

G. Sigism. *Grenii* De Virga Circes magica ad Homeri Odyss. κ', 238. Dissertatio. Miseoae, 1742, 4.

Gf. E. *Groddeck*: Commentatio de Hymnorum Homericorum reliquiis. Gotting., 1786, 8 mai. — 92 pp. Groddeckius hymnos Homero vulgo adscriptos esse fragmentum vetustae Anthologiae statuit, quam sibi Grammaticus aliquis composuit.

— —: Ueber das Lokal der Unterwelt beym Homer. — In Bibliothek der alt. Lit. u. K. P. VIII. p. 15—33.

Guérin: Analyse et Extraits de l'Iliade. Paris, 1829, 4.

G. F. C. *Günther*: De usu praepositionum apud Homerum. Epistola ad F. A. Wolfium. Halae, Hemmerde. 1814, 4. — 44 pp. et epistola dedicatoria. 10 *Gr.* Conf. censuram in ephem. litt. Jenens. 1816, no. 8.

— —: Ueber die Homerischen Gleichnisse. —— In eiusdem et Wachsmuthii ephem.: Athenaeum (Halle. 1814, 8) Vol. II. P. I. p. 98 sqq. P. II. p. 173 sqq.

— —: Commentatio de Homero eiusque carminibus Progr. scholast. Helmst., impr. Leuckart. 1822, 4. —— 65 pp.

— —: Ἀποσπασματα quaedam de vera sermonis Homerici indole. Helmst., impr. Leuckart. 1823, 4. —— 50 pp. De duobus his posterioribus scriptis conf. censuram in *Seebodii* Krit. Bibl. 1827. fasc. XI. p. 1091 — 1095.

Sigism. Lebr. *Haidelich*: Commentatio de meteoris in Homeri carminibus. —— In Actis Acad. Mogunt. T. I. p. 490 sqq.

I. G. *Hageri* Commentatio in Homeri Iliad. β', 374. Chemnicii, 1744, 4.

C. W. *Halbkart*: Psychologia Homerica seu de Homerica circa animam vel cognitione vel opinione commentatio. Zullich., Frommann. 1796, 8. —— X, 118 pp. 10 *Gr.* Conf. ephem. litt. univ. 1797. I. p. 596 sqq., Goth. Zeit. 1797. I. p. 404 sqq., ephem. litt. Lips. 1797. IV. p. 814 sqq., Neue allg. d. Bibl. Vol. XXXV. P. II. p. 560 sqq.

I. *Hanffii* Praelectiones in Homeri quatuor priores libros Iliadis, cura I. Martini. Dantisci, 1612, 8.

Jacques *Hardion*: Dissertation ou l'on examine s'il y a eu deux Zoiles, censeurs d'Homère. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. VIII. Mém. p. 178 sqq., ed. in 8. T. XI. Mém. p. 277 sqq.

Jean *Hardouin*: Apologie d'Homère où l'on explique le veritable Dessein de son Iliade et sa Theomythologie. à Paris, chez Rigaud. 1716, 12. —— *V.* supra *Dacier*.

Herm. *von der Hardt*: Proteus c. phocis cetis in Homero. Helmst., 1719, 4.

— —: Circe Homeri. Helmst., 1716, 8.

Thph. Chph. *Harless*: De Fato Homeri. Progr. Gotting., 1762, 4. —— Auctor fatum Homeri summum esse numen Aegyptiorum putat.

— —: De Iove Homeri disputatio. Erlang., 1763, 4. —— Est continuatio prioris dissertationis, in qua exponitur, Graecorum theologiam ab Aegyptiis mutuatam esse, et non ab Iudaeis, quae est Zimmermanni et Riccii sententia.

— —: De Theologia, inprimis Fato et Iove Homeri. Erlang., 1764, 4. —— Hae dissertationes in Harlesii Opusculis versi argumenti (Halae Sax., 1773, 8) p. 387 sqq. recusae sunt, sed multo auctius et emendatius.

— —: Praecognita quaedam de interpretatione Homeri. Erlang., 1770, 4.

— —: De interpretatione Homeri programmata IV. Erlang., 1770 — 1771, fol.

I. *Hartungi* Chilias Homericorum locorum, qui a diversis Pindari, Hesiodi, Aristophanis *etc.* interpretibus, vel sine autoris nomine, vel mutilati usurpantur. Basil., ex offic. Oporiniana. 1568, 8.

(*Hedelin*:) Conjectures académiques, ou dissertation sur l'Iliade, ouvrage posthume, trouvé dans les recherches d'un Savant (*par François Hedelin, Abbé d'Aubignac, et publié par Germain Brice, auteur de la préface.*) à Paris, chez Fr. Fournier. 1715, 12.

Arn. Herm. L. *Heeren*: Beschreibung der Handschriften des Homer in der Escurial und königl. Madriter-Bibliothek. —— In Bibl. der alt. Lit. u. K. P. VI. p. 134 — 144.

— —: Noch etwas über den Gang der Homer'schen Götter. —— In: Neuer deutscher Merkur. (Leipz., 1794, 8) P. VI.

F. *Heidecamp*: Minutiae criticae. Prolusio. Progr. Lingae, 1827, 4. —— 16 pp.

C. F. *Heinrich*: Rede, ob man das griechische Studium mit dem Homer anfangen soll? —— *V.* Schlesische Provinzialblätter. (Breslau, 1795, 8) m. Octob.

— —: Diatribe de diasceuastis Homericis veterumque monumentorum diasceuasticorum P. I. Kilon., 1807, 4. —— 10 *Gr.*

Nic. *Heinsius*: Variae lectiones in Odysseae libros. —— In *Villoisoni* Epistolis Vinariensibus. (1782, 4 mai.) p. 40 — 60.

C. W. *Hennert*: Ueber das Lager der Griechen vor Troja, nach den Erzählungen des Homer. —— In ephem.: Militärische Monatschrift. 1786, m. Mai.

I. Ch. *Henrici*: De immortalitate animi homerica commentatio. Vitteb., typis Tzschidrichii, 1786, 4. —— 28 pp.

— —: De studio homerico, Prolusio. Altona, 1787, 4. —— 24 pp.

A. *Hermann*: Commentatio de VI. Odysseae libri versibus 620 — 624. commissurae suspectis. Accedunt aliqua de universi carminis origine. Hannov., Hahn. 1830, 8. —— 3 *Gr.*

Gf. *Hermann*: De legibus quibusdam subtilioribus sermonis Homerici dissertationes II. Progrr. Lips., ex offic. Klaubarthiana. 1813 — 1814, 4. —— Rep. in *Friedemanni* et *Seebodii* Miscellaneis. Vol.

II. P. III. p. 511—546; et in Gf. Hermanni Opusculis. Vol. II. p. 18—58.

Glo. Melch. *Herrmann*: De fructu ex matura Homeri lectione graecarum literarum studiosis capiendo commentatio. Praeside I. G. Trendelenburg defendet auctor. Gedan., 1788, 4. —— 81 pp.

Ch. Glo. *Heyne*: De antiqua Homeri lectione indaganda, dijudicanda et restituenda. —— In Commentationibus Soc. Gotting. Vol. XIII. P. III. p. 159 sqq.

— —: De acie Homerica et de oppugnatione castrorum a Trojanis facta. —— In Novis Commentationibus soc. Gotting. T. VI.

— —: De origine et caussis fabularum Homericarum. —— In Novis Commentationibus soc. Gotting. T. VIII. P. II. p. 34 sqq.

— —: Ueber das Local in der Iliade. —— *V.* infra *Lechevalier*.

— —: Epistola, in qua obiter consilia de nova Homeri editione agitantur. —— In *Tychsenii* commentatione de Quinto Smyrnaeo.

Aloys. *Hirt*: Die Nachrichten von Kunstwerken, welche bei Homer vorkommen, erweisen keine Kunstkultur bei den Griechen. Als Nachtrag zu den Aufsätzen über den Ursprung des Kunsttriebes bei den Griechen. —— In *C. A. Böttigeri* Amalthea. Vol. II. p. 52—62.

I. G. Ch. *Höpfner*: Specimen I. Addendorum ad indicem Homeri Ernestium. —— In *Rupertii* et *Schlichthorstii* Magazin für Philol. Vol. I. (Bremen, 1796, 8).

I. Leonh. *Hug*: Die Erfindung der Buchstabenschrift, ihr Zustand und frühester Gebrauch im Alterthum. Mit Hinsicht auf die neuesten Untersuchungen über den Homer. Ulm, Wohler. 1801, 4. —— 149 pp. Parte prima analysis atque comparatio scripturae Phoenicum et Graecorum; parte autem secunda historia scripturae a Solonis tempore usque ad tempus Troiae continetur. Epitomen v. in Commentariis soc. philol. Lips. Vol. I. P. I. p. 283—292.

L. H. *Jacob*: Dissertatio inaug. de Allegoria homerica. Hal., 1785, 8. —— Auctor subsidia, quae ipsi sese obtulerunt, adhibere neglexit. Conf. Bibl. der alten Lit. u. K. P. I. p. 212 sqq.

F. *Jacobs*: Ueber die Episode vom Thersites. —— In Bibl. der alten Lit. u. K. P. IV. p. 10—25.

— —: Verbot Priamus den Trojanern zu weinen? Ueber Ilias H, 224 sqq. —— In: Bibl. der alt. Lit. u. K. P. VIII. p. 34—49.

C. Gf. *Jenichen*: Dissertatio de fide Homeri historica. Partt. II. Viteb., 1786, 8. —— 34 pp.

I. *Jensii* Observata in Stilo Homeri. —— Adiecta sunt eiusdem Lucubrationibus Hesychianis. (Roterod., 1742, 8) p. 249 sqq.

— —: Senilia de stylo Homeri. Roterod., 1753, 8.

N. *Ignarrae*: Emendationes hymni in Cererem. Neap., 1784, 8.

I. Casp. *Ihling*: De vocabuli κηρ in Homeri Hesiodique carminibus significatione eiusque notione mutata Proluss. III. Meiningae, Hartmann. 1814—1816, 4.

— —: Varia, quae de Homero eiusque carminibus nuper in lucem prolata. Collectiones II. Progrr. Meining., 1825 et 1826, 4.

C. Dav. *Ilgen*: Epistola, qua probatur, Nesture felicissimi senis exemplo Homerum non magis delectare, quam prodesse. Lips., 1789, 4.

— —: Disquisitio actionis principis in Iliade Homeri. Partt. III. Progrr. Numburg. Lips., ex offic. Sommeria. 1791 et 1792, 4. —— 20, 23 et 25 pp.

— —: Ειρεσιωνη Homeri et alia poeseos graecorum Mendicae Specimina cum quibusdam nostri temporis carminibus ex hoc genere comparata. Lips., ex offic. Sommeria. 1792, 4. —— 28 pp.

John *Jortin*: Critical Remarks on Homer. —— In eiusdem: Tracts, Philological, Critical and Miscellaneous. (Lond., 1790, 8) Vol. II. p. 67—63.

J. *Jones*: Notes on the Homer. —— In Diario class. no. XI. p. 193 sqq.

R. *Kedington*: Critical Dissertations on the Iliad of Homer. Lond., Hawkins. 1759, 8. —— 3 *sh.*

K. Gf. *Kelle*: Homers Ilias und Odyssea, als Volksgesänge, die bei Entstehung der griechischen Freistaaten, Fürsten und Völker unmerklich auf bessere Gedanken bringen sollten. Leipz., Hartmann. —— VIII, 200 pp. Multa ridenda hic liber continet. Conf. *Beckii* Repertorium. 1826. I. p. 210—214; Literar. Conversationsblatt. 1826. no. 142 sqq.; Jahnii Annal. 1827. I. 2. p. 52 sqq.; Seebodii Krit. Bibl. 1829. no. 125. p. 497 sqq.

Gf. *Kirbach*: Homerus a Dione Chrysostomo vindicatus dissertatione publica. Vitteb., 1687, 4.

I. F. E. *Kirsten*: De Homero prima puerorum linguam graecam discere cupientium lectione. Jn., 1797, 4. —— 8 pp.

Ch. Adf. *Klotzii* Epistolae Homericae. Altenb., 1764, 8. —— 14 *Gr.*

Thd. F. *Kniewel:* Observationum in vetustissimae Graecorum Homerici atque Hesiodei aevi musicae rationem atque conditionem fasc. I. Gedani, ap. Krause. 1819, 4. —— 24 pp. 8 *Gr.*

Rich. Payne *Knight:* Prolegomena ad Homerum, in quibus de carminibus Homeri origine, auctore et aetate inquiritur. —— In eiusdem editionibus Homeri carminum. Rep. est cura Ruhkopfii, *Lips.*, *Hahn*, 1816, 8 mai. 18 *Gr.*, et in Diariu class. no. XIV. p. 321—354, XV. p. 33—80, XVI. p. 289—328. Ex Knightii editione Homeri expressae sunt notae in Homeri Il. A. in Seebodii Krit. Bibl. 1821. fasc. I. p. 99—102; fasc. II. p. 229—232.

Ch. *Koch:* Observationes in loca quaedam Homeri e Tacito illustranda. Progr. Marburgi, Krieger. 1822, 4. —— 32 pp. 4 *Gr.*

Chph. Gotth. *König:* De montibus urbium antiquissimarum sedibus. Annab., 1796, 8. —— 43 pp.

I. H. Iust. *Köppen:* Erklärende Anmerkungen zum Homer (Ilias). Hannov., Helwing. 1787 sqq. 8. *Voll. VI.* —— 4 *Th.* 16 *Gr.* Editionem secundam atque emendatiorem curavit C. F. Heinrich, *ib.*, 1794—1810, 8. *Voll. VI.* 5 *Th.* 16 *Gr.* Tertiam editionem curaverunt Ruhkopf et Spitzner, *ib.*, 1820—1823, 8. *Voll. VI.* 6 *Th.* 12 *Gr.*

G. H. C. *Koës:* Commentatio de discrepantibus quibusdam in Odyssea occurrentibus. Hafn., Brummer. 1806, 8 mai. —— 5 *Gr.*

Constantin *Koliades:* Ulysse-Homère, ou du véritable auteur de l'Iliade et de l'Odyssée. Paris, Debure. 1829, f. —— Cum V tabulis geograph. et XV tab. figg. 24 *fr.* Anglice versus prodiit hic liber tit.: Ulysses-Homer, or a discovery of the true author of the Iliad and Odyssey, by Constantin Koliades. Lond., 1829, f. XXIV, 67 pp. Conf. Letronnii censuram in Journal des Savans. 1830. m. Jan. p. 31—41.

I. Ch. H. *Krause:* Observationum in Hymnum Homericum in Mercurium spec. —— In Rupertii et Schlichthorstii Magazin für öffentl. Schulen. Vol. I. P. II.

J. *Kreuser:* Vorfragen über Homeros, seine Zeit und Gesänge. 1r Thl. Frankf., Andreä. 1828, 8. —— 1 *Th.* 12 *Gr.*

Gust. *Kulberg:* De Iliade non Homerica hypothesin Wolfianam sistens, defendet N. Hernholm. Upsal., 1801, 8. —— 18 pp.

Ludolphi *Kusteri* Historia critica Homeri, qua de Scriptis eius, tam deperditis, quam exstantibus, spuriis et genuinis; de fatis, iudiciis studiisque hominum, quae idem Poeta per omnia Secula expertus est, nec non de Rhapsodis, Criticis, omnibusque iis, qui aliquam in illustrando Homero operam posuerunt, agitur. Francof. ad Viadr., ap. Ier. Schrey. 1696, 8. —— Recudi eam iussit F. A. Wolfius in editione Homeri carminum, quam priorum in lucem publicam emisit.

Lamberti: Osservazioni sopra alcune lezioni della Iliade di Omero. Milano, 1813, 4. —— 2 *Th.*

U. *Lampredi:* Lettera al cav. Vinc. Monti intorno alla sua traduzione dell' Iliade, a cui si aggiungono le lettere di E. Quirino Visconti e di A. Mustoxidi sopra lo stesso argomento, le nozze di Cadmo. Milano, Silvestri. 1827, 8.

G. *Lange:* Disquisitiones Homericae. Part. I. Commentatio de Consilio ac Necessitate prooemii et priorum partium Odysseae scripta. Argent., typis Viduae Silbermann. (Francof., Iäger.) 1828, 4. —— 19 pp. 6 *Gr.*

— —: Versuch die poetische Einheit der Iliade zu bestimmen. Ein Sendschreiben an Göthe. Darmst., Leske. 1826, 8. —— 108 pp. 14 *Gr.* Conf. ephem. univ. scholast. crit. litt. 1827. II. no. 36. p. 481 sqq., Iahnii Annal. 1827. II. p. 263 sqq., Annal. Berolin. 1829. II. p. 156 et 159 sq. Rep. in ephem. univ. scholast. 1827. no. 36. 37. 38., ubi dissertatio non absoluta est.

Leake: Remarks on the Trojan Controversy. —— In Diariu class. no. XXXV. p. 141—150.

I. L. *Le Beau:* Sur le Margitès d'Homère, modèle de la Comédie. —— In Mém. de l'Acad. des Inser. T. XXIX. Hist. p. 49 sqq.

I. Bapt. *Le Chevalier:* Description of the plain of Troy: with a Map of that Region, delineated from an actual Survey. Read in French before the Royal Society of Edinburgh, Feb. 21. and 28. and March 21. 1791. Translated from the Original not yet published, and the Version accompanied with Notes and Illustrations, by Andreas Dalzel. Edinb., 1791, 4. —— 10 *sh.* 6 *d.* Cum IV tabulis geogr. Germanice prodiit sub tit.: Beschreibung der Ebene von Troja, mit einer auf der Stelle aufgenommenen Charte, von

Lechevalier, mit Anmerk. u. Erläut. von Andr. Dalzel, aus dem Engl. übers. (von K. F. Dornedden) u. mit Vorrede, Anmerk. u. Zusätzen von Ch. Gli. Heyne begleitet. Leipz., Weidmann. 1792, 8. XXXIV, 284 pp. Cum IV tabulis geogr. 1 *Th.* 16 *Gr.* Praeter animadversiones Heyne adiecit etiam duas commentationes, quarum altera est A. G. Kästneri: Ueber Höhe und Schatten des Berges Athos, p. 231—246; altera autem est ipsius Heynii: Ueber das Local in der Iliade, p. 246 sqq.

— —: Tableau de la Plaine de Troye illustrated and confirmed. From Vol. IV. of Transactions of the royal Society of Edinburg. *Alter tit.*: M. Chevalier's Tableau de la Plaine de Troye illustrated and confirmed, from the observations of subsequent Travellers, and others. By Andr. Dalzel. Edinb., 1798, 4 mai. — 93 pp.

— —: Voyage dans la Troade, ou Tableau de la Plaine de Troie dans son état actuel. Par (*J. Bapt.*) Lechevalier. Seconde édition. Paris, Laran. An. VII. (1799) 8. — Cum figg. V. *Lenz.*

I. Henr. *Lederlini* Clypeus Achillis, ex Homeri Iliad. Σ'. 478. Argent., 1704, 4.

Edw. *Ledwich*: Dissertation on a passage in the sixth Iliad of Homer. — In: Transactions of the Irish Acad. Vol. IV. p. 3 sqq.

Jacq. *Lenfant*: Lettre contre Homère, et en faveur de la Dissertation de l'Abbe Terrasson sur l'Iliade. — In: Nouvelles Litteraires. T. III.

K. Gtthd. *Lenz*: Die Ebene von Troia nach dem Grafen Choiseul Gouffier und andern neuern Reisenden, nebst einer Abhandlung des Hrn. Major Müller in Göttingen und Erläuterungen über den Schauplatz der Ilias und die darauf vorgefallenen Begebenheiten. Neustrelitz, 1798, 8 mai. — XXVI, 306 pp. et cum figg. Mülleri dissertatio: Ueber das Lokal in der Iliade p. 132—181 legitur.

— —: Reise nach Troias oder Gemälde der Ebene von Troia in ihrem gegenwärtigen Zustande von Lechevalier. Nach dem Franz. der zweiten Ausg. frei bearbeitet. Alteub. u. Erfurt, Rinck u. Schnuphase. 1830, 8. — Cum VIII tabb. figg. et 1 tabula geogr. 1 *Th.* 4 *Gr.* Haec versio est ipsi libro gallice conscripto praeferenda.

(— —:) Ueber die neueste Ausgabe der Ilias. Berlin, 1805, 8. — 8 *Gr.*

Ignat. *Lessmann*: De dignitate regia, qualis secundum Homerum viguit aetate heroica. Progr. Paderborn., 1828, 4. — 27 pp.

P. Ch. *Levesque*: Mémoire sur Homère. — In: Mém. de l'Instit. Nat. des Sc. et Arts Sc. Mor. et Polit. T. II. Mém. p. 22 sqq.

K. *Levezow*: Ueber ein altes, dem Homer zugeschriebenes Spottgedicht, *Κέρκωπες* betitelt. — In *C. A. Böttigeri* Amalthea. Vol. III. p. 319.

Ant. A. H. *Lichtenstein*: Disquisitio, num liber Iobi cum Odyssea Homeri comparari possit. Helmst., 1773, 4.

P. *van Limburg-Brouwer*: Proeve over de zedelyke schoonheid der poëzy van Homerus, en den invloed der denkbeelden, aangaande God en Gods bestuur, op de zelve. Leyden, Herdingh en Zoom. 1825, 8. — Gallice prodiit sub tit.: Essai sur la beauté morale des poésies d'Homère, et sur l'influence que les idées populaires concernant la divinité et la Providence exercerent sur elle. Traduction du Hollandais; avec l'appendice contenant Remarques sur les opinions de Benj. Constant concernant l'Iliade et l'Odyssée. Liege, Sartorius. 1828, 8.

F. *Lindemann*: Ueber Homers Margites, und dessen Versmass, nebst den vorhandenen Bruchstücken und zwey neu aufgefundenen Versen des ersten. — In eiusdem: Lyra. Vol. I. (Meissen, 1820, 8) p. 79 sqq.

— —: Fabularum tragic. initia, quae apud Homerum leguntur, dialogo Graece scripto exposita. Progr. Zittav., 1825, 4. — 12 pp.

Charles *Maclaren*: A Dissertation on the Topography of the Plain of Troy, including an examination of the opinions of Demetrius, Chevalier, Clarke, and Major Rennel. Illustrated by a Map. Lond., Hurst and Robinson. 1822, 8. — VIII, 270 pp. Multa, quae revera aliter se habent, huic scripto insunt. Conf. ephem. litt. Hal. 1824. no. 317. Adde: Outline of Maclaren's Argoment to prove that New Ilium and the Troy of Homer were the same city - or at least occupied the same ground, *v.* Classical Jour. no. LIII. p. 1—18.

John *Maclauren*: A dissertation to prove that Troy was not taken by the Greeks. — In Transactions of the Royal Soc. of Edinb. Vol. I. sect. III. p. 43—62.

A. *Marquis*: Reflexions sur le Nepenthès d'Homère. Rouen, Baudry. 1815, 8.

H. W. *de Marres*: Versuch über die Cultur der Griechen zur Zeit des Homer, nebst einigen geographischen Anmerkungen zu Rob. Wood's Versuch über das Originalgenie des Homer. Berlin, 1797, 8. —— VI, 234 pp. 9 *Gr.*

Martin: Remarques sur Homère. Paris, 1728, 12.

Gu. *Massieu*: Parallele d'Homère et de Platon. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. II. Mém. p. 1 sqq.; ed. in 8. T. III. Mém. p. 1 sqq.

Matern: De episodiis in Iliadis orbem insertis. Progr. Posen. 1829, 4. —— 9 pp.

A. *Matthiae*: Observationes criticae in Tragicos, Homerum, Apollonium, Pindarum *etc.* Gotting., Vandenhöck et Ruperti. 1789, 8. —— 44 pp.

— —: Observationes in Homeri Hymnum in Venerem. —— In Neues Magazin für Schulen. Vol. II. P. II. p. 324 — 346, Vol. III. P. II. p. 281 sq.

— —: Observationes in Homeri Hymnum in Mercurium. —— V. *ib.* Vol. II. P. II. p. 387 — 391.

— —: Animadversiones in Hymnos Homericos, cum prolegomenis de cuiusque consilio, partibus, aetate. Lips., Weidmann. 1800, 8. —— XVI, 462 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.* Conf. Supplem. ad ephem. litt. Halens. An. II. Vol. II. no. 96 et 97. p. 137 — 147; Neue allg. deut. Bibl. Vol. LIX. P. II. p. 459 sqq.; ephem. litt. Erlang. 1801. I. p. 985 sqq.; ephem. Gotting. 1800. II. p. 961 sqq.; ephem. litt. Lips. 1800. I. p. 233 sqq.; Neue Bibl. der sch. Wiss. Vol. LXV. P. I. p 41 sqq. Auctor animadversionum se defendit contra recensionem in ephem. litt. Halens. *ib.* in Intelligenzblatt. 1803. no. 22. p. 180 sqq. Contra etiam censor *ib.* Conf. etiam Diar. class. no. XV. p. 4 — 8.

F. Ch. *Matthiae*: Einige Vorschläge zu Verbesserungen im Homerischen Hymnus auf den Apoll. (*Sine l. notitia*) 1792, 8. —— 32 pp. Rep. in Neues Magazin für Schulen. T. I. p. 127 — 149.

A. Ch. *Meineke*: Vorschule des Homer, enthaltend eine Sammlung einiger vorzüglichen Stellen aus der homerischen Iliade, mit untergelegter Analyse und Worterklärungen; nebst einem Präparationsbuch zum ersten und zweyten Gesang. Erfurt, Hennings. 1608, 8. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

M. *Meiringii* Commentatio de substantivis copulativis apud Homerum. Progr. Bonn., 1828, 4. —— 31 pp.

S. *Meisling*: De Ἀοιδοῖς atque Rhapsodis. Helsingör, 1809, 8.

Andrea *Menechini*: Oratione delle Lodi della Poesia d'Omero et di Virgilio. Vineggia, appresso Gabr. Giolito. 1572, 4 mai.

J. Bern. *Merieu*: Examen de la question, si Homère a écrit ses poemes. —— In Mem. de Berlin. An. 1788 et 1789. p. 513 sqq.

L. Aubin *Millin*: Minéralogie Homérique, ou Essai sur les Minéraux, dont il est fait mention dans les poëmes d'Homère. Paris, 1790, 8. — Seconde édition, corrigée et augmentée. Paris, 1816, 8. —— 6 *fr.* Germanice hunc librum vertit Rink hoc titolo: Mineralogie des Homer, aus d. Franz. mit Anmerkk. von F. Theod. Rink. Königsb., Nickulovius, 1793, 8. 10 *Gr.*

Vinc. *Monti*: Discorso sopra un passo della Chioma di Berenice, poema di Callimaco, tradotto da Valerio Catullo. Considerazioni sulla difficoltà di ben tradurre la Protasi dell' Iliade. —— In Opere inedite e rare di Vinc. Monti. (Milano tipografia Lampato. 1828, 8) Vol. I.

H. *Montignot*: Discours sur le rapport de L'Eneide avec l'Iliade et l'Odyssée d'Homère. —— In Mem. de la Soc. de Nancy. T. III. p. 19 sqq.

J. B. S. *Morritt*: A Vindication of Homer, and of the Ancient Poets and Historians, who have recorded the Siege and Fall of Troy, in Answer to two late Publications of Mr. Bryant. With a Map and Plates. Lond., Cadell and Davis. 1798, 4. —— 124 pp. 12 *sh.*

— —: Additional Remarks on the Topography of Troy, as given by Homer, Strabo, and ancient Geographers, in Answer to Mr. Bryant's last Publication. Lond., 1799, 4.

Maurit. *Moser*: De Iliade Homerica Quaestiones ... defendet. Hal., ex offic. F. Ruff. 1830, 8. —— 80 pp.

I. H. *Mücke*: Quid adiumenti sacrarum literarum interpreti praestet Homeri cum sacris scriptoribus comparatio. Lips., ex offic. Iacobaeeria. 1789, 4. —— XXIV pp.

H. *Müller*: Homer und Virgil. Eine Parallele. Erfurt, 1807, 8.

Otfr. *Müller*: Explicantur causae fabulae de Aeneae in Italiam adventu. —— In Diario class. no. LII. p. 308 — 318. Tractatur Ilias XX, 307.

W. *Müller*: Homerische Vorschule; eine Einleitung in das Studium der Ilias und Odyssee. Leipz., Brockhaus. 1824, 8 mai. —— 20 *Gr.* Conf. ephem. scholast. univ. 1825. II. no. 31. 32; et Gotting. ind. 1827. no. 3. 4. 5, p. 25—44, ubi multae gravesque animadversiones de origine et cultu homerici carminis epici aliisque rebus huc spectantibus proferuntur. Ceterum auctor Wolfii sententiam impugnat. In Iahnii Annal. 1827. I. 1. p. 18—24, ubi scriptionis censura legitur, dicuntur haec: „Wir finden hier nicht aus der Luft gegriffene und mit Anmassung vertheidigte Meinungen, nichts, was blenden und Aufsehen machen soll; sondern Forschungen, auf die Natur der menschlichen Ausbildung gegründet, und an der führenden Hand der Geschichte fortgesetzt, und das Streben in den Geist und Charakter der ältesten Dichtkunst einzudringen."

W. *Munscher*: Ueber einige Stellen in Homers Ilias. —— In ephem. univ. scholast. 1829. II. no. 70. p. 577—582.

I. Iac. Henr. *Nast*: De clypeo Homerico. Progr. Stuttg., 1788, 8. —— Rep. inter eiusdem Opuscula latina. (Tübing., Laupp. 1821, 8) p. 141 sqq.

— —: Brevis inter Odysseam ac Iliadem comparatio, ad evincendam Odysseae praestantiam. *Ib.*, 1792, 8. —— Rep. inter eiusdem Opuscula latina. p. 194 sqq. Utrumque poema secundum carminis epici leges comparatur, sed hoc hodie non satisfacit.

— —: Observationes in Homeri *νεκυομαντειαν*, Iliad. Rhaps. II. *Ib.*, 1797, 8. —— Rep. inter eiusdem Opuscula latina. no. 13.

— —: Einige Bemerkungen über die Sprache des Homer aus dem Gesichtspunkte ihrer Uebereinstimmung mit der allgemeinen Kinder- und Volkssprache. Stuttg., Metzler. 1800, 8. —— 84 pp. 4 *Gr.* Rep. in eiusdem: Kleine akadem. u. gymnast. Schriften. (Tübing., Laupp. 1820, 8) T. I. p. 115 sqq.

B. G. *N(iebuhr)*: Die Sikeler in der Odyssee. —— In Rheinisches Museum. 1827. fasc. III. Sect. II. p. 255—257.

A. H. *Niemeyer*: Dissertatio de similitudine Homerica. Halae, 1798, 4.

Greg. W. *Nitzsch*: Quaestionum homericarum Spec. I. Hannov., Hahn. 1824, 8 mai. —— 4 *Gr.*

— —: Erklärende Anmerkungen zu Homer's Odyssee. 1r Band. Erklärung des ersten bis vierten Gesanges. — IIr Band. Erklärung des fünften bis achten Gesanges. Hannov., Hahn. 1826. 1831, 8. —— XXII, 327; XXIV, 231 pp. 2 *Th.* Duas censuras v. insertas in Seebodii Krit. Bibl. 1826; alteram fasc. VII. p. 679 sqq., alteram fasc. XI. p. 1085—1240. 1131. Annal. Heidelberg. 1826. p. 1238—*V.* etiam Iahnii Annal. 1827. II. fasc. II. p. 118—130; ephem. litt. Jenens. 1829. no. 198. p. 377—388.

— —: Quaestio Homerica IV. sive Indagandae per Odysseam interpolationis praeparatio. Hannov., Hahn. 1828, 4 mai. —— 59 pp. 10 *Gr.* Conf. Heidelberg. Annal. 1828. fasc II. p. 819—824.

— —: Historiae criticae Homeri initia quaedam. Progrr. II. Kilo., 1829, 4. —— Retractata et aucta rep. sunt tit.: De historia Homeri maximeque de scriptorum carminum aetate Meletemata. Fascic. prior. Hannov. Hahn. 1830, 4. —— VI, 170 pp. 1 *Th.* 18 *Gr.* In multis locis auctori contradicit censor C. Otfr. Müller in Götting. gel. Anz. 1831. fasc. 29. 30. 31.

Matth. *Norberg*: De lingua et doctrina Homeri. Londini Gothorum, 1797, 4.

— —: De ingenio Homeri. —— In eiusdem Opusculis selectis. (Londini Goth., 1817—1818. *Partt. II*) P. II.

G. Gu. *Oederi* De Tautologia Homerica Dissertatio. Progr. scriptum a. 1746. —— In *Biedermanni* Selectis Scholast. Vol. II. fasc. II. p. 591 sqq.

(von *Ouwaroff*:) Ueber das Vor-Homerische Zeitalter. Ein Anhang zu den Briefen über Homer und Hesiod von Gf. Hermann und F. Creuzer. Petersb., gedr. bei der kais. Akad. d. Wiss. 1819, 8. —— 33 pp. 9 *Gr.*

Guillaume *Paquelin*: Apologème pour le grand Homère, contre la répréhension du divin Platon, sur aucuns passages d'içelui. à Lyon, par Charles Pesnot. 1577, 4.

Ch. H. *Parry*: A Critical Examination of certain modern opinions respecting the Troad, and the descriptions of Homer; and an inquiry into the authorities on which they have been founded. —— In Diario class. XXX. p. 326—343; XXXI. p. 57—74.

(Fr. *Passow*:) Observationes criticae in Sophoclis Antiq. v. 106 et in Hymnum Homeri in Cererem v. 122. —— In Indice lectionum acad. Vratislav. 1828, 4.

Granville *Penn*: Remarks on the examination of the primary argument of the

Iliad; and on the history of the aeolic Digamma. —— In Diario class. no. LI. p. 168—188.

— —: Observations on the First Live of the Iliad. —— V. Transactions of the Royal Society of Lit. of the United Kingdom. Vol. I. P. I. (Lond., Valpy. 1827, 4.)

I. Bapt. *Personae* Noctes solitariae, sive de iis, quae scientifice scripta sunt ab Homero in Odyssea, Liber singularis, in LXX Colloquia distributus, in quo, praeter non pauca theologica, multa etiam physica, metaphysica, ethica, medica, geometrica, astronomica, et physignomica, tractantur. Venet., apud Erangel. Deuchinum. 1613, 4.

Pet. *Petiti* Nepenthes Homeri, sive de Helenae medicamento, luctum animique omnem aegritudinem abolente, et aliis quibusdam, eadem facultate praeditis, Dissertatio (ad Lib. IV. Odyss.) Traj. ad Rh., ex offic. Rud. à Zyll. 1689, 8 mai.

Ed. *Platnerus:* Notiones iuris et iustitiae Homeri et Hesiodi carminibus explicitae. Marburgi, somt. Kriegeri. 1819, 8. —— XVI, 158 pp. 1 *Th.* 16 *Gr.* Pertinet ad eiusdem librum: Beitrage zur Kenntniss des Attischen Rechts. *ib.* editum.

F. *Platz:* De Nestore unius Homeri, non Homeridarum viadice. Cöthen, 1823, 4.

— —: De poetica Homeri licentia in aacipiti praesertim conspicua digammatis usu, qui reliquis verhorum formis, quae apud eundem poetam deprehenduntur, conciliatur. 1824, 8. —— In hac magni aestimanda scriptione erudite disputatur. Conf. Seebodii Krit. Bibl. 1825. fasc. III. p. 314—316.

Ric. *Porson:* Collation of the Harleian MS. of the Odyssey. —— In Diario class. no. XVII. p. 191—196, XVIII. p. 492—500, XXI. p. 95—98, XXII. p 201—206, XXIII. p. 5—10, XXV. p. 107—111, XXVI. p. 80—85, XXVIII. p. 333—336, XXIX. p. 14—17, XXX. p. 292—295, XXXI. p. 119—122, XXXII. p. 309—313. XXXIII. p. 97—101, XXXIV. p. 292—295.

Kenrick *Prescot:* Letters concerning Homer, and classic Amusements. Cambridge, 1773, 4.

de Puysegur: Art de la Guerre par principes et par règles. Mis au jour par Mr. le Marq. de Puysegur, son fils. *Tom. I. II.* Observations sur les auteurs Grecs et Romains; Remarques et Reflexions sur l'Iliade d'Homère; Remarques sur Hérodote, sur la retraite de 10000 par Xenophon et sur sa Cyropédie; Remarques sur Thucydide, sur Polybe, sur les Commentaires de César *etc.* Paris, 1748, f.

(P. *Rapin:*) Observations sur les Poëmes d'Homère et de Virgile. Paris, Jolly. 1669, 12. —— Rep. tit.: Comparaison d'Homère et de Virgile, *in*-12, et in auctoris: Oeuvres diverses. (Haye, 1725, 12) T. I. p. 91 sqq. Etiam e gallico sermone, in latinum hae animadversiones translatae leguntur post tac. Palmerii Apologiam pro Lucano. (L.B., 1704, 8) p. 129 sqq., et in I. Berkelii dissertatione de select. crit. de poetis graecis et latinis. LB., 1707, 8.

I. H. E. *Rautenberg:* Homerische Fibel. Etymolog. Cursus. Schnepfenthal, 1816, 4. —— 16 *Gr.*

Barth. *Regii* allegoriae in Homeri batrachomyomachiam: accedunt eiusdem problemata aliquot grammatica. Ticini, Pet. Bartolus. 1600, 12.

Iac. Ferd. *Reimmanni* Ilias post Homerum, h. e. incunabula scientiarum ex Homero eruta. Lemgov., 1728, 8.

Jam. *Rennel:* Observations on the Topography of the plain of Troy and on the principal objects within and around it, described or alluded to in the Iliad. With a map. Lond., Nicol. 1814, 4. —— Conf. diarium class. no. XVIII p. 605—631, XX. p. 275—290; et ephem. litt. Halens. Supplem. 1824. no. 35. p. 273. Nova editio prodiit *ib.*, 1832, 4. 7 *sh.* 6 *d.*

Aug. Mariae *Riccii* Dissertationes Homericae, habitae in Florentino Lyceo, quibus accedunt eiusdem orationes pro solemni instauratione studiorum. Flor., ex typographia Caietani Albizinii. 1740—1741, 4. *Voll. III.* —— Recusae sunt cura F. Glo. Born, Lips., 1784, 8. 1 *Th.* 16 *Gr.*

Guill. *de Rochefort:* Mémoire sur Hérodote comparé à Homère. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XXXIX. Mém. p. 29 sqq.

— —: Essai d'une Traduction en vers de l'Iliade, avec un discours sur Homère. Paris, 1765, 8.

M. C. *de Rosenstein:* Artificii Homerici in exprimendis animae adfectionibus Specc. II. Upsal., 1789, 8. —— 40 pp.

Chph. Ier. *Rost:* De Hippomolgis ad locum quendam Homeri. Lips., 1781, 4.

Eb. Rud. *Roth:* Exercitatio historica de bello Troiano, in qua ostenditur, Troiam in illo bello minime a Graecis fuisse deletam. Jn., 1674, 8.

Herrm. *Royardi* Diatribe de emendandis plurimis veterum scriptorum Graecorum locis, ut et de Hecatombis Homerique Oceano. Traj. ad Rh., 1775, 4.

A. F. Gu. *Rudolph:* De sede Deorum Homericorum domestica. Dissertatio philologico-mythologica. Viteml., Tzschiedrich. 1794, 4. —— 28 pp.

Dav. *Ruhnken:* Epistola critica I. in Homericos hymnos et Hesiodum, ad Valckenarium. LB., 1749, 8.

M. *Runkel:* Collatio codicis msti Homeri Odysseae. —— In *Seebodii* Archiv. 1826. fasc. I. II.

de Sales: Histoire d'Homère et d'Orphée. Paris, 1808, 8. —— 6 *fr.*

Sandford: Translation „of the Homeric Digamma", by Thiersch. —— In Diario class. no. LXXII. p. 306—114, LXXIII. p. 118—124.

Gust. *Sarpe:* De formula Homerica εἶπον' ἔην γε. —— In indice lectionum acad. Rostoch. 1828, 4. 6 pp.

I. F. *Schaarschmidtii* Progr. de Homeri Thersite temere Graecos Agamemnoni reconciliante Dissertatio. Guben., 1791, 8. —— 30 pp.

— —: Prolusio, cur Mercurius ab Homero dicatur in bello Trojano studuisse Graecorum causae. Schneebergae, 1802, 8.

F. *Scharlach:* Speculum virtutum Homericarum. Magdeb., 1617, 8.

G. Ant. Chph. *Scheffler:* Varietatem interpretationis locorum difficiliorum in carminibus Homeri, praeside F. A. Wiedeburg, proposuit. Helmst., 1786, 4.

L. Ad. *Schickardt:* Odysseae primi libri locos quosdam explicat. Progr. Ulmae, ex offic. Wagneri. 1825, 4. —— 16 pp.

H. A. *Schieremberg:* Ueber die ursprüngliche Gestalt der beiden ersten homerischen Hymnen. Progr. Lemgo, Meyer. 1828, 4. —— 33 pp.

A. Gu. *Schlegel:* De Geographia Homeri commentatio. Hannov., 1788, 8. —— 14 *Gr.*

F. *Schlegel:* Ueber die Homerische Poesie, mit Rücksicht auf die Wolf'schen Untersuchungen. —— In: Deutschland. (Berlin, 1796, 8) P. XI.

H. *Schlichthorst:* Geographia Homeri. Commentatio. Gotting., Vandenhök. 1788, 4.

Adolf. de *Schlieben:* De Batrachomyomachia Homero abiudicanda. Lips., 1816, 4. —— 12 pp.

(I. G. *Schlosser:*) Homer und die Homeriden. Eine Erzählung vom Parnass. Hamb., 1798, 8. —— 32 pp. 3 *Gr.*

Schmutzer: Homerum eunuchum demonstrat. Lips., 1753, 4.

L. F. *Schnitzer:* Dubia a Bernh. Thierschio super Homericae Odysseae integritate in libello singulari mota nuper examini subiiciuntur novo. Tubing., 1825, 4.

C. Traug. Gottl. *Schoenemann:* Commentatio de Geographia Homeri. Gotting., Dieterich. 1787, 4. —— 12 *Gr.*

(Andr. H. *Schott:*) Ueber das Studium des Homers in niederen und höheren Schulen. Leipz., Krusius. 1783, 8. —— 20 *Gr.*

Nic. *Schow:* Commentatio in Stoicorum et Grammaticorum allegorias Homericas. —— In eiusdem editione Heraclidis Pontici. p. 223 sqq.

— —: Epistolae criticae, una ad Ch. Gli. Heynium, altera ad Th. Ch. Tychsenium. Rom., Fulgoni. 1790, 4.

E. Gf. Ch. *Schroederi* Specimina de usu et auctoritate Homeri in disciplinis variis praesertim in iure naturae. Viteb., 1772, 4.

K. E. *Schubarth:* Ideen über Homer und sein Zeitalter. Breslau, Max. 1821, 8. —— VIII, 360 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Conf. ephem. inscr. Hermes (1821) XII. p. 308—334, et ephem. litt. Jenens. 1823. no. 161—172. et Iahnii Annal. 1827. I. 2. p. 32—40.

— —: Ueber die Gottheiten Homers. —— *V.* eius: Palaphaon und Neoterpe. (Berlin, 1824, 8) P. II. fasc. I. p. 83 sqq.

(I. Dan. *Schulze:*) Deus Mosis et Homeri comparatus. Lips., 1799, 4. —— 19 pp.

I. H. *Schulze:* Dissertatio de Tautologia Homerica. Halae Magdeb., 1736, 4.

Schuster: Ging die Irrfahrt des Ulysses nach Gibraltar oder nach Colchis: Eine antiquarische Abhandl. Mit drei Karten. Neisse, Hennings. 1830, 8. —— 12 *Gr.*

Ch. Gf. *Schütz:* Super Homeri Odyss. Lib. XIII. 187 sqq. coniectura. Progr. Jn., 1793, fol.

— —: In aliquot Odysseae loca observationes criticae. Jn., 1793, f.

(I. Glo. Sam. *Schwabe:*) Einiges über das Lesen Homers in Schulen. Progr. Weimar, 1788, 4. —— 10 pp.

I. Sal. Chph. *Schweigeri* Dissertatio de Diomede Homeri. Erlang., impr. Hilpert.

Partt. II. 1800, 8. —— Rep. in Commentariis soc. philol. Lips. Vol. I. P. I.

— —: Progr. Nonnulla de Diomede Homeri. Erlang., 1800, 8.

I. H. *a Seelen*: Schediasma, quo Homerus passionis Christi testis a Iac. Hugone productus reiicitur. Lubecae, 1722, 4.

I. H. Ph. *Seidenstücker*: Ueber die Batrachomyomachie des Homer. —— In eiusdem: Aufsätze pädagog. und philolog. Inhalts. Helmst., 1795, 8.

Dav. Ch. *Seybold*: Super Odyssea Homerica. Halae ad Salam, Curt. 1769, 8. —— 78 pp.

— —: De ὁπλομαχίᾳ Ajacis et Ulyssis. Progr. Wormat., 1777, 4.

— —: Schreiben über Homer an die Freunde der griech. Litteratur. Eisenach. 1772, 8.

— —: Die Belagerung Iliums, verglichen mit der Belagerung von Ptolemais. Pirmasenz, 1785, 4. —— Rep. in Posselti Wissenschaftl. Magaz. Vol. I. P. 2. p. 199 sqq.

— —: Vergleichung Virgils und Homers, nebst Bemerkungen zur Erklärung und Kritik des erstern. Pirmasenz, 1789, 4.

H. I. P. *Siebenkees*: Nachträge zur Beschreibung der Venetian. Handschrift des Homer. —— In Bibliothek der alten Lit. u. K. P. II. fasc. II. p. 58—72.

C. H. *Sintenis*: Homerus generi humano mastix. Progr. Zittav., 1795, 4.

Iac. *Sorgeri* Phraseologia Homerica. Francnf., 1625, 8.

Fr. *Spitzner*: De productione brevium syllabarum caesurae Vi Effecta, in versu graeco heroico, maxime Homerico. Commentatio philol. Viteb., litt. Grässleri. 1812, 4. —— 48 pp. 4 *Gr.* Argumentum huius scriptionis v. in ephem. litt. Jenens. 1815. no. 49.

— —: De versu Graecorum heroico, maxime homerico. Accedunt eiusdem Mantissa observationum criticarum et grammaticarum in Quinti Smyrnaei Posthomericorum libros XIV, et F. Traug. Friedemanni dissertatio de media syllaba pentametri Graecorum elegiaci. Lips., Weidmann. 1816, 8 mai. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

— —: Adverbiorum, quae in θεν desinunt, usum Homericum exposuit. Viteberg., Rühner. 1820, 8. —— 20 pp. Adhibitis grammaticis veteribus de origine et forma horum adverbiorum, et de eorum usu disputatum est.

F. A. Gu. *Spohn*: De agro Troiano in carminibus Homeri descripto. Lips., Weigel. 1815, 8 mai. —— 4 *Gr.*

— —: Commentatio de extrema Odysseae parte inde a rhapsod. Ψ, 297. aevo recentiore orta, quam Homerico. Lips., Weidmann. 1816, 8 mai. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

Ch. F. *Stadelmann*: De heroici versus caesura. *Partt. II.* Progrr. Dessaviae, ex offic. Schliederi. 1819—1821, 4.

Gth. W. Chph. *Starke*: Ueber einige Gleichnisse des Homer. Bernburg, 1793, 8. —— 22 pp. Rep. in Ruperti et Schlichthorstii Commentationibus philol. (Brem., 1797, 8) Vol. V. Alia eiusdem disputatio de eadem re et sub eodem titulo germanice edita v. in *Bürgeri* Akademie der schönen Künste. Vol. II. P. I.

J. F. *Stievenart*: Considérations sur les dieux d'Homère. Strasb., Silhermann. 1827, 4.

Gtl. *Stollii* Dissertatio, an Homerus fuerit Philosophus moralis. Jn., 1712, 4.

Stoltzii Dissertatio de ingenio Homeri. *Partt. III.* Londini Gothor., 1789. 1790. 1791, 4.

Strauch: De Homeri carminibus, literarum notis non ab auctore suo consignatis. Hamburg., 1805, 4.

F. *Strunzii* Dissertatio de linguis Mercurio apud Graecos sacris ad Hom. Odyss. γ', 334. Witteb., 1717, 4.

C. L. *Struve*: Scholia antiqua in Homeri Odysseam a Buttmanno edita nonnullis in locis emendantur. Progr. Regiom., 1822, 8. —— 10 pp. In his emendationibus duodecim priores libri tractantur. Rep. in Friedemanni et Seebodii Miscellaneis. Vol. II. P. I. p. 57 sqq.

Stupani Specimen homericarum observationum. Basil., 1744, 8.

F. W. *Sturz*: Homeri locos nonnullos interpretatus est. Progr. Gerae, litt. Rothianis. 1792, 4. —— 12 pp.

— —: Prulusiones III de vestigiis doctrinae de animi humani immortalitate in Homeri carminibus. Gerae, 1795. 1796. 1797, 4. —— 16, 16, 16 pp.

Chph. Ios. *Sucro*: Commentatio de poesi homerica (, praecipue de characteribus in Iliade). —— V. eius: Kleine deutsche Schriften. (Coburgi, 1770, 8) p. 156 sqq.

C. Ben. *Sutlinger*: De recte legendo Homero in Scholis inferioribus. Progrr. II. Lübbenae, 1786, 4. —— 32, 32 pp.

(W. *Süvern*:) Mythologische Ideen bey Gelegenheit der heiligen Heerden des Helios auf der Insel Thrinakia. (Odys. XI. XII.) —— In Neue Bibl. d. schönen Wiss. u. K. Vol. LXII. P. I. p. 3—62.

W. *Tasher*: Letters illustrating the anatomical and medicinal knowledge of Homer. —— *V.* eius: Select Odes. Lond., 1792, 4.

— —: A conversation on the question, Whether Homer understood anatomy; The pestilence in the Grecian camp; Agamemnon's wound by Coön; The death wounds of Sarpedon and Hector; The complicated wound of Aeneas by Diomede; The wounds of Venus and of Mars; On the medical knowledge of Homer; The death of Ulysses dog; Comparison of Homer and Virgil, with respect to anatomical knowledge; More on Homeric wounds. —— *V.* eius: Series of Letters. 2. edit. (Lond., 1798, 12min.) Letter I—VII. IX. XII. LXXX—LXXXII.

I. *Terpstra*: Antiquitas Homerica. LB., Luchtmans. 1831, 8. —— 3 *Th.* 4 *Gr.*

J. *Terrasson*: Dissertation critique sur l'Iliade d'Homère, où à l'Occasion de ce Poëme, on cherche les regles d'une Poetique fondée sur la raison, et sur les exemples des anciens et modernes. à Paris, chez Fournier et Coustelier. 1715, 12. *Voll. II.* —— Conf. censuram in Journal litt. T. VII. P. II. p. 412 sqq.

— —: Addition à la Dissertation critique sur l'Iliade d'Homère pour servir de réponse à la préface de *Mad.* Dacier sur le nouveau Manuel d'Epictete. A Paris, 1716, 12. —— Conf. de Terrassoni opere epistulam: Lettre de *M.* de Rosel Baumunt, où l'on trouve un Jugement sur l'Ouvrage de l'Abbe Terrason, contre les aveugles défenseurs d'Homère, et où l'on juge en même tems de quelques poetes anciens, insertam in: Histoire crit. de la Republ. des Lettres, par J. Masson. T. XI. p. 267 sqq. Terassoni opus angliee versum per Brerewoodium prodiit Londini 1722—1745, 8. *Voll. II.*

G. I. *Thiergen*: De Homero rebusque eum spectantibus variis (socio assumto I. Gf. Lipsio). Dresdae, 1793, 4. —— 16 pp.

Bernh. *Thiersch*: Urgestalt der Odyssee, oder Beweis, dass die homerischen Gesänge zu grossen Partien interpolirt sind. Königsb., Unzer. 1821, 8mai. —— XVI, 144 pp. 14 *Gr.* Conf. Annal. Heidelberg. 1822. fasc. VIII. p. 810 sqq., ephem. litt. Jenens. 1823. no. 156 sqq., *ib.* 1825. no. 1 sqq., ephem. litt. Lips. 1824. no. 209 sqq. ubi Thierschii sententia refutatur. Conf. etiam Seebodii Krit. Bibl. 1826. fasc. I. p. 37 sqq., Iahnii Annal. 1827. I. 2. p. 4 sqq. 20 sqq. In adiecto excurso p. 135 sqq. auctor contra Gf. Hermannum, Hymnos homericos recentiori tempore conditos et non interpolatos esse statuit.

— —: Ueber das Zeitalter und Vaterland des Homer. Halberst., Helm. 1824, 8. —— 8 *Gr.*

— —: Homer's europaeischer Ursprung, oder weitere Begründung der Ansicht über das Zeitalter und Vaterland des Homer. —— In Iahnii Annal. 1826. I. 2. p. 435—468.

— —: Quaestio de diversa Iliadis et Odysseae aetate. —— In Iahnii Annal. 1827. I. 2. p. 95—109.

— —: Tabellarische Uebersicht der Homerischen Formen für Schüler. Halberst., Helm. 1824, f. —— 3 *Gr.*

F. *Thiersch*: Commentatio de copiis Victorianis in Homerum, Hesiodum, Pindarum et Tragicos. —— *V.* Acta philologorum Monac. T. I. fasc. III. p. 307 sqq.

— —: I. De Scholiis Townleianis in Iliada eorumque ad Victorianas copias ratione. II. Loci e Chrestomathia Procli, in quibus de Homeri vita et de carminibus cyclicis agitur, e Veneto et Monacensi codicibus emendati. —— *V.* Acta philologorum Monacens. T. II. fasc. IV. p. 559 sqq.

W. *Tindal*: On the Pathos of Homer, and the Characters of the Iliad. —— In eiusdem: Juvenile Excursions in Litterature and Criticism. Colchester, 1791, 8. Et in: The Town and Country Magaz. for March. 1792. p. 134—136.

J. *Trembly*: Observations sur une discussion relative à la Chronologie ancienne. (Sur les vers 99 sq. de l'Odyssée, liv. 6.) —— In Mém. de Berlin. B. L. a. 1797. p. 118 sqq.

de Tressan: Reponse au discours de Montignut sur le rapport ... et observationes importantes sur les progrès des arts et sur les nouvelles decouvertes qu'on a faites dans les sciences depuis l'institution des académies. —— In Mém. de la Soc. de Nancy. T. III. p. 41 sqq.

Meinard *Tydeman*: Observationes criticae. —— In Actis Soc. Ultraject. p. 64 sqq.

F. *Uhlemann*: Sacra Mosaica et Homerica inter se collata. Progr. Berol., Reimer. 1828, 4. —— 31 pp.

F. A. *Ukert*: Bemerkungen über Homer's Geographie. Weimar, im geogr. Institut. 1814, 8 mai. —— 50 pp. 6 *Gr.* Conf. ephem. litt. Jenens. 1815. no. 147.

L. Casp. *Valckenaer*: Hectoris Interitus s. Iliadis liber XXII. cum scholiis Porphyrii et aliorum et L. C. V. dissertatio de codice Homeri Leidensi *etc.* —— *V.* eius Opuscula philol., crit., oratoria. (Lips., G. Fleischer 1809, 8) T. II. p. 1 — 164.

Petri *Valentis* Oratio de laudibus Homeri. Paris., Ant. Stephan. 1621, 8.

C. F. R. *Vetterlein*: Der Plan der Ilias. Zum Gebrauch junger Leser des Homer entworfen. Zerbst, Kummer. 1828, 8. —— 47 pp. 6 *Gr.*

Giambatt. *Vico*: Ueber den Homer. —— V. *Wolfii* et *Buttmanni* Museum der Alterthumswissenschaft. Vol. I. p. 571—577.

(W. *Vincent*:) A Review of Mr. Morrits Vindication of Homer. Lond., 1799, 8.

K. H. W. *Völcker*: Ueber die Bedeutung von *Ψυχή* und *Εἴδωλον* in der Ilias und Odyssee, als Beitrag zur Homerischen Psychologie. Progr. Giessen, 1825, 8. —— 23 pp. 4 *Gr.*

— —: Das Messenische Pylus, als Stadt des Nestor. —— V. *Seebodii* Neues Archiv. 1828 I. p. 44 — 52.

— —: Ueber Homerische Geographie und Weltkunde. Mit 1 Charte. Hannov., Hahn. 1830, 8. —— 20 *Gr.* De hoc libro scripsit H. Gust. Brzoska: De Geographia mythica II. Jn., 1831, 8. 35 pp.

I. C. *Volborth*: Super fructu, quem interpres Homeri e Virgilii lectione capere possit. Progr. Gottingae, Dieterich. 1777, 4. —— 16 pp.

H. *Voss*: Ueber den Gebrauch von *σοιαι* und *αγαι* statt *οιαι* und *ηαι* bei Homer. —— In ephem. litt. Jenens. Intell. Blatt. 1820. no. 15. p. 121 sqq.

I. H. *Voss*: Ueber die Gestalt der Erde nach den Begriffen der Alten. —— In ephem. litt. Jenens. 104. Addit. XXXVI. Rep. in eiusdem: Kritische Blätter nebst geographisch. Abhandl. (Stuttg., Metzler. 1828, 8) Vol. II. p. 127 sqq. Conf. Seebodii Krit. Bibl. 1829. no. 100 sqq. Vossii sententias pertractavit H. G. Brzoska in Specimine I. de Geographia mythica (quod) Commentationem de Homerica mundi imagine I. H. Vossii potissimum sententia examinata continet cui addita est Homerici mundi imago tabulae impressa. Lips., 1831, 8. 15 *Gr.*

H. *Waardenburg*: Observationes criticae in Homeri hymnos. —— In eiusdem Opuscolis. (Harlemi, ap. Loosjes. 1812, 8) p. 130 — 153.

Wagner: Homerus illustratus. —— In *Seebodii* Archiv. 1829. no. 60.

C. Fr. Ch. *Wagner*: De articuli graecae linguae origine, nec non de ipsius usu apud Homerum. Progr. —— Rep. in eiusdem Opuscoiis acad. (Marburgi, 1832, 8) T. I. no. II.

— —: Animadversiones in duo Homeri loca. Marburgi, 1819, 4.

I. F. *Wagner*: De fontibus honesti apud Homerum. *Partt. II.* Progr. Lüneburgi, 1795. 1796, 4.

F. Sam. Günth. *Wahl*: Von den Schicksalen des Homer und anderer klassischen Dichter bei den Arabern und Persern. Halle, 1793, 8. —— 20 pp.

Gilb. *Wakefield*: A letter to Jacob Bryant, Esq. concerning his Dissertation on the war of Troy. Lond., Kearsley. 1797, 4. —— Conf. Crit. Review. 1797. m. Oct. p. 130 sqq.

Ch. Herm. *Weisse*: Ueber das Studium des Homer, und seine Bedeutung für unser Zeitalter. Nebst einem Anhange mythologischen Inhalts, und eine Rede über das Verhältniss des Studiums der Geschichte zu der allgemeinen Nationalbildung. Leipz., G. Fleischer. 1826, 8. —— 380 pp. 2 *Th.* Conf. de hoc opere, quod vanis sententiis impletum est, ephem. scholast. univ. 1826. Lit. Blatt. 43. p. 372 sqq., Litterar. Unterhalt. Blatt. 143, no 144. p. 570, contra quam censuram auctor se defendit in ephem. litt. Lips. 1826. no. 214. p. 1705 sqq., quae defensio impugnata est in Litterar. Unterhalt. Blatt. 1826. no. 99., in Iahnii Annal. 1827. II. 2. p. 40 sqq., in Annal. Heidelb. 1827. fasc. II. p. 289 sqq., et in Seebodii Krit. Bibl. 1829. no. 109 et 110 p. 433 sqq.

I. G. *Wernicke*: Allgemeine Andeutungen bei Lesung Homers. Zum Schulgebrauch. Berlin, Held. 1831, 8. —— 12 *Gr.*

I. Ch. *Wernsdorf*: Allegoria Homerica raptus Aurorae explicata. Simul Cerva Aurorae ex Psalm. XXII. 1. et *ἁρπαγμὸς* Phil. II. 6. obiterque alia S. Scripturae loca illustrantur. —— In Museo crit. Stoschii. (Lemgov., Meyer, 1774, 8) Vol. I. sect. XVI. p. 286 — 358.

I. Rud. *Wetstein*: Dissertatio de fatis scriptorum Homeri per omnia saecula. —— Adiecta est eiusdem Orationibus apologeticis pro graeca et genuino linguae graecae pronuntiatione. Basil., 1686, 8.

F. A. *Wiedeburg*: Ob Homer die Schreibkunst gekannt und sich derselben zum Aufzeichnen seiner Gedichte bedient habe. —— *V.* eius Humanistisches Magazin. I. 2.

F. Gli. *Wilberg*: Lectionum Homericarum Spec. I. Progr. Essen., 1826, 4. —— 24 pp. Conf. Seebodii Krit. Bibl. 1829. no. 11. p. 41 sq.

Andr. *Wilkii* Coeci Homeri Curatio, variam, utilem et iucundam philologiam continens. Lips., ap. H. Birnstil. 1605, 8.

Dav. Glo. *Wolf*: De Rebus ex Homero Medicis epistola, qua ... I. Gl. Leouhardi .... gratulatur. Viteb., ex offic. Charisii. 1791, 4 mai. —— 32 pp.

(F. A. *Wolf*:) Ist Homer auch übersetzbar? —— *V.* Journal von und für Deutschland. (Nürnb., 1784, 8) P. V. Rep. in eiusdem Vermischte Schriften. (Halle, 1802, 8) p. 340 sqq.

— —: Beiläufige Bemerkungen zu der metrischen Uebersetzung von der Odyssee 1 — 100, meistens für Leser des Textes. —— In eiusdem Litterar. Analekten. T. II. p. 144 sqq.

— —: Perperam omissa interpunctio in Odyss. *A*. 130. Schola grammatica. —— V. *ib.* T. II. p. 501 sqq.

— —: Vorlesungen über die vier ersten Gesänge von Homer's Ilias, herausgegeben, und mit Bemerkungen und Zusätzen begleitet von Leonh. Usteri. 1s Bändch. enthaltend die Einleitung in das Studium Homers und die Scholien zum ersten Gesang. 2s Bändch. enthaltend die Scholien zum 2ten und 4ten Gesang und drei Register. Bern, Jenny. 1830. 1831, 8. —— 2 *Th.* 18 *Gr.*

Rob. *Wood*: An Essay on the Original Genius and Writings of Homer. Lond , 1769, 4.

— —: An Essay on the Original Genius and Writings of Homer; with a comparative View of the ancient and present State of the Troade. Illustrated with Engravings. Lond., Payne. 1775, 4. —— 16 *sh.* Conf. Monthly Review. 1775. m. Nov. p. 365 sqq. Gallice versus hic liber prodiit per *J. N. de Meunier*, Paris, 1777, 8, et germanice tit.: Wood's Versuch über das Originalgenie Homers, aus dem Engl. von Michaelis. Frankf., Andreä. 1773, 8. editio II. aucta *ib.*, 1778, 8. 1 *Th.* 12 *Gr.*

I. F. X. *Würth*: Quaedam de Homericorum Poematum origine. Leodiae, 1821, 4.

Otto *Zeyss*: Quid Homerus et Pindarus de virtute, civitate, diis statuerint, et quid in his locis differat utriusque poetae sententia. Commentatio praemio ornata. Jn., Bran. 1832, 4. —— 18 *Gr.*

Zimmermann: De religione Homeri. —— In Museo Helvetico. T. VII.

HORAPOLLO.

Fabr. B. G. T. I. p. 88 sqq.; *ed. n.* T. I. p. 100 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Integri libri.*

1505, f. *ΩΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΝΕΙΛΟΥ ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΑ.* —— Cum Aesopo. Venetiis apud Aldum. V. *ib.* I. Aa) *β*).

1521, 8. Ori Apollinis Niliaci Hieroglyphica, Graecè & Latine Bernardino Trebatio Vincentino interprete. Paris., excussit Petrus Vidouaeus Artium Magister, impensis honesti viri Conradi Resch Bibliopolae Parisiensis, sub Scuto Basiliensi. —— In epistola data ad Ioannem Mauleonem in Episcopatum Convenarum electum, dicit Ioannes Angelus haec: „Curavimus hunc Orum Apollinem Parisiis non antea Graece impressum in commoditatem studiosorum (qui nobiscum graecissant) tuo nomine in lucem emitti, e quorum numero collucet Nicolaus a Prato nobilissimus adolescens, illius Germani Brixii tersissimi Poetae consanguineus.“ *etc.* Versioni praefixa sunt epigramma latinum ad Michaelem Brallunium, et Trebatii epistola, data ad Chuonradum Peutingerum. Sic de hac editione refert Maittaire in Annal. typ. T. II. p. 611. Huc etiam transscribo, quae Pauvius in praefatione sua de hac editione dicit. Eius verba sunt: „Graece etiam prodiisse dicitur Philippi Versio Parisiis Anno MDXXI: quam Editionem ego diligenter quoesivi, sed reperire non potui. Fallor, aut haec ipsissima illa est, cujus in Observationibus meminit Mercerus, qui eum in duabus suis Editionibus Libro II. cap. 88. pro *τροφῆς* exhibuerit *ταφῆς*, & de ista mutatione Lectorem ne verbo quidem omonuerit, perquam probabile est mihi, eum scripturam istam ex ipso illo Exemplari desumsisse, nec ejus autorem fuisse primum. Versioni Graecae adjoncta est Versio Latina, quae Mercero debetur absque ullo dubio: Nam ut alia non commemorem, primae statim paginae utriusque Editionis Mercerianae id luce clarius

probant. Quare sommopere miror extitisse Quosdam, qui eam Trebatio adscripserint: Sed illi neque Versionem Trebatii neque Editiones Merceri unquam oculis usurparunt, & ipsa Trebatiana, quae a Viris Eruditis adducuntor, cum Mercerianis ne leviter quidem contulerunt: Nam caeteroquin ita ineptire non potuissent ullo modo."

1548, 4. Ori Apollinis Niliaci de Sacris apud Aegyptios notis et sculpturis libri II. Quibus accesserunt versio latina recens per Io. Mercerum concinnata, et observationes non infrugiferae. Paris., excudebat Christianus Wechelus. —— 47, 54 pp. et 4 ff. Textus ex editione Aldina expressus est. De Trebatii versione adnotat Mercerus a Bernardino quodam Vincentino multa non satis feliciter versa, pleraque etiam praetermissa; quod fortasse codici, in quem inciderat, adscribendum erit. *V.* 1551.

1551, 8. — (*idem tit.*) Paris., apud Iacobum Kerver; excudebat G. Morelius Iacobo Kerver. MDLI. —— In calce adiectae sunt figg. ligno bene incisae. Editor ipse de hac editione praefatus est haec: „Ad Lectorem. Admonitum te velim in hac Ori editione pleraque secus habere, quam in prioribus; idque propter oblatum nobis a doctiss. & diligentiss. homine Guil. Morelio vetustum hujus auctoris exemplar manoscriptum. Ex quo in primo libro [usque ad quinquagesimum quintum librum] (qui in eo tantum, nec tamen totus descriptus erat) multa restituimus. Hoc tamen scito, ubi alia illic lectio occurrebat, judicio adhibito nos eam secutos quae potior videretur, adjecta interdum margini vetusti codicis lectione, ubi nostra non displicebat. Illud insuper es admonendus in vetusto exemplari capitibus titulos non praepuoi, sed ad marginem adscribi." etc.

1595, 4. Horapollinis Hieroglyphica, a Davide Hoeschelio, fide codicis Augustani MS. correcta, suppleta, illustrata (observationibus I. Merceri et notis Hoeschelii). Augustae Vindelic., ad insigne pinus MDVC. —— 4 ff. praefixa, 214 pp. et 6 ff. Pauvius iudicat, Hoeschelium Aldinae editionis tantum lectiones excerpsisse et margini adscripsisse, neglectis lectionibus cod. Morelliani, qui cum Augustano in plerisque conspirat. Multis exemplis etiam probat Hoeschelium editionem Merceri secundam non adhibuisse, nisi Horapollinis lexto iam impresso; versionem autem, paucis tantum ope libri Morelliani emendatis, ex prima Merceri editione repetiisse. Alia editio a. 1605 *ib.* in lucem emissa non extat.

1616, 4. — graece et latine. —— In *Nic. Caussini* Syntagma electorum Symbolorum. Paris.

1626, f. Hori Apollinis Hieroglyphicorum libri II. Graece et latine (*ex recensione Hoeschelii et cum commentario ad librum I.*) —— In calce *Io. Pierii Valeriani* Hieroglyphicorum. Lugd. Commentarius non magni momenti est.

1727, 4. Horapollinis Hieroglyphica, graece & latine, Cum integris Observationibus & Notis Joann. Merceri & David. Hoeschelii, Et selectis Nicolai Caussini. Curante Joanne Cornelio de Pauw, Qui suas etiam Observationes addidit. Trajecti ad Rhenum, Apud Melchior. Leonardum Charlois. MDCCXXVII. —— 8 ff. praefixa, 404 pp. et 4 ff. Vario modo de hac editione iudicarunt viri docti; alii eam magna laude cumularunt, alii contra nimis vituperarunt. Conf. Bibliotheque ancienne et moderne. T. XXVII. p. 115 sqq. ubi exhibetur Aegyptiacorum hieroglyphicorum ἐπιχρισις. *V.* etiam infra III. *Dorvillius.*

Bb) *Delectus.*

1599, — 1616, 16. Hori Apollinis selecta hieroglyphica (*graece et latine, edente Iul. Franceschino*). Romae. —— In margine conjecturae atque emendationes notatae sunt. Ea hieroglyphica sunt omissa, quae pudicas aures offendere videntur.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1517, 4. Hori Apollinis, Niliaci, Hieroglyphica, hoc est, de sacris Aegyptiorum litteris libelli II. de graeco in latinum sermonem a Phil. Phasianino nunc primum translati. Bononiae apud Hieronymum Platonidem. MDXVII.

1518, 4. IOANNES FROBENIVS STVDIOSIS S. D. — Damus nunc uobis Orum Apollinē Niliacū de Hieroglyphicis notis a Bernardino Trebatio Vicentino latinitate donatū. In quo ueteris Aegyptiorū sapientiae thesaurū reperietis uulgo haud dū cognitū, & miras rerū ac animantiū naturas ac proprietates. Eū insignis ille meliorū literarū antistes Chunradus Peutinger apud Vindelicos Augustani senatus à secretis, & Caesareae maiestatis à consilio liberaliter nū ita du-

dnin nobis cōmunicauit. Bene Valete, & Frohenium amate. *Haec pag. 1. In libri calce f. ult. a:* BASILEAE APVD IOANNEM FROBENIVM MENSE FEBRVARIO. AN. MDXVIII. *F. ult. b insigne typ., infraque:* IN INCLYTA GERMANIAE BASILEA. M.D.XVIII. —— 544 pp. et 1 *f.* Bibl. acad. Lips.

1530, 8. Orus Apollo Niliacus de Hieroglyphicis notis, a Bernardino Trebatio Vicentino Latinitate donatus. Paris., ex Officina Roberti Stephani. MDXXX.

1534, 8. Ori Apollinis Niliaci de Hieroglyphicis Notis Libri II, a Bernardino Vicentino latinitate donati. —— Cum Augustini Niphi Medices, Philosophi Suessani, de Auguriis libris II. Basil., apud Iohannem Heruagium, Anno M. D. XXXIIII.

1574, 8. Ori Apollinis, Niliaci, de Sacris Aegyptiorum notis Aegyptiace expressis Libri duo, Iconibus illustrati et aucti, nunc primum in Latinum et Gallicum sermonem conversi. Paris., apud Galeotum a Prato et Ioh. Ruellium. MDLXXIV.

1678, 4. Horapollinis Hieroglyphica; Latine, a Dav. Hoeschelio, fide Codicis Augustani MS. correcta et suppleta. —— In *Ioannis Pierii* Hieroglyphicis. (Francf. ad M., sumtibus Antonii Hierati.)

B. germanicarum.

1554, f. Bildersehrift oder entworffne Wbarzeichen dero die vhralten Agyptier, in ihrem Götzendienst, Rhätten, Gheymnussen, vnd anliegenden gschäfften, sich an statt der buchstäblichen schrifften gepraucht habend. Jun zwey bücher durch etwa Horum ein Heilig geachten Priester vnd Künig in Aegypten, vor dreytausent hundert Jaren verfasst vund beschrieben. — Die verzeichnung der Vorbilder des ersten Büchs, ist an vnbkhörtem platt samptlich gesetzt, mitt jrer bedeutung hie nach volgend. Die vsslegung vnd vrsach sollichs verstands, findst du hernach hey yedem Vorbild inn sounders. *In fine:* Getruckt zu Basel durch Henrichum Petri, im Mertzen, Nach der geburt Christi. M. D. Liiij. —— Cum figg. ligno incisis in *Ioannis Heroldi* libro: Heyden Weldt und irer Götter anfäogklicher Vrsprung *etc. pag* txxxv sqq. Grillo interpretem esse Hans Holbein putat; alii autem Heroldum ipsum, libri editorem.

C. gallicarum.

1543, 8. Orus Apollo, de la signification des notes hieroglyphiques des Aegiptiens, traduit du grec en françois, avec des figures. Paris, Jacq. Kerver.

1553, 12. Les sculptures ou graveures sacrées d'Orus Apollo, traduites de la version latine en françois. Paris, Jacq. Kerver.

1574, 8. —— *V.* supra A.

1615, f. —— Etiam in versione gallica Hieroglyphicorum *Ioannis Pierii*. Lyon, Paul Frellon.

1779, — (*tit. nov.*) 1782, 12. Hiéroglyphes d'Horapollon, ouvrage traduit du grec, par M. Requier. Paris. —— In libri calce nonnullae variae codicis msti Paris. lectiones exhibentur.

D. italicarum.

1548, 8. Oro Apolline Niliaco delli Segni Hieroglifici, cioè delle Significationi di scolture sacre appresso gli Egitij. Tradotto in lingua volgare per M. Pietro Vasolli da Fivizzano. Con privilegio. In Vinegia, appresso Gabriel Giolito de Ferrari. MDXLVIII.

III. *Illustrantia Horapollinem scripta.*

L. *Bachmann*: Variae lectiones in Horapollinem, excerptae e duobus codd. mstis Paris. —— *V.* eius Anecdota. Vol. II. p. 406 sqq.

D'Orvillius: Excerpta quaedam censurarum in Horapollinem. —— In eiusdem Vanno critica. (Amst., 1736, 8) p. 543—556. Acriter Pauvium vituperat.

HYBRIAS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 582; *ed. n.* T. II. p. 124.

I. Fragmentum.

1560, — 1566, — 1586, — 1600, — 1612, 12. Σκόλιον Ὑβρίου τοῦ Κρητός. Graece et Latine. —— In *H. Stephani* collectione Lyricorum poetarum graec. p. 398 sq.

1772, 8. —— In *Brunckii* Analectis. T. I. p. 159. Et ad calcem Anacreontis p. 106.

1786, 8. —— V. *Köppenii* Griech. Blumenlese. T. II. p. 107.

1786, 8. — edidit Kludius. —— In Bibl. der alt. Lit. u. K. P. II. p. 54 sq.

1794, 8. —— In *F. Iacobsii* Anthologia. T. I. p. 92.

1798, 8. Scolion Hybriae Cretensis. Graece cum notis edidit C. Dav. Ilgen. —— In eiusdem collectione Scoliorum s. carminum convivalium graecorum. (Jn., Croeker.) p. 102 sqq.

1824, 8. Carmen Hybriae lyricum, graece cum notis edidit G. B(*urgess*). —— In Diario class. no. XLVIII. p. 375 sqq.

II. *Versiones.*

1820, 8. Der Krieger, von Hybrias aus Kreta. —— In collectione versionum: Die Lyra; Eine Samml. von Uebersetzungen aus d. klass. Alterthum, herausgeg. von F. Lindemann. Vol. I. (Meissen, Gödsche. 1820, 8) p. 4 sqq.

HYPATIA.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 219 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 137 sqq.

I. *Epistola.*

1682, f. Hypatiae epistola ad Cyrillum, episcopum Alex., graece. —— Extat in Synodico adversus tragoediam Irenaei, edito a Ch. Lupo. Lovanii. Recte, ut videtur, ab omnibus fere haec epistola spuria habetur.

1683, — 1707, f. — graece. —— In *Steph. Baluzii* Nova collectione Conciliorum. T. I. p. 926.

1684, f. —— In Auctario operum Theodoreti, edito a I. Garnerio. p. 673.

1692, 8. —— In *Aeg. Menagii* Historia mulierum philosopharum. (Amst.) segm. 54.

1739, 4. Hypatiae epistola, et quae e Synesii epistolis ad Hypatiam spectant graece et latine. —— Inter *I. Ch. Wolfii* Mulierum graec., quae oratione prosa usae sunt, fragmenta et elogia. (Lond., Noorse.) p. 72 sqq.

1747, 4. —— In *I. Chph. Wernsdorfii* infra laudata dissertatione I. p. 23 sqq.

II. *Illustrantia Hypatiam scripta.*

( ) Dissertation sur Hypacie, où l'on justifie St. Cyrille d'Alexandrie, sur la mort de cette Sçavante. —— *V.* Continuation des Memoires de Litt. du P. Desmoletz. T. V. p. 138—187. Conf. *ib.* p. 187—191.

Iac. *Brucker*: Hypatia, philosopha. —— In eiusdem Historia crit. philosophiae. T. II. Period. II. P. I. p. 351—355, et Adpend. T. VI. p. 380 sqq.

Aeg. *Menagius*: De Hypatia. —— In eiusdem Historia mulierum philos. segm. 49—56. Haec omnia repetiit I. Ch. Wolfius in dissertatione sua de Hypatia.

I. Andr. *Schmidt*: —— *V.* supra Hipparchus. II.

Toland: Hypatia; or the history of a most beautiful, most virtuous, most learned, and every way accomplish'd Lady; who was torn to pieces by the Clergy of Alexandria, to gratify the pride, emulation, and cruelty of their Archbishop Cyril. —— *V.* eius: Tetradymus, containing I. Hodegus, II. Clidophorus *etc.* (London printed: and sold by I. Brotherton and W. Meadows in Cornhill. 1720, 8) p. 101—136.

I. Ch. *Wernsdorfii* Dissertationes academicae IV de Hypatia, Philosopha Alexandrina. Vitemb., 1747—1748, 4.

I. Ch. *Wolf*: De Hypathia philosopha. —— *V.* eius Catalogum foeminarum illustrium. p. 368 sqq.

HYPERIDES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 931 sq.; *ed. n.* T. II. p. 856 sqq.

Gu. A. *Blume*: De Hyperidis genere atque psephismate apud Lycurgum contra Leocratem XI. 2. commemorato. —— In eiusdem editione Lycurgi orationis c. Leocr. p. XV—XVIII.

F. G. *Kiessling*: De Hyperidis oratione *προς Αρισταγοραν*. —— *V.* eius Quaestionum Atticarum Spec. (Cizae, ex offic. Webeliana. 1832, 4) p. 14 sqq.

Dav. *Ruhnken*: De Hyperide, oratore. —— *V.* eius Historiam crit. oratorum. p. 69 sqq.

Ant. *Westermann*: Die Reden des Hyperides. —— *V.* eius: Geschichte der griech. Beredtsamkeit. (Leipz., 1833, 8) p. 307—311.

HYPSICLES.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 91; *ed. n.* T. IV. p. 20.

1657, 4. *ΥΨΙΚΛΕΟΥΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΟΣ.* HYPSICLIS ANAPHORICVS, Sive de ascensionibvs. Quà Graecè, quà Latinè vulgatus per Iacobvm Mentelivm.

PARISIIS, EX OFFICINA CRAMOSIANA. M. DC. LVII. Cum Priuilegio Regis Christianissimi. —— 3 *ff.* praefixa, 31 pp. Bibl. sen. Lips.

1680, 4. Hypsiclis Anaphoricus, sive de Ascensionibus, Graece, cum Latina versione Iac. Mentelii. —— Cum Heliodori Opticis. Paris. Hypsicles habetur etiam auctor libri XIV. Elementorum Euclidis; qua de re eius nomen appellatur in editione textus a. 1557, et in versione latina Elementorum a. 1516.

IACOBUS Psychristus.

C. Glo. *Kühn*: Nonnulla de vita Iacobi Psychristi. —— In eiusdem Additamentis ad elenchum medicorum vet., a I. Alb. Fabricio in B. Gr. Vol. XIII. exhibitum. P. XVII. p. 8 sq.

IAMBLICHUS Chalcidensis.

Fabr. B. Gr. T. IV. p. 282 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 759 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1813—1816, 8. *ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ Χαλκιδεως της Κοιλης Συριας Λογος προτρεπτικος εἰς φιλοσοφιαν.* IAMBLICHI Chalcidensis ex Coele-Syria Adhortatio ad philosophiam. Textum ad fidem codd. mss. recensuit, interpretatione latina partim nova et animadversionibus instruxit Thph. Kiessling. Lips., Vogel. 1813. — *Ιαμβλιχου Χαλκιδεως περι βιου Πυθαγορικου λογος.* IAMBLICHI Chalcidensis ex Coele-Syria De vita Pythagorica libri. Graece et Latine. Textum post Lud. Küsterum ad fidem codd. mss. recognovit, Ulr. Obrechti interpretationem latinam passim mutavit, Kusteri aliorumque animadversionibus adiecit suas Thph. Kiessling. Accedunt PORPHYRIUS de vita Pythagorae cum notis Lucae Holstenii et Conr. Rittershusii, ANONYMUS apud Photium de vita Pythagorae, et Variae lectiones in Iamblichi libros *περι της κοινης μαθηματικης ἐπιστημης*, item *περι της Νικομαχου ἀριθμητικης εισαγωγης* e codice Cizensi enotatae. Lips., Vogel. 1815. 1816. *Voll. II.* —— Protrepticus XVI, 327 pp. constat 2 *Th.*, ch. scr. 2 *Th.* 8 *Gr.*, ch. membr. 3 *Th.*, reliqua opera XVI, 573; II, 331 pp. 5 *Th.*, ch. scr. 6 *Th.*, ch. membr. 7 *Th.* 8 *Gr.*

Bb) *Plura opera.*

1) Vita Pythagorae. Protrepticus.

1598, 4. *ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ της κοιλης Συριας Λογοι δυο.* IAMBLICHI CHALCIDENSIS ex Syria coele De Vita Pythagorae, & Protrepticae orationes ad Philosophiam Lib. II. Nunquam hactenus visi: nunc vero Graecè & Latinè primùm editi cum necessariis castigationibus & notis, Additae sunt in fine Theanus, Myiae, Melissae & Pythagorae aliquot epistolae Gr. & Lat. IOHANNE ARCERIO THEODORETO Frisio AUthore & Interprete. In Bibliopolio Commeliniano. ANNO CIϽIϽXCVIII. (*In aliis exx.*: Franequerae apud Aegid. Radaeum). —— 8 (*non* 9) *ff.* praefixa, 224, 176, et 80 pp. contin. Arcerii notas et indices. Textus e vitiose scripto codice Granvellae, Cardinalis, editus est. Arcerii versio saepe sensum non reddit, itaque Kusterus Obrechti versionem in edendo hoc libro praeferebat. Etiam in ch. meliori exx. extant. Bibl. sen. Lips. duo exx. adservat, quorum uni in margine exteriori emendationes et variae lectiones Nic. Rigaltii, ex eiusdem autographo Berolini adservato, nonnullaeque Ios. Scaligeri emendationes, adscriptae sunt.

2) In Nicomachi introductionem arith. De Fato.

1668, 4. Jamblichus Chalcidensis Ex Coele - Syria in Nicomachi Gerasensi Arithmeticam introductionem, et de Fato. Nunc primum editus, in Latinum sermonem converus, notis perpetuis illustratus a Samuele Tennulio, Accedit Joachimi Camerarii Explicatio in duos Libros Nicomachi, cum Indice rerum & verborum locupletissimo. Arnhemiae, Prostant apud Joh. Fridericum Hagium, Daven-

triae typis descripsit Wilhelmus Wier, CIↃIↃCLXVIII. — 1 tab. fig. et 5 ff. praefixa, 181 pp. Editio ad quatuor codd. mstos facta est. Camerarii notae hunc habent singularem titulum: Explicatio Joachimi Camerarii Papebergensis in Duos Libros Nicomachi Geraseni Pythagorei Deductionis Ad Scientiam Numerorum. Et notae Samuelis Tennulii in Arithmeticam Jamblichi Chalcidensis. Daventriae. Typis Wilhelmi Wier, CIↃIↃCLXVII. — 1 f. praefixum, 239 pp. Fragmentum de fato, quod Tennulius singularem librum habebat, nihil est nisi septimum et octavum caput sectionis octavae operis de Aegyptiorum mysteriis. Bibl. sen. Lips.

Cc) *Singula opera.*

1) De mysteriis.

1678, f. *ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΛΗΣ ΣΥΡΙΑΣ ΠΕΡΙ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΛΟΓΟΣ.* IAMBLICHI CHALCIDENSIS EX COELE-SYRIA, DE MYSTERIIS LIBER. Praemittitur Epistola Porphyrii ad Anebunem Aegyptium, eodem argumento. THOMAS GALE Anglus *Graece nunc primum edidit*, *LATINE vertit*, & *Notas subjecit*. *OXONII* E Theatro Sheldoniano *Anno Dom.* CIↃDC.LXXVIII. — 4 ff. praefixa, contin. titulum et praefationem, 3 ff contin. Iamblichi Chalcid. ex Eunapio Sardiano de vitis philosophorum; 13 ff. contin. Porphyrii epistolam ad Aenebonem Aegyptium, graece et latine; Augustini iudicium de hac epistola, desumptum ex Augustini libro X. 11. de civ. Dei; deinde Testimonia de hoc scriptu; denique argumenta capitum libri de mysteriis. 316 pp., 3 ff. contin. indicem et errata. Textus e codice Vossiano, qui tamen mendose scriptus fuit, editus est, adhibitis collationibus codicum mstorum Paris., quos partim Ed. Bernardus partim I. Mabillonius contulit, uniusque codicis Fescbiani.

2) Vita Pythagorae.

1707, 4. *ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ Χαλκιδεως, της Κοιλης Συριας, ΠΕΡΙ ΒΙΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΣ.* JAMBLICHI Chalcidensis, ex Coele-Syria, DE VITA PYTHAGORICA LIBER, Graece & Latine: Ex Codice MS. à quamplurimis mendis, quibus Editio Arceriana scatebat, purgatus, Notisque perpetuis illustratus à LUDOLPHO KUSTERO. Versionem Latinam, Graeco Textui adjunctam, confecit Vir illustris ULRICUS OBRECHTUS. Accedit MALCHUS, sive PORHYRIUS, DE VITA PYTHAGORAE: Cum Notis LUCAE HOLSTENII, & CONRADI RITTERSHUSII. Itemque ANONYMUS apud PHOTIUM DE VITA PYTHAGORAE. AMSTELODAMI, Apud Viduam SEBASTIANI PETZOLDI; & Filium ejus CHRISTIANUM PETZOLDUM. CIↃDCCVII. — Effigies Pythagorae aeri incisa, et 7 ff. praefixa sunt, 219 pp. et 8 ff., 67 pp. Rittershusii notas in calce adiectas 93 pp. complectuntur; 3 ff. indicem continent.

3) De generali mathematum scientia.

1781, 4. *Ιαμβλιχου Χαλκιδεως, περι της κοινης μαθηματικης επιστημης, λογος τριτος* Graece, e codice msto Veneto edidit Villoisonus. — In eiusdem Anecdotis graec. T. II. p. 188 sqq.

1790, 4. — In *Iac. G. Friisii* Introductione in Iamblichi librum tertium de generali mathematum scientia, exhibetur Iamblichi *liber*, *graece et latine*. Hafo.

4) Theologia arithmetica.

1543, 4. *Τα θεολογουμενα της Ἀριθμητικης*; opusculum novum, antehac nusquam excusum; Graece. Paris., apud Christianum Wechelum, sub scuto Basiliensi in vico Iacobaeo, & sub Pegaso in vico Bellovacensi. — 68 pp. Hoc opusculum prodiit sine autoris nomine; Thomas Gale autem ad Iamblichum de myst. p. 201, dicens: „est enim ejus opus, magna ex parte," et I. Alb. Fabricius I. c. p. 639 et ed. n. p. 10, Iamblicho adscribunt.

1817, 8 mai. Theologumena arithmeticae ad rarissimum exemplum Parisiense emendatius descripta. Accedunt Nicomachi Geraseni arithmeticae libri II. (*Graece*). Edidit F. Ast. Lips., Weidmann. — 1 *Th.* 18 *Gr.*, ch. scr. 2 *Th.* 6 *Gr.*

5) Excerpta.

1639, 4. Delitiae animae etc. — *V.* supra Athanasius Byzant. 2).

II. *Editiones versionum.*

latinarum.

1) De mysteriis.

1497, f. Index eorum, quae hoc in libro habentur. — Iamblichus de myste-

riis Aegyptiorum. Chaldaeorum. || Assyriorum. || Proclus in Platonicum alcibiadem de anima, atq; || daemone. || Proclus de sacrificio & magia. || Porphyrius de diuinis atq; daemonibus. || Synesius Platonicus de somniis. || Psellus de daemonibus. || Expositio Prisciani & Marsilii in Theophrastū de sen || su. phantasia. & intellectu. || Alcinoi Platonici philosophi liber de doctria Platonis. || Speusippi Platonis discipuli liber de platonis difiniti || onibus (?). || Pythagorae philosophi aurea verba. || Symbola Pithagorae philosophi. || Xenocratis philosophi platotonici liber de morte. || Marsilii ficini liber de uoluptate. || — *In fine*: Venetiis mense Septembri. M. IID. In aedibus Aldi. Nequis hunc librum queat inprimere, concessum est ab Ill. S. V. — 184 non num. *ff.*, et 1 *f*, quod *sign.* et *cust* continet, et 1 vac. *f*. *F*. 1 *b* dedicatio legitur inscr.: Marsilius Ficinus florentinus Reuerēdissimo in christo patri. D. Ioāni Medici sa̅ctae romanae ecclesiae Cardīali suppliciter se cōmēdat. Continuo sequitur: Argvmentvm in librvm Iamblichi. Ficinus excerpta tantum Iamblichi libri vertit. Bibl. acad. Lips. Rep. 1516.

1516, f. INDEX EORVM, QVAE HOC IN LIBRO HABENTVR. — Iamblichus de mysteriis Aegyptiorum, Chaldaeorum, Assyriorum. || Proclus in Platonicum Alcibiadem de anima, atq; demone. || Proclus de sacrificio, & magia. || Porphyrius de diuinis, atq; daemonibus. || Synesius Platonicus de somniis. Psellus de daemonibus. || Expositio Prisciani, & Marsilii in Theophrastum de sensu, phantasia, & intellectu. || Alcinoi Platonici philosophi, liber de doctrina Platonis. || Speusippi Platonis discipuli, liber de Platonis definitionibus. || Pythagorae philosophi aurea verba. || Symbola Pithagorae philosophi. || Xenocratis philosophi platonici, liber de morte. Mercurii Trismegisti Pimander. Eiusdem Asclepius. || Marsilii Ficini de triplici uita Lib. II. || Eiusdem liber de uoluptate. Eiusdem de Sole & lumine libri II. Apologia eiusdem in librum suum de lumine. || Eiusdem libellus de magis. || Quod necessaria sit securitas, & tranquillitas animi Praeclarissimarum sententiarum huius operis breuis annotatio. *Infra insigne typ. Aldi*. *In fine*: Venetiis in aedibus Aldi, et Andreae Soceri mense Nouembri. M. D. XVI. — 175 (errore positus est num. 177) *ff.*, et 1 *f.* contin. insigne Aldi typ. Haec editio niture cedit priori. Bibl. acad. et sen. Lips.

1532, 8. *Mercurii Trismegisti* Pymander de potestate et sapientia Dei. *Eiusdem* Asclepius, de voluntate dei. Opuscula sanctissimis mysteriis, ac uere coelestibus oraculis illustrissima. *Iamblichus* de mysteriis Aegyptiorum, Chaldaeorum, & Assyriorum. *Proclus* in Platonicum Alcibiadem, de anima et daemone. Idem de sacrificio et magia. Quae omnia solerti cura repurgata, ac suo tandem candori restituta sunt. Basileae 1532. *In fine*: Basileae, per Mich. Isingrinium, Mense Augusto An. M. DXXXII. *Insigne typ. Bebelii*, *palma*. — Hunc librum possidebat Panzer, v. eius Annal. typ. T. VI. p. 291 no. 892.

1552, — 1577, — 1607, 12. Iamblichus de mysteriis Aegyptiorum, Chaldaeorum, Assyriorum. Proclus in Platonicum Alcibiadem de anima atque daemone. Proclus de sacrificio *etc.* (Lgd.,) Apud Ioan. Tornaesium.

1556, 4. Iamblichi de Mysteriis Aegyptiorum, nunc primum ad verbum de Graeco expressus, Nic. Scutellio interprete. Adiecti de Vita et Secta Pythagorae flosculi, ab eodem Scutello ex ipso Iamblicho collecti. Romae, ap. Ant. Bladum, Sumt. Vinc. Luchrini. — Haec versio, quamquam priore integrior, non laudanda est.

1561, f. Iamblichus de Mysteriis Aegyptiorum, Latine, Marsil. Ficino interprete. — In eiusdem operibus. (Basil.) T. II. p. 1873 sqq.

2) Vita Pythagorae.

1700, 8. Iamblichi de vita Pythagorica liber, latine (, *interprete Ulr. Obrechto*). Argent.

3) De generali mathematum scientia.

1556, 4. Fragmenta e Iamblichi libro de generali mathematum scientia, interprete Nic. Scutellio. — In calce Iamblichi libri de mysteriis. Romae.

III. *Illustrantia Iamblichum scripta.*

E. H. *Barker*: Amoenitates philosophiae. Containing Observations, on and

Corrections of, Passages in Hermes, Hermias, Jamblichus, and Proclus. —— In Diariu class. no. XLIV. p. 387—402; XLV. p. 114—119.

Lamb. *Bos*: Animadversiones ad Iamblichi vitam Pythagorae. —— In eiusdem Animadversionibus in Scriptores graecos. (Franek., 1715, 8) p. 49—55.

Iac. *Brucker*: De Iamblicho. —— In eiusdem Historia crit. philos. Vol. II. p. 260 sqq. 431 sqq., et in Adpendice p. 369.

Ioach. *Camerarii* Explicatio. —— V. supra I. Bb) 2).

H. *Dodwell*: De fide et aetate Iamblichi. —— In eiusdem Exercitatione secunda de aetate Pythagorae philosophi. (Lond., 1704, 8) p. 185 sqq.

G. E. *Hebenstreitii* dissertatio de Iamblichi, Philosophi Syri, doctrina, Christianae religioni, quam imitari studet, noxia. Lips., 1764, 4

Desid. *Heraldi* Animadversionum Liber unus in Iamblichi vitam Pythagorae. —— Adiectus est eiusdem Adversariis. (Paris., 1599, 8) p. 135 sqq.

Chph. A. *Heumann*: Hebdomas Iamblichiana. —— In Heumanni Parergis criticis. (Jn., 1712, 8) p. 88—93.

Luc. *Holstenii* Epistola de Pythagorico Symbolo, vasis acetarii, sive acetabuli remotionem iubente, apud Iamblich. lib. II. de Secta Pythagor. ad Fortun. Licetum, adiecta eius responsione. —— In *Liceti* Responsis ad quaesita per Epistolas. (Bonon., 1640, 4) T. I. p. 2.

Iac. *Longoni* Epistola ad I. Alb. Fabricium, continens observationes quasdam ad Iamblichi vitam Pythagoricam. —— In Miscellaneis observationibus novis. (Amst., 1740, 8) T. I. p. 91 — 112.

Chph. *Meiners*: Iudicium de libro qui de mysteriis Aegyptiorum inscribitur, et Iamblicho plerumque vindicari solet. —— In Commentationibus soc. Gotting. Vol. IV. P. III. p. 50 sqq.

Ch. Gf. *Muller*: Notitia et Recensio codd. mss. in Bibl. episc. Numb. - Cizensis asservat. P. IV. Lips., Breitkopf. 1811, 8. —— 23 pp. De codice Iamblichi praeclaro agitur.

I. Conr. *Schwartzii* Emendationes quaedam Iamblichi de Vita Pythagorae. —— In Supplementis Actor. Eruditor. T. VIII. Sect. VIII. p. 356.

Tiedemann: Liber de mysteriis Iamblicho abiudicandus est. —— V. eius: Geist der spekulat. Philosophie. T. III. p. 453 sqq. Adde eiusdem: De Magia dissertationem p. 127 sqq.

IAMBLICHUS Syrus.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 822, IX. p. 404; *ed. n.* T. VIII. p. 152 sqq.

I. *Editiones textus.*

1601, — 1606, — 1653, — 1824, 4. Photii Excerpta (cod. XCIV.) ex Iamblichi Babyloniis. Graece. —— In Photii bibliothecae editionibus.

1824, 12 mai. Photii Excerpta (cod. XCIV.) ex Iamblichi Babyloniis. Graece, cum notis criticis. —— V. Corpus Scriptorum Eroticorum, a Fr. Passow editum. (Lips., Teubner.) Vol. I. Textus ex Imm. Bekkeri editione Photii exhibitus est.

1827, 4. Fragmentum ex Iamblichi Babyloniis. Graece e codice insto palimpsesto edidit Aug. Maius. —— In eiusdem Nova Collectione Scriptorum veterum. (Romae, typis Vaticanis.) Vol. II. p. 349 — 351. Hoc est aliud fragmentum, quam excerpta, quae Photius servavit.

II. *Editiones versionum.*

1812, 8. Extraits du Roman Grec de Jamblique, donnés par Photius dans sa bibliothèque et traduit du Grec en français, et avec une notice sur Jamblique et avec des notes par Chardon de la Rochette. —— V. eius: Mélanges de Critique et de Philologie. (Paris, chez d'Hautel.) T. I. p. 18 sqq. 34 sq. 53—62.

III. *Illustrantia Iamblichum scripta.*

J. L. *Le Beau*: Sur un roman grec, intitulée les babyloniques (*par Jamblique.*) —— In Mem. de l'Acad. des Inscr. T. XXXIV. Hist. p. 57 sqq. Ut Chardon la Rochette probavit, de auctoris fabulae tempore, et de opere ipso valde erravit.

Hufman *Peerlkamp*: De codice Iamblichi Babylonicorum, qui in bibl. Burmannia fuisse putabatur. —— V. (*Baakii*) Bibl. crit. novam. Vol. II. p. 221 sqq.

IBYCUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 583; *ed. n.* T. II. p. 124 sqq.

I. *Fragmenta.*

1560, — 1566, — 1586, — 1600, — 1612, 12. Ibyci Rhegini, poetae lyrici, carminum fragmenta. Graece et latine.

Adiecta est Ibyci vita ex Gyraldi dialogo IX. de poetarum historia. —— In *H. Stephani* colleetione poetarum lyrieorum. (1566) p. 88 sqq., (1586) p. 60 sqq.

1568, 8. —— In *Fulvii Ursini* collectione Carminum novem illustrium feminarum. Antrerp., ex off. Chph. Plantini.

II. *Illustrantia Ibycum scripta.*

C. A. *Böttiger*: Ueber das Fragment des Ibycus bei Athen. II. 8. p. 148 edit. Schw. —— *V.* eius: Amalthea. Vol. I. p. 22 sq.

C. Otf. *Müller*: Ueber Ibycus aus Rhegium. —— *V.* eius Dorier. Vol. II. p. 350 sq.

IGNATIUS.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 38 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 32 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Omnes epistolae.*

1557, 4. *Του μακαριου, ἐν τοις ἁγιοις, ἱερομαρτυρος ΙΓΝΑΤΙΟΥ, ὃς και θεοφορος, ἀρχιεπισκοπου θεουπολεως ἀντιοχειας, ἁπαντα. τη ἐπιμελειᾳ, και τη σπουδη Ουαλεντινου τε Ειρηναιου. ἐκ ἀνευ προνομίας, και του προτερηματος.* Beati inter sanctos Christi defvnctos, hieromatyris IGNATII: cvi etiam nomen theophoro: archiepiscopi diuinae ciuitatis Antiochiȩ, opuscula, quȩ quidem extant, omnia, idq;, certe in originali, qua ab ipso primum perscripta sunt, lingua Graeca, cura & opera Valentini Pacei. Cum Priuilegio Magistratus utriusq; sūmi, ne quis nostra, inuitis aut clam nobis usurpet, neue falcem in messem mittat alienam, Ne quis dicat sibi non praedictum, caveto. *In fine*: *Εκυπωθη εν διλιγγιᾳ παρα Σεβαλδῳ τῳ Μαηρ, μηνι μαιμακτηριωνι, ἐτει δε ἀπο της του Χριςυ γεννησεως χιλιοςῳ πεντακοσιοςῳ πεντηκοςῳ ἑβδομῳ.* —— 8 non nom. *ff.* praefixa, 39 num. *ff.* et 1 *f.* Hanc rarissimam editionem Bibl. seo. Lips. adservat, et eam accuratissime Maittaire in Adpend. Annal. typ. T. V. p. 515 sq. iudicat. De Ignatii epistolis magna lis est. Extant enim epistolarum diversae collectiones, quarum una spurias, altera genuinas sive non interpolatas epistolas continere dicitur. Quae spuriae habentur, sunt hae duodecim: 1) Ad Mariam Castabalitidem, 2) Ad Trallenses, 3) Ad Magnesios; 4) Ad Tarsenses, 5) Ad Philippenses, 6) Ad Philadelphienses, 7) Ad Smyrnaeos, 8) Ad Polycarpum, Smyrnae episcopum, 9) Ad Antiochenos, 10) Ad Heronem, 11) Ad Ephesios, et 12) ad Romanos. His adnumerandae sunt aliae tres, quae a. 1495 prodierunt, suntque una ad Beatam Mariam, duae ad S. Ioannem Evangelistam. Quarum quinque tantum graece extant, et quidem 1) 4) 5) 9) 10). Genuinae, et quidem breviores, teste Eusebio, sunt hae: 1) ad Smyrnaeos, 2) ad Polycarpum, 3) ad Ephesios, 4) ad Magnesios, 5) ad Philadelphienses, 6) ad Trallianos, et 7) ad Romanos. In codice autem msto Mediceo, ex quo primus Is. Vossius a. 1646 edidit, epistola ad Romanos, omissa erat, quia Actis martyrii Ignatiani inserta habetur. Idem editiones, quae huic praecedunt, supposititias tantum epistolas complectuntur.

1558, 8. *Του εν αγιοις ιερομαρτυρος Ιγνατιου ἀρχιεπισκοπου Αντιοχειας, ἐπιςολαι.* Sancti Martyris Ignatii Antiochiae archiepiscopi, epistolae. *Βασιλει τ' ἀγαθῳ κρατερῳ τ' αἰχμητῃ.* Parisiis, M. D. LVIII. Apud Guil. Morelium, in Graecis typographum Regium. *In fine*: Excvdebat Gvil. Morelivs, in graecis typographvs regivs, Lvtetiae Parisiorvm, M. D. LVIII. IX. Cal. Octob. —— 2 *ff.* praefixa, 147 pp. et 4 *ff.* Haec editio ex praecedente ita expressa est, ut Guil. Morelius librum quam potuit diligentissime relegerit, ut ipse in praefatione fatetur, et locos quosdam ex collatione exemplarium Lationrum atque doctissimorum hominum consilio restituerit.

1559, f. *Του αγιου Ιερομαρτυρος Ιγνατιου αρχιεπισκοπου θεοπολεως. Αντιοχειας, επιστολαι δωδεκα.* Ignatii beatissimi Martyris, et archiepiscopi Antiocheni, epistolae duodecim. (*Graece et latine*) Interprete Ioanne Brunnero (non Brunero) Tigurino. Per Andream Gesnerum. F. M. D. LIX. —— 60 pp. Extat in libro inser.: *Θεολογων διαφορων συγγραμματα παλαια και ορθοδοξα.* (*Tiguri.*)

1562, 8. S. Ignatii epistolae, Graece; cum annotationibus. Paris., apud Guil. Morelium. M. D. LXII. —— Haec editio ab ea, quae a. 1558 publicata est, differt, ut Maittaire in Annal. typ. T. III. p. 724 adnotat.

1566, 8. *Του εν αγιοις ἱερομαρτυρος Ιγνατιου ἀρχιεπισκοπου Αντιοχειας επιςολαι.* Sancti Martyris Ignatii Antiochiae Archiepiscopi, epistolae. Antverpiae, Ex officina Christoph. Plantini: M. D. LXVI.

Titulus versionis: D. Ignatii, Archiepiscopi Antiochiae, & martyris Epistolae, prorsus Apostolicae: Hieronymo Vairlenio Sylnio interprete, cum breuiss. in easdem scholijs. Antverpiae, Ex officina Christophori Plantini. Anno M. D. LXVI. —— 69, 78 pp. Bibl. sen. Lips.

1569, f. — graece et latine ex versione Hieron. Vairlenii, cum eiusdem scholiis. —— In *I. Iac. Grynaei* editione Orthodoxographorum. (Basil.) T. I. p. 5 — 70.

1572, 8. *Ιγνατιου Ἀρχιεπισκ. Αντιοχ. Επιστολαι.* S. Martyris Ignatii Antioch. Arch. Epistolae, Graece et Latine, interprete Hieron. Vairlenio, cum einsdem scholiis. Antverp., ap. Christoph. Plantinum.

1608, 8. S. Ignatii, Martyris, Antiochiae Archiepiscopi, epistolae, Graece et Latine, ex interpretatione et cum notis Martialis Maestraei. Paris., Marcus Orry.

1623, 4. *Τα του ἀγίου Ἰγνατιου, επισκοπου Αντιοχειας ἁπαντα.* S. Ignatii, Episcopi Antiocheni, quae extant omnia, in duos libros distincta. Quorum prior continet epistolas genuinas (*septem*) alter (*quinque*) suppositítias (*Graece*); cum XII exercitationibus in eundem Ignatium pro antiquitate catholica adversus Baronium et Bellarminum. Auctore Nic. Vedelio. Accessit versio latina (*Mestraei*), ab eodem emendata, cum eiusdem apologia pro Ignatio et appendice notarum criticarum, ac indice quadruplici. Genevae, apud Vidnam & Haeredes Petri de la Roniere. M. DC. XXIII.

1624, f. — graece et latine cum Hier. Vairlenii et Mestraei scholiis. —— In *Frontonis Ducaei* Auctario bibliothecae PP. Paris.

1644 — 1647, 4. Polycarpi et Ignati epistolae, una cum vetere vulgata interpretatione latina, ex trium msstorum codd. collatione, integritati suae restitutae. Accessit et Ignatiarum Epistolarum versio antiqua alia, ex duobus Manuscriptis in Anglia repertis, nunc primum in lucem edita. Quibus praefixa est, non de Ignatii solum et Polycarpi scriptis, sed etiam de apostolicis constitutionibus et canonibus Clementi Romano tributis Iacobi Usserii Dissertatio. Oxoniae, excud. Leon. Lichtfield. M.DCXLIV. — Appendix Ignatiana, in qua continentur S. Ignatii epistolae genuinae, a posterioris Interpolatoris assuinentis liberae, ex Graeco Medicaeo exemplari expressae, et nova versione latina explicatae. II. Ignatii Martyrium, a Philone, Agathopode, et aliis, qui passioni illius interfuerant, descriptum, ex duabus antiquis Latinis eiusdem versionibus, nunc primum in lucem editum. III. Tiberioni, Plinii Secundi et Trajani Imperatoris, de constantia Martyrum illius temporis Epistolae. IV. Smyrnensis Ecclesiae de Polycarpi Martyrio Epistola, cum antiqua Latina ejusdem Metaphrasi, integre nunc primum edita. V. *Iacobi Usserii* in Ignatii et Polycarpi Acta, atque in Epistolas, etiam Ignatio perperam adscripta, Aunotationes. Londini, Ge. Thomasonus. MDCXLVII. —— De hac editione Casim. Oudinus in Commentariis de scriptoribus et scriptis eccles. T. I. p. 85 valde errat, dicens Usserium prius genuinas epistolas quam Vossium edidisse. In Appendice Vossii editio epistolarum breviorum, et quidem genuinarum, castigatior repetita est.

1646, 4. Epistolae genvinae S. Ignatii Martyris; quae nunc primum lucem vident ex bibliotheca Florentina. Adduntur S. Ignatii epistolae, quales vulgo circumferuntur. Adhaec S. Barnabae epistola. Accessit universis translatio vetus. Edidit, & Notas addidit, Isaacvs Vossivs. Amstelodami, Apud Ioannem Blaev, CIↃIↃCXLVI. —— 4 *ff.* praefixe, 318 pp. Breviores, quae quidem genuinae habentur, epistolas primus in lucem Is. Vossius ex uno superstite bibliothecae Mediceae codice osto protulit, atque veterem versionem addidit, quam a. 1644 Iac. Usserius in praecedente editione publicarat. Epistola tantum ad Romanus ex editione interpolatorum desumpta est. Rep. 1680.

1672, f. — graece et latine cum versione nova et notis. —— In *I. Bapt. Cotelerii* editione Patrum apostolicorum. (Paris., Pet. le Petit.) Tom. I. Vossianae editionis repetitio est castigatior. *V.* 1698.

1680, 4. S. Ignatii Martyris Epistolae genuinae ex Bibliotheca Florentina: adduntur S. Ignatii Epistolae, quales vulgo circumferuntur. Ad haec S. Barnabae Epistola. Accessit universis Translatio vetus. Edidit et Notas addidit Isaacus Vossius. Editio secunda. Londini typis Ioanuis Gellibrand et Roberti Sollers, ad insignia regia et Biblia in Coemeterio Paulino. MDCLXXX. —— Hanc editionem priore a. 1646 emendatiorem esse dicunt.

1698, f. —— In *I. Bapt. Cotelerii* editione Patrum apostolicorum. Edit. II. (Antverp. *vel potius*: Amstelod.) Vol. II. *V.* 1672 et 1724.

1699, 8. S. Ignatii epistolae septem genuinae, nec non einsdem interpolatae et spuriae epistola et acta Ignatiani martyrii. —— In *Th. Ittigii* Bibl. PP. apostolicorum. (Lips., Richter.) p. 95—431.

1708, 8. Sancti Martyris Ignatii Antiochensis Episcopi Epistolae septem genuinae, quas nimirum collegit S. Polycarpus suaeque ad Philippenses Epistolae subiecit. (*Cura C. Aldrich.*) Oxonii, e theatro Sheldoniano, An. Dom. MDCCVIII. —— Centum tantum exx. typis descripta sunt. Ceterum haec editio, adhibito Salvini apographo codicis msti Medicei, prioribus multo emendatior est.

1709, 4. S. Ignatii epistolae genuinae, Juxta Exemplar Medicéum denno recensitae, Una cum Veteri Latina Versione: Annotationibus *D.* Joannis Pearsoni Nuper Episcopi Cestriensis et Thomae Smithi S. T. P. illustratae. Accedunt Acta Genuina Martyrii S. Ignatii, Epistola S. Polycarpi ad Philippenses, et Smyrnensis Ecclesiae Epistola de S. Polycarpi Martyrio; cum Veteribus Latinis Versionibus, & Annotationibus Thomae Smithii. Oxonii, e theatro Sheldoniano, Anno MDCCIX. —— 7 *ff.* praefixa, 75 pp.; 1 *f.*, 117 pp. et 1 *f.* Quamquam Smithius magnam in sua editione adornanda diligentiam adhibuit, atque veterem latinam versionem, quae barbara quidem, sed ad verbum fideliter expressa est, denuo cum codice msto Cantabrig. contulit atque emendavit; tamen Grabius, eum in textu edendo, in quo codicem mstum Mediceum adhibuit, minus diligentem fuisse adfirmavit. Alii autem aliter iudicant, atque editoris diligentiam laudant.

1711, 8. The Epistles of Ignatius, Bp. of Antioch.; both Larger and Smaller, in Greek and in English, with the various Readings from all the Greek MSS. As also, a Preliminary Dissertation, proving that the Larger Copies of Ignatius are alone Genuine, and the Smaller only Heretical Extracts from them, made in the Fourth Century of the Church. By W. Whiston. —— In eiusdem Primitive Christianity reviv'd. (Lond.) Vol. I. p. 1—391. Textus ex editione posteriore Oxon. expressus est.

1724, f. S. Ignatii epistolae genuinae, interpolatae et supposititiae, cum versione latina I. B. Cotelerii. Epistolarum genuinarum et supposititiarum vetus versio latina. Cum notis Is. Vossii, Cotelerii et Clerici. —— In *I. Bapt. Cotelerii* collectione Patrum apostol. Edit. altera. (Amst., ap. Wetstenius.) Vol. II. p. 11—120. In hac editione primum epistola genuina ad Romanos e codice tasto Colbert. prodiit.

1741, 8. S. Ignatii epistolae genuinae. Einsdem martyrii acta. Graece cum duplici versione latina, nova et veteri, ut et annotationibus et scholiis Thomae Smithii, notisque in S. Ignatii epistolas collectis ex schedis Iohannis Pearsoni. —— Adiunctae sunt *I. Lud. Frey* Epistolis SS. PP. Apostol. Basil.

1746, 8. S. Ignatii epistolae genuinae, et eiusdem martyrii acta. Accedunt epistolae interpolatae atque supposititiae. Cum duplici versione latina, antiqua et nova, variantibus lectionibus, selectisque variorum notis illustratae. —— In *Rich. Russel* editione PP. Apostol. (Lond.) Vol. I.

1788, f. S. Ignatii epistolae genuinae; accesserunt Acta Martyrii ejusdem S. Ignatii. Graece cum versione vetere et latina, cum notis criticis. —— In *Gallandii* Bibl. PP. Vol. I. p. 243 sqq. 294 sqq.

1821, 8. S. Ignatii Epistolae. In usum praelectionum acad. edidit I. C. Thilo. Hal., Orphan. —— XII, 52 pp. 6 *Gr.* Textus ex editione Vossii expressus est, subiectis variis lectionibus ex Ittigii Bibl. PP. Praefatio Smithii varias lectiones, quas protulit ex codice msto Mediceo in scholiis, et coniecturas continet.

Bb) *Singulae epistolae.*

1700, 8. S. Ignatii Epistola ad Romanos et fragmenta, cum praefatione de Ignatio eiusque scriptis. —— In *I. E. Grabii* Spicilegio SS. PP. saec. II. (Oxon.) p. 1 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

aa) *Omnes epistolae.*

1495, 4. S. Ignatii Epistolae III, una ad B. Virginem Mariam, duae ad S. Iuannem Evangelistam. Parisiis 1495.

1498, f. Ignatii undecim epistolae. —— Cum Dionysii Areopagitae operibus. V. *ib.* II. A. Aa) *β*).

1502, f. Diuini Ignatii episcopi Antiocheni, epistolae (*undecim, latine*). — Cum Dionysii Areop. operibus.

1502, f. Diuini Ignacii episcopi Antiocheni tertii a Petro apostolo: martyris, discipuli Iohãuis euãgeliste, epistole (*undecim*) latine. — Cum opp. Dionysii Areopagitae. *fol.* CIII *b* usque ad *fol.* CXIII *a*.

1507 f. Ignatii epistolae undecim. — Cum Dionysii Areop. operibus.

1515, f. Ignatii undecim epistolae. — Cum Dionysii Areopagitae operibus.

1516, 4. Ignatii Antiocheni epistolae XV. — Cum S. Antonii Magni VII epistolis. Paris., typis Ascensianis MDXVI.

1520, 4. Gloriosi Christi martyris Ignatii Antiocheni antistitis, Epistolae undecim. Item una beati Polycarpi martyris epistola, cum argumento Iacobi Fabri Stapuleñ in easdem. BASILEAE. M. D. XX. *In fine p.* 95: BASILEAE APVD ADAM PETRI, MENSE AVGVSTO, ANNO M.D.XX. — 94 pp. Bibl. acad. Lips.

1527, 8. Ignatii Antiocheni Antistitis Epistolae undecim item una beati Polycarpi Martyris. Epistola Polycarpi cum argumentis Iacobi Fabri Stapulensis in easdem. Argentorati MDXXVII. *In fine*: Argentorati Ioannes Knoblouchus excudebat 1527.

1529, 8. S. Ignatii Epistolae novem, latine. Daventriae MDXXIX. — Apud Panzerum huius editionis notitiam desideravi; unicus Catalogus bibl. Upsal. T. I. p. 438 eam mihi suppeditavit.

1536, f. Ignatii Epistolae. Coloniae, apud Petrum Quentel Anno M.D.XXXVI. — Prodierunt fortasse cum Dionysii Areop. operibus.

1540, 8. D. Ignatii, Polycarpi, Martialis, Dionysii, Antonii Magni, B. Pauli Apostoli, & Senecae epistolae, Latine. Antverpiae, ap. I. Steelsium.

1541, 8. — Complut.

1546, 8. D. Ignatii, Polycarpi, Martialis, Antonii Magni, & aliorum epistolae, Latine. Venetiis, ad signum spei.

1550, f. Ignatii Epistolae XII, latine ex versione latina. — In Micropresbytico. (Basil.) p. 1—27.

1555, f. Ignatii Epistolae XII. — Inter Orthodoxographa. Basil.

1570 (*non* 1569), f. — Cum Clementis Rom. operibus. V. *ib.* II. A. Aa).

1575, — 1589, f. Ignatii epistolae quindecim. — In Bibl. PP. (Paris.) T. I.

1618, f. — In Bibl. PP. (Colon.) T. II.

1642, 4. Ignatii epistolarum vetus versio Latina, ex duobus Mss. in Anglia repertis, nunc primum in lucem edita. Oxoniae, excud. Leon. Lichfield.

1650, 8. Ignatii epistolae ad Ephesios, Magnesianos, Trallianos, Romanos, Philadelphenos et Smyrnaeos. — Inter *Fr. Rous* Mella Patrum. (Lond.) p. 13—21.

1677, f. Ignatii epistolae XII, latine ex versione veteri, una cum epistola B. Virginis ad ipsum, cum scholiis Hier. Vairlenii. — In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. II. P. I. p. 73—104.

1654, f. — In *Binii* Bibl. PP. T. III.

1731, f. S. Ignatii epistolae. — In Bibliis Sacris. Paris., I. Bapt. Delespine. *Vol. II.*

hh) *Singulae epistolae.*

1526, 4. Diuini Ignatii episcopi Antiocheni tertii a Petro apostolo martyris, epistola ad Trallianos ex Smyrna (*latine*). — Cum Epistolis Clementis, Anacleti, Euaristi, Dionysii. Coloniae Anno MDXXVI. Mense Iulio. *V.* supra s. v. Clemens. II. A. Bb) 1) aa).

B. germanicarum.

1578, 8. Des Ignatius XII Episteln aus dem Griechischen verteutscht durch Martin. Moellerum. Görlitz, gedruckt durch Ambros. Fritsch.

1700, 8. Des heil. Ignatius VII glaubwürdige Briefe nach dem Griechischen genauer corrigirt und ins Teutsche übersetzt. — In *Gottfr Arnolds* Sendschreiben der Alten. (Frankf. und Leipz.) p. 28 — 106.

1723, 8. Des heil. Ignatius VII Briefe, verteutscht und mit einigen Anmerkungen erläutert, von J. Otto Glüsing. — *V.* eiusdem: Briefe und Schriften der Apostolischen Männer. (Hamb.) p. 305—374.

1772, 8. — übersetzt von Sam. Grynaeus. Basel.

C. gallicarum.

1500, 8. Les Epistres de Ste Ignace, Evesque d'Antioche, translatées en François. Paris, chez Simon Vastre 1500.

1562, — 1612, 8. — trad. par Guil. Morel. Paris.

1615, 8. — trad. par Eudemair. Rothomag.

D. italicarum.

1798, 8. Lettere genuine di S. Ignazio e la lettera di S. Policarpo tradotte da Giambatt. Gallicioli, con note. Venet.

E. anglicarum.

1693, — 1710, — 1719, — 1737, 8. The genuine Epistles of S. Ignatius with his Martyrdom, translated and publish'd with a preliminary Discourse relating to them, by W. Wake. — *V.* eios: Translation of the Genoine Epistles of the Apostolical Fathers. London.

1711, 8. — *V.* supra I. Aa).

F. bohemicarum.

Sine a. et l. notitia.

—, 4. — vertit Matth. a Benessow.

III. *Illustrantia Ignatium scripta.*

( ) Observatio de $\vartheta\varepsilon o\delta\rho \acute{o}\mu o\iota\varsigma$ Ignatii, in epistola ad Philadelphenos. — In Actis Eruditorum Lips. a. 1731. p. 455 — 461.

( ) Untersuchung der Stelle des Ignatius von der Höllenfahrt Christi. — In: Hamburgische verm. Bibl. Vol. II. P. V. p. 778 — 785.

Chph. *Beyeri* Dissertationes duae de Ignatio veritatis Confessore et Martyre. Lips., 1722, 4.

Gu. *Cave*: De Ignatio. — In eiusdem Antiquitatt. patrum et ecclesiasticis, vers. germ. p. 230 sqq.

J. *Clerici* Dissertatio, in qua quaeritur, utrae genuinae sint Ignatii epistolae, brevioresne an prolixiores (contra Whistonum). — In *I. Bapt. Cotelerii* Patribus apost. T. II. P. II. p. 501 sqq.

I. *Dallaeus*: — *V.* supra s. v. Dionysius Areop. III.

I. A. *Dietelmaiers* Kurze Erklärung der Stelle aus Ignatii Epistola ad Trallianos, von der Höllenfahrt Christi. — In: Hamburgische vermischte Bibl. Vol. III. P. I. p. 78 — 85.

J. *Edwards*: Remarks upon St. Ignatius Epistles. — *V.* eiusdem librum inscr.: Some brief Observations and Reflections on Mr. Whistun's late Writing, falsly intitul'd *Primitive Christianity reviv'd*. Lond., Lawrence. 1712, 8.

Mich. *Foertschii* Oratio de partu Mariae, ut mysterio clamoris in silentio Dei, sive Commentatio ad locum Ignatii in Epistola ad Ephesios de hoc argumento. — In eiusdem Decade Dissertationum Theolog. (Tubing., 1704, 4) p. 439 — 453.

J. *Gambold*: The Life of Ignatius, drawn from authentic Accounts, and from the Epistles, written by him from Smyrna and Troas, in his Way to Rome. — In eiusdem: Martyrdom of Ignatius, a Tragedy, written in the year 1740. (Lond., printed by Lewis. 1773, 8) p. 1 — 31.

H. *Hammond*: Answer to the Animadversions on the Dissertations touching Ignatius's Epistles and the Episcopacy in them asserted. Lond., 1654, 4. — Rep. in eiusdem: Works. (Lond., 1684, f.) Vol. II.

Gf. *Henschenii* De S. Ignatio Theophoro, episcopo Antiocheno, Commentarius. — In Actis Sanctorum Antverp. Febr. T. I. p. 13 sqq.

Dan. H. *Hering*: Ueber eine merkwürdige Stelle in dem Briefe des Ignatius an die Philadelphier. Breslau, 1778, 4. — 8 *Gr.*

J. *Jortin*: Shorter Epistles of Ignatius preferred to the larger: Remarks on his Epistles and his martyrdom; a Reading in one of his Epistles defended. — *V.* eiusdem: Remarks on Ecclesiastical History. (Lond., 1751, 8) p. 61 sqq. 355 sqq.

Nath. *Lardner*: The History of St. Ignatius. — *V.* eiusdem: Credibility of the Gospel History. P. II. Vol. I. p. 144 — 188.

(Matth. *Larroquani*) Observationes in Ignatianas Pearsoni Vindicias et in Annotationes Beveregii in Canones SS. Apostolorum. Rothomagi, 1674, 8. — Rep. in *Cotelerii* PP. Apostol. T. II.

Mart. *Lubath*: De Ignatii martyrio. — *V.* eiusdem Dissertationem de antiquitate martyrologica. (Halae, 1693, 4) cap. 1.

Casim. *Oudini* Dissertatio de vita et epistolis S. Ignatii, episcopi Antiocheni. — In eiusdem Commentario de Scriptor. eccles. T. I. p. 73 — 142.

I. *Pearson*: Vindiciae epistolarum S. Ignatii. Accesserunt Isaaci Vossii epistolae duae adversus Dav. Blondellum. Cantabrigiae, typis Ioann. Hayes. Prostant Londini, apud Guil. Wells *etc.* 1672, 4. — Rep. in *Cotelerii* PP. Apostol. T. II.

I. E. Ch. *Schmidt*: Versuch über die gedoppelte Recension der Briefe des Ignatius. — In *Henkii* Magazin für Religionsphilos. u. Kirchengesch. (Helmst., 1795, 8) Vol. III. p. 91 sqq.

— —: Observationen veranlasst durch die Ignat. Briefe. — *V.* eiusdem Bibl. für Krit. und Exegese des N. T. Vol. I. p. 413 sqq.

Schroeckh: Ueber die Aechtheit der Briefe des Ignatius. — In eiusdem Kirchengeschichte. T. II. p. 338 sqq.

Th. *Smithii* Epistolae duae, de S. Ignatii epistolarum codice MS. Mediceo; una cum I. Ledgardi eadem de re observationibus. — Extant in *Iohannis* Confratris et Monachi Glastoniensis Chronica, edente Th. Hearne. (Ox., e th. Sheldon. 1726, 8) Vol. II. p. 459—489.

Gtl. *Stolle*: Ueber Ignatius. — In eiusdem Nachricht von dem Leben der Kirchenväter. p. 32 sqq.

W. E. *Tentzelii* Schediasma historico-criticum de Apophthegmate Ignatii: *Ὁ ἐμος ἐρος ἐςαυρωται.* Witteb., 1683, 4.

Alb. Menon. *Verpoortenni* Dissertatio ad Ignatii Epistolam ad Philadelphum cap. VIII. verb.: *Ἐμοι ἀρχεια ἐςιν Ἰησους Χριςος,* — In eiusdem Fascic. Dissertationum. (Coburgi, 1739, 8) p. 151 sqq.

I. G. *Walch*: De Ignatio. — *V.* eius Historiam eccles. p. 578 sqq.

W. *Whiston*: An Essay upon the Epistles of Ignatius. Lond., printed by Benj. Tooke. 1710, 8. — Rep. in eiusdem: Works. Vol I. (Lond., 1711, 8) p. 79 sqq.

Sebast. Theod. *Winshemii* Oratio de S. Martyre Ignatio. — Inter Orationes scriptas et recitatas in Acad. Witteb. a. 1568. (Witteb., 1571, 8) T. VI.

IOANNES Actuarius.

Fabr. B. Gr. T. XIII. p. 635.

I. *Editiones textus.*

1557, 8. *ἈΚΤΟΥΑΡΙΟΥ περι ἐνεργειων και παθων του ψυχικου πνευματος, και της κατ᾽ αὐτο διαιτης λογοι β΄.* ACTUARII de actionibus et affectibus spiritus animalis, eiusque victu libri II. Nunc primum in lucem prodeunt Iac. Goupyli beneficio, qui nobis eorum exemplum dedit. *Infra insigne typ.* Parisiis, apud Martinum Iuvenem, sub insigni D. Christophori, e regione gymnasii Cameracensium. — 2 *ff.* praefixa, 1 vac. *f.*; 151 pp. Hic Actuarii liber unicus adhuc graece editus est e codice, quem Iuvenis a Iacobo Goupylo acceperat.

1774, 8. *ἈΚΤΟΥΑΡΙΟΥ περι ενεργειων και παθων του ψυχικου πνευματος και της κατ᾽ αυτο διαιτης λογοι β΄*, qvorvm altervm e Paris. exemplo Martini Ivvenis, altervm e cod. Monacensi cvm varietate lectionis nvnc primvm in Germania edidit I. F. Fischervs. Lips., svmtv I. F. Langenhemii a. c. CIↃIↃCCLXXIIII. — XIIII, 130 pp. 8 *Gr.* Fischerus textui subiecit varias lectiones e versione latina Iulii Alexandrini, atque ex Parisiensi exemplo decerptas.

II. *Editiones versionum.*

Aa) *Opera omnia.*

1556, 8. Actuarii Zachariae filii de actionibus & affectibus spiritus animalis, hujusque nutritione, ad Iosephum Racendytam, libri duo, Latine, Iulio Alexandrino Tridentino interprete; Ejusdem libri VII de Urinis, Latine, Ambrosio Leone Nolano interprete, ad Graecorum exemplarium fidem à Jacobo Gopylo recogniti; Ejusdem de medico sive methodo medendi libri VI, Latinè, Cor. Henrico Mathisio Brugensi medico interprete. Paris., apud Guil. Morelium. — Huius tituli notitiam e Maittairii Annal. typ. T. III. p. 677 desumpsi. *V.* editionem seq.

1556, 8. Actvarii Ioannis filij Zachariae opera. De actionibus et spiritus animalis affectib9, eiusq; nutritione Lib. II. De vrinis Lib. VII. Methodi medendi Lib. VI. Rervm ac verborũ memorabilium Index. — Parisiis, M. D. LVI. Apud Bernardum Turrisanum, in Aldina bibliotheca. *In fine vol. II. f. ult.*: Parisiis, M. D. LVI. Excudebat Gvil. Morelivs in Graecis Typographus Regius. *Partt. II. in I. volumine.* — 10 *ff.* praefixa, quorum 1 vacat, 408 pp.; 653 pp. et 1 *f.* cum inscriptione. Maittaire in prioris editionis indice adiecit: „*vel* apud Bernardum Turrisanum via Iacobaea in Aldina bibliotheca“, ex quo satis apparet, omnes errasse, qui, illum secuti, duas editiones esse statuerunt. Una tantum extat.

1556, 8. — Lgd., apud Ioan. Tornaesium et Gu. Gazeium. *Voll. III.* — Versiones variorum repetitae sunt.

Bb) *Opera singula.*

1) De urinis.

1519, 4. Actuarii de Urinis libri VII, Ambrosio Leone Nolano interprete. Venetiis per Bernardinum Vitalem MDXIX. die X. Novembris. — Rep. in editionibus seqq.

1520, 8. — Basil.

1522, 4. HOC IN VOLVMINE, ACTVARII GRAECI AVTHORIS Medici prestātissimi, digesti sunt de vriuis libri septem de Graeco sermone in Latinū conuersi: in quibus omnia quę de vrinis dici possunt: siue practicā, siue Theoricam, siue cognitionē, siue prognostica quaesiueris: doctissime tractata cōtinentur. Vnde lector optime, si diligenter his libris insudaueris: glumam paucam ex aliorū lectione, ex hac ipsa granum multum te collegisse cognoueris. PARISIIS Ex officina Simonis Colinaei 1522. *In fine f.* 106 *a*: EXCVDEBAT PARISIIS HOC Actuarij authoris Graeci opus de vrinis Simon Colinaeus Anno M.D.XXII. Mense Nouembri. —— 106 num. *ff.*

1528, 8. Actvarius de Urinis, Ambrosio Leone Nolano interprete. Basileae apud Andream Cratandrum. M.D.XXVIII.

1529, 8. De urinis Actuarii, Jo. Zachariae filii, medici praestantissimi, libri VII, Ambrosio Leone Nolano interprete, in quibus omnia, quae de vrinis dici possunt, doctissime tractata continentur. *Anton. Thylesii* Cosentini de coloribus liber. Pauli Aeginetae de crisi & diebus decretoriis eorumque signis fragmentum. *Andr. Leennii* Medici epistola, in qua vrinae studium et ex ea morborum praeuidentiam, vt quae seruandae sit aptior sanitati, commendat. Omnia multo quam antea emendatiora. Basileae apud Andream Cratandrum An. M.D.XXIX. —— Rep. 1563.

1529, f. ACTUARIUS. — Hoc in volumine Actuarij greci auctoris medici prestantissimi digesti sunt de vrinis Libri septeʒ de greco sermone in latinum conuersi: in quibus omnia que de vrinis dici possunt doctissime tractata continentur. — Insertum in hoc est etiam Lector dignissime de Uipera Tractatus ſcdm Nicolaum Leonicenum. — Quibus adiunctus est de eadeʒ materia disputās Pādulphus Collenutius. — In eodem quoqʒ complicata est excellētissimi Ambrosij Leonis Nolani, digna ⁊ exquisita de vipera cribellatio. vnde si diligēter his oībus Libris insudaueris glumaʒ paucaʒ ex alioꝝ lectione, ex hac ipsa granum multū te collegisse cognoueris. *In fine f.* 37 *b*: Finis Actuarij eximij de Vrinis: ac de Vipera exacte disputationis Nicolai Leoniceni: atqʒ Pandulphi Collenutij: ac etiā lucubrationū de Vipa facūdissimi Ambrosij Leonis Nolani. Impressuʒ hoc opus Venetijs opa Camilli Leonis Nolani artiuʒ ⁊ medicine doc. Impēsis vo heredum quondam dūi Octauiani Scoti ciuis Modoetiēsis: ac socioꝝ. Anno ab incar. 1529. die pma Iulij. †. Registrum. ABCDEF Omnes sunt Terni Preter F qui est Quaternus. —— 37 num. *ff.* Char. goth. Bibl. acad. Lips.

1548, 8. Actuarii Ioannis Zachariae filii libri VII de Urinis, Ambrosio Leone Nolano interprete; ad trium exemplarium Graecorum fidem a Iacobo Goupylo recogniti. *Iacobi Hollerii* Medici Opera; Aristotelis de coloribus liber, Caelio Calcagnino interprete; & *Ant. Thylesii* Cosentini de eadem re liber. Paris., apud Iacobum Gazellum (& apud Ioan. Roigny). —— Sic editionem Maittaire in Annal. typ. T. III. p. 405 indicat. Goupylus, qui omnes Ioannis Actuarii opuscula iam collecta et cum codicibus antiquis collata (omnia enim nunc in bibliothecis Britanniae adservantur) graece edere constituerat, Nolani versionem ad tres codices mstos graecos recensuit et emendavit.

1563, 8. De Vrinis ACTVARII Ioannis Zachariae filii Medici praestantissimi, Libri VII, Ambrosio Nolano interprete: in quibus omnia quę De Vrinis dici possunt, doctissime tractata continentur. Anthonij Thylesij Cosentini de coloribus liber. Pauli Aeginetae de Crisi ac diebus decretorijs, & eorum signis fragmentū. Andreae Leennij Medici epistola, in qua urinae studium, et ex ea morborum praeuidentiam, ut quae seruandae sit aptior sanitati, commendat. Basileae apud haered. Andr. Cratandri. *In fine p.* 447: BASILEAE, APVD HAER. And. Cratandri. M.D.LXIII. —— 8 *ff.* praefixa, 447 (*errore* 443 *legitur*) pp. *V.* 1529, 8. Bibl. acad. Lips.

1567, f. Actuarii de Urinis libri VII, latine ex Ambr. Leonis, Nolani, versione, a Iac. Goupylo recognita. —— In *H. Stephani* Collectione Medicorum veterum. Paris.

1670, 8. Actuarii Johannis Zachariae Filii, Graeciae Medici principis, de Urinis Libri VII. Accedunt huic editioni aliorum medicorum dissertationes de Urinis, Quorum nomina versa pagina indicat. [*Sunt autem haec: Jodoci Willichii*, de Probationibus Urinarum, cum Scholis Medicis Hyeronimi Reusneri Leorini M.

D. & Remedia plurima ex Urina desumpta; *Thomae Willis* Dissertatio de Urinis; *Guilielmi Strateni*, Reip. Ultraj. Med. Doct. & in ejusdem Inclyta Academia Med. Practici & Anatomes Prof. Ord., Disputationes Medicae tres, de Erroribus Popularibus de Fallaci Urinarum Judicio; et Aristotelis Stagiritae & *Antonii Tilesii*, Liber de Coloribus (*interprete Coelio Calcagnino*), quem ut plurimum ad Urinarum differentias intelligendas, Studiosis profuturum, huic operi adjungendum putavimus.] Trajecti ad Rhenum ex Officina Gysberti a Zyll, Bibliopolae. Anno cIɔIɔcLXX. —— 7 *ff.* praefixa, 461 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

2) De spiritu animali.

1547, 8. Actuarius de actionibus et affectibus spiritus animalis eiusque victu liber, latine interprete Iulio Alexandrino. Venet. —— Haec versio satis fida habetur.

1554, 4. — interprete Iulio Alexandrino. —— Adiectus est libro methodi medendi. *V.* 3) aa).

1567, f. — interprete Iulio Alexandrino. —— In *H. Stephani* Collectione Medicorum veterum. (Paris.) p. 2—42.

3) Methodus medendi.

aa) *Integrum opus.*

1554, 4. Actuarii Joannis filii Zachariae, methodi medendi libri sex, quibus omnia, quae ad medicinam factitandam pertinent, fere complectitur, Corn. Henricus Mathisius Brugensis, Medicus, nunc primum vertit. Accessit rerum ac verborum Index locupletissimus. *Infra insigne typ.* Venetiis, MDLIIII. Cum privilegiis. —— 8 *ff.* praefixa, quae titulum et epistulam continent inscr.: Illustrissimo Domino Ludovico a Flandria, Domino A Praet. *etc.* Sommo, divini Caroli V. Rom. imperatoris, cubiculario *etc.* Cor. H. Mathisius Medicus S. P., 399 pp. et 21 *ff.* In libru V. et VI. Mathisii versio saepe ab Ruelliana, et ot ioterpres ipse fatetur „contra graeci codicis fidem", recedit. Et in H. Stephani collectione Medic. vet.

bb) *libri duo.*

De medicamentorum compositione.

1539, 12. Actuarius de Medicamentorum compositione, Latine, I. Ruellio interprete. Paris., per Conradum Neobarium. MDXXXIX. prima Martii. —— Haec Roellii versionem post eius mortem edidit atque recoguovit Dionysius Corronius.

1540, 8. — ex interpretatione Ruellii edidit Conr. Gesner. Adiecta est eiusdem Gesneri succidaneorum medicaminum tabula, quorum usus habetur reciprocus, graece et latine, e Galeno, Dioscoride, Aetio et Paulo Aegineta excerpta. Basil., per Rob. Winter.

1546, 8. Actuarius de Medicamentorum compositione, Latine, Jo. Ruellio interprete. Paris., apud Iacobum Bogardum. MDXLVI.

1567, f. — interprete Corn. H. Mathisio. —— In *H. Stephani* collectione Medicorum veterum (Paris.)

III. *Illustrantia Ioannem Act. scripta.*

I. Steph. *Bernard:* Scholia graeca in Actuarii Librum de affectionibus spirituum animalium. —— In eiusdem Reliquiis medico - criticis, editis a Ch. Gf. Gruuero. (Jn., 1795, 8) p. 16—19.

Conr. *Gesner:* Compendivm ex Actvarii Zachariae Libris De differentijs urinarum, indicijs & praeuidentijs. Vniversalis Doctrina Claudij Galeni Pergameni de compositione pharmacorum secundum locos affectos a capite ad calcem, particularibus medicametis remotis. Opus medicum, practicum, uerè aureum, & postremae lectionis. Sylvla Galeni experimentorum, Et aliorum aliquot. Omnia per Conradvm Gesnervm Medicum Tigurinū in studiosorum gratiam congesta. Nunc primum nata & aedita. Tigvri apvd Christophorum Froschouerum. (*Sine a. notitia.*) —— 8 non num. *ff.* praefixa, 183 num. *ff.* In Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 4 hoc compendium male ut versio integra indicatur.

IOANNES Anagnostes.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 486; *ed. n.* T. VII. p. 804.

1653, 8. Ioannis Anagnostae narratio de occupata et Venetis erepta urbe Thessalonica, graece et latine, interprete Leone Allatio. —— *V.* eiusdem Σνμμικτα. p. 318—380. De Ioanne ipso eiusque narratione commemorata v. *Hankii* librum De historiae Byzantinae scriptoribus lib. I. p. 636 sqq.

IOANNES Antiochenus episcopus.

1677, 4. Ioannis, Antiocheni, Oratio in donationes monasteriorum laicis factas, Graece. — In *I. Bapt. Cotelerii* Monumentis ecclesiae graec. T. I. p. 159 — 191. Hic Ioannes saeculo XII. post Ch. vixit.

IOANNES Antiochenus, monachus.

1634, 4. Excerpta ex Ioannis, Antiocheni, Historia. Chronica, Graece et Latine, cum Notis Henr. Valesii. — In eiusdem Excerptis Peirescianis. Paris. *V.* supra Constantinus Porphyr. I. Bb) 7).

IOANNES Antiochenus scholasticus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 158 sq., XI. p. 37 sqq.; *ed. n.* T. XII. p. 195 sqq.

1661, f. Ioannis Antiocheni collectio Canonum ecclesiasticorum eiusdemque Nomocanon. Graece et latine, interprete Gu. Voello. — In *H. Iustelli* Bibl. iuris canonici veteris. (Paris.) Voll. II.

IOANNES Argyropulus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 303 sq., X. p. 425 sq.; *ed. n.* T. III. p. 496 sq.

1652, 4. Ioannis Argyropuli Liber de processione Spiritus S. et Concilii Florentini decreto, Graece et Latine, Leone Allatio interprete. — In *Leonis Allatii* Graecia orthodoxa. (Rom.) T. I. p. 400 — 418. Praeterea Ioannes Aristotelis Organon, physica scripta, librum de animo, ethica Nicomachea, et analytica posteriora latine vertit. *V.* de eo *Humphr. Hodii* librum de Graecis illustr. p. 187 sqq., et *Boerneri* librum De doctis Graecis, p. 137 sqq. et *Bandinii* Spec. litteraturae Florent. saec. XV. P. I. p. 70 sqq.

IOANNES Beccus s. Veccus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 340 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 344 sqq.

Aa) *Opuscula plura.*

1652, 4. Ioannis Becci, episcopi Constantinopol., opuscula varia, graece et latine, Leone Allatio interprete. — In *Leonis Allatii* Graecia orthodoxa. (Rom.) T. I. p. 61 — 378; T. II. p. 1 — 641.

Bb) *Opuscula singula.*

1652, 8. Ioannis Becci s. Vecci ad Sugdaeae Episcopum Theodorum liber III, graece et latine, Leone Allatio interprete. — In *Leonis Allatii* libro de consensu ecclesiae occid. et orient. in dogm. de purgatorio (Rom.) p. 825 — 856. Tres libri ex Allatii versione latina edidit Bartoldus Nihusius cum eiusdem Allatii epistola ad Boineburgium de consensione utriusque ecclesiae. Mogunt., 1655, 8.

IOANNES Caleca.

I. *Editiones textus.*

1616, f. Ioannis Calecae sermo de Cruce, graece et latine. — In *Iac. Gretseri* Opere de Cruce. (Ingolst.) p. 1363 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1677, f. Ioannis Calecae sermo de Cruce, latine. — In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. XVIII. p. 570 sq. *V.* de Ioanne *Gu. Cave* historiam litter. scriptor. eccles. Adp. p. 21.

IOANNES Cameniata.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 351; *ed. n.* T. VII. p. 683.

1653, 8. Ioannis Cameniatae narratio de excidio urbis Thessalonicae, Graece et latine, interprete Leone Allatio. — In *Leonis Allatii* Συμμικτα. p. 178 sq.

1685, — 1729, f. Ioannis Cameniatae narratio de excidio urbis Thessalonicae, graece, post Allatium recensuit atque latine vertit Fr. Combefisius. — Inter Scriptores historiae Byzant. post Theophanem, ab Combefisio editus. Combefisius narrationem in capita LXXIX distinxit, eum in sectiones XLV divisa esset. Conf. de Ioanne *Hanckii* librum de Byzantinarum rerum scriptoribus. P. I. cap. XXII. p. 403 sqq.

IOANNES Cantacuzenus.

Fabr. B. Gr. T. VI p. 469 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 787 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Historia.

1645, f. *Ιωαννου του Καντακουζηνου Αποβασιλεως ιστοριων βιβλια δ'.* Ioannis Cantacuzeni Eximperatoris historiarum libri IV Iacobus Pontanus S. J. latine vertit, et notas suas cum Iacobi Gretseri eiusdem Societ. Adnotationibus addidit.

Graece nunc primum prodeant ex codd. Mss. Bibliothecae viri illustrissimi Petri Seguierii, Franciae Cancellarii. Paris., e typogr. regia. *Voll. III.* —— Rep. 1729.

1729, f. — Venet., ex typogr. Barth. Iavarina. *Voll. III.* —— Haec editio, quae ad Byzant. scriptorum collectionem Venetam, ut antecedens ad Parisinam, pertinet, nonnulla propriae dotis habet.

1828—1832, 8. Ioannis Cantacuzeni Eximperatoris Historiarum libri IV, graece et latine. Cura L. Schopeni. Bonnae, impensis Ed. Weberi. —— XXXVI, 560; VIII, 615; 616 pp. 16 *Th.* In notis volumini tertio adiectis, varias lectiones codicis msti Monac., quem editor in parando primo volumine non noverat, exhibuit. Conf. Spengelii censuram in Seebodii Krit. Bibl. 1829. nn. 88. 89.

2) Contra Mahometicam fidem.

1543, — 1550, f. *Του ευσεβεστατου και φιλοχριστου βασιλεως* ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ *του δια του και μοναχικου σχηματος μετονομασθεντος* ΙΩΑΣΑΦ ΜΟΝΑΧΟΥ, *κατα της των σαρακηνων αιρεσεως Ἀπολογιαι Δ. Του αυτου κατα τον Μωαμεθ λογοι Δ.* Christianae Religionis acerrimi propugnatoris, D. IOANNIS CANTACUZENI Imperatoris Constantinopolitani qui assumpto monachi habitu IOASAPH MONACHVS est cognominatus, contra Saracenorum haeresim, pro Christiana religione Apologiae IIII. Eiusdem contra Mahometem Orationes IIII. nunc primum in lucem editae (*graece*). *Cum Caesareae Maiest. gratia & priuilegio ad quinquennium.* BASILEAE. *In f. ult.: Εκτυπωθη εν Βασιλεια παρα μεν τῳ Νικολαῳ Βρυλιγγερῳ επιμελειᾳ δε και αναλωμασι Ιωαννου του ὀπωρινου, χιλιοστῳ πεν-τακοσιοστῳ τεσσαρακοστῳ τριτῳ απο της θεογονιας ενιαυτῳ, μουνυχιωνος δευτερᾳ ἐξιοντος.* Series chartarum. A a b c d e f g h i k l * α β γ δ ε ζ κ θ ι Omnes terniones, praeter l & * duerniones, & ι quaternionem. *Versio latina habet singularem titulum hunc:* IOANNIS CANTACVZENI Constantinopolitani regis contra Mahometicam fidem Christiana & orthodoxa assertio, Graecè conscripta ante annos ferè ducentos, nunc uero Latinitate donata, Rodolpho Gvaltero Tigvrino interprete. Adiecta est eadem Graecè scripta, in eius linguae ac pietatis studiosorum gratiam. *Cum Caesareae Maiestatis gratia & priuilegio ad quinquennium.* BASILEAE. *In fine f. ult.:* Basileae, ex officina Ioanni. Oporini, anno salvtis M. D. XLIII. *Mense Martio.* —— 5 *ff.* praefixa, 108 pp. et 1 *f.*; 6 *ff.* praefixa, 124 pp. et 2 *ff.*

3) Prooemium contra Palamam etc.

1764, 8. Ioannis Cantacuzeni prooemium in libros contra Palamam, Barlaam, et Acindynum, graece. —— In *Ang. Mariae Bandini* Catalogo codicum bibl. Laur. T. I. p. 342 sqq. Etiam in eiusdem Monumentis ecclesiae graecae. Florent., 1762, 8.

II. *Editiones versionum.*

1603, f. Ioannis Cantacuzeni Eximperatoris, de rebus ab Andronico Palaeologo iuniore, Imp. Constantinopolitano, nec non a se gestis libri quatuor. Per Iacobum Pontanum, S. I. nunc primum de graeco in latinum conversi. Ex bibliotheca Serenissimi Maximiliani, utriusque Bavariae principis. Adiectae sunt ad finem Notae perutiles, et rerum verborumque indices copiosissimi. Ingolstadii, ex typogr. Ad. Sartorii. —— In libri calce Pontanus adiecit notas; textui autem ipso Gretseri nonnullae adiectae sunt. Ut Pontanus ipse in praefat. p. XI. fatetur, codicem mstum, ex quo confecit versionem, in bibl. Monacensi invenit. „Factum, *inquit*, ut cum Serenissimus Boiorum princeps Maximilianus Societatis nostrae domesticis potestatem liberaliter atque ultro concessisset, e voluminibus Graecis calamo exaratis, quorum habet in bibliotheca sua nobilissima lectissimam copiam, depromendi et ad communem usum emolumentumque cuius incensu tenetur desiderio, interpretandi quae placuisset, ego in hunc non Christodulum utique, sed in ipsissimum Ioannem Cantacuzenum inciderem, quo ad gustum sententiamque meam nihil accommodatius, nihil ad prima militiae huius tentandae, propter facilitatem quandam eius in scribendo opportunius nancisci potuissem.“ Pag. XIX. haec verba leguntur: „Codicem perquam mendosum maleque interpunctum accepimus ut divinare et conicere frequenter oportuerit;“ at hic codex Monac. multis in locis habet veriorem lectionem quam codex Paris., ex quo textus editionis Paris. expressus est.

III. *Illustrantia Ioannem Cantac. scripta.*

Ang. *Bandini:* De scriptorum adhuc ineditorum Ioannis Cantacuzeni codicibus mstis. —— *V.* eiusdem Catalogum codicum graec. Laurent. T. I. p. 38 sqq., p. 342 sqq.

Cangius: De Cantacuzenorum stemmate. —— In eiusdem Familiis Byzant. p. 258 sq.

Iac. *Gretseri* Animadversiones et Notationes in Historiam Ioannis Catacuzeni, a Iac. Pontano Latine redditum. —— Ex editione Paris. rep. in Gretseri operibus. T. XV. p. 493 sqq.

Ios. *de Hammer:* Commentatio de Byzantinae Historiae ultimis scriptoribus ex historia Osmanica elucidandis. —— In Commentationibus Soc. Reg. Sc. Gotting. recentioribus classis hist. et philol. T. VI. p. 233 sqq. Praecipue de Pachymere, Duca, Thrame et Chalcondyla, et de Nicephoro Gregora, Ioanne Cantacuzeno aliisque agitur, cum multa, quae ex traditionibus osmanicis acceperont, aliter ac scriptores osmaniri narrent.

Mart. *Hanke:* De Ioannis Cantac. vita et scriptis. —— *V.* eius librum de Byzantin. rerum scriptoribus. P. I. cap. XXXVI. p. 602 sqq.

Pet. *Lambecius:* De Cantacuzeno. —— In eiusdem Commentariis de bibl. Caes. Vindob. T. V. p. 420 sqq., T. VI. P. I. p. 58 sqq.

IOANNES Cappadox ieiunator.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 164 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 108 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Scripta plura.*

1651, — 1685, — 1702, f. *Ιωαννου νηστευτου ἀκολουθιακαι ταξεις ἐπι ἐξομολογουμενων, και λογος προς τον μελλοντα ἐξαγορευσαι τον ἑαυτου πνευματικον υἱον.* Graece et latine. —— Exhibeotur in *Ioannis Morini* Commeotario histor. de disciplina in administratione Sacramenti poenitentiae *etc.* Paris., rep. 1685 Bruxellis, deinde 1702 Venetiis. Dubiom est, an Ioannes horum scriptorum sit re vera auctor.

Bb) *Scripta singula.*

1)

1609, — 1612, — 1636, — 1698, — 1702, — 1735, f. *Ιωαννου νηστευτου περι μετανοιας και παρθενιας λογος.* Ioannis Ieiunatoris sermo de poenitentia, continentia et virginitate. Graece et latine. —— In editionibus Ioannis Chrysostomi, *Savilii* T. VII. p. 641, *Ducaei* T. I. p. 807, et *Montefalconii* T. XII. In quibusdam codicibus haec oratio Ioanni Chrysostomo tribuitur.

2)

1612, — 1624, — 1636, — 1698, — 1702, f. *Ιωαννου περι ψευδοπροφητων και ψευδοδιδασκαλων και ἀθεων αἱρετικων και σημειων της συντελειας λογος.* Ioannis de pseudoprophetis et falsis doctoribus et atheis haereticis et de signis consummationis. —— In editionibus Ioannis Chrysostomi, *Savilii* T. VII. p. 221; et *Ducaei* T. VI.

II. *Illustrantia Ioannem Capp. scripta.*

Casim. *Oudini* commentatio de Ioanne ieiunatore. —— In eiusdem Commentario de Scriptoribus eccles. T. I. p. 1473 sqq.

Schroeckh: Ueber Johannes den Cappadocier. —— *V.* eius Christliche Kirchengeschichte. T. XVII. p. 56 sqq.

IOANNES Cappadox patriarcha.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 157 sq.; *ed. n.* T. XI. p. 99 sq.

I. *Editiones textus.*

1671, f. Ioannis cappadocis epistolae duae, una ad Ioannem Hierosolym. altera ad Epiphanium graece et latine. —— In *Labbei* collectione Conciliorum. T. V. Hae duae epistolae graece tantum extant.

1715, f. —— In *Harduini* collectione Conciliorum. T. II.

1763, f. —— In *Mansi* collectione Conciliorum. T. VII.

II. *Editiones versionum.*

1671, f. Ioannis epistolae duae ad Hormisdam papam, una de ecclesiae pace, altera de dominica passionis die XIII. Kal. Mai. celebrando latine. —— In *Labbei* collectione Conciliorum. T. IV. p. 1491 sqq.

1763, f. Ioannis epistolae ad Hormisdam papam, latine. —— In *Mansi* collectione Conciliorum. T. VIII. p. 436.

1715, f. Ioannis ad Hormisdam papam epistola inscr. libellus fidei, latine. —— In *Harduini* collectione Conciliorum. T. II. p. 1016. Conf. *Walchii* Ketzergeschichte. T. VII. p. 76 sq., 79, 104 sq.

IOANNES Chrysostomus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 553 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 454 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1609 — 1633, f. S. Ioannis Chrysostomi Opera omnia in XII tomos distributa, nunc primum graece et latine coniunctim edita, cura Frontonis Ducaei, S. I. Lutetiae Parisiorum, typis regiis, Claud. Morellus, Ant. Stephanus & Sebast. Cramoisy. *Voll. VI. Adiungendae sunt:* S. Chrysostomi Explanationes in N. T. in VI tomos distributae, graece latine ex collatione variarum editionum et recensione Frontonis Ducaei. Paris., ap. Morellum. *Voll. VI.* —— Duo priora volumina sectionis prioris prodierunt a. 1609, tertium et quartum a. 1614, quintum a. 1616, et sextum a. 1624. Reliqua VI autem volumina, quae ex editione Commeliniana typis repetita sunt (conf. de iis Labbei dissertationem de scriptoribus ecclesiast. T. I. p. 527 sqq.), lucem a. 1633 adspexerunt. Paucis mutatis ex priore editione textus expressus est. Versionem latinam Duraeus partim emendavit, partim ipse confecit.

1612, f. S. Ioannis Chrysostomi Opera, graecè, Octo Voluminibus. Etonae, in colleg. reg. exc. Io. Norton, 1613. *Alter tit.: ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΩΝ ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ Δι' ἐπιμελειας και αναλωματων ΕΡΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΙΛΙΟΥ εκ παλαιων ἀντιγραφων εκδοθεις.* Etonae, in Collegio Regali, excudebat Ioannes Norton, in Graecis *etc.* Regius Typographus. Anno CIϽIϽC. XII. *Voll. VIII.* —— Haec editio nitidissima, quae ad codices matos anglicos, gallicos, germanicos aliosque adornata est maximis impensis, iam a. 1610 imprimi incohata est. Vol. VIII. praeter additamenta ad priora volumina, variorum doctorum hominum atque *H. Savilii* editoris notas complectitur. Bibl. acad. et sen. Lips.

1636, f. *Του εν ἁγιοις πατρος ἡμων Ιωαννου Χρυσοστομου αρχιεπισκοπου Κωνσταντινουπολεως ἁπαντα τα εὑρισκομενα.* S. P. nostri I. Chrysostomi archiepiscopi Constantinopolitani Opera omnia in XII tomos distributa, graece et latine coniunctim edita: Ex bibliotheca *etc.* regis et liberalitate revv. episcoporum et cleri universi Franciae regni impensa. Fronto Ducaeus Burdegalensis, S. I. theologus variantes lectiones ex MSS. codd. erutas selegit, veterem interpretationem editarum olim homiliarum recensuit, aliarum novam edidit, utramque illustravit. Paris., apud Sebast. Cramoisy. *Voll. VI. Adiungendae sunt:* Ioannis Chrysostomi ... Explanationes in N. T. Cum Commentario Andreae Caesariensis in sex tomos distributae. Paris., apud Sebast. Cramoisy, *etc.* M.DC.XXXVI. *Voll. VI.* —— Antecedentis editionis auctior repetitio; sed neglegentius impressa est. Bibl. sen. Lips.

1698, f. Ioannis Chrysostomi opera omnia in duodecim tomos distributa, quorum sex priores opuscula eius varia, sex posteriores in N. T. libros homilias complectuntur. Graece et Latine coniunctim edidit, ex bibliotheca Christianissimi regis, et melioribus undique conquisitis exemplaribus recensuit, et Parisiis anno 1609 in lucem emisit Fronto Ducaeus. Iuxta cuius exemplar nova haec editio accurate recensita, emendata, et in arctiorem modum coacta, nunc primum in Germania prodit, cum copiosis indicibus. Francof. ad M., typis et impensis B. Ch. Wustii sen. *Voll. XII.* —— Posteriora VI volumina eundem titulum ut in praecedenti editione et a. 1697 habent.

1702, f. — Mogunt. *Voll. XII.*

1718 — 1738, f. *Του εν ἁγιοις πατρος ἡμων Ιωαννου αρχιεπισκοπου Κωνσταντινοπολεως του Χρυσοστομου τα ευρισκομενα παντα.* S. P. nostri I. Chrysostomi archiepiscopi Constantinopolitani Opera omnia, quae exstant, vel quae eius nomine circumferuntur, Ad Mss. Codices Gallicanos, Vaticanos, Anglicanos, Germanicosque; nec non ad Savilianam et Frontonianam editiones castigata, innumeris aucta: nova interpretatione ubi opus erat, praefationibus, monitis, notis, variis lectionibus illustrata, nova Sancti Doctoris vita, appendicibus, onomastico et copiosissimis indicibus locupletata. Opera et studio D. Bernardi de Montfaucon *etc.* Paris., L. Guerin *etc.* *Voll. XIII.* —— Vol. I. et II. prodierunt

a. 1718; Vol. III. et IV. a. 1721; vol. V. et VI. a. 1724; vol. VII. et VIII. a. 1728; vol. IX. a. 1731; vol. X. a. 1732; vol. XI. a. 1734; vol. XII. a. 1735; et vol. XIII. a. 1738. Bibl. acad. Lips. In bibl. sen. Lips. nitidum ex. in ch. membr. adservatur.

1723, f. S. P. N. Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopolitani Opera omnia in XII. Tomos distributa. Graece et Latine. Ex bibl. Christ. Reg. et melioribus undique conquisitis exemplaribus recensuit et Paris. 1609 in lucem emisit Fronto Ducaeus. Editio novissima. Accurate rec. emendata a C. Des. Boyero de Nomueccio. Francof. et Amst. *Voll. XII.*

1734, — 1735, f. — Venet. *Voll. XIII.*

1780, 4. — Venet. *Voll. XIV.* —— Duae posteriores editiones ex editione a. 1718 sqq. repetitae sunt.

Bb) *Plura opera.*

1529, 4. D. Ioannis Chyrsostomi opuscula aliquot, sc. ad Episcopos uinctos, ad Innocentium Episcopum Romae, ad Cyriacum Epistolae, *προς τους ἐγκαλεσαντας ὑπερ του μηκης προοιμιων, πως δει ἐπιτιμαν τοις των ἀδελφων ἁμαρτημασι, περι ταπεινοφροσυνης, πραοτητος τε μη ἀναθεματιζειν, εἰς τον Προφητην Ηλιαν;* graece, cum praefatione Desid. Erasmi Roterodami ad Carolum Vtenhovium Gandavum. — Basileae in officina Frobeniana Ann. M. D. XXIX. —— Haec est prima Ioannis Chrysostomi operum collectio.

1656, 8. S. Ioannis Chrysostomi liber aureus de educandis liberis; eiusdem tractatus alii V. Severiani, Gabalorum Episcopi, liber in S. Crucem; Basilii Seleuciae laudatio de S. Stephano ejusque reliquiis; & Zachariae, Hierosolymorum Antistitis, epistola, e Perside, atque autoris incerti liber de Persica captivitate ac sanctae urbis excidio; Graece, ex vetustis codicibus Card. Mazarini, cum interpretatione Latina Francisci Combefis. Paris., Ant. Bertier. —— Huius libri titulum ex Catalogue de la bibl. du Roi. Theol. T. I. p. 346 nn. 270 desumpsi.

1671, f. *Του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Ἰωαννου Χρυσοστομου ἀρχιεπισκοπου Κωνσταντινοπολεως ποιηματα.* S. P. N. Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopolitani opuscula, graece et latine coniunctim edita: ex Bibl. Christianissimi Francof. et Navar. Regis. Fronto Ducaeus varias lectiones ex MSS. codicibus erutas selegit, notis illustravit *etc.* Paris.

1827, 8. Ioannis Chrysostomi Selecta. Graece et Latine. De editionis novae consilio praefatus est, et annotationem subiecit Ioannes van Voorst. LB., apud S. et I. Luchtmanns. *Voll. II.* —— XXXVI, 485, 224 pp. 4 *Th.* 18 *Gr.* Volumine I. continentur: 1) Argumentum orationis „*ὁτι τον ἑαυτον μη ἀδικουντα οὐδεις παραβλαψαι δυναται*“, p. 3—88; 2) Orationes „*προς τους σκανδαλισθεντας ἐπι ταις δυσημεριαις ταις γενομεναις* etc. p. 92—302; 3) *Προς την Ὀλυμπιαδα Ἐπιστολη τετερτη*, p. 306—332; 4) *Εἰς τον ἁγιον Ἀποστολον Παυλον λογος τριτος*, p. 336—352; 5) *Ὑποθεσις της προς Ῥωμαιους Ἐπιστολης*, p. 356—370; 6) Homiliae tres inscr. „*Ὑπομνημα εἰς την προς Φιλημονα Ἐπιστολην*, p. 374—448; 7) *Εἰς την προς Ῥωμαιους ἐπιστολην, Ὁμιλια κε*, p. 452—474. In hac epistola cap. XIV. 1—12 tractatur. — Volumen II. duabus partibus constat, quarum prior continet: Animadversiones de multiplici scriptorum veterum christianorum usu atque eorundem studio prudenter ac liberaliter excolendo, a p. 1—49. Auctor omnes scriptores appellat christianos, qui inde a tempore primo post Christum usque ad Lutheri reformationem ecclesiae christianae addicti fuerunt. Pag. 49—144 exhibentur: universe dicta de Ioanne Chrysostomo, multorum scriptorum auctore. Pag. 92 sqq. autem ea ex Montfauconi praefatione exhibentur, in quibus potissimum de ingenio et scriptis Ioannis Chrysostomi agitur. Deinde etiam ea indicantur, quae Montfauconi editio continet. Altera pars continet: Monenda de selectis Ioannis Chrysostomi opusculis nunc editis. Inprimis magni momenti est p. 153 sqq. disputatio de usu verbi *φιλοσοφια* et cognatorum, de citationibus et philosophorum veterum eorumque sententiarum, et Pindari aliorumque poetarum atque scriptorum. P. 157 sqq. disputatur de Ioannis Chrys. loquendi usu et de verbis primum ab eo adhibitis. Pag. 185 Montfauconii diatriba in Ioannis Chrysost. Synopsin Scripturae S. e codice Coislimiano edita est. Pag. 203 sqq. Bergmanni index in animadversiones exhibetur. Denique pag. 223 sq. Voorstii epilogus legitur, quo additamenta continentur.

Cc) *Singula opera.*

1) De sacerdotio.

1525, 8. D. Chrysostomi de Sacerdotio Libri sex, *graece.* Basileae apud

Ioannem Frobenium Anno MDXXV. — Praemissa est: praefatio Erasmi ad Bilibaldum Pirkheimerum, data Basileae Prid. Id. Martias M.D.XXV. Sic hanc editionem indicat Maittairu in Annal. typ. T. II. p. 661.

1525, 8. D. Ioannis Chrysostomi quod multae quidem dignitatis, sed difficile sit episcopum agere, Dialogi sex, *graece. In fine:* Basilene apud Ioannem Frobenium Anno M.D.XXV. — Hanc editionem indicavit secutus alios Panzer in Annal. typ. T. VI. p. 250 no. 586; sed unam eamdemque esse hanc et praecedentem suspicor.

1529, 4. S. Ioannis Chrysostomi Dialogi sex, Quod multae quidem dignitatis sed difficile sit Episcopum agere, a Nicolao Clenardo, *Graece.* Lovanii per Rutgers. Rescium M.D.XXIX.

1599, 8. S. Ioannis Chrysostomi de Sacerdotio Libri VI. Graeci et Latini. DCC amplius locis emendati, aucti, illustrati, ope librorum mss. ex bibliothecis Palatina et Augustana. Opera Davidis Hoeschelii. AV., E typographeio M. Mangeri. Cum gratia et Privilegio S. Caes. M.D.IC. *Versionis lat. titulus est:* D. Ioannis Chrysostumi de sacerdotio dialogi VI Iacobo Ceratino et Germano Brixio interpretibus, à Davide Hoeschelio Aug. passim correcti, et lacunis per quàm multis expletis redintegrati. AV., apud Mich. Mangerum. Anno. M.IC. — 8 *ff.* praefixa, 215 pp. et 1 *f.*; versio latina a p. 216 usque ad p. 482, et vita Ioannis Chrysostomi a p. 483 usque ad p. 499; animadversiones a p. 500 usque ad p. 539 exhibentur. Bibl. acad. Lips.

1710, 8. S. IOANNIS CHRYSOSTOMI, Archiepiscopi Constantinopolitani, de Sacerdotio Libri VI. Graece et Latine. Accessere Dissertationes quaedam prooemiales de dignitate Sacerdotali, item S. Chrysostomi vita e celeber. Cavii historia litteraria desumta. Editionem adornavit praefationemque adiecit Ioannes Hughes, A. M. Collegii Iesu apud Cantabrigienses Socius. Cantabrigiae, typis academicis, impensis Edm. Jeffery. 1710. — Rep. 1712.

1712, 8. S. IOANNIS CHRYSOSTOMI de Sacerdotio Libri IV. Graece et Latine. Quibus Dissertationes quasdam praemisit contra Librum falso inscriptum, *Ecclesiae Christianae Iura vindicata,* Notasque adjecit Ioannes Hughes, A. M. Collegii Iesu Cantabr. Socius. Editio altera priore illa Emendatior et Auctior. Accessit S. GR. NAZIANZENI, ejusdem Sedis Archi-Episcopi, de Eodem Argumento conscripta, Oratio apologetica. Opera S. Thirlby, A. B. ejusdem Collegii Alumni. Cantabrigiae, typis academicis, impensis Edm. Jeffrey, Bibliopolae Cantabr. MDCCXII. — *V.* 1710.

1725, 8. S. Ioannes Chrysostomi de sacerdotio libri sex, Graece et Latine, vtriuque recogniti et notis indicibusque aucti eo maxime consilio, Vt Coenobiorum Wirtembergicurum alumni, et ceteri qui N. T. Graeco imbuti sunt, ad scriptores ecclés. suavi gustu inviteutur facilique methodo praeparentur. Accedit prodromus N. T. graeci recte cauteque adornandi, opera I. Alb. Bengelii. Stutgardiae, apud I. B. Metzlerum, et C. Erhardum. 1725. — Textus, substrata editione a. 1525, ad collationem codicis msti Augustani, versionem latinam antiquam et editionem Montfauconii constitutus est. Versionem autem latinam Bengelius ipse confecit.

1757, 4 mai. S. Giovanni Crisostomo del Sacerdozio (*graece et latine*) trad. da Mich. A. Giacomello. Roma.

1773, 4 mai. Los seis libros de S. Juan Chrysostomo sobre el sacerdocio, trad. en la lengua castellana, con el texto griego, por D. Felipo Scio de S. Miguel. Madrid. — Haec editio notas criticas continet.

1775, 8. — edidit Ant. Khager. AV.

1825, 8 mai. S. Ioannis Chrysostomi, de Sacerdotio libri sex, ex recensione Io. Alberti Bengelii. Edit. ster. Lips., Tauchnitz. — 6 *Gr.*, ch. membr. 9 *Gr.*

2) De virginitate liber.

1575, 4. *Του ἐν ἁγίοις πατρος ἡμων ΙΩΑΝΝΟΥ Αρχιεπισκοπου Κωνσταντινοπολεως του ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ περι παρθενιας.* Divi Patris IOANNIS CHRYSOSTOMI Archiepiscopi Constantinopolitani De virginitate liber, Graecè et Latinè nunc primum editus; Interprete Ioanne Liuineio Gaudensi. Antverpiae, Ex officina Christophori Plantini, Architypographi Regij. M.D.LXXV. — 4 *ff.* praefixa, 142 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

3) De Babyla Martyre.

1527, 8. *Desiderii Erasmi* Epistola de modestia profitendi linguas. Libellus D.

Ioannis Chrysostomi perquam elegans de Babyla martyre, graece; Epistola *Des. Erasmi* Roterodami in tyrologum quendam impudentissimum calumniatorem. Basileae apud Io. Frobenium. Ann. M. D. XXVII. Mense Augusto.

4) De orando deo.

1525, 8. D. Ioannis Chrysostomi de orando Deum Libri duo, Erasmo Roterodamo interprete. Adiecti sunt iidem Graece ut lector conferre possit. *In fine:* Basileae apud Ioann. Frobenium Mense Aprili An. M. D. XXV.

1528, 12. Horae B. Virginis et septem Psalmi poenitentiales cum Litania; et Chrysostomi de orando orationes duae, graece. Antverp., apud Martinum Caesarem Anno MDXXVIII. Mense Novembri.

1531, 4. Ioannis Chrysostomi de orando Deum libri duo, Graece. Ex officina Rutgeri Rescii, Idibus Iunii; sumptibus eiusdem ac Bartholomaei Gravii, Lovanii. M. D. XXXI. —— Sic hanc editionem Maittaire in Annal. typ. T. V. p. 258 indicat.

1538, 12. Horae in Laudem Virginis; VII. Ps. Poenit. cum Litania et Chrysostomi de orando Deum, et aliis aliquot preculis, *Graece.* Paris., apud Ioannem Roigny et Ioan. Lodoicum sub Basilisco et quatuor elementis.

1538, 12. De oratione Sermones duo; Decalogus Chrysostomi. *Graece.* Parisiis ex officina Ch. Wecheli. M. D. XXXVIII.

1544, 8 mai. Ioannis Chrysostomi de orando Deum libri duo. *Graece.* Lovanij, ex officina Rutgeri Rescij.

1551, 12. Ioannis Chrysostomi de orando Deo libri duo, Graece & Latine, Erasmo Rot. interprete, a Iacobo Tusano interprete. Paris., apud Martinum Iuvenem.

1566, 4. — graece. Lovanij.

1579, 8. Ioannis Chrysostomi de orando Deo orationes duae, Graecè, & Latinè, Erasmo interprete. Paris., apud Io. Bene-natum.

1579, 12. — graece et latine. Antverp., apud Chph. Plantinum.

5) Comparatio regis ac monachi.

1526, 8. D. Iohannis Chrysostomi in Epist. ad Philippenses Homiliae II, versae per Erasmum Rot., additis Graecis. Eiusdem Chrysostomi libellus elegans Graecus, in quo confert verum Monachum cum principibus ac divitibus ac nobilibus huius mundi. Ad Polydorum Vergilium Vrbinatem. Basileae MDXXVI.

1530, 8. D. Ioannis Chrysostomi Comparatio regii potentatus et diuitiarum ac praestantiae, Graece et Latine, Polydoro Vergilio interprete. Paris., apud Collegium Sorbonae. M. D. XXX.

1533, 8. Divi Chrysostomi Comparatio regii potentatus, divitiarum ac praestantiae ad Monachum in verissima Christi Philosophia acquiescentem; Graece et Latine, Polydoro Vergilio Urbinate interprete, rursus ab interprete recognitum Opus illustriusque factum. Basileae (*ex officina Frobeniana*) Anno M.D.XXXIII. —— Sic post Maittairium in Annal. typ. T. II. p. 779 notitiam tituli exhibet Panzer in Annal. typ. T. VI. p. 292 no. 907.

6) Panegyrici.

1601, 8. Sancti Ioannis Chrysostomi episc. Constantinop. Panegyrici tractatus XVII, SS. Apostolis, Martyribus & Patriarchis dicti, Graece & Latine, opera Frontonis Ducaei cum eiusdem notis. Burdigalae, Simon. Millangius.

7) Homiliae.

aa) *In Vetus et Novum Testamentum.*

1a) In Pauli epistolas.

Aaa) Omnes.

1529, f. *Του ἁγιου ΙΩΑΝΝΟΥ του ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ εἰς τας Παυλου του Ἀποστολου ἐπιστολας ἀκριβεστατη και χρυση ἀληθως και θεια ἑρμηνεια.* Diui IO. CHRYSOSTOMI in omnes Pauli Apostoli epistolas accuratissima vereque aurea et divina interpretatio. Non sine privilegio, mulctaq; pecuniaria, et excom. poena, ut in priu. cont. Graece ex edit. Bern. Donati. ***In fine:*** *Ἐν Βηρωνῃ ὑπο τὸυ Στεφανου του σαβιειως, και των αὐτου ἀδελφων ἐνετυπωθη, οὐ μεντοι ἀνευ ἐπιμελειας πολλης, ἀλλ' ὁμως ἀνθρωπινης, και ταυτα του βιβλιυ, ἐξ οὑ ταυτα παρεληφθησαν, παλαιοτατου ὀντος, και ὑπο του γηρως ἠδη σαθρου τε και ἡμιβρωτου και το δη μεγιςον, μονου τοις ἐντυπουσι παροντος. Ἐπειδη οὐν ἀνθρωποι τυγχανομεν ὀντες, και το σφαλλεσθαι ἀνθρωπινον μαλιςα ἐςι, τοις μεν Χαλκο-*

γραφοις, ἐι τινι που ἀδιορθωτῳ ἐντευξη, συγγινωσκειν προσηκει, τῳ και Ιωαννη Ματθαιῳ τῳ Γιβερτῳ τῳ της Βηρωνης ἐπισκοπῳ παναριςῳ τε και θεοσεβεςατῳ πλειςην ειδεναι χαριν, ὁςις δαπανης μηδεμιας φεισαμενος ἐσπουδασε, ὡςε ουτως ὠφελιμα τε και πολυτιμα συγγραμματα εἰς τας των ευσεβων και σπουδαιων χειρας ἐπεξιεναι. ἐτει μετα τον του παρθενου τοκον α φ κ θ. — Veronae typis aereis excusum per Stephanum, et fratres a Sabio quarto kalendas Iulias. MDXXIX. Non sine privilegio, mulctaq; pecuniaria, et excom. poena, ut in priu. cont. *Partt. IV in II sive III Voll.* —— 10 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat. *F.* 1 (*sign.* a) continet, ut in qualibet parte ornamentum rubro impressum urnamentum et inscriptionem. 204 num. *ff.* Pars II. 255 *ff.*; Pars III. (*sign.* A. incipiens) 249 *ff.* et 1 vac. *f.*; Pars IV. (*sign.* AAA incipiens) 107 *ff.* et 1 *f.*, quo supra indicata inscriptio legitur. Dibdin in Voyage bibliographique, T. II p. 99 hanc nitidissimam Sabiorum editionem esse putat. Etiam in ch. pergam. ex. extat. Ex. nitidum bibl. acad. Lips. adservat.

1596, f. *Του εν αγιοις οντος πατρος ημων Ιωαννου του χρυσοστομου Ἀρχιεπισκοπου κωνσταντινοπολεως ἑρμηνεια εἰς τας του ἁγιου παυλου ἐπιστολας.* S. Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopoleos Expositio in Divi Pavli Epistolas. Graeca Veronensis editio, locis quam plurimis mutila; integritati restituta ope Mss. illustriss. Bibliothecae Palatinae et Augustanae. D. Ioannis Apocalypsis cum Commentario Andreae Caesariensis Latine redditu Theodori Peltani opera. Apvd Hieronymvm Commelinvm. CIↃIↃXCVI. —— Bibl. acad. Lips. Huic editioni adiunguntur, quae sub 2*b* et 3*c* indicata sunt.

Bbb) In epistolam ad Philemonem.

1712, 8. I. Chrysostomi Commentarius et Homiliae in Epistulam Pauli ad Philomenem, separatim in usum studiosae Iuventutis, cum nova interpretatione latina, et annotatiuunculis quibusdam edidit suis sumtibus *M.* G. Raphelius. Lauenburgi, typ. Ch. A. Pfeiffer.

2b) In Evang. Matthaei.

1603, f. S. P. Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopoleos Expositio perpetua In nonum Iesv Christi Testamentum Graecè ac Latinè è Mss. Illustr. Bibliothecarum Palatinae, Bauarae, Augustanae, Pistorianae. Accedit Commentarius Andreae Caesariensis in D. Ioannis Apocalypsin. In Bibliopolio Commeliniano. Cum Privilegio Regio, Christianiss. Anno. MDCIII. —— 4 *ff.* praefixa, 976 pp. In libro priores tantum quinquaginta quatuor homiliae in Evangelium secundum Matthaeum insunt. Bibl. acad. Lips.

3c) In evang. Ioannis et Acta Apostolorum.

1603, f. *Του ἐν ἁγιοις πατρος Ιωαννου του Χρυσοστομου ἀρχιεπισκοπου Κωνσταντινοπολεως ἑρμηνεια εις το κατα Ιωαννην ἁγιον ευαγγελιον.* S. P. Ioannis Chrysostomi archiepiscopi Constantinopoleos Expositio perpetua, In Euangelium secundum Iohannem Graece ac Latine. E Mss. Illustr. Bibliothecarum Palatinae, Bauarae, Augustanae. In Bibliopolio Commeliniano *etc.* Anno CIↃIↃCIII. —— 1 *f.* praefixum, 858 pp. Hac editione LXXXII homiliae in evangelium Ioannis, et LV in Acta Apostolorum continentur. Bibl. acad. Lips.

4d) In Genesin.

1594, 8. S. Ioannis Chrysostomi sermones III in Genesin, nunc primum in lucem editi, Graece, cum versione Latina: ex editione Federici Morelli. Lutet., Fed. Morellus.

1614, f. S. P. Nostri Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopolitani Homiliae in Genesin LXVII vna cum alijs XVIII de diuersis ex eadem Genesi et libro I. Regum locis. Nunc primum Graecè et Latinè coniunctim editae, ex Bibl. Regis Christianissimi, impensa et subsidio quorundam reuerendissimorum Galliae Antistitum. Fronto Ducaeus *etc.* vulgatam interpretationem editarum olim humiliarum recensuit, aliarum nouam edidit, vtramque Notis illustrauit. Lutetiae Parisiorum, typis Regiis *etc.* CIↃ.IↃ.CXIV. —— Bibl. acad. Lips.

5e) In Psalmos et Danielem.

1555, 8. —— *V.* infra bb) 4d) IIbb).

1661, 4. I. Chrysostomi IV homiliae in Psalmos, et interpretatio Danielis; opera nunc primum edita ex Ms. Cod. regiae Bibliothecae S. Laurentii Scorialensis, Latina interpretatione et notis il-

instrata, labore et studio I. Bapt. Cotelerii. Lutetiae Parisiorum, L. Billaine. — 7 *ff.* praefixa, 229 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

bb) *Ceterae.*

1a) Ad populum Antiochenum.

1586, 12. D. Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopolitani homiliae sex, ex manuscriptis codicibus noui collegii, Ioannis Harmari, eiusdem collegii socii, et Graecarum literarum in inclyta Oxoniensi academia professoris regii, opera et industria nunc primum graece in lucem editae. Oxoniae, ex officina Iosephi Barnesii. 1586.

1590, 8. D. IOANNIS CHRYSOSTOMI ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI HOMILIAE ad populum Antiochenum, cum presbyter esset Antiochiae, habitae, duae et viginti. Omnes, excepta prima, nunc primum in lucem editae, ex manuscriptis Noui Collegii Oxoniensis codicibus. Opera et studio Ioannis Harmari Collegij prope Winton Magistri Informatoris. Cum Latina versione einsdem, Homiliae decimae nonae, quae in Latinis etiam exemplaribus hactenus desiderata est. Londini Excudebaut G. Bishop et N. Newberie. Anno salutis humanae CIↃIↃXC.

1591, 4. Ioannis Chrysostomi homilia (*VIIIa ad populum Antiochenum* „πολλα μεν και περι πολλων“), graece edita ex MS. codice Medices edita. Mussoponti.

1602, f. S. Chrysostomi, ad populum Antiochenum, adversus Iudaeos, de incomprehensibili Dei natura, de Sanctis, deque diversis eiusmodi argumentis, Homiliae LXXVII nunc primum graece et latine coniunctim editae; ex bibliotheca Henrici IV. impensa et liberalitate reverendiss. episcoporum et cleri universi; Fronto Ducaeus Burdegalensis soc. Ies. Theologus variantes lectiones ex MSS. codd. erutas selegit, veterem interpretationem editarum olim homiliarum recensuit, aliarum novam edidit, utramque notis illustravit. Lutetiae, typis regiis, apud Claudium Morellum. — Rep. 1609.

1609, f. S. P. N. Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinop. Ad populum Antiochenum, adversus Iudaeos, de incomprehensibili Dei natura, de Sanctis, deque diuersis eiusmodi argumentis, Homiliae LXXVII. Nunc primum Graecè et Latinè coniunctim editae: Ex Bibliotheca Henrici IV. Christianissimi Regis Francorum et Nauarae, impensa et liberalitate Renerendiss. Epicoporum, et Cleri uniuersi Franciae Regij. Fronto Dvcaeus *etc.* variantes lectiones ex Mss. Codd. erutas selegit, veterem interpretationem editarum olim homiliarum recensuit, aliarum nouam edidit, vtramq. Notis illustrauit. Lutetiae Parisiorum, typis Regiis, apud Claudium Morellum. *etc.* M. DC. IV. — Bibl. acad. Lips.

1624, 8. S. Ioannis Chrysostomi homiliae duae de statuis ad populum Antiochenum habitae. Graece. Lgd., Ambr. Trauers.

2b) Contra Iudaeos.

1602, 8. D. Ioannis Chrysostomi homiliae VI, contra Iudaeos, Graece nunc primum ad MSS. codd. collatae, & integriores (*cum versione latina*) editae. Opera Dav. Hoeschelii. AV., I. Praetorius.

3c) Homiliae duae.

1543, 4. D. Ioannis Chrysostomi Homiliae duae, (altera in 1 Cor. 10 „παντα εις δοξαν θεου ποιειτε“, altera in 1 Thess. 4 „περι δε των κεκοιμημενων“) nunc primum in lucem editae, Graece et Latine, interprete Io. Cheko Cantabrigiensi. Londini apud Reynerum Uuolfium in coemiterio divi Pauli ad signum aenei serpentis. Mense Augusto. 1543. — Primus in Anglia graece impressus liber est, r. Herberti Typogr. Antiqq. Vol. III. praef. p. V.

4d) Variae.

Aaa) Plures.

1581, 4. Ioannis Chrysostomi decem homiliae, graece primum editae a Iac. Sirleto. Romae, ap. Zanettum. — *V.* 1585.

1585, 8. — homiliae IX, graece editae. Romae, per Hier. Brunellum. — *V.* 1594.

1587, 8 min. *ΟΜΙΛΙΑΙ θεοφορων τινων πατερων.* HOMILIAE QVAEDAM Sacrae, Basilij M., Gregorij Nysseni, Nazianzeni, Ioan. Chrysostomi, Cyri Germani; in praecipuas anni ferias: cum fragmento Cyrilli Alexandrini. Studio et opera Davidis Hoeschelij A. è libris ca-

lamo exaratis partim nunc primum editae; cum eiusdem Notatiunculis, rerum item ac verhorum indice. Avgvstae Typis Michaelis Mangeri. *Cum Gratia* & *Priuilegio S. Caes. Mai.* M. D. LXXXVII. —— 8 *ff.* praefixa, 567 pp. et 11 *ff.* Hac collectione continentur homiliae hae: 1) Basilii Magni. In natiuitatem Christi cum duobus manuscriptis collata, p. 85. 2) Gregorii Nysseni. In natiuitatem Christi, p. 103; In Memoriam Stephani primi mart. p. 131; In dictum Christi „*Quatenus fecisti uni*“, p. 182; In VI. Psalmum *de octaua*, p. 204, In S. Pascha, p. 213; in Ascensionem Christi, p. 217; in S. Baptisma, p. 234. 3) Greg. Nazianzeni. In natiuitatem Christi, cum paraphrasi Nicetae, p. 1, 20; In S. Pentecosten, p. 243. 4) Ioan. Chrysostomi. In annunciationem Mariae, p. 366; in S. Theophania, seu Baptisma Christi, p. 378. Haec ab aliis, ut videtur recte, Gregorio Thaumaturgo tribuitur, *v. Bengelum* ad Ioannem Chrysostomum de Sacerdotio, p. 466 ad §. 401; Sequitur: In Memoriam Ioan. Baptistae, p. 387; In Parabolam de filio prodigo, p. 400; In decollationem Ioannis Baptistae, p. 418; In Saltatricem Herodiadem, p. 430; In Locum Euangelij „*coëgerunt Iudaei concilium*“, p. 440; De uirginibus decem, p. 446; De Maria Magd. poenitente peccatrice, p. 458; De proditione Iudae, Paschate, Coenae dominicae institutione, de omnium memoriam iniuriarum obliuione sempiterna delendo, p. 469; De Parasceue, p. 490. 5) Cyri Germani. De Infantibus ab Herode occisis; et in principium sancti secundum Marcum Euangelij, p. 154. 6) Cyrilli Alexand. Locus de S. Trinitate, p. 503 sqq.; Responsio ad unam et alteram ab haereticis motam quaestionem, p. 506 sq. P. 510 sqq. exhibentur: Notatiunculae. Bibl. acad. Lips.

1593, 8. Ioannis Chrysostomi homiliae variae a F. Morello, et Frontone Ducaeo sparsim editae, et versione illustratae. Ingolst. —— Rep. 1601 sq.

1594, 8. — homiliae selectae. AV. —— *V.* 1585.

1601, — 1604, 8. — Burdigalae.

1603, 4. S. Ioannis Chrysostomi, Archiepiscopi Constantinop., liber qui appellatur Flores sive Florilegia, in quo continentur homiliae XXXIII, ex operibus D. Chrysostomi excerptae, Graece, ex MS. cod. bibliothecae monasterii S. Iacobi Moguntiae descriptae, Latina interpretatione illustratae, & nunc primum editae studio & opera Balthasaris Etzelii. Moguntiae, Ioan. Albinus. —— Sic haec editio in Catalogue de la Bibl. du Roi, Theol. T. I. p. 347 no. 265 indicatur. Homiliae, quae hac chrestomathia continentur, in Savilii editione omnium operum T. VII. graece, et in Ducaei editione T. VI. graece et latine extant.

1645, 8. Ioannis Chrysostomi homiliae sex, cum versione editae a Fr. Combefisio. Paris.

1681, 12. Ioannis Chrysostomi homiliae II de precatione, cum centuria illustrium, ex eius operibus, *ἀπανθισμάτων* et sententiarum, collectore I. Casp. Suicero, graece et latine. —— In libro inscr.: *Εμπυρευμα εὐσεβειας*. (Tiguri.) p. 1 sqq. p. 49 sqq.

1701, 8. D. Ioannis Chrysostomi homiliae VII selectae, Graece & Latine. Tubingae, I. G. Cotta.

1706, 8. — homiliae, graece et latine, studio I. Saguens. Tolosae. —— Cum figg.

1708, 4. Supplementa Homiliarum S. Ioan. Chrysostomi e codd. Mss. bibl. Bodleianae vulgata ab Erico Benzelio, cum versione et notis. Upsal.

1709, — 1755, 8. Ioannis Chrysostomi homiliae VII selectae, ... theologiae studiosis utilissimae, ... cum praefatione I. Wolfg. Jaegeri. Tubing.

1792, 8. Ioan. Chrysostomi Homiliae quatuor, ex omnibus eius operibus selectae, graece et latine. Semel partim ex cod. Vaticano, partim ex Coisliniano a Bernardo de Montfaucon, iterum notatis argumentis, additisque animadversionibus editae a Ch. F. Matthaei. Misniae. *Voll. II.* —— 1 *Th.* Conf. Erfort. Lit. Zeit. 1794. no. 12; et Leipz. Lit. Zeit. 1800. no. 198.

1807, 8 mai. Novae ex Ioanne Chrysostomo Eclogae LII, Graece ex recensione Montefalconii et cum eiusdem, Savilii, aliorumque animadversionibus. Denuo accesserunt variae lectiones aliarum editionum, emendationes textus, commentarius et index vocabulorum studio Ch. F. Matthaei. Moscov. et Lips., Breitkopf. —— XVI, 492 pp. 2 *Th.* 12 *Gr.*

Bbb) Singulae.

1539, 8. D. Ioan. Chrysostomi homilia, quod nemo laeditur, nisi a se ipso. Graece. Lovanij, ex offic. Rutgeri Rescii.

1547, 8. D. Ioannis Chrysostomi homilia „*quod neminem viventem, aut etiam*

vita functum anathemate dirisve imprecationibus *insectari oporteat*, cum versione Latina Gulielmi Planci. Paris., Iac. Boyardus.

1550, 8. Ioannis Chrysostomi homilia in dictum Apostoli: „*modico vino utere.*“ Graece. Tremoniae, Melchior Soter.

1555, 8. S. Ioan. Chrysostomi Enarratio in Psalmum Centesimum; & Homilia habita, quo tempore extra ecclesiam deprehensus est Eutropius, deque paradiso & scripturis; & in illud „Adstitit regina a dextris tuis; Graece. Paris., apud Carolum Guillard.

1590, 8. S. Ioannis Chrysostomi homilia in illum locum „*Fides sine operibus mortua est*“, nunc primum Graece in lucem edita & in Latina interpretatione correcta & aucta. Lutetiae Paris., e Typogr. Steph. Prevostaei, in via aurigarum, è regione trium Crescentium.

1604, 8. Ioannis Chrysostomi Homilia in natalem Domini nostri servatoris, edidit Hoeschel. —— Inter: Conciones graecorum Patrum, editas a Pet. Pantinu. Antverp.

1645, 4. S. P. N. Ioannis Chrysostomi, Archiepiscopi Constantinop. Homilia de Morali Politia, & in Praecursoris Decollationem ac Peccatricem, tertia nunc parte auctior ex reg. (*Graece & Latine*) interprete Francisco Combefis, ejusdem (*Francisci Combefis*) in scholia S. Maximi ad S. Dionysium nonnullae vindiciae, textusque ac interpretum emendationes variae. Paris., apud Simeonem Piget, viâ Iacobaea, ad insigne Fontis. —— Sic editio in *Lud. Iacobi* Bibliographia Parisina (Paris., 1646, 4) p. 5 indicatur.

1680, 4. *Palladii*, Episcopi Helenopolitani, dialogus de vita S. Ioannis Chrysostomi. Accedunt homilia S. Ioannis Chrysostomi in laudem Diodori, Tarsensis Episcopi; acta *Tarachi*, *Probi* & *Andronici*; passio *Bonifatii* Romani; Euagrius de octo cogitationibus; Nilus de octo vitiis: Omnia nunc primum Graeco - Latina edita, cura & studio Emerici Bigotii. Luteciae Paris., Edm. Martinus.

1764, 8. S. Ioannis Chrysostomi in Ninivitarum Poenitentiam homilia. Graece et Latine. Cura et studio Aug. Mar. Bandini. —— In eiusdem Monumentis vett. graecae ecclesiae. Vol. II. (Florent., typis Caesareis.) p. 1 sqq.

8) Orationes.

aa) *Plures.*

1514, 8. B. Nectarii Archiepiscopi Constantinopolitani Oratio una. Et B. Ioannis Chrysostomi Orationes sex graece et latine a Ioach. Perionio. Parisiis per Carol. Guillard. 1514. —— Hunc librum indicat Panzer in Annal. typ. T. VIII. p. 19 no. 757.

1541, 8. S. Ioannis Chrysostomi de divitiis et paupertate oratio, graece (*ex cod. quodam Bonon.*), a Mart. Cromero e graeco latine facta. *In fine:* Cracouiae ex aedibus Hier. Victoris.

1545, 8. Ioannis Chrysostomi orationes duae de humilitate animi, et de uxore et pulchritudine, graece et latine, Martino Cromero interprete. Cracouiae, apud Hier. Victorem.

1552 (*non* 1551), 8. Aliquot orationes D. Chrysostomi graece, et latinae, ante hoc tempus Graece nunquam editae, Latinè tantum semel: cum Epiphanii quadam oratione, ac Historia de Iesu Christo: interpretibus Martino Cromero et Vito Amerpachio. Accessit quoq; rerum et uerborum memorabilium Index. Cum Caes. Maiest. gratia et priuilegio. Basileae, per Ioannem Oporinum. *In fine:* Basileae, ex officina Ioannis Oporini, Anno Salutis humanae, M.D.LII. Mense Martio. —— 8 *ff.* praefixa, 95 pp. textus graecus, 203 pp. versio latina reliquaque, 10 *ff.* index. Bibl. sen. Lips.

1554, 8. Beati Nectarii Archiepiscopi Constantinopol. Oratio una de jejunio et eleemosyna; et beati Ioannis Chrysostomi Orationes sex, (in Ps. 39, 6; Ps. 49, 16; de Publicano et Pharisaeo, in Hebr. 10, 26; de pretiosa Cruce, et quod in ea gloriandum) hae nunc primùm typis excusae diligentiâ Ioach. Perionii. Graece. Paris., apud C. Guillard.

1580, 4. S. Ioannis Chrysostomi orationes duae, prior in Petrum & Paulum, eorumdemque gloriosum martyrium; posterior in SS. duodecim Apostolos; Graece & Latinè, ex interpretatione & cum commentariis Gerardi Vossii; adjectis variis lectionibus; Accessit duplex apostrophe, una ad Petrum & Paulum Apostolos & tutelares urbis Romae patronos; altera ad ipsam urbem Romam. Omnia nunc primum edita labore & stu-

dio ejusdem Gerardi Vossii. Romae, in aedibus populi Romani.

1585, 8. S. Ioannis Chrysostomi Anecdota, seu decas orationum nunc primum editarum, Graecè & Latinè, opera & studio Ioan. Iac. Beureri. Friburgi, per Frobenios consortes.

1595, 8. S. Ioannis Chrysostomi concio de Publicano & Pharisaeo, deque humilitate & oratione, Graecè, cum versione Latina Ioach. Perionii. Lutet., Fed. Morellus.

1710, 8. *Ιωαννου του Χρυσοστομου λογοι. Περι προσευχης. Εἰς Εὐτροπιον. Εἰς τον ἁγιον Ἀποστολον Παυλον. Εἰς τους ἁγιους Παντας. Εἰς την Παραβολην του ασωτου.* — In *Ioan. Patusae* Encyclopaedia philol. (Venet.) Vol. I. T. II. p. 1 sqq.

1776, 8. Ioannis Chrysostomi orationes singulae, edidit Ch. F. Matthaei. — Cum Gregorii Palamae orationibus. V. *ib.* I. 7).

1781, 8. Ioannis Chrysostomi orationes duae, altera de eleemosynis, altera de intermissione usus sacrae coenae frequentioris. — In Anecdotis novis veterum Patrum. (Venet.) no. 7.

1784, 8. Ioannis Chrysostomi orationes duae in laudem Pauli Apostoli, cum veteri versione latina Aniani, ex cod. Ms. hic illic. emendata. — In *Tib. Hemsterhusii* Orationibus. (LB.) p. 1 — LVI. Rep. 1809.

1809, 8. — In *Valckenarii* Opuscul. philol.; crit., orat. (Lips., G. Fleischer.) T. II. p. 177 sqq.

bb) *Singulae.*

1a) De fato et providentia.

1526, 8. DIVI IOANnis Chrysostomi conciunculae perquàm elegantes sex de fato & prouidentia Dei. Basileae apud Ioannem Frobenium, Mense Februario. Anno M. D. XXVI. *In fine f. 32a: ΕΤΥΠΩΘΗ ΠΑΡ ΙΩ. ΦΡΟΒΕΝΙΩι ἐν τῃ ἐπιφανεστατῃ πολει ΒΑΣΙΛΕΙΑ Ελβετιων, ἐτει ἀπο θεογονιας χιλιοστῳ πεντακοσιοστῳ κ. ς. μηνι θαργηλιωνι.* — 32 *ff.*

1532, 4. S. Ioannis Chrysostomi Conciunculae sex de Fato et Providentia Dei, Graece. Lovanii ex officina Rutgeri Rescii M. D. XXXII.

1586, 4. D. Io. Chrysostomi Conciones sex de fato, & providentia; & epistolae Isidori Pelusiotae contra fatum. Graece. Lutet., apud Fed. Morel.

2b) De non contemnenda Ecclesia.

1560, 4. Ioannis Chrysostomi oratio de non contemnenda Dei Ecclesia et Mysteriis. Graece, et seorsim Latinè. Paris., apud Guilil. Morelium M. D. LX.

1570, 8. — Paris., apud Bene-natum. — Rep. 1576.

1574, 8. Ioannis Chrysostomi sermo adversus contemtum Ecclesiae Dei et Mysteriorum. Graece et Latine. — In *Matthei Dresseri* Gymnasmatum litteraturae graecae lib. III (Lips.) lib. I. no. II.

1576, 4. — Graece. Paris., apud Ioan. Bene-natum.

3c) Variae.

1570, 8. Ioannis Chrysostomi de mansuetudine oratio; Graece, et Latine seorsim. Paris., apud I. Bene-natum.

1593, — 1594, 8. S. Ioannis Chrysostomi concia de principatu & imperio, Graece, cum versione Latina & notis Federici Morelli. Lutet., ap. Feder. Morellum.

1594, 8. D. Ioannis Chrysostomi concio de christiana benignitate, Graece cum versione Latina, ex editione Federici Morelli. Lutet., ap. Fed. Morellum.

1598, 8. D. Ioannis Chrysostomi Constantinop. Arch. oratio de Circo, ex vetere Graeco MS. excerpta, nusquam hactenus edita, cum eiusdem Bulengeri interpretatione. — Adiecta est *Iulii Caes. Bulengeri* libro de circo romano, ludisque circensibus *etc.* Lutet., Paris., ap. Rob. Nivelle. CIↃIↃIIC.

1648, f. D. Ioannis Chrysostomi Sermo in festum annuntiationis, Graece, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. — In eiusdem Novo Auctario Bibl. PP. (Paris.) T. I. p. 601 — 622.

1686, 4. D. Ioannis Chrysostomi Sermo in Matthaeum XXI. 23. Graece cum versione Latina Io. Bapt. Cotelerii. — In eiusdem Monumentis Ecclesiae Graec. (Paris.) T. III. p. 121 — 157.

9) De educandis liberis.

aa) *Integer liber.*

1656, 8. — *V.* supra Bb).

bb) *Eclogae.*

1645, 8. Eclogae de liberorum educatione, ex diversis homiliis S. Ioannis Chrysostomi, Graece et Latine, cum

notis. Parisiis, Sebast. Cramoisy. — Quamquam hoc libro non laudati operis Ioannis Chrysostomi epitome continetur, tamen eum similis argumenti causa adnotavi.

10) Epistolae.

aa) *Plures.*

1710, 8 mai. *Ἐπιςολαι Ιωαννου του Χρυσοστομου. Μαρκελλινῳ. Συμμαχῳ πρεσβυτερῳ. Ἀραβιῳ. Γεμελλῳ. Ἀνθεμιῳ. Ἐπισκοποις ἐλθουσιν ἀπο της δυσεως. Graece.* — In *Io. Patusae* Encyclopaedia philol. Vol. I. T. I. p. 138 sqq.

bb) *Singulae.*

1687, 8. Divi Chrysostomi epistola ad Caesarium, monachum, Juxta exemplar Cl. V. Emerici Bigotii: cui adjunctae sunt tres Epistolicae Dissertationes. I. De Apollinaris Haeresi. II. De variis Athanasio suppositiis operibus. III. Adversus Simonium. Authore Iac. Basnage. Trajecti ad Rhenum, Ex Officina Francisci Halma, Academiae Typographi, 1687. — 204 pp. et 1 *f.* Ioannis Chrysostomi epistola graece et latine exhibetur. Bibl. acad. Lips.

1689, 4. Ioannis Chrysostomi epistola ad Caesarium, Graece et Latine. I. Harduinus notis illustrauit. Paris. — Rep. 1709.

1709, f. Ioannis Chrysostomi epistola ad Caesarium monachum, Graece et Latine a I. Harduino illustrata notis et dissertatione de Sacramento altaris. — Inter *Harduini* Opera selecta. (Amstel.) p. 239—297.

1721, 16. Epistola di S. Giov: Grisostomo a Caesario rappresentata come sta nel Codice Fiorentino dal Marchese Scipione Maffei. In Firenze, nella Stamperia di Sua Altezza Reale. 1721. — 31 pp.

1725, f. Ioannis Chrysostomi Epistola ad Caesarium monachum, Graece et Latine, cum notis variorum et animadversione historica Iac. Basnagii. — In *H. Canisii* Lectionibus antiquis, ex edit. Iac. Basnagii. (Amstel.) T. I. p. 233—237.

1742, f. — graece et italice. — In: Istoria Teologica *etc.* (Trento, MDCCXLII, per Giambattista Parone.) P. II. p. 41 sqq. Extat etiam in: Bibliotheca di S. Giustina di Padova.

11) Liturgia.

1526, 4. Divinae Liturgiae SS. Io. Chrysostomi, Basilii Magni et Praesanctificatorum et Germani Archiepiscopi Constantinopolitani Ecclesiastica ac mystica Theoria, *graece.* Romae industria Demetrii Ducae MDXXVI. Mense Octobri. — Editio Missae princeps eaque rarissima est.

1528, 4. *Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ* DIVINA MISSA SANCTI IOANNIS CHRYSOSTOMI. *Haec rubro f. 1 a. F. 2 a:* Omnibus Christianam Religionem ac Orthodoxam fidem stabili proposito colentibus foelicitatem. *F. 3 a extat Ioannis Chrys. effigies. F. 3 b Liturgia, graece et latine incipit, in cuius fine:* Venetiis per Ioannem Antonium et fratres de Sabio, sumptu et expensis D. Demetrii Zini Zacynthii: et D. Menandri Nuncii Corcyraei sociis MDXXVIII. Mense Augusto.

1537, 8. D. Ioannis Chrysostomi, Missa graece et latine Erasmo Rot. interprete. Paris., in offic. Ch. Wecheli.

1560, f. — graece, edidit Claud. de Sainctes. — Cum Liturgiis Patrum. Paris., Gu. Morel.

1578, 4. — graece. — Cum Liturgiis PP. Venet.

1624, — 1634, 4. — graece. — Cum Liturgiis PP. Venet., Pet. Pinelli.

1644, 4. *Ἡ θεια Λειτουργια του ἐν ἁγιοις πατρος ἡμων Ιωαννου του Χρυσοστομου:* Divina Missa Sancti Patris nostri Ioannis Chrysostomi: Superiorum permissu, et Priuilegijs: Venetiis, M.DC.XLIV. Apud Ioannem Antonium Iulianum. — 46 *ff.* Haec editio rubro et nigro impressa est. Bibl. seu. Lips.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1503, f. *F. 1 a:* Accipe candidissime lector, opera Diui Ioannis, Archiepiscopi Constantinopolitani. Cum priuilegio. *In calce vol. II.:* Venetiis, communi impensa et studio Bernardini stagnini tridinensis et Gregorii de gregoriis, e cuius officina novum hoc opus et aureum typis excussum est M.D.III. mens. Febr. die IX. *IV Partes in II Voll.* — Titulo indicato subiectus est index eorum, quae opus con-

tinet. *F.* 2 incipit epistola dedicatoria Gregorii de gregoriis artis impressoriae mancipis ad Petrum Barrotium, Patavii episcopum. Lambacher in bibl. antiq. Vindob. civica p. 90.sq. ea, quae editio complectitur, secundum indicem memoratum indicat. Fabricius in Bibl. Gr. T. VII. p. 655, et Erasmus in opp. T. IX. p. 120 editionem esse Aldinam potaverunt, quem errorem Harles in Fabricii Bibl. Gr. T. VIII. p. 576 posteaque Renouard in Annales des Aldes T. I. p. 106 notarunt. Bibl. acad. Erlang. hanc omnium rarissimam adservat.

1504, f. Ioannis Chrysostomi Operum Tomi tres. *In prioris calce:* Ex officina M. Iacobi de Pfortzen ductu vero et impensa Wolfgangi Lachner ciuium Basiliensium. 1504. *In tertii calce:* Ex officina Iacobi de Pfortzen impensis Wolfgangi Lachner ciuium Basiliens. 1504. quarta Decembr. —— Fronto Ducaeus, Elias du Pin et Rich. Simon hanc esse versionum editionem principem potaverunt.

1517, f. D. Ioan. Chrysostomi Episcopi Constantinopolitani Operum — Tomi quinque, cum indice et vita eius obiter ex Suida et aliis ecclesiasticis scriptoribus exposita. — Apud inclytam Germaniae Basileam. Io. Froben. M.D.XVII. mense Octobri.

1522, f. Ioannis Chrysostomi Opera Latine, Tomis V comprehensa. Tomus I. Homilias complectens LXXXIX in Matthaeum. Tomus II. continet Commentarium in Iohannis Euangelium. Tomus III. continet de laudibus Pauli Homilias octo, aliaque. Tomus IV. habet Homilias LXXX ad populum Antiochenum potissimum habitas. Tomus V. continet Homilias XLV aliaque. Accedit Index in Quinque Tomos Operum Ioh. Chrysostomi multorum scitu dignissimorum accessione auctus et in unum tandem redactus. *In fine:* Basileae apud Andream Crataudrum Mense Augusto Ann. M.D.XXII.

1525, f. Divi Ioannis Chrysostomi Operum Volumina VII. Latine. Basileae apud Cratandrum. Anno M. D. XXV. —— Haec editio priore auctior est, cum adiecta sint: 1) Opus imperfectum ad Matth.; 2) Homiliae LVI in Genesin; 3) Paegmata quaedam; 4) De patientia Iobi homiliae V, et de poenitentia homiliae X, Laelio Tiphernate interprete; 5) XXIX sermones incerto auctore.

1530, f. D. Ioannis Chrysostomi Opera (*quinque tomis comprehensa*), quae hacteuus uersa sunt, omnia, ad Graecorum codicum collationem multis in locis per utrinsque linguae peritos emendata. Accessere non pauca hacteuus non vulgata, velut Commentarii in utramque ad Corinthios Epistolam, & aliquot Homiliae in Acta Apostolorum per Erasmum Roterodamum. Basileae in officina Frobeniana per Hieronymum Frobenium, Ioannem Hervagium & Nicolaum Episcopium Anno M.D.XXX. *Voll. V.*

1536, f. D. Ioannis Chrysostomi Opera, Latine, Quinque Voluminibus. Parisiis apud Claudium Chevallonium MDXXXVI.

1543, f. D. Ioannis Chrysostomi opera omnia, Latine, interpretibus variis, ex recensione Desiderii Erasmi, cura Ioannis Hucherii, Vernoliensis, edita. Paris., ex offic. Carolae Guillard. *Voll. V.*

1546, f. — ex castigatione I. Encherii. Paris. *Voll. VII.*

1547, f. — ex recensione Sigism. Gelenii. Basil., apud Froben. *Voll. V.*

1558, f. — in VII tomos divisa. Basileae.

1570, f. — ex iterata recognitione Ph. Montani. Paris., apud Gu. Morlin.

1574, 4. D. Ioannis Chrysostomi, Archiepiscopi Constantinopolitani, opera omnia, Latine, ex interpretatione Gentiani Herveti & aliorum, restituta & edita cura Francisci Antonii Faccini, Aquilani. Venetiis, Apud Dominicum Niculinum. *Voll. V.*

1581, f. — castigatis versionibus a Iac. Billio, Gentiano Herveto, Flaminio Nobilio, Fr. Zino, edidit Sebast. Nivellius. Paris. *Voll. V.* —— Rep. 1588.

1583, 4. Divi Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinop. Opera, Quaecumque in hunc diem Latio donata noscuntur, omnia, cùm ad collationem Latinorum codicum mirae antiquitatis, tum ad Graecorum exemplarium fidem innumeris penè locis natiuae integritati restituta, vix vlli aestimandis laboribus virorum linguae utrinsq; insigniter callentium: in quinque Tomos digesta *etc.* His accesserunt Notationes D. Flaminij Nobilij *etc.* Et aliquot Homiliae nondum impressae. Cum duobus Indicibus *etc.* Venetiis, MDLXXXIII. Apud Dominicum Niculinum. *Voll. V.* —— In hac editione opera sunt resecata. Bibl. acad. Lips.

1588, f. D. Ioannis Chrysostomi opera, Latinè, interpretibus variis, locis pene innumeris ad collationem veterum exemplarium nunc primum restituta, ex editione Sebastiani Nivellii. Paris., magna Navis. *Voll. VI.* —— Hoec nitida editio ex priore a. 1581 repetita est.

1613, f. — cura Frontonis Ducaei. Paris. *Voll. V.*

1614, f. — ex Front. Ducaei editione. Antverp. *Voll. V.*

1687, f. D. Ioannis Chrysostomi opera omnia, Latine, variis interpretibus, restituta, à mendis repurgata, novoque auctario seu tomo sexto, & iis, quae per Frontonem Ducaeum pridem recognita sunt, locupletata. Lugduni & Parisiis, Rob. Pipié, &c. *Tomi VI in V Voll.* —— Haec omnium locupletissimo editio est.

Bb) *Plura opuscula.*

1) Opuscula.

Sine a. et l. notitia.

—, 4. *F. 1 a vacat. F. 1 b:* In hoc Codice continentur ista opuscula || Johannis Crisostomi. || Primum. || Liber de penitentia. || Scd'm || Tractatus sup psalmum Quinquagesimum. || Tertium. || Exhortatio ad martirium. || Quartum. || Libellus de ve mundo (?) à scandalis. || Quintum. || De morte oratio. || Sextum. || De virtute & malicia. *F. 2 a:* IOHANNIS CRISOSTOMI DE PE || NITENTIA LIBER INCIPIT. *Explicit f. 47 b lin. 4. Deinde:* Amen. *Ult. f. registrum exhibetur.* —— 48 *ff.* com 28 lin. Char. rom. Prodiit fortasse Romae ex officina Ulrici Hon; sed alii aliter.

2) Psegmata.

1523, 4. DIVINI IOANNIS CHRYSOSTOMI Psegmata quaedam, nuperrime à Ioanne Oecolampadio in latinum primò versa: cum adnotationibus eiusdem. Quorum omniū indicem proxima pagella indicabit. BASILEAE, ex officina And. Cratandri, An. M. D. XXIII. EX BASILEA, APVD ANDREAM CRATANDRVM, MENSE MARTIO, ANNO M. D. XXIII. Mense Martio. —— 4 *ff.* proefixa, 441 pp. Hoc libro continentur: In beatum Babylam, aduersus Gentiles liber; Quod Christus est deus, aduersus gentiles liber; In Iuuentinum et Maximum martyres Sermo; In Priscillam et Aquilam Homilia, de colendis sacerdotibus et paoperibos; De Resorrectione Homilia, in dictum Apostoli: Sine occasione, sioe ueritate annonciatur Christus; Io beatos Abraham et Ioh Sermo; Epistolae quatuor diui Ioannis Chrysostomi: quorum primoe duae ad Innocentium episcopum Rhnmae: Tertia ad Cyriacum exsulem: Quorto ad episcopos in carcere propter pietatem inclusos; De ferendis reprehensionibos, et conuersione Pauli, Homilia; De nomine Abram Homilia; In Oziam de humilitate Homilio; De mansoetudine Sermo; De Anathemate Sermo; In Eliam prophetom Sermo. Bibl. acad. Lips.

3) Lucubrationes.

1527, f. Divi Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopolitani & diui Athanasii Alexandrini Archiepiscopi lucubrationes aliquot non minus elegantes quàm utiles, nunc primum uersae & in lucem aeditae per Des. Erasmvm Roterod. — Catalogum singularum reperies in proxima pagina. — Basileae apvd Ioan. Frobenivm M. D. XXVII. Cum gratia & priuilegio Caesareo. *In fine p.* 435: Basileae apvd Io. Frobenium, M.D.XXVII. Mense Martio. —— 6 *ff.* praefixa, quorum ultimum Ioannis Chrysostumi vitam graece ex Suido continet. 435 pp. Hoc editione continentur Ioannis Chrysostomi scripta hoec: „Adversus Iudoeos conciones quinq; quod opus primum scripsit lector tantum Ecclesiae Antiochenae; De Lazoro et diuite conciones quatoor; De uisione Esoiae et Osia rege lepra percusso conciones quinq;; De beato Philogonio, deq; digne somenda Eucharistia concio uno; Homiliae in epistolam Pauli ad Philippenses duae; hae semel antehac fuerunt editae; De orando deum conciones duoe; et hae semel erant editae; Commentariorum in Acta Apostolorum homiliae tres, opos recens; De dignitate et onere episcopi, libri sex elaboratissimi, qaos scripsit Diaconus Antiochenus, accuratissime uersi, per uirum utrinsq; literaturae callentissimum Germanum", *etc.* Athonosii opuscula sont: „De S. Spiritu ad Serapionem Episcopum epistolae duae; Quod Nicena Synodus quum uidisset maliciam Eusebij, merito pieq; promulgauit, qoae erant aduersas Arianam haeresin decreta; Apologeticus aduersus eos qui calumniabantur, quod in persecutione fugisset; Apologeticus secondus, de passione domini oc de cruce; De hoc quod scriptum est, Euntes in unicum qui contro nos est, inuenietis pullum alligatum; De uirginitate siue de exercitatione; De hoc quod

dictom est in Eoangelio, Quicunq; dixerit uerbum aduersus filium hominis *etc.*; De Spiritu Sancto." Bibl. acad. Lips.

Cc) *Opera singula.*

1) De sacerdotio.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. min. Incipiunt capitula sequentis o.pis ‖ Et primo libri primi Ca. primum. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a:* Incipit liber prim9. Iohãnes n̄qt. *F.* 36 *b:* Explicit liber dyalogorū sancti Io ‖ hannis Crisostomi et sancti Basilij. —— 36 *ff.* duabus columnis impressa, cum 41 lin. sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Recte hanc editionem ut singularem librum indicat Hain in Repertoriu bibliogr. Vol. II. nn. 5050; Panzer io Annal. typ. T. IV. p. 111 no. 328 eam cum aliis Ioannis Chrysostomi, opusculis, sed iisdem typis eademque forma impressis, coniunctim describit.

—, 4. Incipit liber dyalogorum Sancti Johannis crisostomi constantinopolitani Episcopi. et Sancti basilii cesariensis episcopi college beati gregorii nazanzeni de dignitate Sacerdotii. *Haec f.* 1 *a. In fine:* Explicit liber dyalogorum Johannis crisostomi et basilii beatissimorum. —— Char. goth. 74 *ff.* sine *cust.*, *sign.* et num. *ff.* Ut Strauss in Augsburger Buchdruckergeschichte. T. II. p. 242 statuere videtur, liber Augustae Vindelicorum impressus est.

—, 4. Incipit Liber dyalogo4 Sancti Io ‖ hannis crisostomi. constantinopolita ‖ ni Episcopi. et sancti basilij cesarienf ‖ episcopi college beati gregorij nazāze ‖ ni. De dignitate sacerdocii Iohānes. *In fine f.* 76 *b:* Explicit liber dyalogorum Iohannis criso ‖ stomi. z basilij beatissimorum. —— Char. goth. 76 *ff.* cum 27 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Prodiit fortasse Coloniae ex officina Ulrici Zell. Hanc notitiam desumpsi ex Dibdini Bibl. Spenc. T. I. p. 192. Liber adservatur etiam in bibl. acad. Lips.

β) Cum a. et l. notitia.

1526, 8. B. Chrysostomi de Sacerdotio Libri sex, latine, Germano Brixio Altissiodorensi Canonico Parisiensi interprete. Parisiis sub prelo Ascensiano ad Nonas Augusti MDXXVI.

1526, 8. Ioannes Chrysostomus de Sacerdotio, latine interprete Iacobo Ceratino. Antverpiae apud Michaelem Hillenium. Anno MDXXVI.

2) Comparatio regis ac monachi.

α) Sine a. notitia.

—, 12. D. Ioannis Chrysostomi, libellus de comparatione Regis et Monachi, Latine, ex interpretatione Germani Brixii. —— Cum Ioannis Damasceni historia. Antverp., I. Bellerus.

β) Cum a. notitia.

1522, 4. Comparatio Regis et Monachi, Authore Divo Chrysostomo, interprete Ioanne Oecolampadio. Moguntiae ex aedibus Ioannis Schoefferi Mense Aprili Anno MDXXII.

1523, 4. Comparatio regis et monachi, auctore divo Io. Chrysostomo, nuper a Ioanne Oecolampadio uersa. *In fine:* Excusum Augustae in aedibus Simperti Ruf. Anno M.D.XXIII. Mense Nouembri.

1523, 4. COMPARATIO regis et Monachi, authore divo Io. Chrysostomo, nuper a Ioanne Oecolampadio uersa. *In fine f.* 7 *b:* Basileae, apvd Andream Cratandrum, Mense Octobri, anno MDXXIII. —— 8 *ff.*, quorum ult. vacat, cum *sign.*

3) De reparatione lapsi hominis.

—, 4. S. Ioannis Chrysostomi Liber de reparatione lapsi hominis. *In fine:* Iohannis Crisostomi de Reparatione lapsi hominis. Liber finit feliciter. —— Sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* V. etiam 4).

4) De compunctione cordis.

—, f. *F.* 1 *a vacat. F.* 1 *b:* Incipit lib' pmȝ sancti iohā ‖ nis ep̄i de ɔpunctione cord|. *F.* 16 *b:* Explicit liber secunduf iohanis cō ‖ stantinopolitani ep̄i ad Stelicum. *F.* 17 *a:* Incipit liber Iohannis ep̄i de re- ‖ paratione lapsi. *F.* 20 *b col.* 1. *lin.* 16: De quodam adolescente ‖ pupillo relicto. *Explicit f.* 33 *b col.* 2. *lin.* 22. —— Char. goth. 33 *ff.* duabus columnis impressa, cum 41 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.*

—, 4. Ioannis Crisostomi de compunctione cordis. *Haec f.* 1 *a. In fine:* Finis. —— Char. goth. 58 *ff.*

—, 8 min. Chrysostomus ‖ de Cordis Com ‖ punctione ‖ Augustinus de Contritione cor ‖ dis. *Haec f.* 1 *a. F.* 2 *a:* Summaria breuisqȝ expositio materie, ‖

distīctōis atq3 capl'o4 Primi Libri. San-‖cti deuoti, doctissimi, et eloquētissimi vi-‖ri Iohannis Chrysostomi Constāti-nopo-‖litani Episcopi: de Cordis cōpū-ctione. *F.* 9 *a* (*sign.*): (s) Ancti, deuoti, doctissimi et elo‖quetissimi viri Iohāuis Chry‖sostomi: Liber primus de Com‖punctiōe cordis, ad Demetriū: ‖ feliciter incipit. In quo docet cur et pro ‖ quibus habeuda sit compunctio. *etc.* *F.* 55 *b*: Beati Iohannis Chrysostumi Liber Se‖cundus de Cordis cumpunctōe, ad Seu-‖letium: Feliciter explicit. *F.* 56 *vacat.* *F.* 57 *a* (*sign.* g): Magni, Sancti, atq3 doctissimi viri ‖ Aurelij Augustini, Liber de Contritione ‖ cordis: In quo ? semetipsu3 et alios ad ve‖ram aç debitam cordis contritionem ,puu‖cat et exhortaī: feliciter incipit. *F.* 69 *b*: Magni, Diui, Aurelij Augusti-‖ni Liber de Cordis Contritione: ‖ Feliciter explicit. —— Char. goth. 69 *ff.* cum 26 lin. De alia editione, Basileae 1498, dubitatur.

5) Paraenesis prior.

1519, 4. Ad reverendissimum atq; illustrissimum principem, D. Albertum Archiepiscopum Moguntinū, Cardinalē &c. epl'a V. Fabritij Capitonis. PARAEnesis Prior Divi Io. Chrysostomi ad Theodorum lapsum, V. Fabritiu Capituue interprete cū praefatione, ad eoudem D. Albertū Archiep. Mogūt. Card. *In fine*: BASILEAE IN AEDIBVS IO. FROBENII, MENSE NOVEMBRI, ANNO M.D.XIX. —— 80 pp. Bibl. acad. et sen. Lips.

6) De virginitate.

1562, 4. Sancti Ioannis Chrysostomi de Virginitate liber a Iulio Poggiano conversvs. — Romae, M. D. LXII. Apud Paulum Manutium Aldi F. —— 8 *ff.* praefixa, quorum ult. vacat; et 64 *ff.*

7) Homiliae.

aa) *In Vetus et Novum Testamentum.*

1a) In Genesin.

1523, f. Divi Ioannis Chrysostomi, Archiepiscopi Cunstantinop., in totum Geneseωs librum Homiliae sexaginta sex, a I. Oecolampadio hoc anuo uersae. Habes praeterea textum Geneseωs, iuxta septuaginta interpretum aeditionem, qua authores prisci fermè omnes usi sunt eodem interprete. Basileae Anno M.D.XXIII. *In fine:* In inclyta Germaniae Basileae, apud Andream Cratandrum, mense septembri. Anno M. D. XXIII. —— 4 *ff.* praefixa, 202 *ff.* Bibl. acad. Lips. et Erlang.

2b) In evangelium secundum Matthaeum.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, f. *F.* 1 *a*: ( ) ntrante autem jhesu. In capharnaū advenit ei ‖ centurio deprecans eum et dicens. Domine puer‖ meus iacet in domo paraliticus et male torquetur‖ *etc.* *F. ult.*: Traductio libro4 Sancti Iohannis crisustomi Super matheum ‖ e greco ī latinū edita a Georio (?) trapezoucio directaq3 Sanctissimo ‖ presuli Nicholao pape. —— 251 *ff.* cum 39 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Dibdin in Bibl. Spenc. T. I. p. 196 sq. 249 tantum *ff.* cum 39 lin. numerat, et tituli notitiam sic incipit: „Intraute" *etc.* Prodiit fortasse *Argentorati ex officina Ioan. Mentelin.* Ceterum *f.* 129 magna ex parte vacat, adiecta notitia: hic nullus est defectus.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1487, f. *F.* 1 *a*: Iohannes chrysosto‖mus super Matthaeum. *F.* 2 *a* (*sign.* a ij): Tabula sequentis ‖ libri fm ordinem alphabeti. *F.* 11 *a* (*sign.* a 1 *num.* i): Incipit expositio ‖ btī Iohāuis Chrysostomi su,p Ma‖theū Capitolū primum. *In fine:* Explicit opus im,pfectum btī Iohā-‖uis Chrysostomi ep̄i cōstantinopoli-‖tani Ad honorem dei ? gloriose vir-‖ginis ꝛc.* ‖ Impressum ,p me Iohanuē koelhoff. ‖ de lubeck Ciue colonie. Anno gratie ‖ M. cccc.lxxxvij. Finit feliciter. —— 10 non num. *ff.* praefixa et 130 num. *ff.* Char. goth. cum *sign.* et *cust.*

3c) Evangelium secundum Ioannem.

1470, f. *F.* 1 *a*: ( ) Aulo apostolo teste: p̄me quā scribit ad coritheos ‖ epistole. XII capitulo. Diuisiōes gra4 sunt unus aut spiritus. *Haec praefatio unum dimidiumque f. implet.* *F.* 2 *b sequitur tabula alphabet., quae* 12 *ff. complectitur.* *In eius fine:* Sequuntur Rubrice libri. ‖ Ad clarissimum uirum Cosmum medicen florentinum In ‖ Iohānis Chrisostomi cōmētarium su,p Iohānis euāgeliu ‖ Frācisci Aretini p̄fatio. Cōmunis fere oīm. ‖ — Iohānis Chrisostomi cōmētarii super Iohāuis euāgelio ‖ prologus. Qui ago-

num. *Sequitur Dedicatio Aretini ipsa ad Cosmum Medicen, quae 3 pp. occupat; deinde opus ipsum. F. 278 a*: Omelie. lxxxvii. Beati Iohãnis Chrisostomi su.p ęuã || gelio Iohãnis Roiae in S. Eusebii mounsterio scripte || & diligēter correcte: Anno dñi. M. CCCC. LXX. || die Lune. xxix. Mensis Octobris: Pōti. S. in xpo pris || ac dñi nostri dñi Pauli diuina ,puidentia Pape secūdi: || Anno eius septimo: Expliciuot ∴ Deo laus. —— Char. rom. 278 *ff.* cum 33 lin. sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Accuratam huius editionis, quae fortasse ex officina Georgii Laueri prodiit, Dibdin dedit notitiam in Bibl. Spenc. Vol. I. p. 195 sqq.

1486, f. Homelie Chrysostomi || super Iohanoē. *Haec f. 1 a. F. 2 a (sign.* a ij): Prefatio. || — ( ) Aulo apostolo teste. pme q̃m || scribit ad chorītheos epl'e. xij || *etc. Praefationem excipit tabula, quae explicit f. 10 b. F. 11 a (sign.* c i *et num.* i.): Ad clarissimū vi || rum Cosmū medicen floretinū In || Io.his Chrysostomi commentariū || su.p Iohannis euangelio Francisci || aretini prefatio. *In fine*: Homilie lxxxvij. Beati Iohan || nis Chrysostomi super euangelio || Iohanois Colonie apud sanctū lau || rentium impresse et diligenter corre || cte. Anno dñi M. cccc. lxxxvi. || feliciter finiuotur. Char. goth. 10 non num. *ff.* praefixa et 183 num. *ff.* duabus columnis impressa, cum 46 lin. cum *sign.* et num. *ff.*

4d) In Pauli epistolas.

Aaa) In Omnes.

1536, f. D. Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Coostaotioop. in omnes D. Pauli epistolas commentarij, quotquot apud Graecos extant latinitate donati, quorum bona pars quae hactenus desiderabatur, recens à D. Wolfgango Musculo traducta est. Quis cuiusque commentarij fuerit interpres, initijs epistolarum coguoscere licebit. Basileae ex officina Ioann. Hervag. Anno M. D. XXXVI. Cum Gratia et Privilegio. —— 4 *ff.* praefixa, 1208 pp. Bibl. acad. Lips.

1545, 8. D. Ioaonis Chrysostomi in omnes D. Pauli Epistolas Commentarii Latinitate donati, ā multis mendis purgati, et recens in tres tomos divisi. Paris., apud Ioan. Roigny.

Bbb) In singulas.

1aa) In epistolam ad Romanos.

1533, 4. Divi Ioanois Chrysostomi in Epistolam Divi Pauli ad Romanos Homiliae octo priores, Germano Brixio Antissiodorensi, Caonico Parisiensi Interprete. Nunc primum et versae et editae. *Infra insigne typ.* Basileae ex officina Frobeniana Anno M. D. XXXIII. Cum gratia et priuilegio Caesareo ad sex annos. *In fine*: Basileae in officina Frobeniana per Hieronymum Frobenium ac Nicolaum Episcopum Anno M.D.XXXIII. Mense Martio. —— Hanc notitiam ex Panzeri Annal. typ. T. IX. p. 406 no. 906 desumpsi.

2bb) In epistolam ad Corinthios.

1496, 4. Ioanois Chrysostomi, ac SSioi eius D. Pauli ad Corinthios particulae quae legitur in Coena Domini Eoarratio, interprete Hieroaimo donato Veneto. *In fine*: Brixiae per Bernardinum de Misinthis 1496. Kal. Martiis. —— 6 *ff.* Sic editionem Panzer in Annal. typ. T. IX. p. 217 no. 98 b indicat.

3cc) In epistolam ad Galatas.

1527, 8. D. Ioannis Chrysostomi Commentarius in Epistolam ad Galatas latine Des. Erasmo interprete. Basileae apud Ioaoo. Frobenium Aooo M. D. XXVII.

4dd) In epistolam ad Hebraeos.

—, f. *F. 1 a vacat. F. 1 b*: Incipit Tabula || sequeotis operis. *F. 2 a (sign.* 1): Incipit Coiomē || tariū sancti iohau || nis episcopi Coo || stātioopolitāi co- || gnoioeto Crisostomi in epi- || stolam saocti pauli apostoli ad hebreos. Ex nothis edi || tum post eius obitum a Cō || staotino presbitero Anthio || cheno Et translatum de gre || co ī latinum. a Mucinno sco || lastico. *F. 108 b*: Explicit Omelia. xxxiiij. || Et per consequens totalis cōmen || tatio sancti Iohannis episcopi Cō || staotinopolitani cognomento Cri || sostomi in epistolam beati Pauli || apostoli ad hebreos. —— Char. goth. 108 *ff.* duabus columnis impressa, cum 41 lin.

5ee) In Psalmum L.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. *F. 1 a vacat. F. 1 b exhibetur tabula homiliarum, incipiens*: Capitula se-

quentis libri. || i Omelia sancti iohannis epi || de su̦pscriptõe psalmi qnq̄gesimi. *F.* 2 *a (sign.* A i): Incipit Omelia || sancti iohãnis epi || scopi cognomẽto || crisostomi de sup || erscripõe psalmi || quinquagesimi. || — lictores (?) imitant ar || te naturã. || et colores || coloribus || *etc. Explicit f.* 106 *b col.* 2 *lin.* 11: rum. AMEN. —— Char. goth. 106 *ff.* in duabus columnis impressa, cum 41 lin. et *sign.*

—, 4. *F.* 1 *a:* Incipit sermo Iohãnis Crisostomi epi super || qnq̄gesimũ psalmũ Miserere mei deus ꝛc. || ( ) Ictores imitantur arte naturã et || *etc. F. ult. b:* Explicit. Crisostimus su̦p. Miserere || mei deus. deo laus. —— Char. goth. 29 *ff.* cum 27 lin. sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Prodiit fortasse *Coloniae ex officina Ioannis Veldener.*

—, 4. *F.* 1 *a:* ( ) Ictores imitãtur arte naturã ꝛ colo || res coloribꝰ ,pmiscẽtes visibiles cor || *etc. F. ult. b:* Explicit Crisostimus su̦p. Miserere || mei deꝰ. deo laus. (*Coloniae, Ulr. Zell.*) —— Char. goth. 29 *ff.* cum 27 lin. sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.*

β) Cum a. et l. notitia.

1466, 4. *F.* 1 *a:* ( ) Ictores imitantur arte naturã ꝛ colores || coloribꝫ ,pmiscẽtes visibiles cor̦pũ depin || gũt ymagines et faciunt hoĩes ꝛ aĩalia || ꝛ arbores ꝛ reges ꝛ rusticos ꝛ barbaros || ꝛ pugnas et rixas et torrentes sanguĩ et lãceas || ꝛ scuta et sedẽ regale et im̦patorẽ sedetẽ ꝛ barbaꝝ || *etc. In fine f.* 10 *b:* Deo et deifere refero grãs infinitas de fine || primi libri johãnis crisostimi sancti docto || ris ꝛ episcopi su̦p psalmo quiquagesimo, || per me Ulricũ zel de hanau clericũ diocesis || Mogũtineñ. Anno dñi millesimo quadri || gētesimo sexagesimo sexto. —— Char. goth. 10 *ff.* cum 33 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Dibdin in Bibl. Spenc. Vol. I. p. 190 sq. dicit novus typos esse adhibitos.

bb) *Ceterae.*

Aaa) Plures.

1aa) De laudibus Pauli.

1509, 4. Brunonis primi Prioris Ordin. Carthus. Expositio in omnes Pauli epistolas cum Epistola ad Laodicenses nunc primum prodeunte, et CHRYSOSTOMI Homiliis de laudibus Pauli. Parisiis per Mg̃rm Bertholdum Remboldt MDIX. die XVI. Febr.

1510, f. Ioannis Chrysostomi de laudibus et excellentia S. Pauli Apostoli Homeliae quatuor per Geor. Trapezuntium e graeco traductae. Impressum Liptzck per Baccalaureum Vuolfgangum Monacensem Anno dñi 1510.

1688, f. Ioannis Chrysostomi homiliae VII, de laudibus Pauli Apostoli, Latine. —— In *Bedae* Operibus. (Colon.) T. VI. p. 824—851.

2bb) Contra Gentiles.

1528, 8 (non 4). Divi Ioannis Chrysostomi Liber cõtra gẽtiles, Babylae Antiocheni episcopi ac martyris vitam continens, per Germanum Brixium Altissiodorẽsem, Canonicũ Parisiensem latinus factus. Contra Ioannis Oecolampadij translationem. —— Sub praefatione legitur: Lutetiae ex aedibus nostris (*i. e.* Germani Brixii) XIIII. Calend. Apriles. M. D. XXVIII. Nullum aliud indicium temporis impressionis in exemplari, in ch. pergam. nitidissime impressa, quod Bibl. acad. Lips. adservat, inveni. non num. 4 *ff.*, et 50 num. *ff.* In *f.* 50 *b* figura ligno incisa exhibetur.

3cc) Ad pietatem conducentes.

1533, 8. D. Ioannis Chrysostomi Homiliae aliquot ad pietatem summopere conducentes, nunc primum versae et editae per Erasmum Roterod. Basileae, ex offic. Frobeniana M. D. XXXIII.

1535, 8. Opus insigne Homiliarum hyemalium et aestiualium tam de tempore quam de sanctis Diui Maximi Episcopi Taurinensis, qui et in homiliis declamandis ad populum fuit vere maximus. Additae sunt D. Ioannis Chrysostomi eruditissimae et prope diuinae. Cum indice. Coloniae apud Ioannem Gymnicum MDXXXV.

4dd) De providentia.

1545, 8. D. Iohannis Chrysostomi de Providentia Dei ac de Fato Orationes sex, Iohanne Checo Cantabrigiensi interprete. *In fine:* Londini in officina Reyneri Vuolfii: Anno Dom. M.D.XLV. Mense Ianuario.

5ee) De fato.

1487, 4. Benti Ioannis Crisostomi de providentia dei libri tres. — Beati Ioan-

nis Crisostomi sermo de dignitate humane originis. *In fine:* Explicit sermo beati Ioanuis Crisostomi de digoitate humanae originis editum a fratre Ambrosio abbate generali ordinis camaldulen. qui transtulit e greco in latinum vitam sancti Ioannis Crisostomi quam dicavit Sigismundo imperatori. Impressum p. me Theodoricum Martini. In oppido Alosten. comitatus Flaodrie. die XXII. marcy. Anni. M. CCCC. LXXXVII. —— Editio graecolatina, quae Daventriae a. 1491, 4. prodiisse dicitur, non extat.

1545, 8. —— *V.* 4 dd).

6ff) Variae.

1479, 4. Incipit epistolaris p̄facio petri balbi episco || pi torpieñ ad pontificē ioaximū piū secūdū in || librū viginti vnius omeliarū reuerēdi patris || et eximij doctoris beati iohāuis crisostomi pre|| sulis ɔstantinopolitani e greco in latinū trans || latarum linguagiū. *Haec f. 1 a. F. 3 a tabula praefationem excipit. F. 6 a:* Sanctissimi patris nostri iohannis crisos || tomi constautinopolitani presulis omelia pri || ma recitata in anthiocia super illud apostoli. vi || uo modico vtere propter stomachum tuum ꝛ || frequētes tuas infirmitates ꝛ ad eos qui scā || dalizantur ob iustorum erūpnas ꝛ improbo || rum prosperitates. itemq; cōtra blasphemos || incipit feliciter. *F. 237 a:* Doctor innuratus qui dicitur. omeliarum || Ugioti vnius nubile finit opus || Reddimus vnde deo grates ,p secula. de quo || Cunctorū fluitant fortia facta virū 1479. —— Char. goth. 237 *ff.* cum 27 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Prodiisse hic liber *Bruxellis apud fratres vitae communis* dicitur. Panzer ad Annal. typ. T. I. p. 264 no. 1. addit T. IX. p. 219 no. 1. haec: „Vid. Lambinet l. c. (Recherches hist. litt. et crit. sur l'origine de l'imprimerie; particulierement sur les premiers etablissements au 15. siècle, dans la Belgique. Bruxell., an VII., 8) p. 354, ubi ad annum 1479 refertur. An recte? *Fratres vitae communis* artem typographicam Bruxellis introduxisse ibidemque diligenter exercuisse, ducet idem vir doctus p. 331 sqq. ubi uberior de illis notitia datur." In Catalogue de Crevenna haec editio male sub a. 1474 indicatur.

1542, 8. Tres homiliae D. Ioannis Chrysostomi hactenus unquam visae, nunc per Petrum Nannium Alcmariamum in linguam Latinam traductae. Antverpiae, Ex officina Matthaei Crommij. An. 1542. —— 40 *ff.*, quorum priora quatuor titulum epistolamque inscr. „Ioanni a Vueze, electo Archiepiscopo Lundensi *etc.* Petrus Nannius S. P. D." Hic continentur homiliae tres: „de simultate sive ira; in parabolam decem millium debitoris et centum denarios exigentis; oratio in magna hebdomada, in qua docetur, cur istud uocabulum huic hebdomadae sit inditum, una cum expositione huius dicti, Lauda anima mea Dominum" *etc.* Bibl. sen. Lips.

1706, f. S. Ioannis Chrysostomi homiliae V adversus Iudaeos; IV de Lazaro et divite; V de visione Esaiae; una de Philogonio; de orando Deum, libri II; Homiliae III de David et Saule, una cum presbyter esset designatus; una io Psalmum: cantate Dominum; una in exilium Sartorini et Aureliani; II de fide Annae; IV in Acta Apostolorum; VII in Epist. II. Pauli ad Corinthios; Commentaria in epistolam ad Galatos; Homiliae II in Epist. ad Philippenses. Omnia Latine, Des. Erasmo Roterod. ioterprete. —— In Erasmi Roterod. Operibus. T. VIII. (LB.) p. 7—326.

Bbb) Singulae.

1aa) De laesione sui ipsius.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. S. Iohannis Chrysostomi Liber de eo, quod nemo non leditur ab alio nisi a semetipso fuerit lesus quem in exilio constitutus coufideuter scripsit.

β) Cum a. et l. notitia.

1509, 4. Ioannes Chrysostomus, neminem posse laedi nisi a se ipso. 1509.

2bb) De cruce et latrone.

—, f. Incipit tractatus de su,psticiosis quibusdaȝ casibus || compilatus in alma vniuersitate studij Coloniēn per || venerabilem magistrum Heinricum de Gorichem sa || cre Theologie ,pfessorem eximium. *F. 6 a l. 26 et 27:* Explicit tractatus de supersticiosis quibusdaȝ || casibus. Incipit tractatꝰ celebratiōe festo ꝛ. *F. 12 a:* Explicit tractatus cuiꝰ supra dᵗ Celebratōe fe- || storum. Incipit Omelia beati Iohannis Criso- || stomi dᵗ cruce ꝛ latrone. *Homilia explicit f. 14 a.* —— Char. goth. 14 *ff.* cum 31 lin. sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Liber prodiit fortasse *Esslingae, Conr. Fyner.*

3ee) De aliquo Apostoli dicto.

1519, 4. Divi Io. Chrysostomi Homilia, De eo qvod Dixit apostolvs, vtinam tolerassetis Pavlvlvm qviddam insipientiae meae. V. Fabritio Capitone interprete. *In fine f. 12 a sub insigni typ.* Basileae apvd Andream Cratandrvm, mense Octobri. Anno M. D. XIX. —— 12 num. *ff.* et 1 non num. *f.* insigne typ. inscriptum est: AND. CRA. Bibl. acad. et sen. Lips.

8) Orationes.

aa) Plures.

1a) Sermones viginti quinque.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. *F. 1 a:* Beatus Iohãnes Eps. q̃ || t alias Crisostom9 appel || latur greco nacũe. pene ĩ || numera'biles finũes fecit || ad vulgarẽ populũ: de qb3 || de greco in latinũ trãslati || sunt vigintiquiq3 magis || morales. qb3 uitia reuellũ || tur. ɿ hoĩes ad optimum || genus viuẽdi reduci pos || sũt Quo4 p̃mus coñ ipsũ || ꝑniciusũ viciũ auai'tie. qd' || est fons multorum pecca || torum laborat. *Accedit epistola Ioannis Chrys., in cuius fine f. 55 a:* Explicit Epistola Crisostomi. *F. 55 b vacat. F. 56 a:* Incipit liber sancti Iohan || nis Crisostomi Epi ɔstan || tinopolitani de cordis cõ || punctione ad Demetriũ. *F. 73 a col. 2:* Explicit liber scd'us de cor || dis ɔpunctiũe scĩ iohãnis || Crisustomi: epĩ cũstãtino || politani .:. .:. *F. 73 b:* Incipiũt qued' dicta ꝑnõ || bilia su ꝑ illd' euãgeliũ Lo || quẽte ih'u ad turbas Extol || lẽs vocẽ q̃dã mulier de tẽ *F. 81 b:* Explitiũt(?) quedã dicta su ꝑ || Euangeliũ Loquẽte ih'u ad || turbas. tẽ —— Char. goth. 81 *ff.* duabus columnis impressa, cum 37 lin. Prodiisse liber Coloniae ex officina Ulrici Zell dicitur.

—, f. Iohãnis Chrysostomi || Eplã ad Cyriacu3 epũm et exulẽ || Quiq3 ɿ vigĩti sermũes morales || Epistola ad Theodorum mona- || chum. *Haec f. 1 a. F. 2 a (sign. ij):* Epistola Chrysostumi. ad Cyriacũ epũm. *F. 4 a:* Prologus. *F. 4 b:* Incipit tabula su || per hunc librum ꝑ alphabetum. *F. 9 a (sign. A. i):* Sermũes beati || Chrysostomi quinq3 ɿ vigĩti ꝑ Chri || stofo4 ꝑsonam et priorẽ saucte Balbine nu ꝑ e greco ĩ latiuũ traducti ac || Reuerẽdissimo dño domino Marco || Barbo ɿ veneto Cardĩali scĩ Marci || viro omni laude cumulato dedicati ɿ || inscripti Quo4 primus cũtra auariti || am siue pecuniarũ amorẽ. *Accedit epistola Ioannis Chrys. ad Theodorum Monachum, in cuius fine:* Explicit Epistola Chrysostomi. —— Char. goth. 8 non num. *ff.* praefixa et 40 num. *ff.*, duabus columnis impressa, cum 45 lin. Coloniae ex officina Ioannis Koelhoff prodiisse dicitur.

—, f. *F. 1 a vacat. F. 1 b tabula habetur, in cuius fine eadem pag.:* Incipiunt sermones Iohãnis Cri || sostomi numero xxiiii. nouiĩ de gre || co in latinum traducti. *F. 2 a:* (A) Uertendi sunt nobis || malorũ foutes quib9 || *etc. F. 41 b:* Expliciũt sermones Iohannis Cri || sostomi numero XXV. nouiter de gre || co in lanum traducti. —— Char. goth. 41 *ff.* duabus columnis impressa, cum 41 lin., sine *sign.*, *cust.* et *num. ff.*

—, 4. *F. 1 incipit prologus:* ( ) Eputanti mihi. Reuerendissime P. quanto || studio: quo ue animi ardore: per beati illi & || prisci uiri: cum doctrina: & optimis uite actũibus: || tũ scribendi sollertia: pro sua quisq; uirili: incubue- || *etc. F. 2 usque ad f. 9 index alphabetico ordine compositus. F. 10:* ( ) Vertendi sunt nobis malorum || fontes quibus euersis sublatisq; || ardentissimũ cupiditatis ignẽ || *etc. Epistola Ioannis Chrys. ad Theodorum monachum, quae accedit, f. 99 a eoque ult. lin. 15 explicit:* & letitia affeceris. Explicit Epistula Crisostomi. —— Char. rom. 99 *(apud Hainium 108) ff.*, sine *sign.*, *cust.*, et *nom. ff.* Romae ex officina Georgii Laueri prodiisse dicitur. Huius tituli notitiam ex Dibdini Bibl. Spenc. Vol. 1. p. 193 desumpsi.

β) Cum a. et l. notitia.

1475, 4. *F. 1 a vacat. F. 1 b registrum habetur. F. 2 a:* ( ) Eputanti mihi Reuerẽdissime .P. q̃to stu || dio: quoue animi ardõe: perbeati illi & || *etc. In fine adiecta epistola f. 2 b:* M. CCCC. LXXV. Die || duodecimo Maii: Ex offi || cina Baldaseris azzoguidi || ciuis Bononiensis. *F. 3 usque ad f. 10 tabulae. F. 11 a:* ( ) Vertẽdi sunt nobis malorum || fontes quib9 euersis sublatis || *etc. F. 109 a lin. 16:* Explicit Epistola Chrysostomi. —— Char. rom. 109 *ff.* cum 27 lin., sine *sign.*, *cust.* et *num. ff.*

2b) Sermones de patientia Iob et poenitentia.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 4. S. Iohannis Chrysostomi sermones in iustum et beatum Ioh de patientia, e graeco in latinum translati per Lilium Tifernatem. Praecedit eius epistola ad Nicolaum V.: Sanctissimo & Clementissimo dño dño Nicolao diuina ,puidentia pape quinto *etc.* *In fine*: Expliciunt sermones Sancti Ioh. Crisostomi. In iustum et beatum Iob de pacīa. — Char. goth. 46 *ff.* cum 27 lin., sine *sign.*, cust. et num. *ff.* Prodiit fortasse Coloniae ex officina Ulrici Zell.

—, f. Sanctissimo ʒ clemētissimo domino dño Nicolao diuina ,puidencia pape || quiuto. sancte Romane ac vniuersalis ecclesie sūmo pontifici. lilij tijferna || tis vltimi suo₄ seruo₄ ,plogus in sermones sancti johannis crisostimi. ic. *Haec f.* 1 *a.* *In fine eiusdem pag.*: Explicit prologus. Incipiūt sermoues Sancti johānis Criso || stimi in iustum ʒ beatum joh de paciencia sermo pm₉. *F.* 21 *a*: AMEN || Expliciunt sermones sancti crisostomi de paciencia beati job. *F.* 21 *b*: Capitula libri alberti magni episcopi Ratisponēsis De adherendo deo nu- || *etc.* *F.* 22 *a*: Incipit liber alberti Magni de ad herendo deo ʒ vltima ʒ superna ,pfecti- || one hominis ad deum quātū possibile ē. *F.* 30 *b*: Finit Tractatul₉. Magni Alberti. — Char. goth. 30 *ff.* cum 38 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. pp. Prodiit fortasse Esslingae ex Officina Conr. Fyner.

β) Cum a. et l. notitia.

1471, f. ( ) Onsueuerunt pater beatissime, qui sub ceteris pre- || decessorib₉ tuis fideles militauerūt. diu'sis studiis di || *etc.* *Haec f.* 1 *a.* *F.* 68 *a*: Expliciūt sermones iohannis crisostomi. de patiētia iob. ʒ aliqt || de penitētia. translati de greco in latinū. per eloquētem lelium ti || fernatis. impssi nuremberge. Anno dñi. Mo. cccco. lxxio. decima- || quarta die mensis nouembris .:. — Char. goth. 68 *ff.* cum 38 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.*

1487, f. Sermones notabiles sancti Iohannis || chrysostomi archiepiscopi Constantino || politani. || — De patientia in Iob. || — De penitentia in Dauid || — et de virginitate. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 2 *a* (*sign.* ij): Tabula sequētis libri. *F.* 9 *a* (*sign.* a i et *num. ff.* i): Sãctissimo patri || et clemetissimo dño: dño Nicolas di || uina ,puidētia pape Quīto Scē Ro || mane ac vniuersalis eccīe summo pō || tifici. Lilij Tyfernatis vltimi suo₄ || seruo₄ Prolngus in sermōes sancti || Iohannis Chrysostomi. *In fine*: Sermōes iohānis || Chrysostōi ī Iob de pacīa ic ,p me io || hāne koelhoeff de lubeck cive Coloñ || impressi finiūt Anno gratie. M. cccc. || lxxxvij. in die scī Seruacij. — Char. goth. duabus columnis impressus liber, qui 8 non num. *ff.* praefixa et liiij *ff.* complectitur. Bibl. acad. Lips.

3c) Varii.

1537, 8. Ioannis Chrysostomi de Eleemosyna, Ieiunio, Continentia, Latine. Antverpiae apud Ioan. Steelsium 1537. Typis Ioan. Graphei.

1554, 8. Orationes sex D. Ioannis Chrysostomi in Ps. 39. et 49. De Publicano *etc.* interprete Ioach. Perionio. Paris., apud Sebast. Nivellium.

bb) *Singuli variique.*

1483, 4. Sermo beati Johannis Crisostomi de penitencia. *In fine f.* 90 *a*: Explicit sermo beati Johannis Crisostomi d' penitencia. Impressus Memmingen Per Albertum Kunne de duderstat Magunt. dyocess. Anno dñi M.CCCC.LXXXIII. — Adiectus est libro inscr.: Opus Anthonioi archiepiscopi Florentini in theologia illuminatissimi. Inque vtroque iure experientissimi De Eruditione Confessorum. *Haec f.* 1 *a.* *F.* 88 *a*: Explicit summa confessionum seu Interrogatorium pro simplicibus Confessoribus editum ab Archiepiscopo Florentino. videlicet fratre Anthonino Ordinis predicatorum.

1513, 4. Beati Ioannis Chrysostomi archiepiscopi constantinopolitani doctoris excellentis sermo de mala et bona muliere pulcherrimus. *In fine*: Impressum Liptzk per baccalaureum Martinum Herbipolensem Anno dñi 1513.

1522, 4. D. Ioannis Chrysostomi Sermo in dictum Apostoli ad Corinthios: Cum autem subiecta fuerint illi omnia, tunc et filius ipse subiicietur ei *etc.* interprete Ioanne Oecolampadio. Moguntiae per Ioannem Schoeffer. Anno MDXXII.

1522, 4. Ioannis Chrysostomi Sermo in dictum Apostoli: Oportet et haereses esse *etc.* interprete Ioanne Oeculampadio. Moguntiae MDXXII. *In fine:* Moguntiae ex aedibus Ioannis Schoeffer mense Aprili anno MDXXII.

1522, 4. Divi Ioannis Chrysostomi Sermo de Eleemosyna et collatione in Sanctos, in uerba Pauli ex priori ad Corinthios epistola, hactenus latine non aeditus, Io. Oecolampadio Interprete. *In fine:* Augustae Vindelicorum inpensis Sigismundi Grimm medici M.D.XXII.

1523, 8. Divi Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinop. sermo, quem presbyter adhuc Antiochiae post illustrium quorundam exilium ad populum de auaritia uitanda dixit, Petro Mosellano Protegense interprete. Lipsiae ex officina Valentini Schumanni Anno M. D.XXIII. —— 18 sign. num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1528, 8. Divi Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopol. De Beato Philogonio, deq; digne sumenda Eucharistia concio Erasmo Roterodamo interpretae (?) Cracouiae, apud Hiero. Vieto. Anno dñi, M.D.XXVIII. —— 10 *ff.* Bibl. sen. Lips.

1528, 8. Contio (?) Iohannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantini, De Magistratibus et Potestatibus. —— Adiecta Nonni Panopol. Paraphrasi in Euangelium S. Ioannis. Hagenoae.

1594, 8. S. Chrysostomi de principatu & potestate concio, Latine, Fed. Morello interprete; cum ejusdem notis. Lutet., ap. Fed. Murellum.

9) Epistolae.

1576, 8. Sancti Ioannis Chrysostomi Epistolae Duae ad Viduam Iuniorem, nunquam antehac impressae, Flaminio Nobilio interprete. Romae, apud Haeredes Ant. Bladii.

1685, 4. Epistola D. Chrysostomi ad Caesarem Monachum. Latine. —— In *Stephani de Moyne* Variis Sacris. T. I. p. 530—535.

1723, 4. Ioannis Chrysostomi Epistola ad Caesarem Monachum, Latine, ex MS. codice Florent., adnexis variis lectionibus MS. codicis, quo usus est Stephan. Le Moyne, cum fragmento Graeco alterius Epistolae Chrysostomi. —— In: Collection of inscriptions, Medals, Dissertations. An. 1712, Num. V. (Lond.) p. 27—32.

10) Liturgia.

1540, 4. Missa D. Ioannis Chrysostomi, Latine; a Leone Tusco Emanuelis Imperatoris Constantinopolitani Ioannis F. Latinarum Epistolarum Magistro jam olim conversa; eadem recentius ab Erasmo in gratiam Episcopi Roffensis supra complures annos tralata, hic autem adiecta, quod diversum uterque exemplar sit secutus. Colmariae, excus. per Barthol. Gryeningerum.

1541, 4. S. Ioannis Chrysostomi diuina ac sacra liturgia, Latine, interprete Ambros. Pelargo, et cum Eiusdem annotationibus. Vormatiae, excud. Sebast. Wagner. 1541.

1558, 8. S. Chrysostomi ritus divini sacrificii, seu missa, latine, ex interpretatione Gentiani Herveti. —— Cum Nicolai Cabasilae libro de divino altaris sacrificio et Basilii Magni. Venet., Alex. Bruciolus.

1562, 8. Liturgia sive S. P. Ioannis Chrysostomi, latine, interprete Leone Tusco. Accessit ad calcem è libris D. Ioannis Chrysostomi, locorum annotatio, & initio aliquot capita, unde Liturgica comprobantur, ex editione Claudii de Sainctes. —— Cum Iacobi, Basilii, aliorumque liturgiis. Antverpiae, Ioan. Stelsius.

Dd) *Excerpta.*

1551, 8. D. Ioannis Chrysostomi sententiae de veritate corporis & sanguinis Domini in eucharistia, editae studio I. Costerii. —— Cum D. Paschasii libro de corpore & sanguine Domini. Lovanii, Pet. Phalesius.

1561, 8. D. Ioannis Chrysostomi sententiae de veritate corporis & sanguinis Domini in eucharistia, ex emendatione et editione I. Ulimmerii. —— Cum D. Paschasii libro de corpore & sanguine Domini. Lovanii, Hieron. Wellaeus.

B. germanicarum.

Aa) *Plura opera.*

1748—1751, 8. Chrysostomus Predigten über Wahrheiten der christlichen

Religion und kleine Schriften, aus dem Griechischen übersetzt. Mit Abhandlungen und Anmerkungen begleitet. Erster — zehnter und letzter Band. Mit vollständigen Registern herausgegeben von J. Andr. Cramer. Leipz., Dyck. —— 5 *Th.* Opera, quae hic continentur a pluribus versa sunt. In commentationibus adiectis, de Ioannis Chrysostomi historia, inprimis de eius eloquentia agitur.

1771 — 1782, 8. Chrysostomus Predigten und kleine Schriften, von den wider die katholische Religion streitenden Lehren gereinigt und nach dem Griechischen verbessert von Vitalis Mösl. Augsb., Wolf. *Voll. XI.* —— 7 *Th.* 12 *Gr.* Versio castrata est, ut iam ex titulo apparet.

Bb) *Singula opera.*

1) De sacerdotio.

1821, 8. Des heiligen Chrysostomus sechs Bücher vom Priesterthume. Uebersetzt und mit Anmerkungen erläutert von J. Ritter. Berlin, Voss. —— XXIX, 281 pp. 1 *Th.* Interpres in vertendo secutus maximam partem Bengelii recensionem, adiecit etiam historicas aliasque exegeticas notas. Hunc librum vertit etiam K. F. W. Hasselbach, Stralsund 1821, 8.

2) De reparatione lapsi hominis.

1520, 4. Des allerseligsten Joannis Chrysostomi ain trostlicher tractat von widerbringung des sinders. *In fine f.* 40 *a*: Getruckt zu Augspurg durch Doctor Sigismund Grimm, vnd Marx Wursung: M. D. XX. —— 40 *ff.* cum sign. Haec versio germanica vetus, apud Panzerum desiderata, in bibl. sen. Lips. adservatur.

3) Homiliae.

aa) *Plures.*

1a) In evangelium Matthaei.

1786 — 1788, 8. Chrysostomus Reden über das Evangelium Matthaei, aus dem Griechischen nach der neuesten Parisischen Ausgabe übersetzt, und mit Anmerkungen versehen von J. Mich. Feder (*et Eulog. Schneider*). Augsb., Klett. *Tomi IV in Voll. II.* —— 3 *Th.* 12 *Gr.*

2b) In evangelium Ioannis.

1788 — 1789, 8. Chrysostomus Reden über das Evangelium Johannis, übersetzt von Eulog. Schneider. Augsb., Klett. *Voll. III.* —— 2 *Th.* 16 *Gr.*

3c) In Pauli epistolas.

1831 — 1832, 8. Des heil. Johannes Chrysostomus Homilien über die Briefe des heil. Paulus. Aus dem Griechischen übersetzt von W. Arnoldi. Trier, Troschel. —— Adhuc duo volumina prodierunt, quorum secundum habet etiam titulum: Des heil. Johannes Chrysostomus Homilien über den ersten Brief des heil. Paulus an die Korinther. 1r Bd. 4 *Th.* 12 *Gr.*

4d) Variae.

1830, 8. Des Johannes Chrysostomus auserwählte Homilien. Uebersetzt und mit einer Einleitung über J. Chrysostomus, den Homileten, mit Vorbemerkungen und Anmerkungen versehen von Ph. Mayer. Nürnberg, Stein. —— 1 *Th.* 8 *Gr.*

bb) *Singulae.*

1826, 4. Des heiligen Chrysostomus 87ste Homilie; über Johannes XXI, 15 sqq. Deutsch von Schwarze. Progr. scholast. Prenzlau. —— 5 pp.

4) Sermones.

aa) *Plures.*

1a) De providentia.

1770, 8. Chrysostomus drei Bücher von der Vorsichtigkeit Gottes. Augsburg., Wolf. —— 2 *Th.*

2b) Variae.

1541, 8. Drey schöner Predig S. Joh. Chrysostomi des alten Christl. Lehrers: Dass niemand, dann von ihm selbst beschädiget werde; wie die Eltern ihre Kinder Christlich aufziehen sollen; dass ein Christ auch rechtschaffen leben müsse, durch Melch. Ambach verdeutscht. Frankf. a. M., bei Cyr. Jacobi zum Bart. 1541.

bb) *Singulae.*

1521, 4. Ain schöne Predig des hailgen Bischoffs Joannis Chrisostomi. Das man die sünder lebendig vn tod klagen vn bewainen sol. Das auch d' lebendigen guten werck den todte nützlich seyen Durch Doctor Vrban Regium verteütschet. Vnd ain ausszug von dem gericht gots. M. D. XXI. *In fine f.* 8 *a*: Allain

Got sey Ere. — Gedruckt zu Augspurg, durch Siluanum Otmar bey sant Vrsula kloster, am XXI tag Novembris. — Anno M, D, XXI. —— 8 ff. cum sign. Haec versio germanica vetus, apud Panzerum desiderata, in bibl. sen. Lips. desideratur.

1523, 4. Ain Sermon S. Joh. Chrysostomi van dem Almusen, über die Worte Pauli in der ersten Epistel deren von Corinth, im Latein von Joh. Oecolampadio anzaigt und durch Joh. Diebolt zu Ulm verteutscht. 1523. —— Prodiit sine loci indicio.

1537, 4. Die Lügend von S. Joh. Chrysostomo, an die heiligen Väter in dem vermeinten Concilio zu Mantua, durch D. Mart. Luther gesandt. Wittenb. (, Hans Luft.)

5) Epistolae.

1800, 8. Briefe des heil. Chrysostomus. Ausgewählt, übersetzt von J. M. Sailer. —— V. eiusdem: Briefe aus allen Jahrhunderten der christl. Zeitrechnung. 2te Samml. München, Lentner.

6) Liturgia.

1823, 8 mai. Die heilige Lithurgie von unserm heiligen Vater Johannes Chrysostomus Erzbischoff zu Constantinopel nebst den Gebeten aus der Lithurgie des heiligen Basilius des Grossen, Erzbischoff von Cäsarea in Kappadocien. Mit kurzen Anmerkungen begleitet und herausgegeben von N. Yasnowsky, Probst an der griechisch-russischen Kirche zu Weimar, etc. —— 88 pp. Prodiit sine loci indicio.

Cc) *Excerpta.*

1829, 8. Gedanken über Fasten und Gebet, in ausführlichen Stellen aus dessen Schriften, aus dem Griechischen übersetzt. Vorangeschickt ist eine kurze Lebensgeschichte desselben von M. München. Köln, Dü Mont-Schauberg. —— 8 Gr.

C. gallicarum.

Aa) *Plura opera.*

1557, 8. Opuscules de S. Chrysostome. Paris, chez J. Vascosan.

1691, 8. Les opuscules de S. Jean Chrysostome, traduits du Grec en François (*par l'abbé de Bellegarde.*) Paris, Andr. Pralard. —— Barbarier in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes. T. II. p. 165 no. 5211 nomen interpretis esse, quod ego indicavi, putat. In Catalogue de la bibl. du Roi. Theol. T. I. p. 349 no. 297 idem vir *Nicolaus Fontaine* appellatur. Bellegardi autem versiones prorsus non fidae sunt; sed autori, quem transtulit, suas sententias inculcavit, ut ipse fatetur, dicens in praefatione: „J'ai tâché de rendre ma traduction la plus nette, la plus conforme à nos moeurs, qu'il m'a été possible, persuadé que je suis, que la principale application qu'on doit avoir dans les traductions des livres de morale, n'est pas tant de suivre la lettre, que de les rendre faciles et agreables, afin qu'elles puissent être lues avec plaisir et profit."

1696, 8. Les oeuvres de S. Jean Chrysostome. —— Cum Clemente Alexandrino. V. ib. II. C.

1785, 8. Homélies, Discours et Lettres, choisis de S. Jean Chrysostome, avec des Extraits tirés de ses Ouvrages sur divers sujets, traduits par Mr. l'Abbé Athan. Auger. Paris. *Voll. IV.* —— Haec rara versio magni aestimatur.

Bb) *Singula opera.*

1) De Sacerdotio.

1650, — 1699, 12. Le Sacerdoce de S. Jean Chrysostome, traduit en françois par le sieur Lamy (*par Antoine le Maistre*). A Paris, chez Antoine Vitré, imprimeur du Roy, & du Clergé de France. Paris, Villery. 1699.

2) Panegyrici.

1735, 8. Les panegyriques des Martyrs, par S. Jean Chrysostome, traduits du Grec, avec un abregé de la vie de ces mêmes Martyrs, par le P. Joseph Duranty de Bonrecueil, Prestre de l'Oratoire. Paris, chez Ch. Osmont.

3) De educandis libris.

1698, 12. Apologie de la vie religieuse & monastique, où il est traité de l'éducation des enfans, par S. Jean Chrysostome; traduite du Grec en François par Cl. le Duc. Beauvais, Mich. Courtois.

1832, 32. Discours de Sainct Jean Chrisostôme sur l'éducation des enfans. Traduction française, avec sommaires. Paris, chez A. Delalain. —— 1 fr.

4) Homiliae.

1a) Epitome in Vetus Testamentum.

1688, 12. Abrégé de S. Jean Chrysostome, sur l'Ancien Testament, (par *Nicolas Fontaine* ou plutôt par l'Abbé *de Bellegarde*). Paris, chez Andr. Pralard.

2b) In Genesin.

1702, 8. Les homelies, ou sermons de S. Jean Chrysostome sur la Genese, traduits (*par l'abbé de Bellegarde*). Paris, chez Andr. Pralard. *Voll. II.*

3c) Epitome in Novum Testamentum.

1670, 8. Abregé de S. Jean Chrysostome, sur le Nouveau Testament, par Paul Antoine de Marsilly (*l'Abbé de Bellegarde*), avec le texte du Nouveau Testament, de la traduction de Mons. Paris, chez Pierre le Petit. *Voll. II.*

4d) In Evangelium Matthaei.

1665, 4. Homelies, ou Sermons de S. Jean Chrysostome, qui contiennent son commentaire sur tout l'evangelie de St. Matthieu, avec des exhortations, où les principales regles de la vie & de la morale chretienne sont expliquées, traduits en François par Paul Antoine de Marsilly. Paris, Pierre le Petit. *Voll. III.*
—— Editio huius versionis quinta prodiit a. 1693, 8. tribus voluminibus Paris., apud Andream Pralard.

5e) In Acta Apostolorum.

1703, 8. Les homelies, ou sermons de S. Jean Chrysostome, sur les Actes des Apôtres, traduits par Nicolas Fontaine (*ou plutôt par l'abbé de Bellegarde*). Paris, Andr. Pralard.

6f) In Pauli epistolas.

1675, 8. Homelies, ou Sermons de S. Jean Chrysostome, sur l'epitre de S. Paul aux Romains, traduits (*par Nicolas Fontaine*). Paris, Elie Josset.

1686, 8. Homelies, ou Sermons de S. Jean Chrysostome, sur la premiere epistre de S. Paul aux Corinthiens, traduits par Nicolas Fontaine. Paris, Lamb. Roulland.

1690, 8. Homelies, ou Sermons de S. Jean Chrysostome, sur la seconde epistre de S. Paul aux Corinthiens, traduits par Nicolas Fontaine. Paris, Andr. Pralard.

1690, 8. Homelies, ou Sermons de S. Jean Chrysostome, sur les epistres de S. Paul aux Ephesiens & aux Galates, traduits par Nicolas Fontaine. Paris, Andr. Pralard.

1690, 8. Homelies, ou Sermons de S. Jean Chrysostome, sur les epistres de S. Paul aux Philippiens, aux Colossiens & aux Thessaloniciens, traduits par Nicolas Fontaine. Paris, Andr. Pralard.

1690, 8. Homelies, ou Sermons de S. Jean Chrysostome sur les epistres de S. Paul aux Thessaloniciens & à Timothée, traduits par Nicolas Fontaine. Paris, André Pralard.

1690, 8. Homelies, ou Sermons de S. Jean Chrysostome sur les epistres de S. Paul à Timothée, à Tite, à Philemon & aux Hebreux, traduits par Nicolas Fontaine. Paris, Andr. Pralard.

7g) Ad populum Antiochenum.

1671, 4. Les homelies de S. Jean Chrysostome, au peuple d'Antioche; traduites en François par Maucroix. Paris, André Pralard.

5) Orationes.

aa) *Plures.*

1557, 16. Oraisons de S. Chrysostome; de la providence, de l'ame, de l'humilité, traduites en François par Federic Morel. Paris, impr. chez ledict Federic Morel.

1593, 8. Sermons de S. Chrysostome de la providence & contre l'intemperance. chez Fed. Morel.

1690, 8. Sermons choisis de S. Jean Chrysostome, traduits du Grec par Nicolas Fontaine. Paris, Andr. Pralard. *Voll. II.*

bb) *Singulae.*

1593, 8. Discours du devoir des Roys, Gouverneurs, Prelats & Magistrats, traduit du Grec de S. Jean Chrysostome, ou Bouche-d'or. Paris, Fed. Morel.

1594, 8. Discours de S. Jean Bouche-d'or, sur la creation des animaux, & de la diguité de l'homme, traduict du Grec par Federic Morel. Paris, Fed. Morel.

1596, 8. Discours de S. Jean Bouche-d'or, de l'arbre de science, à sçavoir, si Adam a eu la connoissance du bien & du mal devant que d'en gouter du fruit, ou s'il l'a eue depuis; traduit du Grec par Federic Morel. Paris, Fed. Morel.

1596, 8. Discours de la verité du S. Sacrement de l'autel, traduit sur l'original Grec du sermon de S. Jean Chrysostome, sur le XXVI. chap. de S. Matthieu, par Federic Morel. Paris, Fed. Morel.

1599, 8. Le miruir & la boëte de St. Magdeleine, tiré du cabinet de S. Jean Bouche-d'or, et traduit par Federic Murel. Paris, Fed. Morel.

1658, 12. Traité de la Providence, traduit du grec de S. Jean Chysostome (par *Godefroy Hermant*). Paris, Ch. Savreux.

1664, 12. Discours de S. Jean Chrysostome, où il prouve que personne ne souffre de veritables maux, que ceux qu'il se fait à suy-même: traduit en François par Charles Oudin, avec la traduction Latine à côté. Paris, Florentin Lambert.

6) Epistolae.

1732, 8. Les Lettres de S. Jean Chrysostome, traduites en François sur le Grec des Pères Benedictins de la congregation de S. Maur, où elles sont rangees selon l'Ordre de tems, avec des notes & des sommaires & deux Traitez écrits du lieu de son exil à la Veuve Sainte Olimpiade. Paris, chez Pierre Ganduuin. *Voll. II.*

Cc) *Excerpta.*

1555, 4. Traicté en forme de sermons, extraict de plusieurs lieux de S. Jean Chrysostome, prouvant, que la conversion du monde par la predication des Apostres est claire demonstration de la foy Chrestienne. Paris, de l'imprimerie de Mich. de Vascosan.

D. italicarum.

1) De sacerdotio.

1574, 4. I sei Libri del Sacerdozio di S. Gio: Grisostomo, dov' egli ragionando con Basilio Maguo dipinge il vero Ritrato d'un Pastor Christiano, e scuopre quanto sia grande la dignità del Vescovo, nuovamente tradotti in lingua Volgare da Scipione Afflitto, Napolitano con la Tavola delle cose più scelte *etc.* In Piacenza, appresso Francesco Conti 1574.

2) De virginitate.

1565, 4. Libro di S. Giovanni Chrisostomo della Virginita tradotta in lingua volgare. Con Privilegio. In Venetia, per Domenico, & Gio. Battista Guerra, fratelli. MDLXV.

3) De orando Deo.

1543, 8. Il modo purissimo di supplicare Iddio di G. Giu. Grisostomo al tuttu conforme all' Evangelio: aggiuntovi dal medesimo autore un libro del frutto della limosina. *In fine:* In Venetia per Comin de Trino di Monferrato l'anno MDXLIIII.

4) De reparatione lapsi hominis.

1523, 8. Libro devoto et spirituale del glorioso S. Giovanni Crisostomo della reparazione del peccatore, o sia Trattato, nel quale ricova a penitenza Teofilo suo amico, quale era partito da Dio *etc.* *In fine:* Impresso in Perugia, nella caso di Girolamo Cartolajo a di XXVI. di Febrajo M.D.XXIII. —— Haec versio in Panzeri Annal. typ. T. XI. p. 498 no. 106 indicatur.

5) De cordis compunctione.

1817, 8. Trattati della Compunzione del cuore di S. Giovanni Grisostomo, volgarizzati nel buon secolo della lingua toscana, e pubblicati da Guglielmo Manzi. Roma.

6) Homiliae.

aa) *Plures.*

1556, 4. XVIII Omelie et un Sermone, e IV digressioni di S. Giovanni Grisostomo, fatti volgari da Monsig. Galeazzo Vescovo di Sessa. —— Cum Augustini variis Sermonibus: „Vinegia appresso Gabriel Giolito de Ferrari, et fratelli. MDLVI.

1564, 4. VIII Homilie e parte d'un' altera di S. Gio. Grisostomo, tradotti in vulgare da Monsig. Galeazzo Florimonzio, Vescovo di Sessa. —— In: Seconda Parte de' Sermoni de' SS. Agostino. In Venetia, appresso Girolamo Scolto.

1579, 12. Homelia, overo Sermone di S. Gio: Grisostomo, che Christo N. Signore sia il vero Dio; tradotto in volgare Italiano, & stampato d'ordine di Monsignor Illustrissimo, & Reverendissimo Cardinale Paleotti, Vescovo di Bologna, per Gio. Rossi. 1579.

1758, 8. Omilia di S. Gio: Grisostomo ad istruzione degli Ecclesiastici messa in Italiano da Monsign. Michelangelo Giacomelli. Roma.

7) Sermones.

aa) Plures.

1 a) De providentia.

1554, 8. Di S. Giovanni Crisostomo arcivescovo di Constantinopoli Libri tre della Prouidenza di Dio à Stagirio Monaco. Trattato del medesimo, che nessuno può esser' offeso se non da se medesimo. Epistola a Theodoro esortatoria alla penitenza. Tradotti nuovamente in lingua Toscana da M. Cristofano Serrarighi. In Venezia, appresso il nobil huomo M. Federico Torresano. M.D.LIIII. —— 16t *ff.* et 1 errata continens. In fronte vetus Aldi anchora, et in calce recens habetur.

2b) Varii.

1479, 8. Sermoni di S. Giov. Grisostomo. Firenze, S. Jac. de Ripoli MCCCCLXXIX. —— De hac editione dubitant.

1536, 8. Trattato di S. Giovanni Chrisostomo, come niuno, pote essere offeso, se non da se medesimo. In Vinegia, MDXXXVI. — Lodato sia Gesu Christo crucifisso. Amen. Trattato di San Giovanni Chrisostomo, come rivoca & invita a penitentia un suo amico, che haveva nome Dimophilio, che era diuiato, & soleva essere molto perfetto, & e distinto per gli infrascritti capitoli. *In fine:* In Vineggia per Stephano da Sabio, ad instantia de M. Marchion (?) Sessa, nel anno del Signore. 1536. nel mese di Zugno. —— Prima oratio finit: Finiscie il libro di santo Giovanni grisostomo. *etc.* *Sign.* Diii altera incipit.

1545, 8. Sermone di San Giovan Grisostomo, il quale ci esorta à pacienza; e tratta de la consumatione de 'l secondo avenimento di Iesu Christo, de la gioia eterna de giusti, de la pena, e dannatione de rei; e d'altre cose necessarie ad ogni Christiano, per ben vivere, e ben morire. —— In libro inscr.: Simulachri historie e figure della Morte. *etc.* In Venetia, per Vincenzo Vaogni (*Vaugris?*).

1711, 4. Orazioni ed Omelie de' SS. Gio: Grisostomo e Basilio, Tradotte dal Greco in Toscano da Gio: Maria Luchini Sacerdote, e Accademico Fiorentino. E dedicate all' Illustriss. e Reverendiss. Monsign Tomaso Bonaventura de' Conti della Gherardesca. Arcivescovo di Firenze. In Firenze. MDCCXI. Per Pietro Martini Stamp. Arcivesc. con lic. de' Super. —— Hac editione quatuor orationes Ioannis Chrys. continentur, et prima quidem est: che chi non offende sè medesimo niuno può di traverso offendere; seconda et tertia: sulla orazione: quarta: sopra il Paralitico. De Basilii oratione IV. *ib.* II. D. 1) cc) 1 a).

1760, 8. Orazioni di S. Giovangrisostomo 1) ad Eutropio Eunuco; 2) Mentre si prendea deliberazione di esiliarlo; 3) Sulle turbolenze di Antiochia; 4) Delle lodi di S. Barlammo Martire. —— In: Dieci Orazioni. *V.* supra Basilius Magnus II. D. 1) bb) 2 b).

1764, 8. Orazioni dell' eloquentissimo S. Giovanni Grisostomo volgarizzate. In Venezia appresso Paolo Colombani. MDCCLXIV. —— Orationes, quae hac editione versae continentur, sunt: 1) Della detrazione: 2) Ringraziamento al Signore per la liberazione delle disavventure *etc.* e dello astenersi dai giuramenti; 3) Per ritrovare i colpevoli nella sovversione delle statue; 4) Della Sedizione, e del Digiuno, e intorno a quel detto dell' Apostolo: Godete sempre nel Signore; 5) Nel ritorno del Vescovo *etc.*; 6) Della memoria de' peccati, e del Giudizio; 7) Del rispetto alla Chiesa *etc.* e dei Misterj; 8) Dell' Elemosina e della Misericordia; 9) Del Livore, e dell' Invidia; 10) Della privazione del Regno di Dio; 11) Del Digiuno e dell' Elemosina; 12) Della Donna, e dell' Avvenenza; 13) Del Giudizio, e dell' Avarizia, e di quelli, che non credono le pene dell' Inferno; 14) Contro l'Ubbriachezza, e della Resurrezione di Cristo; 15) Dell' Opere di Misericordia. 16) Dei Giuramenti, e che si dee render grazie al Signore, sebbene siamo in povertà; 17) Del tremendo Giudizio di Dio, e del suo Amore; 18) Della Limosina; 19) In lode di S. Giuliano Martire; 20) Sopra la Santa Pasqua; 21) Nel ricevere Severiano; 22) Nel ritorno del primo esiglio; 23) Della Superbia e della Vanagloria; 24) Del futuro Giudizio.

hh) *Singuli.*

1549, 12. Un Sermone di San Gio. Grisostomo che si esorta a pazienza. Lione.

1572, 4. Un Sermone di S. Gio: Grisostomo, fatto volgare da Raffaello Castrucci Monaco. — In: Libro terzo de' varj Sermoni di S. Agostino. In Fiorenza, presso i Giunti 1572.

E. anglicarum.

1) De sacerdotio.

1740, 8. St. Chrysostom's six Books on the Christian Priesthood, translated into English by H. Hollier. London.

1759, 8. St. Chrysostom of the Priesthood. In six Books. Translated from the Greek. By the Rev. John Bunce. London, Rivington. — 6 *sh.*

2) De educandis liberis.

1659, 12. The Golden Book of St. Chrysostom, concerning the Education of Children, translated into English by John Evelyn. London.

4) De reparatione lapsi hominis.

1553, 8. The restitution of a sinner (*by St. John Chrysostom*). Translated out of Greek. Lond., printed by Robert Caly.

1554, 12. A Treatise of S. John Chrisostome concerning the restitucion of a synner, whiche is chiefly made against desperacion; newly translated out of Greeke into Englishe 1553. imprinted at London in Paule's Churcheyarde at the sygne of the Holye Ghost by John Cawood prynter to the Queene's Highnes the tenth day of Maye; Anno Domini 1554. cum privilegio Regiuae Mariae. — Hunc titulum ex Maittairii Annal. typ. T. V. p. 261 desumpsi.

1588, 12. The Restitution of a sinner, entituled the restoration againe of him that is fallen, by St. John Chrisostome; translated by Robert Wolcombe. London, printed by John Winnington.

4) De compunctione cordis.

1728, 8. St. Chrysostom on Compunction of the Heart, translated into English. London.

5) Homiliae.

aa) *In N. T.*

1552, — 1553, 8. Sir John Cheke's translation of St. Chrysostom's Homily on 1 Thess. 4, 13. London, printed by Th. Berthelet.

1581, 4. AN EXPOSITION Vpon the Epistle of S. Paule the Apostle to the Ephesians. By S. John Chrysostome, Archbishop of Constantinople. Perused, and auctorized, etc. Lond., printed by Hen. Binnemann and Ra. Newherie. 1581. Cum Priuilegio Regiae Maiestatis.

bb) *Aliae.*

1544, 8. An Homilie of saint John Chrysostome upon that saying of saint Paul, Brethern, I wold not haue you ignorant, what is becom of those that slepe, to the end ye lament not *etc.* with also a discourse upon Job, and Abraham, newly made out of Greke into latin by master Cheke, and englished by Th. Chaloner. Anno 1544. Londini in officina Thomae Bertheleti regii impressoris typis excusum. Anno. M. D. XLIIII. uicesimo nono die mensis Martij. Cum priuilegio — solum.

6) Orationes.

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 8. A sermon of John Chrisostome of Pacience, of the ende of the Worlde, and of the last Judgement, translated into English by Th. Sampson.

—, 8. The Diuisyon of the places of the lawe and of the gospell gathered out of the hooly Scriptures by Petrum Artopoeum. Whereunto is added two orations of praying to God made by S. John Chrysostome, and no lesse necessary then lerned. Translated by my Gwalter Lynne.

β) *Cum a. et l. notitia.*

1542, 8min. A sermon of saint Chrysostome wherein besyde that it is furnysshed with heuenly wisedome and teachinge, he wonderfully proueth that No man is hurted but of hym selfe: translated into Englishe by the floure of lerned menne in his tyme, Th. Lupsette Londoner. Londini in officina Th. Bertheleti typis impress. Cum priuilegio — solum. M. D. XLII.

1542, 8. A sermon, that no man can be hurt but of himselfe. By S. John Chrisostome. Translated by Charles Chaualnrie. London, printed by John Mayler, for John Gowgh.

1560, 8. St. Chrysostom's Sermon (or Homily) teaching that no Man is hurt but by himself; Sermon of St. Cyprian, of the Mortality of Man; *Picus* Earl of Mirandula his Rules of a godly Life: The gathered Counsels of Isidore. Translated into English by Th. Lupset. London.

1569, 4. A sermon of St. Chrysostome. Of Praying vnto God, newly translated intn English. —— In: A treatise of Justification. Founde emong the writinges of Cardinal Pole of blessed memoire, remaining in the custodie of M. Henrie Pyning *etc.* Lovanii, apud J. Foulerum. Anno 1569. Cum privilegio.

1772, 8. The Sin of Sodom reproved by St. John Chrysostom, Patriarch of Constantinople; Being two Sermons in his Commentary upon St. Paul's Epistle to the Romans, faithfully translated into English from the original Greek. To which is prefixed, a brief Account of the Life of that Saint. By Edw. Lewis. Dilly. —— 1 *sh.*

1775, 8. Two Sermons of St. Chrysostom on Good Friday and Easter day, translated into English by W. Scott. London. —— 6 *d.*

1775, 8. A Sermon on Christmasday, by St. John Chrysostom, translated into English by William Scott. London. —— 1 *sh.*

1775, 8. A Translation of St. Chrysostom's sermon on Whistunday, translated into English by W. Scott. London. —— 6 *d.*

1775, 8. A Translation of St. Chrysostom's sermon on Ascension-day, by W. Scott. London. —— 6 *d.*

1777, 4. A Fast Sermon, from St. Chrysostom, translated by Edwards Lewis. London. —— 1 *sh.*

F. hispanicarum.

De sacerdotio.

1776, 8. Los seis libros de S. Juan Chrysostomo sobre el sacerdocio. Traducidos en lengua vulgar, ilustrados con notas criticas y corregidos en esta segunda impression por Fil. Scio de S. Miguel. Madrid, Marin. —— Prima huius versionis editio, textum graecum etiam continens, prodiit a. 1773. *V.* supra I. Cc) 1).

G. suecicarum.

1826, 8. J. Chrysostomi de Providentia oratio I. Suethice reddita. P. I. — quam defendet Ahnguist. Upsal.

H. armenicarum.

1717, 4. Explication de l'evangile de S. Jean, par S. Jean Chrysostome, traduite en Armenien, par Thenpist, Secretaire d'Aaron Gouverneur Grec; revuë & corrigée par Kiragas, Docteur Armenien. Constantinople, Baptiste fils de Gregoire, Sousdiacre de Marzivan. —— Huius tituli notitiam ex Catalogo de la bibl. du Roi. Theol. T. I. p. 348. no. 277 desumpsi.

III. *Illustrantia Ioannem Chrys. scripta.*

( ) Vita S. Chrysostomi, ex eius operibus et aliis scriptoribus per Monachos Ordinis S. Benedicti concinnata. —— In Ioannis Chrysostomi editione. (Paris., 1738, f.) T. XIII. p. 91 sq.

( ) The Clergies Honour; or the Lives of St. Basil the Great, Archbishop of Neo-Caesarea, and St. Chrysostom, Archbishop of Constantinople, drawn by way of Parallel. Lond., printed fur W. Cooper. 1681, 8.

( ) Some Account of the Deposition of St. Chrysostom. —— In: *Ἐκλογαι*: or Excerpts from the Ecclesiastical History. (Lond., G. Strahan. 1704, 4) p. 136—203.

( ) Defense de la Lettre de S. Chrysostome a S. Cesaire, addressée à l'Auteur de la Bibliotheque universelle. —— In *I. Harduini* operibus selectis. (Amst., 1709, f.) p. 311 sqq.

( ) Chrysostomi spiritus, sive doctrina moralis, ex aureis operibus St. Patris collecta. August. Vindel., Rieger. 1777, 8. —— 16 *Gr.*

( ) Ioh. Chrysostomus Geist, oder gründliche Sittenlehre aus seinen Werken für alle Tage des Jahres. Augsburg, Rieger. 1781, 8. *Voll. II.* —— 2 *Th.*

(Petri *Allix*) Expostulatio de S. Ioannis Chrysostomi Epistola ad Caesarium Monachum adversus Apollinarii haere-

sin: a Parisiensibus aliquot Theologis non ita pridem suppressa, praemissa est Anastasii Sinaitae anagogic. contemplatio in Hexaemeron lib. XII. Lond., 1682, 4.

I. H. *Barth*ii Dissertatio Acad., qua Ioannes Chrysostomus in officio suo sistitur. Auctore I. F. Rollwagen. Argent., 1716, 4.

Iac. *Basnage*: Animadversiones ad nonnulla Ioannis Chrysostomi scripta. — In *Canisii* Lectionibus antiquis. T. I. p. 218, 236 sqq.

Gu. *Cave*: De vita et scriptis S. Ioannis Chrysostomi. — In eiusdem Historia Liter. Script. Eccles. Vol. I. p. 300—342.

I. Andr. *Cramer*: Von den Fehlern der Beredtsamkeit des Chrysostomus. — Haec disquisitio ex eiusdem versione germ. repetita legitur in: Journal für Prediger. Vol. III. P. IV. no. 3. p. 425 sqq.

Desid. *Erasmi* Roterod. Vita Divi Ioannis Chrysostomi, ex Historia, quam tripartitam vocant, magna ex parte concinnata, nonnullis adiectis ex Palladii Dialogo et Theodori. — In *Erasmi* Epistulis. (Lond., 1642, f.) p. 1592, et in eiusdem Operibus. (LB., 1703, f.) T. III. P. II. p. 1532.

Leander *van Ess*: Der heilige Chrysostomus oder die Stimme der katholischen Kirche über das nützliche, heilsame und erbauliche Bibellesen. Darmst., Leske; Leipz., Tauchnitz. 1824, 8. — 86 pp. 7 *Gr.* De argumento in titulo libri indicato loci ex Ioannis Chrysostomi homiliis, sermonibus aliisque eiusdem scriptis collecti sunt.

Ed. *Gibbon*: The character and history of St. John Chrysostom. — In eiusdem: History of the Decline and Fall of the Roman Empire. Chap. XXXII.

I. Fr. *Hack*ii S. Ioannes Chrysostomus a Lutheranismo vindicatus. In monasterio Olivensi, 1683, 4.

I. Erh. *Kapp*ii Dissertatio de celeberrima S. Ioannis Chrysostomi ad Caesarium Epistola, veritatis Evangelicae contra Pontificiorum Transsubstantiationem insigni teste. Lips., 1723, 4.

(Balth. *Koepken*:) Vita I. Chrysostomi, ex Palladio, historia tripartita, et aliis fide dignis Auctoribus, una cum specimine doctrinae e scriptis eius collecta. Halae Sax., typis Orphanotrophii. 1702, 8.

Mich. *Lequien*: Dissertatio de epistola ad Caesarium Monachum, quae S. Ioannis Chrysostomi nomine insignita est. — Praemissa est Ioannis Damasceni Operibus a Mich. Lequien editis, inter dissertationes praevias, p. 48 sqq.

Dan. *Maichel*ii Observatio de celebri Epistola Chrysostomi ad Caesarium. — In eiusdem Lucubrationibus Lambetania. (Tubingae, 1729, 8) p. 73 sqq.

Ch. F. *Matthaei*: De Mstis codd. Ioannis Chrysostomi. — In eiusdem Notitia codicum Mstorum graec. bibl. Mosquens. (Mosq., 1776, f.)

— —: Programma: Animadversiones in quatuor homilias Chrysostomi. Witteb., 1795, 8. — 40 pp.

— —: Animadversiones in II homilias Ioannis Chrysostomi. Viteb., 1801, 8.

— —: Animadversiones in homilias Chrysostomi. Lips., 1804, 8 mai.

I. F. *Mayeri* Chrysostomus Lutheranus. Jn., 1680, 4.

— —: Apologeticus pro Lutheranismo Chrysostomi. Witteb., 1686, 4.

P. *Merlin*: Dissertation sur la prétendue Lettre de S. Chrysostome à Cesarius, où l'on refute, ce que Mr. Bayle en a dit dans son Dictionnaire. — In: Mémoires de Trevoux. 1737, m. Febr. p. 351; m. Mart. p. 519; 1739. p. 1269.

Gli. Gu. *Meyer*: De Chrysostomo, litterarum sacrarum, ac potissimum quidem V. T. interprete. Norimb., 1806, 8.

Andr. *Müller*: D. Johannis Chrysostomi, archi-episcopi Constantinopolitani, Illustris Doctrina: Nemo laeditur, nisi a semetipso, Praeclarè admirandâ Oratione ab Ipso diviné exposita; Nunc verò, ob Materiae singularem Dignitatem & Integritatem, Pluribus S. Scripturae ac Patrum Argumentis exornata. Francofvrti ad M. Excudebat Iacobus Andreae. Anno MDCXCVI. — 102 pp. et 3 *ff.* Commentarius in orationem indicatam.

A. *Neander*: Der heil. Chrysostomus und die Kirche, besonders des Orients in dessen Zeitalter. 1r Band. Berlin, Dümmler. 1821, 8. — VI, 400 pp. 1 *Th.* 12 *Gr.* Conf. de hoc maximi aestimando opere Götting. gel. Anz. 1821. no. 185; ephem. litt. Jen. 1824. no. 201.

Casim. *Oudini* Dissertatio crit. de vita et scriptis Ioannis Chrysostomi. — *V.* eius Commentar. de Scriptor. Eccles. T. I. p. 687—790.

H. *Savilii* Admonitio de scriptoribus rerum Chrysostomi et Georgio, caeterisque Biographis, caute legendis. — In *Gu. Cave* Historia Litter. scriptor. eccles. (Genev. 1705, f.) p. 207.

Ins. Iust. *Scaliger:* De loco Chrysostomi in Acta „περι της Μοναδος." —— In Museo crit. Cantabr. T. II. p. 217 sqq. Ex eiusdem epistulis lib. I. 84. hae notae depromptae sunt.

J. W. *Schmid:* Ueber Chrysostomus, als Redner. —— *V.* eius: Anleitung zum populären Kanzelvortrag. T. III. sive: Kurzer Abriss der Geschichte der geistl. Beredsamkeit u. Homiletik. (Jn., 1800, 8) p. 120 sqq.

Eulog. *Schneiders* Freymüthige Gedanken über den Werth und die Brauchbarkeit der Chrysostomischen Erklärungsreden über das Neue Testament und deren Uebersetzung. Augsporg, 1787, 8.

I. *Vincartii* Vita Chrysostomi documentis moralibus illustrata. Tornaci, 1639, 12.

Gf. *Vockerodt:* Dissertatio de Ioanne Chrysostomo invidiae ludibrio. Gothae, 1697, 4.

Ch. Gn. *Vollandii* Dissertationes III de vita, elogio et scriptis Io. Chrysostomi. Viteb., 1710, 4.

— —: Dissertatio de Vita Ioan. Chrysostomi. Viteb., 1711, 4.

— —: De veteribus ac fide dignis vitae Chrysostomi scriptoribus dissertatio. Viteb., 1711, 4.

— —: Dissertatio de Scriptis Chrysostomi. Viteb., 1711, 4.

— —: Dissertatio de optimis Chrysostomi editionibus. Viteb., 1711, 4.

I. E. *Vollbeding:* Observationes ad Ioannis Chrysost. homilias in Ioannis evangelii quatuor priora capita. —— In *Seebodii* Krit. Bibl. (1824) Vol. I. et II. p. 204 sqq.

Ch. F. *Wächtleri* Epistola ad I. Ge. Boernerum, adversus I. Spencerum, qua loca ab hoc ex Chrysostomo petita vindicantur. Lips., 1694, 4. —— Conf. Acta Eruditorum Lips. 1695. p. 110 sqq.

IOANNES Cinnamus.

Fabc. B. Gr. T. VI. p. 396 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 733 sqq.

I. *Editiones textus.*

1652, 4. Ioannis Cinnami de rebus gestis Imperatorum Constantinopolitanorum Ioannis et Manuelis, Comnenorum, historiarum libri IV. Cornelius Tollius Primus edidit, vertit, castigavit. Trajecti ad Rhenum, Typis Theodori ab Ackersdyck, & Gisberti à Zyll, Anno M.DC.LII. —— 12 *ff.* praefixa, 356 pp. Notae maximam partem criticae p. 329—356 habentur. Index 17 *ff.* complectitur. In praefatione „ad lectorem" de editione ipsa dicuntur haec: „Quidquid sit, habes certe erutum tenebris ac carcere caeco omnibus aequalibus ingenio et claritate sua praelucentem scriptorem; et, quod habes, gratias hoc ages nomine industriae et liberalitati Amplissimi atque Incliti nominis viri Isaaci Vossii, qui eum e codice Vaticanae bibliothecae exscriptum majoribus distentus curis mihi, ut juris facerem publici, donavit." Bibl. acad. Lips.

1670, f. mai. Ιωαννου Κιννaμου Βασιλικου γραμματικου ιστοριων λογοι ΕΞ. Ioannis Cinnami imperatorii grammatici historiarum libri sex, seu de rebus gestis a Ioanne et Manuele Comnenis Impp. CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Cange, *etc.* in Nicephori Bryennii Annae Comnenae Caesarissae, et ejusdem Ioannis Cinnami Historiam Comnenicam Notae Historicae et Philologicae. His adiunguntur Pauli Silentiarii Descriptio sanctae Sophiae, quae nunc primum prodit Graece Latine, cum uberiori Commentario. Paris., e typogr. regia. M.DC.LXX. —— Hae in editione sex libri, cum in priore quatuor tantum sint, ad codicem mstum Vatic. constituti atque libri capitibus primom distincti sunt. In textu autem emendando codex commemoratus non adhibitus est. Tollii versio plucibus locis emendatior; sed eius animadversiones selectae tantum exhibentur. Bibl. acad. et sen. Lips. Rep. 1729.

1729, f. Ιωαννου Κινναμου Βασιλικου γραμματικου ιστοριων λογοι ἕξ. Ioannis Cinnami imperatorii grammatici historiarum libri sex, seu de rebus gestis a Ioanne et Manuele Comnenis Impp. CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Cange, *etc.* notae historicae et philologicae. His adiungitur Pauli Silentiarii Descriptio sanctae Sophiae, quae nunc primum prodit graece et latine cum uberiori commentario. Venetiis, ex typogr. Barthol. Iavaria. MDCCXXIX. —— In hac antecedentis editionis repetitione eae tantum notae, quae ad Ioannem Cinnamum spectant, receptae sunt. Ceterae in Annae Comnenae editione Alexiadis et Nicephori operum exhibentur. Hae duae posteriores editiones ad collectionem byzantiorum scriptorum Parisinam et Venetam pertinent.

II. *Illustrantia Ioannem Cin. scripta.*

Mart. *Hanke:* De Ioannis Cinnami vita et scriptis. —— *V.* eius De Byzantinarum rerum scriptoribus graecis librum. p. 516—522.

IOANNES Climacus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 615 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 522 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1633, f. *Του εν αγιοις πατρος ημων Ιωαννου Σχολαστικου του ἡγουμενου του ἁγιου ὀρους Σινα ἁπαντα.* Sancti Patris nostri Ioannis Scholastici Abbatis montis Sina, qui vulgò Climacvs appellatur, Opera omnia, (*Graece et Latine*), Interprete Matthaeo Radero Societatis Iesu Sacerdote. Lutet. Paris., Sumptibus Sebastiani Cramoisy, via Iacobaea, sub Ciconiis. M.DC.XXXIII. Cum privilegio regio. —— 26 *ff.* praefixa, 503 pp. et 10 *ff.* In hac adornanda editione Raderus quatuor codicibus mstis e bibl. Bavarica, tribus ex Augustana, atque uno Andreae Schotti usus est. Adiecit etiam scalae epistolaeque vetera anonymi scholia antea inedita, versionem latinam confecit, atque isagogen, in qua de Ioanne agit Climaco sive Scholastico, praemisit. Bibl. sen. Lips.

Bb) *Opera singula.*

1606, 8. Ioannis Climaci Liber ad religiosum pastorem, sive de officio coenobiarchae, Graece, ex tribus MSS. Codicibus Bibliothecae Augustanae erutus, tralatus et obseruationibus illustratus a Matth. Radero. Augustae Vindelic., apud David. Francum.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1589, f. S. P. N. Iohannis cognomento scholastici, sive Clymacis, opera, latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. V. p. 307 sqq. 1382 sqq.

1618, f. Ioannis Climaci s. Scholastici opera, latine cum scholiis Ioannis Abbatis de Raythu. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. VI. P. II. p. 241 sqq.

1644, f. — latine. —— In Bibl. PP. (Paris.) T. V.

1677, f. Ioannis Climaci Scala, cui adiunctus est libellus eiusdem de officio pastoris, Latine, cum Scholiis Ioannis Abbatis de Raithu et alterius cuiusdam Anonymi. Omnia ex interpretatione Matthaei Raderi. Praefixa est vita eius a Daniele monacho conscripta, cum variorum elogiis, nec non epistola Ioannis Abbatis de Raithu et Ioannis Climaci ad eundem responsionem. —— In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. X. p. 390—505.

Bb) *Singula opera.*

1) Scala.

1511, 8. Doctoris spiritualis Iohannis Clymaci Abbatis in monte synai triginta gradus celestis scale: noviter emendati ac impressioni traditi Anno domini millesimo quingentesimo XI. *In fine:* Finis tricesimi gradus huius celestis scale doctoris spiritualis Iohannis scholastici abbatis montis synaei: qui ab edito libro cognominatus est Clymacus id est scalaris. Et per consequens totius operis impressi. Parisiis (ab innumeris quibus scatebat erroribus correcti) sumptibus honesturum virorum Iohannis parvi et Francisci regnault bibliopolarum alme universitatis Parisiensis. Anno domini millesimo quingentesimo XI. XVI. Kalendas Maii. *Infra Iohannis Petiti insigne typ.* —— Sic editionem Panzer in Annal. typ. T. X. p. 6 no. 469. c. indicat.

1518, 8. Ioannis Climaci scala sive tabulae spirituales. Latine. Venetiis, apud Pincium.

1531, — 1569, 8. — Ambrosio Camaldulensi interprete. Venetiis.

1583, 8. — latine, Ambrosio Camaldulensi interprete. Colon.

1593, — 1601, 8. — Ambrosio Camaldulensi interprete, curante Mich. Isseltio. Colon.

1624, 8. —— Cum Sophronii Prato spirituali et Petri Venerabilis libris duobus de miraculis. Colon.

2) Epistola.

1614, 8. Ioannis Climaci liber ad religiosum pastorem, qui est de officio Coenobiarchae, ex tribus MSS. codicibus graecis illust. bibliothecae reip. Augustanae erutus, tralatus, & observationibus illustratus, recognitusque a Matthaeo

Radero. Monachii, Berg. — Haec editio non solum in Hambergeri Zuverläss. Nachrichten, T. III. p. 449; sed etiam in Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 199 adnotatur; qua de causa non est de ea dubitandum.

B. gallicarum.

1664, — 1661, — 1688, — 1707, 12. L'échelle saint de Jean Climaque, trad. par Arnauld d'Andilly. Paris.

C. italicarum.

Scala.

aa) *Integrum opus.*

1477, 4. In nomine Domini nostri yesu cristi amen. Incomencia el prologo nel libro chiamato Climaco. *In fine:* M: CCCC:LXXVII: Die: XIX Septembris. :M: :P: :Z: :C: :L: :S: :M: :Deo: Gratias: Amen: Finis: Questo libro fo fatto in casa del reverendo misier pre Lunardo longo rector de la giesia de misier sancto Lorenzo da tore de bel Vesin. adi sopra scripto. &c. :S: :Z: :L: :S. — Sic hanc editionem indicat Paitoni in Bibl. degli autori antichi. T. II. p. 109.

1478, 4. Giovanni Climaco. — In nomine Domini nostri Jesu Christi. Amen. Incomincia el Prologo nel Libro chiamato el Climaco. Questo libro compose uno delli Scti Padri antiqui, el cui nome fu Johanne Abbate del Monasterio del Monte Synay. El qual libro scrisse ad istancia e peticion de Sco Johanne Abbate del Munasterio di Rayti e delli soi Monaci: el qual Monasterio e a piedi del predicto Monte de Synay. *Sequitur:* Prologo *etc.* *In fine:* Fine del Libro MCCCCLXXVIII. die XIX. Septembris. Questo libro fo facto in casa del Reverendo Misier pre Lunardo longo rector de la giesia de Mesier Sancto Lorenzo da tore de bel Vesin. Adi soprascripto. — Huius tituli notitiam ex Panzeri Annal. typ. T. IX. p. 302 no. 32 desumpsi.

1491, 4. Scala del Paradiso di S. Giovanni Climaco, tradotta (*da incerto*). Venezia per Matteo da Parma 1491.

1492, 4. Scala del Paradiso di S. Giovanni Climaco, (*volgarizzamento antico, fatto da un Fratre anonimo*). Venezia per Cristoforo da Mandello.

1517, 4. Incomincia el libro chiamato Climaco over Scala Paradisi el quale compose uno deli sancti padri antichi el cui nome fu Joanni abbate del monasterio del monte Synai. El quale libro scrisse ad instantia & petitione di sancto Joanni abbate del monasterio di Rayti & de gli soi monaci: el quale monasterio e apiedi del predicto monte synay. *In fine:* Stampato in Venetia per Gulielmo da Fontaneto de Montferrato del. M.D.XVII. adi nove de Aprile.

1545, 8. Sermoni di S. Giovanni Climaco, da correttissimi essemplari Greci e Latini nella volgar lingua fedelmente tradotti. Aggiuntavi la Vita di S. Onofrio. In Venezia per Gio: Farri, e fratelli, e Gio: della Chiesa Pavese 1545.

1570, 8. Sermoni di S. Giovanni Climaco Abbate nel Monte Sinai: ne' quali discorrendosi per la scala di trenta gradi, simili a gl' anni della pienezza dell' età di Giesù Cristo, secondo la carne; s'insegna il modo di salire brevemente alla perfettione della vita Monastica, Religiosa, & Santa. Con l'allegationi della Sacra scrittura: Et le dechiarationi di tutte le cose più notabili, che si contengono nella presente opera. A Monsignor de' Patti. In Vinegia MDLXX. appresso Francesco de' Franceschi Sanese.

1570, 8. Sermoni di S. Giovanni Climaco *etc.* In Vinegia. MDLXX. Appresso Pietro Dehuchino Franzese. *In fine:* In Vinegia MDLXX.

1585, 8. Sermoni di S. Giovanni Climaco *etc.* nella presente Opera. Di nuovo con ogni diligenza revisti & corretti. In Vinegia appresso Pietro Marinelli. MDLXXXV. *In fine:* In Venetia MDLXXXV.

1585, 8. Sermoni *etc.* In Milano, appresso gli heredi di Simon Tini. 1585.

1607, 8. Sermoni *etc.* (*ut* 1570) Opera. Di nuovo con ogni diligenza revisti, & corretti. In Venetia MDCVIII. Appresso Pieto Bertano.

bb) *Vita Onofrii.*

1623, 12. Vita di S. Honofrio, cavata dalle Opere del B. Giovanni Climaco. In Milano, per gli heredi di Melchior Malatesta. 1623.

1623, 12. Vita di S. Onofrio, tradotta dal Latino di S. Gio: Climaco da Gio: Andrea Pionno. In Milano. 1623.

1639, — 1645, 12. — In Milano presso Filippo Ghisolfii 1639.

1664, 12. — In Milano, per Antonio Malatesta. 1664.

D. hispanicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1504, f. Obras de S. Juan Climaco, traduc. en Castellano por mandado del Cardenal Fr. Ximenes de Cisneros. Toledo.

Bb) *Singula opera.*

1562, 8. Escala espiritual de S. Juan Climaco traducida de Griego en Castellano por un religioso de la orden de Santo Domingo. Lisb.

1571, 8. — traduc. por Luys de Granada. Salamanca.

1583, 8. Libro de sant Juan Climaco, llamado escala spiritual, nuevamente romançado, por Luys de Granada, y con annotaciones suyas en los primeros cinco capitulos. En Valladolid, Feruando de Cordona.

1612, 12. Escala de S. Juan Climaco, traduc. por L. de Granada. Madr.

E. graecobarbara.

1590, 4. — vertit Maximus Margunius, Cytherorum episcopus. Venet.

III. *Illustrantia Ioannem Cl. scripta.*

Caveus: De Ioann Climaco. — *V.* eius Historiam litter. scriptor. eccles. T. I. p. 534.

Casim. *Oudinus:* De Ioanne Climaco. — *V.* eius Commentar. de script. eccles. T. I. p. 1437 sqq.

IOANNES Constantinopolitanus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 203; *ed. n.* T. XI. p. 152.

I. *Editiones textus.*

1) Apologia.

1648, f. Ioannis, Archiepiscopi Constantinopolitani, Apologia ad Constantinum, Papam Rom. pro iis, quae sub tyranno Bardane adversus S. et oecumenicam sextam Synodum agitata sunt, Graece cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. — In eiusdem Auctario novo Bibl. PP. graecolat. T. II. p. 211—236. Extat etiam in Harduini collectione Actorum Conciliorum Paris. 1714. T. III. p. 1838 sqq., et in Mansi collectione, T. VII.

2) Diiudicatio.

1764, f. Synodica diiudicatio sanct. Constantinop. Patriarchae Ioannis de rebus, quae ad Monasteria pertinent, graece, edidit Ang. Mar. Bandini. — In Catalogo codd. mss. graec. Laurent. T. I. p. 76 sq. Hanc Ioannis diiudicationem integram edidit Bandini.

II. *Illustrantia Ioannem Const. scripta.*

Casim. *Oudin:* De Ioanne Const. — *V.* eius Commentar. de script. eccles. T. I. p. 1672.

IOANNES Cyparissiota.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 463 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 507 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Expositio materiaria.

1581, 4. Ioannis, Sapientis, cognomento Cyparissiotae, Expositio materiaria eorum, quae de Deo a Theologis dicuntur, in decem decades partita, e Graeco Latine reddita, Franc. Turriano interprete, additis eiusdem Scholiis et annotationibus. Romae ex typographia Dominici Basae MDLXXXI.

2) Transgressiones.

1672, f. Ioannis Cyparissiotae Palamicarum transgressionum Sermo I. et IV., Graece cum versione Latina Franc. Combefisii. — *V.* eius Auctar. noviss. Bibl. PP. P. II. p. 68—105. Reliqui Sermones adhuc in bibliothecis latent.

II. *Editiones versionum.*

1) Expositio materiaria.

1677, f. Ioannis Cyparissiotae Expositio materiaria, latine ex Franc. Turriani interpretatione. — In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. XXI. p. 377—476.

2) Transgressiones.

1677, f. Ioannis Cyparissiotae Palamicarum transgressionum sermo I. et IV., latine, ex Fr. Combefisii interpretatione. — In Bibl. Max. PP. (Lgd.) T. XXI. p. 476—489.

III. *Illustrantia Ioannem Const. scripta.*

Cas. *Oudin:* De Ioanne Cypar. — V. eius Commentar. de script. eccles. T. II. p. 1062 sq.

IOANNES Damascenus.

Fabr. B. Gr. T. VIII. p. 772 sqq.; *ed. n.* T. IX. p. 682 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera.*

1559, f. *Τα του μακαριτου ΙΩΑΝΝΟΥ του ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ἔργα.* Beati IOANNIS DAMASCENI opera. Item Ioannis Cassiani Eremitae non prorsus dissimilis argvmenti libri aliqvot quorum omnium tàm huius quàm illius elenchum uersa pagina, singulorum autem argumenta in praefatione reperies. BASILEAE. Cum gratia & priuilegio Caes. Maiestatis. *In fine pag.* 1047: Basileae, per Henrichvm Petri, nnno M.D.LIX. mense Septembri. —— 18 *ff.* praefixa, 1047 pp. Bibl. acad. et sen. Lips.

1575, f. *Τα του μακαριου ΙΩΑΝΝΟΥ του ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ἔργα.* Beati IOANNIS DAMASCENI Opera omnia, quae quidem extant: maxima parte hactenus non uisa. ITEM, Ioannis Cassiani Eremita non prursus dissimilis argumenti libri aliqvot, qvorum omnium tam huius, quàm illius elenchum uersa pagina, singulorum autem argumenta, in praefatione reperies. Accessit, IOAN. DAMASCENI operibvs: itemqve Cassiani, Rerum ac Verborum memorabilium: nec non locorum sacrae scripturae, quae in his explicantur atq; allegantur: trigeminus Index, quam diligentissimè conscriptus. BASILEAE. Cum gratia & priuilegio Caes. Maiestatis. *In fine pag.* 1295: BASILEAE, ex officina Henricpetrina, anno salutis nostrae instavratae CI.I.LXXV. mense Septembri. —— 32 *ff.* praefixa, 1295 pp. Bibl. acad. Lips.

1577, — 1603, — 1619, f. S. Ioannis Damasceni opera partim Graece & Latine, partim Latine tantum, multo quam antehac auctiora, ex editione Iacobi Billii, Prunaei. Parisiis, magna navis. —— Duae posteriores editiones operum, quae in priori deerant, accessione locupletatae sunt a Frontone Ducaeo.

1712, f. *Του εν αγιοις πατρος ημων ΙΩΑΝΝΟΥ του ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ, μοναχου, και πρεσβυτερου ιεροσολυμων, τα ευρισκομενα παντα.* Sancti Patris nostri IOANNIS DAMASCENI, monnchi, et presbyteri Hierosolymitani, opera omnia quae exstant, et ejus nomine circumferuntur. Ex variis editionibus, et codicibus manu exaratis, Gallicanis, Italicis & Anglicis, collecta, recensita, Latinè versa, atque annotationibus illustrata, cum praeviis Dissertationibus, & copiosis indicibus. Opera & studio P. Michaelis Lequien, Morino-Boloniensis, Ordinis FF. Praedicatorum. Parisiis, Apud Joannem-Baptistam Delespine, viâ Jacobaeâ, ad insigne Divi Pauli, propè Fontem S. Severini. M. DCCXII. Cum Privilegio regio. *Voll. II.* —— Rep. 1748. Bibl. acad. et sen. Lips.

1748, f. — Editio nouissima Veneta longe aliis accuratior. Venetiis. *Voll. II.* —— Praecedentis editionis repetitio est.

Bb) *Singula opera.*

1) Theologia. De iis qui in fide dormierunt.

1531, 4. *Ιωαννου του Δαμασκηνου εκδοσις της ορθοδοξου πιστεως. Του αὐτου περι των εν πιστει κεκοιμημενων.* Ioannis Damasceni editio Orthodoxae fidei: Eiusdem de iis, qui in fide dormierunt. Veronae. MDXXXI. — Ne quis alius hunc librum per decennium imprimere, aut imprimi facere, impressumue uendere, aut uendendum tradere, tam in hac Urbe quam in omnibus aliis privilegio cautum est sub poena in eo contentu. *Haec f.* 1 *a.* *In fine:* *Ἐν Οὐηρωνῃ παρα Στεφανῳ τῳ Σαβιῳ και τοις ἀδελφοις* etc. Veronae Apud Stephanum Et Fratres Sabios. Mense Maio. MDXXXI. —— Editor codices malos adhibuit, ut in praefatione fatetur.

1548, f. *Του μακαριου Ιοαννου* (!) *του Δαμασκηνου εκδοσις ακριβης της ὀρθοδοξȣ πιςεως. Τȣ αυτȣ, περι των ἐν πιςει κεκοιμημενων.* Beati Ioannis Damasceni orthodoxae fidei accurata explicatio, IIII libris distincta, nuncq; primùm Graecè & Latinè simul, in eorum qui pariter & pietatis & utriusq; linguae studiosi sunt, gratiam edita: Iacobo Fabro Stapulensi interprete. Accessit quoque in eosdem IIII libros, erudita ac pia Iudoci Clichtovei Neoportuensis Enarratio.

Einsdem Io. Damasceni, De ijs qui in fide obdormierunt, Liber, item Graecè & Latine: Ioan. Oeculampadio interprete. Vna cum alijs eiusdem Operibus, quae in hunc usq; diem, sedula inquisitione extare cognouimus: Quorum catalogum uersa pagina reperies. Basileae, per Henrichum Petri. 1548. *In fine:* Basileae excudebat Henricus Petri Mense Aprili, Anno M. D. XLVIII. —— 10 *ff.* praefixa, 618 et 95 pp. Opera, quae hac collectione ab Matthaeo Hoppero edita continentur, sunt haec: „Orthodoxae fidei accurata editio, libris quatuor comprehensa, quibus haec tractantur: 1) De ineffabili diuinitate. 2) De creaturarum genesi, ordine Moseos. 3) De ijs quae ab incarnatione usq; ad resurrectionem Christi. 4) De ijs quae post resurrectionem, usq; ad uniuersalem resurrectionem. (*Graece et Latine) Jacobo Fabro Stapulensi interprete.* In eosdem pia & erudita Enarratio Iudoci Clichtouei Neoportuensis. Eiusdem Ioan. Damasceni sermo: Quod qui in fide hinc migrarunt, sacris operationibus, & uiuorum beneficijs multum iuuentur. (*Graece et Latine) Ioan. Oecolampadio interprete.) (Quae nunc sequuntur, latine tantum extant).* De decretis & placitis primae institutiones. De duabus Christi uolūtatibus & actionibus, reliquisq; naturalibus proprietatibus. B. Maximi De duabus Christi naturis Libellus. Haeresium quae ad illius tempora extiterunt, Catalogus. *Ioachimo Perionio Benedictino Cormaeriaceno interprete.* Epistola Deo *(de eo?)* quod Ecclesia canit, Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. Disceptatio Christiani & Sarraceni. De Dialectica, siue Logica liber, Capitum quinquaginta. *Incerto interprete.* Sententiarum aliquot fragmentum. *Bilebaldo Pirckhymero interprete.* Carminum farrago. *Aldo Manutio Romano interprete.* — Historiam duorum Christi martyrum Iosaphat & Barlaam, quia eruditi quidam an Damasceni sit ambigunt, digna tamen Georgio Trapezuntio uisa est, quam à se conuersam Latinis legendam exhiberet, reliquis huius autoris operibus subjiciendam duximus."

1715, 4. Ioannis Damasceni expositio orthodoxae fidei, sive theologia; ejusdem liber de iis qui in fide dormierunt. Graece ex editione Ioannis Ephesini. In Muldavia.

2) Orationes de Imaginibus.

1553, 8. Ἰωαννου του Δαμασκηνου λογοι τρεις ἀπολογητικοι προς τους διαβαλλοντας τας ἁγιας εἰκονας. Θεοδωρου δογματικη περι προσκυνησεως των ἁγιων εἰκονων. Βιος του Ἰωαννου του Δαμασκηνου συγγραφεις παρα Ιωαννου πατριαρχου Ἱεροσολ. (*Graece edente Nic. Maiorano*). Romae apud Stephanum Nicolinum Sabiensem chalcographum Apostolicum.

3) Oratio demonstrativa de imaginibus.

1648, f. Ioannis Damasceni Oratio sive epistola demonstrativa de sacris et venerandis imaginibus ad Christianos omnes, adversusque imperatorem, Constantinum τον καβαλινον ac haereticos omnes. Graece et latine edidit Fr. Combefisius. —— In Auctario novo Bibl. PP. T. II. p. 663 sqq.

4) Epistola ad Theophilum de imaginibus.

1664, 4. Επιςολη προς τον Βασιλεα Θεοφιλον περι των ἁγιων και σεπτων εἰκονων. Epistola synodica ad Theophilum, imperatorem de SS. imaginibus. Edidit Fr. Combefisius. —— In calce *Leonis Allatii* diatribae de Simeonum scriptis. (Paris.) p. 110—145. Perperam, ut videtur, haec epistola Ioanni Damasceno tribuitur, cum multo posterius viventem auctorem habeat.

5) De haeresibus.

1678, 4. Ioannis Damasceni Liber de haeresibus, Graece cum versione Latina et notis I. Bapt. Cotelerii. —— In eiusdem Monumentis ecclesiae graec. (Paris.) T. I. p. 278—337.

6) Contra Acephalos.

1525, f. Ioannis Damasceni liber contra Acephalos seu Monophysitas, et Dissertatio adversus Nestorianos, Graece cum versione latina Fr. Turriani. —— In *H. Canisii* Lection. antiq. edente Iac. Basnagio. (Amst.) T. II. p. 25—85. In priore editione Canisii Lectionum (Ingolst., 1604, 4) T. IV. p. 173 sqq. textus graecus est mutilus. Basnagius autem recepit integriorem ex editione Michaelis Le Quien, qualem ille primus edidit.

7) Contra Manichaeos.

1572, 8. Ioannis Damasceni dialogus contra Manichaeos; graece et latine edidit Emanuel Margunius. Patav.

1578, 8. — graece cum versione latina Io. Leunclavii. —— Adiecta est Manuelis Comneni Caes. legationi ad Armenios, aliisque opusculis. (Basil.) p. 227—387.

8) De duabus in Christo voluntatibus.

1648, f. S. Ioannis, Damasceni, de duabus in Christo voluntatibus ac operationibus, Graece, cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. —— In eiusdem Auctario novo Bibl. PP. T. II. p. 465—546.

9) Contra Nestorianos.

1611, 8. Ioannis Damasceni Argumenta contra Nestorianos: Quaestiones item et Responsiones de fide. Graece et latine. —— Cum Cyrilli Alex. libro eiusdem argumenti. V. *ib.* I. Bb) 7).

10) De resurrectione.

1538, 8. Cyrilli Alexandr. de exitu animae, et secundo adventu sermo; et Ioannis Damasceni de Resurrectione et Paradiso. Graece. Parisiis ex officina Christiani Wecheli. M.D.XXXVIII.

11) Homiliae.

aa) *Plures.*

1711, 8 mai. *Ιωαννου του Δαμασκηνου λογοι γ'. Εις την μεταςασιν της Παρθενομητερος. Κατα Νεςοριον. Εις την γεννησιν του Σωτηρος.* —— In *I. Patusae* Encyclopaedia philulogica. T. II. p. 351 sqq.

bb) *Singulae.*

1 a).

1587, 8. Homilia de parasceue, graece. —— Sub Ioannis Chrysostomi nomine. V. *ib.* I. Cc) 7) bb) 4 d) Aaa). Sub Ioannis Chrysostomi nomine edidit etiam Iac. Gretserus in collectione homiliarum inscr. De Cruce, T. II. p. 460 sqq.

2 b).

1588, 8. Ioannis Damasceni homilia in transfigurationem Christi. Graece et latine cum notis edidit Dav. Hoeschel. AV.

3 c).

1601, 8. Ioannis Damasceni Homilia de Sabbato Sancto, ex Bibliotheca cl. v. Antonij Couareuuiae, cui et inscripta (*graece et latine*); Eiusdem Epistola de corpore et sanguine Domini, ex eadem bibl. (*Graece et latine*). —— Inter: Conciones graecorum Patrum, a Pet. Pantino editas. Antv.

12) De Eucharistia.

1560, f. Ioannis Damasceni Excerpta de Eucharistia, Graece et Latine. —— In *Liturgiis* SS. Patrum graec. Paris., Gu. Morel.

13) Hymni.

aa) *Plures.*

1501, 4. Cantica Ioannis Damasceni in Theogoniam, Epiphaniam. Pēntecosten. In diem Dominicū Pascae. In Ascensionem. In Transfigurationem. In Annuntiationem. Graece et Latine. —— Inter Poetas Christianos veteres. (Venetiis apud Aldum mense Ianuario. M.DI.) Vol. I. Textus graecus versioque latina ita sunt impressa, ut separari possint, qua re seiunctim etiam occurrunt.

1614, f. Ioannis Damasceni hymni. —— In Corpore poetarum graecor. (Genev.) T. II. p. 189, 737, 741, 743.

bb) *Singulae.*

1551, 8. Ioannis Damasceni in Theogoniam hymnus. Graece. Paris., apud Guil. Morelium.

1570, 8. *Ιωαννου Δαμασκ. ὑμνος εἰς την Θεογονιαν.* —— Cum Synesii Cyrenes episcopi Hymnis. Paris., apud Io. Bene-natum.

14) Paracleticon.

1738, 4. *Ιωαννου Δαμασκηνου παρακλητικον της ὑπεραγιας Θεοτοκου ποιημα.* Ioannis Dam. paracleticon excellentiae deiparae. Opus nunc primum editum, secundum codicem monasterii *της χρυσοπηγερρης.* —— Liber rarissimus est.

15) De iis, qui in fide obdormierunt.

1541, 8. *Ιωαννου περι των ἐν πιςει κεκοιμημενων.* Graece et Latine, ex versione Lud. Nogarolae. Venetiis. —— Textus ex editione a. 1531 excusus est. *V.* supra I. Bb) 1).

16) Octoechus.

1523, — 1543, — 1584, — 1602, — 1610, — 1624, 8. — Graece. Venetiis. —— De huius operis auctore dubitant.

Cc) *Fragmenta.*

1776, 8. Fragmentum Ioannis Damasceni, edidit C. F. Matthiae. —— Cum Gregorii Thessal. orationibus. *V.* Gregorius Palamas. t. 7).

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1546, f. Ioannis Damasceni opera, latine. Ex recensione H. Gravii. Colon., ex officina Petri Queutel. —— Hac collectione continentur: de orthodoxa fide libri IV; oratio de iis, qui in fide dormierunt; historia Iosaphat et Barlaam; deinde: logica, et introductio elementaris ad Ioannem, Laodicenum episc., nec non liber de duabus volontatibus et operationibus, epistola ad Iordanem, archimandritam, de hymno trisagio; liber de haeresibus; fragmentum sententiarum de octo vitiis; altercationes cum Saraceno, et de iodicio; carmina et cantica varia, adiectis Cosmae Maiumensis et Theophanis ac Scholarii quibusdam.

Bb) *Plura opera.*

1535, f. Ioannis Damasceni omnia quae hactenus et a nobis et ab aliis haberi potuerunt opera, ad uetustiora Graecorum exemplaria collata atque emendata. *Sunt autem haec:* De orthodoxa fide, Iacobo Fabro Stapulense interprete, Lib. 4. Quantum bona opera uiuentium defunctis prosint, Ioanne Oecolampadio interprete Sermo. Praeterea historia Iosaphat et Barlaam, quam ferunt Trapezuntium transtulisse. Eiusdem Damasceni vita (scripta a Ioanne Patriarcha Hierosolymitano) Ioanne Oecolampadio interprete. Basileae excudebat Henricus Petrus Anno M.D.XXXV. —— Sic editionem indicat Panzer in Annal. typ. T. VI. p. 308 no. 1035.

1539, f. IOAN. DAMASCENI opera, qvae orthodoxae fidei vim omnem ita tradunt, ut nix quicquam extet magis idoneum cum docentibus & populum ad pietatem cohortantibus, tum *τας βεβηλυς κενοφωνιας και ἀντιθεσεις της ψευδωνυμυ γνωσεως* & haereses refellentibus uel oppugnantibus. Iam iterum, Graecorum exemplarium collatione, castigata. Svnt avtem haec. De orthodoxa fide, Iacobo Fabro Stapulense interprete, Lib. IIII. — Quantum bona opera uiuentium defunctis prosint, sermo. — Praeterea historia Iosaphat & Barlaam, quam ferunt Trapezontium transtulisse. — Eiusdem Damasceni uita, a Ioanne patriarcha Hierosolymitano conscripta. — Nunc primum aunotationes, impedita & difficiliora subliuioraq; omnia explicantes, accesserunt. — BASILEAE EXCVDEBAT HENRICVS PETRVS. *In fine:* BASILEAE EXCVDEBAT HENRICVS PETRVS MENSE MARTIO, ANNO M. D. XXXIX. —— 10 non num. *ff.*, 123 pp. Bibl. acad. et sen. Lips.

1548, f. —— *V.* supra I. Bb) 1).

Cc) *Singula opera.*

1) Theologia.

1507, 4. CONTENTA. THEOLOGIA DAMASCENI. I. De ineffabili diuinitate. II. De creaturarum genesi, ordine Moseos. III. De iis que ab incarnatione vsq; ad resurrectionem. IIII. De iis que post resurrectionem vsq; ad vniuersalem RESVRRECTIONEM. *In fine f. ult.:* Sancti patris IOANNIS DAMASCENI de Orthodoxa Fide liber: interprete IACOBO FABRO STAPVLENSI cōsumatus est et absolutus: efformatusq; PARISIIS per HENRICVM Stephanum, formularie litterarum artis industriū opificem: in sua officina eregione schole Decretorum collocata. Anno domini virtutum et fidei auctoris, millesimo quingentesimo septimo, decima quinta Aprilis. —— 114 num. *ff.* et 6 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1512, 4. IN HOC OPERE CONTENTA. Theologia Damasceni, quatuor libris explicata: et adiecto ad litteram commentario elucidata. I. De ineffabili diuinitate. II. De creaturarū genesi, ordine Moseos. III. De ijs quae ab incarnatione vsq; ad resurrectionē Christi. IIII. De ijs quae post resurrectionem vsq; ad vniuersale resurrectionē. *Titulus circumdatus est his:* HAEC PRIMARIA EST ET CASTIGATISSIMA EX OFFICINA AEMISSIO. *Infra:* Haec Damasceni cū expositione prima aemissio typis absoluta est Parisijs: ex officina Henrici Stephani e regione Scholae Decretorum. Anno CHRISTI omniū cōditoris et rectoris. M. D. XII. Nonis Februarijs. *In fine f.* 203*b*: EXIMII PATRIS IOANNIS DAMASCENI de or-

thodoxa fide liber, cum adiecta ad litteram explanatione: ęditus in lucem est & absolutus PARISIIS, per HENRICVM STEPHANVM artis litterarū excusoriae industrium opificem, in sua officina e regione scholę Decretorū. Anno domini, salutis & fidei authoris: duodecimo supra millesimū & quingentesimum, NONIS FEBRVARIIS. —— 203 num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1519, f. Theologia Damasceni quatuor libris explicata, Fabro interprete et adiecto Clichtovei Commentario elucidata. *In calce:* Haec Damasceni cum expositione secunda emissio typis absoluta est ex officina Heurici Stephani e regione Scholae Decretorum. Anno MDXIX. Pridie Idus Ianuarias.

1602, 8. Joannis Damasceni de orthodoxa fide Libri IV. (*Latine*) Jacobo Fabro Stapulensi interprete. In gratiam atque usum SS. Theologiae Studiosorum separatim excusi. Marburgi, Excudebat Paulus Egenolphus. cIↄIↄCII. —— 8 *ff.* praefixa, 417 pp. et 3 *ff.* Bibl. scu. Lips.

2) De iis qui in fide dormierunt.

1520, 4. Quantum defunctis prosint viventium bona opera sermo Ioannis Damasceni. Ioanne Oecolampadio interprete. *In calce*: Augustae Vindelicorum Anno M.DXX. —— Sic editionem indicat Panzer qui eam possidebat, in Annal. typ. T. VI. p. 160. 193.

1532, 4. Ioannis Damasceni Libellus de his, qui in fide dormierunt ex Graeco in Latinum conversus per Ludovicum Nogarolam Comitem Veronensem. Veronae MDXXXII.

3) Orationes Apologeticae.

1555, 4. Sancti Ioannis Damasceni libri tres apologetici, adversùs eos, qui sanctas imagines traducunt, et criminantur; nunc primùm in Latinam tralati coloniam, Godefrido Tilmanuo Cartusiae Parisiensis monacho interprete: His accessit S. Patris Theodori Dogmatice de honore et adornatione sanctis imaginibus exhibendis, per praescriptum interpretem. Parisiis apud Gulielmum Guillard, via Jacobaea, sub D. Barbarae signo 1555. Le vingt septiesme de Novembre M.D.LIIII. Reverend Pere en Dieu Messire Jehan du Tillet Evesque de Saint Brieu a permis à Guillaume Guillard imprimeur et libraire suyvant le privilege du Roy l'impression et vente du livre intitulé *Sancti Joannis*, etc. —— In libri fronte habetur insigne, quale in aliis Tillii episcopi Briucensis libris a Gul. Morelio excusis conspicitur: serpens e cruce pendens, addito lemmate: *ΛΟΓΩ ΕΡΓΩ.* Huius tituli notitiam ex Maittairii Annal. typ. T. V. p. 324 sq. desumpsi.

4) Adversus Nestorianos.

1603, 4. Ioannis Damasceni dissertatio adversus Nestorianorum haeresin, latine interprete Fr. Turriano. —— In *H. Canisii* Antiquar. Lectionum. (Ingolst.) T. IV. p. 212 sqq.

1606, 8. Ioannis Damasceni tractatiunculae de duabus in Christo naturis, latine ex Fr. Turriani versione, cum notis Marci Beumleri. Tiguri.

5) Homiliae.

1516, f. Ioannes Damascenus de dormitione Mariae. (*Latine*, *Raph. Volaterrano interprete.*) —— In eius libro: De institutione christiana; item de prima philosophia. Venetiis. Hic legitur secunda tantum homilia versa, non duae priores, ut in Fabricii Bibl. Gr. ed. Harles. T. IX. p. 735 dicitur. Tertiam ex Leonis Allatii versione edidit Combefisius in Bibl. Concionatoria. Secunda etiam latine legitur in Lipomani Vitis Sanctorum, T. VI., et apud Surium ad XV. Augusti. Rep. 1518.

1518, f. Ioannis Damasceni in dormitionem Beatae Mariae uirginis Sermo secundus per Raphaelem Volaterranum in latinum conuersus. —— In eiusdem libro: De institutione christiana ad Leonem. X. Pont. Max. libris octo. (Romae, per Iacobum Mazochium. Anno Domini MDXVIII.) *sign.* Eii *b* sqq. Bibl. acad. Lips. *V.* 1516.

1530, 8. Ioannes Damascenus de dormitione Beatae Virginis, Latine per Ambrosium Camaldulensem. Venetiis. —— Sic editio haec in Bibl. Barberina. T. I. p. 326 indicatur.

6) Historia Barlaam et Iosaphat.

Sine a. notitia.

—, 4. *F.* 1 *a*: Incipit liber gestorū barlaam et iosaphat ‖ seruorū dei greco sermone editus a iohāne ‖ damasceno viro sancto et eruditō (?) ‖ — ( ) um ce-

pissent monasteria cõstrui || *etc. F. ult. b lin.* 29: Finit: Deo Grãs. —— Char. goth. 147 *ff.* 29 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Argentorati ex offic. H. Eggesteyn librum prodiise dicunt.

—, f. min. *F. 1 a* (*sign.* a ii): ( )Vm cepissent monasteria construi. ac monachoꝝ || egregari multitudines. (?) & illoꝝ virtutum & an-|| gelice ɔuersacõis *etc. Finit f.* 77 *b lin.* 24: Explicit Liber Barlaam et Iosaphat. —— 77 *ff.* 36 lin. Char. goth. Prodiit fortasse *Spirae.*

—, 12. S. Ioannis Damasceni historia de vitis et rebus gestis Sanctorum Barlaam Eremitae, & Iosaphat Regis Indorum, Georgio Trapezuntio interprete. In eandem Scholia Aloisij Lippomani Veronensis Episcopi. D. Ioannis Chrysostomi, de comparatione Regis & Monachi Germano Brixio interprete. Index Materiarum locupletiss. Antverpiae, Apud Ioannem Bellerum sub Aquila Aurea. —— 18 *ff.* praefixa, 370 pp., et 12 *ff.* index. Bib. sen. Lips. Hoc opus Ioanni Damasceno abiudicandum videtur. Ex Bibl. Coloniensi PP. repetitum extat apud Lippomanum T. V. Etiam de auctore versionis dubium est. Casp. Barthius enim in notis ad Hermae pastorem p. 910 eam Anastasio bibliothecario tribuit, quamquam plerique Georgio Trapezuntio eam adscribunt.

7) Paracletica.

1743, 12. Ioannis Damasceni Paracletica in S. Virg. Mariam, primum latinitate donata et nunc demum in lucem edita a Clem. Majore. Patavii, Conzatti.

Cc) *Excerpta.*

(1516,) 4. Excerpta quaedam ex Damasceno per Bilibaldum Pirckheymerum. —— Cum Nili Sententiis moral. Norembergae F. Peypus impressit.

B. germanicarum.

1) Tractatus.

1606, 8. Ein Tractetlein des h. Johannis Damasceni, wie man die böse Zuneigungen des Herzens überwinden möge. —— In Theatro virtutis et honoris; oder Tugend-Büchlein. (Norimbergae) p. 41 sqq.

2) Historia Barlaam et Iosaphat.

—, f. min. *F. 1 a*: (H)Je vahet an eyn gar loblich vnnd || heylsam allen christglaubigen cro-|| nica. Sagend von eynem heyligen Künig mit namen Josaphat. wie || der ward bekeret von eynem heyli-|| gen vatter vnnd aynsideln genant || Barlaam. *etc. In libri calce:* Eyn ende hatt das buch der christenlichen lere die || hystori Josaphat vnd Barlaam genannt. die eynẽ || yegklichen cristenmeschen gut vnd heylsam zelesen || ist. wañ er lernet darauss gruntlichen dz heyl seiner || sel wie er soll fliehen die welt den leib vñ den teufel || auch allen vngelauben. vnd sich alleyn üben in dẽ || cristenlichen gelauben der auff die recht grundfeste || die Cristus ist gehawen ist vnd dem alleyn in gan-|| tzer begire vnnd volkumner liebe des hertzens, des || gemüts vnnd der sel anhangen vnd dienen. Dem || alle ziere glori herrschung ere vnnd grossmächtig || keit mit gott dem vatter vnnd heyligen geyst sey || ewigklichen Amen. —— Char. goth. 96 *ff.* 35 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.*, sed cum figg. xylogr. Prodiit fortasse Augustae Vindel. ex offic. Güntheri Zainer.

—, f. — (*Aug. Vindel.*, *Ant. Sorg.*) —— 96 *ff.* Citatur editio a. 1477, f., sed de ea dubitandum videtur.

C. gallicarum.

1578, 8. Histoire de Barlaam & de Josaphat, Roy des Indes, composée par S. Jean Damascene, traduite par Jean de Billy. Paris, Guil. Chaudiere.

1642, 12. Histoire de Josaphat, Roy des Indes, tirée de S. Jean Damascene, par Antoine Girard, de la comp. de Jesus. Paris, veuve Jean Camusat.

D. italicarum.

1) Historia Barlaam et Iosaphat.

1734, 4. Storia de' SS. Barlaam e Giosaffatte ridotta alla sua antica purità di favella, coll' ajuto degli antichi testi a penna. All' Altezza Reale di Carlo Odoardo Principe di Galles. In Roma appresso Giovanni Maria Salvioni Stampator Vaticano MDCCXXXIV. Con licenza de' Superiori.

2) Paracleticon.

1687, 24. Suppliche affettuose alla Beatissima Vergine Madre di Dio. Opera di S. Giovanni Damasceno, chiamata da i Greci Paracletica; Tradotta prima in

lingua, e poi in Italiana dal P. Lodovico Marracci, Lucchese Chierico Regolare della Congreg. della Madre di Dio. In Roma, per il Komarch Boemo 1687.

1690, 32. (*Titulus ut supra.*) In Luca, per Jacinto Paci. 1690.

E. hispanicarum.

1608, 8. Historia de los dos Soldados de Christo, Barlaan y Josaphat, escrita por San Juan Damasceno, traduzido por Juan de Arce Solorzeno. En Madrid, en la imprenta real. 1608.

F. graecobarbarorum.

1618, 4. Thesaurus, sive Conciones Ioannis Damasceni, graeca lingua vernacula. Venetiis.

G. slavonicarum.

1493 (,4?). Joannis Damasceni Octoichos lingua literali Slavorum, characteribus cyrillicis, editus a. 1493. Tzernogaviae per Georgium Tzernoevik. — Sic in Panzeri Annal. typ. T. IX. p. 284 no. 1 indicatur.

H. georgianarum.

(1744,) 4. Io. Damasceni liber de fide orthodoxa, transl. in linguam ecclesiast. Georgian. Mosquae a. m. 7252. — *V.* Alteri librum: Ueber Georgian. Litteratur. p. 120.

III. *Illustrantia Ioannem Dam. scripta.*

Phil. *Labbe*: Conspectus novae editionis omnium Operum S. Ioh. Damasceni, cura et studio Phil. Labbe. Paris., ap. Seb. et Gabr. Cramoisy. 1652, 4.

Mich. *Lequien*: Conspectus operum Ioan. Damasceni ad editionem novam paratorum. Paris., 1700, 4.

Casim. *Oudini* Dissertatio de Scriptis S. Iohannis Damasceni. — In eiusdem Commentario de scriptor. eccles. T. I. p. 1713 sqq.

Petri *Pantini* Annotationes in priorem orationem de Natinitate B. Virginis, a Billio (a. 1577 p. 367) editam & versam. — Inter Conciones graecorum Patrum a Petro Pantino editas. (Antv. 1601, 8) p. 380 sqq.

Chph. *Pelargi* Epitome universae Theologiae, siue explicatio quatuor librorum Damasceni de orthodoxa fide, in quibus fere omnes, praecipui certe loci breuiter et perspicue proponuntur, ex Scriptura et antiquitate. Francofurti, typis Sciurinis. 1605, 4.

IOANNES Diaconus.

1764, 8. Ioannis Diaconi Hadrianopoleos in laudem Ioanuis Palaeologi carmen politicum. Graece edidit Ang. Mar. Bandini. — Cum Ioannis Chrysostomi in Niniuitarum poenitentiam homilia. (Flor., typis caes.) p. 158 sqq.

IOANNES Ducas, v. DUCAS.

IOANNES Geometra Protothronus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 715 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 625 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Hymni.

1591, 8. *Ἰωάννου Γεωμέτρου ὕμνοι πέντε εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.* Hymni quinque in B. Deiparam: e graeco Ioannis Geometrae latine facti per Fed. Morellum. *Graece et Latine.* Lutetiae, ap. Fed. Morellum. — Pag. 19 legitur Admonitio haec: „Maculae et lacunae aliquot occurrerunt in Graeco codice (quo unico nobis uti licuit hactenus) partim scriptoris errore vitiato, partim vetustate ipsa prope obliterato."

1614, f. Ioannis Geometrae hymni. Graece et latine. — In *Iac. Lectii* Collectione Poetarum Graecorum veterum. (Col. Allobr.) T. II.

1624, f. — graece et latine, ex editione Morelli. — In *Binii* Bibl. PP. T. VIII. p. 437 sqq.

1644, f. — graece et latine, ex editione Morelli. — In Bibl. PP. T. XIV.

2) Tetrastichi.

1595, 8. Ioannis Geometrae, Christiani Poetae Graeci, Paradisus; Tetrasticha moralia sanctorum hominum sententiis referta, complectens, cum singulorum argumentis. Opus non primum in lucem editum (*Graece*), interprete Fed. Morello. Lutet., ap. Fed. Morellum.

1624, f. — graece et latine ex edit. F. Morelli. — In *Binii* Bibl. PP. (Paris.) T. VIII. p. 446 sqq.

1644, f. — graece et latine, ex edit. F. Morelli. — In Bibl. PP. (Paris.) T. XIV.

3) De malo.

1769, f. Ιωαννου πρωτοθρονου του γεωμετρου περι του μηλου. *Graece*, e codice Matrit. edidit I. Iriarte. —— In Catalogo codicum graec. bibl. reg. Matrit. (Matr.) T. I. p. 301 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1593, — 1597, 8. Ioannis Geometrae Paradisus; opus Latinis versibus nunc primum editum, interprete Fed. Morello. Lutet., ap. F. Morellum.

IOANNES Georgides.

1829, 8 mai. Γνωμαι συλλεγεισαι ὑπο Ἰωαννου μοναζοντος του και Γεωργιδη. *Graece.* —— In *Boissonadii* Anecdotis. Vol. I. p. 1—108.

IOANNES Grammaticus Charax.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 360; *ed. n.* T. VI. p. 337, X. p. 642.

1524, f. Ioannis Grammatici Characis quaedam de encliticis. *Graece.* —— In *Aldi* Dictionario graeco. Venetiis.

1769, f. Ιωαννου γραμματικου του χαρακος περι των ἐγκλινομενων μοριων. *Graece*, edidit I. Iriarte. —— In Catalogo cod. graec. bibl. reg. Matrit. T. I. p. 316 sqq.

1821, 8. —— In *Imm. Bekkeri* Anecdotis. T. III. p. 1149 sqq.

IOANNES Grammaticus Gazaeus.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 710.

1618, 4. Ιωαννου γραμματικου του Γαζ. ἐκφρασις τοῦ κοσμικου πιναχος. Graece e cod. msto Leid. —— In *Iani Rutgersii* Voriar. lectt. Lib. II. cap. VII. p. 95.

1822, 8. Ioannis Gazei Descriptio tabulae mundi; ex apographo Gothano anthol. graec. edidit F. Gräfe. —— Cum Pauli Silentiarii descriptione ecclesiae. Lips., Vogel.

IOANNES Grammaticus Philoponus.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 358 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 639 sqq.

I. *Editiones textus.*

AA. Scripta grammatica.

1) De tono.

1825, 8. Ἰωαννου Ἀλεξανδρεως τονικα παραγγελματα. Αἰλιου Ἡρωδιανου περι σχηματων. Edidit Guil. Dindorfius. Lipsiae, libr. Weidmann. Reimer. —— XLII, 66 pp. 12 *Gr.* Utromque scriptum e cod. mstu Hafn. editum est. Pag. III—XVIII ad Ioannis opusculum partim lectiones codicis, quae in impresso textu emendatae sunt, partim animadversiones editoris et Bluchii, qui horum scriptorum confecit apographum, exhibentur; atque p. XIX—XLI ad Herodiani opusculum lectiones aliorum codicum collegit editor.

2) De dialectis.

1496, f. Ex scriptis Ioannis grammatici de idiomatibus. *Graece.* —— In *Aldi* Thesauro Cornu Copiae. & Hortis Adonidis. Venetiis in domo Aldi Romani. M. III. D. Alia editio a. 1504, quae in Fabricii Bibl. Gr. ed. Harles. l. c. p. 648 citatur, non extat.

1512, — 1540, — 1557, 4. De Idiomatib. linguarum tres tractatus Ioannis grammatici. —— Cum Constantini Lascaris opusculis grammaticis. Venetiis apud Aldum.

1524, f. Io. Grammatici quaedam de proprietatibus linguarum. —— In *Aldi* Dictionario graeco. Venetiis. M.D.XXIIII.

1572, f. —— Ad calcem Dictionarii Graeco-Latini. Basil.

1572, f. —— In Adpendice *H. Stephani* Thesauri graec. ling.

1615, — 1628, — 1665, f. —— In *Scapulae* Lexico. Basil.

1826, f. —— In *H. Stephani* Thesauro. Lond. —— Huic *Ioanni Grammatico* tribuitur etiam illud opusculum de vario verborum significatu, quod sub Cyrilli nomine occurrit.

BB. Commentarii.

1) In cap. I. Geneseos.

1630, 4. Ioannis Philoponi in cap. I. Geneseos de mundi creatione libri VII. Ex antiquo S. C. Maj. codice MS. nunc primum in lucem editi. Una cum disputatione de Paschate. Interprete Balth. Corderio. Viennae Anstr., Typis Gregorii Gelbhaar. —— Non ea diligentia, qua par erat, codicem descripsit editor. Conf. Lambecii commentar. ed. Kollar. lib. I. p. 249 sqq. et III. p. 203 sqq.

2) In Aristotelis analytica priora.

1536, f. Ιωαννου Γραμματικου του φιλοπονου εἰς τα προτερα ἀναλυτικα του Ἀριστοτελους ὑπομνημα. Μαγεντινου σχο-

λια εἰς τα αυτα. Συνοψις περι των συλλογισμων. Ioannis Grammatici Philoponi Commentaria in priora Analytica Aristotelis. Magentini Commentaria in eadem. Libellus de syllogismis. Graece. (*Edidit Vict. Trincavellus.*) Venetiis in aedibus Barth. Zanetti Caster., aere vero et diligentia Io. Franc. Trincaveli. Anno a partu virg. 536. Mense Apr. —— 119 *ff.*, 1 vac. *f.*, 45 *ff.*. et 1 *f.*, quod insigne typ. continet. Editio Aldina a. 1536, quam Panzer in Annal. typ. T. VIII. p. 553 no. 1878 indicat, non extat.

3) In Aristotelis Analytica posteriora.

1504, f. Ioannis grammatici in Posteriora resolutoria Aristotelis Commentaria. *Graece. In fine* p. 295: Venetiis apud Aldum mense Martio. M. DIIII. —— A pag. 257 sqq. anonymi cuiusdam commentarius in eundem librum accedit.

1534, f. Ἰωαννου του Γραμματικου εἰς τα ὑστερα ἀναλυτικα Ἀριστοτελους ὑπομνημα. Ἀνωνυμου εἰς τα αὐτα. Εὐστρατιου εἰς τα αὐτα. Ioannis Grammatici in posteriora resolvtoria Aristotelis, Commentarivm. Incerti avthoris in eadem. Evstratii in eadem. *Graece. In fine:* Venetiis, in aedibus Aldi Manutii Romani, & Andreae Asulani soceri, Mense Decembri. M. D. XXXIIII. —— *V.* supra **Eustratius.** t. 1). Haec secunda editio plus priore habet varias codicum mstorum lectiones.

4) In IV libros physicorum.

1535, f. Ἰωαννου Γραμματικου Ὑπομνημα εἰς τα περι φυσικης τεσσαρα πρωτα βιβλια του Ἀριστοτελους. Ioannis Philoponi Grammatici Commentaria in primos quatuor Aristotelis libros de naturali Auscultatione. (*Graece. Edidit Vict. Trincavellus*). Venetiis, in aedibus Bartholomaei Zanetti Casterzagensis, aere uero, & diligentia Ioannis Francisci Tricaueli. Anno a partu virg. 1535. Mense Sept. —— 159 *ff.*, et 1 *f.*, quod insigne typ. continet.

5) In meteorum librum I.

1551, f. Ἰωαννου Γραμματικου του φιλοπονου σχολια εἰς το α΄ των μετεωρων του Ἀριστοτελους. Iohannis Grammatici Philoponi Scholia in primvm meteorvm Aristotelis. *Graece et latine.* —— Cum **Olympiodori** commentariis in eundem librum. Venetiis, Aldus. M. D. LI.

6) In libros de anima.

1535, f. Ἰωαννου Γραμματικου του φιλοπονου ὑπομνημα εἰς τα περι Ψυχης βιβλια του Ἀριστοτελους. Ioannis Grammatici Philoponi Commentarii in libros de anima Aristotelis. MDXXXV. *In fine:* Venetiis in aedibus Bartholomaei Zanetti Casterzagensis, aere vero et diligentia Ioannis Francisci Trincavelli. Anno a partu virginis MDXXXV. Mense Nov. —— 145 *ff.*, et 1 *f.* cum insigni typ.

7) In libros de generatione.

1526, f. Aristotelis de animalium generatione libri quinque cum (Ioannis) Philoponi (Grammatici) Commentarijs. *Graece.* Venetijs, per Ioan. Antoninum; & Fratres de Sabio. Mense Februario. M. D. XXVI. —— Editio huius libri Aldina non extat.

8) In libros de generatione et interitu.

1527, f. Ἰωαννης ὁ Γραμματικος εἰς το περι γενεσεως και φθορας. Ἀλεξανδρος ὁ Ἀφροδισιευς εἰς τα μετεωρολικα. Ὁ αὐτος περι μιξεως. Ioannes Grammaticus in libros de Generatione *etc.* —— *V.* supra **Alexander Aphrod.** I. BB. 5).

CC. Opera Philosophica.

1) Contra Proclum.

1535, f. Ἰωαννου Γραμματικου Ἀλεξανδρεως του Φιλοπονου κατα Προκλου περι ἀϊδιοτητος κοσμου. Ioannis Grammatici Philoponi Alexandrini contra Proclum de mundi aeternitate. *Graece. In fine:* Venetiis in aedibus Bartholomaei Zanetti Casterzagensis, aere vero et diligentia Ioannis Francisci Trincaveli Anno a partu virginis MDXXXV. Mense Martio. —— 84 *ff.*

1788, f. Ioannis Philoponi de mundi creatione libri septem. Graece et Latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. XII. p. 471 sqq. Ex editione Corderii, sed pluribus locis emendatior ac restitutus exhibetur liber.

2) De Paschate.

1630, 4. —— *V.* supra BB. 1).

1788, f. Ioannis Philoponi de Paschate disputatio. Graece et Latine interprete Balth. Corderio. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. XII. p. 610 sqq.

3) Vita Aristotelis.

1621, 8. — 1664, 4. —— *V.* supra Aristoteles. litt. init.

II. *Editiones versionum.*

AA. Commentarii.

1) In Aristotelis analytica priora.

1541, f. Ioannis Grammatici Philoponi commentaria in Aristotelis analytica priora. Latine interprete Gu. Dorotheo. Venetiis.

1544, — 1548, — 1553, — 1555, f. — Lucillo Philaltheo interprete. Venetiis.

1560, f. — interprete Alexandro Iustiniano, Chio. Venet., apud Valgrisium. —— Error est, quod in *Schöllii* Gesch. der griech. Litt. *Vol* III. p. 393 dicitur, bas omnes versiones uno eodemque anno prodiisse.

2) In Aristotelis analytica posteriora.

1542, f. Ioannis Grammatici Philoponi commentaria in posteriora analytica, latine, interprete Andrea Gratiolo, cum Graeco exemplari collata per Phil. Theodosium. Venetiis. —— Rep. 1543 sqq.

1543, f. Ioannis Gramm. Philop. commentarii e Graeco sermone in Latinum jam ante annos aliquot conversi, sed nuper tantâ diligentiâ cum Graeco exemplari collati, ut reformati videantur. Parisiis apud Joannem Roigny viâ ad D. Jacobum sub basilisco et quatuor elementis. M. D. XLIII. *In fine*: Parisiis excudebat Joannes Lodoicus Tiletanus impensis Joannis Roigny. M. D. XLIII. —— Hanc notitiam ex Maittairii Annal. typ. T. *V.* p. 450 desumpsi.

1559, — 1568, f. — cura Martiano Rota. Venetiis.

3) In Aristotelis physica.

1539, — 1541, f. Ioannis, Grammatici, cognomento Philoponi, Commentaria in quatuor priores Aristotelis de naturali auscultatione libros in Latinum translata a Guil. Dorotheo, Veneto. Venetiis, per Brandinum et Octavianum Scotum. M. DXXXIX.

1558, — 1569, — 1581, f. — latine interprete I. Bapt. Rasario. Venet. —— Haec est priori longe praeferenda.

4) In meteorum librum I.

1551, — 1567, f. — libri III, latine interprete I. Bapt. Camotio. Venet.

5) In libros de anima.

1544, — 1558, f. — latine, interprete Gentiano Herveto. Lgd.

1544, — 1581, f. — interprete Matthaeo a Bove Veronensi. Venetiis.

1554, — 1568, f. — interprete Gentiano Herveto. Venetiis.

6) De generatione.

1526, f. — latine, interprete Nicolao Petro, addita Aristotelis librorum versione, ex Theodori Gazae interpretatione. Venetiis, per I. Antonium et Stephanum ac fratres de Sabio. —— Char. goth.

7) In Aristotelis libros de generatione et interitu.

1540, — 1543, — 1548, — 1559, f. — latine interprete Hier. Bagolino. Venetiis.

8) In Aristotelis libros metaphysicos.

1583, f. Ioannis Philoponi breves sed apprimè doctae & utiles expositiones, in omnes XIV Aristotelis libros eos qui vocantur Metaphysici. Quas Franciscus Patritius de graecis Latinas fecerat. Ferrariae. —— Graeca hactenus latent.

BB. Opera philosophica.

1557, f. Ioannis Grammatici Philoponi adversus Procli Diadochi pro aeternitate mundi duodevigiuti, solutiones. Latine ex versione I. Mahotii. Lgd., Campanus.

IOANNES Hierosolymitanus episcopus.

1685, f. Ioannis Hierosol. narratio de Iconomachis, graece et latine. —— Inter Scriptores post Theophanem. (Paris.) p. 312 sq. Rep. 1729.

1729, f. —— Inter Scriptores post Theophanem. (Venet.) p. 235 sq. Utraque collectio ad collectiones scriptorum byzantinorum pertinet.

1788, f. — graece et latine. —— In Gallandii Bibl. PP. T. XIII. p. 270 sqq.

IOANNES Hierosolymitanus patriarcha.

1507, 4. Ioannis Damasceni vita, a Ioanne Patriarcha Hierosol. conscripta, latine per J. Oecolampadium versa. Parisiis. —— Haec editio in Catalogo bibl. Upsal. T. I. p. 442 citatur.

1522, 4. Ioanois Damasceni Vita, a Ioanne Patriarcha Hierosolymitano conscripta, nuperque ab Oecolampadio in Latiuum uersa. *In fine: του οἰκολαμπαδιο ἑρμηνευοντος ἐν τῃ αὐγουστα των βινδελικων παρα τω τιμιωτατω βερναρδω ἀδελμαννω.* —— *F. 1b* exhibetur epistola inscr. sic: „O. Bernardo Adelmanno ab Adelsmansfelden Canonico Augustensi, Oecolampadius Salutem dicit." Hanc notitiam Panzeri Annal. typ. T. VI. p. 162 no. 207 mihi suppeditaront. Textus vitae graecus iam supra s. v. Ioannes Damascenus. I. indicatus est.

IOANNES Malalas.

Fabr. B. Gr. T. VI. p. 138 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 446 sqq. p. 683.

1691, 8. *Ἰωαννου του Ἀντιοχεως του ἐπικλην Μαλαλα χρονικη ἱστορια.* Iohannis Antiocheni cognomento Malalae Historia Chronica. E MSo Cod. Bibliothecae Bodleianae nunc primum edita. Cum interpretatione et notis Edm. Chilmeadi et triplice Indice Rerum, Autorum, et Vocum barbararum. Praemittitur Dissertatio de Autore, per Humfredum Hodium S. T. B. Coll. Wadhami Socium. Accedit Epistola Richardi Bentleii ad Cl. V. Io. Millium S. T. P. Cum Indice Scriptorum, qui ibi emeodantur. Oxonii, e theatro Sheldoniano. CIↃIↃCXCI.

1733, f. — ex MS. Cod. Bibliothecae Bodleianae primum edita, cum Interpretatione et Notis Edm. Chilmeadi. Praemittitur Dissertatio de Auctore per Humfr. Hodium. Accedit Epistola Rich. Bentleii ad I. Millium. Editio altera. Venetiis, typis Io. Bapt. Pasquali. MDCCXXXIII.

1831, 8. Ioannis Malalae Chronographia ex recensione L. Dindorfii. Accedunt Chilmeadi Hodiique annotationes et Rich. Bentleii epistola ad I. Millium. Bonnae, Weber. —— 4 *Th.*, ch. scr. 5 *Th.* 8 *Gr.*, ch. membr. 6 *Th.*. 8 *Gr.*

IOANNES Mauropus.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 717 sqq.; *ed. n.* T. VIII. p. 627 sqq.

1610, 4. Ioannis Mauropi Epigrammata iambica carminaque in praecipuorum festorum Patrumque pictas in tabulis imagines atque historias, et de aliis varii generis argumentis, graece edidit paucasque notas ad calcem libelli adiecit Matthaeus Bustus. Etonae in collegio regali excudebat Ioan. Nortoo. —— 4 *ff.* praefixa, 73 pp. et 4 *ff.* Bibl. sen. Lips.

IOANNES Plusiadenus.

1652, 8. Ioannis, Archipresbyteri Plusiadeni, Disceptatio de differentiis inter Graecos et Latinos, et de sancta Synodo Florentina. Graece et Latine, Leone Allatio interprete. —— In Leonis Allatii Graecia orthodoxa. (Romae.) T. I. p. 583 — 654.

IOANNES Scylitzes.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 386 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 722 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Historia.

1647, — 1729, f. Ioannis Scylitzae Historia rerum in Oriente gestarum. Graece et Latine. —— Cum Georgio Cedreno. Prologum in Historiam e cod. msto Coisliniano edidit Montfaucon in Bibl. Coisliniana, p. 207.

2) Consultatio.

1596, f. Ioannis Scylitzae notaria et consultatio de sponsalibus discindendis, ad imp. Alexium Comnenum. —— In *Leunclavii* iure graeco-romano. (Francof.) Lib. II. p. 132 sq.

II. *Editiones versionum.*

1570, f. Ioannis Curopalatae Scillizzae historiarum compendium, quod incipiens a Nicephori, imperatoris a Genicis obitu ad imperium Isaaci Comneni pertinet. Latine ex interpretatione Io. Bapt. Gabii. Venet., apud Colinum. —— Hoc compendium latine tantum hactenus editum est.

III. *Illustrantia Ioannem Scyl. scripta.*

Mart. *Hanke:* De Ioanne Scylitza Curopalata eiusque scriptis. —— *V.* eius Librum De Byzantinarum rerum scriptoribus. p. 487 sqq.

Kollarius: Descriptio codicis msti, qui Ioannis Scyl. opera continet. —— *V.* eius Supplem. I. ad Lambecii commentar. p. 613—626.

IOANNES Stobaeus. v. STOBAEUS.

IOANNES Thessalonicensis.

1648, f. Ioannis Thessalonicensis oratio in Mulieres ferentes unguenta, et alia duo eiusdem fragmenta, alterum de Miraculis S. Demetrii, alterum ex dialogo, sive sermone inter paganum et christianum de cultu Imaginum. Graece et Latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. XIII. p. 185 sqq. Oratio commemorata edita est ante in *Fr. Combefisii* Auctario novo Bibl. PP. T. I. p. 761 sqq. Fragmentum autem prius inter Scriptores post Theophanem a Fr. Combefisio editos (*Paris.* deinde rep. Venetiis.), posterius in Synodo Nicaena II. Art. V. extat. Oratio latine etiam legitur in Bibl. Max. PP. (Lgd., 1677, f.) T. XII.

IOANNES Tzetzes. v. TZETZES.

IOANNES Xiphilinus. v. XIPHILINUS.

IOANNES Zonaras. v. ZONARAS.

IOSEPHUS.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 109 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 51 sqq.

Aa) *Opus integrum.*

1723, 8. Iosephi, Veteris christiani scriptoris, Hypomnesticon, nunc primum in lucem editum, cum versione ac notis Io. Alb. Fabricii. —— In eiusdem Codice Pseudepigrapho veteris Testamenti. (Hamburgi.) Vol. II. p. 337 sqq.

1788, f. Iosephi Memorialis libellus; graece cum versione latina et notis I. Alb. Fabricii. —— In *Gallandii* Bibl. PP. T. XIV. p. 3 sq. Ut Gallandius in prolegomenis p. V. dicit, non solum textum graecum, sed etiam versionem latinam mutavit. Fabricius antea duo capita in Codice Pseudepigrapho Vet. Test. Vol. I. p. 901 sqq. ediderat.

Bb) *Excerpta.*

1808, 4. Iosephi Hypomnestici argumenta librorum, graece et latine. —— In *Fabricii* B. Gr. ed. Harles. Vol. XI. p. 53 sqq.

Flavius IOSEPHUS.

Fabr. B. Gr. T. III. p. 230 sqq.; *ed. n.* T. V. p. 1 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1544, f. *ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ Ιουδαικης αρχαιολογιας λογοι κ. Ιουδαικης ἁλωσεως λογοι ζ. Περι ἀρχαιοτητος Ιουδαιων κατα Ἀπιωνος λογοι β. Εἰς τους Μακκαβαιους λογος, ἡ περι αὐτοκρατερος λογισμου.* FLAVII IOSEPHI OPERA. *Insigne typ.* FRO || BEN. *Infra:* BASILEAE MDXLIIII. Cum Imp. Maiestatis Priuilegio ad annos V. *In calce: Ετυπωθη ἐν Βασιλειᾳ της Γερμανιας παρα τῳ Ιερονυμῳ Φροβενιῳ ἐν Νικολαῳ τῳ Ἐπισκοπιῳ, ἐτει της θεογονιας ά φ μ δ.* —— 6 *ff.* praefixa, 967 pp. Hanc principem ad codd. mstos Dieg. Hurtadi Mendozae paratam editionem Arnoldus Peraxylus Arlenius curavit. Codices autem textum meliorem librorum de bello Iudaico, quam librorum de Antiquitatibus Iudaicis habuerunt; itaque in posterioribus edendis epitomen quandam auxiliumque Sigism. Gelenii editor sibi comparavit.

1611, f. Flavii Iosephi opera, quae extant *etc.* Quae graeco latina editio graecorum Palatinae bibl. mss. codicum collatione castigatior facta est. Aurel. Allobr., excud. Pet. de la Roviere. —— 4 *ff.* praefixa, 1102 pp. et 13 *ff.* Emendationes in titulo commemoratae in volumine II. exhibere editoris consilium fuit, sed hoc volumen numquam prodiit. Rep. 1634.

1634 (*etiam* 1635), f. — Genev., I. Crispin. —— Haec editio prioris vitiosissima repetitio est. *V.* 1611 et 1691.

1691, f. *ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ Ιεροσολυμιτου ἱερεως τα ἑυρισκομενα.* FLAVII IOSEPHI Hierosolymitani Sacerdotis Opera qvae extant omnia, *Nempe* Antiqvitatum jndaicarum Libri XX. Sigismundo Gelenio interprete. De Bello Judaico Libri VII. interprete, Rufino Aqvilejensi. Liber de vita sua cum interpretatione Gelenii. Adversus Apionem Libri II. cum versione antiqva à Gelenio emendata, & De Maccabaeis, seu de Imperio rationis Liber cum paraphrasi Eras-

mi Roterodami. Accedit Index Locupletissimus. Juxta editionem Graeco-Latinam Genevensem ad manuscriptos Palatinae bibliothecae Codices castigatam, quae nunc à pluribus mendis expurgata, & praeterea prolegomenis & appendice auctior reddita. Coloniae (*potius* Lipsiae) Sumptibus Mauritii Georgi Weidmann. Anno MDCXCI. —— Haec editio praecedenti in omnibus rebus accommodata, sed auctior et emendatior cura Th. Ittigii repetita est.

1720, f. *ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.* FLAVII IOSEPHI Opera, quae reperiri potuerunt, omnia. Ad codices fere omnes cum impressos tum Manuscriptos diligenter recensuit, nova Versione donavit, et Notis illustravit Ioannes Hudsonus, S. T. P. Aulae B. Mariae Virginis Principalis, et Protobibliothecarius Bodleianus. Duobus Voluminibus. Oxonii, e theatro Sheldoniano. —— In hac editione nitida diligenterque typis expressa textus multo emendatior quam ante prodiit. Mortuo Hodsono eam Ant. Hall ad finem perduxit.

1726, f. *Φλαβιου Ιωσηπου τα ευρισκομενα.* Flavii Iosephi, quae reperiri potuerunt Opera omnia. Graece Latine cum Notis et noua versione Ioan. Hudsoni. Accedunt nunc primum notae integrae ad Graeca Iosephi et varios eiusdem libros, *D.* Eduardi Bernardi, Iac. Gronouii, Franc. Combefisii, Io. Sibrandae, Henr. Aldrichii, at et ineditae in universa Fla. Iosephi opera Io. Coccei, Ezech. Spanhemii, Hadr. Relandi, et selectae aliorum. Adiiciuntur in fine Caroli Daubuz Libri II pro testimonio Fl. Iosephi de Iesu Christo, et eiusdem argumenti Epistolae XXX virorum doctorum, ut Reinesii, Suellii, Io. F. Gronovii aliorumque, Philologicae et Historicae, ut et Petri Brinch Examen Chronologiae et Historiae Iosephicae; Iob. Bapt. Ottii animaduersiones ad Iosephum et specimen Lexic Flauiani; Ch. Noldii Historia Idumaea, seu de vita et gestis Herodum *etc.* Omnia collegit, disposuit, et post Io. Hudsonium ad Codices fere omnes, cum impressos, tum manuscriptos, praecipue Lugduno-Batavos, diligenter recensuit, Notasque passim suas, et quinque in fine Indices adiecit Sigbert. Havercampus. Amst., LB. et Ultraj., ap. R. et G. Wetstenios. *Voll. II.* —— Huic editioni, omnium locupletissimae, sed non satis accurate impressae, prior substrata est.

1782—1785, 8. Flavii Iosephi Hebraei, Opera omnia, graece latine excusa ad editionem Lugduno-Bat. Sig. Havercampii cum Oxoniensi Io. Hudsonii collatam. Curavit Fr. Oberthür. Lips., sumtu E. B. Schwickerti. *Voll. III.* —— 9 *Th.* Notae indicesque, quae omnia promisit Oberthür, non prodierunt. Nonnulla exx., quae Valpy, bibliopola Londinensis in Angliam traduxit, a. 1814 prae se ferunt.

1825 — 1827, 12. Fl. Iosephi Iudaei Opera omnia. Textum edidit C. E. Richter. Lips., Schwickert. *Voll. VI.* —— X, 286; 328; 340; 279; 295; 464 pp. 5 *Th.* 6 *Gr.* Volumina I—IV. Antiquitates; vol. V. et VI. Bellum Iudaicum, librum contra Apionem, de Maccabaeis et indicem rerum continent. Pertinent miro modo ad *Patrum* collectionem, efficiuntque primam sectionem. Textus est Hudsono-Havercampianus.

Bb) *Opera plura.*

1700, f. FLAVII IOSEPHI Antiquitatum Iudaicarum libri quatuor priores, et pars magna quinti, Gr. et Lat. Cum exemplaribus MSS. collati, et illustrati notis amplissimis D. Eduardi Bernardi S. T. P. Item Historiarum de bello Iudaico liber primus, et pars secundi, Graece et Latine, ad codices MSS. itidem recogniti et emendati. Oxoniae, e theatro Sheldoniano. MDCC. —— 1 *f.* tit., 352 pp. Libri de bello Iudaico, quos H. Aldrich curavit, singulari titulo *Oxon.*, 1687, 2 *ff.* praefixa, 132 pp. prodierunt. 10 *sh.* 6 *d.* Ceterum Oberthür in historia editionum, suae editioni praemissa, animadvertit, hanc editionem iam a. 1691 prodiisse, sed postea a bibliopola titulum eius esse mutatum. Haec editio, quae omnia Iosephi opera complecti debebat, ob dissidia inter curatores universitatis Oxon., quorum impensis editio prodiit, atque inter editorem exorta, non absoluta est.

Cc) *Opera singula.*

1) De Maccabaeis.

1590, 16. *ΦΛΑΒΙΟΥ ΙΩΣΗΠΟΥ etc.* FLAVII IOSEPHI de Maccabaeis; seu de rationis imperio liber. Manuscripti codicis ope, longe, quam antehac, et emendatior et auctior; cum latina interpretatione ac notis Ioannis Luidi (vulgo *Lloyd*). Oxon., excud. Ios. Barnesius. —— Antea a. 1526 Argentinae, 1540 et 1550 Basileae, et 1597 in editionibus Bibliorum, et a. 1582 in editione Apocryphorum Basil., denique in Combefisii Auctario noviss., graece cum latina versione nova prodiit.

2) De vita sua.

1786, 8. Flavii Iosephi de vita sua liber, graece. Recensuit, varietatem lectionis adiecit H. Ph. Conr. Henke. Brunsv., Orphan. —— 14 *Gr.*

3) Antiquitates iudaicae.

1781, 8. Fl. Iosephi Antiquitatum Iud. liber I, 8. Lips., Sommer. —— 4 *Gr.*

Dd) *Excerpta.*

1789, 8. Chrestomathia Flaviana, sive loci illustres ex Flavio Iosepho delecti et animadversionibus illustrati a I. G. Trendelenburg. Lips., Haug. —— 12 *Gr.*

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

a) Sine a. et l. notitia.

—, f. *F.* 1 *a:* Incipit prologus sancti Ieronimi ‖ in Iosephum. ‖ — *Figura ligno incisa forma J.* Osephus mathie filiꝯ ex iherosolimis ‖ sacerdos a vespasiano captus cū tito ‖ filio eius relictꝯ: hic romam ueniens ‖ septem libros iudaice captiuitatis im ‖ peratoribꝫ patri filioqꝫ obtulit qui et ‖ bibeliothece publice tradite sunt et ‖ ob ingenij gloriā statuā quoqꝫ rome ‖ meruit. Scripsit aūt et alios viginti ‖ antiquitatū libros: ab exordio mundi ‖ *etc. F.* 273 *b col.* 2: Explicit hystoria flauij ‖ iosephi de antiquitate. *F.* 274 *a col.* 1: Flauij iosephi in textu librorū de iuda ‖ ico bello prologus incipit. *In fine:* Explicit hystoria flauij iosephi de iuda ‖ ico bello feliciter. —— Cum figuris ligno incisis. Char. goth. 395 *ff.* duabus columnis impressa cum 48 lin., sed sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Nitidos et rarus liber est. Dibdin in Bibl. Spenc. T. II. p. 106 sq. hunc librum impressum esse putat non ante a. 1490 *Lubecae* ab *Luca Brandis*, qui ex Merseburgo in Saxonia huc se contulerat. Santander autem in Dictionnaire bibliographique T. I. p. 335 librum circa a. 1475 impressum esse sistit, quia eo anno Luca Brandis ibidem *Rudimentum Noviciorum fol.* impresserat. Notitia huius tituli, quam Hain in Repert. bibliogr. Vol. II. P. I. dat, negligentissime facta est, quum ne Dibdini quidem libro usus sit.

—, f. mai. Tabula tocius libri iudaice antiquitatis. *Haec* 6 *ff. complectitur. F.* 7 *incipiunt Iosephi opera.* —— Duabus columnis cum 44 lin. impressus est liber. In hac editione capita aliter atque in editione a. 1470 distincta sunt. Conf. *Beloe's* Anecdotes liter. (1807, 8) T. IV. p. 112.

β) Cum a. et l. notitia.

1470, f. mai. *F.* 1 *a:* Iosephi historiographi viri clarissimi prologus ‖ in libros antiquitatum vigiti incipit feliciter, ‖ ( ) Istoriā ɔscribe' ‖ *etc. Prologum excipit tabula. F.* 2 *a col.* 2: Iosephi historiographi viri clarissimi. libri ‖ antiquitatum numero vigīti. per Iohannem ‖ schu'sler. Ciuem Augustensem finiunt feliciter ‖ non scriptorum quidem arte. sed qua nostra ‖ tandem etas dotata est. impressoria scꝫ exarati. ‖ Anno a natiuitate currente dominica, Mille- ‖ simoquadringentesimoseptuagesimo. kalēdas ‖ vero iulias quarto. *F.* 202 *a:* Iosephi de bello iudaico prologus ‖ in libros septem incipit feliciter. *F.* 203 *a:* Iosephi historiographi viri clarissimi de ‖ bello iudaico liber primus incipit feliciter. *F.* 287 *b col.* 1: Iosephi historiographi viri clarissimi. libri ‖ de bello iudaico septem. finiunt feliciter. per. Io- ‖ hānem schu'szler ciuem Augustensem impressi. ‖ kalendas semptembris decimo. Anno vero a ,ptu ‖ virginis salutifero. Millesimoq̊dringentesimo ‖ septuagesimo. Laus optimo maximo. —— 287 *ff.* duabus columnis impressa cum 50 lin., sed sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.* Exemplar huius editionis principis in bibl. acad. Lips. adservatur. Versionem quae Rufino enidam adscribitur, Cassiodoro tribuendam esse Muratori in Antiquitt. Ital. T. III. p. 919 et Fontanini in Hist. lit. Aquilej. p. 392 sqq. contendunt. Ibidem etiam de codice huius versionis usto antiquissimo, qui adservatur in bibl. Milan., disseritur.

1480, f. *F.* 1 *a:* Ludouicus Cendrata Veronēsis clarissimo eq̄ti aurato dño An ‖ tonio donato patritio Veneto urbis Veronae praetori salutem. *Haec epistola data est:* Veronae pridie Kalendas decembris. M.CCCC.LXXX. *F.* 2 *b tria poemata exhibentur. F.* 3 *a* (*sign.* a i): IOSEPHI MACHACIAE FILII HEBRAEI GENERe ‖ SACERDOTIS EX HIEROSOLYMIS DE BELLO ‖ IVDAICO LIBER. I. ‖ ( ) VONIAM BELLVM Quod ‖ *etc. F.* 183 *b:* DE BEL-

LO IVDAICO EXPLICIT FOELICITER. *F.* 184 *a* (*sign.* A): IOSEPHI MACHACIAE FILII HEBRAEI GENERe || SACERDOTIS EX HIEROSOLYMIS DE ANTIQui || TATE IVDAEORVM CONTRA APPIONEM GR- || AMMATICVM ALEXANDRINVM || (?) VFFICIENTER VT ARBItror || *etc.* *F.* 212 *b*: Impressum i inclyta ciuitate Veronae || per Magistrum Petrū Maufer Gal- || licum. Anno salutis. M. CCCC. lxxx. || octauo kalendas Ianuarii: Pontifice || maximo Sixto quarto: & illustrissi- || mo Veneton duce Ioāne Moceuigo. *F.* 213 *a registrum exhibetur.* —— 213 *ff.* cum 36 lin. In hac editione versio ab L. Cendrata emendata est.

1481, f. Flavii Iosephi Libri antiquitatum iudaicarum. *In fine*: Impressum Uenetiis per Raynaldum de nouimagio. Anno domini. M. CCCC. (*omissis decadibus*) decimo die may. *Sequitur epistola Hier. Squarzafici ad impressorem.* — Flavius Iosephus de Bello Iudaico et contra Appionem. *In fine*: Impressum in inclyta Ciuitate Uenetiarum per magistrum Raynaldum de Nouimagio almanum. Anno salutis. M. CCCCLXXXI. Ultima die martii. —— Char. goth., cum *sign.* Panzer in Annal. typ. T. III. p. 168 nu. 523 et 524.

1486, f. *F.* 1 *a*: IOSEPHI IVDEI HISTORIOGRAPHI VIRI CLARISSIMI PROLOGVS IN LIBROS || ANTIQVITATVM VIGINTI INCIPIT FOELICITER: ET DE GRAECO IN LATI||NVM TRADVCTOS: PER VENERABILEM PRESBYTERVM RVFFINVM AQV || ILEIENSEM VIRVM DOCTISSIMVM. *In fine horum librorum*: a iiiii b iiii c iiii d iiii d iiii (?) || e iiii f iiii g iiii h iiii i iiii || k iiii l iiii m iiii n iiii o iiii || p iiii q iiii r iiii f iiii s iiii || t iiii u iiii x iiii y iii. *In libro ipso duplex* sign. d iiii *non extat.* *Sign.* A ii *incipit*: IOSEPHI MATHATHIAE FILII HAEBREI GENERE SACERDOTIS EX HIERO- || SOLYMIS DE BELLO IVDAICO IN LIBROS SEPTEM PROLOGVS PER RVFFI || NVM AQVILENSEM (?) TRADVCTOS. *In fine*: Impressum Veneciis per Ioannem uercelensem Anno salutis. || M. cccc. lxxxvi. die. xxiii. octubris. (?) || A iiii B iiii C iiii D iiii E iiii || F iiii G iiii H iiii I iiii K iiii || L iiii M iii. —— Char. rom. Bibl. sen. Lips.

1499, f. *F.* 1 *a*: Iosephus de Anti || quitatibus ac de || bello Iudaico. *F.* 2 *a* (*sign.* a ii) *usque ad f.* 13 *b tabulae extant.* *F.* 14 *a*: Hyeronimus Squarzaficus Alexandrinus. Raynaldo de Nouimaio impressoriae artis. op. 3. *F.* 14 *b vacat.* *F.* 15 *a* (*sign.* A. *et num.* I.): IOSEPHI IVDEI HISTORIOGRAPHI VIRI CLARISSIMI PROOGVS (?) IN LIBROS AN || TIQVITATVM VIGINTI INCIPIT FOELICITER: ET DE GRECO IN LATINVM TRA || DVCTOS PER VENERABILEM. PRESBYTERVM RVFFINVM AQVILEIENSEM VI || RVM DOCTISSIMVM. *F.* 195 *b* (*num.* CLXXXI.) *explicit liber II. de antiquitt. iud. contra App.*: Iosephus antiquitatum approbans iudaici populi duos libros scripsit contra Appionem alexā- || drinum grammaticum: & tāta saecularium protert testimonia: ut mihi miraculum subeat quō || uir haebreus ab infantia sacris litteris eruditus cunctam graecon bibliothecam euoluerit. *F.* 196 *a* (*sign.* AA *et num.* CLXXXII): IOSEPHI MATHATHIAE FILII HAEBREI GENERE SACERDOTIS EX HIERO- || SOLYMIS DE BELLO IVDAICO IN LIBROS SEPTEM PROLOGVS PER RVFFI||NVM AQVILENSEM (?) TRADVCTOS. *F.* 274 *b* (num. CCLX): Explicit Iosephus Antiquitatum & de Bello Iudaico. Impressum || Venetiis per diligentissimum uirum Albertinum Vercellen- || sem. Expensis Domini Octauiani scoti & fratris eius: An- || no Domini. M. CCCCXCIX. die. XXIII. Octobris. *F.* 275 *a registrum exhibetur.* —— Char. rom. 14 non num. *ff.* praefixa, CCLX num. *ff.*, et 1 non num. *f.*, cum 60 lin.

1502, f. Josephus de Antiquitatibus ac de bello Judaico. *In fine f.* CCLX *b*: Has Iosephi Historias diligentius multo caeteris emendatas. Venetiis excusit formis Bernardinus Vercellensis Sumptibus Viri optime de literis meriti Andreae asulani XII. KAL. NOVEMB. M. DII. —— 14 non num., et CCLX num. *ff.* et 1 non num. *f.* Bibl. acad. Lips.

1510, f. Iosephus de Antiqvitatibus, ac de Bello Judaico. *Latine.* *In fine*: Has Iosephi Historias, diligentius multo caeteris emendatas, Venetiis excussit formis Gregorius de Gregoriis. Anno salutis nostrae 1510. die XXIX. mensis Octobris. —— Huic edit. accesserunt etiam libri contra Apionem. Versio est Ruffiniana. Huius editionis notitiam suppeditavit mihi

Götz in Merkwürd. der Dresdn. Bibl. Vol. I. p. 322 sq. no. 424.

1511, f. Que hoc volumine continentur Josephi historiographi veracissimi vita: ex beato Hieronymo. Tabula siue index alphabeticus, continens praecipuas materias. Antiquitatum libri viginti. Contra Appionem grammaticum libri duo. De bello Iudaico libri septem. *Infra insigne typ. inscr.*: PONSET. LE. PREVX: *Infra*: Que omnia venundantur a Pontio probo bibliopola Iurato diligentissimo: In via diui Iacobi moram trahente: & poti stannei Intersignio: ad diui Yuonis edicula. *In fine f.* ccm b: Josephi historiographi Antiquitatum: Belli Judaici: necnon contra Appionem grammaticum: libri finem capiunt per Nicolaum de pratis diligentissimum impressorem Expensis honesti viri Ponceti probi (vulgariter le preux) alme vniuersitatis parisiace Bibliopole Jurati Anno domini. M.CCCCCxi. pridie Kalendas Octobres. — 6 non num. *ff.*, CCttt num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1513, f. Josephi opera. Parisiis in vico divi Jacobi sub intersignio S. Claudii, studio Roberti Goullet, typis Joannis Barbier impensis Francisci Regnault et Jo. Petit librariorum MDXIII.

1513, f. Flavii Josephi Opera Latine, Ruffino Aquileiense interprete et Egesippus de excidio Hierosolymitano. Mediolani apud Alexandrum Minutianum Anno MDXIII. — Quamquam hanc editionem Maittaire in Annal. typ. T. II. p. 246, eumque secutus Panzer in Annal. typ. T. VII. p. 392 no. 120 enumerat, tamen non extat. Est enim sequens.

1514, f. Quae in hoc uolumine contineutur haec sunt. — Periocha uiginti librorū Antiquitatis iudaicae: ab ipso Flauio Iosippo composita: quo lector sine ullo inquisitionis labore admonetur, quid in singulis libris contineatur. — Periocha altera librorum septem de Bello iudaico: continēs breuem singulorum librorū: & capitū adnotationem. — Defensio ipsius historiae de Antiq'tate iudaica aduersus Appionem Grāmaticum Alexandrinū: in qua ostenditur historię ipsius ueritas cū maxima authoris eruditione. — Accedit Egesippi de Bello similiter Iudaico elegatissima narratio. Ex quibus operibus praeter ipsarū rerum synceram expositiōem licebit tibi lector facile intueri, facundissimos hos uiros copia & rerū & uerborū Liuio inferiores non existere. *In fine antiquitatum, f.* ccxxvi: IMPRESSVM MEDIOLANI APVD ALEXANDRVM MINVTIANVM LVDOVICO HORNKID IN PRIMIS SVADENTE. ANNEXA SALVATORIS NOSTRI NATALI. MDXIIII. DIE. X. IANVARII. *In fine librorum contra Apionem f.* cxvi a: MEDIOLANI APVD ALEXANDRVM MINVTIANVM. MDXIII. — 18 non num. *ff.*, CCXXVI num. *ff.*, CXVI, LXXI num. *ff.* et 1 non num. *f.* Ex librorum contra Apionem subscriptione a. MXttt. error de antecedente editione ortus est.

1514, f. Iosephi Iudei, Historici praeclara Opera, non parva accuratione & diligentia recenter impressa, nec non a compluscnlis mendis qvibus passim antea statebant (*scatebant?*) tersa atque castigata. De Antiqvitatibus Libri viginti, nunc primum cum duplici ad Bibliam concordantia: una quidem generali ad legales & historiales Bibliae libros: altera vero speciali ad singula eorundem capitula. De Iudaico bello Libri septem ad octo novissimos ejusdem de Antiqvitatibus Libros: nec non ad Aegesippi Christiani de Hierosolymitano excidio qvinque libros collati consimiliter atqve concordati. De antiqua Iudeorum Origine contra Graecos & Manethonem Aegyptium: nec non contra Appionem Alexandrinum Libri duo hucusque confusi, nunc vero per capita distincti. Et his omnibus Iosephi operibus adjecta sunt accurate singulis capitibus compendiosa argumenta, cum annotatiunculis in margine ubique accommodatissime collocatis, non parum lectori conducentibus. Roberti Goullet sacrae paginae Professoris eruditissimi (qvi praedicta Iosephi opera eo modo qvo praemissum est non sine magno labore excoluit) Tetramonon: ex ipsius Iosephi, Bibliae, Historiae scholasticae, Aegesippi epithomatibus solerter conciliatum. Ejusdem compendium de sex aetatibus seculi, in qvo praeter Christi Genealogiam multa scitu dignissima continentur. Brevis scilicet Cosmographiae recollectio: & omnium ferme regnorum origo successio & finis: qviqve Reges in illis, & qvot annis regnaverunt: Illi praesertim, qvorum sacri codices ac Iosephus noster meminerunt. *In fine*: Habes candide lector praeclara Iosephi Iudei Historici opera uberrime a profundissimo Theologiae professore ut prae-

missum est elaborata, nec non opera Ioannis Barbier, & impensis Francisci Regnault & Ioannis Petit librariis impressa, & ab innumeris erroribus qvibus antea scatebant tersa atqve castigata. Ne sis ergo ingratus, preces altissimo fundito pro eo, qui praedicta opera ad communem hominum utilitatem, non sine magnis vigiliis & accurato labore excoluit, ac ipsos bibliopolas, qvi in hoc opere magnas fecerunt impensas, liberali emptione sublevato. Quod si feceris, mihi crede, magis tibi proderit hic liber in Bibliotheca quam nummus in archa. Vale, impressum Parrhisii, Anno Domini 1514. penultima Martii. —— Haec editio multis mendis inquinata versionem Ruffinianam continet. Notitiam eius ex Goetzii Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. Vol. I. p. 383 sq. desumpsi.

1519, f. Iosephi Iudei Historici praeclara opera non parua accuratione & diligentia recenter impressa, nec non a complusculis mendis quibus passim antea stabebant (*scatebant?*) tersa atque castigata. De Antiquitatibus Libri viginti, nunc primum cum duplici ad bibliam concordantia: vna quidem generali ad leges & historiales bibliae libros: altera vero specialis ad singula eorundem capitula. De Judaico bello libri septem ad octo nouissimos eiusdem de antiquitatibus libros nec non ad Agesippi Xp̄iani de hierosolimitano excidio libros collati atque concordati. De antiqua Iudaeorum origine contra Graecos & Manethonem aegyptium: nec non contra Appionem Alexandrinum libri duo hucusque confusi nunc vero per capita distincti. Et his omnibus Iosephi operibus adiecta sunt accurate singulis capitibus compendiosa argumenta: cum annotatiunculis in margine ubique accommodatissime collocatis non parum lectori conducentibus. Roberti Goullet sacre pagine professoris eruditissimi qui predicta Iosephi opera eo modo quo permissum est non sine magno labore excoluit Thetramonon (?): ex ipsius Iosephi biliae (?) historiae scolasticae Agesippi epithomatibus solerter conciliatum. Einsdem compendium de sex etatibus seculi in quo praeter Xp̄i genealogiam multa scitu dignissima continentur. breuis scilicet cosmographiae recollectio: & omnium ferme regnorum origo successio & finis quotquot reges in illis & quot annis regnauerunt. illi praesertim quorum sacri codices ac Iosephus noster meminerunt. Venundantur parrhisii in vico divi Iacobi sub intersignio Libri aurei. *In fine librorum de antiquitatibus iud.*: Impressi itaque Parrhisiis per Anthonium Bonnemere impressorem. Anno domini Millesimo quingentesimo decimo nono. *In fine libri de antiquitate iudaicae gentis*: Impraessus quidem industria probi viri Anthonii bonnemere in impressoria arte petissimi ac librarii. Impensis vero honestorum virorum Ioannis Petit et Francisci regnault bibliopolarum Anno domini Millesimo quingentesimo decimonono kalendis Aprilis. *In fine totius operis*: Habes candide lector Iosephi iudei historici opera uberrime a profundissimo Theologiae professore, sic ut praemissum est elaborata opera & impensis Francisci Regnault & Johannis Petit librariis impressa *etc.* Vale impressum Parrhisii anno Dn̄i. M. quingentesimo decimonono penultima Martii. —— Hanc editionem Freytag in Adparatu litter. T. I. p. 611 sqq. accurate indicat.

1524, f. FLAVII IOSEPHI Hebraei, historiographi clariss. opera, ad multorum codicum latinorum, eorundemq; uetustissimorum fidem recognita & castigata: quorum catalogus est qui sequitur: Antiquitatum Iudaicarum li. xx. De bello Iudaico li. VII. Contra Appionē apologetici li. II. Interprete Ruffino presbytero. De insigni Machabaeorum martyrio liber unus, oppidoq; elegans, cui titulum fecit, Περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ, castigatus ab Erasmo Roterodamo, nunquam antehac praedictis additus. Cum Indice, & annotatiūculis, per quas cui quid respondeat in Biblijs, quidue non, facile dinosci poterit. Apud sanctam Vbiorum Coloniam Agrippinam, in aedibus Eucharij Ceruicorni, Anno M.D.XXIIII. *In fine f.* 347 *b*: Excusa sunt haec opera apud sanctam Vbiorum Agrippinam, in aedibus Eucharij Ceruicorni, impendio & aere industrii uiri Godefridi Hittorpii ciuis Coloniensis. Anno M.D.XXIIII. Calendis Februariis. —— 30 non num. *ff.* praefixa, 347 num. *ff.* Bibl. acad. et sen. Lips.

1524, f. Flavii Iosephi, Patria Hierosolymitani, religione Iudaei, inter Graecos historiographos, cum primis facundi, opera quaedam Ruffino presbytero interprete, in quibus post ultimam aliorum aeditionem, loca nec pauca, nec

omnino leuis momenti ex uetustissimorum codicum collatione restituta comperies lector. Catalogum operum, indicabit proxima pagella. Basileae apvd Io. Frobenium. Anno M.D.XXIIII. Mense Septembri. *In fine pag.* 907: Basileae apud Io. Frob. Mense Septembri. An. M.D.XXIIII. —— 30 *ff.* praefixa, 907 pp. Bibl. acad. Lips.

1528, 8. Flavii Iosephi de Bello Iudaico Libri VII; de Antiquitatibus contra Appionem Libri II, et de imperatrice ratione, liber unus, in quo martyrium Machabaeorum describitur. (Latine, interprete Ruffino Aquileiensi). Lugduni excudebat Sebastianus Gryphius Germanus.

1528, f. Fl. Iosephi Opera. Quorum Catalogus est, qui breuiter sequitur. Antiquitatum Iudaicarum Libri XX. De bello Iudaico Libri VI. *etc.* Parisiis 1528.

1534, f. Flavii Iosephi Antiquitatum Iudaicarum libri XX. ad uetera exemplaria diligenter recogniti. De bello Iudaico libri VII. ex collatione Graecorum codicum castigatiores quam unquam ante redditi. Contra Apionem libri II. pro corruptiss. antea, iam ex Graeco itidem non solum emendati, sed etiam suppleti. De imperio rationis siue de Machabaeis liber unus a Des. Erasmo Roterodamo recognitus. Cum Indice copiosissimo. *Insigne Froben. typ.* Basileae in officina Frobeniana An. MDXXXIIII. Cum gratia et privilegio Caesareo in annos IIII. *In fine*: Basileae in officina Frobeniana per Hieronymum Frobenium & Nicolaum Episcopium M.D.XXXIIII.

1534, f. Flavii Iosephi Antiquitatum Iudaicarum Libri XX. De bello Iudaico Libri VII. Contra Apionem Libri II. De Machabaeis Liber I. ab Erasmo recognitus. Accesserunt Berosi Babylonii Antiquitatum Libelli V. Manethonis Supplementum in Berosum. Metastenis Persae Fragmentum de Iudicio Temporum et Annalium Persarum. Coloniae apud Eucharium Ceruicornum Anno MDXXXIIII.

1535, f. Flavii Iosephi Opera, Latine. Vaeneunt in aedibus Iacobi Kerver sub signo gemiuorum Pullorum in via divi Iacobi. *Insigne Petiti typ.* MDXXXV. —— Rep. 1541.

1537, f. Flavii Iosephi Opera, latine interprete Erasmo Roter. Basil., apud Froben.

1540, f. FLAVII IOSEPHI Antiqvitatum Iudaicarvm libri XX. ad uetera exemplaria diligenter recogniti. — De bello Iudaico libri VII. ex collatione Graecorum codicum castigatiores quam unquam ante redditi. Contra Apionem libri II. pro corruptiss. antea, iam ex Graeco itidem non solum emendati, sed etiam suppleti. De Imperio Rationis siue De Machabaeis liber unus a Des. Erasmo Roterodamo recognitus. Cum Indice copiosissimo. *Infra insigne typ.* FRO||BEN. *Infra*: Basileae in officina Frobeniana Anno M.D.XL. *In fine pag.* 839: Basileae in officina Frobeniana per Hieronymum Frobenium et Nicolaum Episcopium Anno M.D.XL. —— 10 *ff.* praefixa, 839 pp. Bibl. acad. Lips.

1546, 8. — latine ex Rufini interpretatione. Lgd., Gryphius.

1548, f. Iosephi Antiquitates iud. Sigismund. Gelenius latine reddidit; reliqua opera ex antiqua versione exhibentur. Basil. —— Rep. 1554.

1554, f. Flavii Iosephi Antiquitatvm Ivdaicarvm Libri XX. adiecta in fine appendicis loco Vita Iosephi per ipsum conscripta, à Sigismundo Geleuio conuersi. De Bello Ivdaico libri VII. ex collatione Graecorum codicum per Sig. Gelenium castigati. Coutra Apionem libri II. pro corruptissimis antea, iam ex Graeco itidem non solùm emendati, sed etiam suppleti, opera eiusdem Gelenij. De Imperio Rationis, siue de Machabaeis liber unus, a Des. Erasmo Roterodamo recognitus. Cum Indice accuratissimo. *Insigne typ.* FRO||BEN. *Infra*: BASILEAE MDLIIII. Cum gratia & priuilegio Caesareo ad quinquennium. *In fine*: BASILEAE, PER HIER. FROBENIVM ET NIC. EPISCOPIVM, MENSE MARTIO ANNO MDLIIII. —— 4 *ff.* praefixa, 886 pp., 1 vac. *f.*, et 16 *ff.* *V.* 1548 et 1555 sq.

1555, 12. — 1557, f. — Lgd., Gryphius. —— *V.* 1554 et 1559 sqq.

1559, f. — Basil., per Hier. Frobenium et Nic. Episcopium. —— Haec editio est nitida et perquam correcta. *V.* 1555 et 1567.

1567, f. — Basil., Froben. —— In hac atque a. 1593 iterata editione loco paraphrascos libri de Maccabaeis ab Erasmo latine factae, et hucusque in editionibus repetitae, alia versio exhibetur, quae ad textum graecum propius accedere dicitur.

1574, f. — Argent., ap. Theod. Rihel.
1577, f. Fl. Iosephi Opera nunc summa diligentia Chronologia ad caput uniuscuiusque folij, cum ex veterum, tum ex recentiorum scriptorum Commentarijs, cumque scholijs necessarijs concinnata, cum indice locupletissimo. Francof. ad M., ap. Sigism. Feierabend.
1580, f. Iosephi de Antiquitatibus Iud. lib. XX. quibus in fine loco adpendicis vita Iosephi, per ipsum conscripta, est adiecta: De Bello Iud. lib. II. pro corruptissimis antea iam ex graeco itidem non solum emendati, sed etiam suppleti ac integritati pristinae restituti: de imperio rationis, siue de Maccabaeis lib. I. denuo recognitus ante hac a linguae graecae peritissimo, ac historiarum studiosissimo viro in latinum sermonem translata, et ad exemplum graeci cod. accurate distincta, nunc vero summa cum diligentia chronologia ad caput uniuscuiusque folii cum ex lib. vet. tum ex recentiorum scriptorum commentariis, tumque scholiis necessariis per doctum quemdam virum, in communem rei litterariae utilitatem recens concinnata: cum indice locupletissimo *etc.* Francof. ad M., impensis Sigism. Feyerabend. — Cum figg. ligno incisis. Rep. 1582.
1582, f. — Basil., ex offic. Frobeniana. — In hac editione versio ad graecorum exemplarium fidem recognita et emendata, et chronologia aliisque scholiis marginalibus illustrata est. *V.* 1580 et 1588.
1588, 8. — Francof., Sigism. Feyerabend. — *V.* 1582.
1590, 8. Fl. Iosephi Iudaeorum doctiss. ac disertissimi, quae ad nostram aetatem peruenerunt, Opera omnia, ante hac in sermonem latinum translata & ad exemplar graeci codicis accurate distincta. Vna cum Chronologia, & indice copiosissimo. Francof., ap. Sigism. Feierabend. 1590.
1593, 12. — latine, cum annotationibus Sebast. Munsteri. Colon., ap. I. Gymnicum sub Monocerote. — *V.* 1567.
1595, 12. — Argent. *Voll. II.* — Adiectae sunt notae, chronologia atque index locupletissimus.
1595, 8. — Latine, cum Chronologia. Genev., apud Iacobum Stoer.
1597, — 1599, 8. — Francof., ap. Feyerabend.
1611, 8. — Genevae. *Voll. II.*
1617, 8. Opera Iosephi Ivdaeorvm doctissimi ac disertissimi, qvae ad nostram aetatem peruenerunt omnia, nimirum: de antiqvitatibvs ivdaicis libri XX. Quibus vita Iosephi, per ipsum conscripta, est adiecta: De bello Iudaico VII. Contra Apionem II. De imperio rationis, siue de Machabaeis I. Antehac in Latinum sermonem translata, & ad exemplum Graeci Codicis accurate distincta. Nvnc vero chronologia ad caput uniuscuiusque folii, cum ex veterum, tum recentiorum Scriptorum Commentariis, cumque scholiis necessariis, recens concinnata, & à mendis repurgata. Cum indice locupletissimo. M.DC.XVII. Francofurti, Sumptibus Rulandiorum, Typis Iohannis Bringeri. — 879 pp. et 24 *ff.* Bibl. acad. Lips.

Bb) *Opera singula.*

1) Antiquitates iudaicae.

α) Sine a. notitia.

—, f. Iosephi Libri Antiquitatum Viginti de Graeco in Latinum traducti per venerabilem presbyterum Ruffinum Aquilejeasem virum doctissimum et cum prologo Ruffini. *In fine:* Hieronymus Squarzaficus Alexandrinus Raynaldo de Nouimagio impressorie artis opifici breuiter vitam Iosephi describit. *Praemissa praefatione* Vita Iosephi *sequitur.* — Hunc librum Venetiis fortasse Raynaldus de Novimagio impressit.

β) Cum a. notitia.

1539, 8. Fl. Iosephi antiquitates Iudaicarum libri XX. Latine. Lgd. *Voll. II.*
1550, 8. Fl. Josephi Historia, latine interprete Davide Kybero. Argent.

2) De bello Iudaico.

1475, f. *F.* 1 *a*: HISTORIARVM IOSEPHI LIBRI NVME || RO VII. LIBER PRIMVS. || INCIPIT. || ( )VONIAM BELLVM quod cum po- || *etc.* *F.* 175 *b*: FINIS. || IMPRESSIT CLARVS AC DILIGENSTISS. (?) || ARTIFEX ARNOLDVS PANNARTZ. || NATIONE GERMANVS || IN DOMO VIRI NOBILIS || PETRI DE MAX. CIVIS ROMANI. ANNO || INCARNATI VERBI. M.CCCCLXXV. || DIE VERO. XXV. NOVEM. || SEDEN. SIXTO. IIII. || PONT. MAX. ANNO. || EIVS. ||.

V. PLATYNA EMENDAVIT. *F.* 176 *a registrum exhibetur.* —— 176 *ff.* cum 38 lin., sine *sign.*, *cust.* et num. *ff.*

3) De Maccabaeis.

1517, 4. Fl. Iosephi liber de Maccabaeis sive de imperatrice ratione, interprete Erasmo Roterodamo, edidit Mydalus Iacobus, Gandensis. Coloniae.

4) Vita Iosephi.

—, 8. Fl. Iosephi vita, a se ipso conscripta, latine, interprete Gl. Tillemanno, Chartusiae Paris. monacho, cum praefatione Dominici Wannerii. Paris., typis Michaelis Fezaudat.

B. germanicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1531, f. Josephus teutsch. Jm Jar M.D.XXXI. Mit nutzlichen Scholien vnd ausslegungen der schweren sentenzen, chaldeisch, hebreisch vnd Griechischen ꝛc. wörter, dem lateinischen vnnd Teutschen lesser hoch dienstlich, sampt der jarzal durch die geburten von Adam an biss auf Christum mit Catalogen der Richter, König, vnd Bischoffen ꝛc. alles leerhalffig on Zanck vnd ordenlich. Darzü auch Zwey Reiche Register, welche summary des gantzen Wercks in jnen begriffen. Durch D. Caspar Hedion. Auss kaiserlicher Freyheit, das solch Büch in vier jaren nieman nachdrucken soll, bey peen X marck golds, vnd verlierung der Bücher. *In fine:* Gedruckt vnd vollendt zu Strassburg durch Michael Meyer vnd Balthassar Beck am holtzmark, am XXIII. tag des hornungs, in dem Jar der geburt Jhesu Christi vnsers herren. M. D. XXXI. *De bello iud. liber titulum habet singularem hunc:* F. Josephi vom Krieg der Juden vnnd der Zerstörung Hierusalem. VII. Bücher. Sampt einer Vorred, in welcher die History dieser Bücher auffs kürzest begriffen ist, vnd teutschland ob fremdden schaden gewarnet würt. Auss Kaiserlicher Freyheit. Jm Jar M.D.XXXI. —— Haec versio ad Ruffinianam latinam facta est. Rep. 1535. 1539. 1544. 1556. et 1561.

1535, — 1539, f. — teutsch durch Casp. Hedion. Strassburg. —— *V.* 1531 et 1544.

1544, f. Josephi des Hochberümpten vnd fast nutzlichen Historii Beschreibers. Zwentzig Bücher von den alten Geschichten *etc.* Strasburg M. D. XLIV. —— *V.* 1535 et 1556.

1556, f. Flavii Josephi Des Hochberüempten Histori beschreibers alle Bücher. Nämlich zwentzig von den alten geschichten der Juden. Syben vom Jüdischen krieg, vnd Zerstörung Hierusalem. Zwey wider Appionem Grammaticum, vom Alten Herkommen der Juden. Eins von Meysterschafft der vernunfft vnnd der Machabeer Martyrung. Jtem Beschreibung des lebens Flauij Josephi, so vormals in Teütscher Spraach nicht aussgangen ist. Alles Durch *D.* Caspar Hedion verteütscht. Vnd jetzundt Von neüwem auffs fleyssigst nach den Alten Griechischen Exemplaren restituiret, vnd an vilen orten trefflich gebessert vnd gemehret. Mit Röm. Kay. Mayestat freyheyt auff zehen Jar. Gedruckt zü Straszburg. M.D.LVI. *In calce:* Gedruckt zü Straszburg bey Samuel Emmel. M. D. LVI. —— 12 non num. *ff.* praefixa, ccclxxxvj num. *ff.* et 17 non num. *ff.* Liber de bello Iudaico habet titulum singularem hunc: Flauij Iosephi vom Krieg der Joden, vnnd Zerstörung Hierusalem, syben bücher, nach den Griechischen Exemplaren restituiret vnnd gebessert. Sampt einer Vorred, in welcher die Histori diser bücher auffs kürtzest, verständig vnd häll begriffen ist, vnd Teütsch landt ab frembdem schaden gewarnet würt. Mit Röm. Kays Maiestat freyheyt auff zehen Jar. Getruckt zü Strassburg bey Samuel Emmel. M. D. LVI. *In fine exhibetur supra indicata subscriptio.* 12 non num. *ff.*, clxxxiij num. *ff.* et 8 non num. *ff.* Bibl. acad. Lips. hanc Degeoio aliisque nuo notam editionem, adservat. *V.* 1544 et 1561.

1561, f. — teutsch durch Casp. Hedion. Strassburg. —— *V.* 1556.

1569, f. Josephus — FLAUIJ JOSEPHI, dess Hochberühmpten Jüdischen Geschichtschreibers, Historien vnd Bücher: Von alten Jüdischen Geschichten, zwentzig, sampt einem von seinem Leben: Vom Jüdischen Krieg, vnd der Statt Jerusalem endtlicher Zerstörung, siben: Vom alten Herkommen der Jüden wider den Apion von Alexandria, zwey: Von den Machabeern, oder vom Regiment der Vernunfft, eins. Alles auss dem vrsprünglichen Griechischen Exemplar, sampt aller Bücher vnd Capitel Summa-

rischen Jnnhalt, mit höchstem fleiss von neuwem verteutscht, darzu mit Biblischen Concordantzen, Jarrechnung, ordentlichen Registern, vnd lieblichen Figuren, geziert. Mit Römischer Keys. Maiest. Freyheit. M. D. LXIX. *Ornamento xyl. nitido titulus est circumdatus.* — Flauij Josephi, Dess fürtrefflichen Jüdischen Geschichtschreibers, Historia, vom Jüdischen Krieg, vnd der hochberühmten Statt Jerusalem endtlicher zerstörung, in siben Bücher verfasst. Jtem: Vom alten Herkommen der Jüden, wider Apionem Alexandrinum zwey Bücher an Epaphroditum geschrieben. Vnd Von den Machabeern, oder vom Regiment der Vernunfft, ein Buch. Alles auss dem ursprünglichen Griechischen Exemplar mit fleiss auffs neuw verteutscht, mit sampt aller Bücher vnd Capitel Summarischem Jnnhalt, vnd einem ordentlichen Register. Gedruckt zu Franckfurt am Meyn, M. D. LXIX. *Singulari tit. sequitur vita Iosephi*: Flauij Josephi, Dess fürtrefflichen Jüdischen Geschichtschreibers, Geschlecht vnd Herkommen, Kunstliche vbung, Studieren, Reysen, Händel vnd Thaten, Widerwertigkeit, Glückfall, vnd gantzes Leben, von jm selbst in Griechischer Sprach beschrieben, vnd jetzt auffs neuw verdeutscht. Item: Kurtze Verzeichnuss von desselbigen Josephi Leben vnd Schrifften, auss Eusebio, Hieronymo, vnd Suida. Sampt einem ordentlichen Register dess Ersten Theils der Bücher Josephi, Von den alten Jüdischen Geschichten, vnd seinem, dess Josephi, Leben. Gedruckt zu Franckfurt am Meyn, M. D. LXIX. *In fine*: Gedruckt zu Franckfurt am Mayn, bey Georg Raben, Sigmund Feyerabend, vnd Weygand Hanen Erben. M.D.LXIX. —— 5 *ff.* praefixa, 342 num. *ff.*; xvij num. et 13 non num. *ff.*; 183 num. *ff.* et *f.* 184 *a legitur:* Gedruckt zu Franckfurt am Mayn, durch Georg Raben, Sigmund Feyerabend, vnd Weygand Hanen Erben. M. D. LXIX. Sequuntur 8 *ff.* Register und ordentliche Verzeichniss continentia. Haec est prima editio Lautenbachii versionis. *V.* 1574.

1574, f. Flavij Josephi, des Hochberühmten Jüdischen Geschichtschreibers, Historien vnd Bücher; von alten Jüdischen Geschichten, zwentzig, sambt eynem von seinem Leben: Vom Jüdischen Krieg, vnd der Statt Jerusalem, vnd des gantzen Lands zerstörung, siben: Von der Juden altem Herkommen wider Apionem Grammaticum, zwey; Von Meysterschafft der Vernunfft, vnd der Machabeer Marter, eyns. Alles aus dem Griechischen Exemplar, sammt aller Bücher vnd Capitel Summarischer Jnnhalt, mit höchstem fleiss von newem verteutscht vnnd zugerichtet, darzu mit Biblischen Concordantzen, Jarrechnung, ordentlichem Register, vnd schönen Figuren, dessgleichen vorhin im Truck nie aussgangen, gezieret. M. D. LXXIIII. *In fine*: Getruckt zu Strassburg durch Theodosium Richel. M.D.LXXIIII. —— Interpres huius saepe repetitae versionis fuit Conr. Lautenbach, qui ad versionem Gelenii latinam suam confecit. *V.* 1569 et 1581.

1581, f. — Frankf. a. M., getruckt bei Feyerabend. —— Haec est Ioannis Spreng et Zachariae Münzer altera versio.

1581, f. — Strassburg. —— *V.* 1574 et 1587.

1587, — 1590, f. — Strassburg. —— Cum Hegesippo.

1592, f. — Getruckt zu Strassburg, durch Theodosium Rihel, M. D. XCII. —— *V.* 1587, et repetitiones a. 1594 sqq. usque ad a. 1711. Omnes huius versionis editiones figuras ligno bene incisas habent.

1594, — 1595, f. — Strassburg.

1611, f. Flavii Josephi, des Hochberühmten Jüdischen Geschichtschreibers, Historien vnd Bücher: Von alten Jüdischen Geschichten, zwentzig, samt eynen von seinem Leben: Vom Jüdischen Krieg und der Stadt Jerusalem, und des gantzen Landes Verstöhrung, sieben: Von der Juden altem Herkommen wider Apionem, zwey: Von Meysterschafft der Vernunfft und der Machabeer Marter, eins. Alles aus dem Griechischen Exemplar verteutscht. Ingleichen Egesippi Fünf Bücher vom Jüdischen Krieg. Strassburg, gedr. durch Theodosius Rihel.

1617, — 1619, — 1630, — 1651, — 1654, f. — Strassburg. —— *V.* 1592.

1676, 4. Des hochberühmten Jüdischen Geschichtschreibers Flavij Josephi Historien, und Bücher, aus dem Griechischen Exemplar verteutscht von Conrad Lautenbachen. Ingleichen die 5 Bücher Egesippi von der Zerstörung Jerusalem. Franckfurt am Mayn Drucks und Verlags Balthasar Christoph Wusts. 1676. —— Hanc notitiam ex Goetzii Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. Vol. I. p. 388 no. 431. desumpsi.

1687, f. — Frankf. a. M.

1711, f. — Frankf. a. M. Verlegt von Joh. David Zunners Erben, und Joh. Adam Jung 1711. —— Haec editio, quae Egisippum etiam continet, priori a. 1676 nitore cedit.

1736, f. et 8. Des vortrefflichen Jüdischen Geschicht-Schreibers Flavii Josephi sämmtliche Werke, nemlich zwanzig Bücher von den Jüdischen Alterthümern, zwey von dem alten Herkommen der Juden wider Apion, eins von dem Martyrthum der Machabeer, samt seiner von ihm selbst verfassten Lebens-Beschreibung, wie auch desselben sieben Bücher von dem Krieg der Juden mit den Römern, und beygefügte Beschreibung Egesippi von der Zerstöbrung Jerusalems; Alles mit dem Griechischen Grund-Text sorgfältig verglichen und neu übersetzet, auch überdis mit einer weitläuffigen Vorrede. Als einer nützlichen Einleitung in die Wercke Josephi, ingleichen mit nöthigen Summarien, biblischen Concordantzen, Zeit-Rechnungen, Register, Land-Carten, alten und raren Müntzen und Figuren versehen und ausgezieret, vornehmlich aber mit beständigen Anmerckungen nicht alleine über die Alterthümer, sondern auch über die übrigen Bücher erläutert, von Johann Baptist Otto. Zürich Anno MDCCXXXVI. —— 4 *Th.* 16 *Gr.* Götz l. c. dicit: „Zürich, bey Gessner Gebrüdere, und Conrad Orell und Compagnie." Editio in 8. *Voll. VI.* cum figg. complectitur. Haec versio nihil fere est, nisi emendata Lautenbachiana.

1736 (*alia exx.* 1735), f. Fl. Josephi sämtliche Wercke *etc.* Nebst einem Uberbleibsel der Rede Josephi an die Griechen von dem Ort, wo sich die abgeschiedene Seelen aufhalten, und der Auferstehung der Todten. Alles nach dem Grund-Text mit besonderen Fleiss übersehen, und neu übersetzet, auch über dieses mit einer nöthigen Einleitung in die Wercke Josephi, Jngleichen mit Summarien, Biblischen Concordantzen, einer Land-Carte, Zeit-Rechnung, alten und raren Müntzen, auch andern Kupffer-Stichen, welche die Schrifften Josephi beleuchten, vornehmlich aber mit vielen Anmerckungen, wie auch accuraten Registern versehen, und ausgefertiget von Johann Friederich Cotta, *etc.* Tübingen bey Joh. Georg Cotta. 1736. —— 4 *Th.* Interpres in titulo commemoratus mutavit versionem Lautenbachianam tantum.

Bb) *Opera singula.*

1) Antiquitates Iudaicae.

1826, 8. Geschichte der Juden seit dem Rückzuge aus der Babylon. Gefangenschaft bis zur Schlacht bey Aza, in welcher Judas der Maccabaer fiel. Enthält das XI. u. XII. Buch der Jüdischen Antiquitäten des Flavius Josephus; übersetzt und durch Anmerkungen erläutert von M. Horschelsky. Mit e. Vorrede von M. J. Landau. Prag, Kronberger u. W. —— 1 *Th.*

2) De bello iudaico.

1804 — 1805, 8. Flavius Josephus vom jüdischen Kriege, übersetzt von J. B. Friese, mit einer Vorrede von Oberthür. Altona, Hammerich. *Voll. II.* —— 3 *Th.* 8 *Gr.*

3) Vita Iosephi.

1782, 8. Biographie des berühmten jüdischen Geschichtschreibers Flavius Josephus von ihm selbst verfertigt. Aus dem Griech. übersetzt und mit einigen Anmerkungen begleitet von J. F. Eckhard. Leipz., Dyck. —— 9 *Gr.* Permulta interpres negligenter vertit.

1806, 8. — übersetzt von J. B. Friese, mit e. Vorrede von Oberthür. Altona, Hammerich. —— 14 *Gr.*

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1492, f. L'Hystoire de Josephus, de la bataille Judaïque, translatée de latin en françoys, (*par le traducteur de Paul Orose*). *In fine:* Cy finist l'hystoire De Josephus de la bataille Judaique träslatee de latin en francoys en l'honneur de dieu et de la vierge marie et de toute la court cellestielle. Et fut acomplie le septiesme iour de decembre mil CCCC quatre vîgz et douze: et imprime a paris pour Anthoyne verad libraire demourant sur le pont nostre dame a lymage saint Jehan leuangeliste, ou au palays ... —— Cum figg. ligno incisis. Sic haec editio in Catalogue des livres de la bibl. de la Valliere. Part. I. T. III. p. 114 no. 4805 indicatur.

1534, f. Joseph Juif & Hebrieu, Historiographe Grec de l'Antiquité Judaïque, nouvellement translaté de latin, de Ruffin Aquileian, en vulgaire françois, par Gu. Michel. Paris, le Xve jour du mois d'Avril, 1534, par Nicolas Couteau, pour Galliot du Pré. —— Char. goth. Ex. cum novem ornamentis aliisque litteris init., quae pictae sunt, in Catalogo mox commemorato l. c. no. 4806 indicatur. Ceterum huius editionis ea tantum exx., quae in ch. membr. sunt impressa, magni aestimantur.

1562, f. — Lyon. —— De hac versione Jean le Frere in sua praefatione disserit.

1569, f. Histoire de Flave Josephe: Latin François, chacune version correspondante l'une à l'autre, verset à verset. Escrite premierement par l'Autheur en langue Grecque: & nouvellement revuë & corrigée sur l'exemplaire Grec, par *M.* Jean le Frere, de Laval. Enrichie d'un Abregé de la Guerre Judaique, tiré de l'Hebrieu par David Kiber, & maintenant mis en François avec additions extraictes d'Egesippe, par François de Belleforest Comingeois. Partie en deux Tomes. A Paris, chez Claude Fremy. 1569. —— Antiquitates iudaicas Franc. Bourgoin, libros autem contra Apionem alius interpretatus est; sed Joan. le Frere versionem, textu graeco adhibito, diligentia magna emendavit. Tituli notitiam ex Goetzii Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. Vol. 1. p. 386 no. 429 desumpsi.

1573, 8. — trad. par Fr. Bourgoin, Nivernois. Lyon et Paris, chez Cl. Micrais. *Voll. II.* —— Haec versio postea Lugduni apud Io. Temporalem, et deinceps apud haeredes Iacobi Iuntae edita esse dicitur.

1578, f. Ioseph *etc.* trad. par Gilb. Genebrard. Paris, chez Mich. Sonnius. —— Rep. 1588, 1604, 1609, 1627, 1639, et 1646.

1588, 8. — Paris, chez Cl. Rogier.

1597, f. — trad. de Grec en François par Ant. Fay. Paris. Imprimé par Jehan le Preux.

1604, 8. — Paris, chez Luc. Bruneau.

1609, — 1627, — 1639, — 1646, f. — trad. par Gilb. Genebrard. Geneve. *Voll. II.* —— Quamquam Genebrardi versio priores superat, tamen non omnibus numeris absoluta est.

1667 — 1668 (*non solum* 1667), f. Histoire des Juifs, ecrite par Flavius Joseph, sous le Titre de Antiquitez Judaïques. Traduite sur l'Original Grec revue sur divers Manuscrits par Monsieur Arnauld d'Andilly. à Paris, chez Pierre le Petit 1667. — Histoire de la Guerre des Juifs contre les Romains. Response à Appion. Martyre des Machabées. Par Flavius Joseph. Et sa vie ecrite par luy mesme. Avec ce que Philon a escrit de son Ambassade vers l'Empereur Caïus Caligula. Traduit du Grec par Monsieur Arnauld d'Andilly. à Paris, chez Pierre le Petit. 1668. —— Cum figg. Versio ipsa in Franco-Gallia non magni habetur, quamquam a. 1676, 1681, 1684, 1694, 1700, 1701, 1703, 1706, 1722 et 1738 iterata est. Interpres enim in vertendo multo magis latinam Gelenii versionem, quam textum graecum adhibuit, multosque locos admodum implicatus prorsus omisit.

1676, 8 min. Histoire des Juifs, écrite par Flavius Joseph, sous le titre de Antiquitez Judaïques, traduite sur l'original grec, revue sur divers manuscrits, par *M.* Arnauld d'Andilly. Suivant la copie imprimée à Paris. Bruxelles, chez Eug. Henr. Fricx. (*Hollande*, *Elzévir.*) 1676. *Voll. V.* —— In hac editione, quam Brunet in prima editione libri sui inscr.: *Manuel etc.* non noverat, figurae omissae sunt. In secunda autem editione illius libri eam indicat Brunet, accurateque Gabr. Peignot in Essai bibliographique les les éditions des Elzevirs (Paris 1822, 8) p. 211 sq. et in Manuel du Bibliophile, T. II. p. 368 sq., ubi contendit, typos adhibitos Elzevirinorum esse.

1681, f. — à Amsterdam, chez la Veuve Schippers, et Henry Wetstein. 1681.

1684, 8. — à Bruxelles, chez Eugene Henry Frics. 1684. *Voll. V.*

1694, 12. — Bruxelles. *Voll. V.*

1700, f. — Amst. —— In hac editione figurae stylo denuo adhibito mutatae sunt; itaque haec editio ut ed. a. 1722 ceteris posthabetur.

1701 — 1703, 8 min. — Bruxelles, chez Eugene H. Frics. *Voll. V.* —— Cum figg. Editio nitida et magni aestimata. 30 — 40 *fr.*

1703, 8. — Amsterdam, chez Henri Schelte. *Voll. V.* —— Haec editio in Catalogo bibl. Bunav. T. III. Vol. I. p. 10 indicatur.

1706, 12. — Paris, chez Louis Roulland. *Voll. V.* —— Huius editionis notitiam Catalogue de la Valliere, P. I. T. III. p. 114 no. 4804 mihi suppeditavit.

1722, f. — Amst.

1738, 8. — Bruxelles. *Voll. V.* —— In hac editione figurae iam detritae sunt.

1756, 4. Nouvelle traduction française de l'historien Joseph, faite sur le grec, avec des notes critiques et historiques par le P. Joach. Gillet. Paris. *Voll. IIII.* —— 20—30 *fr.* In ch. m. exx. etiam extant. Versio fida est, qua re priori praefertur, sed notae criticae admodum temerariae sunt.

Bb) *Singula opera.*

1) Antiquitates iudaicae.

1553, f. Histoire des Juifs *etc.* trad. de Grec en François par Nic. de Herberay. Paris.

2) De Bello iudaico.

1557, f. La Guerre des Juifs *etc.* trad. par Nic. de Herberay. Paris. —— Versionem ab Herberay ex Graeco confectam esse, titulus indicat; sed nihil certius de versionis virtute et vitiis inveni.

D. italicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1581, 4. Di Flavio Giuseppe, dell' Antichità de' Giudei. Libri XX. Tradotti novamente per *M.* Francesco Baldelli. Dove s'hà piena notitia di quasi tutto il Testamento vecchio; e di tutte le historie descritte da Mosè nel Genesi. Con Privilegi. In Vinegia appresso Gio. & Gio. Paolo Gioliti de' Ferrari. MDLXXXI. — Di Flavio Giuseppe, della Guerra de' Giudei. Libri VII. Libri due contra Apione; e dell' Imperio della Ragione; tradotti nuovamente per M. Francesco Baldelli. Con Privilegi. In Vinegia *etc. Voll. II.* —— Haec prima omnium operum integra versio est. *V.* 1582 sq.

1582—1583, 4. Di Flavio Giuseppe dell' Antichità *etc.* MDLXXXIII. *etc.* — Di Flavio Giuseppe della Guerra *etc.* MDLXXXII. *etc.* —— Eadem atque antecedens editio, cuius titulus tantum mutatus est.

1589, 4. — In Vinegia *etc.* (*ut supra*). —— Versio ex latina facta est, et non satisfacit.

1779—1780, 4. Opere di Flavio Giuseppe, trad. dal greco in lingua italiana e illustrate con note da Fr. Angiolini. Verona, Moroni. *Voll. IV.*

1792, 4. Opere di Flavio Giuseppe dall' original testo greco nuovamente tradotte in lingua italiana ed illustrate con note dall' Ab. Fr. Angiolini, Piacentino. Roma, Desiderj. *Voll. VI.* —— Haec versio fide priorem superat.

Bb) *Plura opera.*

1564, 8. Giosefo Delle Antichità Giudaiche Parte Prima. Tradotto in Italiano per *M.* Pietro Lauro Modonese. In Venetia appresso Giovanni Bonadio. MDLXIIII. — Giosefo *etc.* Parte Seconda. Tradotto *etc.* In Vinegia *etc.* MDLXIIII. — Giosefo il quale con memorabile esempio *etc.* In Vinegia, *etc.* MDLXIII. *Voll. III.* —— Titulus voluminis III., bellum iud. continens, ex editione a. 1552, versio autem ex editione a. 1570 expressa est.

1574, 4. Gioseffo Flavio Historico, delle Antichità, & Guerre Giudaiche, nuovamente raccolte tutte insieme, & da molti errori emendate & con molta diligenza stampate, Aggiuntevi due Tavole, una de' Capitoli, & l'altra delle cose notabili, acciò il Lettore facilmente possi ritrovar i luoghi desiderati. In Venetia appresso Giacomo Vadali. 1574.

1581, 4. Gioseffo *etc.* Li dieci ultimi libri di Gioseffo Flavio Historico Huomo clarissimo delle Antichità Giudaiche. Seconda Parte. In Venetia, appresso Fabio & Agostino Zoppini Fratelli. MDLXXXI. — Di Flavio Giosefo Historico, Huomo clarissimo Le guerre Giudaiche divise in sette libri. Le quali *etc.* (*Ut supra a.* 1564). In Venetia *etc.* —— Paitoni in Bibl. degli Autori antichi, T. II. p. 101, ubi haec notitia extat, in suo ex. tomum primum defuisse refert.

1585, 4. Giosefo *etc.* (*ut* 1574) Aggiontovi *etc.* i luoghi da lui desiderati. In Venetia, appresso Giacomo Cornetti. 1585. — Li Dieci ultimi Libri *etc.* (*ut supra*) MDLXXXV. *etc.* — Di Flavio *etc.* (*ut supra*) In Venetia, appresso Giacomo Cornetti. MDLXXXV. —— Haec editio illi a. 1581 simillima est.

1589, 4. Gioseffo Flavio Historico *etc.* (*ut supra* 1574.) Con due Tavole *etc.* In Venetia, appresso Giovanni Griffio 1589. — I dieci ultimi libri *etc.* (*ut* 1581.) Seconda Parte. In Venetia *etc.* — Guerre Giudaiche di Flavio Gioseffo Historico, Huomo clarissimo. Le quali *etc.* (*ut* 1564.) Dal Greco nell' Idioma Toscano tra-

dote, e con diligentia corrette. In Venetia *etc.* —— Haec editio oltida anteceedentis repetitio est.

1604, 4. Gioseffo Flavio historico delle Antichità, & Guerre Giudaiche diviso in XXVII Libri. In Venetia, appresso Alessandrn Vecchi. 1604.

1608, 4. Gioseffo Flavio Historico delle Antichità, & Guerre Giudaiche diviso in Ventisette Libri. Nel I. si tratta della creatione del Cielo, & della Terra; & dell' opera de' sei dì; & del riposo del settimo. (Nel) II. Descrivesi la partitione di Giacob da Esaù, & perchè Esaù è detto Edom, & la felicità di Giacob. (Nel) III. Moisè conduce il popolo fuori d'Egitto al monte Sinai. (Nel) IIII. Gli Hebrei contra Cananei felicemente combattono. (Nel) V. Giesu rovina Gierico conservando solamente Raab, Achar è ucciso, Aim pigliata si saccheggia. (Nel) VI. Castigo de' Palestini per haver pigliata l'Arca. (Nel) VII. David primieramente è creato Re sopra una Tribu, lasciato l'altro principato à i figliuoli di Saul; della guerra di Gioab con Abner, & Isboseth; & come Abner fu da Gioab à tradimento ucciso. (Nel) VIII. Salomone punisce i seditiosi. (Nel) IX. della religione di Giosafat, & la sua vittoria contra Moabiti. (Nel) X. La guerra di Sennacherib contra Gierusalemme, & la bestemmia di Rapsace. Parte Prima. Con Privilegio. In Venetia, appresso Alessandro Vecchi. M.DC.VIII. — I dieci ultimi Libri di Flavio Gioseffo Historico Huomo clarissimo delle Antichità Giudaiche. Nei quali si tratta XI. Del tornare de i Giudei in Gierusalemme per concessione di Ciro, & la edificatione del tempio. XII. Dello stato de' Giudei doppo la morte d'Alessandro. XIII. La morte di Bacchide poiche fu ucciso Giuda. XIIII. Il Regno di Aristobolo, & come Hircano vivea privato. XV. Dell' avaritia di Herode, & della morte di Antigono. XVI. La legge di Herode, & de' furti, & come tornarono di Roma i suoi figliuoli. XVII. I pessimi portamenti di Antipatro verso il padre & altri. XVIII. La descrittione della Soria fatta da Cirenio al tempo della Natività di Christo. XIX. La crudeltà & malvagità di Caio, & la congiura fatta per ammazzarlo. XX. Della discordia fra Giudei, & Filadelfi, & della Stola sacerdotale. Parte Seconda. *etc.* — Guerre Giudaiche di Flavio Gioseffo Historico, Divise in sette Libri. I. Si trattano delle guerre che hebbero gli Hebrei con Romani. II. S'intende gran sollevatione de popoli, molta uccisione per nuova Religione, & sentenza data da Cesare chi dovesse Regnare. III. Del dolore che hebbe Herode della rotta havuta da Giudei, & del nuovo Capitano, & quanti Giudei furono morti. IIII. Della desrittione della Città di Gamala, & del suo assedio. V. Della crudeltà grande usata da ladroni zeloti in uccidere ogn' uno. VI. Di uno chiamato Simone, che causò diversi combattimenti. VII. Di tutti i boschi tagliati per fare argini & diligenza usata per loro guardia. Con Privilegio *etc.* —— Repetitio antecedentis editionis habetur, atque figuris non contemnendis ornata est. Praeterea notae sunt additae.

1619, 4. Gioseffo *etc.* in ventisette libri. Compartiti in tre parti, nella prima si tratta della Creatione del Mondo fino alla guerra di Sancherib, nella seconda del tornar che tenea li Giudei in Gierusalem fino alla discordia fra Giudei e Filedelfi, nella terza delle Guerre, che hebbero gli Hebrei con Romani. Nel I. si tratta *etc.* (*ut* 1608) di Rapsace. Tradutto in Italiano per M. Pietro Lauro Modonese. Aggiontovi di nuovo le sue Tavole, per ordine à ciascedun libro. Nuovamente con diligenza ricorretto, & ristampato. In Venetia, MDCXIX. Appresso Giovanni Alberti à Santa Foscha. — I dieci *etc.* (*ut* 1608) sacerdotale. In Venetia *etc.* MDXVIIII. — Guerre *etc.* guardia. In Venetia *etc.* MDCXIX. —— Haec editio antecedente, eulos repetitio est, omissis figuris, melior habetur.

1620, 4. Gioseffo *etc.* (*ut* 1608.) Rapsace. Et con una nuova Aggiunta di due Libri uno del Martirio de' Macabei, & l'altro dell' Antichità tra i Greci, & i Giudei. Tradotto Novamente nella lingua volgare dal R. P. M. Andrea Berna Min. Conv. In Venetia, Presso Alessandro Vecchi. MDCXX. Con Privilegio. I dieci *etc.* (*ut* 1608.) Per Alessandro Vecchi *etc.* —— Editionis a. 1608 repetitio est, singulis et paginis respondens, atque cum iisdem figuris et dedicatione. Libri autem, qui huic editioni accedere in titulo dicuntur, desunt.

1638, 4. Gioseffo *etc.* (*ut* 1619). Tradotto in Italiano per M. Pietro Lauro Modonese. Aggiontovi *etc.* In Venetia, MDCXXXVIII, appresso li Guerigli.

1661, 4. Gioseffo Flavio Historico, delle Antichità, e Guerre Giudaiche diviso in XXVII. Libri *etc.* tradotto in Italiano per M. Pietro Lauro Modonese. In Venezia, appresso li Milochi. 1661.

1670, 4. Li dieci Libri *etc.* (*ut* 1608.) In Venetia, appresso Domenico Milocho 1670. — Guerre Giudaiche *etc.* (*ut* 1608.) In Venetia appresso Domenico Milocho. 1670.

1681, 4. Gioseffo Flavio Istorico *etc.* In Venezia 1681.

Cc) *Opera singula.*

1) Antiquitates iudaicae.

1544, 8. Gioseffo delle Antichità Giudaiche, tradotto in Italiano per M. Pietro Lauro Modonese. In Vinegia, appresso Vicenzo Vaugris, al segno d'Erasmo. 1544. *Tomi II. in I vol.*

1549, 8. Gioseffo de l'Antichità Giudaiche. Tradotto in Italiano per M. Pietro Lauro Modonese. Con Privileggio. In Vinegia. Appresso Baldassar Constantini al segno di san Giorgio. MDXLIX. — Li. X. ultimi libri di Giosefo de le Antichità Giudaiche. Con privilegio de lo Illustrissimo Senato Veneto per anni dieci *etc.* —— Versio nonnullis notis illustrata est.

2) De bello iudaico.

1493, f. *F.* 1 *a vacat.* *F.* 1 *b*: Proemio in laude della historia, & del opera, o vero libro di Josepho historico prestantissimo con sommo studio & diligentia impresso nella magnifica cipta di Firenze. *F.* 2 *a*: INCOMINCIA IL PROEMIO DI JOSEPHO EBREO NEL LIBRO DELLA HISTORIA DELLA GVERRA HEBBONO. IGIVDEI CO-ROMANI *In fine*: FINIS. Impresso in Firenze per Bartholomeo. P. adi. vi. di Luglio. MCCCCLXXXXIII. —— Char. rom. Ebert in Allgem. bibliogr. Lex. 10913 hanc editionem in 4 indicat. 206 *ff.* cum 40 lin. et *sign.*

1512, f. Josepho de bello Judaico in lingua Toscana. *Praecedit*: Proemio in laude della Istoria, e dell' opera, o vero Libro di Josepho historico prestantissimo, con summo studio et diligenza impresso nella magnifica Citta di Firenze. *In fine*: Impressum Florentiae Kal. Julii. M. D. XII. Sumptibus Philippi Iuntae. Petro Soterino Vexillifero perpetuo. — CXLVI *ff.*

1526, f. Josepho della guerra Giudaica tradotto in lingua toscana & nuovamente con diligentia stampato. *In fine*: Stampato in Fiorenze dalli heredi di Filippo di Giunta nelli Anni del Signore. M. D. XXVI. adi. VI. di Novemb. Clemente. VII. Pontefice Maximo. —— 146 *ff.* Editio est nitida.

1531, 8. Josephi della guerra Judaica tradotto in lingua Thoscana & nuovamente con diligentia stampato. *In fine*: In Vineggia per Vettor. q. Piero Ravano, della Serena & Compagni, Nel anno del Signore M. D. XXXI. Del mese di Decembre. —— Antecedentis editionis repetitio est.

1532, 8. I Libri di Gioseffo Ebreo tradotti in nostra lingua. Venezia, per Giovan Maria Bonello. 1532.

1535, 8. Giosefo Nel qual si tratta delle guerre de Giudei, la ossidion, è destruttion de Gierusalem, dal vero esemplare latino nella volgar lingua tradotto, con gran diligenza, è sommo studio nuovamente ristampato. *In fine*: In Veneggia per Vettor. q. Piero Ravano, della Serena & Compagni, Nel anno del Signore M. D. XXXV.

1541, 8. Giosefo *etc.* (*ut supra*) nuovamente stampato, & Corretto. *In fine*: In Veneggia *etc.* M. D. XXXXI —— Editiones a. 1535 et 1541 ex editione a. 1531 expressae sunt.

1552, 8. Giosefo il quale, con memorabil' esempio della divina giustitia, contiene l'assedio, & ultima destruttione di Gierusalem, & tutto 'l Regno de gli Hebrei, sotto Vespasiano, e Tito: dal Greco, nell' Idioma Toscano tradotto: ultimamente con diligenza corretto, & in molti luoghi di non poco momento migliorato. In Vinegia, per Giovanmaria Bonello. MDLII.

1555, 8. Gioseffo, il quale contiene l'assedio, ed ultima destruzione di Gerusalemme, e tutto il Regno degli Ebrei sotto Vespasiano, e Tito. In Venetia 1555.

1570, 8. Giosefo della guerra & ultima destruttione di Gierusalem & del suo Regno, sotto Vespasiano Imperadore. Dal Greco, nell' Idioma Toscana tradotto, & ultimamente con somma diligentia corretto. In Venetia, per Baldassar Salviani. 1570.

E. anglicarum.

Aa) *Opera omnia.*

aa) *Integra.*

1683, — 1693, f. The Works of Josephus, with great Diligence revised and amended, according to the excellent French Translation of Monsieur Arnauld d'Andilly. Also the Embassy of Philo Judaeus to the Emperour Caius Caligula, never translated before; with the References of the Scripture, a new Map of the Holy Land, and divers Copperplates serving to illustrate the History. London, printed for H. Herringman, Th. Basset, *etc.* 1683. *Rep.* Cambridge 1693.

1702, — 1705, — 1708, — 1725, — 1733, f. The Works of Flavius Josephus, translated into English. By Sir Roger L'Estrange, Knight. London. —— Rep. 1709 sqq. Huius versionis editiones enumerat Lowndes in The Bibliographer's Manual. P. IX. p. 1045. Index, quem haec editio habet, ab Thoma Hearne confectus est.

1709, — 1716, 8. — by Roger L'Estrange. Lond. *Voll. III.* —— *V.* 1702 et 1750.

1733, f. The Works of Josephus, by Court. —— Sic haec editio, sine l. notitia, indicatur in Lowndes libro l. c.

1737, f. The genuine Works of Flavius Josephus, the Jewish Historian, translated from the original Greek, according to Havercamp's accurate edition. Containing Twenty Books of the Jewish Antiquities, with the Appendix, or Life of Josephus, written by himself: Seven Books of the Jewish War, and Two Books against Apion. Illustrated with new Plans and Descriptions of the Tabernacle of Moses, and of the Temples of Salomon, Zorobabel, Herod and Ezekiel, and with correct Maps of Judea and Jerusalem. Together with proper Notes, Observations, Contents, parallel Texts of Scripture, five compleat Indexes, and the true Chronology of the several Histories adjusted in the Margin. To which are prefixed VIII Dissertations, viz. I. The Testimonies of Josephus concerning Jesus Christ, John the Baptist and James the Just vindicated. II. The Copy of the Old Testament made use of by Josephus proved to be that which was collected by Nehemiah. III. Concerning God's Command to Abraham, to offer up his Son Isaac for a Sacrifice. IV. A Large Enquiry into the true Chronology of Josephus. V. An Extract out of Josephus's Exhortation to the Greeks, concerning Hades, and the Resurrection of the Dead. VI. Proofs that this Exhortation is genuine and was no other than a Homily of Josephus when he was a Bishop of Jerusalem. VII. A Demonstration that Tacitus the Roman Historian, took his History of the Jews out of Josephus. VIII. A Dissertation of Cellarius's against Harduin, in Vindication of Josephus's History of the Family of Herod, from Coins: Translated into English. With an Account of the Jewish Coins, Weights, and Measures. By William Whiston, M. A. sometime Professor of the Mathematicks in the University of Cambridge. London, printed by W. Bowyer for the Author, sold by John Whiston. *Voll. II.* —— Haec saepius repetita versio ceteras longe superat. 1 *L.* 16 *sh.*, ch. m. 2 *L.* 15 *sh.* Rep. 1741 sqq.

1741, 8. — Dublin, by R. Reilly, for George Ewing *etc. Voll. V.* —— *V.* 1737 et 1751.

1750, 8. — by Roger L'Estrange. Edinb. *Voll. III.* —— *V.* 1709 et 1762.

1751, 12. — by W. Whiston. Edinb. *Voll. VI.* —— 1 *L. V.* 1741 et 1755.

1755, 8. — by W. Whiston. Lond. *Voll. IV.* —— *V.* 1751 et 1777.

1762, 8. — by Roger L'Estrange. Lond. *Voll. IV.* —— *V.* 1750.

1777, 4. The whole Works of Flavius Josephus newly translated from the Original Greek, by Ebenezer Thompson, D. D. and William Charles Price, LL. D. With elegant Copper-plates and Maps. London, printed for Fielding and Walker. *Voll. II.* —— 1 *L.* Rep. 1781.

1777, 12. — by W. Whiston. Edinb. *Voll. VI.* —— 1755 et 1784.

1781, 4. — Lond. *Voll. II.* —— *V.* 1777, 4.

1784, 4. — by W. Whiston. *Voll. II.* —— 1 *L.* 7 *sh. V.* 1777 et 1806.

1785, f. The whole Works of Flavius Josephus. Containing I. The Antiquities of the Jews, from the Creation of the World, to the Destruction of the Temple by the Emperor Caius Caligula, in twenty Books. II. The Defence of the Jewish Antiquities, in Answer to Apion, in two Parts. III. The Wars of the Jews with the Romans, in seven Books. IV.

The Martyrdom of the Maccabees. V. Philo's Embassy from the Jews of Alexandria to the Emperor Caius Caligula. VI. The Life of Flavius Josephus, written by himself. Translated from the original Greek, by Charles Clarke, etc. Lond., printed for J. Walker. 1785. — Cum tabulis figg. Rep. 1794.

1789 sqq., f. mai. The whole genuine and complete Works of Flavius Josephus, the learned and authentic Jewish Historian, and celebrated Warrior. Containing I. The Antiquities of the Jews. In Twenty Books. With their Wars, memorable Transactions, authentic and remarkable Occurrences, their various Turns of Glory and Misery, of Prosperity and Adversity, etc. from the creation of the World. — II. The Wars of the Jews with the Romans, from their Commencement to the final Destruction of Jerusalem by Titus in the Reign of Vespasian. In seven Books. — III. The Book of Josephus against Apion in Defence of the Jewish Antiquities. In two Parts. — IV. The Martyrdoms of the Maccabees. — V. The Embassy of Philo, from the Jews of Alexandria, to the Emperor Caius Caligula. — VI. The Life of Flavius Josephus, written by himself. — VII. The Testimony of Josephus concerning Our Blessed Saviour, St. John the Baptist, etc. clearly vindicated. The Whole newly translated from the Original in the Greek Language, and diligently revised and compared with the Writings of cotemporary Authors of different Nations on the Subject: all tending to prove the Authenticity and real Value of the Work. To which is now first added, A Continuation of the History of the Jews, from Josephus down the present Time, including a Period of more than one thousand seven hundred years. Containing an Account of their Dispersion into the various Parts of Europe, Asia, Africa, and America; their different Persecutions, Transactions, and present State, throughout the known World. With a great Variety of other interesting and authentic Particulars, collected from the different Works which record the various Transactions of the Jews since the Time of Josephus, which was never before added to any other Translation of this Work. By George Henry Maynard, LL. D. Illustrated with Marginal References; and Notes, Historical, Geographical, Critical, Classical, Biographical, and Explanatory by the Rev. Edward Kimpton, *etc.* London, printed for C. Cooke. — Cum tabb. figg. Haec editio particulatim prodiit.

1794, f. — by Ch. Clarke. Lond. — Cum tabb. figg. 15 *sh.* *V.* 1785.

1806, — 1811, 8. — by W. Whiston, Lond. *Voll. IV.* — 1 *L.* 19 *sh.* *V.* 1784 et 1815.

1815, 12. — by W. Whiston. Edinb. *Voll. VI.* — 1 *L.* 16 *sh.* *V.* 1806 et 1820.

1820, 8. — by W. Whiston. Lond. *Voll. IV.* — *V.* 1815.

bb) *Epitome.*

1700, — 1702, 8. The Works of the learned and valiant Josephus, epitomiz'd from the Greek Original, and the History preserved in what is material and substantial, only by contracting Things of lesser moment, digesting the matter closer and avoiding useless repetitions: To which is added Josephus's two books against Apion, his rule of reason, or the martyrdom of the Macchabees, and the embassy of Philo Judaeus to the Emperor Caligula. Lond., 1700. — Second edition revis'd. Lond., printed for Richard Basset. 1702.

1708, 8. The Jewish History, from the Creation of the World, to this present time, containing an abridgment of the Works of Josephus translated by Sir Roger L'Estrange, with a Continuation by J. Crull. Lond., S. Briscoe. *Voll. II.*

Bb) *Opera singula.*

1602, — 1609, — 1620, — 1632, — 1640, — 1655, — 1670, f. Josephus's History or Antiquities of the Jews, translated into English by Th. Lodge. Lond.

F. hispanicarum.

Aa) *Opera plura.*

1492, f. F. 1 *a* (*sign.* a ij) *rubro impr.*: Prologo dirigido ala muy alta ꝛ ‖ muy poderosa Señora Doña ysabel ‖ Reyna de Castilla: ꝛ de Leon: de A ‖ ragon: ꝛ de Cicilia ꝛ cetera. Por el ‖ su humil Cronista Alfonso de Palē ‖ cia enla traducciō de los siete libros ‖ de la guerra Judayca: ꝛ de los dos li ‖ bros cōtra Appion grammatico A ‖ lexādrino escriptos

primero en grie || go por el excellente historiador Jose || pho sacerdote d' los de Jherusalē. E || trăsladados eu latin por el muy elo || quente presbytero Ruffino patriar || ca de Aquileya. E agora bueltos de || latin en romançe Castellano por el || mesmo Cronista. *F.* 160 *b* (*sign.* x) *col.* 1: Feneçe el libro septimo ↄ postrimero dela guerra Judayca escripta || en Griego: por el excelente histori- || co Josepho fijo de Mathathia sacer || dote Hebreo: ↄ buelta en latin por || el muy enseñado Presbytero Rufi- || no patriarcha de Aquileya: ↄ tradu || zida en Romançe Castellano por el || Cronista Alfonso d' Palencia: enel || año de nuestra salud de. M. CCCC || XCI. años. *F.* 161 *a* (*sign.* xij) *rubro impr.*: Josepho o Josippo sacerdote de- || los de Jherusalē fijo de Mathathia || escriuio en Griego dos libros cōtra || Appion Grammatico Alexādrino co || mieņça el Prologo bienauentura- || damente. *F.* 184 *b*: Feneçen los dos libros de Jose- || pho contra Appion grammatico ↄ || otros philosophos Griegos: alos || quales todos el supo de tal manera || confutar que fizo ser baldios todos || sus falsos argumentos E ala impres || sion de aquestos dos libros preçe- || dio segund el orden acostumbrado || la de los siete libros de la guerra Ju- || daica: fuerō todos impressos en Se- || uilla Año de nr̄o saluador d' mill ↄ q̄ || troçiētos ↄ nonēta ↄ dos años. Por || Menardo Ungut Alemano E Lan- || çalao Polono compañeros. E aca- || bados a veynte siete dias del mes || de Março. *Insigne typ. inscr.* MS. —— Char. goth. 184 *ff.* duabus columnis impressa, cum 49 lin.

1554, f. Los veynte libros de las antiguedades Judaicas escriptas en Griego por Flavio Josepho, y su vida por el mismo escripta, con otro libro suyo del imperio de la razon. Traduc. de latin en Romance Castellano. Anvers, Nucio. 1544.

1687, 8. Las antiguedades Judaycas y contra Apion, traduc. por Jos. Simah Arias. Amst.

Bb) *Opera singula.*

1536, f. Los siete libros, que el antentico historiador Flavio Josepho escrivio della guerra, que tuvieron los judeos con los Romanos, y la destruycion de Jerusalem, fecha por Vespasiano. Madr.

1549, 8. De la guerra de los Judios, escr. por Flavio Josepho, traduc. en Castellano por J. Mart. Cordero. Paris. —— Rep. 1557 sqq.

1557, — 1608, — 1618, 8. — Anvers. —— *V.* 1549 et 1657.

1657, 4. Los Siete Libros de Flavio Josepho, los quales contienen las Guerras de los Judios, y la Destruicion de Jerusalem y del Templo, traduzido por Juan Martin Cordero. En Madrid, por Greg. Rodriguez. —— *V.* 1557 et 1687.

1687, 8. — Amst. —— *V.* 1657 et 1801.

1801, 8. Historia de las Guerras de los Judios, y de la Destrucion del Templo y Ciudad de Jerusalem, escrita en Griego por Flavio Josepho, Hebreo; y traducida por Juan Martin Cordero. Madr. *Voll. II.*

G. portugallicarum.

18.., 8. Historia dos Judeos, traduzida em Portugueza lengoa. Lisboa. *Voll. VII.* —— Praeterea commemorat Ebert nu. 10911 rarissimam versionem linguа catalan. sive limusin., impressam *Barcelonae* per *Nicolaum Spindeler*, 1482, f. Sed Santander in Dictionnaire bibliogr. choisi du XV. siècle, P. I. p. 346 dicit haec: „Nicolaus Spindaler, ou Spindeler, dont nous n'avons qu'une seule impression faite à Barcelone, en 1480" et deinde *ib.* „Posa imprima ancore seul à Barcelone, depuis 1482 jusqu'à 1494."

H. belgicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1593, — 1607, f. — Leyden. —— Rep. 1652.

1652, f. — Dordrecht. —— *V.* 1793.

1665, — 1678, f. — vertaalt door Lambert Bos. Dortrecht. —— Adiectae sunt Hegesippi versio, a Sam. de Vries facta, et 250 figg. aeri nitide incisae.

1704, — 1721, — 1736, f. Alle de Werken van Josephus, vertaalt door W. Sewel. Amst. *Voll. II.* —— Cum figg.

1784 sqq., 8. Alle de Werken van Flavius Josephus met Aanmerkingen door J. F. Martinet. Haag. *Voll. IX.* —— Cum figg.

Bb) *Opera singula.*

1580, f. Oude Geschiedenisse der Jooden van Fl. Josephus. Antw., J. Troyens.

I. bohemicarum.

1553, f. *FLAWJA JOZEFFA.* O Wálce Zidowské, Knijhy Sedmery. Knijmžtonapřed Ziwot Jozeffuw Od neho samého sepsaney, gest přidán. Proti Apionowi, Knijhy dwoge. O Mučedlnictwij Machabeyských, Knijhy gedny. Nynij teprw wssechny w Češkauřeč z Latijnske přeloženy, od Pawla Aquilina Hradeckého. M. D. LIII. —— 24 non num. *ff.* praefixa, CCVII num. *ff.* et 3 non num. *ff.* Bibl. sen. Lips.

K. rossicarum.

1779, 4. — per Michaelisn Samujlow. Petropoli.

L. suecicarum.

1713 — 1750, 4. Judiska Historia (öfversat på Maria Gustava Gyllenstierna) Stokh. *Voll. IV.* —— Haec versio ex franco-gallica Audillyi versione facta est.

M. danicarum.

1750 — 1757, 4. Jodiske Historia *etc.* oversat af A. Reyersen. Kiöbenhaven. *Voll. III.*

III. *Illustrantia Iosephum scripta.*

( ) Das Geschlecht Herodis des Grossen, zur Erläuterung verschiedener Schriftstellen. —— *V.* Berlinische Hebopffer. (Berlin 1715, 8) Beytr. II. p. 174 — 204.

( ) Obss. in Josephi Testimonium de J. C. —— In Miscell. Obss. Vol. II. T. III. p. 376 — 380.

( ) Vindiciae Flavianae: or a vindication of the testimony given by Josephus concerning our saviour Jesus Christ. Lond. 1777, 8.

( ) Evidence that the Relation of Josephus, concerning Herod's having new built the Temple at Jerusalem, is either false or misinterpreted. Oxford, 1786, 8; second edition 1789, 8. —— Censor in CR. 1787. m. Apr. p. 263 — 266 hanc disquisitionem magni aestimandam esse dicit.

( ) A Continuation of the Evidence, that the Relation of Josephus, concerning Herod's having new built the Temple at Jerusalem, is either false or misinterpreted: with some Observations on Mr. Burgess's Remarks, *etc.* To which is added a P. S. occasioned by a Sermon by Dr. Blayney. By the Author of the Evidence. Rivingtons. 1789, 8. —— 2 *sh.* 6 *d.* *V.* CR. 1789. m. Iun. p. 429 — 433, et Doederleinii Auserlesene theol. Bibl. Vol. IV. fasc. IV. p. 312 — 316.

( ) Remarks on the scriptural Account of the Dimensions of Salomon's Temple: occasioned by the Supplement to a Pamphlet entitled Evidence *etc.* By the author of Remarks on the Evidence. 1791, 8.

I. G. *Altmanni* Exercitatio historico-philologica de gente Herodum. —— In Tempe Helvetica. T. VI. Sect. III. p. 468 — 491.

d'Artigny: Dissertation de l'origine d'Herode le Grand. —— In eiusdem: Nouvelles Memoires d'Hist. et de Litt. (Paris, 1749, 8) T. I. p. 225 — 240.

Nic. Asclepius *Barbatus*: Periochae et Argumenta librorum XX Fl. Iosephi de Antiqq. iud. et Libr. de Bello Iud. per Tetrasticha. Colon., 1564, 8.

Didericus *Bax*: Spec. acad. inaug. de Ioanne Baptista. LB., Herdingh. 1821, 8. —— 147 pp. Primum fides Iosephi testimonii de I. Ch., defenditur; deinde autem Luc. I. 13 — 17 illustratur.

I. Gu. *Bergeri* Dissertatio de Herode Magno, Rege. Viteb., 1740, 4.

Ed. *Bernardi* Lectiones variantes et Annotationes in quinque priores libros Antiquitatum Iudaicarum Flavii Iosephi. Oxon., 1686, f.

I. *Boeclerus*: Priora Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας capita illustravit. Argent., 1642, 4. —— Rec. est inter eiusdem Dissertationes. Arg. 1658 et 1702, 8.

C. F. *Böhmert*: Ueber des Flavius Josephus Zeugniss von Christo. Leipz., Schwickert. 1823, 8. —— XVI, 204 pp. 14 *Gr.* Conf. Seebodii Krit. Bibl. 1824. fasc. XII. p. 1364 sqq.

I. Andr. *Bosius*: In Periocham Fl. Josephi de Jesu Christo. Jn., 1668, 8; P. II. et III. Lips., 1673 et 1674, 4.

J. *Bradly*: An Account of the Testimony of Josephus concerning Christ. —— In eiusdem: Impartial View of the Truth of Christianity. Lond., 1699, 8.

Pet. *Brinchii* Examen chronologiae et historiae Iosephi. Hafn., 1701, 4. —— Rep. est ab Havercampio in adparatu.

James *Bryant*: Vindiciae Flavianae; or a vindication of the testimony given by Josephus concerning our Saviour Jesus Christ. Lond., Cadell. 1780, 8. ——

1 *sh.* 6 *d.* Haec dissertatio magni aestimatur. *V. CR.* 1781. m. Febr. p. 108—118; et *MR.* 1781. m. Decbr. p. 429—436.

T. *Burgess:* Remarks on Josephus's Account of Herod's Rebuilding of the Temple at Jerusalem; occasioned by a Pamphlet lately published, entitled: Evidence that the Relation of Josephus *etc.* Oxf., 1788, 8. —— 2 *sh.* 6 *d.* Maximi haec scriptio aestimator. Conf. *CR.* 1788. m. Jun. p. 428 sqq.

J. Ben. *Carpzovii* *Διορθωσεως Ιωσηπικης αποσπασματα*, sive Flavianae stricturae. Helmst., 1748 (*non* 1738), 4.

— —: Vindiciae lectionum Flavianarum sive *δευτεραι φροντιδες*. Helmst., 1748, 4.

Chph. *Cellarii* Dissertatio, qua Flavii Iosephi de Herodibus Historia a *Νοθειας* suspicione, contra Ioh. Harduinum adseritur, et nummis antiquis conciliatur. Hal. Sax., 1696, et locupletata ab auctore rep, *ib.*, 1700, 4. —— Rep. etiam extat inter eiusdem Dissertationes acad. (Lips., 1712, 8) p. 207—231 et in Hudsoni et Havercampii editione Iosephi.

Rich. *Clayton:* Remarks on Josephus's account of Alexander's visit to Judea. —— In: Critical Inquiry into the Life of Alexander the Great, by the Ancient Historians, from the French of St. Croix, with notes by Rich. Clayton. (Bath. 1793, 4) p. 108 sqq. Libri gallico sermone conscripti editio secunda prodiit Paris 1810.

C. *Daubuz:* Pro Testimonio Flavii Iosephi de Iesu Christo libri duo; quorum priore de varia eius fortuna usque nec non Auctoris Consilio in eo conscribendo pertractatur; posteriore vero ex stylo ac dicendi modo, et sensu, eius veritas comprobatur. Cum Praefatione I. E. Grabe. Lond., typis W. B. impensis R. Sare. 1706, 8.

Sal. *Deylingii* Familia et Genealogia Herodiadum. —— *V.* eius Observationes sac. P. II. (Lips., 1722, 4) g. 327 sqq.

Iust. Chph. *Dithmarus:* In Fl. Iosephi testimonium de Christo, Antiqq. Iud. lib. XIIX. 4. Francof. ad V., 1715, 4.

I. F. *Eckardus:* Vindiciae Flavii Iosephi a P. Baelio in negatae librorum S. S. *θεοπνευστιας* suspicionem vocati. Prolusio schol. Isen. 1781, 4.

— —: Flav. Iosephus errore pharisaico imbutus, quem Christus reprehendit apud Matth. IV. Isen., 1782, 4.

— —: Flav. Iosephus de Ioanne bapt. testatus, Antiqq. Iudaic. XVIII. 7. Isen., 1785, 4.

— —: Prolusio schol. in §. 5. cap. 16. lib. II. Antiqq. iud. Isen., 1786, 4.

— —: Prolusio schol., qua a Iosepho depellitur criminatio fictae legis mos., qua maledictio Deorum, falso creditorum, prohibeatur. Isen., 1787, 4.

H. C. Abr. *Eichstädt:* Flaviani de I. Christi testimonii *αὐθεντια*, quo iure nuper sit defensa. Quaestt. Jn., 1813. 1814, fol.

I. A. *Ernesti* Prolusio de templo Herodis M. ad Aggaei II. 10, et Iosephi Antiqq. Iud. Lips., *s. a.* 4. —— Rep. in eiusdem Opusc. philol. et crit. LB., 1764 et 1776, 8.

— —: Disputatio hist.-crit. de Lucae et Iosephi in morte Herodis Agrippae consensu, ad Acta Apost. XII. 19—23, et Antiqq. Iud. XIX. 7. Lips., 1745, 4; rep. *ib.* 1761, 4. —— Rep. in eiusdem Opusculis philol. et crit. LB., 1764 et 1776, 8.

— —: Exercitationes Flavianae de fide et dictione Iosephi. Lips. —— Rep. in eiusdem Opusculis philol. et crit. ed. II. LB., 1776, 8.

— —: Obss. in Fl. Iosephi Antiqq. iud. —— *V.* supra Aristophanes. III. et *ib.* extant p. 57—186. Sunt autem maximam partem criticae. Saepe etiam de vi et potestate vocabulorum et locutionum, de sensu locorum difficiliorum atque obscuriorum et de interpolationibus disputatur.

Rob. *Findlay:* A Vindication of the Sacred Books, and of Josephus, especially the former, from various Misrepresentations and Cavils of the celebrated M. de Voltaire. Lond., Cadell. 1770. 8. —— 5 *sh.* 6 *d.* Conf. *CR.* 1771. m. Nov. p. 357—367.

James *Foster:* A Dissertation upon the Account supposed to have been given of Jesus Christ by Josephus, being an attempt to shew that his celebrated passage, some slight corruptions only excepted, may reasonably be esteem'd genuine. Oxf., 1749, 8.

F. Gtb. *Freytag:* Progr., quo codicem ms. Fl. Iosephi Bibliothecae Portensis describit. Numb., 1727, 4.

Con. Dan. *Frick:* Exercitatio crit. de Flavii Iosephi testimonio de Christo ex antiquitate Lib. XIIX. cap. 4. Lips., 1692, 4.

Iac. *Gronovius*: Decreta Romana et Asiatica pro Iudaeis, ad cultum divinum per Asiae minoris urbes secure obeundum, ab Iosepho collecta in libro XIV. Archaeologiae, sed male interversa et expuncta, in publicam lucem restituta. LB., ex offic. Luchtmanniana. 1712, 8.

G. L. *Hamberger*: Dissertationes hist. II. de rebus Herodis M. Viteb., 1675, 4.

I. *Harduinus* De nummis Herodiadum. —— In eiusdem Opp. select. (Amst., 1709, f.) p. 828 sqq.

T. *Harmer*: Observations on Josephus. —— *V.* eius Observations on divers passages of Scripture. (Lond., Johnson. 1787, 8) Vol. III.

I. F. *Hirt*: Meditatio de tertio templo Hierosolymitano, per testimonium Fl. Iosephi haud probato. Viteb., 1781, 4.

— —: Diss. altera de Vaticinio Haggaei II. 9. ad splendorem insignem templo Hierosolymitano ab Herode M. tempore Christi additum non restringendo. Viteb. 1782, 4. —— Utraque dissertatio rep. est in eiusdem Opusculis novissimis. Viteb., 1783, 4.

C. Glo. *Hofmann*: Progr., quo ad quaestionem, cur Iosephus caedem infantum Bethlehemit. tacuerit? respondet. Viteb., 1741, 4.

I. Casp. *Huldrici* diss. philol.-hist. de vite aurea, qua Herodes templum Hierosolym. adornavit, ad illustrandos locos Fl. Iosephi Antiqq. iud. XV. 2. et de B. iud. V. 5, 4. —— In: Satura dissertationum, orationum, epistolarum *etc.* (Tiguri, 1742, 8) P. II.

Dav. *Humphrey*: A Fragment attributed to Josephus, concerning the State of the Dead, from MSS. of Grabe, with original text, done into English, with Notes. —— In eiusdem: Translation of the Apologeticks of the philosopher Athenagoras. Lond., 1714, 8.

J. *Jackson*: A full Account of the Chronology of Josephus and of the Scripture. —— In eiusdem: Chronological Antiquities. (Lond., 1752, 4) Vol. I. et II.

I. Iac. *Jensius*: *Λαχημα* historicum de Herodianis. Ju., 1688, 4.

John *Jortin*: Remarks on the Writings of Josephus; Conjecture on a passage in Josephus; a passage in Josephus, concerning the Essenes explained. —— In eiusdem: Remarks on Ecclesiastical History. (Lond., 1751, 8) Vol. I. p. 35 sqq.

— —: Critical Remarks on Josephus. —— In eiusdem: Tracts, philological, critical, and miscellaneous. (Lond., 1790, 8) Vol. II. p. 74 sqq.

Fr. Ant. *Knittel*: Neue Kritiken über das weltberühmte Zeugnis des alten Juden Fl. Josephus von I. Ch. Braunschw. u. Hildesh., 1779, 8.

I. Tob. *Krebsii* Obss. in N. T. e Flavio Iosepho. Lips., ap. I. Wendlerum. MDCCLV. 8. —— 12 *ff.* praefixa, 414 pp. et 13 *ff.*

— —: Decreta Romanorum pro Iudaeis facta, e Iosepho collecta et commentario hist.-grammat.-crit. illustrata. Adiunctum est Decretum Atheniensium pro Hyrcano Pontifice Iudaeorum factum, commentario illustratum. Lips., Fritsch. 1768, 8.

Pet. *Lambecii* epistola de bibliothecae Caes. Vindob. codd. mss., qui novae Iosephi operum editioni gr.-lat. possunt inservire, notis et observationibus auctior edita a T. C. J. S. Jauravii, 1713, 4. —— Primum prodiit a. 1666.

C. *Lamotte*: Remarks upon the Death of Herod the younger. *etc.* —— In: History of the Works of the Learned. 1737. m. Apr. p. 241 sqq.

— —: Remarks upon the Voice that was heard in the Temple before the Destruction of Jerusalem, as 'tis related by Josephus. —— *Ib.* 1737. m. Sept. p. 161 sqq.

Latini *Latinii* Obss. ad Iosephum. —— *V.* eius Bibl. sacro-profanam. p. 188 sq.

Gf. *Less*: Prolusiones II super Iosephi testimonio de Christo. Gotting., 1781. 1782, 4.

— —: Disquisitio de Iosephi auctoritate et usu in explicandis libris S. S. V. T. Gotting., 1786, 4.

W. *Lloyd*: A Letter to Dr. W. Sherlock in vindication of that part of Josephus's History, which gives an account of Jaddus the high priest's submitting to Alexander the Great. Lond., 1691, 8.

Ch. *Noldii* Historia Idumaeae, seu de vita et gestis Herodum Diatribe. Accesserunt hinc inde Notae in Iosephum, ut et pro eo vindiciae, et responsiones contra Baronium, Serrarium, Salianum et alios. Franequerae, sumt. I. Arcerii. 1660, 12. —— Rec. est in Havercampii editione Iosephi T. II. Append. p. 331 sqq.

I. Bapt. *Ottii* Spicilegium s. Excerpta ex Fl. Iosepho ad N. T. illustrandum. —— In Havercampii appendice ad Iosephi

editionem. In peculiari libro postea LB. 1741, 8. cura Havercampii longe auctiora prodierunt haec excerpta.

I. Nic. *Paulitzky*: Drei kleine chronolog. Untersuchungen nebst der Grösse des alten Jerusalems nach Josephi 60 und 90 Thürmen. Francof., 1781, 4.

Mich. *Reis*: Diss. hist. theol., qua Iosephi silentium evang. historiae non noxium esse ostenditur. Altd., 1730, 4.

J. H. *Ress*: Ueber des Josephus Erwähnung von Christo. Braunschw., 1775, 8.

Ios. *Scaligeri* et *Schurzfleischii* Aduotationes ad Iosephum. — In Villoisoni Epistolis Vinar. p. 80—97.

H. *Scharbeau*: Obss. Basnagianae in Fl. Iosephum. — In Bibl. Lubec. Vol. X. p. 202 sq.; Vol. XII. p. 560 sqq.

I. Gf. *Scharfenberg*: Prolusio de Iosephi et versionis Alex. consensu. Lips., 1780.

Ch. E. *Schmidii* Enarratio sententiae Fl. Iosephi de libris V. T. Sectt. II. Viteb., 1777, 4.

I. Sal. *Semler*: Spicilegium crit. theol. de auctoritate archaeolog. ad Flavianam exercitationem Lipsiens. Hal. Magd. 1757, 4.

Iac. *Serenius*: Christendomens Styrka of Hedningarnas, Särdeles Flav. Josephi omdommeın om Christo. Stockh., 1752, 8. — Hic liber germanice versus cura Murray prodiit Gotting., 1758, 8.

L. Tim. *Spittler*: Prolusio acad. de usu versionis Alex. apud Iosephum. Gotting., 1779, 4.

F. Hann. *Stempel*: Diss. De columnis antediluvianis ad locum Flav. Iosephi Antiqq. iud. lib. I. 3. Jn., 1706, 4.

Ch. G. *Steuber*: Disquisitio de scriptis Flav. Iosephi et fide. Rintelii, 1754, 4.

I. M. *Strettenberg*: Diss. hist.-critica de testimonio Flavii Iosephi de Iesu Christo. Londini Gothor., 1824, 4. — Hunc locum genuinum esse, auctor statuit.

Thd. Ambr. *Strohbach*: Diss. de Iosepho, Vespasiano imperium praedicente, vere num divinaverit? Lips., 1748, 4.

Ch. Gu. *Thalemann*: Disquisitio de Philonis et Iosephi auctoritate in historia rituum SS. — In eiusdem Tractatu de nube super arca foederis. Lips., 1781, 8.

Vollborthius: Commentatio in Matth. II. 16, veram esse infanticidii Bethlehem. historiam, non obstante Iosephi silentio. Gotting., 1788, 4.

W. *Whiston*: The particular Periods of Josephus's Chronology stated. — In eiusdem: Essay towards restoring the true Text of the Old Testament. (Lond., 1722, 8) p. 203—219.

— —: That Josephus the Jew was an Ebionite. — In eiusdem: Collection of authentick Records belonging to the Old and New Testament, transl. into English. (Lond., 1728, 8) P. II. p. 959 sqq.

— —: The Testimonies of Josephus concerning Jesus Christ, John de Baptist, and James de Just, vindicated. — In eiusdem: Six Dissertations. (Lond., 1734, 8) Dissert. I. et II. p. 1—32.

Fr. *Wockenius*: De usu, qui ex Iosepho eiusque dictione ad illustrandas S. S. litteras, et singillatim N. T. hauriri potest. Sedini, 1720, 4.

IRENAEUS.

Fabr. B. G. T. V. p. 65 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 75 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opus integrum.*

1570, f. D. Irenaei, Episcopi Lugdunensis, opera, seu libri V. adversus portentosas haereses Valentini & aliorum, accuratius quam antehac emendati; additis Graecis quae reperiri potuerunt; opera & diligentia Nicolai Gallasii, una cum eiusdem annotationibus. Paris., I. le Preux et I. Parvus. — Haec est prima editio, in qua collectio fragmentorum, quae extant omnium, primum prodiit.

1596, — 1625, f. S. Irenaei, Lugd. Episcopi et Martyris, opera; ex editione Fr. Feu-Ardentii. Altera editio. Colon. Agripp., in offic. Birkmannica. — Huic alteri editioni additae sunt notae Feuardentii locupletiores, graeca fragmenta Irenaei ex pluribus patribus graecis, addita versione latina Ioach. Perionii aliorumque, scholia Iac. Billii *etc.* Rep. 1639 sqq.

1639, f. Sancti Irenaei Lugdunensis episcopi, et Martyris Aduersus Valentini, & similium Gnosticorum Haereses, Libri quinque: Iam secundo diligenti editorum Codicum collatione, vetustissimi etiam, magnaeque fidei manuscripti Codicis, atque alterius Vaticani, ab innumeris mendis repurgati, & aliquot capitibus aucti: Praeterea, omnibus, quae apud veteres exstant, fragmentis Graecis ac Latinis; Item, quibusdam Sancti Polycarpi, Epi-

scopi Smyrnensis, & Martyris scriptis, nunquam antea editis; denique, vniuersis aliorum eiusdem D. Irenaei operum, quae reperire licuit, partibus locupletati. Additae sunt ad singula capita variae Annotationes, quibus emendationum ratio redditur, obscura multa illustrantur, & quidquid ad antiquitatem Ecclesiasticam, ac tam veterum quam recentium haereseωn confutationem pertinet, quod ex his libris erui potuit, copiose traditur. Accessit quoque Arnobii Catholici, et Serapionis Aegyptii conflictus, de Deo trino & vno, & duabus in Christo naturis, nunquam typis excusus. Omnia studio & opera Fr. Francisci Feu-Ardentii, Ordinis Fr. Minorum, *etc.* Adiecta sunt ad hanc novam editionem alia quaedam fragmenta Irenaei ex Eminentissimi Cardinalis Rupifucaldi Bibl. deprompta, Graece ac Latine edita. Cum Indice Scripturarum & rerum magis memorabilium. Lutet. Paris. M. DC. XXXIX. Cum privilegio Christianissimi regis. —— Bibl. sen. Lips. *V.* 1596 et 1675.

1675, f. Sancti Irenaei *etc.* (*ut* 1596.) Jam tertio diligenti editorum codicum collatione, *etc.* partibus locupletati. Cum Scholiis & Annotationibus Jac. Billii, Front. Ducaei, & Fran. Feu-Ardentii, quibus Emendationum ratio redditur, obscura illustrantur, & quicquid ad antiquitatem Ecclesiasticam pertinet, copiose explicatur. Accessit quoque *etc.* nunquam Typis excusus. Adjecta sunt ad hanc novam Editionem Alia quaedam Fragmenta Irenaei *etc.* Lutet. Paris. M. DC. LXXV. —— Bibl. sen. Lips. *V.* 1639.

1702, f. *Tϐ εν αγιοις Επιφανιου επισκοπου λουγδουνου Ελεγχου και ανατροπης του ψευδωνυμου γνωσεως βιβλια πεντε.* S. Irenaei episcopi Lugdunensis Contra omnes Haereses Libri quinque. Textus Graeci partem haud exiguam restituit; Latinam Versionem antiquissimam è quatuor MSS. Codicibus emendavit; Fragmenta aliorum Tractatuum deperditorum subjunxit; Omnia Notis Variorum, & suis illustravit Joannes Ernestus Grabe. Quid ultra in hac Editione praestitum sit, ostendunt Prolegomena. Oxoniae, e theatro Sheldoniano, Impensis Thomae Bennet, ad Insigne Lunae Falcatae in Coemeterio S. Pauli Londini, Anno Domini MDCCII. —— Haec editio omnia fragmenta complectitur, quae Feuardentius, Halloixius, ex Catenis Combefisius, atque Alexander Morus ediderunt. Bibl. sen. Lips.

1710, f. *Του εν αγιοις Πατρος ημων ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ επισκοπου Λουγδουνου, και Μαρτυρος, ελεγχου και ανατροπης της ψευδωνυμου γνωσεως βιβλια πεντε.* Sancti Irenaei episcopi Lugdunensis et Martyris detectionis et Eversionis falso cognominatae agnitionis, seu Contra Haereses libri quinque. Post Francisci Feuardentii et Joannis Ernesti Grabe recensionem castigati denuo ad MSS. codices Romanos, Gallicanos & Anglicanos, necnon ad antiquiores editiones, & à multis, quibus adhuc scatebant, mendis expurgati: aucti novis Fragmentis Graecis; observationibus ac notis, copiosissimisque Glossariis & Indicibus illustrati & locupletati; quibus omnibus praemittuntur tres Dissertationes, in quibus haereses ab Irenaeo memoratae, & loci difficiles explicantur, ejusque vitae ac gestorum historia discutitur. Studio & labore Domini Renati Massuet, Presbyteri & Monachi Benedictini è Congregatione S. Mauri. Parisiis, Typis & sumptibus Joannis Baptistae Coignard, Regis Architypographi ac Bibliopolae ordinarii, viâ S. Jacobi, ad insigne Bibliorum aureorum. MDCCX. Cum privilegio Regis. —— Bibl. sen. Lips. Rep. 1734.

1734, f. — Accedunt fragmenta anecdota, ex bibl. Taurinensi eruta. Venet. *Voll. II.* —— Editionis a. 1710 aucta repetitio est.

Bb) *Fragmenta.*

1636, f. Irenaei fragmenta quaedam, nunquam antehac Graece edita cum versione Latina. —— In Petri Halloix Illustrium eccles. oriental. Scriptor. vitis et documentis. (Duaci.) p. 480—507.

1672, f. Irenaei fragmenta, graece cum versione latina Fr. Combefisii. —— In eiusdem Auctario noviss. Bibl. PP. P. I. p. 298 sqq.

1714, 12. Irenaei fragmenta anecdota, ex codd. Mss. Bibliothecae Regiae Taurin. primum edita a Christoph. Matth. Pfaffio, cum eiusdem versione latina et notis. —— In: Giornale de' Letterati d'Italia. T. XVI. p. 228—245. Rep. 1715 sqq.

1715, 8 mai. S. Irenaei episcopi Lugdunensis Fragmenta anecdota, Quae Ex

Bibliotheca Tauriuensi eruit, Latina versione notisque douavit, duabus Dissertationibus De Oblatione & Consecratione Eucharistiae illustravit, Denique Liturgia Graeca Jo. Ern. Grabii & Dissertatione De Praejudiciis Theologicis auxit Chph. Matth. Pfaffius. Hagae Comitum, Sumtibus Henrici Scheurlerii. Anno MDCCXV. —— 14 *ff.* praefixa, 647 pp. et 6 *ff.* Bibl. sen. Lips. *V.* 1714 et 1718.

1718, f. —— In Hippulyti Opp. (Hamb.) T. II. p. 64 sq. *V.* 1715 et 1720.

1720, 8. — Adiectis ex editione Belgica anuotatiunibus. —— In C. M. Pfaffii Syntagm. Dissertatt. Theolog. (Stuttg.) p. 573—724.

1743, 8. S. Irenaei scripta anecdota. Graece et Latine *etc.* LB. —— Titulus nuvus est editionis a. 1715.

1788, 8 mai. Irenaei fragmenta, graece et latine, cum notis. —— In *F. Münteri* Fragmentis patrum graec. Fasc. I. (Hafn.) p. 25 sqq.

1814, 8 mai. Fragmenta synodicae epistolae, quam scripsit S. Irenaeus, Lugd. episcopus, ad Victorem episc. romanum, ferme exeunte saeculo II. Graece cum notis. —— In *Mart. Ios. Routhii* Reliquiis Sacris. (Oxon., Cooke) Vol. I. p. 389 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1526, 8. Opus Eruditissimum Divi Irenaei Episcopi Lugdunensis, In Quinque Libros Digestum, in quibus mire retegit, et confutat veterum hereseon impias ac portentosas opiniones — opera Des. Erasmi Roterodami, ac nunc primum in lucem editum opera Io. Frobenii. Additus est index rerum scitu dignarum. *Insigne typ.* Apud Inclytam Basileam. Anno M. D. XXVI. Cum gratia et privilegio Caesareo. *In calce:* Basileae Apud Ioan. Frob. Mense Augusto Anno M. D. XXVI. *Insigne typ.* Index. *Iterum insigne typ.* —— Editio a. 1528 non extat.

1534, f. Opus eruditissimum Divi Irenaei Episcopi Lugdunensis in quinque libros digestum, in quibus mire retegit et confutat ueterum haereseon impias ac portentosas opiniones, ex uetustissimorum codicum collatione quantum licuit emendatum opera Des. Erasmi Roterodami, ac nunc eiusdem opera denuo recognitum, correctis iis quae prius suffugerant. Additus est index rerum scitu dignarum. *Insigne typ. Frob.* Basileae in officina Frobeniana Anno M.D.XXXIIII. *In fine:* Basileae in officina Frobeniana per Hieronymum Frobenium et Nicolaum Episcopium Anno M. D. XXXIIII. Mense Martio.

1545, 8. Irenaei contra Haereses libri V, ex vetustissimorum Codd. collatione emendati opera Des. Erasmi. Paris., 1545. —— Editio est nitida, ut in Catalogue d'une bibl. de littérat. (Utrecht, 1776, 8) T. I. p. 54, ubi eius notitiam inveni, dicitur. Haec versio (*v.* 1526 et 1534) postea saepe repetita est.

1548, f. Opvs eruditissimum Divi Irenaei episcopi Lugdunensis in quinque libros digestum, in quibus mire retegit et coufutat ueterum haereseon impias ac purtentosas opiniones, ex uetustissimorum codicum collatione quantum licuit Des. Erasmi Roterodami opera emendatum. Additus est index rerum obseruatu dignarum. *Insigne typ.* FRO || BEN. Basileae MDXLVIII. *In fine:* Basileae per Hieronymum Frobenium, et Nicolaum Episcopium, mense Martio, M.D.XLVIII. —— 5 *ff.* praefixa, 338 pp. et 13 *ff.* *V.* 1545 et 1554.

1554, — 1560, f. — Basil. —— *V.* 1545.

1563, 8. D. Irenaei, episcopi Lugdun., opus adversus haereses, in V libros digestum, ex vetustissimorum codd. collatione, Des. Erasmi opera emendatum. Paris., Audoenus Parvus.

1567, 8. D. Irenaei opus adversus haereses, ex vetustiss. codd. collatione, Des. Erasmi opera emendatum. Paris., Audoenus Parvus. —— Editionum a. 1563 et 1567 notitiam ex Catal. de la bibl. du Roi. Theol. I. p. 362 no. 439 et 440 desumpsi.

1571, 8. (*non f.*) D. Irenaei episcopi Lugdunensis, opus eruditissimum, in quinq; libros digestum, in quibus mire retegit Gnosticorum aliorumq; Haereticorum impias ac portentosas opiniones, olim quidem ex vetustissimorum Codicum collatione Des. Erasmi Roterodami opera emendatum, Nunc vero, noua libri primi connersione, singulorum capitum argumentis, & variae lectionis observatione, studio Io. Iac. Grynaei illustratum & recognitum. Additus est Index rerum observatu dignarum & loco-

rum Scripturae uberrimus. Basileae per Eusebium Episcopium, & Nicolai fratris haeredes. Anno M.D.LXXI. *In fine:* Basileae, ex officina Episcopiana, per Eusebium Episcopium, & Nicolai F. Haeredes: Anno salutis humanae M.D.LXXI. Mense Martio. *F. ult. insigne typ. Episcopii extat.* —— In huius editionis margine variae lectiones adscriptae sunt. Ceterum versio vetus quidem est, sed barbaro atque obscuro sermone conscripta. Bibl. seo. Lips.

1650, 8. Irenaei adversus Haereses libri quinque; atque eius de Pace inter Fideles Iudicium, ex Eusebii Eccles. Hist. lib. V. 24. Latine. —— Inter *Fr. Rous* Mella Patrum. (Lond.) p. 75—123.

B. anglicarum.

1736, 8. Some passages from Irenaeus, transl. into English by W. Whiston. —— In eiusdem: Primitive Eucharist reviv'd. (Lond.) p. 24—26. 49—52.

III. *Illustrantia Irenaeum scripta.*

( ) Dissertation sur la vie et sur les Ouvrages de S. Irenée. —— In: Mém. de Trevoux. 1703. m. Mai. p. 344 sqq.

( ) Remarks upon St. Irenaeus, by one of the Authors of the Acta Eruditorum. —— In: Memoirs of Literatore. (Lond., 1712, 4) Vol. II. p. 267—269.

I. Fr. *Buddeus.* —— *V.* Clemens Rom. III.

Huld. Sal. *Castelli* Erklärung einer bey dem Irenaeo Lib. I. Cap. 18. p. 90 edit. Grab. befindl. Syrischen Gebets-Formel der Marcosier. —— In: Teutsche Acta Eruditor. (Leips., 1712, 8) Vol. I. P. VI. p. 482 sqq.

Gu. *Cave:* De Irenaeo. —— In eiusdem Scriptorum eccles. Hist. litt. Vol. I. p. 66 sqq.

Sal. *Deylingii* Irenaeus Evangelicae veritatis Confessor ac testis a Renati Massueti pravis explicationibus vindicatus. Editio II., auctior et emendatior. Lips., ap. hered. Lanckisianos. 1721, 4. —— Rep. est in eiusdem Observatt. Sacris. Vol. V. p. 1—116.

H. *Dodwelli* Dissertationes in Irenaeum. Accedit Fragmentum Philippi Sidetae, hactenus ineditum, de Catechistarum Alexandrinorum Successione, cum Notis. Oxon., e theatro Sheldoniano. 1689, 8. —— Conf. Acta Eruditor. a. 1690. p. 547—561.

Erh. Andr. *Frommanni* Progrr. II: interpretationes N. T. ex Irenaeo. Coburgi, 1766, 4.

(*Gervaise*): La Vie de Saint Irenée, Second Evêque de Lyon, Docteur de l'Eglise et Martyr. A Paris, chez Fr. Barrois. 1723, 8. *Voll. II.*

Pet. *Halloix:* Diss., quandonam S. Irenaeus ordinatus sit Episcopus. —— In eiusdem Vitis et Documentis illustrium ecclesiae Oriental. Scriptor. Sec. post Ch. II. (Duaci. 1636, f.) p. 639 sq.

Chph. A. *Heumanni:* Exercitium artis criticae in Irenaeo, cuius artis ope etiam hic eiicitur ex Historia Ecclesiastica haereticus Colarbasus. —— In Hamburg. vermischte Bibl. (Hamb., 1743, 8) Vol. I. P. II. p. 144 sqq.

J. *Jortin:* Remarks on the account of Irenaeus of miracles. —— In eiusdem: Ecclesiastical History. (Lond., 1752, 8) Vol. II. p. 206 sqq. 375 sqq.

I. Dav. *Koeleri* Diss. illustrans testimonium S. Irenaei episcopi Lugd. de Germanis Christianis in saec. II. Gotting., 1742, 4.

Nath. *Lardner:* The History of Irenaeus. —— In eiusdem: Credibility of the Gospel History. (Lond., 1748, 8) P. II. Vol. I. p. 343 sqq.

Nic. *Le Nourry:* Diss. in V Libros S. Irenaei, adversus Valentiui similiumque haereses. —— In eius Adparatu ad Bibl. PP. (Lgd.) T. I. p. 559 sqq.

Scip. *Maffei:* Lettere II sopra i frammenti di S. Irenaeo, publicati dal Sign. Pfaff. —— In: Giornale de' Letterati d'Italia. T. XVI. p. 245 sqq. XXVI. p. 53 sqq. Germanice versae sunt hae epistolae in: Neue Bibl. P. LVIII. p. 597 sqq.

Dan. *Papebrochii* De S. Irenaeo commentarius historicus *etc.* —— In Actis Sanctor. Antuerp. Iunii. T. V. p. 335 sqq.

Rössler: Ueber Irenaeus. —— In eiusdem: Bibl. der Kirchenväter. Vol. I. p. 262 sqq.

I. Sal. *Semler:* Commentatio ad Irenaei locum de nomine Iesu hebraico. —— In Actis soc. lat. Jenens. Vol. I. p. 68 sqq.

— —: Prolusio de cavenda molesta sedulitate sacra ad corrigendas quasdam Irenaei et Tertulliani sententias. Hal., 1772, 4.

Süskind: Beytrag zur Beantwortung der Frage: Aus welchen Gründen nahm

Irenäus die Aechtheit unserer Evangelien an? In Beziehung auf Eckermanns theologische Beyträge Bd. V. fasc. II. —— In *I. F. Flattii* Magazin f. christl. Moral *etc.* (Tüb., 1800, 8) P. VI. no. IV. Conf. etiam *Storrii* Magazin. P. IV. p. 234 sqq. et *Städlinii* Beyträge zur Philos. u. Gesch. der Rel. T. V.

Walch: Defensio Irenaei contra Semlerum. —— In Novis Commentariis soc. Gotting. (1775, 4) T. V.

W. *Whiston*. —— *V.* supra: Clemens Rom. III.

ISAACUS Argyrus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 176 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 126 sqq.

1) Canon paschalis.

1611, 4. Isaaci Monachi Argyri canon paschalis sive methodus paschatos inveniendi ex Msto. bibl. Palatinae. Graece et latine cum scholiis *M.* Iacobus Christmannus. Typis Gotthardi Voegelini. MDCXI.

1630, f. *Ισαακ μοναχου του αργυριου τω σοφωτατω οιναιωτη κυριω Ανδρονικω, Μεθοδους αιτησαντι λογικας εκθεσθαι ἡλιακων, και σεληνιακων κυκλων, και των τουτοις ἑπομενων.* Isaaci monachi Argyri ad Oenaeoten D. Andronicum, Qui ratione traditas methodos postularat Solis ac Lunae Cyclorum, & eorum quae ex his consequuntur. Graece, et Latine, Dionysio Petavio interprete. —— In *Petavii* Uranologio. Paris. Rep. 1703.

1703, f. —— In *Petavii* Uranologio. (Antverp.) p. 194 sqq. Caput postremum antea latine cum commentario ediderat Ios. Scaliger ad calcem Hippolyti episc. canonis paschalis (LB., 1595, 4) p. 25 sq., et in opere de emendatione temporum lib. IV. p. 327. LB., 1598 et Genev., 1629, f.

2) De metris.

1829, 8 mai. *Ισαακου του Μοναχου περι μετρων ποιητικων.* Graece, primus edidit L. Bachmannus. —— *V.* eius Anecdota Graeca. Vol. II. p. 169 sqq.

ISAACUS Armenus.

Fabr. B. Gr. T. X. p. 173 sqq.; *ed. n.* T. XI. p. 123 sqq.

I. *Editiones textus.*

1648, f. Isaaci, magnae Armeniae Catholici, Invectivae orationes II adversus Armenos; Graece cum versione Latina et notis Fr. Combefisii. —— In eiusdem Auctario novo Bibl. PP. (Paris.) T. II. p. 317 sqq.

1788, f. — graece et latine ex editione Fr. Combefisii repetitae. —— In *Gallandii* Bibl. PP. (Venet.) T. XIV. p. 411 sqq.

II. *Editiones versionum.*

1677, f. Isaaci invectivae orationes II, ex versione Fr. Combefisii. —— In Bibl. max. PP. (Lgd.) T. XX. p. 1237 sqq.

ISAACUS Porphyrogenitus.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 296. IV. p. 413. VI. p. 393; *ed. n.* T. I. p. 393. VI. 54. VII. 730.

1) Characteres ducum.

1618, 4. Isaacii Porphyrogeniti Characteres Graecorum et Troianorum, qui ad Troiam fuere, Graece, cum Notulis quibusdam et emendationibus, nunc primum editi. —— In *Rutgersii* Variis Lectt. (LB.) Lib. V. c. XX. p. 509.

2) Praetermissa.

1644, 8. Isaaci Comneni Porphyrogeniti Libellus de praetermissis ab Homero, Graece, cum versione Latina Leonis Allatii. —— In eiusdem Excerptis Graecorum Sophistar. et Rhetor. (Romae.) p. 259 sqq.

3) Constitutiones.

1596, f. Isaaci Porphyr. constitutiones. Graece et Latine. —— In *Leunclavii* Iure graeco-romano. Lib. II. p. 120.

ISAEUS.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 912 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 808 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1513, f. *Ισαιου λογοι.* Isaei orationes. Graece. —— Inter: Orationes Rhetorum graec. (Venetiis Apud Aldum, & Andream Socerum mense April. M.D.XIII.) P. II. (*sign.* ccc) p. 33 — 80. Praemissa est Isaei vita graece.

1575, f. —— Inter Oratores graec. ab H. Stephano editos. Paris.

1619, f. *Ισαιου ρητορος λογοι.* Isaei oratoris Atheniensis orationes X. *Graece et Latine.* Praemissa est Isaei vita ex Plutarcho, *graece et latine*, interprete Alph. Miniato; et Dionysii Halicarnassei de Isaeo iudicium, *graece et latine*, Andrea Schotto interprete. —— Inter: Oratorum Graeciae praestantissimorum Antiphontis, Andocidis. (Hanoviae, Typis Wechelianis *etc.* M.DC.XIX.) p. 314 sqq.

1773, 8. Isaei orationes X, graece et latine interprete I. Iac. Reiskio, cum notis Reiskii et Taylori. Praemissum est Dionysii Halicarn. de Isaeo iudicium, cum notis variorum. Adiectus est Index. —— In *I. Iac. Reiskii* collectione Oratorum Graecorum. Vol. VII. p. 1—600.

1812, 8. *Ισαιος.* Graece. —— In collectione: *Λογοι των Αττικων ρητορων, ἐκδοθεντες ὑπο Νεοφυτου Δουκα.* (*Εν Βιεννῃ της Αὐστριας.*) Vol. IX.

1820, 12. Isaei orationes quae vulgo in editionibus leguntur. Accedit oratio de Meneclis hereditate, Londini primum expressa, et duplo auctior de Cleonymi hereditate edita per Angelum Maium. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. —— 5 *Gr.*, ch. mel. 14 *Gr.*

1822, — 1823, 8. Isaei orationes decem. Graece ad codd. mstos recensuit Imm. Bekker. —— Inter Oratores Atticos, ab eo editos. (Oxon., Clarendon; *rep.* Berol., Reimer.) T. III.

1822, 12 mai. Isaei oratoris Opera. Accedunt eius Oratio de Meneclis hereditate eiusque oratio de hereditate Cleonymi. (*Cura Gf. H. Schaeferi.*) Lips., Weigel. —— 4 *Gr.* Adscripti sunt numeri editionis Reiskianae, qui in Schömanni editione omissi sunt.

1831, 8 mai. Isaei orationes XI cum aliquot deperditarum fragmentis. Recognovit, annotationem criticam et commentarios adiecit G. F. Schömann. Gryphisw., impensis E. Mauritii. MDCCCXXXI. —— XVI, 511 pp. 3 *Th.* Magni aestimandam Meutzneri censuram huius editionis *v.* in ephem. litt. schol. 1833. Sect. II. no. 53. 54. 55. Alia Steigeri v. in Iahnii Annal. 1833. fasc. IV. p. 371 sqq.

Bb) *Orationes singulae.*

1) De Meneclis hereditate.

1785, 8 mai. *Ισαιυ λογος περι τυ Μενεκλευς κληρυ.* (Graece ex cod. msto. bibl. Medic. Florent. primum edidit Th. Tyrwhitt. Excudebat Ioh. Nichols. Londini MDCCLXXXV. —— 22 pp. Haec oratio hic primum, sed paucis tantum exemplaribus typis descriptis, prodiit. Pag. ult. adiecit Th. Tyrwhitt paucas animadversiones. Multis emendatis rep. est in Bibl. der alt. Lit. u. K. (Götting., 1788, 8) P. III. p. 1 sqq.

1814, 8. —— Cum Isocratis oratione de permutatione, edita ab I. Conr. Orelli. Turici. In hac editione tertia textus longe emendatior legitur.

2) De Cleonymi hereditate.

1815, 8 mai. *Ἰσαιου λογος περι του Κλεωνυμου κληρου.* Isaëi oratio de haereditate Cleonymi, nunc primum duplo auctior, inventore et interprete Angelo Maio. Mediolani, regiis typis. MDCCCXV. —— 67 pp. Haec oratio antea mutila edita erat ab Aldo Manutio. Pag. 62 sqq. habentur: Isaei orationis de Meneclis hereditate variae lectiones ex codice Ambrosiano. Pag. 67: Vitae Isaei variae aliquot lectiones (ad collationem editionis Reisk.) ex eodem codice. Pag. 67: Orationis Andocidis adversus Alcibiadem lacuna expletur, ex eodem codice. Rep. in eiusdem Corpore Classicorum Auctorum, (Romae, 1831, 8 mai.) T. IV. p. 280 sqq.

II. *Editiones versionum.*

A. germanicarum.

1830, 12. Isaeus Reden, übersetzt von G. F. Schömann. Stuttg., Metzler. *Voll. II.* —— 8 *Gr.*

B. gallicarum.

1783, 8. Discours d'Isée, trad. par Ath. Auger. —— Cum eiusdem versione Lycurgi. Paris.

C. anglicarum.

1779, 4. The Speeches of Isaeus in causes concerning the law of succession to property at Athens, with prefatory discourse, notes critical and historical and a Commentary. By William Jones *etc.* Lond., printed for Edward and Charles Dilly. —— 10 *sh.* 6 *d.* Commentarius multa ad illustrandas graeci iuris antiquitates continet. Conf. *MR.* 1779. m. Iun. p. 452 sqq., et *CR.* 1779. m. Apr. p. 284 sqq. Haec versio rep. est in: Works by W. Jones. (Lond., 1799, 4) Vol. IV.

III. *Illustrantia Isaeum scripta.*

Athan. *Auger*: —— *V.* Lycurgus. III.

Pet. Pauli *Dobree* Notae ad Isaeum. —— In eiusdem Adversariis, edente Schofeld. (Cantabr., 1831, 8 mai.) p. 286—311.

J. A. *Liebmann*: De Isaei vita et scriptis commentatio. Addita est Annalium scholae lat. Halensis Part. VI. auctore J. G. Dieck. Hal., bibl. orphan. 1831, 4. —— 18 pp. 4 *Gr.*

Iac. *Palmerii* Exercitationes ad Isaeum. —— *V.* eius Exercitationes in optimos fere auctores graecos. (LB., ap. Gaasbeeklos. 1668, 4) p. 669—673.

ISIDORUS Characenus.

Fabr. B. Gr. T. II. p. 91; III. p. 34 sqq.

I. *Editiones textus.*

1) Mansiones Parthicae.

1600, 8. Isidori, Characeni, Mansiones Parthicae. Graece. —— In Geographicis, ab Dav. Hoeschello editis. AV.

1703, 8. — graece et latine, interprete I. Hudsono, cum notis I. Alb. Fabricii. —— Inter Geographos Graecos minores. (Oxon.) Vol. II. 1 *f.*, 8 pp.

1806, 8 mai. *Ισιδωρου Χαρακηνου Σταθμοι Παρθικοι.* Graece. —— In: *Συλλογη των ἐν ἐπιτομῃ τοις παλαι γεωγραφηθεντων. (Ἐν Βιεννῃ.)* Vol. I. p. 507—513.

2) De limitibus.

1614, — 1674, 4. Isidorus de Limitibus. —— Inter Scriptores rei agrariae. Paris., rep. Amst.

II. *Illustrantia Isidorum Char. scripta.*

H. *Dodwelli* Dissertatio de Isidoro Characeno. —— In *Hudsoni* collectione Geographorum graec. Vol. II. p. 57 sqq.

ISIDORUS Pelusiota.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 253 sqq.; *ed. n.* T. X. p. 480 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Collectiones maiores.*

1585, f. *Ἐπιστολαι του ἁγιου ἸΣΙΔΩΡΟΥ του Πηλουσιωτου.* S. ISIDORI Pelusiotae epistolarum amplius ducentarum libri III, nunc primum graece editi. Accedit Iac. Billii latina interpretatio. Eiusdem sacrarum observationum libri II. Paris.

1605, f. *Του ἐν ἁγιοις πατρος ΙΣΙΔΩΡΟΥ του Πηλουσιωτου Εἰς την ἑρμηνειαν της θειας γραφης ἐπιστολων βιβλια τεσσαρα.* S. ISIDORI Pelusiotae De interpretatione diuinae Scripturae Epistolarum Libri IV. Quorum tres priores cum Latina Interpretatione Cl. V. Iac. Prunaei primum ante annos XX Parisiis prodière; Iam verò sub prelum reuocati, MSC. COD. BAVAR. ope, plurimis in locis insigniter aucti, suppleti, correcti sunt: Quartus nunc primum exit nouus, ex eodem COD. BAVAR. cui Venetus in Bibl. S. Marci respondet, descriptus & Latinus factus à Cunardo Rittershusio IC. Qui & Notas vberiores, & Summas, & Indices adiecit. Ex Officina Commeliniana. clɔlɔcv. —— 8 *ff.* praefixa, 357 pp. et 1 vac. *f.*, 112 pp., 65 *ff.* Bibl. sen. Lips.

1638, f. *Του ἁγιου Ισιδωρου του Πηλουσιωτου επιστολων βιβλια πεντε Εἰς την ἑρμηνειαν της θειας γραφης.* Sancti Isidori Pelusiotae de interpretatione divinae scripturae epistolarum Libri V. Quorum tres ex Interpretatione Cl. V. Iac. Billii Prunaei, quartus autem a Cunardo Rittershusio IC. Qui & Notas uberiores, & Summas, & Indices prioribus Libris adiecit: & quintus ab Andrea Schotto Societatis Iesu Presbytero, nunc primum in Gallia prodeunt. Cum indicibus necessariis. Parisiis, Sumptibus Aegidii Morelli, via Iacobaea, ad insigne Fontis. M.DC.XXXVIII. Cum privilegio regis. —— 28 *ff.* praefixa, 723 pp. et 59 *ff.* Errat Ebert, eum dicat, hanc editionem a. 1745 Venetiis repetitam esse.

Bb) *Collectiones minores.*

1623, 8. S. Isidori Pelusiotae Epistolae hactenus ineditae, Graece, ex Vaticana Bibliotheca nunc primum erutae, notis argumentisque illustratae, ab Andrea Schotto. Antverpiae ex officina Mart. Nutii.

1629, f. Sanct. Isidori Pelusiotae Praesbyteri epistolarum, quae in Billii & Rittershusii editionibus desiderantur, Volumen reliquum. Quas ex Vaticana summi pontificis Bibliotheca nuper erutas, nunc primum Graece & Latine coniunxit, Notisq; & argumentis illustrauit R. P. An—

dreas Schottus, societatis Jesu Presbyter. Cum censura & permissu Superiorum. Francofordiae. Apud Guilhelmum Fitzerum, Typis Matthaei Kempfferi. M.DC. XXIX. —— 4 *ff.* praefixa, 164 pp. et 1 *f.* Bibl. sen. Lips.

1710, 8 mai. Isidori epistolae selectae, graece. —— In *Patusae* Encyclopaedia philol. (Venet.) T. I. p. 143 sqq. *V.* etiam Cyrillus Alex. I. Bb) 9).

II. *Editiones versionum.*

latinarum.

Aa) *Collectiones maiores.*

1618, f. S. Isidori epistolarum libri IV, Latine. —— In Bibl. PP. (Col.) T. V.

1677, f. S. Isidori epistolarum libri V, Latine, tres priores ex Iac. Billii, quartus ex Conr. Rittershusii, quintus ex Andr. Schotti interpretatione. —— In Bibl. PP. Max. (Lgd.) T. VII. p. 449—802.

1745, f. S. Isidori Pelusiotae Epistolae, cum notis variorum. Venetiis. —— Latinam tantum versionem haec editio continet. *V.* Caillau Introduct. ad Sanctor. PP. lectionem. (Mediol., 1830, 8) p. 271.

Bb) *Collectiones minores.*

1629, 8. S. Isidori Epistolae hactenus ineditae, ex Vatic. Bibl. edidit latine interpretatus Andr. Schottus. Romae. —— Hanc notitiam ex Indice librorum bibl. Barberinae, s. v. *Isidorus*, desumpsi.

III. *Illustrantia Isidorum scripta.*

Ch. A. *Heumanni* Diss. de Isidoro Pelusiota eiusque epistolis, quas maximam partem fictitias esse demonstratur. Gotting., 1737, 4. —— Rec. in eiusdem Primitiis Gotting. acad. p. 210 sqq.

H. A. *Niemeyer:* De Isidori Pelusiotae vita, scriptis et doctrina, commentatio historico-theologica. Hal., Orphan. 1825, 8 mai. —— 18 *Gr.*

(Petri *Possini*) Isidorianae collationes quibus S. Isidori Pelusiotae Epistolae omnes hactenus Editae cum multis antiquis optimae notae Manu scriptis Codicibus comparantur; & inde circiter bis mille locis supplentur aut emendantur. Ex bibliotheca Barberina. Romae, Typis Fabij de Falco. MDCLXX. Superiorum permissu. 8. —— 12 *ff.* 368 pp.

ISIDORUS Thessalonicensis.

Fabr. B. Gr. T. IX. p. 259; *ed. n.* T. X. p. 498 sq.

1650, 8. Isidori metropolitae Thessalonicensis Mariale ex Graeco msto. codice Bibliothecae Vaticanae Latine redditum, Notisque illustratum studio, & labore Hippolyti Marraccij. Romae.

ISOCRATES.

Fabr. B. Gr. T. I. p. 900 sqq.; *ed. n.* T. II. p. 777 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1493, f. *F.* 1 *vacat. F.* 2 *a* (*sign.* α ii) *incipit Isocratis vita:* πλουταρχου βιος ἰσοκρατουσ. || — (Ἰ)σοκρατης θεοδωρου μεν ἦν παις του ἀρχιε-||ρεωσ των μετριων πολιτων. θερα ποντασ || ἀυ κεκτημενου. και ξυπρορησαντοσ || ἀπο τουτων. ὥσ και χορηγησαι και παιδευ||σαι τουσ ὑιουσ. ἦσαν γαρ αὐτω και ἀλλοι τε || λεσιπποσ και Δορμηστοσ. ἦν δε και θυγα-||τριον. ὅθεν εἰς τους αὐλουσ κεκωμωδηται ὑπο ἀρισοφανουσ || και στρατιδοσ. γενομενοσ δεκα τα την ὀγδοηκοστην ἐκτην etc. *F.* 4 *b* (*sign.* α iii): Φιλοστρατου βιοσ ἰσοκρατουσ. *F.* 5 *a*: Διονυσιου Ἀλικαρνασεωσ περι των ἀρχαιων ῥητορων. *F.* 15 *b*: Τελοσ του βιου ἰσοκρατουσ. *F.* 16 *vacat. F.* 17 *a* (*sign.* γ) *incipiunt orationes et quidem:* ἰσοκρατουσ προσ Δημονικον λογοσ παραινετικοσ. *F.* 34 *vacat. F.* 35 (*sign.* Α ι): Ἐυαγορασ. *In fine f.* 200 *b:* ἐτελειωθη συν θεω το παρον βιβλιον ἰσοκρατουσ ἐν με||διολανω διορθωθεν μεν ὑπο Δημητριου του Χαλκονδυλου τυπωθεν δε και συντεθεν υπο ἐρρι||κου του γερμανου και σεβαστιανου του ἐκ || ποντρεμουλου. το δ' ἀναλωμα || πεποιηκασιν οἱ του λαμπρο-||τατου ἡγεμονοσ με-||διολανου γραμ-||ματευσ. *Infra:* Βαρθολομαιοσ σκυασσοσ. βικεντιοσ ἀλιπραντοσ || Βαρθολομαιος Ῥοζωμοσ ἐτει τω ἀπο της χριστου || γεννησεωσ χιλιοστω τετρα||κοσιοστω ἐν ενενηκοστω || τριτω μηνοσ ἰανουαριου ἐικοστη τεταρτη. *Infra insigne (Ulrici Scinzenzeller) inscr. litteris:* V. S. —— 200 *ff.* cum 35 et (a *sign.* Cu κ) 34 *ff.*, et *sign.* α — δ et A — CC. In hac editione principe orationes tantum extant. Quamquam pauci operarum errores irrepserunt, tamen ea in locis corruptis parum adiumenti affert, aliorum potius lectiones confirmans, quam novas suppeditans. Alia editio Mediolan. in 8, eodem loco et anno

lo lucem emissa, qua se usom esse Augerius io praef. p. V. scribit, oihil aliud fuit, nisi huius editionis, latissimam marginem habentis, circumcisum exemplar. Ex. in ch. pergam. bibl. Ambrosiaua Mediolani adservat. Bibl. acad. Lips.

1513, f. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.* —— Inter *Aldi* Oratures graec. (Venetiis apvd Aldvm *etc.* M. D. XIII.) T. III. 197 pp. In hac etiam editione epistolae desunt. A Mediolanensi editione tam multis locis differt, ut neque ex hac ed. neque eodem qoo illa fonte emauare potuerit. Ceterum oun ea diligentia, qua par est, correcta ex prelo prodiit. Bibl. acad. Lips.

1533, 8. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ λογοι απαντες.* ISOCRATIS excellentissimi viri ac summi Oratoris orationes, magna cum diligentia impressae. Haganoae ex Officina Seceriana, Mense Septembri. Anno M. D. XXXIII. —— 354 num. *ff.* Haec editio In adornandis orationibus eoodem ordioem servat, quem duae priores. Praeterea perraro lectiones occurrunt, quae oou In alterutra, sive Mediolanensi, sive Aldina appareant. Attamen ludicia de ea differunt: Morus enlio pntat, magis eam cum Aldina, qoam cum Medlolanensi, Langius contra eum Mediolaueosi cuuseotire dicit. Bibl. acad. Lips.

1534, f. *Ἰσοκρατης. Ἀλκιδαμας. Γοργιας. Ἀριστιδης. Ἁρποκρατιων.* Isocrates nvper accvrate recognitvs, et avctvs. Isocrates. Alcidmnas. Gorgias. Aristides. Harpocration. *Graece.* *In fine:* Venetiis in aedibus haeredum Aldi Manutii, & Andreae Asulani, mense Iulio, M. D. XXXIIII. —— 116 *ff.*, quorum oltimum Aldi insigne typ. tantum, anchoram, continet. *F.* 80 praeterea vacat. Huic editioni, plus priore a. 1513, ex qua minure nitore repetita esse dicitur, insuper Harpocrationis Excerpta iu calce (6 pp.) accesserunt.

1540, 8. — *Graece.* Francof., Brubach.

1542, 8. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.* ISOCRATIS ATHENIENSIS RHETORIS ORATIONES ET EPISTOLAE. VENETIIS. MDXLII. *In fine f.* 387*b*: VENETIIS Ex Officina Farrea. MDXLIII. —— 287 num. *ff.* Bibl. acad. Lips.

1546, 8. Isocratis orationes et epistolae. *Graece.* Basil. —— Praeter orationes omnes etiam epistolas, tamen eam ad Archidamom exeerptam tantum, complectitor. Ex Aldioa editiooe, cuios tantom vitia typographica sont sublata, deprompta est. Epistolam decimam ad Dionysium, iuque libri calce *Λεξεων τινων* ex Harpocratione et Suida *ἐξηγησεις* editor adiecit. Wolfius hac editiune iu paranda sua ut fundamento usus est. Hanc reliqois Basil. omnibos praeferendam et ab editore Epistolarum Isocratis minime negligendam esse iudicat Matthaei.

1549, 8. Isocratis Atheniensis Rhetoris Orationes & Epistolae. *Graece.* *In fine:* Imprimebat Petrus Nicolinus Sabiensis & socii, sumptum vero faciebnt Melchior Sessa Venetiis 1549. —— 276 pp. Editio nitida, sed hactenus non adhibita est.

1550 (*non* 1551), 8. Isocratis Orationes, partim doctorum virorum opera, partim meliorum exemplarium collatione, nunc demum multo quam antea emendatiores excusae; quibus jam quoque praeter aliorum editionem accesserunt ejusdem Isocratis Epistolae; atque Harpocrationis & Suidae difficiliorum apud eundem locorum explicatio. Graece. Basil., apud Mich. Isingrinum. —— 23 *ff.* et 1 vac. *f.*, et 563 pp. Exx. etiam sine a. notitia uccurront. Wulfius, qui hac in editione textum graecum primum edidit, orationum ordinem ad esrum argumenta mutavit.

1553, 8 mai. Isocratis scripta, quae nunc extant, omnia per Hieronymum Wolfium Oetingeasem, summo labore & diligentia correcta, & de integro conversa: utque studiosorum usui magis accommodata essent, non omnium duntaxat orationum argumentis, sed & marginum annotationibus adornata: Latinis & Graecis e regione collocatis. Basil., per Io. Oporinum. —— 8 *ff.* praefixa, 1034 pp., et 3 *ff.* Saepe repetita est. *V.* 1558 sqq.

1555, 8. Isocratis orationes; graece, emendatiores: accesserunt eiusdem epistolae, atque Harpocrationis & Suidae difficiliorum apud eum dictionum explicatio. Basil., Mich. Isingrinus. —— Haec editio a prioribus Basileeosibus differt eo, quod in ea textos maximam partem interpolatus est ex Wolfiana, cuius eoniectorae partim receptae sunt in textum, partim margini adscriptae. Nemo haec neque ante neqoe post Matthaeium animadvertit. Inde ab hoc tempore omnes editiones Basil. Wolfii correctionem secotae sunt.

1558, 8 mai. — graece, per Hier. Wolfium. Basil., Io. Oporin. —— 8 *ff.* praefixa, 1033 pp. et 1 *f.*

1561, 8. — graece, per Hier. Wolfium. Basil., Mich. Isingrinus.

1565, 8. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ λογοι απαντες, και Επιστολαι. Αρποκρατιωνος και Σουΐδα περι τινων παρ' Ισοκρατει λεξεων.* ISOCRATIS ORATIONES partim doctorum virorum opera, partim melioram exemplarium collatione, nunc demum multo quam antea emendatiores excusae. Adiecimus quoq; Hieronymi Vuolfij Oetingensis, non omnium modo orationum argumenta, sed & marginum annotationes. Quibus iam quoque praeter aliorum editionem, accesserunt eiusdem Isocratis Epistolae, atq; Harpocrationis & Suidae difficiliorum apud eundem dictionum explicatio. BASILEAE, PER THOMAM GUARINUM, ANNO M D.LXV. —— 23 *ff.* et 1 *f.*, 681 pp. Aldinae editionis textum continet, adiectis Wolfii argumentis et marginum annotationibus, quibus eiusdem Wolfii coniecturae indicantur. Praeterea Suidae interpretationes quaedam, quas Heur. Steph. diatribae VII. inseruit, adiectae sont. Bibl. acad. Lips. Rep. 1571.

1567, 8. — graece et latine, interprete Hier. Wolfio. Basil., Oporin. *Voll. II.* —— Indicatur in Bibl. Pinell. T. II. p. 178 no. 3541. et in Bibl. Fischeriana. (Halberst. 1803, 8) p. 35 no. 583 sq.

1570, f. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑ.* ISOCRATIS SCRIPTA, qvae qvidem nvnc extant, omnia, Graecolatina, postremò recognita: Annotationibvs novis et ervditis illvstrata, castigationibusqve necessarijs expolita: Hieronymo Wolfio Oetingensi interprete & auctore. Additi sunt Rerum & uerborum locupletissimi Indices. Cum Caes. Maiest. gratia & priuilegio ad annos VI. BASILEAE, EX OFFICINA OPORINIANA. 1570. *In calce animadversionum:* BASILEAE, EX OFFICINA OPORINIANA, PER POLYCARPUM ET HIERONYMVM GEMVSAEOS, ET BALTHASARVM HAN, Anno Salutis humanae M.D.LXX. Mense Martio. —— 6 *ff.* praefixa, 738 pp. et 9 *ff.* index. Annotationes habent singularem titulum hunc: „Hieronymi Wolfii Oetingensis in omnia Isocratis Opera, & Vitam eiusdem à diuersis autoribus descriptam, annotationes. Qvibvs et res, et verba, et series, in uniuersum dilucide, breuiter ac ingeniosè explicantur: Paraenesis verò, in vtrivsqve linguae stodiosorum adolescentum gratiam, triplici Commentariolo illustratur. Cum Rerum & uerborum memorabiliom locupletissimo Indice. Cum Caes. Maiest. gratia & priuilegio ad annos VI. BASILEAE EX OFFICINA OPORINIANA. 1570." Volumen annotationum complectitur 4 *ff.* praefixa, 846 pp. et 16 *ff.* indices et iam indicatam inscriptionem. Haec tertia, ut est notissima et optima Wolfii editionum, ita etiam locupletissima. Quae subsidia autem in ea paranda adhibuerit, ipse in annotat. p. 806 enarrat dicens: „Sed ut ad institutum redeam: Aldina editio ab a. 1513, & Haganoensis Seceriana, & Brubachiana Francofortensis, & Oporiniana Basiliensis, in plerisque consentiunt: hoc est, in locis obscuris & suspectis Lectorem parum iuuant. Alia exemplaria uidere mihi non contigit, nisi quod Helias Andreas, Lutetiae paucutas quasdam Budaei notas mihi communicavit, & post Augustae Vindelicorum Eduardus Henrysius Scotus, vir uterque doctissimus & humanissimus, ex illustris viri Huldrici Fuggeri, domini & patroni mei colendi, manuscripto vetustissimo libro nonnulla cum uulgatis codicibus non consentientia, excerpta descriptaque dedit. Quae etsi alicubi profuerunt, tamen pluribus in locis aeque incertum me dimiserunt: imo vetustos ille codex multa habuit deprauata, quae in impressis recte scripta sunt." Adhibitis his subsidiis, quorum nullo magnopere adiutum se esse dicit, multa eum praestitisse vulgo iudicatur. Maxime castigationibus in annotationum calce palma est tribuenda. Commentarius, quamquam prolixus multisque rebus refertus, nequaquam sufficit, quum, inprimis quod ad explicandas res pertinet, non ubique lectorem iuvet, atque etiam falsa et levi brachio facta contineat. Attamen non obliviscendum est Wolfium studiosis adolescentibus prodesse voluisse, qua re multa inseruit, quae erudito molesta sunt. In texto autem mutando non semper bene ei res cessit; inprimis coniecturae praeter necessitatem sunt receptae, atque nimis frequenter contra antiquorum exemplarium fidem apostrophi repetiti. „Vuolfius suam editionem expressit ex Basileensi prima. Aldinam editionem non inspexit. Hinc et in illis locis, in quibus sola Basileensis prima corrupta est, Aldina autem integrum textum habet, coniectúris potios, quam auctoritate Aldi nititur. Hoc in dubium vocare nemo poterit, qui cum nostris animadversionibus comparaverit editionem Vuolfianam cum alibi saepius, tum pag. 601. vers. 10. 608, 15. 609, 14. 21. 36. 612, 45. 616, 1. 9. 31. 628, 15. 624, 19. 53. Ex hoc simul intelligitur, quam minus caute et perite egerint posteriores editores harum epistolarum [, *quas Matthaei edidit*], qui onius Vuolfii auctoritatem secuti, Aldinum, quae tamen est editio princeps, neglexeront." Hoc est Matthaeii iudicium. Bibl. acad. et sen. Lips.

1571, 8. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ λογοι απαντεσ, και Επιςολαι. Αρποκρατιωνος και Σουιδα περι τινων παρ' Ισοκρατει λεξεων.* ISOCRATIS ORATIONES partim doctorum virorum opera, partim meliorum exemplarium collatione, nunc demum multo quam antea emendatiores excusae. Adiecimus quoque Hieronymi Vuolfij Oetingensis, non omnium modo Orationum argumenta; sed & marginum annotationes. BASILEAE, Per Thomam Guarinum, 1571. *In fine f.* 671 *b*: BASILEAE, Per THOmam Guarinum, Anno M.D.LXXI. —— 31 *ff.* et 1 vac. *f.*, 671 pp. In hac iterata editione et prioris vitia typogr. et nonnulla alia emendata deprehenduntur. Num alia editio Guariniana a. 1567 extet, necne, nescio. Bibl. acad. Lips. *V.* 1565.

1571, 8. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑ.* ISOCRATIS SCRIPTA, qvae quidem nunc extant, omnia, Graecolatina, postremò recognita: Hieronymo VVolfio Oetingensi interprete. Cum Rerum & uerborum accurato indice. Cum Caes. Maiest. gratia & priuilegio ad annos VI. BASILEAE, EX OFFICINA Oporiniana. 1571. *F. ult.*: BASILEAE, EX OFFICIna Oporiniana, Anno Salutis humanae M.D.LXXI. Mense Martio. —— 8 *ff.* praefixa, 1121 pp., et 31 *ff.* In hac editione versio latina est nova, atque ab ea, quae in prioribus Wolfii editionibus legitur, diversa. Bibl. acad. Lips. Rep. 1582.

1582, — 1587, 8. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑ.* ISOCRATIS Scripta, quae quidem nunc extant, omnia, Graeco-Latina, postremum recognita. Hier. Wolfio interprete. Basil., ex offic. Oporiniana. —— *V.* 1571 et 1594.

1590, 8. Isocratis Oratoris clarissimi Opera omnia, Graecè edita, vnà cum orationum argumentis & marginum Adnotationibus. Francofurti apud Ioannem VVechelum, impensis Nicolai Bassaei. 1590.

1590, 8. Isocratis Opera diligenti lucubratione & collatione exemplariorum meliore multò emendatius quam antea edita, cum Hieronymi VVolfij, omnium orationum argumentis & marginum annotationibus. Impensis Nicol. Bassaei. 1590. —— Nusquam nisi in *Georgij Willeri* collectione in unum corpus omnium libr., qui in nundinis Francof. ab a. 1564 usque ad a. 1592 venales extiterunt. (Francof., ex offic. Typogr. Nic. Bassaei. 1592, 4) p. 595 utriusque editionis a. 1590 reperire potui notitiam; neque apud Fabricium, neque Harlesium, neque in Bibl. Pinell., neque apud Ebertum, neque apud alios. In *Georgii Davidi* Bibl. classica. (Francof., ap. I. Saurium. 1611, 4) p. 1058 indicantur editiones: „Francof. ap. Egenol. 90. Ibid. ap. VVech. 90, 8.“ Haec subsidia litteraria ante me nemo adhibuisse videtur.

1593, f. *Ισοκρατους λογοι και επιστολαι.* Isocratis orationes et epistolae. Cum latina interpretatione Hier. VVolfij, ab ipso postremum recognita. Henr. Steph. in Isocratem Diatribae VII: quarum una obseruationes Harpocrationis in eundem examinat, Gorgiae et Aristidis quaedam, eiusdem cum Isocratis argumenti. Guil. Cantero interprete. Excudebat Henricus Stephanus Anno M. D. XCIII. —— 14 *ff.* praefixa, 427 pp.; 131 pp.; XXXIIII pp.; 1 vac. *f.* et 4 *ff.*, 31 pp., 9 *ff.* Wolfii editio fundamentum textus est; Stephanus autem ad editionis Aldinae fidem et suo ingenio ductus multa mutavit. Tamen non tantum praestitit, quantum pro sua eruditione potuisset, si non tumultuarie editionem confecisset. Multa etiam ipse reprehendit, quae antea neglexerat. Ab hoc vulgato iudicio discrepans Matthaei in praefat. ad epistolas dicit: „Haec [*editio*] servat plerumque textum Wolfii, quaedam, praesertim quia crebrius apostrophi sunt positi, habet singularia. An vero Stephanus editionem Aldinam consuluerit, tametsi valde dubito, non audeo definire. In animadversionibus Stephani una tantum coniectura ad epistolas pertinet. Hanc suo loco indicavi. Stephani textum praeter editionem Cantabrigiensem nemo expressit.“ Sunt autem Diatribae septem potissimum, quarum causa haec editio magni aestimatur, etsi ne inde quidem magnus ad scriptorem expoliendum fructus redundat. Augerius in praefat. p. VI. eam male vulgatam appellat. Bibl. acad. et sen. Lips. *V.* 1604.

1594, 8. — graece et latine, ex versione Hier. Wolfii. Basil., Gemusaeus.

1598, 8. — graece ex editione Wolfii. Francof. —— *V.* 1582 et 1602.

1602, 8. — graece et latine ex editione Hier. Wolfii. Basil., Waldkirch. —— *V.* 1598 et 1613.

1604, 8. Isocratis Orationes et epistolae, Graece, cum Latina interpretatione Hier. Wolfii, ab ipso postremum recognita; editio secunda. (*Genevae*,) Oliva Pauli Stephani. —— Sordida est repetitio editionis Stephanianae a. 1593. Maittaire in Annal. typ. T. III. p. 845 de

hac editione adnotat „exemplaria alia praeferre epigraphum hanc, *Noli altum sapere;* alia verò, hanc, *Defracti sunt rami, ut ego insererer.*“

1607, 8. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑ τα σωζομενα, και αυτου ὁ βιος. Ex τυπογραφειῳ Γοτταρδου Βοιγελινου, ετει Χιλιοςῳ ἑξακοσιοςῳ ἑβδομῳ.* —— 28 *ff.* praefixa, 549 pp. Praemissae sunt vitae ex Plutarcho, et Philostrato deque eo iudicium Dionysii Halicarnassei, vitaque ex Suida. Caeterum omnia graece tantum, ex Wolfii ordine, extant. Nusquam huius editionis notitiam inveni. Bibl. sen. Lips.

1609, 8. — graece et latine, ex editione H. Stephani. Genev., ap. Samuelis Crispini.

1613, 8. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑ.* ISOCRATIS SCRIPTA, qvae qvidem nvnc extant, omnia, Graecolatina, postremò recognita: Hieronymo VVolfio Oetingensi interprete. Cum Rerum & verborum accurato Indice. Cum Caes. Maiest. Regisq; Galliarum gratia & priuilegio, BASILEAE, Typis Conradi Waldkirchii. M.DC.XIII. *F. ult.*: BASILEAE, Ex Officina Waldkirchiana, Anno Salutis humanae 1614. —— Ex hoc duplici anno Fabricii dubitatio de anno tollitur. —— 8 *ff.* praefixa, 927 pp., 28 *ff.* et 1 *f.* cum subscriptione indicata. Bibl. sen. Lips. *V.* 1602 et 1615.

1615, 8. Isocratis orationes et epistolae; graece latine, interprete Hier. Wolfio. Paris., ap. I. Libert.

1615, 8. ISOCRATIS orationes et epistolae, editio postrema. Londini, apud heredes Io. Norton et Io. Bill. 1615. —— Repetitio est Wolfianae editionis, cui, omissa Wolfii praefatione, eiusdem Wolfii diatribe de vita Isocratis et orationum eius divisione praemittitur.

1618, — 1621, 8. — Genev. —— *V.* 1613 et 1621.

1621, 8. *Ισοκρατους λογοι και επιστολαι.* Isocratis Orationes & Epistolae. Cvm latina interpretatione Hieronymi VVolfii. Editio postrema, recognita, & à mendis purgata. Parisiis, Apud Ioannem Libert, via Diui Ioannis Lateran. è regione Auditorij Regij. M.DC.XXI. *F. ult.*: Parisiis, Ex Typographia Ioan. Libert, via D. Ioannis Lateranensis, prope Auditorium Regium. M.DC.XXI. —— 725 pp. et 24 *ff.* Praeter H. Stephani praefationem, etiam Hier. Wolfii dissertatio de vita Isocratis & orationum eius divisione, atque interpretatione sua, deinde vitae Isocratis e Plutarcho, e Philostrato, e Dionysio Halic. atque e Suida exhibentur graece et latine, denique etiam iudicia de Isocrate p. 73 sqq. adiecta sunt. Notis autem haec satis nitida editio est prorsus destituta. Bibl. sen. Lips.

1621, 8. Isocratis orationes & epistolae; graece, cum nova interpretatione (interlineari de verbo ad verbum expressa). Cura I. T. B. A. Paris., Seb. Chappelet. —— Rep. 1631.

1631, 8 mai. — Adiectis notis grammaticis (*Ambrosii Pezier*). Paris., Seb. Chappelet. —— *V.* 1621.

1636, 8. — Genevae. —— *V.* 1618.

1642, 8. — Genev., ap. Iac. Crispinum. —— Titulus editionis a. 1604 novus esse dicitur.

1651, 8. — Genev., Chouet. —— Repetitio est editionis a. 1604.

1686, 8. ISOCRATIS Orationes et Epistolae, graece et latine, interprete Hier. Wolfio. Cantabr., ap. I. Hayes. —— Wolfii textus receptus est.

1729, (— 1748), 8. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ λογοι ἑπτα και Ἐπιστολαι.* Isocratis orationes septem et epistolae *Graece et Latine.* Codicibus mstis nonnullis et impressis melioris notae Exemplaribus collatis, varias lectiones subiecit: versionem novam, notasque ex Hieronymo Wolfio potissimum desumtas, adiunxit Gul. Battie, Coll. Regal. Cantabr. Socius. Cantabrigiae, typis academicis. 1729. — (*Tom. II.*) Isocratis orationes XIV. Varias lectiones, versionem novam ac notas adiunxit Gul. Battie. Londini. (*s. a. sed* 1748 *prodiit.*) *Voll. II.* —— In ch. m. etiam exx. extant. Editor ad manum habuit quatuor codices Bodleianos, duos Harleianos, atque unum impressum Collegii Novi, quae fortasse editio princeps est. Bodleiani autem primam tantum ad Demonicum orationem, Harleiani vero tres priores orationes complectuntur. Praeterea, ut vulgo putatur, editione Veneta a. 1513, cuius tamen varietatem lectionis non integram exhibet, atque Stephaniana a. 1591 usus est. Omnia haec subsidia recte adhibere parum paratus fuit sive eruditione sive ingenio destitutus. Interpretatio etiam nova, quam editor confecit, non laudanda est. Praeterea quod crebrius apostrophos posuit, Wolfii textum ex editione a. 1565 recepit. De ratione, qua Battie editionibus commemoratis inprimis Aldina usus est, Matthaei vera protulisse videtur his verbis: Hic [*Battie*] Aldum, Wolfium et Stephanum interdum in animadversionibus suis nominat et varias lectiones ex istorum li-

bris commemorat. Sed ex Aldina editione multa perperam laudavit, plura omnino non animadvertit. Videtur ergo varias lectiones non ex ipsa Aldina, sed ex animadversionibus Voolfii repetiisse. Hinc factum est, ut saepius commemuraret Aldi lectiones, quae Aldus tamen non habet, sed Basileensis prima, e qua Voolfius varietatem lectionum, praesertim ubi aliquid motaverat, bona fide indicavit." Haec probavit exemplis. *V.* 1593. Rep. 1749.

1749, 8. ISOCRATIS Opera, quae quidem nunc extant, omnia. Varias lectiones, versionem novam ac notas adjunxit Gul. Battie. Lond., C. Davis *etc.* *Voll. II.* —— 13 *sh.* — 1 *L.* 6 *sh.*, ch. m. 16 *sh.* — 5 *L.* 10 *sh.* *V.* 1729 — 1748.

1782, 8. ISOCRATIS OPERA OMNIA Graece et Latine, cum versione nova, triplici indice, variantibus lectionibus, et notis, edidit Athanasius Auger *etc.* Sumptibus editoris excudebat Parisiis Franc. Ambr. Didot L'ainé. M.DCC.LXXXII. *Voll. III.* —— 2 *ff.*, cvix, 511; 2 *ff.*, 222 pp. et 1 *f.*; 2 *ff.*, 428 pp. Volumini I. praemissae sunt vitae Isocratis e Plutarcho, e Philostrato, et iudicium Dionysii Halic. de Isocrate; haec omnia graece et latine. Quamquam Augerius sedecim codices Paris. contulit, atque varias lectiones codicum a Battie collatorum, atque editiones a. 1493, 1534, 1570 et 1593, adhibuit, tamen non id praestitit, quod tantis subsidiis adiutus, potuisset. Saepissime quidem textum mutavit, sed non feliciter. Versio latina nova est. Ceterum collatio codicum non satis accurate facta est, atque omnino editio erroribus typogr. inquinata. Centum exx. in ch., ut dicitur, *d'Annonay*, in 4 (108 *fr.*) impressa sunt.

1803, 8 mai. Isocratis Opera, quae extant omnia ad optimorum exemplarium fidem emendavit, varietate lectionis, animadversionibus criticis, summariis et indice instruxit Wilhelmus Lange. Halis Sax., in libr. Hemmerdeana 1803. —— 84 pp. et 2 *ff.*, 836 pp. et 2 *ff.* 4 *Th.*, ch. scr. 5 *Th.* 8 *Gr.* Ipse editor duobus codicibus, Bavarico et Augustano, primum usus est, deinde etiam variis lectionibus a Battieio et Augerio prolatis, atque editionibus antiquis. Quibus subsidiis adiutus novam textus recensionem constituit, ut priores editores longe superaret. Volumen II., quod commentarium complexurum erat, nunquam prodiit.

1807, 8. *ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ λογοι και επιστολαι μετα σχολιων παλαιων. οἱς προσετεθησαν σημειωσεις, και των Αὐτοσχεδιων ςοχασμων περι της Ἑλληνικης παιδειας και γλωσσης ἀκολουθια. Φιλοτιμῳ δαπανῃ των Αδελφων Ζωσιμαδων, παιδειας ἑνεκα των την Ἑλλαδα φωνην διδασκομενων Ἑλληνων. Εν Παρισιοις, εκ της τυπογραφιας Φιρμινου Διδοτου. ΑΩΖ.* *Voll. II.* —— ρβ (CII), 448; ξ (LX), 389 pp. 21 *fr.* In ch. m. 60 exx. impressa sunt; 80 *fr.* Haec editio efficit Volumen I et II. *Βιβλιοθηκης ἑλληνικης*, ab Coraio editae. Coray usus est codice omnium fere vetustissimo Urbinate, qua de re omnes priores editiones longe superavit. Vol. I. textum, et vol. II. animadversiones continet. Conf. ephem. litt. Jen. 1810. no. 183sqq.

1820, 12. Isocratis orationes et epistolae. Accedit plenior oratio de Permutatione ab Andr. Mustoxyde inventa eaque eius editione diligenter expressa. *Edit. ster.* Lips., Tauchnitz. *Voll. II.* —— 14 *Gr.*, ch. mel. 1 *Th.* 20 *Gr.*

1822, — 1823, 8. Isocrates. Ex recensione Imm. Bekkeri. —— In eiusdem collectione Oratorum Atticorum. (Oxon., e typogr. Clarendon.; deinde: Berol., Reimer.) Tom. II. 618 pp. Bekkerus ipse pauca tantum de codicibus adhibitis disserit. Omnino de iis indicat sic: „Codicum Isocrateorum duae sunt familiae, quae cum aliis rebus inter se differunt, tum Antidosi aut integra aut mutila." Deinde enumeratis omnibus codd., quibus usus est, adiecit haec: „Horum ego Urbinatem totum excussi ceteris supplementi aut speciminis causa inspectis." His adiungo de editione iudicium Baiteri in praefat. ad Panegyricum p. XXXI. „Praecedentes omnes longe superat [*editio*]. Recensionem omnibus numeris absolutam dare potuisset Bekkerus, si eod. Urbinatem etiam pressius secutus esset, neque neglexisset codd. Vaticanum, et Laurentianum totos, in primisque Ambrosianum excutere; sic quoque talem ei debemus, qualis vix ulli scriptorum antiquorum contigit."

1825, 12 mai. Isocratis orationes. Cum brevi annotatione critica edidit Gu. Dindorf. Lips., Teubner. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*, ch. angl. 2 *Th.* 6 *Gr.* Bekkeri textus, multis emendatis, servatus est.

Bb) *Delectus.*

1) Orationes.

aa) *Plures.*

α) *Sine a. et l. notitia.*

—, 4. *Ἰσοκρατουσ προσ Δημονικον λογοσ. Ἰσοκρατουσ ῥητοροσ προσ νικοκλεα, περι βασιλειασ λογοσ.* —— 16 *ff.* cum *sign.*, quae in oratione altera iterum ab *a* incipit.

—, 4. Isocratis orationes tres, Evagoras, in Philippum & de Pace. Graece. Paris., Iodoc. Badius.

β) Cum a. et l. notitia.

1515, 4. Isocratis Paraenesis ad Demonicum. Eiusdem oratio de gubernando regno ad Nicoclem. Graece et latine. Othmarus Nachtigall, Argentinus studioso lectori Salutem. Quisquis simul cum Graecis literis probatissimos quoque mores discere voles, hoc opus pellege, quod nos iam pridem graeco latinum fecimus &c. Vale. Argentorati ad Kale. Septembres Anno 1515. — Iohannis Knoblouch notis nereis excepit, Argentoraci. *In fine*: Finis. *Sequuntur*: Errata. —— 24 *ff.*

1523, 8. Graece et latine. Isocratis oratoris dissertissimi Parnenesis, id est, recta vitae humanae, quod ad probitatem morum attinet, institutio, ad Demonicum. Eiusdem praecepta, quibus melior evasurus sit princeps atque adeo, omnes qui publicis funguntur muneribus, Agapeti ad Iustinianum Imperatorem, de eadem re sermo exhortatorius. Adiecta sunt his appendicis vice, Graecorum quorundam illustrium epigrammata, de vitae humanae varia ratione, Ottomaro Luscinio iurecons. interprete. *In fine*: Excusum Augustae, per Simpertum Ruff, expensis *D.* Sigismundi Grimm, Anno supra sequimillesimum XXIII. mense Decembri.

1529, 8. Isocratis paraenesis ad Demonicum. Eiusdem Oratio de gubernando Regno ad Nicoclem, graece et latine, interprete Lusciuio (Othmaro Nachtgall). Parisiis ex Officina Simonis Colinaei MDXXIX. —— 39 *ff.*

1538, 8. Isocratis Orationes tres, ad Demonicum, ad Nicoclem, & de Regno. Aristidis Eucomium Romae. Graece. Venetiis, Victor a Rabanis et socii.

1541, 4. Isocratis orationes duae, ad Demonicum & ad Nicoclem. Graece. Paris., Tiletanus.

1542, 8. *Παραινεσις.* Isocratis oratoris Disertissimi sermo admonitorius ad Demonicum: generosae iuuentutis moribus formandis idoneus. — Eivsdem Ad Nicoclem oratio, quibus melior euasurus sit Princeps: atq; adeo omnes qui publicis funguntur muneribus. Coloniae Ioan. Gymnicus excudebat Anno M.D.XLII. —— 18 non num. *ff.* Isocratis orationes complectuntur. *F.* 19 *a* (*sign. Γ* 4) incipiunt: *Χρυσα επη του Πυθαγορου.*, et finiuntur *F.* 21 *a*. *F.* 21 *b*, incipiunt: *Γνωμαι μονοστιχοι κατα στοιχειον εκ διαφορων ποιητων.* qose *f.* 22 *b* finiuntur. Bibl. acad. Lips.

1543, 8. *ΙΣΟΚΡΑτους Νικοκλης η Συμμαχικος.* — Isocratis Nicocles uel auxiliaris, in qua oratione disertissimè & prudentissimè de subditorum erga magistratum & Remp. officio sub persona Nicoclis regis disserit Isocrates. — *Του αυτου Ευαγορας.* — Eiusdem Euagoras, oratio elegantissima de uirtutibus rebusq; praeclarè gestis Eungorne. COLONIAE Excudebat Ioannes Gymnicus Anno M.D.XLIII. —— 27 *ff.* et *f.* 28 *a* (*sign. Δ* 4) implet Isocratis textus. *F.* 28 *b* incipiunt: *Αποφθεγματα ἑπτα των σοφων, ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ. ΒΙΑΝΤΟΣ. ΠΙΤΤΑΚΟΥ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ. ΧΙΛΩΝΟΣ. ΣΟΛΩΝΟΣ. ΘΑΛΟΥ. Ο ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.* quae *f.* 32 *a* absoluta sunt. Bibl. acad. Lips.

1549, 8. Isocratis orationes tres. Graece latine. Venet., ap. haeredes P. Rauani et Soc. 1549.

1557, 8. Isocratis orationes tres, ad Demonicum, Nicoclem; et Nicocles. Graece latine. Venetiis.

1558, 8. Isocratis orationes duae, ad Demonicum et Nicocles. Aristidis Encomium Romae. Graece. Venetiis.

1558, 4. Isocratis orationes ad Demonicum et ad Nicoclem. Graece. Paris.

1567, 8. Isocratis Orationes III, cum interpretatione latina. Graece et Latine. Venet., ap. Io. Variscum et soc. MDLXVII.

1568, 8. Isocratis orationes ad Demonicum et ad Nicoclem. Graece. Colon.

1568, 8. Isocratis Orationes tres ad Demonicum, ad Nicoclem, Nicocles; Graece. Witebergae.

1570, 4. Isocratis oratio ad Demonicum, Graece cum Latina Rod. Agricolae interpretatione & ad Nicoclem, Graece & Latine interprete Hier. Wolfio. Lutet., ap. Io. Bene-natum.

1574 (*alii etiam* 1571), 8. Plutarchi de liberorum educatione libellus, cum tribus Isocratis orationibus. Witebergae. —— Rep. 1607.

1579, 12. Isocratis Paraenesis, hoc est praecepta de officijs, seu honestis moribus adolescentum, ad Demonicum. Eiusdem Oratio ad Nicoclem de Regno. Agapeti expositio admonitoria *etc.* Haec

omnia Graece cum Latina iaterpretatione. Lugduni apud Ioannem Tornaesium. —— Rep. 1587.

1581, 12. Libelli aliquot [Plutarchi libellus de puerorum educatione; Isocratis orationes ad Demonicum, ad Nicoclem; Ethices christianae compendium] formandis tum iuventutis moribus, tum linguae, graecae, latinae, gallicae, et germanicae utilissimi. Opera et studio Iohannis Cherpontii. Apud Eustathium Vignon. —— Cherpontius composuit textum graecum, versionem latinam, gallicam atque germanicam.

1585, 8. Isocratis Orationes quatuor, ad Demonicum, ad Nicoclem, Nicocles, contra Sophistas: cum gnomis μονοςιχοις è veteribus Comicis, &c. collectis, & orationum Argumentis Hieronymi Wolfii. Francof., ap. Wechel. —— Hunc delectum ex sua ipsius emendatione edidit F. Sylburgius.

1587, — 1610, 12. — Lgd., ap. I. Tornaesium. —— V. 1579 et 1625.

1588, 8. Plutarchi de liberorum educatione libellus. Isocratis orationes tres ad Demonicum, ad Nicoclem, Nicocles. Lips.

1605, 8. Isocratis orationes tres, graece et latine, cum analysi grammatica. Francof. ad Viad.

1606, 8. Isocratis Orationes duae, Euagoras & contra Sophistas, in vsum Archigymnasii Friburgensis Brisgoae seorsim excusae. Apud Ioan. Strasser. 1606.

1607, 8. — Witebergae. —— V. 1574.

1608, 8. Plutarchi libellus de liberorum educatione; Isocratis orationes tres. Heidelb., ap. Voegelin.

1610, — 1613, 8. Isocratis orationes tres ad Demonicum, ad Nicoclem, Nicocles, eiusdemque Evagoras. Graece et latine. Ingolst.

1616, 8. Plutarchi de liberorum educatione. Isocratis orationes III. Lips.

1625, 12. Isocratis Paraeaesis, hoc est, praecepta de officiis, seu honestis moribus adolescentum, ad Demonicum: eiusdem oratio ad Nicoclem de regno. Agapeti expositio admonitoria ad Iustinianum imperatorem: De regno ex Diogene, item ex Ecphante. Theocristi sententiae, adversus molles et negligentes. Haec omnia graece cum lat. interpretatione. Sententiae ex diversis autoribus collectae, ac in alphabeti ordinem digestae. De moribus ex Seneca et aliis. (*Lugduni*,) Sumtibus Ioannis de Tournes. —— V. 1587.

1627, — 1630, 8. Plutarchi Paedagogia; Isocratis orationes tres. Graece et Latine. Halae.

1628, 8. Isocratis Nicocles et Evagoras. Graece. Colon.

1643, 8. — ad Demonicum et Nicoclem, graece. Amst., ap. Io. Iansonium.

1659, 8. Plutarchi Paedagogia. Isocratis orationes tres. Graece et Latine. Jn.

1661, 8. Isocratis orationes tres; Hesiodi Opera et Dies. Graece et latine. Bremae.

1671, 8. Isocratis orationes tres. Aboae.

1674, 8. Isocratis orationes tres. Jn.

1676, — 1678, — 1680. — 1684, — 1685, 12. Scholia in duas ISOCRATIS Orationes: (1. ad Demonicum; 2. ad Nicoclem, graece, nova methodo, et apprime utili, quoad verbum et sensum Latine redditae, ita ut ex earum Metaphrasi propriam ac simplicem vocum significationem: e Periphrasi earundem sensum varium ac elegantem discas). Studio et opera Georgii Sylvani, Panonii Medici. Londini. —— Editio a. 1684 est quarta et emendata. V. Catalogue d'une Bibliothèque de Littérature. (Utrecht, 1776, 8) T. t. p. 335. no. 3431. V. 1725.

1678, — 1709, 8. Isocratis orationes tres, ad Demonicum, ad Nicoclem, Nicocles. Plutarchi De liberorum educatione. Pythagorae Carmina aurea, a Guillelmo Diezio edita. Graece Latine. Ulmae. —— Notae Diezii non contemnendae esse dicuntur.

1678, — 1700, 8. Isocratis orationes tres, ad Demonicum, ad Nicoclem, et Nicocles. Plutarchi libellus de puerorum educatione, cum Pythagorae et Phocylidae carminibus, versione latina et cuivis capiti phrasibus et sententiis adiectis. Cura L. Gerlaci Wilhelmi. Heidelb.; *rep.*: Aboae 1700. —— Rec. 1700.

1694, 8. Isocratis orationes tres. Graece et Latine. Cizae.

1700, 8. Isocratis Orationes III, cum Plutarchi libro de paedagogia. Accedunt Pythagorae carmina aurea et Phocylidis poema admonitorium. Orationes in capita distinxit, versionem adiecit, Sententias et Phrases selectas subiunxit. Idiot. linguae graecae anno-

tavit, innum. *σφαλματα* expunxit, versionem in multis locis restituit I. Gerl. Wilhelmi. Holmiae. —— *V.* 1678 et 1702.

1702, 8. Fasciculus graecus siue Isocratis orationes tres, I. ad Demonicum, II. ad Nicoclem, III. Nicocles. Plutarchi liber de puerorum educatione cum Pythagorae et Phocylidae carminibus, versione latina et cuiuis capiti phrasibus et sententiis adiectis, olim procurante Io. Gerlach. Wilhelmi, Rect. Gymn. Heidelb. Editio nova et ab infinitis mendis purgata. Cui accedunt Isocratis epistola I. ad Philippum reg. Maced. Lysiae orationes pro caede Eratosthenis et contra Eratosthenem. Luciani dialogus Timon. Opera et studio Io. Iac. Schmdt, Gymnas. Moeno-Francof. Conrect. Francof. ad M., Benck. 1702. —— *V.* 1700.

1702, 8. Isocratis orationes tres. Plutarchi liber de liberorum educatione. Cura Chph. Neandri. Numb., Löffler.

1704, — 1719, — 1740, — 1749, 8. Plutarchi Chaeronensis, de Puerorum Educatione, Libellus, et Isocratis, Attici Rhetoris, Orationes Tres, ad Demonicum, ad Nicoclem et, quae inscribitur, Nicocles. Cum Latina Interpretatione, Analysi Grammatica et Notis ad modum Io. Minellii. Studio Ch. Juckeri. Cum Priuilegio. Lipsiae, Apud Maur. G. Weidmannum. —— In notis germanice conscriptis sic saepe a vero aberrat Iunckerus, ut crassissima contra grammaticam ipsius vitia deprehendantur. Discipulo cuidam e suorum numero hunc librum edendum commisisse videtur.

1711, 8 mai. *Ισοκρατους λογοι προς Δημονικον παραινεσις, προς Νικοκλεα περι βασιλεως, εἰς Εὐαγοραν ἐγκωμιον, του αυτυ λογος Πλαταϊκος.* *Graece.* —— In Patusae Encyclopaedia philol. (Venet.) T. III. p. 18 sqq.

(1725,) 8. Isocratis orationes tres. Graece et Latine, cum notis. Editio VI. Cura et opera G. Sylvani. Lond. —— Prodiit sine a. notitia. *V.* 1676 et 1764.

1727, 8. Isocratis orationes selectae. (Paraenesis ad Demonicum, ad Nicoclem de regno, Nicocles, Panegyricus, Euagoras, Panathenaicus.) Graece. Cura Ph. Fletcher. Oxon.

1745, 8. Isocratis orationes tres ad Demonicum, ad Nicoclem, Nicocles. Plutarchi liber de puerorum educatione. Mit philologischen, philosophischen und politischen Anmerkungen von Io. Ch. Clemann. Hamb., Richter.

1747, — 1767, 12. Isocratis orationes duae ad Demonicum et Nicoclem. Graece et latine. —— Cum Aesopi fabulis selectis. Edinb.

1750, — 1776, 8. Isocratis orationes tres, ad Demonicum, ad Nicoclem et Nicocles. *Graece*, edidit Chph. Kretschmar. —— Cum Plutarcho de puerorum educatione. (Lips., Hilscher.) p. 129 sqq.

1760, 8. *Ἰσοκρατυς διδασκαλικοι λογοι.* Cum indice edidit I. C. Messerschmid. Lips.

1764, 12. Scholia in duas Isocratis Orationes ad Demonicum et Nicoclem. Quibus eae ita illustrantur, ut ex earum Metaphrasi propriam ac simplicem vocum significationem; et Periphrasi earundem sensum varium ac elegantem discas; e Phrasibus egregiam tum Graece, tum Latine loquendi facultatem acquiras; e Graecismis, quantum Oratio Graeca peculiari quodam dicendi ornatu non solum a Lingua Latina, verum etiam a vulgari Graece loquendi modo differat, facile perspicias; e Sententiis morum integritatem ac sapienter vitae instituendae rationem percipias; ac denique ex omnibus hisce quaevis Graeca eleganter Latine interpretandi modum, ac non mediocre veram Latinitatem à falsa et barbara discernendi iudicium compares. Editio nova. Studio et opera G. Sylvani, Pannonii Medici. Lond., prostant ap. sodales I. Hawkes, G. Clarke, et R. Collins, *etc.* MDCCLXIV. —— *V.* 1725.

1790, 8. Isocratis orationes quatuor ad Demonicum, Evagorae laudatio, ad Nicoclem, Trapezitica. In usum graecae linguae studiosorum separatim editae. *Graece.* Coburgi. —— Editor est Facius. Sequutus est in textu editionem Augerianam. Rep. 1817.

1817, 8. — Cum indice graecitatis. Cob., Biedermann. —— 10 *Gr.* *V.* 1790.

1831, 8. Isocratis orationes (*selectae*), commentariis instructae ab I. H. Bremi. Gothae, Hennings. —— XII, 280 pp. 1 *Th.* Hic autem continentur orationes: Panegyricus, Archidamus, de Pace, et Trapeziticus. Notae in usum studiosae iuventutis sunt conscriptae. Praecipue excursus adiecti magni sunt aestimandi. Conf. Iahnii Annal. 1832. Vol. VI. p. 45 sqq. et ephem. scholast. univ. 1832. II. 143, p. 1145 sqq. 144, p. 1153 sqq.

bb) *Singulae.*

1a) Ad Demonicum paraenesis.

1523, 8. Isocratis oratoris dissertissimi Paraenesis, id est, recta vitae humanae, quod ad probitatem morum attinet institutio, ad Demonicum. Eiusdem praecepta, quibus melior evasurus sit princeps, atque adeo, omnes qui publici funguntur muneribus, Agapeti ad Iustinianum Imperatorem, de eadem re sermo exhortatorius. Adiecta sunt his adpendicis vice, Graecorum quorundam illustrium epigrammata, de vitae humanae varia ratione, (*Graece et Latine,*) Ottmaro Lusciaio iurecons. interprete. *In fine*: Excusum Augustae, per Sinpertum Ruff, expensis D. Sigismundi Grimm, Anno supra sesqui millesimum XXiij mense Decembrj. —— Sie haec editio in *Zapfii* Augsburgs Buchdruckergeschichte. T. II. p. 166. no. XXX indicatur.

1524, 4. Isocrates ad Demonicum. Graece. —— Cum Luciani Icaromenippo, aliisque. Compluti.

1529, 8. Isocratis oratio ad Demonicum. Graece et Latine. —— In *Ad. Siberi* Ludo. Lips. Rep. 1574.

1529, 8. — Paris., ap. Sim. Colinaeum.

1535, 8. — graece. Lovanii.

1557, — 1575, — 1596, 8. — graece et latine, cum explicatione. —— In *Antonii Schori* Libro aureo de ratione docendae discendaeque linguae graecae. Argent. *V.* 1695.

1560, 8. — graece. Colon.

1563, 4. — graece et latine. Paris., ap. Gu. Morell.

1568, 8. Isocratis ad Demonicum de officijs oratio, graece & latine. —— Cum Plutarchi libro de puerorum educatione. Francof., Wolf.

1570, 4. Isocratis ad Demonicum Oratio admonitoria, Graece & Latine, Antonin Schoro interprete. Paris., ap. Io. Bene-natum.

1574, 8. — graece et latine. —— In *Ad. Siberi* Ludo. Lips. *V.* 1529.

1579, 8. Isocratis exhortatio ad Demonicum. Antv.

1593, 8. — LB.

1593, 8. — Apud Gymnicum Coloniensem.

1618, 8. — graece. LB.

1620, 8. —— In libro scholastico: *Τὸ ἑλληνισμοῦ Γυμνασμα.* Cothen.

1626, 8. — graece. Colon.

1656, 8. — graece et latine, cum expositione grammatica. Paris., Heuault.

1695, 8. —— In *Ant. Schori* Libro de ratione docendae discendaeque linguae graecae. (Leovard.) p. 134 sqq.

1749, 8. —— Cum Plutarchi Apophthegmatibus aliisque. Lond.

1749, 8. *Ἰσοκρατους προς Δημονικον λογος παραινετικος.* Cum notis criticis. —— In Eclogis ex optt. graec. scriptoribus. (Turici, Orell.) p. 65—86.

1780, 8. — graece et latine, cum notis philologicis. —— In *Ant. Schori* libro supra citato. Stuttgard.

1816, 8. — texte grec, avec des notes par J. B. Gail. Paris, Delalain.

1826, 12. Lexique grec-français du discours d'Isocrate à Démonique, précédé du texte grec. *etc.* Par J. B. Barbier. Edition III. Paris, Brunot-Labbé. —— 2 *fr.*

1830, 8. *Ἰσοκρατους προς Δημονικον παραινεσις.* Des Isocrates Ermahnung an den Demonikus. Zum Schulgebr. mit erklärenden Anmerkungen und einem erklärenden Wörterverzeichnisse, herausgegeben von F. Bernhard. Leipz., Nauck. —— 90 pp. 6 *Gr.*

1831, 8. Isocratis oratio ad Demonicum. Edidit I. G. Strange. Colon. Agr., Pappers. —— 50 pp. 8 *Gr.*

1832, 12. Discours d'Isocrate „Démonique"; texte grec, avec sommaire et notes en français. Par E. G. Paris, Delalain.

2b) Ad Nicoclem.

1518, 8. Isocratis oratio ad Nicoclem. Graece et Latine ex interpretatione Ernsmi Roter. —— In eiusdem: Querimonia Pacis. Venet.

1522, 4. — graece et latine. —— Cum Libanii Declamationibus. Basil.

1543, 8. — graece. Colon.

1623, 8. — graece. Colon.

1766, 8. *Ἰσοκρατους προς Νικοκλεα λογος.* Discorso a Nicocle trad. da Fil. Leni, colle annotazioni. (*Graece et italice.*) Livorno, Coltellini.

1786, 8. — edidit I. Ch. F. Bährens. —— In Libro: Lehrart der griech. u. lat. Klassiker. Hal.

1787, 8 min. Isocratis ad Nicoclem oratio, graece, denuo latine vertit, notis illustravit, prolusionemque de vera, scriptores classicos interpretandi ratione praemisit I. Casp. Baehrens. Hal., Hendel

1816, 12. — Graece, cura G. G. Zalyci Thessalonicensis. Paris, Nyon. — 60 cent.

3c) Nicocles.

1566, 8. Isocratis Nicocles, graece, seorsim editus. Coloniae.

4d) Panegyricus.

1538, 8. Isocratis Panegyricus. Graece. Paris.

1695, 8. Isocratis Panegyricus. Graece. Upsal.

1766, 8 min. Isocratis Panegyricus. Recensuit et animadversionibus illustravit Sam. Nath. Morus. Lips., apud Weidmanni hered. et Reichium CIↃIↃCCLXVI. — 16 *ff.* praefixa, quibus titulus, dedicatio, praefatio, notitia quorundam codd. et editionum Isocratis, et Coniectura de tempore quo editus videtur Panegyricus continentur. Textus 136 pp. Index graecus, quem (3 *ff.*) Argumentum auctore Hieronymo Wolfio praecedit, 12 *ff.* implet. Notae textui subiectae criticae et exegeticae sunt, atque plurimum valent. Rep. 1786.

1778, 12. Isocratis Panegyricus. Graece et Latine. Glasg., Foulis.

1786, 8. — Editio II. Lips., Weidmann. — Haec secunda editio codicis msti Bavarici et editionis Augerianae varietate lectionis aucta est. *V.* 1766 et 1804.

1788, 8. — edidit I. B. Gail. — In: Collection classique grecque. Vol. II. Paris.

1804, 8. — Editio III. (*Cura C. C. Wendler.*) Lips., Weidmann. — *V.* 1786 et 1817.

1811, 12. *Ἰσοκράτους Πανηγυρικός.* Le Panégyrique ou éloge d'Athènes, par Isocrate. Texte Grec, revu soigneusement sur les meilleures éditions, accompagné de notes historiques, critiques et grammaticales et suivi d'un index, par E. P. M. Longueville. Paris. — XII, 264 pp. Rep. 1820.

1817, 8. Isocratis Panegyricus. Recognovit et cum animadversionibus Sam. F. Nath. Mori, suisque edidit F. A. Gu. Spohn. Lips., Weidmann. — 21 *Gr.*, ch. holl. 1 *Th.* 8 *Gr.* *V.* 1804.

1820, 8. — Paris, Delalain. — *V.* 1817 et 1823.

1820, 12. Le Panégyrique ou Eloge d'Athènes, par Isocrate, texte grec, revu soigneusement *etc.* Par E. P. M. Longueville. Seconde édition. Paris, A. Delalain. — 2 *fr.* Graece et latine constat 4 *fr.*

1820, 12. — en grec, avec des notes historiques et grammaticales, par E. P. M. Longueville. Paris, A. Delalain. — 5 *fr.*

1825, 12 mai. Isocratis Panegyricus. Ex recensione Imm. Bekkeri a Gu. Dindorfio passim reficta. Brevem annotationem criticam adiecit G. Pinzger. Lips., Teubner. — 5 *Gr.*, ch. angl. 8 *Gr.*

1826, 8. Isocratis Panegyricus. Cum Mori suisque annotationibus edidit Gu. Dindorfius. Lips., libr. Weidmannia G. Reimer. — XXVIII, 92 pp. Dindorfius recepit, paucis mutatis, Bekkeri recensionem textus, et reiecit praeter Mori varietatem lectionum Spohnii omnes annotationes. Sed receptae sunt Mori animadversiones historicae, et quaedam C. C. Wendleri, eae autem Mori nomine insignitae. Editoris praefationem excipiunt Mori praefatio, omisso fine; eiusdem coniectura de tempore Panegyrici; Excerpta ex F. A. Gu. Spohnii dissertatione de tempore Panegyrici (p. XVII — XXVI.), adiecta Clintoni sententia excerpta ex eiusdem fastis; denique Corayi praefatio. Indices sunt Mori. Conf. Bergmani censuram in Bibl. crit. nova. Vol. IV. (LB., 1828, 8) p. 182—195.

1829, 12. Le Panégyrique ou Éloge d'Athènes. Nouvelle édition, collationee sur les textes les plus purs, *etc.* par E. Lefranc. Paris, Belin-Mandar et Devaux, — 1 *fr.* 50 *cent.*

1831, 8 mai. Isocratis Panegyricus cum Mori suisque annotationibus edidit F. A. Gu. Spohn. Editio altera emendatior et auctior. Curavit I. G. Baiterus. Lips., ap. Weidmannos. a. MDCCCXXXI. — LII, 139 pp. 18 *Gr.* Baiterus praefationi suae inseruit codicis Ambrosiani lectiones, discrepantes ab editione Bekkeri, addito suo iudicio, ad orationes Archidamum, de Pace, Trapeziticum (p. VI sqq.); lectiones a Pet. Victorio in exemplari suo editionis Aldinae annotatae (p. XII sqq.) ad oratt. Panegyricum, ad Demonicum, ad Nicoclem, Nicoclem, Busiridem, et Philippum; denique ad Demonicum codicis Scaphusiani varias lectiones (p. XV sqq.). Has excipiunt emendationes vel potius castigationes textus Bekkeriani, ab Baitero propositae (p. XVI sqq.). Sequitur Mori praefatio ex eiusdem editione prima; deinde Baiteri notitia praestantiorum codicum et editionum Isocratis; coniectura de tempore quo editus videtur Panegyricus, auctore Moro; atque excerpta ex Spohnii dissertatione de tempore Panegyrici. Conf. Annal. Heidelb. 1823. fasc. I. p. 95 sqq.

1833, 12. Le Panégyrique d'Athènes, par Isocrate, texte grec, avec analyses, sommaires et notes en français. Par V. H. Chappuyzi. Paris, Maire-Nyon.

5e) Archidamus.

(1565,) 8. Isocratis Archidamus (*Graece*), conversa in latino sermone et scholiis illustrata a Victorino Strigelio. Lips., typis Voegelianis.

1788, 8. — edidit J. B. Gail. —— In: Collection classique grecque. (Paris.) Vol. II.

1821, 12 mai. Isocratis Archidamus, in usum scholarum. (*Addita est epistola Isocratis ad Archidamum.*) Lips., Vogel. —— 48 pp. 2 *Gr.* Editio vitiis fere vacat.

6f) Areopagiticus.

1529, 4. Isocratis Areopagiticus MDXXIX. Vaenundantur ab Jodoco Badio Ascensio.

1638, 4. Isocratis Areopagiticus, graece et latine edidit I. Breneccius. Helmst.

1819, 8. Spec. acad. inaugurale exhibens Isocratis Areopagiticum (*graece*), instructum lectionis varietate et annotatione, quod — publico examini submittit I. Theod. Bergman. LB. —— XXIV, 208 pp. Nova est recensio, instituta ad editiones veteres et novas et codicem Leid. Variae lectiones textui subiectae sunt. Pag. 47 sqq. exegeticae adnotationes exhibentur. Pag. 59 sqq. de Areopagitici tempore, de ratione eligendi magistratus apud Athenienses etc., p. 105 sqq. disseritur.

7g) De pace.

1522, 4. Isocratis oratio de bello fugiendo et pace conservanda, graece et latine, Petro (Schadio) Mosellano interprete. —— Cum Libanii Declamatiunculis aliorumque opusculis. Basil.

1529, 8. Isocratis Oratio de Pace, Graece. Excudebat Christianus Wechel sub Scuto Basiliensi in Via Iacobaea Parisiis MDXXIX.

1582, 8. Isocratis oratio de Pace. Graece. Coloniae.

1640, 4. — graece et latine. Helmst.

1826, 8. Ἰσοκράτους περὶ εἰρήνης λόγος. Isocratis oratio de pace, edidit, commentationibus et animadversionibus instruxit P. J. Leloup. Moguntiae, Kupferberg. —— VI, 184 pp. 20 *Gr.* Textus est, paucis emendatis, Bekkerianus. Conf. ephem. schol. 1827. p. 485 sqq.; ephem. litt. Lips. 1828. p. 465 sqq. (editor hanc censuram impugnat *ib.* p. 1187 sq.; conf. p. 1189 sqq.); ephem. lit. Halens. 1827. no. 213. p. 19 sqq.; ephem. litt. Jenens. 1827. no. 153. p. 257 sqq., et Bergmannum in Bibl. crit. nova. Vol. IV. p. 195 sqq., et in Seebodii Krit. Bibl. 1828. p. 193 sqq. Erroribus typographicis editio inquinata est.

8h) Evagoras.

α) Sine a. notitia.

—, 4. Isocratis Evagoras. Cum notis edidit Arngrim Vindalinus, Islandus. Hafn.

β) Cum a. notitia.

1519, f. Isocratis Evagoras, sive Oratio funebris in laudem Evagorae, Regis Cypriorum. Graece. —— Ad calcem Plutarchi Vitarum. Venet., ap. Aldum.

1563, 8. — graece et latine. Mediolani.

1558, 8. — graece. Lovanij ex officina Rutgeri Rescij.

1566, 8. — graece. Colon.

1589, 8. Oratio Isocratis, quae inscribitur Evagoras. Altorphij. 1589.

1622, 8. — graece. Colon.

1767, 8. — graece, in usum scholarum, edidit I. A. Ernesti. Lips.

1777, 8. ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ Ευαγορα ἐγκώμιον. ISOCRATIS Evagorae encomium, graece; e recensione Hier. Wolfii, cum varietate lectionis, animadversionibus et indice verborum graecorum copiosissimo, addita versione Guarini perantiqua edidit Ch. Gf. Fiudeisenus. Lips., Böhme. —— 10 *Gr.* Haec editio ad modum Fischeri facta est, sed eius editionibus multo inferior. In variis lectionibus errores etiam typographici sunt recepti. Conf. Neue philol. Bibl. Vol. III. P. II. p. 220 sqq.

1815, 12. — graece, cum notis I. B. Gail. Paris, Delalain. —— 1 *fr.*

1828, 8 mai. Isocratis Evagoras. Edidit prooemio et aonotatione instruxit P. I. Leloup. Moguntiae, Kupferberg. —— 10 *Gr.*

1828, 12. Eloge d'Évagoras, par Isocrate, texte grec, avec argument et notes en français, suivi d'un Lexique grec-français. Paris, A. Delalain. —— 1 *fr.* 80 *cent.*

1833, 12. Isocrate. Eloge d'Evagoras (en grec), expliqué en vers français suivant la méthode des colléges par deux traductions, l'une littérale et interlinéaire, avec la construction du grec dans l'ordre naturel des idées, l'autre conforme au géoie de la langue française; précédée du texte pur et accompagnée de

notes explicatives, d'après les principes de MM. de Port-Royal, Dumarsais, Beauzée et des plus grands maîtres. Par *M.* J. Genouille. Paris, A. Delalaio. —— 98 pp. 3 *fr.* 50 *cent.* *V.* infra 2) aa).

9i) Laodatio Heleoae.

1550, 4. Isocratis Laudatio Helenae. Graece. Paris., ap. Gu. Morelium.

1551, — 1557, 4. — graece. Paris., ap. Wechelum.

1566, 4. — graece et latine, interprete Hier. Wollio. Basil.

1559, 4. —— Ad calcem Aristologiae Euripideae Mich. Neandri. Basil.

1566, 4. — graece et latine. Venetiis.

1619, f. Isocratis Heleoa, graece et latine, Hieronymo Wolfio interprete. —— In *Dornaeii* Amphitheatro. (Hannviae, typis Wechelianis. Anno M.DC.XIX.) p. 5 sqq. Bibl. sen. Lips.

10k) Busiris.

1619, f. Isocratis Busiridis laudatio. graece et latioe, Hieronymo Wolfio iuterprete. —— In *Dornavii* Amphitheatro. (Hannoviae, typis Wechelianis. Anno M.DC.XIX.) p. 14 sqq.

11l) Panathenaicus.

1588 (*etiam* 1587), 8. Isocratis oratio Panathenaica, in usum studiosorum excusa. Coloniae Agripp. in officina Birckmannica, sumptibus Arnoldi Milij. 1588.

12m) Contra Sophistas.

1542, 4. Isocrates coutra Sophistas. Graece. Paris., ap. I. Lodoicum Tiletanum.

1552, 4. Isocratis oralio contra Sophistas, Graece. Paris., ap. Gu. Morelium.

13n) De permotatione.

1813, 8. *Ἰσοκρατους Λογος περι της Ἀντιδοσεως, ἠδη πρωτον εἰς την ἀρχαιαν γραφην διασκευασθεις και ὀγδοηκοντα περι του σελιδας ἐπαυξηθεις σπουδῃ Ἀνδ. Μουστοξυδου. Ἐν Μεδιολανῳ, ἐκ της τυπογρ. I. I. Δεστεφανου. α ω ι β.* —— XIV, 103 pp. Huic editioni, multis erroribus typographicis inquinatae, in calce nonnulla scholia ex exemplari Aldino, nunc in Bibl. Ambros. adservato, atque variae lectiones e codice msto Laurent. et editione Corayiana depromptae, sunt adiectae.

1814, 8. *Ισοκρατους λογος περι της ἀντιδοσεως*, vervollständigt herausgegeben von Andr. Mustoxydes. Verbessert, mit Anmerkungen und philol. Briefen begleitet von J. Casp. von Orelli. Nebst zwei Anhängen. Zürich. —— XLIII, 566 pp. et 2 *ff.* 3 *Th.* 8 *Gr.* Additamenta continent Isaei orationem de hereditate, atque animadversiones in Xenophontis Symposium.

1814, 8. Isocratis oratio de permutatione ex codd. Mss. suppleta ab Andr. Mustoxyde. Recensuit et varietatem lectionis adiecit I. Casp. Orellius. Isaei oratio de Menedis haereditate accuratius edidit, addita brevi annotatiooe I. Conr. Orellius. Tiguri. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

14o) Plataica.

1590, 8. Isocratis oratio Plataica. Graece. Colon.

15p) De Bigis.

1591, 8. Isocratis oratio de bigis. Graece. Colon.

2) Epistolae.

aa) *Omnes.*

1499, 4. Isocratis Epistolae. Graece. —— In *Aldi* collectione Epistolarum graec. Venet. Volumine I. extant epistolae octo. Nona autem legitur volumine II. inter Sophistarum epistulas.

1550, 4. Isocratis Epistolae aliquot, Graece. Paris., ex off. Ch. Wecheli.

1568, 4. Isocratis epistolae aliquot, cum earundem argumentis. Argent., Samuel Emmel.

1606, f. Isocratis epistolae. —— In Collectione Epistolarum, quae vulgo dicitur Cuiaciana. Aurel. Allobr. Haec tota pendet ex Aldina, cuius vitia non solum recepit omnia, sed etiam auxit.

1661, 8. Evagoras et Epistolae Isocratis, cum aliquot Epistolis Platonis. Lubecae, Impensis Michaelis Volckii. Typis Hered. Schmalhertzianorum. MDCLXI. —— Epistolae Isocratis novem, Platonis autem XII hic editae extant.

1685, — 1764, 12. Isocratis Epistolae, quae extant IX. Graece et Latine, cum Scholiis et notis. Opera G. Sylvaoi. Lond.

1776, 8 mai. Isocratis, Demetrii Cydone et Michaelis Glycae aliquot Epistolae, nec non Dionis Chrysostomi oratio *περι λογου ἀσκησεως.* Partim ex codice Helmstadiensi partim ex codicibus Mosquensibus edidit et animadversiones adiecit C. F. Matthaei Universitatis Caes. Mosq. Professor. Impensis Ch. Rudigeri Bibliopolae et Commissarii Vniuersitatis Caes. Mosq. Typis Uniuersitatis Caesa-

reae Mosquensis Anno 1776. —— 10 ff. praefixa, 171 pp. Praeter Olunis orationeo habentur hac editiune decem Isocratis, octo Demetrii, atque tres Michaelis epistolae. Pag. 59—132 adnotationes extant. Bibl. acad. Lips.

bb) *Singulae.*

1546, 4. Isocratis epistolae quaedam. Graece. Paris.

1554, 4. — graece et latine, per Renatum Guillonium. Paris.

1706, 4. Isocratis epistola ad Archidamum Lacedaemoniorum regem in omnibus Isocratis editionibus ad hoc usque tempus desiderata cum interpretatione genuina et notis quibusdam edita studio et opera *M.* Io. Davidis Kueleri Coldiciensis Misn. Vitembergae in Saxonibus ex officina Hakiana A. C. cıɔıɔccvı. —— 20 *ff.* Bibl. acad. Lips. Primus hanc epistulam, e codice Fulvii Ursini descriptam ab A. Schotto, edidit Hoeschelius in Notis ad Photium.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1529, 4. Isocratis Orationes, Latine, Ioanne Leonicero interprete. Eiusdem vita ex Plutarcho, Philostrato & Dionysio Halicarn. Basileae apud Andream Cratandrum. Anno M.D.XXIX. Mense Martio. —— Rep. 1540.

1540, 8. — interprete I. Leonicero. Marpurgi.

1548, f. ISOCRATIS orationes omnes, quae quidem ad nostram aetatem peruenerunt, una et uiginti numero, una cum nouem eiusdem Epistolis, è Graeco in Latinum conuersae, per Hieronymum Vuolfium Oetingensem. Quid in hac editione praeterea sit exspectandum, uersa pagina reperies. *Distichu ad Lectorem sequuntur. Infra:* Cum Caes. Maiest. gratia & priuilegio, ad quinquennium. BASILEAE, PER IOANnem Oporinum. *In fine:* BASILEAE, EX OFFICINA IOannis Oporini, Anno Salutis humanae M.D.XLVIII. Mense Augusto. —— 6 *ff.* praefixa, 251 pp., 6 *ff.*, 281 pp., 9 *ff.* et 1 *f.* cum emblemate: Arion. Praeter orationes et epistolas haec editio: Argumenta quibus singularum orationum summa explicatur; Annotationes ad marginem, quibus breviter ostenditur, qua de re singulis paginis agatur; Vitam Isocratis e Plutarcho, Philostrato, Dionysio Halic.; Castigationes; Annotationes in loca obscuriora; Gnomologias ex omnibus orationibus Isocratis; Platonis et aliorum praestantium uirorum testimonia de Isocrate; atque indicem geminum, complectitur. In hac prima versione servavit Wolfius orationum ordinem, qui est in Mediolanensi et Aldina editione, additis epistularum versione, castigationibus et commentario. Postea autem, ut iam supra adnotatum est, Wolfius novam condidit versionem. Bibl. acad. Lips.

1553, 8. Isocratis orationes & Epistolae, de Graeco in Latinum pridem conversae, nunc recognitae, per Hieronymum Wolfium Oetingensem. Lutet., ex officina Michaëlis Vascosani.

1558, 8. — interprete Hier. Wolfio. Basil.

1566, 8. Isocratis orationes et epistolae, de integro conversae et quartum editae; Addita vita auctoris et indice, per Hier. Wolfium. August. Vindel.

Bb) *Orationes.*

aa) *Plures.*

1533, 8. Encomium Demosthenis ex Luciano per Philipp. Melanchthonem. Isocratis Orationes duae latine versae a Georgio Sabino — de concordia domi constituenda et bello transferendo in Asiam contra barbaros, — de bello fugiendo et pace servanda. Dionysii Halicarnas. Sententiae de Isocratis orationibus. Hagenoae ex officina Seceriana Anno MDXXXIII.

1543, 4. Isocratis orationes ad Demonicum et ad Nicoclem, a Claudio Baduello Nemausensi in Latinam linguam conversae. Lugduni apud Seb. Gryphium. M.D.XLIII.

bb) *Singulae.*

1a) Ad Demonicum.

α) *Sine a. notitia.*

—, 4. Isocratis paraenesis ad Demonicum, latine ab Erasmo Rot. versa. —— Cum Catonis distichis, aliisque. Lovanij, Thd. Martinus.

β) *Cum a. notitia.*

1502, 4. Isocratis Ad Demonicum oratio praeceptiva e graeco in latinum versa

per Phillppum Beroaldum Juniorem. *In fine:* Benedictus Hectoris Bononiensis Bononiae impressit. Anno M.D.II. Nonis Aprilis.

1511, 4. —— *V.* sopra Basilios Magnus. II. Cc) 1) γ).

1511, 4. — interprete Rud. Agricola. —— Cum Platonis Axiochu, ab eodem verso, aliisque. Antverp., Thd. Martinus.

1512, 4. — latine, interprete Rud. Agricola. Witteb.

1513, 4. — latine, interprete Ph. Beroaldo. —— Inter eius: Varia Opuscula. Paris., in aedibus Ascensionis MDXIII.

1515, 4. Isocratis Paraenesis ad Demonicum Rudolpho Agricola interprete, recognita per Martinum. —— Cum Catonis Proeceptis moralibus aliisque. Argenturati, XVI. Calend. Nov. Anno. M.D.XV.

1515, 4. Isocratis ad Demonicum Paraenesis, id est preceptiua oratio: per Philippum Beroaldum Iuniorem latinitate donata. Complures item Esopi et Auiani fabelle nitidissime ab Hadriano Barlando nuper feliciter mutate et aucte Puerorum cum linguis tum animis vna opera fingendis dicata. *In fine:* Excusa Auguste Vindelicorum in officina Joannis Miller IX. Kal. Jan. Anno a Christi natiuitate M.D.XV.

1516, 4. Isocratis Paraenesis ad Demonicum Rudolpho Agricola interprete, recognita per Martinum Dorpium. —— Com Catonis praeceptis moralibus, aliisque. *In fine:* Impressum Argentine Anno domini 1516.

1516, 4. —— *Ib.* Argentorati, ex aedibus Schorerianis Mense Martio M.D.XVI.

1516, 4. —— *Ib.* Argentorati, apud Matchiam (!) Schurerium, Mense Octobri. Anno M.D.XVI.

1517, 4. —— *Ib.* Argeotorati apud Matthiam Schurerium mense Novembri Anno M.D.XVII.

1517, 4. —— *Ib.* Lipsiae in aedibus Valentini Schumann Anno domini Millesimo qoingentesimo decimo septimo.

1517, 4. — interprete Erasmo Roter. —— Com eiosdem versione Catonis. Impressum ... Coloniae in officina literaria ingenuorum liberorum Quentell Anno MDXVII. mense Augusto.

1518, 4. — Rud. Agricola interpr. —— Com Catonis praeceptis moralibus, aliisque. Lipsiae ex aedibus Valeotini Schomann 1518.

1518, 4. — Rud. Agricola interprete. —— Cum Plotonis Axiucho, ab eodem versu. Basil., Andr. Cratander.

1518, 4. —— *Ib.* Argeotorati, apud Matthiam Schurerium Mense Septembri. Anno M.D.XVIII.

1518, 4. — latine per Beroaldum. —— Cum Catonis Distichis. Lovanij.

1519, 8. Isocratis oratio ad Demonicum, latine. Londini 1519.

1520, 4. —— *Ib.* Selestadii apud Schurerium MDXX.

1520, 4. — interprete Erasmo Roter. —— *Ib.* Basileae ap. I. Frobenium m. Oct. A. M.D.XX.

1523, 4. —— *Ib.* Coloniae MDXXIII.

1523, 8. —— *Ib.* Argentorati Iohannes Knoblochos excudebat, anno M.D.XXIII. Mense Septembri.

1530, 8. —— *Ib.* Antverpiae, Mart. Caesar.

1533, 8. — interprete Rudolpho Agricola, cum scholiis Erasmi. —— *Ib.* Paris., sub prelo Ascensiono MDXXXIII. Mense Nov.

1536, 8. — denuo cum graecis collata per Erasmum Rot. —— *Ib.* Lipsiae MDXXXVI.

1550, 8. —— *Ib.* Lgd., Seb. Gryphius.

1660, 12. — latine per Ph. Beroaldum. —— *Ib.* Franequerae.

1826, 4. Isocratis ad Demonicum Hipponici filium adhortationem ex graeco in latinum vertit F. Schmieder. Brieg, impr. Wohlfahrt. —— 14 pp.

2b) Ad Nicoclem.

1492, f. Bernardini Iustini traductio in Isocratis libellum ad Nicoclem Regem. —— Cum eiusdem *Iustini* Orationibus et Epistolis. Venetiis per Bernardinum Benaliom. Cunf. *Götz* Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. Vol. III. p. 419. Iustini orationes plerumque cum eiusdem Historia Venetorum occurrunt.

1503, 4. Isocrates Ad Nicoclem de Regno gubernando Dominico Bonomino interprete. *In fine:* Impressum Brixiae per Angelum Britannicum Anno D. M.D.III. die XXVII. Maii.

1514, 4. Isocratis de regno gubernando ad Nicoclem liber a Martino Philetico interprete Divo Frid. III. dicatus. —— Cum *Quinti Haemiliani* Epicidiu tetracolo in D. Frid. III. nd Max. Rom. Regem, aliorumque opusculis, in quorum fine: Ioh. Priis iunior ciuis Argentinen. excussit MDXIV.

1514, 4. —— Adiecti sunt iidem libelli, in quorum fine: Leonardus et frater eius Lucas Alantsee, Cives, et Bibliopolae Viennenses ... hos Augustales libellos prodire voluerunt in lucem, expensis suis *etc.* Viennae Austriae Idibus Februarii. Anno M. D. XIIII. Imp. Maximiliano P. F. Augus.

1516, 4. Praecepta Isocratis de regno administrando ad Nicoclem. —— In *Erasmi Roter.* Institutione principis christiani. *In fine:* Basileae apud Iohannem Frobenium, m. Martio MDXVI.

1516, 4. —— *Ib.* Lovanii apud Theodoricum Martinum Alostensem 1516. Mense Augusto.

1518, 8. Isocrates. De regno administrando, latine. *In fine:* Venetiis in Aedibus Aldi et Andreae Soceri mense Septembri MDXVIII. —— Sic fide libri: *Serie dell' ediz. Ald.* indicat editionem Panzer in Annal. typ. T. VIII. p. 448 no. 914, sed non recte, ut ex Renouardi notitia libri liquet. Huius rarissimi libri titulus est secundum Renouardi *Annales des Aldes*, ed. II. T. I. p. 197 sq. no. 8. integer hic: „Paeis Querela. De regno administrando. Institutio Principis Christiani. Panegyricus ad Philippum & carmen. Item ex Plvtarcho. De discrimine adulatoris & amici. De utilitate capienda ex inimicis. De doctrina Principum. Principi cum philosopho semper esse disputandum. Item. Declamatio super puero mortuo. *In fine:* Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Soceri mense Septembri M. D. XVIII." 222 *ff.*, 1 vac. *f.*, et 1 *f.* quod Aldi insigne typ. continet. Isocratis liber occupat undecim priora *ff.* Sunt autem opuscula Erasmi Roterodami.

1519, 4. Praecepta Isocratis de regno administrando, latine Erasmo Roterodamo interprete. —— In *Erasmi Roter.* Institutione principis christiani. *In fine:* Basileae apud Ioannem Frobenium mense Iunio. Ao. MDXIX.

1520, 4. —— *Ib.* Basileae MDXX.

1523, 8. —— *Ib.* Apud S. Coloniam M. D. XXIII. m. Aug.

1525, 8. —— *Ib.* Coloniae apud Eucharium Cervicornum Anno MDXXV. m. Ian. Extat etiam in *Erasmi* Opp. T. IV. p. 611 sqq.

1539, 4. — latine, interprete Rud. Agricola. —— In eiusdem Opp. (Colon.) T. II. p. 236 sqq.

1548, 4. — latine per G. Laetum. Aug. Vindel.

3e) Nicocles.

1544, 8. — interprete L. Meigreto. Paris.

1555, f. Isocratis Nicocles, latine I. L. Vive interprete. —— In eiusdem Opp. T. I. p. 315 sqq. Haec opera recusa sunt Valentiae Editanor. 1782 sqq. 4 mai. *Voll. VIII.*

4d) Panegyricus.

1509, 4. Isocratis oratio panegyrica; latine, interprete I. Maria Catanaeo. Romae, Iacobus Marochius. 1509.

1832, 12. Isocratis Panegyricum Athenarum latine redditum ab Hier. Wolfio, emendavit V. H. Chapuyzi. Paris, Maire-Nyon.

5e) Ad Philippum.

1531, 8. Oratio Isocratis ad Philippum Regem Macedonum de concordia domi constituenda et Bello transferendo in Asiam contra barbaros, conversa ex graeco a Georgio Sabino (*Hamburgensi, Philippi Melanchthonis genero*). Anno M.D.XXXI. —— Error esse videtur si in Fabr. Bibl. Gr. l. c. p. 786, legitur, a Sabino de pace orationem etiam a. 1531 versam esse. Ibi oratio ad Philippum cum oratione de pace commixto est, qua re ille error exstitit. Quem errorem deinde repetiit Maittaire in Annal. typ. T. II. p. 756. *V.* supra aa).

6f) Areopagiticus.

1534, 8. Isocratis oratio areopagitica, latine per Chph. Hegendorfinum. Cracoviae.

1555, f. Isocratis oratio areopagitica, sive de vetere Atheniensium Republica, Latine, I. L. Vive interprete. —— In eiusdem Opp. T. I. p. 305 sqq. *V.* supra 3e).

1584, 8. — Colon.

7g) De pace.

1518, 4. Isocratis Atheniensis Oratoris ac Philosophi gravissima Oratio de Bello fugiendo et Pace servanda ad populum Atheniensem Petro Mosellano Protegense interprete. *Insigne Saxon.* D. Friedericho Principi Electori Sax. Duci. *Dedicatio ad eundem data est:* Lipsiae Eidib. August. An. M. D. XVIII. *In fine habetur Valentini Schumann insigne.*

1519, 4. Isocratis Atheniensis, oratoris ac philosophi, grauissima oratio de bello fugiendo et pace conservanda, ad

populum Atheniensem, Petro Mosellano, Protegense, interprete. Apud Frobenium Basileae Mense Septembri M. D. XIX.

1522, 8. Isocratis oratio de bello fugiendo et pace servanda, ex translatione Petri Mosellani. Basil., ap. Thomam Wolff.

8h) Evagoras.

1478, f. mai. (*Isocratis*) Evagorae vita per Guarinum latine facta. —— In versione Virorum illustrium Vitarum Plutarchi. (Per Nic. Gallicum Venetiis impressae. 1478.) T. II. Et in aliis posterioribus editionibus.

1549, 4. Isocratis oratio funebris in laudem Evagorae, latine interprete Petro Sabiato. Paris.

9i) De laudibus Helenae.

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. Hoc Volumen haec continet. Isocratis Oratio de laudibus Helenae e Graeco in Latinum traducta Ioanne Petro Lucense Interprete. Tabula Herodoti in Litterarum Ordinem redacta. Herodoti Halicarnassei Libri novem e Graeco in Latinum traducti Laurentio Vallense Interprete. —— 134 *ff.* Ex epistola Ant. Mancinelli, in libri calce adiecta constare dicit Goetz in Merkwürdigk. der Dresd. Bibl. T. I. p. 66 sq., hanc editionem Venetiis per Antonium Moretum Brixiensem impressam esse. Ceterum vitiis typ. editio scatet. In Catalogo etiam bibl. Upsal. T. I. p. 449 editio s. *l. et a.* indicatur.

β) Cum a. et l. notitia.

1494, f. Hoc Volumen Haec Continet. — Isocratis Oratio De Laudibus Helenae e graeco In Latinum Traducta Ioanne Petro Lucense Interprete. — Tabula Herodoti In Litterarum Ordinem Redacta. — Herodoti Halicarnassei Libri Nouem e Graeco In Latinum Traducti Laurentio Vallense Interprete. *Haec non num. f.* 1 *a.* *Non num. f.* 1 *a incipit Isocratis oratio*, *quae non num. f.* 4 *b explicit sic*: Isocratis Orationis De Laudibus Helenes E Graeco In Latinum Traductae Per Ioannem Petrū Lucensem Finis. *In fine f.* cxxxIII: Venetiis Impressum: summaq; cura ac diligentia emendatum Anno a natali Christiano. M. cccc. lxxxxiiii. —— Bibl. sen. Lips. Hanc editionem Hain, qui eius notitiam ex Panzeri Annal. typ. proposuit in Repertorio bibliogr. Vol. II. P. I. p. 21 no. 8471, non vidit.

10k) Contra Sophistas.

1559, 4. Isocratis oratio contra Sophistas, latine, Hier. Wolfio interprete. Paris., ap. Gu. Morelium.

11l) De permutatione.

1813, 8. Isocratis oratio de permutatione, cujus pars ingens primum Graece edita ab Andr. Mustoxyde, nunc primum latine exhibetur ab anonymo interprete, qui et notas et appendices adiunxit. (*Studio Ang. Maji.*) Mediol., typis I. Pirotae. —— 148 pp. 8 *fr.*

B. germanicarum.

Aa) *Opera.*

1798, 8mai. Des Isocrates sämmtliche Reden und Briefe aus dem Griechischen übersetzt und erläutert von W. Lange. Berlin, Lange. *Voll. I.* —— 1 *Th.* 4 *Gr.*

1829 — 1831, 12. Isocrates Werke, übersetzt und erläutert von Gust. Ed. Benseler. Prenzlau, Ragoczy. *Voll. IV.* —— 16 *Gr.* Haec versio nondum absoluta est. Vol. primo p. 1 — 70 praefixa est introductio, quae praeter alia Isocratis vitam continet. Pag. 71—85 chronologia, ad Clintoni Fastos Hellenicos confecta, habetur. Volumini IV. Isocratis effigies, aeri incisa praefixa est.

Bb) *Opera singula.*

1) Orationes.

aa) *Plures.*

1581, 12. —— *V.* supra I. Bb) 1) aa) 1a).

bb) *Singulae.*

1a) Ad Demonicum.

1519, 4. Ein nutzbar Vnderweysung des hochberumbte redners Jsocratis zu einem jungenn Demonicus genannt. Durch herr Wilwolt Birckhaimer ausz kriechischer sprach in das teutsch getzogen. *In fine*: Gedruckt zu Augspurg Am mitwoch vor Letare. Anno ꝛc. M. D. xix. —— Rec. est haec versio in Birckhaimeri Theatro virtutis a. 1606.

1601, 4. Isocratis Zuchtbüchlein, oder Vnderweisung, was zu thun, oder zu lassen, an Demonicum 1601.

1601, 4. Isocratis ad Demonicum de officiis oratio, latine, italice et germanice, in gratiam studios. ling. ital. opera Catharini Dulcis edita. Aug. Vindel.

1606, 8. Etlich nutzbare vnd holdselige Lehren vnd vnterweisungen deß hochberühmten Redners Isocratis, die er an einen Jüngling, Demonicus genannt, dessen Vatter jme mit Freundschafft verwandt gewest, geschrieben: durch H. Bilibald Pirckeymer auss Griechischer Sprach in das Teutsch gebracht. Nürnberg MDCVI. — *V.* 1519.

1620, 8. Isocratis vermanungsschrift an Demonicum. — In libro inscr.: Griechische Sprachübung. (Cöthen.) p. 61 sqq.

1685, 4. Teutschredender Isocrates, d. i. poetische Uebersetzung der vortrefflichen Vermahnungsrede des hochberühmten Atheniensischen Redners Isocratis an den jungen Demonicum aus der Griechischen gemeinen Rede in hochteutsche Verse von Jo. Christ. Losio. Hamburg.

1717, 8. Des Redners Isocratis güldene Vermahnung an den jungen Demonicum ins teutsche übersetzt und erläutert. Braunschw.

1744, 4. Des Isokrates Ermahnung an seinen Demonikus, worinn eine Anleitung zum tugendhaften Leben gegeben wird; aus dem Griechischen ins Deutsche übersetzt. Hamb. — Haec versio ad latinam, non ex graeco texto facta est.

1779, 8. Des Isokrates Ermahnungsschreiben an den Demonikus, aus dem Griech. übersetzt von Ch. W. Kindleben. — Adiecta est haec versio eiusdem versioni libelli Plutarchei de liberorum educatione. Lemg.

1789, 8. Der Sittenlehrer, eine Rede des Isocrates an den Demonicus. Aus dem Griech. frey übersetzt von Joh. Jak. Meyer. Memmingen, Seyler. — 5 *Gr.*

1820, 8. Isokrates Rath an Demonikos, übersetzt, mit Varianten aus einer Pfälzer Handschrift (*von Frommel*). Pforzheim. — 4 *Gr.*

1826, 8. Isokrates väterlicher Rath an den jungen Demonikos. Aus dem Griechischen übersetzt, und mit Anmerkungen begleitet. *Progr.* Büdingen. — 34 pp.

2b) Ad Nicoclem.

1517, 4. Jsocrates von dem Reich (durch J. Altenstaig yetzund geteutscht). Augspurg durch Silvan Otmar.

1521, 4. Das buechlein Isokrates võ vnderweisũg eines fürsten zu dem künig Nicocle, durch Desiderium Erasmum, vsſ kriechischer zungen in latin gezogen. — Haec versio adiecta est libro: Ein nützliche vnderweisung eines Christenlichē fürsten — gemacht durch — Erasmum Roterdam. — Zürich, durch Christophorū Froschouer 1521. Versionem fecit *Leo Jud.* Hanc notitiam *Versenmeyeri* libro: Bibliographische und biographische Analekten (Ulm, 1826, 8) p. 92 sq. debeo.

1548, 4. DAs fürtreffennlich buch Jsocratis, vom Reich, zu Nicocli dem Künig in Cypern geschriben: Allen Oberkaiten nutzbarlich vnnd notwendig zu wissen. — Römischer Kaiserlicher vnnd küniglicher Maiestaten zu vnnderthänigster eererbiettung, Yetzt erstmals treulich verteutscht. Anno M.D.XLVIII. *In fine:* Getruckt, durch Melcher Kriegstein, zu Augspurg, auf vnser Frawen Thor. Anno Domini, M.D.XLVIII. XXIX Maij. — 10 *ff.* Interpres fuit *Georg Frölich*, qui primam versionem germ. non noverat.

1606, 8. Ein andere vnterweisung dess hochberhümten Isocratis, geben dem Nicocli, weiland Königen in Cypern, ausſ Griechischer Sprach in das Teutsch vbersetzt durch H. Bilibald Pirckeymer des Raths zu Nürnberg. — In *Pirkheymeri* Theatro virtutis. p. 89 sqq.

1679, 8. — Frankfurt.

1785, 8. Von den Pflichten eines Monarchen, an Nicocles, König zu Salamin. Aus dem Griechischen des Isocrates übersetzt von Joh. Mich. Afsprung. Ulm, Wohler. — 3 *Gr.* Versio non satis fida est.

3c) Panegyricus.

1795, 8. Der Panegyrikos des Isokrates. — In *Wielandii* Attischen Museum. P. I. p. 1—71.

1797, — 1833, 8. Isokratis Panegyrikus zum ersten Mahle aus dem Griechischen übersetzt, mit einer Einleitung und den nöthigsten Anmerkungen versehen von W. Lange. (1797) — Zweite nach des Vfs. Tode durchgängig nach dem neuesten Texte berichtigte Ausgabe. 1833. Leipz., Schwickert. — 74 pp. 5 *Gr.* Haec versio antecedenti cedit. Conf. ephem. litt. univ. 1798. IV. p. 183 sq. Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XXXV. P. I. p. 274 sq.

4d) Evagoras.

1798, 8. Isocratis Evagoras, übersetzt und erläutert aus der Sprache und Geschichte zum Gebrauch für Schulen von J. Glo. Heynig. Leipz., Gräfe in Comm. — XX, 119 pp. 10 *Gr.* Versio

non satisfecit. Coof. Neue allgem. deut. Bibl. Vol. XLV. P. I. p. 244 sq., et Oberdeut. Zeit. 1800. I. p. 258 sq.

5e) Areopagiticus.

1784, 8. Areopagus oder patriotische Vorstellung an seine lieben Mitbürger zu Athen, die Nothwendigkeit einer Sitten- und Staatsverbesserung betreffend, von Isocrates Theodors Sohne. Verteutscht von Joh. Mich. Afsprung. Frankf. u. Leipz. (Heidelb.) Pfähler. —— 43 pp. 4 *Gr.* Magna cum laude haec versio excipiebatur.

2) Epistolae.

1794, 8. Klugheitsregeln für einen Jüngling. —— In: Reallesebuch für Deutsche von Moralität und Geschmack. (Altenb.) p. 73—90. Est versio epistolae Isocrateae ad filium Hipponici.

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1781, 8. Oeuvres complètes d'Isocrate, auxquelles on a joint quelques discours analogues à ceux de cet auteur, tirés de Platon, Lysias, Thucydide, Xénophon, Démosthène, Antiphon, Gorgias, Antisthène, Alcidamas; traduits en françois, par Auger. Paris, Debure fils aîne. *Voll. III.* —— 15—20 *fr.* Haec versio in Gallia ipsa non magni habetor.

Bb) *Opera singula.*

1) Orationes.

aa) ***Plures.***

1551, 4, Trois livres d'Isocrate. —— *V.* sopra Demosthenes. II. C. Bb) Aaa) bb).

1568, 4. L'Oraison d'Isocrates, du regne, au roy Nicocles; le Symmachique ou le Nicocles d'Isocrates; enseignements militaires de Cambyses à Cyrus son filz, extraictz du premier livre de la Cyropedie de Xenophon; traduictz de Grec en Francois par Loys le Roy de Costentin, avec notes. 'A Paris, par Vascosan imprimeur du roy.

1579, 8. Enseignemens d'Isocrate et de Xenophon; viz. le Demonique; Nicocle et Symmachique d'Isocrate; et Cambyses à Cyrus du premier livre de la Paedie de Xenophon. à Paris, chez Fed. Morel. Traduits pàr Loys le Roy. Paris.

1640, 8. Isocrate de la louange d'Helene & de Busire. Paris, veuve Jean Camusat.

bb) ***Orationes singulae.***

1a) Ad Demonicum.

α) Sine a. et l. notitia.

—, 8. Le Demonicus, ou Instruction pour les moeurs, à la Noblesse.

β) Cum a. et l. notitia.

1594, 8. — Tours.

1700, 12. Discours d'Isocrate à Demonique sur la Conduite d'un honeste homme dans le cours de Sa Vie, traduit du Grec par l'Abbé Regnier Desmarais. Paris. —— Adiecta etiam est versioni: Traité de la divinatioo de Ciceron, traduit par Regnier Desmarais. Paris, 1700, 12; *rep.* Amst., 1711, 12. et exstat in: Recueil de Pieces d'Histoire et de Litterature. (Paris, 1738, 8) T. IV. p. 129 sqq.

1702, 12. — avec le I. livre de l'Iliade d'Homère, trad. par Ren. Morelles de Breteuil. Paris.

2b) Ad Nicoclem.

1544, 8. Institution du jeune Prince, par Ant. Machault. Paris, chez Wechel. Alia versio extat sub titulo: Conseils d'Isocrate, ou le Modèle des ministres, in opere: L'Utilité du pouvoir monarchique (1726, 12. *Voll. II.*), quod a *Barbier* (in Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes (Paris, 1805, 8) T. III. p. 300 no. 10952) tribuitur abbati *Compain de Saint-Martin.*

3c) Nicocles.

1544, 8. Nicocles, discours d'Isocrate, trad. par L. Meigret. Paris.

4d) De pace.

1579, 8. Discours de la paix, par Isocrate, trad. par Ph. Robert. Paris.

5e) Laudatio Helenae.

1803, 8. Eloge d'Hélène par Isocrate, trad. du grec (*par P. L. Courier*). Paris; Heinrichs. an XI. —— 42 pp. 75 *cent.* Imitatio non mera versio est.

2) Epistolae.

1550, — 1558, 16. Les Epistres d'Isocrates, traduites du Grec en François

par Cl. Gruget. —— Adiectae sont versiooi ioscr.: Epistres de Phalaris. à Paris; *rep.* à Anvers.

Cc) *Excerpta.*

1702, 12. Reflexions morales, traduites du grec d'Isocrate, ou Essai d'une traduction franç. de cet auteur (*par l'abbé René Morel de Breteuil*). Paris, Rollin.

1782, 12. Pensées morales, extraites des Oeuvres d'Isocrate, et traduites par Athan. Auger. Paris. —— Pertinet ad: Collection des moralistes anciens *Voll. IX.*

D. italicarum.

Aa) *Operae integrae.*

1) Orationes.

aa) *Omnes.*

1555, 8. Tutte le orationi d'Isocrate orator Atheniese; tradotte in lingua Italiana da M. Pietro Carrario dottor Padovano. Col Privilegio del sommo Pontefice, & dell' Illustriss. Senato Veneto per anni XX. *In fine:* In Venetia per Michele Tramezino. MDLV. —— Adiectae sunt veterum vitae Isocratis.

1813, 8. Opere d'Isocrate, recate dal greco nell' italiano idioma, con annotazioni illustrate, da G. M. Labanti. Parigi, dai torchi di P. Didot majore (*Chimot*). *Voll. II.* —— 10 *fr.*, ch. membr. 15 *fr.*

bb) *Plures.*

1552, 8. Due Orazioni d'Isocrate di Greco in volgare Italiano tradotte da Lucio Paolo Rosello. —— In libro: Il Ritratto del vero Governo del Preneipe dal essempio vivo del Gran Cosimo, composto da L. P. Rosello. In Vinegia, al Segno del Pozzo. MDLII. *In fine:* In Vinegia, per Giovan Maria Bonelli MDLII. In *Rettorica del Nores* etiam p. 149 sqq. et 256 sqq. versae extant: Due orazioni d'Isocrate, una in laude di Evagora Re di Cipro, e l'altra in favor di Nicia contra Euthinoo, imputo di aver negato il deposito, engli argomenti ed artificio oratorio.

1611, 4. Due Orationi d'Isocrate, una a Demonico e l'altra a Nicocle, tradotte da Frosino Lapini. Firenze per Volcmano Timan.

cc) *Singulae.*

1a) Ad Demonicum.

1548, 8. La Prima oratione d'Isocrate a Demonico tradotta dal Greco idioma nell' Italico per Bernardino Grisolfo. In Vinegia presso Batista e Stefano compagni al segno di Santo Moise. MDXLVIII.

1556, 8. Oratione d'Isocrate a Demonico figliuolo d'Ipponico circa a l'essortation de costumi, che si convengono a tutti i nobilissimi Giovani; di latino in volgare tradotta da Madonna Chiara Matraini Gentildonna Lucchese. In Fiorenza 1556. —— 29 non num. pp. Huius rarissimae editionis notitiam debeo Dominico Moreni in: Annali della Tipografia Fiorentina di Lorenzo Torrentino. (Firenze presso Niccolò Cari. 1811, 8 mai.) p. 152 sq.

1574, 16. Documenti d'Isocrate Oratore & Filosofo antico per indurci à vivere honestamente & amare la vertù a Demonico suo amico tradotti da F. Francesco da Trevigi Carmelitano. —— Haec versio extat in: Oracoli, cioè Sentenze & Documenti nobili, & illustri, *etc.* In Venetia MDLXXV. *In fine:* In Venetia per Giacomo Vidali. MDLXXIIII. Legitur etiam haec oratio versa in: Prose e Poesie dett' Abate Tagliazucchi, T. I. p. 227 sqq. sub titulo: Orazione d'Isocrate a Demonico tradotta in Italiano da Ignazio Somis.

1749, 8. Gli Avvertimenti d'Isocrate a Demonico figliuolo d'Ipponico volgarizzati dal P. Alessandro Rota della Congregazione Somasca e dedicati al Molto Reverendo Padre Don Marco Zeno della medesima Congregazione Rettore del Collegio Ducale. Si aggiungono alcune Note gramaticali sopra il Testo Greco, per facilitare l'intelligenza agli Studenti della Greca favella. In Venezia MDCCXLIX. appresso Giovanni Radici. Con licenza de' Superiori. —— Adiectus est versioni italicae textus graecus.

1798, 8. Isocrate. Avvertimenti morali a Demonico, tradotto dal greco. Bologna.

2b) Ad Nicoclem.

1542, 8. Oratione d'Isocrate, del Governo de' Regni, a Niccocle Re di Cipri (*trad. da Giov. Brevio*). Con Privilegio. MDXLII. —— Dedicatio signata est: Venezia dei XV. di Maggio 1541. In fronte est insigne typ. *Leo*, cum symbolo: *Invidia fortitudine superatur.*

1545, 8. — trad. da Giov. Brevio. —— In eiusdem: Rime & Prose volgari. (Roma per Antonio Blado Asolano. M. D. XLV.) *f.* Hiiii sqq.

1561, 8. — 1569, 4. — trad. da Giov. Brevio. —— In: Raccolta di Orationi, fatta dal Sansovino. 1561. P. It. p. 111 sqq.; *rep.* Venet. 1569. P. tt. p. 129 sqq.

1766, 8. Isocrate. Discorso a Nicocle intorno al regnare, trad. dal Greco da Filippo Lenci. Livorno.

Bb) *Excerpta.*

1584, 4. Ethica e Politica sotto brevissime regole ritratte da G. Serafino di Rimino, Canon. Regol. Lateranense da due orazioni d'Isocrate in versi sciolti. Venetia appresso Giovanni Antonio Rampazzetto 1584.

1627, 8. Documenti d'Isocrate. —— In: Quattro Dialogi di *Garnero*, trè sonnetti di *Petrarca etc.* In Geneva, Gior. de Tornes.

E. anglicarum.

Aa) *Opera omnia.*

α) Sine a. et l. notitia.

—, f. The Orations of Isocrates, translated by Richard Sadleir, Esq.

β) Cum a. et l. notitia.

1752, 8. The Orations (21) and Epistles (9) of Isocrates, translated from the Greek by Joshua Dinsdale, and revised by the Rev. Mr. Young. Lond., Waller. —— 6 *sh.* Accurata versio.

1778, 4. The Orations of Isocrates, translated by John Gillies. —— Cum Lysiac orationibus.

Bb) *Opera singula.*

1) Orationes.

aa) *Plures.*

1580, 8. A PERFITE Looking Glasse for all Estates: Most excellently and eloquently set forth by the famous and learned Oratour Isocrates, as contained in three Orations of Morall instructions, written — in the Greeke tongue, of late yeeres: Translated into Latine by that learned Clearke Hieronimus Wolfius. And nowe Englished to the behalfe of the Reader, with sundrie examples of pithy sentences, both of Princes and Philosophers, gathered and collected out of diuers writers, coted in the margent, approbating the Authors intent, no less delectable then profitable. (*By Th. Forrest.*) Imprinted at London by Thomas Purfoot in Newgate Market, within the news Rents, at the Signe of the Lucrece. —— 46 *ff.*

1735, 8. The Duty of a King and his People, being two Orations of Isocrates. To which is prefixed his Life. Lond., printed for J. Roberts.

bb) *Singulae.*

1a) Ad Demonicum.

1557, 8. Isocrats paranesis or admonysion to Demonicus, translated into English (*, by R. Nuthall*). London, printed by William Copland.

1585, 16. The good admonishion of the sage Isocrates, to young Demonicus, translated from Greek by Richard Nuttal. Imprinted at London by Abraham Veale.

1712, 8. Isocrates his Advice to Demonicus, done out of Greek by John Digby. —— In *eiusdem* versione: Epicurus's Morals. Lond.

1770, — 1789, 8. Sermons principally addressed to Youth. To which is added a Translation of ISOCRATES's Oration to Demonicus. By Josua Toulmin, A. M. London, Baldwin. —— 3 *sh.* 6 *d.*

2b) Ad Nicoclem.

α) Sine a. notitia.

—, 16. The Doctrinal of Princes made by the noble oratour Isocrates and translated ont of Greke in to Englishe by Syr Thomas Eliot Knight. Imprinted at London. In Fletestrete, in the house of Thomas Berthelet nere to the cundite at the signe of Lucrece. Cum Privilegio. *Alius tit.*: The oration of Isocrates to Nicocles the Kynge. —— 20 *ff.* Fortasse prodiit a. 1534.

—, 16. — London, by Thomas Petyt. —— 20 *ff.*

α) Cum a. notitia.

1715, 12. Discourse of Isocrates to a Prince on Kingly Government. Lond.

3c) Archidamus.

1624, 4. Isocrates's Archidamus, or the Councell of Warre. Beiug 2000 Yeares old. Translated by Thomas Barnes. London. —— 5 *sh.*

4d) Evagoras.

1581, 8. Isocrates's Oration, intitled Evagoras, by Ier. Wolfe.

2) Epistolae.

1576, 4. Epistles ont of Isocrates, translated out of Latine into English, by Abraham Flemming. —— In eiusdem: Panoplie of Epistles. (Imprinted at London for Ralph Newberie. Anno a Virginco partu 1576) p. 154 — 240.

F. hispanicarum.

179., 8. Las Oraciones y Cartas del Isocrates, nuevamente traducidas de su original griego e ilustradas con notas por Ant. Ranz Romanillos. Madrid, Correa, *Voll. III.*

G. belgicarum.

Oratio ad Demonicum.

1632, 12. —— Cum Epicteto et Cebete. Amst.

III. *Illustrantia Isocratem scripta.*

Indices graecitatis, quos in singulos oratores atticos confecit J. J. Reiskius, passim emendati et in unum corpus redacti opera T. Michell. Tomus II.: Index graecitatis Isocrateae. Oxon., e typographeo Clarendoniano MDCCCVIII. 8 mai. —— 336 pp. In calce Index etiam nominum propriorum exhibetur.

Sententiae ex Isocrate selectae. Studio I. Palami. Gandavi, 1551, 8.

Gnomologiae ex omnibus Isocratis operibus collectae. Latine, per Hieron. Wolfium. Lugduni, I. Tornaesius. 1552, 16.

Phraseologia Isocratis graeco-latina: id est, Phraseon, siue locutionum elegantiarumue Isocraticarum loci, seu indices numerosissimi et copiosissimi graeco-latini ex ipso Isocrate, Rhetore suauissimo et eloquentissimo, obseruati et collecti: in gratiam omnium illorum, qui serio graecari, et in lectione Rhetorum graecorum, philosophorum et historicorum cum fructu versari cupiunt: tum quoque adolescentum graecae linguae studiosorum, qui graeca argumenta cum latinis coniungere soleut. Studio et opera Mich. Neandri. Basileae, ex off. Oporini, *et rep.* ex officina Heruagiana, per Eusebium Episcopium. 1558; 1572; 1588, 8. et *s. a.* 8.

Phraseologia Isocratis graeco-latina. Edidit G. Murhachius. 8.

Monita Isocratea Jacobi Facciolati Studio collecta et explicata. Editio tertia retractior. Patavii, Typis Seminarii, MDCCXLVII. Apud Joannem Manfrè. Superiorum permissu. —— 66, 9 pp. sunt praemissa, p. 10 sqq. exhibentur monita ex oratione ad Demonicum, p. 36 sqq. excerpta ex oratione de regno ad Nicoclem, p. 56 sqq. monita politica ex oratione Nicocles. 3 *ff.* Haec omnia graece et latine, subiectis notis. Index rerum et verborum. Bibl. acad. Lips. Primum hic liber prodiit *ib.* a. 1737 et 1743. Recensus est cum observationibus indiceque locupletissimo I. Frickii. *Jn.*, 1764, 8.

Ὑποθέσεις εἰς ἑπτὰ λόγους Ἰσοκράτους, βίος Ἰσοκράτους καὶ ὑπόθεσις εἰς τὸν πρὸς Δημονικὸν λόγον. —— In: Συλλογὴ Ἑλληνικῶν Ἀνεκδότων. *V.* supra Anecdota. 1816. De vita adnotandum videtur, eam hic primum e duobus cudd. mstis Florent. prodiisse; deinde a Dindorfio et Baitero in editionibus Panegyrici receptam esse. Auctorem eius esse Zosimum, qui etiam vitam Demosthenis scripsit, Westermannus primus recte investigasse videtur. *V.* eius editionem Plutarchi vitarum decem Oratorum. (Quedliub. et Lips., 1833, 8) praefat. p. 9 sq.

C. *Beier*: Isocrates. —— In *Seebodii* Krit. Bibl. 1825. fasc. XI. p. 1227 sq. Observationes sunt criticae ad Panegyricum IV. V.

J. *Bilmark*: De Isocrate, oratore graeco. Aboae, 1798, 4. —— 10 pp.

I. F. *Boissonade*: Isocratis Oratio adversus Sophistas cum codice collata. —— In *F. A. Wolfii* Litterar. Annal. T. II. p. 85 sqq.

Conr. *Clauser*: Isocratis orationum omnium analysis. Basil., ex offic. I. Oporini, 1558, 8.

H. Fynes *Clinton*: On Isocrates. —— *V.* eiusdem Fastos Hellenicos. Oxon., 1824, 4; et rep. *ib.*, 1827, 4 mai.

I. B. *Gail*: Notes sur Isocrate à Demonique. Paris, Delalain, 1813, 12.

Pet. Pauli *Dobree*: Notae ad Isocratem. —— In eius Adversariis. Edente Iac. Scholefeld. (Cantabr., 1831, 8) p. 263 — 285.

P. I. *Leloup*: Commentatio de Isocrate. Progr. Bonnae ad Rh. 1823, 8. —— 40 pp.

— —: Prolegomena in Isocratis Philippicam sive commentatio Isocratea II. Mogunt., Kupferberg. — 4 *Gr.*

A. *Pauly*: Aliquot Quaestiones Isocrateae. Progr. Heilbron., 1828, 8. — 18 pp. Conf. ephem. schol. univ. 1828. II. no. 155. p. 1231 sqq.

I. Gf. *Pfund*: De Isocratis vita et scriptis exposuit quaedam. Progr. schol. Berolini, impr. Nietack. 1833, 4. — 24 pp. Multa nova de Isocratis vita aliisque huc spectantibus rebus, inprimis de eius scriptis eorumque aetate protulit.

Ch. H. G. *Rettberg*: Tentamen emendationum et animadversionum in Isocratem. — In Bibl. der alt. Lit. u. K. P. X. p. 23—35.

Glo. Ben. *Schirach*: Dissertationes II de vita et genere scribendi Isocratis, additis nonnullis ad loca quaedam Isocratis Observationibus. Halae Magd., 1765, 4.

C. E. A. *Schmidt*: Quaestiones de locis quibusdam Xenophontis, Isocratis, Luciani. Stettin 1831, 4. — Spectant ad eiusdem Chrestomathiam, Halae 1831, 8.

C. *Seegar*: Spec. observationum in Isocratem. — In Actis liter. Soc. Rhen.-Traj. (1793, 8) T. I. p. 73 sqq.

Leonh. *Spengel*: De Isocrate. — V. eius: Συναγωγη τεχνων. Stuttg., Cotta. 1828, 8.

H. *Stephani* In Isocratem Diatribae VII. Typis H. Stephani. 1593, f.

J. G. *Strang*: Kritische Bemerkungen zu den Reden des Isokrates. 1. Heft. Cöln, Pappers. 1831, 8. — XVI, 88 pp. 8 *Gr.* Conf. Iahnii Annal. 1832. Vol. VI. 1, S. 45 sqq.

René *Vatry*: Mémoire à prouver que l'ancien Isocrate est auteur du discours à Demonicus. — In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XII. Hist. p. 183 sqq., ed. 8 T. VI. Hist. p. 283 sqq., et in *Gottschedii* versione germ. T. VI. p. 339 sqq. T. XI. p. 127 sq.

— —: Restitution et explication d'un endroit de l'Aegiuetique d'Isocrate. — *Ib.* T. XII. Hist. p. 107 sqq., ed. 8. T. VI. Hist. p. 279 sqq., et in *Gottschedii* versione germ. T. VI. p. 219 sqq.

— —: Recherches sur les ouvrages d'Isocrate, que n'avons plus. — In Mém. de l'Acad. des Inscr. T. XIII. Mém. p. 162 sqq., *ed.* 8. T. XIX. p. 240 sqq.

IULIANUS Apostata.

Fabr. B. Gr. T. VII. p. 76 sqq.; *ed. n.* T. VI. p. 719 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1583, 8. *ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αυτοκρατορος τα σωζομενα.* JULIANI imperatoris opera quae extant omnia. A Petru Martinio Morentino Navarro, & Carolo Cantoclaro Consiliario Regio, supplicumque libellorum in Curia magistro, latina facta, emendata, & aucta. Ejusdem Martini praefatio de vita Juliani. His accesserunt Epistolae aliquot nondum prius editae. Additus praeterea est a Carolo Cantoclaro liber ejusdem Iuliani *περι βασιλειας*, & a Theodoro Marcilio *ὑμνος εἰς βασιλεα Ηλιον*, ab iisdem recogniti & illustrati. Una cum variis lectionibus ex vetustis codicibus manuscriptis PARISIIS, Apud Dionysium Duvallium, sub Pegaso, in vico Bellovaco. 1583. Cum privilegio Regis. — Haec est editio princeps omnium operum, et tribus partibus constat. Primum locum obtinent Misopogon et epistolae (342 pp.), quibus (4, non 3, *ff.*) variae lectiones accedunt. Singulari titulo sequuntur, incipientes 112 pp.: „*ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αυτοκρατορος Καισαρες.* JULIANI imperatoris Caesares. C. Cantoclari Consiliarii Regii, & in Curia libellorum supplicum magistri, studio atque opera in lucem editi, & ab eodem Latini facti. PARISIIS, Apud Dionysium Duvallium, sub Pegaso, in vico Bellovaco. M. D. LXXXIII. Cum privilegio regis." Agmen claudit singulari etiam titulo: „*ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ περι των αυτοκρατορος πραξεων ἠ περι βασιλειας.* JULIANI de imperatoris praeclaris actionibus, sive de Regno. PARISIIS, Apud Dionysium Duvallium, sub Pegaso, in vico Bellovaco. M. D. LXXXIII. Cum privilegio regis." 4 *ff.* praefixa, et 56 (Ebert dicit 54) pp., quarum ultima habet inscriptionem: „DIONYSIUS DUVALLIUS Typographus excudebat Parisiis, anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, mense Maio." Bibl. acad. et sen. Lips.

1630, 4. *ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αυτοκρατορος τα σωζομενα.* IVLIANI Imp. opera, qvae quidem reperiri potvervnt, omnia. Ea verò partim antehac edita, partim nunc primùm è manuscriptis eruta, & ad horum fidem accuratissimè castigata, Graecè, Latinè-

que prodeunt, cum Notis. PARISIIS, Sumptibus Sebastiani Cramoisy, viâ Iacobaeâ, sub Ciconiis. M. DC. XXX. Cvm privilegio regis. —— 22 *ff.* praefixa, 558, 419 pp., 10 *ff.* indices, et 2 *ff.* contin.: Ivliani fragmenta qvaedam librorum, qui non extant, è Suida. Haec editio novam recensionem, ad codices mstus institutam, et priore plura catenus ineditu scripta, a Petavio et Rigaltio versa, continet.

1696, f. *ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αυτοκρατορος τα σωζομενα, και του εν αγιοις ΚΥΡΙΛΛΟΥ Αρχιεπισκοπου Αλεξανδρειας λογοι δεκα.* IVLIANI imp. opera qvae svpersvnt omnia, et S. CYRILLI Alexandriae Archiepiscopi contra impivm Ivlianvm libri decem. Accedunt Dionysii Petavii in Ivlianvm Notae, & aliorum in aliquot ejusdem Imperatoris libros Praefationes ac Notae. Ezechiel Spanhemivs Graecum Ivliani contextum recensuit, cum Manuscriptis codicibus contulit, plures inde lacunas suppleuit, & Observationes tam ad Ivlianvm, quam ad Cyrillum, addidit. Cvm indicibus necessariis. Lipsiae, Sumptibus Haeredum M. G. Weidmanni & I. L. Gleditschii. Anno MDCXCVI. —— 37 *ff.* praefixa, 455 pp.; 1 *f.*, 362, 126 pp., 12 *ff.* indices; 312 pp. et 9 *ff.* indices. Haec editio hactenus omnibus prioribus praestat; Spanhemius enim praeter codicem mstum Vossianum, in Misopogone emendando codicem quendam reginae Christinae, adhibuit. Wyttenbachius autem non in textu solum multas corruptelas deprehendit, quas Spanhemius reliquit intactas, sed in commentario etiam, eruditione magna referto, multa iure desiderat.

Bb) *Opera plura.*

1566 (*non* 1567), 8. *ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ του αυτοκρατορος Μισοπωγων, και επιςολαι.* JULIANI Imperatoris Misopogon et epistolae, graecè latineque nunc primum edita & illustrata à Petro Martinio Morentino Nauarro. Addita est praefatio de vita Juliani eodem authore. PARISIIS, Apud Andream Wechelum. 1566. —— 2 *ff.* praefixa, 317 pp. et 1 *f.* Quibus in locis Rami codex vitiosus erat, Martinius suo ingenio vitia tollere studuit, et in margine codicis lectionem adnotavit. Bibl. sen. Lips.

1770, 8. *Ιουλιανου Αυτοκρατορος Καισαρες ἢ Συμποσιον και Μισοπωγων.* Des Kaiser Julians zwo Spottschriften die Caesars und Misopogon. Griechisch, mit einer deutschen Uebersetzung von J. Lasius. Greifswalde (*Leipz.*, *Cnobloch*). —— 1 *Th.* Versio germanica separatim etiam venalis prostat.

Cc) *Opera singula.*

1) Caesares.

1577, 8. *ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αὐτοκρατορος περι Καισαρων λογος.* IVLIANI Imperatoris de Caesaribus sermo. C. Cantoclari I. C. & in supremo Senatu causarum patroni, studio atque opera in lucem nunc primum editus, & ab eodem Latinus factus. PARISIIS, Apud Dionysium Vallensem, sub Pegaso, in vico Belleuaco. 1577. Cvm privilegio. —— 4 *ff.* praefixa, 53 num. *ff.* et 1 non num. *f.* Cantoclarus in paranda hac editione tribus codicibus mstis usus est. Bibl. sen. Lips.

1590, f. Iuliani Caesares, Graece et Latine, C. Cantoclaro interprete, cum Notis F. Sylburgii. —— In eius editione Scriptorum Histor. Rom. (Ex offic. heredum Wechelianorum.) T. III. p. 832 sqq. Textus est ex editione a. 1583 expressus, sed emendatus. Sylburgius versionem etiam castigavit. Rep. 1655.

1612, — 1632, 12. — graece et latine Pet. Cunaeo interprete. —— Adiecti sunt eiusdem *Cunaei* Satyrae Menippeae s. Sardis Venalibus. Ex offic. Plautiniana Raphelengii. Graeca Cunaeus nonnullis locis emendavit.

1655, 12. — graece et latine, ex duplici versione Cantoclari et Cunaei. —— Inter Variorum Auctorum Satyras. (LB., ex offic. Io. Maire.) T. I. p. 111 sqq. T. II. p. 12 sqq.

1736, — 1741, 8. *ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αυτοκρατορος Καισαρες.* IVLIANI imp. Caesares cvm integris adnotationibus aliquot doctorum virorum et selectis Ezech. Spanhemii interpretatione item latina et gallica additis imperatorum nummis ex instituto et bibliotheca Christiani Sigism. Liebe. Accedit Sponii dissertatio de usu nummorum in physiognomia et vita Iuliani. Recensuit, cum codice M. S. Augustano editisque omnibus contulit, variantes lectiones, observationes et indices adiecit I. Mich. Heusinger. Gothae ex officina Reyheriana CIↃIↃCCXXXVI. *rep. ib.* CIↃIↃCCXLI. —— 10 *Gr.* Haec editio ceteris praestat.

1785, 8. Iuliani imperatoris Caesares ex recensione et cum adnotationibus

Theoph. Chph. Harles. Erlangae sumtu Wolfg. Waltheri. clↄIↄCCLXXXV. —— XXVI, 234 pp. et 1 *f.* 16 *Gr.* Editionem Heusingerianam secutus est Harlesius. Versio latina est Cooaei.

2) Panegyrici orationes.

aa) *Plures.*

1614, 8. *ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ αυτοκρατορος λογοι γ.* IVLIANI imperatoris orationes III. panegyricae. Ab eo, cvm adhvc Christianvs esset, scriptae. Quarum Priores duae nondum editae, postrema ferè tertia parte auctior prodit. Dionysivs Petavivs e societate Iesv ex Bibliothecae Regiae M. S. eruit, Latina Interpretatione donauit, Notis atque emendationibus illustrauit. FLEXIAE, Apud Iacobvm Rezé, Typographum Regium. M. DC. XIV. —— 4 *ff.* praefixa, 553 pp. et 3 *ff.*

bb) *Singulae.*

In Constantium.

1802, 8 mai. JULIANI imperatoris in Constantii laudem oratio. Graece et Latine. Cum animadversionibus Dan. Wyttenbachii. Accedit ejusdem epistola critica ad Dav. Ruhnkenium. Graeca recensuit, notationem criticam indicesque adjecit G. H. Schaefer. In usum studiosae juventutis. Lipsiae 1802. sumtibus C. Fr. Koehler. —— XXIV. 296 pp. 1 *Th.* 8 *Gr.* Editor molta praestitit.

3) Adversus Christianos.

1764, — 1767, 8. — 1769, 12. Défense du Paganisme par l'Empereur Julien, en Grec et en Français, avec des Dissertations et des Notes pour servir d'eclaircissement au texte et pour en refuter les erreurs, par Mr. le Marquis d'Argens. à Berlin, Voss. *Voll. II.* —— Versio gallica non est laudanda, atque animadversiones sunt ielunae.

4) Epistolae.

aa) *Omnes.*

1828, 8. Iuliani Imperatoris, quae feruntur Epistolae. Accedunt eiusdem Fragmenta breviora cum Poematis, nec non Galli Caesaris ad Iulianum fratrem Epistola. Graece et Latine. Ad fidem libr. manuscr. aeque ac typis excusorum recensuit, Latinam versionem emendavit, cum priorum editorum, tum suis observationibus illustravit indicesque adiecit L. H. Heyler. Mogunt., Kupferberg. —— XXVIII, 576 pp. 3 *Th.* Textus ad codices mstos Paris. emendatus est. Conf. ephem. schol. univ. 1829. II. no. 94 et 95. p. 776 sqq.

bb) *Plures.*

1499, 4. Iuliani Apostatae epistolae XLVIII. *Graece.* —— In *Aldi* collectione Epistolarum graec. (Venetiis apud Aldum MID.) T I.

1577, 8. Iuliani imp. epistolae septem. Graece. —— In *H. Stephani* Epistoliis, dialogis brevibus, orationculis, poematiis ex variis utriusque linguae scriptoribus. Hae epistolae sunt selectae ex iis, quae ante Aldus edidit.

1583, 4. Iuliani imp. epistolae VII. Graece. —— In: *Ἑλληνικῶν ἐπιςολῶν ἀνθολογια.* (Paris., ex typogr. Steph. Prevosteau.) no. 47 sqq.

1597, 8. Iuliani imper. epistolae tres. Graece primum edidit Bonav. Vulcanius. —— Cum Theophylacti Simoc. quaestionibus physicis. L.B.

1606, f. Iuliani Apostatae epistolae IX. Graece et Latine. —— In *Cuiacii* collectione Epistolarum graec. (Aurel. Allobr.) p. 135—163. Genev. Sunt autem epistulae ab Aldo editae.

1709, 4. Iuliani Imperatoris epistolae IV. Graece et Latine. —— In *Muratorii* Anecdotis graecis. (Patavii) p. 325 sqq. Hae epistolae e cod. msto Ambros. depromptae, notisque illustratae sunt.

1731, 4. Iuliani imp. epistolae XI ineditae. —— *I. Alb. Fabricii* Luce salutari Evangelii. (Hamb.) p. 316 sqq. Textus epistolarum corruptissimus est.

1798, 4. Iuliani epistolae IV. Graece et Latine, antea a Muratorio editae. —— In Fabricii Bibl. Gr. edit. Harles. T. VI. p. 734 sqq. Et in editione vetere extant p. 84 sqq.

1812, 8. Iuliani epistolae hactenus ineditae, primum graece edidit et latine vertit Ign. Hardt. —— In Catalogo codicum MSS. graec. Bibl. reg. Bavar. (Monachii.) T. V.

1821, 8. Epitres de Julien, empereur, ex grec et en français, accompagnées des notes. —— In *Tourleti* versione gallica omnium Iuliani operum. T. III. p. 401 sqq. Tourlet omnes epistolas, quae post Spanhemium evulgatae sunt, exceptis iis, quae ab Hardtio in lucem protractae sunt, edidit, sed vitiosissime impressae sunt.

cc) *Singulae.*

1601, 4. Iuliani imp. epistola, graece primum edidit et latine vertit Nic. Rigaltius. —— Ad calcem funeris parasitici, additi eiusdem Rigaltii Glossario Tactico. Lutet. Paris.

1710, 8 mai. Iuliani imper. epistola, graece. —— Io *Patusae* Encyclopaedia philol. (Venet.) T. I. p. 182.

1729, 4. Iuliani Imperatoris ad Arsacium Galatiae Pontificem Epistola. Subiungitur in hanc epistolam et aliud quoddam insigne Iuliani fragmentum perpetuus Commentarius historicus et philologicus Pet. Zornii. Graece et Latine. Sedini.

5) Epigrammata.

1773, 8. Iuliani imper. epigrammata duo et aenigma. Graece. —— In *Brunckii* Analectis. T. II. p. 403, T. III. p. 33.

1794, 8. —— In *Jacobsii* Anthologia graeca. T. III. p. 111.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

1) Caesares.

1614, 8. Iuliani, Imperatoris, de Caesaribus sermo; latine, Car. Cantoclaro interprete. Editio tertia. Paris., Dionysius Duvallius. MDCXIV. —— Editiones, quae hanc praecedunt, v. supra I. Ce) 1) et Aa) a. 1583.

1627, 12. Iuliani Imper. Caesares, latine, ex versione Petri Cunaei. LB. —— Haec versio prodiit etiam cum: Quatuor clarorum virorum Satyris: Nic. Rigaltii funere parasitico *etc.* LB., ex offic. Marciana. 1620, 12; inter Variorum auctorum Satyras. (LB., 1655, 12.) T. I. p. 111 sqq., et cum Petri Cunaei Orationibus. (Lips., 1693, 8) p. 469 sqq.

2) Panegyricus in Solem.

1625, 8. Iuliani, Caesaris, in Regem solem ad Salustium panegyricus; latine: Vinc. Marinerio, Valentino interprete. Matriti, Petrus Tazo.

B. germanicarum.

Aa) *Plura opera.*

1770, 8. —— *V.* supra I. Aa).

Bb) *Singula opera.*

1663, — 1668, 8. Die Kaiser des Juliani, das ist eine anmuthige Satyra, oder Schimpfgedichte des abtrünnigen Kaisers Juliani, in welcher eine Vergleichung beynahe aller römischen Kaisere, so vor ihm regieret, wird angestellt, und von deroselben Leben und Wandel ein vernünftiges Urtheil abgefasset. Aus dem Griechischen ins Deutsche gebracht und mit nützlichen Anmerkungen erkläret, durch einen Liebhaber guter Wissenschaften und Sprachen. Hamburg.

1734, 4. Die Kayser des Julianus, eine Stachelschrift aus dem Griechischen in das Deutsche übersetzt von Joh. G. Lottern. —— In: Schriften der deutsch. Gesellsch. Vol. II. p. 383 sqq.

1788, 8. Julians Spottschrift, die Kaiser. Aus dem Griechischen (*übersetzt von Chph. Gf. Bardili*). Halle, Gebauer. —— 6 *Gr.*

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1820, 8. Oeuvres complètes de l'empereur Julien, traduites pour la première fois du Grec en Français, accompagnées d'Argumens et de Notes, et précédées d'un Abrégé historique et critique de sa vie; par R. Tourlet. Paris, impr. de Moreau, chez l'auteur et chez Tilliard. *Voll. III.* —— XVI, 460, 462, 533 pp. 21 *fr.* Quae opuscula ante iam ab aliis versa fuerunt, hic emendatios repetiit Tourlet; reliqua autem ipse bene vertit. Volumini I. praemissa sunt: vita Iuliani, quae brevior est quam quae ab de Blétterie conscripta est, et nonnulla nova continet; deinde dissertatio de Iuliani genere, et de eo, quod Iulianus Platonis philosophiae addictus erat, atque de eius conamine, Hierusalymae templum rursum extruere. Vol. III. p. 391 de Iuliani poematis aliisque deperditis opusculis disputatur.

Bb) *Plura opera.*

1748, — 1750, 12 mai. Histoire de l'Empereur Jovien, et Traduction de quelques Ouvrages (*Césars, Misopogon et Lettres choisies*) de l'Empereur Julien, trad. par l'abbé de la Blétterie. Paris, 1748. *Voll. II.*, et rep. Amst., 1750. *Voll. II.* —— Rep. 1776.

1776, 8. — Paris. —— *V.* 1748. Haec editio unum tantum volumen complectitur.

Cc) *Singula opera.*

1580, 8. Discours de l'Empereur Julieu sur les faits & déportemens des Césars, traduit de grec en françois par B. Grangier; avec annotations, & la vie dudit Empereur. Paris, Jean le Bordeaux.

1666, 12. Les Césars de l'Empereur Julien, traduits nouvellement du grec par Mr. Spanheim. Heydelberg, Gille Walther. —— Rep. 1683.

1682, 12. Les Césars invitez à la table des Dieux; traduits du grec de l'Empereur Julien par Mr. P. Moret. Paris, René Guignard.

1683, 4. Les Césars de l'Empereur Julien, traduits du grec, avec des remarques & des preuves illustrées par les médailles, & autres anciens monuments: par Ezech. Spanheim. Paris, Denys Thierry. —— *V.* 1666 et 1728.

1728, 4. Les douze Césars de l'Empereur Julien, trad. du grec par Ezech. Spanheim, avec des remarques et des preuves, et 300 médailles gravées par B. Picart. Amsterdam. —— 10—15 *fr.* Alia etiam exx. in ch., ut dicitur, *grand raisin ordinaire* (20—30 *fr.*), aliaque in ch. holl. crassa, eaque rarissima, extant.

D. italicarum.

Aa) *Opera plura.*

1822, 8. Le Opere scelte di Giuliano Imperatore per la prima volta dal Greco volgarizzate da Spiridione Petrettini Corcirese, con note e con alcuni discorsi illustrativi. Milano. —— Praefixa est Juliani effigies.

Bb) *Singula opera.*

1764, 8. I Cesari di Giuliano Imperadore ora per la prima volta volgarizzati. In Trivigi, MDCCLXIV. per Giulio Trento. Con Licenza de' Superiori. —— Versio est elegans, cuius maxima pars legitur etiam in: Nuova Raccolta d'Opuscoli Toscani in verso e in prosa. (In Trivigi, a spese di Giulio Trento MDCCLXV.) Vol. I.

1820, 16. I Cesari di Giuliano imp., volgarizzati ed illustrati dal cav. Compagnoni. Milano.

E. anglicarum.

Aa) *Opera plura.*

1784, 8. Select Works of the Emperor Julian, and some Pieces of the Sophist Libanius, translated from the Greek. With Notes from Petau, la Bleterie, Gibbon &c. To which is added, The History of the Emperor Jovian, from the French of the Abbé de la Bleterie, by John Duncombe, M. A. London, Cadell. *Voll. II.* —— Magni aestimata versio, quia fida accurataque est. Sunt autem haec opera versa: Epistola ad Themistium, epistola consolatoria de Sallustii discessu, epistola ad Constantium imperatorem, epistola ad Athenienses, allegorica fabula, de officiis sacerdotis, Caesares, Misopogon, et epistolae selectae.

Bb) *Singula opera.*

1) Orationes.

1793, 8. Two Orations of the Emperor Julian; one to the Sovereign Sun, and the other to the Mother of the Gods; translated from the Greek. With Notes, and a copious Introduction, in which some of the greatest Arcana of the Grecian Theology are unfolded. Lond., Jeffry. —— 273 pp. Versio facilis et pura est.

2) Epistolae.

1733, 12. Julian's Letter to the Bostrens, translated into English, by the right honourable Anthony Earl of Shaftesbury. —— In eiusdem: Characteristicks. (Lond.) Vol. III. p. 88 sqq.

III. *Illustrantia Julianum scripta.*

( ) Some seasonable Remarks upon the deplorable Fall of the Emperor Julian, with an Epistle of his to the Citizens of Bostra, now made English. Lond., printed for J. Gellibrand. 1681, 4.

( ) Animadversions on Mr. Johnson's Answer to Jovian, in three Letters to a Country Friend. Lond., 1691, 8.

( ) A Review of the fiery Eruption, which defeated the Emperor Julian's Attempt to rebuild the Temple of Jerusalem; in which Mr. Warburton's Arguments are considered. Lond., Cooper. 1752, 8. —— 2 *sh.* Conf. *MR.* Vol. VI. p. 56 sqq.

John *Bennet*: Constantius the Apostate: Being a short Account of his Life, and the Sense of the primitive Christians about Succession. Wherein is shewn the unlawfulness of excluding the

next Heir upon the Account of Religion; and the Necessity of passive Obedience, as well to the unlawful oppressor as legal persecutor. Being a full Answer to a late Pamphlet entit.: *Julian* the Apostate *etc.* Lond. 1682, 1683, 8.

Phil. René *de la Bleterie*: Vie de l'Empereur Julien, avec deux Cartes géographiques, dressées pour l'intelligence des évènemens, qui y sont rapportées. Paris, 1734, 12. —— *Rep.* Amst. 1735, 12 mai.; auctius et emendatius rep. est Paris., 1746, et *ib.* 1776, 12 mai. In linguam anglicam versa est tit.: The Life and Character of Julian the Apostate *etc.* by A. V. Desvoeux, Dublin, 1746, 8, atque in linguam germanicam a I. Gebh. Pfeilio, Francf. et Lips., 1752, 8.

P. Nic. *Bonamy*: Reflexions sur le charactere d'esprit et sur le paganisme de l'Empereur Julien. —— In Mém. de l'Acad. des Inscr. Hist. T. VII. p. 102 sqq

(W. *Bowyer*:) The Life of the Emperor Julian, translated from the French of F. la Bleterie, and improved with twelve pages of curious notes, and a genealogical table. Lond., 1746, 8.

Brucker: De Iuliano imperatore. —— *V.* eius Historiam crit. philos. T. II. P. I. p. 293 sqq. et Adpend. Vol. VI. p. 270 sqq.

W. *Cornewallis*: Essayes, or Encomium of Sadness, and of Julian the Apostate. Lond., 1616, 4.

A. V. *Desvoeux*: The Life and Character of Julian the Apostate, translated from the French of F. la Bleterie, with an Appendix, containing several Dissertations on points relating to Julian's History. Dublin, 1746, 8.

(*J. Dodwell*:) The Triumph of Christianity: or, the Life of Cl. Fl. Julian the Apostate: with Remarks contained in the Resolution of several Queries. To which are added Reflections upon an Pamphlet called, Seasonable Remarks on the Fall of the Emperor Julian, and on part of a late pernicious Book entit.: A short Account of the Life of Julian, *etc.* Lond., 1683, 8.

Ch. Glo. *Einerti* commentationum ad constitutiones Iuliani imperatoris duo specimina. Lips., 1771, 4.

I. A. *Ernesti*: Dogma de trinitate, aduersus Iuliani calumniam vindicatum. —— *V.* eius Opuscula theologica. ed. II. (Lips., 1792, 8) no. XVII.

(*Germar*:) Progr. de inconstanti Iuliani imperatoris aduersus Christianos clementia. Thoruni, 1791, f.

Glo. F. *Gudii* Diss. de artibus Iuliani Apostatae, paganam superstitionem instaurandi. Jn., 1739, 4.

Dan. H. *Hegewisch*: Einige Anmerkungen über Julian's Schriften und Charakter. —— *V.* eius: Historische und literar. Aufsätze. (Kiel, 1801, 8) p. 154 sqq. Sine auctoris nomine hae animadversiones prodierant antea in *Biesteri* Berliner Monatsschrift. 1794. m. April. p. 349 sqq. m. Mai. p. 470 sqq.

Fr. *Hemsterhusius*: Ad Iuliani Caesares notae breves et emendationes. —— In Anecdutis Hemsterhosianis; ex schedis mss. edid. Iac. Geel. (I.B., Lochtmans. 1825, 8) T. III. P. I. p. 269—286.

H. P. K. *Henke*: Progr. de theologia Iuliani. Helmst., 1777, 4.

Chph. A. *Heumanni* Diss. in qua fabula de Iuliani imperatoris voce extrema, vicisti Galilaee, certis argumentis confutatur. Gotting., 1740, 12.

G. *Hickes*: Jovian: or an Answer to Julian the Apostate. Lond., 1683, 8.

Rob. *Howard*: A Letter to Mr. S. Johnson occasioned by a scurrilous Pamphlet, entit.: Animadversions on Mr. Johnson's Answer to Jovian, in three Letters to a Country Friend. Lond., 1692, 8.

S. *Johnson*: Iulian the Apostate, being a short Account of his Life, and the primitive Christians Behaviour towards him, with a Comparison of Popery and Paganism. Lond., printed for Langley Curtis. 1682, 12.

——: The Account of the Life of Julian vindicated. Lond., 1682, 4.

——: Julian's Arts to undermine and exstirpate Christianity; with Answers to Constantius and Jovian. Lond., printed by J. D. 1689, 8. —— Rep. in eiusdem: Works. Edit. II. (Lond., 1713, f.) p. 9—84. Germanice haec scriptio prodiit tit.: *Johnson's* Beschreibung der Künste Juliani, das Christenthum auszurotten. Lieguitz, 1748, 8. 5 *Gr.*

I. Toh. *Krebsii* Prolusio de argumentis pro veritate et praestantia religionis christianae et Iuliani reliquiis. Grimmae, 1770, 4. —— Rec. in eiusdem Opuscolis acad. et scholast. p. 325 sqq.

Th. *Long*: A Vindication of the primitive Christians in Point of Obedience to their Prince, against the Calumnies of

a Book intit.: The Life of Julian the Apostate: written by Ecebolius the Sophist. Lond., 1683, 8.

I. Pet. *Ludewigii* Edictum Iuliani contra philosophos christianos. Hal. Magdeb., 1702, 4.

G. F. *Meier:* Beurtheilung der Betrachtungen des Marquis d'Argens über den Kaiser Julian. Halle, 1764, 8.

A. *Neander:* Ueber den Kaiser Julian und sein Zeitalter. Leipz., 1812, 8. — 18 *Gr.*

Ezech. *Spanheim:* Von den Kaisern des Julian und von den satirischen Schriften der Alten. Elbing., 1786, 8. — Est versio Spanhemii praefationis, eius versioni gallicae Caesarum praemissae.

Warburton: Julian: Or, a Discourse concerning the Earthquake and fiery Eruption, which defeated that Emperor's Attempt to rebuild the temple at Jerusalem. *etc.* Lond., printed for J. and P. Knapton. 1750, 8; *rep. auctius* ib., 1751, 8.

G. F. *Wiggers:* Dissertatio de Iuliano Apostata, religionis christianae persecutore. Rostoch., 1810, 4. — 8 *Gr.*

Dan. *Wyttenbachii:* Epistola critica super nonnullis locis Iuliani imp. Accedunt animadversiones in Eunapium et Aristaenetum. Ad virum cel. Dav. Ruhnkenium. Goettingae, litt. Barmeierianis. MDCCLXIX. 8. — 64 pp. Rep. sunt in *Schaeferi* editione laudationis Constantii p. 225 sqq., et *Wyttenbachii* Opusculis varii argumenti. (LB., Luchtmanns. 1821, 8) T. I. p. 1—72.

— —: Animadversiones in Iuliani orationem I. — In eiusdem Bibl. crit. (Amst.) Vol. III. P. I. p. 35 sqq. P. II. p. 1 sqq. Repetitae sunt in commemorata Schaeferi editione, p. 129 sqq. De scriptis quae ad Iulianum spectant c. etiam Meuselii bibl. histor. Vol. V. P. I. p. 208—218.

IUS.

AA. Basilica.

I. *Editiones textus.*

1575, f. LX librorum *Βασιλικων*, id est, Vniuersi Iuris Romani, auctoritate principum Rom. Graecam in linguam traducti, Ecloga siue Synopsis hactenus desiderata, nunc edita, per Ioan. Leunclavium. Ex Ioan. Sambuci V. C. Bibliotheca. Item Novellarum antehac non publicatarum liber. Adiunctae sunt & Adnutationes interpretis, quibus multae leges multaque loca iuris ciuilis restituuntur & emendantur. Cum priuilegio Caesareae Maiestatis ad annos X. Basileae, per Eusebium Episcopium & Nicolai Fr. heredes. MDLXXV. *In fine:* Basileae, ex officina Episcopiana, anno Salutis humanae M. D. LXXV. mense Martio.

1647, f. *Των Βασιλικων βιβλια ξ'. Basilikon* libri LX. In VII. Tomos divisi. Carolus Annibal Fabrottus Antecessorum Aquisextiensium Decanus Latine vertit, & Graece edidit ex Bibl. regis Christianissimi. Paris., sumptibus Seb. Cramoisy *etc.* et Gabr. Cramoisy *etc.* M. DC. XLVI. *Voll. VII. Adiungendum est:* Operis Basilici Fabrot. Supplementum continens libros quatuor basilicorum XLIX. L. LI. LII. Nunc primum ex codice msto Paris., graece et latine, cum notis suis et aliorum edidit Gu. Otto Reitz. Accedunt Thalelaei, Theodori et aliorum ICt. graec. commentaria nov. ex cod. ms. Bibl. LB. edidit, latine vertit et castigavit Dav. Ruhnkenius. LB., 1765, f. — Hoc supplementum extat etiam in *Meermanni* Thesauro Iuris. T. V. p. 1—104. Conf. etiam Vincensii epistolam in Annales encyclop. Vol. I. p. 267 sqq.

1826, 4 mai. Basilicorum titulus de diversis regulis juris antiqui, nunc demum integer, e Codice Coisliniano edidit C. Witte. Vratislav., sumt. editoris. (Gosohorsky.) — XXVI, 46 pp. 1 *Th.* 3 *Gr.* Conf. Kritische Zeitschrift für Rechtswissenschaft. (Tübing., Laupp.) Vol. II. P. I. p. 56 sqq.

1832, 8. Anecdota Basilicorum, graece et latine edidit C. Gu. E. Heimbach. — In *Savignii*, *Eichhornii* et *Göschenii* Zeitschrift für geschichtliche Rechtswissenschaft. (Berlin.) Vol. VIII. fasc. I. p. 81 sqq.

1833, 4 mai. Basilicorum libri LX. Post Annibalis Fabroti curas ope Codd. Mss. a Gustavo E. Heimbachio aliisque collatorum integriores cum scholiis edidit, editos denuo recensuit, deperditos restituit, translationem latinam et adnotationem criticam adjecit C. E. Heimbach. Sect. I. et II. Lips., Barth. — 2 *Th.* 16 *Gr.*, ch. membr. 4 *Th.*

II. *Editiones versionum.*

1557, f. Libri VIII. *Βασιλικων διαταξεων*, id est, Imperialium Constitutionum, in quibus continetur totum Jus Ci-

uile, à Constantino Porphyrogenneta in LX. libros redactum, Gentiano Herveto interprete. Lutetiae Parisiorum Apud Arnulphium L'angelier ad secundam Palatij columnam 1557. Cum priuilegio Regis ad decennium. *In fine* p. 356: Parisiis Arnulpho L'angelier excudebat Matthaeus Dauid in sua officina Ann. 1557. Idibus Aprilis. —— 4 ff. praefixa, 356 pp. et 1 f. Rep. 1598 et 1606.

1596, f. Liber LX. *Βασιλικῶν*, ius criminale continens, latine interpretatus est Iac. Cuiacius. Lgd. —— Rep. 1598 et 1606.

1598, — 1606, f. Libri VIII. *Βασιλικῶν διατάξεων*, i. e. Imperialium Constitutionum, in quibus continentur, totum ius ciuile et criminale a Constantino Porphyrogenneta in LX. libros redactum Gentiano Herveto interprete. Accedit liber LX. Iacobo Cuiacio interprete, cum additamentis et emendationibus edidit Dion. Godefroi. Hanov., typis Wechelianis. —— *V.* 1557 et 1596.

1609, f. *Βασιλικῶν* libri XXXVIII. et XXXIX., quibus Iuris civilis tituli XXXI. tutelas, curationes & testamenta continentes, veterum Graecorum Ictorum Scholiis explicantur. Paris., ap. Sebast. Cramoisy. M.DC.IX.

III. *Illustrantia Basilica scripta.*

Veteres Glossae verborum Iuris, quae passim in Basilicis reperiuntur, cum notis C. Labbei, I. Scaligeri, Ant. Schultingii et aliorum. —— In *Ottonis* Thesauro Iuris. Tom. III.

F. A. *Biener* fil.: Ueber die Basiliken und die Scholien derselben. —— In *Savignii*, *Eichhornii* et *Göschenii* Zeitschrift für geschichtliche Rechtswissenschaft. (Berlin. 1830, 8) Voll. VII. fasc. II. p. 153 sqq. et fasc. III. p. 352 sq.

— —: Ueber die Basiliken. —— *V.* eius: Geschichte der Novellen Iustinians (Berlin, 1824, 8) p. 127 sqq.

— —: Uebersicht der vorzüglichsten bekannten Handschriften der Basiliken. —— In *Hugonis* Civilist. Magazin. Vol. VI. p. 56 — 74. Excerpta *v.* in Kritische Zeitschrift f. Rechtswissenschaft. (Tübing., Laupp. 1828, 8) fasc. I. p. 193 sqq.

Ch. Gtl. *Haubold*: Manuale Basilicorum, exhibens collationem iuris Iustinianei cum iure graeco postiustinianeo *etc.* ac titulos Basilicorum cum iure Iustinianeo et reliquis monumentis iuris graeci postiustinianei comparatos. Lips., Hinrichs. 1819, 4. —— XVIII, 368 pp. et 1 f. errata.

C. Gu. E. *Heimbach*: De Basilicorum origine, fontibus, hodierna conditione, atque nova editione adornanda Dissertatio. Lips., ex offic. C. Tauchnitii. 1825, 8 mai. —— XII, 164, et 2 tabulae. Duabus partibus haec scriptio constat; prior agit de Basilicis in universum p. 1 — 144, altera de adornanda Basil. editione, p. 145 — 164. De priore parte iudicat Biener in Zeitschrift für Rechtswissenschaft. (Tübing., Laupp. 1827, 8) Vol. II. fasc. I. p. 49: „Der Verfasser hat das, was Suarez und seine Commentatoren zusammengebracht haben, in eine bessere Anordnung zusammengestellt, mancherley berichtigt und aus andern Schriftstellern nachgetragen, auch, wo sich Veranlassung fand, die vorhandenen Untersuchungen weiter fortgeführt, so dass gleichsam eine neue verbesserte Ausgabe des Suarez geliefert ist, welche das Zurückgehen auf die Pohlsche Ausgabe in der Regel überflüssig macht."

— —: Progr. Basilicorum cum Jure Iustiniano collatorum Spec. I. Jn., 1828, 4. —— 26 pp.

Hugo: Index Basilicorum secundum ordinem librorum atque titulorum. —— In: Civilistisches Magazin. Vol. II. no. XVIII. p. 405 — 409.

C. *Labbaei* Observationes & Emendationes in synopsin Basilicon, ex MSS. Bibliothecae Regiae etc. editam. Paris., ap. Adrian. Beys. 1607, 8.

— —: Veteres Glossae verborum iuris, quae passim in Basilicis reperiuntur, ex variis MS. cod. Bibl. Reg. Paris. Paris., ap. Adria. Beys. 1606, 8.

I. M. *Suaresii* Notitia Basilicorum, ad Urbanum VIII. P. M. Romae, 1637, 4. —— Rep. est hic liber in Fabrotti editione Basilicorum, in Simonis van Leeuwen Corpore Iuris civilis, Amst., 1663; et cum notis in I. Alb. Fabricii Bibl. Gr. Vol. XII. p. 467 sqq. Editionem novam et emendatiorem edidit Ch. F. Pohl, Lips., Hinrichs. 1804, 8 mai. 20 *Gr.*, ch. mel. 1 *Th.*

C. *Witte*: Ueber die Basiliken. —— *V.* eius: Die Leges restitutae des Justinian. Codex. (Bresl., 1830, 8) p. 30 sqq.

BB. Novellae.

I. *Editiones textus.*

1531, f. *Νεαρων Ιουστινιανου βασιλεως των εν τῳ νυν εὑρισκομενων και ὡς εὑρισκονται, βιβλιον. Προστεθεινται δε και οἱ κανονες των ἁγιων Ἀποστολων δια Κλημεντος ἀθροισθεντες.* Novellarum Coustitutionum Dñi Iustiniani Principis, quae extant, et ut exstant, volumen. Appositi sunt item Canones Sanctorum Apostolorum, per Clementem in unum congesti. Gregorio Haloandro Interprete. (*Graece et Latine.*) Omnia cum Authoritate D. Caroli V. Romanorum Imp. et Aug. id, quod exemplum priuilegii à tergo subiectum clarum faciet. Noremhergae, sive in castro Norico apud Io. Petreium. Anno Domini M.D.XXXI. — 12 *ff.* praefixa, 224, 263 pp. et 1 *f.* Haec editio princeps ex msto lacunoso codice, qui codicis Florent. apographum fuit, paucis emendatis expressa est. Conf. etiam Bieneri Geschichte, p. 341 sqq.

1541, f. *Νεαρων Ιουστινιανου βασιλεως των εν τῳ νυν εὑρισκομενων και ὡς εὑρισκονται βιβλιον, του Γρηγοριου Ἀλοανδρου ἐξηγητου. Οἱ κανονες των ἁγιων Ἀποστολων δια Κλημεντος ἀθροισθεντες.* Novellarum Constitutionum Dn. Iustiniani Principis, quae exstant et ut exstant, nolumen, Gregorio Haloandro enarratore. Graece. Novellarum Constitutionum vetus. Canones sanctorum Apostolorum *etc.* Basil., in offic. Hervagiana. Anno M. D. XLI. *In fine:* Basileae ex officina Hervagiana MDXLI. — In calce Novellarum XXV supplementa adduntur: „haec sunt quae variant partim, partim desunt in editione Haloandrina. Haec desumpta esse e codice msto Veneto putat Biener in Geschichte p. 354. Ceterum, quamquam textus est Haloandri receptus, tamen receptae sunt partim aliquot emendationes ab Haloandro ipso prolatae in suis *notis recogniti operis*, partim ex alio fonte hactenus ignoto. Qua re novam textus recensionem editio continet, factam fortasse ope codicis commemorati Veneti. Adiectae sunt Versiones Haloandri atque vulgata. Textus graeci supplementa, quae hic primum prodierant, in versione latina omissa sunt.

1542, 8. *Νεαρων Ιουστινιανου Βασιλεως των ἐν τῳ νυν εὑρισκομενων και ὡς εὑρισκονται βιβλιον του Γρηγοριου Ἀλοανδρου ἐξηγητου. Ὁι κανονες των ἁγιων Ἀποςολων, etc.* *Graece.* Paris, ex offic. Carolae Guillard. M. D. XLII.

1542, 4. Leges georgicae et Nov. I. Iustiniani, graece et latine interprete et scholiaste Fr. Balduini. Lovanii ap. Rutgersium Rescium, mense Febr. 1542; *et*; Paris., ap. I. Lodoicum Tiletanum 1542. m. Febr. — Fortasse utraque una eademque editio est. Rep. Basil. 1543, *f.*, et in Heineccii Iurisprudentia Romana. De editione Lgd., 1548, 4. dubitatur.

1553, 8. — Paris., ap. C. Guillard. — Titulus est editionis a. 1542, et praemissa tantum *ff.* denuo impressa sunt. Bibl. acad. Gotting.

1558, f. *Αυτοκρατορων, Ιουστινιανου, Ιουστινου, Λεοντος νεαραι διαταξεις. Ιουστινιανου εδικτα.* Imperatorum Iustiniani, Iustini, Leonis Novellae Constitutiones. Iustiniani Edicta. *Graece.* Ex bibliotheca Hulderici Fuggeri etc. Iustiniani quidem opus antea editum, sed nunc primum ex vetustis exemplaribus studio et diligentia H. Scrimgeri Scoti restitutum atque emendatum et viginti tribus constitutionibus, quae desiderabantur, auctum. Cui et edicta eiusdem imperatoris, non prius edita, tanquam corollarium accesserunt. Iustini autem et Leonis Constitutiones (quae et ipsae in antiquis codicibus novellae cognominantur) nunquam antea in lucem prolatae. Anno MDLVIII. Excudebat Henricus Stephanus Hulderici Fuggeri Typographus. — 10 *ff.* praefixa, 529 pp. et 3 *ff.* Haec editio Genevae impressa est. Biener t. c. p. 369 putat, Scrimgerum non tantum codice msto, et quidem Veneto usum esse; sed editor nusquam de eo disserit.

1570, f. *Νεαρων* (*ut a.* 1541) — *ἐξηγητου, οἱ κανονες — ἀθροισθεντες, ἡ αποσια — διαταξεων,* Novellarum — vetus. Canones — 85. Defectus — constitutionum. Accesserunt et haec: Feudorum libri II. Constitutiones Friderici Imperatoris de statutis et consuetudinibus contra libertatem ecclesiae *etc.*, Extravagantes cum apparatu sive glossis Dn. Bartoli, Liber de pace Constantiae *etc.* cum commento Do. Baldi de Ubaldis, Perusini. (*Insigne typ., Palma Guarini.*) Basileae MDLXX. *In fine, insigne typ.* — Bibl. sen. Lips.

1571, 8 min. Authenticae seu novellae constitutiones Dn. Iustiniani sacr. princ. cum veteri tralatione, Graecis nunc primum apposita. Additis quae hactenus desiderabantur pluribus constitutionibus suoque loco (ut jam aliunde re-

petendi molestia nulla esse queat) collocatis. Omnia notis ac argumentis illustrata et sedulo recognita Ant. Contio auctore. Lugduni ap. Gu. Rovillium. 1571. — Authenticorum seu novellarum constitutionum Iustiniani principis Pars altera, quae reliquas quinque collationes, ut vocant, complectitur. Lgd., ap. Gu. Rovillium sub scuto Veneto. 1571. — Iustiniani Imp. Edicta: item, Iustini, Tiberii ac Leonis Augustorum novellae constitutiones. Henrico Agylaeo interprete. *Ib.* 1571. *Voll. III.*

1575, f. Authenticae seu novellae constitutiones Dn. Iustiniani sacratiss. principis, cum veteri tralatione, Graecis nunc primum Ant. Contii I. C. opera apposita. Accessit etiam Georgii (?) Haloandri versio collata cum Graeco Scringeri exemplari et plures, quae hactenus desiderabantur, additae sunt constitutiones. Antverp., ex offic. Christophori Plantini, Architypographi Regii 1575. — Iustiniani Imperatoris edicta: item Iustini, Tiberii ac Leonis aliorumque imperatorum constitutiones. Henrico Agylaeo et Enimundo Bonefidio I. C. interpretibus. Antv., ex off. Chph. Plantini *etc.* 1575. *In fine:* Haec graecolatina opuscula utiliter edentur cum corpore iuris ciuilis, sed meminerit lector, quaedam in eis esse Graecorum, quae Romana ecclesia non probat. Ioannes Molanus Apostol. et regius censor. —— Haec editio Russardi et Contii editiones complectitur.

1581, 12. Authenticae seu Novellae Constitutiones D. Iustiniani Sacratissimi Principis, cum veteri tralatione, Graecis nunc primum apposita. Additis quae hactenus desiderabantur pluribus Constitutionib. Omnia notis ac argumentis illustrata, & sedulo recognita Ant. Contio auctore. Lugduni, Apud Gulielmū Rouillium. 1581. —— 16 *ff.* praefixa, 843 pp. Hanc editionem, quae Contianae a. 1571 repetitio est, Bibl. sen. Lips. adservat.

1606, 8. Imperatorum Nouellae Constitutiones Græco - Latinae, a Carolo Labbaeo multis in locis restitutae, auctae et emendatae, ope MSS. Reg., et illustratae. Paris., ap. Adrianum Beys.

1615, 4. Novellarum Iustiniani apotelesma tripartitum, cuius pars prima complectitur Novellas graecas, cinctas utrinque latina translatione gemina, veteris interpretis et Haloandri. Post Rittershusii mortem editum. Francof. — *Rittershusii* expositio methodica. Argent., 1615.

1816, 8. Iustinians neue Verordnung über die Intestaterbfolge oder Versuch einer Uebersetzung der Nov. 118. und der sie betreffenden Stellen der Nov. 127. nebst dem griechischen Texte derselben, der Vulgata, Julians Interpretation, Homberg's lateinischer Uebersetzung und vergleichenden Anmerkungen, so wie auch einer Einleitung über die Justinianeischen Novellen, besonders in Hinsicht der Sprache ihres Textes. Von F. Ortloff. Coburg.

II. *Editiones versionum.*

1542, — 1548, 8. Novellarum Constitutionum D. N. Iustiniani principis, quae extant et ut extant volumen. Appositi sunt item Canones sanctorum Apostolorum per Clementem in unum congesti, Gregorio Haloandro interprete. Accesserunt et haec: Feudorum libri duo *etc.* Paris., ex offic. Carolae Guillard in via ad divum Iacobum sub sole aureo 1548. —— Ex editione Basil. a. 1541 versio expressa est. Altera editio titulus tantum novus prinris est, ut edtio a. 1552.

1551, 12. Nouellarum Constitutionum D. N. Iustiniani Principis, quae extant, et ut extant, volumen, Gregorio Haloandro interprete. Lugduni, ap. Guiliel. Rouillium. —— Ex editione Paris. aliqua fortasse expressa est.

1552, 8. (*Tit. ut. a.* 1542 *et* 1548). Paris., apud Carolam Guillard et Guilelmum Deshoys, sub sole aureo in vico Iacobaeo 1552. —— Haloandri et Basil. editionibus plus haec editio vulgata summaria continet. Capita autem non sunt distincta.

1560, 8. Novellarum Iustiniani principis Constitutionum Supplementum, antehac non editum una cum Haloandri ac Scringeri editionum collatione per H. Agylaeum, *etc.* Coloniae ap. haered. Arn. Birckmanni. M. D. LX.

1560, f. Novellae Constitutiones — versae quidem e graeco in latinum a Gregorio Haloandro; collatae vero nuper cum fidelissimo exemplari Scringeriano et innumeris locis emendatae, ut perpetuae ad eas notae indicabunt, Fr. Duareno — auctore. MDLX. —— In *Russardi* Corpore Juris Civilis. Antwerp., ap. Rovil-

lium. 1560. 1561. Doareul notae, quarum causa haec editin magui aestimatur, non satis adcuratae sunt. *V.* 1566.

1560, 8. Imperatoris Leonis Aug. Constitutiones novellae aut correctoriae legum repurgationes latinae nunc primum ab Henrico Agylaeo facta. Imp. Iustiniani edicta, Imp. Iustini Constitutiones aliquot, Imp. Tiberii constitutio una, Imp. Zenonis Constitutio una. Huius editionis margini appositae numerorum notae paginas graeci exemplaris indicant, ab Henrico Stephano excusi. Anno MDLX. Excudebat H. Stephanus, illustris viri Hulderici Fuggeri typographus.

1561, 4 min. Iustiniani principis novellae Constitutiones latine ex Gregorii Haloandri et Henrici Agylaei interpretatione, ad graecum Scringeri exemplar nunc primum editae. Quibus suis locis interseritur, quicquid vetus versio amplius habet atque proximis editionibus ex vetustis libris ac Iuliani epitome adspersum est. In qua editione H. Agylaei opera diligentem tum variarum lectionum annotationem, tum Haloandricae versionis castigationem invenire est. Item ejusdem Iustiniani Edicta, Iustini, Tiberii, Leonis philosophi Constitutiones et una Zenonis, quae ad titulum Codicis de privatis aedificiis pertinet, Henrico Agylaeo interprete. Postremo Canones Sanctorum Apostolorum per Clementem in unum congesti Gregorio Haloandro interprete. Basileae per Ioannem Hervagium MDLXI. —— Triom Agylaei editinaum comparationem v. in Bieoeri Geschichte, p. 384 sqq.

1562, 8. Novellarum Constitutionum Dn. Iustiniani sacratiss. principis volumen, quod Authenticon vocant, Gregorio Haloandro interprete, ad Scringerianam editionem diligenter collatum ac sedulo emendatum: cui accesserunt Canones Apostolorum, Feudorum libri — et nunc recens Iustiniani imperatoris edicta, Henrico Agylaeo interprete. Paris., ap. Gu. Merlin in ponte Nummulariorum et Gu. Desboys sub sole aureo ac Seb. Nivellium sub Ciconiis, via Iacobaea. MDLXII. *In fine*: Paris., ex offic. chalcographica Gu. Desboys sub sole aureo in via Iacoaeba (?) An. Dom. MDLXII. pridie kalend. Febr.

1566, 8. — Antverp., ex offic. Chph. Plantini. —— *V.* 1560 *Bussardi* corpus.

1567, 8. Novellae, latine ex vers. Haloandri cura Duareni et Russardi. Antverp., ex off. Chph. Plantini. —— Hae duae editiones a. 1566 et 1567 eaedem sunt, praeter titolum.

1717, 4. Novellae Constitutiones Dn. Iustiniani sacratiss. principis ex graeco in latinum conversae et notis illustratae a I. F. Hombergk zu Vach. Accedit F. Pithoei glossarium; item Ant. Augustini quorundam verborum Iuliani interpretatio, ejusdem paratitla, nec non Cujacii et Agylaei observationes de dierum adnotatione. Marburgi Cattorum, typis et impensis Philippi Casimiri Mülleri MDCCXVII. —— Hombergk codicibos mstis usus est. Consolto omisi volgatae sive veteris Iulianae versionis latiuae editiones.

III. *Illustrantia Constitutiones scripta.*

Scholia incerti auctoris in aliquot Constitutiones. His adiectae sunt ipsius Iustiniani, Iustini iunioris, Tiberii Constitutiones. Brugis, Hub. Goltz. M.D.LXX. 4.

F. A. *Biener*: Geschichte der Novellen Iustinians. Berlin, Dümmler. 1824, 8. —— X, 621 pp. Coof. eius dissertationem: Ueber die Wiener Handschrift von Julisos Novellen Auszog, io Savignii Zeitschrift für geschichtliche Rechtswissenschaft. Vol. V. no. X.

— —: Vorschläge zur Revision des Justinianischen Codex in Hinsicht seiner Integrität. —— In Savigoil Zeitschrift für geschichtliche Rechtswissenschaft. Vol. VII. fasc. II. p. 115 sqq., fasc. III. p. 243 sqq. Bieneri verba p. 352 quae hue transscribenda duxi, sunt haec: „Die Iustitutionen und Novellen stehen ebenfalls mit dem Codex insofern in Verwandtschaft, dass sie öfters mehr oder weniger wörtlich den Inhalt von Constitutioneo des Codex wiedergeben."

I. F. *Breithaupt*ii Prodromus novae versionis novellarum. Gothae, 1701, fol.

Horatii *Carpini* Commentarii in quatuor insigniores novarum constitutionum paragraphos, nempe §. Quicunque. De poenis §. Collegiis & §. Omnium, de Iure & Priuilegio Fisci. Francof., ap. Bassaeum. 1601, f.

Cramer: Beiträge zur Geschichte der Novellen. —— In: Civilist. Magazin. Vol. III. p. 113—162.

Iac. *Cuiacii* Nouellarum Constitutionum Imper. Iustiniani expositio. Eiusdem tractatus quinque ad diuersas leges Africani. Observationum libri tres. Lugduni 1570, f.; et Colon. 1570, 8.

Iac. *Gondrei* Commentarii in Constitutionem novam, C. de rescind. vendit. Francof. 8.

I. F. *Hombergk*: Diss., exhibens autoschediasma observationum ad textum Nov. XXII. Marburgi 1709, 4.

— —: Authenticae seu novellae constitutiones primae Iustiniani nova versio, notis criticis perpetuis et commentario illustrata. Marb., 1710, f. —— Prodromus est Hombergkii versionis.

C. I. Alb. *Kriegel*: Symbolae criticae ad Novellas Iustiniani, sive Novella LXXXVII. in integrum restituta e codice Veneto, Florentino atque Vindobonensi. Exercitatio critico-juridica. Lips., libr. Baumgaertner. 1832, 4 mai. —— 12 *Gr.*

v. Savigny: Beitrag zur Geschichte der Novellen. —— In eiusdem: Zeitschrift für geschichtl. Rechtswiss. Vol. II. p. 100—136.

Weis: Progr. Historiae Novellarum literariae P. I. Marb., 1800, 4.

C. *Witte*: Die Leges restitutae des Iustinianeischen Codex, verzeichnet und geprüft. Breslau, I. F. Korn. 1830, 8. —— 1 *Th.* 16 *Gr.*

IUSTINIANUS Imperator.

Fabr. B. Gr. T. XII. p. 682 sqq.

1762, 8 mai. Iustiniani imperatoris epistola, Graece et Latine, adversus Theodorum Mopsuestensem, epistolam Ibae et scripta Theodoreti. Edidit primum Ang. Mar. Bandini. —— Inter: Graecae Ecclesiae vetera Monumenta, ex bibl. Medicea. (Florent.) T. I. p. 1—129. Versionem latinam confecit Io. Dumioicus Stratico. Haec epistola legitur etiam in *Bandini* Catalogo codicum mstorum bibl. Mediceae Laurent. T. I. p. 166 sqq. Noveltas v. supra *IUS. BB.*

IUSTINUS Martyr.

Fabr. B. Gr. T. V. p. 51 sqq.; *ed. n.* T. VII. p. 52 sqq.

I. *Editiones textus.*

Aa) *Opera omnia.*

1551, f. *ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΣ, ΖΗΝΑ και Σερηνῳ. ΛΟΓΟΣ παραινετικος προς Ελληνας. ΠΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝΑ Ιουδαιον διαλογος. ΑΠΟΛΟΓΙΑ ὑπερ Χριστιανων προς την Ρωμαιων Συγκλητον. ΑΠΟΛΟΓΙΑ β΄ ὑπερ Χριστιανων προς Αντωνινον τον εὐσεβη. ΠΕΡΙ Θεου μοναχιας. ΕΚΘΕΣΙΣ πιστεως περι της ὀρθης ὁμολογιας, η τοι περι της ἁγιας και ὁμοουσιου Τριαδος. ΑΝΑΤΡΟΠΗ δογματων τινων Αριστοτελικων. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Χριστιανικαι προς τους Ελληνας, και Ελληνικαι ἀποκρισεις, και των αὐτων ἀποκρισεων ἐλεγχοι. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ προς τους ὀρθοδοξους περι τινων ἀναγκαιων ζητηματων. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Ελληνικαι προς τους Χριστιανους περι τυ ἀσωματου, και περι τυ Θεου, και περι της ἀναστασεως των νεκρων, και προς τας αὐτας ἐρωτησεις ἀποκρισεις Χριστιανικαι.* Graece. EX BIBLIOTHECA REGIA. *Symb.: Βασιλει τ᾽ ἀγαθῳ κρατερῳ τ᾽ αἰχμητῃ.* LVTETIAE, Ex officina Roberti Stephani typographi Regii, Regiis typis. M.D.LI. Cum privilegio Regis. —— 4 *ff.* praefixa, 311 *ff.*, et 2 *ff.*: Locorum qui aliter quam impressi sunt, in aliis codicibus leguntur, aut legendi videntur, Adnotationes. Haec est editio princeps et nitida. Bibl. sen. Lips.

1593, f. Iustini Martyris opera, graece et latine ex versione I. Langi, cum notis I. Arcerii, Dav. Hueschelii aliorumque, adiectis suis, nunc auctius edidit F. Sylburgius. Ex offic. Commelina. —— Haec editio priore auctior est addita oratione ad Graecos et epistola ad Diognetum. Rep. 1615 sqq.

1615, f. S. Iustini, philosophi et martyris Opera. Graecus textus multis in locis correctus, & Latina Io. Langi versio passim emendata: tum Varians lectio, Emendationum conjecturae, & tres indices seorsim in fine additi. Ab initio praemissa veterum de Iustino elogia, Ordinis & censurae ratio. Corollaria Iustino addita. Athenagorae, Atheniensis Philosophi Christiani apologia vel legatio pro Christianis; ejusdem de resurrectione mortuorum. Theophili, patriarchae Antiocheni, contra Christianae religionis calumniatores ad Autolycum libri III. Tatiani, Assyrij, oratio ad Graecos, Quod nihil eorum quibus Graeci gloriantur studiorum apud ipsos natum, sed omnia à barbaris inuenta sint. Hermiae Philosophi gentilium philosophorum irrisio. Quae Graecè & Latinè emendatiora nunc prodeunt. Lutet. Paris., apud Michaelem Sonnium, via Iacobaea,

sub scuto Basiliensi. M. DC. XV. Ex regis privilegio. —— Praefixa est Iustini effigies, et 13 *ff.*, 520 pp., 12 *ff.*, 56 pp.: annotationes in Iustinum, 30 *ff.* indices; 180 pp. reliqui scriptores, et p. 181—197 in eos adnotationes implent, et 1 *f.* index. Haec est praecedentis editionis auctior repetitio. Bibl. sen. Lips. Rep. 1636.

1636, f. *Του ἐν ἁγίοις πατρος ἡμων Ιουστινου Φιλοσοφου και Μαρτυρος σωζομενα.* S. P. N. Iustini Philosophi et Martyris Opera. Item Athenagorae, Atheniensis, Theophili, Antiocheni, Tatiani, Assyrii, & Hermiae, Philosophi, tractatus aliquot. Quae omnia Graecè & Latinè emendatiora prodeunt. Paris., ap. Cl. Sonnium.

1686, f. *Του ἐν ἁγίοις πατρος ἡμων Ἰουστινου, φιλοσοφου και μαρτυρος, σωζομενα.* Sancti patris nostri JUSTINI, philosophi et martyris, opera. Item Athenagorae Atheniensis, Theophili Antiocheni, Tatiani Assyrii, & Hermiae Philosophi Tractatus aliquot, quos sequens pagina indicabit. Quae omnia Graecè & Latinè emendatiora prodeunt. Editio nova juxta Parisinam Anni MDCCXXXVI. Coloniae, Apud Jeremiam Schrey, & Heinricum Joh. Meyerum, Anno MDCLXXXVI. —— Praefixa est Iustini officina, et 21 *ff.*, 539, 56 pp., 24 *ff.*, 197 pp. et 1 *f.* Haec editio prioribus auctior est Ch. Korthotti commentario in Athenagoram, Theophilum et Tatianum. Bibl. acad. et sen. Lips.

1742, f. mai. *Του εν αγιοις πατρος ημων Ιουστινου φιλοσοφου και μαρτυρος τα ευρισκομενα παντα.* S. P. N. JUSTINI philosophi et martyris opera quae extant omnia. Necnon Tatiani adversus Graecos oratio, Athenagorae Philosophi Atheniensis Legatio pro Christianis, S. Theophili Antiocheni tres ad Autolycum libri, Hermiae Philosophi Irrisio Gentilium Philosophorum: Item in Appendice supposita Justino Opera cum Actis illius Martyrii & Excerptis operum deperditorum ejusdem Justini & Tatiani & Theophili. Cum Mss. Codicibus collata, ac novis Interpretationibus, Notis, Admonitionibus & Praefatione illustrata, cum Indicibus copiosis. Opera & studio unius ex Monachis Congregationis S. Mauri. Parisiis, Sumptibus Caroli Osmont, viâ San-Jacobaeâ. M. DCC. XLII. Cum approbatione et privilegio regis. —— 2 *ff.* praefixa, cxxviij, 657 pp. Omnium praestantissima est editio, textum enim e codd. mstis atque latinam versionem continet emendatiorem, et magni habenda prolegomena, ac textui subiectas adnotationes criticas et exegeticas. Alia exx. inscripta sunt: *Hagae Comit.*, *Hundt.* Bibl. sen. Lips. Rep. 1747.

1747, f. — Venet. —— *V.* 1742.

1777. 8. Iustini opera, graece et latine, ex Langi versione. —— In *Fr. Oberthüri* collectione Operum PP. graec. (Wireeburgi.) Vol. I—III.

Bb) *Opera plura.*

1592, 4. Justini, Philosophi & Martyris, epistola ad Diognetum, & oratio ad Graecos, nunc primum edita, Graecè, cum versione latina & annotationibus Henr. Stephani. Additum est I. Jacobi Beureri judicium de quorundam locorum partim interpretatione, partim emendatione; & Tatiani, discipuli Iustini, quaedam, Graece; ex editione ejusdem Henr. Stephani. Excud. Henr. Stephanus. —— De alia editione 1594 iam Maittaire dubitavit.

1703, 8. *Του αγιου ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ Απολογια δευτερα υπερ Χριστιανων, λογος παραινετικος προς Ελληνας, λογος προς Ελληνας, περι Μοναρχιας. Ex Θεατρου ἐν Οξονια, Ετει θεογονιας ͵α ψ γ'.* Impensis Tho. Bennet, ad Insigne Lunae Falcatae in Coemeterio D. Pauli, LONDINI. *Alius tit.*: Sancti JUSTINI Philosophi & Martyris Apologia secunda pro Christianis, oratio cohortatoria, oratio ad Graecos, et de Monarchia Liber. Graece, cum Latina Io. Langi versione quam plurimis in locis correcta, subiunctis emendationibus et notis Roberti et Henr. Stephanorum, Ioach. Perionii, Iac. Billii, Frid. Sylburgii, Io. Ern. Grabii, Io. Polteri, pluribusque aliis additis, annexis insuper ad calcem annotationibus Io. Langi et Christ. Kortholti, praemissis vero Langi praefationibus, quibus summam eorum, quae in hoc volumine continentur, enarravit. Edita ab H. Hutchin, A. M. ex aede Christi. Oxonii, e theatro Sheldoniano, impensis Th. Bennet. MDCCIII. —— 14 *ff.* praefixa, 176 et 59 pp. Bibl. acad. Lips.

1722, f. *ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ φιλοσοφου και Μαρτυρος Απολογια ὑπερ Χριστιανων προς Αντωνινον τον Ευσεβη, Απολογια β' ὑπερ Χριστιανων προς την Ρωμαιων συγκλητον, προς Τρυφωνα Ιουδαιον διαλογος.* JUSTINI Philosophi & Martyris Apologiae duae et Dialogus cum Tryphone Ju-

daeo. Cum notis & emendationibus Styani Thirlbii. Londini: Impensis Richardi Sare, juxta poetam australem Hospitii Guiani, in vico dicto Holbourn. MDCCXXII. —— 22 *ff.* praefixa, 468 pp. Textus Stephani summa fide expressus est. Insunt notae Davisii. Bibl. acad. et sen. Lips.

1765, f. Iustini Apologiae, dialogus et fragmenta. Graece et Latine. —— In *Gallandii* Bibl. PP. (Venet.) T. I. p. 411 sqq.

1796, 8 mai. Iustini des Märtyrers zweyte Apologie und Beweis der Alleinherrschaft Gottes, griechisch und deutsch, mit erklärenden Anmerkungen. Nebst einem Anhange über das Leben, die Schriften und Lehren dieses Kirchenvaters für junge Freunde der Theologie von I. Ad. Goetz. Noribergae et Altorf. —— 18 *Gr.* Conf. ephem. litt. univ. 1796. no. 29. p. 457 sqq., ephem. litt. Erlang. 1796. no. 71. p. 563 sqq.

Cc) *Singula opera.*

1) Paraenesis.

1539, 8. D. Iustini admonitorius ad gentes liber, Graece, Paris., in aedibus Carolae Guillard; excudebat I. Lodoicus. —— Alia editio, graece, sine a. notitia, in 8. citatur in Catalogo bibl. Bodleian.

2) Apologiae.

aa) *Utraque coniunctim.*

1755, 8 mai. S. Iustini martyris apologiae, ex recensione Grabiana, varias lectiones et coniecturas VV. DD. et suas addidit Ch. Gu. Thalemannus. Lips. —— 5 *Gr.*

1768, 8. *Ἰουστινου φιλοσοφου και μαρτυρος Ἀπολογιαι ὑπερ Χριστιανων.* S. Iustini Philosophi et Martyris Apologiae duae pro Christianis. Graece et latine, interpretationem lat. ad graeca aptius accommodavit et annotationes adjecit C. Ashton. Cantabr. —— 5 *sh.* 6 *d.*

bb) *Singulae separatim.*

1700, 8. *Του αγιου Ιουστινου Απολογια πρωτη υπερ χριστιανων, προς Αντωνινον τον ευσεβη. Εκ Θεατρου εν Οξονιᾳ. Ετει Θεογονιας α ψ'.* *Alius tit.*: Sancti Iustini Philosophi et Martyris Apologia prima pro Christianis ad Antoninum Pium, cum Latina Ioannis Langi versione, quamplurimis in locis correcta; subiunctis emendationibus et Notis Roberti ac Henrici Stephanorum, Perionii, Billii, Sylburgii, Scaligeri, Halloixii, Casauboni, Montacutii, Grotii, Salmasii, Valesii, Cotelerii, pluribusque novis additis; annexis insuper ad calcem Annotationibus Langi et Kortholti, praemissa vero Langi Praefatione, qua summam hujus Apologiae enarravit; edita a Ioanne Ernesto Grabe. Oxoniae, e theatro Sheldoniano Anno Domini MDCC. Prostant venales apud Henricum Clements. —— 4 *sh.*, cb. m. 8 *sh.* Textus est Stephanianus.

3) Dialogus cum Tryphone.

1719, 8. Sancti IVSTINI Philosophi et Martyris cum Tryphone Iudaeo Dialogus, cum Latina Ioannis Langi Versione, quamplurimis in locis correcta; subiunctis emendationibus et Notis Roberti Stephani, Perionii, Sylburgii, Halloixii, Montacutii, Drusii, Colomesii, Cavii, Bulli, Grabii, pluribusque novis additis; annexis insuper ad calcem Annotationibus Langi et Kortholti; praemissis vero, Langi Praefatione, qua summam huius Dialogi enarravit, Actisque Martyrii S. Iustini et Sociorum. Edita a Samuele Jebb. Lond., impensis Gul. et Joh. Innys, Bibliopolarum Londinensium. 1719. —— 6 *sh.*

Dd) *Fragmenta.*

1560, f. Iustini fragmenta liturgica. —— In *Liturgiis* SS. PP. Iacobi, Basilii et Chrysostomi *etc.* Paris., Gu. Morelius.

1636, f. Iustini Fragmenta, Graece, cum latina interpretatione Petri Halloix. —— In eiusdem Illustribus Ecclesiae orient. Scriptoribus. (Duaci.) p. 299—319.

1764, 4. Iustini *Ἀποδειξις* resurrectionis carnis fragmentum, auctum praefatione, versione et notis (*a Gu. Abr. Tellero*). Helmst.

1714, 8. A curious Fragment of Iustin Martyr on the Subject of the Resurrection, not published in his Works, with the original Greek, done into English, with Notes by Dav. Humphreys. —— In eiusdem versione anglica Athenagorae. London.

II. *Editiones versionum.*

A. latinarum.

Aa) *Opera omnia.*

1554, f. S. Justini, Philosophi & Martyris, opera; Latine ex interpretatione & cum observationibus Joachimi Periooii, Lutetiae Paris., Iac. Dupuys. *Tomi II* in *I vol.*

1555, f. S. Justini, Philosophi & Martyris, opera, Latine, ex interpretatione Sigismundi Gelenii. Basileae, Hier. Frobenius *etc.*

1565, f. S. Justini, Philosophi & Martyris, opera quae extant omnia, Latine, ex interpretatione Ioannis Langi, & sententiis priscorum SS. Patrum illustrata. Basileae, Ambrosius & Aurelius Frobenii fratres. *Tomi III* in *I vol.*

1575, 16. D. Iustini, Philosophi & Martyris, opera, è Graeco in Latinum conversa, recoguita & emendata studio Sigismundi Gelenii: adjecta est B. Hippolyti, Episcopi & Martyris, oratio de consummatione mundi, de Antichristo, & secundo adventu D. Iesu Christi, Latine; ex interpretatione Ioannis Pici. Paris., Gu. Iulianus.

1618, f. — latine ex versione Ioach. Perionii. —— In Bibl. PP. (Colon.) T. II.

1677. f. — ex versione I. Langii. —— In Bibl. PP. (Lgd.) T. II. P. II. p. 1 sqq.

Bb) *Plura opera.*

1650, 8. Sti Iustini, Philosophi et Martyris, ad Graecos sive Gentiles, cohortatoria Oratio, Oratio ad Graecos, ad Senatum Romanum pro Christianis Defensio, pro Christianis Defensio secunda ad Antoninum Pium, cum Tryphone Iudaeo Dialogus, ad Zenam et Serenum Epistola, ad Diognetum Epistola, de Monarchia Dei Liber, Expositio fidei de recta confessione, Quaestiones et Responsiones ad Orthodoxos, Quaestiones ad Graecos et Graecorum solutiones, Quaestiones Graecanicae de Resurrectione *etc.* Latine. —— Inter *Fr. Rous* Mella Patrum. (Lond.) p. 21—66.

Bb) *Opera singula.*

1) Admonitio.

1506, f. S. Iustini Admonitorius gentium Liber, Latine, Io. Fr. Pico Mirandulano interprete. —— In *I. Fr. Pici* Opp. (Arg.) Et in *I. Sichardi* Antidoto contra haereses, (Basil., 1528, f.) fol. 112 — 121; in Micropresbytico, (Basil., 1550, f.) p. 31—47; in Monumenta Orthodoxogr. PP. Basil., 1555, f. et *ib.* (Basil., 1569, f.) Vol. II. Tom. VII. p. 1947—1966.

2) Epistola de vita christiana.

1661, 4. Iustini epistola *etc.* Latine. —— In Bibl. PP. Auc. T. I. p. 1 sqq.

3) Eversio falsorum dogmatum.

1552, 16. S. Iustini Martyris, eversio falsorum Aristotelis dogmatum, Latine, Guil. Postello, in tenebrarum Babylonicarum dispulsionem, interprete. Paris., ap. Sebast. Niuellium. MDLII.

Dd) *Excerpta.*

1562, 8. Iustini excerpta liturgica, latine. —— In Liturgiis sive missis SS. Patrum. Antverp., I. Stelsius.

B. germanicarum.

Epistolae.

aa) *Plures.*

1723, 8. S. Justini zwey Briefe an Diognetum, Zenam und Serenum, verteutscht durch I. Otto Glüsing. —— In eiusdem versione germ.: Briefe u. Schriften der Apostol. Männer. (Hamb.) p. 425 — 463.

bb) *Singulae.*

1753, 8. S. Justini Brief an den Diognet, aus dem Griechischen übersetzt durch Augustin Gabriel Gehlen. —— *V.* Brem- und Verdischen Bibliothec. (Hamb.) Vol. I. P. II. p. 221 — 239. *V.* etiam supra I. Bb).

C. gallicarum.

Aa) *Opera omnia.*

1554, f. Les Oeuvres de S. Justin philosophe & martyr, mises de Grec en François, par Jean de Maumont; avec brieves annotations, & emendations de faultes. Paris, de l'imprimerie de Michel de Vascosan.

1558 (1559), f. Les oeuvres de Saint Justin, Philosophe & Martyr, mises de Grec en langage François; par Jean de

Manmont. Seconde edition, revuë & corrigée par le translateur, & conferée sur l'exemplaire Grec, & sur les traductions Latines, avec des additions & corrections mises à la fin. Paris, de l'imprimerie de Michel de Vascosan.

Bb) *Opera singula.*

1) Apologia secunda.

1670, 12. Seconde apologie de Saint Justin, pour les Chrétiens; traduite en François par Pierre Fondet. Paris, veuve Charl. Savreux.

2) Epistola ad Diognetum.

1725, 12. Epitre à Diognete, attribuée à S. Justin, dans laquelle l'auteur sur les ruines de l'idolatrie & du Judaïsme, établit les fondemens de la Religion chrestienne; traduite de l'original Grec. Paris, Nic. Pierre Armand.

D. italicarum.

1799, 8. S. Giustino Mart. tradotto con alcune riflessione dal Giov. Bapt. Galliccioli. Venezia. *Voll. II.*

E. anglicarum.

Opera singula.

1) Apologia.

1709, — 1716, 8. The Apologies of Justin Martyr, Tertullian and Minucius Felix in Defence of the Christian Religion, with the Commonitory of Vincentius Lirinensis, concerning the primitive Rule of Faith; translated from their Originals, with Notes for the Advantage chiefly of English Readers, and a Preliminary Discourse upon each Author. Together with a Prefatory Dissertation about the right Use of the Fathers. By William Reever, M. A. Rector of Craneford in Middlesex. Lond., printed for A. and J. Churchill, at the Black-Swan in Pater-Noster-Row. *Voll. II.*

2) Dialogus.

1755, 8. Justin Martyr's Dialogue, with Trypho the Jew. Translated from the Greek into English, with notes, chiefly for the advantage of English readers, a preliminary dissertation, aud a short analysis. By H. Brown, M. A. vicar of Nether-swell, in Glocestershire. Rivington. *Voll. II.* —— 11 *sh.*

3) Admonitio.

1757, 8. St. Justin, de Philosopher and Martyr, his Exhortations to the Gentiles. Translated from the Greek, by the Rev. Th. Moses. Lond., Hitch. —— 1 *sh.*

III. *Illustrantia Iustinum scripta.*

( ) Remarques sur la I. Apologie de S. Justin Martyr. —— In Bibl. choisie. T. II. p. 328 — 352, T. III. p. 372 — 394.

( ) Locus Justini Martyris emendatur (Apol. I. p. 11 ed. Thirl.) —— In: Bibl. Litter., being a Collection of Inscriptions, Medals, Dissertations *etc.* An. 1722. (Lond., 1724, 4) no. VIII. p. 1 — 28.

( ) Observationes in Iustini Martyris Apologiam I. et Dialogum cum Tryphone ed. Thirlby. —— In Miscellaneis Obss. (Amst., 1732, 8) Vol. I. T. III. p. 363 — 372.

( ) 1) Darstellung des ältesten Christenthums aus den Schriften des heil. Justinus des Martyrers. 2) Erläuterungen und Betrachtungen über den vorhergehenden Artikel. —— In: Beyträge zur Beförderung des ältesten Christenthums und der neuesten Philosophie. (Ulm, 1791, 8) fasc. XII. no. 2 et 3.

(James *Bryant*:) Observations on a controverted Passage in Justin Martyr p. 47 ed. Bened. Lond., printed for W. Richardson. 1793, 4. —— 1 *sh.* 6 *d.*

G. *Bullius*: De celebri loco Iustini in Dialogo cum Tryphone Iudaeo disseritur. —— In eiusdem Iudicio ecclesiae catholicae trium primorum seculorum, de necessitate credendi, quod Dominus noster Iesus Christus sit verus Deus. (Oxon., 1694, 8) Chap. VII. p. 164 — 192.

Gu. *Cave*: De Iustino Martyre. —— In eiusdem Historia litter. Vol. I. p. 60 sqq.

Chishull: Some Testimonies of Justin Martyr, sed in a true and clear Light: as they relate to Mr. Dodwell's unhappy Question, concerning the Immortality of the Soul *etc.* Lond., printed for Sam. Manship *etc.* 1708, 8.

Jean *Le Clerc*: Vie de St. Justin Martyr. —— *V.* Bibl. universelle. T. VII. p. 15 — 31. Germanice versa haec vita legitur in: *I. Clerici* Lebensbeschreibung einiger Kirchen-Väter und Ketzer. (Halle, 1721, 8) p. 1 sqq.

F. *Cotta*: Dissertatio de Memorabilibus Justini Martyris historicis atque dogmaticis. Tubingae, 1766, 4.

Maturini Vess. *la Croze*: Dissertatio, qua ostenditur, scriptorem Quaestionum ad Orthodoxos, qui vulgo putatur Iustinus Martyr, Diodorum esse Tarsensem. —— In Bibl. Bremensi. Cl. V. fasc. IV. p. 656—669.

I. Andr. *Danzii* Oratio de Tryphone, Iustini Martyris Collocutore, habita a. 1708. —— In Parergis Gotting. (Gotting., 1738, 8) T. I. lib. IV. p. 80—91.

H. *Dodwell*: Explication of a Famous Passage in the Dialogue of Justin Martyr with Tryphon, concerning the Soul's Immortality. —— In eiusdem libro inscr.: The notoral Mortality of Homane Souls clearly demonstrated, from the holy Scriptures, and the concurrent Testimonies of the primitive Writers. Lond., 1708, 8.

Alberti *a Felde* Epistola ad Christianum Gottlieb Koch, de dialogo Iustini Martyris cum Tryphone Iudaeo. Sleswici, impensis autoris. 1700, 8.

— —: Demonstrationes invictae, dialogum in Tryphone esse verum Iustini foetum. Accedit schediasma de vita, morteque animarum, & Christo novo Legislatore, ad exponendam Iustini Martyris mentem. Hamburgi, Benj. Schiller. 1707, 8.

Gaab: Ueber Justin den Märtyrer. —— *V.* eiusdem: Abhandlung zur Dogmengeschichte der ältesten griech. Kirche. (Jn., 1790, 8) p. 58 sqq.

C. Ch. *Gerkenii* Dissertatio de Justini Martyris ad religionem Christianam conversione admodum memorabili. Lips., 1753, 4.

I. E. *Grabii* commentatio de Justino Martyre. —— In Spicilegio SS. Patrum Sec. II. (Oxon., 1699, 8) T. I. p. 133—203.

Ph. Ch. *Gratiani* Disputatio de memorabilibus Iustini M. historicis et dogmaticis. Tubingae, 1766, 4.

Alo. *Gratz*: Kritische Untersuchungen über Justins apostolische Denkwüdigkeiten. Stuttg., Steinkopf. 1814, 8 mai. —— 12 *Gr.*

Gundlingii Disputatio de naevis Iustini Martyris, praesertim in ratiocinando ab eo commissis. —— In Observationibus Hallens. T. II. Obs. VII. p. 89.

— —: De Iustini Martyris Apologia II. —— *Ib.* Obs. IX. p. 170.

Petri *Halloix* Vita et Documenta S. Iustini, Philosophi et Martyris. Accesserunt e Menaeo Graecorum Iustini Elogia cum Vitae Epitome nunc primum e Graeco Latine reddita; Censura de S. Iustini Libris, eorumque ordine et inscriptione; Notae ad Iustini Vitam. Duaci, e Typogr. Balth. Belleri. 1622, 8. —— Eadem vita Iustini, omissis digressionibus, cum commentario et notis Dan. Papebrochii rep. est in Actis SS. Antuerp. April. T. II. p. 104 sqq.

Ch. *Heischkeil*: Ob Justin der Märtyrer keine Spur zeigt, dass er evangelischen Schriften ein ausschliessendes Ansehn beigelegt habe. —— V. *Augusti* Neue theol. Bibl. Vol. I. P. II. p. 49—56.

Ch. A. *Heumanni* Symbola critica ad Iustinum Martyrem. —— In Miscellan. Lipsiens. nov. (Lips., 1744, 8) T. III. P. II. p. 222 sqq.

I. Iac. *Hess*: Ueber Iustin. —— In: Bibl. der heil. Geschichte. (Zürich, 1791, 8) P. I. no. 4.

G. *Hickes*: A Passage in Justin Martyr's first (commonly called his second) Apology, vindicated against the Misrepresentations of Mr. Whiston. —— *V.* eius: Discourse, praefixom est *Grabii* libro: Some Instances of the Defects and Omissions in Mr. Whiston's Collection of Testimonies from the Scriptures and the Fathers. (Lond., 1712, 8) p. XXXIV—LI.

J. *Jortin*: The Epistle to Diognetus, (usually ascribed to Justin Martyr) the work of an uncertain and inconsiderable writer. —— *V.* eius: Remarks on Ecclesiastical History. (Lond., 1751, 8) Vol. I. p. 342 sqq.

— —: Remarks on the character and writings of Justin Martyr. —— *Ib.* Vol. II. p. 155 sqq.

— —: Critical Remarks on Justin Martyr. —— In eiusdem: Tracts, philological, critical and miscellaneous. (Lond., 1790, 8) Vol. II. p. 102—116.

Ch. Gli. *Koch*: Dialogus Iustini Martyris cum Tryphone Iudaeo secundum Regulas criticas examinatus et falsitatis ac suppositionis suspectus atque convictus. Kilonii, typis Barth. Reutheri. 1700, 8.

Ch. *Kortholti* Commentarius in Iustinum Martyrem, Athenagoram, Theophilum Antiochenum, & Tatianum Assyrium. Francof. & Lips., Jerem. Schren. & H. J. Meyerus. 1686, f.

Herm. I. *Krome*: Diatribe de authentia dialogi Iustini Martyris cum Try-

phone. Medioburgi, 1788, 8. — Editio II. Accedit mantissa vindicans et illustrans. Ultraj., 1792, 8. —— 1 *fl.* 4 *st.*

Nath. *Lardner*: The History of Justin Martyr; The Epistle to Diognetus. —— In eiusdem: Credibility of the Gospel History. P. II. Vol. I. p. 254—295.

(Gu. *Munscher*:) Progr. an dialogus cum Tryphone Iustino Martyri recte adscribatur. Marburgi, 1799, 4. —— 36 pp.

Nic. *le Nourry*: Dissertatio in omnia S. Iustini Martyris Opera. —— In eiusdem Apparato ad Bibl. Max. (Paris., 1703, f.) T. I. p. 350 sqq.

Fr. *Oberthür*: Disp. exponens S. Iustini, philosophi et martyris, de praecipuis religiouis dogmatis sententiam. Wurceb., 1777, 8.

U. *Olshausen*: Ueber das von Justin gebrauchte Evangelium. —— *V.* eius librum: Die Aechtheit der vier canonischen Evangelien *etc.* (1823) p. 331 sqq.

Casim. *Oudini* Dissertatio de Scriptis S. Iustini Martyris. —— In eiusdem Commentario de Scriptoribus Ecclesiast. T. I. p. 179—203.

H. E. G. *Paulus*: Ob das Evangelium Iustins das Evangelium nach den Hebräern sey? —— *V.* eius: Exegetisch-kritische Abhandlungen. Tübing., 1784, 8.

Ioach. *Perionii* Vita B. Iustini, Philosophi et Martyris, ex ipsius Libris collecta. —— In *Surii* Vitis Sanctorum d. XIII. Apr. p. 151 sqq.

Ioach. Iusti *Rau* Diatribe historico-philosophica de Philosophia SS. Patrum Iustini Martyris et Athenagorae. Jn., 1733, 4.

F. Iac. *Reuchlini* Dissertationes III de doctrina Iustini Martyris. Argent., 1747, 4.

T. *Row*: Difficulty in Iustin Martyr in the Oratio ad Graecos explained; Critique on Thirlby's Iustin Martyr; Illustration of a disputated Passage in Iustin Martyr by Edw. Harwood; A controverted Passage in Justin Martyr. —— In: Gentleman's Magazine for the year 1783. m. July p. 551; Sept. p. 750; Oct. p. 831; Nov. p. 904, et 1786 July. p. 570.

I. Andr. *Schmidii* De Iustini M. Theologia morali Programma. Helmst., 1698, 4.

Dan. F. *Schulz*: De Evangelio Iustini Martyris. —— In eiusdem Dissertatione de Evangeliis, quae ante Evangell. canon in usu eccles. christ. fuisse dicuntur. (Regiom. 1812) P. II. p. 1 sqq.

Abr. *Scultetus*: De vita, scriptis, et doctrina Iustini M. —— In Medullae theologiae PP. syntagmate. P. I. lib. I. p. 1—45.

G. F. *Seileri* Christologia Iustini Martyris. Erlangae, 1775, 4.

Pet. *Tamburini* Analisi delle Apologie di S. Giustino Mart. con alcune riflessioni. Pavia, Comino. 1792, 8.

W. E. *Tenzelii* Exercitatio de Iustino Martyre. —— *V.* eius Exercitat. Select. P. I. p. 165.

C. F. *Weber*: Ueber das Evangelium Justin des Märtyrers. —— *V.* eius: Beyträge zur Geschichte des N. T. Canons. (1791, 8) p. 105 sqq.

(W. *Whiston*:) An Epistle to Diognetus, now first put into English, and proved to be genuine. —— *V.* eius: Sacred History from the Beginning of the World till the Days of Constantine. (Lond., 1746, 8) Vol. V. p. 346—373.

G. Bd. *Winer*: Dissertatio, qua Iustinum Martyrem Evangeliis canonicis usum fuisse ostenditur. Lips., Reclam. 1819, 4. —— 32 pp. Rep. in Rosenmülleri Commentationibus. (Lips., 1825, 8) T. I. p. 221 sqq.

Fr. *Wokenii* Dissertatio critica de Samaritanismo et Hebraismo Iustini M. Witteb., 1729, 4.

Dan. F. *Zastrau*: De Iustini Martyris Biblicis Studiis commentatio historico-critica. Vratislav., typis Kupferianis. 1832, 8. —— 52 pp. et 1 *f.* theses.